لَا يَمَسُّهٗٓ اِلَّا الْمُطَهَّرُوْنَ ؕ

قرآن مجید

سرائیکی ترجمے نال

زیرِ ہدایت

امام جماعتِ احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابع ایدہ اللہ

پہلی گال

تریوی مارچ اٹھارہ سو انانوے کوں حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے ہا جو میں قرآن دی تعلیم کوں دنیا وچ عام کرݨ آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ تریوی مارچ انوی سوانانوے کوں ایں جماعت کوں پورے سو سال تھی گیئن تے اے ہک کنیں ہک کروڑ تھی گئی ہے تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو ڈیہہ (۱۲۰) ملکیں وچ پُجّ گئی ہے۔ ایں خوشی دے موقعے تے اللہ دا شکر ادا کرݨ کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ (۵۰) زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرݨ دا وعدہ کیتا ہا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپݨی زبان وچ ترجمہ سکھݨ تے سمجھݨ سوکھا تھی ونجے، اے سرائیکی زبان وچ ترجمہ اوں وعدے دا ہک حصہ ہے اللہ سئیں ایندا چھاپݨ مبارک کرے۔ (آمین)

ترجمہ : جناب خان محمد لسکانی بلوچ مولوی فاضل
جناب رفیق احمد نعیم لسکانی بلوچ ایم۔ اے عربی و اسلامیات

تدبر

سُوْرَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ فاتحہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں اٹھ آیتاں تے ہک رکوع ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں اللہ دے ناں دے نال (شروع کریندا ں) جیرھا بغیر منگیے ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ②

۲۔ ساریاں چنگائیاں تے صفتاں اللہ سئیں کیتے ہن جیرھا سارے جہانیں دا پالݨ ہار ۔

الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ③

۳۔ تے بغیر منگیے ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ④

۴۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ دا مالک ہے۔

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ⑤

۵۔ اساں تیڈی ہی عبادت کریندے ہیں تے تیں کنے ہی مدد منگدے ہیں ۔

اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ⑥

۶۔ توں ساکوں سدھا رستہ ڈکھا۔

صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ۙ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّآلِّيْنَ ⑦

۷۔ اُنہیں لوکیں دا راہ جنہیں تیں تئیں انعام کیتن (اُنہیں لوکیں دا راہ نہ ڈکھا) جنہیں تیں تیڈا غضب لتھے تے نہ انہیں دا جیرھے گمراہ تھی گیئن ۔

سورۃ بقرہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیتاں تے ۴۰ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ میں اللہ دے ناں دے نال (شروع کریندا) جیڑھا بغیر منگے ڈیوݨ والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓ ۝۲

۲۔ میں اللہ چنگی طرح جانڑاں۔

ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ ۛۚ فِيْهِ ۛۚ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝۳

۳۔ اے او کتاب ہے جیندے وچ کوئی شک نئیں تے خدا کنے ڈرݨ والے پرہیزگاریں کیتے رہنما ہے۔

الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝۴

۴۔ (پرہیزگار او ہن) جیڑھے اݨ ڈٹھیں گالھیں (حقیقتیں) کوں منیندن تے نماز (جماعت نال) ٹھیک کے پڑھدن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ وَبِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ۝۵

۵۔ تے او لوک اوں کوں وی منیندن جو ہدایت خدا کنے تیڈو آئی ہے تے راوں کوں وی منیندن جیڑھی تیئں کنے پہلے نبیں تے آئی ہے تے آخرت تے وی او یقین رکھیندن۔

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ۗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۶

۶۔ ایجھے لوک اپݨے رب کنیں (ملݨ والی) ہدایت تے ہن تے ایجھے ہی او لوکن جیڑھے کامیاب تھیوݨ والن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۷

۷۔ بے شک او لوک جنہیں انکار کیتے انہیں کوں توں ڈرایا نہ ڈرا انہیں واسطے ہکا گال ہے۔ او نہ منیسن۔

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ ۗ وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ ۫ وَّلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝۸ ع

۸۔ اللہ سئیں تے انہیں دے دلیں تے مہر لا ڈتی ہے تے کنیں تے وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سبھ کنے) وڈا عذاب ہے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝۹

۹۔ اتے لوکیں وچوں کجھ لوک ایجھن جیڑھے آہدن اساں اللہ تے آخرت کوں منیندے ہیں (سچی گال اے ہے) او منیندے کائے نئیں۔

يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ وَمَا يَخْدَعُوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝۱۰

۱۰۔ او اللہ تے مومنیں کوں دھوکھا ڈیندن تے (سچی گال اے ہے) جو او اپݨے آپ کوں دھوکا ڈیندے پئین تے ایں گال کوں او

سمجھیندے نئیں۔

فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ ۙ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙۢ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿۱۰﴾

۱۱۔ انہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے اللہ انہیں دی بیماری کوں ودھا ڈیسی تے انہیں کیتے بہوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے۔ ایں واسطے جو او کوڑ مریندن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ ۙ قَالُوْٓا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیڑ فساد نہ کھنڈاؤ او آہدن اساں تے اصلاح کرݨ والے ہئیں۔

اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَّا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ سݨو! بے شک او ہے ہی گیڑی تے فسادی ہن لیکن او سمجھدے نئیں۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا كَمَآ اٰمَنَ النَّاسُ قَالُوْٓا اَنُؤْمِنُ كَمَآ اٰمَنَ السُّفَهَآءُ ۭ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَآءُ وَلٰكِنْ لَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے تساں ایویں ایمان گھن آؤ جیویں لوک ایمان گھن آئن او آہدن کیا اساں ایویں من گھنوں جیویں پاگلیں من گدھے۔ سݨو بے شک ایہے لوک ہی پاگل ہن لیکن او جاݨدے نئیں۔

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ښ وَاِذَا خَلَوْا اِلٰى شَيٰطِيْنِهِمْ ۙ قَالُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ ۙ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ تے جڈاں انہیں لوکیں کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کوں) آہدن اساں من گدھے تے (ول) جڈاں اپݨے جہیں شری لوکیں کوں انج ملدن تے آہدن اساں تہاڈے نال ہیں انہیں نال تے صرف ٹھٹاں مریندے ہیں۔

اَللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ اللہ انہیں کوں انہیں ٹھٹھ دی سزا ڈیسی تے مہلت ڈیسی اپݨی شیطانگی وچ گردان تھئے راہون۔

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰى ۠ فَمَا رَبِحَتْ تِّجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ ایہے او لوکن جنہیں ہدایت دے بدلے گمراہی مُل گھن گدھی ہے ایہے وپار انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ ای او ہدایت ہیسن۔

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا ۚ فَلَمَّآ اَضَاۗءَتْ مَا حَوْلَهٗ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِيْ ظُلُمٰتٍ لَّا يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ انہیں دی مثال اوں آدمی آلی کار ہے جیرھا بھا بالے تے جڈاں او بھا چودھار و سوجھلا کر ڈیوے تے اوں ویلھے اللہ سٹیں انہیں دے سوجھلے کوں کھس گھنے تے انہیں کوں اندھاریں وچ چھوڑ ڈیوے تے او ڈیکھ نہ سگسن

صُمٌّۢ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ بولڑے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دو نئیں ولدے۔

أَوْ كَصَيِّبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِيهِ ظُلُمٰتٌ وَّرَعْدٌ وَّبَرْقٌ ۚ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِىٓ ءَاذَانِهِم مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ ۚ وَاللَّهُ مُحِيطٌۢ بِالْكٰفِرِينَ ﴿٢٠﴾

۲۰. او اوں مینہ آلی کارن جیرھا جھڑ کنے آوے اوندے وچ اندھارے ہن کڑک ہے تے بجلی ہے۔ او بجلی دا گجکار سُݨ کے موت دے ڈر کنے اپݨے کنّیں وچ انگلیں چاڑھیندن تے اللہ سئیں کافریں کوں تباہ کرݨ والا ہے۔

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ ۖ كُلَّمَآ أَضَآءَ لَهُم مَّشَوْا فِيهِ ۙ وَإِذَآ أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا ۚ وَلَوْ شَآءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾ ع

۲۱. نیڑے ہے تھی سگدے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گھنے جیرھے ویلے انہیں تے سوجھلا تھیندے تے اوندے وچ ٹُر پوندن تے جڈاں انہیں تے اندھارا تھیوے کھڑ ویندن۔ تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے کنّیں کوں تے اکھیں کوں ونجا ڈیوے۔ بے شک اللہ سئیں ہر شے تے قادر ہے (اونکوں پھر ہے)

يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِى خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲. اے لوکو! تساں اپݨے اوں رب دی عبادت کرو جئیں تہاکوں پیدا کیتے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیرھے تساں کنے پہلے ہن (ایندا فائدہ اے تھیسی جو) تساں متقی بݨ ویسو۔

الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرٰشًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّأَنزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَأَخْرَجَ بِهِۦ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳. جئیں تہاڈے کیتے زمین دا فرش تے اسمان دی چھت بݨائی ہے تے (جھڑ کنے) مینہہ وسائس تہاڈے رزق کیتے اوندے نال میوے کڈھنے تُساں اے جاݨدے ہوئیں اللہ نال کہیں کوں شریک نہ بݨاؤ

وَإِن كُنتُمْ فِى رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِۦ وَادْعُوا شُهَدَآءَكُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صٰدِقِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴. جے کر تہاکوں ایں (قرآن) اوچ شک جیرھا اساں اپݨے بندے تے لہائے (نازل کیتے) تے تساں ایہو جہیں سورت بݨا کے گھن آؤ تے اللہ دے سوا اپݨی سنگت کوں وی سڈ گھنو جے تساں سچے ہو تاں۔

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَن تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِى وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ ۖ أُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِينَ ﴿٢٥﴾

۲۵. جے تساں اے نہ کر سگو تے تساں اے کڈاہیں وی نہ کر سگسو ایں واسطے تساں اوں بھاکنے ڈرو جئیندا اہل لوک تے پتھر ہن تے اے کافریں کیتے تیار کیتی گئی ہے۔

وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ أَنَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ ۖ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِن ثَمَرَةٍ رِّزْقًا ۙ قَالُوا هٰذَا الَّذِى رُزِقْنَا مِن قَبْلُ ۖ وَأُتُوا بِهِۦ مُتَشٰبِهًا ۖ وَلَهُمْ فِيهَآ أَزْوٰجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۖ وَهُمْ

۲۶. تے انہیں لوکیں کوں جنہیں من گدھے توں اے خوشخبری ڈے ڈے او چنگے کم وی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سارے باغ ہن جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں ہِن۔ جڈاں انہیں کوں باغیں وچوں میویں دا رزق ڈتا ویسی تے او آکھسن اے تے او رزق

فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۶﴾

جیرھا پہلے وی ڈِتا گیا ہا۔ تے ولا انہیں کوں ایہو جیہاں رزق ڈِتا ویسی انہیں کیتے اوندے وچ پاک جوڑے زالاں ہوسن تے اوندے وچ ہیکا رہ ویسن۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٖٓ اَنْ يَّضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضَةً فَمَا فَوْقَهَا ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَآ اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا ۘ يُضِلُّ بِهٖ كَثِيْرًا ۙ وَّيَهْدِيْ بِهٖ كَثِيْرًا ۚ وَمَا يُضِلُّ بِهٖٓ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ بے شک اللہ سئیں کوں کوئی روک کاٹ نئیں کہ ایجھی مثال بیان کرے (ڈِیوے) جیرھی مچھر دی ہووے یا اوں کنوں وی گھٹ۔ تے جیرھے لوکیں من گِدھے او جاݨدن جو بے شک انہیں دے رب کنے اے سچی گال ہے تے جیرھے لوکیں نئیں منیا او آہدن اللہ سئیں اے مثال ڈے کے کیا چاہندے تاہوں تا ایندے نال بہوں سارے لوک گمراہ تھیندن تے بہوں سارے ہدایت پا ویندن۔ تے ایندے نال سوائے آکھݨ نہ منݨ والیں دے بیا کوئی گمراہ نئیں تھیندا۔

الَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ ۠ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ آکھݨ نہ منݨ والے او لوکن جیرھے اللہ دے نال پکا وعدہ کر کے تروڑ ڈیندن۔ تے جیندا اللہ سئیں گنڈھݨ دا حکم ڈِتے اوں کوں وی تروڑ ڈیندن تے زمین وچ گیڑ تے فساد کریندن۔ ایجھے لوک ہی گھاٹے وچ ہن۔

كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاَحْيَاكُمْ ۚ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تساں اللہ سئیں دا کیویں انکار کر سگدے او سچی گال اے ہے جو تساں مردہ ہاوے تہاکوں زندہ کیتس پچھیں تہاکوں مریسی ولا جیندا کریسی تے ول تساں ہوندا (اللہ سئیں دو) ول ویسو۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۤ ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَاۗءِ فَسَوّٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ ۭ وَھُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اے او ذات ہے جیں زمین دے وچ ہر شئے تہاڈے واسطے پیدا کیتی تے ول آسمان دو دھیان کیتے سی تے ستے اسمان پہلے اسمان آلی کار ٹھہائنسی۔ تے او ہر شئے کوں چنگی طرح جاݨدے۔

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰۗىِٕكَةِ اِنِّىْ جَاعِلٌ فِي الْاَرْضِ خَلِيْفَةً ۭ قَالُوْٓا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُّفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاۗءَ ۚ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۭ قَالَ اِنِّىْٓ اَعْلَمُ

۳۱۔ جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں آکھیس جو میں بے شک زمین وچ اپݨا خلیفہ بݨاوݨ والا ہاں تے فرشتیں آکھیا تو زمین وچ ایجھے کوں خلیفہ بݨیندیں جیرھا اوندے وچ گیڑ فساد گھتیسی تے رت ڈوہسی۔ سچی گال اے ہے جو اساں تیڈی پاکی صفتیں تے تعریفیں نال بیان

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۱﴾

کریندے ہَیں تے تیڈی بے عیبی کوں بیان کریندے ہیں اللہ سئیں آکھیا بے شک میں او جانڑداں جیرھی گال تساں نہ ہے جانڑدے۔

وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْۢبِـُٔوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲. تے اللہ سئیں حضرت آدم کوں سارے ناویں دا علم ڈے ڈِتا تے وَل انہیں شیہیں کوں فرشتیں دے سامنڑے کیتا تے آکھیس میکوں انہیں ناویں دے متعلق ڈسو جے تساں سچے او۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَآ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ ﴿۳۳﴾

۳۳. فرشتیں آکھیا توں پاک ہئیں اساں اوں کنے ودھ کجھ نسے جانڑدے۔ جیرھا تئیں ساکوں علم ڈِتے بے شک توں ایں جانڑن والا تے بہوں حکمت والا ایں۔

قَالَ یٰٓاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۚ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۙ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴. (اللہ سئیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کوں انہیں ناویں دے متعلق ڈس جڈاں آدم نے انہیں کوں انہیں شیہیں دے متعلق ڈسیا تے اللہ آکھیا جو میں تہاکوں آکھیا نہ ہا۔ بے شک میں زمین تے اسمان دی گجی گالہیں کوں چنگی طرح جانڑداں تے میں او وی جانڑداں جینکوں تساں لکیندے تے جینکوں تساں ظاہر کریندے او۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ ؕ اَبٰى وَاسْتَكْبَرَ ٭ۗ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵. تے جیرھے ویلھے اساں فرشتیں کوں آکھیا جو تساں آدم دی فرمانبرداری کرو سارے فرشتیں آکھنڑ من گدھا سوائے ابلیس دے اوں انکار کیتا تے وڈائی کیتس تے او ہا ای ناں منن والیں وچوں۔

وَقُلْنَا یٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَیْثُ شِئْتُمَا ۪ وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِیْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶. تے اساں آکھیا اے آدم توں تے تیڈی زال بہشت وچ رہو تے تساں ڈوہیں اتھے وچوں جتھو مرضی آوے رج کے کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں ونڑ دے کولھو نہ ونجا ہے رجے گیوہے، تے تساں ظالمیں وچوں تھی ویسو۔

فَاَزَلَّهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْهَا فَاَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِیْهِ ۪ وَقُلْنَا اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِی الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِیْنٍ ﴿۳۷﴾

۳۷. تے شیطان ڈوناہیں کوں ورغلا کے بہشت وچوں کڈھا چھوڑیا جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہَن۔ تے اساں آکھیا نکل ونجو ایں واسطے جو تہاڈے وچوں کجھ ہک بئے دے دشمن۔ اساں کجھ مدت کیتے تہاڈے واسطے زمین تکنڑ تے فائدے دی جا بنڑائی ہے۔

فَتَلَقّٰۤى اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ كَلِمٰتٍ فَتَابَ عَلَیْهِ ؕ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ﴿۳۸﴾

۳۸. تے پچھیں حضرت آدم نے اپنڑے رب کنے کجھ گالہیں سکھیاں تے خدا نے اوندے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول

کرݨ والا تے بہوں مہربان ۔

قُلْنَا اهْبِطُوْا مِنْهَا جَمِيْعًا ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى فَمَنْ تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٣٩﴾

٣٩۔ اساں آکھیا تساں ایتھوں نکل ونڄو سارے تے جڈاں وی میں کنے تہاڈو ہدایت آوے تے جیڑھا میڈی ہدایت تے چلسی او نہ ڈرسن تے نہ او مونجھے تھیسن۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٤٠﴾ ع

٤٠۔ تے جیڑھے نئیں منیا تے ساڈی نشانیں کوں کوڑا سمجھے نئیں لے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تک رہسن ۔

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوْا بِعَهْدِيْٓ اُوْفِ بِعَهْدِكُمْ ۚ وَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿٤١﴾

٤١۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی او نعمت کوں یاد کرو جیڑھی میں تہاکوں ڈتی تے تساں میڈے وعدے کوں پورا کرو میں تہاڈے وعدے کوں پورا کریساں تے تساں میں کنوں ہی ڈرو۔

وَاٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْٓا اَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهٖ ۖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۡ وَّاِيَّايَ فَاتَّقُوْنِ ﴿٤٢﴾

٤٢۔ تے تساں من گھنو او (کتاب) کوں جیڑھی میں نازل کیتی ہے تے او تصدیق کریندی ہے اوندی جیڑھی تہاڈے کول ہے تے تساں نہ منݨ والیں وچوں پہلے نہ بݨو۔ تے تساں میڈی آیات کوں تھوڑے مُل تے نہ ویچو تے میں کنوں ہی ڈرو۔

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٤٣﴾

٤٣۔ تے سچ کوڑ کوں ہک نہ بݨاؤ (رلا ملا نہ ڈیوو) تے سچ کوں لکاؤ وی نہ تے تساں جاݨدے وے

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ﴿٤٤﴾

٤٤۔ تے تساں ٹھیک تے پڑھو نماز کوں، زکوٰۃ ڈیوو تے رکوع کرݨ والیں نال رکوع کرو۔

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿٤٥﴾

٤٥۔ کیا تساں لوکیں کوں حکم ڈیندو تے اپݨے آپ کوں بُھل ویندو تے تساں کتاب وی پڑھدے وے کیا تساں اپݨی عقل کنوں کم نوہے گھندے۔

وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ۭ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى الْخٰشِعِيْنَ ﴿٤٦﴾

٤٦۔ تے تساں صبر تے نماز نال امداد منگو تے بے شک نماز ڈاڈھی ڈکھی ہے سوائے انہیں تے جیڑھے جھک لوائی کریندن۔

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَاَنَّهُمْ اِلَيْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿٤٧﴾ ع

٤٧۔ اے او لوک ہن جنہیں کوں پکا یقین ہے اپݨے رب دے ملݨ دا بے شک انہیں اوندو ولݨے۔

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

٤٨۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو جیڑھی میں

وَاَنِّیۡ فَضَّلۡتُكُمۡ عَلَى الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿٤٨﴾

تہاکوں ڈِتی ہٖ تے بے شک میں تہاکوں فضیلت ڈِتی اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں۔

وَاتَّقُوۡا يَوۡمًا لَّا تَجۡزِىۡ نَفۡسٌ عَنۡ نَّفۡسٍ شَيۡـئًا وَّلَا يُقۡبَلُ مِنۡهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا يُؤۡخَذُ مِنۡهَا عَدۡلٌ وَّلَا هُمۡ يُنۡصَرُوۡنَ ﴿٤٩﴾

٤٩۔ تے تساں اوں ڈِ ہاڑے کنیں ڈرو جڈاں کوئی کم نہ اوسی کہیں دے کہیں دے کجھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ویسی تے نہ اوندے وٹاندرے وچ کوئی شئے گدھی ویسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ویسی۔

وَاِذۡ نَجَّيۡنٰكُمۡ مِّنۡ اٰلِ فِرۡعَوۡنَ يَسُوۡمُوۡنَكُمۡ سُوۡٓءَ الۡعَذَابِ يُذَبِّحُوۡنَ اَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُوۡنَ نِسَآءَكُمۡ‌ؕ وَفِىۡ ذٰلِكُمۡ بَلَاۤءٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ عَظِيۡمٌ ﴿٥٠﴾

٥٠۔ تے جڈاں اساں تہاکوں چھڑوائے (بچائے) فرعونیں کنیں او تہاکوں ڈاڈھا ڈکھا عذاب پچیندے ہن۔ تہاڈے پتریں کوں مار گھتیندے ہن تے تہاڈی تریمتیں کوں جیندا رکھیندے ہن تے ایندے وچ تہاڈے رب دا تہاڈے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

وَاِذۡ فَرَقۡنَا بِكُمُ الۡبَحۡرَ فَاَنۡجَيۡنٰكُمۡ وَاَغۡرَقۡنَآ اٰلَ فِرۡعَوۡنَ وَاَنۡتُمۡ تَنۡظُرُوۡنَ ﴿٥١﴾

٥١۔ جڈاں اساں تہاڈے کیتے سمندر کوں چیر ڈِتا تے تہاکوں بچا گدھا تے غرق کر ڈِتا فرعونیں کوں تے تساں ڈیہدے کھڑے ہاوے۔

وَاِذۡ وٰعَدۡنَا مُوۡسٰٓى اَرۡبَعِيۡنَ لَيۡلَةً ثُمَّ اتَّخَذۡتُمُ الۡعِجۡلَ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ وَاَنۡتُمۡ ظٰلِمُوۡنَ ﴿٥٢﴾

٥٢۔ تے جڈاں اساں وعدہ کیتا موسیٰ نال چالی راتیں دا تے تساں اوندی کنڈ بچھو ںب گابے کوں (معبود) بنا گدھا سچی گال اے ہے کہ تساں وڈے ظالم ہاوے۔

ثُمَّ عَفَوۡنَا عَنۡكُمۡ مِّنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ لَعَلَّكُمۡ تَشۡكُرُوۡنَ ﴿٥٣﴾

٥٣۔ ول اساں تہاکوں ایندے بعد معاف کر ڈِتا متاں تساں اللہ سئیں دا شکر کرو۔

وَاِذۡ اٰتَيۡنَا مُوۡسَى الۡكِتٰبَ وَالۡفُرۡقَانَ لَعَلَّكُمۡ تَهۡتَدُوۡنَ ﴿٥٤﴾

٥٤۔ تے جڈاں اساں موسیٰ کوں کتاب ڈِتی ہائی تے معجزات ڈِتے ہن تاں جو تساں ہدایت پاؤ۔

وَاِذۡ قَالَ مُوۡسٰى لِقَوۡمِهٖ يٰقَوۡمِ اِنَّكُمۡ ظَلَمۡتُمۡ اَنۡفُسَكُمۡ بِاتِّخَاذِكُمُ الۡعِجۡلَ فَتُوۡبُوۡٓا اِلٰى بَارِئِكُمۡ فَاقۡتُلُوۡٓا اَنۡفُسَكُمۡ ؕ ذٰلِكُمۡ خَيۡرٌ لَّكُمۡ عِنۡدَ بَارِئِكُمۡ ؕ فَتَابَ عَلَيۡكُمۡ‌ ؕ اِنَّهٗ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيۡمُ ﴿٥٥﴾

٥٥۔ تے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا جو اے میڈی قوم بے شک تساں گابے کوں (معبود) بنا کے اپنے اتے وڈا ظلم کیتے ہن تساں اپنے پیدا کرن والے کنیں توبہ کرو تے اپنے من کوں مار گھنو۔ اے تہاڈے کیتے تہاڈے رب دے حضور چنگائی ہے او تہاڈے اتے رحمت کریسی بے شک او توبہ قبول کرن والا تے وڈا مہربان ہے۔

وَاِذۡ قُلۡتُمۡ يٰمُوۡسٰى لَنۡ نُّؤۡمِنَ لَكَ حَتّٰى نَرَى اللّٰهَ جَهۡرَةً فَاَخَذَتۡكُمُ الصّٰعِقَةُ وَاَنۡتُمۡ تَنۡظُرُوۡنَ ﴿٥٦﴾

٥٦۔ تے جڈاں تساں آکھیا اے موسیٰ اساں تیکوں اوتیں کڈاہیں نہ منیسوں جے تئیں اللہ سئیں کوں ظاہر نہ ڈیکھ گھنوں۔ ول تہاکوں پکڑ گدھا۔ تباہ کرن والے عذاب پکڑ گدھا تے

لساں ڈبدے رہ گیو ہے۔

ثُمَّ بَعَثْنٰكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٥٦﴾

٥٧۔ ول اساں تہاکوں تہاڈی تباہی دے بعد اٹھایا ہا سے متاں لساں اللہ سئیں دا شکر کرو۔

وَ ظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَ السَّلْوٰى ؕ كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَ مَا ظَلَمُوْنَا وَ لٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٥٧﴾

٥٨۔ تے اساں تہاڈے اُتے جھڑ دی چھاں کیتی تے تہاڈے واسطے کھمبیاں تے بیٹرے لہائے رپیدا کیتے الساں کھاؤ جو پاک شہیں اساں تہاکوں ڈتن ۔ تے ساڈے تے انہیں ظلم نیئں کیتا اپنے اتے ظلم کیتے نے۔

وَ اِذْ قُلْنَا ادْخُلُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوْا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَّ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّ قُوْلُوْا حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطٰيٰكُمْ ؕ وَ سَنَزِيْدُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٨﴾

٥٩۔ جڈاں اساں انہیں کوں آکھیا ایں وستی وچ پہہ ونجو تے لساں رج کے کھاؤ جتھو تہاڈی مرضی آوے تے لساں پورا آکھن منیدے ہوئیں دروازے وچ پیہو تے آبدے ونجو ساڈا بار ہولا کر اساں تہاڈے گناہ بخش ڈیسوں تے اساں چنگائی کرن والیں کوں زیادہ ڈیندے ہیں

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِىْ قِيْلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿٥٩﴾ ع

٦٠۔ انہیں ظالمیں اوں گال کوں بدل ڈتا جیرہی اساں انہیں کوں آکھی ہائی جنہیں ایہ ظلم کیتا ہا انہیں تے اساں آسماں کنیں عذاب لہایا ہا ایں واسطے جو او آکھن نہ منیدے ہن۔

وَ اِذِ اسْتَسْقٰى مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ؕ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ كُلُوْا وَ اشْرَبُوْا مِنْ رِّزْقِ اللّٰهِ وَ لَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿٦٠﴾

٦١۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ نے اپنی قوم کیتے پانی منگیا ہا تے اساں آکھیا مار اپنے سوٹے کوں اوں پتھر تیں پچھیں اوں کنے بارہ چشمے وہن لگ پئے۔ سارے لوکیں اپنے اپنے ترڑ کوں ہتھیکا کر گدھا (اساں آکھیا) اللہ سئیں دے رزق کنیں کھاؤ تے پیو تے زمین وچ گیڑ گھتن کیتے نہ پھرو۔

وَ اِذْ قُلْتُمْ يٰمُوْسٰى لَنْ نَّصْبِرَ عَلٰى طَعَامٍ وَّاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ مِنْۢ بَقْلِهَا وَ قِثَّآئِهَا وَ فُوْمِهَا وَ عَدَسِهَا وَ بَصَلِهَا ؕ قَالَ اَتَسْتَبْدِلُوْنَ الَّذِىْ هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِىْ هُوَ خَيْرٌ ؕ اِهْبِطُوْا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَّا سَاَلْتُمْ ؕ وَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَ الْمَسْكَنَةُ ۗ وَ بَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ

٦٢۔ تے جڈاں لساں آکھیا اے موسیٰ اساں ہک کھانے تے کڈاہیں صبر نہ کریسوں توں دعا کر ساڈے کیتے اپنے رب کنیں جو زمین جو کجھ پیدا کریندی ہے او ساڈے کیتے پیدا کرے جیویں سبزیاں پابیاں، گنک، موٹھی دی دال تے وشل (اوں ویلھے اللہ سئیں آکھیا) جو لساں چنگی شئے دے بدلے لنگی شئے وٹاون چاہندے ہو (ہن لساں) کہیں شہر وچ پہہ ونجو بے شک جو

بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَ يَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّ كَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿٦١﴾ ع

کجھ تساں منگدے ہو تہاکوں مل ویسی تے انہیں کوں ذلیل تے بے وس کر ڈِتا گیا تے او اللہ سئیں دی کاوڑ ہیٹھ آ گئے اے ایں واسطے تھیا جو انہیں اللہ سئیں دی آیتیں کوں نہ منیا ہا تے نبیّیں کوں ناحق قتل کرݨ دی کوشش کریندے ہن۔ ایں واسطے جو انہیں آکھݨ نہ منیا تے حد کنیں ودھ گئے ہن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَ النَّصٰرٰى وَ الصّٰبِـِٕيْنَ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ عَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ بے شک او لوک جنہیں من گِدھے تے یہودی تے عیسائی تے صابی (انہیں وچوں) جیرھے لوکیں اللہ سئیں کوں تے قیامت دے ڈینہہ کوں من گِدھے تے چنگے کم کیتے انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں اجر ہے انہیں کوں نہ کوئی ڈر ہوسی تے نہ او مونجھے تھیسن۔

وَ اِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَ رَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ؕ خُذُوْا مَاۤ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّ اذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾

۶۴۔ تے جڈاں اساں تساں کنیں پکا وعدہ گِدھا ہا تے تساں اُتے کوہ طور دے تلے کھڑے ہا وے (اساں تہاکوں آکھیا ہا) جیرھی شئے اساں تہاکوں ڈِتی ہے اونکوں پورے زور نال ہتھیکا کرو جو اوندے وچ ہے اونکوں یاد رکھو تاں جو تساں متقی بݨ ونجو۔

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ فَلَوْ لَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهٗ لَكُنْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٦٤﴾

۶۵۔ ول تساں ایندے بعد پھر گیو ہے جے تہاڈے اُتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تساں انہیں وچوں تھی ونجو ہا جنہیں کوں گھاٹا تھیندے۔

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِيْنَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُوْنُوْا قِرَدَةً خٰسِـِٕيْنَ ﴿٦٥﴾

۶۶۔ تے تساں انہیں کوں وی سنجاݨ گِدھا ہا جیرھے چھݨ چھݨ (سنیچر) دے معاملے وچ بہوں ودھ گئے ہن۔ اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں ذلیل بندر (بھولوں) بݨ ونجو۔

فَجَعَلْنٰهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَ مَا خَلْفَهَا وَ مَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٦٦﴾

۶۷۔ اساں انہیں کوں عبرت بݨا ڈِتا انہیں لوکیں واسطے وی جیرھے اوں ویلے ہن پیئے تے بعد آلیں کیتے وی تے پرہیزگاریں کیتے نصیحت بݨا ڈِتا۔

وَ اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖۤ اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا بَقَرَةً ؕ قَالُوْۤا اَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ؕ قَالَ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اَنْ اَكُوْنَ

۶۸۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھیا کہ اللہ سئیں تہاکوں حکم ڈِتے جو تساں گئوں کوہو۔ انہیں آکھیا جو توں ساڈے نال

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٦٧﴾

بٹ مریندا پئیں۔ حضرت موسیٰ آکھیا میں اللہ سئیں کنے پناہ منگداں جو میں جاہلیں وچوں تھی ونجاں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَّ لَا بِكْرٌ ؕ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذٰلِكَ ؕ فَافْعَلُوْا مَا تُؤْمَرُوْنَ ﴿٦٨﴾

۶۹۔ انہیں آکھیا توں ساڈے کیتے اپنڑے رب کنے دعا کر او ساکوں ڈسے جو او گنڑوں کینجھی ہے۔ حضرت موسیٰ آکھیا کہ بے شک اللہ سئیں آہدے جو او گنڑوں نہ بڈھی ہے تے نہ گابی ہے ایندے وچ وچکار ہے۔ تہاکوں جیرھا حکم ڈِتا گئے اویں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا لَوْنُهَا ؕ قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ ۙ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ النّٰظِرِيْنَ ﴿٦٩﴾

۷۰۔ انہیں آکھیا توں اپنڑے رب کنے ساڈے کیتے دعا کر کے پچھ جو اوں گنڑوں دا رنگ کینجھا ہے۔ حضرت موسیٰ آکھیا او آہدے جو او گنڑوں پیلی ہے تے گھاٹا بٹ (ہلدر) آلی کار اوندا رنگ ہے ڈیکھنڑ والیں کوں ڈاڈھا چنگا لگدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَّنَا مَا هِيَ ۙ اِنَّ الْبَقَرَ تَشٰبَهَ عَلَيْنَا ؕ وَ اِنَّاۤ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ لَمُهْتَدُوْنَ ﴿٧٠﴾

۷۱۔ انہیں آکھیا توں ساڈے کیتے دعا کر کے اپنڑے رب کنے پچھ جو او گنڑوں کینجھی ہے بے شک ساڈے کیتے او گنڑوں نشابر تے سنجاپو نئیں رہی۔ تے ہنڑ جے اللہ سئیں چاہیا تے اساں ہدایت پا گھنسوں۔

قَالَ اِنَّهٗ يَقُوْلُ اِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُوْلٌ تُثِيْرُ الْاَرْضَ وَ لَا تَسْقِي الْحَرْثَ ۚ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيْهَا ؕ قَالُوا الْـٰٔنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ ؕ فَذَبَحُوْهَا وَ مَا كَادُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿٧١﴾ ع ٨

۷۲۔ حضرت موسیٰ آکھیا بے شک اللہ سئیں آہدا پئے جو او گنڑوں نہ زمین تے ہل واہنڑ کیتے جپائی گئی ہے تے نہ ہی رڑھ کوں پانی پلیندی ہے ٹھیک ٹھاک ہے تے اوندے وچ کوئی عیب نئیں۔ (آخر) آکھیونے جو ہنڑ تیں سچی گال کیتی اے ول انہیں گنڑوں کُٹھی تے سچی گال اے ہے کہ انہیں دا اے کم کرنڑ دا ارادہ کائے ناں ہا۔

وَ اِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادّٰرَءْتُمْ فِيْهَا ؕ وَ اللّٰهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ﴿٧٢﴾ ۚ

۷۳۔ اوں ویلھے کوں وی یاد رکھو جڈاں تساں ہک (وڈے) آدمی کوں قتل کر ڈِتا۔ ول تساں اوندے قتل دے بارے وچ جھیڑا کیتا تے اللہ سئیں جیرھی گال تساں لکیندے ہاوے اوں کوں ظاہر کرنڑ والا ہے۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوْهُ بِبَعْضِهَا ؕ كَذٰلِكَ يُحْيِ اللّٰهُ الْمَوْتٰى ۙ وَ يُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٧٣﴾

۷۴۔ ول اساں آکھیا ایندی بعض گالھیں کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو تے ایویں اللہ سئیں موئیں ہوئیں کوں جیندا کریندے۔ اے تہاکوں اپنڑیاں نشانیاں ڈکھیندے تاں جو تساں عقل نال کم گھنو۔

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوْبُكُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

۷۵۔ پچھیں تہاڈے دل ایندے بعد سخت تھی گئے ایویں جیویں

اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً ۚ وَاِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْاَنْهٰرُ ۚ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَآءُ ۚ وَاِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۚ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۷۴﴾

پتھر ہوون یا اوں کنیں وی ودھ سخت۔ بے شک کجھ پتھر ایجھے ہن جنہیں کنیں نہراں وہہ پوندن تے سچی گال اے ہے جو بے شک کجھ پتھر ایجھے ہن جیرھے ترٹدن تے انہیں وچوں پانی نکل اندے۔ تے بے شک کجھ دل ایجھے ہن جیرھے اللہ سئیں دے ڈر کنیں اللہ دے اگو ڈھے پوندن تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو انہیں کنیں بے خبر نئیں۔

اَفَتَطْمَعُوْنَ اَنْ يُّؤْمِنُوْا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُوْنَ كَلٰمَ اللّٰهِ ثُمَّ يُحَرِّفُوْنَهٗ مِنْۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوْهُ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ اے مسلمانو! کیا تساں ایں گال دی امید رکھیندے ہو جو او تہاڈی گال کوں من گھنسن تے سچی گال اے ہے جو انہیں وچوں ہک ٹولہ ایجھا ہے جیرھا اللہ سئیں دی گالہیں کوں سُݨدے تے سمجھݨ دے بعد اوندا مطلب وٹا ڈیندن تے انہیں کوں ایندا پتہ ہوندے۔

وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْٓا اٰمَنَّا ۚ وَاِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ قَالُوْٓا اَتُحَدِّثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ ۚ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ تے جیرھے ویلھے او ملدن منݨ والیں کوں آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں تے جیرھے ویلھے ہک ڈوجھے کوں انج ملدن تے او آہدن کیا تساں انہیں کوں او گالہیں ڈسیندے ہو جیرھیاں اللہ سئیں تہاڈے اُتے ظاہر کیتن تے نتیجہ اے نکلسی جو او تہاڈے نال تہاڈے رب دے اگو حجتاں کریسن۔ تساں عقل نال کم کیوں نوھے گھندے۔

اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ کیا او ایں گال کوں نئیں جانڑدے جو بے شک اللہ سئیں جو کجھ او لکیندن تے جو کجھ او ظاہر کریندن اوں کوں جانڑدے۔

وَمِنْهُمْ اُمِّيُّوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّآ اَمَانِيَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿۷۸﴾

نصف

۷۹۔ تے انہیں وچوں کجھ لوک ان پڑھ سوائے انہیں گالہیں دے جیرھیاں کوڑیاں ہن بیا اپݨی کتاب دا کوئی علم نئیں رکھیندے او صرف تکے مریندن۔

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُبُوْنَ الْكِتٰبَ بِاَيْدِيْهِمْ ۗ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْتَرُوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۗ فَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبَتْ اَيْدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ تے ہلاکت انہیں لوکیں واسطے جیرھے اپݨے ہتھیں نال کتاب لکھدن تے ول آہدن اے اللہ سئیں کنوں آئی ہے۔ تاں جو او ایندا تھوڑا جیہاں مُل گھنن۔ تے ہلاکت انہیں واسطے اپݨے ہتھیں نال لکھݨ دی وجہ نال تے ہلاکت انہیں واسطے جو او کمیندن۔

وَقَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً ۭ قُلْ

۸۱۔ تے او یہودی، آہدن ساکوں بھا اصلوں نہ لگسی سوائے

اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّٰهِ عَهْدًا فَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ عَهْدَهٗٓ اَمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۰﴾

تھوڑے جیہاڑیں دے۔ اے رسول توں آکھ کیا گدھی بیٹھے ہُو لتساں۔ اللہ سئیں کنیں کوئی وعدہ تے ول اللہ سئیں اپنڑے وعدے دی خلاف ورزی کڈاہیں نہ کریسی۔ یا لتساں اللہ سئیں دے خلاف کوئی اینجھی گال پئے آہدے ہُو جیندا تہاکوں پتہ کائے نیئں۔

بَلٰى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَّاَحَاطَتْ بِهٖ خَطِيْٓئَتُهٗ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ ہاں اے سچ جیرھے لوک گندہ کم کریسن تے او گندگی انہیں کوں ولہیٹ گھنسی تے اینجھے لوک دوزخی ہن تے او بہوں دیر تک اوندے وچ رہسن۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں اے جنتی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ تے لکا رہسن۔

ع ۹ ۱۱ ۹

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ لَا تَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ ۟ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَقُوْلُوْا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۭ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْكُمْ وَاَنْتُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گدھا جو تساں اللہ سئیں دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو تے پیو ماں نال چنگا سلوک کرو تے گھاٹے سکے تے یتیمیں تے مسکینں نال دی چنگا سلوک کرو تے لوکیں نال چنگی گال کیتی کرو تے نماز با جماعت مٹھا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو پچھیں تہاڈے وچو تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے لتساں منہ پھیر گدھے۔

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُوْنَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُوْنَ اَنْفُسَكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں تساں کنیں پکا وعدہ گدھا ہا جو تساں آپت وچ ہک بے دی رت نہ وہیسو۔ تے، نہ تساں اپنڑے آپ کوں اپنڑے گھریں وچو کڈھیسو ول تساں ایں گال کوں من گدھا ہا تے تساں ایں گال دے گواہ ہو۔

ثُمَّ اَنْتُمْ هٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُوْنَ فَرِيْقًا مِّنْكُمْ مِّنْ دِيَارِهِمْ ۡ تَظٰهَرُوْنَ عَلَيْهِمْ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۭ وَاِنْ يَّاْتُوْكُمْ اُسٰرٰى تُفٰدُوْهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ اِخْرَاجُهُمْ ۭ اَفَتُؤْمِنُوْنَ بِبَعْضِ الْكِتٰبِ وَتَكْفُرُوْنَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَنْ يَّفْعَلُ ذٰلِكَ مِنْكُمْ اِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ

۸۶۔ ول تساں او ہے ہوے جیرھے ہک بے کوں قتل کریندے ہُو تے لتساں اپنڑے وچو ہک ٹولے کوں انہیں دے گھریں وچو باہر کڈھیندے ہُو تے مدد کریندے ہُو انہیں دے خلاف گناہ تے ظلم نال ہک بے دی تے جے تہاڈو قیدی تھی کے آون تے تساں فدیہ ڈے کے چھڑوا گھندے ہُو۔ انہیں دا چھڑاونڑ تے تہاڈے اتے حرام کیتا گیا ہا کیا تساں منیدے ہُو کتاب دے کجھ حصے کوں

يُرَدُّوْنَ اِلٰٓى اَشَدِّ الْعَذَابِ ۭ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۸۵﴾

تے کجھ حصے دا انکار کریندے ہو (تساں ڈسو جو) اونکوں ہی کیا سزا مل سگدی ہے جیرھا تہاڈے وچوں ایجھا کم کرے سوائے ایں دنیا وچ رسوائی دے تے ڈینہہ قیامت دے ڈاڈھے عذاب دو ولائے ویسن تے اللہ سئیں بے خبر نئیں جو تساں کریندے ہو۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْاٰخِرَةِ ۡ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۸۶﴾ ع

۸۷۔ ایجھے لوکن جنہیں دنیاوی زندگی کوں مُل گھن گھدے آخرت دے وٹاندرے وچ تے انہیں تے عذاب ہولا نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں دی امداد کیتی ویسی۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ بِالرُّسُلِ ۡ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۭ اَفَكُلَّمَا جَاۗءَكُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ ۚ فَفَرِيْقًا كَذَّبْتُمْ ۡ وَفَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے بعد اساں اوندے دین دی خدمت کیتے پچھوں بہوں رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان ڈتے تے اساں اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جڈاں وی تہاڈو کوئی رسول آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے ہن تہاڈے دل تساں وڈائی کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلا ڈتا تے کنہائیں کوں قتل کر ڈتا۔

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ۭ بَلْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيْلًا مَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دلیں تے پردن پر سچ اے ہے جو اللہ سئیں انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وجہ نال تے بہوں تھوڑن جیرھے ایمان گھن آئن۔

وَلَمَّا جَاۗءَهُمْ كِتٰبٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ ۙ وَكَانُوْا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُوْنَ عَلَي الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ښ فَلَمَّا جَاۗءَهُمْ مَّا عَرَفُوْا كَفَرُوْا بِهٖ ۡ فَلَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَي الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۹﴾

۹۰ ۔ تے جڈاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کنیں جیرھی کتاب اوندی پیشگوئیں دی تصدیق کریندی ہے جیرھی انہیں کنیں ہے۔ تے ایں کنیں پہلے او کافریں تے فتح پاونڑ دی دعا منگدے ہن۔ جڈاں انہیں کنیں او شئے آئی جیرھی انہیں سنجانڑ گدھی ہے تے ول اوندا انکار کر ڈتے نیں۔ ایجھے نہ منڑ والیں تیں اللہ سئیں دی لعنت۔

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهٖٓ اَنْفُسَهُمْ اَنْ يَّكْفُرُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَغْيًا اَنْ يُّنَزِّلَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ عَلٰي مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ فَبَاۗءُوْ بِغَضَبٍ عَلٰي غَضَبٍ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ اے بہوں گندی شئے ہے جیندے وٹاندرے وچ انہیں اپنی جانڑ کوں ویچا ہوئے او اوں گال دا انکار کریندن جیرھی اللہ سئیں لہائی ہے وگڑ کے جو اللہ سئیں اپنے بندیں وچوں جیندے اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ اوایں وجہ کنیں اللہ سئیں

دی ہک کاوڑ دے بعد بی کاوڑ تلے آئے تے کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اٰمِنُوْا بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا نُؤْمِنُ بِمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَ يَكْفُرُوْنَ بِمَا وَرَآءَهٗ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُوْنَ اَنْۢبِيَآءَ اللّٰهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ تے جڈاں اساں انہیں کوں آکھئے کرمن گھنو جو تعلیم اللہ سئیں لہائی ہے۔ انہیں آکھئے اساں اونکوں تاں من گھندے ہیں جیڑھی ساڈو آئی ہے تے او نیں منیندے اونکوں جیڑھی اونہے علاوہ ہے تے بے شک او سچ تے جو انہیں کنیں ہے اوندی وی تصدیق کریندی ہے۔ توں آکھ تساں کیوں قتل کریندے ہاوے۔ اللہ سئیں دے نبیں کوں ایں کنیں پہلے جے تساں سچے منݨ والے ہاوے

وَ لَقَدْ جَآءَكُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَنْتُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ تے تہاڈو جڈاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول تساں اوندے ونجݨ دے بعد گابے کوں خدا بݨا گِدھا تے تساں وڈے ظلم کرݨ والے ہاوے۔

وَاِذْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّوْرَ ۗ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاسْمَعُوْا ۗ قَالُوْا سَمِعْنَا وَ عَصَيْنَا ۗ وَاُشْرِبُوْا فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۗ قُلْ بِئْسَمَا يَاْمُرُكُمْ بِهٖۤ اِيْمَانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ تے جڈاں اساں تساں کنیں پکا وعدہ گِدھا ہا تے تساں طور روہ دے تلے کھڑے ہاوے رتے تہاکوں آکھیا ہا سے اجو اساں تہاکوں ڈِتے اونکوں پورے زور نال جھیکا کرو تے سݨو۔ انہیں آکھئے اساں سݨ گِدھے تے مینڈے نسّے سچ اے ہے جو انہیں دے کفر دی وجہ نال انہیں دے دلیں وِچ گابے دی محبت گھر بݨا گِدھا توں آکھ ڈے او بہوں بُری ہے جیڑہی گال دا تہاڈا ایمان تُہاکوں حکم ڈیندے جے تساں سچے ایماندار ہوے۔

قُلْ اِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ اللّٰهِ خَالِصَةً مِّنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ توں آکھ ڈے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک بنہیں لوکیں کوں چھوڑ کے خالص تہاڈے واسطے ہے تے موت منگو جے تساں سچے ہو۔

وَلَنْ يَّتَمَنَّوْهُ اَبَدًاۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ تے اے لوک اپݨے ہتھیں نال جیڑھی کمائی ہے اگو بھیڄی کھڑن کڈاہیں وی موت نہ منگسن تے اللہ سئیں ظالمیں کوں ڈاڈھا جاݨدے۔

معانقة ۳ عند المتأخرين

وَلَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النَّاسِ عَلٰى حَيٰوةٍ ۚ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ ۚ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهٖ مِنَ الْعَذَابِ اَنْ يُّعَمَّرَ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ

۹۷۔ تے توں بے شک لوکیں کنیں انہیں کوں تے جیڑھے مشرک ہن انہیں کوں زندگی دا زیادہ بکھا پیئیں۔ انہیں وچوں ہر آدمی اے چاہندے

بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۹۷﴾

کہ او ہزار سال تک جیندا رہوے۔ سچ اے ہے جو اے عمر اونکوں بریں نئیں رکھ سگدی اوں عذاب کنیں۔ اللہ سئیں جو او کریندن اوں کوں ڈیہدا کھڑے۔ ع

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيْلَ فَاِنَّهٗ نَزَّلَهٗ عَلٰى قَلْبِكَ بِاِذْنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ اتوں آکھ ڈے جو جیرھا شخص جبرئیل دا دشمن۔ اوں تے بے شک تیڈے دل تے (اے کتاب) اللہ دے حکم نال لہائی ہِ جیرھی تصدیق کریندی ہِ اوں کتاب دی جیرھی پہلے کنیں ہائی ہئی تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی ہِ منڑن والیں کوں۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِّلّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَرُسُلِهٖ وَجِبْرِيْلَ وَمِيْكٰلَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَدُوٌّ لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ جیرھا شخص اللہ دا تے اوندے فرشتیں دا تے اوندے رسولیں دا تے جبریل دا تے میکائل دا دشمن تے بے شک اللہ سئیں ایجھے کافریں دا دشمن۔

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۚ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ اِلَّا الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ تے بے شک اساں تیڈو کھلے کھلے نشان لہائن تے ایندا انکار آکھن نہ منڑن والیں دے سوا بیا کوئی نئیں کریندا۔

اَوَكُلَّمَا عٰهَدُوْا عَهْدًا نَّبَذَهٗ فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ کیا اے گندی گال نئیں (جو جڈاں وی انہیں کوئی وعدہ کیتے تے انہیں وچوں ہک ٹولے او نکوں سٹ گھتے ہِ۔ سچ اے ہے جو اُو منیدے نئیں۔

وَلَمَّا جَاۗءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيْقٌ مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ ۙ كِتٰبَ اللّٰهِ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِهِمْ كَاَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں انہیں وو اللہ سئیں دلوں کوئی رسول آئے جیرھا انہیں دی اوں تعلیم دی تصدیق کریندے جیرھی انہیں کنیں ہے تے پچھیں جینکوں کتاب ڈتی گئی ہائی انہیں وچوں ہک ٹولے اوں کتاب کوں کنڈ پچھو سٹ گھتیے الویں جیویں او جاڻدے نئیں۔

وَاتَّبَعُوْا مَا تَتْلُوا الشَّيٰطِيْنُ عَلٰى مُلْكِ سُلَيْمٰنَ ۚ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيٰطِيْنَ كَفَرُوْا يُعَلِّمُوْنَ النَّاسَ السِّحْرَ ۤ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوْتَ وَمَارُوْتَ ۭ وَمَا يُعَلِّمٰنِ مِنْ اَحَدٍ حَتّٰى يَقُوْلَآ اِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۭ فَيَتَعَلَّمُوْنَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُوْنَ بِهٖ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهٖ ۭ وَمَا هُمْ بِضَاۗرِّيْنَ

۱۰۳۔ تے او یہودی انہیں شیطانیں دی (انہیں گالہیں تے چلدے رہ گئین جیرھے او حضرت سلیمان دی حکومت دے خلاف کریندے ہن۔ سچی گال اے ہے جو کفر نئیں کیتا۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانیں کفر کیتے او شیطان لوکیں کوں جادو سکھیندے ہن۔ تے او (اپنڑے خیال دِچ) اوں گال دی نقل پئے کریندے ہن (جیرھی بابل وچ اللہ سئیں ہاروت ماروت تے لہائی تے سچی گال اے ہے جو او کہیں کوں کجھ نہ سکھیندے ہن جے تئیں او ڈوہیں اے ناں آکھن ہا جو اساں تہاکوں

بِهٖ مِنْ اَحَدٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَ يَتَعَلَّمُوْنَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ ؕ وَلَقَدْ عَلِمُوْا لَمَنِ اشْتَرٰىهُ مَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۫ؕ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهٖۤ اَنْفُسَهُمْ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۲﴾

آزماوݨ آئے ہِن ایں واسطے توں ساڈی گال دا انکار نہ کر تے او لوک انہیں ڈونہیں کنیں ایجھے (دا) سکھدے ہن جیندے نال پیئے تے زال وچ جھیڑا تھی ویندا ہا۔ تے او اللہ دے حکم دے سوا کہیں کوں وی تکلیف نہ پچیندے ہن تے او یہودی ایجھاں گالہیں سکھدے پئن جیڑھیاں انہیں کوں گھاٹا ڈیسن تے فائدہ نہ پچیسن۔ بے شک انہیں لوکیں کوں پتہ ہے جو جیڑھی شئے او مل گھندے پئن۔ آخرت وچ اوندا کوئی حصہ نئیں او بھوں گندہ ہے جیندے وٹاندرے وچ انہیں آپ کوں ویچا ہوئے۔ ڈاڈھا چنگا ہا جے او جاݨ ونجن ہا۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَمَثُوْبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ خَيْرٌ ؕ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۰۳﴾ ع ۱۲

۱۰۴۔ تے جے او لوک من گھنن ہا تے اللہ کنیں ڈرن ہا (تے انہیں کوں پتہ لگ ونجے ہا) جو ایندا بدلہ اللہ سئیں کنیں بھوں چنگا ہے ڈاڈھا چنگا ہا جے او جاݨ ونجن ہا۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا رَاعِنَا وَ قُوْلُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوْا ؕ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۵۔ اے منݨ والے لوکو! لساں رسول کوں "راعنا" نہ آکھیا کرو "انظرنا" آکھیا کرو تے گال کوں (غور نال) سُݨیا کرو تے کافریں واسطے عذاب ڈاڈھا تکلیف ڈیوݨ والا۔

مَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَلَا الْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ خَيْرٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ اہلِ کتاب وچوں او لوک جنہیں نئیں منیا تے مشرک وی نئیں چاہندے جو تہاڈے اتے اللہ سئیں کنیں کوئی چنگی گال لہوے۔ تے اللہ سئیں اوں بندے کوں چُݨدے اپݨی رحمت کیتے جینکوں چاہندے۔ تے اللہ سئیں وڈا فضل کرݨ والا ہے۔

مَا نَنْسَخْ مِنْ اٰيَةٍ اَوْ نُنْسِهَا نَاْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَاۤ اَوْ مِثْلِهَا ؕ اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ اساں کہیں نشان کوں نے میٹیندے یا بھلیندے جے تئیں اساں اوں کنیں چنگاں یا او جیہاں نشان نہ گھن آؤں۔ کیا تیکوں نئیں پتہ جو بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو بے شک اللہ سئیں واسطے ہے آسمانیں تے زمین دی حکومت تے اللہ سئیں دے سوا تہاڈے واسطے نہ کوئی سنگتی ہے تے نہ امدادی۔

اَمْ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَسْـَٔلُوْا رَسُوْلَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوْسٰى مِنْ

۱۰۹۔ کیا لساں چاہندے ہو جو اپݨے رسول کنیں او جیہاں گالہیں

قَبْلُ ؕ وَمَنْ یَّتَبَدَّلِ الْکُفْرَ بِالْاِیْمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِیْلِ ﴿۱۰۹﴾

پچھو جیویں ایں کنیں پہلے حضرت موسیٰ کنیں پچھاں گیاں ہن تے یاد رکھو جیرھا کفر کوں بدلیسی ایمان نال او سدھے رستے کنیں بھُل پئے گئے۔

وَدَّ کَثِیْرٌ مِّنْ اَهْلِ الْکِتٰبِ لَوْ یَرُدُّوْنَکُمْ مِّنْۢ بَعْدِ اِیْمَانِکُمْ کُفَّارًا ۚۖ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا تَبَیَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۚ فَاعْفُوْا وَاصْفَحُوْا حَتّٰی یَاْتِیَ اللّٰهُ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۰۔ بہوں سارے چاہندن اہلِ کتاب وچوں اپنے دلیں دے حسد دی وجہ نال جو تہاکوں حق کھل ونجن تے تہاڈے ایمان دے بعد ول کافر بنا ڈیون۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو تے انہیں کوں کجھ نہ آکھو جے تئیں اللہ سئیں دا حکم نہ آونجے بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔

وَاَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّکٰوةَ ؕ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِکُمْ مِّنْ خَیْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ نماز باجماعت ٹھہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو تساں اپنے واسطے اگو پٹھیسو نیکی تے چنگائی تساں اوں کوں اللہ سئیں کنیں موجود پیسو۔ بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو ڈیہدا کھڑے

وَقَالُوْا لَنْ یَّدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلَّا مَنْ کَانَ هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰی ؕ تِلْکَ اَمَانِیُّهُمْ ؕ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے انہیں ایہ آکھیے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیسی جے تئیں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسی ایہ انہیں دیاں خواہشاں ہن۔ توں انہیں کوں آکھ جے تساں سچے ہو تے دلیل گھن آؤ۔

بَلٰی ۚ مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهٗۤ اَجْرُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۪ وَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ﴿۱۱۳﴾ ع

۱۱۳۔ سنو! جیرھا شخص اپنی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر ڈیوے تے نیک کم کرن والا ہووے تے اوندا بدلہ ہے اوندے رب کنیں۔ تے او نہ ڈرسن تے نہ مونجھے تھیسن۔

وَقَالَتِ الْیَهُوْدُ لَیْسَتِ النَّصٰرٰی عَلٰی شَیْءٍ ۪ وَّقَالَتِ النَّصٰرٰی لَیْسَتِ الْیَهُوْدُ عَلٰی شَیْءٍ ۙ وَّهُمْ یَتْلُوْنَ الْکِتٰبَ ؕ کَذٰلِکَ قَالَ الَّذِیْنَ لَا یَعْلَمُوْنَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَاللّٰهُ یَحْکُمُ بَیْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فِیْمَا کَانُوْا فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ تے یہودی آہدن جو عیسائیں کنیں کوئی سچی تعلیم کائنیں۔ تے عیسائی آہدن جو یہودیں کنیں کوئی سچی تعلیم کائنیں تے او ہکے کتاب پڑھدن۔ ایہو جیہاں گالہیں او وی آہدے ہن جنہیں کوں کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہہ انہیں وچ انہیں گالہیں دا فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسٰجِدَ اللّٰهِ اَنْ یُّذْکَرَ فِیْهَا اسْمُهٗ وَسَعٰی فِیْ خَرَابِهَا ؕ اُولٰٓئِکَ مَا کَانَ لَهُمْ اَنْ یَّدْخُلُوْهَاۤ اِلَّا خَآئِفِیْنَ ؕ لَهُمْ فِی الدُّنْیَا خِزْیٌ وَّلَهُمْ

۱۱۵۔ تے اوں کنیں وڈا ظالم کون تھی سگدے جیرھا منع کرے اللہ سئیں دی مسیتیں کنیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں داناں گِدھا ونجے تے اوں کوں برباد کرن دے پچھو پئے گئے۔ انہیں کوں تے چاہی دا ہا جو اللہ سئیں دی مسیتیں وچ ڈر ڈر کے پیہن ہا انہیں واسطے

فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿١١٤﴾

دنیا وچ وی ذلّت تے آخرت وچ وڈا عذاب۔

وَ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ الْمَغْرِبُ فَاَيْنَمَا تُوَلُّوْا فَثَمَّ وَجْهُ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾

١١٦۔ تے اللہ سئیں کیتے ہن پوادھ تے پچادھ ایں واسطے تساں جنتے دی منہ کریسو اللہ سئیں دی توجہ اڈاہیں ہے بے شک اللہ سئیں وسعت ڈیوݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ بَلْ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿١١٦﴾

١١٧۔ تے انہیں آکھیے جو اللہ سئیں اپݨا پتر بݨا گِدھے (انہیں دی اے گال ٹھیک نئیں) اللہ سئیں تے پاک تے سچی گال اے ہے جو کجھ زمین تے آسمانیں وچ سب کجھ اللہ سئیں دا ہے۔ تے ہر شئے اوندا آکھݨ مینیدی ہے۔

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ اِذَا قَضٰۤى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿١١٧﴾

١١٨۔ تے او نویں سروں بݨاوݨ والا ہے زمینیں تے آسمانیں دا تے جڈاں او کہیں کم دا فیصلہ کریندے تے صرف اے آہدے تھی ونج او چیز تھی ویندی ہے۔

وَ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ لَوْ لَا يُكَلِّمُنَا اللّٰهُ اَوْ تَاْتِيْنَاۤ اٰيَةٌ ؕ كَذٰلِكَ قَالَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ تَشَابَهَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ قَدْ بَيَّنَّا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿١١٨﴾

١١٩۔ تے او لوک جیرھے کجھ علم نئیں جاݨدے آہدن جو اللہ سئیں ساڈے نال کیوں نئیں الیندا یا ساڈو کوئی نشان کیوں نئیں اندا ایھو جیہاں گالہیں انہیں کنیں پہلے دی لوک کریندے ہن۔ انہیں دے دِل ہکو جہیں تھی گئے اساں اینجھے لوکیں کیتے جیرھے یقین رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈسا ڈتین۔

اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّ نَذِيْرًا ۙ وَّ لَا تُسْـَٔلُ عَنْ اَصْحٰبِ الْجَحِيْمِ ﴿١١٩﴾

١٢٠۔ اساں بے شک تیکوں سچائی نال بشارت ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے پٹھیے تے تیں کنیں دوزخیں دے متعلق کجھ نہ پچھیا ویسی۔

وَ لَنْ تَرْضٰى عَنْكَ الْيَهُوْدُ وَ لَا النَّصٰرٰى حَتّٰى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ؕ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ؕ وَ لَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ بَعْدَ الَّذِيْ جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّ لَا نَصِيْرٍ ﴿١٢٠﴾

١٢١۔ یہودی تے عیسائی تیڈے نال کڈاہیں وی راضی نہ تھی سن۔ جے تئیں انہیں دے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں آکھ ڈے جو بے شک اللہ سئیں دی ہدایت اصل ہدایت ہے جے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیں کنیں علم آ گئے تے تیڈا اول اللہ سئیں کنیں کوئی سنگتی تے امدادی نہ ہوسی۔

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَتْلُوْنَهٗ حَقَّ تِلَاوَتِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ؕ وَ مَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٢١﴾ ع ١٤

١٢٢۔ او لوک جنہیں کوں اساں کتاب ڈتی ہے او اوندی سچی تے پوری پیروی کریندن۔ اوندے منݨ والے ایھے ہن تے جیرھے ایکوں

نئیں منیدے اوگھاٹا پاوݨ والن۔

يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اذْكُرُوْا نِعْمَتِيَ الَّتِيْٓ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاَنِّيْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۳۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی میں تہاڈے اتے کر چکیاں تے بے شک میں تہاکوں اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں فضیلت ڈتی ہائی۔

وَاتَّقُوْا يَوْمًا لَّا تَجْزِيْ نَفْسٌ عَنْ نَّفْسٍ شَيْــًٔـا وَّلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَّلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۴۔ تے تساں ڈرو اوں ڈینہہ کنیں جڈاں کم نہ اوسی کوئی کہیں دے کجھ وی۔ انہیں کنیں نہ وٹاندرا گدھا ولیسی تے نہ سفارش انہیں کوں کوئی فائدہ ڈیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی ولیسی۔

وَاِذِ ابْتَلٰٓى اِبْرٰهٖمَ رَبُّهٗ بِكَلِمٰتٍ فَاَتَمَّهُنَّ ۭ قَالَ اِنِّىْ جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ اِمَامًا ۭ قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِىْ ۭ قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۵۔ تے یاد کرو جڈاں ابراہیمؑ کوں ازمایا اوندے رب نے کجھ گالہیں نال تے حضرت ابراہیمؑ نے انہیں کوں پورا کر ڈتا ہا۔ ایندے بعد اللہ سئیں آکھیا جو میں تیکوں لوکیں دا امام بݨیداں۔ حضرت ابراہیمؑ نے عرض کیتی جو میڈے بالیں وچوں وی (امام بݨادیں) اللہ سئیں آکھیا بݨیساں تے سہی پر ظالیں کوں میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھیسی۔

وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا ۭ وَاتَّخِذُوْا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّى ۭ وَعَهِدْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِىَ لِلطَّاۗىِٕفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۶۔ تے یاد کرو جڈاں اساں کعبے کوں لوکیں دی ولا ولا کٹھا تھیوݨ دی تے امن دی جا بݨایا (تے انہیں کوں حکم ڈتا) جو بݨاؤ حضرت ابراہیمؑ دے کھڑے تھیوݨ دی جا کوں نماز پڑھݨ دی جا۔ تے اساں حضرت ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ کوں حکم ڈتا جو تساں ڈوہیں میڈے گھر کوں طواف کرݨ تے اعتکاف کرݨ تے رکوع تے سجدہ کرݨ والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَّارْزُقْ اَهْلَهٗ مِنَ الثَّمَرٰتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَاُمَتِّعُهٗ قَلِيْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهٗٓ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۷۔ تے جڈاں ابراہیمؑ نے آکھیا ہا اے میڈے رب ایں جا کوں امن والا شہر بݨا تے روزی ڈے ایندے رہݨ والیں کوں پھلیں دی جیرھے ایمان گھن آوِن اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہہ تے اللہ سئیں آکھئے جیرھے نئیں منیدے انہیں کوں وی میں تھوڑا فائدہ پچیساں تے ول انہیں کوں مجبور کر کے گھن ولیساں دوزخ دے عذاب دو تے انہیں دی رہݨ دی جا بہوں گندی ہے۔

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيْلُ ۭ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا ۭ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ

۱۲۸۔ تے یاد کرو جڈاں ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ ایں گھر دے ایرے اچے پئے کریندے ہن تے انہیں دعا منگی جو اے ساڈے رب ساڈی

الْعَلِيْمُ ﴿۱۲۷﴾

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سنڑ والا تے جانڑ والا ایں۔

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَآ اُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ ۪ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ڈوناہیں کوں اپنڑا تابعدار بنڑا تے ساڈی اولاد کوں وی اپنڑا تابعدار ٹولہ بنڑا تے ساکوں عبادت دے طریقے ڈس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں ہیں رحمت نال توجہ کرنڑ والا تے مہربان ہویں۔

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيْهِمْ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۱۲۹﴾

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دے وچ ہک ایجھا رسول جیڑھا انہیں کوں تیڈیاں آیتاں پڑھ کے سنڑاوے تے کتاب تے حکمت سکھاوے تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیانڑا ایں۔

ع ۱۵

وَمَنْ يَّرْغَبُ عَنْ مِّلَّةِ اِبْرٰهٖمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهٗ ؕ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنٰهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۱۔ تے کون منہ پھیر سگدے ابراہیمؑ دے مذہب کنیں سوائے اوں شخص دے جیڑھا اپنڑے آپ کوں ہلاک کر چکئے۔ تے اساں بے شک اونکوں دنیا وچ چنڑ گدھا تے بے شک او آخرت وچ نیکیں وچ گنڑیسی

اِذْ قَالَ لَهٗ رَبُّهٗٓ اَسْلِمْ ۙ قَالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۲۔ جڈاں اوندے رب اونکوں آکھیا جو توں میڈا تابعدار بنڑ۔ تے ابراہیم جواب ڈتا، میں اوندا تابعدار بنڑ چکیاں جیڑھا سارے جہانیں دا پالنڑ والا ہے۔

وَوَصّٰى بِهَآ اِبْرٰهٖمُ بَنِيْهِ وَيَعْقُوْبُ ؕ يٰبَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّيْنَ فَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۳۔ تے ابراہیم تے یعقوب نے اپنڑے پتریں کوں وصیت کیتی (تے آکھیا) اے میڈے پترو بے شک اللہ سئیں تہاڈے واسطے اے دین چنڑ گدھے۔ ایں واسطے تساں مرا ہے تابعدار بنڑ کے۔

اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوْبَ الْمَوْتُ ۙ اِذْ قَالَ لِبَنِيْهِ مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْۢ بَعْدِيْ ؕ قَالُوْا نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَآئِكَ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚۖ وَّنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۴۔ کیا تساں اوں ویلے ہاوے پئے جڈاں وقت آئے یعقوب دی موت دا تے جیرے ویلے اوں اپنڑے پتریں کوں آکھیا جو تساں کیندی عبادت کریسو میڈے بعد۔ تے انہیں جواب ڈتا جو اساں عبادت کریسوں تیڈے خدا تے تیڈے پیو ڈاڈے ابراہیمؑ تے اسماعیل تے اسحاق دے ہک خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے تابعدار رہسوں۔

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا

۱۳۵۔ اے او جماعت جیڑھی (اپنڑا زمانہ پورا کر کے) مر چکی ہے۔ انہیں واسطے ہے جو انہیں کیتے تے تہاڈے واسطے ہے جو تساں کیتے۔

يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۵﴾

تے جو کجھ او کریندے ہن تساں کنیں نہ پچھا ویسی۔

وَقَالُوْا كُوْنُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى تَهْتَدُوْا ؕ قُلْ بَلْ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۶۔ تے او اے وی آہدے ہن جو تساں یہودی تے عیسائی بݨ ونجو تے تساں سدھے رستے تے آ ویسو تے توں انہیں کوں آکھ جو سچی گال اے ہے جو اوں ابراہیم دا مذہب منو جیرھا ہک خدا دا منݨ والا ہا تے او مشرکیں وچوں نہ ہا۔

قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ اِلٰٓى اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَآ اُوْتِيَ النَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۷۔ تساں آکھو جو اساں اللہ سئیں کوں منیندے ہیں تے اونکوں وی منیندے ہیں جو ساڈو لتھے۔ تے جیرھا ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے (انہیں دی) اولادیں اُتے لتھے۔ تے جو موسیٰ تے عیسیٰ تے بے نبییں کوں اللہ سئیں کنیں ڈتا گئے۔ اساں ساریں کوں منیندے ہیں تے اساں انہیں وچ کوئی فرق نسے کریندے تے اساں اللہ سئیں دے تابعدار ہیں۔

فَاِنْ اٰمَنُوْا بِمِثْلِ مَآ اٰمَنْتُمْ بِهٖ فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا هُمْ فِيْ شِقَاقٍ ۚ فَسَيَكْفِيْكَهُمُ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۸۔ تے جو تہاڈے آلی کار من گھنن تے ول او سدھے رستے تے آ گئے۔ جے او پھر ونجن تے او ول بھڑݨ تے تلے کھڑن تے ول اللہ سئیں انہیں کوں در ریہہ۔ تے اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

صِبْغَةَ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۫ وَّنَحْنُ لَهٗ عٰبِدُوْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۳۹۔ اللہ دا رنگ چڑھاؤ تے اللہ سئیں دے رنگ کنیں بیا کیرھا چنگاں رنگ تے اساں اوندی عبادت کرݨ والے ہیں۔

قُلْ اَتُحَآجُّوْنَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۚ وَلَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۚ وَنَحْنُ لَهٗ مُخْلِصُوْنَ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۰۔ تو انہیں کوں آکھ کیا تساں اللہ سئیں دے متعلق بھڑدے ہو؟ سچی گال اے ہے جو او ساڈا وی رب تے تہاڈا وی رب۔ ساڈے عمل ساڈے نال تے تہاڈے عمل تہاڈے نال تے اساں اصل تے سچے تابعدار ہیں۔

اَمْ تَقُوْلُوْنَ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطَ كَانُوْا هُوْدًا اَوْ نَصٰرٰى ؕ قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّٰهُ ؕ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۱۔ (اے اہلِ کتاب) کیا تساں اے آہدے ہو جو بے شک ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا عیسائی ہن توں انہیں کوں آکھ ڈے جو تساں زیادہ جاݨدے ہو یا اللہ سئیں۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون تھی سگدے جیرھا اوں گواہی کوں لکاوے جیرھی اوندو اللہ سئیں ولو آئی ہے تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو بے خبر نئیں۔

تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ ۚ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ ۚ وَلَا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۱۔ اے او جماعت ہیں جیڑھی اپنا زمانہ پورا کر کے مر گئی۔ جو انہیں کیتے او انہیں کیتے ہے۔ جو تساں کیتے او تہاڈے کیتے ہے تے جو کجھ او کریندے رہ گئن اوندے متعلق تساں کنیں نہ پچھا ویسی۔

سَيَقُوْلُ السُّفَهَآءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰىهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتِيْ كَانُوْا عَلَيْهَا ۚ قُلْ لِّلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَ الْمَغْرِبُ ۚ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۲۔ لوکیں وچوں گا بے لوک اے ضرور آکھسن جو انہیں (مسلمانیں) کوں پہلے قبلے کنیں کیرہی شئے پھیریئے۔ توں آکھ ڈے جو لہا دھ تے پچا دھ اللہ سئیں دا ہے جینکوں چاہندے سدھا رستہ ڈکھیندے۔

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ اُمَّةً وَّسَطًا لِّتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ عَلَيْكُمْ شَهِيْدًا ۗ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِيْ كُنْتَ عَلَيْهَآ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَّبِعُ الرَّسُوْلَ مِمَّنْ يَّنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِ ۚ وَاِنْ كَانَتْ لَكَبِيْرَةً اِلَّا عَلَى الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ ۗ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِيْعَ اِيْمَانَكُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ اے مسلمانو! تے اساں تہاکوں ایویں سارین کنیں چنگی امت بنائے جو تساں لوکیں تے نگران بݨ ونجو تے رسول تہاڈے اتے نگران بݨ ونجے۔ اساں اوں قبلے کوں جیندے اتے توں پہلے ہا دیں ایں واسطے بݨایا ہا جو اساں اونکوں جیڑھا رسول دی پیروی کریندے اوں کنیں جیڑھا مُڑ ویسی تے پھر ویندے نکھیڑ ڈیوں۔ تے جینکوں اللہ سئیں سدھا رستہ ڈکھاوے اوندے سوا ڈوجھیں کیتے اے گال بہوں اوکھی ہے تے اللہ سئیں تہاڈے ایمان کوں نہ ونجیسی۔ تے بے شک اللہ سئیں لوکیں تے بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِى السَّمَآءِ ۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰىهَا ۪ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۗ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۗ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۗ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۴۔ اساں تیڈی توجہ ول ول آسمان دو پھر دی ڈیہدے پئے ہیں تے اساں تیکوں ضرور اوں قبلے دو پھیر ڈیسوں جیڑھا تیکوں چنگا لگدے تے توں پھیر گھن اپݨا منہ مسجد حرام دو۔ تے اے مسلمانو تساں جتھاں وی ہوو تساں اپݨے منہ اوڈاہیں پھیر گھنو تے بے شک جنہیں لوکیں کوں کتاب ڈتی گئی او جاݨدن جو اے انہیں دے رب کنیں سچا حکم۔ تے جو کجھ کریندے پئن اوں کنیں اللہ سئیں غافل نئیں۔

وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَّا تَبِعُوْا قِبْلَتَكَ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ۗ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَآءَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۙ اِنَّكَ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۵۔ تے توں بھانویں انہیں لوکیں دو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہے ہر قسم دا نشان وی گھن آویں ول وی او تیڈے قبلے دی پیروی نہ کریسن تے نہ توں انہیں دے قبلے دی پیروی کر سگدیں تے نہ ہک ٹولہ ہے دے قبلے دی پیروی کریندے۔ جے توں علم آوݨ دے بعد وی انہیں دی خواہش دی پیروی کر گھنسیں تے بے شک توں وی ظالمیں وچوں

تھی ویسیں۔

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ؕ وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۷۔ اساں جنہیں کوں کتاب ڈِتی ہے او ایں سچائی کوں ایویں سنجانڑدن جیویں اپنڑے پتریں کوں سنجانڑدن تے بے شک انہیں وچوں ہک ٹولہ جانڑ بجھ کے سچ کوں لکیندے۔

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۸۔ اے سچ تیڈے رب کنیں ہے توں شک کرنڑ والیں وچوں نہ تھی۔

وَلِكُلٍّ وِّجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيْهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۴۹﴾

۱۴۹۔ ہر کہیں دا ہک نہ ہک مقصد ہوندے اجینکوں پورا کرنڑ کیتے او پچھو لگ ویندے۔ تساں چنگیں کمیں وچ ہک ڈوجھے کنیں اگو ودھو۔ تساں جتھاں وی ہو سو اللہ سئیں تہاکوں کٹھا کر کے گھن اوسی بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاِنَّهٗ لَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾

۱۵۰۔ توں جیرھی جاکنیں وی نکلیں توں اپنڑا منہ مسجد حرام دو پھیر گھن تے بے شک اے تیڈے رب دا حکم ہے۔ تے تساں جو کجھ کریندے ہو اللہ سئیں اوں کنیں غافل نئیں۔

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوْا وُجُوْهَكُمْ شَطْرَهٗ ۙ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ ۙ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ ۚ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِيْ ۚ وَلِاُتِمَّ نِعْمَتِيْ عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۱۔ توں جیرھی جاکنیں وی نکلیں اپنڑا منہ مسجد حرام دو پھیر گھن تے تساں وی جتھاں وی ہووو اپنڑے منہ مسجد حرام دو پھیر گھنو۔ تاں جو سوائے انہیں لوکیں دے جنہیں انہیں لوکیں وچوں ظلم کیتے ہے لوک تہاڈے اتے الزام نہ لا سگن۔ تے تساں انہیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈرو تاں جو میں تہاڈے اتے اپنڑی نعمت پوری کر ڈیواں تے تاں جو تساں سدھا رستہ ڈیکھ گھنو۔

كَمَآ اَرْسَلْنَا فِيْكُمْ رَسُوْلًا مِّنْكُمْ يَتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۲۔ اویں اساں تہاڈے وچوں تہاڈو ہک رسول بنڑا کے بھیجے جیرھا تہاکوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سنڑاوے تے تہاکوں پاک کرے تے تہاکوں کتاب تے سنڑپ سکھاوے تے او کجھ سکھاوے جو تساں نہ جانڑدے ہاوے۔

فَاذْكُرُوْنِيْٓ اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوْا لِيْ وَلَا تَكْفُرُوْنِ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۳۔ تے تساں میکوں یاد کرو تے میں تہاکوں یاد رکھیساں تساں میڈا شکر کرو تے میڈی ناشکری نہ کرو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ ؕ اِنَّ

۱۵۴۔ اے منڑ والو! تساں صبر تے دعا نال اللہ سئیں کنیں مدد منگو۔

اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ﴿۱۵۳﴾

بے شک اللہ سئیں صبر کرݨ والیں نال۔

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ یُّقْتَلُ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌؕ بَلْ اَحْیَآءٌ وَّ لٰكِنْ لَّا تَشْعُرُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۵۔ تے جیڑھے لوک اللہ سئیں دے رستے وچ مریج ویندن انہیں کوں مردہ نہ آکھو سچ اے ہے جو او جیندن تے تساں سمجھدے نئیں۔

وَ لَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَیْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوْعِ وَ نَقْصٍ مِّنَ الْاَمْوَالِ وَ الْاَنْفُسِ وَ الثَّمَرٰتِؕ وَ بَشِّرِ الصّٰبِرِیْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۶۔ اساں تہاکوں ضرور ازمیسوں ڈر تے بکھ تے مال تے جان تے میویں کوں گھٹا ڈیوݨ نال تے صبر کرݨ والیں کوں بشارت ڈے ڈے۔

الَّذِیْنَ اِذَاۤ اَصَابَتْهُمْ مُّصِیْبَةٌ ۙ قَالُوْۤا اِنَّا لِلّٰهِ وَ اِنَّاۤ اِلَیْهِ رٰجِعُوْنَ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۷۔ جڈاں انہیں تے کوئی مصیبت لہندی ہے تے او آہدن بے شک اساں اللہ سئیں دے کیتے ہیں تے اساں بے شک ہوندو ولݨے۔

اُولٰٓىِٕكَ عَلَیْهِمْ صَلَوٰتٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ ۫ وَ اُولٰٓىِٕكَ هُمُ الْمُهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ ایجھے او لوکن جنہیں تے انہیں دے رب کنیں برکتاں تے رحمتاں ہن تے ایجھے لوکن جیڑھے سدھے رستے تے چلدے پئین۔

اِنَّ الصَّفَا وَ الْمَرْوَةَ مِنْ شَعَآىِٕرِ اللّٰهِۚ فَمَنْ حَجَّ الْبَیْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهِ اَنْ یَّطَّوَّفَ بِهِمَاؕ وَ مَنْ تَطَوَّعَ خَیْرًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِیْمٌ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ بے شک صفا تے مروہ اللہ سئیں دی نشانیں وچوں ہن تے جیڑھا بیت اللہ دا حج کرے یا عمرہ کرے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں جو او انہیں ڈوناہیں پہاڑیں دے درمیان تکھا تکھا ٹرے۔ جیڑھا شخص اپݨی خوشی نال کوئی چنگا کم کرے تے بے شک اللہ سئیں وڈا قدر کرݨ والا ہے تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

اِنَّ الَّذِیْنَ یَكْتُمُوْنَ مَاۤ اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَیِّنٰتِ وَ الْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَیَّنّٰهُ لِلنَّاسِ فِی الْكِتٰبِۙ اُولٰٓىِٕكَ یَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَ یَلْعَنُهُمُ اللّٰعِنُوْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۶۰۔ تے بے شک او لوک جیڑھے لکیندن جیڑھی اساں کھلے کھلے نشان تے ہدایت لہائی ہے۔ بعد ایندے جو اساں لوکیں واسطے ایں کتاب وچ کھول کے تعلیم بیان کر ڈِتی ہے۔ انہیں لوکیں تے اللہ سئیں دی لعنت تے لعنت کرݨ والیں دی وی لعنت۔

اِلَّا الَّذِیْنَ تَابُوْا وَ اَصْلَحُوْا وَ بَیَّنُوْا فَاُولٰٓىِٕكَ اَتُوْبُ عَلَیْهِمْۚ وَ اَنَا التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیڑھے توبہ کر گھنن تے اپݨے آپ کوں ٹھیک کر گھنن تے خدا دے حکم لوکیں کوں کھول کے ڈسن تے ایجھے لوکیں تے میں اپݨی رحمت نال توجہ کریساں تے میں بہوں رحمت نال توجہ کرݨ والا تے مہربان ہاں۔

اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَ مَاتُوْا وَ هُمْ كُفَّارٌ اُولٰٓىِٕكَ

۱۶۲۔ بے شک او لوک جنہیں نئیں منیا تے نہ منݨ دی حالت وچ

عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۶۱﴾

مرگئن۔ ایھے لوکن جنھیں تیں اللہ سئیں دی لعنت تے فرشتیں دی تے سارے لوکیں دی لعنت۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۲۔ اوندے وچ بھوں دیر پئے رہسن۔ عذاب انہیں کنیں ہولا نہ تھیسی تے نہ انہیں کوں وتھی ملسی۔

وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ تے تہاڈا معبود ہکو ہے تے بیا کوئی معبود نئیں سوائے اوندے جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بھوں مہربان۔

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِيْ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ مَّآءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۪ وَّتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیوݨ وچ تے رات تے ڈینہہ دے اگوں پچھو آوݨ وچ تے انہیں بیڑیں وچ جیڑھیاں سمندر وچ چلدین تے لوکیں کوں فائدہ پچیندن تے اوں پاݨی وچ جیڑھا اللہ سئیں جھڑ کنیں وسدے تے برتھی ہوئی زمین کوں وسوں کریندے تے اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھنڈاوݨ وچ تے ہواواں چلاوݨ وچ تے جھڑ کوں آسمان تے زمین دے وچکار خدمت تے لاوݨ وچ اوں قوم واسطے جیڑھی عقل نال کم گھندی ہے کئی قسم دے نشان ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُّحِبُّوْنَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰهِ ۭ وَلَوْ يَرَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ ۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۵۔ لوکیں وچوں کجھ لوک اللہ سئیں دے سوا اوندے شریک بݨا گھندن تے انہیں نال اویں پیار کریندن جیویں اللہ سئیں کوں پیار کریندے تے جیڑھے لوک منیندن او اللہ سئیں نال ایں کنیں بھوں زیادہ محبت کریندن۔ تے جے او لوک جیڑھے ظلم کریندن اوں عذاب کوں ڈیکھ گھنن ہا (اوندے آوݨ کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ لگ ونجے ہا جو بے شک ساری طاقت اللہ سئیں دی ہے تے بے شک اللہ سئیں ڈاڈھا عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

اِذْ تَبَرَّاَ الَّذِيْنَ اتُّبِعُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا وَرَاَوُا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۶۔ تے جڈاں او لوک جنہیں دا آکھݨ منیا ویندے انہیں لوکیں کنیں جیڑھے آکھݨ منیندن نکھڑ ویسن تے او عذاب دی ڈیکھ گھنسن تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی ویسن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْا لَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوْا مِنَّا ۭ كَذٰلِكَ يُرِيْهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ حَسَرٰتٍ

۱۶۷۔ تے جیڑھے لوک (وڈے کافریں دا) آکھݨ منیندن او آکھسن جے ساکوں دنیا دو ولا ونجݨ ہا تے اساں وی انہیں کنیں ایویں نکھڑ

عَلَيْهِمْ ۚ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ مِنَ النَّارِ ﴿۱۶۷﴾

ع ۲۰ دنجوں باجیویں اے اج اساں کنیں نکھڑ دے پیئن۔ ایویں اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈکھلیسی جو کجھ حسرتاں ہوسن ہن ہیس، تے او ایں بھاکنیں نکل نئیں سگدے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ كُلُوْا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۹۔ اے لوکو! تساں کھاؤ حلال تے پاک شئیں جیرھیاں زمین وچ ہن تے شیطان دے قدمیں تے نہ ٹرو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ بِالسُّوْٓءِ وَالْفَحْشَآءِ وَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۷۰۔ او تہاکوں صرف برائی دا حکم ڈیندے تے بے حیائی دا تے اے وی آہدے جو تساں اللہ سئیں دے خلاف او کجھ آکھو جیندا تہاکوں پتہ کائے نئیں۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ مَآ اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۗ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ شَيْئًا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۱۔ تے جڈاں انہیں کوں اکھیندے جو پیروی کرو تساں اوندی جو اللہ سئیں لہائے تے او آہدن جو اساں اوں گال دی پیروی کریسوں جیندے اتے ساڈے پیو ڈاڈے عمل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں دے پیو ڈاڈے کوں ذرا دی عقل کائے نہ ہائی تے او سدھے رستے تے نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا كَمَثَلِ الَّذِىْ يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَآءً وَّنِدَآءً ۗ صُمٌّ ۢ بُكْمٌ عُمْىٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۲۔ او لوک جیرھے نئیں منیندے اوں آدمی جہیں ہن جیرھا اوں چیز کوں سڈ مریندے جیرھی سݨ نئیں سگدی سوائے پرڈو تے سڈ دے بولڑے گونگے تے اندھے ہن تے او گال کوں سمجھیندے نئیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُلُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ وَاشْكُرُوْا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۳۔ اے ایمان والو! تساں کھاؤ پاک شئیں جیرھیاں اساں تہاکوں ڈتین تے اللہ سئیں دا شکر کرو جے تساں اوہیں دی عبادت کریندے ہو۔

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ بِهٖ لِغَيْرِ اللّٰهِ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَلَآ اِثْمَ عَلَيْهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۴۔ بے شک تہاڈے اتے حرام مردار تے رت تے جانور دا گوشت تے ہر او شئے جیرھی اللہ سئیں دے سواہے دے نال تے کُٹھی گئی ہووے۔ ہاں جے کوئی مجبور تھی ونجے اوندی خواہش وی نہ ہووے تے نہ او حد کنیں ودھے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَشْتَرُوْنَ بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۙ اُولٰٓئِكَ مَا يَاْكُلُوْنَ فِىْ بُطُوْنِهِمْ

۱۷۵۔ بے شک او لوک جیرھے لکیندن کتاب دے اوں حصے کوں جیرھا اللہ سئیں لہائے تے او اونکوں تھوڑے مُل نال وتیچ

إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

ڈیندن او لوک ایویں ہن جو اپنے ڈھڈھیں وچ بھاہ پئے کھندن تے قیامت دے ڈینہہ اللہ سئیں انہیں نال نہ الیسی تے نہ انہیں کوں پاک کریسی۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیوݨ والا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ۝

۱۷۶۔ ایہے لوکن جیڑھے ہدایت دے وٹاندرے وچ گمراہی گھندن تے بخشش دے وٹاندرے وچ عذاب گھندن۔ بھا تے انہیں دا صبر وڈی گال۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ ۗ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝

۱۷۷۔ اے عذاب ایں واسطے آئے جو بے شک اللہ سئیں سچی کتاب لہائی ہے تے بے شک جیڑھے لوک ایندے وچ اختلاف کریندن او بے شک بہوں وڈی دشمنی وچ ہن۔

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۖ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۝

۱۷۸۔ نیکی اے نئیں جو تساں اپنے منہ پوادھ تے پچادھ دو بھیر گھنو اصل نیکی اے ہے جو جئیں اللہ سئیں کوں من گِدھا تے آخرت دے ڈینہہ تے فرشتے تے کتاب تے نبیں کوں تے مال اللہ سئیں دی محبت دی خاطر سکیں کوں تے یتیمیں کوں تے مسکینیں کوں تے مسافر کوں ڈِتا تے سوالی کوں تے بانہیں کوں چھڑدایا۔ تے نماز باجماعت ٹھہا کے پڑھی تے زکاۃ ڈِتی۔ تے جڈاں او کوئی وعدہ کریندن اونکوں پورا کرݨ تے تنگی تے بیماری وچ تے جنگ دے وقت صبر کرݨ والے ایہے لوکن جیڑھے سچن تے ایہے لوکن جیڑھے اللہ سئیں کنیں بہوں ڈرݨ والن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلَى ۖ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ ۚ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ۗ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ۗ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

۱۷۹۔ اے منݨ والیو! تہاڈے اتے قتل دا او ہو جیہاں بدلہ گھنݨ ڈِتا گئے آزاد دے بدلے آزاد تے بانہیں دے بدلے بانہاں تے تریمت دے بدلے تریمت۔ جے کہیں کوں اوندے بھرا کنیں کوئی شئے معاف کر ڈِتی ونجے تے باقی چٹی کوں او مناسب طریقے نال گھن سگدے تے ڈیوݨ والا اونکوں چنگی طرح نال ادا کر ڈیوے اے تہاڈے رب کنیں سزا ہولی کیتی گئی ہے تے اے اوندی مہربانی ہے۔ جیڑھا ایندے بعد حد کنیں ودھسی اوندے کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَاةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ

۱۸۰۔ اے سیاݨے لوکو! تہاڈے واسطے بدلہ گھنݨ وچ زندگی ہے تاں

تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۹﴾

جو تساں مصیبتیں کنیں بچ ونجو۔

كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرَا ۖۚ اِلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَ الْاَقْرَبِيْنَ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۸۰﴾ ؕ

۱۸۱۔ تہاڈے اتے فرض جو تہاڈے وچوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیو ما واسطے گھاٹے سکییں کیتے صحیح طریقے نال اے فرض اللہ سئیں کنیں ڈرݨ والیں کیتے۔

فَمَنْۢ بَدَّلَهٗ بَعْدَ مَا سَمِعَهٗ فَاِنَّمَاۤ اِثْمُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يُبَدِّلُوْنَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۸۱﴾ ؕ

۱۸۲۔ تے جیرھا شخص ایں وصیت کوں سنݨ دے بعد اینکوں وٹا ڈیوے تے ایندا گناہ اوناہیں کوں تھیسی جیرھے ایں وصیت کوں وٹیندن تے بے شک اللہ سئیں بہوں سنݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُّوْصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَاۤ اِثْمَ عَلَيْهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸۲﴾ ۧ

۱۸۳۔ تے جے کوئی وصیت کرݨ والے کنیں ڈرے جو او وٹپ کریسی یا گناہ کریسی تے انہیں وچ صلح (ٹھاہی) کرا ڈیوے تے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

ع ۲۲ ۶

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۸۳﴾ ۙ

۱۸۴۔ اے منݨ والیو! تہاڈے اتے ایویں فرض روزہ رکھݨ جیویں تہاڈے کنیں پہلے لوکیں تے فرض ہا ایں واسطے جو تساں اللہ سئیں کنیں ڈرو۔

اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ؕ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ وَ عَلَى الَّذِيْنَ يُطِيْقُوْنَهٗ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِيْنٍ ؕ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ ؕ وَ اَنْ تَصُوْمُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۵۔ اے روزے گنتری دے کجھ ڈینہہ ہن جے کوئی تہاڈے وچوں بیمار ہووے یا سفر تے ہووے تے ول او بے ڈینہیں وچ اے گنتری پوری کرے۔ تے او لوک جیرھے روزہ نئیں رکھ سگدے او اوندے بدلے وچ ہک مسکین کوں روٹی کھواون۔ جیرھا ہی خوشی نال نیکی کرے اے اوندے کیتے چنگا ہے تے جے تہاکوں پتہ ہووے جو روزہ رکھݨ تہاڈے کیتے چنگا ہے۔

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِيْۤ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْاٰنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَ الْفُرْقَانِ ۚ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ؕ وَ مَنْ كَانَ مَرِيْضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ اَيَّامٍ اُخَرَ ؕ يُرِيْدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَ لَا يُرِيْدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۫ وَ لِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ وَ لَعَلَّكُمْ

۱۸۶۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ قرآن شریف لتھے۔ اے لوکیں کیتے ہدایت تے ہدایت دیاں کھلیاں کھلیاں نشانیاں ایندے وچ ہن۔ تے اے سچ تے کوڑ نکھیڑݨ والا ہے۔ تے جیرھا تہاڈے وچوں ایں مہینے کوں ڈیکھے اونکوں روزہ رکھنا چاہی دا ہے۔ تے جیرھا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گنتری کوں بے ڈینہیں وچ پورا کرے اللہ سئیں تہاڈے واسطے سوکھ چاہندے اوکھ نئیں چاہندا!

تَشْكُرُوْنَ ﴿١٨٥﴾

تے تاں جو تساں گنتری پوری کرو تے اللہ سئیں دی وڈائی ایں گالہوں بیان کرو جو اوں تہاکوں سدھا رستہ ڈکھائے تے تاں جو تساں اوندا شکر کرو۔

وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادِيْ عَنِّيْ فَاِنِّيْ قَرِيْبٌ ؕ اُجِيْبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِ ۙ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لِيْ وَلْيُؤْمِنُوْا بِيْ لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُوْنَ ﴿١٨٦﴾

۱۸۷۔ تے جڈاں میڈے بندے تیں کنیں میڈا پچھن تے بے شک میں بہوں کولہوں ہاں۔ جیرھا دی سڈݨ والا میکوں جڈاں سڈے میں اونکوں جواب ڈیندا ہاں تے تساں وی میڈی گالہیں دا جواب ڈیو تے میڈے اتے ایمان رکھو تاں جو انہیں کوں سدھا رستہ مل ونجے۔

اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَآئِكُمْ ؕ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ؕ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ ۚ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوْهُنَّ وَابْتَغُوْا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ ۪ وَكُلُوْا وَاشْرَبُوْا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۪ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِ ۚ وَلَا تُبَاشِرُوْهُنَّ وَاَنْتُمْ عٰكِفُوْنَ ۙ فِي الْمَسٰجِدِ ؕ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿١٨٧﴾

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہاکوں تہاڈی زالیں کنیں ونجݨ دی اجازت ہے۔ او تہاڈے کپڑن تے تساں اوندے کپڑے ہو۔ اللہ سئیں کوں پتہ ہا جو تساں اپنے حق مریندے ہاوے اوں تہاڈے اتے رحمت نال توجہ کیتی ہے تے تہاکوں معاف کیتس ہݨ تساں اپݨی زالیں دو ونجو تے جو اللہ سئیں تہاڈے کیتے لکھئے اونکوں گولو تے کھاؤ تے پیو جے تئیں نکھڑ ونجے (پدا باکھ تئیں) چٹا دھاگہ کالے دھاگے کنیں فجر دے وقت ول تساں رات تئیں روزہ پورا کرو تے جے تساں مسیت وچ اعتکاف بیٹھے ہووو تے اپݨے زالیں دو نہ ونجو اے اللہ سئیں دے بنے ہن تے تساں انہیں دے کولہو نہ ونجو۔ الویں اللہ سئیں لوکیں کیتے اپݨے حکم بیان کر ڈیندن تاں جو او اللہ سئیں کنیں ڈرن

وَلَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوْا بِهَآ اِلَى الْحُكَّامِ لِتَاْكُلُوْا فَرِيْقًا مِّنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٨٨﴾

۱۸۹۔ تساں آپت وچ کوڑ نال ہک ڈوجھے دا مال نہ کھاؤ تے او مال تساں افسریں دو (رشوت کیتے) نہ گھن ونجو تاں جو تساں لوکیں دے مال دا ہک حصہ جاݨ بجھ کے گناہ نال کھا ونجو۔

ع ۲۳

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِ ؕ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ؕ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ ظُهُوْرِهَا وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰى ۚ وَاْتُوا الْبُيُوْتَ مِنْ اَبْوَابِهَا ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٨٩﴾

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا پچھدن توں آکھ ڈے جو اے لوکیں کیتے وقت ڈیکھݨ دا تے حج دا ذریعہ ہے۔ اتے اے نیکی نہیں جو تساں گھریں وچ پچھواڑے کنیں آؤ تے اصل نیک او ہے جیرھا اللہ سئیں کنیں ڈرے تے گھریں وچ انہیں دروازیں کنیں آؤ تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

وَقَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَكُمْ وَلَا

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جیرھے

تَعْتَدُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۱۹۰﴾

تہاڈے نال بھڑن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سئیں زیادتی کرݨ والیں کوں پیار نئیں کریندا۔

وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ وَاَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ حَيْثُ اَخْرَجُوْكُمْ وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ ۚ وَلَا تُقٰتِلُوْهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى يُقٰتِلُوْكُمْ فِيْهِ ۚ فَاِنْ قٰتَلُوْكُمْ فَاقْتُلُوْهُمْ ۗ كَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۹۱﴾

۱۹۲۔ تے جھتاں او تہاکوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں اتھوں کڈھو جتھوں انہیں تہاکوں کڈھے۔ تے فتنہ قتل کنیں زیادہ گھاٹا ڈیوݨ والا ہے۔ انہیں نال مسجد حرام دے کول ہواتئیں نہ بھڑو جے تئیں او تہاڈے نال اتھاں نہ بھڑن۔ تے جے او تہاڈے نال بھڑن تے تساں وی انہیں نال بھڑو نہ منݨ والیں دی ایہا سزا ہے۔

فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک ونجن تے ول بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

وَقٰتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۴۔ تساں او تئیں انہیں نال بھڑو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین اللہ سئیں دی رضا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک ونجن تے ول ظالمیں دے سوا بیا کہیں کوں پکڑݨ جائز نہیں

اَلشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمٰتُ قِصَاصٌ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوْا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۵۔ عزت والا مہینہ تے عزت والے مہینے دے بدلے وچ تے عزتیں دا بدلہ ضروری ہے تے جیرھا تہاڈے اتے زیادتی کرے تساں وی اوندے اتیں او ہو تلا زیادتی کرو جتنی اوں تہاڈے اتے زیادتی کیتی ہے تے اللہ کنیں ڈرو تے چاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں اوں کنیں ڈرݨ والیں دے نال۔

وَاَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوْا بِاَيْدِيْكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ ۛ وَاَحْسِنُوْا ۛ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سئیں دے رستے وچ تے اپݨے ہتھیں نال اپݨے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنو بے شک اللہ سئیں احسان کرݨ والیں نال پیار کریندے۔

وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ ۚ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ وَلَا تَحْلِقُوْا رُءُوْسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهٗ ۚ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيْضًا اَوْ بِهٖٓ اَذًى مِّنْ رَّاْسِهٖ فَفِدْيَةٌ مِّنْ صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ ۥ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سئیں دی رضا دی خاطر حج تے عمرہ تے جے تہاکوں حج کنیں روک گھدا ونجے تے جیرھی تہاکوں سوکھی لبھے او قربانی کر ڈیو۔ تے اپݨے سر نہ منواؤ جے تئیں قربانی اپݨی جاتیں نہ پہنچ ونجے تے جیرھا تہاڈے وچوں بیمار ہووے یا اوندے سر وچ کوئی تکلیف تھی ونجے (تے سر منوا ڈیوے) تے اوندے بدلے وچ روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیرھے ویلے تساں

وَسَبْعَةٍ اِذَا رَجَعْتُمْ ؕ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ لَّمْ يَكُنْ اَهْلُهٗ حَاضِرِى الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۱۹۷﴾

امن وچ آونجو تے جیرھا شخص حج دے نال عمرے دا فائدہ چاوے تے ول جیرھی قربانی اوں کوں سوکھی لبھے او کر گھنے۔ تے جے قربانی نہ کر سگدا ہووے تے او ترے ڈینہہ حج وچ روزے رکھے تے ست روزے ول آکے رکھے۔ اے پورے ڈاہ تھی ویسن اے اوندے واسطے ہے جیندے بال بچے مسجد حرام وچ نہ ہوون تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جان گھنو جو بے شک اللہ سئیں دی سزا ڈاڈھی سخت ہے۔

ع ۲۴ / ۸

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمٰتٌ ۚ فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ ۙ وَلَا جِدَالَ فِى الْحَجِّ ؕ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ يَّعْلَمْهُ اللّٰهُ ؕ وَتَزَوَّدُوْا فَاِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوٰى وَاتَّقُوْنِ يٰٓاُولِى الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۸﴾

۱۹۸۔ حج دے مہینیں کوں ہر کوئی جاݨدے تے جیندے اتیں انہیں مہینے وچ حج فرض ہووے تے او حج دے ڈینہیں وچ نہ تے کہیں نال شہوت دی گال کرے تے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ جھڑے جیرھی تساں نیکی کریسو اللہ سئیں اوں کوں جاݨدے تساں اپݨے نال سفر خرچ گھن گھنو تے بے شک چنگا سفر خرچ اللہ سئیں دا ڈر ہے تے میں کنیں ڈرو اے سیاݨے لوکو!

اِنفاق النبی صلی اللہ علیہ وسلم

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ فَاِذَآ اَفَضْتُمْ مِّنْ عَرَفٰتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ ۪ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰىكُمْ ۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿۱۹۹﴾

۱۹۹۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپݨے رب کنیں فضل منگو۔ تے جڈاں تساں عرفات کنیں ولو تے تساں مشعر حرام دے نال اللہ سئیں کوں یاد کرو۔ تے اونکوں اویں یاد کرو جیویں اوں تہاکوں سدھا رستہ ڈکھائس۔ تے ایں کنیں پہلے تساں گمراہیں وچوں ہاوے۔

ثُمَّ اَفِيْضُوْا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۰۔ تے تساں اتھاؤں ولو جتھوں ہے لوک ولن۔ تے اللہ سئیں کنیں بخشش منگو تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان ہے۔

فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَّنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ اٰبَآءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًا ؕ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا وَمَا لَهٗ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۱۔ تے جڈاں تساں اپݨیاں عبادتاں پوریاں کر گھنو تے ول اللہ سئیں کوں تساں اویں یاد کرو جیویں تساں یاد کریندے ہو اپݨے پیو ڈاڈے کوں یا اوں کنیں وی ڈھیر یاد کرو۔ تے لوکیں وچوں جیرھا اے آہدے جو اے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ ڈے اوندا آخرت وچ کوئی حصہ نئیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ رَبَّنَآ اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۲۰۲﴾

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جیرھا اے آہدے اے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ وی چنگائی ڈے تے آخرت وچ وی چنگائی ڈے تے ساکوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

۲۰۳۔ ایجھے لوکن جنہیں دا کمائی دی وجہ نال ثواب وچ وڈا حصہ ہے۔ تے اللہ سئیں حساب گھنڑ وچ جلدی کریندے۔

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَن تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ۚ لِمَنِ اتَّقَىٰ ۗ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾

۲۰۴۔ اللہ سئیں کوں یاد کرو انہیں گنڑتی دے جیہاڑیں وچ۔ تے جیرھا شخص جلدی کرے ڈو ڈینہیں وچ (ول آوے) تے اوندے اتے کوئی گناہ نئیں جیرھا دیر نال (آوے) تے اوندے اتے وی کوئی گناہ نئیں۔ ہے اوندے کیتے جیرھا اللہ سئیں کنیں ڈرے۔ تساں اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جانڑ گھنو جو بے شک تساں سارے کٹھے کر کے ہوندو ولائے ویسو۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾

۲۰۵۔ تے لوکیں وچوں کجھ اینجھن جینندی گال دنیا دی زندگی وچ تیکوں چنگی لگدی ہے تے اللہ سئیں کوں گواہ بنڑیندن اون گال تے جیرھی انہیں دے دل وچ۔ تے سچی گال اے ہے جو او ڈاڈھے جھگڑالو ہن۔

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾

۲۰۶۔ تے جڈاں او حاکم بنڑ ویندن تے او زمین تے ورکدن گیڑ گھتنڑ کیتے تے رڑھیں تے نسلیں کوں تباہ کرنڑ کیتے۔ تے اللہ سئیں گیڑیں کوں چنگا نئیں سمجھدا۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ ۚ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ ۚ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾

۲۰۷۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ سئیں کنیں ڈرو تے نک نموز انہیں کوں گناہ تے مجبور کر ڈیندے تے انہیں کوں دوزخ کافی ہے تے او رہنڑ کیتے بہوں گندی ہے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾

۲۰۸۔ تے لوکیں وچوں کجھ اینجھے ہن جیرھے اللہ سئیں دی خوشی حاصل کرنڑ کیتے اپنڑے آپ کوں ویچ ڈیندن تے اللہ سئیں اپنڑے بندیں تے بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٨﴾

۲۰۹۔ اے منڑ والیو تساں سارے دے سارے فرمانبرداری وچ آ ونجو تے نہ ٹرو شیطان دے پیریں تے بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

فَإِن زَلَلْتُم مِّن بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠٩﴾

۲۱۰۔ تے جے تساں کھلے کھلے نشانات آونڑ دے بعد تلک پیو ہے تے کچھیں جانڑ گھنو جو اللہ سئیں وی غالب تے بہوں سیانڑا ہے۔

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ

۲۱۱۔ او ایں گال دے سوا کتھ دا انتظار پئے کریندن جو اللہ سئیں جڈ

الْغَمَامِ وَ الْمَلٰٓئِكَةُ وَ قُضِيَ الْاَمْرُ ؕ وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۲۱۱﴾

دے پچھاویں وچ آوے تے فرشتے وی آون تے ایں گال دا فیصلہ کر ڈِتا ونجے تے سارے کم اللہ سئیں دو ولدن ۔

سَلْ بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ كَمْ اٰتَیْنٰهُمْ مِّنْ اٰیَةٍۭ بَیِّنَةٍ ؕ وَ مَنْ یُّبَدِّلْ نِعْمَةَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۱۲﴾

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کنیں پچھو جو اساں انہیں کوں کتنے کھلے کھلے نشان ڈِتن تے جیرھا اللہ سئیں دی نعمت کوں اوں دے ویلھے وٹا ڈیوے جڈاں او ایں کنیں آونجے تے اللہ سئیں ڈاڈھی سخت سزا ڈیوݨ والا ہے۔

زُیِّنَ لِلَّذِیْنَ كَفَرُوا الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا وَ یَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ۘ وَ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ وَ اللّٰهُ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿۲۱۳﴾

۲۱۳۔ تے جیرھے کافر ہن انہیں کوں دنیا دی زندگی سوہݨی کر کے ڈکھائی گئی ہے تے او مومݨ والیں تے مذاقاں کریندن تے جیرھے لوک اللہ سئیں کنیں ڈردن قیامت دے ڈینہہ او کافریں تے غالب ہوسن اللہ سئیں جینکوں چاہندے بے حسابا رزق ڈیندے۔

كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۫ فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِیّٖنَ مُبَشِّرِیْنَ وَ مُنْذِرِیْنَ ۪ وَ اَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِیَحْكُمَ بَیْنَ النَّاسِ فِیْمَا اخْتَلَفُوْا فِیْهِ ؕ وَ مَا اخْتَلَفَ فِیْهِ اِلَّا الَّذِیْنَ اُوْتُوْهُ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَیِّنٰتُ بَغْیًۢا بَیْنَهُمْ ۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لِمَا اخْتَلَفُوْا فِیْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهٖ ؕ وَ اللّٰهُ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۲۱۴﴾

۲۱۴۔ پہلے لوک ہکو ٹولا ہن تے اللہ سئیں نبیں کوں خوشخبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بنا کے بھیجیس تے انہیں نال سچی کتاب وی لہائی ہس۔ تاں جو اللہ سئیں لوکیں دے جھیڑیں دا فیصلہ کر ڈیوے۔ انہیں آپت وچ شیطانگی کیتے جھیڑا وی اوں ویلھے گھتیئے جڈاں انہیں دو کتاب آ گئی ہائی۔ تے کھلے کھلے نشانات وی آ گئے ہن تے اللہ سئیں اپݨے حکم نال مومݨ والیں کوں سچائی دا رستہ ڈکھالئے جیندے وچ ڈوجھے اختلاف کریندے پئے ہن۔ تے اللہ سئیں جینکوں چاہندے سدھا رستہ لا ڈیندے۔

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمَّا یَاْتِكُمْ مَّثَلُ الَّذِیْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ ؕ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَآءُ وَ الضَّرَّآءُ وَ زُلْزِلُوْا حَتّٰى یَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَرِیْبٌ ﴿۲۱۵﴾

۲۱۵۔ تہاڈا اے خیال جو تساں داخل تھی ویسو بہشت وچ تے تہاڈو اجاں تئیں او مصیبتاں نئیں آیاں جیرھیاں تساں کنیں پہلے لوکیں تے آئین۔ انہیں کوں تنگی، بکھ تے ڈکھ ملئے تے انہیں کوں ایجھا ہلا ڈِتا گئے جو او رسول تے اوندے مومݨ والے یکے اے آکھݨ پئے گئے ہن جو اللہ سئیں کڈاں مدد کریسی۔ سݨو! بے شک اللہ سئیں دی مدد بہوں کولہو ہے۔

یَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَا یُنْفِقُوْنَ ؕ۬ قُلْ مَاۤ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ خَیْرٍ فَلِلْوَالِدَیْنِ وَ الْاَقْرَبِیْنَ وَ الْیَتٰمٰى وَ الْمَسٰكِیْنِ وَ ابْنِ السَّبِیْلِ ؕ وَ مَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَیْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ

۲۱۶۔ او لوک تیں کنیں پچھدن جو او کیا خرچ کرن توں آکھ تساں جیرھا وی چنگا مال خرچ کرو او تہاڈے پیو ماتے گھاٹے سکیں تے یتیم تے مسکین تے مسافریں (دا پہلا حق) تے جو تساں چنگائی کرو

عَلِيْمٌ ﴿۲۱۵﴾

بے شک اللہ سئیں اوں کوں بہوں جانݨ والا ہے۔

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ ۚ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۖ وَعَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۱۶﴾ ع

۲۱۷۔ تہاڈے اتے فرض کیتی گئی ہے جنگ تے تہاکوں او چنگی نئیں لگدی تے اے وی تھی سگدے جو تہاکوں ہک شئے چنگی نہ لگدی ہووے ادھا تہاڈے کیتے چنگی ہووے تے اے وی تھی سگدے جو تہاکوں ہک شئے چنگی لگدی ہووے تے او تہاڈے کیتے چنگی نہ ہووے تے اللہ سئیں جاݨدے تے تساں نوتھے جاݨدے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ ۖ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ ۖ وَصَدٌّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِندَ اللَّهِ ۚ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ ۗ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا ۚ وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۱۷﴾

۲۱۸۔ تیں کنیں پچھدن جنگ کیتے عزت والے مہینے وچ توں آکھ ایں مہینے وچ جنگ بہوں وڈا گناہ ہے تے اللہ سئیں دے راہ کنیں ہٹکݨ، تے اوندا انکار تے عزت والی مسیت دا تے اوندے گھر والیں کوں اتھوں کڈھݨ وا اللہ سئیں دی نگاہ وچ اوں کنیں وی وڈا گناہ ہے۔ تے فتنہ قتل کنیں وی وڈا جرم ہے۔ تہاڈے نال او تئیں بھڑدے رہسن جے تئیں تہاکوں تہاڈے دین کنیں پھیر نہ گھنن جے انہیں کوں طاقت ہووے۔ تے جیڑھا وی تہاڈے وچوں اپݨے دین کنیں پھر ویسی تے نہ منݨ دی حالت وچ مر ویسی تے ایجھے لوکیں دے عمل دنیا تے آخرت وچ ونجیج ویسن۔ ایجھے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ دیر تئیں پئے رہسن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۱۸﴾

۲۱۹۔ بے شک جنہیں من گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سئیں دے رستے وچ جہاد کیتے۔ اے لوک اللہ سئیں دی رحمت دے امیدوار ہن تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ ۖ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن نَّفْعِهِمَا ۗ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ ۗ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۱۹﴾

۲۲۰۔ اے رسول تیں کنیں او شراب تے جوئے دا پچھدن تو انہیں کوں آکھ انہیں ڈوناہیں وچ وڈا گناہ ہے تے لوکیں دا فائدہ وی ہے۔ تے انہیں ڈوناہیں دا گناہ انہیں دے فائدے کنیں بہوں وڈا ہے۔ تے او تیں کنیں پچھدن جو او خرچ کیا کرن۔ توں آکھ جیڑھا بچ ونجے۔ ایویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے حکم بیان کریندے تاں جو تساں سوچ سمجھو۔

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۗ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ ۖ قُلْ إِصْلَاحٌ

۲۲۱۔ ایں دنیا کیتے دی نے اگلے جہان کیتے وی۔ او تیں کنیں پچھدن

لَهُمْ خَيْرٌ ۭ وَاِنْ تُخَالِطُوْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ ۭ وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۲۰﴾

یتیمیں دا توں انہیں کوں آکھ جو انہیں دی حالت ٹھیک کرݨ بہوں چنگا کم ہے۔ جے تساں انہیں کوں اپݨے کٹھے رکھو تے او تہاڈے بھرا ہن۔ تے اللہ سئیں اصلاح کرݨ والیں وچوں بگاڑݨ کوں جاݨدے۔ جے اللہ سئیں چاہندا تے تہاکوں ڈکھ ڈیوے ہا۔ بے شک اللہ سئیں غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكٰتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّ ۭ وَلَاَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَّلَوْ اَعْجَبَتْكُمْ ۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَتّٰى يُؤْمِنُوْا ۭ وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَّلَوْ اَعْجَبَكُمْ ۭ اُولٰۗىِٕكَ يَدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ښ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖ ۚ وَيُبَيِّنُ اٰيٰتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۲۱﴾

۲۲۲۔ تے تساں شرک کرݨ والیں تریمتیں نال نہ پرنیجو جے تئیں او ایمان نہ گھن آون۔ تے مومن باندی شرک کرݨ والی تریمت کنیں چنگی ہے بھانویں او تہاکوں چنگی وی لگدی ہووے۔ تے تساں شرک کرݨ والے جوانیں نال نہ پرناؤ۔ مومن بانہا شرک کرݨ والے کنیں چنگا ہے۔ بھانویں او تہاکوں چنگا وی لگدا ہووے۔ اے لوک تہاکوں بھاہ دو سڈیندن تے اللہ سئیں اپݨے حکم نال بہشت تے بخشش دو سڈیندے۔ تے اللہ سئیں اپݨے حکم کوں کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو او نصیحت حاصل کرن۔

وَيَسْـَٔـلُوْنَكَ عَنِ الْمَحِيْضِ ۭ قُلْ هُوَ اَذًى ۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاۗءَ فِي الْمَحِيْضِ ۙ وَلَا تَقْرَبُوْھُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَ ۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَاْتُوْھُنَّ مِنْ حَيْثُ اَمَرَكُمُ اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّـوَّابِيْنَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِيْنَ ﴿۲۲۲﴾

۲۲۳۔ او تیں کنیں حیض دے متعلق پچھدن توں آکھ جو او ڈکھ ڈیوݨ والی شئے ہے۔ ایں گالھوں تساں حیض دے ڈینہیں وچ زالیں کنیں اڄ رہوو۔ تساں انہیں دے کولہو نہ ونجو جے تئیں او پاک نہ تھی ونڄن تے جڈاں او پاک تھی ونڄن تے انہیں کولہو آؤ جیھڑو اللہ سئیں تہاکوں حکم ڈتے۔ بے شک اللہ سئیں توبہ کرݨ والیں کوں چنگا جاݨدے تے پاک لوکیں کوں وی چنگا جاݨدے۔

نِسَاۗؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ ۠ فَاْتُوْا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْ ۡ وَقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ مُّلٰقُوْهُ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۲۲۳﴾

۲۲۴۔ تہاڈیاں زالیں تہاڈے واسطے زرعیں ہن تے تساں انہیں کنیں آؤ جڈاں تہاڈی مرضی ہووے۔ تے اپݨے کیتے کجھ اگوں بھیجو تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو تساں اوں کوں ملݨ والے ہو۔ تے خوش خبری ڈے ڈے منݨ والیں کوں۔

وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِّاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْا وَتَتَّقُوْا وَتُصْلِحُوْا بَيْنَ النَّاسِ ۭ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۲۴﴾

۲۲۵۔ نیکی کرݨ تے خدا کنیں ڈرݨ تے لوکیں وچ صلح کرݨ کیتے تساں اللہ سئیں کوں اپݨے قسمیں دا اولا نہ بݨاؤ۔ تے اللہ سئیں بہوں سُݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوْبُكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۲۲۵﴾

۲۲۶۔ اللّٰدسئیں تہاڈی فضول قسمیں تیں تہاکوں نہ پکڑیسی ۔ ہا انہیں قسمیں تے پکڑیسی جیرھیاں تہاڈے دلیں وچوں نکلسن ۔ تے اللّٰدسئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں ٹھڈھا ہِ

لِلَّذِيْنَ يُؤْلُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ ۚ فَاِنْ فَاۗءُوْ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۲۶﴾

۲۲۷۔ اولوک جیرھے اپݨی زالیں کنیں انج تھیوݨ دیاں قسماں کھندن او چار مہینے ݙیکھن تے جے او زالیں دو ول آون تے بے شک اللّٰدسئیں بہوں بخشݨ والا تے رحم کرݨ والا ہِ

وَاِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۲۷﴾

۲۲۸۔ تے جے او پک وݨجن ۔ طلاق ݙیوݨ تے بے شک اللّٰدسئیں بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہِ ۔

وَالْمُطَلَّقٰتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلٰثَةَ قُرُوْۗءٍ ۭ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَّكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فِيْٓ اَرْحَامِهِنَّ اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ وَبُعُوْلَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِيْ ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُوْٓا اِصْلَاحًا ۭ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِيْ عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۠ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۲۸﴾

۲۲۹۔ تے جنہیں تریمتیں کوں طلاق تھی گئی ہِ اوترے حیض تئیں اپݨے آپ کوں جھلی رہن ۔ جے اللّٰدسئیں تے آخرت دے ݙینہہ کوں منیندِن تے انہیں تے اے جائز نئیں جو اللّٰدسئیں انہیں دے رحم وچ پیدا کیتے اوں کوں لکاون تے جے او نیچ وݨجن تاں انہیں دے پیٔ دا زیادہ حق جو او اوندو ولن انہیں تریمتیں دے ۔ شریعت دے مطابق حق وی اویں ہن جیویں انہیں دیاں ذمہ داریاں ہن ۔ تے جوانیں دا تریمتیں کنیں رتبہ ودھ تے اللّٰدسئیں غالب تے بہوں سیاݨا ہِ ۔

ع ۲۸ ۱۲

اَلطَّلَاقُ مَرَّتٰنِ ۠ فَاِمْسَاكٌۢ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ تَسْرِيْحٌۢ بِاِحْسَانٍ ۭ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوْا مِمَّآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ شَـيْـــًٔا اِلَّآ اَنْ يَّخَافَآ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۭ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا يُقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ۙ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيْمَا افْتَدَتْ بِهٖ ۭ تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوْھَا ۚ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ ھُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۲۹﴾

۲۳۰۔ طلاق ݙو دفعہ ہِ تے ول اوں کوں چنگے طریقے نال رکھے یا چنگائی کرکے ٹور ݙیوے تے جو کجھ لتاں اوں کوں ݙتے اوں کوں ولا گھنݨ تہاڈے تے جائز نئیں ۔ ہا جے اے ݙر ہووے جو او اللّٰدسئیں دے بݨائے ہوئے بنّیں سنبھال نہ سگسن ۔ جے تہاکوں اے ݙر ہووے جو او اللّٰدسئیں دے بنّیں کوں سنبھال نہ سگسن تے ول انہیں تے کوئی گناہ نئیں جو تریمت پیٔ کوں کجھ بھتہ ݙے ݙیوے ۔ اے اللّٰدسئیں دے بنّیں ہن لتاں انہیں کنیں اگو نہ ودھو ۔ تے جیرھا ودھسی اللّٰدسئیں دے بنّیں کنیں تے او ظالمن ۔

فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهٗ مِنْۢ بَعْدُ حَتّٰي تَنْكِحَ زَوْجًا

۲۳۱۔ تے پیٔ زال کوں تریجھی طلاق ݙے ݙیوے تے اوندے

غَيْرَهٗ ؕ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَاۤ اَنْ يَّتَرَاجَعَاۤ
اِنْ ظَنَّاۤ اَنْ يُّقِيْمَا حُدُوْدَ اللّٰهِ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ
يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۲۳۰﴾

اتے جائز نئیں جو او ولا اوندے نال شادی کرے جے تئیں
اوبے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے اووی طلاق ڈے ڈیوے تے
ول انہیں ڈوناہیں تے کوئی گناہ نئیں جو او ہرنیج پون جے
انہیں کوں یقین ہووے جو او اللہ سئیں دی حدیں کوں سنبھال
گھنسن ۔ اے اللہ سئیں دیاں حداں ہن جیرھیاں اوں جانن
والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈتن۔

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ
بِمَعْرُوْفٍ اَوْ سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ ۪ وَّلَا تُمْسِكُوْهُنَّ
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوْا ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ
وَلَا تَتَّخِذُوْۤا اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا ؗ وَّاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
وَمَاۤ اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِّنَ الْكِتٰبِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهٖ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۲۳۱﴾

۲۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈے ڈیوتے اوعدت
پوری کر گھنن تے انہیں کوں رواج دے مطابق روک گھنو یا چنگائی
کرکے انہیں کوں ٹور ڈیو۔ تے ایں واسطے انہیں کوں نہ رد کو جو تساں
ڈکھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے جیرھا اے کریسی او اپنے
اتے ظلم کریسی۔ تے تساں اللہ سئیں دے حکمیں نال مخول نہ کرو۔
تے جیرھیاں نعمتاں اللہ سئیں تہاکوں ڈتن انہیں کوں یاد رکھو۔ تے
اے وی یاد رکھو جیرھی اللہ سئیں تہاڈے اتے کتاب تے سنمپ
لہائی ہے تے اوندے نال تہاکوں نصیحت کیتی اس۔ تے اللہ سئیں
کنیں ڈرو تے جان گھنو جو اللہ سئیں ہر چیز کوں جانن والا ہے۔

۲۹ ع ۱۲

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ
اَنْ يَّنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ
ذٰلِكَ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
الْاٰخِرِ ؕ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۳۲﴾

۲۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈیو تے انہیں دی عدت
پوری تھی ونجے (جے او آپت وچ چنگے طریقے نال منیج ونجن) تے
انہیں کوں اپنے (پہلے) پئے نال نکاح کرن کنیں نہ ہٹکو اے نصیحت
انہیں واسطے ہے جیرھے تہاڈے وچوں ایمان رکھیندن اللہ سئیں
تے آخرت دے ڈینہہ تے۔ اے تہاڈے واسطے زیادہ برکت
والی تے بہوں پاکیزہ ہے۔ تے اللہ سئیں جاندے جو تساں نہ جے
جاندے۔

وَالْوَالِدٰتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُّتِمَّ الرَّضَاعَةَ ؕ وَعَلَى الْمَوْلُوْدِ لَهٗ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ؕ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
اِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ ۢ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُوْدٌ

۲۳۴۔ تے میریں اپنے بالیں کوں کھیر پلاون پورے ڈو سال
اے اوندے کیتے ہے جیرھے کھیر پلاون دی خدمت کوں پورا کرن
چاہندن تے جیندا بال اوندے ذمے ہے رواج دے مطابق
کھیر پلاون والیں وا کھاون پیون تے انہیں دے کپڑے کہیں شخص

لَهٗ بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ ۚ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۗ وَاِنْ اَرَدْتُّمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَّآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوْفِ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۳۳﴾

تے اوندی طاقت کنیں ودھ ذمہ داری نئیں سٹی ویندی. کہیں ماکوں اوندے بال دی وجہ نال تے نہ پیو کوں اوندے بال دی وجہ نال ڈکھ نہ ڈتا ونجے. وارثیں کیتے وی ایہو حکم - جے اوڈوہیں صلاح کرکے کھیر چھڑاوݨ تے راضی تھی ونجن تے انہیں ڈوناہیں تے کوئی گناہ نئیں. جے تساں اپݨے بالیں کوں کہیں پی تربیت کنیں کھیر پلاوݨ چاہوتے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جے تساں انہیں کوں جیرھی شئے ڈیوݨی کیتی ہے رواج دے مطابق اوڈے ڈیو. تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو او ڈیکھݨ والا ہے.

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا يَّتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّعَشْرًا ۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۲۳۴﴾

۲۳۵ - تہاڈے وچوں جیرھے لوک مرویندن تے (پچھوں) اپݨیاں زالیں چھوڑویندن تے او زالیں چار مہینے ڈاہ ڈیہاڑے انتظار کرن تے جڈاں انہیں دی مدت پوری تھی ونجے تے ول تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں او شریعت دے مطابق اپݨے کیتے جو کجھ کرن تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو اوں کنیں واقف ہے.

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا عَرَّضْتُمْ بِهٖ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَآءِ اَوْ اَكْنَنْتُمْ فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ۗ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُوْنَهُنَّ وَلٰكِنْ لَّا تُوَاعِدُوْهُنَّ سِرًّا اِلَّآ اَنْ تَقُوْلُوْا قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۗ وَلَا تَعْزِمُوْا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتٰبُ اَجَلَهٗ ۗ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوْهُ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۲۳۵﴾

۲۳۶ - تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اشاریں نال یا دِل وچ لکا کے تریمتیں دو ڈھک چا ونجو اللہ سئیں کوں پتہ ہے جو تساں انہیں کوں یاد کریندے ہو. ہا انہیں نال لک کے کوئی وعدہ نہ کرو نہ گھنو سوائے ایندے جو تساں کوئی چنگی گال کر گھنو. تے تساں نکاح کوں پکا کرݨ دا ارادہ نہ کرو جے تئیں انہیں دی عدت پوری نہ تھی ونجے. تے تساں جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ٹھڈا ہے.

ع

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ مَا لَمْ تَمَسُّوْهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوْا لَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚ وَّمَتِّعُوْهُنَّ ۚ عَلَى الْمُوْسِعِ قَدَرُهٗ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهٗ ۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوْفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۲۳۶﴾

۲۳۷ - تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جے تساں انہیں زالیں کوں طلاق ڈیو جنہیں کوں تساں ہتھ وی نئیں لایا یا حق مہر مقرر نئیں تھیا تے انہیں کوں فائدہ پچاؤ. امیر آدمی اپݨی طاقت دے مطابق تے غریب آدمی اپݨی طاقت دے مطابق. ایہ فائدہ شریعت دے مطابق تے چنگائی کرݨ والیں تے فرض.

وَاِنْ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّآ اَنْ يَّعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَا الَّذِيْ بِيَدِهٖ عُقْدَةُ النِّكَاحِ ۭ وَاَنْ تَعْفُوْٓا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۭ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۳۷﴾

۲۳۸۔ جے تساں انہیں کوں ہتھ لاوݨ کنیں پہلے طلاق ڈے ڈیو تے جیرھا حق مہر مقرر تھیا ہووے تساں اوندا ادھ حق مہر ادا کرو سوائے ایندے جو او معاف کر ڈیون یا او معاف کر ڈیوے جیندے ہتھ وچ نکاح دی گنڈھ ہے۔ جے تساں معاف کر ڈیو تے اے تقویٰ دے بہوں کول ہے۔ تساں آپت وچ ہک ڈو جے دی چنگائی کوں نہ بھلائے کرو بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو ڈیہدا کھڑے۔

حٰفِظُوْا عَلَى الصَّلَوٰتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى ۤ وَقُوْمُوْا لِلّٰهِ قٰنِتِيْنَ ﴿۲۳۸﴾

۲۳۹۔ تساں ساریں نمازیں دا پورا خیال رکھو تے خاص کر اوچلی نماز دا تے اللہ سئیں دے فرمانبردار بندے بݨ کے کھڑے تھیوو۔

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا ۚ فَاِذَآ اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَّا لَمْ تَكُوْنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۲۳۹﴾

۲۴۰۔ جے تہاکوں ڈر ہووے تے تساں ٹردیں یا سوار تھئیں ہوئیں (نماز پڑھ گدی کرو) تے جیرھے ویلھے ڈر مک ونجے تے اللہ سئیں کوں یاد کرو جیویں اوں تہاکوں سکھائے جو تساں پہلے نہ جاݨدے ہاوے۔

وَالَّذِيْنَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا ښ وَّصِيَّةً لِّاَزْوَاجِهِمْ مَّتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ ۚ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْ مَا فَعَلْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوْفٍ ۭ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۴۰﴾

۲۴۱۔ تے جو مرد تہاڈے وچوں مر ویندن تے (پچھو) اپݨیاں زالیں چھوڑ ویندن تے انہیں کیتے ہک سال تک بغیر گھروں کڈھیئے فائدہ چاوݨ دی وصیت کر ونجن جے او آپ نکل ونجن تے ول تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں او اپݨے کیتے شریعت دے مطابق جو وی فیصلہ کرن تے اللہ سئیں غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَلِلْمُطَلَّقٰتِ مَتَاعٌۢ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِيْنَ ﴿۲۴۱﴾

۲۴۲۔ تے جیرھیں تریمتیں کوں طلاق تھی ونجے انہیں کوں حالات دے مطابق کجھ سامان ڈیوݨ وچ کوئی ہرج نئیں اے متقیں تے فرض ہے۔

كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۴۲﴾ ع ۱۵

۲۴۳۔ ایویں اللہ سئیں اپݨے حکم تہاڈے کیتے بیان کریندے تاں جو تساں عقل کرو۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ ۠ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ۣ ثُمَّ اَحْيَاهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۲۴۳﴾

۲۴۴۔ کیا تیں انہیں کوں نئیں ڈٹھا جیرھے اپݨے گھریں وچوں مرݨ دے ڈر کنیں نکل گیئن تے او ہزاراں ہن۔ اللہ سئیں انہیں کوں آکھیے تساں مرونجو تے ولا انہیں کوں زندہ کیتس۔ بے شک اللہ سئیں لوکیں تے فضل کرݨ والا ہے تے بہوں لوک اوندا شکر نئیں کریندے۔

وَ قَاتِلُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ اعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۴۵﴾

۲۴۵۔ تساں اللہ سئیں دے رستے وچ جنگ کرو تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

مَنْ ذَا الَّذِیْ یُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَیُضٰعِفَهٗ لَهٗۤ اَضْعَافًا كَثِیْرَةً ؕ وَ اللّٰهُ یَقْبِضُ وَ یَبْصُۜطُ ۪ وَ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۴۶﴾

۲۴۶۔ کوݨ جیرھا اللہ سئیں کوں اپݨے مال دا چنگا حصہ ڈیوے اللہ سئیں اوں کوں بہوں ودھا تے ڈیندے۔ تے اللہ سئیں گھٹیندا وی اے تے ودھیندا وی ہے۔ تے تساں ہوندو ولسو۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْۢ بَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰىۘ اِذْ قَالُوْا لِنَبِیٍّ لَّهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُّقَاتِلْ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ؕ قَالَ هَلْ عَسَیْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَیْكُمُ الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُوْا ؕ قَالُوْا وَ مَا لَنَاۤ اَلَّا نُقَاتِلَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَ قَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَ اَبْنَآىِٕنَا ؕ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ ؕ وَ اللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِالظّٰلِمِیْنَ ﴿۲۴۷﴾

۲۴۷۔ کیا تیکوں بنی اسرائیل دے انہیں سرداریں دا پتہ نئیں جیرھے موسیٰ (علیہ السلام) دے بعد گزرین۔ جڈاں انہیں اپݨے نبی کوں آکھیا جو توں ساڈے واسطے ہک بادشاہ بݨا تے ول اساں جنگ کریسوں اللہ سئیں دے رستے وچ۔ تے اوں نبی آکھیا اے نہ تھیوے جو تہاڈے اتے جنگ فرض تھی ونجے تے تساں بھڄ ونڄو۔ انہیں آکھیا ساکوں کیا ہے جو اللہ سئیں دے رستے وچ بھڄوں ناں حالت اے ہے جو ساکوں اپݨے گھریں وچوں کڈھ ڈتا گیا تے اپݨے بتریں کنیں وی تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کر ڈتی گئی او سارے پھر گئے سوائے تھوڑیں لوکیں دے تے اللہ سئیں ظالمیں کوں بہوں جاݨدے۔

وَ قَالَ لَهُمْ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوْتَ مَلِكًا ؕ قَالُوْۤا اَنّٰى یَكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَیْنَا وَ نَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَ لَمْ یُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ ؕ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَیْكُمْ وَ زَادَهٗ بَسْطَةً فِی الْعِلْمِ وَ الْجِسْمِ ؕ وَ اللّٰهُ یُؤْتِیْ مُلْكَهٗ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۲۴۸﴾

۲۴۸۔ تے انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اللہ سئیں طالوت کوں تہاڈا بادشاہ بݨا کے بھیڄیے۔ انہیں آکھیا او کیویں ساڈے اتے حکومت کر سگدے۔ اوں کنیں ساکوں حکومت کرݨ دا زیادہ حق اوں کنیں مال وی ڈھیر کائنی نئیں۔ تے نبی آکھیا بے شک اللہ سئیں اوں کوں تہاڈے اتے چݨ گدھے تے اونکوں بہوں ودھائی علم وچ تے جسم وچ۔ اللہ سئیں جینکوں چاہندے اپݨی حکومت ڈیندے تے اللہ سئیں بہوں ودھاوݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

وَ قَالَ لَهُمْ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اٰیَةَ مُلْكِهٖۤ اَنْ یَّاْتِیَكُمُ التَّابُوْتُ فِیْهِ سَكِیْنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ بَقِیَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوْسٰى وَ اٰلُ هٰرُوْنَ تَحْمِلُهُ الْمَلٰٓىِٕكَةُ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۲۴۹﴾

۲۴۹۔ انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اوندی بادشاہت دا نشان اے ہے جو تہاڈو ہک صندوق آوسی جیندے وچ تہاڈے کیتے تسلی ہوسی تہاڈے رب کنیں او موسیٰ تے ہارون دے تعلق داریں دا چھوڑیا ہویا بقایا ہے۔ اوں کوں فرشتے چاتی کھڑے ہوسن۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ہے جے تساں مومن ہوئے۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوْتُ بِالْجُنُوْدِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيْكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّيْ وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهٗ مِنِّيْٓ اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةًۢ بِيَدِهٖ فَشَرِبُوْا مِنْهُ اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهٗ هُوَ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ قَالُوْا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالَ الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنَّهُمْ مُّلٰقُوا اللّٰهِ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيْلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيْرَةًۢ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿۲۵۰﴾

۲۵۰. تے جڈاں طالوت اپنے لشکرکوں گھن کے ٹر پئے تے اوں آکھئے جو بے شک اللہ سئیں تہاکوں ہک نہر نال ازمیسی جیرھا اوندے وچو پانی پیسی اوندا میڈے نال کوئی تعلق نئیں جیرھا چکھسی وی ناں او میڈا بیلی ہے یا جیرھا ہک ٹک پانی دا پیوے ہے تے کوئی ہرج نئیں، اوندے وچو سوائے تھوڑے لوکیں دے باقی ساریں پی گدھا جڈاں او تے منڑ والے اونہر ٹپ گیئن تے انہیں آکھیئے ساکوں اج جالوت تے اوندے لشکر نال بھڑن دی طاقت کائے نئیں۔ تے او لوک جنہیں کوں اللہ سئیں دی ملاقات دا یقین ہا آکھیا جو اللہ سئیں دے حکم نال چھوٹا ٹولہ بہوں وڈے لشکرکوں ڈھاڈیندے۔ تے اللہ سئیں صبر کرن والیں دے نال ہے۔

وَلَمَّا بَرَزُوْا لِجَالُوْتَ وَجُنُوْدِهٖ قَالُوْا رَبَّنَآ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّثَبِّتْ اَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۵۱﴾

۲۵۱. تے جڈاں او جالوت تے اوندے لشکر دے سامنڑے تھیئن تے انہیں دعا منگی جو اے ساڈے رب ساکوں صبر دی طاقت ڈے تے ساڈے پیریں کوں جمائی رکھ تے کافریں دے مقابلے وچ ساکوں مدد ڈے۔

فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوٗدُ جَالُوْتَ وَاٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهٗ مِمَّا يَشَآءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ ذُوْ فَضْلٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۵۲﴾

۲۵۲۔ پچھیں انہیں اللہ سئیں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں ہرا ڈتا تے داؤد نے جالوت کوں قتل کرڈتا تے اللہ سئیں اوں کوں حکومت تے سنٹپ ڈتا تے جو اللہ سئیں دی مرضی ہائی اوں کوں سکھائیس۔ تے جے اللہ سئیں ہک کوں ڈوجھے کنیں نہ ہٹکیندا تے زمین وچ فساد تھی ونجے ہا تے اللہ سئیں سارے جہانیں تے فضل کرن والا ہے۔

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۲۵۳﴾

۲۵۳۔ اے اللہ سئیں دیاں آیتاں ہن جیرھیاں اساں تیکوں پڑھ کے سنڑیندے ہیں تے بے شک توں (اللہ سئیں دے) رسولیں وچو ہیں۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجٰتٍ وَاٰتَيْنَا عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنٰتِ وَاَيَّدْنٰهُ بِرُوْحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِيْنَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ وَلٰكِنِ اخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوْا وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿٢٥٣﴾

٢٥٤۔ اے رسولن جنہیں وچوں کجھ کوں اساں کجھ تے ودھ رتبہ ڈتے انہیں وچوں کجھ اینجھے ہن جنہیں نال اللہ سئیں گالہیں کیتین (شریعت ڈتی) تے کجھ اینجھے ہن جنہیں دے رتبے ودھائنس تے اساں ڈتے ہن عیسیٰ ابن مریم کوں ظاہر ظہور نشان تے اساں روح القدس نال اوندی تکڑائی کیتی۔ تے جے اللہ سئیں چاہے ہا تے کھلے نشان آونڑ دے بعد تے نبیں دے بعد اے لوک آپت وچ نہ بھڑن ہا تے انہیں اختلاف کیتے۔ انہیں وچوں کجھ تے مَن گئے تے کجھ نے نہ منیا جے اللہ سئیں چاہوے ہا تے او آپت وچ نہ بھڑن ہا تے اللہ سئیں اوہو کریندے جو او چاہندے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خُلَّةٌ وَّلَا شَفَاعَةٌ وَالْكٰفِرُوْنَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٢٥٤﴾

٢٥٥۔ اے منڑ والو تساں خرچ کرو جو اساں تہاکوں ڈتے ایں کنیں پہلے جو او ڈینہہ آوے جیندے وچ نہ وپار ہوسی تے نہ سنگت کم اوسی تے نہ سفارش چلسی تے کافر ہی ظلم کرنڑ والن۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَشْفَعُ عِنْدَهٗۤ اِلَّا بِاِذْنِهٖ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖۤ اِلَّا بِمَا شَآءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَـُٔوْدُهٗ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ﴿٢٥٥﴾

٢٥٦۔ اللہ او ذات جیندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں او جیندا ہے تے قائم رہنڑ والا ہے۔ نہ تے اونکوں گھل اندی ہے تے نہ نندر۔ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او ہیندا ہے۔ کیرھا ہے جیرھا اوندی اجازت دے بغیر اوندے اگو سفارش کرسگے۔ او سب کجھ جانڑدے جو اوندے اگو یا پچھو ہے اوندے علم وچوں کجھ وی او احاطہ نئیں کرسگدے سوائے اوندے جے تلا او چاہے۔ اوندا علم آسمانیں تے زمین تے چھایا پئے تے انہیں ڈوناہیں دا پا رکھا اوں کوں تھکیندا نئیں۔ اللہ سئیں وڈی شان والا تے عظمت والا ہے۔

لَآ اِكْرَاهَ فِي الدِّيْنِ قَدْ تَّبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَّكْفُرْ بِالطَّاغُوْتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٥٦﴾

٢٥٧۔ دین وچ کوئی جبر نئیں۔ ہدایت گمراہی کنیں نکھڑی پئی ہے۔ تے جیرھا شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سئیں کوں منے تے اوں ول تکڑے کڑے کوں پکڑ گھدے جیرھا ترٹدا نئیں۔ تے اللہ سئیں بہوں سنڑنڑ والا تے بہوں جانڑنڑ والا ہے۔

اَللّٰهُ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اَوْلِيٰٓـُٔهُمُ الطَّاغُوْتُ

٢٥٨۔ جیرھے منیندن اللہ سئیں انہیں دا سنگتی ہے۔ انہیں کوں اندھاریں کنیں سوجھلے دو گھن اندے۔ تے جیرھے نئیں منیندے

يُخْرِجُوْنَهُمْ مِّنَ النُّوْرِ اِلَى الظُّلُمٰتِ ؕ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۵۷﴾ ع

انہیں دے سنگتی شیطانن تے او انہیں کوں سوجھلے کنیں اندھاریں دو گھن اندن۔ اے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تئیں پئے رہسن۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْ حَآجَّ اِبْرٰهٖمَ فِيْ رَبِّهٖٓ اَنْ اٰتٰىهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ ۘ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّيَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۙ قَالَ اَنَا اُحْيٖ وَاُمِيْتُ ؕ قَالَ اِبْرٰهٖمُ فَاِنَّ اللّٰهَ يَاْتِيْ بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَاْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِيْ كَفَرَ ؕ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۵۸﴾

۲۵۹۔ کیا تیکوں اوں آدمی دی خبر نئیں ملی جئیں اپنڑے رب دے متعلق ابراہیمؑ نال بحث کیتی جو اللہ سئیں اوں کوں حکومت ڈتی ہائی۔ جڈاں ابراہیمؑ آکھیا جو میڈا رب او ہے جیرھا جویندے تے مریندے اوں بادشاہ آکھیا میں جویندا وی ہاں تے مریندا وی ہاں تے (حضرت) ابراہیمؑ آکھیا جو بے شک اللہ سئیں سجھ کوں پوادھ کنیں کڈھیندے تے توں اوں کوں پچادھ کنیں کڈھ ڈکھال۔ تے کافراں گال تے ڈاڈھا ویلا تھی گئے تے اللہ سئیں ظالمیں کوں سدھا رستہ نئیں ڈکھیندا۔

اَوْ كَالَّذِيْ مَرَّ عَلٰى قَرْيَةٍ وَّهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا ۚ قَالَ اَنّٰى يُحْيٖ هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَاَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهٗ ؕ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ؕ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالَ بَلْ لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ اِلٰى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۚ وَانْظُرْ اِلٰى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ اِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوْهَا لَحْمًا ؕ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗ ۙ قَالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۵۹﴾

۲۶۰۔ یا اوہو جہاں کوئی آدمی ڈٹھی جیرھا ہک وستی کنیں لنگھئے تے او وستی اپنڑیں چھتیں تے ڈٹھی پئی ہائی۔ تے اوں آدمی آکھیا جو اللہ سئیں ایں وستی کوں اجڑن دے بعد کیویں وسیسی۔ تے اللہ سئیں اوں کوں سو سال تئیں (خواب وچ) ماری رکھئے ولا اوندی نندر اکھوڑی اس تے پچھیس جو توں ایں حالت وچ کے تئیں رہ گئیں۔ اوں آکھیا جو میں ہک ڈینہہ یا ڈینہہ دا کجھ حصہ رہ گیاں۔ اللہ سئیں آکھیا سچی گال اے ہے جو توں سو سال تئیں اولیں رہ گئیں ہنڑ توں اپنی روٹی تے پیونڑ دے پانڑی کوں ڈیکھ او سڑیا نئیں۔ تے توں ڈیکھ اپنڑے گڈا کوں۔ تے اساں تیکوں لوکیں کیتے نشان بنڑائے ہے۔ توں ڈیکھ ہڈیں کوں کیویں اساں انہیں کوں جڑیندے تے ول انہیں تے گوشت چڑھیندے ہیں۔ تے جڈاں اوندے اتے گال کھل گئی تے اوں آکھیا میکوں پتہ ہے جو اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اَرِنِيْ كَيْفَ تُحْيِ الْمَوْتٰى ؕ قَالَ اَوَلَمْ تُؤْمِنْ ؕ قَالَ بَلٰى وَلٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِيْ ؕ قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

۲۶۱۔ تے جڈاں حضرت ابراہیمؑ آکھیا اے میڈے رب میکوں ڈکھا جو توں مردے کیویں جویندیں اللہ سئیں آکھیا کیا توں اے گال نوہیں مَنیندا۔ اوں آکھیا مَنیندا تے ہاں پر دل دی تسلی کیتے اے پچھیم ہے تے اللہ سئیں

عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيْنَكَ سَعْيًا ۭ وَاعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٠﴾

آکھیا چار پکھی پکڑ تے انہیں کوں اپݨا ہیلک کر تے ولا انہیں کوں انجوانج روڑ تے رکھ آ۔ پچھیں انہیں کوں سڈ مار او تیڈے ڈو ڈر کدے آوسن۔ تے توں جاݨ گھن جو اللہ سئیں غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

ع ۳۵ / ۴

مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْۢبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِيْ كُلِّ سُنْۢبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۭ وَاللّٰهُ يُضٰعِفُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾

۲۶۲۔ انہیں لوکیں دی مثال جیڑھے اللہ سئیں دے رستے وچ اپݨے مالیں کوں خرچ کریندن ہک داݨے آلی کار جیڑھا ست سٹے کڈھیندے تے ہر سٹے وچ سو داݨے ہوندن۔ تے اللہ سئیں جیندے کیتے چاہے ڈوڑی کر ڈیندے تے اللہ سئیں بہوں ودھاوݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُوْنَ مَآ اَنْفَقُوْا مَنًّا وَّلَآ اَذًى ۙ لَّهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾

۲۶۳۔ او لوک جیڑھے اللہ سئیں دے رستے وچ اپݨے مال خرچ کریندن تے خرچݨ دے بعد نہ احسان دیاں سݨاوتاں مریندن تے نہ ڈکھ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ ہے۔ نہ انہیں کوں ڈر تے نہ او موُنجھے تھیسن۔

قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَّمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبَعُهَآ اَذًى ۭ وَاللّٰهُ غَنِىٌّ حَلِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾

۲۶۴۔ چنگی گال آکھݨ تے بخش ڈیوݨ اوں صدقے کنیں چنگا ہے جیندے پچھوں ڈکھ ہووے۔ تے اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں ٹھڈھا ہے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُبْطِلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَذٰى ۙ كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهٗ رِئَاۗءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَاَصَابَهٗ وَابِلٌ فَتَرَكَهٗ صَلْدًا ۭ لَا يَقْدِرُوْنَ عَلٰي شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوْا ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾

۲۶۵۔ اے منݨ والو لتساں اپݨیں صدقیں کوں ونجاؤ نہ احسان دیاں سݨاوتاں مار کے تے ڈکھ ڈے کے۔ جیویں کوئی اپݨے مال کوں لوکیں دے ڈکھاوے کیتے خرچ کرے اور نہ اللہ سئیں کوں منیندے تے نہ آخرت دے ڈینہہ کوں۔ اوندی مثال اوں پتھر دی ہے جیندے اتے مٹی پئی ہووے تے اوندے اتے ڈاڈھا مینہ وسے تے اوں کوں پتھر دا پتھر کر کے چھوڑ ڈیوے ایجھے لوکیں کوں جو کجھ او کمندن اوندے وچوں کجھ وی نئیں ملدا۔ تے اللہ سئیں کافر لوکیں کوں سدھا رستہ نئیں ڈکھلیندا۔

وَمَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاۗءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍۢ بِرَبْوَةٍ

۲۶۶۔ تے جیڑھے لوک اپݨے مال کوں اللہ سئیں دی خوشی حاصل کرݨ تے اپݨے آپ کوں پکا کرݨ دی خاطر خرچ کریندن انہیں دی مثال اوں باغ دی ہے جیڑھا اچی جا تے ہووے تے اوندے

اَصَابَهَا وَابِلٌ فَاٰتَتْ اُكُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَاِنْ لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۲۶۵﴾

اتے ڈاڈھا مینہ وسے تے او ڈوڑا پھل ڈیوے تے جے ڈاڈھا مینہ نہ وسے تے پھنگار ہی ودیہہ۔ تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ئے ڈیہدا کھڑے۔

اَيَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَاَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَآءُ فَاَصَابَهَآ اِعْصَارٌ فِيْهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۶۶﴾

۲۶۷۔ کیا تہاڈے وچوں کوئی آدمی چاہندے جو اوندا ہک باغ ہووے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگور ہوون تے اوندے وچ نہروی وہندی ہووے تے اوندے کیتے اوندے وچ ہر قسم دے میوے ہوون تے ول اوں کوں بڈھیپا آونجے تے اوندے بال وی چھوٹے ہوون تے اوں باغ تے بھاواگولہ آن ڈھاوے تے اوباغ سڑونجے۔ ایویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے نشانیاں بیان کریندے تاں جو تساں سوچو۔ ع

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنْفِقُوْا مِنْ طَيِّبٰتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ اَخْرَجْنَا لَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُوْنَ وَلَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ اِلَّآ اَنْ تُغْمِضُوْا فِيْهِ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ﴿۲۶۷﴾

۲۶۸۔ اے منڑ والو جو تساں کمندے ہو اوندے وچوں پاک چیزاں خرچ کرو تے اوندے وچوں وی خرچ کرو جو اساں تہاڈے کیتے زمین وچوں کڈھیے۔ تے تساں بے کار چیزاں تے او چیزاں جیڑھیاں آپ نہ گھنو سوائے ایندے جو تساں اکھیں بند کرکے گھنو چا۔ انہیں وچوں تساں خرچ کرنڑ دا ارادہ نہ کرو تے تساں جانڑ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں صفتیں والا ہے۔

اَلشَّيْطٰنُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَاْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَآءِ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۶۸﴾

۲۶۹۔ شیطان تہاکوں غربت کنیں ڈریندے تے تہاکوں بے حیائی دا حکم ڈیندے تے اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے ولو بخشش تے فضل دا وعدہ کریندے تے اللہ سئیں بہوں ودھاونڑ والا تے جانڑ والا ہے۔

يُّؤْتِى الْحِكْمَةَ مَنْ يَّشَآءُ وَمَنْ يُّؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ اُوْتِيَ خَيْرًا كَثِيْرًا وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّآ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۲۶۹﴾

۲۷۰۔ سنمجھ ڈیندے جینکوں چاہندے تے جینکوں سنمجھ مل ونجے اونکوں بہوں چنگائی ڈتی گئی تے سیانڑے دے سوا نصیحت کوئی حاصل نئیں کریندا۔

وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُهٗ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۲۷۰﴾

۲۷۱۔ جو تساں خرچ کیتے تے یا نذر منی ہے تے بے شک اللہ سئیں اوں کوں جانڑدے تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں۔

اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَاِنْ تُخْفُوْهَا وَتُؤْتُوْهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِّنْ

۲۷۲۔ جے تساں صدقے ظاہر کرکے ڈیوو تے ایہ وی چنگا ہے تے جے تساں اوں کوں لکاؤ تے غریبیں کوں ڈیوو تے ایہ وی تہاڈے

سَيِّاٰتِكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۲۷۲﴾

کیتے چنگا ہِ تے اللہ سئیں تہاڈے کنیں تہاڈیاں برایاں وی پریں کریسی تے اللہ سئیں جو تساں کریندے ہِو واقف ہِ۔

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدٰىهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَلِاَنْفُسِكُمْ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا ابْتِغَآءَ وَجْهِ اللّٰهِ ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ يُّوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿۲۷۳﴾

۲۷۳۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آونڑ تیڈے ذمے نئیں تے ہا اللہ سئیں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے۔ تے جو وی چنگا مال تساں خرچ کریندے ہِو او تہاڈے اپنڑے فائدے کیتے ہے تے تساں جو وی خرچیندے ہِو او اللہ سئیں دی رضا گھننڑ کیتے ہے تے جو چنگا مال خرچیسو اور تہاکوں پورا پورا ولاڈتا ویسی تے تہاڈے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

لِلْفُقَرَآءِ الَّذِيْنَ اُحْصِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ضَرْبًا فِي الْاَرْضِ ؗ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ اَغْنِيَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ ۚ تَعْرِفُهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۚ لَا يَسْئَلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَافًا ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ﴿۲۷۴﴾ ع

۲۷۴۔ (اے صدقے) انہیں محتاجیں کیتے ہن جیرھے اللہ سئیں دے رستے وچ روکیئے گئن تے او آزادی نال زمین وچ ٹرپھر نئیں سگدے۔ انڑ سونہا آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگنڑ دی وجہ نال امیر سمجھدے۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کنیں سنجانڑ سگدے ہِو او لوکیں کنیں منگنڑ کیتے چمبڑدے نئیں۔ تے جو تساں چنگا مال خرچ کریندے ہِو بے شک اللہ سئیں اونکوں بہوں جانڑدے۔

اَلَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۲۷۵﴾

۲۷۵۔ تے جیرھے لوک اپنڑے مال خرچ کریندن رات ڈینہہ سامنڑے تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ ہِ نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے تھیسن۔

اَلَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ الرِّبٰوا لَا يَقُوْمُوْنَ اِلَّا كَمَا يَقُوْمُ الَّذِيْ يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطٰنُ مِنَ الْمَسِّ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْۤا اِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبٰوا ۘ وَاَحَلَّ اللّٰهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبٰوا ؕ فَمَنْ جَآءَهٗ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ فَانْتَهٰى فَلَهٗ مَا سَلَفَ ؕ وَاَمْرُهٗۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ وَمَنْ عَادَ فَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷۶﴾

۲۷۶۔ جیرھے لوک سود کھندن او ایویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے جینکوں شیطان ہتھ لا کے پاگل کر کے چھوڑ ڈیوے لے ایں واسطے ہے جو بے شک او آہدن جو وپار سود جیہاں اے۔ تے اللہ سئیں وپار کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام۔ تے جیندو اوندے رب ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک ونجے تے ول جو تھی گئے اوندا نفع ہوندا ہِ۔ تے اوندا معاملہ اللہ سئیں دے حوالے ہے تے جیرھے ولا ایویں کریسن او دوزخی ان تے اوندے وچ دیر تئیں رہسن۔

يَمْحَقُ اللّٰهُ الرِّبٰوا وَيُرْبِي الصَّدَقٰتِ ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ

۲۷۷۔ اللہ سئیں سود کوں مٹا ڈیسی تے صدقیں کوں ودھا ڈیسی

كُلَّ كَفَّارٍ اَثِيْمٍ ۝۲۷۶

تے اللہ سئیں ہر وڈے کافر تے گناہ گار کوں چنگا نئیں سمجھدا.

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۚ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۲۷۷

۲۷۸۔ بے شک او لوک جیڑھے ایمان گھن آئن تے چنگے کم کریندن تے نماز کوں ٹھپا کے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر. نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے تھیسن.

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبٰوۤا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۲۷۸

۲۷۹۔ اے منڑ والو اللہ سئیں کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو جے تساں مومن ہوے تاں.

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاْذَنُوْا بِحَرْبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ وَاِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوْسُ اَمْوَالِكُمْ ۚ لَا تَظْلِمُوْنَ وَلَا تُظْلَمُوْنَ ۝۲۷۹

۲۸۰۔ جے تساں نہ کیتا تے ول اللہ سئیں تے اوندے رسول دے نال جنگ ٹھپی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنو تے تہاڈا اصل مال تہاڈا ہے تے تساں ظلم نہ کریسو تے تہاڈے اتے ظلم نہ تھیسی۔

وَاِنْ كَانَ ذُوْ عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلٰى مَيْسَرَةٍ ۚ وَاَنْ تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۲۸۰

۲۸۱۔ تے جے کوئی ادھار والا تنگی وچ ہووے تو اوں کو سہولت تک مہلت ڈیو. جے تساں سمجھ رکھیندے ہو تے تہاڈا صدقہ ڈیوݨ وی تہاڈے واسطے چنگا ہے۔

وَاتَّقُوْا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ ۗ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝۲۸۱

۲۸۲۔ تے تساں ڈرو اوں ڈینہہ کنیں جیندے وچ تساں اللہ سئیں دو ول ولیسو تے پچھیں ہر آدمی کوں جو او کما ہوسی اونکوں پورا پورا ڈِتا ویسی تے اوں تے ظلم نہ تھیسی۔

ع ۳۸ ۶

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوْهُ ۗ وَلْيَكْتُبْ بَّيْنَكُمْ كَاتِبٌۢ بِالْعَدْلِ ۚ وَلَا يَاْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَّكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ ۚ وَلْيُمْلِلِ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْـًٔا ۗ فَاِنْ كَانَ الَّذِيْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُّمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهٗ بِالْعَدْلِ ۗ وَاسْتَشْهِدُوْا شَهِيْدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُوْنَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّامْرَاَتٰنِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَآءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدٰىهُمَا فَتُذَكِّرَ اِحْدٰىهُمَا

۲۸۳۔ اے منڑ والو جڈاں تساں ہک بے کنیں ہک میعاد تیں ادھار چاؤ تے اونکوں لکھ گھنو تے معاہدہ لکھݨ والا انصاف نال لکھے تے لکھݨ والا لکھݨ کنیں انکار نہ کرے جیویں اللہ سئیں اوں کوں سکھائے او اویں لکھے. تے لکھواوے وی اوہو جیڑھا حقدار (ادھار گھندا پئے) تے اپݨے رب اللہ سئیں کنیں ڈرے تے اوندے وچوں کجھ وی نہ گھٹاوے تے جے او گا لہا ہووے جیندے ذمے حق یا او کمزور ہووے یا لکھوا نہ سگدا ہووے تے ول اوندا وارث انصاف نال لکھواوے. تے اپݨے مرداں وچوں ڈو گواہ بݨا گھنو جے ڈو مرد نہ ہوون تے ہک مرد تے ڈو تریمتیں جیڑھے تہاکوں گواہی کیتے چنگے لگن. اے ایں واسطے جو ہک بھل ونجے تے ڈوجی

الْاُخْرٰىؕ وَلَا يَاْبَ الشُّهَدَآءُ اِذَا مَا دُعُوْاؕ وَلَا تَسْـَٔمُوْٓا اَنْ تَكْتُبُوْهُ صَغِيْرًا اَوْ كَبِيْرًا اِلٰٓى اَجَلِهٖؕ ذٰلِكُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَاَدْنٰٓى اَلَّا تَرْتَابُوْٓا اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيْرُوْنَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَلَّا تَكْتُبُوْهَاؕ وَاَشْهِدُوْٓا اِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَآرَّ كَاتِبٌ وَّلَا شَهِيْدٌ ۬ؕ وَاِنْ تَفْعَلُوْا فَاِنَّهٗ فُسُوْقٌ بِكُمْؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَؕ وَيُعَلِّمُكُمُ اللّٰهُؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۲۸۲﴾

اوں کوں یاد کراوے تے گواہ جڈاں وی سڈیجن تے او انکار نہ کرن۔ تے تساں ادھار چھوٹا ہووے یا وڈا اوں کوں اوندی مدت تئیں لکھݨ وچ سستی نہ کرو۔ اے اللہ سئیں دے نزدیک بہوں انصاف آلی گال تے گواہی کوں پکا کریندی ہے تے ایندے بہوں کولہوں جو تساں شک وچ نہ پووو ہا جے آمنے سامنے وپار ہووے تے آپت وچ ڈیوے گھن تھی ونجے تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اینکوں نہ لکھو۔ تے جڈاں تساں دپار کرو تے گواہ بݨا گدھے کرو۔ تے لکھݨ والے تے گواہ کوں ڈکھ نہ پچایا ونجے تے جے تساں ایویں کریسو تے اے تہاڈی نافرمانی ہوسی تے اللہ سئیں کنیں ڈرو۔ اللہ سئیں تہاکوں علم ڈیسی تے اللہ سئیں ہر چیز کوں بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَاِنْ كُنْتُمْ عَلٰى سَفَرٍ وَّلَمْ تَجِدُوْا كَاتِبًا فَرِهٰنٌ مَّقْبُوْضَةٌؕ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمَانَتَهٗ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗؕ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَؕ وَمَنْ يَّكْتُمْهَا فَاِنَّهٗٓ اٰثِمٌ قَلْبُهٗؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿۲۸۳﴾ ع ۳۹

۲۸۳۔ جے تساں سفر تے ہوو تے لکھݨ والا نہ لبھے تے ول کوئی شئے قبضے نال گانھے رکھ گھنو۔ جے تہاڈے وچوں کوئی کہیں تے اعتبار کرے تے امانت رکھے تے جیں کنیں امانت ہے او ولا ڈیوے تے اللہ کنیں جیرھا اوندا رب ڈرے تے تساں گواہی کوں نہ لکاؤ تے جیرھا اوں کوں لکیندے بے شک گناہ کریندے اوندا دل تے جو تساں کریندے ہو اللہ سئیں اوں کوں بہوں جاݨدے

لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِؕ وَاِنْ تُبْدُوْا مَا فِىْٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تُخْفُوْهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُؕ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۲۸۴﴾

۲۸۵۔ اللہ سئیں کیتے ہے جو کجھ آسمانیں تے جو کجھ زمین وچ ہے تے جو تہاڈے دلیں وچ ہے اوں کوں ظاہر کرو یا لکاؤ اللہ سئیں اوندا حساب تساں کنیں گھنسی۔ جینکوں او چاہسی بخشیسی تے جینکوں چاہسی عذاب ڈیسی تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

اٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهٖ وَالْمُؤْمِنُوْنَؕ كُلٌّ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ ۫ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖ ۫ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا

۲۸۶۔ رسول خود تے مومن اوندے اتے ایمان گھن آئن جیرھا اوندے رب کنیں اوندے اتے لتھے۔ اے سارے ایمان گھن آئن اللہ سئیں تے تے فرشتیں تے کتابیں تے رسولیں تے۔ تے اوندے رسولیں وچ اساں فرق نسے کریندے۔ تے او آہدن جو اساں سݨ گدھے تے آکھݨ من گدھے توں ساکوں بخش تے

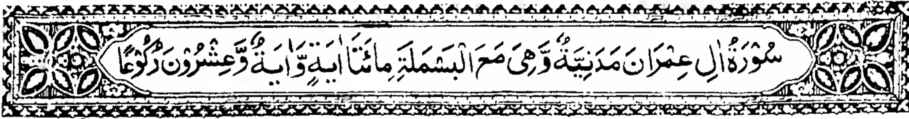
وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ﴿٢٨٥﴾

لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۭ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ۭ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَآ اِنْ نَّسِيْنَآ اَوْ اَخْطَاْنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَآ اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهٗ عَلَي الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا ۚ رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهٖ ۚ وَاعْفُ عَنَّا ۟ وَاغْفِرْ لَنَا ۟ وَارْحَمْنَا ۟ اَنْتَ مَوْلٰىنَا فَانْصُرْنَا عَلَي الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٨٦﴾ ع

اساں تیڈے ول آونڑے۔

۲۸۷۔ اللہ سئیں کہیں کوں اوندی طاقت کنیں ودھ تکلیف نئیں ڈیندا انہیں واسطے ہے جو اوکتن جو انہیں برائیاں کمائن او انہیں تے بلوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکوں نہ پکڑ جے اساں بھل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی ہے۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پاجیویں تیں انہیں دے پاتا ہا جیرھے پہلے ہن۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیرھا چاونڑ دی ساکوں طاقت نئیں۔ ساکوں معاف کر تے ساکوں بخش ڈے تے ساڈے اتے رحم کر توں ساڈا آقا ئیں تے کافریں دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر۔

ع ۴۰ / ۸

سورۃ اٰل عمران مدنی ءِ تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۲۰۱ آیتاں تے ۲۰ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱ میں اللہ سئیں دے ناں نال شروع کریندا ں جیڑھا بن منگے تے بغیر محنت دے ڈیون والا ءِ تے ول ول رحم کرن والا ءِ۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ سب کنیں ودھ جانن والا ہاں۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ③

۳۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں اے زندہ تے قائم رہن والا ءِ۔

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ④

۴۔ تیڈے اتے لہائی ءِ سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیڑھی تصدیق کرن والی ءِ اوندی جو انہیں کنیں ہے تے توراۃ تے انجیل وی لہائی اس۔

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ⑤

۵۔ ایں کنیں پہلے لوکیں کوں سدھا رستہ ڈکھاون کیتے تے سچ کوڑ کوں نکھیڑن کیتے معجزات ڈتنسی۔ تے بے شک او لوک جیڑھے اللہ سئیں دے نشانیں دا انکار کریندن انہیں کیتے ڈاڈھا عذاب ءِ تے اللہ سئیں غالب تے سزا ڈیون والا ءِ۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ⑥

۶۔ بے شک اللہ سئیں کنیں زمین تے آسمان وچ کوئی شئے لکی ہوئی کائےنئیں۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ ؕ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑦

۷۔ اللہ سئیں او ہوئے جیڑھا رحمیں وچ تہاڈیاں شکلاں بنیندے جیویں چاہندے۔ اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں۔ او غالب تے بہوں سیانا ءِ۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰيٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ ؕ فَاَمَّا الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَآءَ تَاْوِيْلِهٖ ۚ وَمَا يَعْلَمُ تَاْوِيْلَهٗٓ

۸۔ او ہو ءِ جیں تیڈے اتے کتاب لہائی ءِ تے اوندے وچ کجھ آیتاں "محکمات" ہن او آیتاں جیندے وچ قرآن مجید دی خاص تعلیم بیان تھی ءِ، او کتاب دی ماء ءِ تے کجھ "متشابہات" ہن او آیتاں جنہیں وچ او تعلیم جیڑھی پہلی کتابیں وچ ہائی پئی (جنہیں لوکیں دے دلیں وچ کھوٹ ءِ او گیڑ گھتن کیتے تے سچائی کنیں

إِلَّا اللّٰهُ ۘ وَالرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ يَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِهٖ ۙ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا ۚ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّآ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝۸

ہٹاوݨ کیتے متشابہات دے پچھو چلدن ۔ تے سچ اے ہے جو اینْدی حقیقت صرف اللہ سئیں کوں پتہ ہے تے پکے علم والیں کوں پتہ ہے جیڑھے آہدن جو اساں اینکوں من گدھے ۔ اے سب کجھ ساڈے رب کنیں ہے ۔ تے سوائے سیاݨے دے کوئی نصیحت حاصل نئیں کریندا ۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوْبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝۹

۹ ۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھا رستہ ڈکھالݨ دے بعد ساڈے دلیں کوں ڈنگا نہ کر تے بخش ساکوں اپݨے ولوں رحمت بے شک توں ہیں بہوں ڈیوݨ والا ایں ۔

رَبَّنَآ إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ۝۱۰

۱۰ ۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں جہاڑے کٹھا کرݨ والا ایں جیندے آوݨ وچ کوئی شک نئیں تے بے شک اللہ سئیں وعدہ خلافی نئیں کریندا ۔

ع ۹

إِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَآ أَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۖ وَأُولٰٓئِكَ هُمْ وَقُوْدُ النَّارِ ۝۱۱

۱۱ ۔ بے شک او لوک جیڑھے نئیں مندے انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد اللہ سئیں دے مقابلے وچ کجھ وی کم نہ آوسن ایجھے لوک بھادا ہِن ۔

كَدَأْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَأَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۱۲

۱۲ ۔ تے انہیں دا طریقہ وی اوہو ہے جیویں فرعون دے لوکیں دا ہا تے جیڑھے انہیں کنیں پہلے ہن ۔ انہیں ساڈی آیتیں کوں کوڑا سمجھا ہا تے اللہ سئیں انہیں دے گناہ دی وجہ نال انہیں کوں پکڑ گدھا تے اللہ سئیں ڈاڈھا سخت عذاب ڈیوݨ والا ہے ۔

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَتُغْلَبُوْنَ وَتُحْشَرُوْنَ إِلٰى جَهَنَّمَ ۚ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۝۱۳

۱۳ ۔ تے انہیں کوں جیڑھے نئیں مندے آکھ ڈے جو تساں ضرور ڈھو ونج پوسو تے ول تہاکوں کٹھا کرکے دوزخ دو نیتا ویسی تے او بہوں گندی رہݨ دی جا ہے ۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ اٰيَةٌ فِيْ فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا ۖ فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَأُخْرٰى كَافِرَةٌ يَّرَوْنَهُمْ مِّثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ ۚ وَاللّٰهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ۗ إِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ۝۱۴

۱۴ ۔ انہیں ڈو ٹولیں وچ جیڑھے آپت وچ بھڑ دے پئے ہن تہاڈے کیتے بے شک ہک نشان ہا ۔ انہیں وچوں ہک ٹولہ تے اللہ سئیں دے رستے وچ بھڑدا پیا ہا تے ڈوجھا کافر ہا ۔ او انہیں کوں اپݨے اکھیں دے نال ڈوڑا ڈہدے پئے ہن تے اللہ سئیں اپݨی امداد نال جینکوں چاہندے اوندی تکڑائی کریندے ۔ بے شک

ایندے وچ اکھیں والیں کیتے عبرت۔

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِيْنَ وَالْقَنَاطِيْرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ۭ ذٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الْمَاٰبِ ﴿١٥﴾

۱۵۔ لوکیں کوں سوہݨی کر کے ڈکھالی گئی ہے شہوات دی محبت جیویں تریمتیں تے پتر تے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیر تے سوہݨے سوہݨے گھوڑے تے ڈنگر ڈھور تے رڑھیں۔ اے دنیاوی زندگی دا سامان ہے تے اللہ سئیں کنیں رہݨ دی بہوں چنگی جاء ہے۔

قُلْ اَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذٰلِكُمْ ۭ لِلَّذِيْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾

۱۶۔ توں آکھ ڈے جو میں تہاکوں انہیں کنیں وی چنگیاں شئیں ڈسینداں انہیں لوکیں کیتے جیڑھے اللہ سئیں کنیں ڈردن انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں باغ ہن جیندے وچ نہراں وہندیاں پئن تے او اوندے وچ لیکارہ ولسن۔ تے انہیں کیتے پاک زالیں ہن تے اللہ سئیں دی رضامندی وی ہے۔ تے اللہ سئیں اپݨے بندیں کوں ڈیہدا کھڑے

اَلَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اِنَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾

۱۷۔ جیڑھے لوک اے آہدن جو اے ساڈے رب بے شک اساں منیندے ہیں توں ساڈے گناہیں کوں بخش ڈے تے توں ساکوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

اَلصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُسْتَغْفِرِيْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿١٨﴾

۱۸۔ او صبر کرݨ والے، سچ الاوݨ والے تے فرمانبرداری کرݨ والے تے اللہ سئیں دے رستے وچ خرچ کرݨ والے تے وڈے ویلھے اٹھی کے بخشش منگݨ والے ہن۔

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۙ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ وَاُولُوا الْعِلْمِ قَاۗىِٕمًۢا بِالْقِسْطِ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٩﴾

۱۹۔ تے اللہ سئیں اے گواہی ڈیندے جو بے شک اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے نال ایں گال دی گواہی ڈیندن او ندے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں او غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ ۣ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَاۗءَھُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَھُمْ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سئیں دے نزدیک اسلام ہے۔ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی انہیں آپت وچ گیڑدی وجہ کنیں علم آوݨ دے بعد دی جھیڑا کیتے تے جیڑھا اللہ سئیں دے نشانات کوں نئیں منیندا تے بے شک اللہ سئیں بہوں تکھا حساب گھنݨ والا ہے۔

فَاِنْ حَاۗجُّوْكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ ۭ وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ وَالْاُمِّيّٖنَ ءَاَسْلَمْتُمْ ۭ فَاِنْ

۲۱۔ تے جے او تیڈے نال بحث کرن تے توں آکھ ڈے جو میں تے میڈیں منݨ والیں اپݨے آپ کوں اللہ سئیں دے سپرد کر ڈتے۔ تے

اَسْلَمُوْا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۚ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ ۗ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿٢١﴾

انہیں لوکیں کوں وی آکھ جنہیں کوں کتاب ڈِتی گئی تے جیڑھے ان پڑھ ہن۔ جو کیا تساں وی اللہ سئیں دے فرمانبردار بندے ہو جے او فرمانبردار بݨ ونڄن تے ول انہیں کوں ہدایت مل گئی تے جے او پھر ونڄن تے تیڈے ذمے تے صرف سنیہا پچا ڈیوݨ۔ تے اللہ سئیں اپݨے بندیں کوں ڈیہدا کھڑے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيّٖنَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَاْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ تے بے شک او لوک جیڑھے اللہ سئیں دے نشانات دا انکار کریندن تے نبیں کوں ناجائز قتل کریندن تے انہیں لوکیں کوں قتل کریندن جیڑھے انصاف دا حکم ڈیندن تے انہیں کوں ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب دا ڈس ڈے۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ اے او لوکن جنہیں دے عمل ایں جہان وچ وی تے آخرت وچ وی گل گئین تے انہیں دا کوئی وی امدادی نئیں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ اِلٰى كِتٰبِ اللّٰهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ نئیں جنہیں کوں شریعت دا ہک حصہ ڈِتا گئے تے انہیں کوں کتاب دو سڈیا ویندے جو او انہیں وچ فیصلہ کرے تے ول انہیں وچوں ہک ٹولہ منہ وٹا گھندے تے مینداں نئیں۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ اِلَّآ اَيَّامًا مَّعْدُوْدٰتٍ ۠ وَّغَرَّهُمْ فِىْ دِيْنِهِمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ اے (منہ وٹاوݨ) ایں واسطے ہے جو او اے آہدن جو ساکوں بھاہ نگسی سوائے گنتری دے ڈینہیں دے۔ تے جیڑھا انہیں کوڑ گنڈھے او انہیں کوں دین وچ دوکھا ڈیندا پئے۔

فَكَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۟ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ اول ویکھے انہیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اساں انہیں کوں کٹھا کریسوں جیڑھے ڈینہہ دے آوݨ وچ کوئی شک نئیں تے ہر آدمی جو او کما ہوسی او نکوں پورا پورا ڈِتا ویسی تے او ظلم نہ کیتے ویسن۔

قُلِ اللّٰهُمَّ مٰلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِى الْمُلْكَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَآءُ ۖ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ ۗ بِيَدِكَ الْخَيْرُ ۗ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَىْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٧﴾

٢٧۔ توں آکھ ڈے اے خدا جیڑھا بادشاہیں دا بادشاہ ہیں جینکوں چاہندیں بادشاہی ڈیندیں تے جیں کنیں چاہندیں بادشاہی کھس گھندیں تے جینکوں چاہندیں عزت ڈیندیں تے جینکوں چاہندیں توں ذلیل کریندیں تیڈے ہتھ وچ چنگائی ہے تے بے شک توں ہر چیز تے قادر ہئیں۔

تُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ توں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلھیندیں تے جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندیں تے مردے کوں زندہ کنیں۔ تے جینکوں چاہندیں بے حسابا رزق ڈیندیں۔

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللّٰهِ فِيْ شَيْءٍ اِلَّآ اَنْ تَتَّقُوْا مِنْهُمْ تُقٰىةً ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے مومن مومنیں کوں چھوڑ کے کافریں کوں سنگتی نہ بݨاون تے جیرھا ایے کریندے اوندے نال اللہ سئیں دا کہیں شئے وچ کوئی تعلق نئیں۔ سوائے ایندے جو اوانہیں کنیں چنگی طراں بچ کے رہون۔ تے اللہ سئیں تہاکوں اپݨے آپ کنیں ڈریندے تے تساں اللہ سئیں دو ولݨے۔

قُلْ اِنْ تُخْفُوْا مَا فِيْ صُدُوْرِكُمْ اَوْ تُبْدُوْهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ ۗ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ توں آکھ جو تساں اپݨے سینے وچ جو کجھ ہے لکاؤ یا ظاہر کرو اللہ سئیں اوں کوں جاݨدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے تے اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا ۖۚ وَّمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوْٓءٍ ۚۛ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهٗٓ اَمَدًا بَعِيْدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهٗ ۗ وَاللّٰهُ رَءُوْفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ جیرھے ڈینہہ ہر جان جو کیتا ہوسی اونکوں اپݨے سامݨے ڈیکھیسی تے ایویں جیرھی اوں بدی کیتی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کریسی جو اوندے اوندی برائی دے وچکار وڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے اللہ سئیں تہاکوں اپݨے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سئیں اپݨے بندیں تے بہوں مہربان ہے۔

قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُوْنِيْ يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ توں آکھ جے تساں اللہ سئیں دے نال محبت کریندے ہو تے تساں میڈے پچھوں ٹرو اللہ سئیں تہاڈے نال پیار کریسی تے تہاڈے گناہ بخشیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان ہے۔

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ توں آکھ جو تساں اللہ سئیں تے اوندے رسول دا آکھݨ منو تے جے او منہ پھیر گھنن تے بے شک اللہ سئیں کافریں کوں پسند نئیں کریندا۔

اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰٓى اٰدَمَ وَنُوْحًا وَّاٰلَ اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلَ عِمْرٰنَ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک اللہ سئیں آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران دے خاندان دا اوں زمانے دے لوکیں تے رتبہ ودھائے۔

ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ او ہک ڈوجھے دیاں اولاداں ہن تے اللہ سئیں بہوں سݨݨ

معانقۃ ۲ عند المتاخرین ۱۱ ع

والا تے بہوں جانڑ والا ہے۔

اِذْ قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرٰنَ رَبِّ اِنِّیْ نَذَرْتُ لَكَ مَا فِیْ بَطْنِیْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے جڈاں عمران دی زال آکھیا میڈے رب بے شک جو کجھ میڈے ڈِڈھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کر کے تیڈی نذر کر ڈِتے تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سنڑ والا تے بہوں جانڑ والا ہیں۔

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّیْ وَضَعْتُهَاۤ اُنْثٰىؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْؕ وَلَیْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰىۚ وَاِنِّیْ سَمَّیْتُهَا مَرْیَمَ وَاِنِّیْۤ اُعِیْذُهَا بِكَ وَذُرِّیَّتَهَا مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جڈاں اوں اونکوں جنڑیئے تے آکھنڑ سی اے میڈے رب بے شک میں تے چھوہر جنڑی ہے تے جو کجھ اوں جنڑیئے اللہ سئیں اوں کوں بہوں جانڑدے۔ تے او چھوہر ایں چھوہر جیہاں مئیں تھی سگدا تے بے شک میں اوندا ناں مریم رکھنڑے تے میں اونکوں تے او ندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیڈی آم شام وچ ڈِیندی ہاں۔

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُوْلٍ حَسَنٍ وَّاَنْۢبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۙ وَّكَفَّلَهَا زَكَرِیَّا ۚ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَیْهَا زَكَرِیَّا الْمِحْرَابَ ۙ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۚ قَالَ یٰمَرْیَمُ اَنّٰى لَكِ هٰذَا ؕ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے اوندے رب اونکوں چنگی طراں قبول کیتا تے چنگی طراں اونکوں ودھائی۔ تے زکریاؑ اونکوں پالیئے جڈاں وی زکریاؑ پیٹھے محراب وچ اوندے (مریم) کول ہور رزق لاتھا ہویا ڈِٹھے سی۔ اوں آکھنڑے اے مریم اے تیں کنیں کتھو آئے۔ اوں آکھنڑے اے اللہ سئیں کنیں ہے۔ بے شک اللہ سئیں جیکوں چاہندے بے حسابا رزق ڈِیندے۔

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِیَّا رَبَّهٗ ۚ قَالَ رَبِّ هَبْ لِیْ مِنْ لَّدُنْكَ ذُرِّیَّةً طَیِّبَةً ۚ اِنَّكَ سَمِیْعُ الدُّعَآءِ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے اتھائیں زکریاؑ اپنڑے رب کوں سڈیا تے آکھیا اے میڈے رب میکوں اپنڑے ولو پاک اولاد ڈِے۔ بے شک توں دعا کوں بہوں سنڑ والا ہئیں۔

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهُوَ قَآئِمٌ یُّصَلِّیْ فِی الْمِحْرَابِ ۙ اَنَّ اللّٰهَ یُبَشِّرُكَ بِیَحْیٰى مُصَدِّقًۢا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَسَیِّدًا وَّحَصُوْرًا وَّنَبِیًّا مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے فرشتیں اوں کوں سڈ ماریا تے اوں ویلھے او محراب وچ نماز کھڑا پڑھدا ہا۔ بے شک اللہ سئیں تیکوں یحیٰ دی خوشخبری ڈِیندے جیرھا اللہ سئیں دی گال دی تصدیق کریسی تے او سردار ہوسی تے گناہیں کنیں رکنڑ والا ہوسی تے نیکیں وچوں نبی ہوسی۔

قَالَ رَبِّ اَنّٰى یَكُوْنُ لِیْ غُلٰمٌ وَّقَدْ بَلَغَنِیَ الْكِبَرُ وَامْرَاَتِیْ عَاقِرٌ ؕ قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ یَفْعَلُ مَا یَشَآءُ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اوں آکھنڑے اے میڈے رب میکوں بال کیویں تھیسی میں تے بڈھا تھی گیاں تے میڈی زال وی سنڈھ ہے تے اللہ سئیں آکھیا

جو اللہ سئیں ایویں کریندے جو او چاہندے۔

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۭ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْزًا ۭ وَاذْكُرْ رَّبَّكَ كَثِيْرًا وَّسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝

۴۱۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے اللہ سئیں آکھیا جو تیڈے کیتے میڈا حکم اے ہے جو توں ترے ڈینہہ لوکیں نال گالہیں نہ کر سوائے اشاریں دے اپنے رب کوں بہوں یاد کر تے فجر تے شام او ندی تسبیح پڑھ۔

وَاِذْ قَالَتِ الْمَلٰۗىِٕكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰىكِ عَلٰي نِسَاۗءِ الْعٰلَمِيْنَ ۝

۴۲۔ تے جڈاں فرشتیں آکھیا جو اے مریم بے شک اللہ سئیں تیکوں چݨ گدھے تے تیکوں پاک کیتس تے اوں زمانے دی ساری ترمیتیں تے تیکوں چݨ گدھس۔

يٰمَرْيَمُ اقْنُتِىْ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِيْ وَارْكَعِيْ مَعَ الرّٰكِعِيْنَ ۝

۴۳۔ اے مریم توں اپنے رب دا آکھݨ من تے سجدہ کر تے رکوع کر رکوع کرݨ والیں دے نال۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۭ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُوْنَ اَقْلَامَھُمْ اَيُّھُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ ۠ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝

۴۴۔ اے غیب دیاں گالہیں ہن جیڑھیاں اساں تیکوں وحی دے نال ڈسیندے ہیں تے توں انہیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او قرعے پیندے پئے ہن جو انہیں وچوں مریم کوں کون پلیسی۔ تے توں انہیں نال نہ ہاویں جڈاں او بھڑ دے پئے ہن۔

اِذْ قَالَتِ الْمَلٰۗىِٕكَةُ يٰمَرْيَمُ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ ڰ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيْهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ۝

۴۵۔ تے اوں ویلے کوں یاد کر جڈاں فرشتیں آکھئے جو اے مریم بے شک اللہ سئیں تیکوں اپنے کلام نال خوشخبری ڈیندے پال دی اوندا ناں عیسیٰ ابن مریم ہوسی دنیا تے آخرت وچ وڈے رتبے والا ہوسی۔ تے خدا دے پیاریں وچوں ہوسی۔

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَّمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝

۴۶۔ تے لوکیں نال چھوٹی عمر وچ تے پڑھیپے وچ الیسی تے بڑی نیکیں وچوں۔

قَالَتْ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِىْ بَشَرٌ ۭ قَالَ كَذٰلِكِ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ ۭ اِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝

۴۷۔ مریم آکھیا جو اے میڈے رب میکوں پتر کیویں تھوسی تے کہیں شخص میکوں ہتھ وی نئیں لایا۔ اللہ سئیں آکھیا۔ اللہ سئیں پیدا کریندے ایویں جیویں او چاہندے جڈاں دی اللہ سئیں کہیں کم دا فیصلہ کریندے تے او صرف آہدے تھی ونجے تے او تھی ویندے۔

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝

۴۸۔ اوں کوں (اللہ سئیں) کتاب تے سُنّمپ تے توراۃ تے

انجیل سکھائی ۔

وَ رَسُوْلًا اِلٰی بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ ۙ۬ اَنِّیْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰیَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۙ اَنِّیْۤ اَخْلُقُ لَكُمْ مِّنَ الطِّیْنِ كَهَیْـَٔةِ الطَّیْرِ فَاَنْفُخُ فِیْهِ فَیَكُوْنُ طَیْرًۢا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ اُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ وَ اُحْیِ الْمَوْتٰی بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَ اُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَ مَا تَدَّخِرُوْنَ ۙ فِیْ بُیُوْتِكُمْ ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ۚ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بݨا کے بھیڄیس تے اوں ول آکھیا جو بے شک میں تہاڈے رب کنیں تہاڈو نشان گھن کے آیاں جو بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آں کار تہاڈی خاطر ہک مخلوق بݨیساں۔ تے اوندے وچ پھوک مرلیساں تے او اللہ سئیں دے حکم نال پکھی بݨ ویسی ۔ تے میں جماندرو اندھے تے کوڑھی کوں چنگا کریساں تے اللہ سئیں دے حکم نال موئے ہوئے کوں جوایساں تے جو کجھ تساں کھندے ہو تے جو کجھ تساں گھریں وچ جمع کریندے ہو او وی ڈسیساں ۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ہے جے تساں مومن ہووے

وَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَ لِاُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِیْ حُرِّمَ عَلَیْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِاٰیَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ ۫ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِیْعُوْنِ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ تے میں تصدیق کریندا ں اوں تعلیم دی جیرھی توراۃ وچوں میڈے اگو ہے ۔ تے کجھ او چیزاں جیرھیاں تہاڈے اتے حرام کیتیاں گیئن او میں تہاڈے کیتے حلال کریندا ں تے میں تہاڈے کیتے تہاڈے رب کنیں نشان گھن آیاں ۔ تے تساں اللہ سئیں کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو ۔

اِنَّ اللّٰهَ رَبِّیْ وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِیْمٌ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڈا رب تساں اوندی عبادت کرو اے ہے سدھا رستہ ۔

فَلَمَّاۤ اَحَسَّ عِیْسٰی مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِیْۤ اِلَی اللّٰهِ ؕ قَالَ الْحَوَارِیُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ ۚ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ ۚ وَ اشْهَدْ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ تے جڈاں حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار ڈٹھے تے اوں آکھے جو اللہ سئیں دی خاطر میڈی کون مدد کریسی ۔ حواریں آکھے اساں اللہ سئیں دی مدد کرݨ والے ہیں ۔ اساں اللہ سئیں کوں منیندے ہیں تے توں گواہ رہیں جو اساں مسلمان ہیں ۔

رَبَّنَاۤ اٰمَنَّا بِمَاۤ اَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِیْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں اوندے اتے جیرھی تیں لہائی اے تے اساں رسول دا آکھݨ منیسے تے توں ساکوں گواہیں وچوں لکھ گھن ۔

وَ مَكَرُوْا وَ مَكَرَ اللّٰهُ ؕ وَ اللّٰهُ خَیْرُ الْمٰكِرِیْنَ ﴿۵۴﴾ ع

۵۵۔ انہیں وی مکر کیتے تے اللہ سئیں وی مکر کیتے تے اللہ سئیں چنگاں مکر کرݨ والا ہے ۔

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسٰٓى اِنِّىْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَىَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ جڈاں اللہ سئیں آکھئے جو اے عیسیٰ بے شک میں تیکوں مرلیساں تے میں تیکوں اپنے ولو عزت ڈلیساں تے کافریں دے الزامیں کنیں میں تیکوں پاک کرلیساں تے جیرھے تیڈے پچھو ٹردن انہیں کوں نہ منن والیں تے قیامت دے ڈینہہ تک غالب رکھیساں۔ تے ول تہاکوں میڈو ولٹا پوسی۔ تے میں تہاڈے درمیان (اوں گال دا) فیصلہ کریساں جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ہو۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَاُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۖ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے جیرھے نئیں مندے تے میں انہیں کوں ڈاڈھا عذاب ڈلیساں۔ ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں دا کوئی امدادی نہ ہوسی۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے جیرھے منیندن تے چنگے کم کیتے نیں میں انہیں کوں پورا بدلہ ڈلیساں تے اللہ سئیں ظلم کرن والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

ذٰلِكَ نَتْلُوْهُ عَلَيْكَ مِنَ الْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ اے آیات تے سٹمپ والا ذکر پڑھ کے سنیندے ہیں۔

اِنَّ مَثَلَ عِيْسٰى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ ۗ خَلَقَهٗ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ بے شک اللہ سئیں دے نزدیک عیسیٰ دی مثال ایویں ہے جیویں آدم دی اوں کوں پیدا کیتس مٹی کنیں ول اونکوں آکھیس بن ونج تے او بن گئے۔

اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ سچائی تیڈے رب کنیں ہے توں نہ تھی شک کرن والیں وچو۔

فَمَنْ حَآجَّكَ فِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ اَبْنَآءَنَا وَاَبْنَآءَكُمْ وَنِسَآءَنَا وَنِسَآءَكُمْ وَاَنْفُسَنَا وَاَنْفُسَكُمْ ۟ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَّعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكٰذِبِيْنَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے جیرھا شخص تئیں کنیں علم آون دے بعد وی تیڈے نال اینداجھیڑا کرے توں آکھ ڈے آؤ اساں وی اپنے پتریں کوں سڈیندے ہیں تساں وی اپنے پتریں کوں سڈو تے اساں وی اپنی تریمتیں کوں سڈیندے ہیں تے تساں وی اپنی تریمتیں کوں سڈو تے تساں آپ وی آؤ تے اساں وی اندے ہیں تے ول ہک ڈو جھے تے رو رو کے بددعا کریندے ہیں تے کوڑیں تے اللہ سئیں دی لعنت پٹھیندے ہیں۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ ۚ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ بے شک اے سچی گال اے تے اللہ سئیں دے سوا کوئی وی عبادت دے لائق نئیں تے بے شک اللہ سئیں غالب تے وڈا سیانا ہے۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِالْمُفْسِدِيْنَ ﴿۶۳﴾

ع ۱۴

۶۴۔ جے او پھر ونجن تے بے شک اللہ سئیں بگیڑیں کوں چنگی طرح جانڑدے۔

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ تَعَالَوْا اِلٰى كَلِمَةٍ سَوَآءٍۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْـًٔا وَّلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُوْلُوا اشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ توں آکھ ڈیوے جو اے اہل کتاب تساں اینجھی گال دو آؤ جیڑھی ساڈے تے تہاڈے وچ ہکو ہے۔ جو اساں اللہ سئیں دے سوا کہیں دی عبادت نہ کریسوں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ کریسوں تے اللہ سئیں کوں چھوڑ کے ہک ڈوجھے کوں رب نہ بنڑیسوں۔ تے جے او پھر ونجن تے انہیں کوں آکھ ڈیو تساں گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْۤ اِبْرٰهِيْمَ وَمَآ اُنْزِلَتِ التَّوْرٰىةُ وَالْاِنْجِيْلُ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِهٖ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ اے اہل کتاب تساں ابراہیم دے بارے وچ کیوں جھگڑدے ہو توراۃ تے انجیل اوندے بعد لہائی گئی ہے کیا تساں عقل نوہے کریندے

هٰۤاَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۤءِ حَاجَجْتُمْ فِيْمَا لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَآجُّوْنَ فِيْمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهٖ عِلْمٌ ۭ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ سنڑو تساں او ہے ہو جیڑھے انہیں گالہیں دے متعلق بحث کریندے ہو جیڑھیاں تساں جانڑدے ہو تے تساں انہیں گالہیں دے متعلق کیوں جھگڑدے ہو جیڑھیاں تساں جانڑدے نوہے۔ تے اللہ سئیں جانڑدے تے تساں نوہے جانڑدے

مَا كَانَ اِبْرٰهِيْمُ يَهُوْدِيًّا وَّلَا نَصْرَانِيًّا وَّلٰكِنْ كَانَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہا تے نہ عیسائی تے او اللہ سئیں دو جھکنڑ والا تے فرمانبردار ہا او مشرکیں وچوں نہ ہا۔

اِنَّ اَوْلَى النَّاسِ بِاِبْرٰهِيْمَ لَلَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ وَھٰذَا النَّبِىُّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ بے شک ابراہیم دے قریبی او ہن جیڑھے اوندے پچھوں ٹر دن تے اے نبی تے ایندے منڑن والے تے اللہ سئیں سنگتی ہے مومنیں دا۔

وَدَّتْ طَّاۤىِٕفَةٌ مِّنْ اَھْلِ الْكِتٰبِ لَوْ يُضِلُّوْنَكُمْ ۭ وَمَا يُضِلُّوْنَ اِلَّآ اَنْفُسَھُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ اہل کتاب وچوں ہک ٹولہ اے چاہندے جو او تہاکوں گمراہ کر ڈیوے تے او اپنڑے آپ کوں گمراہ کریندے پئن تے او سمجھیندے نئیں۔

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَاَنْتُمْ تَشْهَدُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۱۔ اے اہل کتاب تساں اللہ سئیں دا کیوں انکار کریندے ہو تے تساں گواہی ڈے چکیو۔

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَلْبِسُوْنَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوْنَ الْحَقَّ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۷۱﴾

ع ۱۵

۷۲۔ اے اہل کتاب تساں سچ کوں کوڑ نال کیوں رلیندے ہو تے تساں سچ کوں لکیندے ہو تے تساں جانڑدے ہو۔

وَقَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اٰمِنُوْا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَجْهَ النَّهَارِ وَاكْفُرُوْٓا اٰخِرَهٗ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ ہک ٹولہ اہل کتاب وچوں آہدے تساں اوں گال تے ایمان گھن آؤ جیرھی مومنیں تے لہائی گئی ہے ڈینہہ دے منڈھ وچ تے ڈینہہ دے چھیکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں او ول آون۔

وَلَا تُؤْمِنُوْٓا اِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِيْنَكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْهُدٰى هُدَى اللّٰهِ ۙ اَنْ يُّؤْتٰٓى اَحَدٌ مِّثْلَ مَآ اُوْتِيْتُمْ اَوْ يُحَآجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ ؕ قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ ۚ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ تساں آکھن نہ منو سوائے اوندے جیرھا تہاڈے دین دے پچھو چلدے توں آکھ ڈے بے شک اصل ہدایت اوہے جیرھی اللہ سئیں دی ہے۔ او ہو جیہاں اونکوں ملے جو تہاکوں ملے یا تہاڈے رب دے اگو تہاڈے نال جھیڑا لاون۔ توں آکھ ڈے جو بے شک فضل اللہ سئیں دے ہتھ وچ تے او ڈیندے جینکوں چاہندے تے اللہ سئیں بہوں ودہ ڈیوݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

يَّخْتَصُّ بِرَحْمَتِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ او اپنی رحمت نال جینکوں چاہندے خاص کریندے۔ اللہ سئیں وڈے فضل والا ہے۔

وَمِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُّؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِدِيْنَارٍ لَّا يُؤَدِّهٖٓ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَآئِمًا ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيّٖنَ سَبِيْلٌ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ تے اہل کتاب وچوں کجھ لوک ایجھے ہن جے توں انہیں کوں ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او تیکوں ولا ڈیسن تے کجھ لوک ایجھن جو توں اوں کوں ہک دینار دی امانت ڈیویں تے او ولا نہ ڈیسی جے تئیں توں اوندے پچھو نہ پیا رہویں۔ اے ایں گالہوں اے جو او یقیناً آہدن جو امیین دے بارے وچ ساڈے اتے کوئی پکڑ نئیں۔ تے او اللہ سئیں دے اتے جاݨ بجھ کے کوڑ مریندن۔

بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ ہا جیرھا اپݨے وعدے کوں پورا کریسی تے اللہ سئیں کنیں ڈرسی تے بے شک اللہ سئیں ڈرݨ والیں نال محبت کریندے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَشْتَرُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيْلًا اُولٰٓئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيْهِمْ ۪ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ بے شک جیرھے اللہ سئیں تے اوندے عہد کوں تھوڑی قیمت نال وچیندن انہیں دا آخرت وچ کوئی حصہ نئیں تے اللہ سئیں نہ انہیں نال الیسی نہ تے قیامت دے ڈینہہ نہ انہیں دو ڈیکھسی تے نہ انہیں کوں پاک کریسی تے انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے۔

وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيْقًا يَّلْوٗنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتٰبِ لِتَحْسَبُوْهُ مِنَ الْكِتٰبِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتٰبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ

۷۹۔ انہیں وچوں ہک ٹولہ ایجھا ہے جیرھا کتاب (تورات) کوں اپݨے زبانیں کوں مروڑ کے پڑھدن تاں جو اوں کوں وی سمجھو کتاب وچوں تے او کتاب وچوں نئیں۔ او آہدن جو اے اللہ سئیں ولوں ہے بیچی گال

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿٧٩﴾

اے ہے جو او اللہ سئیں ولوں نئیں تے او جاݨ بُجھ کے اللہ سئیں تے کوڑ مریندن ۔

مَا كَانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُّؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُوْلَ لِلنَّاسِ كُوْنُوْا عِبَادًا لِّيْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُوْنُوْا رَبّٰنِيّٖنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُوْنَ الْكِتٰبَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُوْنَ ﴿٨٠﴾

۸۰۔ اے انسان دی شان نئیں جو اللہ سئیں اوں کوں کتاب تے ، حکومت تے نبوت ݙیوے پچھیں او لوکیں کوں اے آکھے جو اللہ سئیں کوں چھوڑ کے میݙے بندے بݨ ونجو تے او آہدن جو رب دے بݨ ونجو ایں واسطے جو تساں کتاب دی تعلیم ݙیندے ئے تے جو تساں پڑھدے ئے ۔

وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰٓئِكَةَ وَالنَّبِيّٖنَ اَرْبَابًا ؕ اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿٨١﴾

۸۱۔ تے نہ او حکم ݙیندن جو تساں فرشتیں تے نبیں کوں رب بݨا گھنو کیا او تہاݙے مسلمان تھیوݨ دے بعد تہاکوں کفر دا حکم ݙیندن ۔

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ النَّبِيّٖنَ لَمَآ اٰتَيْتُكُمْ مِّنْ كِتٰبٍ وَّحِكْمَةٍ ثُمَّ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهٖ وَلَتَنْصُرُنَّهٗ ؕ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِيْ ؕ قَالُوْٓا اَقْرَرْنَا ؕ قَالَ فَاشْهَدُوْا وَاَنَا مَعَكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿٨٢﴾

۸۲ ۔ تے جݙاں اللہ سئیں نبیں کنوں وعدہ گدھا ہا جو میں تہاکوں کتاب تے حکمت ݙیواں تے ول تہاݙے کول ہک رسول آوے جیڑھا تصدیق کرے اوندی جیڑھی تہاݙے کول ہووے تساں اوندے اتے ضرور ایمان گھن آؤ تے ضرور اوندی امداد کرو (تے پچھیں خدا آکھیے جو کیا تساں اقرار کریندے ئے تے تساں میݙی ایں ذمہ واری کوں قبول کریندے ئے انہیں آکھیے اساں اقرار کریندے ہیں ۔ اللہ سئیں آکھیا جو تساں وی گواہ رہو میں وی تہاݙے نال گواہیں وچوں ہاں ۔

فَمَنْ تَوَلّٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٨٣﴾

۸۳ ۔ جیڑھا ایندے بعد پھر ونجے او فاسق ہن ۔

اَفَغَيْرَ دِيْنِ اللّٰهِ يَبْغُوْنَ وَلَهٗٓ اَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّاِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٨٤﴾

۸۴ ۔ کیا او اللہ سئیں دے دین دے سوا بیا دین چاہندن تے سچی گال اے ہے جو جیڑھا کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے خوشی تے مجبوری نال اوندا فرمانبردار ہے تے اوندو ولسن ۔

قُلْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَآ اُنْزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى وَعِيْسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَّبِّهِمْ ۪ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ ۫ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿٨٥﴾

۸۵ ۔ توں آکھ جو اساں اللہ سئیں تے ایمان گھن آندے ہیں تے اوندے تے جیڑھا ساݙے اتے لتھے تے جیڑھا ابراہیم اسماعیل اسحاق تے (اوندی) اولادیں تے لتھے تے جو ݙتا گئے موسیٰ عیسیٰ تے نبیں کوں انہیں دے رب ولوں انہیں وچ کہیں دا فرق نسے کریندے

تے اساں اوندے فرمانبردار ہیں۔

وَمَنْ يَّبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ جیرھا اسلام دے سوا بیا کوئی دین چاہندے اونکوں قبول نہ کیتا ویسی تے او آخرت وچ گھاٹا پاون والیں وچوں ہے۔

كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوْٓا اَنَّ الرَّسُوْلَ حَقٌّ وَّجَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ جیرھے لوک ایمان آنڑ دے بعد کافر تھی گیئن اللہ سئیں اہنیں کوں کیویں ہدایت ڈیوے تے او گواہی ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ہے تے اہنیں کوں ہو دلائل آ چکین تے اللہ سئیں ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

اُولٰٓئِكَ جَزَآؤُهُمْ اَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ ایے لوکن جنہیں دی سزا اے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سئیں دی فرشتیں دی تے سارے لوکیں دی لعنت۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کنیں ہولا نہ کیتا ویسی عذاب تے انہیں کوں مہلت نہ ڈتی ویسی۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْا ۣ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ سوائے انہیں دے جیرھے توبہ کریسن ایندے بعد تے اصلاح کریسن تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے رحمت کرنڑ والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْدَ اِيْمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الضَّآلُّوْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ بے شک او لوک جیرھے کافر تھی گیئن تے ول او کفر وچ ودھ گیئن انہیں دی توبہ کوں قبول نہ کیتی ویسی تے ایہے گمراہ ہن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَمَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِّلْءُ الْاَرْضِ ذَهَبًا وَّلَوِ افْتَدٰى بِهٖ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ وَّمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۹۲﴾ ع ۹

۹۲۔ بے شک جیرھے کافر ن تے او مر گئے او ہن وی کافرا نہیں کنیں اصلو قبول نہ کیتا ویسی جو او زمین دے برابر سونا وٹاندرے وچ ڈیون۔ انہیں لوکیں واسطے عذاب درد ڈیونڑ والا تے انہیں دا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتّٰى تُنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ ۬ؕ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِهٖ عَلِيْمٌ ۝۹۲

۹۲۔ تساں نیکی کڈاہیں نوسے پا سگدے جے تئیں تساں او چیزاں خرچ نہ کرو جیرھیاں تہاکوں چنگیاں لگدن تے جے کجھ تساں خرچ کریندے ہو تے بے شک اللہ سئیں اوں کوں جانڈے۔

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلًّا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَآءِيْلُ عَلٰى نَفْسِهٖ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرٰىةُ ؕ قُلْ فَاْتُوْا بِالتَّوْرٰىةِ فَاتْلُوْهَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۹۳

۹۳۔ بنی اسرائیل کیتے ہر کھاݨا حلال ہا سوائے اوندے جیرھا اسرائیل نے اپݨے اتے آپ حرام کر ڈِتا ہا۔ تورات دے لہݨ کنیں پہلے۔ توں آکھ ڈے جے تساں سچے ہو تے تورات گھن آؤ تے اونکوں پڑھو۔

فَمَنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۹۴

۹۴۔ تے جیرھے لوک ایندے بعد اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندن اوہے لوک ظالمن۔

قُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاتَّبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ؕ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝۹۵

۹۵۔ آکھ ڈے اللہ سئیں سچ آکھئے جو تساں پیروی کرو ابراہیم دے مذہب دی جیرھا خدا دو جھکݨ والا ہا تے مشرکیں وچوں نہ ہا۔

اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُّضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِيْ بِبَكَّةَ مُبٰرَكًا وَّهُدًى لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝۹۶

۹۶۔ بے شک لوکیں کیتے پہلا گھر جیرھا مکہ وچ ہے تے برکت والا ہے جہانیں کیتے ہدایت ہے

فِيْهِ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ ۬ۚ وَمَنْ دَخَلَهٗ كَانَ اٰمِنًا ؕ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا ؕ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ۝۹۷

۹۷۔ اوندے وچ کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے ٹکݨ دی جاہ ہے تے جیرھا ایندے وچ داخل تھیوے او امن وچ آویندے۔ اللہ سئیں کیتے لوکیں تے اوں گھر دا حج فرض کیتا گئے جینکوں ایندے راہ دی طاقت ہووے۔ تے جیرھا نہ منے تے بے شک اللہ سئیں سارے جہانیں کنیں بے نیاز ہے۔

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ شَهِيْدٌ عَلٰى مَا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۸

۹۸۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب تساں اللہ سئیں دی آیات دا انکار کیوں کریندے ہو تے اللہ سئیں جو کجھ تساں کریندے ہو اوندے تے نگران ہے۔

قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ تَبْغُوْنَهَا عِوَجًا وَّاَنْتُمْ شُهَدَآءُ ؕ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۝۹۹

۹۹۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب تساں اللہ سئیں دی راہ کنیں اوں کوں کیوں رُکیندے ہو جیرھا ایمان گھن اندے تساں اونکوں ڈِنگا کریندے ہو تے تساں گواہ ہوے۔ اللہ سئیں جو کجھ تساں کریندے ہو اوں کنیں غافل نئیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تُطِيْعُوْا فَرِيْقًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ يَرُدُّوْكُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ كٰفِرِيْنَ ۝۱۰۰

۱۰۰۔ اے ایمان والو جے تساں اوں ٹولے دی فرمانبرداری کر گھدی جینکوں کتاب ڈِتی گئی ہے او تہاکوں تہاڈے ایمان دے

بعد کافر بنا ڈیسن ۔

وَكَيْفَ تَكْفُرُوْنَ وَاَنْتُمْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ اٰيٰتُ اللّٰهِ وَفِيْكُمْ رَسُوْلُهٗ ؕ وَمَنْ يَّعْتَصِمْ بِاللّٰهِ فَقَدْ هُدِيَ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ تے تساں کیویں انکار کریندے ہو جو حالت اے ہے جو تہاڈے اتے اللہ سئیں دی آیات پڑھیاں ویندن تے تہاڈے وچ اوندا رسول وی ہے پیا۔ جیرھا اللہ سئیں دی آم شام وچ آ ڈیسی ایویں سمجھو اونکوں سدھے رستے تے ٹور ڈِتا گئے ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ حَقَّ تُقٰتِهٖ وَلَا تَمُوْتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ اے ایمان والو اللہ سئیں کنیں ڈرو جیویں اوں کنیں ڈرن داحق ۔ تے تساں او تئیں نہ مرو جے تئیں مسلمان نہ ہووو۔

وَاعْتَصِمُوْا بِحَبْلِ اللّٰهِ جَمِيْعًا وَّلَا تَفَرَّقُوْا ۠ وَاذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَآءً فَاَلَّفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهٖۤ اِخْوَانًا ۚ وَكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ اللہ سئیں دی رسی کوں تکڑائی نال پکڑو کٹھے رل کے تے نہ نکھڑو تے تہاڈے اتے جیرھی اللہ سئیں دی نعمت لتھی ہے اوں کوں یاد رکھو جیرھے ویلھے ہک ڈوجھے دے تساں دشمن ہاوے تے اوں تہاڈے دلیں وچ محبت پا ڈِتی ہے تے تساں خدا دی ایں نعمت نال آپت وچ بھرا بن گئے تے تساں بھاآلی کھڈ دی کندھی تے کھڑے ہاوے تے اوں تہاکوں اوں کنیں بچا گِدھے ۔ ایویں اللہ سئیں تہاڈے کیتے اپنڑیاں آیتاں بیان کریندے تاں جو تساں ہدایت پاؤ

وَلْتَكُنْ مِّنْكُمْ اُمَّةٌ يَّدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ تساں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جیرھا نیکی دو سڈے تے چنگے کمیں دا حکم ڈیون تے برائیں کنیں روکن تے ایھے لوک کامیاب تھیونڑ والِن۔

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ تَفَرَّقُوْا وَاخْتَلَفُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْبَيِّنٰتُ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ تساں اہنیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے نشان آونڑ دے بعد آپت وچ نکھڑ گیئن تے اختلاف کیتے نیں تے اہنیں کیتے وڈا عذاب ۔

يَّوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوْهٌ وَّتَسْوَدُّ وُجُوْهٌ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْوَدَّتْ وُجُوْهُهُمْ ۣ اَكَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ جیرھے ڈینہہ کجھ منہ چِٹے ہوسن تے کجھ منہ کالے ہوسن تے جنہیں دے منہ کالے ہوسن (اہنیں کنیں پچھیا ولیسی) کیا تساں منڑ دے بعد کافر تھی گئے ہاوے ہنڑ تساں عذاب چکھو جو تساں کافر تھی گئے ہاوے ۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ ابْيَضَّتْ وُجُوْهُهُمْ فَفِيْ رَحْمَةِ اللّٰهِ ؕ

۱۰۸۔ تے جنہیں دے منہ چِٹے ہوسن او اللہ سئیں دی رحمت

هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ ﴿۱۰۷﴾

و چ ہوسن تے اوندے و چ ہمیشہ رہسن۔

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ ؕ وَمَا اللّٰهُ يُرِيْدُ ظُلْمًا لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ اے اللہ سئیں دی آیات ہن جیرھیاں سچائی نال تہاڈے اتے پڑھدے ہیں تے اللہ سئیں سارے جہانیں تے ظلم نئیں چاہندا۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین و چ ہے او اللہ سئیں دا ہے۔ تے اللہ سئیں دو سارے معاملے ولسن۔

ع

كُنْتُمْ خَيْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ ؕ وَلَوْ اٰمَنَ اَهْلُ الْكِتٰبِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ؕ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ وَاَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ تساں سارین کنیں چنگا ٹولہ ہو جینکوں لوکیں دے فائدے کیتے بنایا گئے تساں نیکی دا حکم ڈیندے ہو تے برائی کنیں ہٹکیندے ہو تے تساں اللہ سئیں کوں مینندے ہو تے جے اہل کتاب وی ایمان گھن آون ہا تے انہیں وا سطے چنگا ہا۔ انہیں و چو کجھ مومنن تے زیادہ نافرمانن۔

لَنْ يَّضُرُّوْكُمْ اِلَّآ اَذًى ؕ وَاِنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ يُوَلُّوْكُمُ الْاَدْبَارَ ۫ ثُمَّ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ او تھوڑے نقصان دے سوا تہاکوں کوئی نقصان نئیں پچا سگدے تے جے او تہاڈے نال بھڑن تے او تہاکوں کنڈ ڈکھا کے درک ولسن تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی ولسی۔

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ مَا ثُقِفُوْٓا اِلَّا بِحَبْلٍ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلٍ مِّنَ النَّاسِ وَبَآءُوْ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ؕ ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی ہے جیتھاں وی او ہوسن سوائے ایندے جو او اللہ سئیں دی یا لوکیں دی رسی کوں پکڑن تے انہیں کوں بے وسی چمبڑ گئی ہے۔ اے ایں واسطے ہے جو او بے شک اللہ سئیں دی آیات دا انکار کریندے ہن تے بلاوجہ نبیں کوں قتل کریندن تے ایں دا سطے جو انہیں نافرمانی کیتی تے او حد کنیں ودھ گیئن۔

لَيْسُوْا سَوَآءً ؕ مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اُمَّةٌ قَآئِمَةٌ يَّتْلُوْنَ اٰيٰتِ اللّٰهِ اٰنَآءَ الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ اے سارے برابر نئیں۔ اہل کتاب و چو ہک ٹولہ اپنے وعدے تے قائم اور رات دے ویلھے اللہ سئیں دی آیات پڑھدن تے او سجدہ وی کریندن۔

يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَاْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ ؕ وَاُولٰٓئِكَ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۵۔ اللہ سئیں تے آخرت تے ایمان گھن اندن۔ نیکی دا حکم ڈیندن تے برائیں کنیں رکیندن تے نیکی کیتے ہک ڈوجھے کنیں جلدی کریندن تے ایجھے لوک نیکیں و چو ہن۔

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٦﴾

١١٦۔ تے او جو وی نیکی کرلیسن اوندی ناقدری اصلو نہ کیتی ویسی تے اللہ متقیں کوں بہوں جانڑدے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا ۖ وَأُولٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٧﴾

١١٧۔ بے شک او لوک جیرھے کافرن نہ انہیں دے مال تے نہ انہیں دی اولاد انہیں کوں اللہ سئیں کنیں بچیسن اے دوزخی ہن تے او اوندے وچ رہسن ہمیشہ۔

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هٰذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللّٰهُ وَلٰكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٨﴾

١١٨۔ انہیں دی مثال جیرھے ایں دنیا وچ خرچ کریندن اوں ہوا دی ہے جیندے وچ پالا ہووے تے او انہیں دی رڑھ تے چلے۔ جیرھے اپنڑیں تے ظلم کریندن تے او انہیں کوں تباہ کرڈیوے تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نئیں کریندا او اپنڑے اتے آپ ظلم کریندن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ ۖ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ ۚ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ ۖ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٩﴾

١١٩۔ اے ایمان والو تساں کہیں ڈوجھے کوں گھاٹا سنگتی نہ بنڑاؤ اپنڑیں کوں چھوڑ کے او بد سلوکی وچ تہاڈے نال گھٹ نہ کریسن۔ او چاہندن جو تساں ڈکھی تھیوو۔ انہیں دے موہیں کنیں انہیں دی دشمنی ظاہر تھی گئی ہے تے جیرھی دشمنی انہیں دے سینے لکائی کھڑن او بہوں وڈی ہے۔ اساں تہاڈے کیتے آیتاں کھول کے بیان کرڈتن جو تساں عقل نال کم گھنو۔

هَا أَنْتُمْ أُولَاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ ۚ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ ۗ إِنَّ اللّٰهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٢٠﴾

١٢٠۔ سنڑو تساں اوھے ہوے جیرھے انہیں نال محبت کریندے ہو تے او تہاڈے نال محبت نئیں کریندے تے تساں ساری کتاب کوں منیندے ہو تے او جڈاں تہاکوں ملدن تے او آہدن اساں من گدھے تے جڈاں انج تھیندن تے تہاڈے خلاف کاوڑ کنیں انگلیں کپیندن توں آکھ ڈے جو تساں اپنڑی کاوڑ کنیں مرونجو تے اللہ سئیں جانڑدے سینے دیاں گالہیں۔

إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا ۖ وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا ۗ إِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢١﴾

١٢١۔ جے تہاکوں کوئی چنگائی پہنچے تے انہیں کوں بری لگدی ہے تے جے تہاکوں تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے تساں صبر کرلیسو تے ڈرسو تے انہیں دی تدبیر تہاکوں کجھ وی نقصان نئیں ڈے سگدی۔ تے اللہ سئیں جو کجھ او کریندن

ع ١٢

اونکوں ولا ڈیوݨ والا ہے۔

وَاِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِيْنَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٢﴾

١٢٢۔ تے جڈاں توں اپݨے گھر والیں کنیں فجریں نال نکل کے مومنیں کوں جنگ کیتے انہیں دیاں جہیں ڈسیندا پیا ہاویں ۔ تے اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

اِذْ هَمَّتْ طَّآئِفَتٰنِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا ۙ وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢٣﴾

١٢٣۔ جڈاں تہاڈے وچوں ڈو ٹولے ہیلے پووݨ لگے تے اللہ سئیں انہیں ڈوناہیں دا سنگتی ہا تے مومنیں کوں اللہ سئیں تیں بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَّاَنْتُمْ اَذِلَّةٌ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٢٤﴾

١٢۴۔ تے اللہ سئیں نے بدر دے مقام وچ تہاڈی مدد کیتی تے اوں ویلھے تساں حقیر ہاوے اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں شکر کرو۔

اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ اَلَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلٰثَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُنْزَلِيْنَ ﴿١٢٥﴾

١٢٥۔ تے جڈاں توں مومنیں کوں اے پیا آہدا ہاویں کیا تہاڈے کیتے اے کافی نئیں جو تہاڈا رب ترے ہزار لہݨ والیں فرشتیں نال تہاڈی امداد کرے۔

بَلٰٓى ۙ اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا وَيَاْتُوْكُمْ مِّنْ فَوْرِهِمْ هٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ اٰلٰفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُسَوِّمِيْنَ ﴿١٢٦﴾

١٢٦۔ ایویں تھیسی جے تساں صبر کرو تے خدا کنیں ڈرو جے او کافر تہاڈے اتے ایہݨ گھت آپووݨ تے تہاڈا رب تہاڈی امداد پنج ہزار ڈاڈھا حملہ کرݨ والیں فرشتیں نال کریسی۔

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهٖ ۗ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١٢٧﴾

١٢٧۔ ایں امداد کوں اللہ سئیں تہاڈے کیتے خوشخبری بݨایا تاں جو تہاڈے دلیں کوں تسلی تھیوے تے اے امداد محض غالب تے حکیم اللہ سئیں کنیں اندی ہے۔

لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خَآئِبِيْنَ ﴿١٢٨﴾

١٢٨۔ نتیجہ اے تھیسی جو جیڑھے لوک نئیں مندے انہیں دا ہک پاسہ کپ ڈیسی یا انہیں کوں ذلیل کر ڈیسی تے او ناکام تھی کے ول اوسن۔

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿١٢٩﴾

١٢٩۔ تیڈا ایں معاملے وچ کوئی دخل نئیں جو اللہ سئیں انہیں تے فضل کرے یا انہیں کوں عذاب ڈیوے او بے شک ظالم ہن۔

وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ ۗ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣٠﴾ ع

١٣٠۔ تے آسمانیں تے زمینیں وچ جو کجھ ہے او اللہ سئیں کیتے ہے۔ جینکوں چاہے بخش ڈیوے تے جینکوں چاہے عذاب

ڈیوے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوا الرِّبٰوٓا اَضْعَافًا مُّضٰعَفَةً ۠ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٣٠﴾

۱۳۱۔ اے ایمان والو تساں سود اصلو نہ کھاؤ جیرھا مال کوں بہوں ودھا ڈیندے۔ اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِيْٓ اُعِدَّتْ لِلْكٰفِرِيْنَ ﴿١٣١﴾

۱۳۲۔ تساں اوں بھاکنیں ڈرو جیرھی تیار کیتی گئی ہے کافریں کیتے۔

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿١٣٢﴾

۱۳۳۔ اللہ سئیں تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تساں رحم کیتے ونجو۔

وَسَارِعُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ ۙ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٣﴾

۱۳۴۔ تے تساں اپݨے رب دی بخشش دو درکو تے اوں بہشت دو جیندا اُمل آسمان تے زمین ہن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی ہے

الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ فِي السَّرَّاۗءِ وَالضَّرَّاۗءِ وَالْكٰظِمِيْنَ الْغَيْظَ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ ۭ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣٤﴾

۱۳۵۔ او متقی جیرھے لوک خوشی وچ وی تے ڈکھ وچ وی خرچ کریندن تے پی ویندن کاوڑکوں تے لوکیں کوں معاف کر ڈیندن تے اللہ سئیں محبت کریندے نیکی کرݨ والیں نال۔

وَالَّذِيْنَ اِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَھُمْ ذَكَرُوا اللّٰهَ فَاسْتَغْفَرُوْا لِذُنُوْبِهِمْ ۠ وَمَنْ يَّغْفِرُ الذُّنُوْبَ اِلَّا اللّٰهُ ڞ وَلَمْ يُصِرُّوْا عَلٰي مَا فَعَلُوْا وَھُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٥﴾

۱۳۶۔ تے او لوک جیرھے بے حیائی کریندن یا اپݨیں جانیں تے ظلم کریندن تے ول وی اللہ سئیں کوں یاد کریندن تے اپݨے گناہیں دی بخشش منگدن تے اللہ دے سوا کون قصور معاف کر سگدے تے او ہٹھ نئیں کریندے اپݨیں گناہیں تے تے او جاݨدن۔

اُولٰۗىِٕكَ جَزَاۗؤُھُمْ مَّغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّھِمْ وَجَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْھَا ۭ وَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿١٣٦﴾

۱۳۷۔ ایھے لوکن انہیں دا بدلہ بخشش ہے۔ اپݨے رب کنیں تے بہشت جیندے تلے نہراں وہندن تے او اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے کیجھا چنگا بدلہ ہے کم کرݨ والیں دا۔

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ ۙ فَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١٣٧﴾

۱۳۸۔ تساں کنیں پہلے کئی قانون گذر چکین تے زمین وچ ٹر پھر کے ڈیکھو جو اللہ سئیں کو جھٹلاوݨ والیں دا کیجھا گندا انجام۔

ھٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَھُدًى وَّمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿١٣٨﴾

۱۳۹۔ اے لوکیں کیتے واضح گال تے ہدایت تے نصیحت متقیں کیتے۔

وَلَا تَهِنُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٩﴾

۱۴۰۔ تے تساں نہ بیلے پوو تے نہ مونجھے تھیوو تے جے تساں مومن ہوسے تے تساں ہی ڈاڈھے ہوسے۔

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ ۚ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ ۗ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٠﴾

۱۴۱۔ تے جے تہاکوں کوئی پھٹ تھئے تے ایجھو جیہاں زخم انہیں کوں وی لگے تے اساں ایہے ڈینہہ سارے لوکیں وچ پھریندے رہ ویندے ہیں تاں جو اللہ سئیں ظاہر کر ڈیوے جیرھے ایمان گھن آئن تے تہاڈے وچوں بناوے گواہ تے اللہ سئیں ظالمیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾

۱۴۲۔ تاں جو اللہ سئیں چھنڑ گھنے انہیں کوں جنہیں من گدھے تے کافریں کوں مٹا ڈیوے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٢﴾

۱۴۳۔ کیا تساں سوچیندے ہو جو تساں بہشت وچ داخل تھی ویسو تے اللہ سئیں نے اجنڑ تئیں انہیں کوں جیرھے تہاڈے وچوں جہاد کریندن تے صبر کریندن ظاہر نئیں کیتا۔

وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ﴿١٤٣﴾

۱۴۴۔ موت دے آونڑ کنیں پہلے تساں موت دی خواہش کریندے ہاوے۔ ہنڑ تساں اوں کوں ڈیکھ گدھے تے تساں اوندا سونھپ تے کھُپ وی ڈیکھ گدھے۔

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۚ أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۗ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾

۱۴۵۔ محمدؐ اللہ دے رسولِ اوں کنیں پہلے سارے رسول فوت تھی گئن۔ کیا جے او فوت تھی ونجے یا قتل کیتا ونجے کیا تساں اپنے کھڑیں تے بھر ولیسو تے جیرھا اپنڑے کھڑیں تے بھر ویسی او ہرگز اللہ سئیں کوں نقصان نئیں پچا سگدا۔ تے اللہ سئیں شکر کرنڑ والیں کوں ضرور بدلہ ڈیسی۔

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا ۗ وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا ۚ وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

۱۴۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مر نئیں سگدی (اللہ سئیں) وقت مقرر کیتا ہوئے تے جیرھا شخص دنیا دا بدلہ چاہے اوندے وچوں اساں اوں کوں ڈیندے ہیں تے جیرھا آخرت دا بدلہ چاہے اساں اوندے وچوں اوں کوں ڈے ڈیندے ہیں تے ضرور اساں بدلہ ڈیسوں شکر کرنڑ والیں کوں۔

وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿١٤٦﴾

۱۴۷۔ تے بہوں سارے نبی اینجھے ہن جنہیں دے نال رل کے بہوں سارے جماعتی لڑین او لوک بیلے نئیں پئے تے کمزوری نئیں ڈکھائی تے نہ ہی جھک نوائی کیتی ہے انہیں تکلیفیں دی

وجہ نال جیڑھیاں انہیں کوں پہنچن تے اللہ سئیں صبر کرݨ والیں نال محبت کریندے ۔

وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾

۱۴۸۔ انہیں دی ہی گال کوئی نہ ہائی سوائے ایندے جو اے آہدن ۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہ ساکوں بخش ڈے ۔ تے ساڈے کمیں وچ ساڈیاں جیڑھیاں زیادتیاں ہن او معاف کرڈے ساڈے قدمیں کوں تکڑا رکھ تے کافر قوم دے مقابلے تے ساڈی امداد کر۔

فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾ ع

۱۴۹۔ تے اللہ سئیں انہیں کوں دنیا دا وی چنگا بدلہ ڈتے تے آخرت دا بدلہ بہوں چنگا ہے تے اللہ سئیں نیکی کرݨ والیں کوں پسند کریندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تساں انہیں لوکیں دا آکھݨ منیسو جیڑھے کافرن او تہاکوں تہاڈے کھڑیں تے پھیر ڈیسن تے تساں گھاٹا پاوݨ والیں وچ تھی ویسو۔

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾

۱۵۱۔ سچی گال اے ہے جو اللہ سئیں تہاڈا امدادی ہے تے او بہتر مدد کرݨ والا ہے۔

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا ۖ وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ ۚ وَبِئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

۱۵۲۔ تے اساں ضرور انہیں لوکیں دے دل وچ جیڑھے کافرن رعب سٹیسوں ایں وجہ کنیں جو اللہ سئیں نال انہیں شریک بݨائے جیندی اوں کوئی دلیل نئیں لائی تے انہیں دا ٹھکاݨہ بھاہ ہے تے ظالمیں دا ٹھکاݨہ بہوں براہے۔

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ ۚ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ ۖ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ ۗ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٢﴾

۱۵۳۔ تے اللہ سئیں تہاڈے نال اپݨا وعدہ پورا کر ڈتے جڈاں تساں اوندے حکم نال کافریں کوں مار مار کے فناہ کریندے پئے ہاوے تے جڈاں تساں ہیلے پئے گئے ہاوے تے اللہ سئیں دے حکم دے بارے وچ بھڑ پئے ہاوے تے تساں اوں شئے کوں ڈیکھݨ دے بعد جیڑھی تہاکوں چنگی لگدی ہائی تساں نافرمانی کیتی ہائی ۔ تے تساں وچوں کجھ دنیا منگدے ہن تے کجھ آخرت چاہندے ہن تے پچھیں خدا تہاکوں انہیں دشمنیں کنیں بچاگدے ۔ تاں جو خدا تہاکوں انہیں دشمنیں دے نال آزماوے تے اوں بے شک تہاکوں معاف

کر ڈیتے تے اللہ سئیں مومنیں تے وڈا فضل کرݨ والا ہے۔

إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لِّكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٣﴾

۱۵۴۔ جڈاں تساں بھجدے ویندے ہاوے تے پچھوں تے کہیں کوں نہ ڈیہدے ہاوے تے رسول تہاڈی پچھلی جماعت وچ کھڑا تھی کے تہاکوں سڈیندا پیا ہا تے اللہ سئیں تہاکوں غم تے غم ڈتس تاں جو تساں مونجھے نہ تھیوو اوندے اتے جو تساں کنیں ضائع تھی گئے تے نہ اوندے تے جیرھا تہاکوں ڈکھ پہنچے تے اللہ سئیں جاݨدے جو تساں کریندے ہو۔

ثُمَّ أَنزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِّنكُمْ ۖ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ ۖ يَقُولُونَ هَل لَّنَا مِنَ الْأَمْرِ مِن شَيْءٍ ۗ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ ۗ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِم مَّا لَا يُبْدُونَ لَكَ ۖ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَّا قُتِلْنَا هَاهُنَا ۗ قُل لَّوْ كُنتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ ۖ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٥٤﴾

۱۵۵۔ تے ول اوں غم دے بعد تہاڈے اتے آرام دی خاطر نندر لہائس۔ تہاڈے وچوں ہک ٹولے کوں نندر ولیٹ گدھے تے ہک ٹولہ او ہا جنہیں کوں اپݨے جانیں پریشان کیتا ہویا ہا۔ او اللہ سئیں دے اتے ناجائز جاہلیت والی بدظنی کریندے پئے ہن۔ تے او آہدے ہن کیا حکومت وچ ساڈا وی کوئی دخل ہے۔ توں آکھ ڈیوے جو بے شک حکومت ساری اللہ سئیں دی ہے تے او اپݨے دلیں وچ لکیندن جیرھی گال تہاڈے اتے ظاہر نئیں کریندے۔ او آہدن جے حکومت وچ ساڈا دخل ہوندے ہا تے اساں اتھاں مریجوں نہ ہا۔ توں آکھ ڈیوے جے تساں اپݨے گھریں وچ وی ہوندو ہا تے جنہیں تے جنگ فرض کیتی گئی ہائی او اپݨے مریجن والی جاہ دے پاسے نکل آون ہا۔ تے تاں جو اللہ سئیں اوں کوں آزماوے جو تہاڈے سینے وچ تے جو تہاڈے دلیں وچ اونکوں ظاہر کر ڈیوے تے اللہ سئیں سینے دی گالہیں کوں جاݨدے۔

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا ۖ وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ ع ۱۶

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک جیرھے کنڈ ڈکھا گئے ہن اوں ڈینہہ جڈاں ڈو لشکر آپت وچ بھڑ پئے ہن۔ شیطان انہیں کوں انہیں دے بعض کمیں دی وجہ نال سٹݨ چاہندا ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں معاف کر چکیا ہا تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے حوصلے والا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَّوْ

۱۵۷۔ اے ایمان والو تساں انہیں لوکیں جہیں نہ بݨو جیرھے کافر ن تے اے آہدن اپݨے بھراویں کوں اوں ویلھے جڈاں او زمین تے تبلیغ

كَانُوْا عِنْدَنَا مَا مَاتُوْا وَ مَا قُتِلُوْا ۚ لِيَجْعَلَ اللّٰهُ ذٰلِكَ حَسْرَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۗ وَاللّٰهُ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۗ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۵۶﴾

کیتے نکلدن یا لڑائی کیتے نکلدن جے او ساڈے نال ہوون ہا تے مرن نا ہا تے نہ او مریجن ہا تاں جو اللہ سئیں ایں گال کوں انہیں دے دلیں کیتے حسرت دا موجب بنا ڈیوے تے اللہ سئیں جویندے تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ہو اللہ سئیں ڈیکھدا کھڑے۔

وَ لَئِنْ قُتِلْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَ رَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سئیں دے رستے وچ قتل تھی ونجو یا مر ونجو تے اللہ سئیں دی بخشش تے رحمت بہوں چنگی ہے اوں کنیں جو او جمع کریندن۔

وَ لَئِنْ مُّتُّمْ اَوْ قُتِلْتُمْ لَاِ۟لَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ تے جے تساں مر ونجو یا مریج ونجو تے تساں اللہ سئیں دو کٹھے کیتے ویسو۔

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ لِنْتَ لَهُمْ ۚ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيْظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوْا مِنْ حَوْلِكَ ۪ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَ شَاوِرْهُمْ فِي الْاَمْرِ ۚ فَاِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۶۰۔ اللہ سئیں کنیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہیں تے جے توں بداخلاق تے سخت دل ہوندا تے لوک تیڈے آسو پاسو کھنڈ ویندے توں انہیں کوں معاف کرتے انہیں کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کنیں مشورہ گدھا کر حکومت دے معاملات وچ تے جڈاں توں پکا ارادہ کر گھنیں تے اللہ سئیں تے بھروسہ کیتا کر تے بے شک اللہ سئیں بھروسہ کرݨ والیں کوں پسند کریندے۔

اِنْ يَّنْصُرْكُمُ اللّٰهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ يَّخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِيْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهٖ ۗ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ تے جے اللہ سئیں تہاڈی مدد کرے تے تہاڈے اتے کوئی غالب نہ تھیسی تے جے او تہاڈی مدد چھوڑ ڈیوے اوندے بعد کوݨ جیڑھا تہاڈی مدد کریسی۔ مومنیں کوں اللہ سئیں تے بھروسہ کرنا چاہیدا ہے۔

وَ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ يَّغُلَّ ۚ وَ مَنْ يَّغْلُلْ يَاْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ ثُمَّ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ نبی دی اے شان نئیں جو او خیانت کرے۔ جیڑھا خیانت کریسی قیامت دے ڈینہہ او اوں شئے کوں ظاہر کر ڈیسی جیندی اوں خیانت کیتی ہوسی تے پچھیں ہر جان کوں جو اوں کمائے اوندا پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

اَفَمَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللّٰهِ كَمَنْۢ بَآءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۚ وَ بِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیڑھا اللہ سئیں دی رضا دی پیروی کریندے کیا او اوں آدمی کار جیڑھا اللہ سئیں دی کاوڑ کوں گھن کے ولے تے اوندا ٹھکانہ جہنم ہے بہوں برا ہے او جاہ۔

هُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ تے اللہ سئیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے ہن تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں اوں کوں ڈیہدا کھڑے۔

لَقَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۵۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں تے احسان کیتے انہیں وچ اوناہیں وچوں ہک رسول بنا کے بھیجیس جیرھا انہیں کوں آیات پڑھ کے سُنیندے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سُمجھ سکھیندے تے ایں کنیں پہلے او کھلی گمراہی وچ ہن

اَوَلَمَّآ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِّثْلَيْهَا ۙ قُلْتُمْ اَنّٰى هٰذَا ۭ قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۶۔ کیا جڈاں تہاکوں کوئی تکلیف تھئی تساں وی انہیں کوں ڈوڑی تکلیف پچا چکے ہاوے۔ تاں آکھیے اے کتھوں آئی ہے تو آکھ ڈے جو اے تہاڈے اپنے آپ کنیں آئی ہے بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

وَمَآ اَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۷۔ تے جو کجھ تہاکوں تکلیف تھئی اوں جہاڑے جڈاں او جماعتاں آپت وچ بھڑین اللہ سئیں دے حکم نال تاں جو اللہ سئیں مومنیں کوں ظاہر کر ڈیوے تے

وَلِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ نَافَقُوْا ښ وَقِيْلَ لَھُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَوِ ادْفَعُوْا ۭ قَالُوْا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَّاتَّبَعْنٰكُمْ ۭ ھُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَىِٕذٍ اَقْرَبُ مِنْھُمْ لِلْاِيْمَانِ ۚ يَقُوْلُوْنَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَّا لَيْسَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُوْنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۸۔ منافقیں کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آؤ اللہ سئیں دے رستے وچ بھڑو یا انہیں کنیں بچاؤ کرو تے انہیں آکھئے جے اساں جنگ کرن جاندے ہووں ہا تے تہاڈے پچھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاڑے کفر دے زیادہ کولہو ہوسن ایمان دی نسبت۔ او اپنے منہ نال او گالہیں کریندے ہن جیرھیاں انہیں دے دلیں وچ کوئی نئیں تے اللہ سئیں اوں کوں بہوں جاندے جو او لکیندے پئین۔

اَلَّذِيْنَ قَالُوْا لِاِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوْا لَوْ اَطَاعُوْنَا مَا قُتِلُوْا ۭ قُلْ فَادْرَءُوْا عَنْ اَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۹۔ جنہیں آکھیا اپنے بھرانویں کوں تے آپ وی بہہ گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مریجن ہا تو آکھ اپنے آپ کنیں موت کوں ہٹا ڈکھاؤ جے تساں سچے ہو۔

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَمْوَاتًا ۭ بَلْ اَحْيَاۗءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُوْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۷۰۔ جیرھے لوک اللہ سئیں دے رستے وچ مارئیے ونجن انہیں کوں مردہ نہ سمجھو او زندہ ہن تے اپنے رب کنیں انہیں کوں رزق ڈتا ویندے۔

فَرِحِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۙ وَيَسْتَبْشِرُوْنَ بِالَّذِيْنَ لَمْ يَلْحَقُوْا بِهِمْ مِّنْ خَلْفِهِمْ ۙ اَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ١٧١

۱۷۱۔ اللہ سئیں انہیں تے جیرھی مہربانی کیتی ہے او خوشِن تے جیرھے انہیں دے پچھوں ہن تے اجݨ انہیں کوں ملے نئیں نہ انہیں کوں ڈر ہے تے نہ او مونجھے تھیسن ۔

يَسْتَبْشِرُوْنَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ ١٧٢

۱۷۲۔ اللہ دی رحمت تے مہربانی تے او خوشِن تے بے شک اللہ سئیں مومنیں دا اجر ضائع نئیں کریندا۔

اَلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ مِنْۢ بَعْدِ مَآ اَصَابَهُمُ الْقَرْحُ ۛ لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا اَجْرٌ عَظِيْمٌ ١٧٣

۱۷۳۔ او لوک جنہیں اللہ سئیں تے رسول دا حکم زخمی تھیوݨ دے بعد منیئے انہیں وچوں جیں اپݨے فرض کوں چنگی طرح ادا کیتے تے تقویٰ اختیار کیتے انہیں واسطے بہوں وڈا اجر۔

اَلَّذِيْنَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ اِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوْا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ اِيْمَانًا ۖ وَّقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ ١٧٤

۱۷۴۔ اے او لوکن جنہیں کوں دشمنیں آکھیا جو لوک تہاڈے خلاف کٹھ کیتی کھڑن تساں انہیں کنیں ڈرو تے اے گال انہیں دے ایمان کوں ودھیندی ہے تے اوائے آہدن ساکوں اللہ کافی ہے تے او بہترین کارساز

فَانْقَلَبُوْا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوْٓءٌ ۙ وَّاتَّبَعُوْا رِضْوَانَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ ذُوْ فَضْلٍ عَظِيْمٍ ١٧٥

۱۷۵۔ او اللہ سئیں کنیں رحمت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کوں کوئی نقصان نئیں پہنچا۔ تے او اللہ سئیں دی رضا دے پچھوں ٹرین تے اللہ وڈے فضل کرݨ والا ہے۔

اِنَّمَا ذٰلِكُمُ الشَّيْطٰنُ يُخَوِّفُ اَوْلِيَآءَهٗ ۖ فَلَا تَخَافُوْهُمْ وَخَافُوْنِ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ١٧٦

۱۷۶۔ اے او شیطان جیرھا اپݨے سنگتیں کوں ڈریندے تے تساں انہیں کنیں نہ ڈرو میں کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوسے۔

وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِى الْكُفْرِ ۚ اِنَّهُمْ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ۗ يُرِيْدُ اللّٰهُ اَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ١٧٧

۱۷۷۔ او لوک جیرھے کفر دے وچ ودھدے ویندن او تیکوں مونجھا نہ کرن بے شک او اللہ سئیں کوں کجھ وی نقصان نئیں پچا سگدے۔ اللہ سئیں چاہندے جو آخرت وچ انہیں دا کوئی حصہ نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وڈا عذاب۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْاِيْمَانِ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ١٧٨

۱۷۸۔ بے شک جنہیں لوکیں ایمان دے بدلے وچ کفر گدھے او اللہ سئیں کوں کجھ وی نقصان نئیں پچا سگدے تے انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ خَيْرٌ لِّاَنْفُسِهِمْ ۗ اِنَّمَا نُمْلِىْ لَهُمْ لِيَزْدَادُوْٓا اِثْمًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ

۱۷۹۔ او لوک جیرھے کافرن بے شک اوائے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کوں مہلت ڈیوݨا انہیں کیتے چنگا ہے بے شک اساں انہیں کوں مہلت

مُّهِيْنٌ ﴿۱۷۹﴾

ڈیندے ہیں تاں جو گناہیں وچ ودھ ونجن تے انہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

مَا كَانَ اللّٰهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلٰى مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتّٰى يَمِيْزَ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ ۭ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَجْتَبِيْ مِنْ رُّسُلِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ ۠ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۚ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَلَكُمْ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۰۔ اللہ سئیں مومنیں کوں اونئیں نہیں چھوڑیندا جے تئیں پاک تے ناپاک وچ نکھیڑا نہ کر ڈیوے تے اللہ سئیں تہا کوں غیب دیاں گالہیں نئیں ڈسیندا۔ اللہ سئیں اپݨے رسولیں وچوں جیڑھے جینکوں چاہندے پس تساں اللہ تے اوندے رسولیں کوں من گھنو تے جے تساں من گھنو تے تقویٰ اختیار کرو تے ول تہاڈے واسطے وڈا اجر۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ بِمَآ اٰتٰىھُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ھُوَ خَيْرًا لَّھُمْ ۭ بَلْ ھُوَ شَرٌّ لَّھُمْ ۭ سَيُطَوَّقُوْنَ مَا بَخِلُوْا بِهٖ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ وَلِلّٰهِ مِيْرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تے او لوک جیڑھے کنجوسی کریندن اوں مال تے جیڑھا اللہ سئیں انہیں کوں اپݨے فضل نال ڈتے او اصلوا ایہ خیال نہ کرن جو ایہ انہیں کیتے چنگی ہے ایہ انہیں کیتے گندی ہے۔ قیامت دے ڈینہہ جیڑھے مال وچ کنجوسی تھئی ہے او مال انہیں دے گل دا گلاواں ہوسی۔ تے اللہ سئیں کیتے ہے آسمانیں تے زمین دا ورثہ جو تساں کریندے ہو اللہ سئیں کوں اوندا پتہ ہے۔

لَقَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ فَقِيْرٌ وَّنَحْنُ اَغْنِيَاۗءُ ۘ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا وَقَتْلَھُمُ الْاَنْۢبِيَاۗءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ۙ وَّنَقُوْلُ ذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۲۔ بے شک سݨ گھدی ہے اللہ سئیں انہیں لوکیں دی گالھ جیڑھے آہدن جو بے شک اللہ سئیں فقیر تے اساں امیر ہیں۔ اساں او لکھدے پئے ہیں جو کجھ او آہدن تے انہیں دا بغیر وجہ دے انبیاء کوں قتل کرݨ وی لکھدے پئے ہیں۔ تے اساں آکھسوں جو تساں ساڑݨ والا عذاب چکھو۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۳۔ ایہ عذاب ایں واسطے ہے جو تہاڈے ہتھیں اگو بھیجے تے بے شک اللہ سئیں بندیں تے ظلم کرݨ والا نئیں۔

اَلَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ عَهِدَ اِلَيْنَآ اَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَاْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَاْكُلُهُ النَّارُ ۭ قُلْ قَدْ جَاۗءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوْھُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۴۔ جنہیں آکھئے جو بے شک اللہ سئیں اساں کنیں ایہ پکا وعدہ گھدے جو اساں کہیں رسول کوں او تئیں نہ منوں جے تئیں او اساں کنیں ایجھی قربانی نہ گھن آوے جینکوں بھا کھاوے توں آکھ ڈے جو میں کنیں پہلے کئی رسول معجزے گھن کے تہاڈو آئن تے او معجزہ وی جیڑھا تساں آکھیئے تساں انہیں کوں کیوں قتل

کرݨ دی کوشش کیتی ہے جے تساں سچے ہو تاں۔

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَآءُوْ بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۵۔ جے او تیکوں کوڑا اکھن تے تیں کنوں پہلے وی کئی رسولیں کوں او کوڑا اکھ چکین او انہیں کنیں کھلے نشان تے علمی کتاباں تے روشن شریعت گھن کے آئے ہن۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۗ وَاِنَّمَا تُوَفَّوْنَ اُجُوْرَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۗ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَاُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ ۗ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ ہر جان موت دا مزہ چکھݨ والی ہے تے تہاکوں تہاڈے اجر قیامت دے ڈینہہ پورے پورے ڈتے ولسین۔ تے جیکوں بھاکیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیتا گیا او کامیاب تھی گیا۔ تے دنیا دی زندگی صرف دھوکہ ہے۔

لَتُبْلَوُنَّ فِيْٓ اَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۗ وَلَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا اَذًى كَثِيْرًا ۗ وَاِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۷۔ تہاکوں تہاڈے اموال تے جانیں نال آزمایا ولسی تے تساں انہیں کنیں جنہیں کوں تساں کنیں پہلے کتاب ڈتی گئی ہے تے مشرکیں کنیں ضرور بہوں ڈکھ ڈیوݨ والیاں گالہیں سنسو جے تساں صبر کرو تے خدا کنیں ڈرو تے بے شک اے ہمت والا کم۔

وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهٗ ۫ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُوْرِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًا ۗ فَبِئْسَ مَا يَشْتَرُوْنَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۸۔ تے جڈاں اللہ سئیں انہیں لوکیں کنیں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی پکا وعدہ گدھا ہا جو تساں ضرور ایں کتاب دیاں گالہیں لوکیں تے ظاہر کریسو تے نہ لکیسو۔ انہیں اوں کوں کنڈ دے پچھو سٹ گھتیا۔ تے اوں کوں ویچ ڈتا۔ تھوڑی قیمت نال تے جیرھا کجھ او گھندن بہوں بُرا ہے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ يَفْرَحُوْنَ بِمَآ اَتَوْا وَّيُحِبُّوْنَ اَنْ يُّحْمَدُوْا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوْا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِّنَ الْعَذَابِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۹۔ تے توں اصلو خیال نہ کر جیرھے لوک اپݨے کمیں تے اکڑیندن تے جیرھے کم انہیں نئیں کیتے او پسند کریندن جو انہیں دی وی تعریف کیتی ونجے۔ توں اصلو اے خیال نہ کر جو او عذاب کنیں بچ ولسین۔ تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۸۹﴾ ع ۱۹

۱۹۰۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ سئیں دی ہے تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر۔

اِنَّ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾

۱۹۱۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دے پیدا تھیوݨ وچ تے رات ڈینہہ دے اگوں پچھوں آوݨ وچ سیاݨے کیتے کئی نشانیاں ہن۔

الَّذِيْنَ يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِهِمْ

۱۹۲۔ او سیاݨے جیرھے اللہ سئیں دا ذکر کریندن اٹھدیں بہندیں

وَيَتَفَكَّرُوْنَ فِيْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا ۚ سُبْحٰنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾

تے اپݨے پاسیں تے سُچیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیوݨ تے (تے ول آہدن) اے ساڈے رب تیں کوئی شئے بے فائدہ نئیں بݨائی تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

رَبَّنَآ اِنَّكَ مَنْ تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ اَخْزَيْتَهٗ ۭ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۲۔ اے ساڈے رب بے شک تیں جیںکوں بھا وچ سٹیا تیں اوں کوں ذلیل کر ڈتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں۔

رَبَّنَآ اِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُّنَادِيْ لِلْاِيْمَانِ اَنْ اٰمِنُوْا بِرَبِّكُمْ فَاٰمَنَّا ڰ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۳۔ اے ساڈے رب بے شک اساں ہک سڈݨ والے دے سڈ کوں سݨئے جیڑھا ایمان کیتے سڈیندا پیا ہا جو اپݨے رب کوں منو تے اساں من گِدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں کوں بخش ڈے تے ساڈی برائیں کوں مٹا ڈے تے ساکوں نیکیں نال (رلا کے) وفات ڈے

رَبَّنَا وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰي رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۵۔ اے ساڈے رب توں ساکوں ڈے جو تیں ساڈے نال وعدہ کیتا ہا اپݨے رسولیں دے ذریعہ تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت دے ڈینہہ بے شک توں وعدہ خلافی نئیں کریندا۔

فَاسْتَجَابَ لَھُمْ رَبُّھُمْ اَنِّىْ لَآ اُضِيْعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى ۚ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَالَّذِيْنَ ھَاجَرُوْا وَاُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِھِمْ وَاُوْذُوْا فِيْ سَبِيْلِيْ وَقٰتَلُوْا وَقُتِلُوْا لَاُكَفِّرَنَّ عَنْھُمْ سَيِّاٰتِھِمْ وَلَاُدْخِلَنَّھُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْھٰرُ ۚ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عِنْدَهٗ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۶۔ تے اللہ سئیں انہیں دی دعا کوں قبول کر گِدھے بے شک میں کہیں کم کرݨ والے دے کم کوں ونجیساں نہ بھانویں او جوان ہووے یا تریمت تہاڈا ہک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی ہے تے اپݨے گھریں وچوں کڈھے گئین تے میڈے رستے وچ ڈکھ ڈتے گئین تے انہیں جنگ کیتی تے او مارے گئین۔ میں ضرور انہیں دیاں برائیاں انہیں کنیں مٹا ڈیساں تے انہیں کوں ایجھی بہشت وچ داخل کریساں جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے اللہ سئیں کنیں ڈاڈھا چنگا بدلہ ہے۔

لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۹۶﴾ؕ

۱۹۷۔ جیڑھے کافرن انہیں دا ملک وچ آزادی نال پھرݨ تیکوں دو کھانہ ڈیوے۔

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۣ ثُمَّ مَاْوٰىھُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹۷﴾

۱۹۸۔ اے عارضی فائدہ ہے پچھوں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکانہ ہے۔

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّلْاَبْرَارِ ﴿۱۹۹﴾

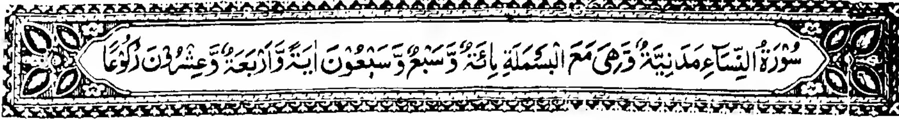
۱۹۹۔ ہا جیڑھے اپنڑے رب کنیں ڈردن انہیں واسطے بہشت جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے اے اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے اے اللہ سئیں کنیں مہمانی ہے تے اللہ کنیں جو کجھ ہے او نیکیں کیتے چنگا ہے۔

وَاِنَّ مِنْ اَھْلِ الْكِتٰبِ لَمَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خٰشِعِيْنَ لِلّٰهِ ۙ لَا يَشْتَرُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ثَـمَنًا قَلِيْلًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ لَھُمْ اَجْرُھُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۰۔ تے بے شک اہلِ کتاب وچوں اینجھے وی ہن جیڑھے آہدن جو اساں اللہ سئیں تے۔ تے جو تہاڈو لتھے تے جو انہیں دو لتھے اوندے تے ایمان گھن آئے ہن تے او اللہ سئیں دے اگو عاجزی کریندن تے اللہ سئیں دی آیات کوں تھوڑے مُل تے نئیں وچیندے۔ اے لوکن جنہیں دا بدلہ انہیں دے رب کنیں ہے تے بے شک اللہ سئیں جلدی حساب گھنڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اصْبِرُوْا وَصَابِرُوْا وَرَابِطُوْا ۣ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈیواؤ تے سرحدیں دی حفاظت کرو تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

سورۃ نساء مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۷۷ آیتاں تے ۲۴ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں اللہ سئیں دے ناں نال شروع کرینداں جیڑھا بن منگے تے بغیر محنت دے ڈیون والا ہے تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيْرًا وَّنِسَآءً ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْ تَسَآءَلُوْنَ بِهٖ وَالْاَرْحَامَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيْبًا ②

۲۔ اے لوکو! اپݨے رب کنیں ڈرو جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے اوں کنیں اوندا جوڑا پیدا کیتس تے انہیں ڈوتاں کنیں بہوں سارے مرد تے تریمتیں کھنڈا ڈتنس۔ تے اللہ سئیں دا تقویٰ اختیار کرو تے تساں اوندے ذریعہ ہک ڈوجھے کنیں رشتے داریں دے بارے وچ سوال کریندے ہو۔ تے بے شک اللہ سئیں تہاڈے اتے نگران ہے۔

وَاٰتُوا الْيَتٰمٰۤى اَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيْثَ بِالطَّيِّبِ ۪ وَلَا تَاْكُلُوْۤا اَمْوَالَهُمْ اِلٰۤى اَمْوَالِكُمْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حُوْبًا كَبِيْرًا ③

۳۔ یتیمیں کوں انہیں دے مال ڈیوو تے چنگے مال کوں گندے مال نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں دے مال کوں اپݨے مال نال رلا کے نہ کھاؤ بے شک اے وڈا گناہ ہے۔

وَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تُقْسِطُوْا فِى الْيَتٰمٰى فَانْكِحُوْا مَا طَابَ لَكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ مَثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلَّا تَعْدِلُوْا فَوَاحِدَةً اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ ذٰلِكَ اَدْنٰۤى اَلَّا تَعُوْلُوْا ④

۴۔ جے تساں ڈرو جو تساں یتیمیں دے بارے وچ انصاف نہ کر سگسو تے پچھیں تساں ہنہیں تریمتیں نال جیڑھیاں تہاکوں پسند ہوون نکاح کر گھنو ڈو ڈو ترے ترے چار چار۔ جے تساں ڈرو جو تساں انصاف نہ کر سگسو ول ہک نال پرنیجو یا اوندے نال جیندے تہاڈے سجے ہتھ مالک ہن اے گال ایندے زیادہ قریب ہے جو تساں ظالم نہ تھی ونجو۔

وَاٰتُوا النِّسَآءَ صَدُقٰتِهِنَّ نِحْلَةً ؕ فَاِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَیْءٍ مِّنْهُ نَفْسًا فَكُلُوْهُ هَنِيْٓـًٔا مَّرِيْٓـًٔا ⑤

۵۔ زالیں کوں انہیں دے حق مہر خوشی نال ڈیوو تے جے او تہاکوں حق مہر وچوں خوشی نال کجھ ڈے ڈیون تے تساں اوں کوں مزے نال کھاؤ

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَآءَ اَمْوَالَكُمُ الَّتِیْ جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ قِيٰمًا وَّارْزُقُوْهُمْ فِيْهَا وَاكْسُوْهُمْ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ⑥

۶۔ تے تساں انہیں بے عقلیں کوں اپݨا مال نہ ڈیوو جیہڑا اللہ سئیں تہاکوں سہارا بݨائے انہیں کوں اوندے وچوں کھواؤ تے پواؤ تے انہیں کوں آکھو چنگی گال۔

وَابْتَلُوا الْيَتٰمٰى حَتّٰٓى اِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَاِنْ اٰنَسْتُمْ مِّنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوْٓا اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَاْكُلُوْهَآ اِسْرَافًا وَّبِدَارًا اَنْ يَّكْبَرُوْا ۭ وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيْرًا فَلْيَاْكُلْ بِالْمَعْرُوْفِ ۭ فَاِذَا دَفَعْتُمْ اِلَيْهِمْ اَمْوَالَهُمْ فَاَشْهِدُوْا عَلَيْهِمْ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ۝

۷۔ یتیمیں کوں او تیٔں ازمیندے رہو جے تیٔں او نکاح دی عمر تیٔں نہ پُجّ ونجن تے تساں انہیں وچ سُنمپ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں ڈے ڈیو تے اوں مال کوں جلدی جلدی ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ جو او وڈے نہ تھی ونجن تے جیرھا امیر ہووے او تے اصلوں بچے تے جیرھا غریب ہووے تے او مناسب طریقے نال کجھ کھا گھنے تے جڈاں انہیں کوں انہیں دا مال ولا ڈیو تے انہیں تے گواہ بنا گھنو۔ تے اللہ سئیں حساب گھنݨ وچ کافی ہے۔

لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۠ وَلِلنِّسَاۗءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ كَثُرَ ۭ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ۝

۸۔ مردیں کیتے حصہ ہے اوں مال جو جیرھا اوندا پیو ما تے سکے چھوڑ ونجن تے تریمتیں کیتے حصہ ہے جو اوندے پیو ما تے سکیں چھوڑیئے تھوڑا ہووے یا بہوں اے مقرر کیتا ہویا حصہ ہے۔

وَاِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنُ فَارْزُقُوْهُمْ مِّنْهُ وَقُوْلُوْا لَهُمْ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝

۹۔ تے جے تقسیم دے ویلھے کجھ سکے تے یتیم تے مسکین آونجن تے انہیں کوں وی کجھ ڈے ڈیو تے انہیں کوں چنگی گال آکھو۔

وَلْيَخْشَ الَّذِيْنَ لَوْ تَرَكُوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعٰفًا خَافُوْا عَلَيْهِمْ ۠ فَلْيَتَّقُوا اللّٰهَ وَلْيَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝

۱۰۔ تے او لوک جیرھے ڈرن جے او کمزور اولاد اپݨے بعد چھوڑ ونجن تے انہیں دا کیا بݨسی) او ڈوجھے یتیمیں کیتے وی اُویں ڈرن تے او اللہ سئیں کنیں ڈرن تے سدھی گال آکھن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ الْيَتٰمٰى ظُلْمًا اِنَّمَا يَاْكُلُوْنَ فِيْ بُطُوْنِهِمْ نَارًا ۭ وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيْرًا ۝ ع ۱۲

۱۱۔ تے بے شک او لوک جیرھے یتیمیں دا مال ظلم نال کھندن تے بے شک او اپݨے ڈھڈھیں وچ صرف بھا کھندن تے او بھا وچ سٹیٔے ویسن۔

يُوْصِيْكُمُ اللّٰهُ فِيْٓ اَوْلَادِكُمْ ۤ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۚ فَاِنْ كُنَّ نِسَاۗءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَھُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ۚ وَاِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ۭ وَلِاَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهٗ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلَدٌ وَّوَرِثَهٗٓ اَبَوٰهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهٗٓ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۭ اٰبَاۗؤُكُمْ وَاَبْنَاۗؤُكُمْ لَا تَدْرُوْنَ اَيُّھُمْ اَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا ۭ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ

۱۲۔ اللہ سئیں تہاکوں تہاڈے بالیں دے بارے وچ وصیت کریندے جو ہک مرد دا حصہ ڈو تریمتیں دے برابر تے جے ڈو کنیں ودھ تریمتیں ہوون تے انہیں کیتے ترکے دا ڈو تریایاں حصہ ہے تے جے ہک ہووے تے اوندا حصہ ادھ تے اوندے پیو ما وچوں ہر ہک واسطے چھیواں حصہ ہے اوندے ترکے وچوں جے اوندی اولاد ہووے تے جے اوندی اولاد نہ ہووے تے اوندا پیو ما وارث ہووے تے اوندی ما دا تریجھا حصہ ہے تے جے اوندے بھیݨ بھرا ہوون تے اوندی ما دا چھیواں حصہ ہے وصیت دے بعد جیرھی

عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۲﴾

اوں کیتی۔ تے قرض لہاوݨ دے بعد۔ تہاڈے ما پیو ڈاڈے تے تہاڈی لولاد تہاکوں نیئں پتہ جو انہیں وچوں کون تہاڈے کیتے زیادہ مفید۔ اے اللہ سئیں دلو فرض تے بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ اَزْوَاجُكُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهُنَّ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصِيْنَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۚ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكُمْ وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِّنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوْصُوْنَ بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۗ وَاِنْ كَانَ رَجُلٌ يُّوْرَثُ كَلٰلَةً اَوِ امْرَاَةٌ وَّلَهٗٓ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ۚ فَاِنْ كَانُوْٓا اَكْثَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَآءُ فِى الثُّلُثِ مِنْۢ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُّوْصٰى بِهَآ اَوْ دَيْنٍ ۙ غَيْرَ مُضَآرٍّ ۚ وَصِيَّةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ۗ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جے تہاڈیاں زالیں مال چھوڑ ونجن اوندے وچوں تہاڈا ادھ حصہ ہے جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے تے ول تہاڈا چوتھا حصہ ہے جو او چھوڑ ونجن وصیت دے بعد جیڑھی او کرن تے قرض لہاوݨ دے بعد۔ تے جے تہاڈی اولاد نہ ہووے تے تہاڈے ترکے وچوں انہیں دا چوتھا حصہ ہے جے تہاڈی اولاد ہووے تے تہاڈے ترکے وچوں انہیں دا اٹھواں حصہ ہے وصیت دے بعد جیڑھی تساں کرو تے قرض لہاوݨ دے بعد تے جے کوئی ایجھا مرد ہووے جیڑھا کلّہا ہووے یا تریمت ہووے تے (ما دلو) اوندا بھرا یا بھین ہووے تے انہیں وچوں ہریک دا چھیواں حصہ ہے تے جے ایں کنیں ودھ ہوون تے او تریجھے حصے دے شریکن وصیت دے بعد جیڑھی کیتی ویندی ہے یا قرض لہاوݨ دے بعد۔ کہیں کوں نقصان پچاوݨ مقصد نہ ہووے اے اللہ سئیں دلو وصیت تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے ٹھڈھا ہے۔

تِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۗ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۗ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے اللہ سئیں دیاں حداں ہن تے جیڑھا شخص اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کریسی او اوں کوں اوں جنت دے وچ داخل کریسی جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَتَعَدَّ حُدُوْدَهٗ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيْهَا ۖ وَلَهٗ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۧ ﴿۱۵﴾ ع ۱۲

۱۵۔ تے جیڑھا اللہ سئیں تے اوندے رسول دی نافرمانی کریسی تے اوندیاں حداں ٹپ ویسی اللہ سئیں اوں کوں بھا وچ داخل کریسی تے اوندے کیتے عذابِ ذلیل کرݨ والا۔

وَالّٰتِىْ يَاْتِيْنَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَآئِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوْا

۱۶۔ تے تہاڈی زالیں وچوں جیڑھیاں بے حیائی کرن انہیں تے

عَلَيْهِنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَاَمْسِكُوْهُنَّ فِي الْبُيُوْتِ حَتّٰى يَتَوَفّٰهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ يَجْعَلَ اللّٰهُ لَهُنَّ سَبِيْلًا ﴿۱۵﴾

چار گواہ بݨاؤ اپݨے وچوں تے جے او گواہی ڈے ڈیون۔ تے انہیں کوں گھریں وچ پابند کر ڈیو او تیئں جو موت انہیں کوں مار ڈیوے یا اللہ سئیں انہیں کیتے کوئی بیا راہ کڈھے۔

وَالَّذٰنِ يَاْتِيٰنِهَا مِنْكُمْ فَاٰذُوْهُمَا ۚ فَاِنْ تَابَا وَاَصْلَحَا فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿۱۶﴾

۱۷۔ جے تہاڈے وچوں ڈو (مرد) اے بے حیائی کرن تے انہیں کوں ڈکھ ڈیو تے جے او ڈوہیں توبہ کر گھنن تے اپݨی اصلاح کر گھنن تے انہیں ڈوہیں کوں چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سئیں توبہ قبول کرݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللّٰهِ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوْبُوْنَ مِنْ قَرِيْبٍ فَاُولٰٓئِكَ يَتُوْبُ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۷﴾

۱۸۔ اللہ سئیں تے صرف انہیں دی توبہ قبول کریسی جیڑھے جہالت دی وجہ کنیں برا کم کریندن تے ول جلدی توبہ کر گھندن۔ ایہے ہن جنہیں تے اللہ سئیں مہربانی کریسی تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ۚ حَتّٰٓى اِذَا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ اِنِّيْ تُبْتُ الْـٰٔنَ وَلَا الَّذِيْنَ يَمُوْتُوْنَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۭ اُولٰٓئِكَ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۸﴾

۱۹۔ انہیں لوکیں دی توبہ قبول نہ تھیسی جیڑھے گناہ کریندن تے جڈاں انہیں وچوں کوئی مرݨ لگدے تے او آہدے ہݨ میں توبہ کریندا ہاں تے نہ انہیں دی جیڑھے نہ منݨ دی حالت وچ مریندن ایہے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اساں تیار کیتا ہوئے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّسَاۗءَ كَرْهًا ۭ وَلَا تَعْضُلُوْهُنَّ لِتَذْهَبُوْا بِبَعْضِ مَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اِلَّآ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ۚ وَعَاشِرُوْهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ ۚ فَاِنْ كَرِهْتُمُوْهُنَّ فَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوْا شَيْـــًٔـا وَّيَجْعَلَ اللّٰهُ فِيْهِ خَيْرًا كَثِيْرًا ﴿۱۹﴾

۲۰۔ اے منݨ والیو تہاڈے کیتے جائز نئیں جو تساں زور نال تریمتیں دے وارث بݨو تے انہیں کوں ایں واسطے تنگ نہ کرو تاں جو تساں جو کجھ انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں کجھ گھن گھنو ہا جے او بے حیائی کرݨ پئے ونجن (تے اویں کرو جیویں اللہ سئیں حکم ڈتے) تے انہیں نال چنگا سلوک کرو تے جے او تہاکوں ناپسند ہوون تے ممکن جو کہیں شئے کوں تساں ناپسند کرو تے اللہ سئیں اوندے وچ بہوں چنگیایاں رکھ ڈیوے۔

وَاِنْ اَرَدْتُّمُ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ ۙ وَّاٰتَيْتُمْ اِحْدٰىهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَاْخُذُوْا مِنْهُ شَيْـــًٔـا ۭ اَتَاْخُذُوْنَهٗ بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے جے تساں ہک کوں چھوڑ کے ڈوجھی زال پرنیجݨ چاہو تے ہک کوں تساں ڈھیر سارا مال ڈتا ہووے تے تساں اوندے وچوں کجھ وی نہ گھنو۔ کیا تساں او مال بہتان نال تے کھلے کھلے

گناہ نال گھنڑ چاہندے ہوٗ.

وَكَيْفَ تَأْخُذُوْنَهٗ وَقَدْ اَفْضٰى بَعْضُكُمْ اِلٰى بَعْضٍ وَّاَخَذْنَ مِنْكُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے تساں او مال کیویں گھن سگدے ہوٗ تساں تے ہک ڈوجھے نال مل چکے ہوٗ تے او وی تساں کنیں پکا وعدہ گھن چکین.

وَلَا تَنْكِحُوْا مَا نَكَحَ اٰبَآؤُكُمْ مِّنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً وَّمَقْتًا ؕ وَسَآءَ سَبِيْلًا ﴿۲۳﴾ ع ۱۴

۲۳۔ تے تساں انہیں نال نکاح نہ کرو جینہ‌ے نال تہاڈے پیو ڈاڈے نکاح کیتا ہووے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے بے حیائی ہےٗ تے کاوڑ لواوݨ والا کم تے گندہ راہ.

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ اُمَّهٰتُكُمْ وَبَنٰتُكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ وَعَمّٰتُكُمْ وَخٰلٰتُكُمْ وَبَنٰتُ الْاَخِ وَبَنٰتُ الْاُخْتِ وَاُمَّهٰتُكُمُ الّٰتِيْۤ اَرْضَعْنَكُمْ وَاَخَوٰتُكُمْ مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَاُمَّهٰتُ نِسَآئِكُمْ وَرَبَآئِبُكُمُ الّٰتِيْ فِيْ حُجُوْرِكُمْ مِّنْ نِّسَآئِكُمُ الّٰتِيْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ ؗ فَاِنْ لَّمْ تَكُوْنُوْا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ؗ وَحَلَآئِلُ اَبْنَآئِكُمُ الَّذِيْنَ مِنْ اَصْلَابِكُمْ ۙ وَاَنْ تَجْمَعُوْا بَيْنَ الْاُخْتَيْنِ اِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۲۴﴾

۲۴۔ حرام کیتیاں گیئن تہاڈے اتے تہاڈیاں میریں تے تہاڈیاں دھیریں تے تہاڈیاں بھیݨیں تے تہاڈیاں پھوپیاں چاچیاں تے تہاڈیاں ماسیاں مامیاں تے بھرادیاں دھیریں تے بھیݨ دیاں دھیریں تے تہاڈیاں او میریں جیں تہاکوں کھیر پلائے تے تہاڈیاں او بھیݨیں جنہیں تہاڈے نال کھیر پیتے تے تہاڈیاں سسیں تے تہاڈی زالیں جنہیں نال تساں مباشرت کر چکے ہوٗ انہیں دیاں دھیریں جیرھیاں تہاڈیاں مترایاں ہِن، تے جے مباشرت نہ کیتی ہووے تے ول انہیں نال پرنیجݨ وچ کوئی گناہ نئیں تے تہاڈے سکے پتریں دیاں زالیں (نورھیں) تے ڈو بھیݨیں کوں (نکاح نال) کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہےٗ.

وَّالْمُحْصَنٰتُ مِنَ النِّسَآءِ اِلَّا مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ۚ كِتٰبَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ وَاُحِلَّ لَكُمْ مَّا وَرَآءَ ذٰلِكُمْ اَنْ تَبْتَغُوْا بِاَمْوَالِكُمْ مُّحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ ۗ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهٖ مِنْهُنَّ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ فَرِيْضَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيْمَا تَرٰضَيْتُمْ بِهٖ مِنْۢ بَعْدِ الْفَرِيْضَةِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے پرنیاں ہویاں تریمتیں سوائے تہاڈیں بانہیں دے۔ اے تہاڈے اتے اللہ سئیں دا فرض تے اینہ دے سوا تہاڈے اتے ساریاں تریمتیں نکاح کیتے حلال ہن۔ تاں جو تساں اپݨے مال نال نیک تریمتیں منگو تے زنا کرݨ والے نہ بݨو تے جتناں تساں انہیں کنیں فائدہ چاؤ اوندی اجرت ڈیوو اے فرض ہے۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو حق مہر مقرر کرݨ دے بعد اوں کوں گھٹاوݨ تے ودھاوݨ تے راضی تھی ونجو۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا اَنْ يَّنْكِحَ الْمُحْصَنٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَتَيٰتِكُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ۗ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِكُمْ ۗ بَعْضُكُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۚ فَانْكِحُوْهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ بِالْمَعْرُوْفِ مُحْصَنٰتٍ غَيْرَ مُسٰفِحٰتٍ وَّلَا مُتَّخِذٰتِ اَخْدَانٍ ۚ فَاِذَآ اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنٰتِ مِنَ الْعَذَابِ ۗ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ ۗ وَاَنْ تَصْبِرُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٢٦﴾ ع

۲۶۔ تے جینکوں تہاڈے وچوں طاقت نہ ہووے جو او کہیں مومن آزاد تریمتیں نال شادی کرے تے او اپݨیں بانہیں وچوں جیڑھی مومن ہووے اوندے نال شادی کر گھنے اللہ سئیں تہاڈے ایمان کوں بہوں جاݨدے۔ تہاڈا ہک ڈوجھے نال تعلق۔ تساں انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں کوں انہیں دا مناسب حق مہر ڈیوو او پاکباز ہوون تے زناکار نہ ہوون تے ناں کہیں کوں لک سنگتی بݨاوݨ والیاں ہوون۔ تے جیڑھے ویلھے او نکاح وچ آونجن تے او ولا بے حیائی کرن تے انہیں کوں اوں عذاب دی آدھ ملسی جیڑھا آزاد تریمتیں کوں ملدے۔ اے حکم اوندے کیتے ہے جیڑھا تہاڈے وچوں گناہ کنیں ڈردے۔ تہاڈا صبر کرݨ تہاڈے کیتے چنگا ہے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے دل ول رحم کرݨ والا ہے۔

يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَيَتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ اللہ سئیں چاہندے جو تساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے تہاکوں ڈسے تے تہاکوں راہ ڈکھالے تے تہاڈے اتے مہربانی کرے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَاللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يَّتُوْبَ عَلَيْكُمْ ۫ وَيُرِيْدُ الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الشَّهَوٰتِ اَنْ تَمِيْلُوْا مَيْلًا عَظِيْمًا ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے اللہ سئیں چاہندے جو تہاڈے اتے مہربانی کرے تے او لوک جیڑھے گندی خواہشات دے پچھوں ٹردن او اے

چاہندن جو تساں برائی دو بہوں جھک ونجو۔

يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّخَفِّفَ عَنْكُمْ ۚ وَخُلِقَ الْاِنْسَانُ ضَعِيْفًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے اللہ سئیں چاہندے جو تساں کنیں بار ہولا کرے تے انسان کمزور پیدا کیتا گئے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْٓا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ ۟ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيْمًا ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اے ایمان والو تساں اپݨے مال آپت وچ ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ سوائے ایندے جو تجارت نال آپت وچ خوشی نال مال حاصل کرو تے اپݨے آپ کوں نہ قتل کرو بے شک اللہ سئیں تہاڈے اُتے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ عُدْوَانًا وَّظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيْهِ نَارًا ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے جیرھا شخص ہک ڈوجھے (دا مال) زیادتی تے ظلم نال کھادے تے اساں اوں کوں بھاہ وچ سٹیسوں تے اللہ سئیں کیتے اے گال سوکھی ہے۔

اِنْ تَجْتَنِبُوْا كَبَاۗىِٕرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَنُدْخِلْكُمْ مُّدْخَلًا كَرِيْمًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ جے تساں وڈے وڈے گناہیں کنیں بچسو جیں کنیں تہاکوں ہٹکیا گئے تے اساں تہاڈے عیب تساں کنیں مٹا ڈیسوں تے داخل کریسوں تہاکوں عزت والے مقام وچ۔

وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهٖ بَعْضَكُمْ عَلٰي بَعْضٍ ۭ لِلرِّجَالِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوْا ۭ وَلِلنِّسَاۗءِ نَصِيْبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ ۭ وَسْــَٔـلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اللہ سئیں تہاڈے وچوں جیں کہیں کوں کہیں تے فضیلت ڈتی ہے تے تساں اوندی خواہش نہ کرو۔ مرداں واسطے اوہو ہے جیرھا انہیں کمائے تے تریمتیں کیتے اوہو ہے جیرھا انہیں کمائے تے تساں اللہ سئیں کنیں اوندا فضل منگو بے شک اللہ سئیں ہر شئے کوں بہوں جاݨدے۔

وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدٰنِ وَالْاَقْرَبُوْنَ ۭ وَالَّذِيْنَ عَقَدَتْ اَيْمَانُكُمْ فَاٰتُوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدًا ﴿۳۳﴾ ع

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اساں اوندے ترکے دے وارث بݨائن جیرھا اوندے پیو ماتے قریبی سکیں چھوڑیے۔ جیندے نال تساں پکا وعدہ کیتی کھڑے ہو اوں کوں وی حصہ ڈیو۔ بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے نگران۔

اَلرِّجَالُ قَوّٰمُوْنَ عَلَي النِّسَاۗءِ بِمَا فَضَّلَ اللّٰهُ بَعْضَهُمْ عَلٰي بَعْضٍ وَّبِمَآ اَنْفَقُوْا مِنْ اَمْوَالِهِمْ ۭ فَالصّٰلِحٰتُ قٰنِتٰتٌ حٰفِظٰتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللّٰهُ ۭ وَالّٰتِيْ تَخَافُوْنَ نُشُوْزَهُنَّ فَعِظُوْهُنَّ وَاهْجُرُوْهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

۳۵۔ مرد تریمتیں تے نگران ہن ایں واسطے جو اللہ سئیں انہیں وچوں بعض کوں بعض تے فضیلت ڈتی ہے۔ تے ایں وجہ کنیں وی جو او اپݨے مال وچوں خرچ کریندن نیک تریمتیں تے فرمانبردار ان کنڈ پچھوں اوں شئے دی حفاظت کرݨ والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سئیں حکم

وَ اضْرِبُوْهُنَّ ۚ فَاِنْ اَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوْا عَلَيْهِنَّ سَبِيْلًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيًّا كَبِيْرًا ﴿۳۵﴾

ڈُتے۔ تے جیندی نافرمانی دا تہاکوں ڈر ہووے انہیں کوں نصیحت کرو تے ول انہیں دے بستر انج کر ڈیو تے کُٹو انہیں کوں تے جے او تہاڈی گال من گھنن تے تساں انہیں دے خلاف کوئی کارروائی نہ کرو بے شک اللہ سئیں بہوں اچی شان والا تے بہوں وڈا ہے۔

وَ اِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوْا حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهٖ وَ حَكَمًا مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ يُّرِيْدَاۤ اِصْلَاحًا يُّوَفِّقِ اللّٰهُ بَيْنَهُمَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا خَبِيْرًا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جے تہاکوں انہیں ڈوناہیں دے اختلاف دا ڈر ہووے تے تساں ہک اوندے خاندان وچوں تے ہک اوندے خاندان وچوں منصف مقرر کرو تے جے او ڈوہیں صلح کراوݨ چاہن تے اللہ سئیں زال پئے کوں صلح کرݨ دی توفیق ڈیسی۔ تے بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے باخبر۔

وَ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَ لَا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّ بِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا وَّ بِذِی الْقُرْبٰى وَ الْيَتٰمٰى وَ الْمَسٰكِيْنِ وَ الْجَارِ ذِی الْقُرْبٰى وَ الْجَارِ الْجُنُبِ وَ الصَّاحِبِ بِالْجَنْۢبِ وَ ابْنِ السَّبِيْلِ ۙ وَ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُوْرَا ۙ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اللہ سئیں دی عبادت کرو تے کہیں شئے کوں اوندا شریک نہ بݨاؤ تے پیو ماں نال چنگا سلوک کرو تے نزدیکی سکیں نال تے یتیمیں نال تے مسکینیں نال تے کولہوں دے ہمسائے نال تے پریں دے ہمسائے نال تے پاسے آلے ساتھی نال۔ تے جیندے اتے تہاڈے سجے ہتھ مالک ہن انہیں نال۔ بے شک اللہ سئیں اوں آدمی کوں پسند نئیں کریندا جیرھا اکڑیجݨ تے فخر کرݨ والا ہووے۔

اِۨلَّذِيْنَ يَبْخَلُوْنَ وَ يَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَ يَكْتُمُوْنَ مَاۤ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ؕ وَ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ۚ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جیرھے شوم ہن تے لوکیں کوں کنجوسی دا حکم ڈیندن تے جیرھا اللہ سئیں اپݨے فضل نال انہیں کوں ڈتے اوں کوں لکیندن تے اساں کافریں کیتے تیار رکھیا ہوئے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

وَ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَ لَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَ مَنْ يَّكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهٗ قَرِيْنًا فَسَآءَ قَرِيْنًا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیرھے اپݨے مال لوکیں کوں ڈکھاوݨ کیتے خرچ کریندن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نئیں انیندے تے جیندا شیطان سنگتی ہے او بہوں برا سنگتی ہے۔

وَ مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ الْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَ اَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ ؕ وَ كَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيْمًا ﴿۴۰﴾

۴۰۔ انہیں کوں کیا تھیوے ہا جے او اللہ سئیں تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آون ہا تے اللہ سئیں جو انہیں کوں ڈتے

اوندے وچوں خرچ کرݨ ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں بھوں جاݨݨ والا ہے۔

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضٰعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

۴۱۔ بے شک اللہ سئیں کہیں تلاوی ظلم نئیں کریندا جے نیکی ہوسی تے اوں کوں ودھا ڈیسی تے اپݨے ولوں اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلٰى هٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤١﴾

۴۲۔ تے انہیں لوکیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اساں ہر ٹولے تے ہک گواہ گھن اوسوں تے تیکوں انہیں تے گواہ گھن آوسوں۔

يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوّٰى بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٢﴾

۴۳۔ اوں ڈیہاڑے او لوک جیرھے کافر تے رسول دے نافرمان او چاہسن جو زمین وچ انہیں کوں پور ڈیتا ونجے ہا تے اللہ سئیں کنیں او کوئی گال نہ لُکا سگسن۔

يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلٰوةَ وَأَنْتُمْ سُكٰرٰى حَتّٰى تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتّٰى تَغْتَسِلُوا ۚ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضٰى أَوْ عَلٰى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ ۗ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٣﴾

۴۴۔ اے ایمان والو تساں نہ کو لھوو نماز دے جڈاں تساں ہوش وچ نہ ہوو جے تئیں تساں سمجھو نہ جو تساں آہدے پئے ہو تے نہ جنبی ہووو سوائے ایندے جو تساں مسافر ہووو جے تئیں تساں دھاں گھنو تے جے تساں بیمار ہووو یا سفر تے ہووو یا کوئی حاجت بہہ کے آیا ہووے یا تساں سُتے ہووو تریمتیں نال تے تہاکوں پانی نہ ملے تے پاک مٹی نال تیمم کر گھنو تے مسح کرو اپݨے منہ دا تے ہتھیں دا، بے شک اللہ سئیں معاف کرݨ والا تے بخشݨ والا ہے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتٰبِ يَشْتَرُونَ الضَّلٰلَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں لوکیں دا جنہیں کوں کتاب دا کجھ حصہ ڈیتا گیا ہا تے انہیں گمراہی مُل گھدی تے اولے دی چاہندن جو تساں وی سدھے رستے کنیں گمراہ تھی ونجو۔

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ ۚ وَكَفٰى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفٰى بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٥﴾

۴۶۔ تے اللہ سئیں تہاڈے دشمنیں کوں جاݨدے تے اللہ سئیں سنگت دے لحاظ نال کافی ہے تے مدد کرݨ دے لحاظ نال وی کافی ہے۔

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَ

۴۷۔ انہیں کوں جیرھے یہودی تھین تے اللہ دی گالھیں کوں انہیں دی جاہیں کنیں بدلیندن تے آہدن اساں سُݨے تے نافرمانی

رَاعِنَا لَيًّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّيْنِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ
قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَاَقْوَمَ ۙ وَلٰكِنْ لَّعَنَهُمُ اللّٰهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٤٦

كیتی ہے تے توں سݨ تے خدا دیاں گالھیں تیکوں سݨایاں نہ ونجن
تے اپݨی زبانیں کوں مروڑ کے آہدن جو ساڈا خیال کریندے طعنے
مریندن دین وچ تے بے شک جے او اے آکھن ہا جو اساں
سݨئے تے فرمانبرداری کیتی ہے توں ساکوں مہربانی نال ڈیکھ
تے اے انہیں کیتے چنگا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ
سئیں انہیں دے کفر دی وجہ کنیں انہیں تے لعنت کیتی تے او
ایمان نئیں گھن آئے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اٰمِنُوْا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَنَرُدَّهَا عَلٰٓي
اَدْبَارِهَآ اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّآ اَصْحٰبَ السَّبْتِ ۭ وَكَانَ
اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ۝٤٧

۴۸۔ اے لوکو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہے تساں ایمان گھن آؤ
اوندے اتے جیرھی اساں تہاڈو لہائی ہے تے او اوندی تصدیق
کریندی ہے جیرھی تساں کنیں ہائی پئی ایں کنیں پہلے جو اساں
وڈے لوکیں کوں مٹا ڈیوں تے اساں انہیں کوں پچھوہاں
کنڈ تیا دلا بیٹھوں یا انہیں تے لعنت کروں جیویں اساں چھݨ چھݨ
والیں تے بیٹھی ہائی۔ تے اللہ دی ہر گال پوری تھی کے رہندی ہے

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغْفِرُ اَنْ يُّشْرَكَ بِهٖ وَيَغْفِرُ مَا دُوْنَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ ۚ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدِ افْتَرٰٓى
اِثْمًا عَظِيْمًا ۝٤٨

۴۹۔ بے شک اللہ سئیں نئیں بخشیندا جو اوندے نال شرک
کیتا ونجے تے ایندے سوا جینکوں چاہسی بخش ڈیسی۔ تے جیرھا
اللہ نال شرک کریندے تے اوں بہوں وڈا گناہ کیتے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يُزَكُّوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۭ بَلِ اللّٰهُ يُزَكِّيْ
مَنْ يَّشَاۗءُ وَلَا يُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ۝٤٩

۵۰۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں دا جیرھے اپݨے آپ کوں پاک
سمجھیندن تے سچ اے ہے جو اللہ سئیں جینکوں چاہندے
پاک کریندے تے انہیں تے پنڈدی گبڑ تلا ظلم دی نہ کیتا
ویسی۔

اُنْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُوْنَ عَلَي اللّٰهِ الْكَذِبَ ۭ وَكَفٰى بِهٖٓ
اِثْمًا مُّبِيْنًا ۝٥٠ ع

۵۱۔ توں ڈیکھ او کیویں اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندن تے
اے بہوں سارا وڈا گناہ۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اُوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰٓؤُلَاۗءِ
اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ۝٥١

۵۲۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جنہیں کوں کتاب دا کجھ حصہ ڈتا گیا ہا
تے او بتیں کوں تے شیطان کوں منیندن تے او آہدن انہیں
لوکیں دے متعلق جیرھے نئیں منیندے جو او زیادہ ہدایت تے
ہن انہیں لوکیں کنیں جیرھے مومن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ ۭ وَمَنْ يَّلْعَنِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ نَصِيْرًا ۝٥٢

۵۳. اے لوکن جنہیں تے اللہ لعنت کیتی ہے تے جیندے تے اللہ سئیں لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ لبھ سگسیں ۔

اَمْ لَهُمْ نَصِيْبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَاِذًا لَّا يُؤْتُوْنَ النَّاسَ نَقِيْرًا ۝٥٣

۵۴. کیا انہیں دا بادشاہی وچ حصہ ہے او تے کہیں انسان کوں پنڈدی گکڑ آلی ادھلی لکیر تلاوی نہ ڈیسن ۔

اَمْ يَحْسُدُوْنَ النَّاسَ عَلٰى مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَقَدْ اٰتَيْنَآ اٰلَ اِبْرٰهِيْمَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاٰتَيْنٰهُمْ مُّلْكًا عَظِيْمًا ۝٥٤

۵۵. یا او لوکیں تے حسد کریندن جو انہیں کوں اللہ سئیں اپنے فضل نال ڈتے ۔ تے اساں ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سنمپ ڈتا ۔ تے اساں انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی ڈتی ۔

فَمِنْهُمْ مَّنْ اٰمَنَ بِهٖ وَمِنْهُمْ مَّنْ صَدَّ عَنْهُ ۭ وَكَفٰى بِجَهَنَّمَ سَعِيْرًا ۝٥٥

۵۶. انہیں وچوں کجھ ایجھے ہن جیرھے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کجھ اوکنیں رک گئین تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ ہے

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا سَوْفَ نُصْلِيْهِمْ نَارًا ۭ كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُوْدُهُمْ بَدَّلْنٰهُمْ جُلُوْدًا غَيْرَهَا لِيَذُوْقُوا الْعَذَابَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ۝٥٦ ع

۵۷. بے شک جیرھے نئیں منیندے ساڈی آیات کوں تے اساں انہیں کوں بھاوچ ضرور سٹیسوں تے جڈاں چم گل ولین تے اساں بے چم وٹا ڈیسوں تاں جو او عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانڑاں ہے ۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ لَهُمْ فِيْهَآ اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ ۡ وَّنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيْلًا ۝٥٧

۵۸. تے جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اساں انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کریسوں جنت جیندے وچ نہراں وہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہسن ۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زالیں ہوسن تے اساں انہیں کوں داخل کریسوں گھاٹی چھاں وچ ۔

اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاَمٰنٰتِ اِلٰٓى اَهْلِهَا ۙ وَاِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ اَنْ تَحْكُمُوْا بِالْعَدْلِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ سَمِيْعًۢا بَصِيْرًا ۝٥٨

۵۹. بے شک اللہ سئیں تہاکوں حکم ڈیندے جو تساں اماناں انہیں کوں ڈیو جیرھے حقدارن تے جڈاں تساں لوکیں وچ فیصلہ کرو تے انصاف نال فیصلہ کرو بے شک اللہ تہاکوں کیجھی چنگی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سئیں بہوں سنڑن والا تے ڈیکھنڑ والا ہے ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَ

۶۰. اے ایمان والو تساں اللہ سئیں دی اطاعت کرو تے

اُولِي الْاَمْرِ مِنْكُمْ ۚ فَاِنْ تَنَازَعْتُمْ فِيْ شَيْءٍ فَرُدُّوْهُ اِلَى اللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ اِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ﴿۶۰﴾

رسول تے اوں حاکم دی اطاعت کرو جیرھا تہاڈے وِچوں ہووے تے جے تہاڈا کہیں گال تے جھیڑا تھی ونجے تے فیصلہ لساں اللہ سئیں تے اوندے رسول دو گھن ونجو جے تساں اللہ تے آخرت دے ڈیہنہ کوں مَنیندے ہو۔ اے گال چنگی تے ایندا بہوں چنگاں انجام۔

ع ۸ ۵

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزْعُمُوْنَ اَنَّهُمْ اٰمَنُوْا بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَحَاكَمُوْٓا اِلَى الطَّاغُوْتِ وَقَدْ اُمِرُوْٓا اَنْ يَّكْفُرُوْا بِهٖ ۭ وَيُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّضِلَّهُمْ ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿۶۱﴾

۶۱۔ کیا تیکوں پتہ ہے انہیں لوکیں دا جیرھے اے دعویٰ کریندن جو بے شک اساں ایمان گھن آئے ہیں اوندے اتے جیرھا تیڈو لتھے تے جیرھا تیں کنیں پہلے لہایا گئے او چاہندن جو او شیطان کنیں فیصلہ کراون تے انہیں کوں حکم ڈِتا گئے جو اوندا انکار کرن تے شیطان چاہندے جو انہیں کوں پرلے درجے دا گمراہ بنا ڈیوے۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ رَاَيْتَ الْمُنٰفِقِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْكَ صُدُوْدًا ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو آؤ اوندو جو لہائے اللہ سئیں تے اوندے رسول دو تے توں منافقیں کوں ڈیہدیں جو او تیں کنیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيْفَ اِذَآ اَصَابَتْهُمْ مُّصِيْبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ثُمَّ جَاۗءُوْكَ يَحْلِفُوْنَ ڰ بِاللّٰهِ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّآ اِحْسَانًا وَّتَوْفِيْقًا ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے اے کیویں تھیندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ہے انہیں دے اپنے ہتھیں دی کمائی دی وجہ نال پچھیں او منافق تیڈو اندن تے قساں کھندن جو اللہ دی قسم اساں تے صرف ارادہ کیتا ہا چنگے سلوک دا تے صلح دا۔

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ يَعْلَمُ اللّٰهُ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۤ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَّهُمْ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَوْلًۢا بَلِيْغًا ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اے لوکن جو کجھ انہیں دے دلیں وِچ اللہ سئیں خوب جاندے توں انہیں کنیں پورا ہا تھی ونج تے انہیں کوں نصیحت کر تے انہیں کوں اینجھی گال کر جیندا انہیں دے دلیں تے اثر تھیوے۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا لِيُطَاعَ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَّلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ جَاۗءُوْكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُوْلُ لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَّحِيْمًا ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے اساں کوئی رسول نئیں پٹھیا سوائے ایندے جو اللہ سئیں دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی ونجے تے بے شک جڈاں انہیں اپنی جانیں تے ظلم کیتا ہا تے تیڈو آون ہا تے اللہ کنیں بخشش منگن ہا تے رسول وی انہیں واسطے بخشش منگن ہا تے او اللہ سئیں کوں بہوں مہربان تے رحم کرݨ والا پاون ہا۔

فَلَا وَ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُوْنَ حَتّٰى يُحَكِّمُوْكَ فِيْمَا شَجَرَ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَ يُسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تے تیڈے رب دی قسم او مومن نہ تھیسن جے تیئں او
تیکوں ہراوں گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ
بناون تے جیرھا توں فیصلہ کریں اوں کنیں دلیں وچ تنگی محسوس
نہ کرن تے پورے طور تے من گھنن۔

وَ لَوْ اَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ اَنِ اقْتُلُوْٓا اَنْفُسَكُمْ اَوِ اخْرُجُوْا
مِنْ دِيَارِكُمْ مَّا فَعَلُوْهُ اِلَّا قَلِيْلٌ مِّنْهُمْ ؕ وَ لَوْ اَنَّهُمْ
فَعَلُوْا مَا يُوْعَظُوْنَ بِهٖ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَ اَشَدَّ
تَثْبِيْتًا ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے بے شک جے اساں انہیں کوں حکم ڈیوں ہا جو
اپنڑے آپ کوں قتل کر دیا، پنڑے گھریں وچوں نکل ونجو تے سوائے
تھوڑے لوکیں دے کوئی انہیں وچوں اے کم نہ کرے ہا۔ تے جے
او کر گھنن ہا جیرھی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی تے اے انہیں
کیتے چنگا ہا تے پکی گال ہائی۔

وَّ اِذًا لَّاٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ لَّدُنَّآ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے اساں یقیناً انہیں کوں بہوں وڈا بدلہ ڈیوں ہا اپنڑے دلو

وَّ لَهَدَيْنٰهُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے انہیں کوں سدھا رستہ وی ڈکھاؤں ہا۔

وَ مَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَ الرَّسُوْلَ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ
اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ وَ الصِّدِّيْقِيْنَ وَ الشُّهَدَآءِ
وَ الصّٰلِحِيْنَ ۚ وَ حَسُنَ اُولٰٓئِكَ رَفِيْقًا ﴿۷۰﴾

۷۰۔ جیرھے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کریسن اے انہیں
وچ رل ویسن جنہیں تے اللہ سئیں انعام کیتن جیویں نبی تے صدیق
تے شہید تے صالح تے اے لوک بہوں چنگے سنگتی ہن۔

ذٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّٰهِ ؕ وَ كَفٰى بِاللّٰهِ عَلِيْمًا ﴿۷۱﴾ ع

۷۱۔ اے اللہ سئیں دا فضل تے او بہوں جانڑن والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا خُذُوْا حِذْرَكُمْ فَانْفِرُوْا ثُبَاتٍ
اَوِ انْفِرُوْا جَمِيْعًا ﴿۷۲﴾

۷۲۔ اے ایمان والو اپنڑی حفاظت دے سامان ہر ویلھے تیار رکھو
تے تھوڑے تھی کے ٹر و یا سارے کٹھے تھی کے ٹرو

وَ اِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَّيُبَطِّئَنَّ ۚ فَاِنْ اَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةٌ
قَالَ قَدْ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَّعَهُمْ شَهِيْدًا ﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے بے شک تساں وچوں کجھ اینجھے جیرھے کم دے وقت
پچھو رہ ویندن جے تہاکوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آہدے جو
میڈے اتے اللہ دا بہوں وڈا احسان جو میں انہیں نال حاضر نہ
ہانمی۔

وَ لَئِنْ اَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللّٰهِ لَيَقُوْلَنَّ كَاَنْ لَّمْ
تَكُنْۢ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهٗ مَوَدَّةٌ يّٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ مَعَهُمْ
فَاَفُوْزَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿۷۴﴾

۷۴۔ جے تہاکوں اللہ سئیں کنیں فضل پہنچے تے او آہدے ہائے
جے میں انہیں نال ہوواں ہا تے بہوں وڈی کامیابی ملے ہا تے جویں
انہیں دے تے تہاڈے وچ کوئی دوستی دا تعلق ہائی کائنہ۔

فَلْيُقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ الَّذِيْنَ يَشْرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا
بِالْاٰخِرَةِ ؕ وَ مَنْ يُّقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيُقْتَلْ اَوْ

۷۵۔ انہیں لوکیں کوں اللہ دے رستے وچ جنگ کرنی چاہی دی ہے
جیرھے دنیا دی زندگی کوں چھوڑ کے آخرت کوں مل گدھی کھڑن

يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيْهِ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۷۴﴾

تے جیرھا اللہ دے رستے وچ جنگ کرے تے ماریا ونجے یا ڈاڈھا تھی ونجے تے اساں اوں کوں ضرور وڈا بدلہ ڈیسوں۔

وَ مَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَ النِّسَآءِ وَ الْوِلْدَانِ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا مِنْ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ اَهْلُهَا ۚ وَ اجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ۙۚ وَّاجْعَلْ لَّنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ﴿۷۵﴾

۷۶۔ تے تہاکوں کیا تھی گیئے جو تساں نوے لڑدے اللہ دے رستے وچ انہیں دی خاطر جیرھے مرداں تے عورتاں وچوں کمزور ن تے بال جیرھے آہدن اے ساڈے رب ساکوں ایں ظالم وستی وچوں کڈھ جیندے رہݨ والے ظالم ن۔ تے اپݨے ولو ساڈا کوئی سنگتی بݨا تے اپݨے ولو ساڈا کوئی امدادی بݨا۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ الطَّاغُوْتِ فَقَاتِلُوْٓا اَوْلِيَآءَ الشَّيْطٰنِ ۚ اِنَّ كَيْدَ الشَّيْطٰنِ كَانَ ضَعِيْفًا ﴿۷۶﴾ ع

۷۷۔ جیرھے مومن ہِن تے اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن تے جیرھے کافر ن او شیطان دے رستے وچ جنگ کریندن ایں واسطے تساں جنگ کرو شیطان دے دوستاں نال بے شک شیطان دی تدبیر کمزور ہے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ قِيْلَ لَهُمْ كُفُّوْٓا اَيْدِيَكُمْ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ ۚ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللّٰهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوْا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ ۚ لَوْلَآ اَخَّرْتَنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۗ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيْلٌ ۚ وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقٰى ۫ وَلَا تُظْلَمُوْنَ فَتِيْلًا ﴿۷۷﴾

۷۸۔ کیا تیکوں پتہ نئیں انہیں لوکیں دا جنہیں کوں آکھیا گیا ہا جو تساں اپݨے ہتھیں کوں روکو تے نماز ٹھیک پڑھو تے زکاۃ ڈیو تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کیتی گئی تے انہیں وچوں ہک ٹولہ لوکیں کنیں ایویں ڈرݨ پے گئے جیویں اللہ کنیں ڈرݨ ہے یا اوں کنیں وی زیادہ۔ تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب تیں ساڈے اتیں جنگ کیوں فرض کیتی ہے تے کیوں نہ تیں ساکوں تھوڑی مہلت ڈتی توں آکھ ڈے جو دنیا دا فائدہ تھوڑا ہے تے آخرت چنگی ہے اوندے واسطے جیرھا تقویٰ اختیار کرے۔ تے تہاڈے اتے پنڈوی گٹکڑ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیتا ویسی۔

اَيْنَ مَا تَكُوْنُوْا يُدْرِكْكُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِيْ بُرُوْجٍ مُّشَيَّدَةٍ ۗ وَاِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَّقُوْلُوْا هٰذِهٖ مِنْ عِنْدِكَ ۗ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۗ فَمَالِ هٰٓؤُلَآءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ حَدِيْثًا ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تساں جتھاں ہوسو تہاکوں موت آ پکڑیسی بھانویں تساں مضبوط قلعیں وچ وی کیوں نہ ہووو۔ جے انہیں کوں کوئی چنگائی پہنچے تے آہدن جو اے اللہ ولوں ہے تے جے انہیں کوں کوئی برائی پہنچے تے آہدن جو اے تیڈے ولوں ہے۔ توں آکھ سب شئے اللہ کنیں ہے۔ ایں قوم کوں کیا تھی

گئے جو گال سمجھݨ دے کوں ہووی نئیں ویندے۔

مَآ اَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ وَمَآ اَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَّفْسِكَ وَاَرْسَلْنٰكَ لِلنَّاسِ رَسُوْلًا وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿٨٠﴾

۸۰۔ جو تیکوں چنگائی پہنچے او اللہ کنیں ہے تے جیڑھی تکلیف پہنچے او تیڈے اپݨے ولوں ہے۔ اساں تیکوں لوکیں واسطے رسول بݨاکے بھیڄے تے اللہ کافی گواہ۔

مَنْ يُّطِعِ الرَّسُوْلَ فَقَدْ اَطَاعَ اللّٰهَ وَمَنْ تَوَلّٰى فَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ﴿٨١﴾

۸۱۔ جیڑھا رسول دی اطاعت کریسی اوں اللہ دی اطاعت کیتی تے جیڑھا کنڈ پھیر گھنسی اساں تیکوں انہیں تے نگران بݨاکے نہیں بھیڄیا

وَيَقُوْلُوْنَ طَاعَةٌ فَاِذَا بَرَزُوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِيْ تَقُوْلُ وَاللّٰهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُوْنَ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿٨٢﴾

۸۲۔ او آہدن ساڈا کم تے اطاعت ہے جڈاں او تیں کنیں باہر نکلدن ہک ٹولہ انہیں وچوں رات گذریندے اوندے خلاف جو توں آہدیں اللہ سئیں لکھداویندے جو او رات کوں تیڈے خلاف سوچیندن۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے اللہ تے بھروسہ کر تے اللہ کافی کارساز۔

اَفَلَا يَتَدَبَّرُوْنَ الْقُرْاٰنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللّٰهِ لَوَجَدُوْا فِيْهِ اخْتِلَافًا كَثِيْرًا ﴿٨٣﴾

۸۳۔ کیا او لوک قرآن تے غور نئیں کریندے جے اے اللہ دے سوا کہیں ہے کنیں ہوندا تے او اوندے وچ بہوں سارا اختلاف پاون ہا۔

وَاِذَا جَآءَهُمْ اَمْرٌ مِّنَ الْاَمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذَاعُوْا بِهٖ وَلَوْ رَدُّوْهُ اِلَى الرَّسُوْلِ وَاِلٰٓى اُولِي الْاَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِيْنَ يَسْتَنْۢبِطُوْنَهٗ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطٰنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿٨٤﴾

۸۴۔ تے جڈاں انہیں کنیں امن یا خوف دی گال اندی ہے او اونکوں مشہور کر ڈیندن۔ جے او اوں گال کوں اپݨے رسول یا اپݨے حاکم دو گھن ونڄن ہا تے انہیں وچوں سیاݨے لوک اصل گال کوں معلوم کر گھنن ہا۔ تے جے تہاڈے اتے اللہ دا فضل نہ ہووے ہا تے اوندی رحمت نہ ہوندی تے سوائے تھوڑے لوکیں دے تساں شیطان دے پچھوں ٹرپوو ہا۔

فَقَاتِلْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَا تُكَلَّفُ اِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّكُفَّ بَاْسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاللّٰهُ اَشَدُّ بَاْسًا وَّاَشَدُّ تَنْكِيْلًا ﴿٨٥﴾

۸۵۔ توں اللہ دے رستے وچ جنگ کر تیکوں اپݨے سوا کہیں دا ذمہ وار نہ بݨایا ویسی۔ تے توں مومنیں کوں ابھار (تیار کر) تھی سگدے جو اللہ سئیں کافریں دی جنگ کوں روک ڈیوے تے اللہ سئیں دی جنگ سخت تے اوندا عذاب دی بہوں سخت۔

مَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَّهٗ نَصِيْبٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ يَّشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَّهٗ كِفْلٌ مِّنْهَا ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيْتًا ﴿٨٥﴾

٨٦ ۔ جیرھا شخص چنگی سفارش کرے اوندے کیتے اوندے وچو اوندا حصہ ہے ۔ تے جیرھا شخص بری سفارش کرے اوندے واسطے وی اوندا حصہ ہے تے اللہ سئیں ہر شئے دا نگران ۔

وَاِذَا حُيِّيْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوْا بِاَحْسَنَ مِنْهَآ اَوْ رُدُّوْهَا ۗ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيْبًا ﴿٨٦﴾

٨٧ ۔ تے جڈاں تہاکوں کوئی دعا ڈیوے تے اوں کنیں چنگی دعا ڈیو یا او ہا دعا ڈیو بے شک اللہ سئیں ہر شئے دا حساب گھنڑ والا ہے ۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۗ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۗ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيْثًا ﴿٨٧﴾

٨٨ ۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نئیں او تہاکوں قیامت دے ڈینہہ تک ضرور جمع کریندا ولیس تے ایندے وچ کوئی شک نئیں تے اللہ سئیں کنیں زیادہ سچی گال کون آکھ سگدے ۔

فَمَا لَكُمْ فِى الْمُنٰفِقِيْنَ فِئَتَيْنِ وَاللّٰهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوْا ۗ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَهْدُوْا مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۗ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿٨٨﴾

٨٩ ۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں منافقیں دے متعلق ڈو ٹولے تھی گئے ہو تے اللہ سئیں اہنیں کوں اہنیں دے کمیں دی وجہ نال منہ بھرنے سٹ گھتے ہے ۔ کیا تساں چاہندے ہو جو اللہ سئیں جیکوں گمراہ کیتے اوں کوں سدھے رستے تے گھن آؤ ۔ تے جینکوں اللہ سئیں گمراہ کرے تے اوندے واسطے توں اصلو کوئی رستہ نہ پیسیں ۔

وَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ كَمَا كَفَرُوْا فَتَكُوْنُوْنَ سَوَآءً فَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ اَوْلِيَآءَ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ ۪ وَلَا تَتَّخِذُوْا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٨٩﴾

٩٠ ۔ او چاہندن جو جیویں او کافر بنڑ گئین تساں وی اویں کافر بنڑ ونجو تے ہکو جہیں تھی ونجو تساں اہنیں وچو کہیں کوں سنگتی نہ بنڑاؤ جے تئیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے او پھر ونجن تے اہنیں کوں پکڑو تے اہنیں کوں قتل کرو جتھاں وی او لبھن ۔ تے اہنیں وچو کہیں کوں سنگتی تے امدادی نہ بنڑاؤ ۔

اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلٰى قَوْمٍ ۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ اَوْ جَآءُوْكُمْ حَصِرَتْ صُدُوْرُهُمْ اَنْ يُّقَاتِلُوْكُمْ اَوْ يُقَاتِلُوْا قَوْمَهُمْ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقٰتَلُوْكُمْ ۚ فَاِنِ اعْتَزَلُوْكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ وَاَلْقَوْا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ ۙ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيْلًا ﴿٩٠﴾

٩١ ۔ اہنیں لوکیں دے سوا جیرھے اینجھی قوم وچو ہوون جو تہاڈے تے اہنیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا او آون تہاڈو اہنیں دے سینے تہاڈے نال تے اپنڑی قوم نال بھڑن کنیں بدے ہوئے ہوون ۔ تے جے اللہ سئیں چاہندا تے او اہنیں کوں تہاڈے اتے غالب کر ڈیوے ہا تے او تہاڈے نال بھڑن ہا ۔ تے

جے او تساں کنیں لوبھے تھی ونجن تے تہاڈے نال جنگ نہ کرن تے تہاڈے نال صلح کرݨ چاہن تے ول اللہ سئیں انہیں دے خلاف تہاڈے واسطے جنگ دا کوئی رستہ نہیں چھوڑیا۔

سَتَجِدُوْنَ اٰخَرِيْنَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّاْمَنُوْكُمْ وَيَاْمَنُوْا قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوْٓا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوْا فِيْهَا ۚ فَاِنْ لَّمْ يَعْتَزِلُوْكُمْ وَيُلْقُوْٓا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوْٓا اَيْدِيَهُمْ فَخُذُوْهُمْ وَاقْتُلُوْهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوْهُمْ ۚ وَاُولٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تے کجھ بے لوکیں کوں وی تساں ملسو جیڑھے چاہندن جو تہاڈے نال تے اپݨی قوم نال امن نال رہون۔ جڈاں وی او فتنے دو ولائے گئین انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرنے سٹیا گئے۔ تے جے او تساں کنیں لوبھے تے پریں تھی ونجن۔ تے صلح وی نہ کرن تے او اپݨے ہتھیں کوں وی نہ روکن تے پچھیں تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جتھاں وی تہاکوں او ملن۔ ایہ او لوکن جو اساں تہاڈے واسطے انہیں دے خلاف واضح دلیل ڈے ڈتی ہے۔

ع ۱۲ / ۹

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَّقْتُلَ مُؤْمِنًا اِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَّدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّصَّدَّقُوْا ۚ فَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ وَاِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ اِلٰٓى اَهْلِهٖ وَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۚ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ۡ تَوْبَةً مِّنَ اللّٰهِ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۹۳﴾

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نئیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے سوائے غلطی دے تے جیڑھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا ڈیوے سوائے ایندے جو او صدقے دے طور تے چھوڑ ڈیون۔ تے جے او ایجھی قوم دا ہووے جیڑھی تہاڈی دشمن تے او مقتول مومن ہووے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرݨ (کافی ہے) تے جے او اوں قوم وچوں ہووے جو تہاڈے تے اوندے درمیان معاہدہ ہووے تے او اوندے وارثیں کوں خون بہا ڈیوے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے ایندی طاقت نہ ہووے تے او ڈو مہینے مسلسل روزے رکھے ایہ اللہ دی طرفوں رحمت تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَمَنْ يَّقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهٗ جَهَنَّمُ خٰلِدًا فِيْهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهٗ وَاَعَدَّ لَهٗ عَذَابًا

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں جاݨ بجھ کے قتل کرے تے اوندی سزا دوزخ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسی تے

عَظِيْمًا ﴿٩٤﴾

اوندے اتے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندے وا سطے وڈا عذاب تیار ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا ضَرَبْتُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَتَبَيَّنُوْا وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَنْ اَلْقٰٓى اِلَيْكُمُ السَّلٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُوْنَ عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۡ فَعِنْدَ اللّٰهِ مَغَانِمُ كَثِيْرَةٌ ۭ كَذٰلِكَ كُنْتُمْ مِّنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿٩٥﴾

٩٥۔ اے ایمان والو جڈاں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کرو تے پوری ڈیکھ بھال کر گھنو تے جیرھا تہا کوں سلام کرنے اول کوں اے نہ آکھو جو توں مومن نوہیں۔ تساں دنیا دی زندگی دا سامان چاہندے ہو تے اللہ سئیں کنیں بہوں غنیمتاں ہن۔ تے تساں پہلے وی ایویں ہاوے۔ اللہ سئیں تہاڈے اتے احسان کیتے تے تساں ڈیکھو بھالو۔ بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو جانڑدے۔

لَا يَسْتَوِي الْقٰعِدُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ غَيْرُ اُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجٰهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ فَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ دَرَجَةً ۭ وَكُلًّا وَّعَدَ اللّٰهُ الْحُسْنٰى ۭ وَفَضَّلَ اللّٰهُ الْمُجٰهِدِيْنَ عَلَى الْقٰعِدِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿٩٦﴾

٩٦۔ مومنیں وچوں او جیرھے کہیں تکلیف دے بغیر بہہ ونجن تے جیرھے اللہ سئیں دے رستے وچ جہاد کرنڑ والن اپنڑے مالیں نال تے جانیں نال او برابر نہیں درجے وچ فضیلت ڈتی اللہ سئیں بہنڑ والیں تے اپنڑے مال تے جانیں نال جہاد کرنڑ والیں کوں۔ اللہ سئیں ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سئیں بہنڑ والیں تے جہاد کرنڑ والیں کوں وڈے اجر نال فضیلت ڈتی ہے

دَرَجٰتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَّرَحْمَةً ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿٩٧﴾ ع ۱۴

٩٧۔ اے اللہ سئیں کنیں درجے ہن تے بخشش تے رحمت۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَفّٰىهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ظَالِمِيْٓ اَنْفُسِهِمْ قَالُوْا فِيْمَ كُنْتُمْ ۭ قَالُوْا كُنَّا مُسْتَضْعَفِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۭ قَالُوْٓا اَلَمْ تَكُنْ اَرْضُ اللّٰهِ وَاسِعَةً فَتُھَاجِرُوْا فِيْھَا ۭ فَاُولٰۗىِٕكَ مَاْوٰىھُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ﴿٩٨﴾

٩٨۔ بے شک او لوک جنہیں کوں فرشتے اینجھے حال وچ مارن جو او اپنڑے جانیں تے ظلم کرنڑ والے ہن او فرشتے انہیں کوں آکھسن تساں کیرھی مصیبت وچ ہاوے او آکھسن جو اساں اپنڑے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہاسے فرشتے آکھسن کیا اللہ دی زمین فراخ نہ ہائی تساں کتھائیں ہجرت کر ونجو ہا اے او لوکن جنہیں دا ٹھکانڑہ جہنم تے او بہوں بری جاہ ہے۔

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاۗءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ حِيْلَةً وَّلَا يَهْتَدُوْنَ سَبِيْلًا ﴿٩٩﴾

٩٩۔ سوائے انہیں کمزوریں دے جوانیں تے تریمتیں تے بالیں وچوں جیرھے کہیں حیلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

کوں کوئی بی راہ نظر دی نائی۔

فَاُولٰٓئِكَ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا غَفُوْرًا ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ ایسے تحی سگدے جو اللہ سئیں انہیں کوں معاف کر ڈیوے اللہ سئیں بہوں معاف کرݨ والا تے بخشݨ والا ہے۔

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرٰغَمًا كَثِيْرًا وَّسَعَةً ؕ وَمَنْ يَّخْرُجْ مِنْۢ بَيْتِهٖ مُهَاجِرًا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۰۰﴾ ع ۱۴

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کریسی او زمین وچ بہوں ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان پیسی تے جیرھا شخص اپݨے گھر کنیں اللہ تے اوندے رسول دو ہجرت کر کے نکلسی تے اوں کوں ول موت آ و نجے اوندا اجر اللہ دے ذمے تحی گیا۔ اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَاِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَقْصُرُوْا مِنَ الصَّلٰوةِ ۖ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَّفْتِنَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین وچ سفر کرو تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں نماز قصر کرو۔ جے تساں ڈرو جو کافر تہاکوں ڈکھ ڈیسن بے شک کافر تہاڈے کھلے دشمن ہن۔

وَاِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلٰوةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَاْخُذُوْٓا اَسْلِحَتَهُمْ ۫ فَاِذَا سَجَدُوْا فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ وَّرَآئِكُمْ ۪ وَلْتَاْتِ طَآئِفَةٌ اُخْرٰى لَمْ يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلْيَاْخُذُوْا حِذْرَهُمْ وَاَسْلِحَتَهُمْ ۚ وَدَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّيْلَةً وَّاحِدَةً ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِّنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰٓى اَنْ تَضَعُوْٓا اَسْلِحَتَكُمْ ۚ وَخُذُوْا حِذْرَكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچ ہویں تے توں انہیں کوں نماز پڑھا انہیں وچوں ہک ٹولہ تیڈے نال کھڑا تھیوے تے ہتھیار وی چئی کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہاڈے پچھو حفاظت کیتے اکھڑے تھی ونجن تے ول آ وسے۔ ڈوجھا ٹولہ جیں نماز نئیں پڑھی تاں او تیڈے نال نماز پڑھے او وی اپݨے ہتھیار تے حفاظتی سامان چئی کھڑے رہون تے او لوک جیرھے کافرن او چاہندن جو تساں غافل تھی ونجو۔ اپݨے ہتھیاریں تے اپݨے سامانیں کنیں تے او ہݨ گھت تہاڈے اتے حملہ کر ڈیون۔ جے تہاکوں مینہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپݨے ہتھیار رکھو چا۔ تے اپݨی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سئیں کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب تیار کر چھوڑیے۔

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيٰمًا وَّقُعُوْدًا وَّعَلٰى جُنُوْبِكُمْ ۚ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۚ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتٰبًا مَّوْقُوْتًا ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنو تے تساں اللہ سئیں کوں کھڑے تھی کے بہہ کے تے پاسے دے بھر یاد کرو۔ تے جڈاں تہاکوں تسلی تھی ونجے تے نماز کوں ٹھیک کے پڑھو

بے شک نماز مومنیں دے اتے وقت تے پڑھݨ فرض کیتی گئی ۔

وَلَا تَهِنُوْا فِي ابْتِغَآءِ الْقَوْمِ ۭ اِنْ تَكُوْنُوْا تَاْلَمُوْنَ فَاِنَّهُمْ يَاْلَمُوْنَ كَمَا تَاْلَمُوْنَ ۚ وَتَرْجُوْنَ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا يَرْجُوْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿۱۰۵﴾ ع ۱۵/۱۲

۱۰۵۔ تساں دشمن قوم کوں لبھݨ وچ ڈھلے نہ تھیوو جے تہاکوں تکلیف تھیندی ہے تے انہیں کوں وی تکلیف تھیندی ہے جیویں تہاکوں تکلیف تھیندی ہے تے تساں اللہ کنیں او امید رکھدے ہو جیڑھی او نئیں رکھیندے ۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے ۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَآ اَرٰىكَ اللّٰهُ ۭ وَلَا تَكُنْ لِّلْخَاۗىِٕنِيْنَ خَصِيْمًا ﴿۱۰۶﴾

۱۰۶۔ بے شک اساں تہاڈو سچی کتاب لہائی ہے تاں جو توں لوکیں وچ فیصلہ کریں جو اللہ تیکوں ڈکھائے ۔ تے توں خیانت کرݨ والیں دلوں جھیڑا کرݨ والا نہ بݨ ۔

وَّاسْتَغْفِرِ اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۰۷﴾

۱۰۷۔ تے اللہ کنیں بخشش منگ ۔ بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِيْنَ يَخْتَانُوْنَ اَنْفُسَھُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَّانًا اَثِيْمًا ﴿۱۰۸﴾

۱۰۸۔ توں انہیں لوکیں دی طرفوں نہ بھڑ جیڑھے اپݨے آپ نال خیانت کریندن ۔ بے شک اللہ سئیں پسند نئیں کریندا جیڑھا بہوں خیانت کرݨ والا تے بہوں گناہ گار ہے ۔

يَّسْتَخْفُوْنَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُوْنَ مِنَ اللّٰهِ وَھُوَ مَعَھُمْ اِذْ يُبَيِّتُوْنَ مَا لَا يَرْضٰى مِنَ الْقَوْلِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا يَعْمَلُوْنَ مُحِيْطًا ﴿۱۰۹﴾

۱۰۹۔ او لوکیں کنیں تے لکدن تے اللہ سئیں کنیں نئیں لک سگدے ۔ اللہ سئیں انہیں دے نال ہوندے جیڑھے ویلے او رات کوں مشورے کرݨ وچ گزریندن جینکوں اللہ سئیں پسند نئیں کریندا تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں انہیں کوں ولیٹݨ والا ہے۔

هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۗءِ جٰدَلْتُمْ عَنْھُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۣ فَمَنْ يُّجَادِلُ اللّٰهَ عَنْھُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَمْ مَّنْ يَّكُوْنُ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ﴿۱۱۰﴾

۱۱۰۔ سݨو تساں او ہے ہوئے جیڑھے انہیں دی طرفوں دنیا دی زندگی وچ جھیڑا کریندے ہو ۔ قیامت دے ڈینہہ انہیں دی طرفوں اللہ سئیں نال کوں جھیڑا کریسی یا انہیں دی کون حفاظت کرݨ والا ہوسی ۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ سُوْۗءًا اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهٗ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّٰهَ يَجِدِ اللّٰهَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ تے جیڑھا شخص برائی کریندے یا اپݨے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سئیں کنیں معافی منگ گھندے او اللہ سئیں

کوں بہوں بخشݨ والا تے مہربان پیسی۔

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١١٢﴾

۱۱۲۔ تے جیرھا شخص گناہ کریندے اوندی سزا اونکوں آپ کوں ملسی تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿١١٣﴾

۱۱۳۔ تے جیرھا شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے ول اوندا الزام کہیں بے قصور تے لا ڈیوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپنے ذمے لا گدھے۔

ع ۱۶ / ۱۴

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ ۚ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

۱۱۴۔ تے جے اللہ دا فضل تے اوندی رحمت تیڈے اتے نہ ہوندی تے انہیں وچوں ہک ٹولہ تیکوں ہلاک کرݨ دا پکا ارادہ کر چکیا ہا۔ او اپݨے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نئیں کر سگدے تے نہ تیڈا کجھ وگاڑ سگدن۔ اللہ سئیں تیڈے اتے کتاب تے حکمت لہائی ہے تے تیکوں سکھائے سی جو توں نہ جاݨدا ہانویں تے تیڈے اتے اللہ سئیں دا بہوں وڈا فضل ہا۔

النصف

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٥﴾

۱۱۵۔ انہیں دے ݙک کے صلاحیں کرݨ وچ کوئی زیادہ چنگائی کائنی سوائے ایندے جیرھا صدقے دی صلاح ڈیوے یا چنگے کم دی یا لوکیں وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیرھا وی اللہ دی رضا کیتے کریسی اساں اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈیسوں۔

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٦﴾

۱۱۶۔ تے جیرھا ہدایت ظاہر تھیوݨ دے بعد رسول نال جھیڑا کریسی تے مومنیں دے سوا بے رستے تے ٹرسی اساں اوں کوں اوڈاہیں پھیر ڈیسوں جتھے او پھرسی تے ولا اوں کوں دوزخ وچ سٹیسوں تے اے بہوں گندا ٹھکاݨا ہے۔

ع ۱۷ / ۱۴

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سئیں شرک کوں نئیں بخشیندا تے ایندے سوا جیندے چاہسی بے گناہ بخش ڈیسی تے جیرھا اللہ نال شرک کریندے او ڈاڈھا گمراہ۔

إِنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرِيدًا ﴿١١٨﴾

۱۱۸۔ او اوندے سوا مادیں کوں سڈیندن (خدا بݨیندن)

تے او محض مردود شیطان کوں سڈیندن ۔

لَّعَنَهُ اللّٰهُ ۘ وَقَالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيْبًا مَّفْرُوْضًا ۙ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی ہے تے اوں آکھیئے میں تیڈے بندیں وچوں ہک حصہ ضرور پکڑیساں ۔

وَّلَاُضِلَّنَّهُمْ وَلَاُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اٰذَانَ الْاَنْعَامِ وَلَاٰمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ يَّتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُّبِيْنًا ۭ﴿۱۲۰﴾

۱۲۰۔ تے انہیں کوں ضرور گمراہ کریساں تے انہیں کوں امیداں ڈیویساں تے انہیں کوں حکم ڈیساں او جانوریں دے کن کپیسن تے انہیں کوں حکم ڈیساں تے او اللہ دی خلقت کوں بدل ڈیسن ۔ تے جیرھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سنگتی بنیندے او بہوں گھاٹے وچ ۔

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيْهِمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۱۲۱﴾

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے ڈیندے تے امیداں بدھویندے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سوا کوئی وعدہ نئیں کریندا۔

اُولٰۗىِٕكَ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۡ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَحِيْصًا ﴿۱۲۲﴾

۱۲۲۔ اے لوکیں جنہیں دا ٹکانڑ دوزخ تے اوں کنیں بھج نئیں سگدے ۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُھُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْھٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ۭ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آئے تے نیک اعمال کیتے اساں انہیں کوں ضرور اینجھے باغیں وچ داخل کریسوں جنہیں وچ نہراں وہندین او انہیں وچ ہمیشہ رہسن ۔ اللہ دا وعدہ سچا ہے۔ اللہ کنیں زیادہ سچی گال کیندی تھی سگدی ہے۔

لَيْسَ بِاَمَانِيِّكُمْ وَلَآ اَمَانِيِّ اَھْلِ الْكِتٰبِ ۭ مَنْ يَّعْمَلْ سُوْۗءًا يُّجْزَ بِهٖ ۙ وَلَا يَجِدْ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ نہ تہاڈی خواہشیں تے نہ اہل کتاب دی خواہشیں دے مطابق تھیسی جیرھا برائی کریسی اوندا بدلہ ڈتا ویسی ۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ ہیسن تے نہ امدادی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَھُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰۗىِٕكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ جیرھا نیک اعمال کریسی او جوان ہووے یا تریمت تے ہوں مومن او بہشت وچ داخل تھیسن تے انہیں تے پنڈ دی گکڑ دے چیر تلاوی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَھُوَ مُحْسِنٌ وَّاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ خَلِيْلًا ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ اوں کنیں زیادہ چنگا دین کیندا ہے جیں چنگا کم کیتے تے اپنے آپ کوں اللہ دے سپرد کر ڈتے تے ابراہیم جیرھا ہک خدا کوں مینداہا اوندے دین دے پچھوں چلدن ۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بنا گدھا ہا۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطًا ﴿١٢٦﴾

١٢٧۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔ اللہ سئیں ہر چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

ع ١٨ ١١ ١٥

وَيَسْتَفْتُوْنَكَ فِي النِّسَاۗءِ ۭ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِيْهِنَّ ۙ وَمَا يُتْلٰي عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِيْ يَتٰمَي النِّسَاۗءِ الّٰتِيْ لَا تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ ۙ وَاَنْ تَقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰي بِالْقِسْطِ ۭ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ عَلِيْمًا ﴿١٢٧﴾

١٢٨۔ تریمتیں دے بارے وچ لوک تیں کنیں پچھدن توں آکھ اللہ سئیں انہیں دے بارے وچ تہاکوں اجازت ڈیے چکئے تے کتاب وچ تہاکوں پڑھ کے سُنایا گئے انہیں یتیم تریمتیں دے بارے وچ جنہیں کوں تساں نتھے ڈیندے انہیں دے مقرر تھئے ہوئے حق۔ تے تساں چاہندے ہیوے جو انہیں نال نکاح کرو۔ تے بالیں وچوں جیڑھے کمزورن (ایہ وی حکم ہا) جو تساں یتیمیں نال انصاف کرو۔ جو تساں چنگائی کریسو بے شک اللہ سئیں اوں کوں ڈاڈھا جانڑدے۔

وَاِنِ امْرَاَةٌ خَافَتْ مِنْۢ بَعْلِهَا نُشُوْزًا اَوْ اِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ اَنْ يُّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۭ وَالصُّلْحُ خَيْرٌ ۭ وَاُحْضِرَتِ الْاَنْفُسُ الشُّحَّ ۭ وَاِنْ تُحْسِنُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٢٨﴾

١٢٩۔ جے کہیں زال کوں اپنے پیئے کنیں بدسلوکی دا ڈر ہووے تے بے پرواہی دا تے انہیں ڈوناہیں تے کوئی گناہ نئیں جو او صلح کر گھنن تے صلح چنگی ہے۔ دلیں وچ شومائی پیدا کر ڈتی گئی ہے جے تساں چنگے کم کرو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ جو تساں کریندے ہیوے اوں کنیں باخبر۔

وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْٓا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَاۗءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيْلُوْا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوْهَا كَالْمُعَلَّقَةِ ۭ وَاِنْ تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٢٩﴾

١٣٠۔ تے تساں زالیں دے بارے وچ اصلو انصاف نہ کر سگدے تساں جتنی وی کوشش کرو۔ تساں ہک دو اصلو نہ جھک ونجو تے بی کوں ادھ وچ لڑکا کھڑاؤ جے تساں آپت وچ صلح کر گھنو تے تقویٰ اختیار کرو تے بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے مہربان۔

وَاِنْ يَّتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ وَاسِعًا حَكِيْمًا ﴿١٣٠﴾

١٣١۔ جے او ڈوہیں انجو انج تھی ونجن تے اللہ سئیں ہر کہیں کوں فراخی ڈے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں وسعت ڈیونڑ والا ہے۔ بہوں سیانڑا ہے۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنِ اتَّقُوا اللّٰهَ ۭ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ

١٣٢۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔ تہاڈے کنیں پہلے جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی تے تہاکوں وی تاکیدی حکم ڈتا ہا جو اللہ کنیں ڈرو۔ نتے جے انکار کریسو تے بے شک جو

وَكَانَ اللّٰهُ غَنِيًّا حَمِيْدًا ﴿١٣١﴾

کجھ آسمانیں تے زمین وِچ او اللہ سئیں دا ہے۔ تے اللہ سئیں بے نیاز تے تعریف کیتا گئے۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٣٢﴾

۱۳۲۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وِچ او اللہ دا ہے تے اللہ سئیں کافی کارساز۔

اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰي ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾

۱۳۳۔ تے او چاہے تے تہاکوں ونجا ڈیوے تے ٻئیں کوں گھن آوے تے اللہ سئیں ایندے اتے قادر ہے۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًۢا بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾ ع ١٩

۱۳۴۔ جیرھا شخص دنیا دا بدلہ چاہندے تے اللہ دے کولھوں دنیا دا ثواب وی ہے تے آخرت داوی ہے۔ اللہ سئیں بھوں سُنڑ والا ہے تے ڈیکھݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاۗءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰٓي اَنْفُسِكُمْ اَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَبِيْنَ ۚ اِنْ يَّكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاللّٰهُ اَوْلٰى بِهِمَا ۣ فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوٰٓى اَنْ تَعْدِلُوْا ۚ وَاِنْ تَلْوٗٓا اَوْ تُعْرِضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٣٥﴾

۱۳۵۔ اے ایمان والو تساں انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیتے گواہ بݨ ونجو بھانویں او گواہی تہاڈے اپنے یا ماپیو یا سکیں دے خلاف ہووے۔ بھے او امیر ہووے یا غریب۔ اللہ سئیں انہیں ڈوناہیں دا زیادہ خیر خواہ ہے۔ تے تساں کہیں خواہش دی پیروی نہ کرو جو تساں انصاف کرو۔ جے تساں لکیسو یا کنڈ کرلیسو تے بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو باخبر ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْ نَزَّلَ عَلٰي رَسُوْلِهٖ وَالْكِتٰبِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰۗىِٕكَتِهٖ وَكُتُبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًۢا بَعِيْدًا ﴿١٣٦﴾

۱۳۶۔ اے مومنو! تساں ایمان گھن آؤ اللہ تے اللہ دے رسول تے اوں کتاب تے جیرھی اوں اپنے رسول تے لہائی ہے تے اوں کتاب تے جیرھی ایں کنیں پہلے لہائی گئی ہائی۔ جیرھا انکار کریندے اللہ دا تے فرشتیں دا تے اوندے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے ڈینہہ دا تے او پرے درجے دی گمراہی وِچ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ ازْدَادُوْا كُفْرًا لَّمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيْلًا ﴿١٣٧﴾

۱۳۷۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گھن آئے تے ول انکار کرڈِتے ول ایمان گھن آئے تے ول انکار کرڈِتا تے ول انکار وِچ ودھ گئے اللہ انہیں کوں اصلو معاف نہ کریسی تے نہ انہیں کوں سدھا رستہ ڈکھلیسی۔

بَشِّرِ الْمُنٰفِقِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمَا ﴿١٣٨﴾

۱۳۸۔ توں منافقیں کوں اے خبر سُنا ڈے جو بے شک

انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ۔

الَّذِيْنَ يَتَّخِذُوْنَ الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَيَبْتَغُوْنَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَاِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ؕ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰۔ جیرھے لوک کافریں کوں سنگتی بݨیندن مومنیں کوں چھوڑ کے ۔ کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت ساری اللہ دے ہتھ وچ ۔

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوْا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖٓ ۖ اِنَّكُمْ اِذًا مِّثْلُهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْكٰفِرِيْنَ فِيْ جَهَنَّمَ جَمِيْعًا ۙ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۱۔ کتاب وچ تہاڈے اتے ایہ حکم لہائے سی جو تساں جڈاں سݨو جو اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہو جے تئیں او بی گال شروع کر ڈیون ۔ نہ تے تساں وی اوہیں تھی ویسو ۔ بے شک اللہ سئیں منافقیں تے کافریں کوں دوزخ وچ کٹھا کریسی ۔

الَّذِيْنَ يَتَرَبَّصُوْنَ بِكُمْ ۚ فَاِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ اللّٰهِ قَالُوْٓا اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ۖ وَاِنْ كَانَ لِلْكٰفِرِيْنَ نَصِيْبٌ ۙ قَالُوْٓا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُمْ مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ فَاللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ وَلَنْ يَّجْعَلَ اللّٰهُ لِلْكٰفِرِيْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ سَبِيْلًا ﴿۱۴۱﴾

۱۴۲۔ جیرھے تہاڈی تباہی دا انتظار پئے کریندن جے تہاکوں اللہ ولو فتح ملے تے او آہدن کیا اساں تہاڈے نال نہ ہاسے تے جے کافریں دے حصے وچ فتح آوے تے آہدن اساں تہاڈے اتے غالب نہ آگئے ہاسے تے تہاکوں اساں مومنیں کنیں بچائے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہہ تہاڈے درمیان فیصلہ کریسی تے اللہ سئیں کافریں کوں مومنیں تے اصلو غلبہ نہ ڈیسی ۔

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ ۚ وَاِذَا قَامُوْٓا اِلَى الصَّلٰوةِ قَامُوْا كُسَالٰى ۙ يُرَآءُوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُوْنَ اللّٰهَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۴۲﴾

۱۴۳۔ بے شک منافق اللہ سئیں کوں دھوکا ڈیوݨ چاہندن تے اُنہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی ۔ تے جڈاں او کھڑے تھیندن نماز کیتے تے سستی نال کھڑے تھیندن تے اولوکیں کوں ڈکھلیندن تے اللہ سئیں کوں تھوڑا یاد کریندن ۔

مُّذَبْذَبِيْنَ بَيْنَ ذٰلِكَ ۖ لَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَلَآ اِلٰى هٰٓؤُلَآءِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ سَبِيْلًا ﴿۱۴۳﴾

۱۴۴۔ او ڈُپ ڈُپ وچ رہندن نہ اِنہیں دو نہ اُنہیں دو تے جینکوں اللہ سئیں ہلاک کرے توں اوندے بچݨ دا کوئی رستہ نہ پیسیں ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْكٰفِرِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ؕ اَتُرِيْدُوْنَ اَنْ تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿۱۴۴﴾

۱۴۵۔ اے ایمان والو تساں کافریں کوں سنگتی نہ بݨاؤ مومنیں کوں چھوڑ کے کیا تساں اللہ کوں اپݨے خلاف کھلی کھلی دلیل ڈیندے ہو ۔

اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ فِي الدَّرْكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِۚ وَ لَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًاۙ ﴿١٤٦﴾

١٤٦۔ بے شک منافق جہنم دی تھوہ وچ ہوسن تے توں انہیں دا اصلو کوئی امدادی نہ پیسیں۔

اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَ اَصْلَحُوْا وَ اعْتَصَمُوْا بِاللّٰهِ وَ اَخْلَصُوْا دِيْنَهُمْ لِلّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَؕ وَ سَوْفَ يُؤْتِ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٤٧﴾

١٤٧۔ سوائے اوندے جیرھا توبہ کرے تے اصلاح کرے تے اللہ سئیں نال چمبڑیا رہ ونجے تے اپنے دین کوں اللہ کیتے خالص کر گھنے ایہ لوک مومنیں وچ شامل ہن تے اللہ سئیں مومنیں کوں ضرور وڈا اجر ڈیسی۔

مَا يَفْعَلُ اللّٰهُ بِعَذَابِكُمْ اِنْ شَكَرْتُمْ وَ اٰمَنْتُمْؕ وَ كَانَ اللّٰهُ شَاكِرًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾

١٤٨۔ جے تساں شکر کرو تے ایمان گھن آؤ تے اللہ تہاکوں عذاب ڈے کے کیا کریسی تے اللہ سئیں بہوں قدر کرݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَؕ وَ كَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٩﴾

١٤٩۔ اللہ سئیں بری گال دے ظاہر کرݨ کوں پسند نئیں کریندا۔ ہا جیندے اتے ظلم کیتا گیا ہووے۔ تے اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٥٠﴾

١٥٠۔ جے تساں کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاؤ یا برائی کوں معاف کرو تے بے شک اللہ سئیں بہوں معاف کرݨ والا تے بہوں قدرت والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ يَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّ نَكْفُرُ بِبَعْضٍۙ وَّ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًاۙ ﴿١٥١﴾

١٥١۔ بے شک جیرھے لوک اللہ تے اوندے رسولیں دا انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے درمیان نکھیڑا کرن تے او آہدن جو اساں کجھ کوں منیندے ہیں تے کجھ دا انکار کریندے ہیں تے او چاہندن جو او وچکار لا راہ پکڑن۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّاۚ وَ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥٢﴾

١٥٢۔ ایہے لوک پکے کافر ہن تے اساں کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ وَ لَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْؕ وَ كَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٣﴾

١٥٣۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں کوں منیندن تے انہیں وچ کہیں دے درمیان فرق نئیں کریندے ایہے لوک ہن جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ ضرور ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

يَسْـَٔلُكَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا مُوْسٰٓى اَكْبَرَ مِنْ ذٰلِكَ فَقَالُوْٓا اَرِنَا اللّٰهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنٰتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذٰلِكَ ۚ وَاٰتَيْنَا مُوْسٰى سُلْطٰنًا مُّبِيْنًا ﴿١٥٣﴾

١٥٣۔ تیں کنیں پچھیدن اہلِ کتاب جو توں انہیں تے آسمان کنیں کتاب لہاراے وی کجھ نئیں ، موسیٰ کنیں تے ایں کنیں وی وڈا سوال کیتا ہا نیں تے انہیں آکھیا ہا جو ساکوں اللہ ڈکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجہ کنیں انہیں کوں ہلاک کرݨ والے عذاب پکڑ گدھا ۔ ول انہیں گابے کوں (معبود) بݨا گدھا ایندے بعد جو انہیں کنیں کھلے کھلے نشان آچکے ہن پچھیں اساں انہیں کوں معاف کر ڈتا تے اساں موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ ڈتا ۔

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّوْرَ بِمِيْثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَّقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوْا فِى السَّبْتِ وَاَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿١٥٤﴾

١٥٥۔ تے اساں انہیں کنیں پکا وعدہ گھندیں ویلے طور پہاڑ کوں انہیں دے اتے کھڑا کیتا تے اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں ایں دروازے وچ آکھݨ منیندے ہوئیں پیہہ ونجو تے اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کنیں نہ ودھو چھݨ چھݨ دے معاملے وچ تے اساں انہیں کنیں پکا وعدہ گھن گدھا ہا ۔

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَقَتْلِهِمُ الْاَنْۢبِيَآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَّقَوْلِهِمْ قُلُوْبُنَا غُلْفٌ ۭ بَلْ طَبَعَ اللّٰهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ۠ ﴿١٥٥﴾

١٥٦۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ تروڑݨ دی وجہ نال تے اللہ دی آیات دا انکار کرݨ تے نبیں کوں ناحق قتل کرݨ تے اے آکھݨ دی وجہ نال جو ساڈے دلیں تے پردن ۔ سچی گال اے ہے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجہ کنیں انہیں تے مہر لا ڈتی ہے تے اوہݨ ایمان نہ انیسن ۔

وَّبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلٰى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيْمًا ۙ ﴿١٥٦﴾

١٥٧۔ تے اہنیں دے کفر دی وجہ کنیں تے انہیں دا حضرت مریم تے وڈا بہتان لاوݨ دی وجہ کنیں تے

وَّقَوْلِهِمْ اِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيْحَ عِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُوْلَ اللّٰهِ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ وَمَا صَلَبُوْهُ وَلٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۭ وَاِنَّ الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ ۭ مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ وَمَا قَتَلُوْهُ يَقِيْنًا ۙ ﴿١٥٧﴾

١٥٨۔ انہیں دا اے آکھݨ جو بے شک اساں مسیح عیسیٰ ابن مریم اللہ دے رسول کوں قتل کر ڈتے تے نہ انہیں اوں کوں قتل کیتے تے نہ پھاسی تے ماریئے نیں تے او انہیں واسطے الویں تھی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک جنہیں لوکیں ایندے وچ اختلاف کیتے او شک وچ ہن

انہیں کوں کوئی علم نئیں ۔ ہا او وہم دے پچھو ٹردے پئین انہیں اوں کوں قتل یقیناً نئیں کیتا۔

بَلْ رَّفَعَهُ اللّٰهُ اِلَيْهِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٥٩﴾

١٥٩۔ سچ اے ہے جو اللہ سئیں اونکوں اپݨے حضور بہوں عزت ݙتی ہے تے اللہ سئیں بہوں غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَاِنْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ اِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهٖ قَبْلَ مَوْتِهٖ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكُوْنُ عَلَيْهِمْ شَهِيْدًا ﴿١٦٠﴾

١٦٠۔ تے اہل کتاب وچوں کوئی نئیں جو اپݨی موت کنیں پہلے ایں واقعے کوں نہ مینداہووے تے قیامت دے ݙینہہ او انہیں دے خلاف گواہ ہوسی۔

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبٰتٍ اُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَثِيْرًا ﴿١٦١﴾

١٦١۔ انہیں لوکیں دے ظلم دی وجہ کنیں جیڑھے یہودی ہن اساں انہیں تے او پاک چیزاں وی حرام کر ݙتن جیڑھیاں انہیں تے حلال ہن۔ تے ایندی وجہ انہیں دا بہوں سارئیں کوں اللہ دی راہ کنیں روکݨ وی ہا۔

وَّاَخْذِهِمُ الرِّبٰوا وَقَدْ نُهُوْا عَنْهُ وَاَكْلِهِمْ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ ۭ وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿١٦٢﴾

١٦٢۔ تے انہیں دا سود گھنݨ دی وجہ اں انہیں کوں ایں کنیں روکیا گیا ہا تے انہیں دا ناحق لوکیں دا مال کھاوݨ دی وجہ کنیں اے سزا ملی ہے تے اساں انہیں وچوں کافریں کیتے ݙکھ ݙیوݨ والا عذاب تیار رکھیے۔

لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٦٣﴾ ع ٢٢

١٦٣۔ تے جیڑھے لوک انہیں وچوں علم وچ پکن تے مومن جیڑھے ایمان انیندن اوندے تے جیڑھا تیݙو لہایا گئے تے جو تیں کنیں پہلے لہایا گئے تے نمازیں کوں ٹھاکے پڑھدن تے زکاۃ ݙیوݨ والے تے اللہ تے آخرت دے ݙینہہ تے ایمان گھن آوݨ والے۔ انہیں لوکیں کوں اساں ضرور وݙا بدلہ ݙیسوں۔

اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰي نُوْحٍ وَّالنَّـبِيّٖنَ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓي اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ

١٦٤۔ بے شک اساں تیݙو وحی کیتی ہے جیویں اساں نوح دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نبیاں نبیں دو اساں وحی کیتی ہائی ابراہیم دو تے اسماعیل دو تے اسحاق دو تے یعقوب دو تے اوندی اولاد دو تے عیسیٰ تے ایوب تے

زَبُوْرًا ﴿١٦٣﴾

یونس تے ہارون تے سلیمان دو تے اساں داؤد کوں زبور ڈتی ہائی۔

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللّٰهُ مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٤﴾

١٦٥۔ تے کجھ رسولن جیندا اساں ایں کنیں پہلے تیکوں ڈس چکئے ہیں تے کئی رسول ہن جیندا ذکر اساں تیڈے اتے نئیں کیتا تے اللہ سئیں موسیٰ نال چنگی طراں گالہیں کیتن۔

رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌ ۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿١٦٥﴾

١٦٦۔ تے کجھ رسول خوشخبری ڈیون والے تے کجھ ڈراون والے ہن تاں جو رسولیں دے آون دے بعد لوکیں دا اللہ تے کوئی اعتراض نہ رہوے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا ہے۔

لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ بِعِلْمِهٖ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٦﴾

١٦٧۔ تے اللہ سئیں گواہی ڈیندے جو ادنکوں اللہ سئیں اپنے علم نال لہائے جو تیڈے اتے لہایا گئے تے فرشتے دی گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی درہیہہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا ضَلٰلًا ۢ بَعِيْدًا ﴿١٦٧﴾

١٦٨۔ بے شک جنہیں لوکیں انکار کیتے تے اللہ دے رستے کنیں روکیندن او بہوں وڈی گمراہی دچ پئے گئن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٨﴾

١٦٩ بے شک جیڑھے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں کوں نہ بخشیسی تے نہ انہیں کوں بیا رستہ ڈکھیسی۔

اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٦٩﴾

١٧٠۔ سوائے جہنم دے رستے دے اے اوندے وچ دیر تئیں پئے رہسن اے اللہ دے کیتے سوکھا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧٠﴾

١٧١۔ اے لوکو اے رسول تہاڈے کو لہو تہاڈے رب کنیں حق نال آگئے تساں ایمان گھن آؤ اے تہاڈے واسطے چنگا ہے تے جے تساں انکار کریسو تے بے شک جو آسمانیں تے زمین وچ اے اللہ دا ہے تے اللہ سئیں بہوں جانڑن والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لَا تَغْلُوْا فِيْ دِيْنِكُمْ وَلَا تَقُوْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ۚ اِنَّمَا الْمَسِيْحُ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ

١٧٢۔ اے اہل کتاب تساں اپنے دین دچ حد کنیں نہ ودھو تے اللہ دے خلاف کوئی گال نہ کیتا کرو سوائے سچ دے۔

رَسُوْلُ اللّٰهِ وَ كَلِمَتُهٗ ۚ اَلْقٰهَاۤ اِلٰى مَرْيَمَ وَ رُوْحٌ مِّنْهُ ۡ فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَ رُسُلِهٖ ۚ وَ لَا تَقُوْلُوْا ثَلٰثَةٌ ؕ اِنْتَهُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ؕ اِنَّمَا اللّٰهُ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ سُبْحٰنَهٗۤ اَنْ يَّكُوْنَ لَهٗ وَلَدٌ ۘ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِى الْاَرْضِ ؕ وَ كَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿١٧٢﴾

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ دا رسول ہا تے اوندی بشارت ہا حضرت مریم دو تے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تساں اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے تساں ترے خدا نہ آکھو رک ونجو تہاڈے واسطے چنگائی ہے۔ صرف اللہ کلہا معبود ہے او پاک ایں گال کنیں جو کوئی اوندا پتر ہووے آسمان تے زمین وچ جو کجھ ہے او ہیں دا ہے تے اللہ سئیں کافی کارساز۔

لَنْ يَّسْتَنْكِفَ الْمَسِيْحُ اَنْ يَّكُوْنَ عَبْدًا لِّلّٰهِ وَ لَا الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُوْنَ ؕ وَ مَنْ يَّسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَ يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ اِلَيْهِ جَمِيْعًا ﴿١٧٣﴾

۱۷۳۔ حضرت مسیح ایں گال دا برا نہ منیسی جو او اللہ دا بندہ سڈ یجے تے نہ ہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت دا برا منیسی تے وڈائی کرے انہیں ساریں کوں اپنے آپ دو کٹھا کریسی۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُوَفِّيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ وَ يَزِيْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۚ وَ اَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَ اسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ وَّ لَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّ لَا نَصِيْرًا ﴿١٧٤﴾

۱۷۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن تے اللہ سئیں انہیں کوں پورا بدلہ ڈیسی تے اپنے فضل نال ودھ ڈیسی تے جیرھے لوک برا منیسن تے وڈائی کریسن تے او انہیں کوں بہوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈیسی تے او سوائے اللہ دے اپنے کیتے نہ سنگتی پیسن تے نہ کوئی امدادی۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَ اَنْزَلْنَاۤ اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿١٧٥﴾

۱۷۵۔ اے لوکو تہاڈے کول تہاڈے رب کنیں کھلی کھلی دلیل آ چکی ہے تے اساں تہاڈو ہک روشن نور لہائے۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ اعْتَصَمُوْا بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَ فَضْلٍ ۙ وَّ يَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿١٧٦﴾

۱۷۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آئن تے اونکوں مضبوطی نال پکڑیے تے او انہیں کوں اپنی رحمت تے وڈے فضل وچ داخل کریسی تے انہیں کوں آپ دو آوݨ والا سدھا رستہ ڈکھلیسی۔

يَسْتَفْتُوْنَكَ ؕ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ فِى الْكَلٰلَةِ ؕ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّ لَهٗۤ اُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَ هُوَ يَرِثُهَاۤ اِنْ لَّمْ يَكُنْ لَّهَا وَلَدٌ ؕ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا تَرَكَ ؕ وَ اِنْ كَانُوْۤا اِخْوَةً رِّجَالًا

۱۷۷۔ او تیں کنیں پچھدن توں آکھ ڈے جو اللہ سئیں کلالہ دے متعلق حکم سݨیندے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی اولاد نہ ہووے تے اوندی بھیݨ ہووے تے اوں کوں اوندے ترکے دا ادھ ملسی تے جے اوں بھیݨ دا بال

وَنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ ۭ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوْا ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۱۷۶ ع ۲۴

نہ ہووے تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث ہوسی۔ تے جے او ڈُو بھیݨیں ہوون تے انہیں ڈُوناہیں کوں اوندے ترکے دا ڈُو ترہائی ملسی۔ تے جے بھیݨ بھرا ہوون جوان تے تریمتیں تے جوان کوں ڈُو تریمتیں دے حصے دے برابر ملسی۔ اللہ سئیں اے تہاڈے کیتے بیان کیتے تاں جو لساں گمراہ نہ تھیوو۔ اللہ سئیں ہر چیز کوں جاݨݨ والا ہے۔

سورۃ مائدہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۱ آیتاں تے ۱۶ رکوع ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ؕ اُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيْمَةُ الْاَنْعَامِ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّى الصَّيْدِ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ②

۲۔ اے ایمان والو اپݨے وعدیں کوں پورا کرو۔ تہاڈے واسطے حلال کیتن ڈنگر دی قسم دے جانور سوائے اوندے جیرھے تہاڈے اتے پڑھ کے سݨائے گئن۔ شکار تہاڈے کیتے حلال نئیں جڈاں تساں احرام وچ ہوو بے شک اللہ سئیں فیصلہ کریندے جو چاہندے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْىَ وَلَا الْقَلَآئِدَ وَلَاۤ اٰمِّيْنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ؕ وَاِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ؕ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۪ وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ③

۳۔ اے ایمان والو اللہ دے نشانیں دی بے حرمتی نہ کرو نہ عزت والے مہینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانوریں دی جینکوں قربانی کیتے ہار پوائے گئن نہ انہیں دی جیرھے بیت الحرام در آوݨ والن جیرھے اپݨے رب دا فضل چاہندن جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرو تہاکوں کہیں قوم دی دشمنی ایں گال تے نہ ابھارے جو انہیں تہاکوں مسجد حرام کنیں روکیے۔ جو تساں زیادتی کرو تے تساں نیکی تے تقویٰ دے کمیں وچ ہک ڈوجھے نال بھرااؤ تے گناہ تے زیادتی وچ نہ بھرااؤ۔ اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں سخت سزا ڈیوݨ والا ہے۔

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَمَاۤ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَاۤ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ ۫ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ

۴۔ تہاڈے اتے حرام کیتا گئے مردار تے رت تے جاݨے دا ماس تے جیندے اتے اللہ دے سوا کہیں بے دا ناں گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے ماریا گیا ہووے۔ پتھر یا وٹے نال ماریا گیا ہووے۔ اچی جا کنیں ڈھہ کے مویا ہووے سنگ لگݨ نال مویا ہووے یا درندے

وَاخْشَوْنِ ۚ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَ اَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٤

جینکوں کھا دا ہووے سوائے اوندے جینکوں تساں کوہ گھنو تے جیرھا جانور بُتیں تے کُٹھا گیا ہووے تے تیریں نال اپنا حصہ کڈھوائے سارے کم نافرمانی دے ہن اج کافر لوک نا امید تھی گئن تہاڈے دین کوں نقصان پچاونڑ کنیں تساں اہنیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈرو۔ اج میں تہاڈے کیتے تہاڈا دین مکمل کر ڈتے تے اپنی نعمت تہاڈے اتے پوری کر ڈتی ہے تے تہاڈے کیتے دین اسلام کوں پسند کیتے ۔ تے جیرھا بکھ وچ مجبور تھی ونجے تے او گناہ دو جھکنڑ والا نہ ہووے تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان ۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ مَاذَآ اُحِلَّ لَهُمْ ۭ قُلْ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِيْنَ تُعَلِّمُوْنَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ ۡ فَكُلُوْا مِمَّآ اَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهِ ۠ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۝٥

٥۔ او تیں کنیں پچھدن جو اہنیں کیتے کیا حلال کیتا گئے توں آکھ ڈے جو تہاڈے کیتے ساریاں پاک شئیں حلال ہن تے جیرھے جانوریں کوں تساں شکار کرنڑ سکھائے اوندے وچوں جو اللہ سئیں تہاکوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو او تہاڈے کیتے روکن تساں اوندے اتے اللہ دا ناں گھنو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں بہوں جلد حساب گھننڑ والا ہے۔

اَلْيَوْمَ اُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبٰتُ ۭ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ ۠ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۡ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنٰتِ وَالْمُحْصَنٰتُ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ مُحْصِنِيْنَ غَيْرَ مُسٰفِحِيْنَ وَلَا مُتَّخِذِيْٓ اَخْدَانٍ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِالْاِيْمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهٗ ۡ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝٦ ع

٦۔ اج تہاڈے کیتے ساریاں پاک چیزاں حلال کیتیاں گیئن تے اہنیں لوکیں دا کھانڑا جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تہاڈے واسطے حلال ہے تے تہاڈا کھانڑا اہنیں واسطے حلال ہے تے مومن تریمتیں وچوں پاک دامن تے اہنیں وچوں پاک دامن تریمتیں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہئی تہاڈے کنیں پہلے حلال ہن جڈاں تساں اہنیں کوں اہنیں دے حق مہر ڈیو او نکاح کر کے نہ کہ بدکاری کر کے تے نہ یاری لا کے ۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان دے بعد تے اوندا عمل ونج گیا تے او آخرت وچ گھاٹا پاونڑ والیں وچوں ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا

٧۔ اے ایمان والو جڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیوو تے

وُجُوْهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ مَّرْضٰۤى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٦

تساں دھوو اپݨے منہ تے ہتھ ارک تک تے مسح کرو اپݨے سریں دا تے پیر دھوو گِٹیں تک۔ تے جے تساں جنبی ہوو تے تساں دھاں گھنو تے جے تساں بیمار ہوو یا سفر تے ہوو یا کوئی تہاڈے وچو جاڑا پھر کے آیا ہووے یا تساں تریمتیں نال سُتے ہوو تے تہاکوں پاݨی نہ ملے تے تساں پاک مٹی نال تیمم کر گھنو تے اپݨے منہ تے اپݨے ہتھیں دا اوندے نال مسح کرو۔ اللہ سئیں تہاڈے کیتے تنگی نئیں چاہندا او اے چاہندے جو تہاکوں پاک کرے تے تہاڈے اتے اپݨی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ بِهٖۤ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٨

٨۔ اللہ دے احسان کوں جو تہاڈے اتے ہے یاد کرو تے اوں وعدے کوں یاد کرو جیرھا اوں تساں کنیں گِدھا ہا تے جڈاں تساں آکھیا ہا کہ اساں سُݨیے تے منیے۔ تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں سینے دیاں گالہیں بہوں جاݨدے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوّٰمِيْنَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ ؗ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰۤى اَلَّا تَعْدِلُوْا ؕ اِعْدِلُوْا ۫ هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝٩

٩۔ اے ایمان والو تساں اللہ دی خاطر گواہ بݨ کے انصاف نال کھڑے تھی ونجو تے نہ ابھارے تہاکوں کہیں قوم دی دشمنی ایں گال تے جو تساں انصاف نہ کرو۔ انصاف کرو اے تقویٰ دے زیادہ کولہوے۔ تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سئیں باخبر جو تساں کریندے ہو۔

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝١٠

١٠۔ اللہ سئیں انہیں نال جیرھے ایمان گھن آئن تے عمل صالح کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَاۤ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ۝١١

١١۔ تے جیرھے لوکیں انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں کوڑا کیتے نیں ایجھے لوک دوزخی ہن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوْۤا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝١٢ ع

١٢۔ اے ایمان والو اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی اوں تہاڈے اتے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیتا جو او اپݨے ہتھ ر حملے کیتے) تہاڈو ودھاوے تے اساں انہیں دے ہتھ تساں کنیں روک گِدھے تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے مومنیں

کوں اللہ تے بھروسہ کرݨا چاہی دا ہے۔

وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيْبًا ۭ وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مَعَكُمْ ۭ لَئِنْ اَقَمْتُمُ
الصَّلٰوةَ وَاٰتَيْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِيْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ
وَاَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ
وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ⑫

۱۲۔ جڈاں اللہ سئیں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گِدھا ہا تے
اساں انہیں وچوں بارھاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سئیں
آکھیا جو بے شک میں تہاڈے نال ہاں جے تساں نماز
ٹھیک پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوو تے میڈے رسولیں تے ایمان
گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سئیں کوں اپݨے
مال دا چنگا حصہ کڈھ کے ڈیوو تے میں ضرور تساں کنیں تہاڈیاں
برائیاں مٹا ڈیساں تے میں ضرور تہاکوں بہشت وچ داخل
کریساں جیندے تلے (وچ) نہراں وہندیاں پئین تے
جیں ایندے بعد کفر کیتا تہاڈے وچوں تے او سدھے راہ
کنیں بھُل گیئے۔

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّيْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ
قٰسِيَةً ۚ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا حَظًّا
مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰي خَآئِنَةٍ مِّنْهُمْ
اِلَّا قَلِيْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُحْسِنِيْنَ ⑬

۱۳۔ تے انہیں دے وعدہ تروڑݨ دی وجہ کنیں اساں انہیں
تے لعنت کیتی تے انہیں دے دل سخت کر ڈتے او
اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جا کنیں بدل ڈیندن
تے جیرھی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی اوندا ایک حصہ بھلا
ڈتے نیں تے تیکوں انہیں وچوں خیانت کرݨ والیں دا ہمیشہ
پتہ لگدا رہ ویسی سوائے انہیں وچوں تھوڑیں دے توں
انہیں کوں معاف کر تے کجھ نہ آکھ بے شک اللہ سئیں
نیکی کرݨ والیں نال محبت کریندے۔

وَمِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا
حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۠ فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ
اِلٰي يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ۭ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا
يَصْنَعُوْنَ ⑭

۱۴۔ انہیں وچوں او لوک جیرھے اے آہدن جو اساں عیسائی ہیں
اساں انہیں کنیں وی پکا وعدہ گِدھا ہا او وی بھُل گئن اوں
نصیحت دا کجھ حصہ جیرھی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے
اساں انہیں وچ دشمنی تے بغض قیامت دے ڈینہہ تک
پا ڈتے تے جو کجھ او کریندن اللہ سئیں انہیں کوں جلدی
ڈس ڈیسی۔

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا

۱۵۔ اے اہلِ کتاب تہاڈے ساڈا رسول آ چکے۔ تہاڈے

مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَ يَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ۬ؕ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّ كِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ۙ﴿۱۵﴾

سامنے بہوں ساریاں او گالہیں بیان کریندے جیڑھیاں تساں کتاب دے وچوں لکیندے ہو تے بہوں سارے قصور معاف کریندے تے ہݨ تہاڈو اللہ کنیں نور تے روشن کتاب آ چکی ہے۔

يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَ يُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَ يَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۶﴾

١٧۔ اوندے نال اللہ سئیں جیڑھے اوندی رضا تے ٹُردن سدھے تے سلامتی دے رستے ݙکھیندے تے انہیں کوں کڈھ اندھاریں کنیں سوجھلے دو اپݨے حکم نال تے انہیں کوں سدھا رستہ ݙکھیندے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَ اُمَّهٗ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ؕ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ؕ وَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۷﴾

١٨۔ جیڑھے لوک اے آہدن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی اللہ اے او اصلو کافر ہن تے توں آکھ ݙے جو کیکوں اللہ دے مقابلے وچ کہیں گال دی طاقت ہے او چاہے تے مسیح ابن مریم تے اوندی ماتے جو کجھ زمین وچ سب کوں ہلاک کر ݙیوے۔ تے آسماں تے زمیں تے جو کجھ او نہیں ݙوناہیں دے درمیان سب تے اللہ دی حکومت جو چاہندے او پیدا کریندے تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

وَ قَالَتِ الْيَهُوْدُ وَ النَّصٰرٰى نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَ اَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ؕ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ؗ وَ اِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۸﴾

١٩۔ تے یہودی تے عیسائی آہدن جو اساں اللہ دے پتر ہیں تے اوندے پیارے ہیں توں آکھ ݙے اے گال تے او تہاکوں تہاڈے گناہیں دی وجہ کنیں عذاب کیوں ݙیندے سچ اے ہے جو تساں وی اوہیں بشر ہوے جیویں اوں بے پیدا کیتن جینکوں چاہندے بخش ݙیندے تے جینکوں چاہندے عذاب ݙیندے تے اللہ دی بادشاہت آسمانیں تے زمین تے جو کجھ انہیں ݙوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولݨے

يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْۢ بَشِيْرٍ وَّ لَا نَذِيْرٍ ؗ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَّ نَذِيْرٌ ؕ وَ اللّٰهُ عَلٰى

٢٠۔ اے اہل کتاب تہاڈو ساڈا رسول آ چکے او تہاڈے کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گالہیں بیان کریندے تاں جو تساں اے نہ آکھو جو ساڈو خوشخبری ݙیوݨ والا تے

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٠﴾

ڈراوݨ والا نئیں آیا ہݨ تہاڈو آگئے خوشخبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔ ع

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ وَجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖ وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢١﴾

٢١۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیرھی اوں تہاڈے اتے کیتی ہائی جڈاں اوں تہاڈے وچ نبی بݨائے تے تہاکوں بادشاہ بݨائس تے تہاکوں او کجھ ڈتس جو اوں زمانے دی کہیں قوم کوں نہ ڈتا ہا۔

يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ اے میڈی قوم داخل تھی ونجو ایں پاک زمین وچ جیرھی اللہ سئیں تہاڈے کیتے لکھ ڈتی ہے تے تساں نہ پھرو اپݨے کنڈیں دے بار نہ تاں تساں گھاٹا پا کے ولسو۔

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ انہیں آکھیے اے موسیٰ بے شک اوندے وچ ہیوں ظالم قوم رہندی ہے تے اساں اوندے وچ اصلو نہ پہسوں جے تئیں او اتھوں نکل نہ ونجن تے جے او نکل ونجن تے بے شک اساں پہہ ولیسوں۔

قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ غٰلِبُوْنَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ جیرھے ڈر دے پئے ہن انہیں وچوں ڈو بندیں آکھیا جنہیں تے اللہ سئیں انعام کیتا ہا جو تساں انہیں تے چڑھ کے دروازے وچ پہہ ونجو تے جڈاں پہہ ولسو تے بے شک تساں غالب آولسو تے جے تساں مومن ہوے تے اللہ تے بھروسہ کرو۔

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ اساں اوندے وچ اصلو کڈاہیں نہ پہسوں جے تئیں او اوندے وچ ہن توں تے تیڈا رب ونجو ڈوہیں جنگ کرو اساں اتھاہیں بیٹھے ہئیں۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَاَخِيْ فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں تے صرف اپݨے تے اپݨے بھرا تے اختیار ہے تے توں ساڈے تے نافرمان قوم دے درمیان فرق کر ڈے۔

قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۚ يَتِيْهُوْنَ

٢٧۔ اللہ سئیں آکھیا او لوک چالہی سال تک اوں زمین کنیں

فِي الْاَرْضِ ۭ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۶﴾

محروم رہسن تے زمین وچ گردان تھئے رہسن۔ تے توں نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ ابْنَيْ اٰدَمَ بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْاٰخَرِ ۭ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ۭ قَالَ اِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللّٰهُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ انہیں کوں ڈس آدم دے ڈو پتریں دا سچا واقعہ جڈاں ڈوناہیں قربانی کیتی تے ڈوناہیں وچوں ہک دی قربانی قبول تھی گئی تے ڈوجھے دی قبول نہ تھئی اوں آکھیا میں ضرور تیکوں قتل کر ڈیساں ڈوجھے آکھیا جو بے شک اللہ سئیں متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

لَىِٕنْۢ بَسَطْتَّ اِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِيْ مَآ اَنَا بِبَاسِطٍ يَّدِيَ اِلَيْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّىْٓ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ جے تئیں ودھایا اپنا ہتھ میکوں قتل کرݨ کیتے تے میں اپنا ہتھ تیڈو نہ ودھیساں جو تیکوں قتل کراں بے شک میں اپنے رب کنیں ڈرداں جیرھا سارے جہانیں دا رب۔

اِنِّىْٓ اُرِيْدُ اَنْ تَبُوْۗاَ بِاِثْمِيْ وَاِثْمِكَ فَتَكُوْنَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۚ وَذٰلِكَ جَزٰۗؤُا الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ بے شک میں چاہنداں جو توں میڈا تے اپنا گناہ چا گھنیں تے توں تھی ونجیں دوزخیں وچوں تے ظالمیں دا ایہو بدلہ ہے۔

فَطَوَّعَتْ لَهٗ نَفْسُهٗ قَتْلَ اَخِيْهِ فَقَتَلَهٗ فَاَصْبَحَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے راضی تھی گئے اوندا دل بھرا دے قتل کرݨ تے اوں کوں قتل کر ڈتس تے گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی گیا۔

فَبَعَثَ اللّٰهُ غُرَابًا يَّبْحَثُ فِي الْاَرْضِ لِيُرِيَهٗ كَيْفَ يُوَارِيْ سَوْءَةَ اَخِيْهِ ۭ قَالَ يٰوَيْلَتٰٓى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِثْلَ هٰذَا الْغُرَابِ فَاُوَارِيَ سَوْءَةَ اَخِيْ ۚ فَاَصْبَحَ مِنَ النّٰدِمِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے اللہ سئیں ہک کاں بھیجیا او زمین کوں اکریندا پیا ہا تاں جو اونکوں ڈکھالے جو او کیویں اپنے بھرا دی لاش کوں لکاوے۔ اوں آکھیا ہائے افسوس میں اے وی نئیں کر سگیا جو ایں کاں آلی کار تھی ونجاں ہا تے اپنے بھرا دی لاش لکا ڈیواں ہا تے شرمسار تھی گیا۔

مِنْ اَجْلِ ذٰلِكَ ڔ كَتَبْنَا عَلٰي بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ اَنَّهٗ مَنْ قَتَلَ نَفْسًۢا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسَادٍ فِي الْاَرْضِ فَكَاَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَمَنْ اَحْيَاهَا فَكَاَنَّمَآ اَحْيَا النَّاسَ جَمِيْعًا ۭ وَلَقَدْ جَاۗءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنٰتِ ۡ ثُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ فِي الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ ایں واسطے اساں بنی اسرائیل تے فرض کر ڈتا ہا جو جیرھا کہیں اینجھے شخص کوں مارے جیرھا قاتل نہ ہووے یا زمین وچ گیڑ نہ گھتیا ہوس اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے تے جیں اوں کوں جیندا رکھے اویں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھئے۔ ساڈے رسول انہیں ود کھلے کھلے نشان گھن کے آئن تے ول بے شک

انہیں وچوں بہوں سارے زمین وچ حد کنیں ودھ رہ گئن ۔

اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِیْنَ یُحَارِبُوْنَ اللّٰہَ وَرَسُوْلَہٗ وَیَسْعَوْنَ فِی الْاَرْضِ فَسَادًا اَنْ یُّقَتَّلُوْٓا اَوْ یُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَیْدِیْہِمْ وَاَرْجُلُھُمْ مِّنْ خِلَافٍ اَوْ یُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ذٰلِکَ لَھُمْ خِزْیٌ فِی الدُّنْیَا وَلَھُمْ فِی الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِیْمٌ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ بے شک جیرھے اللہ تے اوندے رسول نال جنگ کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھج کریندن انہیں دی سزا ایہے ہے جو او قتل کیتے ونجن یا پھانسی نال مار ڈیئے ونجن یا انہیں دے ہتھ تے پیر خلاف ورزی دی وجہ نال کپ ڈتے ونجن یا زمین وچوں کڈھ ڈتے ونجن ایہ انہیں دی رسوائی ایں دنیا وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے وڈا عذاب ۔

اِلَّا الَّذِیْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَیْھِمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰہَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۳۴﴾ ع

۳۵۔ سوائے انہیں دے جیرھے توبہ کرن ایں کنیں پہلے جو تساں انہیں کوں وسی گھنو تساں جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان ۔

یٰٓاَیُّھَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰہَ وَابْتَغُوْٓا اِلَیْہِ الْوَسِیْلَةَ وَجَاھِدُوْا فِیْ سَبِیْلِہٖ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اے ایمان والو اللہ کنیں ڈرو تے اللہ دے کولھو تھیوݨ دی راہ گولو تے اوندی راہ وچ کوشش کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو ۔

اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لَوْ اَنَّ لَھُمْ مَّا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا وَّمِثْلَہٗ مَعَہٗ لِیَفْتَدُوْا بِہٖ مِنْ عَذَابِ یَوْمِ الْقِیٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْھُمْ وَلَھُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ بے شک جیرھے لوکیں انکار کیتے جو کجھ زمین وچ اوتے ایندے برابر بیا وی انہیں کنیں ہووے ہا تے اے قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں بچݨ کیتے بدلے وچ ڈیون ہا تے انہیں کنیں قبول نہ کیتا ونجے ہا تے انہیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ۔

یُرِیْدُوْنَ اَنْ یَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا ھُمْ بِخٰرِجِیْنَ مِنْھَا وَلَھُمْ عَذَابٌ مُّقِیْمٌ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ او بھا کنیں نکلݨ چاہسن تے او بھا کنیں نکل نہ سگسن تے انہیں واسطے کھڑ وجݨ والا عذاب ۔

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوْٓا اَیْدِیَھُمَا جَزَآءً بِمَا کَسَبَا نَکَالًا مِّنَ اللّٰہِ وَاللّٰہُ عَزِیْزٌ حَکِیْمٌ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے چور مرد تے چور تریمت ڈوناہیں دے ہتھ کپ ڈیو ۔ اے انہیں دے جرم دا بدلہ ہے اللہ سئیں کنیں ۔ تے اللہ سئیں بہوں غالب تے بہوں سیاݨا ہے ۔

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِہٖ وَاَصْلَحَ فَاِنَّ اللّٰہَ یَتُوْبُ

۴۰۔ تے جیرھا شخص ظلم دے بعد توبہ کرے تے اصلاح کر

عَلَيۡهِ‌ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ۝٣٩

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کریسی بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

اَلَمۡ تَعۡلَمۡ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ‌ؕ يُعَذِّبُ مَنۡ يَّشَآءُ وَيَغۡفِرُ لِمَنۡ يَّشَآءُ‌ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَىۡءٍ قَدِيۡرٌ ۝٤٠

٤١۔ کیا توں نئیں جاݨدا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت آسمانیں تے زمین تے جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جینکوں چاہندے بخش ڈیندے تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوۡلُ لَا يَحۡزُنۡكَ الَّذِيۡنَ يُسَارِعُوۡنَ فِى الۡكُفۡرِ مِنَ الَّذِيۡنَ قَالُوۡۤا اٰمَنَّا بِاَفۡوَاهِهِمۡ وَلَمۡ تُؤۡمِنۡ قُلُوۡبُهُمۡ‌ۛ ۚ وَمِنَ الَّذِيۡنَ هَادُوۡا‌ ۛ ۚ سَمّٰعُوۡنَ لِلۡكَذِبِ سَمّٰعُوۡنَ لِقَوۡمٍ اٰخَرِيۡنَۙ لَمۡ يَاۡتُوۡكَ‌ ؕ يُحَرِّفُوۡنَ الۡكَلِمَ مِنۡۢ بَعۡدِ مَوَاضِعِهٖ‌ ۚ يَقُوۡلُوۡنَ اِنۡ اُوۡتِيۡتُمۡ هٰذَا فَخُذُوۡهُ وَاِنۡ لَّمۡ تُؤۡتَوۡهُ فَاحۡذَرُوۡا‌ ؕ وَمَنۡ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتۡنَـتَهٗ فَلَنۡ تَمۡلِكَ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ شَيۡـئًا‌ ؕ اُولٰٓـئِكَ الَّذِيۡنَ لَمۡ يُرِدِ اللّٰهُ اَنۡ يُّطَهِّرَ قُلُوۡبَهُمۡ‌ ؕ لَهُمۡ فِى الدُّنۡيَا خِزۡىٌ ۖۚ وَّلَهُمۡ فِى الۡاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيۡمٌ ۝٤١

٤٢۔ اے رسول تیکوں مونجھا نہ کرن انہیں لوکیں دیاں گالہیں جیرھے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکیں وچوں جو آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں اپݨے منہ نال تے انہیں دے دلیں نئیں منیا تے یہودیں وچوں کجھ لوک اینجھے ہن جیرھے کوڑیاں گالہیں بہوں سݨدن تے او بی قوم کوں سݨاوݨ کیتے سݨدن جیرھی تیں کنیں نئیں آئی او کتاب دے لفظیں کوں اصلی جا تو بدل ڈیندن تے آہدن جے تہاکوں اے حکم ڈتا ونجے تے منو تے جے اے حکم نہ ملے تے بچو تے جینکوں اللہ آزماوݨ چاہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے کیتے کجھ نوحیں کر سگدا۔ اے او لوکن جو اللہ سئیں انہیں دے دلیں کوں پاک کرݨ دا ارادہ وی نئیں کیتا۔ انہیں واسطے ایں دنیا وچ وی رسوائی ہے تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں وڈا عذاب۔

سَمّٰعُوۡنَ لِلۡكَذِبِ اَكّٰلُوۡنَ لِلسُّحۡتِ‌ ؕ فَاِنۡ جَآءُوۡكَ فَاحۡكُمۡ بَيۡنَهُمۡ اَوۡ اَعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ‌ ۚ وَاِنۡ تُعۡرِضۡ عَنۡهُمۡ فَلَنۡ يَّضُرُّوۡكَ شَيۡـئًا‌ ؕ وَاِنۡ حَكَمۡتَ فَاحۡكُمۡ بَيۡنَهُمۡ بِالۡقِسۡطِ‌ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الۡمُقۡسِطِيۡنَ ۝٤٢

٤٣۔ او کوڑ کوں بہوں سݨدن تے بہوں کھندن حرام تے جے او تیڈے کول آون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر یا توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے جے توں منہ پھیر گھنیں تے او اصلوں کجھ وی تیکوں نقصان نئیں پچا سگدے تے جے توں فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر بے شک اللہ سئیں انصاف کرݨ والیں کوں پسند کریندے۔

وَكَيۡفَ يُحَكِّمُوۡنَكَ وَعِنۡدَهُمُ التَّوۡرٰٮةُ فِيۡهَا حُكۡمُ

٤٤۔ تے او تیں کنیں کیویں فیصلہ کروسین جڈاں انہیں کنیں

اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ؕ وَمَآ اُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۳﴾

تورات موجود تے اوندے وچ اللہ دا حکم موجود تے او ایندے بعد اوں کنیں کنڈ کریندن تے او لوک مومن نئیں۔

ع

اِنَّآ اَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيْهَا هُدًى وَّنُوْرٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّوْنَ الَّذِيْنَ اَسْلَمُوْا لِلَّذِيْنَ هَادُوْا وَالرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْاَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوْا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوْا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوْا بِاٰيٰتِىْ ثَمَنًا قَلِيْلًا ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ بے شک اساں لہائی ہئی تورات اوندے وچ ہدایت تے نور۔ اوندے نال او انبیاء جیرھے ساڈے فرمانبردارن فیصلہ کریندن یہودیں دا تے اللہ والے تے علماوی فیصلہ کریندن اات گالہوں جو انہیں دے ذمے کتاب دی حفاظت ہائی تے او اوندے اتے نگران ہن توں لوکیں کنیں نہ ڈر تے میں کنیں ڈر تے تساں میڈی آیات دا تھوڑا مُل نہ گھنو تے جیرھا اوں تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرھی تعلیم اللہ سئیں لہائی ہئی تے او پکے کافرن۔

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيْهَآ اَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ ۙ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْاَنْفَ بِالْاَنْفِ وَالْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ ۙ وَالْجُرُوْحَ قِصَاصٌ ؕ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے اساں انہیں تے (تورات وچ) فرض کیتا ہا جو جان دے بدلے جان تے اکھ دے بدلے اکھ، نک دے بدلے نک کنیں دے بدلے کن تے ڈند دے بدلے ڈند۔ تے زخمیں دا وی او تلا بدلہ گھنو۔ تے جیرھا معاف کر ڈیوے تے اے اوندے گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے جیرھا فیصلہ نہ کریسی اوں تعلیم دے نال جیرھی اساں لہائی ہئی تے ایجھے لوک ظالمن۔

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ۪ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ فِيْهِ هُدًى وَّنُوْرٌ ۙ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اساں انہیں دے پیریں دے اتے عیسیٰ ابن مریم کوں بھیجئے جیرھا تصدیق کریندے تورات دی جیرھی اوندے اگو ہائی تے اساں اونکوں انجیل ڈتی اوندے وچ ہدایت تے نور ہا تے او اپنے کنیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے او اللہ کنیں ڈرن والیں کیتے نصیحت ہائی۔

وَلْيَحْكُمْ اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ انجیل والے اوندے مطابق فیصلہ کرن جیرھی تعلیم اللہ اوندے وچ لہائی ہئی تے جیرھا فیصلہ نہ کریسی اوندے مطابق جو اللہ سئیں لہائے تے ایجھے لوک وڈے باغی ہن۔

وَاَنْزَلْنَاۤ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ؕ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَاۤ اٰتٰىكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ۙ﴿۴۸﴾

۴۹ ـ تے اساں تیڈو سچ نال بھری ہوئی کتاب لہائی ہے جیرھی اپنے کنیں پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ہے تے اوندے اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو تعلیم اللہ سئیں لہائی ہے تے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کر اوں حق کوں چھوڑ کے جیرھا تیڈو آئے ۔ ہر کہیں واسطے تہاڈے وچوں اساں بݨائے چھوٹا تے وڈا راستہ (روحانی پانی ٹک پجݨ واسطے) تے جے اللہ چاہندا تے تہاکوں ہک ٹولہ بݨا ڈیندا تے اللہ سئیں اوندے بارے وچ تہاکوں ازمیندے جو اوں تہاکوں ڈتے تے تساں نیکیں وچ ہک ڈوجھے کنیں اگو ودھو اللہ سئیں دو تساں ساریں ولݨے تے او تہاکوں ڈسیسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے ہادے۔

وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ عَنْۢ بَعْضِ مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ؕ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰ ـ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو اللہ سئیں تیڈو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات دے پچھو نہ لگ تے انہیں کنیں بچ اے نہ تھیوے جو او تیکوں فتنے وچ پا کے اوں کنیں پریں ہٹا ڈیون جو اللہ تیڈو لہائے تے جے او پھر ونجن تے توں جاݨ گھن جو اللہ انہیں کوں انہیں دے کجھ گناہیں دی وجہ کنیں سزا ڈیوݨ چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں سارے نافرمان ۔

اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ؕ وَمَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ؑ﴿۵۱﴾ ع

۵۱ ـ کیا او جاہلیت دے فیصلے کوں چاہندن ۔ یقین رکھݨ والی قوم کیتے اللہ کنیں چنگا فیصلہ ہیا کون کریندے ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰۤى اَوْلِيَآءَ ؕ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِی الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲ ـ اے ایمان والو تساں یہودیں تے عیسائیں کوں اپݨا امدادی نہ بݨاؤ انہیں وچوں کجھ کجھ دے امدادی ہن تے جیرھا انہیں کوں تہاڈے وچوں امدادی بݨیسی او ہونائیں وچوں تھی ویسی ۔ تے بے شک اللہ سئیں ظالم قوم کوں کامیابی دی راہ

نیئں ڈکھلیندا۔

فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ؕ فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ؕ ﴿٥٢﴾

٥٣۔ توں انہیں لوکیں کوں جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے ڈیہدیں او درک درک کے انہیں دو ویندن تے آہدن اساں ڈر دے ہیں جو ساڈے اتے کوئی مصیبت نہ آپوے۔ تے تھی سگدے جو اللہ سئیں تہاڈے کیتے فتح گھن آوے یا اپنڑے ولوکوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالہیں تے جیرھیاں او اپنڑے دلیں وچ لکیندن شرمسار تھی ونجن۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ؕ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٥٣﴾

٥٤۔ تے مومن آہدن کیا اے اوہے لوکن جیرھے اللہ سئیں دیاں پکیاں قسماں کھندے ہن جو او بے شک تہاڈے نال ہن انہیں دے عمل ونج گئے تے او گھاٹا پاونڑ والیں وچوں تھی گئے

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ۫ يُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ؕ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٥٤﴾

٥٥۔ اے ایمان والو جیرھا تساں وچوں اپنڑے دین کنیں پھر ونجے تے اللہ سئیں جلدی ہک قوم گھن اوسی جیندے نال اللہ محبت کریسی تے او اللہ سئیں نال محبت کریسن او مومنیں تے مہربان ہوسن تے کافریں دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے رستے وچ جہاد کریسن تے کہیں ملامت کرنڑ والے دی ملام کنیں نہ ڈرسن اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وسعت ڈیونڑ والا تے جانڑ والا ہے۔

اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ﴿٥٥﴾

٥٦۔ تے بے شک اللہ تے اوندا رسول تے او مومن جیرھے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے رکوع کریندن تہاڈے امدادی ہن۔

وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿٥٦﴾

٥٧۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسول تے مومنیں کوں اپنڑا یار بنڑیندن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب تھیونڑ والی ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٥٧﴾

٥٨۔ اے ایمان والو نہ بنڑاؤ انہیں لوکیں کوں جنہیں تہاڈے دین کوں مذاق تے کھیڈ سمجھے انہیں لوکیں وچوں جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی تساں کنیں پہلے تے کافریں کوں سنگتی تے

اللہ کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوسے۔

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا وَّلَعِبًا ۭ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ﴿٥٩﴾

٥٩۔ تے جڈاں تساں نماز دو سڈیندے ہو او اینکوں مذاق تے کھیڈ بنا گھندن اے ایں واسطے جو اے او قوم جیرھی عقل نئیں کریندی۔

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّآ إِلَّآ أَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَآ أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۙ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿٦٠﴾

٦٠۔ توں آکھ ڈے اے اہلِ کتاب کیا تساں ساڈے نال ایں واسطے کوڑیندے ہو جو اساں اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے اوندے اتے جو ساڈے اتے لہایا گئے تے جو اساں کنیں پہلے لہایا گیا ہا بے شک تہاڈے وچوں بہوں سارے نافرمان ہن۔

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكَ مَثُوْبَةً عِنْدَ اللّٰهِ ۭ مَنْ لَّعَنَهُ اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيْرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوْتَ ۭ أُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّأَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ﴿٦١﴾

٦١۔ توں آکھ کیا میں تہاکوں انہیں لوکیں دا حال ڈساں جنہیں دا بدلہ اللہ دے نزدیک ایں کنیں وی بُرا ہے۔ انہیں تے اللہ سئیں لعنت کیتی تے اپنا غضب لہائے تے انہیں وچوں کجھ کوں بناڈتے سی بھولوں تے بجامے تے انہیں شیطان دی پوجا کیتی ہے۔ انہیں لوکیں دا ٹھکانہ بہوں بُرا ہے تے او سدھے راہ کنیں تھڑک گیئن۔

وَإِذَا جَآءُوْكُمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَقَدْ دَّخَلُوْا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ تے جڈاں او تساں کنیں اندن آہدن اساں ایمان گھن آئے ہیں تے او کفر نال پہندن تے کفر نال ہی باہر نکلدن تے اللہ سئیں بہوں جانڑدے جو او لکیندن۔

وَتَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ يُسٰرِعُوْنَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٣﴾

٦٣۔ تے توں انہیں وچوں بہوں ساریں کوں ڈیہدیں جو او درک کے ویندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاونڑ دو بہوں بُرا ہے جو او کریندن۔

لَوْلَا يَنْهٰىهُمُ الرَّبّٰنِيُّوْنَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۭ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ کیوں نئیں ہٹکیندے انہیں کوں اللہ والے تے علماء گناہ دیاں گالہیں کرنڑ تے حرام کھاونڑ کنیں بہوں بُرا ہے جو او کریندن۔

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ ۭ غُلَّتْ أَيْدِيْهِمْ وَلُعِنُوْا بِمَا قَالُوْا ۘ بَلْ يَدٰهُ مَبْسُوْطَتٰنِ ۙ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ ۭ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ

٦٥۔ تے یہودی آہدن جو اللہ دے ہتھ بدھے پئین۔ انہیں دے اپنڑے ہتھ بدھ ڈتے گیئن تے انہیں تے لعنت کیتی گئی جو او انہیں آکھے۔ اوندی وجہ نال خدا دے تے ڈوہیں

رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ؕ وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ؕ كُلَّمَآ اَوْقَدُوْا نَارًا لِّلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ ۙ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا ؕ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۶۴﴾

بتھ کھلے ہن تے او خرچ کریندے جیویں چاہندے تے انہیں وچوں بہوں ساریں کوں ضرور ودھیسی اے تعلیم جو تیڈے رب کنیں تیڈو لہائی گئی ہے منہ زوری تے کفر وچ تے اساں انہیں وچ قیامت دے ڈینہہ تئیں دشمنی تے بغض پیدا کر ڈتے . جڈاں وی انہیں جنگ کیتے بھا بھڑکائی اللہ سئیں اوں کوں وسما ڈتے تے درکدن زمین وچ گیڑ گھتن کیتے تے اللہ سئیں گیڑیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتٰبِ اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنٰهُمْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۶۵﴾

٦٦۔ تے جے اہل کتاب ایمان گھن آدن ہا تے اللہ کنیں ڈرن ہا تے اساں انہیں کنیں انہیں دے گناہ مٹا ڈیوں ہا تے انہیں کوں نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِّنْ رَّبِّهِمْ لَاَكَلُوْا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ ؕ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ؕ وَكَثِيْرٌ مِّنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۶۶﴾ ع

٦٧۔ تے جے او تورات تے انجیل کوں قائم کرن ہا تے جیرھی تعلیم انہیں دو لہائی گئی" انہیں دے رب دلو تے او اپنے اتو وی کھاون ہا تے پیریں تلوں وی انہیں وچوں ہک ٹولہ ادھلا کم کرن والا ہے تے انہیں وچوں بہوں سارے اوہن بہوں برا ہے جو او کریندن۔

ع ۹ ۱۴

يٰۤاَيُّهَا الرَّسُوْلُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ؕ وَاِنْ لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ ؕ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۶۷﴾

٦٨۔ اے رسول توں پچا ڈے جو تیڈے رب کنیں تیڈو لہایا گئے تے جے تیں اے نہ کیتا تے تیں اوندا سنیہا نئیں پچایا تے اللہ سئیں تیکوں بچیسی لوکیں کنیں تے بے شک اللہ سئیں کافر قوم کوں کامیابی دی راہ نئیں ڈکھیندا۔

قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ لَسْتُمْ عَلٰى شَىْءٍ حَتّٰى تُقِيْمُوا التَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ مَّآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ۚ فَلَا تَاْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۶۸﴾

٦٩۔ توں آکھ اے اہل کتاب تساں کہیں گال تے نوے جے تئیں تساں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کوں تے جو تہاڈو تہاڈے رب دلو لہایا گئے تے ضرور ودھیسی او تعلیم جیرھی تہاڈے رب کنیں تہاڈو لہائی گئی ہے منہ زوری تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں افسوس نہ کر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَالَّذِيْنَ هَادُوْا وَالصّٰبِئُوْنَ وَالنَّصٰرٰى مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

٧٠۔ بے شک جیرھے ایمان دارن تے جیرھے یہودی تے صابی تے عیسائی ہن انہیں وچو جیرھا اللہ تے آخرت

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٧٠﴾

ویسے ڈینہہ تے ایمان گھن آوے تے نیک عمل کرے تے اوندے اتے کوئی خوف نہ ہوسی تے نہ او مونجھے تھیسن ۔

لَقَدْ اَخَذْنَا مِيْثَاقَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ وَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ رُسُلًا ؕ كُلَّمَا جَآءَهُمْ رَسُوْلٌۢ بِمَا لَا تَهْوٰٓى اَنْفُسُهُمْ ۙ فَرِيْقًا كَذَّبُوْا وَفَرِيْقًا يَّقْتُلُوْنَ ﴿٧١﴾

٧١۔ تے اساں بنی اسرائیل کنیں پکا وعدہ گھدا ہا تے اساں انہیں دو رسول پٹھئے ہن جڈاں وی انہیں دو رسول آئے او تعلیم گھن کے جیرھی انہیں دے دل پسند نہ کریندے ہن تے کجھ کوں تے انہیں جھٹلا ڈیتا تے کجھ کوں او قتل کرݨ چاہندے ہن ۔

وَحَسِبُوْٓا اَلَّا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ فَعَمُوْا وَصَمُّوْا ثُمَّ تَابَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوْا وَصَمُّوْا كَثِيْرٌ مِّنْهُمْ ؕ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿٧٢﴾

٧٢۔ تے انہیں دا خیال اے ہا جو کوئی فتنہ پیدا نہ تھیسی تے او اندھے تے بوڑے تھی گئے ول اللہ سئیں انہیں تے رحمت کیتی انہیں وچوں بہوں سارے ول اندھے تے بوڑے تھی گئے تے اللہ سئیں جو او کریندن ڈیہدا پئے ۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ وَقَالَ الْمَسِيْحُ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ ؕ اِنَّهٗ مَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَاْوٰىهُ النَّارُ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ﴿٧٣﴾

٧٣۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں آکھئے جو بے شک مسیح ابن مریم ہی اللہ ہے تے مسیح تے آکھیا ہا اے بنی اسرائیل تساں اللہ دی عبادت کرو جیرھا میڈا وی رب تے تہاڈا وی رب ۔ بے شک جیرھا اللہ دا شریک بݨیسی تے اللہ سئیں اوندے کیتے بہشت حرام کر ڈیتی ہے تے اوندا ٹھکاݨا دوزخ تے ظالمیں دا کوئی امدادی نئیں ۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ ثَالِثُ ثَلٰثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّآ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ؕ وَاِنْ لَّمْ يَنْتَهُوْا عَمَّا يَقُوْلُوْنَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٧٤﴾

٧٤۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں آکھئے جو بے شک اللہ تریں وچوں ہک ہے سڑو کوئی معبود نئیں سوائے ہک معبود دے تے جے او اے آکھݨ کنیں نہ رُکئے تے انہیں کافریں کوں ضرور عذاب پہنچسی ڈکھ ڈیوݨ والا ۔

اَفَلَا يَتُوْبُوْنَ اِلَى اللّٰهِ وَيَسْتَغْفِرُوْنَهٗ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٧٥﴾

٧٥۔ کیا او اللہ دو نئیں جھکدے تے اوں کنیں بخشش نئیں منگدے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان ۔

مَا الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُوْلٌ ۚ قَدْ خَلَتْ مِنْ

٧٦۔ مسیح ابن مریم نہ ہن سوائے ہک رسول تے اوں

قَبْلِهِ الرُّسُلُ ۗ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ﴿٧٦﴾

کنیں پہلے سارے رسول مرگئین تے اوندی ما سچی ہائی او ڈوہیں کھاݨا کھندے ہن ۔ توں ڈیکھ اساں کیویں انہیں تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں ۔ توں ول ڈیکھ جو انہیں دے خیال کیویں بدلیج ویندن ۔

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٧﴾

٧٧ ۔ توں آکھ کیا تساں اللہ سئیں کوں چھوڑ کے اوندی عبادت کریندے ہو جیرھا نہ تہاکوں ڈکھ بچا سگدے تے نہ فائدہ ۔ بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے ۔

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٨﴾

ع ١٠

٧٨ ۔ توں آکھ اے اہل کتاب اپݨے دین دے بارے وچ ناحق حد کنیں نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھو نہ چلو جیرھی تساں کنیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں ساریں کوں انہیں گمراہ کیتا ہا تے او سدھے راہ کنیں تھڑک گئے ہن ۔

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ لِسَانِ دَاوُودَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٩﴾

٧٩ ۔ بنی اسرائیل وچوں جنہیں کفر کیتے انہیں تے لعنت کیتی گئی ہے داؤد تے عیسٰی ابن مریم دی زبانی ۔ ایں واسطے جو او نافرمانی کریندے تے حد کنیں ودھدے ہن ۔

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٨٠﴾

٨٠ ۔ تے ہک ڈوجھے کوں برائی کنیں جیرھی او کرن ہا روکیندے نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن ۔

تَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا ۚ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨١﴾

٨١ ۔ توں انہیں وچوں بہوں ساریں کوں ڈیہدیں جو او کافریں کوں اپݨا امدادی بݨیندن بہوں بُرا ہے جو انہیں اپݨی مرضی نال اگو بھیجے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے تے او عذاب وچ پئے راہسن ۔

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَٰكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

٨٢ ۔ تے جے او اللہ تے اوندے نبی تے جو اوندو لہایا گئے ایمان گھن آون ہا تے نہ بݨاون ہا انہیں کوں سنگتی (تے چنگا ہا) تے بے شک انہیں وچوں بہوں سارے نافرمان ۔

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اِنَّا نَصٰرٰى ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳-توں مومنیں دی دشمنی وچ یہودیں کوں تے انہیں کوں جیرھے مُشرکن سخت پیسیں تے توں پیسیں مومنیں دے زیادہ کولہو محبت کرݨ وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اساں عیسائی ہیں اسے ایں واسطے جو انہیں وچ علماء (پادری) تے اللہ والے ہن تے بے شک او دڈائی نئیں کریندے۔

وَاِذَا سَمِعُوْا مَآ اُنْزِلَ اِلَى الرَّسُوْلِ تَرٰٓى اَعْيُنَهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے جڈاں او کلام سُݨدن او جیرھا رسول دو لہایا گئے جے تلا انہیں حق سُنجاݨئے توں ڈیہدیں انہیں دی اکھیں وچو ہنجھو وہیہ پندن تے او آہدن اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں توں ساکوں گواہیں وچ لکھ گھن۔

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ اَنْ يُّدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اساں اللہ تے ایمان نہ گھن آؤں تے جو ساڈو حق آئے تے ساڈی خواہش جو ساڈا رب ساکوں داخل کرے نیک لوکیں وچ۔

فَاَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوْا جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶ تے اللہ سئیں انہیں کوں ایں گال دے بدلے وچ بہشت ڈیسی جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں پین او اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے ایہو نیک لوکیں دا بدلہ ہے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے جنہیں انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں جھٹلائے تیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُحَرِّمُوْا طَيِّبٰتِ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ اے ایمان والو تساں پاک چیزاں جیرھیاں اللہ سئیں تہاڈے کیتے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حد کنیں نہ ودھو بے شک اللہ سئیں زیادتی کرݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۠ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے تساں کھاؤ جو تہاکوں اللہ سئیں ڈتے حلال تے پاک شیں تے اللہ کنیں ڈرو جیندے اتے تساں ایمان گھن آئے ہو۔

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِيْٓ اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُّؤَاخِذُكُمْ

۹۰۔ تہاڈی فضول قسمیں تے تہاکوں اللہ سئیں نئیں

بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَيْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗٓ اِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسٰكِيْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِيْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ اَوْ تَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ ۭ فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ ۭ ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَيْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ۭ وَاحْفَظُوْٓا اَيْمَانَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝

پکڑیندا تے او تہاکوں جیرھیاں تساں پکیاں قساں کھندے ہو انہیں تے جنہیں دا کفارہ ہے ڈہ مسکینیں کوں او کھاݨا کھواوٗ جیرھا تساں اپݨے گھروالیں کوں کھویندے ہو یا انہیں دے کپڑے یا ہک غلام کوں آزاد کرو تے جیں کوں طاقت نہ ہوئے او ترے روزے رکھے۔ اے تہاڈی قسمیں دا کفارہ ہے جیرھیاں تساں کھندے ہو تے اپݨی قسمیں دی حفاظت کرو ایویں اللہ سئیں اپݨے حکم تہاڈے کیتے کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۹۱

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جوا تے بت تے تیریں نال کرا کڈھݨ پلیت تے شیطانی کم این کنیں بچو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

اِنَّمَا يُرِيْدُ الشَّيْطٰنُ اَنْ يُّوْقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاۗءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّنْتَهُوْنَ ۝۹۲

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڈے درمیان شراب تے جوئے نال دشمنی تے بغض پاوݨ چاہندے تے تہاکوں اللہ دے ذکر تے نماز کنیں ہٹاوݨ چاہندے تے کیا تساں رک ویسو۔

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَاحْذَرُوْا ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا عَلٰي رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ۝۹۳

۹۳۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (اوندے) رسول دی فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گیوے تے جاݨ گھنو جو ساڈے رسول دی ذمہ داری صرف کھول کے پچا ڈیوݨ ہے۔

لَيْسَ عَلَي الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جُنَاحٌ فِيْمَا طَعِمُوْٓا اِذَا مَا اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاٰمَنُوْا ثُمَّ اتَّقَوْا وَّاَحْسَنُوْا ۭ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ۝۹۴

۹۴۔ مومنیں تے نیک عمل کرݨ والیں تے کوئی گناہ نئیں جو او کھاون جیڑاں او اللہ کنیں ڈرن تے ایمان گھن آون تے نیک عمل کرن تے ول تقویٰ وچ ودھن تے ایمان وچ وی ول تقویٰ وچ ودھن تے احسان کرن تے اللہ احسان کرݨ والیں کوں پسند کریندے۔ ع

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللّٰهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهٗٓ اَيْدِيْكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللّٰهُ مَنْ يَّخَافُهٗ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدٰي بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهٗ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۹۵

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سئیں تہاکوں ازمیسی اوں تھوڑے شکار نال جے تک تہاڈے ہتھ تے نیزے پُج سگسن تاں جو اللہ سئیں ظاہر کرے جیرھا او ڈھر تھی کے اوں کنیں

ݙر دے ۔ تے جیرھا ایندے بعد حد کنیں ودھسی تے اوندے واسطے ݙکھ ݙیوݨ والا عذاب ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَاَنْتُمْ حُرُمٌ ؕ وَمَنْ قَتَلَهٗ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا ۢ بٰلِغَ الْكَعْبَةِ اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ وَبَالَ اَمْرِهٖ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ؕ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ مِنْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ اے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جݙاں تساں احرام وچ ہوو تے جیرھا اونکوں مریسی جاݨ بجھ کے تے اوندا بدلہ او ہو جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریئے ݙو انصاف کرݨ والے تہاݙے وچوں ایندا فیصلہ کریسن تے اوں کوں قربانی کیتے کعبے تک پہچاوݨاں ضروری ہے یا مسکینیں دا کھاݨا یا ایندے برابر روزے ہن تاں جو او اپݨے برے کم دی سزا پاوے ۔ جو گذر گئے او اللہ سئیں معاف کر ݙتے تے جیں ولا کیتا تے اللہ سئیں اوں کوں سزا ݙیسی تے اللہ سئیں غالب تے سزا ݙیوݨ والا ہے ۔

اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ تہاݙے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندا کھاوݨ تہاݙے تے بنہیں مسافریں دے فائدے کیتے ہے ۔ تہاݙے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تئیں تساں احرام وچ ہوو تے اللہ کنیں ݙر دے ریہو جیندو تساں کٹھے کر کے سݨیتے ویسو

جَعَلَ اللّٰهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ ؕ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ اللہ سئیں عزت والے گھر کعبے کوں لوکیں دی ترقی کیتے ذریعہ بݨائے تے عزت والے مہینے کوں تے قربانیں کوں تے پٹے والے جانوریں کوں اے ایں واسطے تاں جو تساں جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں جاݨدے جو آسمانیں وچ تے جو زمین وچ تے بے شک اللہ سئیں ہر شئے کوں بہوں جاݨدے ۔

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ؕ﴿۹۹﴾

۹۹۔ تے تساں جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں سخت سزا ݙیوݨ والا تے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا ہے ۔

مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ

۱۰۰۔ ساݙے رسول دے ذمہ صرف پہچاوݨ تے اللہ سئیں

وَ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٩٩﴾

جانڑدے جو تساں ظاہر کریندے ہو تے جو تساں لکیندے ہو۔

قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَ الطَّيِّبُ وَلَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع

۱۰۱۔ توں آکھ ڈیوے جو خبیث تے پاک ہکو جہیں نئیں ہوندے بھانویں تیکوں خبیث دی کثرت چنگی وی لگے۔ تے اے عقل والو اللہ کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ۗ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ اے ایمان والو اینجھاں گالہیں نہ پچھو جو تہاڈے اتے ظاہر کر ڈتیاں ونجن تے تہاکوں بُریاں لگن تے جے انہیں دے متعلق پچھو جڈاں قرآن لہندا پیا ہووے تے او تہاڈے اتے ظاہر کر ڈتیاں ویسن اللہ سئیں آپ انہیں کوں ظاہر نئیں کیتا تے اللہ سئیں بہوں بخشنڑ والا تے بہوں سمجھ نال کم گھننڑ والا ہے۔

قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا بِهَا كٰفِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ تساں کنیں پہلے وی ہک قوم نے انہیں گالہیں دا پچھیا ہا تے ول انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ۗ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ تے اللہ سئیں نئیں بنڑایا بحیرہ (ڈہ پال جنڑن والی ڈاچی دے کن کپنڑ دی رسم) تے نہ سائبہ (پنج پال جنڑن والی ڈاچی) تے نہ وصیلہ (بکری کوں لیلا لیلی جاوڑے جاون) تے انہیں کوں کہیں ہک کوں ذبح نہ کرن تے نہ اوں (سانہن کوں چھوڑ ڈیونڑ جیندی نسل وچوں ڈہ پال تھی ونجن) (اے رسماں غلط ہن) تے بے شک جیڑھے کافر ہن او اللہ دے خلاف کوڑ بدھیندن تے انہیں وچوں بہوں سارے عقل نئیں کریندے۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۭ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٤﴾

۱۰۵۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیندے ہن آؤ اوندو جو اللہ نے لہائے تے آؤ اوندے رسول دو او آہدن ساکوں او کافی ہے جیندے اتے اساں اپنڑے پیو ڈاڈے کوں پاتے بھانویں انہیں دے پیو ڈاڈے کجھ وی نہ جانڑدے ہوون تے نہ سدھے رستے تے ہوون۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ۭ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا

۱۰۶۔ اے ایمان والو تہاڈی جانیں دا تہاڈے اتے حق ہے جیڑھا گمراہ تھی گئے او تہاکوں نقصان نئیں پچا سگدا جے تساں

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝

سدھے رستے تے ہوو۔ تساں ساریں اللہ دو ولنڑے ول او تہاکوں جو تساں کریندے ہاوے ڈیسی

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ۚ تَحْبِسُوْنَهُمَا مِنْۢ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِيْ بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ۝

۱۰۷۔ اے ایمان والو جڈاں تہاڈے وچوں کوئی مرنڑ لگے تے وصیت دے وقت تہاڈی گواہی دا طریقہ اے ہوسی جو تہاڈے وچوں ڈو انصاف کرنڑ والے ہون یا ڈو بے غیریں وچوں ہون تے جے تساں سفر وچ ہوو تے تہاکوں موت دی مصیبت آ ونجے تے انہیں ڈوناہیں کوں نماز دے بعد روک گھنو تے او اللہ دی قسم کھاون جے تہاکوں شک پئے ونجے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نئیں گدھا بھانویں او کولہو دا سکا ہووے تے اساں اللہ دی گواہی کوں نہ لکیسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں وچوں تھی ویسوں۔

فَاِنْ عُثِرَ عَلٰٓى اَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ اِثْمًا فَاٰخَرٰنِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْاَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ اَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَآ ۖ اِنَّآ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ لگ ونجے جو انہیں اپنڑے ذمے گناہ گھن گدھے تے ول ہے ڈو انہیں دی جا تے کھڑے تھیون انہیں وچوں جنہیں دے خلاف پہلے ڈو نے گواہی ڈتی ہائی او ڈوہیں اللہ دی قسم کھاون جو ساڈی گواہی انہیں ڈو دی گواہی کنیں زیادہ سچی ہے تے اساں زیادتی نئیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں وچوں تھی ویسوں۔

ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يَّاْتُوْا بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ اَوْ يَخَافُوْٓا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانٌۢ بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ ۗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا ۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کوں ایندے زیادہ کولہو کر ڈیسی جو او گواہی واقعے دے مطابق ڈیون یا او ڈرن جو انہیں دی قسم دے بعد بی قسم اوں کوں رد کرنڑ واسطے پیش کر ڈتی ویسی۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے سنڑو تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں سدھا راہ نئیں ڈکھلیندا۔

ع ۱۴/۴

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اُجِبْتُمْ ۖ قَالُوْا لَا عِلْمَ لَنَا ۖ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ۝

۱۱۰۔ جڈاں اللہ سئیں ساریں رسولیں کوں کٹھا کریسی تے آکھسی تہاکوں کیا جواب ڈتا گیا ہا تے او آکھسن ساکوں پتہ نئیں بے شک توں غیب کوں بہوں جانڑدیں۔

اِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ ۘ اِذْ اَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ ۙ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۚ وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْـَٔةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ طَيْرًا ۢ بِاِذْنِيْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ جڈاں اللہ نے آکھیا اے عیسیٰ ابن مریم توں یاد کر ساڈی اوہ نعمت جیہڑی اساں تیڈے اتے کیتی ہائی تے تیڈی ما تے جڈاں روح القدس نال تیڈی مدد کیتی ہم۔ توں لوکیں نال گالہیں کریندا ہانویں پینگھے (چھوٹی عمر) وچ تے ڈھلدی جوانی وچ جڈاں میں تیکوں کتاب تے سٹمپ تے سکھائی ہائی تورات تے انجیل وی تے جڈاں توں مٹی نال پکھی آلی کار میڈے حکم نال بݨیندا ہانویں تے توں اوندے وچ پھوکاں ماریندا ہانویں تے میڈے حکم نال پکھی بݨ ویندا ہا تے توں جماندرو اندھے تے کوڑھی کوں میڈے حکم نال ٹھیک کریندا ہانویں تے میڈے حکم نال مردے کڈھیندا ہانویں تے جڈاں میں بنی اسرائیل کوں تیں کنیں پریں رکھے جڈاں توں انہیں کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانویں تے انہیں وچوں جیہڑے لوکیں انکار کیتا ہا انہیں آکھیا اے تاں صرف کھلا کھلا جادو ہے۔

وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَبِرَسُوْلِيْ ۚ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے جڈاں میں حواریں دو وحی کیتی جو تساں ایمان گھن آؤ میڈے اتے تے میڈے رسول تے انہیں آکھیا اساں من گِدھے تے توں گواہ رہ جو اساں بے شک مسلمان ہیں۔

اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَاۗىِٕدَةً مِّنَ السَّمَاۗءِ ۭ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ جڈاں حواریں آکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا تیڈا رب اے طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں مائدہ لہاوے اوں آکھیا اللہ کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوے۔

قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَىِٕنَّ قُلُوْبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُوْنَ عَلَيْهَا مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ انہیں آکھیا اساں چاہندے ہیں جو اساں اوندے وچوں کھاؤں تے ساڈے دِل تسلی پکڑن تے اساں جاݨ گھنوں جو بے شک تیں سچ آکھے اساں اوندے اتے گواہ بݨ ونجوں۔

قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَاۗىِٕدَةً مِّنَ السَّمَاۗءِ تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے آکھیا اے اللہ اے ساڈے رب ساڈے اتے مائدہ لہا آسمان کنیں ساڈے پہلیں تے پچھلیں واسطے عید تھی ونجے تے تیڈے ولو نشان ہووے تے ساکوں رزق ڈیوے تے توں بہترین رزق ڈیوݨ والا ہویں۔

قَالَ اللّٰهُ اِنِّیْ مُنَزِّلُهَا عَلَیْكُمْ ۚ فَمَنْ یَّكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّیْۤ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّاۤ اُعَذِّبُهٗۤ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶۔ اللہ سئیں آکھیا بے شک میں او تہاڈے اتے لہینداں تے ایندے بعد جے کہیں تہاڈے وچوں کفر کیتا تے میں اوں کوں عذاب ڈیساں۔ ایجھا عذاب جیرھا دنیا وچ میں کہیں کوں نہ ڈتا ہوسی۔

ع ۱۵ ۵

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ یٰعِیْسَى ابْنَ مَرْیَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُوْنِیْ وَاُمِّیَ اِلٰهَیْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا یَكُوْنُ لِیْۤ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَیْسَ لِیْ ۗ بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ فَقَدْ عَلِمْتَهٗ ؕ تَعْلَمُ مَا فِیْ نَفْسِیْ وَلَاۤ اَعْلَمُ مَا فِیْ نَفْسِكَ ؕ اِنَّكَ اَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوْبِ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷۔ تے جڈاں اللہ سئیں آکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا تیں لوکیں کوں آکھیا ہا جو میکوں تے میڈی ما کوں ڈو خدا بنا اللہ کوں چھوڑ کے۔ اوں آکھیا توں پاک ہیں میکوں کیا حق ہا جو میں او آکھاں ہا جیندا میکوں کوئی حق نہ ہا جے میں آکھیا ہوسی تے توں اوں کوں جانڈیں جو میڈے دِل وچ توں اونکوں جانڈیں تے جو تیڈے دِل وچ۔ میں نئیں جانڈا بے شک توں غیب کوں بہوں جانڑ والا ہیں۔

ما قُلْتُ لَهُمْ اِلَّا مَاۤ اَمَرْتَنِیْ بِهٖۤ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ رَبِّیْ وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنْتُ عَلَیْهِمْ شَهِیْدًا مَّا دُمْتُ فِیْهِمْ ۚ فَلَمَّا تَوَفَّیْتَنِیْ كُنْتَ اَنْتَ الرَّقِیْبَ عَلَیْهِمْ ؕ وَاَنْتَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ شَهِیْدٌ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ میں انہیں کوں صرف او آکھے جو تیں میکوں حکم ڈتا ہا جو اللہ دی عبادت کرو جیرھا میڈا وی رب تے تہاڈا وی رب اوتیں میں انہیں تے نگران ہانئیں جے تیں انہیں وچ ہانئیں جڈاں تیں میکوں وفات ڈے ڈتی تے توں ہی انہیں تے نگران ہانویں تے توں ہر چیز تے نگرانئیں۔

اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۚ وَاِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ جے انہیں کوں عذاب ڈیویں تے بے شک او تیڈے بندِن تے جے توں انہیں کوں بخش ڈیویں تے بے شک توں غالب تے بہوں سیانڑاں ایں۔

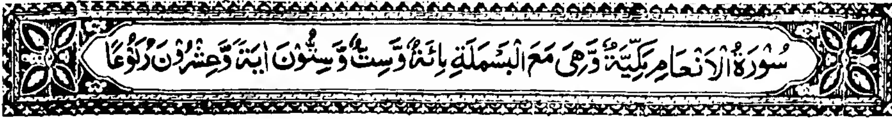
قَالَ اللّٰهُ هٰذَا یَوْمُ یَنْفَعُ الصّٰدِقِیْنَ صِدْقُهُمْ ؕ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَاۤ اَبَدًا ؕ رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ اللہ سئیں آکھیا اے جہاڑا ہے سچیں کوں انہیں دا سچ فائدہ ڈیسی انہیں واسطے بہشت جیندے وچ نہراں وہندیاں پئین اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔ اللہ انہیں تے راضی تھی گئے تے او اللہ تے راضی تھی گئین۔ اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا فِیْهِنَّ ؕ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۱۔ آسمانیں تے زمین تے جو کجھ انہیں دے وچ انہیں دی بادشاہی اللہ کیتے ہے تے او ہر شئے تے قادر ہے۔

ع ۱۶

سورۃ انعام مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۱۶۶ آیتاں تے ۲۰ رکوع ہن۔

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالنُّوۡرَ ؕ ثُمَّ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا بِرَبِّهِمۡ يَعۡدِلُوۡنَ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ سیٔں واسطے ہن جیں آسمانیں تے زمین کوں بنائے تے اندھارے تے سوجھلا بنائس ایندے باوجود کافر لوک اپنڑے رب دا شریک بنڑیندن

هُوَ الَّذِىۡ خَلَقَكُمۡ مِّنۡ طِيۡنٍ ثُمَّ قَضٰۤى اَجَلًا ؕ وَاَجَلٌ مُّسَمًّى عِنۡدَهٗ ثُمَّ اَنۡتُمۡ تَمۡتَرُوۡنَ ③

۳۔ او ہو ہے جیں تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے وقت مقرر کیتس تے ایں مقرر وقت دا علم ہوونکوں ہے ول وی تساں شک کریندے ہو۔

وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَفِى الۡاَرۡضِ ؕ يَعۡلَمُ سِرَّكُمۡ وَجَهۡرَكُمۡ وَيَعۡلَمُ مَا تَكۡسِبُوۡنَ ④

۴۔ او ہو اللہ جیڑھا آسمانیں تے زمینیں وچ او تہاڈے رازیں کوں وی جانڑدے تے تہاڈے ظاہر کوں وی تے او جانڑدے جو تساں کمندے ہو۔

وَمَا تَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ اٰيَةٍ مِّنۡ اٰيٰتِ رَبِّهِمۡ اِلَّا كَانُوۡا عَنۡهَا مُعۡرِضِيۡنَ ⑤

۵۔ تے جڈاں وی انہیں دے رب دے نشانیں وچوں کوئی نشان اندے تے او اوں کنیں منہ پھیر گھندن۔

فَقَدۡ كَذَّبُوۡا بِالۡحَـقِّ لَـمَّا جَآءَهُمۡ ؕ فَسَوۡفَ يَاۡتِيۡهِمۡ اَنۡۢـبٰٓـؤُا مَا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ⑥

۶۔ بے شک انہیں سچ کوں جھٹلائے جڈاں او انہیں دو آگئے۔ تے جلدی اونہیں کوں او خبراں مل ویسن جنہیں تے او کھلدن۔

اَلَمۡ يَرَوۡا كَمۡ اَهۡلَـكۡنَا مِنۡ قَبۡلِهِمۡ مِّنۡ قَرۡنٍ مَّكَّنّٰهُمۡ فِى الۡاَرۡضِ مَا لَمۡ نُمَكِّنۡ لَّـكُمۡ وَاَرۡسَلۡنَا السَّمَآءَ عَلَيۡهِمۡ مِّدۡرَارًا ۖ وَّجَعَلۡنَا الۡاَنۡهٰرَ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهِمۡ فَاَهۡلَكۡنٰهُمۡ بِذُنُوۡبِهِمۡ وَاَنۡشَاۡنَا مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ قَرۡنًا اٰخَرِيۡنَ ⑦

۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں جو انہیں کنیں پہلے اساں کتنے زمانے دے لوکیں کوں ہلاک کیتے اساں انہیں کوں زمین وچ او طاقت ڈتی ہائی جیڑھی تہاکوں نئیں ڈتی تے اساں انہیں تے بدلیں کنیں ڈاڈھا مینہ وسائے تے انہیں واسطے نہراں بنائن جیڑھیاں انہیں دے ماتحت چلدیاں ہن ول اساں انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈتا تے اوندے بعد

ہک بی نسل پیدا کر ڈِتی ۔

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑧

۸۔ تے جے اساں تیڈے اتے کاغذیں تے لکھی ہوئی کتاب لہیندے تے او انکوں ہتھ نال وی چھی ہن تے وی ول وی کافر ایہو آکھسن اے تے کھلا کھلا فریب ۔

وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ ۭ وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ⑨

۹۔ تے او آہدن ایندے اتے کیوں نئیں لہایا گیا فرشتہ تے جے اساں فرشتہ لہاؤں ہا تاں ایں گال دا فیصلہ تھی ونجے ہا تے انہیں کوں ول مہلت نہ ڈِتی ونجے ہا ۔

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا يَلْبِسُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جے اساں انکوں فرشتہ بناؤں ہا تے اوں کوں وی آدمی دی شکل وچ بھیجوں ہا تے جیرھی گال ہن انہیں تے مشتبہ تھئی پئی ہے ول وی اساں مشتبہ رکھوں ہا ۔

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑪ ع

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیتا گئے ۔ تے پچھیں اوں عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او انہیں کوں گھیر (ولپیٹ) گھدے ۔

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ⑫

۱۲۔ توں آکھ جو زمین وچ ٹرو پھرو ول ڈیکھو جو جھٹلاوݨ والیں دا انجام کیا تھئے ۔

قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ قُلْ لِّلّٰهِ ۭ كَتَبَ عَلٰي نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۭ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑬

۱۳۔ توں آکھ کیندا ہے جو آسمانیں تے زمین وچ ہے (ول) توں آپ آکھ جو اللہ دا ہے ۔ اوں اپݨے اتے رحمت فرض کر ڈِتی ہے بے شک او تہاکوں ضرور قیامت دے ڈینہہ کٹھا کریسی جیندے وچ کوئی شک نئیں جیرھے لوکیں اپݨے آپ کوں گھاٹا ڈِتے بے شک او ایمان نہ انیسن ۔

وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑭

۱۴۔ تے جیرھا کجھ رات تے ڈینہہ وچ موجود ہے اوہیں دا ہے تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے ۔

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۭ قُلْ اِنِّىْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ⑮

۱۵۔ توں آکھ کیا میں اللہ دے سوا بیا سنگتی بݨاواں جیرھا آسمانیں تے زمین دا پیدا کرݨ والا ہے ۔ تے او کھویندے تے کھوایا نئیں ویندا ۔ توں آکھ میکوں حکم ڈِتا گئے جو میں پہلا ۔ فرمانبردار بݨاں تے توں مشرکیں وچو اصلو

نہ بنیں۔

قُلْ اِنِّیْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَیْتُ رَبِّیْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں جے میں نافرمانی کراں۔

مَنْ یُّصْرَفْ عَنْهُ یَوْمَىِٕذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ؕ وَ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِیْنُ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ جیں کنیں اوں جہاڑے او عذاب ہٹا ڈتا گیا تے بے شک اوندے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی کامیابی ہے۔

وَ اِنْ یَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَ اِنْ یَّمْسَسْكَ بِخَیْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پچاوے تے اونکوں ہٹاوݨ والا کوئی نئیں سوائے ہوندے تے جے او تیکوں بھلائی پچاوے تے او ہر چیز تے قادر ہے۔

وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ؕ وَ هُوَ الْحَكِیْمُ الْخَبِیْرُ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ او اپݨے بندیں تے غالب تے او بہوں سیاݨا تے باخبر۔

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ؕ قُلِ اللّٰهُ ۙ۫ شَهِیْدٌۢ بَیْنِیْ وَ بَیْنَكُمْ ۫ وَ اُوْحِیَ اِلَیَّ هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَ مَنْۢ بَلَغَ ؕ اَىِٕنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّ اِنَّنِیْ بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ توں آکھ جو سب کنیں زیادہ سچی گواہی ڈیوݨ والی کیڑھی ہستی ہے ول توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڈے درمیان گواہ تے میڈو اے قرآن وحی کیتا گئے تاں جو میں تہاکوں تے جینکوں اے پہنچے ایندے نال ہوشیار کراں کیا تساں اے گواہی ڈیندے ہو جو خدا نال بے معبود وی ہن توں آکھ میں گواہی نئیں ڈیندا توں آکھ بے شک او ہی ہک معبود ہے تے میں بیزاراں اوں کنیں جینکوں تساں شریک بݨیندے ہو۔

اَلَّذِیْنَ اٰتَیْنٰهُمُ الْكِتٰبَ یَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا یَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ اَلَّذِیْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اساں کتاب ڈتی ہے او اونکوں ایویں سنجاݨیندن جیویں او اپݨے پتریں کوں سنجاݨیندن تے جنہیں لوکیں اپݨے نفس کوں گھاٹا ڈتے تے او ایمان نئیں انیندے۔

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰیٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا یُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھیندے یا اوندے نشانیں کوں جھٹلیندے۔ بے شک ظالم لوک کامیاب نئیں تھیندے

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا أَيْنَ شُرَكَاؤُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے اساں جڈاں انہیں ساریں کوں کٹھا کریسوں ول آکھسوں انہیں کوں جیرھے شرک کریندے ہن تہاڈے شریک کتھائن جنیدے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ پچھیں ایندے جواب وچ او صرف اے آکھسن اللہ دی قسم جیرھا ساڈا رب جو اساں مشرک کائے ناں ہاسے

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ ۚ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ ڈیکھ کیویں اپنڑے اتے کوڑ بدھیندن تے او گُجھل ولسن جیرھا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ انہیں وچو کجھ او ہن جیرھے تیڈی گال کوں سنڑدن تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے پا ڈِتن جو اے سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کنیں وچ بوڑ جے او سارے نشان وی ڈیکھ گھنن تاں وی اوندے اتے ایمان نہ گھن اوسن۔ تے جڈاں او تیڈو اندن تیڈے نال جھیڑا کریندن۔ تے جیرھے کافرن او آہدن جو اے تے پہلے لوکیں دیاں کہانیائن۔

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے او بہیں کوں اوں کنیں رکیندن تے آپ وی رُکدن تے او صرف اپنڑے آپ کوں ہلاک کریندن تے او سمجھدے نئیں۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ دے سامنڑے کھڑے کیتے ولسن آکھسن ہائے ساڈا افسوس اساں اپنڑے رب دی آیات نہ جھٹلاؤں ہا تے مومنیں وچوں بنڑ ونجوں ہا۔

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ سچ اے ہے جو اللہ سیئں ظاہر کر ڈِتے جو ایں کنیں پہلے او لکیندے ہن تے جے انہیں کوں ولا پٹھیا ونجے تے ول وی اوا ہیں کریسن جھتو انہیں کوں روکیا گئے تے بے شک او کوڑ مریندے پئین۔

وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

۳۰۔ تے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایہا دنیاوی زندگی ہے

بِمَبْعُوْثِيْنَ ۝

ساکوں اٹھایا نہ ویسی۔

وَلَوْ تَرٰۤى اِذْ وُقِفُوْا عَلٰى رَبِّهِمْ ؕ قَالَ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ؕ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ؕ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝

۳۱۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او اپنے رب دے سامنے کھڑے کیتے ویسن او آکھسی کیا اے ڈینہہ سچ نہ ہا او آکھسن بالکل اے سچ ساڈے رب تے او آکھسی اپنے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِلِقَآءِ اللّٰهِ ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوْا يٰحَسْرَتَنَا عَلٰى مَا فَرَّطْنَا فِيْهَا ۙ وَهُمْ يَحْمِلُوْنَ اَوْزَارَهُمْ عَلٰى ظُهُوْرِهِمْ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ۝

۳۲۔ انہیں اللہ دی ملاقات کوں جھٹلائے او گھاٹے وچ ن تے جڈاں انہیں تے او وقت اچنڑ گھٹ آ ویسی تے او آکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اساں ایں وقت دے بارے وچ کوتاہی کیتی تے او اپنڑی کنڈیں تے اپنے بار چئی ودے ہوسن۔ سنڑو جیرھا بار او چئی ودن او بہوں بُرا ہے۔

وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَاۤ اِلَّا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ ؕ وَلَلدَّارُ الْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝

۳۳۔ اے دنیا دی زندگی تے صرف کھیل تے تماشا ہے۔ تے جیرھے اللہ کنیں ڈردن آخرت دا گھر انہیں واسطے چنگا ہے کیا تساں عقل نوھے کریندے۔

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهٗ لَيَحْزُنُكَ الَّذِيْ يَقُوْلُوْنَ فَاِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُوْنَكَ وَلٰكِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝

۳۴۔ اساں جانڑدے ہیں او جیرھیاں گالہیں کریندن توں مونجھا تھیندیں او تیکوں نئیں جھٹلیندے ظالم لوک تے اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰۤى اَتٰىهُمْ نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِى الْمُرْسَلِيْنَ ۝

۳۵۔ بے شک تیں کنیں پہلے وی رسول جھٹلائے گیئن تے جڈاں انہیں کوں جھٹلایا گئے تے ڈکھ ڈتا گئے انہیں صبر کیتے ول انہیں دو ساڈی مدد آ گئی تے اللہ دیاں گالہیں کوئی بدل نئیں سگدا۔ تیں کنیں رسولیں دیاں خبراں آچکین۔

وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِى الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِى السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ بِاٰيَةٍ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝

۳۶۔ تے جے تیکوں انہیں دا منہ پھیر گھننڑ تکلیف ڈیندے تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان وچ پوڑی گول سگیں تے انہیں دو نشان گھن آویں (تے گھن آ) جے اللہ چاہندا انہیں کوں سدھے راہ تے کٹھا کر ڈیوے ہا تے توں ناواقفیں وچوں اصلوں نہ تھی

اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ؕ وَالْمَوْتٰى يَبْعَثُهُمُ

۳۷۔ بے شک او ہے لوک قبول کریندن جیرھے سنڑدن

اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٦﴾

تے مُردیں کوں اللہ سئیں اٹھیسی تے ول او اوندو ولائے ولسن ۔

وَ قَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰۤى اَنْ يُّنَزِّلَ اٰيَةً وَّ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾

٣٨ ۔ تے او آہدن ایندے اتے اپنڑے رب ولو کیوں کوئی نشان نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک اللہ قادر ہے جو او نشان لہاوے تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں جانڑدے ۔

وَ مَا مِنْ دَآبَّةٍ فِی الْاَرْضِ وَ لَا طٰٓئِرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّاۤ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ؕ مَا فَرَّطْنَا فِی الْكِتٰبِ مِنْ شَیْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٨﴾

٣٩ ۔ زمین وچ کوئی جانور نئیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا اپنڑے کھمبیں نال اڈردے تے او تہاڈے آلی کار جماعتاں ہن اساں ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نئیں کیتی پچھیں او اپنڑے رب دو کٹھے کیتے ولسن ۔

وَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّ بُكْمٌ فِی الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ وَ مَنْ يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣٩﴾

٤٠ ۔ تے جیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے او بوڑن تے گونگن اندھاریں وچ ہن جینکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے تے جینکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں چلا ڈیندے ۔

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٠﴾

٤١ ۔ توں آکھ ڈسو تے سہی جے تہاڈو اللہ دا عذاب آونجے یا قیامت آونجے کیا خدا دے سوا کہیں ہے کوں سڈیسو جے تساں سچے ہوے (تے ڈسو)

بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ اِنْ شَآءَ وَ تَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ﴿٤١﴾

٤٢ ۔ تساں اوہیں کوں سڈیسو تے او مصیبت کوں دور کریسی جیندے کیتے تساں سڈیندے پئے ہاوے جے او چاہسی تے تساں بھُل ولیسو جیرھا شرک کریندے پئے ہو۔

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَاۤ اِلٰۤى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَ الضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٤٢﴾

٤٣ ۔ تیں کنیں پہلے وی قومیں دو اساں رسول بھیجین تے ول اساں انہیں کوں پکڑ گھدے مالی تے جسمانی مصیبتیں نال تاں جو او عاجزی کرن ۔

فَلَوْلَاۤ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَ لٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾

٤٤ ۔ اے کیوں نہ تھیا جو جڈاں انہیں تے ساڈا عذاب آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے بلکہ انہیں دے دل سخت تھی گئین تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوہنا

کرکے ڈکھالئے۔

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ؕ حَتّٰۤى اِذَا فَرِحُوْا بِمَاۤ اُوْتُوْۤا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ جڈاں او بُھل گیئن جو انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی تے اساں انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول ڈتے تے جڈاں او اوندے نال جو انہیں کوں ڈتا گیا ہا اساں انہیں کوں ابھن گُت پکڑ گِدھا تے ول او نا امید تھی گئے

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ؕ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جیرھی قوم نے ظلم کیتا ہا اوندیاں پاڑاں پٹ ڈتیاں گیاں تے ساریاں صفتاں اللہ دیاں ہن جیرھا سارے جہانیں دا پالنہار ہے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ توں آکھ تساں ڈسوجے اللہ تہاڈے کنیں تے اکھیں کوں ضائع کر ڈیوے تے تہاڈے دلیں تے مہر لا ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معبود جیرھا اے تہاڈو ولا ڈیسی توں ڈیکھ اساں کیویں آیات وٹا پھیر کے بیان کریندے ہیں او ول وی منہ پھیر گھندن۔

قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ توں آکھ ڈسوجے تہاڈے اُتے آوے اللہ دا عذاب ابھن گھت یا ظاہر ظہور تے ظالیں دے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نہ کیتا ویسی۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے اساں رسولیں کوں دین دی خوشخبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے پٹھیندے ہیں تے جیرھا من گھنے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی خوف نئیں تے نہ او مونجھے تھیسن۔

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے انہیں کوں انہیں دی نافرمانی دی وجہ نال عذاب پہنچسی۔

قُلْ لَّاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَاۤ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَاۤ اَقُوْلُ لَكُمْ اِنِّيْ مَلَكٌ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰۤى اِلَيَّ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ؕ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۵۰﴾ ع ۵

۵۱۔ توں آکھ میں نئیں آہدا جو میں کنیں اللہ دے خزانے ہن تے نہ میں غیب جاݨداں تے میں نئیں آہدا تہاکوں جو میں فرشتہ ہاں میں تے صرف اوندی پیروی کریندا ہاں جو میڈو وحی کیتی ویندی توں آکھ کیا اندھا تے سوجاکھا ہکو جہیں تھی سگدن کیا تساں

سوچیندے نوں ہے۔

وَاَنْذِرْ بِهِ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْ يُّحْشَرُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ وَلِيٌّ وَّلَا شَفِيْعٌ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے توں ایندے نال ڈرا انہیں لوکیں کوں جیرھے ڈردن جو انہیں کوں خدا دو کٹھا کیتا ویسی انہیں دا کوئی وی سنگتی تے سفارشی نہ ہوسی تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدٰوةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَهٗ ؕ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُوْنَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ تے انہیں لوکیں کوں دھکے نہ ڈے جیرھے فجر تے شام اپنڑے رب کوں سڈیندن تے اوندی رضا چاہندن۔ تیڈے ذمے انہیں دے حساب وچوں کجھ وی نئیں تے نہ تیڈے حساب وچوں کجھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کوں دھکا ڈتا تے توں ظالیں وچوں تھی ویسیں۔

وَكَذٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُوْلُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنْۢ بَيْنِنَا ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِالشّٰكِرِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے بندیں کوں بعض نال آزمائے جو اے آکھن ایہے ہن ساڈے وچوں اللہ سئیں جنہیں تے احسان کیتے کیا اللہ سئیں شکر کرنڑ والیں کوں خوب نئیں جانڑدا۔

وَاِذَا جَآءَكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًا ۢ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے جڈاں تیڈے او لوک اندن جیرھے ساڈی آیات کوں مینندن تے توں انہیں کوں آکھ تہاڈے اتے سلامتی ہے۔ تہاڈے رب نے اپنڑے آپ تے رحمت فرض کر ڈتی ہے بے شک جئیں تہاڈے وچوں غفلت دی وجہ نال برائی کیتی ول اوندے بعد توبہ کر گھدی تے اصلاح کیتی تے بے شک او بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں تے تاں جو مجرمیں دا راہ ظاہر تھی ونجے۔

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ توں آکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی عبادت کراں جینکوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہو۔ توں آکھ میں تہاڈی خواہشات دی پیروی نئیں کریندا ناں تاں میں گمراہ تھی ویساں تے ہدایت پاونڑ والیں وچوں نہ رہساں۔

قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَكَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ

۵۸۔ توں آکھ میں اپنڑے رب ولو دلیل تے ہاں تے تساں اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے ہو او میں کنیں نئیں۔

وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿٥٧﴾

حکم صرف اللہ دا چلدے اوحق بیان کریندے تے او فیصلہ کرݨ والیں وچوں سب کنیں چنگا ہے۔

قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِیْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِیَ الْاَمْرُ بَیْنِیْ وَ بَیْنَكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِالظّٰلِمِیْنَ ﴿٥٩﴾

٥٩۔ توں آکھ جے او میں کنیں ہوندی جو تساں جلدی منگدے ہو تے فیصلہ تھی ونجے ہا تہاڈے تے میڈے درمیان تے اللہ سئیں ظالمیں کوں بھوں جاݨدے۔

وَ عِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَیْبِ لَا یَعْلَمُهَاۤ اِلَّا هُوَ ؕ وَ یَعْلَمُ مَا فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ ؕ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا یَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةٍ فِیْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَ لَا رَطْبٍ وَّ لَا یَابِسٍ اِلَّا فِیْ كِتٰبٍ مُّبِیْنٍ ﴿٦٠﴾

٦٠۔ تے غیب دیاں کنجیاں ہوں کنیں ہن۔ اہنیں کوں صرف اوہو جاݨدے تے او جاݨدے جو خشکی وچ تے سمندر وچ تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اونکوں جاݨدے تے زمین دے اندھاریں وچ کوئی داݨہ نئیں تے نہ کوئی سنّی تے نہ سکی چیز جیڑھی اوندی کھلی حفاظت وچ نہ ہووے۔

وَ هُوَ الَّذِیْ یَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّیْلِ وَ یَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ ثُمَّ یَبْعَثُكُمْ فِیْهِ لِیُقْضٰۤى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَیْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ یُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٦١﴾ ع ۵/۱۲

٦١۔ اوہو ہے جیڑھا رات کوں تہاڈی روح قبض کریندے تے ڈینہہ کوں جو کریندے ہو او وی جاݨدے۔ ول ڈینہہ کوں تہاکوں اٹھیندے تاں جو مقررہ مدت پوری تھی ونجے۔ ایندے بعد تساں اوہیں دو ولݨے پچھیں او تہاکوں ڈسیسی جو تساں کریندے ہادے۔

وَ هُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ وَ یُرْسِلُ عَلَیْكُمْ حَفَظَةً ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَ هُمْ لَا یُفَرِّطُوْنَ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ تے او اپݨے بندیں تے غالب تے تہاڈو نگران پٹھیندا رہ ویندے تے جڈاں تہاڈے وچوں کہیں تے موت اندی ہے تے ساڈے رسول اونکوں مریندن تے ایندے وچ او کوئی گھٹی نئیں کریندے۔

ثُمَّ رُدُّوْۤا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۫ وَ هُوَ اَسْرَعُ الْحٰسِبِیْنَ ﴿٦٢﴾

٦٣۔ پچھیں اہنیں کوں اللہ دو جیڑھا اہنیں دا سچا آقا ہے ولایا ویسی۔ سݨو فیصلہ ہوندا ہے تے او حساب گھنݨ والیں وچوں جلدی کرݨ والا ہے۔

قُلْ مَنْ یُّنَجِّیْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّ خُفْیَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِیْنَ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ توں آکھ تہاکوں کون نجات ڈیندے خشکی تے سمندر دے اندھاریں کنیں تساں اونکوں عاجزی نال تے لک کے سݙیندے ہو (آہدے ہو) جے او ساکوں ایں مصیبت کنیں بچا گھنے تے اساں ضرور شکر کرݨ والیں وچوں تھی ویسوں۔

قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ توں آکھ جو اللہ تہاکوں انہیں کنیں نجات ڈیندے تے ہر مصیبت کنیں تساں ول وی شرک کریندے ہو۔

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا وَّ يُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ توں آکھ او قادر ہے جو تہاڈے اتے عذاب پٹھے تہاڈے اُتوں تے تہاڈے پیریں دے تلوں وی یا تہاکوں ٹولیں وچ ونڈ کے ہک ڈوجھے دے خلاف کر ڈیوے تے تہاڈے بعض کوں بعض بنہیں نال تکلیف پچا دے۔ توں ڈیکھ کیویں اساں پھیر پھیر کے آیتاں بیان کریندے ہیں تاں جو او سمجھن۔

وَ كَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَ هُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ؕ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے تیڈی قوم نے انیکوں جھٹلائے تے ہے او سچا توں آکھ میں تہاڈا ذمہ دار نئیں۔

لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ؗ وَّ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ ہر خبر دی مد ہوندی ہے تے تساں جلدی جاݨ گھنسو۔

وَ اِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ وَ اِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے جڈاں توں انہیں کوں ڈیکھیں جیڑھے ساڈی آیات دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جے تئیں او بی گالھیں وچ نہ لگ ونجن تے جے تیکوں شیطان بھلا ڈیوے تے یاد کرݨ دے بعد ظالم قوم نال نہ بہہ۔

وَ مَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّ لٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ جیڑھے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں دے حساب وچوں کجھ وی نئیں اے نصیحت تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

وَ ذَرِ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَعِبًا وَّ لَهْوًا وَّ غَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَ ذَكِّرْ بِهٖٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌۢ بِمَا كَسَبَتْ ۖۗ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَّ لَا شَفِيْعٌ ۚ وَ اِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذْ مِنْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اُبْسِلُوْا بِمَا كَسَبُوْا ۚ لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّ عَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ﴿۷۱﴾ ع

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ ڈے جنہیں اپݨے دین کوں کھیڈ تے تماشا بݨائے تے دنیا دی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ سٹ گھتے، تو نصیحت کر اے نہ تھیوے جو کوئی جان اپݨے کمیں دی وجہ نال ہلاک تھی ونجے تے انہیں دا اللہ دے سوا کوئی سنگتی تے سفارشی کوئے نئیں تے جے او ہر قسم دا بدلہ ڈیون تے انہیں کنیں نہ گھدا ویسی۔ ایہے لوک جیڑھے اپݨے کمیں دی وجہ نال ہلاک کیتے گئین انہیں دے پیوݨ کیتے

ع ۸/۱۴

تتا پاٹی ہوسی تے ڈکھ ڈیون والا عذاب ایں واسطے جو او
کفر کریندے ہن۔

قُلْ اَنَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِى اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِيْنُ فِى الْاَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ اَصْحٰبٌ يَّدْعُوْنَهٗٓ اِلَى الْهُدَى ائْتِنَا ۗ قُلْ اِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى ۗ وَاُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ توں آکھ کیا اساں اللہ دے سوا اونکوں سڈوں جیڑھا ساکوں نہ فائدہ پچا سگدے تے نہ نقصان تے اساں سدھے راہ کنوں جیڑھا ساکوں اللہ ڈکھائے اپنے کھُریں تے پھرو بچوں اویں جیویں کہیں کوں شیطان سدھے راہ کنیں ہٹا ڈیوے تے او زمین وچ حیران تے پریشان ہووے۔ اوندے سنگتی اونکوں سدھے راہ وو سڈیندے پئے ہُون۔ توں آکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت تے ساکوں حکم ڈتا گئے جو اساں سارے جہانیں دے پالنہار دی فرمانبرداری کروں۔

وَاَنْ اَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ ۗ وَهُوَ الَّذِىٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو تے اوں کنیں ڈرو او ہو ہے جیندو لتساں کٹھے کیتے ویسو۔

وَهُوَ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ ۗ وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِى الصُّوْرِ ۗ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۗ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ او ہو ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تے جڈاں او آکھسی تھی ونج تے او تھی ویسی۔ اوندی گال سچ تے ہوندی بادشاہت ہوسی جڈاں بگل وجایا ویسی او غیب تے حاضر کوں جانڑ والا ہے تے او بہوں سیانا تے باخبر۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ اِنِّىٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ تے جڈاں ابراہیم اپنے پیو آزر کوں آکھیا کیا توں بتیں کوں معبود بنڑیندیں بے شک میں تیکوں تے تیڈی قوم کوں کھلی گمراہی وچ ڈٹھا پیاں۔

وَكَذٰلِكَ نُرِىٓ اِبْرٰهِيْمَ مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ تے ایویں حضرت ابراہیم کوں اساں ڈکھیندے ہاسے آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو او یقین کرنڑ والیں وچوں دی تھی ونجے۔

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّىْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ تے جیلھے رات اوندے تے پردہ سٹ ڈتے اوں تارا ڈٹھے آکھئے سی اے میڈا رب (تھی سگدے) جیرھے ویلھے او لہہ

گئے اوں آکھئے میں لہہ ونجݨ آلیں کوں پسند نئیں کریندا۔

فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تے جیلھے اوں چمکدے چندر کوں ڈٹھے آکھیس اے میڈا رب تے جیلھے او لہہ گئے آکھیس جے میڈا رب میکوں سدھا راہ نہ ڈکھالے ہا تے ضرور میں گمراہ قوم وچوں تھی ونجاں ہا

فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے جیلھے چمکدے سجھ کوں ڈٹھس آکھیس اے میڈا رب اے وڈا ہے تے جیلھے او لہہ گئے آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بݨیندے ہو اوں کنیں بے زاراں۔

اِنِّيْ وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِيْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ بے شک میں ہر ڈنگ تے ول کنیں بچدے ہوئیں اپݨی توجہ اوندو پھیر ڈتی ہے جیں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں مشرکیں وچوں نہیں۔

وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ ۚ قَالَ اَتُحَآجُّوْٓنِّيْ فِي اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ۚ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ رَبِّيْ شَيْـًٔا ۗ وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں آکھیا کیا تساں اللہ دے بارے وچ میڈے نال بحث کریندے ہو تے اوں میکوں سدھا راہ ڈکھا لئے تے میں انہیں کنیں نئیں ڈردا جیرھے تساں شریک بݨیندے ہو ہا جے میڈا رب کوئی چیز چاہے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ہے کیا تساں نصیحت نوھے حاصل کریندے۔

وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا ۗ فَاَيُّ الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ تے میں اوں کنیں کیویں ڈر سگداں جینکوں تساں (اللہ دا) شریک بݨیندے ہو تے تساں نوھے ڈردے جو تساں اللہ نال شریک پئے کریندے ہو تے اللہ سئیں تہاڈے اتے ایندے واسطے کوئی دلیل وی نئیں لہائی۔ کیرھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچوں امن دا زیادہ حق دار ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے اپݨے ایمان کوں ظلم نال نہیں ملایا انہاں لوکیں واسطے امن تے ایہے لوک سدھے راہ تے ہن۔

وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ ۚ نَرْفَعُ

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل ہائی جیرھی اساں ابراہیم کوں ڈتی

دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۸۴﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ ۔ اساں جیندے چاہندے ہیں درجے اچے کریندے ہیں ۔ بے شک تیڈا رب سیاݨا تے بھوں جاݨݨ والا ہے۔

وَوَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ؕ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵ ۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب ڈتا تے ساریں کوں ہدایت ڈتی تے نوح کوں ایں کنیں پہلے اساں ہدایت ڈتی ہائی تے اوندی اولاد وچوں داؤد تے سلیمان تے ایوب تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اساں ایویں نیکی کرݨ والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں ۔

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ ؕ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶ ۔ تے زکریا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے الیاس سارے نیک لوکیں وچوں ہن ۔

وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا ؕ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷ ۔ تے اسماعیل تے الیسع تے یونس تے لوط تے ساریں کوں اساں جہانیں تے فضیلت ڈتی ہائی ۔

وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ ۚ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۸۸﴾

۸۸ ۔ تے انہیں دے پیو ݙاݙیں وچوں تے اولاد وچوں تے انہیں دے بھرانویں وچوں تے انہیں ساریں کوں اساں چُݨ گِدھا تے سدھے راہ تے انہیں کوں ٹوریا ہاسے ۔

ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹ ۔ اے اللہ دی ہدایت ہے ایندے نال اپݨے بندیں وچوں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جے او شرک کریندے تے جیڑھے او عمل کریندے او سارے ونڄ ویندے ۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰ ۔ ایہے ہن جینکوں اساں کتاب تے حکم تے نبوت ڈتی تے جے او ایندا انکار کریندے تے اساں انہیں کوں ایجھی قوم دے حوالے کر ڈتے جیڑھی اوندا انکار نئیں کریندی ۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ؕ قُلْ لَّاۤ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۱﴾ ع

۹۱ ۔ ایہے لوکن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی ہے تو انہیں دی ہدایت تے ٹر تے توں آکھ میں ایندے واسطے تساں کنیں اجر نئیں منگدا اے تے جہان دے لوکیں واسطے ہک نصیحت

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖۤ اِذْ قَالُوْا مَاۤ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ

۹۲ ۔ انہیں جیویں حق ہا اللہ دی قدر نئیں کیتی جݙاں انہیں آکھئے جو اللہ سئیں اپݨے کہیں بندے تے کجھ وی نئیں لہایا ۔ توں

بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ۭ قُلِ اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۱﴾

آکھ جیرھی کتاب موسیٰ گھن آیا ہا او کیں لہائی ہائی جیرھی نور ہائی تے لوکیں واسطے ہدایت ہائی تے تساں اونکوں انج انج کاغذ کریندے ہو کجھ ظاہر کریندے ہو تے بہوں سارا حصہ لکیندے ہو تے تہاکوں او کجھ سکھایا گئے جو تساں نہ جانڑدے ہاوے تے نہ تہاڈے پیو ڈاڈے توں آکھ اللہ سئیں ولا انہیں کوں چھوڑ ڈے ۔ او اپنڑی بے ہودگی وچ کھیڈدے رہون ۔

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰي صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تے ایہ کتاب اساں اونکوں لہائے ایہ بابرکت تے جو پہلے کتاب موجود اوندی تصدیق کریندی ہے تے تاں جو توں وستیں دی ما (مکہ) کوں تے اوندے چودھار کوں ڈراویں تے جیرھے آخرت تے ایمان گھن اندن اونکوں وی مینندن تے اپنڑی نمازیں دی نگرانی کریندن ۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰي عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۭ وَلَوْ تَرٰٓي اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ الْمَوْتِ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے یا او آبدے جو میڈو وحی کیتی گئی ہے تے اوندو وحی کیتی نہ گئی ہووے تے جیں آکھئے جیہو جیہاں اللہ سئیں لہائے او ہو جیہاں میں وی لہا سگداں تے جے توں ڈیکھیں جیرھے ویلے ظالم موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے ہتھ ودھائی کھڑے ہوسن اپنڑیاں جاناں کڈھو اج تہاکوں ذلت والا عذاب ڈتا ویسی جو تساں اللہ دے خلاف ناحق گالہیں کریندے ہاوے تے تساں اوندی آیات کنیں تکبر کریندے ہاوے ۔

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰي كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَاۗءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰي مَعَكُمْ شُفَعَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكٰۗؤُا ۭ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۹۴﴾ ع ۱۱

۹۵۔ تے تساں ساڈو کلّے آئے ہو جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے تساں کنڈ پچھو چھوڑ آئے ہو جو اساں تہاکوں بطور احسان ڈتا ہا ۔ اساں تہاڈے نال او سفارشی وی کائنی ڈیہدے ۔ پئے جیندے متعلق تساں دعویٰ کریندے ہاوے جو او تہاڈے معاملے وچ اللہ دے شریکن ۔ تہاڈے آپت دے رشتے کٹیج گئین تے تہاڈے سارے دعوے گل گئین

إِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَأَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ بے شک اللہ سئیں دانڑیں تے گٹکیں کوں پاڑنڑ والا ہے جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندے تے کڈھنڑ والا ہے مردے کنیں جیندا اے تہاڈا اللہ تساں کنتے پھیرے ویندے ہو۔

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ فجر کوں ظاہر کرنڑ والا ہے تے رات کوں آرام کیتے بنائس تے سجھ تے چندر حساب کیتے بنائنس اے اوندا اندازہ ہے جیرھا غالب تے بہوں جانڑنڑ والا ہے۔

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ او ہو ہے جیں تہاڈے واسطے تارے بنائن تاں جو تساں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ رستہ ڈیکھو اساں علم والی قوم کیتے نشان کھول کے بیان کر ڈتن۔

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّفْقَهُوْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ او ہو ہے جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہر ہک کیتے) دیر تک رہنڑ دی جا تے عارضی رہنڑ دی جا ہوی (بنائی اس) اساں سمجھنڑ والی قوم کیتے نشانات کھول کے بیان کر ڈتن۔

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا بِهٖ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَيَنْعِهٖ اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ او ہو ہے جیں آسمان کنیں پانڑی لہائے تے پچھیں اساں اوندے نال ہر شئے دے بوٹے پیدا کیتن تے اساں اوں کنیں ساول کڈھی ہے تے ہک ہے دے اتے دانڑیں کڈھیندے ہن۔ تے کھجی دے گوشے کنیں لڑیئے ہوئے پھل کڈھیندے ہن تے انگور تے زیتون تے انار دے باغ جیرھے رلدے ملدن تے نئیں رلدے ملدے۔ تساں ڈیکھو اوندے پھل جڈاں او پھل چاوے تے پکے۔ بے شک ایندے وچ نشانن ایمان آنڑنڑ والی قوم کیتے۔

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۰۰﴾ ع ۱۸

۱۰۱۔ تے انہیں اللہ دا جنیں کوں شریک بنائے۔ حالت اے ہے جو او انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں اللہ سئیں کیتے پتر تے دھیریں بغیر علم دے گھڑ گدھن۔ او پاک تے جو او بیان کریندن اوں کنیں بہوں اُچا ہے۔

بَدِيْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ

۱۰۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بغیر نمونے دے پیدا کرنڑ والا ہے

لَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ۭ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٠٢﴾

اونداں پتر کیویں تھی سگدے تے اوندی زال وی کوئی نئیں تے اوں ہر شئے کوں پیدا کیتے تے او ہر شئے کوں بہوں جاݨدے ۔

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿١٠٣﴾

١٠٣۔ اے اللہ جیرھا تہاڈا رب اوندے سوائے کوئی معبود نئیں ہر شئے دا پیدا کرݨ والا ، اوندی عبادت کرو تے او ہر شئے تے نگران۔

لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۫ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ﴿١٠٤﴾

١٠٤۔ نظراں اوں تئیں نئیں پہنچ سگدیاں تے او نظریں تئیں پہنچ سگدے تے او بہوں مہربان تے باخبر۔

قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۭ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ﴿١٠٥﴾

١٠٥۔ تے تہاڈے رب ولو تہاڈو دلیلاں آ چکین تے جیرھا ڈیکھ گھنے اوندا اپݨا فائدہ ہے تے جیرھا نہ ڈیکھے اوہیں کوں نقصان تے میں تہاڈے اتے نگران نہیں۔

وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿١٠٦﴾

١٠٦۔ تے ایویں اساں آیتیں کوں پھیر پھیر کے بیان کریندے ہیں تاں جو او آکھن کہ تیں پڑھ سݨائے تے اساں جاݨݨ والی قوم کیتے ایے کھول

اِتَّبِعْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٧﴾

١٠٧۔ توں اوندی پیروی کر جیرھی وحی تیڈو تیڈے رب کنیں آندی ہے۔ اوندے سوا کوئی معبود نئیں تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن کے بیان کرڈتے

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ۭ وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۚ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٨﴾

١٠٨۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن ہا تے اساں تیکوں انہیں تے نگران نئیں بݨایا تے نہ توں انہیں دا کارساز ہویں۔

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ كَذٰلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۠ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٠٩﴾

١٠٩۔ تے تساں انہیں کوں گالہیں نہ کڈھو جنہیں کوں او اللہ دے سوا سݙیندن نہ تاں او تہاڈے اللہ کوں دشمنی نال تے لغیر علم دے مندے کڈھیسن تے ایویں اساں ہر لوے کوں انہیں دا عمل سوہݨا کرکے ڈکھائے ول او اپݨے رب دو ولسن تے او انہیں کوں ڈسیسی جو او کریندے ہن۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَىِٕنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ۭ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ

١١٠۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جو انہیں دو جے کوئی نشان آ ونجے او ضرور من گھنسن توں آکھ نشان تے صرف اللہ

أَنَّهَآ إِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

کنیں ہن تے جو تہاکوں ڈسیسی بے شک او نشان جڈاں آویسی او ایمان نہ گھن آوسن ۔

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾ ع

١١١۔ تے اساں انہیں دے دلیں تے اکھیں کوں پھیر ڈیسوں ات گالہوں جو انہیں پہلی دفعہ نئیں منیا تے انہیں کوں انہیں دی منہ زوریں د چ گردان چھوڑ ڈیسوں ۔

وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾

١١٢۔ تے جے اساں انہیں دو فرشتے لہیندے تے مُردے انہیں نال گالہیں کریندے تے اساں ہر شئے کوں کٹھا کر کے انہیں دے سامنڑے گھن اندے ول وی او ایمان نہ گھن آون ہا جے تئیں اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں وچوں بہوں سارے لوک جاہلن ۔

وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾

١١٣۔ تے ایویں اساں انسانیں تے جنّیں وچوں منہ زوریں کوں نبیں دا دشمن بنائے انہیں دے کجھ لوک ہیں کوں دو کھا ڈیونڑ کیتے انہیں دے دلیں وچ گندے خیال سٹیندن تے جے اللہ چاہے ہا تے او اے کم نہ کرن ہا تے توں انہیں کوں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے ۔

وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

١١٤۔ تے تاں جو انہیں لوکیں دے دل انہیں گالہیں دو جھکن جیڑھے قیامت تے ایمان نئیں انیندے تے او انہیں گالہیں کوں چنگا جانڑن تے جو انہیں کیتے اوندا نتیجہ ڈیکھ گھنن ۔

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ ۖ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

١١٥۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا منصف لبھاں او او ہو، جیں تہاڈو کھلی کتاب لہائی ، تے جنہیں کوں اساں کتاب ڈتی ، او جانڑدن جو او تیڈے رب دلو سچائی نال لہائی گئی ، تے توں نہ بنڑ جھیڑا کرنڑ والیں وچوں ۔

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا ۚ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

١١٦۔ تے تیڈے رب دی گال سچائی تے انصاف نال پوری تھی گئی ، کوئی اوندی گالہیں کوں بدلنڑ والا نئیں تے او بہوں سنڑنڑ والا تے بہوں جانڑنڑ والا ہے ۔

وَإِنْ تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ

١١٧۔ تے جے توں زمین وچ رہنڑ والیں وچوں اکثریت دی گال

سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿۱۱۶﴾

من گھنیں تے اوتیکوں اللہ دی راہ کنیں گمراہ کر ڈیسن او صرف گمان دی پیروی کریندن تے او صرف اٹکل نال گالہیں کریندن۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ بے شک تیڈا رب زیادہ جانڑدے اونکوں جیڑھا اوندی راہ کنیں گمراہ تھی و نجے تے او ہدایت پاونڑ والیں کوں وی بہوں جانڑدے۔

فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ مُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ تے اونکوں کھاؤ جیندے اتے اللہ دا ناں گِدھا گئے جے تساں اوندی آیات کوں منیندے ہو تاں۔

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَاۗىِٕهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اونکوں نہ کھاؤ جیندے اتے اللہ دا ناں گِدھا گئے تے اللہ سئیں او کھول کے بیان کر ڈتے جو اوں تہاڈے اتے حرام کیتے سوائے ایندے جو تساں اوندو مجبور تھی ونجو تے بے شک بہوں سارے بغیر علم دے اپنڑی خواہشیں دے مطابق لوکیں کوں گمراہ کریندن۔ بے شک تیڈا رب بہوں جانڑدے جیڑھے حد کنیں ودھنڑ والن۔

وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۱۔ تے تساں بچو گناہ دی ظاہری شکل کنیں تے اوندے اندر دے کنیں۔ بے شک جیڑھے گناہ کمندن انہیں کوں بدلہ ڈِتا ویسی انہیں دی کمائی دا۔

وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ۭ وَاِنَّ الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰۗــِٕــهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ﴿۱۲۱﴾

۱۲۲۔ تے تساں نہ کھاؤ جیندے اتے اللہ دا ناں نہ گِدھا ونجے تے ایہ بے شک نافرمانی ہے تے بے شک شیطان اپنڑیں سنگتیں دے دلیں وچ ایجھے خیال پیندے جو تہاڈے نال بحث کرن تے جے تساں انہیں دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں مشرک تھی ویسو۔

اَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَاَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا يَّمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِي الظُّلُمٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۭ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا

۱۲۳۔ کیا جیڑھا مردہ ہووے تے اساں اونکوں جیندا کروں تے اساں اوندے واسطے ایجھی روشنی بنڑاؤں جیندے نال او لوکیں وچ ٹُرے پھرے او ادیں تھی سگدے جیڑھا

يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۲﴾

اندھاریں وچ ہووے تے انہیں کنیں نکلݨ والا نہ ہووے ایویں اساں سوہݨیں کر کے ݙکھائن کافریں کوں او کم جیرھے او کریندن ۔

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا فِيْهَا ۭ وَمَا يَمْكُرُوْنَ اِلَّا بِاَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۴۔ تے ایویں اساں بݨائے ہر وستی وچ وݙے وݙے مجرمیں کوں تاں جو او اوندے وچ تدبیراں کرن تے او جو وی تدبیراں کریندن اپݨے خلاف کریندن پر او سمجھدے نئیں۔

وَاِذَا جَاۗءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ۘ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ۭ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۵۔ تے جݙاں انہیں دو کوئی نشان اندے آہدن اساں اصلو نئیں منیندے جے تئیں ساکوں او ہوجیہاں نہ ݙتا ونڄے جو اللہ دے رسولیں کوں ݙتا گئے۔ اللہ سئیں بہوں ڄاݨدے جو اپݨی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کوں ذلت تے وݙا عذاب ملسی اللہ ولوں کیوں جو او نبیں دے خلاف تدبیراں کریندن۔

فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ اَنْ يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاۗءِ ۭ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو اونکوں ہدایت ݙیوے او اوندا سینہ اسلام کیتے کھول ݙیندے تے جینکوں گمراہ کرݨ دا ارادہ کرے اوندا سینہ تنگ کر ݙیندے ایویں لگدے جیویں او آسمان دو چڑھدا پئے۔ ایویں اللہ سئیں عذاب نازل کریندے انہیں تے جیرھے منیندے نئیں۔

وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۷۔ اے تیݙے رب دا سدھا راہ تے اساں آیات نصیحت پکڑݨ والی قوم کیتے کھول کے بیان کر ݙتن

لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں سلامتی دا گھر تے او انہیں دا سنگتی ہے ایں وجہ کنیں جو او کریندن۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَقَالَ اَوْلِيٰۗؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّبَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِيْٓ اَجَّلْتَ لَنَا ۭ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ

۱۲۹۔ تے جݙاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی (تے آکھسی) اے جنّ دی جماعت تساں انسانیں وچوں بہوں ساریں کوں اپݨے نال رلا گھدا ہا۔ تے او انسانیں وچوں انہیں دے سنگتی آکھسن اے ساݙے رب ساݙے بعض لوکیں بہیں کنیں

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۗ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿١٢٨﴾

فائدہ پاتے تے اساں اپنی اوں میعاد کوں پہنچ گئے ہیں جیرھی تیں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سئیں آکھسی بھا تہاڈا ٹھکانہ ہے او ایندے وچ رہسن سوائے ایندے جو اللہ چاہے بے شک تیڈا رب بہوں سیاݨا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَكَذٰلِكَ نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٢٩﴾ ع

١٣٠۔ تے ایویں اساں کجھ ظالمیں کوں بنھیں دا سنگتی بݨا ݙیندے ہیں۔ ایں وجہ کنیں جو او کریندن۔

۱۵ ع

يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۗ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيْنَ ﴿١٣٠﴾

١٣١۔ اے جنّیں تے انسانیں دی جماعت! کیا تہاڈو تساں وچوں رسول نئیں آئے جیرھے تہاڈے اتے میڈی آیات پڑھ کے سݨیندے ہن تے تہاکوں ایں ݙینہہ دی ملاقات کنیں ڈریندے ہن او آکھسن اساں اپݨے خلاف گواہی ݙیندے ہیں۔ تے دنیا دی زندگی انہیں کوں دوکھے وچ سٹیئے تے انہیں اپݨے خلاف گواہی ݙتی ہے شک او کافر ہن۔

ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ﴿١٣١﴾

١٣٢۔ اے ایں واسطے ہا جو تیڈا رب وستیں کوں ظلم نال ہلاک کرݨ والا نئیں جے اوندے رہن والے غافل ہوون۔

وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوْا ۗ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٣٢﴾

١٣٣۔ ہر کہیں دے عمل دے مطابق اوندے درجے ہن تے تیڈا رب غافل نئیں جو او کریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ۗ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ﴿١٣٣﴾

١٣٤۔ تے تیڈا رب کہیں دا محتاج نئیں اور رحمت والا ہے جے او چاہوے تے تہاکوں ہلاک کر ݙیوے تے تہاڈے بعد جینکوں چاہے تہاڈا جانشین بݨا ݙیوے جیویں تہاکوں ݙوجھی قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتس۔

اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿١٣٤﴾

١٣٥۔ بے شک جیندا تہاکوں وعدہ ݙتا ویندے او ضرور تھیسی تے تساں عاجز نتہے کر سگدے۔

قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۗ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿١٣٥﴾

١٣٦۔ توں آکھ اے میڈی قوم تساں اپݨے طریق دے مطابق کم کرو میں وی کریندا پیاں تے جلدی تہاکوں پتہ لگ ویسی جو ایں دنیا دا انجام کیندے حق وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیسن ۔

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَ هٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَ مَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى شُرَكَآئِهِمْ ۗ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۷ . تے انہیں رڑھیں تے جانوریں وچوں جیڑھے اللہ سئیں پیدا کیتن اوندا حصہ مقرر کر ڈتے تے انہیں آکھے جو اے اللہ دا ہے اپنڑے خیال وچ تے اے شریکیں دا ہے ۔ تے جیڑھا انہیں دے شریکیں دا حصہ ہے او اللہ سئیں دو نئیں پہنچدا تے جیڑھا اللہ سئیں دا حصہ ہے او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں بُرا ہے جیڑھا او فیصلہ کریندن ۔

وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ۗ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸ . تے ایویں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے اتے انہیں دے دین کوں مشکوک کرنڑ کیتے تے ہلاک کرنڑ کیتے انہیں دی اولاد دا قتل سوہنڑا کرکے ڈکھائے ۔ تے جے اللہ چاہندا او اے نہ کرن ہا تے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے ۔

وَقَالُوْا هٰذِهٖٓ اَنْعَامٌ وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖ لَّا يَطْعَمُهَآ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ۗ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹ . تے انہیں آکھے جو اے جانور تے اے رڑھ کھوبچ نئیں سگدی ۔ ایہنکوں کوئی نئیں کھا سگدا سوائے ایندے جو جینکوں اساں چاہوں اے انہیں دا خیال ۔ تے کجھ جانورن جنہیں دی کنڈ تے سواری حرام تے کجھ جانورن جنہیں تے او اللہ دا ناں نئیں گھندے اوندے اتے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈیسی ۔

وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰٓى اَزْوَاجِنَا ۚ وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ۗ سَيَجْزِيْهِمْ وَصْفَهُمْ ۗ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰ . تے او آہدن جو انہیں ڈنگریں دے ڈِڈھ وچ جو ہے او ساڈے جوانیں کیتے ہے تے ساڈی زالیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہووے تے پچھیں سارے حصہ دارن ۔ جلدی انہیں کوں انہیں گالہیں دی سزا ڈیسی بے شک او سیانڑا تے بہوں جانڑنڑ والا ہے ۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْٓا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًاۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ۗ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۱ . او لوک جنہیں اپنڑے بالیں کوں بے وقوفی نال بغیر علم دے قتل کیتے گھاٹے وچ ہن تے جو اللہ انہیں کوں ڈتے انہیں اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں اونکوں حرام کر ڈتے او گمراہ تھی

گیٔن تے او ہدایت پاون والیں وچ نیٔں۔

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۭ كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ڮ وَلَا تُسْرِفُوْا ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۲۔ او ہو ہے جئیں لکڑی دے سہارے تے بغیر سہارے دے باغیں کوں پیدا کیتس تے کھجیں کوں تے رڑھیں کوں جنہیں دے سواد انجوانجن تے زیتون تے انار جیرھے رلدے ملدن تے کجھ نیٔں رلدے ملدے۔ تساں انہیں دے پھل کھاوٴ جیرھے ویلھے او پھلن تے کپائی دے ڈینہہ انہیں دا حق ادا کرو تے فضول خرچی نہ کرو بے شک او فضول خرچی کرݨ والیں کوں پسند نیٔں کریندا۔

وَمِنَ الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ۭ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۭ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ تے ڈنگریں وچ کجھ لڈݨ واسطے ہن تے کجھ چھوٹے ہن۔ جو اللہ سئیں تہاکوں رزق ڈتے اوندے وچوں کھاوٴ تے شیطان دے قدمیں دی پیروی نہ کرو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۭ قُلْ ءٰۗالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۭ نَبِّـُٔــوْنِيْ بِعِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۴۔ اٹھ جوڑن دُنبیں وچوں ڈو بکریں وچوں ڈو توں آکھ کیا اللہ سئیں نریں کوں حرام کیتے یا ماریں کوں یا جینکوں ماریں اپݨے رحمیں وچ پاتا ہوئے۔ میکوں ڈسو اپݨے علم نال جے تساں سچے ہو۔

وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۭ قُلْ ءٰۗالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ۭ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاۗءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِھٰذَا ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰي عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۴۵﴾ ع

۱۴۵۔ تے اٹھیں وچوں ڈو تے گویں وچوں ڈو۔ توں آکھ اوں نر حرام کیتن یا ماریاں یا جو ماریں اپݨے رحم وچ پاتا ہوئے کیا تساں حاضر ہاوے جڈاں اللہ سئیں تہاکوں ایں گالھ دی وصیت کیتی ہائی۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوݨ جیرھا اللہ سئیں تے کوڑ بدھیندے تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے گمراہ کر ڈیوے۔ بے شک اللہ سئیں ظالم قوم کوں ہدایت نیٔں ڈیندا۔

قُلْ لَّآ اَجِدُ فِيْ مَآ اُوْحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلٰي طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗٓ اِلَّآ اَنْ يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ

۱۴۶۔ توں آکھ ڈے جو میڈو وحی کیتی گئی ہے اوندے وچ اوں شخص تے جیرھا کھاوݨ چاہے کوئی چیز حرام نیٔں کیتی گئی سوائے ایندے جو مُردہ ہووے یا وہندی رت ہووے یا

اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴۵﴾

جناے دا ماس ہووے ۔ اے بے شک پلیت یا نافرمانی کریندے ہوئیں اللہ دے سوا کہیں بے دا ناں گدھا ونجے او حرام تے جیرھا مجبور تھی ونجے اوندی خواہش نہ ہووے تے او حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیڈا رب بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِيْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَآ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَآ اَوِ الْحَوَايَآ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۚ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۷ ۔ تے انہیں تے جیرھے یہودی تھین اساں انہیں تے ہر سنبھ آلی شئے حرام کیتی تے گویں تے بکریں وچوں اساں انہیں تے انہیں ڈوناہیں دی مینجھ حرام کر ڈتی ہائی ، سوائے اوندے جیرھی انہیں دی کنڈ کوں یا آندریں کوں لگی ہووے یا جیرھی ہڈیں نال رلی ہوئی ہووے ۔ اے سزا اساں انہیں کوں انہیں دی نافرمانی دی وجہ نال ڈتی تے بے شک اساں سچے ہیں ۔

فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُوْ رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۸ ۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں آکھ تہاڈا رب وسیع رحمت والا ہے ۔ تے نئیں ہٹایا ویندا اوندا عذاب مجرم قوم کنیں ۔

سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكْنَا وَلَآ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا بَاْسَنَا ۚ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا ۚ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۹ ۔ تے ضرور مشرک آکھسن جے اللہ چاہندا تے اساں شرک نہ کروں ہا تے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے کوئی چیز حرام نہ کروں ہا ۔ ایویں جھٹلائے جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن او تئیں ساڈا عذاب انہیں چکھ گدھا ۔ توں آکھ جے تہاکوں کوئی علم ہے تے تساں اونکوں ساڈے واسطے کڈھو ۔ تساں تے محض گمان دے پچھوٹر دے پئے ہو تے محض تساں اٹکل نال کم گھندے پئے ہو ۔

قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۴۹﴾

۱۵۰ ۔ توں آکھ ڈے جو اثر کرݨ والی دلیل اللہ سئیں کوں ہے ، جے او چاہسی تے او ساریں دی رہنمائی کریسی

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ وَلَا

۱۵۱ ۔ توں آکھ اپݨے گواہ گھن آ جیرھے گواہی ڈیون جو بے شک اللہ سئیں اینکوں حرام کیتے ۔ تے جے او گواہی

تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ ع ۵

ڈیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ڈیویں تے توں انہیں لوکیں دی خواہش دے پچھو نہ ٹُر جنہیں ساڈیاں آیتاں جھٹلائن او آخرت تے ایمان نئیں انیندے تے اپنڑے رب دا شریک بنیندن ۔

قُلْ تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ شَيْـًٔا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ مِّنْ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۲۔ توں آکھ آؤ میں تہاکوں پڑھ کے سناواں جو تہاڈے رب تہاڈے اتے حرام کیتے جو تساں اوندے نال کہیں کوں شریک نہ بناؤ تے پیو ما نال احسان کرو تے بُکھ دے ڈر کنیں اپنڑی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اساں تہاکوں وی تے انہیں کوں وی رزق ڈیندے ہیں تے تساں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر ہوون یا لکیاں ہویاں۔ تے تساں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیرھی اللہ سئیں حرام کیتی ہے سوائے جائز طریقے دے۔ اے تہاکوں وصیت کیتی ہے تاں جو تساں عقل کرو۔

وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۳۔ تے یتیم دے مال دے کولھوں نہ ونجو سوائے چنگے طریقے دے جے تئیں او اپنڑی جوانی کوں پہنچ ونجے تے پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نسے ڈیندے تے جڈاں تساں گال کرو تے انصاف کرو بھانویں او قریبی سکا کیوں نہ ہووے تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو۔ اوایں گال دی تہاکوں ایں واسطے وصیت کریندے تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۴۔ اے میڈا رستہ ہے جیرھا سدھا ہے تساں ہوندی پیروی کرو تے بئیں رستیں تے نال ٹُرو نال تاں او تہاکوں اوندے رستے کنیں اُنتے اُنتے گھن ولیسن ۔ او تہاکوں ایں گال دی وصیت کریندے تاں جو تساں متقی ہوؤ

ثُمَّ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ وَ

۱۵۵۔ تے ول اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی جئیں نیکی کیتی ہے

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَآءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝١٥٤

اونہے اتے نعمت کوں پورا کرݨ کیتے تے ہر چیز دی تفصیل ݙتی تے ہدایت تے رحمت بݨایا تاں جو او اپݨے رب دی ملاقات تے ایمان گھن آوِن۔

ع ۱۹ ۶

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝١٥٥

۱۵٦۔ تے اساں ایں کتاب کوں لہائے اے برکت والی ہے تساں ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ݙرو تاں جو تہاݙے اتے رحم کیتا ونڄے۔

اَنْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰى طَآئِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۪ وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ۝١٥٦

۱۵۷۔ تساں ایہ نہ آکھو جو اساں کنیں پہلے کتاب صرف ݙو ٹولیں تے لہائی گئی ہے تے اساں اوندے پڑھݨ کنیں غافل ہاسے۔

اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ۭ سَنَجْزِي الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ۝١٥٧

۱۵۸۔ یا تساں ایہ آکھو جو بے شک جے ایہ کتاب ساݙے اتے لہندی۔ بے شک اساں انہیں کنیں زیادہ ہدایت پیندے تہاݙے کولہو تہاݙے رب کنیں کھلی دلیل آ چکی ہے او ہدایت تے رحمت۔ تے کون وݙا ظالم اوں کنیں جیرھا اللہ دی آیات کوں جھٹلاوے۔ تے اوں کنیں رکیا رہوے۔ اساں ضرور سزا ݙیسوں انہیں کوں جیرھے ساݙی آیات کنیں رکئے رہندن بڑا عذاب ایں گالہوں جو او رکئے رہ گئین۔

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِيَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِيَ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ۭ يَوْمَ يَاْتِيْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِيْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ۭ قُلِ انْتَظِرُوْٓا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ۝١٥٨

۱۵۹۔ کیا او صرف ایں گال دی انتظار پئے کریندن جو انہیں دو فرشتے آوِن یا تیݙا رب آوے یا تیݙے رب دیاں کجھ نشانیاں آوِن۔ جیرھے ݙینہہ تیݙے رب دیاں کجھ نشانیاں آوسن اوں ݙینہہ کہیں جان کوں اوندا ایمان نفع نہ ݙیسی جیں ایں کنیں پہلے نہ منیا ہوسی تے نہ اپݨے ایمان نال کوئی چنگائی کیتی ہوسی توں آکھ تساں انتظار کرو بے شک اساں وی انتظار کریندے پئے ہیں۔

اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِيْ شَيْءٍ ۭ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا

۱٦۰۔ بے شک جیرھے اپݨے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کریندن تے ٹولے بݨ گئین تیݙا انہیں نال کوئی تعلق نئیں۔ انہیں

يَفْعَلُوْنَ ﴿١٦٠﴾

دا معاملہ صرف اللہ کنیں ہے پچھیں او انہیں کوں ڈسیسی جو کجھ او کریندے ہن ۔

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦١﴾

١٦١۔ جیرھا ہک نیکی کریسی اوں کوں او ہو جیہاں ڈاہ ملسن تے جیرھا برائی کریسی اوں کوں او ہو تلا سزا ملسی تے او ظلم نہ کیتے ویسن ۔

قُلْ اِنَّنِيْ هَدٰىنِيْ رَبِّيْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٦٢﴾

١٦٢۔ توں آکھ بے شک میکوں میڈے رب سدھے راہ دو ہدایت ڈتی ہے ۔ ابجھا دین جیندے وچ کوئی ڈنگ نئیں او ابراہیم دا سچا مذہب تے او مشرک نہ ہا ۔

قُلْ اِنَّ صَلَاتِيْ وَنُسُكِيْ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِيْ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٣﴾

١٦٣۔ توں آکھ بے شک میڈی نماز تے میڈی قربانیاں تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے جیرھا سب جہانیں دا پالنہار ہے ۔

لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٤﴾

١٦٤۔ اوندا کوئی شریک نئیں تے ایندا میکوں حکم ڈتا گئے تے میں پہلا مسلمان ہاں ۔

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْ رَبًّا وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٥﴾

١٦٥۔ توں آکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا رب گولاں تے او ہر شئے دا رب ہے ۔ تے جیرھا جو کریسی اوندی اونکوں سزا ملسی ۔ تے کوئی بار چاونڑ والی بے دا بار نہ چیسی تے ول تساں اپنڑے رب دو ولنڑے ول او تہاکوں اوگالہیں ڈسیسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ہو ۔

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ ۗ اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٦﴾

١٦٦۔ تے او ہو ہے جیں تہاکوں پہلیں دا جانشین بنائے سی تے تہاڈے بعض دا بہیں تے درجہ اچا کیتے سی تاں جو او تہاکوں اوں دے وچ آزماوے اوں جو کجھ تہاکوں ڈتے ۔ بے شک تہاڈا رب جلدی عذاب ڈیونڑ والا ہے تے بے شک بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے ۔

سورۃ اعراف مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیتاں تے ۲۴ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓصٓ ②

۲۔ میں اللہ سارِیں کنیں زیادہ جاݨݨ والا تے سچا ہاں۔

كِتٰبٌ اُنْزِلَ اِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِتُنْذِرَ بِهٖ وَ ذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

۳۔ اے کتاب جیرھی تیڈو لہائی گئی ہے تے تیڈے سینے وچ ایندی وجہ کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیوے تاں جو توں ایندے نال ڈرادیں تے مومنیں واسطے نصیحت۔

اِتَّبِعُوْا مَاۤ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ تساں اوندی پیروی کرو جو تہاڈو لہایا گئے تہاڈے رب دلو ایندے علاوہ کہیں بے سنگتی دی پیروی نہ کرو بہوں تھوڑا ہے جیرھی تساں نصیحت پکڑیندے ہو۔

وَكَمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا فَجَآءَهَا بَاْسُنَا بَيَاتًا اَوْ هُمْ قَآئِلُوْنَ ⑤

۵۔ تے کتی ساریاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک کیتا ہا تے انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا اوڈو پاریں کوں ستے پئے ہن۔

فَمَا كَانَ دَعْوٰىهُمْ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَاۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ تے جڈاں ساڈا عذاب انہیں دو آ گئے تے انہیں دی ایہا پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہاسے۔

فَلَنَسْــَٔلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْــَٔلَنَّ الْمُرْسَلِيْنَ ⑦

۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے گئے ہن تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں دی۔

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَّمَا كُنَّا غَآئِبِيْنَ ⑧

۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپݨے علم دے نال (سچ) ڈسّ ڈیسوں تے اساں غیر حاضر نہ ہاسے

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذِ ۨالْحَقُّ ۚ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⑨

۹۔ اوں ڈینہہ عملیں دا وزن سچ تے جیندے وزن بھاری ہوسن اوہے لوک کامیاب تھیسن۔

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن اوہے لوکن جنہیں اپݨے نفسیں کوں گھاٹا ڈتے ایں واسطے جو اوساڈی آیات

تے ظلم کریندے ہن۔

وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِى الْاَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ⑩

١١۔ تے اساں تہاکوں زمین وچ بہوں طاقت ڈتی تے اوندے وچ تہاڈے کیتے روزی دے سامان بنائن تے تساں شکر نوّں ہے کریندے۔

ع ١١ ٨

وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ ۖ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ لَمْ يَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ⑪

١٢۔ تے اساں تہاکوں پیدا کیتے تے ول شکلاں ڈتن تے ول اساں فرشتیں کوں آکھئے آدم کوں سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ کیتا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرݨ والیں وچوں نہ تھیا۔

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِىْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ طِيْنٍ ⑫

١٣۔ اللہ آکھیا جو میکوں کیرھی گال روکئے جو توں سجدہ نہ کریں جڈاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں آکھیا میں این کنیں چنگا ہاں تیں میکوں بھا کنیں پیدا کیتے تے اینکوں مٹی کنیں پیدا کیتی

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ⑬

١٤۔ اوں آکھیا توں اتھوں نکل ونج تیکوں کیا حق ہا جو توں اتھاں وڈائی کریں ہا توں نکل ونج بے شک توں ذلیل تھیوݨ والیں وچوں ایں۔

قَالَ اَنْظِرْنِىْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ⑭

١٥۔ اوں آکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہہ تئیں مہلت ڈے

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ⑮

١٦۔ اوں آکھیا بے شک توں مہلت پاوݨ والیں وچوں ایں۔

قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِىْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ⑯

١٧۔ اوں آکھے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک ہݨ میں ضرور تیڈے سدھے رستے تے انہیں کیتے بہساں۔

ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ⑰

١٨۔ بچھیں میں انہیں دے اگوں وی تے پچھوں وی اوساں تے اونہیں دے سجے پاسوں وی تے کھبے پاسوں وی۔ تے انہیں وچوں بہوں ساریں کوں توں شکرگزار نہ پیسیں۔

قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُوْمًا مَّدْحُوْرًا ؕ لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ⑱

١٩۔ اوں آکھیا اتھوں بے عزت تھی کے تے دھلے کھنداہویا نکل ونج جیرھا تیڈے پچھوں ٹرسی انہیں وچوں تے میں ضرور دوزخ تساں ساریں نال بھرلیساں۔

وَيٰٓاٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

٢٠۔ تے اے آدم توں تے تیڈی زال جنت وچ رہو تے

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٠﴾

تساں ڈوہیں جتھو چاہو کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں وݨ دے کولھو نہ ونجلے ناں تاں تساں تھی ویسو ظالمیں وچوں۔

فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وٗرِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْاٰتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هٰذِهِ الشَّجَرَةِ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَا مَلَكَيْنِ اَوْ تَكُوْنَا مِنَ الْخٰلِدِيْنَ ﴿٢١﴾

٢١۔ شیطان انہیں ڈوناہیں دے دل وچ وسوسہ پاتے تاں جو او ظاہر کر ڈیوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں دے بدن وچوں لکایا گئے تے آکھیس اللہ سئیں تہاکوں ایں وݨ کنیں صرف ایں واسطے روکئے جو تساں فرشتے نہ بݨ ونجو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

وَقَاسَمَهُمَآ اِنِّيْ لَكُمَا لَمِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ تے انہیں دے اگو قسماں کھا کے آکھئے بے شک میں تہاڈا خیر خواہ ہاں۔

فَدَلّٰىهُمَا بِغُرُوْرٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادٰىهُمَا رَبُّهُمَآ اَلَمْ اَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَاَقُلْ لَّكُمَآ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ اوں انہیں ڈوناہیں کوں دو دکھا ڈے کے اپنے مقام کنیں ہٹا ڈتے تے جیڑاں انہیں ڈوناہیں اوں وݨ کوں چکھئے انہیں ڈوناہیں تے انہیں دے ننگیج ظاہر تھی گئین تے او ڈوہیں اپݨے اتے بہشت دے پتر چپاڑݨ لگ پئین۔ تے اونہیں دے رب انہیں ڈوناہیں کوں سڈ مارئیے کیا میں تہاکوں ایں درخت کنیں ہٹکیا نہ ہا تے تہاکوں آکھیا نہ ہا جو بے شک شیطان تساں ڈوناہیں کیتے کھلا کھلا دشمن۔

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ اَنْفُسَنَا وَاِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ انہیں ڈوناہیں آکھئے اے ساڈے رب اساں اپݨے جانیں تے ظلم کیتے تے جے تیں ساکوں بخش نہ ڈتا ساڈے اتے رحم نہ کیتا تے اساں ضرور گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویسوں

قَالَ اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ اوں آکھا تھو لکل ونجو تہاڈے وچو کجھ بہیں دے دشمن ہن تے تہاڈے واسطے زمین وچ عارضی رہݨ دی جا ہے تے کجھ وقت کیتے فائدہ ہے۔

قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ اوں آکھیا تساں ہوندے وچ زندہ رہسو تے ہوندے وچ مرسو تے او تھاؤں کڈھیے ویسو۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ

٢٧۔ اے آدم دے پترو اساں تہاڈے اتے اینجھے کپڑے

وَ رِيْشًا ۭ وَ لِبَاسُ التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ۭ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿٢٦﴾

لباس جیرھے تہاڈے ننگیج لکیندن تے سوھݨپ کیتے وی ہے تے تقویٰ دا لباس اے چنگا ہے۔ اے اللہ دی آیات وچوں ہے تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ۭ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۭ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿٢٧﴾

٢٨۔ اے آدم دے پترو تہاکوں نہ آزماوے شیطان۔ جیویں تہاڈے پیو ما کوں جنت دچوں کڈھایا ہس اوں انہیں ڈوناہیں کنوں لباس کھس گدھا ہا تاں جو او انہیں کوں انہیں دا ننگیج ڈکھالے۔ بے شک او تے اوندا قبیلہ تہاکوں اتھوں ڈیہدا کھڑے جتھوں تساں نوں سے ڈیکھ سگدے۔ بے شک اساں شیطانیں کوں انہیں دا سنگتی بݨائے جیرھے ایمان نئیں اینہدے۔

وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَاۗءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَاۗءِ ۭ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَي اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾

٢٩۔ تے جڈاں او کوئی برائی کریندن تے آہدن اساں اپݨے پیو ڈاڈے کوں ایندے اتے پاتے اللہ سئیں ایندا ساکوں حکم ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سئیں بے حیائی دا حکم نئیں ڈیندا کیا تساں اللہ دے اتے او گال کریندے ہو جیرھی تساں جانڈے نوں سے۔

قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۣ وَاَقِيْمُوْا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ڛ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿٢٩﴾

٣٠۔ توں آکھ میڈے رب انصاف دا حکم ڈتے تے اے جو ہر مسیت دے کول اپݨی توجہ درست کر گدھی کرو تے اونکوں اطاعت اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سڈو۔ جیویں اوں تہاکوں شروع کیتے اویں تساں ہوں حالت دو ولسو۔

فَرِيْقًا هَدٰى وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ۭ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَاۗءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٠﴾

٣١۔ ہک ٹولے کوں ہدایت ڈتی تے ہک ٹولے کوں گمراہی چمڑ گئی ہے۔ انہیں اللہ کوں چھوڑ کے شیطانیں کوں سنگتی بݨا گدھے تے او خیال کریندن جو او ہدایت پا گئین۔

يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ ع

٣٢۔ اے آدم دے پترو تساں ہر مسیت دے کول اپݨا سوھݨپ اختیار کیتا کرو تے کھاؤ تے پیو تے فضول خرچی نہ کرو بے شک او فضول خرچی کرݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ

٣٣۔ توں آکھ اللہ دی اوں خوبصورتی کوں کئیں تہاڈے اتے

مِنَ الرِّزْقِ ۚ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾

حرام کیتے جیڑھی اوں اپنے بندیں کیتے پیدا کیتی ہے تے اوندے پاکیزہ رزق کوں۔ جو اے شیہیں ایں دنیا دی زندگی وچ مومنیں کیتے ہن تے قیامت دے ڈینہہ خاص کر انہیں کیتے ہوسن ایویں اساں آیات کھول کے جانڑ والی قوم کیتے بیان کریندے ہیں

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾

۳۴۔ توں آکھ بے شک میڈے رب حرام کیتے ظاہر تے لکی ہوئی بے حیائی کوں تے گناہ کوں تے منہ زوری کوں جیڑھی ناحق ہووے تے ایں گال کوں جو تساں اللہ نال شریک بناؤ جیندی اوں کوئی دلیل نئیں لہائی تے اے جو تساں اللہ دے خلاف او گال کرو جیڑھی تساں جانڑدے نوھے۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ ہر قوم واسطے ہک وقت مقرر ہے تے جڈاں اوندا وقت آویندے تے نہ پچھو تھیندن ہک گھڑی تے نہ اگو تھیندن۔

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي ۙ فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾

۳٦۔ اے آدم دے پترو جے تہاڈو تہاڈے وچوں رسول آون تے تہاکوں میڈی آیات پڑھ کے سناون تے جیڑھا خدا کنیں ڈرے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی ڈر نئیں تے نہ او مونجھے تھیسن۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا تے وڈائی کیتی ایسے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ بہوں دیر تئیں رہسن

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْكِتَابِ ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۖ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون جیڑھا اللہ تے کوڑ بدھے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے ایسے لوکن جنہیں کوں مقررہ سزا دا حصہ ملدا رہسی تے جڈاں انہیں دو ساڈے فرشتے مارنڑ کیتے اندن تے او آہدن او کتھاں ہن جنہیں کوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہاوے او آکھسن او اساں کنیں گم تھی گئین تے او اپنڑے خلاف آپ گواہی ڈیسن بے شک او کافر ہن۔

قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ فِي النَّارِ ؕ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ؕ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ اَضَلُّوْنَا فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ؕ قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَّ لٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹. او آکھسی تساں وی انہیں ٹولیں وچ داخل تھی ونجو جیڑھے بھاوچ ہن تے جیڑھے تساں کنیں پہلے جنیں تے انسانیں وچوں گذر گیئن جڈاں ہک امت بھا وچ داخل تھیسی اپنڑیں بھینڑ تے لعنت کریسی تے جڈاں او سارے بھا وچ پکڑیج ویسن چھیکڑی امت پہلی امت کوں آکھسی اے ساڈے رب ایہے ہن جنہیں ساکوں گمراہ کیتا ہا توں انہیں کوں دوزخ وچ ڈوڑا عذاب ڈے اللہ آکھسی ہر ہک واسطے ڈوڑا عذاب تے تساں جانڑدے نئیں۔

وَ قَالَتْ اُوْلٰىهُمْ لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰. تے پہلی امت چھیکڑی امت کوں آکھسی تہاکوں ساڈے اتے کوئی فضیلت نہ ہائی تساں وی عذاب چکھو جو تساں کمندے ہاوے۔ ع ۸ / ۱۱

اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَ اسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَآءِ وَ لَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ؕ وَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱. بے شک جنہیں لوکیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولیئے ویسن تے نہ او جنت وچ داخل تھیسن جے تئیں ہک اُٹھ سوئی دے مُرک وچوں لنگھ ونجے اساں ایویں مجرمیں کوں سزا ڈیندے ہیں۔

لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّ مِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ ؕ وَ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲. انہیں واسطے دوزخ ہی بسترہ ہے تے دوزخ ہی اتلا اچھاڑ تے ایویں اساں ظالمیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ ۫ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳. جیڑھے لوک ایمان آنن تے نیک کم کرن اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف لِنے ڈیندے ایہہ جنتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَ نَزَعْنَا مَا فِيْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ۚ وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰىنَا لِهٰذَا ۫ وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْ لَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ؕ وَ نُوْدُوْٓا اَنْ تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴. تے اساں انہیں دے سینے وچوں سب بغض کڈھ ڈیسوں تے انہیں دے قبضے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے او آکھسن جو ساریاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جئیں ساکوں اے رستہ ڈکھلئے جے اللہ ساکوں سدھا رستہ نہ ڈکھلیندا تے اساں ایں سدھے رستے نہ آؤں ہا۔ ساڈے رب

دے رسول سچ گھن کے آئے ہن تے انہیں کوں آکھ ڈِتا گیا ہا جے او بہشت جیندا تہاکوں تہاڈے عملیں دی وجہ نال وارث کیتا گئے۔

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ؕ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۙ﴿٤٤﴾

٤٥۔ بہشتی دوزخیں کوں آواز ڈیسن جو ساڈے رب جو ساڈے نال وعدہ کیتا ہا اساں اونکوں سچا پاگدھے تے کیا تہاڈے رب تہاڈے نال جو وعدہ کیتا ہا اونکوں تساں سچا پاگدھے۔ او آکھن ہا انہیں وچوں ہک سڈݨ والا سڈیسی جو ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ﴿٤٥﴾

٤٦۔ جیرھے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے اوں رستے وچ ڈِنگ گولیندن تے او آخرت دا انکار کریندن۔

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّا ۢ بِسِيْمٰىهُمْ ۚ وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۟ لَمْ يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾

٤٧۔ تے انہیں ڈوناہیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف تے کجھ لوک ہوسن جیرھے ساریں کوں انہیں دی علامتیں دی وجہ نال سُنجاݨدے ہوسن تے بہشتی لوکیں کوں آواز ڈیسن جو تہاڈے اتے سلامتی ہووے او ندے وچ داخل نہ تھئے ہوسن تے اوندی امید رکھیسن۔

وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

٤٨۔ تے جڈاں انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو پھیری ویسی تے او آکھسن جو اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم وچوں نہ بݨا

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰىهُمْ قَالُوْا مَآ اَغْنٰى عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾

٤٩۔ اعراف والے لوک سڈیسن کجھ دوزخی لوکیں کوں جنہیں کوں انہیں دے نشانیں دی وجہ نال سنجاݨدے ہوسن تے آکھسن تہاڈی زیادہ تعداد تہاکوں کوئی فائدہ ڈِتے تے نہ تہاڈی وڈائی۔

اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ۭ اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾

٥٠۔ کیا ایہے لوکن جنہیں دے متعلق تساں قسماں کھندے ہادے جو انہیں کوں اللہ دی رحمت نہ پہنچیسی۔ تساں بہشت وچ داخل تھی ونجو تہاکوں نہ ڈر تے نہ تساں مونجھے تھیسو۔

وَنَادٰٓى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا عَلَيْنَا

٥١۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کوں سڈیسن جو ساڈے کجھ

مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ؕ قَالُوْۤا اِنَّ اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥١﴾

پانڑی ڈِیاڈِیا جو تہاکوں اللہ ڈِتے اوندے وچوں ساکوں وی کجھ ڈیو۔ او آکھسن بے شک اللہ سئیں اے ڈوہیں چیزاں کافریں تے حرام کیتن ۔

الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿٥٢﴾

٥٢۔ جنہیں اپنڑے دین کوں کھیڈ تماشا بنڑایا ہویا ہا تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دوکھا ڈِتا ہا اساں انہیں کوں اج بھل ویسوں جیویں او ایں ڈِینہہ دی ملاقات بھل گئے ہن تے اِت گالہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن ۔

وَلَقَدْ جِئْنٰهُمْ بِكِتٰبٍ فَصَّلْنٰهُ عَلٰى عِلْمٍ هُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿٥٣﴾

٥٣۔ تے اساں انہیں دو ایجھی کتاب گھن آئے ہیں جیکوں اساں اپنڑے علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنیں واسطے ہدایت تے رحمت ۔

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا تَاْوِيْلَهٗ ؕ يَوْمَ يَاْتِيْ تَاْوِيْلُهٗ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ نَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ فَهَلْ لَّنَا مِنْ شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوْا لَنَاۤ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ؕ قَدْ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿٥٤﴾ ع

٥٤۔ کیا او ایں کتاب دی حقیقت دے کھلنڑ دا انتظار پئے کریندن جڈاں ایندی حقیقت کھل ویسی تے او لوک آکھسن جیڑھے بھل گئے ہوسن ۔ ایں کنیں پہلے ساڈے رب دے رسول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارشی ہے جیڑھا ساڈی سفارش کرے یا اساں دنیا دِچ ولا بھیجے ونجوں تاں جو اساں جیڑھے (برے) کم پہلے اساں کریندے ہاسے انہیں دی جاتے نیک کم کروں انہیں اپنڑے آپ کوں گھاٹے وِچ پاتے جیڑھا او کوڑ بدھیندے ہن او دی انہیں کنیں رُل گئے

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۫ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهٗ حَثِيْثًا ۙ وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُوْمَ مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمْرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْاَمْرُ ؕ تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٥٥﴾

٥٥۔ بے شک تہاڈا رب اللہ او ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وِچ پیدا کیتے ول او عرش تے تکڑا تھی کے بہہ گئے ۔ رات دے نال ڈِینہہ کوں لکا ڈیندے رات جلدی اونکوں پکڑنڑ چاہندی ہے تے سجھ تے چندر کوں تے تاریں کوں اوں اپنڑے حکم نال تابع کر ڈِتے سنڑو پیدا کرنڑ تے حکم ڈیونڑ ہوندا کم ۔ بہوں برکت والا ہے اللہ سئیں جیڑھا سارے جہانیں دا پالنہار ہے ۔

اُدْعُوْا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ

٥٦۔ اپنڑے رب کوں سڈو عاجزی نال تے چپ چپاتے

الْمُعْتَدِيْنَ ﴿۵۵﴾

او بے شک حد کنیں ودھݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا وَّطَمَعًا ؕ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ اتے زمین وچ اوندی اصلاح دے بعد فساد نہ گھتو اوں کوں سݙو ڈر تے طمع نال بے شک اللہ دی رحمت نیکی کرݨ والیں دے نال۔

وَهُوَ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ؕ حَتّٰۤى اِذَاۤ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ اوہو ہے جیڑھا گھلیندے ہوائیں کوں اپݨی رحمت کنیں پہلے خوشخبری ݙیوݨ واسطے۔ اے مینہ نال بھریئے ہوئے جھڑ کوں چا اندی ہے تے اونکوں اساں گھن ویندے ہیں بر ملک دو تے اوندے اتے پاݨی وسیندے ہیں تے اوندے نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے ہیں ایویں اساں مردیں کوں کڈھیندے ہیں تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِيْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے چنگی زمین اپݨے رب دے حکم نال اوندے بوٹے نکلدن ہے تے جیڑھی زمین خراب او ردی پیداوار کڈھیندی ہے ایویں اساں اوں قوم تے جیڑھی شکر کریندی ہے اپݨی آیات وٹا پھیر کے بیان کریندے ہیں۔ ع ۱۴

لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّيْۤ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ بے شک اساں نوح کوں اوندی قوم دو بھیجے تے اوں آکھیا اے میݙی قوم اللہ دی عبادت کرو تے اوندے سوا تہاݙا کوئی معبود نئیں۔ میں تہاݙے اُتے وݙے ݙینہہ دے عذاب کنیں ݙراندن۔

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ اوندی قوم دے سرداریں آکھیا بے شک اساں تیکوں کھلی گمراہی وچ ݙیہدے ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ وَّلٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ اوں آکھیا اے میݙی قوم میݙے وچ کوئی گمراہی دی گال نئیں میں تے صرف رسول ہاں اوں رب دا جیڑھا سارے جہانیں دا پالنہار۔

اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ میں تہاکوں اپݨے رب دا پیغام پچیندا تے تہاݙی خیر خواہی کریندا تے میں او جاݨداں اللہ سیتی ولو جو تساں نوں جاݨدے۔

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾

۶۴. کیا تہاکوں حیرانی تھیندی ہے جو تہاڈو آئی تہاڈے رب دلو ایجھی نصیحت تہاڈے وچوں ہک آدمی تے تاں جو تہاکوں ہوشیار کرے تے تساں تقویٰ اختیار کرو تے تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے ۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ ع

۶۵. انہیں اونکوں جھٹلا ڈتا اساں اوں کوں نجات ڈتی تے انہیں کوں وی جیڑھے اوندے نال ہن بیڑی وچ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا اساں انہیں کوں غرق کر ڈتا بے شک او اندھے لوک ہن ۔

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا ۗ قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٥﴾

۶۶. تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں (پٹھیا) اوں آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا اوندے سوا کوئی معبود نئیں کیاں تساں ڈردے نوے ۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرَاكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٦٦﴾

۶۷. اوندی قوم دے وچوں سرداریں آکھیا جنہیں کفر کیتا ہا اساں تیکوں بے وقوفی وچ ڈیہدے ہیں تے بے شک اساں تیکوں کوڑیں وچوں یقین کریندے ہیں ۔

قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٧﴾

۶۸. اوں آکھے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں میں تے رسول ہاں اوں رب دا جیرھا سارے جہانیں دا پالنہار ۔

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿٦٨﴾

۶۹. میں تہاکوں اپنڑے رب دا پیغام پچینداں تے میں تہاڈے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایماندار ہاں ۔

أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ ۚ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً ۖ فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٦٩﴾

۷۰. کیا تساں حیران تھیندے ہے جو تہاڈو نصیحت آئی ہے تہاڈے رب ولو تہاڈے وچوں ہک آدمی تے تاں جو تہاکوں ہوشیار کرے تے یاد کرو جو تہاکوں اوں نوح دی قوم دے بعد اوندا جانشین بنڑائے تے تہاڈے جسم کوں مضبوط بنڑائس تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو ۔

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ۖ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ

۷۱. انہیں آکھیا کیا توں ساڈو آئیں (اے سنہیا گھن کے) جو اساں ہک اللہ دی عبادت کروں تے او چھوڑ ڈیوں جیندی ساڈے

الصّٰدِقِيْنَ ﴿۷۱﴾

پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن گھن آ جیرھے عذاب دا توں وعدہ ڈیندیں جے توں سچا ہویں۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ؕ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْۤ اَسْمَآءٍ سَمَّيْتُمُوْهَاۤ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ؕ فَانْتَظِرُوْۤا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ اوں آکھیا تہاڈے رب ولو تہاڈے اتے عذاب تے غضب لہہ چکئے کیا تساں میڈے نال انہیں ناویں دے واسطے بھڑدے ہو جیرھے تساں تے تہاڈے پیو ڈاڈے رکھین تے اللہ سئیں انہیں نال کوئی دلیل نئیں لہائی تساں بھالا رکھو بے شک میں وی تہاڈے نال بھالا رکھینداں۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَمَا كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۷۲﴾ ع ۹

۷۳۔ تے اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں کوں اپنی رحمت نال نجات ڈتی تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے ایمان نہ گھن آئے ہن اساں انہیں دیاں پاڑاں پٹ ڈتن۔

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ ؕ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْۤ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ تے ثمود دو انہیں دے بھائی صالح کوں بھیجئے اوں آکھئے اے میڈی قوم تساں اپنے رب دی عبادت کرو اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں۔ تہاڈو تہاڈے رب ولو کھلی دلیل آ گئی ہے۔ اے اللہ دی ڈاچی ہے اے تہاڈے واسطے نشان اینکوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ کھاوے تے اینکوں برائی نال نہ ہتھ لاؤ نہ تاں تہاکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

وَاذْكُرُوْۤا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَّبَوَّاَكُمْ فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُوْلِهَا قُصُوْرًا وَّتَنْحِتُوْنَ الْجِبَالَ بُيُوْتًا ۚ فَاذْكُرُوْۤا اٰلَآءَ اللّٰهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے تساں یاد کرو جڈاں تہاکوں عاد دے بعد جانشین بنائس تے زمین وچ تہاکوں جا ڈتی اس تساں اوندے میدانیں وچ قلعے بݨیندے ہو تے پہاڑیں کوں کٹ کے گھر بݨیندے ہو تساں اللہ دیاں نعمتاں یاد کرو تے زمین وچ جاݨ بجھ کے فساد نہ کرو۔

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِمَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ صٰلِحًا

۷۶۔ اوندی قوم دے سرداریں جنہیں وڈائی کیتی ایمان گھن آوݨ والیں دبّو کمزوریں کوں آکھیا

مُّرْسَلٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلَ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۝۷۵

کیا تساں جانڑدے ہو جو بے شک صالح اپنے رب ولو پٹھیا گئے انہیں آکھیا بے شک اساں جو کجھ اوندو پٹھیا گئے اونکوں منیندے ہیں۔

قَالَ الَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِیْٓ اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۝۷۶

۷۶۔ تے انہیں لوکیں جیں وڈائی کیتی آکھیا بے شک اساں اوندا انکار کریندے ہیں جیندے اتے تساں ایمان گھن آئے ہو۔

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا یٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ۝۷۷

۷۷۔ تے انہیں ڈاچی دیاں کچاں کپ ڈتیاں تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں آکھئے اے صالح جیرھے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا پئیں گھن آ جے توں رسولیں وچو ہئیں۔

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِیْ دَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ ۝۷۸

۷۸۔ تے انہیں کوں پکڑ گدھے بھوئیں ابھ او اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھٹھے پئے ہن۔

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ یٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّیْ وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِیْنَ ۝۷۹

۷۹۔ صالح انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی قوم میں تہاکوں اپنے رب دا پیغام پچا ڈتے تے تہاڈی خیر خواہی کیتی ہے تے تساں خیر خواہی کرنڑ والیں کوں پسند نوھے کریندے۔

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِیْنَ ۝۸۰

۸۰۔ تے لوط جڈاں اپنڑی قوم کوں آکھیا کیا تساں اینجھی بے حیائی کریندے ہو جیرھی تساں کنیں پہلے ساری قومیں وچو کہیں وی اے برائی نہ کیتی ہائی۔

اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُوْنَ ۝۸۱

۸۱۔ بے شک تساں تریمتیں چھوڑ کے جوانیں دو شہوت واسطے اندے ہو اصل وچ تساں حد کنیں ودھنڑ والی قوم ہوتے۔

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْیَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ یَّتَطَهَّرُوْنَ ۝۸۲

۸۲۔ اوندی قوم کنیں بیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھئے جو انہیں کوں اپنڑی وستی کنیں کڈھ ڈیو بے شک اے لوک ہن جیرھے بھوں پاک بنڑدن۔

فَاَنْجَیْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖؗ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِیْنَ ۝۸۳

۸۳۔ تے اساں اونکوں تے اوندے خاندان کوں نجات

ڈتی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہݨ والیں وچو ہائی۔

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ۭ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ۸۵ ع

۸۵ ۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ وسایا توں ڈیکھ مجرمیں دا انجام کیجھا ہے۔

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۭ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۭ قَدْ جَاۗءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَاۗءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۸۶

۸۶ ۔ تے مدین دو اوندے بھرا شعیب کوں پٹھیا اوں آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈے واسطے اوندے سوا کوئی معبود نئیں ۔ تہاڈو تہاڈے رب دلو کھلی دلیل آچکی ہے تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے لوکیں دیاں شئیں انہیں کوں گھٹ نہ ڈیو تے زمین وچ اوندی اصلاح دے بعد بگیڑ نہ گھتو۔ اے تہاڈے واسطے چنگا ہے جے تساں مومن ہوے۔

وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْ ۠ وَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۸۷

۸۷ تے تساں ہر رستے وچ ایں واسطے نہ بہو جو جیرھے اللہ تے ایمان آنن انہیں کوں اللہ دے رستے کنیں ڈرا دو تے روکو تے ایں رستے وچ ڈنگ ول گولو تے تساں یاد کرو جڈاں تساں تھوڑے ہاوے اوں تہاکوں ودھائے تے تساں ڈیکھو فساد کرݨ والیں دا انجام کیجھا ہے۔

وَاِنْ كَانَ طَاۗىِٕفَةٌ مِّنْكُمْ اٰمَنُوْا بِالَّذِيْٓ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَاۗىِٕفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۸۸

۸۸ ۔ تے جے تہاڈے وچوں ہک ٹولہ اوندے اتے ایمان گھن آوے جیندے نال میں بھیجیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان نہ گھن آوے پچھیں صبر کرو جے تیں اللہ سئیں ساڈے درمیان فیصلہ کرڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرݨ والا ہے۔

قَالَ الْمَلَاُ الَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَنُخْرِجَنَّكَ یٰشُعَیْبُ وَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَكَ مِنْ قَرْیَتِنَاۤ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِیْ مِلَّتِنَا ؕ قَالَ اَوَ لَوْ كُنَّا كٰرِهِیْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹ ۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچ وڈائی کیتی آکھیا اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جیرھے تیڈے اتے ایمان گھن آئن اپنڑے ملک وچوں ضرور کڈھ ڈیسوں یا تساں ساڈے مذہب وچ ول اُوسو اوں آکھیا بھانویں اساں ناپسند وی کریندے ہُووں ۔

قَدِ افْتَرَیْنَا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اِنْ عُدْنَا فِیْ مِلَّتِكُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّٰىنَا اللّٰهُ مِنْهَا ؕ وَ مَا یَكُوْنُ لَنَاۤ اَنْ نَّعُوْدَ فِیْهَاۤ اِلَّاۤ اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ رَبُّنَا ؕ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا ؕ عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ؕ رَبَّنَا افْتَحْ بَیْنَنَا وَ بَیْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَ اَنْتَ خَیْرُ الْفٰتِحِیْنَ ﴿۸۹﴾

۹۰ ۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آوں ایندے بعد جو اللہ سئیں ساکوں نجات ڈِتی ہے تے مطلب اساں اللہ سئیں تے کوڑ بدھے ساڈے اختیار نئیں جو اساں اوندو ول آوں سوائے ایندے جے اللہ چاہے جیرھا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شئے تے وسیع اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں ۔ اے ساڈے رب توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ کرڈے تے توں ساریں کنیں چنگاں فیصلہ کرنڑ والا ایں ۔

وَ قَالَ الْمَلَاُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ لَىِٕنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَیْبًا اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱ ۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کیتا ہا آکھیا اے لوکو جے تساں شعیب دے پچھوں ٹرسو تے بے شک تساں گھاٹا پاونڑ والیں وچوں تھی ویسو ۔

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِیْ دَارِهِمْ جٰثِمِیْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲ ۔ انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھا تے او اپنڑے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پئے ۔

الَّذِیْنَ كَذَّبُوْا شُعَیْبًا كَاَنْ لَّمْ یَغْنَوْا فِیْهَا ۛۚ اَلَّذِیْنَ كَذَّبُوْا شُعَیْبًا كَانُوْا هُمُ الْخٰسِرِیْنَ ﴿۹۲﴾

۹۳ ۔ جنہیں شعیب کوں جھٹلائے ایویں تھی گئے جیویں او کڈاہیں اتھاں رہے وی نہ ہن تے جنہیں شعیب کوں جھٹلائے او ہے گھاٹا پاونڑ والے ہن ۔

فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَ قَالَ یٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّیْ وَ نَصَحْتُ لَكُمْ ۚ فَكَیْفَ اٰسٰى عَلٰى قَوْمٍ كٰفِرِیْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴ ۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی قوم میں تہاکوں اپنڑے رب دا سینہا پچاڑتے تے تہاڈی خیر خواہی کر ڈِتی ہے تے میں کافر قوم تے کیویں افسوس کر سگداں

وَ مَاۤ اَرْسَلْنَا فِیْ قَرْیَةٍ مِّنْ نَّبِیٍّ اِلَّاۤ اَخَذْنَاۤ اَهْلَهَا بِالْبَاْسَآءِ وَ الضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ یَضَّرَّعُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵ ۔ تے اساں کہیں وی وستی دو رسول نئیں بھیجیا تے جیندے بعد اساں اوندے رہنڑ والیں کوں تُکھ تے ڈکھ

نال نہ پکڑیا ہووے تاں جو او عاجزی کرن ۔

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّٰى عَفَوْا وَّقَالُوْا قَدْ مَسَّ اٰبَآءَنَا الضَّرَّآءُ وَالسَّرَّآءُ فَاَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ پچھیں اساں بدل ڈتے تکلیف کوں سہولت نال جتھے تئیں او ترقی کر گئے تے آکھن لگے جو ساڈے پیو ڈاڈے کوں وی ایہ ڈکھ سکھ آئے ہن ول اساں انہیں کوں اچن چیت پکڑ گدھے تے او سمجھیندے نہ ہن ۔

وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرٰٓى اٰمَنُوْا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكٰتٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ تے جے وستی آلے ایمان گھن آون ہا تے خدا کنیں ڈرن ہا تے اساں انہیں تے زمین تے آسمان دی برکت دے دروازے کھول ڈیوں ہا۔ انہیں تے جھٹلائے ول اساں انہیں کوں انہیں دی کمائی دی وجہ نال پکڑ گدھے ۔

اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بَيَاتًا وَّهُمْ نَآئِمُوْنَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ کیا او وستی والے امن دے وچ آ گئین جو انہیں تے ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہوون ۔

اَوَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا ضُحًى وَّهُمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ کیا وستی آلے امن دے وچ آ گئین جو انہیں تے ساڈا عذاب آوے ڈوپاریں کوں تے او کھیڈدے پئے ہوون ۔

اَفَاَمِنُوْا مَكْرَ اللّٰهِ فَلَا يَاْمَنُ مَكْرَ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ کیا او اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ تھی گئین تے اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ کوئی نئیں سمجھیندا سوائے گھاٹا پاون والی قوم دے ۔

ع

اَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ اَهْلِهَآ اَنْ لَّوْ نَشَآءُ اَصَبْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ کیا اہل لوکیں دے بعد جنہیں کوں اساں زمین دا وارث بنائے انہیں کوں ایہ عقل نئیں آئی جو جے اساں چاہوں ہا تے انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں عذاب ڈیوں ہا تے اساں انہیں دے دلیں تے مہر وی لا سگدے ہیں تے او کجھ نہ سݨ سگن ۔

تِلْكَ الْقُرٰى نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَآئِهَا وَلَقَدْ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ ایہ وستیاں ہن اساں انہیں دیاں خبراں تیکوں سݨیندے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نئیں منیا اِت گالھوں جو انہیں پہلے جھٹلایا ہا ایویں اللہ سئیں کافر لوکیں دے دلیں تے مہر لا ڈیندے ۔

وَمَا وَجَدْنَا لِاَكْثَرِهِمْ مِّنْ عَهْدٍ ۚ وَاِنْ وَّجَدْنَآ اَكْثَرَهُمْ لَفٰسِقِيْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۲۔ اساں انہیں وچوں بہوں ساریں کوں وعدے دا پکا نئیں پاتا تے انہیں وچوں بہوں ساریں کوں وعدے دا تروڑن والا پاتے۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى بِاٰيٰتِنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ فَظَلَمُوْا بِهَا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ ایندے بعد اساں موسیٰ کوں اپنڑیں نشانیں نال فرعون تے اوندے سرداریں دو بھیڄیا تے انہیں نشانیں تے ظلم کیتا توں ڈیکھ فسادیں دا انجام کیا تھیندے۔

وَقَالَ مُوْسٰى يٰفِرْعَوْنُ اِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں دے پالنہار خدا دا رسول ہاں۔

حَقِيْقٌ عَلٰٓى اَنْ لَّآ اَقُوْلَ عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الْحَقَّ ؕ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَرْسِلْ مَعِيَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ میڈے اتے فرض ہے جو میں اللہ تے سوائے سچ دے کجھ نہ آکھاں میں تہاڈو آیاں تہاڈے رب ولو کھلی دلیل گھن کے ہنڑ توں بنی اسرائیل کوں میڈے نال بھیڄ ڈے۔

قَالَ اِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِاٰيَةٍ فَاْتِ بِهَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او ڈکھال جے توں سچا ہویں۔

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ اوں اپنڑا سوٹا سٹیا تے او ہوں ویلھے ہک کھلا کھلا اژدھا بنڑ گیا۔

وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَآءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿۱۰۸﴾ ع ۱۳

۱۰۹۔ تے اوں اپنڑا ہتھ کڈھیا تے ہوں ویلھے ڈیکھنڑ والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

قَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ فرعون دی قوم وچوں سرداریں آکھیا بے شک اے بہوں جانڑن والا جادوگر ہے۔

يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ ۚ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ اے چاہندے جو تہاکوں تہاڈی زمین وچوں کڈھ ڈیوے ہنڑ تہاڈا کیا مشورہ ہے۔

قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَاَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ انہیں آکھیا توں اینکوں تے ایندے بھرا کوں مہلت ڈے تے شہریں وچ بندے بھیڄ جیڑھے جادوگر کٹھے کرن۔

يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ تے تیں کنیں سارے علم والے جادوگر آ ونڄن۔

وَجَآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوْٓا اِنَّ لَنَا لَاَجْرًا اِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ تے جادوگر فرعون دو آ گئے تے انہیں آکھیا جے اساں غالب آ ونڄوں تے ساکوں اجر ملسی۔

قَالَ نَعَمْ وَاِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِيْنَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۵۔ اوں آکھیا جی ہاں تے تساں میڈے تھی ولسیو۔

قَالُوْا يٰمُوْسٰۤى اِمَّاۤ اَنْ تُلْقِیَ وَاِمَّاۤ اَنْ نَّكُوْنَ نَحْنُ الْمُلْقِيْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۶۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ توں پہلے سٹیسیں یا اساں پہلے سٹن والے تھیووں۔

قَالَ اَلْقُوْا ۚ فَلَمَّاۤ اَلْقَوْا سَحَرُوْۤا اَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوْهُمْ وَجَآءُوْ بِسِحْرٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۷۔ موسیٰ آکھیا سٹو جڈاں انہیں سٹیا انہیں لوکیں دے اکھیں تے جادو کر ڈتا تے انہیں کوں ڈرا ڈتا تے انہیں بہوں وڈا جادو ڈکھالیا۔

وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوْسٰۤى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَاِذَا هِیَ تَلْقَفُ مَا يَاْفِكُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۸۔ تے اساں وحی کیتی موسیٰ دو جو توں اپنا سوٹا سٹ اے ہوں و یلھے اوں کوں نگل ولسی جیرھا انہیں کوڑ بدھے

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۹۔ حق ثابت تھی گیا تے جو کم او کریندے پئے ہن او مٹ گیا۔

فَغُلِبُوْا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوْا صٰغِرِيْنَ ﴿۱۱۹﴾

۱۲۰۔ او سارے ڈھو ہیج پئے تے ذلیل تھی گئے۔

وَاُلْقِیَ السَّحَرَةُ سٰجِدِيْنَ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۱۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھہ پئے۔

قَالُوْۤا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۲۱﴾

۱۲۲۔ تے انہیں آکھیا اساں سارے جہانیں دے رب تے ایمان اینندے ہیں۔

رَبِّ مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۳۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دا رب۔

قَالَ فِرْعَوْنُ اٰمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَرْتُمُوْهُ فِی الْمَدِيْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَاۤ اَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۴۔ فرعون آکھیا تساں اوں کوں من گدھے ایں کنیں وہلے جو میں تہاکوں اجازت ڈیواں بے شک اے تہاڈی تدبیر جیرھی تساں شہر وچ بنائی ہے تاں جو تساں اتھاں رہن والیں کوں کڈھ ڈیو لیس تہاکوں جلدی پتہ لگ ولسی۔

لَاُقَطِّعَنَّ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۵۔ میں تہاڈے ہتھ تے پیر ایں خلاف ورزی دی وجہ نال کپ ڈیساں تے تہاکوں سارین کوں دل پھاسی تے چڑھا ڈیساں

قَالُوْۤا اِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۶۔ انہیں آکھیا بے شک اساں اپنے رب دو ولن والے ہیں۔

وَمَا تَنْقِمُ مِنَّاۤ اِلَّاۤ اَنْ اٰمَنَّا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا ؕ رَبَّنَاۤ اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَّتَوَفَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿۱۲۶﴾ ع

۱۲۷۔ تے توں ساڈے اتے ات گالہوں کوڑ ریندا ہیں جو اساں من گدھے اللہ دے نشانات کوں جیلھے او اساں

کنیں آگیئن اے ساڈے رب توں ساڈے اتے صبر سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں ۔

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ ۚ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ﴿١٢٨﴾

۱۲۸۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ تے اوندی قوم کوں چھوڑیندا ہیں تاں جو او زمین وچ فساد کرن تے تیکوں تے تیڈے خداکوں چھوڑ ڈیون اوں آکھیا اساں ضرور انہیں دے پتریں کوں قتل کریسوں تے ترمیتیں کوں جیندا رکھیسوں تے اساں انہیں تے غالب ہیں ۔

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا ۖ إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٩﴾

۱۲۹۔ موسیٰ آکھیا اپݨی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر کرو بے شک زمین اللہ دی ہے او اپݨے بندیں وچوں جیکوں چاہندے اوندا وارث بݨا ڈیندے تے چنگاں انجام متقیں دا ہے ۔

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا ۚ قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾

۱۳۰۔ انہیں آکھیا تیڈے آوݨ کنیں پہلے وی ساکوں ڈکھ ڈتے گئے تے تیڈے آوݨ دے بعد وی اوں آکھیا اے تھی سگدے جو تہاڈا رب تہاڈے دشمن کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاکوں زمین وچ جانشین بݨا ڈیوے تے ڈیکھے جو تساں کیویں عمل کریندے ہو۔

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٣١﴾

۱۳۱۔ تے اساں آل فرعون کوں پکڑیا قحط نال تے پھلیں دی کمی نال تاں جو او نصیحت پکڑن ۔

فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَٰذِهِ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۗ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣٢﴾

۱۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے چنگاں زمانہ آوے آہدن اے ساڈا حق ہا تے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آہدن اے موسیٰ تے اوندے نال آلیں دی نحوست ہے۔ سݨو انہیں دی نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچوں بہوں سارے جاݨدے نئیں ۔

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٣﴾

۱۳۳۔ تے او آہدن جے توں ساڈو کوئی نشان گھن آویں تاں جو توں ساکوں دوکھا ڈیویں تے اساں تیکوں نہ منیسوں ۔

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

۱۳۴۔ اساں انہیں تے طوفان تے مکڑی تے جوآں تے ڈیڈر

وَالضَّفَادِعَ وَالدَّمَ اٰيٰتٍ مُّفَصَّلٰتٍ ۚ فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿۱۳۳﴾

تے خون دا عذاب پھٹبا اے انجو انج لشان ہن انہیں وڈائی کیتی تے مجرم قوم ہن۔

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوْا يٰمُوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ ۚ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۚ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۵۔ تے جڈاں انہیں تے عذاب لتھا انہیں آکھیا اے موسیٰ توں سڈ ساڈے کیتے اپنے رب کوں جو اوں تیڈے نال وعدہ کیتے جے توں اساں کنیں عذاب ہٹا ڈلویں تے اساں تیڈے اتے ایمان گھن اُوسوں تے ضرور تیڈے نال بنی اسرائیل کوں پٹھ ڈلیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلٰٓى اَجَلٍ هُمْ بٰلِغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۶۔ جڈاں اساں انہیں کنیں عذاب اوں مدت تئیں جیکوں او پہنچݨ والے ہن ہٹا ڈِتا انہیں وعدہ تروڑ ڈِتا۔

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۷۔ اساں انہیں کنیں بدلہ گدھا تے انہیں کوں سمندر وچ غرق کر ڈِتا کیوں جو انہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے انہیں کنیں غفلت کیتی ہائی۔

وَاَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوْا يُسْتَضْعَفُوْنَ مَشَارِقَ الْاَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنٰى عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ۙ بِمَا صَبَرُوْا ۗ وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهٗ وَمَا كَانُوْا يَعْرِشُوْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸۔ تے اساں اوں قوم کوں وارث بݨا ڈِتا جیرھی کمزور سمجھی ویندی ہائی زمین دے پوادھیں دا دی تے پچادھیں دا وی جیکوں اساں برکت ڈِتی ہائی تے بنی اسرائیل دے حق وچ تیڈے رب دی چنگی گال پوری تھی گئی۔ ایں واسطے جو انہیں صبر کیتے تے اساں تباہ کر ڈِتے جیرھیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بݨیندی ہائی تے جو اچیاں ماڑیاں بݨیندے ہن۔

وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَّعْكُفُوْنَ عَلٰٓى اَصْنَامٍ لَّهُمْ ۚ قَالُوْا يٰمُوْسَى اجْعَلْ لَّنَآ اِلٰهًا كَمَا لَهُمْ اٰلِهَةٌ ۚ قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے تے او ہک اینجھی قوم دے کول آئے جیرھی اپݨے بُتیں دے اگو عبادت کیتے بیٹھی ہائی انہیں آکھیا اے موسیٰ ساڈے کیتے توں وی ایویں معبود بݨا جیویں انہیں دے ہن اوں آکھیے بے شک تساں جاہل قوم ہو۔

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ مُتَبَّرٌ مَّا هُمْ فِيْهِ وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰۔ بے شک اے جیرھا کجھ کریندے پئین تباہ تھیوݨ والا ہے تے جو اے عمل کریندے پئین مٹ ونجݨ والا ہے۔

قَالَ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِيْكُمْ اِلٰهًا وَّهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۱۔ اوں آکھیا کیا میں اللہ دے سوا تہاڈے کیتے کوئی بیا معبود پسند کراں اوں سارے جہانیں تے تہاکوں فضیلت ڈتی ہے۔

وَاِذْ اَنْجَيْنٰكُمْ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْٓءَ الْعَذَابِ ۚ يُقَتِّلُوْنَ اَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَآءَكُمْ ۭ وَفِيْ ذٰلِكُمْ بَلَاۗءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۲۔ تے جڈاں اساں تہاکوں فرعون دی قوم کنیں نجات ڈتی او تہاکوں بہوں گندہ عذاب ڈیندے ہن تے ایندے وچ تہاڈے واسطے تہاڈے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوٰعَدْنَا مُوْسٰى ثَلٰثِيْنَ لَيْلَةً وَّاَتْمَمْنٰهَا بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِيْقَاتُ رَبِّهٖٓ اَرْبَعِيْنَ لَيْلَةً ۚ وَقَالَ مُوْسٰى لِاَخِيْهِ هٰرُوْنَ اخْلُفْنِيْ فِيْ قَوْمِيْ وَاَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيْلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۳۔ تے اساں موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیتا ہا تے بی ڈاہ راتیں نال اوں وعدے کوں پورا کیتا ایویں اوندے رب دا چالی راتیں دا وعدہ پورا تھی گیا تے موسیٰ اپنے بھرا ہارون کوں آکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ جانشینی کر تے اصلاح کر تے فساد کرݨ والیں دی راہ تے نہ ٹریں۔

وَلَمَّا جَآءَ مُوْسٰى لِمِيْقَاتِنَا وَكَلَّمَهٗ رَبُّهٗ ۙ قَالَ رَبِّ اَرِنِيْٓ اَنْظُرْ اِلَيْكَ ۭ قَالَ لَنْ تَرٰىنِيْ وَلٰكِنِ انْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهٗ فَسَوْفَ تَرٰىنِيْ ۚ فَلَمَّا تَجَلّٰى رَبُّهٗ لِلْجَبَلِ جَعَلَهٗ دَكًّا وَّخَرَّ مُوْسٰى صَعِقًا ۚ فَلَمَّآ اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۴۔ تے جڈاں موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آ گیا تے اوندے رب اوندے نال گالہیں کیتیاں اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں اپنا وجود ڈکھا میں تیکوں ڈیکھاں اوں آکھیا توں میکوں بالکل نہیں ڈیکھ سگدا ہا توں ایں پہاڑ دو ڈیکھ جے او اپݨی جاتے کھڑا رہ گیا تے توں میکوں ڈیکھ گھنسیں تے جڈاں اوندے رب پہاڑ تے اپنا جلوہ ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے تے موسیٰ بے ہوش تھی تے ڈھہ پئے جڈاں اوں کوں ہوش آئے تے آکھیس اے خدا توں پاک ہویں میں تیڈو جھکداں تے میں پہلا مومن ہاں۔

قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنِّى اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسٰلٰتِيْ وَبِكَلَامِيْ ڮ فَخُذْ مَآ اٰتَيْتُكَ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۵۔ اوں آکھے اے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکیں تے اپنی رسالت تے اپنے کلام نال چݨ گدھے ہݨ توں پکڑ جو میں تیکوں ڈیواں تے توں شکر گذار تھی وڃ۔

وَكَتَبْنَا لَهٗ فِى الْاَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَّتَفْصِيْلًا

۱۴۶۔ تے اساں اونکوں تختیں تے ہر شئے لکھ کے ڈتی

لِكُلِّ شَيْءٍ ۚ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوْا بِأَحْسَنِهَا ۚ سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۱۴۵﴾

جیرھی نصیحت ہائی تے ہر شئے دی تفصیل ہائی توں ایں کوں طاقت نال پکڑ تے اپنی قوم کوں حکم ڈے جو او وی انیکوں چنگی طرح پکڑ گھنن ۔ میں تہاکوں نا فرمانیں دا گھر ڈکھلیساں ۔

سَأَصْرِفُ عَنْ اٰيٰتِيَ الَّذِيْنَ يَتَكَبَّرُوْنَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ وَإِنْ يَّرَوْا كُلَّ اٰيَةٍ لَّا يُؤْمِنُوْا بِهَا ۚ وَإِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ وَإِنْ يَّرَوْا سَبِيْلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوْهُ سَبِيْلًا ۚ ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِيْنَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۷۔ میں انہیں کوں اپنے نشانیں کنوں پریں رکھیساں جیرھے زمین وچ ناحق وڈائی کریندن تے جے او ہر نشان ڈیکھن تاں وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھا رستہ وی ڈیکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرسن تے جے او گمراہی دا راہ ڈیکھ گھنن اوندے اتے ٹرپوسن ۔ ایہ ایں واسطے جو بے شک انہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے تے او انہیں کنیں غافل ہن ۔

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ۚ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۴۷﴾ ع

۱۴۸۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے تے قیامت دی ملاقات کوں انہیں دے اعمال ونجیج گئے تے جو او کریندے ہن انہیں کوں اوندا بدلہ ملسی ۔

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوْسٰى مِنْۢ بَعْدِهٖ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهٗ خُوَارٌ ۚ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهٗ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيْهِمْ سَبِيْلًا ۘ اِتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۹۔ تے موسیٰ دی قوم اوندے بعد اپنے گاٹھیں کنیں ہک گابا بنایا تے اوندا اینجھا جسم ہا جیندے وچوں باں باں دی بے مقصد آواز نکلدی ہائی کیا انہیں ایہ نئیں سوچا جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نہ او انہیں کوں سدھا رستہ ڈکھلیندے تے انہیں اونکوں معبود بنا گدھے تے او ظلم کرن والے ہن ۔

وَلَمَّا سُقِطَ فِيْ أَيْدِيْهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوْا ۙ قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۱۴۹﴾

۱۵۰۔ تے جڈاں او شرمندہ تھی گیئن تے انہیں ڈٹھے جو او گمراہ تھی گیئن انہیں آکھئے جے ساڈے رب ساڈے اتے رحم نہ کیتا تے ساکوں معاف نہ کیتا تے اساں ضرور گھاٹا پاون والیں وچوں تھی ولسوں ۔

وَلَمَّا رَجَعَ مُوْسٰى إِلٰى قَوْمِهٖ غَضْبَانَ أَسِفًا ۙ قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُوْنِيْ مِنْۢ بَعْدِيْ ۖ أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ ۖ

۱۵۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنی قوم دو ولیا کاوڑ تے افسوس نال اوں آکھیا تساں بہوں گندی جانشینی کیتی ، میڈے بعد

وَاَلْقَى الْاَلْوَاحَ وَاَخَذَ بِرَاْسِ اَخِيْهِ يَجُرُّهٗٓ اِلَيْهِ ۭ قَالَ ابْنَ اُمَّ اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُوْنِيْ وَكَادُوْا يَقْتُلُوْنَنِيْ ڮ فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْاَعْدَاۗءَ وَلَا تَجْعَلْنِيْ مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۵۰

کنیا تساں اپنڑے رب دے حکم وچ جلدی کیتی ہے تے اوں تختیاں رکھ ڈتیاں تے اپنڑے بھرا دے سر کوں پکڑ گدھس تے آپ دو گھلیس اوں آکھئے اے میڈی ما دے پتر بے شک میڈی قوم میکوں کمزور سمجھے تے قریب ہا جو میکوں قتل کر ڈیون ہا توں دشمنیں کوں میڈے اتے نہ کھلوا تے میکوں ظالم قوم وچ نہ بنا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِاَخِيْ وَاَدْخِلْنَا فِيْ رَحْمَتِكَ ڮ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝۱۵۱

۱۵۲۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں معاف کر تے میڈے بھرا کوں وی تے ساکوں اپنی رحمت وچ داخل کر تے توں سارے مہربانیں کنیں بہوں مہربان ہویں۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِيْنَ ۝۱۵۲

۱۵۳۔ بے شک جنہیں ٹبائے گابے کوں خدا انہیں تے ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت دنیا دی زندگی وچ تے ایویں اساں کوڑ بدھن والیں کوں سزا ڈیندے ہیں۔

وَالَّذِيْنَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ ثُمَّ تَابُوْا مِنْۢ بَعْدِهَا وَاٰمَنُوْٓا ۡ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝۱۵۳

۱۵۴۔ تے جنہیں لوکیں برے کم کیتن تے پچھیں اینددے بعد توبہ کیتی تے ایمان گھن آئے بے شک تیڈا رب اینددے بعد بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوْسَى الْغَضَبُ اَخَذَ الْاَلْوَاحَ ښ وَفِيْ نُسْخَتِهَا هُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُوْنَ ۝۱۵۴

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کاوڑ مٹھی تھئی اوں تختیاں ولا چاتن تے اوندے وچ ہدایت تے رحمت دی لکھائی ہائی انہیں لوکیں کیتے جیڑھے اپنڑے رب کنیں ڈردن۔

وَاخْتَارَ مُوْسٰى قَوْمَهٗ سَبْعِيْنَ رَجُلًا لِّمِيْقَاتِنَا ۚ فَلَمَّآ اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَكْتَهُمْ مِّنْ قَبْلُ وَاِيَّايَ ۭ اَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاۗءُ مِنَّا ۚ اِنْ هِىَ اِلَّا فِتْنَتُكَ ۭ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاۗءُ وَتَهْدِيْ مَنْ تَشَاۗءُ ۭ اَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغٰفِرِيْنَ ۝۱۵۵

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپنی قوم دے ستر آدمیں کوں چنڑ گدھا ساڈے وعدے آلی جاینڑے تے جڈاں انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھے اوں آکھئے اے میڈے رب جے توں چاہیں ہا تے انہیں کوں ایں کنیں پہلے تباہ کر ڈیویں ہا تے میکوں وی کیا توں ساکوں تباہ کریندیں انہیں گمیں دی وجہ نال جیڑھے ساڈے وچوں پاگلیں کیتن اے صرف تیڈی ہی آزمائش اینددے نال توں جینکوں چاہندیں گمراہ

کریندیں تے جینکوں چاہندیں ہدایت ڈیندیں توں ساڈا سنگتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رحم کر تے توں بہوں چنگا بخشݨ والا ہیں۔

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ ۚ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ ۖ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ ۚ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٧﴾

١٥٧۔ تے توں ساڈے کیتے لکھ چنگائی ایں دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی بے شک اساں تیڈو آ گئے ہیں۔ اوں آکھئے میڈا عذاب اونکوں پہنچسی جینکوں میں چاہاں تے میڈی رحمت ہر شئے تے وسیع تے میں ضرور چنگائی لکھساں انہیں لوکیں کیتے جیرھے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ تے جیرھے ساڈی آیات تے ایمان گھن اندن۔

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٥٨﴾

١٥٨۔ جیرھے ساڈے ایں رسول دی پیروی کریندن جیرھا نبی تے امی ہے جیندا ذکر لکھیا ہویا موجود انہیں کنیں تورات وچ تے انجیل وچ اوانہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں ہٹکیندے تے انہیں تے حلال کریندے پاک شئیں تے انہیں کیتے گندیاں شئیں حرام کریندے تے انہیں دے سر تو بار لہیندے تے انہیں دے گل دے گلانویں وی ہٹیندے جیرھے اوندے تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتی تے طاقت پچائی تے اوں نور دی پیروی کیتی جیرھا اوندے نال لتھے ایجھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

ع ١٩ ٩

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۖ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٩﴾

١٥٩۔ توں آکھ اے لوکو بے شک میں اللہ دا رسول ہاں تساں ساریں دو اوندا جیندی آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندے سوا کوئی معبود نئیں اوہو جیندا کریندے تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول تے جیرھا نبی ہے تے امی ہے جیرھا اللہ تے اوندے گالہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیروی کرو تاں جو تساں ہدایت پاؤ۔

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٦٠﴾

١٦٠۔ تے موسیٰ دی قوم وچوں ہک ٹولہ ایجھا ہے جیرھا حق نال

ہدایت ݙیندا ہے تے اوندے نال انصاف وی کریندن۔

وَقَطَّعْنٰهُمُ اثْنَتَیْ عَشْرَةَ اَسْبَاطًا اُمَمًا ؕ وَاَوْحَیْنَاۤ اِلٰی مُوْسٰۤی اِذِ اسْتَسْقٰىهُ قَوْمُهٗۤ اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْحَجَرَ ۚ فَانْۢبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَیْنًا ؕ قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ؕ وَظَلَّلْنَا عَلَیْهِمُ الْغَمَامَ وَاَنْزَلْنَا عَلَیْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوٰی ؕ كُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا رَزَقْنٰكُمْ ؕ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْۤا اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُوْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ تے اساں انہیں کوں بارھاں قبیلیں وچ ونڈ کے قوماں بݨا ݙتن تے اساں موسیٰ دو وحی کیتی جڈاں اوندی قوم اوں کنیں پاݨی منگیا جو توں اپݨا سوٹا فلاں پتھر تے مار اوندے وچوں بارھاں چشمے نکل پین تے ہر کہیں اپݨے اپݨے پیوݨ دی جا سنجاݨ گدھی تے اساں انہیں تے جھڑ دی چھاں کیتی تے اساں انہیں تے کھمبیاں تے بیٹرے لہائے تساں کھاؤ او پاک شئیں جیڑھیاں اساں تہاکوں ݙتن۔ اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا او اپݨے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

وَاِذْ قِیْلَ لَهُمُ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْیَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا حَیْثُ شِئْتُمْ وَقُوْلُوْا حِطَّةٌ وَّادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطِیْٓـٰٔتِكُمْ ؕ سَنَزِیْدُ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا گیا جو تساں ایں وستی وچ رہو تے کھاؤ اوندے وچوں جتھو تساں چاہو تے آکھو ساݙا بار ہولا کر تے ایں دروازے وچ فرمانبرداری کریندے ہوئیں پیہہ ونجو اساں بخش ݙیسوں تہاݙے گناہ تے نیکی کرݨ والیں کوں اساں زیادہ ݙیسوں۔

فَبَدَّلَ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَیْرَ الَّذِیْ قِیْلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا یَظْلِمُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل وچوں ظالمیں اوں لفظ کوں بدل ݙتا جیڑھا انہیں کوں آکھیا گیا تے اساں انہیں تے پٹھیا آسمان کنیں عذاب ایں واسطے جو او ظلم کریندے ہن۔

وَسْـَٔلْهُمْ عَنِ الْقَرْیَةِ الَّتِیْ كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ ۘ اِذْ یَعْدُوْنَ فِی السَّبْتِ اِذْ تَاْتِیْهِمْ حِیْتَانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَّیَوْمَ لَا یَسْبِتُوْنَ ۙ لَا تَاْتِیْهِمْ ۛۚ كَذٰلِكَ ۛۚ نَبْلُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا یَفْسُقُوْنَ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۴۔ تے انہیں کنیں پچھ اوں وستی دے متعلق جیڑھی سمندر دی کندھی تے ہائی جڈاں او چھݨ چھݨ دے حکم وچ زیادتی کریندے ہن جیڑھے ݙینہہ انہیں دو مچھلیاں (سرسٹ کے) ٹولے دے ٹولے اندیاں ہن جڈاں او چھݨ چھݨ نہ مینندے ہن اوں ݙینہہ نہ اندیاں ہن ایویں اساں انہیں کوں ازمیندے ہاسے۔ ایں گالہوں جو او نافرمانی کریندے ہن

وَاِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُوْنَ قَوْمَا ۙ اللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِیْدًا ؕ قَالُوْا مَعْذِرَةً اِلٰی رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ یَتَّقُوْنَ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۵۔ تے انہیں دے وچوں ہک ٹولے آکھیا جو تساں اوں قوم کوں کیوں نصیحت کریندے ہو جینکوں اوہلاک کرݨ والا ہے یا انہیں کوں سخت عذاب ݙیوݨ والا ہے۔ انہیں آکھیا تہاݙے رب دے کولوں عذر پیش کرݨ واسطے تے تاں جو او اللہ

کنیں ٹُرن۔

فَلَمَّا نَسُوۡا مَا ذُكِّرُوۡا بِهٖۤ اَنۡجَيۡنَا الَّذِيۡنَ يَنۡهَوۡنَ عَنِ السُّوۡٓءِ وَاَخَذۡنَا الَّذِيۡنَ ظَلَمُوۡا بِعَذَابٍۭ بَـئِيۡسٍۭ بِمَا كَانُوۡا يَفۡسُقُوۡنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گئین جیڑھیاں گالھیں دی نصیحت کیتی گئی ہائی تے اساں انہیں کوں جیڑھے برائی کنیں رکیندے ہن نجات ڈِتی تے انہیں کوں جیڑھے ظلم کریندے ہن ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب نال پکڑ گدے ات گالھوں جو او نافرمان ہن۔

فَلَمَّا عَتَوۡا عَنۡ مَّا نُهُوۡا عَنۡهُ قُلۡنَا لَهُمۡ كُوۡنُوۡا قِرَدَةً خٰسِـئِيۡنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کوں جیڑھی گالھ کنیں روکیا گیا ہا اوندے وچ زیادتی کیتی اساں انہیں کوں آکھیا جو تساں ذلیل بھولوں بݨ ونجو۔

وَاِذۡ تَاَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبۡعَثَنَّ عَلَيۡهِمۡ اِلٰى يَوۡمِ الۡقِيٰمَةِ مَنۡ يَّسُوۡمُهُمۡ سُوۡٓءَ الۡعَذَابِ ؕ اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيۡعُ الۡعِقَابِ ۖۚ وَاِنَّهٗ لَغَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۸۔ تے جڈاں تیڈے رب اعلان کیتا ہا جو انہیں دے اتے قیامت دے ڈینہہ اینجھے لوک گھلیسی جیڑھے انہیں کوں گندہ عذاب چکھیسن بے شک تیڈا رب بہوں جلدی عذاب ڈیوݨ والا ہے تے بے شک او بخشݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔

وَقَطَّعۡنٰهُمۡ فِى الۡاَرۡضِ اُمَمًا ۚ مِنۡهُمُ الصّٰلِحُوۡنَ وَمِنۡهُمۡ دُوۡنَ ذٰ لِكَ ۖ وَبَلَوۡنٰهُمۡ بِالۡحَسَنٰتِ وَالسَّيِّاٰتِ لَعَلَّهُمۡ يَرۡجِعُوۡنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۶۹۔ تے اساں انہیں کوں زمین وچ ٹولیں وچ ونڈ ڈِتا کجھ انہیں وچوں نیک ہن تے کجھ انہیں دے علاوہ ہن تے اساں انہیں کوں برے تے چنگے حالات نال ازمیندے ہیں۔ تاں جو او غلطی کنیں رک ونجن۔

فَخَلَفَ مِنۡۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ وَّرِثُوا الۡـكِتٰبَ يَاۡخُذُوۡنَ عَرَضَ هٰذَا الۡاَدۡنٰى وَيَقُوۡلُوۡنَ سَيُغۡفَرُ لَنَا ۚ وَاِنۡ يَّاۡتِهِمۡ عَرَضٌ مِّثۡلُهٗ يَاۡخُذُوۡهُ ؕ اَلَمۡ يُؤۡخَذۡ عَلَيۡهِمۡ مِّيۡثَاقُ الۡـكِتٰبِ اَنۡ لَّا يَقُوۡلُوۡا عَلَى اللّٰهِ اِلَّا الۡحَـقَّ وَدَرَسُوۡا مَا فِيۡهِ ؕ وَالدَّارُ الۡاٰخِرَةُ خَيۡرٌ لِّـلَّذِيۡنَ يَتَّقُوۡنَ ؕ اَفَلَا تَعۡقِلُوۡنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کجھ اینجھے جانشین تھین جیڑھے کتاب دے وارث تھین جیڑھے دنیا دے مال کوں حاصل کریندن تے او آہدن جو ساکوں بخش ڈِتا ویسی تے جے انہیں کنیں ایہو جتناں مال بیا آ ونجے او وی گھن گھنسن کیا انہیں کنیں کتاب دے وچ ایہ پکا وعدہ نہ گِدھا گیا ہا جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کجھ نہ آکھسن تے جو ایندے وچ ہا او نکوں پڑھسن تے آخرت دا گھر انہیں لوکیں واسطے چنگا ہے جیڑھے تقویٰ اختیار کریندن کیا تساں

عقل نو ہے کریندے۔

وَالَّذِيْنَ يُمَسِّكُوْنَ بِالْكِتٰبِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۭ اِنَّا لَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُصْلِحِيْنَ ۝۱۷۰

۱۷۱۔ تے جنہیں لوکیں کتاب کوں مضبوطی نال پکڑیا ہوئے تے نماز ٹھیہا کے پڑھدن بے شک اساں اصلاح کرݨ والیں دا اجر نسے ونجیندے۔

وَاِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَاَنَّهٗ ظُلَّةٌ وَّظَنُّوْٓا اَنَّهٗ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ۚ خُذُوْا مَآ اٰتَيْنٰكُمْ بِقُوَّةٍ وَّاذْكُرُوْا مَا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝۱۷۱

۱۷۲۔ تے جڈاں پہاڑ کوں انہیں دے اتے چاتے سے ایویں ہا جیویں خیمہ ہوے تے انہیں خیال کیتے او انہیں تے ڈھاندے جو اساں تہاکوں ڈتے اونکوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے وچ اونکوں یادر کھوتاں جو متقی بݨو۔

ع

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْۢ بَنِيْٓ اٰدَمَ مِنْ ظُهُوْرِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ ۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ ۭ قَالُوْا بَلٰي ۚ شَهِدْنَا ۚ اَنْ تَقُوْلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ۝۱۷۲

معانقة عند المتاخرين

۱۷۳۔ تے جڈاں تیڈے رب بنی آدم کنیں انہیں دے کنڈیں وچوں انہیں دی اولاد کوں گدھے تے انہیں کوں انہیں دے خلاف گواہ بݨا ݙسی کیا میں تہاڈا رب نمہتیں انہیں آکھئے بالکل اساں گواہی ڈیندے ہیں جو تساں قیامت دے ݙینہہ آکھو بے شک اساں ایں کنیں غافل ہاسے۔

اَوْ تَقُوْلُوْٓا اِنَّمَآ اَشْرَكَ اٰبَاۗؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِّنْۢ بَعْدِهِمْ ۚ اَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝۱۷۳

۱۷۴۔ یا تساں آکھو جو ساݙے پیو ڈاڈے ایں کنیں پہلے شرک کیتے تے اساں اوندے بعد اوندی اولاد ہاسے کیا توں ساکوں کوڑے لوکیں دے کمیں دی وجہ نال ہلاک کریندیں

وَكَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ۝۱۷۴

۱۷۵۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں تاں جو او ول آون۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ الَّذِيْٓ اٰتَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاَتْبَعَهُ الشَّيْطٰنُ فَكَانَ مِنَ الْغٰوِيْنَ ۝۱۷۵

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوں اوں آدمی دا حال پڑھ کے سݨا جیکوں اساں اپݨیاں آیات ڈتیاں او انہیں کنیں نکل گئے شیطان اوندے پچھو لگ پئے تے او گمراہیں وچوں تھی گئے۔

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنٰهُ بِهَا وَلٰكِنَّهٗٓ اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ ۚ فَمَثَلُهٗ كَمَثَلِ الْكَلْبِ ۚ اِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ۭ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ

۱۷۷۔ جے اساں چاہندے تے ایندے نال اساں ایندی شان اچی کر ڈیوں ہا تے او زمین دو جھک گئے تے اپݨی خواہشات دی پیروی کیتی اس تے اوندی حالت

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ۚ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۷۶﴾

اوں کتے جہیں ہے جیندے اتے مارٹ کیتے کئی شئے چاویں تے او غور کدے تے چھوڑ ڈیویں او غور کدے ایھا حالت اوں قوم دی ہے جیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے توں اے گالہیں بیان کرتاں جو او سوچن۔

سَآءَ مَثَلًا ۨالْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاَنْفُسَهُمْ كَانُوْا يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۷۷﴾

۱۷۸۔ بہوں بُری حالت اوں قوم دی جیں ساڈی آیات کوں جھٹلاٹے تے اپنے اتے او ظلم کریندے ہن۔

مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِيْ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۷۸﴾

۱۷۹۔ جینکوں اللہ سئیں ہدایت ڈیوے او ہے ہدایت پاوٹ والن تے جیکوں گمراہ کرے ایجھے گھاٹا پاوٹ والن۔

وَلَقَدْ ذَرَاْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيْرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۖ لَهُمْ قُلُوْبٌ لَّا يَفْقَهُوْنَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَّا يُبْصِرُوْنَ بِهَا ۖ وَلَهُمْ اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْعَامِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ ۚ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿۱۷۹﴾

۱۸۰۔ تے اساں بہوں سارے انسانیں تے جنیں کوں جہنم کیتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن تے انہیں نال او سمجھدے نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈیہدے نئیں تے انہیں دے کن ہن انہیں نال او سُندے نئیں اے لوک ڈنگریں آلی کار ہن بلکہ انہیں کنیں وی بد ایجھے لوک غافل ہن۔

وَلِلّٰهِ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى فَادْعُوْهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اَسْمَآئِهٖ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۱۔ تے اللہ سئیں کیتے ہن چنگے ناں انہیں نال اونکوں سڈو تے انہیں کوں چھوڑ ڈیو جیرھے اوندے ناویں دے متعلق غلط گالہیں کریندن جو او کریندن انہیں کوں ایندی سزا ڈتی ویسی۔

وَمِمَّنْ خَلَقْنَآ اُمَّةٌ يَّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۲۔ تے جیرھی مخلوق اساں بنائی ہے اوندے وچوں ہک ٹولہ ایجھا ہے جیرھا حق نال سدھا رستہ ڈکھلیندے تے حق دے نال انصاف کریندے۔

ع ۲۲ / ۱۲

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۳۔ تے جیرھے لوک ساڈی آیات کوں جھٹلیندن اساں ہولے ہولے انہیں کوں ایجھی جا تے گِدھی ویندے ہیں جینکوں او جاندے نئیں۔

وَاُمْلِيْ لَهُمْ ۚ اِنَّ كَيْدِيْ مَتِيْنٌ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۴۔ تے میں انہیں کوں مہلت ڈیندا ہاں بے شک میڈی تدبیر بہوں مضبوط ہے۔

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ۜ مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۗ اِنْ هُوَ اِلَّا

۱۸۵۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں دا ساتھی دیوانہ نئیں

نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۸۴﴾

اوتے محض کھلا کھلا ہوشیار کرݨ والا ہے۔

اَوَلَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ ۙ وَّاَنْ عَسٰۤى اَنْ يَّكُوْنَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ ۚ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍۭ بَعْدَهٗ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ کیا او آسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نئیں ݙیہدے تے اوں کوں جو اللہ سئیں بݨائی ہے تے ایہے وی سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کولھو آ گیا ہووے ایندے بعد او کیڑھی ڳال کوں منیسن۔

مَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهٗ ۚ وَيَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۷۔ جینکوں اللہ سئیں گمراہ کرے اوندا کوئی ہدایت ݙیوݨ والا نئیں تے او انہیں کوں انہیں دی منہ زوری وچ گردان چھوڑ ݙیندے۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسٰىهَا ۗ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ ۚ لَا يُجَلِّيْهَا لِوَقْتِهَاۤ اِلَّا هُوَ ۘؔ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً ۗ يَسْـَٔلُوْنَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا ۗ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۸۔ او تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھدن جو او کݙݨ اوسی توں آکھ اوندا علم صرف میݙے رب کوں ہے تے اوہو اونکوں اپݨے وقت تے ظاہر کریسی تے او آسمانیں تے زمین تے بھاری ہوسی او تہاݙو اچݨ چیت اوسی او تیں کنیں پچھدن جیویں توں اوندے پچھوں لگا ہوئیں توں آکھ اوندا علم صرف اللہ کنیں ہے تے بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

قُلْ لَّاۤ اَمْلِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۚ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ ۛۚ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْٓءُ ۛۚ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۹۔ توں آکھ میں اپݨے نفس دے نہ نفع دا تے نہ نقصان دا مالک ہاں سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے جے میں غیب جاݨدا ہوواں ہا تے میں نیکیاں زیادہ جمع کر گھناں ہاں تے میکوں کݙاہیں تکلیف نہ پہنچے ہا بے شک میں صرف ہک ہوشیار کرݨ والا تے خوشخبری ݙیوݨ والا ہاں اوں قوم کوں جیڑھی ایمان انیندی ہے۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَّجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا ۚ فَلَمَّا تَغَشّٰىهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيْفًا فَمَرَّتْ بِهٖ ۚ فَلَمَّاۤ اَثْقَلَتْ دَّعَوَا اللّٰهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ اٰتَيْتَنَا صَالِحًا لَّنَكُوْنَنَّ مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۱۸۹﴾

۱۹۰۔ اوہو ہے جیں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہوں کنیں ہک جوڑا بݨائس تاں جو اوں کنیں آرام پاوے تے جݙاں اوں اوکا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے اوندے نال پھردی رہندی ہے تے جݙاں بھاری تھی ویندی ہے او ݙوہیں اپݨے رب کوں سݙیندن جے تیں ساکوں نیک

بال ڈِتا تے اساں تیڈے شکر گذار بندے تھی ویسوں۔

فَلَمَّآ اٰتٰهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهٗ شُرَكَآءَ فِيْمَآ اٰتٰهُمَا ۚ فَتَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹۱﴾

۱۹۱۔ تے جڈاں انہیں ڈوناہیں کوں نیک بال ڈِتے ڈِتا تے او ڈوہیں اوندے اوں بال دے معاملے وچ شریک بناوݨ لگ پئے تے اللہ سئیں انہیں دے شرک کنیں بہوں اچاۓ۔

اَيُشْرِكُوْنَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۲۔ کیا او شریک بݨیندن اوں کوں جیرھا کجھ پیدا نئیں کر سگدا تے آپ پیدا کیتے ویندن۔

وَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ لَهُمْ نَصْرًا وَّلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۳۔ انہیں دی مدد دی انہیں کوں طاقت کاۓ نئیں تے نہ او اپݨی مدد دی طاقت رکھیندن۔

وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَتَّبِعُوْكُمْ ۭ سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اَدَعَوْتُمُوْهُمْ اَمْ اَنْتُمْ صَامِتُوْنَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۴۔ تے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سڈیں او تیڈے پچھوں نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کوں سڈو یا چپ رہوو تہاڈے کیتے ہکا گاٖل۔

اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ عِبَادٌ اَمْثَالُكُمْ فَادْعُوْهُمْ فَلْيَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۵۔ بے شک اللہ دے سوا جیرھے تساں معبود بݨیندےؤ او تہاڈے جہیں بندِن تساں انہیں کوں سڈو او تہاکوں جواب ڈیون جے تساں سچے ہوؤ تاں۔

اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَآ ۡ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَآ ۡ اَمْ لَهُمْ اَعْيُنٌ يُّبْصِرُوْنَ بِهَآ ۡ اَمْ لَهُمْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۭ قُلِ ادْعُوْا شُرَكَآءَكُمْ ثُمَّ كِيْدُوْنِ فَلَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۶۔ کیا انہیں دے پیر ہن جنہیں نال او ٹُردن کیا انہیں دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیندن کیا انہیں دیاں اکھیں ہن جنہیں نال او ڈیکھدن کیا انہیں دے کَن ہن جنہیں نال او سُݨدن۔ توں آکھ تساں اپݨے شریکیں کوں سڈو تے میڈے خلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلوں وی نہ ڈیو۔

اِنَّ وَلِيِّۦَ اللّٰهُ الَّذِيْ نَزَّلَ الْكِتٰبَ ڮ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۹۷﴾

۱۹۷۔ بے شک میڈا سنگتی او ہو اللہ ہِے جیں کتاب لہائی ہِے تے اونیک لوکیں کوں سنگتی بݨیندے۔

وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَكُمْ وَلَآ اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ ﴿۱۹۸﴾

۱۹۸۔ تے جنہیں کوں تساں اوندے سوا سڈیندےؤ او تہاڈی مدد دی طاقت نئیں رکھیندے تے نہ اپݨی مدد کر سگدن۔

وَاِنْ تَدْعُوْهُمْ اِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا ۭ وَتَرٰىهُمْ

۱۹۹۔ تے جے تساں انہیں کوں ہدایت دو سڈو او نہ

يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۹۹﴾

سٹھسن تے توں انہیں کوں ڈیکھسیں اوتیڈو ڈیہدے پئن تے سچ اے ہے جو او ڈیہدے نیئں۔

خُذِ الْعَفْوَ وَاْمُرْ بِالْعُرْفِ وَاَعْرِضْ عَنِ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم ڈیسے تے جاہلیں کنیں منہ پھیر گھن۔

وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ؕ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۰۱﴾

۲۰۱۔ تے جے کڈاہیں تیکوں شیطان کنیں تکلیف پہنچے تے توں اللہ دی پناہ منگ بے شک او بہوں سُنڑ والا تے جانڑ والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طٰٓئِفٌ مِّنَ الشَّيْطٰنِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُّبْصِرُوْنَ ﴿۲۰۲﴾

۲۰۲۔ بے شک جیرھے متقی ہن جڈاں انہیں کوں کوئی خیال شیطان ولواندے تے او ہوشیار تھی ویندن تے انہیں دیاں اکھیں کھل ویندن۔

وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِى الْغَىِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُوْنَ ﴿۲۰۳﴾

۲۰۳۔ تے انہیں دے بھرا انہیں کوں گمراہی دو گھلیندن تے ایندے وچ اصلو گھٹ نئیں کریندے۔

وَاِذَا لَمْ تَاْتِهِمْ بِاٰيَةٍ قَالُوْا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا ؕ قُلْ اِنَّمَآ اَتَّبِعُ مَا يُوْحٰٓى اِلَىَّ مِنْ رَّبِّىْ ۚ هٰذَا بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰۴﴾

۲۰۴۔ تے جے تیڈو کوئی نشان نہ آوے تے آہدن تیں اونکوں چھک کیوں نئیں گِدھا۔ توں آکھ میں صرف اوندی پیروی کریندا جیرھی میڈو وحی تھیندی ہے میڈے رب ولو اے تہاڈے رب ولو دلیلاں ہن تے مومن قوم کیتے ہدایت تے رحمت۔

وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ وَاَنْصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۲۰۵﴾

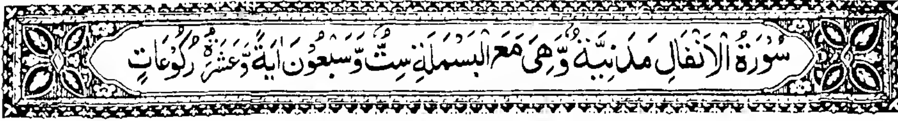
۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا ونجے تے اونکوں سنڑو تے چپ رہیا کرو تاں جو تہاڈے اتے رحم تھیوے۔

وَاذْكُرْ رَّبَّكَ فِىْ نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَّخِيْفَةً وَّدُوْنَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ وَلَا تَكُنْ مِّنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿۲۰۶﴾

۲۰۶۔ تے توں اپنڑے رب کوں یاد کر اپنڑے دل وچ عاجزی نال وی تے لک کے وی تے مٹھی آواز نال وی فجر تے شام تے توں غافلیں وچوں نہ تھی۔

اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَيُسَبِّحُوْنَهٗ وَلَهٗ يَسْجُدُوْنَ ۩ ﴿۲۰۷﴾

۲۰۷۔ بے شک جیرھے تیڈے رب دے نال ہن او اوندی عبادت کنیں وڈائی نئیں کریندے تے اوندی تسبیح کریندن تے اونکوں سجدہ کریندن۔

سورۃ انفال مدنیء تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۷۶ آیتاں تے ۱۰ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان تے وڈا رحم کرݨ والا اے۔

یَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُوْلِ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَصْلِحُوْا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ②

۲۔ اے رسول لوک تیں کنیں مال غنیمت دے متعلق پچھدن نوں آکھ مال غنیمت اللہ تے رسول واسطے ہن تساں اللہ کنیں ڈرو تے آپت وچ اصلاح کرو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو جے تساں مومن ہوے۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَاِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ اٰيٰتُهٗ زَادَتْهُمْ اِيْمَانًا وَّعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ③

۳۔ بے شک مومن صرف او ہن جڈاں اللہ دا ذکر کیتا ویندے انہیں دے دِل ڈر ویندن تے جڈاں انہیں تے اوندی آیات پڑھیاں ویندن او انہیں دا ایمان ودھیندن تے او اپݨے رب تے بھروسہ کریندن۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ④

۴۔ جیڑھے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے جو کجھ اساں انہیں کوں ڈتے خرچ کریندن اوندے وچوں۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجٰتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ⑤

۵۔ ایہے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اچے درجے ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والا رزق۔

كَمَآ اَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْۢ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّ فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكٰرِهُوْنَ ⑥

۶۔ جیویں اللہ سئیں تیکوں کڈھیا ہا تیڈے گھر کنیں سچائی نال تے مومنیں وچوں ہک ٹولہ ناپسند کریندا ہا۔

يُجَادِلُوْنَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَاَنَّمَا يُسَاقُوْنَ اِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ⑦

۷۔ حق دے ظاہر تھیوݨ دے بعد او تیڈے نال بحث کریندن ایویں لگدے جو او موت دو ہکلیندے ویندن تے او ڈیہدے کھڑن۔

وَاِذْ يَعِدُكُمُ اللّٰهُ اِحْدَى الطَّآئِفَتَيْنِ اَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّوْنَ اَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُوْنُ لَكُمْ وَيُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكٰفِرِيْنَ ⑧

۸۔ تے جڈاں اللہ سئیں تہاڈے نال ڈو وچوں ہک ٹولے دا وعدہ کیتا ہا جو او تہاڈے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہاوے جو تہاکوں او ملے جیڑھا بغیر ہتھیاریں دے ہے تے اللہ

چاہندا ہا جو او حق کوں اپنے حکمیں نال ثابت کرے تے کافریں دیاں پاڑاں پٹ ڈیوے۔

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٩﴾

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈیوے بھانویں مجرم اینکوں ناپسند کرن۔

اِذْ تَسْتَغِيْثُوْنَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ اَنِّيْ مُمِدُّكُمْ بِاَلْفٍ مِّنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُرْدِفِيْنَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ جڈاں تساں اپݨے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڈے کیتے قبول کیتی (تے آکھیس) اے بے شک میں اتھے ہزاراں فرشتیں نال تہاڈی مدد کرݨ والا ہاں جیرھے ہک پے دے بعد اندن۔

وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى وَلِتَطْمَئِنَّ بِهٖ قُلُوْبُكُمْ ۚ وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿١١﴾ ع

۱۱۔ تے اینکوں اللہ سئیں تہاڈے کیتے محض خوش خبری بݨایا تے تاں جو تہاڈے دل تسلی پکڑن تے مدد محض اللہ سئیں کنیں اندی ہے بے شک اللہ سئیں غالب تے سیاݨا ہے۔

اِذْ يُغَشِّيْكُمُ النُّعَاسَ اَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً لِّيُطَهِّرَكُمْ بِهٖ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطٰنِ وَلِيَرْبِطَ عَلٰى قُلُوْبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْاَقْدَامَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ جڈاں تہاکوں گھل آندی پی ہائی اوندے ولوامن تے آرام دی خاطر تے جھڑکنیں پاݨی لہانسی تاں جو پاک کرے اوندے نال تے پرے کرد نجے تساں کنیں شیطان دا گند تے تہاڈے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڈے پیر اوندے نال جمائی رکھے۔

اِذْ يُوْحِيْ رَبُّكَ اِلَى الْمَلٰٓئِكَةِ اَنِّيْ مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ سَاُلْقِيْ فِيْ قُلُوْبِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوْا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاضْرِبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٣﴾

۱۳۔ جڈاں تیڈے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں تہاڈے نال ہاں تساں مومنیں دے پیر جمائی رکھو۔ میں کافریں دے دلیں وچ رعب سٹیساں تے تساں انہیں دے گردنیں تے حملہ کرو تے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاۗقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿١٤﴾

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کیتی۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کرے بے شک اللہ سئیں سخت سزا ڈیوݨ والا ہے۔

ذٰلِكُمْ فَذُوْقُوْهُ وَاَنَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابَ النَّارِ ﴿١٥﴾

۱۵۔ اے تہاڈے کیتے ہے تساں اینکوں چکھو تے بیشک کافریں کیتے بھاہ دا عذاب۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوْهُمُ الْاَدْبَارَ ﴿۱۵﴾

۱۶ ۔ اے ایمان والو جڈاں تساں کافریں کوں لشکر دی صورت وچ ملو تے انہیں کنیں کنڈ نہ پھیرو۔

وَمَنْ يُّوَلِّهِمْ يَوْمَىِٕذٍ دُبُرَهٗٓ اِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ اَوْ مُتَحَيِّزًا اِلٰى فِئَةٍ فَقَدْ بَآءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللّٰهِ وَمَاْوٰىهُ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۱۶﴾

۱۷ ۔ تے جیرھا اوں ڈینہہ اپنی کنڈ پھیریسی سوائے اوندے جو جنگ کیتے جا بدلیندا پیا ہُوسے یا مومنیں دے بے لشکر دو ونجے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اوندا ٹھکاݨہ دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکاݨہ ہے۔

فَلَمْ تَقْتُلُوْهُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ قَتَلَهُمْ ۠ وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ رَمٰى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَاۗءً حَسَنًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۷﴾

۱۸ ۔ تساں انہیں کوں قتل نئیں کیتا تے اصل انہیں کوں اللہ سئیں قتل کیتے تے تیں پتھر نئیں ماریا جڈاں تیں پتھر ماریئے تے اصل اللہ سئیں ماریئے مومنیں دے اُتے اللہ سئیں ایندے نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُوْهِنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۸﴾

۱۹ ۔ اے تہاڈے کیتے ہے تے بے شک اللہ سئیں کافریں دی تدبیر کوں کمزور کرݨ والا ہے

اِنْ تَسْتَفْتِحُوْا فَقَدْ جَاۗءَكُمُ الْفَتْحُ ۚ وَاِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَعُوْدُوْا نَعُدْ ۚ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْــــًٔا وَّلَوْ كَثُرَتْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰ ۔ جے تساں فتح منگدے ہاوے تے تہاڈو فتح آگئی ہے تے جے تساں باز آ ونجو اے تہاڈے وا سطے چنگا ہے تے جے تساں ولا کریسو تے اساں ولا سزا ڈیسوں تے تہاڈا جتھہ تہاکوں اصلو کجھ وی فائدہ نہ ڈیسی ۔ بھانویں او بہوں وی ہُووے تے بے شک اللہ سئیں مومنیں دے نال۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَاَنْتُمْ تَسْمَعُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱ ۔ اے مومنو! اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کرو تے اوں کنیں منہ نہ پھیرو تے تساں سݨدے کھڑے ہو

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ قَالُوْا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۲ ۔ تے انہیں آلی کار نہ تھیوو جنہیں آکھئے اساں سُݨئے تے او سُݨدے نئیں۔

اِنَّ شَرَّ الدَّوَاۗبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِيْنَ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳ ۔ تے اللہ دے نزدیک او لوک ڈنگریں کنیں وی بدتر ہِن پوڑے تے گونگے ہن تے عقل نئیں کریندے۔

وَلَوْ عَلِمَ اللّٰهُ فِيْهِمْ خَيْرًا لَّاَسْمَعَهُمْ ۭ وَلَوْ اَسْمَعَهُمْ

۲۴ ۔ تے جے اللہ سئیں انہیں وچ کوئی چنگائی ڈیکھے ہا

لَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝۲۳

تے انہیں کوں (قرآن) سݨاوے ہا تے جے انہیں کوں سݨاوے ہا تے ول وی او انکار کرن ہا تے منہ پھیر گھنن ہا

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اسْتَجِيْبُوْا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيْكُمْ ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَحُوْلُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهٖ وَاَنَّهٗٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝۲۴

۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سݨو جڈاں او تہاکوں جیندا کرݨ کیتے سڈے تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں آدمی تے اوندے دل وچ حائل تھی ویندے تے بے شک او اوندو کٹھے کیتے ولسین۔

وَاتَّقُوْا فِتْنَةً لَّا تُصِيْبَنَّ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْكُمْ خَآصَّةً ۚ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۲۵

۲۶۔ تے تساں فتنہ کنیں بچو جیہڑھا صرف خاص کر ظالمیں کوں نہ پہنچیسی تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں ڈاڈھا عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

وَاذْكُرُوْٓا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيْلٌ مُّسْتَضْعَفُوْنَ فِي الْاَرْضِ تَخَافُوْنَ اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَاٰوٰىكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝۲۶

۲۷۔ تے یاد کرو جڈاں تساں تھوڑے ہاوے تے زمین وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوے تساں ڈردے ہاوے جو لوک تہاکوں جھٹی نہ مار گھنن اوں تہاکوں پناہ ڈتی تے اپݨی مدد نال تہاڈی تائید کیتی تے تہاکوں رزق ڈتے سی پاک چیزیں دا تاں جو تساں شکر کرو۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَخُوْنُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ وَتَخُوْنُوْٓا اَمٰنٰتِكُمْ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۲۷

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال خیانت نہ کرو تے نہ اپݨے امانتیں وچ خیانت کرو تساں جاݨدے ہو۔

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَاَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۙ وَّاَنَّ اللّٰهَ عِنْدَهٗٓ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ۝۲۸

ع

۲۹۔ تے جاݨ گھنو بے شک تہاڈے اموال تے تہاڈے بال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سئیں کنیں بہوں وڈا اجر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا وَّيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ۝۲۹

۳۰۔ اے مومنو جے تساں اللہ کنیں ڈرو تے او تہاڈے کیتے سچ تے کوڑ کوں نکھیڑ ڈیسی تے تساں کنیں تہاڈیاں برائیاں دور کر ڈیسی تے تہاکوں بخش ڈیسی بے شک اللہ سئیں وڈے فضل والا ہے۔

وَاِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيُثْبِتُوْكَ اَوْ يَقْتُلُوْكَ اَوْ يُخْرِجُوْكَ ۗ وَيَمْكُرُوْنَ وَيَمْكُرُ اللّٰهُ ۗ وَاللّٰهُ خَيْرُ

۳۱ تے جڈاں کافر تیڈے خلاف تدبیراں کریندے پئے ہن تاں جو تیکوں قید کر ڈیون یا تیکوں قتل کر ڈیون یا تیکوں

الْمٰكِرِيْنَ ۝۳۰

کڈھ ڈیون۔ تے او تدبیر کریندے پئے ہن تے اللہ دی تدبیر کریندا پیا ہا تے اللہ سئیں بہوں چنگا تدبیر کرݨ والا ہے۔

وَ اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا قَالُوْا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَآءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هٰذَآ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ۝۳۱

۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈی آیات پڑھیاں ویندن تے آہدن اساں سݨ گدھے جے اساں چاہوں ہا تے ایجھو جیہاں کلام اساں وی آکھ سگدے ہا سے ایہ صرف پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہن۔

وَ اِذْ قَالُوا اللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِكَ فَاَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَآءِ اَوِ ائْتِنَا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝۳۲

۳۳۔ تے جڈاں انہیں آکھیا اے اللہ جے ایہ حق تے تیڈے ولوں ہے تے توں ساڈے اتے پتھر وسا آسمان کنیں یا ساکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈے۔

وَ مَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَ اَنْتَ فِيْهِمْ ۚ وَ مَا كَانَ اللّٰهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ۝۳۳

۳۴۔ تے اللہ سئیں انہیں کوں کیوں عذاب ڈیوے ہا جے تیں توں انہیں وچ ہاویں تے نہ اللہ سئیں انہیں کوں عذاب ڈیوݨ والا ہے جے او بخشش منگدے پئے ہوون۔

وَ مَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَ هُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ مَا كَانُوْٓا اَوْلِيَآءَهٗ ؕ اِنْ اَوْلِيَآؤُهٗٓ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۳۴

۳۵۔ ایہ کیویں تھی سگدے جو اللہ سئیں انہیں کوں عذاب نہ ڈیوے ایں حال وچ جو او مسجد حرام کنیں رکیندن تے نہ او ایندے متولی ہن اوندے متولی تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں سارے لوک نئیں جانڑدے۔

وَ مَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَآءً وَّ تَصْدِيَةً ۚ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۳۵

۳۶۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تاڑیں تے سیٹیں دے کجھ نئیں تے تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں انکار کریندے ہاوے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ فَسَيُنْفِقُوْنَهَا ثُمَّ تَكُوْنُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُوْنَ ؕ وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ يُحْشَرُوْنَ ۝۳۶

۳۷۔ بے شک کافر اپݨے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ویسن ول ایہ انہیں کیتے حسرت دی وجہ بݨ ویسی ول ایہ ہر یج ویسن تے جنہیں انکار کیتے او جہنم دو کٹھے کیتے ویسن۔

لِيَمِيْزَ اللّٰهُ الْخَبِيْثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَ يَجْعَلَ الْخَبِيْثَ بَعْضَهٗ عَلٰى بَعْضٍ فَيَرْكُمَهٗ جَمِيْعًا فَيَجْعَلَهٗ فِيْ جَهَنَّمَ

۳۸۔ تاں جو اللہ گندے کوں چنگے کنیں نکھیڑ ڈیوے تے کجھ گندیں کوں بہیں تے سٹ ڈیوے تے انہیں کوں

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

دھانک بٹا ڈیوے ول اوں دھانک کوں دوزخ وچ سٹ ڈیوے۔ ایہجے لوک گھاٹا پاوݨ والن۔

قُلْ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ ۚ وَاِنْ يَّعُوْدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ توں آکھ کافریں کوں جے او باز آونجن تے انہیں دے اوگناہ معاف کر ڈیتے ویسن جیرھے انہیں پہلے کیتن تے جے او ولا شرارت کریسن تے پچھیں پہلیں دی سنت گذر چکی ہے۔

وَقَاتِلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةٌ وَّيَكُوْنَ الدِّيْنُ كُلُّهٗ لِلّٰهِ ۚ فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو اوتئیں جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین سارا اللہ دا تھی ونجے نےجے او باز آونجن تے بے شک اللہ سئیں جو او کریندن اونکوں ڈیہدا کھڑے۔

وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰىكُمْ ۭ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے جے او ولا شرارت کرن تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں تہاڈا مولا ہے کیجھا چنگا مولیٰ ہے تے کیجھا چنگا امدادی ہے۔

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهٗ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلٰي عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعٰنِ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے تساں جاݨ گھنو جو بے شک تہاکوں جو کجھ غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ دا تے رسول دا تے کولھ دے سکیں دا تے یتیمیں دا تے مسکینیں دا تے مسافریں دا پنجواں حصہ ہے جے تساں اللہ تے ایمان انیندے تے جو اساں لہائے اپݨے بندے تے اوں ڈینہہ جڈاں سچ تے کوڑ دا نکھیڑا تھئے جیرھے ڈینہہ ڈوہیں لشکر آمݨے سامݨے تھین تے اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ مِنْكُمْ ۭ وَلَوْ تَوَاعَدْتُّمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيْعٰدِ ۙ وَلٰكِنْ لِّيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ڏ لِّيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْۢ بَيِّنَةٍ وَّيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْۢ بَيِّنَةٍ ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ جڈاں تساں اورلی کندھی تے ہاوے تے او پرلی کندھی تے ہن تے قافلہ تہاڈے تلویں پاسے ہا جے تساں انہیں نال وعدہ وی کریندے تے تساں میعاد وچ اختلاف کریندے اصل اے ہے جو اللہ اوں گال کوں پورا کر ڈیتے جیرھی گال دا او فیصلہ کر چکیا ہا تے تاں جو جیرھا دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

جیرھا دلیل نال جیندا تھیندے اونکوں جیندا کرے تے بے شک اللہ سئیں بہوں سنݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

اِذْ یُرِیْكَهُمُ اللّٰهُ فِیْ مَنَامِكَ قَلِیْلًا ؕ وَ لَوْ اَرٰىكَهُمْ كَثِیْرًا لَّفَشِلْتُمْ وَ لَتَنَازَعْتُمْ فِی الْاَمْرِ وَ لٰكِنَّ اللّٰهَ سَلَّمَ ؕ اِنَّهٗ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے جڈاں اللہ سئیں انہیں کوں خواب وچ تہاکوں تھوڑا کرکے ڈکھالئے ہے او تہاکوں بہوں کرکے ڈکھلیندا تے تساں بیلے پئے ونجو ہا تے ایں معاملے وچ تنازعہ کرو ہا اصل اللہ سئیں تہاکوں بچائے تے او بے شک بہوں جاݨݨ والا ہے دلیں دی گالہیں کوں۔

وَ اِذْ یُرِیْكُمُوْهُمْ اِذِ الْتَقَیْتُمْ فِیْۤ اَعْیُنِكُمْ قَلِیْلًا وَّ یُقَلِّلُكُمْ فِیْۤ اَعْیُنِهِمْ لِیَقْضِیَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا ؕ وَ اِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہاڈی نظریں وچ تھوڑا کرکے ڈکھلیندا پیا ہا تے تہاکوں انہیں دی نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اوں فیصلہ کیتا ہا تے سارے معاملے اللہ سئیں دو ولائے ویسن۔

ع

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا لَقِیْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوْا وَ اذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِیْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ اے مومنو! جڈاں تساں کہیں لشکر دے سامݨے تھیوو تے اپݨے پیر جمائی رہو تے اللہ کوں بہوں یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَ اَطِیْعُوا اللّٰهَ وَ رَسُوْلَهٗ وَ لَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَ تَذْهَبَ رِیْحُكُمْ وَ اصْبِرُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے تنازعہ نہ کرو نہ تاں بیلے پئے ویسو تے تہاڈا رعب ختم تھی ویسی تے صبر کرو بے شک اللہ سئیں صبر کرݨ والیں دے نال۔

وَ لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِیْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِیَارِهِمْ بَطَرًا وَّ رِئَآءَ النَّاسِ وَ یَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ؕ وَ اللّٰهُ بِمَا یَعْمَلُوْنَ مُحِیْطٌ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے اپݨے گھریں وچوں نکلدن اکڑ کے تے لوکیں کوں ڈکھاوݨ کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے اللہ سئیں جو او کریندن او تباہ کرݨ والا ہے۔

وَ اِذْ زَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَ قَالَ لَا غَالِبَ لَكُمُ الْیَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَ اِنِّیْ جَارٌ لَّكُمْ ۚ فَلَمَّا تَرَآءَتِ

۴۹۔ تے جڈاں شیطان انہیں کوں عمل سوہݨے کرکے ڈکھائن تے آکھیس اج کوئی وی لوکیں وچوں تہاڈے اتے

الْفِئَتٰنِ نَكَصَ عَلٰى عَقِبَيْهِ وَقَالَ اِنِّیْ بَرِیْٓءٌ مِّنْكُمْ اِنِّیْۤ اَرٰى مَا لَا تَرَوْنَ اِنِّیْۤ اَخَافُ اللّٰهَ ؕ وَاللّٰهُ شَدِیْدُ الْعِقَابِ۠ ﴿۴۸﴾

غالب نئیں تھی سگدا تے میں تہاڈا امدادی آں تے جڈاں ڈوہیں لشکر آمنے سامنے تھین او اپٹیں کھڑیں تے پھریا گئے تے آکھیس بے شک میں تساں کنیں۔بیزار آں بے شک میں او ڈیہا پیاں جو تساں نوں ڈیہدے پئے میں اللہ کنیں ڈر داں تے اللہ سئیں سخت عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

اِذْ یَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِیْنَ فِیْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هٰۤؤُلَآءِ دِیْنُهُمْ ؕ وَمَنْ یَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ جڈاں منافق تے او لوک جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے آکھئے جو انہیں دے دین انہیں کوں غرہ کر ڈتے۔ تے جیڑھا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک اللہ سئیں غالب تے بہوں سیاݨا ہے۔

وَلَوْ تَرٰۤى اِذْ یَتَوَفَّى الَّذِیْنَ كَفَرُوا الْمَلٰٓىِٕكَةُ یَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ۚ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِیْقِ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ تے جے توں ڈیکھ گھنیں جڈاں فرشتے کافریں دی جان کڈھیندن او انہیں دے منہ تے کنڈیں تے مٹاں مریندن تے آہدن تساں چکھو ساڑݨ والا عذاب۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ اَیْدِیْكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ لَیْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِیْدِ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ اے ایں واسطے ہے جو تہاڈے ہتھیں کیتے تے بے شک اللہ سئیں اپݨے بندیں تے اصلو ظلم نئیں کریندا۔

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَفَرُوْا بِاٰیٰتِ اللّٰهِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ قَوِیٌّ شَدِیْدُ الْعِقَابِ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکیں دے عذاب آلی کار انہیں وی اللہ دی آیات دا انکار کیتا ہا تے اللہ سئیں انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گناہیں دی وجہ نال بے شک اللہ سئیں طاقتور تے ڈاڈھی سزا ڈیوݨ والا ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ لَمْ یَكُ مُغَیِّرًا نِّعْمَةً اَنْعَمَهَا عَلٰى قَوْمٍ حَتّٰى یُغَیِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِهِمْ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ اے ایں واسطے جو بے شک اللہ سئیں کہیں نعمت کوں تبدیل نئیں کریندا جیڑھی اوں کہیں قوم تے کیتی ہووے جے تئیں او اپݨے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک اللہ سئیں بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

كَدَاْبِ اٰلِ فِرْعَوْنَ ۙ وَالَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذَّبُوْا

۵۵۔ آلِ فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں آلی کار انہیں اپݨے

بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَغْرَقْنَآ اٰلَ فِرْعَوْنَ ۚ وَكُلٌّ كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۵۴﴾

رب دی آیات کوں جھٹلایا ہا تے اساں انہیں کوں انہیں دے گناہیں دی وجہ نال ہلاک کیتا ہا تے آلِ فرعون کوں اساں غرق کیتا ہا تے اے سارے ظالم ہن۔

اِنَّ شَرَّ الدَّوَآبِّ عِنْدَ اللّٰهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر ڈنگریں کنیں وی بدترین تے او ایمان نئیں انیندے۔

اَلَّذِيْنَ عٰهَدْتَّ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَهُمْ فِيْ كُلِّ مَرَّةٍ وَّهُمْ لَا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنا وعدہ تروڑ ڈیندن ہر پھیرے تے او ڈر دے نئیں۔

فَاِمَّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَّنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸ پچھیں توں جڈاں جنگ وچ انہیں کوں قابو کر گھنیں تے جیرھا لشکر انہیں کنیں پچھو ہے اوں کوں وی درکا ڈے تاں جو او نصیحت پکڑن۔

وَاِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْۢبِذْ اِلَيْهِمْ عَلٰى سَوَآءٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْخَآئِنِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑن دا ڈر ہووے تے توں وی اویں وعدہ تروڑ ڈے بے شک اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

ع ۷

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا سَبَقُوْا ۭ اِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ تے کافر اے خیال نہ کرن جو او اگو ودھ ویسن بے شک او ہرا نئیں سگدے۔

وَاَعِدُّوْا لَهُمْ مَّا اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ قُوَّةٍ وَّمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُوْنَ بِهٖ عَدُوَّ اللّٰهِ وَعَدُوَّكُمْ وَاٰخَرِيْنَ مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ لَا تَعْلَمُوْنَهُمْ ۚ اَللّٰهُ يَعْلَمُهُمْ ۭ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ شَيْءٍ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تُظْلَمُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ تے تساں جتنا کر سگدے ہو اپنی طاقت جمع کرو سرحدیں تے چھاونیاں بنا کے تے انہیں نال تساں اللہ تے اپنے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیرھے انہیں دے علاوہ ہن جنہیں کوں تساں جاندے نوہے ڈریندے ہو اللہ انہیں کوں جاندے تے اللہ دے رستے وچ تساں جو کجھ وی خرچ کریندے ہو اوندا پورا بدلہ تہاکوں ڈتا ویسی تے تہاڈے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَاِنْ جَنَحُوْا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار تھی اللہ تے بھروسہ رکھ بے شک او بہوں سنڑن والا تے جانڑن والا ہے۔

وَاِنْ يُّرِيْدُوْٓا اَنْ يَّخْدَعُوْكَ فَاِنَّ حَسْبَكَ اللّٰهُ ۭ هُوَ

۶۳۔ تے جے تیکوں دوکھا ڈیوݨ دا ارادہ کرن تے بیشک

الَّذِیْٓ اَیَّدَكَ بِنَصْرِهٖ وَ بِالْمُؤْمِنِیْنَ ۟ۙ

اللہ سئیں تیڈے کیتے وریہہ او ہوۓ جیں اپٹی مدد نال تے مومنیں نال تیکوں مضبوط کیتا۔

وَ اَلَّفَ بَیْنَ قُلُوْبِهِمْ ؕ لَوْ اَنْفَقْتَ مَا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا مَّاۤ اَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوْبِهِمْ وَ لٰكِنَّ اللّٰهَ اَلَّفَ بَیْنَهُمْ ؕ اِنَّهٗ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ۟

۶۴۔ تے انہیں دے دلیں کوں ملائسی جے توں او سب کجھ جو زمین وچ خرچ کریں ہا ول وی توں انہیں دے دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سگیں ہا تے بے شک اللہ سئیں انہیں دے دلیں کوں ملائے تے او بہوں غالب تے بہوں سیاٹا ہے۔

یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ حَسْبُكَ اللّٰهُ وَ مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ۟۠

۶۵۔ اے نبی ! اللہ تے تیڈی پیروی کرݨ والے مومن تیڈے کیتے کافی ہن۔ ع

یٰۤاَیُّهَا النَّبِیُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلَی الْقِتَالِ ؕ اِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ عِشْرُوْنَ صٰبِرُوْنَ یَغْلِبُوْا مِائَتَیْنِ ۚ وَ اِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ یَّغْلِبُوْۤا اَلْفًا مِّنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا یَفْقَهُوْنَ ۟

۶۶۔ اے نبی توں مومنیں کوں ولا ولا جنگ کیتے آبدہ ہے جے تہاڈے وچوں ۲۰ صبر کرݨ والے ہوون تے او ڈو سو تے غالب آویسن تے جے تہاڈے وچوں سو ہوون تے او غالب آویسن ہزار کافریں تیں ایں واسطے جو او لوک سمجھدے نئیں۔

اَلْـٰٔنَ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَ عَلِمَ اَنَّ فِیْكُمْ ضَعْفًا ؕ فَاِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ مِّائَةٌ صَابِرَةٌ یَّغْلِبُوْا مِائَتَیْنِ ۚ وَ اِنْ یَّكُنْ مِّنْكُمْ اَلْفٌ یَّغْلِبُوْۤا اَلْفَیْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَ اللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ۟

۶۷۔ ہݨ اللہ سئیں ایں بوجھ وچ کمی کر ڈِتی ہے تے اوکوں پتہ جو تہاڈے وچ کمزوری ہے۔ ہݨ جے تہاڈے وچوں سو صبر کرݨ والے ہوسن تے ڈو سو تے غالب آوسن۔ تے جے تہاڈے وچوں ہزار ہوسن تے او ڈو ہزار تے غالب آوسن اللہ دے حکم نال تے اللہ سئیں صبر کرݨ والیں دے نال۔

مَا كَانَ لِنَبِیٍّ اَنْ یَّكُوْنَ لَهٗۤ اَسْرٰی حَتّٰی یُثْخِنَ فِی الْاَرْضِ ؕ تُرِیْدُوْنَ عَرَضَ الدُّنْیَا ۖۗ وَ اللّٰهُ یُرِیْدُ الْاٰخِرَةَ ؕ وَ اللّٰهُ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ۟

۶۸۔ نبی دی اے شان نئیں جو اوندے قیدی بݨن جے تئیں او زمین وچ خون نہ وہاوے تساں دنیا دا مال چاہندے ہو تے اللہ آخرت چاہندے تے اللہ غالب تے بہوں سیاٹا ہے۔

لَوْ لَا كِتٰبٌ مِّنَ اللّٰهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ فِیْمَاۤ اَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِیْمٌ ۟

۶۹۔ جے اللہ دا فیصلہ گذر نہ چکیا ہوۓ ہا تے جو تساں فدیہ گدھے اوندا تہاکوں وڈا عذاب پکڑے ہا۔

فَكُلُوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

۷۰۔ ہݨ تساں کھاؤ جیرھا تہاکوں مال غنیمت ملے حلال تے پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّمَنْ فِيْٓ اَيْدِيْكُمْ مِّنَ الْاَسْرٰٓى ۙ اِنْ يَّعْلَمِ اللّٰهُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ خَيْرًا يُّؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّآ اُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

۷۱۔ اے نبی جیرھے تہاڈے ہتھیں وچ قیدی ہن انہیں کوں آکھ جے اللہ سئیں تہاڈے دلیں وچ بھلائی ڈٹھی تے جو تساں کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہاکوں ڈلیسی تے تہاکوں بخش ڈلیسی۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَاِنْ يُّرِيْدُوْا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ فَاَمْكَنَ مِنْهُمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝

۷۲۔ تے جے او تیڈے نال وعدہ تروڑݨ دا ارادہ کرن تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال وی خیانت کر چکین تے اوں انہیں کوں تہاڈے قبضے وچ کر ڈتے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۭ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يُهَاجِرُوْا مَا لَكُمْ مِّنْ وَّلَايَتِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ حَتّٰى يُهَاجِرُوْا ۚ وَاِنِ اسْتَنْصَرُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ فَعَلَيْكُمُ النَّصْرُ اِلَّا عَلٰي قَوْمٍۢ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِّيْثَاقٌ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝

۷۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی ہے تے اپݨے اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ ڈتی ہے تے امداد کیتی اے لوک ہک ڈوجھے دے سنگتی ان تے جیرھے ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت نئیں کیتی تیڈا انہیں دی سنگت نال کوئی وی تعلق نئیں جے تئیں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین دے معاملے وچ تیں کنیں مدد منگن تے امداد تیڈا فرض ہے سوائے اوں قوم دے خلاف جیندے نال تیڈا معاہدہ ہے تے اللہ جو تساں کریندے ہو ڈیہدا کھڑے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بَعْضُهُمْ اَوْلِيَاۗءُ بَعْضٍ ۭ اِلَّا تَفْعَلُوْهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْاَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيْرٌ ۝

۷۴۔ تے کافر بعض بعض دے سنگتی ان جے تساں الویں نہ کریسو تے زمین وچ فتنہ تے بہوں وڈا گیڑ پیدا تھی ویسی۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالَّذِيْنَ اٰوَوْا وَّنَصَرُوْٓا اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُوْنَ حَقًّا ۭ

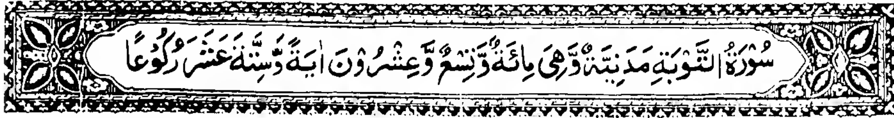
۷۵۔ تے جیرھے مومن تے انہیں ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ جہاد کیتا تے جنہیں پناہ ڈتی تے

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝

امداد کیتی ایسے لوک سچے مومنن انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْۢ بَعْدُ وَهَاجَرُوْا وَجٰهَدُوْا مَعَكُمْ فَاُولٰٓئِكَ مِنْكُمْ ۚ وَاُولُوا الْاَرْحَامِ بَعْضُهُمْ اَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝

۷۶۔ تے جیڑھے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت کیتی تے جہاد کیتا تہاڈے نال رل کے او تہاڈے وچوں ہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض بنہیں دے قریبی ہن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سئیں ہر شئے کوں بہوں جانڑدے۔

سورۃ توبہ مدنی ہے تے ایندیاں ۱۲۹ آیتاں تے ۱۶ رکوع ہِن۔

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝١

۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولوں بریت دا اعلان انہیں مشرکین کنیں جنہیں نال شرط بدھی گئی ہائی۔

فَسِيْحُوْا فِى الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِى الْكٰفِرِيْنَ ۝٢

۲۔ ہݨ تساں چار مہینے زمین وچ ٹرو پھرو تے جاݨ گھنو جو تساں اللہ سئیں کوں ہرا نوّں سگدے تے اللہ سئیں کافریں کوں ذلیل کرݨ والا ہے۔

وَاَذَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖٓ اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِىٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۙ وَرَسُوْلُهٗ ۭ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِى اللّٰهِ ۭ وَبَشِّرِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٣

۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولوں لوکیں وچ حج اکبر دے ڈینہہ اے اعلان جو بے شک اللہ سئیں مشرکیں کنیں بے زار ہے تے اوندا رسول وی۔ جے تساں توبہ کر گھنو تے تہاڈے کیتے چنگا ہے تے جے تساں پھر و نجو تے جاݨ گھنو بے شک تساں اللہ سئیں کوں نوّں ہرا سگدے تے کافریں کوں ڈکھ آلے عذاب دی خوشخبری ڈے ڈے۔

اِلَّا الَّذِيْنَ عٰهَدْتُّمْ مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوْكُمْ شَيْـًٔا وَّلَمْ يُظَاهِرُوْا عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوْٓا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلٰى مُدَّتِهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ ۝٤

۴۔ سوائے انہیں لوکیں دے مشرکیں وچوں جنہیں نال تساں وعدہ کیتا ہا تے انہیں اوں معاہدے کوں ذرہ وی نئیں تروڑیا تے تہاڈے خلاف کہیں دی امداد نئیں کیتی تے تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک اللہ سئیں متقیں کوں پسند کریندے۔

فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِيْنَ حَيْثُ وَجَدْتُّمُوْهُمْ وَخُذُوْهُمْ وَاحْصُرُوْهُمْ وَاقْعُدُوْا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ ۚ فَاِنْ تَابُوْا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوْا سَبِيْلَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٥

۵۔ تے جڈاں عزت والے مہینے گذر ونجن پچھیں تساں مشرکیں کوں قتل کرو جتھاں انہیں کوں لبھو تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قید کرو تے انہیں واسطے ہر ڈیکھݨ والی جا تے بہو تے جے او توبہ کر گھنن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون تے ول تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا ہے۔

وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

ع

٦۔ تے جے مشرکیں وچوں کوئی تیں کنیں آم شام منگے تے ڈے ڈے تاکہ او اللہ دیاں گالہیں سݨ گھنے ول اونکوں اوندی امن دی جا تئیں پچا ڈے ایہ ایں واسطے ہے جو بے شک ایہ اینجھی قوم ہے جیرھی جاݨدی نئیں۔

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِندَ اللَّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّمْ عِندَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ۖ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٧﴾

٧۔ تے مشرکیں نال اللہ تے اوندے رسول دا کیویں معاہدہ تھی سگدے سوائے انہیں دے جنہیں نال تساں مسجد حرام دے کولہو معاہدہ کیتے تے جے تیں او تہاڈے واسطے قائم رہون تے تساں وی انہیں واسطے قائم رہوو بے شک اللہ سئیں متقیں کوں پسند کریندے

كَيْفَ وَإِن يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ يُرْضُونَكُم بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨﴾

٨۔ کیویں تھی سگدے او تہاڈے اتے غالب آ ونجن تے او تہاڈے نال نہ کہیں معاہدے دی تے نہ کہیں رشتہ داری دی پرواہ کریندن او تہاکوں اپݨے منہ نال خوش کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں وچوں بہوں سارے نافرمان۔

اشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ ۚ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩﴾

٩۔ انہیں اللہ دی آیات کوں تھوڑا مل گھن کے ویچ ڈتے تے اوندے رستے کنیں لوکیں کوں رو کئے بے شک او جو عمل کریندن بہوں بُرا ہے۔

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ ﴿١٠﴾

١٠۔ اے مومن واسطے کہیں رشتے داری تے وعدے دا لحاظ نئیں کریندے ایجھے لوک حد کنیں ودھݨ والن۔

فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ ۗ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿١١﴾

١١۔ تے جے او توبہ کرن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون تے او دینی بھرا ہن۔ تے اساں علم والی قوم کیتے اپݨی آیات کھول کھول کے بیان کریندے ہیں۔

وَإِن نَّكَثُوا أَيْمَانَهُم مِّن بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ ۙ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنتَهُونَ ﴿١٢﴾

١٢۔ تے جے او قسماں تروڑ ڈیون اپݨے عہد دے بعد تے تہاڈے دین وچ طعنے مارن تے تساں وڈے کافریں نال جنگ کرو بے شک انہیں دیاں قسماں کوئی نئیں تاں جو او باز آ ونجن۔

أَلَا تُقَاتِلُونَ قَوْمًا نَّكَثُوٓا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُم بَدَءُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ أَتَخْشَوْنَهُمْ ۚ فَاللَّهُ أَحَقُّ أَن تَخْشَوْهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ کیا تساں اوں قوم نال نوّے لڑدے جنہیں اپٹیاں قسماں تروڑین تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھݨ دا تے پہلی دفعہ شروع وی اوناہیں کیتے کیا تساں انہیں کنیں ڈر دے ہیوے تحقیق اللہ سئیں زیادہ حق رکھیندے جو اوں کنیں ڈرو جے تساں مومن ہوے۔

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سئیں انہیں کوں تہاڈے ہتھیں نال عذاب ڈیسی تے انہیں کوں ذلیل کریسی تے انہیں دے خلاف تہاڈی مدد کریسی تے مومنیں دے ہاں ٹھریسی۔

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ ۗ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے انہیں دے دلیں دی کاوڑ دور کریسی تے اللہ جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ ع

۱۶۔ کیا تساں خیال کریندے ہو جو تہاکوں چھوڑ ڈتا ویسی تے اجݨ تئیں اوں تہاڈے وچوں جہاد کرݨ والیں کوں تے انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنیں دے سوا کہیں کوں گھاٹا سنگتی نئیں بݨایا ظاہر نئیں کیتا تے اللہ سئیں باخبر ہے جو تساں کریندے ہو۔

مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَن يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

۱۷۔ مشرکیں دا اے کم نئیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجداں اپݨے خلاف کفر دی گواہی ڈیوݨ دے بعد ایھے لوکن جنہیں دے اعمال ونجیج گئن تے او دوزخ وچ بہوں دیر تئیں رہن۔

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آوے تے نماز پڑھے تے زکواۃ ڈیوے تے سوائے اللہ دے کہیں کنیں نئیں ڈردا۔ اے تھی سگدے جو اے لوک ہدایت پاوݨ والیں وچوں تھی ونجن۔

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ لَا يَسْتَوُونَ عِندَ اللَّهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ کیا تساں حاجیں کوں پانی پلاوݨ تے مسجد کوں آباد کرݨ کوں ایویں سمجھ گدے جیویں اللہ تے ایمان گھن آوݨ تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرݨ، اللہ دے نزدیک اے ہکو جہیں کم نئیں تے اللہ سئیں ظالم قوم کوں سدھا رستہ نئیں ڈکھیندا

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِندَ اللَّهِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ اپݨے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں دا اللہ کنیں بہوں وڈا درجہ ہے تے ایجھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُم بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

۲۱۔ انہیں دا رب انہیں کوں اپݨے ولوں رحمت دی خوشخبری ڈیندے تے رضامندی دی تے باغیں دی انہیں وچ انہیں کیتے ہمیشہ دیاں نعمتاں ہن۔

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عِندَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ او ہمیشہ انہیں وچ رہسن بے شک اللہ کنیں بہوں وڈا اجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ ۚ وَمَن يَتَوَلَّهُم مِّنكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ اے مومنو! اپݨے پیو ڈاڈے تے بھراویں کوں سنگتی نہ بݨا وَجے او کفر نال ایمان کنیں زیادہ محبت کرن تے جیرھا تہاڈے وچوں انہیں کوں سنگتی بݨیسی تے ایجھے لوک ظالمن۔

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُم مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾ ع

۲۴۔ توں آکھ جے تہاڈے پیو ڈاڈے تے تہاڈے پتر تے تہاڈے بھرا تے تہاڈیاں زالیں تے تہاڈے سکے تے مال جیرھے تساں کمائن تے تجارت جیندے نقصان دا تہاکوں ڈر تے مکان جیرھے تہاکوں چنگیں لگدن اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد کنیں زیادہ پیارے لگدن تے پچھیں تساں انتظار کرو جے تئیں اللہ سئیں اپݨا فیصلہ کر ڈیوے تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ فِيْ مَوَاطِنَ كَثِيْرَةٍ ۙ وَّيَوْمَ حُنَيْنٍ ۙ اِذْ اَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْـًٔا وَّضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُّدْبِرِيْنَ ۚ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اللہ سئیں تہاڈی بہوں جہیں تے امداد کیتی ہے تے جنگِ حنین دے ڈینہہ وی جڈاں تہاڈی زیادہ تعداد تہاکوں غرہ کر ڈِتّا تے اوں تہاکوں کوئی فائدہ نہ پچایا ہا تے زمین کھلی ہوونڑ دے باوجود تہاڈے اتے تنگ تھی گئی تے ول تساں منہ پھیر کے کنڈ ڈیتے پچھوں ڈلیوے۔

ثُمَّ اَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلٰى رَسُوْلِهٖ وَعَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنْزَلَ جُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَذٰلِكَ جَزَآءُ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ ول اللہ سئیں اپنڑے رسول تے تے مومنیں تے تسلی لہائی تے اینجھے لشکر لہائے جنہیں کوں تساں ڈیکھ نہ سگدے ہاوے تے کافریں کوں عذاب ڈتے سی تے کافریں دی ایہا جزا ہے۔

ثُمَّ يَتُوْبُ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے ول اللہ سئیں رحمت کریسی ایندے بعد جیندے اتے چاہسی تے اللہ بہوں بخشنڑ والا تے بہوں مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّمَا الْمُشْرِكُوْنَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا ۚ وَاِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيْكُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖۤ اِنْ شَآءَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اے مومنو! بے شک مشرک پلیتن تے او مسجد حرام دے کولہو نہ آون ایں سال دے بعد جے تہاکوں غربت دا ڈر ہووے تے جلدی اللہ سئیں تہاکوں اپنڑے فضل نال امیر بنڑا ڈیسی جے او چاہسی بے شک اللہ سئیں بہوں جانڑنڑ والا تے بہوں سیانڑاں ہے۔

قَاتِلُوا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَلَا يُحَرِّمُوْنَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ وَلَا يَدِيْنُوْنَ دِيْنَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ حَتّٰى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَّدٍ وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ۠﴿۲۹﴾

۲۹۔ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جیڑھے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نئیں اینہدے تے جو اللہ تے اوندے رسول حرام کیتے اوں کوں حرام نئیں کریندے تے جنہیں لوکیں کوں کتاب ڈتی گئی ہے انہیں لوکیں وچوں سچے دین کوں اختیار نئیں کریندے جے تئیں او جزیہ ناں ڈیون ہتھ نال تے او ماتحت تھی ونجن۔ ع

وَقَالَتِ الْيَهُوْدُ عُزَيْرُ ۨابْنُ اللّٰهِ وَقَالَتِ النَّصٰرَى الْمَسِيْحُ ابْنُ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ قَوْلُهُمْ بِاَفْوَاهِهِمْ ۚ يُضَاهِـُٔوْنَ قَوْلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۚ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے یہود آکھیا جو عزیر اللہ دا پتر تے عیسائیں آکھیا مسیح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپنڑے منہ دیاں گالہیں ان او اپنڑے کنیں پہلے کافریں دی نقل کریندن اللہ ہلاک

کرنیں او سچائی کنیں کیویں ہریں ویندے پئن۔

اِتَّخَذُوْٓا اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَالْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ ۚ وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوْٓا اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ سُبْحٰنَهٗ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿٣١﴾

۳۱۔ انہیں اپنڑے احبار تے رہبانیں کوں اللہ دے سوا رب بنڑا گِدھے تے مسیح ابنِ مریم کوں وی تے انہیں کوں سوائے ہِک خدا دی عبادت دے کوئی حکم نہ ڈِتا گیا ہا اوندے سوا کوئی معبود نئیں او پاک جو او شرک کریندن۔

يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَيَاْبَى اللّٰهُ اِلَّآ اَنْ يُّتِمَّ نُوْرَهٗ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں مسا ڈیون اپنڑے منہ نال تے اللہ ایندے سوا ہر گال دا انکار کریندے جو او اپنڑے نور کوں پورا کرے بھانویں کافر ناپسند کرن۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ۙ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾

۳۳۔ او ہو جیں اپنڑے رسول کوں ہدایت تے سچے دین نال بھیجئے تاں جو اونکوں بے سارے دینیں تے غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْاَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَاْكُلُوْنَ اَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۗ وَالَّذِيْنَ يَكْنِزُوْنَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُوْنَهَا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۙ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿٣٤﴾

۳۴۔ اے مومنو بے شک بہوں سارے احبار تے رہبان لوکیں دا مال ناجائز طریقے نال کھندِن تے اللہ دے رستے کنیں رُکیندن تے جیرھے سونا چاندی کٹھا کریندن تے اوں کوں خرچ نئیں کریندے اللہ دے رستے وچ توں انہیں کوں ڈُکھ ڈیونڑ والے عذاب دی خوشخبری ڈے۔

يَّوْمَ يُحْمٰى عَلَيْهَا فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوٰى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوْبُهُمْ وَظُهُوْرُهُمْ ۗ هٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ فَذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُوْنَ ﴿٣٥﴾

۳۵۔ جڈاں اوندے تے دوزخ دی بھا بھڑکائی ویسی تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کنڈیں تے داغ لائے ویسن آکھیا ویسی ایہو ہے جو تساں اپنڑے واسطے کٹھا کیتا ہا تساں اوندا مزا چکھو جو تساں کٹھا کریندے ہاوے

اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُوْرِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ مِنْهَآ اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ۗ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ۙ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُوْنَكُمْ كَآفَّةً ۗ وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿٣٦﴾

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک مہینے دی گنڑتری بارھاں مہینے ہن اللہ دے علم وچ جڈاں دا اوں آسمانیں نے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں وچوں چار عزت والے مہینے ہن اے قائم رہنڑ والا دین ہے تساں انہیں دے بارے وچ اپنڑے تے ظلم نہ کرو تے مشرکیں نال جنگ کرو سارے رل کے

جیویں او تہاڈے نال سارے جنگ کریندن تے جاݨ گھنو بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال۔

اِنَّمَا النَّسِیْٓءُ زِیَادَةٌ فِی الْكُفْرِ یُضَلُّ بِهِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا یُحِلُّوْنَهٗ عَامًا وَّ یُحَرِّمُوْنَهٗ عَامًا لِّیُوَاطِـُٔوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَیُحِلُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ ؕ زُیِّنَ لَهُمْ سُوْٓءُ اَعْمَالِهِمْ ؕ وَ اللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْكٰفِرِیْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ مہنیں کوں اگوں پچھوں کرݨ صرف کافریں دے زمانے دی زیادتی ہے ایندے نال کافر گمراہ او ہک سال اونکوں حلال کریندن تے ڈو جھے سال حرام تاں جو او اوں گنتری کوں پورا کرن جیندے وچ اللہ جنگ حرام کیتی ہے تاں جو اوں کوں حلال کرن جو اللہ حرام کیتے۔ انہیں کوں انہیں دے بُرے اعمال سوہݨے کر کے ڈکھائے گئین۔ تے اللہ سئیں کافر قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَا لَكُمْ اِذَا قِیْلَ لَكُمُ انْفِرُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ اثَّاقَلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ ؕ اَرَضِیْتُمْ بِالْحَیٰوةِ الدُّنْیَا مِنَ الْاٰخِرَةِ ۚ فَمَا مَتَاعُ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا فِی الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِیْلٌ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اے مومنو! تہاکوں کیا ہے جڈاں تہاکوں آکھیا ویندے اللہ دے رستے وچ نکلو تساں زمین دو جھک ویندے ہو۔ کیا تساں آخرت دے مقابلے وچ دنیاوی زندگی تے خوش تھی گئے ہو۔ دنیاوی زندگی دا فائدہ تے آخرت دے مقابلے وچ بہوں تھوڑا ہے۔

اِلَّا تَنْفِرُوْا یُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِیْمًا ۙ وَّ یَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَیْرَكُمْ وَ لَا تَضُرُّوْهُ شَیْـًٔا ؕ وَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ جے تساں نہ نکلسو تے اللہ سئیں تہاکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈیسی تے تہاڈی جا تے بی قوم کوں بدل ڈیسی تے تساں اونکوں کوئی نقصان نہ پچا سگسو تے اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

اِلَّا تَنْصُرُوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا ثَانِیَ اثْنَیْنِ اِذْ هُمَا فِی الْغَارِ اِذْ یَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا ۚ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِیْنَتَهٗ عَلَیْهِ وَ اَیَّدَهٗ بِجُنُوْدٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَ جَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا السُّفْلٰى ؕ وَ كَلِمَةُ اللّٰهِ هِیَ الْعُلْیَا ؕ وَ اللّٰهُ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ جے تساں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سئیں اوندی مدد اوں ویلھے وی کیتی ہائی جڈاں او ڈو وچوں ہک ہا او ڈوہیں غار وچ ہن تے اوں اپݨے ساتھی کوں آکھیا ہا توں نہ مونجھا تھی بے شک اللہ ساڈے نال تے اللہ سئیں اونکوں تسلی ڈتی تے اوندی مدد کیتی ایجھے لشکر نال جنہاں کوں تساں ڈیکھ نہ سگدے ہاوے تے اوں کافریں دی گال کوں جھکا کیتے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی ہے تے اللہ بہوں غالب تے سیاݨا ہے۔

اِنْفِرُوْا خِفَافًا وَّ ثِقَالًا وَّ جَاهِدُوْا بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اے مومنو! جہاد کیتے نکل کھڑے تھیوو سامان نال نہ چاؤ یا چا گھنو تے اللہ دے رستے وچ اپنْے مال تے اپنْیں جانیں نال جہاد کرو اے تہاڈے کیتے چنگا ہے جے تساں جانْدے ہو تاں۔

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيْبًا وَّسَفَرًا قَاصِدًا لَّاتَّبَعُوْكَ وَلٰكِنْۢ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ ۭ وَسَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ ۚ يُهْلِكُوْنَ اَنْفُسَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جے کو لہو فائدہ ملے ہا یا سفر چھوٹا ہوے ہا تے او تیڈے پچھو ٹر پوِن ہا اصل انہیں کوں سفر پریں معلوم تھئے تے اللہ دیاں قسماں کھوسن جو جے ساکوں طاقت ہوے ہا تے اساں تہاڈے نال نکلوں ہا او اپنْے آپ کوں ہلاک کریندے پین تے اللہ جانْدے جو بے شک او کوڑن۔

عَفَا اللّٰهُ عَنْكَ ۚ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّٰى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ اللہ سئیں تیکوں معاف کر ڈِتے تے تیکوں عزت ڈِتی تیں کیویں انہیں کوں پچھو رہنْ دی اجازت ڈِتی ہائی جے تیں تیکوں اے پتہ نہ لگا ہا جو سچا کونْ تے کوڑیں دادی تیکوں پتہ لگ ونجے ہا۔

لَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ اَنْ يُّجَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ او تیں کنیں اجازت نئیں منگدے جیرھے اللہ تے آخرت دے ڈِینہہ تے ایمان انیندن جو او جہاد کرن اپنْے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں جانْدے متقیں کوں۔

اِنَّمَا يَسْتَاْذِنُكَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوْبُهُمْ فَهُمْ فِيْ رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تیں کنیں او لوک اجازت گھندن جیرھے اللہ تے آخرت دے ڈِینہہ تے ایمان نئیں انیندے تے انہیں دے دلیں وچ شک تے او ایں شک وچ اِڈے اُڈے ٹردن۔

وَلَوْ اَرَادُوا الْخُرُوْجَ لَاَعَدُّوْا لَهٗ عُدَّةً وَّلٰكِنْ كَرِهَ اللّٰهُ انْۢبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيْلَ اقْعُدُوْا مَعَ الْقٰعِدِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ جے انہیں دا نکلنْ دا ارادہ ہوے ہا تے او اوندے کیتے تیاری کرن ہا اصل اللہ سئیں انہیں دا نکلنْ ناپسند کیتے انہیں کوں بلھا ڈِتے سی تے آکھیا گئے جو تساں بہنْ والیں نال بہہ ونجو۔

لَوْ خَرَجُوْا فِيْكُمْ مَّا زَادُوْكُمْ اِلَّا خَبَالًا وَّلَاَ اَوْضَعُوْا

۴۷۔ جے تہاڈے نال نکلن ہا تے سوائے ڈُکھ دے

خِلٰلَكُمْ يَبْغُوْنَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيْكُمْ سَمّٰعُوْنَ لَهُمْ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾

بیا کہیں چیز وچ اضافہ نہ کرن ہا تے تہاڈے درمیان گھوڑے درکیندن تے تہاڈے درمیان فتنہ چاہندن تے تہاڈے وچ تہاڈیاں گالھیں سݨ کے انہیں تک پچاوݨ والے ہن پئے تے اللہ سئیں بہوں جاݨدے ظالمیں کوں۔

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَّبُوْا لَكَ الْاُمُوْرَ حَتّٰى جَآءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ اَمْرُ اللّٰهِ وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں فتنہ دی خواہش لیتی ہائی تے حالات پتراڈتے ہانیں جے تئیں سچ آ گئے تے اللہ دا فیصلہ ظاہر تھی گئے تے او ناپسند کریندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّقُوْلُ ائْذَنْ لِّيْ وَلَا تَفْتِنِّيْ ۗ اَلَا فِى الْفِتْنَةِ سَقَطُوْا ۗ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿٤٩﴾

۴۹۔ تے انہیں وچوں کجھ آہدن ساکوں اجازت ڈے تے ساکوں آزمانہ سݨو او فتنے وچ ڈھٹھے پئن تے جہنم کافریں کوں تباہ کرݨ والی ہے۔

اِنْ تُصِبْكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ ۚ وَاِنْ تُصِبْكَ مُصِيْبَةٌ يَّقُوْلُوْا قَدْ اَخَذْنَآ اَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَّهُمْ فَرِحُوْنَ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ جے تہاکوں چنگائی ملے تے انہیں کوں بری لگدی ہے تے جے تہاکوں مصیبت پئے ونجے تے آہدن اساں اپݨا معاملہ ایں کنیں پہلے چکا کھڑے ہاسے تے پھرویسن تے او بہوں خوش ہوسن۔

قُلْ لَّنْ يُّصِيْبَنَآ اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلٰىنَا ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿٥١﴾

۵۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کجھ نہ ملسی سوائے اوندے جو اللہ سئیں ساڈے کیتے لکھئے او ساڈا مولیٰ ہے تے اللہ تے مومنیں کوں بھروسہ کرݨا چاہی دا ہے۔

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُوْنَ بِنَآ اِلَّآ اِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ ۗ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ اَنْ يُّصِيْبَكُمُ اللّٰهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهٖٓ اَوْ بِاَيْدِيْنَا ۖ فَتَرَبَّصُوْٓا اِنَّا مَعَكُمْ مُّتَرَبِّصُوْنَ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ توں آکھ تساں ساڈے کیتے ڈو نیکیں وچوں ہک دا بھالا جھلی کھڑے ہو تے اساں انتظار کریندے پئے ہیں جو تہاکوں اللہ کنیں یا ساڈے ہتھیں نال عذاب ملے تساں انتظار کرو اساں وی تہاڈے نال انتظار کریندے پئے ہیں۔

قُلْ اَنْفِقُوْا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا لَّنْ يُّتَقَبَّلَ مِنْكُمْ ۗ اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ توں آکھ تساں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑ ریچ کے اصلو تساں کنیں قبول نہ کیتا ویسی بے شک تساں نافرمان قوم ہوے۔

وَمَا مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقٰتُهُمْ اِلَّآ اَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَبِرَسُوْلِهٖ وَلَا يَاْتُوْنَ الصَّلٰوةَ اِلَّا وَهُمْ

۵۴۔ کیں رد کیتے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرݨ قبول نہ کیتا ونجے سوائے ایندے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول

كُسَالٰى وَلَا يُنْفِقُوْنَ اِلَّا وَهُمْ كٰرِهُوْنَ ﴿۵۴﴾

دا انکار کیتے تے نماز دو بالکل سست تھی کے اندن تے خرچ نئیں کریندے سوائے ایندے جو او ناپسند کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ ۭ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیران نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے ذریعہ عذاب ڈیوݨ چاہندے ایں دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ اِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ ۭ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلٰكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفْرَقُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے او اللہ دیاں قسماں چیندن جو او تہاڈے نال ہن او تہاڈے نال نئیں اصل او ڈرݨ والی بزدل قوم۔

لَوْ يَجِدُوْنَ مَلْجَاً اَوْ مَغٰرٰتٍ اَوْ مُدَّخَلًا لَّوَلَّوْا اِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا کٹھ کیتے جا یا داخل تھیوݨ کیتے جا مل ونجے تے او منہ پھیر کے درک کے اڈاہیں ولیسن پئے۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّلْمِزُكَ فِي الصَّدَقٰتِ ۚ فَاِنْ اُعْطُوْا مِنْهَا رَضُوْا وَاِنْ لَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَآ اِذَا هُمْ يَسْخَطُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تے انہیں وچوں کجھ تیڈے اتے صدقیں دے بارے وچ الزام لیندن جے انہیں کوں صدقیں وچوں کجھ مل ونجے تے خوش تھی ویندن تے جے انہیں وچوں کجھ نہ ملے تے بھوں ویلھے کوڑیج ویندن۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ رَضُوْا مَآ اٰتٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ ۙ وَقَالُوْا حَسْبُنَا اللّٰهُ سَيُؤْتِيْنَا اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ وَرَسُوْلُهٗٓ ۙ اِنَّآ اِلَى اللّٰهِ رٰغِبُوْنَ ﴿۵۹﴾ ع

۵۹ تے جے او اوندے نال راضی تھی ونجن ہا جو انہیں کوں اللہ تے اوندے رسول ڈتا ہا تے او آکھن ہا اللہ ساکوں کافی ہے اللہ تے اوندا رسول ساکوں اپݨے فضل نال ڈیسی بیشک اساں اللہ دو جھکݨ والے ہیں۔

اِنَّمَا الصَّدَقٰتُ لِلْفُقَرَاۗءِ وَالْمَسٰكِيْنِ وَالْعٰمِلِيْنَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوْبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغٰرِمِيْنَ وَفِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۭ فَرِيْضَةً مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجیں تے مسکینیں تے انہیں تے کم کرݨ والیں تے تے دلیں کوں ملاوݨ کیتے تے قیدیں کیتے تے جیں ہٹا ڈیوݨے اوندے کیتے تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرݨ والیں کیتے تے مسافریں کیتے ہن ایہ اللہ دا فرض تے اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَمِنْهُمُ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ النَّبِيَّ وَيَقُوْلُوْنَ هُوَ اُذُنٌ ۭ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۭ وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے انہیں وچوں کجھ نبی کوں ڈکھ ڈیندن تے او آہدن او "کن"۔ توں آکھ او کن تہاڈی بھلائی کیتے۔ او اللہ تے مومنیں دے وعدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت تہاڈے وچوں مومنیں کیتے تے جیڑھے ڈکھ ڈیندن اللہ دے رسول کوں انہیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ لِيُرْضُوْكُمْ ۚ وَاللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اَحَقُّ اَنْ يُّرْضُوْهُ اِنْ كَانُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ او تہاڈے اگوں اللہ دیاں قسماں کھندن تاں جو تہاکوں خوش کرن تے اللہ تے اوندا رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں کوں خوش کیتا ونجے جے او مومنین۔

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّهٗ مَنْ يُّحَادِدِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاَنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيْهَا ۭ ذٰلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيْمُ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں جو بے شک جیڑھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے واسطے دوزخ دی بھاہ ہے اوندے وچ بہوں دیر رہسی اے بہوں وڈی ذلت۔

يَحْذَرُ الْمُنٰفِقُوْنَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُوْرَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ ۭ قُلِ اسْتَهْزِءُوْا ۚ اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَّا تَحْذَرُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ منافق ڈردن جو انہیں دے خلاف کوئی سورت نہ لہہ آوے جیڑھی انہیں کوں ڈس ڈیوے جو انہیں دے دلیں وچ۔ تب آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سئیں ظاہر کرݨ والا ہے جیں کنیں تساں ڈردے ہو۔

وَلَىِٕنْ سَاَلْتَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّمَا كُنَّا نَخُوْضُ وَنَلْعَبُ ۭ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ وَرَسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں تے او ضرور آکھسن اساں تے صرف کھلدے تے بٹاں مریندے پئے ہاسے توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول نال تساں مشکریاں کریندے ہو۔

لَا تَعْتَذِرُوْا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اِيْمَانِكُمْ ۭ اِنْ نَّعْفُ عَنْ طَاۗىِٕفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ طَاۗىِٕفَةًۢ بِاَنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپݨے ایمان دے بعد کفر کیتے جے اساں ہک ٹولے کوں تہاڈے وچوں معاف کر ڈیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب ڈیوں۔ بے شک او لوک جرمی ہن۔

اَلْمُنٰفِقُوْنَ وَالْمُنٰفِقٰتُ بَعْضُهُمْ مِّنْۢ بَعْضٍ ۘ يَاْمُرُوْنَ

۶۷۔ منافق جوان تے منافق ترمیتیں بعض بعض وچوں ہن او حکم ڈیندن برائی دا تے رکیندن نیکی کنیں تے اپݨے ہتھیں

بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ ۚ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ ۗ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٦٧﴾ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ هِيَ حَسْبُهُمْ ۚ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٦٨﴾

کوں خرچ کرݨ کنیں رکیندن او اللہ کوں بھُل گئن اللہ انہیں کوں بھُل ویسی بے شک منافق اصل نافرمان ہن۔

۶۸۔ اللہ سئیں منافق جوانیں تے منافق تریمتیں نال تے کافریں نال دوزخ دی بھاہ دا وعدہ کیتے اوندے وچ بہوں دیر تئیں رہسن اے انہیں کوں کافی ہے تے اللہ انہیں تے لعنت کیتی ہے تے انہیں کیتے مقیمی عذاب۔

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ انہیں آلی کار جیڑھے تساں کنیں پہلے ہن او تساں کنیں طاقت وچ ڈاڈھے ہن تے مال تے اولاد وچ زیادہ ہن انہیں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے تے تساں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے جیویں تساں کنیں پہلے لوکیں اپݨے حصے دا فائدہ چاتے تے تساں ایویں بے ہودگی کیتی ہے جیویں انہیں کیتی ہائی ایجھے ہن جنہیں دے عمل ونجیج گئن۔ ایں دنیا دچ وی تے آخرت وچ وی تے ایجھے لوک گھاٹا پاوݨ والے ہن۔

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ ۚ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ کیا انہیں کنیں پہلے لوکیں دیاں خبراں نئیں آیاں نوح دی قوم دی تے عاد تے ثمود تے ابراہیم تے مدین والی قوم دیاں تے اُپتریں ہوئیں وستیں دیاں خبراں۔ انہیں کنیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کے آئے تے اللہ انہیں تے ظلم کرݨ والا نہ ہا اصل او اپݨے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ ۗ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

۷۱۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے سنگتی ہن او نیکی دا حکم ڈیندن تے بُرائی کنیں رکیندن تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کریندن ایجھے ہن جنہیں تے اللہ رحمت کریسی بے شک اللہ سئیں بہوں غالب تے سیاݨا ہے

وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

۷۲۔ اللہ نے مومن جوانیں تے تریمتیں نال باغیں دا وعدہ

تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ أَكْبَرُ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۷۲﴾

کیتے جنہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن او ہمیشہ انہیں وچ رہسن تے اوں جنت وچ انہیں کیتے پاک رہݨ دیاں جہیں ہن تے اللہ دی رضامندی بہوں وڈا انعام اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

ع ۱۵

يٰٓأَيُّهَا النَّبِيُّ جٰهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۭ وَمَأْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ اے نبی توں کافراں تے منافقیں نال جہاد کر تے انہیں تے سختی کر تے انہیں دا ٹھکاݨہ دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکاݨہ ہے۔

يَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ مَا قَالُوْا ۭ وَلَقَدْ قَالُوْا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوْا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوْا بِمَا لَمْ يَنَالُوْا ۚ وَمَا نَقَمُوْٓا إِلَّآ أَنْ أَغْنٰىهُمُ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ فَإِنْ يَّتُوْبُوْا يَكُ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ وَإِنْ يَّتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ عَذَابًا أَلِيْمًا ۙ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ او اللہ دیاں قسماں چیندن جو انہیں کجھ نئیں آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گالہیں کیتن تے اپݨے اسلام دے بعد انہیں کفر کیتے تے اونداں پکا ارادہ کیتے نیں جو انہیں کوں نئیں ملیا تے او صرف ات گالہوں کاوڑین جو اللہ سئیں مومنیں کوں تے اوندے رسول کوں اپݨے فضل نال امیر بݨا ڈِتے ہے او توبہ کر گھنن اے انہیں کیتے چنگا ہے تے جے او پھر ونجن تے اللہ انہیں کوں ڈکھ ڈیوݨ آلا عذاب ڈیسی ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں کیتے زمین وچ کوئی سنگتی تے امدادی کوئی نئیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰىنَا مِنْ فَضْلِهٖ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ تے انہیں وچوں کجھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا ہا جے او ساکوں اپݨے فضل نال ڈے ڈیوے تے اساں ضرور صدقہ کریسوں تے ضرور نیک لوکیں وچوں تھی ویسوں

فَلَمَّآ اٰتٰىهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلَّوْا وَّهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ جڈاں اللہ انہیں کوں اپݨے فضل نال ڈے ڈِتے انہیں شومائی کیتی تے اللہ دے حکم کوں نا مندے ہوئیں منہ پھیر گئے۔

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ إِلٰى يَوْمِ يَلْقَوْنَهٗ بِمَآ أَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ اوں منافقت جاری کر ڈِتی انہیں دے دلیں وچ ملاقات دے ڈینہہ تئیں ات گالہوں جو انہیں اللہ نال کیتے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوڑ وی

مریندے ہن۔

أَلَمْ يَعْلَمُوٓا أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَىٰهُمْ وَأَنَّ ٱللَّهَ عَلَّٰمُ ٱلْغُيُوبِ ﴿٧٨﴾

٧٨۔ کیا او نئیں جاݨدے بے شک اللہ سئیں جاݨدے انہیں دے لکھیے ہوئے تے ظاہر مشورے جاݨدے تے بے شک اللہ سئیں غیب کوں بہوں جاݨݨ والا ہے۔

ٱلَّذِينَ يَلْمِزُونَ ٱلْمُطَّوِّعِينَ مِنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ فِى ٱلصَّدَقَٰتِ وَٱلَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ ٱللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

٧٩۔ جیڑھے لوک الزام ڈیندن صدقات دے بارے وچ خوشی نال ڈیوݨ والے مومنیں تے تے انہیں تے وی جیڑھے مزدوری کر کے کمندن او انہیں تے کھلدن اللہ انہیں کوں ایں کھل دی سزا ڈیسی تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

ٱسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِن تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَهُمْ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱللَّهُ لَا يَهْدِى ٱلْقَوْمَ ٱلْفَٰسِقِينَ ﴿٨٠﴾

٨٠۔ تو انہیں کیتے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر ہے) جے توں انہیں کیتے ستر دفعہ وی بخشش منگیں اللہ انہیں کوں معاف نہ کریسی اے ایں واسطے ہے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اللہ سئیں نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

فَرِحَ ٱلْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَٰفَ رَسُولِ ٱللَّهِ وَكَرِهُوٓا أَن يُجَٰهِدُوا بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنفِرُوا فِى ٱلْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَّوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾

٨١۔ اللہ دے رسول دے پچھوں رہݨ والے اپݨے جہیں تے بہݨ وچ خوش ہن تے او ناپسند کریندن جو اللہ دے رستے وچ اپݨے مالیں تے اپݨی جانیں نال جہاد کرن تے آہدن ایں سخت گرمی وچ نہ نکلو توں آکھ دوزخ دی بھا ایں کنیں زیادہ سخت گرم ہوسی جے او سمجھن۔

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٨٢﴾

٨٢۔ او کھلن گھٹ تے رووݨ زیادہ اے انہیں دی کمائی دا بدلہ ہے۔

فَإِن رَّجَعَكَ ٱللَّهُ إِلَىٰ طَآئِفَةٍ مِّنْهُمْ فَٱسْتَـْٔذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُل لَّن تَخْرُجُوا مَعِىَ أَبَدًا وَلَن تُقَٰتِلُوا مَعِىَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُم بِٱلْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَٱقْعُدُوا مَعَ ٱلْخَٰلِفِينَ ﴿٨٣﴾

٨٣۔ جے اللہ تیکوں انہیں وچوں ہک ٹولے دو ولا آنے تے او تیں کنیں جنگ تے نکلݨ دی اجازت منگن توں آکھ تساں میڈے نال اصلوں نہ نکلو تے میڈے نال رل کے دشمن نال اصلوں نہ جنگ کرو بے شک تساں پہلی

دفعہ پچھو بہݨ تے خوش تھی گئے ہاوے ہݨ پچھو رہݨ والیں نال بہہ ونجو۔

وَلَا تُصَلِّ عَلٰٓى اَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ اَبَدًا وَّلَا تَقُمْ عَلٰى قَبْرِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَمَاتُوْا وَهُمْ فٰسِقُوْنَ ۝

۸۴۔ تے انہیں وچوں کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیڑھا مرونجے تے اوندی قبر تے کھڑکے دعا نہ منگ بے شک انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے ایجھی حالت وچ موئن جو او نافرمان ہن۔

وَلَا تُعْجِبْكَ اَمْوَالُهُمْ وَاَوْلَادُهُمْ ؕ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّعَذِّبَهُمْ بِهَا فِى الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كٰفِرُوْنَ ۝

۸۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن اللہ صرف انہیں کوں انہیں نال ایں دنیا وچ عذاب ڈیوݨا چاہندے تے انہیں دیاں جاناں ایں حالت وچ نکلسن جو او کافر ہوسن۔

وَاِذَاۤ اُنْزِلَتْ سُوْرَةٌ اَنْ اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَجَاهِدُوْا مَعَ رَسُوْلِهِ اسْتَاْذَنَكَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوْا ذَرْنَا نَكُنْ مَّعَ الْقٰعِدِيْنَ ۝

۸۶۔ تے جڈاں کوئی سورت لہائی ویندی ہے جو اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگݨ پئے ویندن تے آہدن ساکوں چھوڑ ڈیوے اساں پچھو بہݨ والیں نال ہئیں۔

رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝

۸۷۔ او خوش تھی گئن جو او تھی گئن پچھو رہݨ والیں نال تے اللہ انہیں دے دلیں تے مہر لا ڈتی ہے تے او سمجھدے نئیں۔

لٰكِنِ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ جٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ ؕ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ ؗ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آوݨ والے جہاد کریندن اپݨے اموال تے اپݨی جانیں نال ایجھے ہن جنہیں کیتے بھلائیاں تے ایجھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝ ع

۸۹۔ اللہ سئیں تیار کیتی ہے انہیں کیتے جنت جیندے وچ نہراں وہندیاں پئین اوندے وچ او ہمیشہ رہسن تے اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَجَآءَ الْمُعَذِّرُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِيْنَ كَذَبُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ؕ سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ

۹۰۔ تے آئن ریتیں کنیں عذر کرݨ والے جانگلی لوک جو توں انہیں کوں اجازت ڈے ڈیویں۔ تے جنہیں

كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٩٠﴾

اللہ تے اوندے رسول کوں جھٹلائے اوبچھو بہہ گیئن انہیں وچوں جیڑھے کافرن انہیں کوں جلدی ڈکھ والا عذاب ملسی۔

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَآءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضٰى وَلَا عَلَى الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ مَا يُنْفِقُوْنَ حَرَجٌ اِذَا نَصَحُوْا لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ؕ مَا عَلَى الْمُحْسِنِيْنَ مِنْ سَبِيْلٍ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩١﴾

٩١۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکیں تے کوئی حرج نئیں جنہیں کنیں خرچ کرݨ کیتے کجھ نئیں جڈاں او اللہ تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چنگے کم کرݨ والیں دے خلاف کوئی رستہ (الزام) کائنئیں تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے رحمت کرݨ والا ہے۔

وَّلَا عَلَى الَّذِيْنَ اِذَا مَآ اَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَآ اَجِدُ مَآ اَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ ۠ تَوَلَّوْا وَّاَعْيُنُهُمْ تَفِيْضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا اَلَّا يَجِدُوْا مَا يُنْفِقُوْنَ ﴿٩٢﴾

٩٢۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نئیں جیڑھے تیں کنیں اندن جو توں انہیں کیتے سواری دا انتظام کرتے توں آہدیں میں کنیں کجھ نئیں جیندے تے میں تہاکوں سوار کراں۔ او بچھو ہیں ولدن تے غم نال انہیں دی اکھیں وچوں مونجھ نال ہنجھوں وہندے پئے ہوندن جو انہیں کنیں خرچ کرݨ کیتے کوئی شئے کائنئیں۔

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَسْتَاْذِنُوْنَكَ وَهُمْ اَغْنِيَآءُ ۚ رَضُوْا بِاَنْ يَّكُوْنُوْا مَعَ الْخَوَالِفِ ۙ وَطَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٣﴾

٩٣۔ صرف الزام انہیں تے ہے جیڑھے تیں کنیں اجازت منگدن تے ہن وی امیر او خوش تھین جو بچھو رہݨ والیں نال تھی ونجن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مہر کر ڈتی ہے تے او جاݨدے نئیں۔

يَعْتَذِرُوْنَ اِلَيْكُمْ اِذَا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ ؕ قُلْ لَّا تَعْتَذِرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّاَنَا اللّٰهُ مِنْ اَخْبَارِكُمْ ؕ وَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ جیڑاں تساں جنگ کنیں انہیں دو ولسو او بہانے بنْیسن تہاڈے سامنڑے۔ توں آکھ تساں بہانے نہ بنْاؤ اساں تہاڈے بہانیں کوں اصلوں نسے منیندے۔ اللہ سئیں ساکوں تہاڈیاں خبراں ڈے ڈتن۔ اللہ تے اوندا رسول تہاڈے کمیں کوں ڈیہدے رہسن ول تساں غیب تے حاضر کوں جانڑن والے خدا دو ولائے ولیسو۔ ول او تہاکوں ڈسیسی جو تساں کریندے ہاوے۔

سَيَحْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَكُمْ اِذَا انْقَلَبْتُمْ اِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ فَاَعْرِضُوْا عَنْهُمْ ؕ اِنَّهُمْ رِجْسٌ ؗ وَّمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ جیڑاں تساں انہیں دو ولسو تے او تہاڈے سامنڑے اللہ دیاں قسماں کھوسن تاں جو تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو بے شک او گندن تے انہیں دا ٹھکانڑ دوزخ۔ اے بدلہ ہے جو کجھ او کریندے ہن۔

يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ ۚ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يَرْضٰى عَنِ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ او تہاڈے سامنڑے قسماں کھندن تاں جو تساں انہیں نال راضی تھی ونجو تے جے تساں انہیں نال راضی تھی ونجو تے بے شک اللہ نافرمان قوم نال راضی نئیں تھیندا۔

اَلْاَعْرَابُ اَشَدُّ كُفْرًا وَّنِفَاقًا وَّاَجْدَرُ اَلَّا يَعْلَمُوْا حُدُوْدَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ جنگلی تے وستیں دے رہنْ والے کفر تے منافقت وچ بہوں ودھن تے ایں لائق ہن جو او انہیں حدیں کوں نہ جانڑ سگن جیڑھیاں اللہ سئیں اپنْے رسول تے لہائن تے اللہ سئیں بہوں جانڑن والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يَّتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَّيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَآئِرَ ؕ عَلَيْهِمْ دَآئِرَةُ السَّوْءِ ؕ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ تے وستیں دے رہنْ والیں وچوں کجھ ایجھیں جیڑھے خدا دی راہ وچ خرچ کرنْ کوں چٹی سمجھدن تے تہاڈے واسطے آسمانی گردش دا انتظار کریندن بری گردش انہائیں تے اوسی تے اللہ سئیں بہوں سنْڑ والا تے بہوں جانْڑ والا ہے۔

وَمِنَ الْاَعْرَابِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبٰتٍ عِنْدَ اللّٰهِ وَصَلَوٰتِ الرَّسُوْلِ ؕ اَلَاۤ اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ ؕ سَيُدْخِلُهُمُ اللّٰهُ فِیْ رَحْمَتِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿٩٩﴾

٩٩۔ تے وستیں دے رہݨ والیں وچوں کجھ اللہ تے آخرت دے ݙینہہ تے ایمان انیندن تے جو خدا دی راہ وچ خرچ کریندن اونکوں اللہ دے کولہوں تھیوݨ تے رسول دی دعائیں دا ذریعہ سمجھدن سݨو بے شک اے انہیں دا خدا دے کوہوں تھیوݨ دا ذریعہ ہے۔ او انہیں کوں ضرور اپݨی رحمت وچ داخل کریسی۔ بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالسّٰبِقُوْنَ الْاَوَّلُوْنَ مِنَ الْمُهٰجِرِیْنَ وَالْاَنْصَارِ وَالَّذِیْنَ اتَّبَعُوْهُمْ بِاِحْسَانٍ ۙ رَّضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ تَحْتَهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَاۤ اَبَدًا ؕ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُ ﴿١٠٠﴾

١٠٠۔ مہاجریں تے انصار وچ نیکیں وچ اگو ودھݨ والے تے او جنہیں پوری چنگائی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے اوں انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے تلے نہراں وہندیاں پئین انہیں وچ ہمیشہ رہسن اے وݙی کامیابی ہے۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ مُنٰفِقُوْنَ ؕۛ وَمِنْ اَهْلِ الْمَدِیْنَةِ ؔۛ مَرَدُوْا عَلَی النِّفَاقِ ۫ لَا تَعْلَمُهُمْ ؕ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ ؕ سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَیْنِ ثُمَّ یُرَدُّوْنَ اِلٰی عَذَابٍ عَظِیْمٍ ﴿١٠١﴾

١٠١۔ تے جنگلیں وچ تہاݙے اݙو اݙو رہݨ والے کجھ منافق ہن تے مدینے دے رہݨ والے وی کجھ انجھن جیڑھے پکے منافق ہن توں انہیں کوں نئیں جاݨدا اساں انہیں کوں جاݨدے ہیں۔ اساں انہیں کوں ݙو دفعہ عذاب ݙیسوں پچھیں او بک بہوں وݙے عذاب دو ولائے ویسن۔

وَاٰخَرُوْنَ اعْتَرَفُوْا بِذُنُوْبِهِمْ خَلَطُوْا عَمَلًا صَالِحًا وَّاٰخَرَ سَیِّئًا ؕ عَسَی اللّٰهُ اَنْ یَّتُوْبَ عَلَیْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿١٠٢﴾

١٠٢۔ کجھ بے ہن جنہیں اپݨے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں نیک کمیں کوں کجھ بے برے کمیں نال رلا ݙتے۔ اے تھی سگدے جو اللہ انہیں تے فضل کرے بے شک اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّیْهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَیْهِمْ ؕ اِنَّ صَلٰوتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ ؕ وَاللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿١٠٣﴾

١٠٣۔ توں گھن انہیں دے مالیں وچوں صدقہ تاں جو توں انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں ودھاویں اوندے نال تے انہیں واسطے دعا کریندا رہ بے شک تیݙی

دعا انہیں واسطے سکون دا ذریعہ ہے۔ تے اللہ بہوں سنڑں والا تے جانڑں والا ہے۔

اَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَ يَاْخُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ (۱۰۴)

۱۰۴۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں بے شک اللہ سئیں ہی جیرھا اپنڑے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے صدقے گھندے تے بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول کرنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَقُلِ اعْمَلُوْا فَسَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُوْلُهٗ وَالْمُؤْمِنُوْنَ وَسَتُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ (۱۰۵)

۱۰۵۔ تے توں آکھ ڈے تساں کم کرو تے اللہ تے اوندا رسول تے مومن تہاڈے عملیں کوں ڈیہدے رہسن تے تساں ضرور غیب تے حاضر کوں جانڑں والے خدا دو ولائے ویسو تے او تہاکوں تہاڈے کمیں دی حقیقت ڈس ڈیسی۔

وَاٰخَرُوْنَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّٰهِ اِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَاِمَّا يَتُوْبُ عَلَيْهِمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ (۱۰۶)

۱۰۶۔ تے کجھ بے اللہ دے حکم دی انتظار وچ چھوڑ ڈتے گئین بھانویں او انہیں کوں عذاب ڈیوے یا توبہ قبول کرے تے اللہ سئیں بہوں جانڑں والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَّكُفْرًا وَّتَفْرِيْقًاۢ بَيْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاِرْصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنَآ اِلَّا الْحُسْنٰى وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ (۱۰۷)

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بنڑائی نقصان پچاونڑ کیتے تے کفر کیتے تے مومنیں وچ تفرقہ پاونڑ کیتے تے اللہ تے اوندے رسول نال بھڑنڑ والیں کیتے ٹکنڑ دی جا بنڑائی ہے ایں کنیں پہلے۔ تے او ضرور قسماں چیسن ساڈا ارادہ محض نیک ہے تے اللہ سئیں گواہی ڈیندے جو بیشک اے کوڑن۔

لَا تَقُمْ فِيْهِ اَبَدًا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَى التَّقْوٰى مِنْ اَوَّلِ يَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُوْمَ فِيْهِ فِيْهِ رِجَالٌ يُّحِبُّوْنَ اَنْ يَّتَطَهَّرُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِيْنَ (۱۰۸)

۱۰۸۔ توں ایندے وچ کڈاہیں نہ کھڑا تھیویں جیرھی مسیت دی بنیاد پہلے ڈینہہ کنیں تقویٰ تے رکھی گئی ہے او زیادہ حق رکھیندی ہے جو توں اوندے وچ کھڑا تھیویں۔ اوندے وچ ایجھے لوکن جیرھے پاک تھیونڑ کوں پسند کریندن تے اللہ دی پاکیں کوں پسند کریندے۔

اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى تَقْوٰى مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ اَسَّسَ بُنْيَانَهٗ عَلٰى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپنڑی عمارت دا ایرا تقویٰ تے رکھیندے تے اوندی رضامندی تے او چنگا ہے جیرھا شخص اپنڑی

فَانْهَارَ بِهٖ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ ؕ وَ اللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۰۹﴾

عمارت دے ایرے دی بنیاد ڈھاون والی کندھی تے رکھیندے ول او ایندے نال دوزخ دی بھا وچ ڈھیہ پوندے اللہ ظالم قوم کوں سدھا راہ نئیں ڈکھلیندا

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِيْ بَنَوْا رِيْبَةً فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلَّاۤ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَ اللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۱۱۰﴾ ع

۱۱۰۔ ہمیشہ جو انہیں عمارتاں بنائن او انہیں دے دلیں وچ پُڑ دیاں رہسن سوائے ایندے جو انہیں دے دل ٹوٹے ٹوٹے تھی ونجن تے اللہ سئیں بہوں جانڑن والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ وَ اَمْوَالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ ؕ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَيَقْتُلُوْنَ وَ يُقْتَلُوْنَ ۫ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرٰىةِ وَ الْاِنْجِيْلِ وَ الْقُرْاٰنِ ؕ وَ مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهٖ مِنَ اللّٰهِ فَاسْتَبْشِرُوْا بِبَيْعِكُمُ الَّذِيْ بَايَعْتُمْ بِهٖ ؕ وَ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں کنیں انہیں دیاں جاناں تے مال مل گھن گدھین جو انہیں کوں بہشت ملسی او اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن اد دشمن کوں مریندن یا آپ مرتج ویندن اے وعدہ اوندے (خدا تعالیٰ) تے لازم ہے جیندا ذکر انجیل تے قرآن وچ وی ہے۔ تے اللہ کنیں زیادہ اپنٹے وعدے کوں کون پورا کریندے تساں ایں سودے تے خوش تھی ونجو جیرھا تساں کیتے تے اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

اَلتَّآئِبُوْنَ الْعٰبِدُوْنَ الْحٰمِدُوْنَ السَّآئِحُوْنَ الرّٰكِعُوْنَ السّٰجِدُوْنَ الْاٰمِرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ النَّاهُوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ الْحٰفِظُوْنَ لِحُدُوْدِ اللّٰهِ ؕ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ توبہ کرنڑ والے عبادت کرنڑ والے اللہ دی تعریف کرنڑ والے۔ اللہ دے رستے وچ سفر کرنڑ والے۔ رکوع تے سجدہ کرنڑ والے چنگی گالہیں دا حکم ڈیونڑ والے تے بری گالہیں کنیں ہٹکنڑ والے تے اللہ دے حدیں دی حفاظت کرنڑ والے ایجھے مومنیں کوں خوش خبری ڈے ڈے۔

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْ يَّسْتَغْفِرُوْا لِلْمُشْرِكِيْنَ وَ لَوْ كَانُوْۤا اُولِيْ قُرْبٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ نبی تے مومن اے نئیں کر سگدے جو مشرکیں کیتے بخشش منگن بھانویں او قریبی سکے ہوون ایندے بعد جو انہیں تے ظاہر تھی گئے جو او دوزخی ہن۔

وَ مَا كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ اِلَّا عَنْ مَّوْعِدَةٍ وَّعَدَهَاۤ اِيَّاهُ ۚ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهٗۤ اَنَّهٗ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ تَبَرَّاَ مِنْهُ ؕ

۱۱۴۔ ابراہیم دا اپنٹے پیو واسطے بخشش منگن ایں واسطے جو اوں اوندے نال وعدہ کیتا ہا (پورا کینس) تے جڈاں اوندے تے اے ظاہر

إِنَّ إِبْرٰهِيْمَ لَاَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴿١١٤﴾

تھی بگئے جو او اللہ دا دشمن تے او اپنے وعدے کنیں دستبردار تھی گیا ہے تنک ابراہیم بہوں نرم دل تے عقلمند ہا۔

وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ اِذْ هَدٰىهُمْ حَتّٰى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَّا يَتَّقُوْنَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١١٥﴾

۱۱۵۔ تے اللہ اسے نئیں کریندا جو کہیں قوم کوں ہدایت ڈیون دے بعد گمراہ کرے جے تئیں انہیں کوں او گالہیں نہ ڈسا ڈیوے جنہیں کنیں او ڈرون بے شک اللہ سئیں ہر گال کوں بہوں جانڑ والا ہے۔

اِنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۭ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿١١٦﴾

۱۱۶۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی ہے او جیندا وی کریندے تے مریندا وی ہے تے اللہ دے سوا نہ تہاڈا کوئی سنگتی ہے تے نہ کوئی امدادی ہے۔

لَقَدْ تَّابَ اللّٰهُ عَلَي النَّبِيِّ وَالْمُهٰجِرِيْنَ وَالْاَنْصَارِ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْهُ فِيْ سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْۢ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيْغُ قُلُوْبُ فَرِيْقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّهٗ بِهِمْ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿١١٧﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سئیں نبی تے مہاجریں تے انصار تے فضل کیتے جنہیں اوکھے ویلھے اوندا ساتھ ڈتے تے ایندے بعد جو انہیں وچوں ہک ٹولے دے دل وچ شک پے گیا ہا ول وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک او بہوں محبت کرنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

وَّعَلَي الثَّلٰثَةِ الَّذِيْنَ خُلِّفُوْا ۭ حَتّٰى اِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوْٓا اَنْ لَّا مَلْجَاَ مِنَ اللّٰهِ اِلَّآ اِلَيْهِ ۭ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوْبُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١١٨﴾ ع

۱۱۸۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جیڑھے پچھو چھوڑ ڈتے گئے ہن اوں ویلھے انہیں تے زمین کھلے ہوون دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں اپنڑیاں جاناں وی بارنڑ گیاں ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ ولوں کوئی پناہ دی جا نئیں سوائے ہوندے وت اللہ انہیں تے فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول کرنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَكُوْنُوْا مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١١٩﴾

۱۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال رل ونجو۔

مَا كَانَ لِاَهْلِ الْمَدِيْنَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْاَعْرَابِ اَنْ يَّتَخَلَّفُوْا عَنْ رَّسُوْلِ اللّٰهِ وَلَا يَرْغَبُوْا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ لَا يُصِيْبُهُمْ ظَمَاٌ وَّلَا نَصَبٌ وَّلَا مَخْمَصَةٌ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَطَــــُٔـوْنَ مَوْطِئًا يَّغِيْظُ

۱۲۰۔ مدینے والیں تے چودھار دوستیں وچ رہنڑ والیں کوں نہ ٹھہندی ہائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑ کے پچھوں رہ ونجن ہا تے اپنڑی جانیں دی فکر کرن ہا اونکوں چھوڑ کے۔ اے ایں واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی تریہہ نہ تھکاوٹ تے

الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾

نہ بکھ اللہ دی راہ وچ ملدی ہے تے نہ او کوئی قدم ٹردن زمین تے جیڑھا کافریں کوں کاوڑ لواوے تے نہ دشمنیں تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ نیکی دا کم لکھیا ویندے ۔ بے شک اللہ سئیں نیکی کرݨ والیں دے اجر کوں ونجیندا نئیں ۔

وَلَا يُنفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢١﴾

١٢١۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچ کریندن تے نہ او کہیں وادی کوں پار کریندن انہیں کیتے نیکی لکھی ویندی ہے تاں جو اللہ سئیں انہیں کوں جو او کریندن بہترین بدلہ ڈیوے ۔

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿١٢٢﴾

١٢٢۔ مومنیں واسطے اے ممکن نئیں جو او سارے نکل پوون کیوں نہ اے تھیا جو انہیں وچوں ہک ٹولہ نکل پووے ہا تاں جو او دین کوں چنگی طراں سکھن ہا تے اپݨی قوم کوں انہیں دو ولݨ دے بعد ڈراون ہا تاں جو او ڈرن ہا ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

١٢٣۔ اے مومنو انہیں کافریں نال جنگ کرو جیڑھے تہاڈے پاسیں نال تے او تہاڈے وچ سختی تے طاقت محسوس کرن تے جاݨ گھنو جو بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال ۔

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُم مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَٰذِهِ إِيمَانًا ۚ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

١٢٤۔ تے جڈاں کوئی سورت لہندی ہے انہیں وچوں کجھ آہدن جو ایں سورت کیندا ایمان ودھائے تے جیڑھے مومن او سورت انہیں دا ایمان ودھیندی ہے تے او خوش تھیندن ۔

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٢٥﴾

١٢٥۔ تے جنیندے دلیں وچ بیماری ہے اے سورت انہیں دے گند تے گند چڑھا ڈیندی ہے تے او ایں حالت وچ مرسن جو او کافر ہوسن ۔

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٦﴾

١٢٦۔ کیا او ڈیہدے نئیں جو او ہر سال ہک دفعہ یا ڈو دفعہ ازمائے ویندن ول وی او توبہ نئیں کریندے تے نہ

نصیحت حاصل کریندن ۔

وَإِذَا مَآ أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَىٰكُم مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ ٱنصَرَفُوا۟ ۚ صَرَفَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُم بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

۱۲۷۔ تے جڈاں کوئی سورت لہندی ہے اوہک ڈو وجھے دو ڈیہدن کیا تہاکوں کوئی ڈیہداپئے ول ٹر پوندن اللہ انہیں دے دلیں کوں پھیر ڈتے کیوں جو اے لوک سمجھیندے نئیں

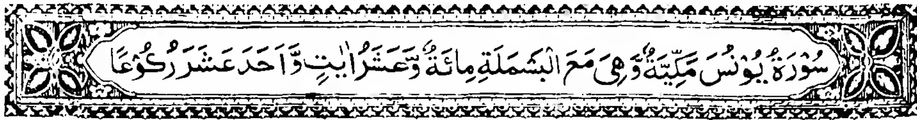
لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِٱلْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢٨﴾

۱۲۸۔ بے شک تہاڈے وچوں ہی تہاڈو ہک رسول آئے تہاڈی تکلیف اونکوں ڈکھ تھیندی ہے تہاڈے اتے چنگائی دا ابکھاۓ تے مومنیں نال محبت کرݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

فَإِن تَوَلَّوْا۟ فَقُلْ حَسْبِىَ ٱللَّهُ لَآ إِلَـٰهَ إِلَّا هُوَ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَهُوَ رَبُّ ٱلْعَرْشِ ٱلْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

۱۲۹۔ تے جے او پھر ونجن تے توں آکھ جو میڈے کیتے اللہ کافی ہے۔ او ندے سوا کوئی معبود نئیں ۔ میں ہوندے تے بھروسہ کریندا ں تے او وڈے عرش دا رب ۔

ع ۱۶

سورة یونس مکی ءِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۰ آیتاں تے ۱۱ رکوع ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا ہاں جیرھا بہوں منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ءِ۔

الۤرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ②

۲۔ ایہ اللہ ڈُوہا کھڑاں اے حکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔

اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَآ اِلٰى رَجُلٍ مِّنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النَّاسَ وَ بَشِّرِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ قَالَ الْكٰفِرُوْنَ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ مُّبِيْنٌ ③

۳۔ کیا اے لوکیں کیتے حیرانگی دی گال ءِ جو اساں انہیں دچوں ہک آدمی تے وحی کیتی ءِ جو توں لوکیں کوں ڈرا تے مومنیں کوں خوشخبری ڈے جو انہیں دے کیتے انہیں دے رب کنیں ہک کامل درجہ ءِ تے کافریں آکھے جو اے بے شک کھلا کھلا جادوگر۔

اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ ؕ مَا مِنْ شَفِيْعٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ بے شک تہاڈا رب اللہ جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے ول او عرش تے تکڑائی نال بہہ گئے او ہر گال دا انتظام کریندے تے اوندی اجازت دے بغیر کوئی سفارشی نئیں۔ اے اللہ تہاڈا رب ایندی عبادت کرو کیا تساں نصیحت حاصل نہ کریسو۔

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ اِنَّهٗ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ بِالْقِسْطِ ؕ وَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيْمٍ وَّ عَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ⑤

۵۔ اوندو تساں سارے ولݨے اللہ دا وعدہ سچا ءِ بے شک او مخلوق کوں پیدا کریندے تے ول اونکوں ولیندے تاں جو مومنیں تے نیک کم کرݨ والیں کوں انصاف نال بدلہ ڈیوے تے جنہیں انکار کیتے انہیں کیتے گرم ابلدا پاݨی ءِ تے ڈکھ والا عذاب ات گالہوں جو انہیں کفر کیتے۔

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَآءً وَّ الْقَمَرَ نُوْرًا وَّ قَدَّرَهٗ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَ الْحِسَابَ ؕ مَا خَلَقَ اللّٰهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ ۚ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ⑥

۶۔ او ہو ءِ جیں سجھ کوں روشنی ڈیوݨ والا بݨائس تے چندر کوں نور تے اندازے دے مطابق اوندیاں منزلاں بݨائس تاں جو تساں سالیں دی گنتری تے حساب کوں جاݨ گھنو۔ اے سبھ کجھ اللہ سئیں حق نال

پیدا کیتے۔ او علم والی قوم کیتے آیات کھول کے بیان کریندے۔

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ ۝٦

۶۔ بے شک رات ڈینہہ دے اگو پچھو آون وچ تے جو کجھ اللہ سئیں آسمانیں تے زمینیں وچ پیدا کیتے او ندے وچ اوں قوم کیتے جیڑھی متقی ہے نشانن۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيٰتِنَا غٰفِلُونَ ۝٧

۷۔ بے شک جیڑھے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے تے او دنیاوی زندگی تے راضی ہن تے ایندے اتے مطمئن تھئے پئن تے جیڑھے ساڈی آیات کنیں غافلن۔

أُولٰٓئِكَ مَأْوٰىهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝٨

۸۔ انہیں دا ٹھکانہ بھاہ اِت گالہوں جو او کمندے ہن

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهٰرُ فِي جَنّٰتِ النَّعِيمِ ۝٩

۹۔ بے شک نیک کرݨ والے مومن لوکیں کوں انہیں دا رب انہیں دی ایمان دی وجہ نال ہدایت ڈیسی تے نعمتیں والی بہشت وچ انہیں دے تلے نہراں وہندیاں پیاں ہوسن۔

دَعْوٰىهُمْ فِيهَا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلٰمٌ ۚ وَآخِرُ دَعْوٰىهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ ۝١٠

۱۰۔ اوندے وچ انہیں دا سڈ ایہ ہوسی جو اے اللہ توں پاک ہئیں تے اوندے وچ انہیں دا تحفہ سلامتی دا ہوسی تے چھیکڑی سڈ ایہ ہوسی جو ساریاں تعریفاں اللہ سئیں کیتے ہن جیڑھا سارے جہانیں دا رب۔

وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ ۖ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝١١

۱۱۔ تے جے اللہ سئیں لوکیں کیتے برائی دی ایویں جلدی کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت پوری تھی گئی ہوئے ہا۔ تے جیڑھے ساڈی ملاقات دی امید نئیں رکھیندے اساں انہیں کوں چھوڑ ڈتے جو اپݨی منہ زوری وچ گردان تھئے رہون۔

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا ۚ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلٰى ضُرٍّ مَسَّهُ ۚ كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝١٢

۱۲۔ تے جڈاں انسان کوں کوئی ڈکھ اندے او ساکوں پاسے دے بھر تے بیٹھیں تے کھڑیں ساکوں سڈیندے جیلھے اساں اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے ہیں او ایویں لنگھ ویندے جو اوں ساکوں اپݨے ڈکھ دے ویلھے سڈیا وی نہ ہس ایویں حد کنیں ودھݨ والیں

کوں جو او کریندن سو سوہنا کرکے ڈکھالیا گئے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا ۙ وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے تہاڈے کنیں پہلے اساں قومیں کوں ہلاک کیتے جڈاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان گھن کے آئے ہن اوہیں منیا نئیں تے اساں مجرم قوم کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

ثُمَّ جَعَلْنٰكُمْ خَلٰٓئِفَ فِي الْاَرْضِ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ ول اساں انہیں دے بعد تہاکوں زمین وچ جانشین بنائے تاں جو اساں ڈیکھوں تساں کیویں کم کریندے ہو۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُنَا بَيِّنٰتٍ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا ائْتِ بِقُرْاٰنٍ غَيْرِ هٰذَآ اَوْ بَدِّلْهُ ۭ قُلْ مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اُبَدِّلَهٗ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِيْ ۚ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ ۚ اِنِّىْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سنڑایاں ویندن تے جیرھے ساڈی ملاقات دی امید نئیں رکھیندے آہدن ایندے علاوہ بیا قرآن گھن آیا اینکوں وٹا ڈے توں انہیں کوں آکھ ڈے جو میں اپنے دلو اینکوں نئیں بدل سگدا۔ میں تے محض اوندی پیروی کرینداں جیرھی میڈو وحی کیتی ویندی ہے جے میں اپنے رب دی نافرمانی کراں ہیں وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں۔

قُلْ لَّوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا تَلَوْتُهٗ عَلَيْكُمْ وَلَآ اَدْرٰىكُمْ بِهٖ ڮ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيْكُمْ عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهٖ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں آکھ جے اللہ سئیں چاہندا تے میں اے تہاکوں پڑھ کے نہ سنڑیندا تے نہ ہیں تہاکوں ایندے متعلق ڈساں ہا تے میں تہاڈے دریان ایں کنیں پہلے ہک عمر گذار چکیاں کیا تساں عقل کنیں کم نوھے گھندے۔

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے یا اوندی آیات کوں جھٹلاوے اوں کنیں وڈا ظالم کون بے شک مجرم کامیاب نئیں تھیندے۔

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّھُمْ وَلَا يَنْفَعُھُمْ وَيَقُوْلُوْنَ هٰٓؤُلَاۗءِ شُفَعَاۗؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ۭ قُلْ اَتُنَبِّـــُٔوْنَ اللّٰهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے او اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریندن جیرھے نہ انہیں کوں نقصان پچا سگدن تے نہ نفع تے آہدن اللہ دے کولہو اے ساڈے سفارشی ہن توں آکھ کیا تساں اللہ کوں او گال ڈسیندے ہو جیرھی آسمانیں

تے زمین وچ او نئیں جاݨدا۔ او پاک تے ہو او شرک کریندن اوں کنیں اچی شان آلا ہے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّآ أُمَّةً وَّاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا۟ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے سارے لوک ہکا امت ہن وت انہیں اختلاف کیتے تے جیکر تیڈے رب ولو ہک گال نہ تھی چکی ہوئے ہا تے ول اوندا فیصلہ تھی ونجے ہا جیندے وچ او اختلاف کریندے پئن۔

وَيَقُولُونَ لَوْلَآ أُنزِلَ عَلَيْهِ ءَايَةٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۖ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانتَظِرُوٓا۟ إِنِّى مَعَكُم مِّنَ الْمُنتَظِرِينَ ﴿٢١﴾ ع

۲۱۔ تے او آہدن جو اوندے اتے اوندے رب ولو کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کرݨ والیں وچوں ہاں۔

وَإِذَآ أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنۢ بَعْدِ ضَرَّآءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُم مَّكْرٌ فِىٓ ءَايَاتِنَا ۚ قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا ۚ إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے جڈاں لوکیں کوں انہیں دی تکلیف دے بعد جیڑھی انہیں کوں پہنچدی ہے رحمت دا مزہ چکھیندے ہیں تے او ہوں ویلھے ساڈی آیات وچ تدبیراں کرݨ پئے ویندن توں آکھ جو اللہ سئیں جلدی تدبیر کرݨ والا ہے بے شک ساڈے رسول، فرشتے لکھدن جو تساں تدبیر کریندے ہو۔

هُوَ الَّذِى يُسَيِّرُكُمْ فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۖ حَتَّىٰٓ إِذَا كُنتُمْ فِى الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِم بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا۟ بِهَا جَآءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَآءَهُمُ الْمَوْجُ مِن كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوٓا۟ أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ ۙ دَعَوُا۟ اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنجَيْتَنَا مِنْ هَـٰذِهِۦ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّـٰكِرِينَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ او ہو ہے جیڑھا تہاکوں خشکی تے سمندر وچ چلیندے جڈاں تساں بیڑی وچ ہوندے ہو تے چنگی ہوا دے نال او انہیں کوں چا کے ٹردی پئی ہوندی ہے تے او اوندے اتے اکڑیندے پئے ہوندن۔ تے ول اوندے اتے ڈاڈھی اندھاری گھلدی ہے تے انہیں تے ہر پاسوں لہراں اندن تے او خیال کریندن جو او ہݨ تباہ تھیندن او اللہ سئیں کوں اطاعت ہوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سڈیندن۔ جے تئیں ساکوں ایں کنیں بچا گدھا تے اساں ضرور شکر گذار بندے تھی ولیسوں۔

فَلَمَّآ أَنجَىٰهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِى الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ

۲۴۔ تے جڈاں او انہیں کوں بچا گھندے

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِكُمْ مَّتَاعَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۴﴾

تے او ہوں ویلھے زمین وچ ناحق منہ زوری کریندن۔ اے لوکو تہاڈی منہ زوری تہاڈے اتے پوسی۔ دنیاوی زندگی دا فائدہ ہے ول تساں ساڈو ول ولسو ول اساں تہاکوں ڈسیسوں جو کجھ تساں کریندے ہاوے۔

اِنَّمَا مَثَلُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ وَالْاَنْعَامُ حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قٰدِرُوْنَ عَلَيْهَآ اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ ایں دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانی آلی کار جیرھا اساں جھڑ کنیں وسائے۔ زمین دا پور تے رڑھیں اوندے نال رل ویندن جینڑے وچوں لوک تے ڈنگر کھندن تے جڈاں زمین اوندے ذریعہ سوہنپ پاگھندی تے سونڑھیں تھی ویندی ہے اوندا مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے قابض ساڈا حکم اوندو رات کوں یا ڈینہہ کوں اندے اساں ایویں اپنیاں نشانیاں کھول کے بیان کریندے ہیں جیرھے سچیندن۔

وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلٰى دَارِ السَّلٰمِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سڈیندے تے جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت ڈیندے۔

لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلہ ہے تے ودھارا وی ہے تے انہیں دے منہ تے نہ گردا ہوسی تے نہ ذلت اے بہشتی ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے جیرھے برائی کریندن اوندا بدلہ او ہو جیہاں ہے تے انہیں کوں ذلت پہنچسی تے اللہ کنیں انہیں کوں کوئی بچاونڑ والا نئیں۔ ایویں ہوسی جیویں انہیں دے منہ تے رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ ڈتے گئے ہوون اے لوک دوزخی ہن ایندے وچ ہوں دیر تئیں رہسن

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا مَكَانَكُمْ اَنْتُمْ وَشُرَكَآؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَآؤُهُمْ مَّا كُنْتُمْ اِيَّانَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے جڈاں اساں انہیں ساریں کوں کٹھا کرلیسوں تے ول آکھسوں انہیں وچوں جیرھے شرک کریندے ہن جو تساں تے تہاڈے شریک کھڑے رہو تے اساں انہیں کوں انجوں انج کر ڈیسوں تے انہیں دے شریک

آکھسن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے باوے ۔

فَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اللہ سئیں تہاڈے تے ساڈے درمیان کافی گواہ اساں تہاڈی عبادت کنیں غافل ہاسے ۔

هُنَالِكَ تَبْلُوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّآ اَسْلَفَتْ وَرُدُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۳۰﴾ ع

۳۱۔ اتھاں ہر جان جو اول رادھا ہوسی اوندا مزہ چکھسی تے او اللہ سئیں دو ولائے ویسن جیڑھا انہیں دا سچا مالک تے جو او کوڑ بدھیندے ہن او انہیں کوں بھل ویسی

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّنْ يَّمْلِكُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَمَنْ يُّخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُّدَبِّرُ الْاَمْرَ ۗ فَسَيَقُوْلُوْنَ اللّٰهُ ۚ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ توں آکھ آسمان تے زمین کنیں تہاکوں روزی کون ڈیندے تے کنیں تے اکھیں تے کیندا قبضہ ہے۔ تے کون مردے کنیں جیندے کوں کڈھیندے تے جیندے کنیں مردے کوں کڈھیندے تے ساری گالہیں دا انتظام کون کریندے او آکھسن اللہ سئیں توں آکھ کیا تساں تقویٰ اختیار نوے کریندے۔

فَذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلٰلُ ۚۖ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اے تہاڈا اللہ ہے جیڑھا تہاڈا رب تے حق کوں چھوڑ کے گمراہی دے سوا تہاکوں کیا ملسی تساں کیڈے پھیرے ویندے ہو۔

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْٓا اَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ ایویں تیڈے رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی ہے انہیں تے پوری تھی گئی ہے بے شک او ایمان نہ انیسن۔

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۚ قُلِ اللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ توں آکھ کیا تہاڈے شریکیں وچوں کوئی ایجھا ہے جیڑھا پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اوں پیدا کر سگے توں آکھ اللہ سئیں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولاوی پیدا کر سگدے تے تساں کتھے پھیریئے ویندے ہو۔

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَآئِكُمْ مَّنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ ۚ قُلِ اللّٰهُ يَهْدِيْ لِلْحَقِّ ۗ اَفَمَنْ يَّهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُّتَّبَعَ اَمَّنْ لَّا يَهِدِّيْٓ اِلَّآ اَنْ يُّهْدٰى ۚ فَمَا لَكُمْ ۚ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ توں آکھ کیا تہاڈے شریکیں وچوں کوئی ہے جیڑھا سچائی دا راہ ڈکھالے توں آکھ اللہ سئیں سچائی دا راہ ڈکھلیندے۔ کیا جیڑھا حق دا راہ ڈکھلیندے او زیادہ حق رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی ونجے یا او جیڑھا سدھا راہ نئیں ڈکھیندا بھتو ہونکوں سدھا

راہ ڈکھایا ونجے تہاکوں کیا تھی گئے تساں کیجھا فیصلہ کریندے ہو۔

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا ۚ إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ انہیں وچوں اکثر محض ظن دی پیروی کریندن بے شک وہم حق دے مقابلے وچ کجھ وی فائدہ نئیں پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جانڑ والا ہے جو او کریندن۔

وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ تے اے قرآن اللہ دے سوا کہیں کولھوں کوڑ نال نہ بنٹایا ونج سگدا ہا تے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو ایں کنیں پہلے ہا تے کتاب کوں کھول کے بیان کریندے ایندے وچ کوئی شک نئیں جو اے کتاب تمام جہانیں دے رب دلوں ہے۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ ۖ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ کیا او آہدن جو ایں ایکوں کوڑ نال بنٹا گدھے توں آکھ تساں ایھو جہیں سورت بنٹا کے گھن آؤ تے جے تساں سچے ہو تے تساں اللہ دے سوا جیندی تہاکوں طاقت ہووے اونکوں وی (مدد کیتے) سڈ گھنو

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ كَذَٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ سچ اے ہے جو انہیں ایجھی چیز کوں کوڑ سمجھے جیندا انہیں کوں پورا علم وی نئیں تے نہ ہنڑ تک انہیں تیں ایندی کوئی حقیقت کھلی ہے ایویں انہیں کنیں پہلے لوکیں وی جھٹلایا ہا تے توں ڈیکھ ظالمیں دا انجام کیویں تھیندے۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ انہیں وچوں کجھ ایندے تے ایمان گھن اوسن تے کجھ نہ منیسن تے تیڈا رب بگیڑ گھتنڑ والیں کوں ڈاڈھا جانڑدے۔

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ ۖ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٤١﴾

۴۲۔ تے جے او تیکوں کوڑا سمجھن تے توں آکھ میڈے واسطے میڈا عمل تے تہاڈا عمل تہاڈے نال۔ جو میں عمل کریندا ں تساں انہیں کنیں بری ہو تے جو تساں کریندے ہو اوں کنیں میں بری آں۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ تے انہیں وچ کجھ ایجھن جیڑھے تیڈی گال سنڑ کیتے کن لائی رکھدن کیا توں بوڑے کوں سنٹا سگدیں

بھانویں او عقل کنیں کم نہ گھندے ہوُن۔

وَمِنْهُم مَّن يَنظُرُ إِلَيْكَ ۚ أَفَأَنتَ تَهْدِي الْعُمْيَ وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ تے انہیں وچوں کجھ جیڈو تکی رہ ویندن تے کیا توں اینجھیں اندھیں کوں راہ ڈکھا سگدیں بھانویں او ڈہدے نہ ہوُن۔

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَٰكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ بے شک اللہ سیئں لوکیں تے کجھ وی ظلم نئیں کریندا اصل لوک اپݨے اتے آپ ظلم کریندن۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ ۚ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ تے جیرھے ڈینہہ انہیں کوں ایجھی حالت وچ کٹھا کریسی جیویں او ڈینہہ دا محض ہک لحظہ رہ گئین ہک ڈوجھے کوں سنجاݨسن۔ او لوک گھاٹے وچ ہن جنہیں اللہ دی ملاقات کوں جھٹلائے تے انہیں ہدایت نئیں پاتی۔

وَإِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تے یا اساں تیکوں اوندا کجھ ڈکھا ڈیسوں جو اساں وعدہ کیتے انہیں نال یا وفات ڈے ڈیوں۔ انہیں ولٹا ساڈو وَل اللہ سیئں خوب گواہ جو کجھ او کریندن۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ ۖ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جڈاں انہیں دا رسول اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈتا ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نئیں کیتا ویندا۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٨﴾

۴۹۔ تے آہدن اے وعدہ کڈاں پورا تھی سی جے تساں سچے ہوُ۔

قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ ۗ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ ۚ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً ۖ وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿٤٩﴾

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپݨے واسطے وی نفع تے نقصان دا اختیار نئیں رکھیندا سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ ہر قوم دی ہک مدت جڈاں انہیں دی مدت اندی ہے نہ او ہک لحظہ پچھوتے تھی کے بچ سگدن تے نہ اگو تھی کے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٥٠﴾

۵۱۔ توں آکھ تساں ڈسو جے او عذاب رات کوں یا ڈینہہ کوں تہاڈو آونجے مجرم اوں کنیں کیویں بھج سگدن۔

أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنتُم بِهِ ۚ آلْآنَ وَقَدْ كُنتُم بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٥١﴾

۵۲۔ کیا جڈاں او عذاب آ ویسی وَل تساں من گھنسو۔ ہݨ (منیندے ہو) تے تساں پہلے جلدی منگدے ہاوے۔

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ۖ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ ول ظالمیں کوں آکھیا ویسی دیر تیں رہݨ آلا عذاب چکھو کیا تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ نئیں ݙتا ویندا پیا۔

وَيَسْتَنبِئُونَكَ أَحَقٌّ هُوَ ۖ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ ۖ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھدن کیا عذاب برحق توں آکھ ہا میڈے رب دی قسم بے شک او برحق تے تساں ہرا نوحے سگدے۔

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ ۗ وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ ۖ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ ۚ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جیں ظلم کیتے زمین وچ جو کجھ ہے اونکوں مل ویندا تے او بھونگا ݙیوے کے جان چھڑا گھندے تے جڈاں او عذاب کوں ݙیکھسن تے شرمندگی کوں لکیسن تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ݙتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۗ أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ سݨو بے شک جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے تے بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے اصل وچ بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ او ہو جویندے تے او ہو مریندے تے ہوندو تساں ولائے ویسو۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ اے لوگو! تہاݙو تہاݙے رب کنیں نصیحت آگئی ہے تے سینے دی بیماریں کیتے شفاء تے ہدایت تے مومنیں کیتے رحمت۔

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ توں آکھ اے اللہ دے فضل تے اوندی رحمت نال تے او ایندے اتے خوش تھیون اے اوں کنیں چنگا ہے جو او جمع کریندے پین۔

قُلْ أَرَأَيْتُم مَّا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُم مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُم مِّنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ ۖ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ توں آکھ تساں ݙسو جو اللہ سئیں لہائے تہاݙے واسطے رزق تے تساں اوندے وچ کجھ حرام تے حلال کر گدے توں آکھ کیا اللہ سئیں تہاکوں اجازت ݙتی ہے

یا تساں اللہ تے کوڑ بدھی کھڑے ہو۔

وَمَا ظَنُّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٦١﴾

٦١۔ جیرھے لوک اللہ تے کوڑ بدھیندن انہیں دا قیامت دے ڈینہہ دے متعلق کیا خیال ہے بے شک اللہ لوکیں تے فضل کرݨ والا ہے تے انہیں وچوں اکثر لوک شکر نئیں کریندے۔ ع

وَمَا تَكُوْنُ فِيْ شَاْنٍ وَّمَا تَتْلُوْا مِنْهُ مِنْ قُرْاٰنٍ وَّلَا تَعْمَلُوْنَ مِنْ عَمَلٍ اِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُوْدًا اِذْ تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ؕ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَّبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ وَلَآ اَصْغَرَ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرَ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٢﴾

٦٢۔ تساں کہیں حالت وچ نوھے ہوندے تے تساں قرآن وچوں کوئی حصہ نوھے پڑھدے تے تساں کوئی کم نوھے کریندے تے اساں تہاکوں پوری طرحاں ڈیہدے پئے ہوندے ہیں جڈاں تساں اوندے وچ مشغول ہوندے ہو تیڈے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی شئے نئیں لکی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ ایں کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ اے ہے جو او کھلی کتاب وچ ہن۔

اَلَآ اِنَّ اَوْلِيَآءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٦٣﴾

٦٣۔ سݨو بے شک اللہ دے دوستیں تے نہ کوئی ڈر ہے تے نہ او مونجھے تھیندن۔

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ جیرھے ایمان انیندن تے تقویٰ اختیار کریندن۔

لَهُمُ الْبُشْرٰى فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ؕ لَا تَبْدِيْلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٥﴾

٦٥۔ انہیں واسطے دنیادی زندگی وچ وی خوشخبری ہے تے آخرت وچ وی تے اللہ دے گالہیں وچ کوئی تبدیلی نئیں اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّٰهِ جَمِيْعًا ؕ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ تے انہیں دی گال تیکوں مونجھا نہ کرے۔ بے شک عزت ساری اللہ دی ہے (تے غلبہ وی) او بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔ نصف

اَلَآ اِنَّ لِلّٰهِ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ ؕ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٦٧﴾

٦٧۔ سݨو جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔ تے جیرھے اللہ دے سوا بے شریک بݨیندن او انہیں دی پیروی نئیں کریندے او صرف اپݨے وہم دی پیروی کریندن تے او اٹکلیں نال کم کریندن۔

هُوَ الَّذِیۡ جَعَلَ لَکُمُ الَّیۡلَ لِتَسۡکُنُوۡا فِیۡهِ وَ النَّهَارَ مُبۡصِرًا ؕ اِنَّ فِیۡ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوۡمٍ یَّسۡمَعُوۡنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ اوہو ہے جیں تہاڈے واسطے رات بݨائی ہے۔ تاں جو تساں آرام پاؤ تے ݙینہہ روشن بݨائیے بے شک ایندے وچ اوں قوم کیتے جیڑھی سݨدی ہے نشانن۔

قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبۡحٰنَهٗ ؕ هُوَ الۡغَنِیُّ ؕ لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَ مَا فِی الۡاَرۡضِ ؕ اِنۡ عِنۡدَکُمۡ مِّنۡ سُلۡطٰنٍۭ بِهٰذَا ؕ اَتَقُوۡلُوۡنَ عَلَی اللّٰهِ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ انہیں آکھئے جو اللہ سئیں پتر بݨا گدھے او پاک او بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسمانیں وچ تے جو زمین وچ ایندی تساں کنیں کوئی دلیل کائے نئیں۔ کیا تساں اللہ سئیں دے متعلق او ڳال آہدے ہو جیندا تہاکوں علم نئیں۔

قُلۡ اِنَّ الَّذِیۡنَ یَفۡتَرُوۡنَ عَلَی اللّٰهِ الۡکَذِبَ لَا یُفۡلِحُوۡنَ ﴿ؕ۷۰﴾

۷۰۔ توں آکھ بے شک جیڑھے اللہ تے کوڑ ہدھیندن او کامیاب نئیں تھیندے۔

مَتَاعٌ فِی الدُّنۡیَا ثُمَّ اِلَیۡنَا مَرۡجِعُهُمۡ ثُمَّ نُذِیۡقُهُمُ الۡعَذَابَ الشَّدِیۡدَ بِمَا کَانُوۡا یَکۡفُرُوۡنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ ہے ول انہیں ساڈو ولݨے ول اساں انہیں کوں ݙاڈھا عذاب چکھیسوں ات ڳالہوں جو او کفر کریندن۔

وَ اتۡلُ عَلَیۡهِمۡ نَبَاَ نُوۡحٍ ۘ اِذۡ قَالَ لِقَوۡمِهٖ یٰقَوۡمِ اِنۡ کَانَ کَبُرَ عَلَیۡکُمۡ مَّقَامِیۡ وَ تَذۡکِیۡرِیۡ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ فَعَلَی اللّٰهِ تَوَکَّلۡتُ فَاَجۡمِعُوۡۤا اَمۡرَکُمۡ وَ شُرَکَآءَکُمۡ ثُمَّ لَا یَکُنۡ اَمۡرُکُمۡ عَلَیۡکُمۡ غُمَّةً ثُمَّ اقۡضُوۡۤا اِلَیَّ وَ لَا تُنۡظِرُوۡنِ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سݨا جݙاں اوں اپݨی قوم کوں آکھیا جو اے میݙی قوم جے میݙا مرتبہ تے اللہ دی آیات نال میݙا نصیحت کرݨ تہاکوں چنگا نئیں لڳدا تے میݙا اللہ تے بھروسہ ہے تساں آپ تے اپݨے شریکیں تے سامانیں تے تدبیریں کوں جمع رکھنو تجھیں تہاݙے اتے تہاݙی کوئی ڳال لکی نہ رہ ونڄے ول میݙے خلاف فیصلہ کر ݙیو تے میکوں مہلت نہ ݙیو۔

فَاِنۡ تَوَلَّیۡتُمۡ فَمَا سَاَلۡتُکُمۡ مِّنۡ اَجۡرٍ ؕ اِنۡ اَجۡرِیَ اِلَّا عَلَی اللّٰهِ ۙ وَ اُمِرۡتُ اَنۡ اَکُوۡنَ مِنَ الۡمُسۡلِمِیۡنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ جے تساں پھر ونڄو ہیں تساں کنیں کوئی اجر نئیں منگدا میݙا بدلہ اللہ کنیں ہے تے میکوں حکم ݙتا گئے جو میں پورا فرمانبردار بݨ ونڄاں۔

فَکَذَّبُوۡهُ فَنَجَّیۡنٰهُ وَ مَنۡ مَّعَهٗ فِی الۡفُلۡکِ وَ جَعَلۡنٰهُمۡ خَلٰٓئِفَ وَ اَغۡرَقۡنَا الَّذِیۡنَ کَذَّبُوۡا بِاٰیٰتِنَا ۚ فَانۡظُرۡ کَیۡفَ کَانَ عَاقِبَةُ

۷۴۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں کوں بیڑی وچ بچا گدھے تے اساں انہیں کوں جانشین بݨائے تے جنہیں ساݙی آیات کوں

الْمُنْذَرِيْنَ ﴿٧٣﴾

جھٹلائے اساں انہیں کوں غرق کر ڈِتے تاں ڈیکھ جو انہیں دا کیا انجام جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَآءُوْهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَمَا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْا بِمَا كَذَّبُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ؕ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلٰى قُلُوْبِ الْمُعْتَدِيْنَ ﴿٧٤﴾

۷۵۔ ول اساں اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پٹھیئن او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرھے ایں کنیں پہلے جھٹلا چکئے ہن اونہیں نئیں منیا۔ ایویں اساں حد کنیں ودھݨ والیں دے دلیں تے مہر لا ڈیندے ہیں۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ مُّوْسٰى وَهٰرُوْنَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ بِاٰيٰتِنَا فَاسْتَكْبَرُوْا وَكَانُوْا قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ﴿٧٥﴾

۷۶۔ بچھیں اساں انہیں دے بعد موسیٰ تے ہارون کوں فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھئے اپݨے نشان ڈے کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْۤا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٦﴾

۷۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولوں حق آ گئے انہیں آکھئے اے تاں بے شک کھلا کھلا جادو ہے۔

قَالَ مُوْسٰۤى اَتَقُوْلُوْنَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَكُمْ ؕ اَسِحْرٌ هٰذَا ؕ وَلَا يُفْلِحُ السّٰحِرُوْنَ ﴿٧٧﴾

۷۸۔ موسیٰ آکھئے کیا تساں حق دے متعلق اے آہدے ہو جڈاں او تہاڈے کول آگئے کیا اے جادو ہے تے جادوگر کامیاب نئیں تھیندے۔

قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا وَتَكُوْنَ لَكُمَا الْكِبْرِيَآءُ فِى الْاَرْضِ ؕ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿٧٨﴾

۷۹۔ انہیں آکھئے کیا توں ساڈے کول ایں واسطے آئیں جو توں ساکوں اتھو ہٹا ڈیویں جیندے اتے اساں اپݨے پیو ڈاڈے کوں پاتے تے ملک وچ تہاکوں وڈائی مل ونجے اساں تہاکوں اصلو نہ منیسوں۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُوْنِىْ بِكُلِّ سٰحِرٍ عَلِيْمٍ ﴿٧٩﴾

۸۰۔ تے فرعون آکھئے تساں میڈے ہر علم والے جادوگر کوں گھن آؤ۔

فَلَمَّا جَآءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰۤى اَلْقُوْا مَاۤ اَنْتُمْ مُّلْقُوْنَ ﴿٨٠﴾

۸۱۔ جڈاں جادوگر آ گئین انہیں کوں موسیٰ آکھئے جو تساں سٹݨے او سٹو۔

فَلَمَّاۤ اَلْقَوْا قَالَ مُوْسٰى مَا جِئْتُمْ بِهِ ۙ السِّحْرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨١﴾

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹئے موسیٰ آکھئے جو تساں گھن آئے ہو تے پیش کیتے اے سارا دوکھا ہے بے شک اللہ سئیں اینکوں ضرور مٹا ڈیسی بے شک اللہ سئیں فساد کرݨ والیں دے کم کوں کامیاب نئیں کریندا۔

وَ يُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۸۳﴾

ع ۱۲ ۸۳۔ تے اللہ سئیں حق کوں اپݨے گالھیں دے نال سچا ثابت کریندے بھانویں مجرم ناپسند کرن۔

فَمَآ اٰمَنَ لِمُوْسٰٓى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهٖ عَلٰى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهِمْ اَنْ يَّفْتِنَهُمْ ۭ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ ۚ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جوان ایمان گھن آئے باقیں ایں ڈر توں نہ منیا ہا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کوں کہیں مصیبت وچ نہ پاڈیون تے بے شک فرعون زمین وچ وڈا بݨیا پیا ہا تے بے شک او حد کنیں ودھݨ والیں وچو ہا۔

وَقَالَ مُوْسٰى يٰقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّسْلِمِيْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے موسیٰ آکھیئے اے میڈی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان انیدے ہو تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں سچے فرمانبردار ہوے۔

فَقَالُوْا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا ۚ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ انہیں آکھئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیتے آزمائش دا سبب نہ بݨا۔

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے ساکوں کافریں کنیں اپݨی رحمت نال بچا۔

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰى وَاَخِيْهِ اَنْ تَبَوَّاٰ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوْتًا وَّاجْعَلُوْا بُيُوْتَكُمْ قِبْلَةً وَّاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے اساں موسیٰ تے اوندے بھرا کوں وحی کیتی جو تساں مصر وچ اپݨی قوم دا سطے رہݨ دیاں کجھ جہیں خاص کرگھنو تے اپݨے گھریں کوں آمݨے سامݨے بݨاؤ تے نماز ٹھیکے پڑھو تے مومنیں کوں خوش خبری ڈے ڈے۔

وَقَالَ مُوْسٰى رَبَّنَآ اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهٗ زِيْنَةً وَّاَمْوَالًا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ رَبَّنَا لِيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِكَ ۚ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلٰٓى اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوْا حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے موسیٰ آکھیا اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سرداریں کوں سو ٹھپ (دنیادا) ڈتے تے دنیاوی زندگی وچ مال ڈتے اے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیڈے رستے کنیں ہٹاون اے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کرڈے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھن۔

قَالَ قَدْ أُجِيْبَتْ دَّعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيْمَا وَلَا تَتَّبِعٰٓنِّ سَبِيْلَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٩٠﴾

٩٠۔ اللہ سئیں فرمائے تہاڈی ڈوناہیں دی دعا قبول کر گدھی گئی ہے تے تساں ڈوہیں بیر جمائی رہو تے انہیں دے راہ دی پیروی اصلو نہ کرو جیرھے علم نئیں رکھیندے۔

وَجٰوَزْنَا بِبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُوْدُهٗ بَغْيًا وَّعَدْوًا ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ ۙ قَالَ اٰمَنْتُ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذِيْٓ اٰمَنَتْ بِهٖ بَنُوْٓا اِسْرَآءِيْلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿٩١﴾

٩١۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر کنیں پار لنگھائے سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے ظلم نال انہیں دا پیچھا کیتے تے جڈاں او غرق تھیوݨ لگے تے اوں آکھئے میں منیندا ہاں جو بے شک کوئی معبود نئیں اوندے سوا جیندے اتے بنی اسرائیل ایمان گھن آئن تے میں فرمانبرداریں وچوں ہاں۔

آٰلْئٰنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٩٢﴾

٩٢۔ ہݨ منیندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی ہے تے توں بگیڑ گھتݨ والیں وچوں ہاویں۔

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُوْنَ لِمَنْ خَلْفَكَ اٰيَةً ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ اٰيٰتِنَا لَغٰفِلُوْنَ ﴿٩٣﴾

٩٣۔ اج اساں تیڈے بدن کوں نجات ڈیندے ہیں تاں جو توں نشان ہوویں انہیں واسطے جیرھے تیڈے بعد آون تے بے شک بہوں سارے لوک ساڈی آیات کنیں غافلن۔

وَلَقَدْ بَوَّاْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ مُبَوَّاَ صِدْقٍ وَّرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْا حَتّٰى جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ يَقْضِيْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿٩٣﴾

٩٤۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سچائی والی جاڈتی ہے تے اساں انہیں کوں پاک چیزاں ڈتن علم آوݨ دے بعد انہیں اختلاف کیتے بیشک تیڈا رب انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کر ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

فَاِنْ كُنْتَ فِيْ شَكٍّ مِّمَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِيْنَ يَقْرَءُوْنَ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَآءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿٩٥﴾

٩٥۔ تے جے توں شک وچ ہوویں ایندی وجہ کنیں جو اساں تیڈو لہائے تے توں پچھ انہیں لوکیں کنیں جیرھے تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیڈو تیڈے رب کنیں حق آگئے تے توں شک کرݨ والیں وچوں نہ بݨ۔

وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ فَتَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿٩٦﴾

٩٦۔ تے انہیں لوکیں وچوں نہ اصلو بݨ جنہیں اللہ دے نشانیں کوں جھٹلائے ناں تاں گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویسیں۔

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾

۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیڈے رب ولو عذاب دی خبر آ گئی ہ او ایمان نہ انیسن۔

وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ بھانویں انہیں کنیں ہر قسم دے نشان آونجن ول وی او نہ منیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھ گھنن۔

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ آمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ کیوں کوئی ایجھی وستی نہ تھئی جیرھی ایمان گھن آوے یا سوائے یونس دی قوم دے جیڈاں او ایمان گھن آئن اساں انہیں کنیں ذلیل کرݨ والا عذاب ہٹا ڈتے تے انہیں کوں ہک وقت تئیں فائدہ ڈتے۔

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَآمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۚ أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ تے جے تیڈا رب چاہندا جیرھے زمین وچ ہن سارے ایمان گھن آون ہا کیا توں لوکیں کوں مجبور کر لیسیں جو او ایمان گھن آون۔

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۚ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۱۔ کہیں شخص کوں اختیار نئیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سئیں انہیں تے عذاب نازل کریندے جیرھے عقل نئیں کریندے۔

قُلِ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ توں آکھ ڈیکھو جو آسمانیں تے زمین وچ نشان تے ڈراوے فائدہ نئیں ڈیندے اوں قوم کوں جیرھی ایمان نہ آنے۔

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے پئن انہیں لوکیں دے جہاڑیں آلی کار جیرھے انہیں کنیں پہلے گذر گیئن توں آکھ تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کرݨ والیں وچوں ہاں۔

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا ۚ كَذَٰلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنْجِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٣﴾ ع ۱۰

۱۰۴۔ پچھیں اساں اپݨے رسولیں کوں تے مومنیں کوں بچا گھنسوں الویں ساڈے اتے مومنیں کوں بچا ڈیݨا فرض۔

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ ۖ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تساں میڈے دین دے متعلق شک وچ ہووے تے میں انہیں دی عبادت نئیں کریندا جیندی تساں اللہ دے سوا عبادت کریندے ہو تے اصل میں

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٠٤﴾

عبادت کریندان اللہ دی جیرھا تہاکوں مریندے تے میکوں حکم ڈِتا گئے جو میں مومنیں وچوں بٹاں۔

وَاَنْ اَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۚ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٥﴾

١٠٦۔ تے توں اپنی توجہ کوں دین دو کر الویں جو توں ہر ڈِنگ ول کنیں پاک ہوویں تے توں مشرکیں وچوں نہ بݨ۔

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَاِنْ فَعَلْتَ فَاِنَّكَ اِذًا مِّنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾

١٠٧۔ تے توں اللہ دے سواکہیں کوں نہ سڈ جیرھے تیکوں نہ نفع ڈیندن نہ نقصان تے جے توں اے کریسیں بیشک توں ظالمیں وچوں بݨ ویسیں۔

وَاِنْ يَّمْسَسْكَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗۤ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يُّرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَآدَّ لِفَضْلِهٖ ۭ يُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۭ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٧﴾

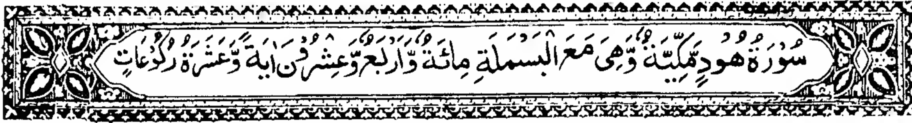
١٠٨۔ تے جے اللہ سئیں تیکوں کوئی تکلیف پچاوے اوندے سوا کوئی بیا ہٹا نئیں سگدا جے تیڈے کیتے کوئی چنگائی چاہے تے اوندے فضل کوں کوئی روکݨ والا نئیں۔ اپݨے بندیں وچوں جیندے اتے چاہندے اپݨا فضل کریندے تے او بہوں بخشݨ والا تے دل ول رحم کرݨ والا ہے۔

قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا يَهْتَدِيْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿١٠٨﴾

١٠٩۔ توں آکھ اے لوکو تہاڈو تہاڈے رب ولوں حق آگئے تے جیرھا ہدایت پیسی او اپݨی ذات دے فائدے کیتے ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیسی اوندا نقصان ہونکوں تھیسی تے میں تہاڈا ذمہ وار نئیں۔

وَاتَّبِعْ مَا يُوْحٰۤى اِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿١٠٩﴾

١١٠۔ توں اوندی پیروی کر جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے تے توں صبر کر جے تیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرݨ والا ہے۔

سورۃ ہود مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۱۲۴ آیتاں تے ۱۰ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

امیں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

الٓرٰ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ②

۲۔ میں اللہ ڈیکھنڑ والا ہاں۔ اے کتاب جیندی آیات مضبوط کیتیاں گیئن تے ول سیانڑے تے ہوں باخبر خدا دلو کھول کھول کے بیان کیتیاں گیئن۔

اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ③

۳۔ جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہاڈے واسطے خدا دلو ڈراونڑ والا تے خوشخبری ڈیونڑ والا ہاں۔

وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ۭ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ④

۴۔ تے تساں اپنڑے رب کنیں بخشش منگو تے ول اوندو جھکو او تہاکوں ہر مقررہ وقت تئیں چنگا سامان ڈیسی تے ہر فضل والے کوں اپنڑا فضل ڈیسی جے تساں پھر ویسو تے بے شک میں تہاکوں ہک وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈریندا اں۔

اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑤

۵۔ اللہ دو تساں ولٹنڑے تے او ہر شئے تے قادر ہے۔

اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ۭ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑥

۶۔ سنڑو بے شک او اپنڑے سینے مروڑیندن تاں جو او اوں کنیں لکے رہون۔ سنڑو جڈاں او اپنڑے کپڑے پیندن تے جو او لکیندن تے جو او ظاہر کریندن او جانڑدے بیشک او سینے دی گالہیں کوں جانڑ والا ہے۔

وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا ۚ كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۝

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نئیں جیندا رزق اللہ دے ذمے نہ ہووے تے او جاݨدے اوں جانور دی عارضی رہݨ دی جا تے مستقل رہݨ دی جا کوں وی ۔ اے سب کجھ کھلی کھلی کتاب وچ ۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ۗ وَلَئِن قُلْتَ إِنَّكُم مَّبْعُوثُونَ مِن بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

۸۔ اوہو ہے جیں آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے تے اوندا عرش پاݨی تے ہے تاں جو تہاڈا امتحان گھنے جو تہاڈے وچوں کوݨ چنگا کم کریندے تے جے توں آکھیں جو بے شک تساں مرݨ دے بعد اٹھالئے ولیسو تے کافر ضرور آکھسن جو اے تے کھلا کھلا جادو ہے (دو کھاہے)

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ ۗ أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ ع

۹۔ تے جے اساں انہیں کنیں عذاب گنتڑی دی مدت تئیں پچھو کر ڈیوں تے او ضرور آکھسن کیرھی شئے اونکوں رکیندی پئی ہے سݨو جیڑاں انہیں تے او عذاب اوسی انہیں کنیں ہٹایا نہ ولیسی تے جیرھے عذاب تے او کھلدے ہن اوہو انہیں کوں ولہیٹ گھنسی۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ ۝

۱۰۔ تے جے اساں انسان کوں اپݨے ولو رحمت چکھاؤں ولا اوں کنیں کھس گھنوں تے بے شک او ناامید تے ناشکرا تھی ویندے۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي ۚ إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ۝

۱۱۔ تے جے اساں اونکوں ڈکھ پہچݨ دے بعد نعمتاں چکھاؤں تے او ضرور آکھسن میڈیاں مصیبتاں ٹل گیئن تے بے شک او بہوں اکڑیچݨ والا تے فخر کرݨ والا ہے۔

إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

۱۲۔ سوائے انہیں دے جیرھے صبر کرن تے چنگے کم کرن ایجھے ہن جنہیں واسطے وڈا اجر تے بخشش۔

فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كَنزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ ۚ إِنَّمَا أَنتَ نَذِيرٌ ۚ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝

۱۳۔ کافر اے امید کریندن جو توں اپݨی وحی دا حصہ چھوڑ ڈیسیں تے ایندے نال تیڈا سینہ تنگ تھی ویندے کافریں دے اے آکھݨ تے جو اوندے تے خزانہ کیوں نئیں لتھا یا اوندے نال فرشتہ کیوں نئیں آیا توں تے محض ڈراوݨ

والا ایں تے اللہ ہر شئے دا کارساز۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑬

۱۴۔ کیا او آہدن جو ایں کتاب گھڑ گدی ہے۔ توں آکھ جے تساں سچے ہو تے ایہو جیہاں ڈاہ سورتاں گھڑ ڈکھالو تے اللہ دے سوا جیندی تہاکوں طاقت سڈ گھنو۔

فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ⑮

۱۵۔ جے او تیکوں جواب نہ ڈیون (تیڈی گال نہ منن) تے توں جاݨ گھن جو تیڈو لہایا گئے او اللہ دے علم نال تے اللہ دے سوا بیا کوئی عبادت دے لائق نئیں تے کیا تساں فرمانبردار بݨسو۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ⑯

۱۶۔ جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوݨپ کوں چاہسی اساں انہیں دے اعمال دا بدلہ ایندے وچ پورا کر ڈیسوں تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔

اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ڮ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑯

۱۷۔ اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاہ تے ایندے وچ جو بݨائے انہیں او ونڄ ویسی تے جو او کریندے پین او تباہ تھی ویسی۔

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۤ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑰

۱۸۔ کیا جیرھا شخص اپݨے رب کنیں روشن دلیل تے قائم تے جیندے پچھو خدا ولو ہک گواہ اوسی تے اوں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب امام تے رحمت بݨ آچکی ہے اے اونکوں مَنیندن تے جیرھا انہیں ٹولیں وچوں نہ منیسی اوندے وعدے دی جا بھاہ ہے۔ ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پو بے شک اے تیڈے رب ولو سچ تے اکثر لوک ایمان نئیں انیندے۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰي عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰي رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰي رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَي الظّٰلِمِيْنَ ⑲

۱۹۔ اوں کنیں وڈا ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے اے لوک اپݨے رب دے سامݨے پیش کیتے ویسن تے گواہ آکھسن اے لوکن جنہیں اپݨے رب تے کوڑ بدھن سݨو ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا

۲۰۔ تے ظالم او ہن جیرھے اللہ دی راہ کنیں روکیندن تے

وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿۲۰﴾

اوندے وچ ڈنگ پیدا کرݨ چاہندن تے اے آخرت وے وی منکرن۔

اُولٰٓئِكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ۘ يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۭ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہرا نئیں سگدے تے اللہ دے سوا بیا کوئی انہیں دا سنگتی نئیں انہیں کوں وڈا عذاب ڈیتا ویسی نہ او سݨݨ دی طاقت رکھیندن تے نہ او ڈیکھ سگدن۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ ایجھے لوکن جنہیں اپݨے آپ کوں گھاٹے وچ سٹّے تے جیرھا او کوڑ گھڑیندے ہن او وی ونڄ گئے۔

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ بے شک اے گال پکی ہے جو او آخرت وچ گھاٹا پاوݨ والن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ بے شک جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپݨے رب دو جھک گیئن ایجھے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ ۭ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ ڈو ٹولیں دی مثال اندھے تے بوڑے سوجھاکے تے سݨݨ والے کیا انہیں ڈوناہیں دی حالت ہکو جہیں تھی سگدی ہے کیا تساں ول وی نئیں سمجھیندے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ ۡ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۲۶﴾ۙ

۲۶۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دو بھیجئے تے اوں آکھئے بے شک میں تہاڈو کھلا کھلا ہوشیار کرݨ والا ہاں

اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ جو تساں اللہ دے سوا بیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہاڈے اتے ڈکھ والے ڈینہ دے عذاب کنیں ڈردا ں۔

فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍۢ بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اوندی قوم دے کافر وچو وڈے لوکیں آکھئے اساں تیکوں اپݨے جیہاں بندہ ڈیہدے ہیں تے جیں تیڈی پیروی کیتی ہے او عام نگاہ وچ سب توں زیادہ ذلیل لوکن اساں تہاڈے وچ اپݨے اتے کوئی فضیلت نسے ڈیہدے تے اساں تہاکوں کوڑا سمجھیندے ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۭ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم تساں بھلا ڈسو جے میں اپنڑے رب کنیں کھلی دلیل تے ہوواں تے اوں میکوں اپنڑے ولو رحمت وی ڈِتی ہووے جیڑھی تہاڈے اتے ظاہر کائے نیئں تھئی پئی (ڈسدی نیئں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں ریت منوا گھنسوں بھانویں تساں ناپسند کرو۔

وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندے بدلے وِچ کوئی مال نیئں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کنیں ہے تے منن والیں کوں میں دھکّے ڈیونڑ والا نہیں۔ بے شک او اپنڑے رب کوں ملنڑ والِن تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھداں۔

وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے ڈیواں تے اللہ دلو ملنڑ آلی سزا توں بچاونڑ کیتے میڈی کون مدد کریسی کیا تساں ول وی سمجھیندے نوّ ہے۔

وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ښ اِنِّىْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٣١﴾

۳۲۔ تے میں تہاکوں اے نیئں آہدا جو میں کنیں اللہ دے خزانے ہِن تے میں غیب وی نیئں جانڑدا تے نہ میں اے آہداں جو میں فرشتا ہاں تے نہ میں آہداں انہیں لوکیں دے متعلق جیڑھے تہاڈی اکھیں وِچ ذلیلن جو اللہ سئیں انہیں کوں چنگائی اصلو نہ ڈیسی اللہ جانڑدے جو انہیں دے دلیں وِچ ہے شک میں ظالمیں وِچوں تھی ویساں، جے میں تہاڈی گال منّاں،

قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿٣٢﴾

۳۳۔ انہیں آکھئے اے نوح توں ساڈے نال بحث کر چکیں تے بہوں بحث کر چکیں جے توں سچا ایں تے او عذاب گھن آ جیں کنیں ساکوں ڈریندیں۔

قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿٣٣﴾

۳۴۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہسی تے او تہاڈے اتے اونکوں گھن اوسی تے تساں اونکوں روک نوّھے سگدے

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ

۳۵۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی جے میں تہاڈی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرنڑ چاہے

وَاِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۳۴﴾

تے او تہاڈا رب تساں اوندو ول ولیسو۔

اَمْ یَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ قُلْ اِنِ افْتَرَیْتُهٗ فَعَلَیَّ اِجْرَامِیْ وَاَنَا بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ کیا او آہدن اے اوں آپ گھڑئی ءِ توں آکھ جے میں آپ گھڑی ءِ تے میڈا جرم میڈے اتے پوسی تے میں تہاڈے جرمیں کنیں بری آں۔

ربع

وَاُوْحِیَ اِلٰی نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ یُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ بِمَا كَانُوْا یَفْعَلُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی ءِ جو بے شک تیڈی قوم وچوں جیرھے ایمان گھن آئن انہیں دے سوا بیا کوئی وی ایمان نہ انیسی تے توں جو او کریندے پئن اوندے اتے افسوس نہ کر۔

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْیُنِنَا وَوَحْیِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِیْ فِی الَّذِیْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ توں ساڈی اکھیں دے سامنڑے تے ساڈی وحی دے مطابق بیڑی بنا تے ظالمیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کریں بیشک او غرق کیتے ولیسن۔

وَیَصْنَعُ الْفُلْكَ ۫ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَیْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ؕ قَالَ اِنْ تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے او بیڑی بنڑیندا ہا تے جڈاں اوندی قوم دا کوئی وڈا آدمی اتھاؤں لنگھے ہا اوندے اتے کھلن ہا اوں آکھیا جے اج تساں ساڈے نال کھلدے ءِ بے شک اساں وی تہاڈے اتے کھلسوں جیویں تساں کھلدے ءِ۔

فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ یَّاْتِیْهِ عَذَابٌ یُّخْزِیْهِ وَیَحِلُّ عَلَیْهِ عَذَابٌ مُّقِیْمٌ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے جلدی تہاکوں پتہ لگ ولیسی جو کیندو ذلیل کرنڑ والا عذاب اوندے تے کیندے اتے مقیمی عذاب لہندے۔

حَتّٰۤی اِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ قُلْنَا احْمِلْ فِیْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَیْنِ اثْنَیْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَیْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ ؕ وَمَاۤ اٰمَنَ مَعَهٗۤ اِلَّا قَلِیْلٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے جڈاں ساڈا حکم آ ولیسی تے تنیں وہیہ پوسی زور نال اساں آکھسوں ایندے وچ ہر شئے دے جوڑو جوڑو جوڑے سوار کر تے اپنڑے گھر والیں کوں وی تے منڑ والیں کوں سوائے اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھی چکئے۔ اوندے منڑ والے بہوں تھوڑے ہن۔

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِیْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖىهَا وَمُرْسٰىهَا ؕ اِنَّ رَبِّیْ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۴۱﴾

مجرٖىها: حفص بفتح المیم و امالة الراء

۴۲۔ تے اوں آکھئے اوندے وچ سوار تھی ونجو اللہ دے نال نال اوڑسی تے اللہ دے نال نال کھڑسی بے شک میڈا رب بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ءِ۔

وَهِیَ تَجْرِیْ بِهِمْ فِیْ مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۫ وَنَادٰی نُوْحُ ا بْنَهٗ وَكَانَ فِیْ مَعْزِلٍ یّٰبُنَیَّ ارْكَبْ مَّعَنَا وَ

۴۳۔ تے او بیڑی انہیں کوں گھدی ویندی ہائی پہاڑیں آلی کار اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنڑے پتر کوں

لَا تَكُنْ مَّعَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۴۲﴾

سڈیئے اوں ڈیکھے او اوں کنیں انج تھی گئے اے میڈے پتر توں ساڈے نال سوار تھی ونج تے توں کافریں وچوں نہ بݨ۔

قَالَ سَاٰوِيْٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعْصِمُنِيْ مِنَ الْمَآءِ ۗ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ ۚ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اوں آکھئے میں ہݨیں کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں او میکوں پانی کنیں بچا گھنسی۔ اوں آکھئے اج اللہ دے عذاب کنیں کوئی نئیں بچا سگدا سوائے اوندے جیندے اتے او رحم کرے تے ہوں ویلھے ڈونائیں دے درمیان ہک چھولی آگئی تے او ہڑݨ والیں وچ تھی گیا۔

وَقِيْلَ يٰٓاَرْضُ ابْلَعِيْ مَآءَكِ وَيٰسَمَآءُ اَقْلِعِيْ وَغِيْضَ الْمَآءُ وَقُضِيَ الْاَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُوْدِيِّ وَقِيْلَ بُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے آکھیا گیا اے زمین توں اپݨے پانی کوں نگل ونج تے اے آسمان توں وی کھڑ ونج تے پانی سک گیا تے آکھیا گیا ظالم قوم واسطے تباہی مقدر۔

ع

وَنَادٰى نُوْحٌ رَّبَّهٗ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِيْ مِنْ اَهْلِيْ وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَاَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے نوح اپݨے رب کوں سڈیئے اے میڈے رب بے شک میڈا پتر میڈے گھر والیں وچوں ہے تے بے شک تیڈا وعدہ سچا ہے تے توں ساریں فیصلہ کرݨ والیں وچ چنگا فیصلہ کرݨ والائیں۔

قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ ۚ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ۖ فَلَا تَسْـَٔلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۗ اِنِّيْٓ اَعِظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ اللہ آکھئے اے نوح اے تیڈے گھر والیں وچوں اصلو نئیں اوندے کم چنگے نئیں۔ توں میں کنیں اینجھا سوال نہ کر جیندا تیکوں علم نئیں۔ میں تیکوں نصیحت کرینداں اے نہ تھیوے جو توں جاہلیں وچوں تھی ونجے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْـَٔلَكَ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ۗ وَاِلَّا تَغْفِرْ لِيْ وَتَرْحَمْنِيْٓ اَكُنْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میں تیڈی آم شام وچ اندا جو میں تیں کنیں او سوال کراں جیندا میکوں علم نئیں تے جے تیں میکوں نہ بخشیا تے میڈے اتے رحم نہ کیتا تے میں گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویساں۔

قِيْلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَبَرَكٰتٍ عَلَيْكَ وَعَلٰٓى اُمَمٍ مِّمَّنْ مَّعَكَ ۗ وَاُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ آکھیا گیا اے نوح ساڈے ولو سلامتی نال تے انہیں برکتیں نال جیہڑیاں تیڈے تے انہیں امتیں تے تھین جیہڑیاں تیڈے نال ہن سفر کرو۔ تے کجھ جماعتاں اوہن جنہیں کوں

ضرور اساں فائدہ پچیسوں تے پچھیں انہیں کوں ساڈے ولو ڈکھ والا عذاب پہنچسی.

تِلْكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهَآ اِلَيْكَ ۚ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَآ اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هٰذَا ۛ فَاصْبِرْ ۛ اِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰. اے غیب دیاں خبراں ہن جیرھیاں اساں تیکوں وحی کیتن ایں کنیں پہلے نہ توں تے نہ تیڈی قوم ایکوں جانڑدی ہائی توں صبر کر بے شک چنگا انجام اللہ کنیں ڈرنڑ والیں دا ہے۔

وَاِلٰى عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ۗ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۗ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۱. تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں بھیجئے سے اوں آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا کوئی تہاڈا معبود نئیں۔ تساں تے صرف کوڑ گھڑنڑ والے ہو۔

يٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ۗ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى الَّذِيْ فَطَرَنِيْ ۗ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲. اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندا کوئی اجر نئیں منگدا میڈا اجر محض اللہ دے ذمے ہے جیں میکوں پیدا کیتے کیا تساں عقل کنیں کم نوہے گھندے۔

وَيٰقَوْمِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا وَّيَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳. اے میڈی قوم تساں اپنڑے رب کنیں بخشش منگو تے ہوندو رجوع کرو او تہاڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا مینہ وسیسی تے تہاکوں طاقت دے بعد بی ودھ طاقت ڈیسی تے مجرم تھی کے خدا کنیں منہ نہ پھیرو۔

قَالُوْا يٰهُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَّمَا نَحْنُ بِتَارِكِيْٓ اٰلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴. انہیں آکھیئے اے ہود توں ساڈے کولہو روشن دلیل نوہیں گھن آیا تے اساں تیڈے آکھنڑ تے اپنڑے خدائیں کوں نسے چھوڑ سگدے تے تیکوں اساں نسے مینندے۔

اِنْ نَّقُوْلُ اِلَّا اعْتَرٰىكَ بَعْضُ اٰلِهَتِنَا بِسُوْٓءٍ ۗ قَالَ اِنِّيْٓ اُشْهِدُ اللّٰهَ وَاشْهَدُوْٓا اَنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵. اساں تیڈے متعلق اے آکھ سگدے ہیں جو ساڈا کوئی معبود برے ارادے نال تیڈے پچھو لگ گئے اوں آکھئے میں اللہ کوں گواہ بنڑیندا تے تساں وی گواہی ڈیو تے میں تہاڈے شرک کنیں بری آں.

مِنْ دُوْنِهٖ فَكِيْدُوْنِيْ جَمِيْعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُوْنِ ﴿۵۵﴾

۵۶. ایندے علاوہ تساں سارے کٹھے رل کے میڈے

خلاف منصوبہ بݨاؤ تے ول میکوں مہلت نہ ڈیوو۔

اِنِّیْ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ رَبِّیْ وَرَبِّكُمْ ؕ مَا مِنْ دَآبَّةٍ اِلَّا هُوَ اٰخِذٌۢ بِنَاصِیَتِهَا ؕ اِنَّ رَبِّیْ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ بے شک میں اللہ تے بھروسہ کرینداں جیرھا میڈا تے تہاڈا رب۔ کوئی جانور نئیں جیندے متھے کوں اللہ نیں پکڑیا ہویا نہ ہووے۔ بے شک میڈا رب سدھے راہ تے کھڑے۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ مَّاۤ اُرْسِلْتُ بِهٖۤ اِلَیْكُمْ ؕ وَیَسْتَخْلِفُ رَبِّیْ قَوْمًا غَیْرَكُمْ ۚ وَلَا تَضُرُّوْنَهٗ شَیْـًٔا ؕ اِنَّ رَبِّیْ عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ حَفِیْظٌ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ جے تساں کنڈ پھیر گھنو تے بے شک میں تہاکوں پیغام پچا ڈتے جیندے نال میکوں بھیجیا گئے۔ تے میڈا رب تہاڈے سوا ہی قوم کوں جانشین بݨا ڈیسی تے تساں اوں کوں کجھ وی نقصان نہ پچا سگسو بے شک میڈا رب ہر شئے دی بہوں حفاظت کرݨ والا ہے۔

وَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّیْنَا هُوْدًا وَّالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا ۚ وَنَجَّیْنٰهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِیْظٍ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں ہود کوں تے اونکوں جیرھے ایمان گھن آئن اپنی رحمت نال بچا گدھے تے اساں انہیں کوں سخت عذاب کنوں بچا گدھے۔

وَتِلْكَ عَادٌ ۟ جَحَدُوْا بِاٰیٰتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهٗ وَاتَّبَعُوْۤا اَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِیْدٍ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ اے عاد ہن جنہیں اپݨے رب دے نشانیں دا انکار کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

وَاُتْبِعُوْا فِیْ هٰذِهِ الدُّنْیَا لَعْنَةً وَّیَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ عَادًا كَفَرُوْا رَبَّهُمْ ؕ اَلَا بُعْدًا لِّعَادٍ قَوْمِ هُوْدٍ ﴿۶۰﴾ ع

۶۱۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت تے قیامت دے ڈینہہ وی سݨو بے شک عاد نے اپݨے رب دا انکار کیتے۔ سݨو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

وَاِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا ۘ قَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ هُوَ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِیْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوْۤا اِلَیْهِ ؕ اِنَّ رَبِّیْ قَرِیْبٌ مُّجِیْبٌ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں بھیجے سے اوں آکھے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے تے تہاکوں اوندے وچ آباد کیتس ایں واسطے تساں اوں کنیں بخشش منگو تے ہوندو رجوع کرو بے شک میڈا رب کولہوں تے دعائیں قبول کرݨ والا ہے۔

قَالُوْا يٰصٰلِحُ قَدْ كُنْتَ فِيْنَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هٰذَآ اَتَنْهٰنَآ اَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا وَاِنَّنَا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ﴿٦٣﴾

٦٣۔ انہیں آکھیئے اے صالح ایں کنیں پہلے ساکوں تیڈے اتے بہوں امیداں ہن کیا توں ساکوں ہݨ ہٹکیندیں جو اساں اُعبادت کروں جیڑھی ساڈے پیو ڈا ڈے عبادت کریندے ہن۔ تے بے شک اساں جیندو توں ساکوں سڈیندا ہیں پریشان کر ڈیوݨ والے شک وچ ہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ عَصَيْتُهٗ قف فَمَا تَزِيْدُوْنَنِيْ غَيْرَ تَخْسِيْرٍ ﴿٦٤﴾

٦٤۔ اوں آکھیئے اے میڈی قوم تساں ڈسو جے میں اپݨے رب کنیں کھلی دلیل تے ہواں تے اوں اپݨے رب ولو میکوں رحمت ڈِتی ہے جے میں اوندی نافرمانی کراں تے اللہ دے مقابلے تے میڈی کون امداد کریسی۔ تساں تے میکوں سوائے تباہی دے ہی کہیں شئے وچ نہ ودھیسو۔

وَيٰقَوْمِ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةً فَذَرُوْهَا تَاْكُلْ فِيْٓ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ ﴿٦٥﴾

٦٥۔ اے میڈی قوم اے اللہ دی ڈاچی ہے تہاڈے واسطے نشانی ہے تساں ایکوں چھوڑ ڈیوے اے اللہ دی زمین وچ کھادے بیوے ایکوں کوئی ڈکھ نہ ڈیوے نہ تاں تہاکوں جلدی آوݨ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

فَعَقَرُوْهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلٰثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوْبٍ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ انہیں ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈتیاں تے اوں آکھیے تساں اپݨے گھریں وچ ترے ڈینہہ دا فائدہ چا گھنو اے وعدہ کوڑا نہ تھیسی۔

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا صٰلِحًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِىِٕذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿٦٧﴾

٦٧۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں صالح تے اوندے منݨ والیں کوں اپݨی رحمت نال بچا گِدھے تے اوں ڈینہہ دی ذلت کنیں وی۔ بے شک تیڈا رب بہوں طاقت والا تے غالب ہے۔

وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿٦٨﴾

٦٨۔ تے ظالمیں کوں چکواوݨ والے عذاب پکڑ گِدھے تے او اپݨے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پئین۔

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا اَلَآ اِنَّ ثَمُوْدَاۡ كَفَرُوْا رَبَّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّثَمُوْدَ ع ﴿٦٩﴾

٦٩۔ جیویں او ایں ملک وچ کڈاہیں او ہن کائے ناں سݨو بے شک ثمود نے اپݨے رب دا انکار کیتے سݨو ثمود قوم واسطے وڈی تباہی ہے۔

ع

وَلَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِیْمَ بِالْبُشْرٰی قَالُوْا سَلٰمًا ؕ قَالَ سَلٰمٌ فَمَا لَبِثَ اَنْ جَآءَ بِعِجْلٍ حَنِیْذٍ ﴿۶۹﴾

٧٠۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئن انہیں آکھے تیڈے اتے سلامتی ہووے اوں آکھے تہاڈے اتے وی سلامتی ہووے۔ پچھیں جلدی جلدی اوجھنیا ہویا گابا چا کے گھن آئے۔

فَلَمَّا رَاٰۤ اَیْدِیَهُمْ لَا تَصِلُ اِلَیْهِ نَكِرَهُمْ وَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِیْفَةً ؕ قَالُوْا لَا تَخَفْ اِنَّاۤ اُرْسِلْنَاۤ اِلٰی قَوْمِ لُوْطٍ ؕ ﴿۷۰﴾

٧١۔ جڈاں انہیں ڈٹھسی جو اوں تئیں نئیں پہنچدے پئے انہیں دے ایں کم کوں اوپرا سمجھس تے انہیں کنیں ڈر محسوس کیتس۔ انہیں آکھے ڈر نہ اساں لوط دی قوم دو بھیجے گئے ہیں۔

وَامْرَاَتُهٗ قَآئِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنٰهَا بِاِسْحٰقَ ۙ وَمِنْ وَّرَآءِ اِسْحٰقَ یَعْقُوْبَ ﴿۷۱﴾

٧٢۔ تے اوندی زال نال کھڑی ہائی او وڈی پریشان تھئی تے اساں اونکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی خبر ڈتی۔

قَالَتْ یٰوَیْلَتٰۤی ءَاَلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِیْ شَیْخًا ؕ اِنَّ هٰذَا لَشَیْءٌ عَجِیْبٌ ﴿۷۲﴾

٧٣۔ اوں آکھے ہائے افسوس کیا میں بال جنیساں میں تے بڈھی ہاں تے میڈا پیئے وی بڈھا ہے بے شک اے عجیب گال۔

قَالُوْۤا اَتَعْجَبِیْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَكٰتُهٗ عَلَیْكُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ ؕ اِنَّهٗ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ ﴿۷۳﴾

٧٤۔ انہیں آکھے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی پئیں تہاڈے اتے اے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں ہن بے شک او بہوں تعریف والا تے وڈی شان والا ہے۔

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ اِبْرٰهِیْمَ الرَّوْعُ وَجَآءَتْهُ الْبُشْرٰی یُجَادِلُنَا فِیْ قَوْمِ لُوْطٍ ؕ ﴿۷۴﴾

٧٥۔ تے جڈاں ابراہیم کنیں ڈر لہہ گئے تے خوشخبری وی مل گئی تے او لوط دی قوم کیتے ساڈے نال جھگڑݨ پئے گئے۔

اِنَّ اِبْرٰهِیْمَ لَحَلِیْمٌ اَوَّاهٌ مُّنِیْبٌ ﴿۷۵﴾

٧٦۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے ہمدرد تے جھکݨ والا ہے۔

یٰۤاِبْرٰهِیْمُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۚ اِنَّهٗ قَدْ جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ۚ وَاِنَّهُمْ اٰتِیْهِمْ عَذَابٌ غَیْرُ مَرْدُوْدٍ ﴿۷۶﴾

٧٧۔ اے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک ونج بیشک تیڈے رب دا حکم آ گئے تے بے شک انہیں تے نہ ٹلݨ والا عذاب آ کے رہسی۔

وَلَمَّا جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِیْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالَ هٰذَا یَوْمٌ عَصِیْبٌ ﴿۷۷﴾

٧٨۔ تے جڈاں ساڈے بھیجے ہوئے لوط کنیں آئن اونکوں برا لگے تے دل وچ تنگی محسوس تھئی انہیں دی

وجہ کنیں تے آکھئے سی اے ڈینہہ سخت۔

وَجَآءَهٗ قَوْمُهٗ يُهْرَعُوْنَ اِلَيْهِ ؕ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ ؕ قَالَ يٰقَوْمِ هٰٓؤُلَآءِ بَنَاتِيْ هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ فِيْ ضَيْفِيْ ؕ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيْدٌ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے اوندی قوم اوندو ورکدی آئی تے ایں کنیں پہلے وی او وڈے گندے کم کریندے ہن اوں آکھئے اے میڈی قوم اے میڈیاں دھیریاں ہن اے تہاڈے کیتے پاکن تساں اللہ کنیں ڈرو تے مہانیں دے معاملے وچ میکوں ذلیل نہ کرو کیا تہاڈے وچ کوئی سمجھدار آدمی کائنیں۔

قَالُوْا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِيْ بَنٰتِكَ مِنْ حَقٍّ ۚ وَاِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيْدُ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ انہیں آکھئے تیکوں پتہ ہے جو تیڈی دھیریں تے ساڈا کوئی حق نئیں تے بے شک توں جاندیں جو اساں چاہندے ہیں۔

قَالَ لَوْ اَنَّ لِيْ بِكُمْ قُوَّةً اَوْ اٰوِيْٓ اِلٰى رُكْنٍ شَدِيْدٍ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ اوں آکھئے جے میکوں تہاڈے مقابلے تے طاقت ہوندی یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دو پناہ گھناں۔

قَالُوْا يٰلُوْطُ اِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَّصِلُوْٓا اِلَيْكَ فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ اِلَّا امْرَاَتَكَ ؕ اِنَّهٗ مُصِيْبُهَا مَآ اَصَابَهُمْ ؕ اِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ ؕ اَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيْبٍ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اساں تیڈے رب دے بھیجے ہوئے فرشتے ہیں او تیں کنیں اصلو نئیں آسگدے توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں کوں نال گھن کے ٹروِنج تے تہاڈے وچوں کوئی اڈے اُڈے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اونکوں اوہو عذاب آونڑ والا ہے جیرھا انہیں کوں اُوسی بے شک انہیں دا وعدہ فجر دا ہے کیا فجر کولہو نئیں۔

فَلَمَّا جَآءَ اَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ۙ مَّنْضُوْدٍ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آ گئے تے اساں اوندے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتے تے اساں انہیں تے پتھر دا ولا ولا مینہ وسائے جیرھے سکی مٹی دے بنڑے ہوئے ہن۔

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ ؕ وَمَا هِيَ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ بِبَعِيْدٍ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان لگے ہوئے ہن تے اے عذاب ظالمیں کنیں پرے نئیں۔

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا

۸۵۔ تے مدین دو انہیں دے بھرا شعیب کوں بھیجئے سے

اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ اِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ بِخَيْرٍ وَّاِنِّيْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيْطٍ ۝۸۵

اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا اوہو ہی رب ہے تے کپھائی تے تلائی گھٹ نہ کرو میں بے شک تہاکوں چنگی حالت وچ ڈیہدا پیاں تے بے شک میں تہاڈے اتے ہلاک کرݨ والے عذاب کنیں ڈرداں۔

وَيٰقَوْمِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ۝۸۶

۸۶ ـ تے اے میڈی قوم کپھائی تے تلائی انصاف نال پوری کرو تے لوکیں کوں انہیں دیاں شئیں گھٹ نہ ڈیو تے زمین وچ بگاڑ گھتݨ کیتے نہ پھرو۔

بَقِيَّتُ اللّٰهِ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۚ وَمَآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيْظٍ ۝۸۷

۸۷ ـ جے تساں مومن ہوسے تے اللہ دا باقی چھوڑیا ہوا مال تہاڈے کیتے چنگا ہے تے میں تہاڈے اتے نگران نہیں

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ اَصَلٰوتُكَ تَاْمُرُكَ اَنْ نَّتْرُكَ مَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَآ اَوْ اَنْ نَّفْعَلَ فِيْٓ اَمْوَالِنَا مَا نَشٰٓؤُا ؕ اِنَّكَ لَاَنْتَ الْحَلِيْمُ الرَّشِيْدُ ۝۸۸

۸۸ ـ انہیں آکھئے اے شعیب کیا تیڈی نماز تیکوں حکم ڈیندی ہے جو اساں او چھوڑ ڈیوں جیندی ساڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تے اپݨے مالیں دے معاملے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند تے سمجھدار ہویں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَرَزَقَنِيْ مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَآ اَنْهٰىكُمْ عَنْهُ ؕ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ ؕ وَمَا تَوْفِيْقِيْٓ اِلَّا بِاللّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ۝۸۹

۸۹ ـ آکھیس اے میڈی قوم تساں ڈسو جے میں اپݨے رب کنیں کھلی دلیل تے ہواں تے اوں میکوں چنگا رزق وی ڈتے تے میں نئیں چاہندا جیرھی گال کنیں میں تہاکوں رکینداں تہاڈے خلاف آپ کرݨ پئے ونجاں میں تے صرف اصلاح چاہنداں جتنی میکوں طاقت ہے میڈی کامیابی اللہ دے ہتھ وچ ہے ہوندے اتے میڈا بھروسہ ہے تے ہوندو میں ول ول جھکداں۔

وَيٰقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِيْٓ اَنْ يُّصِيْبَكُمْ مِّثْلُ مَآ اَصَابَ قَوْمَ نُوْحٍ اَوْ قَوْمَ هُوْدٍ اَوْ قَوْمَ صٰلِحٍ ؕ وَمَا قَوْمُ لُوْطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيْدٍ ۝۹۰

۹۰ ـ تے اے میڈی قوم میڈی دشمنی تہاکوں ایں چیز تے نہ ابھارے جو تہاکوں وی او عذاب آوے جیرھا نوح دی قوم کوں یا ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں آیا ہا تے لوط دی قوم تساں کنیں پریں کائے نئیں۔

وَاسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ ؕ اِنَّ رَبِّيْ رَحِيْمٌ

۹۱ ـ تے اپݨے رب کنیں بخشش منگو ول ہوندو رجوع کرو

وَّدُوْدٌ ﴿۹۱﴾

بے شک میڈا رب ول ول رحم کرݨ والا تے بہوں پیار کرݨ والا ہے۔

قَالُوْا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَقُوْلُ وَاِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْنَا ضَعِيْفًا ۚ وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنٰكَ ۫ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيْزٍ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ انہیں آکھئے اے شعیب جیرھیاں گالہیں توں آہدیں ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نئیں اندیاں تے اساں تیکوں اپݨے وچ کمزور سمجھیندے ہیں تے جے تیڈا قبیلہ نہ ہووے ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال ماروں ہا تے توں ساڈے کنیں ڈاڈھا نوہیں۔

قَالَ يٰقَوْمِ اَرَهْطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ ۭ وَاتَّخَذْتُمُوْهُ وَرَاۗءَكُمْ ظِهْرِيًّا ۭ اِنَّ رَبِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ تہاڈی نگاہ وچ اللہ توں ڈاڈھا ہے اوں کوں تساں اپݨی کنڈ پچھوں سٹیا ہوئے بے شک میڈا رب جو تساں کریندے ہو چنگی طرح جاݨدے۔

وَيٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰي مَكَانَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ ۭ سَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ يَّاْتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ۭ وَارْتَقِبُوْٓا اِنِّىْ مَعَكُمْ رَقِيْبٌ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ تے اے میڈی قوم تساں اپݨی جا تے کم کرو تے میں وی کم کریندا ں تساں جلدی ڈیکھسو جو کیندے تے ذلیل کرݨ والا عذاب اندے تے کوݨ جیرھا کوڑا ہے تے تساں انتظار کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کریندا ں۔

وَلَمَّا جَاۗءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَّالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَاَخَذَتِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةُ فَاَصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۹۵﴾

۹۵ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب کوں تے اوندے منݨ والیں کوں اپݨی رحمت نال بچا گدھے تے ظالیں کو چکواوݨ والے عذاب پکڑ گدھے تے او اپݨے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھٹے پئے ہن۔

كَاَنْ لَّمْ يَغْنَوْا فِيْهَا ۭ اَلَا بُعْدًا لِّمَدْيَنَ كَمَا بَعِدَتْ ثَمُوْدُ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے وی نہ ہن سݨو مدین واسطے وی ایویں لعنت جیویں ثمود وا سطے۔

ع

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰي بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپݨے نشانیں تے کھلی دلیل نال بھیجیا ہا۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ىِٕهٖ فَاتَّبَعُوْٓا اَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَآ اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ فرعون تے اوندے وڈے لوکیں دو۔ انہیں فرعون دے حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک نہ ہا۔

يَقْدُمُ قَوْمَهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَاَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۭ وَبِئْسَ

۹۹۔ او قیامت دے ڈینہہ اپݨی قوم دے اگو اگو ٹرسی تے

الْوِرْدُ الْمَوْرُوْدُ﴿٩٩﴾

انہیں کوں بھا وچ ونج سٹیسی تے اولہڑ دی جائے تے لہڑ والے سب بُرے ہن ۔

وَاُتْبِعُوْا فِيْ هٰذِهٖ لَعْنَةً وَّيَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ بِئْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُوْدُ﴿١٠٠﴾

١٠٠۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت لگی پئی ہے تے قیامت دے ڈینہہ وی تے اے جیرھا انعام انہیں کوں ڈتا ویسی او بہوں بُرا ہے ۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَآءِ الْقُرٰى نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قَآئِمٌ وَّحَصِيْدٌ﴿١٠١﴾

١٠١۔ اے وستیں دیاں خبراں ہن جیرھیاں تیڈے سامنڑے بیان کریندے پئے ہیں انہیں وچوں کجھ کھڑین تھیاں تے کجھ برباد تھی گئین ۔

وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَمَآ اَغْنَتْ عَنْهُمْ اٰلِهَتُهُمُ الَّتِيْ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ لَّمَّا جَآءَ اَمْرُ رَبِّكَ ؕ وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتْبِيْبٍ﴿١٠٢﴾

١٠٢۔ تے اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا تے انہیں اپنڑے اتے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیڈے رب دا حکم آگئے ول انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کوں ذرا وی فائدہ نئیں پچایا تے ہتھو انہیں کوں تباہی وچ ہی ودھائے نیں ۔

وَكَذٰلِكَ اَخْذُ رَبِّكَ اِذَآ اَخَذَ الْقُرٰى وَهِيَ ظَالِمَةٌ ؕ اِنَّ اَخْذَهٗٓ اَلِيْمٌ شَدِيْدٌ﴿١٠٣﴾

١٠٣۔ تے تیڈے رب دی پکڑ الویں ہوندی ہے جڈاں او ظالم وستیں کوں پکڑیندے ۔ بے شک اوندی پکڑ ڈکھ ڈیونڑ والی تے سخت ہوندی ہے ۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْاٰخِرَةِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوْعٌ ۙ لَّهُ النَّاسُ وَذٰلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُوْدٌ﴿١٠٤﴾

١٠٤۔ بے شک اینہدے وچ نشانی اوندے واسطے جیرھا آخرت دے عذاب کنیں ڈر دے اے ڈینہہ جیندے کیتے لوک کھٹے کیتے ویسن تے اے ڈینہہ جینکوں سب لوک ڈیکھسن ۔

وَمَا نُؤَخِّرُهٗٓ اِلَّا لِاَجَلٍ مَّعْدُوْدٍ ؕ﴿١٠٥﴾

١٠٥۔ تے اساں اینکوں محض ہک مقررہ مدت تئیں پچھو تے سٹیندے پئے ہیں ۔

يَوْمَ يَاْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَّسَعِيْدٌ﴿١٠٦﴾

١٠٦۔ تے جڈاں او سی تے کوئی شخص اوندی اجازت دے بغیر نہ الیسی ۔ تے انہیں وچوں کجھ بدبخت ہوسن تے کجھ خوش نصیب ۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ شَقُوْا فَفِي النَّارِ لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّ

١٠٧۔ تے جیرھے بدبخت ہوسن او تے دوزخ وچ ویسن

شَهِيقٌ ﴿۱۰۶﴾

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے وڈے وڈے ساہ تے کہیں ویلھے نِڈکڑیاں ہوسن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ اِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہسن جے تئیں زمین تے آسمان موجودن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیڈا رب جو چاہندے او کر کے رہندے۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ سُعِدُوْا فَفِى الْجَنَّةِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا مَا دَامَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ اِلَّا مَا شَآءَ رَبُّكَ ؕ عَطَآءً غَيْرَ مَجْذُوْذٍ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ تے جیڑھے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ رہسن جے تئیں زمین تے آسمان رہسن سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے اے اوندی دین اے ختم نہ کیتی ویسی۔

فَلَا تَكُ فِىْ مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هٰٓؤُلَآءِ ؕ مَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا كَمَا يَعْبُدُ اٰبَآؤُهُمْ مِّنْ قَبْلُ ؕ وَاِنَّا لَمُوَفُّوْهُمْ نَصِيْبَهُمْ غَيْرَ مَنْقُوْصٍ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ تے جیڑھی (کوڑی) عبادت اے کریندن توں اوندے متعلق شک وچ نہ پؤ اے اُویں عبادت کریندن جیویں ایں کنیں پہلے انہیں دے پیو ڈاڈے کریندے ہن تے اساں انہیں کوں پورا حصہ ڈیسوں تے گھٹ نہ کریسوں۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِىَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِىْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۱۱۰﴾

۱۱۱۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ اختلاف کیتا گیا تے جے تیڈے رب ولو او گال نہ گذر ریچکی ہُوے ہا تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈتا ونجے ہا تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈیوݨ والے شک وچ ہن۔

وَاِنَّ كُلًّا لَّمَّا لَيُوَفِّيَنَّهُمْ رَبُّكَ اَعْمَالَهُمْ ؕ اِنَّهٗ بِمَا يَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ تے بے شک تیڈا رب انہیں کوں انہیں دے عملیں دا پورا پورا بدلہ ڈیسی تے بے شک او جو کجھ کریندن (خدا) باخبر۔

فَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا ؕ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو تے او وی جنہیں تیڈے نال توبہ کیتی ہے تے حد کنیں نہ ودھو بے شک جو تساں کریندے ہو او اونکوں ڈیدا کھڑے۔

وَلَا تَرْكَنُوْٓا اِلَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۙ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَآءَ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۴۔ تے ظالمیں دو نہ جھکو ناں تاں تہاکوں وی بھا ملسی تے تہاڈے کیتے اللہ ولو کوئی سنگتی نہ ہوسی ول تہاڈی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ الَّيْلِ ۭ اِنَّ الْحَسَنٰتِ يُذْهِبْنَ السَّـيِّاٰتِ ۭ ذٰلِكَ ذِكْرٰى لِلذّٰكِرِيْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ تے توں ڈینہہ دے ڈوناہیں حصے وچ نماز ٹھیا کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں برائیں کوں ہٹا ڈیندن تے نصیحت حاصل کرݨ والیں کیتے اِنصیحت ۔

وَاصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ سئیں چنگائی تے نیکی کرݨ والیں دا اجر ونجیندا نئیں

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْ قَبْلِكُمْ اُولُوْا بَقِيَّةٍ يَّنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْاَرْضِ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّنْ اَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَآ اُتْرِفُوْا فِيْهِ وَكَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں وستیاں تساں کنیں پہلے ہن انہیں وچ کوئی سیانے ہوون ہا جیرھے زمین وچ فساد کنیں ٹھکن ہا سوائے تھوڑیں دے جنہیں کوں اساں انہیں وچوں بچا گدھا ہا تے ظالمیں انہیں لوکیں دی پیروی کیتی تے دنیا دی لذتیں وچ پئے گئے تے او مجرم وی ہن ۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرٰى بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا مُصْلِحُوْنَ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۸۔ تیڈے رب دی اے شان نئیں جو کہیں وستی کوں ہلاک کرے تے اوندے رہݨ والے اصلاح کرݨ والے ہوون ۔

وَلَوْ شَاۗءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلَا يَزَالُوْنَ مُخْتَلِفِيْنَ ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ جے اللہ چاہے ہا تے لوکیں کوں ہکا امت بݨا ڈیوے ہا تے او ہمیشہ اختلاف کریندے رہ ویسن ۔

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ ۭ وَلِذٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۭ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۰۔ سوائے اوندے جیندے اتے تیڈا رب رحمت نہ کرے تے ات گالہوں انہیں کوں پیدا کیتے سی تے تیڈے رب دی گال پوری تھیسی جو میں جنیں تے لوکیں نال دوزخ بھر ڈیساں ۔

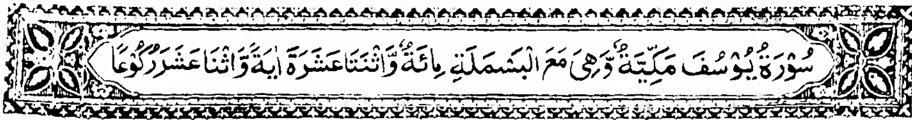
وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهٖ فُؤَادَكَ ۚ وَجَاۗءَكَ فِيْ هٰذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَّذِكْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۲۱﴾

۱۲۱۔ تے اساں سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیڈے اگو بیان کریندے ہیں ۔ ایندے ذریعہ تیڈے دل کوں مضبوط کریندے ہیں ۔ تے ایندے بارے وچ تیڈو حق آ گئے تے اے نصیحت تے مومنیں کوں (ذمہ داریاں) یاد کراوݨ والی ہے ۔

وَقُلْ لِّلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ اعْمَلُوْا عَلٰي مَكَانَتِكُمْ ۭ اِنَّا عٰمِلُوْنَ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۲۔ تے توں آکھ انہیں کوں جیرھے مومن نئیں تساں اپݨے جہیں تے عمل کرو اساں وی عمل کریندے پئے ہیں ۔

وَانْتَظِرُوْا اِنَّا مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٢٢﴾	۱۲۲۔ تساں انتظار کرو بے شک اساں انتظار کرینده پیے ہیں۔
وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهٗ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٢٣﴾ ع ١٠	۱۲۴۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے ہے تے سارے معاملے ہوندو ولدن توں اوندی عبادت کرتے اوندے اتے بھروسہ کر تے جو تساں کرینده ہو تیڈا رب اوں کنیں غافل نئیں۔

سورۃ یوسف مکی ءِ تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۱۱۲ آیتاں تے ۱۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہِے۔

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿٢﴾

۲۔ میں اللہ ڈیہدا کھڑاں ۔ اے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہِن۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿٣﴾

۳۔ اساں بے شک قرآن عربی وچ لہائے تاں جو تساں عقل کنیں کم گھنو۔

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ هٰذَا الْقُرْاٰنَ ۖ وَاِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهٖ لَمِنَ الْغٰفِلِيْنَ ﴿٤﴾

۴۔ اساں تیڈے اتے ڈاڈھا چنگا قصہ بیان کریندے ہیں۔ تے اے قرآن تیڈو اساں وحی کیتی ہِے تے توں ایں کنیں پہلے غافل ہاویں۔

اِذْ قَالَ يُوْسُفُ لِاَبِيْهِ يٰۤاَبَتِ اِنِّيْ رَاَيْتُ اَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَاَيْتُهُمْ لِيْ سٰجِدِيْنَ ﴿٥﴾

۵۔ تے جڈاں یوسف اپݨے پیو کوں آکھئے ابا سئیں بے شک میں یارھاں تارے تے سجھ تے چندر کوں ڈٹھے او میکوں سجدہ کریندے پئین۔

قَالَ يٰبُنَيَّ لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلٰۤى اِخْوَتِكَ فَيَكِيْدُوْا لَكَ كَيْدًا ۖ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿٦﴾

۶۔ اوں آکھئے اے میڈے پیارے پتر اپݨا خواب اپݨے بھراویں کوں نہ ڈسیں نال تاں او تیڈے خلاف تدبیر کریسین بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن ہِے۔

وَكَذٰلِكَ يَجْتَبِيْكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَعَلٰۤى اٰلِ يَعْقُوْبَ كَمَآ اَتَمَّهَا عَلٰۤى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ ۚ اِنَّ رَبَّكَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿٧﴾ ع

۷۔ تے اویں تیڈا رب تیکوں چݨسی تے تیکوں گالہیں دی حقیقت سکھیسی تے تیڈے اتے اپݨی نعمت پوری کریسی تے آل یعقوب تے جیویں اوں پورا کیتی ہائی تیڈے پیو ڈاڈے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے بے شک تیڈا رب بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہِے۔

لَقَدْ كَانَ فِيْ يُوْسُفَ وَاِخْوَتِهٖۤ اٰيٰتٌ لِّلسَّآئِلِيْنَ ﴿٨﴾

۸۔ بے شک یوسف تے اوندے بھراویں دے واقعے وچ پچھݨ والے کیتے کئی نشانن۔

إِذْ قَالُوا لَيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَىٰ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٩

٩۔ جڈاں انہیں آکھئے (سوچئے) جو یوسف تے اوندا بھرا ساڈے پیو کوں اساں کنیں زیادہ پیارا لگدے تے اساں تکڑی جماعت ہیں بے شک ساڈا پیو کھلی کھلی غلطی وچ۔ (ساڈا پیو وڈی غلطی تے ہے۔)

اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوِ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝١٠

١٠۔ یوسف کوں قتل کر ڈیو یا اونکوں کہیں بے ملک وچ سٹ آؤ پچھیں تہاڈے پیو دی توجہ تہاڈے کیتے خالی تھی ویسی تے ایندے بعد تساں نیک لوک بݨ ونجا ہے۔

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَلْقُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطْهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِن كُنتُمْ فَاعِلِينَ ۝١١

١١۔ انہیں وچوں ہک آکھݨ والے آکھئے تساں یوسف کوں قتل نہ کرو تے اونکوں کھوہ دے تل وچ سٹ گھتو کوئی قافلہ اوں کوں چا گھنسی جے تساں کجھ کرنا ہی ہے تاں

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ ۝١٢

١٢۔ انہیں آکھئے اے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نوہیں کریندا تے بے شک اساں اوندے خیر خواہ ہیں۔

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝١٣

١٣۔ سبھائیں اونکوں ساڈے نال بھیڄ کھوسی پیسی تے کھیڈ سی تے اساں اوندی حفاظت کریسوں۔

قَالَ إِنِّي لَيَحْزُنُنِي أَن تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ۝١٤

١٤۔ اوں آکھیا میکوں فکر جو تساں اونکوں نال گھن ونجو تے میں ڈردا ہاں جو ایکوں نہر کھا ونجے تے تساں اوں کنیں غافل ہووو (تہاکوں پتہ نہ ہووے)

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَّخَاسِرُونَ ۝١٥

١٥۔ انہیں آکھئے جو اساں تکڑی جماعت ہیں جے ول وی ایکوں نہر کھا ونجے تے بے شک اساں گھاٹے وچ ہیں۔

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَأَجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ ۚ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُم بِأَمْرِهِمْ هَٰذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٦

١٦۔ تے جڈاں اوں کوں گھن گیئن تے فیصلہ کیتے نیں جو ایکوں کھوہ دے تل وچ سٹ گھتو تے اساں اونکوں وحی کیتی جو توں انہیں کوں انہیں دے ایں کم دے متعلق ضرور ڈسیسں تے حالی او نئیں جاݨدے۔

وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ۝١٧

١٧۔ تے رات کوں روندیں ہوئیں اپݨے پیو دو آئن۔

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ

١٨۔ تے آکھئے نیں اے ابا بے شک اساں ہک ڈوجھے

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَاَكَلَهُ الذِّئْبُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸﴾

وے اگو در کدے رہ گئے ہیں تے یوسف کوں اساں اپنے سامان دے کول چھوڑ گئے ہاسے تے اونکوں نہر کھا گئے تے توں ساڈی گال کوں نہ منیسیں بھانویں اساں سچے وی ہوؤں۔

وَجَآءُوْ عَلٰى قَمِيْصِهٖ بِدَمٍ كَذِبٍ ۗ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۗ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۗ وَاللّٰهُ الْمُسْتَعَانُ عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے او اوندے چولے کوں کوڑی رت لاکے گھن آئن اوں آکھئے تہاڈے دلیں ایں کم کوں سوہنا کرکے ڈکھالئے اچھا ہݨ صبر کریندا ہاں چنگا صبر تے جو تساں ڈسیندے پئے ہو اوندے کیتے اللہ کنیں مدد منگی ونج سگدی ہے۔

وَجَآءَتْ سَيَّارَةٌ فَاَرْسَلُوْا وَارِدَهُمْ فَاَدْلٰى دَلْوَهٗ ۗ قَالَ يٰبُشْرٰى هٰذَا غُلٰمٌ ۗ وَاَسَرُّوْهُ بِضَاعَةً ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے ہک قافلہ آ نکلئے تے انہیں پانی واسطے اپݨا آدمی بھیجئے اوں اپݨا ڈول سٹئے اوں آکھئے خوشخبری ہے اے چھوہر تے انہیں اونکوں پونجی سمجھ کے لکا گھدے تے جو کجھ او کریندے پئے ہن اللہ اونکوں جاݨدا ہا۔

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍۢ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُوْدَةٍ ۚ وَكَانُوْا فِيْهِ مِنَ الزّٰهِدِيْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے (یوسف دے بھراویں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے درہمیں دے بدلے ونج چھوڑیئے۔ تے انہیں کوں ایں قیمت دی وی پرواہ کائے ناں ہائی۔

وَقَالَ الَّذِى اشْتَرٰىهُ مِنْ مِّصْرَ لِامْرَاَتِهٖٓ اَكْرِمِىْ مَثْوٰىهُ عَسٰٓى اَنْ يَّنْفَعَنَآ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا ۚ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوْسُفَ فِى الْاَرْضِ ۡ وَلِنُعَلِّمَهٗ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰٓى اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے اوں آکھئے جیں اوں کوں مصر وچ مُل گھدے اپݨی زال کوں جو ایندے رہݨ دی جا چنگی بݨا اے تھی سگدے جو ساکوں فائدہ ڈیوے یا اساں ایکوں اپݨا پتر بݨا گھنوں تے ایویں اساں یوسف کوں ملک وچ عزت ڈتی تے تاں جو اساں اونکوں گالہیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپݨے کم کوں پورا کرکے رہندے تے اصل بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗٓ اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ۗ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جݙاں او جوان تھیا تے اساں اونکوں حکم تے علم ڈتے تے نیکیں کوں اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَرَاوَدَتْهُ الَّتِىْ هُوَ فِىْ بَيْتِهَا عَنْ

۲۴۔ تے او تریمت جیندے گھر وچ رہندا ہا اوں اوندی

نَفْسِهٖ وَغَلَّقَتِ الْاَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ؕ قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اِنَّهٗ رَبِّىْۤ اَحْسَنَ مَثْوَاىَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۴﴾

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگا لئے سی تے دروازے بند کر ڈتنسی تے آکھئے سی میڈو آ اوں آکھئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب جیں میکوں ٹکݨ دی چنگی جا ڈتی بے شک ظالم کامیاب نئیں تھیندے ۔

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ ۚ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَاۤ اَنْ رَّاٰ بُرْهَانَ رَبِّهٖ ؕ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوْٓءَ وَالْفَحْشَآءَ ؕ اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اوں تریمت پکا ارادہ کر گدھا تے یوسف ذکچݨ دا پکا ارادہ کر گدھا جے او اپݨے رب دا کھلا نشان نہ ڈیکھ چکیا ہوندا۔ ایویں تھئے تاں جو اساں اوں کنیں برائی تے بے حیائی پریں کر ڈیوں بے شک او ساڈے چݨے ہوئے بندیں وچوں ہا۔

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيْصَهٗ مِنْ دُبُرٍ وَّ اَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ ؕ قَالَتْ مَا جَزَآءُ مَنْ اَرَادَ بِاَهْلِكَ سُوْٓءًا اِلَّاۤ اَنْ يُّسْجَنَ اَوْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ او ڈوہیں دروازے دو درکین تے اوں تریمت اوندی قمیص پچھو پاڑ ڈتی تے انہیں ڈوناہیں دروازے دے کولہو تریمت دے مالک کوں ڈٹھے نیں تریمت آکھئے جیرھا تیڈی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزا یا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

قَالَ هِىَ رَاوَدَتْنِىْ عَنْ نَّفْسِىْ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ اَهْلِهَا ۚ اِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اوں آکھئے ایں میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے۔ تے اوں تریمت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی ڈتی جے اوندا چولا اگو پاڑیا پئے تے اے سچی ہے تے او کوڑا ہے۔

وَاِنْ كَانَ قَمِيْصُهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے جے اوندا چولا پچھو پاڑیا پئے تے اے تریمت کوڑی ہے تے او سچا ہے۔

فَلَمَّا رَاٰ قَمِيْصَهٗ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ اِنَّهٗ مِنْ كَيْدِكُنَّ ؕ اِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيْمٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ جیلھے اوندے چولے کوں ڈٹھے نیں جو او پچھو پاڑیا پئے اوں آکھئے بے شک اے تہاڈی چالاکی ہے تے تہاڈی چالاکی بہوں وڈی ہے۔

يُوْسُفُ اَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ٚ وَاسْتَغْفِرِىْ لِذَنْۢبِكِ ۖۚ اِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخٰطِـِٕيْنَ ﴿۳۰﴾ ع

۳۰۔ یوسف توں ایں کنیں درگزر کر تے اے تریمت توں اپݨی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرݨ والی ہویں۔

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِيْنَةِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ تُرَاوِدُ فَتٰىهَا عَنْ نَّفْسِهٖ ۚ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۭ اِنَّا لَنَرٰىهَا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٣٠

٣١۔ تے شہر دی تریمتیں آکھئے عزیز دی زال اپنٹے بانھے کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے اونکوں اوندے نال ڈاڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اونکوں کھلی کھلی گمراہی وچ ڈیہدے ہیں۔

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَيْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَاً وَّاٰتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّيْنًا وَّقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۚ فَلَمَّا رَاَيْنَهٗٓ اَكْبَرْنَهٗ وَقَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هٰذَا بَشَرًا ۭ اِنْ هٰذَآ اِلَّا مَلَكٌ كَرِيْمٌ ۝٣١

٣٢۔ تے جڈاں اوں انہیں دیاں چپ چپاتیاں گالہیں سنٹیں تے انہیں کوں سڈوا بھیجیس تے انہیں واسطے چنگی بہنٹ دی جا بنٹائس تے انہیں وچوں ہر ہک کوں ہک چھری ڈتی آس تے آکھیس انہیں دے سامنٹے نکل تے جیلھے انہیں اونکوں ڈٹھے اونکوں وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنٹے ہتھ کپ بیٹھین تے انہیں آکھئے اے اللہ کنیں ڈریئے گناہ نہیں کیتا اے بشر نئیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ ہے

قَالَتْ فَذٰلِكُنَّ الَّذِيْ لُمْتُنَّنِيْ فِيْهِ ۭ وَلَقَدْ رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ فَاسْتَعْصَمَ ۭ وَلَىِٕنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَآ اٰمُرُهٗ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُوْنًا مِّنَ الصّٰغِرِيْنَ ۝٣٢

٣٣۔ اوں آکھئے اے او آدمی ہے جیندے معاملے وچ تساں میکوں ملامت کریندیاں ہاوے بے شک میں ایکوں ایندی مرضی دے خلاف ٹھگا لئے تے اے بچ گئے تے جے ایں اوہیں نہ کیتا جیرھا میں ایکوں حکم ڈیتے تے اے ضرور ڈھکیج ولسی تے ضرور بہوں ذلیل تھی ولسی۔

قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحَبُّ اِلَيَّ مِمَّا يَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ ۚ وَاِلَّا تَصْرِفْ عَنِّيْ كَيْدَهُنَّ اَصْبُ اِلَيْهِنَّ وَاَكُنْ مِّنَ الْجٰهِلِيْنَ ۝٣٣

٣٤۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں قید اوں کنیں زیادہ چنگی ہے جیندو اے میکوں سڈیندی ہن تے جے تیں انہیں دی تدبیر کوں میں کنیں نہ ہٹایا تے میں انہیں دو جھک ولیساں تے میں جاہلیں وچوں تھی ولیساں۔

فَاسْتَجَابَ لَهٗ رَبُّهٗ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ۝٣٤

٣٥۔ تے اوندے رب اوندی دعا کوں سن گدھی تے اونہیں دے مکر کوں اوں کنیں ہٹا گدھا او بہوں سنٹن والا تے جانٹن والا ہے۔

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوُا الْاٰيٰتِ لَيَسْجُنُنَّهٗ حَتّٰى حِيْنٍ ۝٣٥ ع

٣٦۔ ول انہیں تے نشان ڈیکھنٹ دے بعد ظاہر تھی گیا۔ جو ایکوں ہک وقت تیں قید ضرور کرن۔

وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيٰنِ ۭ قَالَ

٣٧۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈو جوان وی داخل تھین

اَحَدُهُمَآ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَعْصِرُ خَمْرًا ۚ وَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّيْٓ اَرٰىنِيْٓ اَحْمِلُ فَوْقَ رَاْسِيْ خُبْزًا تَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۭ نَبِّئْنَا بِتَاْوِيْلِهٖ ۚ نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٧﴾

انہیں وچوں ہک آکھئے بے شک میں خواب وچ ݙٹھے جو میں انگور نپڑیندا پیاں تے ݙوجھے آکھئے میں خواب ݙٹھے جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں پکھی کھندے پئن ساکوں ایندی تعبیر ݙس ۔ بے شک اساں تیکوں نیک سمجھیندے ہیں ۔

قَالَ لَا يَاْتِيْكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقٰنِهٖٓ اِلَّا نَبَّاْتُكُمَا بِتَاْوِيْلِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّاْتِيَكُمَا ۭ ذٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِيْ رَبِّيْ ۭ اِنِّيْ تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَّا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ اوں آکھیا تہاݙو روٹی آون ٹکنیں پہلے تہاکوں انہیں دی تعبیر ݙس ݙیساں۔ اے ایں واسطے جو میݙے رب میکوں علم ݙتے بے شک میں اوں قوم دا دین چھوڑ ݙتے جیڑھے اللہ تے ایمان نئیں اینده‌ے تے آخرت دے منکرن۔

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ اٰبَاۗءِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ ۭ مَا كَانَ لَنَآ اَنْ نُّشْرِكَ بِاللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ ذٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَي النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ تے میں اپݨے پیو ݙاݙے ابراہیم تے اسحاق تے یعقوب دے مذہب دی پیروی کرینداں ساݙا اے حق نئیں جو اساں اللہ دا شریک بݨاؤں اے ساݙے تے لوکیں تے اللہ دا فضل تے اکثر لوک شکر نئیں کریندے۔

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ ءَاَرْبَابٌ مُّتَفَرِّقُوْنَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ اے میݙے جیل دے ݙوہیں سنگتیو کیا انجو انج رب چنگن یا ہکو رب جیڑھا کامل غالب۔

مَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلَّآ اَسْمَاۗءً سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَاۗؤُكُمْ مَّآ اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ۭ اَمَرَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ اوندے سوا تساں صرف انہیں ناویں دی عبادت کریندے ہو جیڑھے تساں خود تے تہاݙے پیو ݙاݙیں رکھین تے اللہ سئیں ایندے واسطے کوئی دلیل نئیں لہائی بے شک فیصلہ اللہ دے ہتھ وچ اوں حکم ݙتے جو صرف ہوندی عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک جاݨدے نئیں۔

يٰصَاحِبَيِ السِّجْنِ اَمَّآ اَحَدُكُمَا فَيَسْقِيْ رَبَّهٗ خَمْرًا ۚ وَاَمَّا الْاٰخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَاْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَّاْسِهٖ ۭ قُضِيَ الْاَمْرُ الَّذِيْ فِيْهِ تَسْتَفْتِيٰنِ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ اے میݙے جیل دے سنگتیو تہاݙے وچوں ہک اپݨے مالک کوں شراب پلیسی تے ݙوجھا پھاسی ݙتا ویسی تے پکھی اوندے سر دا ماس کھوسن جیڑھی گال بارے تساں ݙوہیں پچھدے ہاوے اوندا فیصلہ تھی گئے۔

وَقَالَ لِلَّذِيْ ظَنَّ اَنَّهٗ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِيْ عِنْدَ رَبِّكَ ۫ فَاَنْسٰىهُ الشَّيْطٰنُ ذِكْرَ رَبِّهٖ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِيْنَ ۴۲

۴۳۔ تے اوں کوں آکھئے سی جیندے متعلق اونکوں خیال ہا جو چھٹ ویسی اپنڑے مالک دے کولہو میڈا ذکر کریں تے شیطان اونکوں اوندے مالک دا ذکر بھلا ڈتا تے او کجھ ہے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ اِنِّيْۤ اَرٰى سَبْعَ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعَ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ؕ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَاُ اَفْتُوْنِيْ فِيْ رُءْيَايَ اِنْ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُوْنَ ۴۳

۴۴۔ تے بادشاہ آکھئے میں خواب ڈٹھے جو ست موٹیاں گوئیں ہن کوں ست کانہلیاں گوئیں انہیں کوں کھندیاں پئین تے ست ساوے سٹے ہن تے بے سکن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی تعبیر ڈسو جے تساں خوابیں دی تعبیر کریندے ہو تاں۔

قَالُوْۤا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ ۚ وَمَا نَحْنُ بِتَاْوِيْلِ الْاَحْلَامِ بِعٰلِمِيْنَ ۴۴

۴۵۔ انہیں آکھئے اے گندے خواہن تے بے کار خوابیں دی تعبیر اساں نسے جانڑدے۔

وَقَالَ الَّذِيْ نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ اُمَّةٍ اَنَا اُنَبِّئُكُمْ بِتَاْوِيْلِهٖ فَاَرْسِلُوْنِ ۴۵

۴۶۔ اونہیں ڈوناہیں وچوں جیرھا چھٹ گیا ہا تے کجھ وقت دے بعد اوں یاد کیتے تے آکھیس میں تہاکوں ایں خواب دی تعبیر ڈسینداں میکوں بھیجو۔

يُوْسُفُ اَيُّهَا الصِّدِّيْقُ اَفْتِنَا فِيْ سَبْعِ بَقَرٰتٍ سِمَانٍ يَّاْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَّسَبْعِ سُنْۢبُلٰتٍ خُضْرٍ وَّاُخَرَ يٰبِسٰتٍ ۙ لَّعَلِّيْۤ اَرْجِعُ اِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُوْنَ ۴۶

۴۷۔ یوسف یار! میکوں ڈس ست موٹیاں گوئیں ہن جنہیں کوں ست کانہلیاں گوئیں کھندیاں پئین تے ست سٹے ساوے ہن تے بے سکن تھی سگدے جو میں لوکیں دو ونجاں تاں جو انہیں کوں تعبیر دا پتہ لگے۔

قَالَ تَزْرَعُوْنَ سَبْعَ سِنِيْنَ دَاَبًا ۚ فَمَا حَصَدْتُّمْ فَذَرُوْهُ فِيْ سُنْۢبُلِهٖۤ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تَاْكُلُوْنَ ۴۷

۴۸۔ اوں آکھئے تساں ست سال ساندھوڑا اندر رہیسو تے جو کجھ اونکوں سٹیں وچ رہنڑ ڈیو اوندے سوا جو تساں تھوڑا جہیاں کھاؤ۔

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَّاْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ اِلَّا قَلِيْلًا مِّمَّا تُحْصِنُوْنَ ۴۸

۴۹۔ ول ایندے بعد ست سال کال پوسی جیرھے اونکوں کھا ویسن جو تساں بچیسو سوائے اوندے جو تساں انہیں کیتے جمع کیتا ہوسی۔

ثُمَّ يَاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ عَامٌ فِيْهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيْهِ يَعْصِرُوْنَ ۴۹

۵۰۔ ول ایندے بعد انجھا سال اوسی جیندے وچ لوکیں دی فریاد سنڑی ویسی تے لوک ہک ہے کوں تحفے ڈیسن۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ ارْجِعْ اِلٰى رَبِّكَ فَسْـَٔلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الّٰتِيْ قَطَّعْنَ اَيْدِيَهُنَّ ؕ اِنَّ رَبِّيْ بِكَيْدِهِنَّ عَلِيْمٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے اوں بادشاہ آکھیا اونکوں میڈو گھن آؤ تے جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھے توں اپݨے مالک دو ول ونج تے پچھ انہیں تریمتیں دا کیا حال جنہیں اپݨے ہتھ کپئے ہن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں ڈاڈھا جاݨدے۔

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُّنَّ يُوْسُفَ عَنْ نَّفْسِهٖ ؕ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوْٓءٍ ؕ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيْزِ الْـٰٔنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ ۫ اَنَا رَاوَدْتُّهٗ عَنْ نَّفْسِهٖ وَاِنَّهٗ لَمِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اوں آکھئے تہاڈا اصل مقصد کیا ہا جڈاں تساں یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگالیا ہاوے۔ انہیں آکھئے او اللہ کنیں ڈریا ہا اساں اوندے وچ کوئی برائی کاۂ نئیں ڈٹھی۔ عزیز دی زال آکھئے ہݨ حق ظاہر تھی گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف اونکوں ٹھگاوݨ دی کوشش کیتی ہائی تے او بے شک سچیں وچوں اے۔

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّيْ لَمْ اَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ كَيْدَ الْخَآئِنِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ اے ایں واسطے تاں جو اونکوں پتہ لگ ونجے جو میں اوندی کنڈ پچھوں خیانت نئیں کیتی تے بے شک اللہ سئیں خیانت کرݨ والیں دی تدبیر کوں کامیاب نئیں کریندا۔

وَمَآ اُبَرِّئُ نَفْسِيْ ۚ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ ۢ بِالسُّوْٓءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ ؕ اِنَّ رَبِّيْ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے میں اپݨے آپ کوں بری نئیں سمجھیندا بیشک نفس برائی دا حکم ڈیوݨ والاۂ سوائے اوندے جیندے اتے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والاۂ۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُوْنِيْ بِهٖٓ اَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِيْ ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهٗ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے اوں آکھئے اونکوں میڈو گھن آؤ اونکوں میں اپݨے کیتے چݨ گھنداں تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گالہیں کیتن تے اوں آکھئے بے شک توں اج کنیں ساڈے کولہو عزت والا تے بھروسے والا آدمی ہویں۔

قَالَ اجْعَلْنِيْ عَلٰى خَزَآئِنِ الْاَرْضِ ۚ اِنِّيْ حَفِيْظٌ عَلِيْمٌ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ اوں آکھئے توں میکوں ملک دے خزانے دا افسر بݨا ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرݨ والا تے بہوں علم والا ہاں۔

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَبَوَّاُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ نُصِيْبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾

٥٧. تے ایویں اساں یوسف کوں ملک وچ عزت ڈتی جیرھی جا تے او چاہے ہا رہوے ہا جینکوں اساں چاہندے ہیں اپنی رحمت کنیں حصہ ڈیندے ہیں تے نیکیں دا اجر اساں ضائع نسے کریندے۔

وَلَاَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٥٧﴾ ع

٥٨. تے آخرت دا بدلہ مومنیں کیتے تے متقیں کیتے چنگا ہے۔

وَجَآءَ اِخْوَةُ يُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿٥٨﴾

٥٩. تے یوسف دے بھرا آئے تے اوندے سامنے تھئے اوں انہیں کوں سنجاݨ گِدھا تے او اونکوں نئیں سنجاݨ سگئے۔

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُوْنِيْ بِاَخٍ لَّكُمْ مِّنْ اَبِيْكُمْ اَلَا تَرَوْنَ اَنِّيْ اُوْفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٥٩﴾

٦٠. تے جیلے انہیں دا سامان تیار کیتے اوں آکھئے توں تہاڈے پیو دلو متر ایا جیرھا بھرا ہے اونکوں وی میڈے کولھ گھن اوا ہے کیا تساں ڈہدے نوہے جو میں تول پورا ڈیندا ہاں تے مہمانی چنگی ڈیندا ہاں۔

فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ ﴿٦٠﴾

٦١. جے تساں اونکوں میڈو نہ گھن اوسو تے میڈے کولھو تہاڈے کیتے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے کولھو نہ اوا ہے۔

قَالُوْا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ اَبَاهُ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿٦١﴾

٦٢. انہیں آکھئے اساں اوندے پیو کوں اوندے متعلق ورغلیسوں تے اساں بے شک اے کم کر کے رہسوں۔

وَقَالَ لِفِتْيٰنِهِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِيْ رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَهَآ اِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٢﴾

٦٣. اوں اپنے بانہیں کوں آکھئے جو انہیں دی پونجی انہیں دے بوریں وچ رکھ ڈیو تھی سگدے جڈاں اے گھر دو ونجن ایں احسان کوں من کے ول آون۔

فَلَمَّا رَجَعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْهِمْ قَالُوْا يٰٓاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَآ اَخَانَا نَكْتَلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿٦٣﴾

٦٤. تے جڈاں او اپنے پیو دو ولین آکھئے نیں ابا جی ساکوں دانیں کنیں ہٹک ڈتا گئے توں ساڈے نال ساڈے بھرا کوں پٹھ تاں جو اساں دانیں گھن آؤں بے شک اساں ایندی پوری حفاظت کرسیوں۔

قَالَ هَلْ اٰمَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَآ اَمِنْتُكُمْ

٦٥. اوں آکھئے کیا میں اینکوں تہاڈے سپرد کر کے اوہو

عَلٰٓى اَخِيْهِ مِنْ قَبْلُ ؕ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا ۪ وَّهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ﴿٦٥﴾

نیتجہ پاواں جیرھا ایں کنیں پہلے ایندے بھرا دا نیتجہ نکھتا ہا تے اللہ چنگا حفاظت کرݨ والا ہے تے اوہو ساریں کنیں زیادہ رحم کرݨ والا ہے۔

وَلَمَّا فَتَحُوْا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوْا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ ؕ قَالُوْا يٰۤاَبَانَا مَا نَبْغِيْ ؕ هٰذِهٖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا ۚ وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ؕ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿٦٦﴾

٦٦۔ تے جڈاں انہیں اپݨے سامان کوں کھولیئے انہیں ڈِٹھے جو انہیں دی پونجی انہیں کوں ولا ڈِتی گئی ہے انہیں آکھئے اے ابا اساں ہیا کیا منگدے ہیں اے ساڈی پونجی ہے جیرھی ساکوں ولا ڈِتی گئی ہے تے گھر والیں دو خوراک گھن آوسوں تے اپݨے بھرا دی حفاظت دی کریسوں تے اُٹھ دا ہک بار وی زیادہ گھن آوسوں تے اے وزن ساڈے کیتے نعمت

قَالَ لَنْ اُرْسِلَهٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَاْتُنَّنِيْ بِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ يُّحَاطَ بِكُمْ ۚ فَلَمَّاۤ اٰتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿٦٧﴾

٦٧۔ اوں آکھئے میں اونکوں تہاڈے نال اصلو نہ پٹھیساں جے تئیں تساں میڈے نال اللہ دی قسم چا کے اے وعدہ نہ کرو جو تساں اینکوں میڈو ولا گھن اوسو سوائے ایندے جو تساں کہیں مصیبت وچ پھس ونجو تے جڈاں انہیں اونکوں پکا قول ڈے ڈِتے اوں آکھئے جو اساں آہدے ہیں اللہ سئیں ایندے اتے نگران۔

وَقَالَ يٰبَنِيَّ لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّاحِدٍ وَّادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ؕ وَمَاۤ اُغْنِيْ عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۚ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٦٨﴾

٦٨۔ تے اوں آکھئے پترو تساں ہک دروازے کنیں نہ پواہے انجوانج درواہیں کنیں پولہے۔ میں تہاڈے کیتے اللہ ولو کجھ نئیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ہے اوندے اتے میڈا بھروسہ ہے تے بھروسہ کرݨ والیں کوں اوندے اتے بھروسہ کرݨا چاہی دا ہے۔

وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ ؕ مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِيْ نَفْسِ يَعْقُوْبَ قَضٰىهَا ؕ وَاِنَّهٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٦٩﴾

٦٩۔ جیلھے اوہ پٹھن جیویں انہیں دے پیو انہیں کوں حکم ڈِتا ہا اے گال انہیں کیتے اللہ ولو کہیں کم نہ آ سگدی ہائی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اساں

ع

اونکوں سکھایا ہا تے اکثر لوگ جاݨدے نئیں۔

وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰى يُوْسُفَ اٰوٰٓى اِلَيْهِ اَخَاهُ قَالَ اِنِّيْٓ اَنَا اَخُوْكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ تے جڈاں یوسف کنیں گئین اوں اپݨے بھراکوں اپݨے نال جا ڈتی تے آکھئے سی میں تیڈا بھرا ہاں جو او کریندے رہ گئین توں مونجھا نہ تھی۔

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِيْ رَحْلِ اَخِيْهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَيَّتُهَا الْعِيْرُ اِنَّكُمْ لَسٰرِقُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۱۔ جڈاں انہیں دا سامان تیار کر کے واپس بھیجݨ لگے مُنگرا پئے بھرا دے بورے وچ رکھ ڈتس ول اعلان کرݨ والے اعلان کیتے اے قافلے والو تساں تے چور ہو۔

قَالُوْا وَاَقْبَلُوْا عَلَيْهِمْ مَّاذَا تَفْقِدُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۲۔ انہیں آکھئے انہیں دو منہ کیتے نیں تے تیکھے نیں تہاڈا کیا رُل گئے۔

قَالُوْا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَآءَ بِهٖ حِمْلُ بَعِيْرٍ وَّاَنَا بِهٖ زَعِيْمٌ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ انہیں آکھئے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رل گئے تے جیڑھا گول اُوسی اونکوں اُٹھ دا بار ملسی تے میں اینڈا ذمہ دار آں۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كُنَّا سٰرِقِيْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم تہاکوں پتہ ہے جو اساں ایں ملک وچ نسے آئے جو اساں گیڑ گھتوں تے نہ اساں چور ہئیں۔

قَالُوْا فَمَا جَزَآؤُهٗٓ اِنْ كُنْتُمْ كٰذِبِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ انہیں آکھئے جے تساں کوڑے ہوو تے تہاڈی کیا سزا ہے۔

قَالُوْا جَزَآؤُهٗ مَنْ وُّجِدَ فِيْ رَحْلِهٖ فَهُوَ جَزَآؤُهٗ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ انہیں آکھئے جیندے بورے وچ اولبھے اوہو ہوندی سزا پاوے اساں ظالمیں کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

فَبَدَاَ بِاَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَآءِ اَخِيْهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِّعَآءِ اَخِيْهِ كَذٰلِكَ كِدْنَا لِيُوْسُفَ مَا كَانَ لِيَاْخُذَ اَخَاهُ فِيْ دِيْنِ الْمَلِكِ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِيْ عِلْمٍ عَلِيْمٌ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ اپݨے بھرا دے بوریں کنیں پہلے انہیں دے بوریں دی تلاشی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپݨے بھرا دے بورے وچوں کڈھیس۔ ایویں اساں یوسف دا سطے تدبیر کیتی۔ او اپݨے بھراکوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ سگدا ہا سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہندے ہیں اساں درجے اچے کریندے ہیں تے ہر جاݨݨ والے

تیں تک بھوں عالم ہستی موجود۔

قَالُوْٓا اِنْ يَّسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ ۚ فَاَسَرَّهَا يُوْسُفُ فِيْ نَفْسِهٖ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَّكَانًا ۚ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَصِفُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی ہے تاں ایں کنیں پہلے ایندا بھراوی چوری کر چکئے یوسف ایں گال کوں دل وچ لکائے تے انہیں تے ایہ گال ظاہر نسی کیتی اوں آکھیا تساں بدبخت ہوسے جو تساں آہدے ہئے اللہ بھوں جانڑدے۔

قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ اِنَّ لَهٗٓ اَبًا شَيْخًا كَبِيْرًا فَخُذْ اَحَدَنَا مَكَانَهٗ ۚ اِنَّا نَرٰىكَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ انہیں آکھئے اے عزیز بے شک ایندا پیو بھوں بڈھا ہے ایندی جا تے ساڈے وچوں کہیں ہے کوں پکڑ گھن بے شک اساں تیکوں احسان کرنڑ والا سمجھیندے ہیں۔

قَالَ مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ نَّاْخُذَ اِلَّا مَنْ وَّجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهٗٓ ۙ اِنَّآ اِذًا لَّظٰلِمُوْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ اوں آکھئے اللہ دی پناہ جو اساں کہیں ہے کوں پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کنیں ساڈا سامان ملئے نہ تاں اساں ظالیں وچوں تھی ولیسوں۔

فَلَمَّا اسْتَيْـَٔسُوْا مِنْهُ خَلَصُوْا نَجِيًّا ۗ قَالَ كَبِيْرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنَّ اَبَاكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَّوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُّمْ فِيْ يُوْسُفَ ۚ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّٰى يَاْذَنَ لِيْٓ اَبِيْٓ اَوْ يَحْكُمَ اللّٰهُ لِيْ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئین تے آپت وچ گالہیں کیتے انج تھی گئین۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہاکوں پتہ نئیں جو بے شک تہاڈے پیو اللہ دی قسم چا کے وعدہ گدھا ہا تے ایں کنیں پہلے تساں یوسف دے معاملے وچ وی زیادتی کر چکے ہو۔ میں ایں زمین کوں چھوڑیساں اصلو نہ جے تیں میڈا پیو حکم نہ ڈیوے یا اللہ سئیں میڈے کیتے کوئی فیصلہ کرے او بھوں چنگا فیصلہ کرنڑ والا ہے۔

اِرْجِعُوْٓا اِلٰٓى اَبِيْكُمْ فَقُوْلُوْا يٰٓاَبَانَآ اِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۚ وَمَا شَهِدْنَآ اِلَّا بِمَا عَلِمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حٰفِظِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ اپنے پیو دو ول ونجو تے اونکوں آکھو اے ابا سئیں بے شک تیڈے پتر چوری کیتی ہے جو اساں جانڑدے ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اساں کئی گال دی حفاظت نہ کر سگدے ہاسے۔

وَسْـَٔلِ الْقَرْيَةَ الَّتِيْ كُنَّا فِيْهَا وَالْعِيْرَ الَّتِيْٓ اَقْبَلْنَا

۸۳۔ اوں وستی کنیں پچھ گھن جیندے وچ اساں ہاسے

فِيْهَا وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ﴿۸۲﴾

تے اوں قافلے کنیں وی پچھ جیندے نال اساں آئے ہیں تے بے شک اساں سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا ۭ فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ ۭ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَنِيْ بِهِمْ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اوں آکھئے اصل تہاڈے دلیں اے کم تہاکوں سوہنا کر کے ڈکھلائے تے میں چنگی طراں صبر کریندا ں تھی سگدے جو اللہ سیئں انہیں ساریں کوں میڈو ولا گھن آوے بے شک او بہوں جانڑ والا تے سیانڑا ہے۔

وَتَوَلّٰى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰٓاَسَفٰى عَلٰي يُوْسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنٰهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيْمٌ﴿۸۴﴾

۸۵۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدے تے آکھیس ہائے افسوس ایں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کریندا تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں ہنجھوں آگیئن تے او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ تَفْتَؤُا تَذْكُرُ يُوْسُفَ حَتّٰى تَكُوْنَ حَرَضًا اَوْ تَكُوْنَ مِنَ الْهٰلِكِيْنَ﴿۸۵﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکا یوسف کوں یاد کریندا رہ ویسیں جے تیں توں بیمار نہ تھی ونجیں یا مر نہ ونجیں۔

قَالَ اِنَّمَآ اَشْكُوْا بَثِّيْ وَحُزْنِيْٓ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ﴿۸۶﴾

۸۷۔ اوں آکھئے اپنی پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں کریندا ں تے میں اللہ ولوں او جانڑاں جو تساں نوے جانڑدے۔

يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوْسُفَ وَاَخِيْهِ وَلَا تَايْـــَٔـسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يَايْـــَٔـسُ مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكٰفِرُوْنَ﴿۸۷﴾

۸۸۔ پترو ونجو تے یوسف تے اوندے بھرا کوں لبھو تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیوو بے شک اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلَيْهِ قَالُوْا يٰٓاَيُّهَا الْعَزِيْزُ مَسَّنَا وَاَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُّزْجٰىةٍ فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے جڈاں اوندو آئن انہیں آکھئے اے عزیز ساکوں تے ساڈے گھر والیں کوں بہوں تنگی آگئی ہے تے اساں تھوڑی جہیں پونجی گھن آئے ہیں ساڈے دانے پورے ڈے تے صدقے دے طور تے کجھ زیادہ وی ڈے بے شک اللہ صدقہ کرݨ والیں کوں وڈا اجر ڈیندے۔

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوْسُفَ وَاَخِيْهِ اِذْ اَنْتُمْ جٰهِلُوْنَ﴿۸۹﴾

۹۰۔ اوں آکھئے کیا تہاکوں پتہ ہے جو تساں یوسف تے اوندے بھرا نال سلوک کیتا ہا تے تساں جاہل ہاوے۔

قَالُوْٓا ءَاِنَّكَ لَاَنْتَ یُوْسُفُ ؕ قَالَ اَنَا یُوْسُفُ وَهٰذَآ اَخِیْ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَیْنَا ؕ اِنَّهٗ مَنْ یَّتَّقِ وَیَصْبِرْ فَاِنَّ اللّٰهَ لَا یُضِیْعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت وچ توں ہی یوسف ہویں اوں آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھرا ہے تے اللہ سئیں ساڈے اتے احسان کیتے بے شک جیڑھا تقویٰ کریندے تے صبر کریندے بے شک اللہ سئیں نیکیں دا اجر ونجیندا نئیں۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰثَرَكَ اللّٰهُ عَلَیْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخٰطِـِٕیْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سئیں تیکوں ساڈے اتے فضیلت ڈِتی ہے تے اساں خطا کار ہیں۔

قَالَ لَا تَثْرِیْبَ عَلَیْكُمُ الْیَوْمَ ؕ یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ وَهُوَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِیْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ملام کائے نئیں اللہ تہاکوں بخشے تے او رحم کرݨ والیں وچوں بہوں رحم کرݨ والا ہے۔

اِذْهَبُوْا بِقَمِیْصِیْ هٰذَا فَاَلْقُوْهُ عَلٰی وَجْهِ اَبِیْ یَاْتِ بَصِیْرًا ۚ وَاْتُوْنِیْ بِاَهْلِكُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ تساں میڈا اے چولا گھن ونجو تے میڈے پیو دے اگو رکھ ڈیوو ہے اوں کوں ساریں گالہیں دا پتہ لگ ویسی تے تساں اپݨے ساریں گھر والیں کوں میڈو گھن آؤ۔

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِیْرُ قَالَ اَبُوْهُمْ اِنِّیْ لَاَجِدُ رِیْحَ یُوْسُفَ لَوْلَآ اَنْ تُفَنِّدُوْنِ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹرپئے انہیں دے پیو آکھئے اج بیشک میکوں یوسف دی خوشبو اندی پئی ہے جے تساں میکوں گالہا نہ آکھوتاں۔

قَالُوْا تَاللّٰهِ اِنَّكَ لَفِیْ ضَلٰلِكَ الْقَدِیْمِ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپݨی پرانی غلطی وچ پئیں تھیا۔

فَلَمَّآ اَنْ جَآءَ الْبَشِیْرُ اَلْقٰىهُ عَلٰی وَجْهِهٖ فَارْتَدَّ بَصِیْرًا ۚ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ ۚ اِنِّیْٓ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۹۷﴾

۹۷۔ جڈاں خوشخبری ڈیوݨ والا آگئے تے چولا اوندے سامݨے رکھیس اوں کوں ساری گال سمجھ آگئی اوں آکھئے میں تہاکوں آہدا ہانی جو بے شک میں اللہ کنیں او جانڑاں جو تساں نوہے جانڑدے۔

قَالُوْا یٰٓاَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَآ اِنَّا كُنَّا خٰطِـِٕیْنَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ انہیں آکھئے ابا سئیں توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں دی بخشش منگ بے شک اساں گناہ گار ہیں۔

قَالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّیْ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپݨے رب کنیں تہاڈے واسطے بخشش ضرور منگساں بے شک او بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

فَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰی یُوْسُفَ اٰوٰۤی اِلَیْهِ اَبَوَیْهِ وَقَالَ

۱۰۰۔ جڈاں او یوسف دے کولھو آئن تے اوں اپݨے

ادْخُلُوْا مِصْرَ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۝

پیو ماکوں اپنڑے نال جا ڈتی تے آکھیس تساں اللہ دی مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی ونجو۔

وَرَفَعَ اَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سُجَّدًا ۚ وَقَالَ يٰٓاَبَتِ هٰذَا تَاْوِيْلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ ۫ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّيْ حَقًّا ۭ وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْٓ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ السِّجْنِ وَجَاۗءَ بِكُمْ مِّنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ نَّزَغَ الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ ۭ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا يَشَاۗءُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝

۱۰۱۔ تے اوں اپنڑے پیو ماکوں اپنڑے تخت تے بلہا ڈتے تے او سارے سجدے وچ ڈھہ پین۔ اوں آکھئے ابا سیٔں اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے رب نیں اونکوں پورا کر ڈتے تے میڈے اتے فضل کیتس جڈاں اوں میکوں جیل کنیں کڈھیئے تے تہاکوں جنگل کنیں گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرانویں وچ وگاڑ پیدا کر ڈتا ہا بے شک میڈا رب جیندے کیتے چاہندے مہربان تے بے شک او بہوں جانڑ والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

رَبِّ قَدْ اٰتَيْتَنِيْ مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِيْ مِنْ تَاْوِيْلِ الْاَحَادِيْثِ ۚ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۣ اَنْتَ وَلِيّٖ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تَوَفَّنِيْ مُسْلِمًا وَّاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ۝

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی ڈتی ہے تے میکوں خوابیں دی تعبیر سکھائی ہے۔ آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرنڑ والے (خدا) توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سنگتی ہویں تو میکوں مسلمان بنا کے ماریں تے نیکیں وچ میکوں رلاویں۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْۢبَاۗءِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ اِلَيْكَ ۚ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْمَعُوْٓا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُوْنَ ۝

۱۰۳۔ اے غیب دیاں خبراں ہن جیرھیاں اساں تیڈو وحی کیتن تے توں انہیں نال کائے نال باویں جیلھے دشمن سارے کٹھے تھی گیئن تے تیڈے خلاف تدبیراں بنائے نیں۔

وَمَآ اَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا وی چاہویں ایمان نہ انیسن۔

وَمَا تَسْـَٔــلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۭ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجر وی نوہیں منگدا اے تے سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ اٰيَةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَمُرُّوْنَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشانڑ انہیں دے کولہو گزردن تے منہ پھیر گھندن۔

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللّٰهِ إِلَّا وَهُمْ مُّشْرِكُوْنَ ﴿١٠٧﴾

١٠٧۔ انہیں وچوں اکثر لوک اللہ تے ایمان نئیں انیندے سوائے ایندے جو او نال نال شرک وی کریندن۔

أَفَأَمِنُوْٓا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللّٰهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿١٠٨﴾

١٠٨۔ کیا او امن وچ آ ولین جے انہیں تے اللہ دا سخت عذاب آوے یا اچݨ چیت او گھڑی آ ونجے تے انہیں کوں پتہ وی نہ لگے۔

قُلْ هٰذِهٖ سَبِيْلِيْٓ أَدْعُوْٓا إِلَى اللّٰهِ ۚ عَلٰى بَصِيْرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِيْ ۖ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ وَمَآ أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٠٩﴾

١٠٩۔ توں آکھ اے میڈا راہ ہے میں اللہ دو سڈیندا ہاں۔ میں تے تیڈی پیروی کرݨ والے ایں دلیل تے قائم ہیں۔ اللہ پاک ہے تے میں مشرکیں وچوں نئیں۔

وَمَآ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ الْقُرٰى ۗ أَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١١٠﴾

١١٠ تے اساں تیں کنیں پہلے وی وستیں دے رہݨ والیں وچوں مرد رسول بھیڄیں جیندو اساں وحی کریندے ہاسے کیا اے زمین وچ نئیں ٹردے پھردے تاں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھئے تے آخرت دا گھر چنگا ہے انہیں لوکیں کیتے جیرھے تقویٰ اختیار کریندن۔

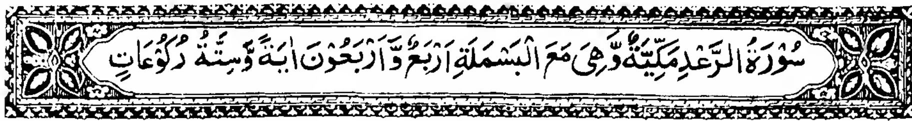
حَتّٰىٓ إِذَا اسْتَيْئَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوْٓا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوْا جَآءَهُمْ نَصْرُنَا ۙ فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَآءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿١١١﴾

١١١۔ کیا تساں عقل نال کم نوے گھندے۔ تے جڈاں رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو ساڈے اگوں کوڑ ماریا گئے تے اوں ویلھے انہیں دو ساڈی مدد آگئی جینکوں اساں چاہندے ہیں بچا گھندے ہیں تے مجرمیں کنیں ساڈا عذاب اصلو نئیں ہٹایا ویندا۔

لَقَدْ كَانَ فِيْ قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيْثًا يُّفْتَرٰى وَلٰكِنْ تَصْدِيْقَ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿١١٢﴾

١١٢۔ عقل والیں کیتے انہیں دے قصے وچ عبرت ہے۔ اے گاں ایجھی نئیں جیرھی گھڑی گئی ہووے اصل اے اوندی تصدیق کریندی ہے جو اوں کنیں پہلے ہے تے ہر شے دی پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گھن آوݨ والیں کیتے۔

ع ١٧/٦

سورۃ رعد مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیتاں ہن تے چھی رکوع ان ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ②

۲. میں اللہ جاݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہاں اے کامل کتاب دیاں آیتاں ہن. تے جو (کلام) تیڈو تیڈے رب کنیں لہایا گئے او سچا ہے تے اکثر لوک مندے نئیں ۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَآءِ رَبِّكُمْ تُوْقِنُوْنَ ③

۳. اللہ او ذات جیں آسمانیں کوں بغیر تھمیں دے اچا کیتس جیویں تساں اوں کوں ڈیہدے پئے ہو ول او عرش تے بہہ گئے تے سجھ تے چندر کوں خدمت وچ لائس تے ہر شئے مقررہ مدت تئیں چلدی پئی ہے ہر کم دا انتظام کریندے اپݨی آیات کوں کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں اپݨے رب کوں ملݨ دا یقین کرو۔

وَ هُوَ الَّذِيْ مَدَّ الْاَرْضَ وَ جَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ وَ اَنْهٰرًا وَ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ جَعَلَ فِيْهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشِي الَّيْلَ النَّهَارَ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ④

۴. تے او ہو ہے جیں زمین کوں وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ تے دریا بݨائس تے ہر قسم دے پھل اوندے وچ ڈو ڈو جوڑے بݨائس تے ڈینہہ کوں رات نال لکا گھندے تے بے شک ایندے وچ جیرھے سوچیندن کئی نشانن ۔

وَ فِي الْاَرْضِ قِطَعٌ مُّتَجٰوِرٰتٌ وَّ جَنّٰتٌ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّ زَرْعٌ وَّ نَخِيْلٌ صِنْوَانٌ وَّ غَيْرُ صِنْوَانٍ يُّسْقٰى بِمَآءٍ وَّاحِدٍ وَ نُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلٰى بَعْضٍ فِي الْاُكُلِ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ⑤

۵. تے زمین وچ نال نال رلئے ہوئے کئی ونڈن تے باغن انگوریں دے تے رڑھیں ہن تے کھجیاں ہن ہک پاڑ وچوں تھڈا نکلدے تے کجھ دا ہکو مُنڈھ نکلدے تے انہیں کوں ہکو پاݨی پلایا ویندے تے اساں کجھ کوں بنہیں تے سواد وچ فضیلت ڈیندے ہیں بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن ۔

وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ ءَإِذَا كُنَّا تُرَابًا ءَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ ۖ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝٦

۶۔ تے جے توں حیران تھیندیں تے انہیں دی گال ہے وی حیرانگی آلی کیا اساں جڈاں مٹی تھی ویسوں ولا اساں نویں سروں پیدا تھیسوں اے او لوکن جنہیں اپنڑے رب دا انکار کیتے تے اے او لوکن جنہیں دے گچیں وچ ہٹے ہن تے ایہے دوزخ والن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلَاتُ ۗ وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَىٰ ظُلْمِهِمْ ۖ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

۷۔ تے او چنگائی کنیں پہلے تیڈے واسطے برائی دی جلدی کریندن تے انہیں کنیں پہلے عبرت آلے عذاب آچکین تے بے شک تیڈا رب لوکیں دے ظلم دے باوجود انہیں کوں بخشنڑ والا ہِ تے بے شک تیڈا رب بہوں سخت سزا ڈیونڑ والا ہِ۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ ۗ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ ۖ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝٨

۸۔ تے جیڑھے کافر ہن اے آہدن ایندے اتے ایندے رب کنیں کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں تے صرف ڈراونڑ والا ایں تے ہر قوم کیتے ہدایت ڈیونڑ والا آئے۔

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝٩

۹۔ اللہ جانڑدے ہر مادی شئے کوں جیڑھا حمل تے رحم جیڑھا بال سٹ گھتدن تے اونکوں وی جانڑدے جو او ودھیندن تے ہر شئے اوندے کولہو ضرورت دے مطابق۔

عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝١٠

۱۰۔ غیب تے حاضر کوں جانڑنڑ والا وڈے مرتبے والا تے وڈی شان والا ہِ۔

سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝١١

۱۱۔ جیڑھا تہاڈے وچوں گال لکیندے تے جیڑھا ظاہر کریندے تے جیڑھا رات کوں لک ویندے تے ڈینہہ کوں ٹردے او ڈوہیں اللہ دے نزدیک برابرن۔

لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۗ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۚ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ ۝١٢

۱۲۔ اوندے واسطے اگوں دی تے پچھوں دی فرشتے ہن جیڑھے اللہ دے حکم نال اوندی حفاظت کریندن بے شک اللہ سئیں اوں قوم دی حالت نئیں بدلیندا جیڑھی اپنڑی حالت آپ نئیں بدلیندی۔ جیڑھے ویلھے اللہ سئیں کہیں قوم دی

عذاب دا فیصلہ کر گھندے اونکوں ہٹاوݨ والا کوئی نئیں تے اوندے سوا اوندا کوئی امدادی وی نئیں بݨ سگدا۔

هُوَ الَّذِيْ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ ﴿١٣﴾

١٣۔ او ہو ہے جیرھا تہاکوں بجلی ڈر دی تے طمع دی خاطر ڈکھیندے تے باری جھڑ چیندے۔

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهٖ وَالْمَلٰٓئِكَةُ مِنْ خِيْفَتِهٖ ۚ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيْبُ بِهَا مَنْ يَّشَآءُ وَهُمْ يُجَادِلُوْنَ فِي اللّٰهِ ۚ وَهُوَ شَدِيْدُ الْمِحَالِ ﴿١٤﴾

١٤۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پاکیزگی بیان کریندی ہے تے فرشتے وی اوندے ڈر کنیں تے ڈھاوݨ والیاں بجلیاں پیٹھیندے تے ول جیندے اتے چاہندے سٹیندے او اللہ دے بارے وچ جھیڑا کریندن تے اللہ سئیں سخت عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

لَهٗ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۗ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيْبُوْنَ لَهُمْ بِشَيْءٍ اِلَّا كَبَاسِطِ كَفَّيْهِ اِلَى الْمَآءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهٖ ۚ وَمَا دُعَآءُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿١٥﴾

١٥۔ نہ ٹلݨ والا سڈ ہوندا ہے تے جیرھے اوندے سوا بنہیں کوں سڈیندن او انہیں دا کوئی جواب نئیں ڈیندے ایویں ہن جیویں ہک آدمی اپݨے ڈوہیں ہتھ پاݨی دو ودھاوے تاں جو پاݨی اوندے منہ تیں آونجے تے او اوندے تیں پہنچدا نئیں تے کافریں دی چیکݨ ہاکݨ بے کار ویسی۔

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ طَوْعًا وَّكَرْهًا وَّظِلٰلُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ﴿١٦﴾

السجدة

١٦۔ تے اللہ دی خاطر جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ خوشی نال تے بے روحا سجدہ کریندے تے انہیں دے پچھاویں دی فجر شام سجدہ کریندن۔

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ قُلِ اللّٰهُ ۗ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ لَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۗ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ۙ اَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمٰتُ وَالنُّوْرُ ۚ اَمْ جَعَلُوْا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ خَلَقُوْا كَخَلْقِهٖ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ۗ قُلِ اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَّهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٧﴾

١٧۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین دا رب کون توں آکھ اللہ توں آکھ کیا تساں اونکوں چھوڑکے بے سنگتی بݨائی کھڑے ہو جیرھے اپݨے آپ کیتے وی نفع تے نقصان دے مالک نئیں۔ توں آکھ کیا اندھا تے سوجاکھا ہکو جہیں تھی سگدن یا کیا اندھارے تے روشنی برابر تھی سگدن یا کیا انہیں اللہ دے اینجھے شریک بݨائن جنہیں اوندے آلی کار کجھ مخلوق بݨائی ہے تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل گئی ہے توں آکھ اللہ ہر شئے کوں پیدا کرݨ والا ہے تے او ہک تے غالب۔

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَالَتْ اَوْدِيَةٌۢ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَّابِيًا ؕ وَمِمَّا يُوْقِدُوْنَ عَلَيْهِ فِى النَّارِ ابْتِغَآءَ حِلْيَةٍ اَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُهٗ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ؕ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَآءً ۚ وَاَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ ؕ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اوں آسمان کنیں پانی لہائے تے وادیاں اپݨی گنجائش دے مطابق وہہ پئیندن تے جَل تے آئی ہوئی جھگ کوں چا گھندی ہے تے جیرھی شئے بھاوچ تپا کے او زیور یا گھر دا سامان بݨیندن اوندے وچ وی او ہو جہیں جھگ۔ ایویں اللہ سئیں سچ دے کوڑ دے فرق کوں بیان کریندے۔ تے جیرھی جھگ او ضائع تھی ویندی ہے تے جیرھی شئے لوکیں کوں نفع ڈیندی ہے او زمین وچ رہندی ہے ایویں اللہ سئیں مثالاں بیان کریندے۔

لِلَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنٰى ؕ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهٗ لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْحِسَابِ ۙ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ؕ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ جنہیں اپݨے رب دا آکھݨ منّئے انہیں واسطے کامیابی ہے تے جنہیں آکھݨ نئیں منیا جے انہیں کیتے او سبھ کجھ ہووے ہا جیرھا زمین وچ تے اہو تلا بیا وی تے او بھونگا ڈیوے کے جان چھڑاون ہا تے انہیں کیتے برا حساب تے انہیں دا ٹھکاݨہ دوزخ تے او بہوں بری جاء۔

اَفَمَنْ يَّعْلَمُ اَنَّمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ اَعْمٰى ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کیا جیرھا جاݨدے جو تیڈے رب کنیں لہایا گئے تیڈو او سچ اوں آدمی آلی کار تھی سگدے جیرھا اندھا ہووے عقل رکھݨ والے ہی نصیحت پکڑیندن۔

اَلَّذِيْنَ يُوْفُوْنَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَلَا يَنْقُضُوْنَ الْمِيْثَاقَ ﴿۲۱﴾ وَالَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُوْنَ سُوْٓءَ الْحِسَابِ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ جیرھے اللہ دے وعدے کوں پورا کریندن تے اوندے پکے وعدے کوں تروڑیندے نئیں۔

۲۲۔ تے جیرھے اوں رشتے کوں قائم رکھیندن جیندا اللہ سئیں قائم رکھݨ دا حکم ڈِتے تے اپݨے رب کنیں ڈردن تے برے حساب کنیں ڈردن۔

وَالَّذِيْنَ صَبَرُوا ابْتِغَآءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً وَّيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے او لوک جیرھے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن تے نماز ٹھہا کے پڑھدن جو مال اساں انہیں کوں ڈِتے اوندے وچوں چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی کوں نیکی نال پریں کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَدْخُلُوْنَ عَلَيْهِمْ مِّنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۳﴾

۲۴. ہمیشہ دے باغن اونہیں وچ اوداخل تھیسن تے انہیں دے پیوڈاڈے تے انہیں دیاں زالیں تے انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچوں داخل تھیسن۔

سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۴﴾

۲۵. تے او آکھسن تہاڈے اتے تہاڈے صبر دی وجہ کنیں سلامتی ہووے تہاڈے کیتے ایں گھر دا انجام بہوں چنگاء

وَالَّذِيْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَآ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖٓ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ ۙ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿۲۵﴾

۲۶. تے جیرھے اللہ دے وعدے کوں پکا کرݨ دے بعد تروڑیندن تے جیرھے رشتیں دے ملاوݨ دا اللہ سئیں حکم ڈتے انہیں کوں تروڑیندن تے زمین وچ گیڑ گھتیندن۔ اے لوکݨ جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گندا گھر۔

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۚ وَفَرِحُوْا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا مَتَاعٌ ﴿۲۶﴾

۲۷. اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش۔ تے دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کجھ وی نئیں سوائے تھوڑے فائدہ دے۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ اَنَابَ ﴿۲۷﴾

۲۸. تے کافر آہدن جو ایندے اتے ایندے رب کنیں کوئی نشانی کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ بے شک اللہ سئیں جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جیرھا اوندو جھکدے اونکوں اپݨا سدھا راہ ڈکھلیندے۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوْبُهُمْ بِذِكْرِ اللّٰهِ ۭ اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوْبُ ﴿۲۸﴾

۲۹. جیرھے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے ذکر نال تسلی پیندن۔ سݨو اللہ دے ذکر نال دِل تسلی پکڑیندن۔

اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ طُوْبٰى لَهُمْ وَحُسْنُ مَاٰبٍ ﴿۲۹﴾

۳۰. جنہیں منے تے نیک کم کریندن انہیں وا سطے خوشخبری ہے تے بہوں چنگا انجام۔

كَذٰلِكَ اَرْسَلْنٰكَ فِيْٓ اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَآ اُمَمٌ لِّتَتْلُوَا۟ عَلَيْهِمُ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُوْنَ بِالرَّحْمٰنِ ۭ قُلْ هُوَ رَبِّيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

۳۱. ایویں اساں تیکوں ایں امت وچ بھیجئے جیں کنیں پہلے کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے سݨا دیں جو اساں تیڈو وحی کیتی ہے تے او رحمٰن خدا دا انکار کریندن۔

وَ اِلَيۡهِ مَتَابِ ﴿۳۱﴾

توں آکھ او میڈا رب صرف اوہو ہی معبود اوندے اتے میں بھروسہ کریندا تے اوہیں دو ولنڑے۔

وَلَوۡ اَنَّ قُرۡاٰنًا سُيِّرَتۡ بِهِ الۡجِبَالُ اَوۡ قُطِّعَتۡ بِهِ الۡاَرۡضُ اَوۡ كُلِّمَ بِهِ الۡمَوۡتٰى‌ؕ بَلۡ لِّلّٰهِ الۡاَمۡرُ جَمِيۡعًا‌ؕ اَفَلَمۡ يَايۡـَٔسِ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡۤا اَنۡ لَّوۡ يَشَآءُ اللّٰهُ لَهَدَى النَّاسَ جَمِيۡعًا‌ؕ وَلَا يَزَالُ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا تُصِيۡبُهُمۡ بِمَا صَنَعُوۡا قَارِعَةٌ اَوۡ تَحُلُّ قَرِيۡبًا مِّنۡ دَارِهِمۡ حَتّٰى يَاۡتِىَ وَعۡدُ اللّٰهِ‌ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُخۡلِفُ الۡمِيۡعَادَ ﴿۳۲﴾ ع

۳۲۔ تے جے قرآن ایں ہوڑے ہا جو اوندے نال پہاڑ ٹرائے ونجن ہا یا زمین ٹوٹے کیتی ونجے ہا یا اوندے نال مردیں کوں الوایا ونجے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے اللہ دے ہتھ وچ۔ کیا مومنیں کوں پتہ نیئں جو اللہ چاہندا تے سارے لوکیں کوں ہدایت ڈے ڈیندا تے کافریں تے انہیں دے اعمال دی وجہ نال مصیبت اندی رہ ویسی یا انہیں دے گھریں دے کولہو لہندی رہسی او تئیں جو اللہ دا وعدہ آ ویسی بے شک اللہ وعدے دی خلاف ورزی نیئں کریندا۔

وَلَقَدِ اسۡتُهۡزِئَ بِرُسُلٍ مِّنۡ قَبۡلِكَ فَاَمۡلَيۡتُ لِلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا ثُمَّ اَخَذۡتُهُمۡ‌ فَكَيۡفَ كَانَ عِقَابِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تیں کنیں پہلے رسولیں نال وی ٹھٹھا کیتا گیا ہا تے میں کافریں کوں مہلت ڈتی ول میں انہیں کوں پکڑ گدھا میڈی سزا کینجھی ہئی۔

اَفَمَنۡ هُوَ قَآئِمٌ عَلٰى كُلِّ نَفۡسٍۢ بِمَا كَسَبَتۡ‌ۚ وَجَعَلُوۡا لِلّٰهِ شُرَكَآءَ ؕ قُلۡ سَمُّوۡهُمۡ‌ؕ اَمۡ تُنَبِّئُوۡنَهٗ بِمَا لَا يَعۡلَمُ فِى الۡاَرۡضِ اَمۡ بِظَاهِرٍ مِّنَ الۡقَوۡلِ‌ؕ بَلۡ زُيِّنَ لِلَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مَكۡرُهُمۡ وَصُدُّوۡا عَنِ السَّبِيۡلِ‌ؕ وَمَنۡ يُّضۡلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنۡ هَادٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا او ذات جیرھی ہر ہک تے نگران جو او کریندے تے انہیں اللہ دے شریک بنڑائے ہوئن توں آکھ انہیں دے ناں ڈسو یا تساں اینجھی گال اونکوں ڈسیسو جیرھی زمین وچ ہوئے تے خدا نہ جانڑدا ہوئے یا صرف منہ دیاں گالہیں ہن۔ اصل کافریں دیاں چالاکیاں انہیں کوں سوہنڑیاں کر کے ڈکھا لیاں گیئن تے راہ کنیں انہیں کوں ہٹا ڈتا گئے تے جینکوں اللہ ہلاک کرے اونکوں راہ ڈکھاونڑ والا کوئی نیئں۔

لَهُمۡ عَذَابٌ فِى الۡحَيٰوةِ الدُّنۡيَا‌ وَلَعَذَابُ الۡاٰخِرَةِ اَشَقُّ‌ ۚ وَمَا لَهُمۡ مِّنَ اللّٰهِ مِنۡ وَّاقٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کنیں انہیں کوں بچاونڑ والا کوئی نیئں۔

مَثَلُ الۡجَنَّةِ الَّتِىۡ وُعِدَ الۡمُتَّقُوۡنَ‌ؕ تَجۡرِىۡ مِنۡ تَحۡتِهَا الۡاَنۡهٰرُ‌ؕ اُكُلُهَا دَآئِمٌ وَّظِلُّهَا‌ؕ تِلۡكَ عُقۡبَى الَّذِيۡنَ اتَّقَوْا

۳۶۔ جنت دی مثال جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے انہیں دے وچ نہراں وہندین انہیں دا پھل ہمیشہ ہوسی

وَّعُقۡبَى الۡكٰفِرِيۡنَ النَّارُ ﴿۳۵﴾

تے پچھاواں وی ایہے تقویٰ اختیار کرݨ والیں دا انجام تے کافریں دا انجام بھاء۔

وَالَّذِيۡنَ اٰتَيۡنٰهُمُ الۡكِتٰبَ يَفۡرَحُوۡنَ بِمَاۤ اُنۡزِلَ اِلَيۡكَ وَمِنَ الۡاَحۡزَابِ مَنۡ يُّنۡكِرُ بَعۡضَهٗ‌ ؕ قُلۡ اِنَّمَاۤ اُمِرۡتُ اَنۡ اَعۡبُدَ اللّٰهَ وَلَاۤ اُشۡرِكَ بِهٖ‌ ؕ اِلَيۡهِ اَدۡعُوۡا وَاِلَيۡهِ مَاٰبِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جینکوں اساں کتاب ڈِتی ہِ او خوش ہن جو کجھ تیڈو لہایا گئے تے مختلف ٹولیں وچوں کجھ اینجھیں جیڑھے اوندے کجھ حصے دا انکار کریندن توں آکھ میکوں تے محض ایہے حکم ڈِتا گئے جو میں اللہ دی عبادت کراں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ بݨاواں ہوندو میں تہاکوں سڈیندا تے ہوندو میں رجوع کریندا۔

وَكَذٰلِكَ اَنۡزَلۡنٰهُ حُكۡمًا عَرَبِيًّا‌ ؕ وَلَٮِٕنِ اتَّبَعۡتَ اَهۡوَآءَهُمۡ بَعۡدَ مَا جَآءَكَ مِنَ الۡعِلۡمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنۡ وَّلِىٍّ وَّلَا وَاقٍ ﴿۳۷﴾ ع

۳۷۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم لہائے تے جے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیڈو علم آ چکئے تے پِچھیں تیڈے کیتے اللہ دے مقابلے کیتے نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ کوئی بچاوݨ والا۔

وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا رُسُلًا مِّنۡ قَبۡلِكَ وَجَعَلۡنَا لَهُمۡ اَزۡوَاجًا وَّذُرِّيَّةً‌ ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوۡلٍ اَنۡ يَّاۡتِىَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذۡنِ اللّٰهِ‌ ؕ لِكُلِّ اَجَلٍ كِتَابٌ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پٹھین تے اساں انہیں کوں زالیں تے بال وی ڈِتن تے ایہے کہیں رسول واسطے نہ ہا جو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان گھن آوے ہا۔ ہر مدت لکھی پئی ہِ۔

يَمۡحُوا اللّٰهُ مَا يَشَآءُ وَيُثۡبِتُ ‌ۖۚ وَعِنۡدَهٗۤ اُمُّ الۡكِتٰبِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ جینکوں اللہ چا ہندے مٹا ڈیندے تے جینکوں چاہندے قائم رکھیندے اوندے کول ہر حکم دی اصل موجود ہِ۔

وَاِنۡ مَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ الَّذِىۡ نَعِدُهُمۡ اَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِنَّمَا عَلَيۡكَ الۡبَلٰغُ وَعَلَيۡنَا الۡحِسَابُ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیتے کجھ تے تیکوں ڈکھا ڈیسوں یا تیکوں وفات ڈے ڈیسوں تیڈا کم پچاوݨ تے حساب ساڈے ذمے ہے۔

اَوَلَمۡ يَرَوۡا اَنَّا نَاۡتِى الۡاَرۡضَ نَـنۡقُصُهَا مِنۡ اَطۡرَافِهَا‌ ؕ وَاللّٰهُ يَحۡكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكۡمِهٖ‌ ؕ وَهُوَ سَرِيۡعُ الۡحِسَابِ ﴿۴۱﴾

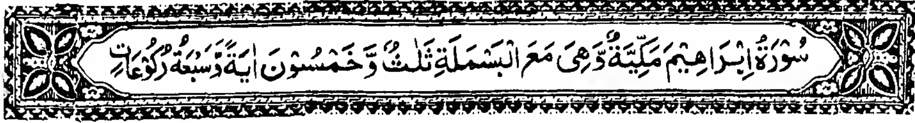
۴۱۔ کیا انہیں نئیں ڈٹھا جو اساں زمین کوں اوندے پاسیں کنیں گھٹیندے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے اوندے فیصلے کوں کوئی تبدیل نئیں کر سگدا تے او جلدی حساب گھنݨ والا ہِ۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيْعًا ؕ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ ؕ وَسَيَعْلَمُ الْكُفّٰرُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی تدبیراں کیتن تے اصل ساریاں تدبیراں اللہ کنیں ہن ہر شخص جو او کریندے اللہ اونکوں جانڑدے تے کافریں کوں پتہ لگ ویسی جو گھر دا انجام کیندے کیتے چنگا ہے۔

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَسْتَ مُرْسَلًا ؕ قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۙ وَمَنْ عِنْدَهٗ عِلْمُ الْكِتٰبِ ﴿۴۳﴾ ع

۴۳۔ کافر آہدن جو توں رسول نوہیں توں انہیں کوں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ہے تے او وی گواہ جیندے کولھو ایں کتاب دا علم۔

سورۃ ابراہیم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیتاں تے ۷ رکوع ہن۔

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ①

١۔ میں اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیڑھا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓرٰ كِتٰبٌ اَنۡزَلۡنٰهُ اِلَيۡكَ لِتُخۡرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوۡرِ ۙ بِاِذۡنِ رَبِّهِمۡ اِلٰى صِرَاطِ الۡعَزِيۡزِ الۡحَمِيۡدِۙ ②

٢۔ میں اللہ ڈیکھݨ والا ہاں اے کتاب اساں اینکوں تیڈو لہائے تاں جو توں لوکیں کوں اندھاریں کنیں کڈھ کے سوجھلیں دو گھن آویں انہیں دے رب دے حکم نال غالب تے تعریف والے خدا دے راہ دو۔

اللّٰهِ الَّذِىۡ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الۡاَرۡضِ ؕ وَوَيۡلٌ لِّلۡكٰفِرِيۡنَ مِنۡ عَذَابٍ شَدِيۡدِ ۙ ③

٣۔ او خدا جو کجھ زمین تے آسمانیں وچ ہوندا ہے تے کافریں کیتے سخت عذاب دے نال تباہی مقدر ہے۔

اۨلَّذِيۡنَ يَسۡتَحِبُّوۡنَ الۡحَيٰوةَ الدُّنۡيَا عَلَى الۡاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوۡنَ عَنۡ سَبِيۡلِ اللّٰهِ وَيَبۡغُوۡنَهَا عِوَجًا ؕ اُولٰۤـئِكَ فِىۡ ضَلٰلٍۢ بَعِيۡدٍ ④

٤۔ جیڑھے لوگ دنیا دی زندگی کوں آخرت دے مقابلے وچ پسند کریندن تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے اوندے وچ ڈنگ ول گولیندن اے لوک وڈی تے پرین دی گمراہی وچ ہن۔

وَمَاۤ اَرۡسَلۡنَا مِنۡ رَّسُوۡلٍ اِلَّا بِلِسَانِ قَوۡمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمۡ ؕ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنۡ يَّشَآءُ وَيَهۡدِىۡ مَنۡ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡحَكِيۡمُ ⑤

٥۔ تے اساں ہر رسول کوں اوندی قومی زبان وچ وحی کر کے پٹھے ہے تاں جو انہیں تے کھول کے بیان کرے اللہ جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے او غالب تے سیاݨا ہے۔

وَلَقَدۡ اَرۡسَلۡنَا مُوۡسٰى بِاٰيٰتِنَاۤ اَنۡ اَخۡرِجۡ قَوۡمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوۡرِ ۙ وَذَكِّرۡهُمۡ بِاَيّٰٮمِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ فِىۡ ذٰ لِكَ لَاٰيٰتٍ لّـِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوۡرٍ ⑥

تے اساں موسیٰ کوں اپݨے نشان ڈے کے پٹھیا ہا جو توں قوم کوں اندھاریں کنیں سوجھلے دو گھن آتے انہیں کوں اللہ دے ڈینہہ یاد ڈوا بے شک صبر تے شکر کرݨ والیں کیتے نشانیاں ہن۔

وَاِذۡ قَالَ مُوۡسٰى لِقَوۡمِهِ اذۡكُرُوۡا نِعۡمَةَ اللّٰهِ عَلَيۡكُمۡ اِذۡ اَنۡجٰٮكُمۡ مِّنۡ اٰلِ فِرۡعَوۡنَ يَسُوۡمُوۡنَكُمۡ سُوۡۤءَ الۡعَذَابِ وَيُذَبِّحُوۡنَ اَبۡنَآءَكُمۡ وَيَسۡتَحۡيُوۡنَ نِسَآءَكُمۡ ؕ وَفِىۡ ذٰ لِكُمۡ

٧۔ تے جڈاں موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیڑھیاں تہاڈے تے ہن جڈاں او تہاکوں فرعون دی قوم کنیں نجات ڈیوائی او تہاکوں گندا عذاب ڈیندے ہن تہاڈے

بَلَآءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِيْمٌ ۟

پتریں کوں کوہیندے ہن تے تہاڈی ترمیتیں کوں جیندا رکھیندے ہن تے ایندے وچ تہاڈے رب کنیں بہوں وڈا امتحان ہا

وَاِذْ تَاَذَّنَ رَبُّكُمْ لَىِٕنْ شَكَرْتُمْ لَاَزِيْدَنَّكُمْ وَلَىِٕنْ كَفَرْتُمْ اِنَّ عَذَابِيْ لَشَدِيْدٌ ۟

۸۔ تے جڈاں تہاڈے رب اعلان کیتا ہا جے تساں شکر کریسو تے میں تہاکوں زیادہ ڈیسیاں تے جے تساں ناشکری کریسو تے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَقَالَ مُوْسٰۤى اِنْ تَكْفُرُوْۤا اَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ حَمِيْدٌ ۟

۹۔ تے موسیٰ آکھیا تساں تے جو کجھ زمین وچ سارے انکار کر ڈیوو تے بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے بہوں تعریف والا ہے۔

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ ۛؕ وَالَّذِيْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۛؕ لَا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا اللّٰهُ ؕ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَرَدُّوْۤا اَيْدِيَهُمْ فِيْۤ اَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوْۤا اِنَّا كَفَرْنَا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَنَاۤ اِلَيْهِ مُرِيْبٍ ۟

۱۰۔ کیا تہاڈو تساں کنیں پہلے انہیں دیاں خبراں نئیں آیاں یعنی نوح تے عاد تے ثمود تے جیرھے انہیں دے بعد ہن انہیں کوں سوائے اللہ دے کوئی نئیں جاݨدا انہیں دو ساڈے رسول کھلے نشان گھن کے آئن انہیں اوندا انکار کر ڈتے تے انہیں آکھئے بے شک جیرھی تعلیم تہاکوں ڈے کے پٹھیا گئے اساں اوں کوں نسے مندے تے تساں جیندو ساکوں سڈیندے او اوندے معاملے وچ بے چین کر ڈیوݨ والے شک وچ ہیں۔

قَالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِي اللّٰهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ يَدْعُوْكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ قَالُوْۤا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ؕ تُرِيْدُوْنَ اَنْ تَصُدُّوْنَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۟

۱۱۔ انہیں دے رسولیں آکھئے کیا اللہ دے بارے وچ شک کریندے ہو جیرھا زمین تے آسمان کوں پیدا کرݨ والا ہے او تہاکوں سڈیندے تاں جو تہاڈے گناہ بخشے تے ہک مقررہ مدت تیں تہاکوں مہلت ڈیندے انہیں آکھئے تساں ساڈے جہیں بندے ہو تے تساں ایہ چاہندے ہو جو ساکوں اوں کنیں روکو جیندی ساڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تساں ساڈو روشن نشان گھن آوو۔

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَّحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ يَمُنُّ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ؕ وَمَا كَانَ لَنَاۤ اَنْ نَّاْتِيَكُمْ بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ؕ وَعَلَى اللّٰهِ

۱۲۔ انہیں دے رسولیں انہیں کوں آکھئے بے شک اساں تہاڈے جہیں بندے ہیں اصل وچ اللہ اپݨے بندیں وچوں جیندے اتے چاہندے احسان کریندے تے ساڈی لے

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑫

طاقت نئیں جو اساں اللہ دے حکم دے بغیر تہاڈو کوئی نشان گھن آؤں تے مومنیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

وَمَا لَنَآ اَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنَا سُبُلَنَا ۭ وَلَنَصْبِرَنَّ عَلٰى مَآ اٰذَيْتُمُوْنَا ۭ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ⑬

۱۳۔ ساکوں کیا ہے جو اساں اللہ تے بھروسہ نہ کروں تے اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالین تے جو تساں ساکوں ڈکھ ڈیسو اساں اوندے اتے ضرور صبر کریندے رہ ویسوں بھروسہ کرݨ والیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ اَرْضِنَآ اَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِيْ مِلَّتِنَا ۭ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظّٰلِمِيْنَ ⑭

۱۴۔ تے کافریں آکھے اپݨے رسولیں کوں اساں تہاکوں ضرور اپݨے ملک کنیں کڈھ چھوڑیسوں یا تساں ساڈے مذہب دو ول آوسو۔ انہیں دے رب انہیں کوں وحی کیتی جو اساں ظالمیں کوں ضرور ہلاک کریسوں

وَلَنُسْكِنَنَّكُمُ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۭ ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِيْ وَخَافَ وَعِيْدِ ⑮

۱۵۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اساں تہاکوں زمین دے وچ ضرور آباد کریسوں اے اوندے واسطے ہے جیرھے ڈرن میڈے مقام کنیں تے میڈی ڈراوݨ والیں پیشگوئیں کنیں۔

وَاسْتَفْتَحُوْا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيْدٍ ⑯

۱۶۔ انہیں فتح دی دعا منگی تے ہر منہ زور سچائی دا دشمن ناکام تھی گئے۔

مِّنْ وَّرَاۗىِٕهٖ جَهَنَّمُ وَيُسْقٰى مِنْ مَّاۗءٍ صَدِيْدٍ ⑰

۱۷۔ اوندے علاوہ دوزخ وی ہے تے انہیں کوں بھوں تتا پاݨی پلایا ویسی۔

يَّتَجَرَّعُهٗ وَلَا يَكَادُ يُسِيْغُهٗ وَيَاْتِيْهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَّمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۭ وَمِنْ وَّرَاۗىِٕهٖ عَذَابٌ غَلِيْظٌ ⑱

۱۸۔ او اونکوں گھٹ گھٹ کرکے پیسی او اونکوں نگل نہ سگسی تے ہر پاسوں انہیں نیں موت اوسی تے مرسی نال تے ایندے علاوہ سخت عذاب وی ہے۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ اَعْمَالُهُمْ كَرَمَادِ اِۨشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ يَوْمٍ عَاصِفٍ ۭ لَا يَقْدِرُوْنَ مِمَّا كَسَبُوْا عَلٰي شَيْءٍ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ⑲

۱۹۔ اپݨے رب دا جیں انکار کیتے انہیں دی مثال اوں کیری آلی کار جینکوں تکھی اندھاری دے ڈینہہ آلے جھاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن ونجے تے جو کجھ انہیں کمایا ہوسی انہیں کنیں کجھ نہ بچسی اے بھوں پریں دی تے وڈی تباہی ہے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۭ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝

٢٠۔ کیا توں نئیں جانڈا بے شک اللہ سئیں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے جے او چاہے تے تہاکوں ہلاک کرڈیوے تے تہاڈی جا تے نویں مخلوق گھن آوے۔

وَّمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ۝

٢١۔ اللہ سئیں کیتے اے گال اوکھی نئیں۔

وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ جَمِيْعًا فَقَالَ الضُّعَفٰۗؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ۭ قَالُوْا لَوْ هَدٰىنَا اللّٰهُ لَهَدَيْنٰكُمْ ۭ سَوَاۗءٌ عَلَيْنَآ اَجَزِعْنَآ اَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيْصٍ ۝

٢٢۔ او سارے اللہ دے سامنڑے اوسن تے کمزور لوک وڈائی کرنڑ والیں کوں آکھسن جو اساں تہاڈے پچھو ٹرے ہاسے کیا ہنڑ تساں ساکوں اللہ دے عذاب کنیں کجھ پریں کر سگدے ہو او آکھسن جے اللہ ساکوں ہدایت ڈیندا تے اساں تہاکوں وی ہدایت ڈیندے ہنڑ ساڈے واسطے ہکا گال جو اساں بے صبری کروں یا صبر کروں ساڈے کیتے بچنڑ دی کوئی جا نئیں۔

ع

وَقَالَ الشَّيْطٰنُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُّكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ ۭ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّآ اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِيْ ۚ فَلَا تَلُوْمُوْنِيْ وَلُوْمُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ مَآ اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ ۭ اِنِّىْ كَفَرْتُ بِمَآ اَشْرَكْتُمُوْنِ مِنْ قَبْلُ ۭ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝

٢٣۔ تے جڈاں فیصلہ تھی ویسی شیطان آکھسی بیشک اللہ سئیں جو تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا اوں سچا کرڈتے تے میں تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا میں پورا نئیں کیتا میں تہاڈے اتے غالب تے کائے نہ ہم میں تہاکوں سڈیئے تساں میڈی گال کوں من گدھے تساں میکوں ملام نہ کرو اپنڑے آپ کوں ملام کرو نہ میں تہاڈی فریاد سنڑ سگداں تے نہ تساں میڈی فریاد سنڑ سگدے ہو بے شک میں اینداں انکار کریندا ں جو ایں کنیں پہلے تساں میکوں اللہ دا شریک بنڑایا ہا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

وَاُدْخِلَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۭ تَحِيَّتُهُمْ فِيْهَا سَلٰمٌ ۝

٢٤۔ تے مومن تے نیک عمل کرنڑ والے اینجھے باغیں وچ داخل کیتے ویسن جیندے وچ نہراں وہندین تے او اوندے وچ اپنڑے رب دے حکم نال ہمیشہ رہسن انہیں دی دعا ہوسی تہاڈے اتے سلامتی ہووے۔

اَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا كَلِمَةً

٢٥۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو اللہ سئیں پاک کلمے دی مثال

طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ اَصْلُهَا ثَابِتٌ وَّفَرْعُهَا فِى السَّمَآءِ ﴿۲۵﴾

کیویں پاک درخت نال ڈِتی ہے اوندیاں پاڑاں پکیاں ہن تے اوندی لامڑیاں آسمان وچ ہن۔

تُؤْتِىٓ اُكُلَهَا كُلَّ حِيْنٍ بِاِذْنِ رَبِّهَا ؕ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اپنے رب دے حکم نال ہر ویلھے او تازہ پھل ڈیندے تے اللہ سئیں لوکیں کیتے مثالاں بیان کریندے تاں جو او نصیحت حاصل کرن۔

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيْثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيْثَةِ ۨاجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ گندی گال دی مثال گندے وݨ دی ہے جیرھا زمین وچوں پٹیج گیا ہووے تے اوندے کیتے کھڑݨ دی جاکا نئیں

يُثَبِّتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ ۚ وَيُضِلُّ اللّٰهُ الظّٰلِمِيْنَ ۙۗ وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ ۠﴿۲۸﴾

۲۸۔ مومنیں کوں اللہ سئیں قائم رہݨ والی گال نال دنیاوی زندگی وچ وی تے آخرت وچ وی مضبوط رکھیسی تے اللہ سئیں ظالمیں کوں ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے اوہو کریندے۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ بَدَّلُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ كُفْرًا وَّاَحَلُّوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جنہیں اللہ دی نعمت کوں ناشکری نال بدل ڈِتے تے انہیں اپݨی قوم کوں ہلاکت دے گھر وچ لہا ڈِتے۔

جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ؕ وَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ دوزخ اوندے وچ پہن تے بہوں بری جاہ ہے

وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلُّوْا عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ قُلْ تَمَتَّعُوْا فَاِنَّ مَصِيْرَكُمْ اِلَى النَّارِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے انہیں اللہ دے شریک بݨا گدھن تاں جو لوکیں کوں اوندے رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عارضی فائدہ چا گھنو بے شک تساں بھا دو ونجݨے۔

قُلْ لِّعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِىَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيْهِ وَلَا خِلٰلٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ توں مومنیں کوں آکھ ڈے او نماز کوں ٹھیک کے پڑھن تے جو اساں انہاں کوں ڈِتے اوندے وچوں لک کے تے ظاہر خرچ کرن اوں ڈینہہ دے آوݨ کنیں پہلے جیندے وچ نہ وپار ہوسی تے نہ سنگت ہوسی۔

اَللّٰهُ الَّذِىْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجَ بِهٖ مِنَ الثَّمَرٰتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِىَ فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهٰرَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اللہ او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے آسمان (جھڑ) کنیں پاݨی لہائس تے اوندے نال تہاڈے رزق کیتے میوے کڈھیس تے تہاڈے واسطے بیڑی کوں خدمت وچ لائس تاں جو او اوندے حکم

نال سمندر وچ ٹُرے رچلے ۔ تے دریا تہاڈی خدمت وچ لائنسی۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآئِبَيْنِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٤﴾

٣٤۔ تے سجھ تے چندر ریکا تہاڈی خدمت وچ لگے ہوئن تے رات ڈینہہ وی۔ تہاڈی خدمت وچ لگے ہوئن

وَاٰتٰىكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَاَلْتُمُوْهُ ۗ وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ۗ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَظَلُوْمٌ كَفَّارٌ ﴿٣٥﴾ ع

جو تساں اوں کنیں منگئے تہاکوں ڈتس جے تساں اللہ دی نعمتاں کوں گنڑو تاں نہ گنڑ سگدے بے شک انسان وڈا ظلم کرنڑ والا تے منکر۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا الْبَلَدَ اٰمِنًا وَّاجْنُبْنِيْ وَبَنِيَّ اَنْ نَّعْبُدَ الْاَصْنَامَ ﴿٣٦﴾

٣٦۔ تے جڈاں ابراہیم آکھئے اے میڈے رب ایں شہر کوں امن والا بنا تے میکوں تے میڈے پتریں کوں بتیں دی عبادت کنیں پریں رکھ۔

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ ۚ فَمَنْ تَبِعَنِيْ فَاِنَّهٗ مِنِّيْ ۚ وَمَنْ عَصَانِيْ فَاِنَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٧﴾

٣٧۔ اے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کوں گمراہ کر ڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے وچوں ہے تے جیں میڈی نافرمانی کیتی ہے بے شک توں بہوں بخشنڑ والا تے مہربان ایں۔

رَبَّنَآ اِنِّيْٓ اَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ بِوَادٍ غَيْرِ ذِيْ زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ ۙ رَبَّنَا لِيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِيْٓ اِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرٰتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٨﴾

٣٨۔ اے ساڈے رب بے شک میں اپنڑی اولاد کوں اجہی وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رڑھ نئیں تھیندی تیڈے عزت والے گھر دے کولھو اے ساڈے رب تاں جو او نماز پڑھن تے لوکیں دے دلیں کوں انہیں دو پھیر ڈیوے تے انہیں کوں میویں دا رزق ڈے تاں جو او شکر کریندے رہ ونجن۔

رَبَّنَآ اِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِيْ وَمَا نُعْلِنُ ۗ وَمَا يَخْفٰى عَلَى اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ ﴿٣٩﴾

٣٩۔ اے ساڈے رب بے شک جو اساں لکیندے تے جو ظاہر کریندے ہیں توں جانڑدیں تے اللہ کنیں زمین وچ تے نہ آسمان وچ کوئی چیز لکی نئیں رہندی۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ وَهَبَ لِيْ عَلَى الْكِبَرِ اِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ ۗ اِنَّ رَبِّيْ لَسَمِيْعُ الدُّعَآءِ ﴿٤٠﴾

٤٠۔ سب صفتاں اللہ دیاں ہن جیں میکوں بڈھیپے وچ اسماعیل تے اسحاق ڈتن بے شک میڈا رب دعائیں کوں بہوں سنڑنڑ والا ہے۔

رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ ۖ رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اے میڈے رب توں میکوں تے میڈی اولاد کوں نمازی بنا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دعا قبول کر۔

رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اے ساڈے رب جیرھے ڈینہہ حساب تھیوݨ لگے میکوں تے میڈے پیو ماکوں تے مومنیں کوں بخش ڈے۔

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُوْنَ ؕ اِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے ظالم جو کریندے پئین اوں کنیں اللہ سئیں کوں اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں ڈینہہ تئیں مہلت ڈیندا پئے جڈاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ویسن۔

مُهْطِعِيْنَ مُقْنِعِيْ رُءُوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ اِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ ۚ وَاَفْـِٕدَتُهُمْ هَوَآءٌ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ سر چا کے درکدے ودے ہوسن انہیں دی نظر انہیں دو نہ ولسی تے انہیں دے دل خالی ہوسن۔

وَاَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَاْتِيْهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا رَبَّنَآ اَخِّرْنَآ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ؕ اَوَلَمْ تَكُوْنُوْٓا اَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ توں انہیں کوں اوں ڈینہہ کنیں ڈرا جڈاں انہیں تے عذاب اوسی تے ظالم آکھسن اے ساڈے رب ساکوں نزدیکی مدت تئیں مہلت ڈے اساں تیڈے سڈ کوں منیسوں تے رسولیں دی پیروی کریسوں کیا تساں ایں کنیں پہلے کئی قسماں نہ کھادیاں ہن جو تہاڈے اتے زوال نہ اوسی۔

وَّسَكَنْتُمْ فِيْ مَسٰكِنِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْاَمْثَالَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے تساں انہیں دے گھریں وچ رہندے پئے جنہیں اپݨے آپ تے ظلم کیتے تے تہاڈے کیتے اللہ سئیں کھول کے بیان کر ڈتے جو اساں کیویں انہیں نال سلوک کیتا ہا اساں ساریاں گالھیں تہاڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتن

وَقَدْ مَكَرُوْا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ ؕ وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُوْلَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ انہیں اپݨیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں اللہ کنیں ہن بھانویں انہیں دی تدبیر ایجھی ہووے جو اوں تدبیر نال پہاڑ ٹل ونجن۔

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفَ وَعْدِهٖ رُسُلَهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ توں اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے ہوئیں وعدیں دا خلاف کرݨ والا اصلو نہ سمجھ بے شک اللہ سئیں

بہوں غالب تے بدلہ گھنݨ والا ہے۔

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْاَرْضُ غَيْرَ الْاَرْضِ وَالسَّمٰوٰتُ وَبَرَزُوْا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ جڈاں زمین تے آسمان بدل کے بے زمین آسمان بݨائے ویسن تے سارے ہک غالب اللہ دے اگوں کھڑے ہوسن۔

وَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِيْنَ فِى الْاَصْفَادِ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے مجرمیں کوں ڈیکھسیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ جکڑیا ہویا۔

سَرَابِيْلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَّتَغْشٰى وُجُوْهَهُمُ النَّارُ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ انہیں دے چولے لک دے بݨے ہوئے ہوسن تے بھا انہیں دے مونہیں کوں لکیندی پئی ہوسی۔

لِيَجْزِىَ اللّٰهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تاں جو اللہ سئیں ہر جان کوں اوندی کمائی دا بدلہ ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنݨ والا ہے۔

هٰذَا بَلٰغٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنْذَرُوْا بِهٖ وَلِيَعْلَمُوْۤا اَنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّلِيَذَّكَّرَ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿۵۳﴾ ع ۱۹

۵۳۔ اے لوکیں کیتے سنیہا ہے تے تاں جو ایندے نال انہیں کوں ڈرایا ونجے تے او جاݨ گھنن جو او ہک معبود ہے تے سیاݨے نصیحت حاصل کرن۔

سُوْرَةُ الْحِجْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةُ اٰيَةٍ وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ حجر مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۱۰۰ آیتاں تے ۶ رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگے ڈیوݨ والا تے مہربان۔

الٓرٰ تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ وَ قُرْاٰنٍ مُّبِيْنٍ ②

۲۔ میں اللہ ڈیکھدا کھڑاں اے کتاب کامل دیاں آیتاں ہن تے کھل کے بیان کرݨ والے قرآن دیاں۔

رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ كَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ③

۳۔ کہیں ویلھے کافر چاہندن او وی مسلمان ہوون ہا۔

ذَرْهُمْ يَاْكُلُوْا وَ يَتَمَتَّعُوْا وَ يُلْهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ④

۴۔ انہیں کوں چھوڑ ڈیو کھاون پیون تے وقتی فائدہ چاون تے ناجائز امیداں انہیں کوں غافل کر ڈیون او جلدی جاݨ گھنسن۔

وَ مَاۤ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا وَ لَهَا كِتَابٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

۵۔ اساں کہیں وستی کوں ہلاک نئیں کیتا سوائے اینڈے جو اوندا فیصلہ معلوم ہا۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَ مَا يَسْتَاْخِرُوْنَ ⑥

۶۔ کوئی قوم اپݨی ہلاکت دی مدت کنیں درک سگدی تے نہ پچھیو رہ سگدی ہے۔

وَ قَالُوْا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْ نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ اِنَّكَ لَمَجْنُوْنٌ ⑦

۷۔ تے انہیں آکھے اے او شخص جیندے اتے نصیحت لہائی گئی ہے بے شک توں دیوانہ ایں۔

لَوْ مَا تَاْتِيْنَا بِالْمَلٰٓىِٕكَةِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ⑧

۸۔ جے توں سچا ہویں تے توں ساڈو فرشتے کیوں نوہیں گھن آیا۔

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓىِٕكَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ مَا كَانُوْۤا اِذًا مُّنْظَرِيْنَ ⑨

۹۔ اساں فرشتیں کوں حق نال ہی لہیندے ہیں تے اوں ویلھے انہیں کوں مہلت نئیں ملدی۔

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَ اِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ⑩

۱۰۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں لہائے تے بیشک اساں ایندی حفاظت کریسوں۔

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ شِيَعِ الْاَوَّلِيْنَ ⑪

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی اساں پہلی جماعتیں وچ رسول بھیجئین۔

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ جیرھا رسول وی انہیں کنیں آئے ایہ اونکے نال مذاق تے ٹھٹھا کریندے ہن۔

كَذٰلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ الویں اساں ایں عادت کوں مجرمیں دے دل وچ مریندے ہیں

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ او اینکوں نہ منیسن پہلیں دی سنت وی گذر چکی ہے

وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جے اساں آسمان دے دروازے انہیں تے کھول ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھن پئے ونجن۔

لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْحُورُونَ ﴿۱۵﴾ ع

۱۶۔ تے ول وی آکھسن جو ساڈی اکھیں تے پٹی بدھ ڈتی گئی تے اصل ساڈے اتے جادو کر ڈتا گئے۔

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَّزَيَّنَّاهَا لِلنَّاظِرِينَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے اساں آسمان وچ برجیاں بنائن تے ڈیکھن والیں کیتے سونھا بنائسے۔

وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے اساں حفاظت کیتی برادل شیطان کنیں جینکوں دھکے ڈتے گیئن۔

إِلَّا مَنِ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ مُّبِينٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ سوائے اوندے جیرھا چوری گال سݨ گھنے تے ہک روشن تارا اوندا پیچھا کریندے۔

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ بنائسے تے اساں ایندے وچ ہر شئے مناسب پیدا کیتی ہے۔

وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے ایندے وچ اساں تہاڈے کیتے روزی بنائی ہے تے انہیں کیتے وی جنہیں کوں تساں روزی نوھے ڈیندے۔

وَإِنْ مِّنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنَزِّلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے ساڈے کولھو ہر شئے دے خزانے ہن تے اساں اونکوں معلوم اندازے نال لہیندے ہیں۔

وَأَرْسَلْنَا الرِّيَاحَ لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے اساں ہواڑاں چاوݨ والاں ہوائیں بھیڄیں تے ول جھڑ کنیں مینہ وسائے تے ول تہاکوں پانی پلائے تے تساں آپ اونکوں کٹھا نہ کر سگدے ہاوے۔

وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے بے شک اساں جیندا کریندے تے مریندے ہیں تے اساں ہی وارث ہیں۔

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِيْنَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَاْخِرِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اساں تہاڈے وچوں اگوں نکل ونجݨ والیں کوں وی جاݨدے ہیں تے پچھوں رہݨ والیں کوں وی جاݨدے ہیں۔

وَاِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۶﴾ ع

۲۶۔ تے بے شک تیڈا رب انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی بے شک او بہوں سیاݨا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے بے شک اساں انسان کوں ایجھی ٹھیکری کنیں پیدا کیتے جیرھی شکل بدل کے کالا گارا تھی گئی ہائی۔

وَالْجَآنَّ خَلَقْنٰهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَّارِ السَّمُوْمِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے جن کوں اساں ایں کنیں پہلے بہوں تتی ہوا کنیں پیدا کیتے۔

وَاِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں آکھئے جو میں ایجھا آدمی ایجھی ٹھیکری کنیں پیدا کرݨ والا ہاں جیرھی شکل بدل کے کالا گارا تھی ویندی ہے۔

فَاِذَا سَوَّيْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے جڈاں میں اوں کوں پورا کر گھناں تساں اوندے کیتے سجدے وچ ڈھہ پوا ہے۔

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اَجْمَعُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ ساریں فرشتیں سجدہ کیتے۔

اِلَّآ اِبْلِيْسَ اَبٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ سوائے ابلیس دے اوں انکار کیتے جو او سجدہ کرݨ والیں وچوں تھیوے۔

قَالَ يٰٓاِبْلِيْسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اللہ سئیں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیا تھئے جو توں سجدہ نئیں کیتا۔

قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهٗ مِنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَمَاٍ مَّسْنُوْنٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میں ایجھا نئیں جو ایجھے آدمی کوں سجدہ کراں جیکوں تیں ٹھیکری تے سڑیئے ہوئے کالے گارے کنیں پیدا کیتے۔

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ اللہ سئیں آکھئے توں اتھوں نکل ونج بے شک توں اڈھو کڈھیا ئیں۔

وَّاِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ تئیں تیڈے اتے لعنت۔

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں قیامت

دے ڈینہہ تیں مہلت ڈے۔

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈتی ویندی ہے۔

إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ ہک مقررہ وقت تیں۔

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے تے ہݨ میں زمین وچ گمراہی سوہݨی کرکے ڈکھیساں تے انہیں ساریں کوں گمراہ کرلیساں۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ سوائے انہیں بندیں دے جیڑھے تیڈے خاص ہوسن۔

قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ﴿٤١﴾

۴۲۔ اللہ سئیں آکھئے میڈو آوݨ دا سدھا رستہ ایہو ہے۔

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ بے شک میڈے بندیں کوں توں قابو نہ کرسگسیں سوائے انہیں دے جیڑھے گمراہ تھی کے تیڈے پچھوں ٹرن۔

وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاہ

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ اوندے ست دروازے ہن تے انہیں وچوں ہر دروازے دا حصہ ونڈیا ہوئے۔

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ بے شک متقی باغیں تے چشمیں وچ رہسن۔

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ داخل تھی ونجو۔

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دا بغض اساں کڈھ ڈیسوں تے او آمݨے سامݨے بھراں وانگے تختیں تے بیٹھے ہوسن۔

لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ ﴿٤٨﴾

۴۹۔ نہ انہیں کوں اوندے وچ تھکیڑا تھیسی تے نہ او اتھوں کڈھے ویسن۔

نَبِّئْ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٤٩﴾

۵۰۔ توں میڈے بندیں کوں ڈس ڈے بے شک میں بہوں بخشݨ والا تے مہربان ہاں۔

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ﴿٥٠﴾

۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب دی ڈکھ آلا عذاب۔

وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ ﴿٥١﴾

۵۲۔ انہیں کوں ابراہیم دے مہانیں دے متعلق ڈس۔

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ

۵۳۔ جڈاں او اوندو آئے انہیں آکھئے سلامتی

وَجِلُوْنَ ۝۵۲
ہوسے۔ اوں آکھئے اساں تساں کنیں ڈر دے پئے ہیں۔

قَالُوْا لَا تَوْجَلْ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ۝۵۳
۵۳۔ انہیں آکھئے ڈر ناں بے شک اساں تیکوں علم والے پتر دی خوشخبری ڈیندے ہیں۔

قَالَ اَبَشَّرْتُمُوْنِيْ عَلٰٓى اَنْ مَّسَّنِيَ الْكِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُوْنَ ۝۵۴
۵۵۔ اوں آکھئے کیا تساں میکوں ایجھے وقت وچ خوشخبری ڈیندے ہو جو میں بڈھا تھی گیاں تساں کیویں میکوں خوشخبری ڈیندے ہو۔

قَالُوْا بَشَّرْنٰكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُنْ مِّنَ الْقٰنِطِيْنَ ۝۵۵
۵۶۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں سچی خوشخبری ڈیندے ہیں توں نا امید نہ تھی۔

قَالَ وَمَنْ يَّقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهٖٓ اِلَّا الضَّآلُّوْنَ ۝۵۶
۵۷۔ اوں آکھیا اپنے رب دی رحمت کنیں کون ناامید تھیندے سوائے گمراہیں دے۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ۝۵۷
۵۸۔ اوں آکھیا اے قاصدو تہاڈا کم کیا ہے۔

قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ۝۵۸
۵۹۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹھے گئے ہیں

اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ؕ اِنَّا لَمُنَجُّوْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝۵۹
۶۰۔ سوائے لوط دے گھر والیں دے بے شک اساں انہیں ساریں کوں بچیسوں۔

اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنَآ ۙ اِنَّهَا لَمِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۝۶۰ ع
۶۱۔ سوائے اوندی زال دے ساڈا اندازہ ہے جو بے شک او پچھو رہن والیں وچوں ہے۔

فَلَمَّا جَآءَ اٰلَ لُوْطِ ۨ الْمُرْسَلُوْنَ ۝۶۱
۶۲۔ تے جڈاں او قاصد لوط دی قوم کنیں آئن

قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ۝۶۲
۶۳۔ انہیں آکھئے تساں اوپرے بندے ہو۔

قَالُوْا بَلْ جِئْنٰكَ بِمَا كَانُوْا فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ۝۶۳
۶۴۔ انہیں آکھئے سچی گال اے ہے جو اساں تہاڈو او خبر گھن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کریندان۔

وَاَتَيْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝۶۴
۶۵۔ اساں تہاڈو پکی خبر گھن کے آئے ہیں تے اساں بیشک سچے ہیں۔

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الَّيْلِ وَاتَّبِعْ اَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَّامْضُوْا حَيْثُ تُؤْمَرُوْنَ ۝۶۵
۶۶۔ توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں نال نکل ونج تے توں انہیں دے پچھو ٹر تہاڈے وچوں کوئی پچھوں نہ ڈیکھے تے ٹردے ونجو جتھے تہاکوں حکم۔

وَقَضَيْنَآ اِلَيْهِ ذٰلِكَ الْاَمْرَ اَنَّ دَابِرَ هٰٓؤُلَآءِ مَقْطُوْعٌ
۶۷۔ تے اساں اوں کوں اے گال ڈس ڈتی بے شک

مُّصْبِحِيْنَ ﴿۶۶﴾

انہیں لوکیں دا پاڑاں فجر نال پٹیج ولیسن ۔

وَجَآءَ اَهْلُ الْمَدِيْنَةِ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھجدے آئن ۔

قَالَ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ ضَيْفِيْ فَلَا تَفْضَحُوْنِ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ اوں آکھئے بے شک اے میڈے مہمان ہن تساں میکوں ذلیل نہ کرو۔

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَلَا تُخْزُوْنِ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذلیل نہ کرو۔

قَالُوْٓا اَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اساں ایرے غیرے دے ملݨ کنیں ہٹکیا نہ ہا ۔

قَالَ هٰٓؤُلَآءِ بَنٰتِيْٓ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ اوں آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کجھ کرݨے (جیرھاں تہاڈے وچ بطور ضمانت ہن)

لَعَمْرُكَ اِنَّهُمْ لَفِيْ سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپݨے نشے وچ گردان ۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِيْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ ڈینہہ چڑھݨ تاں انہیں کوں چکواوݨ والے عذاب پکڑ گھدے ۔

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ سِجِّيْلٍ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ اساں اوں وستی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتا تے اساں انہیں تے چھوٹے چھوٹے پتھریں دا مینہ وساڈتا ۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان ۔

وَاِنَّهَا لَبِسَبِيْلٍ مُّقِيْمٍ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ تے بے شک او وستی ہک پکے راہ تے ہے ۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ بے شک مومنیں واسطے ایندے وچ ہک نشان ۔

وَاِنْ كَانَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ لَظٰلِمِيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن ۔

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ ۘ وَاِنَّهُمَا لَبِاِمَامٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ اساں انہیں کوں سزا ڈتی تے اوڈوہیں وستیاں کھلے راہ تے ہن ۔

وَلَقَدْ كَذَّبَ اَصْحٰبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے ۔

وَاٰتَيْنٰهُمْ اٰيٰتِنَا فَكَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ تے اساں انہیں کوں نشان ڈتے ہن تے انہیں نشانیں کنیں منہ پھیر گھدے ۔

وَكَانُوْا يَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا اٰمِنِيْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر بݨیندے ہن ۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّیْحَةُ مُصْبِحِیْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے فجر ویلھے چکواوݨ والے عذاب انہیں کوں وی پکڑ گدے۔

فَمَآ اَغْنٰی عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا یَكْسِبُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے جیرھا کجھ او کمندے ہن اوں انہیں کوں کوئی فائدہ نئیں ڈتا۔

وَ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ مَا بَیْنَهُمَاۤ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِیَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِیْلَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جیرھا اوندے وچکار ہے حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوݨ والی ہے تے انہیں کوں چنگے طریقے نال معاف کر۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِیْمُ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ بے شک تیڈا رب بہوں پیدا کرݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَ لَقَدْ اٰتَیْنٰكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِیْ وَ الْقُرْاٰنَ الْعَظِیْمَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے بے شک اساں تیکوں ست ولا ولا پڑھیجݨ والیاں آیتاں تے وڈی شان آلا قرآن ڈتے ہے۔

لَا تَمُدَّنَّ عَیْنَیْكَ اِلٰی مَا مَتَّعْنَا بِهٖۤ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ وَ لَا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ انہیں وچوں کئی لوکیں کوں جیرھے جوڑے ہن اساں عارضی سامان تے فائدے ڈتن توں انہیں دو اکھیں پاڑ کے نہ ڈیکھ تے انہیں تے مونجھا نہ تھی تے مومنیں واسطے اپݨے پیار دا ہتھ جھکا ڈے۔

وَ قُلْ اِنِّیْۤ اَنَا النَّذِیْرُ الْمُبِیْنُ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے توں آکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

كَمَاۤ اَنْزَلْنَا عَلَی الْمُقْتَسِمِیْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ جیویں اساں تقسیم کرݨ والیں تے عذاب لہایا۔

الَّذِیْنَ جَعَلُوا الْقُرْاٰنَ عِضِیْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ جنہیں قرآن کوں کوڑی گالہیں دا پلندہ چا بݨایا ہا۔

فَوَ رَبِّكَ لَنَسْــٴَـلَنَّهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ تیڈے رب دی قسم اساں انہیں ساریں کوں پچھسوں۔

عَمَّا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ جو کجھ اے کریندے ہن۔

فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَ اَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ جو تیکوں حکم ڈتا ویندے توں کھول کے ڈس تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن۔

اِنَّا كَفَیْنٰكَ الْمُسْتَهْزِءِیْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ بے شک اساں تیکوں ٹھٹھا کرݨ والیں دے شر کنیں بچیسوں۔

الَّذِيْنَ يَجْعَلُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۚ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ جیڑھے اللہ دے نال ہے معبود بݨیدن اے جلدی جاݨ گھنسن۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّكَ يَضِيْقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُوْلُوْنَ ﴿۹۷﴾

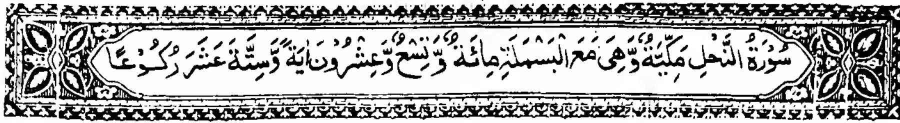
۹۸۔ تے بے شک اساں جاݨدے ہیں جو او آہدن اوندے نال تیڈا دل تنگ تھیندے۔

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِّنَ السّٰجِدِيْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ توں اپݨے رب دی تعریف نال تسبیح کر تے فرمانبردار بݨ۔

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتّٰى يَاْتِيَكَ الْيَقِيْنُ ﴿۹۹﴾ ع ۶

۱۰۰۔ تے توں اپݨے رب دی او تیں عبادت کریندا رہ جے تیں تیکوں موت آ ونجے۔

سورۃ نحل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیتاں تے ۱۶ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے مہربان۔

اَتٰۤى اَمْرُ اللّٰهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْهُ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ②

۲. اللہ دا حکم آ ویسی تساں اونکوں جلدی نہ منگوا تے جیرھا او شریک بݨیندن اوں کنیں او بہوں اچا ہے۔

يُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكَةَ بِالرُّوْحِ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖۤ اَنْ اَنْذِرُوْۤا اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّاۤ اَنَا فَاتَّقُوْنِ ③

۳. او فرشتیں کوں اپݨے حکم نال وحی ڈے کے اپݨے بندیں تیں لہیندے جیندے اتے چاہندے جو تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہاڈا معبود اں تے میں کنیں ڈرو۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ تَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ④

۴. آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتس او بہوں اچا ہے انہیں کنیں جنہیں کوں او شریک بݨیندن۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ ⑤

۵. انسان کوں نطفے کنیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا جھیڑے کار تھی ویندے۔

وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا ۚ لَكُمْ فِيْهَا دِفْءٌ وَّمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ⑥

۶. تے ڈنگریں کوں پیدا کیتے تہاڈے کیتے انہیں وچ گرمی دا سامان تے بے نفعے ہن تے انہیں دا ماس کھندے ہو۔

وَلَكُمْ فِيْهَا جَمَالٌ حِيْنَ تُرِيْحُوْنَ وَحِيْنَ تَسْرَحُوْنَ ⑦

۷. تے تہاڈے کیتے اوندے وچ سوہݨپ وی ہے جیلھے تساں رات کوں چرا کے ولیندے ہو تے جیلھے فجر نال چراوݨ واسطے چھڑیندے ہو۔

وَتَحْمِلُ اَثْقَالَكُمْ اِلٰى بَلَدٍ لَّمْ تَكُوْنُوْا بٰلِغِيْهِ اِلَّا بِشِقِّ الْاَنْفُسِ ؕ اِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ⑧

۸. تے او تہاڈے بار چا کے پریں انہیں شہریں تک گھن ویندن جنہیں تک تساں نہ پہنچ سگدے سوائے ایندے جو تساں اپݨے آپ کوں تکلیف ڈیو بے شک تہاڈا رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَّالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيْرَ لِتَرْكَبُوْهَا وَزِيْنَةً ؕ وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٩﴾

٩۔ تے گھوڑے تے خچرتے گڈا تہاڈی سواری تے سوبھپ کیتے پیدا کیتنس تے او پیدا کریسی جیرھیاں تساں نوھے جانڈے۔

وَعَلَى اللّٰهِ قَصْدُ السَّبِيْلِ وَمِنْهَا جَآئِرٌ ؕ وَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٠﴾ ع

١٠۔ تے سدھے راہ ڈکھالݨ دی اللہ دے ذمے ہے تے انہیں وچو کجھ ڈنگے رستے دی ہن جے اللہ اپݨی مرضی کریندا تے ساریں کوں ہدایت ڈے ڈیندا۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً لَّكُمْ مِّنْهُ شَرَابٌ وَّمِنْهُ شَجَرٌ فِيْهِ تُسِيْمُوْنَ ﴿١١﴾

١١۔ او او ہوئے جیں جھڑکنیں مینہ وسائے اوندے وچ تہاڈے واسطے پیوݨ دا پاݨی ہے تے ایندے نال وݨ تھیندن جیندے وچ تساں چرینڈے ہو۔

يُنْۢبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُوْنَ وَالنَّخِيْلَ وَالْاَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٢﴾

١٢۔ اوندے نال تہاڈے واسطے رڑھیں زیتون تے کھجیاں تے انگور تے ہرقسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانݨ۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۙ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ وَالنُّجُوْمُ مُسَخَّرٰتٌ بِاَمْرِهٖ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿١٣﴾

١٣۔ تے اوں تہاڈے واسطے رات ڈینہہ کوں خدمت وچ لا ڈتس تے سجھ تے چندر کوں وی تے تارے وی اوندے حکم نال خدمت وچ لگے ہین بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمَا ذَرَاَ لَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿١٤﴾

١٤۔ تے اوں تہاڈے کیتے کئی رنگیں دی شئیں زمین وچ پیدا کیتن بے شک ایندے وچ نصیحت حاصل کرݨ والی قوم کیتے نشانݨ۔

وَهُوَ الَّذِيْ سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَاْكُلُوْا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَّتَسْتَخْرِجُوْا مِنْهُ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاخِرَ فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿١٥﴾

١٥۔ تے او ہوئے جیں سمندر کوں خدمت تے لا ڈتے تاں جو تساں اوں کنیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اوں کنیں تساں کڈھو زیور جیرھے تساں پیندے ہو تے توں بیڑی ڈیہدیں او پاݨی کوں چریندی ہوئی ویندی تے تاں جو تساں اوندے فضل کوں گولو تے تساں شکر کرو۔

وَاَلْقٰى فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَاَنْهٰرًا وَّسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٦﴾

١٦۔ تے اوں زمین وچ پہاڑ بنائن تاں جو تساں چکرتیج نہ ونجو تے دریا تے رستے بݨائنس تاں جو تساں راہ گول

سگو۔

وَعَلٰمٰتٍ ؕ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے ایندے علاوہ بیاں وی نشانیاں ہن تے تاریں نال وی او رستے کوں ڈھبدن۔

اَفَمَنْ يَّخْلُقُ كَمَنْ لَّا يَخْلُقُ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ کیا جیرھا پیدا کریندے او اُوں جہی تھی سگدے جیرھا پیدا نئیں کریندا کیا تساں سمجھیندے نوھے۔

وَاِنْ تَعُدُّوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ لَا تُحْصُوْهَا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کوں گنڑو تے تساں نوں نہ گنڑ سگدے بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے مہربان۔

وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے اللہ جو تساں لکیندے ہو تے ظاہر کریندے ہو او جانڑدے۔

وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْـًٔا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے او اللہ دے سوا جینکوں سڈیندن او کجھ وی پیدا نئیں کر سگدے تے آپ پیدا تھئے ہوئے ہن۔

اَمْوَاتٌ غَيْرُ اَحْيَآءٍ ۚ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۙ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿۲۱﴾ ع

۲۲۔ او شریک سارے مردہ ان جیندے نئیں تے انہیں کوں اے وی پتہ نئیں جو کڈاں ول اٹھالئے ویسن۔

اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ قُلُوْبُهُمْ مُّنْكِرَةٌ وَّهُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تہاڈا خدا ہک تے جیرھے آخرت کوں نئیں منیندے انہیں دے دل حق کنیں انجانڑن تے او وڈائی کریندے ہین

لَا جَرَمَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اے گال پکی ہے جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر کریندن اللہ جانڑدے بے شک اللہ سئیں وڈائی کرنڑ والیں کوں چنگا نئیں جانڑدا۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ مَّاذَآ اَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۙ قَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو تہاڈے رب کیا شئے لہائی ہے او آہدن اے پہلے لوکیں دے قصّے ہن۔

لِيَحْمِلُوْٓا اَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۙ وَمِنْ اَوْزَارِ الَّذِيْنَ يُضِلُّوْنَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اَلَا سَآءَ مَا يَزِرُوْنَ ﴿۲۵﴾ ع

۲۶۔ او قیامت دے ڈینہہ اپنڑے بار وی پورے چیسن تے جنہیں کوں بغیر علم دے گمراہ کریندے ہن انہیں دے بار وی چیسن۔ سنڑو جیرھا او بار چیندے پین او بہوں برا ہے

قَدْ مَكَرَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَى اللّٰهُ بُنْيَانَهُمْ مِّنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَاَتٰىهُمُ

۲۷۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی تدبیراں کیتیاں ہن تے اللہ سئیں انہیں دی عمارتیں دے ایریں کنیں آئے اتو کنیں چھتاں

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

ڈھ پین تے انہیں کوں عذاب اتھوں آئے جتھوں او جانڑدے وی ناں ہن ۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ڈینہہ اللہ سئیں انہیں کوں ذلیل کریسی تے آکھسی او میڈے شریک کتھائیں جنہیں دی وجہ نال تساں دشمنی کریندے ہادے تے جینکوں علم ڈتا گئے او آکھسن بے شک اج کافریں تے ذلت تے مصیبت

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ ۖ فَأَلْقَوُا السَّلَمَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ ۚ بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اوں ویلھے کڈھیندن جیلھے او اپنڑی جانیں تے ظلم پئے کریندے ہوندن تے او آکھ کے صلح کرنڑ دی کوشش کریسن جو اساں تے کوئی برائی دا کم نئیں کیتا۔ ہا بے شک اللہ جو تساں کریندے ہادے بہوں جانڑدے ۔

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ فَلَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ پہہ ونجو اوندے وچ دیر تک رہو تے وڈائی کرنڑ والیں دا ٹکانڑہ بہوں بُرا ہے۔

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ ۚ قَالُوا خَيْرًا ۗ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۚ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ ۚ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣١﴾

۳۱۔ تے متقیں کوں آکھیا ویسی تہاڈے رب کیا لہائے او آکھسن بہوں چنگا ہے (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں کیتے ایں دنیا وچ دی بھلائی ہے تے آخرت دا گھر وی انہیں کیتے چنگا ہے تے متقیں واسطے گھر بہوں چنگا ہے۔

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ ۚ كَذَٰلِكَ يَجْزِي اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغن جیندے وچ او وہسن جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن جو او پسند کریسن انہیں کوں ملسی ایویں اللہ سئیں متقیں کوں بدلہ ڈیندے ۔

الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ ۙ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾

۳۳۔ جنہیں کوں فرشتے مریندن پاک حالت وچ او آہدن تہاڈے اتے سلامتی ہے جو تساں کریندے ہادے اوندی وجہ کنیں جنت وچ داخل تھی ونجو۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٤﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا تیڈے رب دا فیصلہ آونجے ایویں انہیں دی کیتا جیڑھے انہیں کنیں پہلے ہن تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نئیں کیتا او اپنڑے

آپ تے آپ ظلم کریندن ۔

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ انہیں دے عملیں دی سزا انہیں کوں آپکڑیٹے تے جیندے اتے او کھلدے ہن اوں عذاب انہیں کوں ولہیٹ گدھے ۔ ع

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ نَّحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن دُونِهِ مِن شَيْءٍ ۚ كَذَٰلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ ۚ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٥﴾

۳۶۔ تے مشرکیں آکھئے جے اللہ چاہندا تے اساں اوندے سوائے بئے کہیں دی عبادت نہ کروں ہا تے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شے ءِ حرام نہ کروں ہا الویں انہیں لوکیں وی کیتا ہا جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن رسولیں دا کم تے محض کھول کے پچا ڈیوݨ ۔

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۚ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾

۳۷۔ تے اساں ہر قوم وچ رسول پٹھین جو لساں اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کنیں بچو تے انہیں وچوں کجھ ہن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی کجھ اینجھے ہن جنہیں تے تباہی واجب تھی گئی ۔ تے تساں سارے ملک وچ پھرو تے ڈیکھو جو جھٹلاوݨ والیں دا انجام کیویں تھیندے ۔

إِن تَحْرِصْ عَلَىٰ هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَن يُضِلُّ ۖ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں تے بے شک اللہ سئیں اونکوں ہدایت نئیں ڈیندا جیرھے بنہیں کوں گمراہ کرن تے انہیں دا کوئی امدادی نئیں ۔

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ ۙ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَن يَمُوتُ ۚ بَلَىٰ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قسماں کھادن جو جیرھا مر ویسی او ولا جیندا نہ تھیسی تے اکثر لوک جاݨدے نہیں جو اے اللہ دا پکا وعدہ ہِے ۔

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے کافریں کوں پتہ لگ ونجے جو بے شک او کوڑن ۔

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَن نَّقُولَ لَهُ كُن فَيَكُونُ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ اساں جیرھے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلھے اساں صرف اے آہدے ہیں تھی ونج تے او تھی ویندے ع

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَوْ كَانُوا

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت کیتی ہِے اللہ دے رستے وچ اساں اوں کوں دنیا وچ

يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۱﴾

ضرور چنگی جا ڈیسوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا ہے جے او جانن ہا۔

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جنہیں صبر کیتے تے اپنڑے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْــَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ اساں تیں کنیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنا کے بھیجیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے تساں نوہے جانڑدے تے تساں یاد رکھنڑ والیں کنیں پچھ گھنو۔

بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ ۗ وَاَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم ڈے کے بھیجیا ہا۔ تے تیڈو اساں کامل ذکر لہائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے ڈسیں جو انہیں دو لہایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

اَفَاَمِنَ الَّذِيْنَ مَكَرُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّخْسِفَ اللّٰهُ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ کیا او لوک جیڑھے گندیاں تدبیراں کریندن او امن وچ ہن جو اللہ سئیں انہیں کوں زمین وچ ذلیل کر ڈیوے یا انہیں تے عذاب اتھوں آوے جتھوں او جانڑدے وی نہ ہوون۔

اَوْ يَاْخُذَهُمْ فِيْ تَقَلُّبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ یا انہیں کوں سفریں وچ پکڑے تے او اللہ سئیں کوں ہرا نئیں سگدے۔

اَوْ يَاْخُذَهُمْ عَلٰى تَخَوُّفٍ ۭ فَاِنَّ رَبَّكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہولے ہولے پکڑے تے بے شک تیڈا رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ يَّتَفَيَّؤُا ظِلٰلُهٗ عَنِ الْيَمِيْنِ وَالشَّمَاۗىِٕلِ سُجَّدًا لِّلّٰهِ وَهُمْ دٰخِرُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ کیا انہیں نئیں ڈٹھا جو شئے اللہ سئیں پیدا کیتی ہے اوندا پچھاواں کھبے پاسوں وی تے سجے پاسوں وی ذلیل تھی کے اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھردا رہ ویندے۔

وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَاۗبَّةٍ وَّالْمَلٰۗىِٕكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی ہے جو آسمانیں وچ تے جو زمین وچ جانور تے فرشتے ہن تے او وڈائی نئیں کریندے

يَخَافُوْنَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴿۵۰﴾ السجدۃ

۵۰۔ اپنڑے رب کنیں جیڑھا انہیں دے اتے ہے اوں کنیں ڈردن تے جیڑھی گال دا حکم ڈتا ویندے اوہی کریندن۔

وَقَالَ اللّٰهُ لَا تَتَّخِذُوْٓا اِلٰـهَيْنِ اثْنَيْنِ ۚ اِنَّمَا هُوَ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَاِيَّايَ فَارْهَبُوْنِ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ اللہ سئیں آکھے تساں ڈو معبود نہ بناؤ تہاڈا معبود ہک ہے تے تساں میں کنیں ڈرو۔

وَلَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ لَهُ الدِّيْنُ وَاصِبًا ۭ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَتَّقُوْنَ ۝۵۲

۵۲۔ جو آسمانیں وچ تے زمینیں وچ اے او اللہ دا ہے تے فرمانبرداری اوندا ہمیشہ حق کیا اللہ دے سوا کہیں بئے کنیں ڈر دے ہو۔

وَ مَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللّٰهِ ثُمَّ اِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْـَٔـرُوْنَ ۝۵۳

۵۳۔ جیرھی نعمت تہاکوں ملی ہے او اللہ کنیں ہے تے جڈاں تہاکوں کوئی تکلیف پہنچدی ہے تساں ہوندو فریاد کریندے ہو

ثُمَّ اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُوْنَ ۝۵۴

۵۴۔ ول جڈاں او تکلیف تساں کنیں دور کر ڈیندے تساں وچوں ہک ٹولہ ہوں ویلھے اپنڑے رب دا شریک بناون پے ویندے۔

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۣ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۝۵۵

۵۵۔ تاں جو او انکار کرن جو اساں انہیں کو ڈتے تساں فائدہ چا گھنو جلدی تہاکوں پتہ لگ ویسی۔

وَ يَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنٰهُمْ ۭ تَاللّٰهِ لَتُسْـَٔـلُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ۝۵۶

۵۶۔ تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں ہک حصہ انہیں (معبودیں) کیتے بنا گھندن جنہیں کوں او جانڑدے نئیں اللہ دی قسم جیرھا کوڑ تساں گھڑیندے ہو تساں کنیں ضرور پچھا ویسی۔

وَ يَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَهٗ ۙ وَ لَهُمْ مَّا يَشْتَهُوْنَ ۝۵۷

۵۷۔ او اللہ کیتے دھیریں بنڑیندن او پاک تے انہیں کیتے او ہے جو او چاہندن۔

وَ اِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّ هُوَ كَظِيْمٌ ۝۵۸

۵۸۔ تے جڈاں انہیں کوں کہیں چھوہر دے پیدا تھیونڑ دی خبر ملے اوندا منہ کالا تھی ویندے تے او کاوڑ پیتی پیا ہوندے۔

يَتَوَارٰى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوْٓءِ مَا بُشِّرَ بِهٖ ۭ اَيُمْسِكُهٗ عَلٰى هُوْنٍ اَمْ يَدُسُّهٗ فِي التُّرَابِ ۭ اَلَا سَاۗءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝۵۹

۵۹۔ جیرھی خبر اونکوں ڈتی گئی ہے اوندی برائی کنیں او لوکیں کنیں لکدے۔ کیا اونکوں ذلت دے نال رکھ گھنے یا مٹی وچ پور ڈیوے۔ سنڑو بہوں گندہ ہے جو او فیصلہ کریندن

لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ ۚ وَ لِلّٰهِ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى ۭ وَ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۶۰

۶۰۔ جیرھے آخرت تے ایمان نئیں اینددے انہیں دی حالت بہوں بری ہے تے اللہ دی شان بہوں اچی ہے تے او بہوں غالب تے بہوں سیانڑاں ہے۔

ع ۱۴

وَ لَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَّا تَرَكَ عَلَيْهَا

۶۱۔ جے لوکیں کوں اللہ انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں پکڑ

مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۶۲﴾

گھنے ہا تے زمین تے کوئی جانور نہ چھوڑے ہا اصل او انہیں کوں مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویندے تے نہ او ہک لحظہ پچھورہ کے نچ سگدن تے نہ اگو نکل کے۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ مَا يَكْرَهُوْنَ وَتَصِفُ اَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ اَنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى ۗ لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَاَنَّهُمْ مُّفْرَطُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳. تے اللہ سئیں دا سطے او شئے بنیدن جیرھی آپ ناپسند کریندن تے انہیں دیاں زباناں کوڑ مریندن بیشک جو انہیں دا سطے چنگائی ہے۔ بے شک انہیں کیتے دوزخ دی بھاہ ہے تے بے شک او اوندے وچ چھوڑ ڈتے ویسن۔

تَاللّٰهِ لَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۴﴾

۶۴. اللہ دی قسم تیں کنیں پہلے اساں قومیں دو رسول پٹھین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کوں سوہنے کر کے ڈکھالین اج او انہیں دا مالک تے انہیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

وَمَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِى اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۙ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵. اساں تیڈے کتاب ایں دا سطے لہائی ہے جو توں انہیں کوں او گالھیں کھول کے ڈسا ڈے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آنڑ والیں کیتے۔

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶. تے اللہ سئیں جھڑ کنیں مینہ وسائے تے اوندے نال برزمین کوں آباد کیتس بے شک ایندے وچ سنڑ والی قوم کیتے نشانی۔

وَاِنَّ لَكُمْ فِى الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۭ نُسْقِيْكُمْ مِّمَّا فِيْ بُطُوْنِهٖ مِنْۢ بَيْنِ فَرْثٍ وَّدَمٍ لَّبَنًا خَالِصًا سَآئِغًا لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷. تے بے شک تہاڈے واسطے ڈنگریں وچ سبق اساں تہاکوں انہیں دے ڈڈھیں وچوں خالص کھیر پھوسی تے رت دے وچوں کڈھ کے پلیندے ہیں جیرھا پیونڑ والیں دا سطے نگلیندے ویندا۔

وَمِنْ ثَمَرٰتِ النَّخِيْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْهُ سَكَرًا وَّرِزْقًا حَسَنًا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸. تے کھجی تے انگوریں دے پھلیں نال تساں شراب بنڑیندے ہو تے چنگا رزق بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانی۔

وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِيْ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا

۶۹. تے تیڈے رب ماکھی دی مکھی کوں وحی کیتی جو توں

وَّمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُوْنَ ۝۶۸

پہاڑیں وچ گھر بݨا تے وݨیں وچ وی تے جیرھیاں اوجھیں بݨیندن۔

ثُمَّ كُلِىْ مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ فَاسْلُكِىْ سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ؕ يَخْرُجُ مِنْۢ بُطُوْنِهَا شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ فِيْهِ شِفَآءٌ لِّلنَّاسِ ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ۝۶۹

۷۰۔ تے ول ہر قسم دا پھل کھا گھِیں توں اپݨے رب دے ڈسیئے ہوئے سوکھے راہیں تے ٹر۔ انہیں دے ڈِڈھیں وچوں ہک پیوݨ دی شئے نکلدی ہے جیندے رنگ مختلف ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفاء ہے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانی۔

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفّٰىكُمْ ۟ۙ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰٓى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَىْ لَا يَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْـًٔا ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ ۝۷۰

۷۱۔ تے اللہ سئیں تہاکوں پیدا کریندے تے ول تہاکوں مریس تے تہاڈے وچوں کجھ ایجھیں جیرھے عمر دے ذلیل حصے تئیں پچا ڈتے ویندن تاں جو او علم دے باوجود کجھ نہ جاݨ سگن۔ بے شک اللہ بہوں جاݨݨ والا تے بہوں قادر۔

وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ ۚ فَمَا الَّذِيْنَ فُضِّلُوْا بِرَآدِّىْ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَآءٌ ؕ اَفَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ۝۷۱

۷۲۔ تے اللہ سئیں تہاڈے وچوں کجھ کوں بئیں تے رزق وچ ودھائے تے جنہیں کوں ودھ رزق ملئے اپݨے رزق کوں باہنیں دو نئیں ولیندے جو او انہیں دے برابر دے حصے دار بݨ ونجن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَّرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ؕ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَتِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ۝۷۲

۷۳۔ تے اللہ سئیں تہاڈے کیتے تہاڈے وچوں تہاڈیاں زالیں بݨائن تے تہاڈی زالیں کنیں پتر تے پوترے پیدا کیتنس تے اوں تہاکوں پاک شئیں دا رزق ڈتے کیا او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ شَيْـًٔا وَّلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ۝۷۳

۷۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرھے آسمانیں تے زمین وچوں کجھ وی ڈیوݨ دا اختیار نئیں رکھیندے تے نہ او اے طاقت رکھیسن۔

فَلَا تَضْرِبُوْا لِلّٰهِ الْاَمْثَالَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۷۴

۷۵۔ تساں اللہ دے متعلق گالہیں نہ بݨاؤ بے شک اللہ جاݨدے جو تساں لوتے جاݨدے۔

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوْكًا لَّا يَقْدِرُ عَلٰى شَىْءٍ

۷۶۔ اللہ سئیں ہک باہنیں بندے دی مثال بیان کریندے

وَمَنْ رَّزَقْنٰهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَّجَهْرًا ۭ هَلْ يَسْتَوٗنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۷۵

جیرھا کہیں گال دی وی طاقت نئیں رکھیندا تے جیکوں اللہ سئیں اپنے ولوں چنگا رزق ڈِتا ہوئے تے اوندے وچوں لُک کے وی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہوئے کیا اے ڈوہیں ہکو جہیں تھی سگدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلَيْنِ اَحَدُهُمَآ اَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلٰي شَيْءٍ وَّهُوَ كَلٌّ عَلٰي مَوْلٰىهُ ۙ اَيْنَمَا يُوَجِّهْهُّ لَا يَاْتِ بِخَيْرٍ ۭ هَلْ يَسْتَوِيْ هُوَ ۙ وَمَنْ يَّاْمُرُ بِالْعَدْلِ ۙ وَهُوَ عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۷۶

ع ۱۱

۷۷۔ اللہ سئیں ڈو آدمیں دی مثال بیان کریندے انہیں وچوں ہک گونگا ہے جیرھا کہیں شئے دی طاقت نئیں رکھیندا تے مالک تے بارِ جتھے منہ کریندے چنگائی نال نئیں ولدا کیا او جیرھا انصاف دا حکم ڈیندے تے سدھے رستے تے ہے ہکو جہیں تھی سگدن۔

وَلِلّٰهِ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَآ اَمْرُ السَّاعَةِ اِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۷۷

۷۸۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے قیامت دا معاملہ اکھ دے جھپکݨ آلی کار، یا ایں کنیں وی زیادہ کولہوء بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے قادرء۔

وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُمْ مِّنْۢ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَـيْـــًٔا ۙ وَّجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصٰرَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۙ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۷۸

۷۹۔ تے اللہ سئیں تہاکوں تہاڈیں ماویں دے ڈِڈھیں وچوں کڈھیے تساں کجھ وی نہ جاݨدے ہاوے تے تہاڈے کیتے کن اکھیں تے دِل بݨائینسی تاں جو تساں شکر کرو۔

اَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرٰتٍ فِيْ جَوِّ السَّمَاۗءِ ۭ مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا اللّٰهُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۷۹

۸۰۔ کیا انہیں پکھیں کوں نئیں ڈِٹھا جیرھے آسمان دی فضا وچ ہن تے خدمت کریندے پین۔ انہیں کوں اللہ دے سوا بیا کوئی نئیں روکی کھڑا۔ بے شک ایندے وچ مومن قوم کیتے نشانِن۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْۢ بُيُوْتِكُمْ سَكَنًا وَّجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ جُلُوْدِ الْاَنْعَامِ بُيُوْتًا تَسْتَخِفُّوْنَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامَتِكُمْ ۙ وَمِنْ اَصْوَافِهَا وَاَوْبَارِهَا وَاَشْعَارِهَآ اَثَاثًا وَّمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ۸۰

۸۱۔ تے اللہ سئیں تہاڈے گھریں کوں تہاڈے رہݨ کیتے بݨائے تے ڈنگریں دے چمیں نال وی گھر بݨائینسی سفر دے ڈینہیں وچ وی تے گھریں وچ وی او تہاڈے کیتے ہولے پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے والیں نال سامان بݨیندےء تے ہک وقت تیں فائدہ چیندےء۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِّمَّا خَلَقَ ظِلٰلًا

۸۲۔ تے اللہ جو پیدا کیتے اوندے وچوں کجھ چھاویں اگیائن

وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا وَّجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيْلَ تَقِيْكُمُ الْحَرَّ وَسَرَابِيْلَ تَقِيْكُمْ بَاْسَكُمْ كَذٰلِكَ يُتِمُّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْلِمُوْنَ ﴿۸۲﴾

تے پہاڑیں وچ تہاڈے کیتے لکݨ دیاں جہیں بݨائن تے تہاڈے کیتے چولے بݨائنس جنہاں نال تساں گرمی کنیں بچدے ہو تے کجھ چولے جیرھے تہاکوں جنگ دے ویلھے بچیندن۔ ایویں او تہاڈے تے اپݨی نعمتاں پوریاں کریندے تاں جو تساں فرمانبردار بݨو۔

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ تے جے او پھر ونجن تے تیڈے اتے کھلا پچا ڈیوݨ فرض۔

يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوْنَهَا وَاَكْثَرُهُمُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ اللہ دی نعمت کوں او سنجیݨدن تے ول انکار کریندن تے اکثر لوک کافرن۔

ع ۱۱

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے جڈاں اساں ہر امت دچوں ہک گواہ کھڑا کریسوں ول کافراں کوں اجازت نہ ہوسی تے نہ عذر قبول کیتا ویسی

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے جڈاں ظالم عذاب ڈیکھسن انہیں کنیں او ہلکا نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں کوں ڈھل ڈتی ویسی۔

وَاِذَا رَاَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا شُرَكَآءَهُمْ قَالُوْا رَبَّنَا هٰٓؤُلَآءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِيْنَ كُنَّا نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِكَ فَاَلْقَوْا اِلَيْهِمُ الْقَوْلَ اِنَّكُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے مشرک جڈاں اپݨے شریکیں کوں ڈیکھسن تے او آکھسن جو اے ساڈے رب اے ہن ساڈے شریک جنہیں کوں اساں تیڈے سوا سڈیندے ہاسے او گال انہیں دے منہ تے ولا ڈیسن تے آکھسن تساں کوڑے ہو

وَاَلْقَوْا اِلَى اللّٰهِ يَوْمَئِذِ ِۨالسَّلَمَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے اوں ڈینہہ او اللہ دے سامݨے اپݨی فرمانبرداری ظاہر کریسن تے جیرھا کجھ او گھڑیندے ہن انہیں کنیں گم تھی ویسی۔

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ زِدْنٰهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يُفْسِدُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ جنہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن اساں انہیں کوں ایں عذاب کنیں ودھ بیا عذاب ڈیسوں جو او زمین وچ بگیڑ گھتیندے ہن۔

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِيْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا عَلَيْهِمْ مِّنْ اَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيْدًا عَلٰى هٰٓؤُلَآءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلاف انہاں وچوں ہک گواہ کھڑا کریسوں تے اساں تیکوں وی انہیں دے اتے گواہ بݨیسوں تے اساں اے کتاب تیڈے اتے

ع ۱۲ / ۱۸

لہائی ہِ جیہڑی ہر شئے کوں بیان کریندی ہِ تے ہدایت تے رحمت تے مسلمانیں کیتے خوشخبری ہِ ۔

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَالْبَغْيِ ۚ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ بے شک اللہ سئیں انصاف تے احسان دا حکم ݙیندے تے قریبی سکیں کوں ݙیوݨ دا تے بے حیائی تے گندیں گالہیں تے بغاوت کنیں رکیندے ۔ او تہاکوں نصیحت کریندے تاں جو تساں سمجھو۔

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدتُّمْ وَلَا تَنقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا ۚ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تے جݙاں تساں اللہ نال وعدہ کیتے اونکوں پورا کرو تے اپݨے قسمیں کوں پکا کرݨ دے بعد نہ تروڑو کیوں جو تساں اللہ کوں اپݨے قسم نال ضامن بݨا گھدا ہا بے شک اللہ سئیں جو تساں کریندے ہو جاݨدے۔

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِن بَعْدِ قُوَّةٍ أَنكَاثًا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ أَن تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ ۚ إِنَّمَا يَبْلُوكُمُ اللَّهُ بِهِ ۚ وَلَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تساں اوں تریمت آلی کار نہ تھیوو جیں اپݨا سُتر کتݨ تے پکا کرݨ دے بعد ٹوٹے ٹوٹے کر ݙتا ہا۔ تساں اپݨے قسمیں کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ بݨیندے ہِو تاں جو ہک قوم ݙوجھی قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونڄے ۔ اللہ تہاݙی ایندے نال صرف ازمائش کریندے تے تاں جو قیامت دے ݙینہہ اللہ سئیں تہاکوں صاف صاف ݙس ݙیسی جو تساں اختلاف کریندے پئے ہو۔

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِن يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَلَتُسْأَلُنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ جے اللہ چاہندا تے تساں ساریں کوں ہک امت بݨا ݙیوے ہا تے اصل جیڑھا چاہندے اونکوں اللہ گمراہ کریندے تے جیڑھا چاہندے اونکوں سدھا رستہ ݙکھیندے تے جو کجھ تساں کریندے ہِو اوندے بارے وچ تساں کنیں ضرور پچھا ویسی

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدتُّمْ عَن سَبِيلِ اللَّهِ ۖ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ تے تساں اپݨے قسمیں کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ نہ بݨاؤ نہ تاں پیر جمݨ دے بعد تلک پوسی تے تساں بُرا نتیجہ چیسو اِت گالہوں جو تساں لوکیں کوں اللہ دے رستے کنیں روکئے تے تہاݙے کیتے وݙا عذاب ۔

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ إِنَّمَا عِندَ اللَّهِ

۹۶۔ تے تساں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٩٥﴾

ویکھو جو اللہ کنیں ہے او تہاڈے واسطے چنگا ہے جے تساں جانڑدے ہو۔

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِيْنَ صَبَرُوْٓا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾

۹۷۔ جو تساں کنیں ہے او مک ویسی تے جو اللہ کنیں ہے او باقی رہنڑ والا ہے تے جیرھے صبر کریندن اساں انہیں کوں انہیں دے عملیں دا ضرور چنگا بدلہ ڈیسوں۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً ۚ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ تے جیرھا جوان تے تریمت جو وی چنگا کم کریسی تے ہوسے مومن اساں اونکوں پاک زندگی ڈیسوں تے اساں انہیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق بہترین بدلہ ڈیسوں۔

فَاِذَا قَرَاْتَ الْقُرْاٰنَ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ تے جڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود کنیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

اِنَّهٗ لَيْسَ لَهٗ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ بے شک مومنیں تے اپنڑے رب دے بھروسہ کرنڑ والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نئیں تھیندا۔

اِنَّمَا سُلْطٰنُهٗ عَلَى الَّذِيْنَ يَتَوَلَّوْنَهٗ وَالَّذِيْنَ هُمْ بِهٖ مُشْرِكُوْنَ ﴿١٠٠﴾ ع

۱۰۱۔ اوندا غلبہ صرف انہیں لوکیں تے ہے جیرھے اوندے نال دوستی لیندن تے اوندی وجہ کنیں شرک کریندن۔

وَاِذَا بَدَّلْنَآ اٰيَةً مَّكَانَ اٰيَةٍ ۙ وَّاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوْٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مُفْتَرٍ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ تے جڈاں اساں کہیں نشان دی جا تے بیا نشان گھن اندے ہیں تے اللہ بہوں جانڑدے جو کجھ او لہیندے او آہدن توں تے کوڑا ہویں۔ اصل اکثر لوک جانڑدے نئیں۔

قُلْ نَزَّلَهٗ رُوْحُ الْقُدُسِ مِنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَهُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ توں آکھ ڈے تیڈے رب کنیں روح القدس اونکوں سچائی نال لہائے تاں جو مومنیں دے قدم جما ڈیوے تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ہے۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُوْلُوْنَ اِنَّمَا يُعَلِّمُهٗ بَشَرٌ ۭ لِسَانُ الَّذِيْ يُلْحِدُوْنَ اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّ وَّهٰذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِيْنٌ ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ تے اساں جانڑدے ہیں جو او آہدن جو اینکوں بیا آدمی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریندن اوندی زبان تے عجمی ہے تے اے زبان تے کھلی عربی ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۙ لَا يَهْدِيْهِمُ اللّٰهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿١٠٤﴾

۱۰۵۔ بے شک جیرھے لوک اللہ دی آیات کوں نئیں منیندے اللہ انہیں کوں ہدایت نئیں ڈیندا تے انہیں کیتے

ڈکھ آلا عذاب۔

اِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۚ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ صرف کوڑ او ہے گھڑیندن جیرھے اللہ دی آیات تے ایمان نئیں انیدے تے اوہے کوڑن۔

مَنْ كَفَرَ بِاللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ اِيْمَانِهٖٓ اِلَّا مَنْ اُكْرِهَ وَ قَلْبُهٗ مُطْمَئِنٌّۢ بِالْاِيْمَانِ وَلٰكِنْ مَّنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللّٰهِ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ جنہیں اللہ دے منڑ دے بعد اوندا انکار کرن سوائے انہیں دے جنہیں تے جبر کیتا گیا ہوے تے انہیں دے دل مطمئن ہون ایمان تے تے جیں اپنا سینہ کفر کیتے کھول ڈتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں دے کیتے وڈا عذاب۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ ۙ وَ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ اے ایں وا سطے ہے جو انہیں دنیا دی زندگی کوں آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک اللہ کافر قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ اَبْصَارِهِمْ ۚ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْغٰفِلُوْنَ ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ ایجھے لوک جنہیں دے دلیں تے کنیں تے اکھیں تے اللہ مہر لا ڈتی ہے تے ایجھے لوک غافلن۔

لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ پکی گال جو اے لوک آخرت وچ گھاٹا پاون والن

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ هَاجَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا فُتِنُوْا ثُمَّ جٰهَدُوْا وَ صَبَرُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْۢ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۱۰﴾ ع

۱۱۱۔ پچھیں بے شک انہیں لوکیں کیتے جیرھے ڈکھ پاون دے بعد ہجرت کر گیئن تے جہاد کیتے نیں تے صبر کیتے نیں تیڈا رب بہوں بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يَوْمَ تَاْتِيْ كُلُّ نَفْسٍ تُجَادِلُ عَنْ نَّفْسِهَا وَ تُوَفّٰى كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَ هُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۲۔ جڈاں ہر جان اپنڑی جان دے متعلق جھیڑا کریندا ادسی تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ اٰمِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَّاْتِيْهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِّنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّٰهِ فَاَذَاقَهَا اللّٰهُ لِبَاسَ الْجُوْعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۳۔ اللہ سئیں ہک وستی دی مثال بیان کریندے جیرھی امن وچ تے اطمینان وچ ہائی تے اونکوں کھلا رزق ملدا ہا ہر پاسو اوں اللہ دی نعمتیں دی ناشکری کیتی تے اللہ سئیں اونکوں بکھ تے ڈر دا لباس پوا ڈتا ات گالہوں جو او عمل کریندے ہن۔

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مِّنْهُمْ فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمُ

۱۱۴۔ تے انہیں وچ انہیں دو سا ڈا ہک رسول آئے انہیں

الْعَذَابُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ﴿۱۱۳﴾

اونکوں جھٹلا ڈِتے ول عذاب انہیں کوں پکڑ گِدھے کیوں جو او ظالم ہن۔

فَكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۪ وَّاشْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ جو تہاکوں اللہ حلال تے پاک مال ڈِتے اوندے وچوں تساں کھاؤ تے جے تساں اوندی عبادت کریندے ہو تے اوندی نعمت دا شکر کرو۔

اِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَّ لَا عَادٍ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶۔ اوں تہاڈے اتے مردار تے رت تے جنامے دا ماس تے جیرھا اللہ دے ناں دی بجائے بے دے ناں تے کُٹھا ونجے حرام کیتے تے جیرھا مجبور تھی ونجے تے اپنی خواہش نہ ہوس تے حد کنیں نہ ودھے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

وَلَا تَقُوْلُوْا لِمَا تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هٰذَا حَلٰلٌ وَّهٰذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُوْنَ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں تہاڈیاں زباناں کوڑ مریندن انہیں نال اے ناں آکھو جو اے حلال تے اے حرام تاں جو تساں اللہ تے کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او کامیاب نئیں تھیندے۔

مَتَاعٌ قَلِيْلٌ ۪ وَّلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۸۔ تھوڑا فائدہ ہے تے انہیں کیتے دردناک عذاب

وَعَلَى الَّذِيْنَ هَادُوْا حَرَّمْنَا مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ تے یہودیں تے اساں او حرام کیتا ہا جو ایں کنیں پہلے اساں تیکوں ڈسئے اساں انہیں تے ظلم نئیں کیتا تے اصل او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ اِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِيْنَ عَمِلُوا السُّوْٓءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوْا مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ وَاَصْلَحُوْٓا ۙ اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۰۔ جیرھے لاعلمی وچ برائی کرن تے ولا توبہ کرن تے اصلاح کرن بے شک تیڈا رب ایندے بعد بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

ع ۱۵ / ۲۱

اِنَّ اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِّلّٰهِ حَنِيْفًا ؕ وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۲۱﴾

۱۲۱۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہا تے اللہ دا پورا فرمانبردار ہا تے خدا کوں ہک منݨ والا ہا تے مشرکیں وچوں نہ ہا۔

شَاكِرًا لِّاَنْعُمِهٖ ؕ اِجْتَبٰىهُ وَهَدٰىهُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۲۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرݨ والا ہا تے اونکوں اوندے رب چݨ گِدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنمائی کیتی۔

وَاٰتَيْنٰهُ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً ؕ وَاِنَّهٗ فِى الْاٰخِرَةِ لَمِنَ

۱۲۳۔ اساں اونکوں دنیا وچ وی چنگائی ڈِتی تے آخرت

الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۲۳﴾

وچ او نیک لوکیں وچ ہا۔

ثُمَّ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۭ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ ول اساں تیڈے و دی کیتی جو توں ہک خدا دے منّݨ والے ابراہیم دے مذہب دی پیروی کر جیڑھا مشرکیں وچوں نہ ہا۔

اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِيْنَ اخْتَلَفُوْا فِيْهِ ۭ وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

۱۲۵۔ چھݨ چھݨ دی سزا انہیں کیتے ہائی جیں اوندے وچ اختلاف کیتے تے بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کریسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

اُدْعُ اِلٰى سَبِيْلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۭ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ توں اپݨے رب دی راہ دو سمجھ تے چنگی نصیحت نال سڈ تے سارِیں کنیں چنگے طریقے نال انہیں نال بحث کر بے شک تیڈا رب انہیں کوں جاݨدے جیڑھے اوندے رستے کنیں گمراہ تھی گئین تے انہیں کوں دی جیڑھے ہدایت پاگئین

وَاِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوْا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبْتُمْ بِهٖ ۭ وَلَىِٕنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِّلصّٰبِرِيْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۷۔ تے جے سزا ڈیوو تے اتنی سزا ڈیوو جتنی انہیں تہاکوں تکلیف ڈتی ہے تے جے تساں صبر کریسو اے صبر کرݨ والیں کیتے چنگا ہے

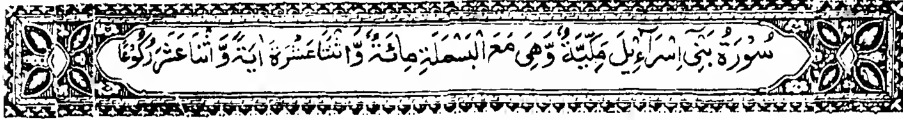
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ اِلَّا بِاللّٰهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۸۔ توں صبر کر تے تیڈا صبر محض اللہ دے کیتے ہے تے انہیں تے غم نہ کر تے جیڑھیاں او تدبیراں کریندن توں انہیں دی وجہ کنیں تنگی محسوس نہ کر۔

اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَّالَّذِيْنَ هُمْ مُّحْسِنُوْنَ ﴿۱۲۹﴾

۱۲۹۔ بے شک اللہ سئیں متقیں دے نال تے انہیں نال جیڑھے نیکی کریندن۔

ع ۱۶ ۲۲

سورۃ بنی اسرائیل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیتاں تے ۱۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سُبْحٰنَ الَّذِیْٓ اَسْرٰی بِعَبْدِهٖ لَیْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَی الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذِیْ بٰرَکْنَا حَوْلَهٗ لِنُرِیَهٗ مِنْ اٰیٰتِنَا ؕ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ ②

۲۔ پاک او ذات جیرھی اپݨے بندے کوں راتو رات مسجد حرام کنیں مسجد اقصیٰ دو گھن گئی جیندے چودھارو اساں برکت ڈتی ہے تاں جو اساں اونکوں اپݨے نشان ڈکھاوں بے شک او بھوں سݨݨ والا تے بھوں ڈیکھݨ والا ہے۔

وَاٰتَیْنَا مُوْسَی الْکِتٰبَ وَجَعَلْنٰهُ هُدًی لِّبَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ اَلَّا تَتَّخِذُوْا مِنْ دُوْنِیْ وَکِیْلًا ③

۳۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے ہدایت بݨایا تے تساں میڈے سوا کہیں کوں کارساز نہ بݨاؤ۔

ذُرِّیَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ ؕ اِنَّهٗ کَانَ عَبْدًا شَکُوْرًا ④

۴۔ نسل ہائی جینکوں اساں نوح دے نال سوار کیتا ہا بے شک او بھوں شکرگزار بندہ ہا۔

وَقَضَیْنَآ اِلٰی بَنِیْٓ اِسْرَآءِیْلَ فِی الْکِتٰبِ لَتُفْسِدُنَّ فِی الْاَرْضِ مَرَّتَیْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا کَبِیْرًا ⑤

۵۔ تے بنی اسرائیل کوں ایں کتاب وچ اساں اے گال ڈس ڈتی ہائی جو تساں زمین وچ ڈو دفعہ فساد کریسو تے وڈی منہ زوری تے وڈائی کریسو۔

فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ اُوْلٰىهُمَا بَعَثْنَا عَلَیْکُمْ عِبَادًا لَّنَآ اُولِیْ بَاْسٍ شَدِیْدٍ فَجَاسُوْا خِلٰلَ الدِّیَارِ ؕ وَکَانَ وَعْدًا مَّفْعُوْلًا ⑥

۶۔ تے جڈاں پہلا وعدہ آئے اساں تہاڈو اینجھے بندے کھڑے کیتن جیرھے سخت جنگ کرݨ والے ہن۔ او تہاڈے گھریں دے اندرو پہہ گئن تے اے وعدہ پورا تھیوݨ والا ہا۔

ثُمَّ رَدَدْنَا لَکُمُ الْکَرَّةَ عَلَیْهِمْ وَاَمْدَدْنٰکُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِیْنَ وَجَعَلْنٰکُمْ اَکْثَرَ نَفِیْرًا ⑦

۷۔ ول اساں تہاکوں اونہیں دے اُتے حملے دی طاقت ڈتی تے اساں مالیں نال تے پتریں

نال تہاڈی امداد کیتی تے اساں تہاکوں تعداد وِچ ودھا ڈِتے۔

اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَاِنْ اَسَاْتُمْ فَلَهَا فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ لِيَسُوْٓءٗا وُجُوْهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوْهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّلِيُتَبِّرُوْا مَا عَلَوْا تَتْبِيْرًا ۝

۸۔ تساں کریسو نیکی تے او تہاڈے اپنے فائدے کیتے ہے تے جے تساں بُرائی کریسو تے تہاکوں نقصان تھیسی۔ تے جڈاں ڈوجھے وعدے دا وقت آئے تاں جو او تہاڈے وڈیریں کوں ذلیل کرن تے مسجد وِچ پہہ ونجن جیویں پہلی دفعہ پیٹھے ہن تے جتھ تے وی او غالب آون اونکوں تباہ و برباد کر کے رکھ ڈیون۔

عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يَّرْحَمَكُمْ وَاِنْ عُدْتُّمْ عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكٰفِرِيْنَ حَصِيْرًا ۝

۹۔ اے تھی سگدے جو تہاڈا رب تہاڈے اُتے رحم کرے تے جے تساں ولا شرارت کیتی تے اساں تہاکوں ولا سزا ڈیسوں تے اساں کافریں کیتے دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈِتے۔

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَهْدِيْ لِلَّتِيْ هِيَ اَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا كَبِيْرًا ۝

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھیندے جیڑھا سب کنیں سدھا ہے تے مومنیں کوں جیڑھے نیک عمل کریندن خوش خبری ڈیندے بے شک انہیں واسطے وڈا اجر۔

وَّاَنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ اَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۝

۱۱۔ تے بے شک جیڑھے لوک آخرت کوں نہیں منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب تیار کیتے۔

وَيَدْعُ الْاِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَآءَهٗ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ عَجُوْلًا ۝

۱۲۔ تے انسان شرکوں وی اُویں سڈیندے جیویں بھلائی کوں سڈیندے تے انسان ایں گال وِچ بہوں تکھا ہے۔

وَجَعَلْنَا الَّيْلَ وَالنَّهَارَ اٰيَتَيْنِ فَمَحَوْنَآ اٰيَةَ الَّيْلِ وَجَعَلْنَآ اٰيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوْا فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِيْنَ وَالْحِسَابَ وَكُلَّ

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان بنائن تے رات دا نشان اساں مٹا ڈِتے تے ڈینہہ دے نشان کوں ڈکھاوݨ والا بنائے تاں

شَیْءٍ فَصَّلْنٰهُ تَفْصِیْلًا ﴿۱۲﴾

جو تساں اپنے رب دے فضل کوں گولو تے تاں جو تہاکوں سالیں تے حساب دی گنتری دا پتہ لگ ونجے تے ہر شئے کوں چنگی طراں کھول کے بیان کر ڈتے ۔

وَكُلَّ اِنْسَانٍ اَلْزَمْنٰهُ طٰٓئِرَهٗ فِیْ عُنُقِهٖ ؕ وَ نُخْرِجُ لَهٗ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ كِتٰبًا یَّلْقٰهُ مَنْشُوْرًا ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندا اعمال نامہ چمباڑ ڈتے ہے تے اساں قیامت دے ڈینہہ اوندے عملیں دی ہک کتاب کھول کے رکھ ڈیسوں ۔

اِقْرَاْ كِتٰبَكَ ؕ كَفٰى بِنَفْسِكَ الْیَوْمَ عَلَیْكَ حَسِیْبًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ اج توں آپ اپنے حساب کیتے کافی ہویں ۔

مَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا یَهْتَدِیْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا ؕ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِیْنَ حَتّٰى نَبْعَثَ رَسُوْلًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ جیرھا ہدایت پیندے اوندا فائدہ محض ہوں کوں تھیسی تے جیرھا گمراہ تھیندے اوندا نقصان وی محض ہوں کوں تھیسی۔ تے کوئی بار چاوݨ والی کہیں بے دا بار نہیں چیندی تے اساں اصلو کہیں کوں عذاب نسے ڈیندے جے تئیں اساں رسول نہ پٹھوں ۔

وَاِذَآ اَرَدْنَآ اَنْ نُّهْلِكَ قَرْیَةً اَمَرْنَا مُتْرَفِیْهَا فَفَسَقُوْا فِیْهَا فَحَقَّ عَلَیْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنٰهَا تَدْمِیْرًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے جڈاں اساں کہیں وستی کوں ہلاک کرݨ دا ارادہ کریندے ہیں اساں اوندے امیر لوکیں کوں حکم ڈیندے ہیں۔ او اوندے وچ نافرمانی کریندن تے ول ساڈی گال انہیں تے پوری تھی ویندی ہے تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر ڈیندے ہیں۔

وَكَمْ اَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُوْنِ مِنْۢ بَعْدِ نُوْحٍ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِیْرًۢا بَصِیْرًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلاں ہلاک کر ڈتن تے تیڈا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں جاݨݨ تے ڈیکھݨ وچ کافی ہے ۔

مَنْ كَانَ یُرِیْدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهٗ فِیْهَا مَا نَشَآءُ لِمَنْ

۱۹۔ جیرھا دنیا چاہندے اساں جیندے واسطے

تُرِيْدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهٗ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلٰىهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا ⑲

چاہندے ہیں اونکوں اوندے وچ جو چاہندے ہیں جلدی ڈے ڈیندے ہیں تے پچھیں اوندا ٹھکانہ دوزخ بنا ڈیندے ہیں اوندے وچ ذلیل تھی کے تے دھکیج کے بھسی ۔

وَمَنْ اَرَادَ الْاٰخِرَةَ وَسَعٰى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَّشْكُوْرًا ⑳

۲۰۔ تے جیرھا آخرت کوں چاہندے تے اوندے مطابق کوشش کریندے تے اومومن ہے لوک بن جنہیں دی کوشش دی قدر کیتی ویندی ہے ۔

كُلًّا نُّمِدُّ هٰٓؤُلَآءِ وَهٰٓؤُلَآءِ مِنْ عَطَآءِ رَبِّكَ ۚ وَمَا كَانَ عَطَآءُ رَبِّكَ مَحْظُوْرًا ㉑

۲۱۔ساریں دی مدد کریندے ہیں اساں انہیں دی وی انہیں وی وی تیڈے رب دی بخشش تے تیڈے رب دی بخشش کوں کوڑھا کا ہے نہیں۔

اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ۚ وَلَلْاٰخِرَةُ اَكْبَرُ دَرَجٰتٍ وَّاَكْبَرُ تَفْضِيْلًا ㉒

۲۲۔توں ڈیکھ اساں کناہیں کوں بئنہیں تے کیویں فضیلت ڈتی ہے ۔ تے آخرت دی زندگی درجیں وچ وڈی ہے تے فضیلت وچ وی وڈی ہے ۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوْمًا مَّخْذُوْلًا ㉓ ع

۲۳ ۔اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا ناں تاں توں ذلیل تھی کے کلہا بیٹھا رہ ویسیں ۔

وَقَضٰى رَبُّكَ اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّآ اِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ اِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ اَحَدُهُمَآ اَوْ كِلٰهُمَا فَلَا تَقُلْ لَّهُمَآ اُفٍّ وَّلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَّهُمَا قَوْلًا كَرِيْمًا ㉔

۲۴۔ تے تیڈے رب دا فیصلہ ہے جو صرف تساں ہوندی عبادت کرو تے ماپیو نال چنگا ساوک کرو جے انہیں وچوں ہک کوں یا ڈوناہیں کوں تہاڈے سامنے بڈھیپا آ ونجے توں انہیں کوں اوئی نہ کر نہ انہیں کوں دڑکے ڈے تے انہیں نال نرمی نال گال کر ۔

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَّبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيٰنِيْ صَغِيْرًا ㉕

۲۵۔ تے رحمت دے نال انہیں ڈوناہیں کیتے جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ اے میڈے رب انہیں ڈوناہیں تے رحم کر جیویں انہیں میکوں چھوٹی عمر وچ پالئے ۔

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا فِيْ نُفُوْسِكُمْ ۚ اِنْ تَكُوْنُوْا صٰلِحِيْنَ فَاِنَّهٗ كَانَ لِلْاَوَّابِيْنَ غَفُوْرًا ㉖

۲۶۔تہاڈا رب جانڑدے جو تہاڈے دلیں وچ ہے تساں نیک ہوسو تے بے شک او ول ول تے

بھوں جھکݨ والیں کوں بھوں بخشݨ والا ہے۔

وَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيْرًا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں دا حق ڈے تے مسکین کوں تے مسافر کوں وی تے فضول خرچی نہ کر۔

اِنَّ الْمُبَذِّرِيْنَ كَانُوْٓا اِخْوَانَ الشَّيٰطِيْنِ ۭ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِرَبِّهٖ كَفُوْرًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرݨ والے شیطانیں دے بھرا ہن تے شیطان اپݨے رب دا بھوں ناشکرا ہے۔

وَاِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاۗءَ رَحْمَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ تَرْجُوْهَا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا مَّيْسُوْرًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے جے توں اپݨے رب دی رحمت دی امید کریندے ہوئے انہیں کنیں منہ پھریندیں (تے پھیرا) تے گال انہیں نال نرمی نال کر۔

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُوْلَةً اِلٰى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا مَّحْسُوْرًا ﴿۲۹﴾

۳۰۔ تے اپݨے ہتھ کوں اپݨی گچی نال نہ بدھ (تے شوم نہ بݨ) تے اپݨے ہتھ کوں نہ سرد کھول ڈے (فضول خرچ نہ بݨ) ناں تاں ملام تھی کے تے تھک کے بہہ ویسیں۔

اِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًۢا بَصِيْرًا ﴿۳۰﴾ ع

۳۱۔ بے شک تیڈا رب جیندے کیتے چاہندے رزق کوں ودھا ڈیندے تے گھٹا ڈیندے بے شک او اپݨے بندیں کنیں باخبر تے بھوں ڈیکھݨ والا ہے۔

وَلَا تَقْتُلُوْٓا اَوْلَادَكُمْ خَشْـيَةَ اِمْلَاقٍ ۭ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَاِيَّاكُمْ ۭ اِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْاً كَبِيْرًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے اپݨی اولاد کوں مکھ دے ڈر کنیں قتل نہ کر انہیں کوں وی تے تہاکوں وی اساں رزق ڈیندے ہیں۔ بے شک انہیں دا قتل بھوں وڈی غلطی ہے۔

وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنٰٓى اِنَّهٗ كَانَ فَاحِشَةً ۭ وَسَاۗءَ سَبِيْلًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے زنا دے کولہو نہ ونجو بے شک او بے حیائی تے گندا راہ۔

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ۭ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهٖ سُلْطٰنًا فَلَا يُسْرِفْ فِّي الْقَتْلِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مَنْصُوْرًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جیڑھی جان اللہ حرام کیتی ہے اونکوں حق دے بغیر قتل نہ کرو تے جیڑھا ظلم نال قتل تھیوے تے اساں اوندے وارث کوں اختیار ڈتے

(بدلے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک اوندی مدد کیتی ویسی۔

وَ لَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۪ وَ اَوْفُوْا بِالْعَهْدِ ۚ اِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْـُٔوْلًا ۝۳۵

۳۵۔ تے یتیم دے مال دے کولہو نہ ونجو سوائے چنگے طریقے دے جے تئیں او جوان نہیں تھی ویندا تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا پچھا ویسی۔

وَاَوْفُوا الْكَيْلَ اِذَا كِلْتُمْ وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيْمِ ؕ ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ تَاْوِيْلًا ۝۳۶

۳۶۔ تے جیلھے بھرو تے پورا بھر کے ڈیو تے جیلھے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے ڈیو اے سب کنیں چنگا ہے تے ایندا انجام وی بہوں چنگا ہے۔

وَ لَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ؕ اِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤَادَ كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْـُٔوْلًا ۝۳۷

۳۷۔ تے جیرھی گال دا تیکوں پتہ نہیں اوندے پچھو نہ پؤ بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں دے متعلق پچھیا ویسی۔

وَ لَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۚ اِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْاَرْضَ وَ لَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُوْلًا ۝۳۸

۳۸: تے زمین تے اکڑیج کے نہ ٹر بے شک توں ملک دی آخری حد تک اصلو نوصیں پہنچ سگدا تے نہ توں سرداریں دے وڈے مرتبے تک پہنچ سگدیں۔

كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهٗ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْهًا ۝۳۹

۳۹۔ تے ہر شے دی برائی تیڈے رب دے نزدیک ناپسندیدہ ہے۔

ذٰلِكَ مِمَّاۤ اَوْحٰۤى اِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ؕ وَ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتُلْقٰى فِيْ جَهَنَّمَ مَلُوْمًا مَّدْحُوْرًا ۝۴۰

۴۰۔ اے اوندا ہک حصہ ہے جو وحی تیڈے رب تیڈو کیتی ہے حکمت نال تے توں اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا۔ نہ تے توں دوزخ وچ ملام تے ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں۔

اَفَاَصْفٰىكُمْ رَبُّكُمْ بِالْبَنِيْنَ وَ اتَّخَذَ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ اِنَاثًا ؕ اِنَّكُمْ لَتَقُوْلُوْنَ قَوْلًا عَظِيْمًا ۝۴۱ ع

۴۱۔ کیا تہاڈے رب تہاکوں پتریں کیتے چن گدے تے فرشتیں کوں (اپنیاں) چھوہریں بنا گدھنی بے شک تساں خطرناک گال آہدے پئے ہو۔

وَ لَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِيَذَّكَّرُوْا ؕ وَ مَا يَزِيْدُهُمْ

۴۲۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولاولا

اِلَّا نُفُوۡرًا ﴿۴۱﴾

ہر گال بیان کیتی ہے تاں جو او نصیحت حاصل کرن تے انہیں کوں اے قرآن نفرت وچ ودھیندا پئے۔

قُلۡ لَّوۡ كَانَ مَعَهٗۤ اٰلِهَةٌ كَمَا يَقُوۡلُوۡنَ اِذًا لَّابۡتَغَوۡا اِلٰى ذِى الۡعَرۡشِ سَبِيۡلًا ﴿۴۲﴾

۴۲۔ توں آکھ جے اوندے نال بے خدا ہوندے جیویں او آہدن تے او انہیں خدائیں دی مدد نال ضرور رستہ گول گھنن ہا۔

سُبۡحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَقُوۡلُوۡنَ عُلُوًّا كَبِيۡرًا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ او پاک اوندی اُچی شان تے جو او آہدن اوں کنیں بہوں وڈا ہے۔

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمٰوٰتُ السَّبۡعُ وَالۡاَرۡضُ وَمَنۡ فِيۡهِنَّ‌ؕ وَاِنۡ مِّنۡ شَىۡءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمۡدِهٖ وَلٰـكِنۡ لَّا تَفۡقَهُوۡنَ تَسۡبِيۡحَهُمۡ‌ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيۡمًا غَفُوۡرًا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وچ او خدا دی تسبیح کریندن تے ہر شئے محض اوندی تعریف نال اوندی تسبیح پئی کریندی ہے تے اصل تہاکوں انہیں دی تسبیح سمجھ نہیں آندی بے شک او کاوڑ پیونڑ والا تے بہوں بخشنڑ والا ہے۔

وَاِذَا قَرَاۡتَ الۡقُرۡاٰنَ جَعَلۡنَا بَيۡنَكَ وَبَيۡنَ الَّذِيۡنَ لَا يُؤۡمِنُوۡنَ بِالۡاٰخِرَةِ حِجَابًا مَّسۡتُوۡرًا ۙ‏ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جیلھے توں قرآن پڑھدیں اساں تیڈے تے آخرت دے منکریں وچ ہک لگیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں۔

وَّجَعَلۡنَا عَلٰى قُلُوۡبِهِمۡ اَكِنَّةً اَنۡ يَّفۡقَهُوۡهُ وَفِىۡۤ اٰذَانِهِمۡ وَقۡرًا‌ ؕ وَاِذَا ذَكَرۡتَ رَبَّكَ فِى الۡقُرۡاٰنِ وَحۡدَهٗ وَلَّوۡا عَلٰٓى اَدۡبَارِهِمۡ نُفُوۡرًا ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن نال تے انہیں دے کنیں وچ بوڑ سٹ ڈیندے ہیں تے جیلھے توں قرآن وچ اپنے رب کوں ہیرھا ہک یاد کریندیں او اپنی کنڈ پھیر کے نفرت نال ٹر ویندن۔

نَحۡنُ اَعۡلَمُ بِمَا يَسۡتَمِعُوۡنَ بِهٖۤ اِذۡ يَسۡتَمِعُوۡنَ اِلَيۡكَ وَاِذۡ هُمۡ نَجۡوٰٓى اِذۡ يَقُوۡلُ الظّٰلِمُوۡنَ اِنۡ تَتَّبِعُوۡنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسۡحُوۡرًا ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے جڈاں او تیڈی گال کوں سُندے پئے ہوندن تے جتھ واسطے او سُندن اساں او جانڑدے ہیں۔ تے جیلھے او مک کے مشورے کریندن تے

جیرھے ویلے ظالم ایہہ ہے کوں آہدن جو تساں ہک اینجھے بندے دی پیروی کریندے ہو جیندے اُتے جادو تھیا ہویا ہے اسے گال وی جاندے ہیں ۔

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ۝٤٩

۴۹ ۔ ڈیکھ انہیں تیڈے متعلق کینجھاں گالہیں بنائن جیندے نال او گمراہ تھی گئین انہیں کوں کوئی راہ لبھدا نہیں ۔

وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ۝٥٠

۵۰ ۔ تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں ہڈیاں تے چُورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں نویں مخلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں ۔

قُلْ كُوْنُوْا حِجَارَةً اَوْ حَدِيْدًا ۝٥١

۵۱ ۔ توں آکھ بھانویں تھی ونجو تساں پتھر یا لوہا ۔

اَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِيْ صُدُوْرِكُمْ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ مَنْ يُّعِيْدُنَا ۗ قُلِ الَّذِيْ فَطَرَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ فَسَيُنْغِضُوْنَ اِلَيْكَ رُءُوْسَهُمْ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هُوَ ۗ قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا ۝٥٢

۵۲ ۔ یا ایں کنیں وی جیرھی تہاڈے دلیں وچ سخت مخلوق (ول وی اٹھائے ویسو) تے او آکھسن ساکوں ڈوجھی دفعہ کون جیندا کریسی ۔ توں آکھ جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے او تیڈو ڈیکھ کے سر ہلیسن تے آکھسن اے کڈاں تھیسی توں آکھ اے بہوں جلدی وی تھی سگدے ۔

يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ فَتَسْتَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهٖ وَتَظُنُّوْنَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا ۝٥٣

۵۳ ۔ جڈاں او تہاکوں سڈیسی تے تساں اوندی حمد نال جواب ڈیسو تے تساں خیال کریسو جو دُنیا وچ بہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے ۔

وَقُلْ لِّعِبَادِيْ يَقُوْلُوا الَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۚ اِنَّ الشَّيْطٰنَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ ۚ اِنَّ الشَّيْطٰنَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ۝٥٣

۵۴ ۔ تے توں میڈے بندیں کوں آکھ گال اوہا کرن جیرھی چنگی ہووے ۔ بے شک شیطان انسان دا کھُلا کھُلا دشمن ۔

رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ ۖ اِنْ يَّشَاْ يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَّشَاْ يُعَذِّبْكُمْ ۚ وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ وَكِيْلًا ۝٥٥

۵۵ ۔ تہاڈا رب تہاکوں بہوں جاندے جے او چاہے تے تہاڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے تے عذاب ڈیوے تے اساں تیکوں انہیں تے

ذمہ دار نہیں بݨایا ۔

وَرَبُّكَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيّٖنَ عَلٰى بَعْضٍ وَّاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿۵۶﴾

۵۶ ۔ تے تیڈا رب چانڑدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے ۔ تے اساں کجھ نبئیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اساں داؤد کوں زبور ڈتی ہے ۔

قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ فَلَا يَمْلِكُوْنَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ﴿۵۷﴾

۵۷ ۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تہاڈا اے خیال جو او اوندے علاوہ خدا ہن تے انہیں کوں سڈو تے او تساں کنیں نہ ڈکھ دور کر سگدن تے نہ بدلݨ دا انہیں کوں اختیار ۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْتَغُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ اَيُّهُمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهٗ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهٗ ؕ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴿۵۸﴾

۵۸ ۔ او لوک جنہیں کوں او سڈیندن او وی اپݨے رب دو وڃݨ دا وسیلہ گولیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولھو ہے تے او اوندی رحمت دی امید رکھیندن تے اوندے عذاب کنیں ڈردن بے شک تیڈے رب دا عذاب ڈراکلا ہے ۔

وَاِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوْهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوْهَا عَذَابًا شَدِيْدًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۵۹﴾

۵۹ ۔ تے قیامت دے ڈینہہ کنیں پہلے کوئی اینجھی وستی نہیں جینکوں ہلاک نہ کروں یا ڈاڈھا سخت عذاب نہ ڈیوں ۔ اے گال کتاب وچ لکھی گئی ہے ۔

وَمَا مَنَعَنَآ اَنْ نُّرْسِلَ بِالْاٰيٰتِ اِلَّآ اَنْ كَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُوْنَ ؕ وَاٰتَيْنَا ثَمُوْدَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوْا بِهَا ؕ وَمَا نُرْسِلُ بِالْاٰيٰتِ اِلَّا تَخْوِيْفًا ﴿۶۰﴾

۶۰ ۔ ساکوں نشان بھیڄݨ وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے ایندے جو پہلے لوکیں وی اینکوں جھٹلایا ہا تے اساں ثمود کوں ڈاچی دا روشن نشان ڈتا ہا تے انہیں اوندے نال وی ظلم کیتا تے اساں نشان محض ڈراوݨ کیتے بھیڄیندے ہیں ۔

وَاِذْ قُلْنَا لَكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ؕ وَمَا جَعَلْنَا

۶۱ ۔ تے جڈاں اساں تیکوں آکھیا ہا بے شک

الرُّءْيَا الَّتِيْٓ اَرَيْنٰكَ اِلَّا فِتْنَةً لِّلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُوْنَةَ فِي الْقُرْاٰنِ ۭ وَنُخَوِّفُهُمْ ۙ فَمَا يَزِيْدُهُمْ اِلَّا طُغْيَانًا كَبِيْرًا ۝۶۰

تیڈے رب لوکیں کوں ہلاک کرݨ دا فیصلہ کر گِدے تے جیہڑی خواب اساں تیکوں ݙکھائی ہائی تے ملعون درخت جیہڑا قرآن وچ ہے انہیں کوں اساں لوکیں کیتے امتحان دا ذریعہ بݨایا ہا تے اساں انہیں کوں ݙریندے رہندے ہیں ساڈے ݙراوݨ انہیں کوں وݙی منہ زوری وچ ودھا ݙیندا۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ قَالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيْنًا ۝۶۱

۶۲۔ تے جݙاں اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم دے نال رل کے سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں اونکوں سجدہ کراں جینکوں تیں چکڑ کنیں پیدا کیتے۔

قَالَ اَرَءَيْتَكَ هٰذَا الَّذِيْ كَرَّمْتَ عَلَيَّ ۡ لَىِٕنْ اَخَّرْتَنِ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَاَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهٗٓ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۶۲

۶۳۔ ݙس تے سہی کیا اے ایہو ہے جینکوں تیں میڈے اُتے عزت ݙتی ہے۔ جے توں میکوں قیامت دے ݙینہہ تیں ڈھیل ݙیویں ہا تاں سوائے تھوڑیں دے ہیں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر گھنساں۔

قَالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاۗؤُكُمْ جَزَاۗءً مَّوْفُوْرًا ۝۶۳

۶۴۔ اوں آکھئے توں ونڄ جیہڑا انہیں وچوں تیڈے پچھوں ٹُرسی بے شک تہاݙا بدلہ دوزخ ہے تے او پورا پورا بدلہ ہے۔

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَاَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ وَعِدْهُمْ ۭ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا غُرُوْرًا ۝۶۴

۶۵۔ انہیں وچوں جیندے اتے تیڈا وس لگے توں دوکھا ݙے کے سݙ تے اپݨے سوار تے پیدل لوکیں کوں میڑھ گھن ونڄ تے انہیں کوں مالیں تے اولادیں وچ حصہ دار بݨا تے انہیں نال کوڑے وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے ہن کوڑے۔

اِنَّ عِبَادِيْ لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ ۭ وَكَفٰى بِرَبِّكَ وَكِيْلًا ۝۶۵

۶۶۔ بے شک میڈے بندیں تے توں ݙاڈھا نوسیں تھی سگدا تیڈا رب کافی کار ساز ہے۔

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزْجِي لَكُمُ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تہاڈا رب او ہے جیرھا تہاڈے واسطے سمندر وچ بیڑیں کوں چلیندے تاں جو تساں اوندا فضل گولو بے شک او تہاڈے اتے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِيَّاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّاكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ ۚ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا ﴿٦٧﴾

۶۸۔ تے جے سمندر وچ تہاکوں کوئی ڈکھ پہنچے خدا دے سوا تساں کیکوں سڈیسو ستے جڈاں او تہاکوں بچا کے زمین تے گھن اندے تساں منہ پھیر گھندے ہو تے انسان بہوں ناشکرا ہے۔

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

۶۹۔ کیا تساں ایں گال کنیں امن وچ آگیو جو او تہاکوں بھوئیں دی کندھی وچ پور ڈیوے یا تہاڈے اُتے نکے نکے پتھر وسا وسے ول تہاکوں کوئی کارساز نہ ملے۔

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَكُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَىٰ فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِفًا مِنَ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ ۙ ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْنَا بِهِ تَبِيعًا ﴿٦٩﴾

۷۰۔ کیا تساں ایں گال کنیں امن وچ آگئے ہو جو تہاکوں ڈوجھی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڈے اُتے تکھی اندھاری گھولے تے تہاکوں تہاڈے انکار دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہاکوں ایں عذاب کنیں بچݨ کیتے ساڈے خلاف کوئی امدادی نہ ملسی۔

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ ع

۷۱۔ تے بے شک اساں آدم دی اولاد کوں بہوں عزت ڈتی ہے۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے سواری بݨائی ہے۔ اساں پاک شئیں دا انہیں کوں رزق ڈتے تے جیرھی مخلوق اساں بݨائی ہے اساں انہیں کوں اوندے اُتے فضیلت ڈتی ہے۔

يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ ۖ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾

۷۲۔ تے جیرھے ڈینہہ اساں ہر ٹولے کوں انہیں دے امام نال سڈیسوں تے جنہیں کوں سجے ہتھ وچ اعمال نامہ ڈتا ویسی او اپݨے اعمال نامے کو پڑھسن تے انہیں تے ذرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ كَانَ فِيْ هٰذِهٖٓ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے جیڑھا ایں جہان وچ اندھا ہے او آخرت وچ وی اندھا رہسی تے سدھی راہ کنیں بہوں پریں تھی ویسی۔

وَاِنْ كَادُوْا لَيَفْتِنُوْنَكَ عَنِ الَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهٗ ۖ وَاِذًا لَّاتَّخَذُوْكَ خَلِيْلًا ﴿۷۳﴾

۷۴۔ انہیں دے وس وچ ہوے ہا تے او تیکوں اوندی وجہ نال جیڑھی اساں تیڈو وحی کیتی ہے بہوں تکلیف ڈیون ہا تاں جو توں ایندے علاوہ بیا کلام گھڑ کے پیش کر ڈیویں تے ول او تیکوں سنگتی بنا گھنن ہا۔

وَلَوْلَآ اَنْ ثَبَّتْنٰكَ لَقَدْ كِدْتَّ تَرْكَنُ اِلَيْهِمْ شَيْـًٔا قَلِيْلًا ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے جے اساں تیڈے دل کوں مضبوط نہ کروں ہا تے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گالہیں وچ آ ونجیں ہا۔

اِذًا لَّاَذَقْنٰكَ ضِعْفَ الْحَيٰوةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيْرًا ﴿۷۵﴾

۷۶۔ ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا۔

وَاِنْ كَادُوْا لَيَسْتَفِزُّوْنَكَ مِنَ الْاَرْضِ لِيُخْرِجُوْكَ مِنْهَا وَاِذًا لَّا يَلْبَثُوْنَ خِلٰفَكَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۷۶﴾

۷۷۔ تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں کڈھݨ دے مختلف منصوبے بݨیندے رہ ویندن تاں جو تیکوں ڈرا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن تے جے ایویں تھیا تے او وی تیڈے بعد بہوں گھٹ وقت رہسن۔

سُنَّةَ مَنْ قَدْ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيْلًا ﴿۷۷﴾ ع ۸

۷۸۔ اسے سلوک اویں ہوسی جیویں تیں کنیں پہلے رسولیں دے نال ہا تے توں ساڈے (عمل) وچ تبدیلی نہ پیسیں۔

اَقِمِ الصَّلٰوةَ لِدُلُوْكِ الشَّمْسِ اِلٰى غَسَقِ الَّيْلِ وَقُرْاٰنَ الْفَجْرِ ۭ اِنَّ قُرْاٰنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُوْدًا ﴿۷۸﴾

۷۹۔ تے توں نماز پڑھ سجھ ڈھلݨ کنیں گھن کے رات دے ڈاڈھے اندھارے تئیں تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک فجر کوں قرآن پڑھݨ آلے تیں فرشتے لہندن۔

وَمِنَ الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهٖ نَافِلَةً لَّكَ ڰ عَسٰٓى اَنْ يَّبْعَثَكَ

۸۰۔ تے رات کوں تہجد پڑھ اسے تیڈی ودھ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا ۝۷۹

عبادت ایندے نال نیڑا رب تیکوں تعریف والے مرتبے تے پچا ڈیسی ۔

وَقُلْ رَّبِّ اَدْخِلْنِیْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِیْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِیْرًا ۝۸۰

۸۱ ۔ توں آکھ اے میڈے رب توں میکوں سچے طریقے نال داخل کرتے سچے طریقے نال کڈھ تے میڈے کیتے اپنے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنا ۔

وَقُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ ؕ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوْقًا ۝۸۱

۸۲ ۔ تے توں آکھ حق آ گئے تے کوڑ بھج گئے بے شک کوڑ بھجن والا ہے

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَآءٌ وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۙ وَلَا یَزِیْدُ الظّٰلِمِیْنَ اِلَّا خَسَارًا ۝۸۲

۸۳ ۔ تے اساں قرآن لہیندے پئے ہیں جیندے وچ شفا تے مومنیں کیتے رحمت تے ظالمیں کوں محض گھاٹے وچ ودھیندے ۔

وَاِذَآ اَنْعَمْنَا عَلَى الْاِنْسَانِ اَعْرَضَ وَنَاٰ بِجَانِبِهٖ ۚ وَاِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ یَئُوْسًا ۝۸۳

۸۴ ۔ تے جیرے ویلے اساں انسان تے انعام کریندے ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پسیواں تھی بہندے تے جڈاں اونکوں ڈکھ پہنچے او نا امید تھی ویندے

قُلْ كُلٌّ یَّعْمَلُ عَلٰى شَاكِلَتِهٖ ؕ فَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ اَهْدٰى سَبِیْلًا ۝۸۴

۸۵ ۔ توں آکھ ہر کوئی اپنے اپنے طریقے نال کم کریندے تے تہاڈا رب بہوں جاندے جو کون سدھے رستے تے ہے ۔

ع ۹

وَیَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ الرُّوْحِ ؕ قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ وَمَآ اُوْتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِیْلًا ۝۸۵

۸۶ ۔ او تیں کنیں روح دے متعلق پچھدن توں آکھ روح میڈے رب دے حکم نال ہے تے تہاکوں محض تھوڑا جیہاں علم ڈتا گئے ۔

وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِیْٓ اَوْحَیْنَآ اِلَیْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهٖ عَلَیْنَا وَكِیْلًا ۝۸۶

۸۷ ۔ تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی ہے او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں کارساز نہ لبھسی ۔

اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ فَضْلَهٗ كَانَ عَلَیْكَ كَبِیْرًا ۝۸۷

۸۸ ۔ سوائے تیڈے رب دی رحمت دے بے شک اوندا فضل تیڈے اتے بہوں وڈا ہے ۔

قُلْ لَّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰٓى اَنْ یَّاْتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ

۸۹ ۔ توں آکھ سارے انسان تے جن ایں قرآن جیہاں کلام گھن آون کیتے کٹھے رل ونجن ول وی او ایں

ظَهِيْرًا ﴿۸۸﴾

قرآن جیہاں کلام نہیں آن سگدے بھانویں او ہک ڈو جھے دے امدادی کیوں نہ بݨ ونجن ۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبٰٓى اَكْثَرُ النَّاسِ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے اساں ایں قرآن وچ لوکیں کیتے ہر گال کئی طریقیں نال بیان کر ڈتی ہے ول وی اکثر لوکیں کفر دے نال انکار کر ڈتے ۔

وَقَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتّٰى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْاَرْضِ يَنْۢبُوْعًا ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تے انہیں آکھئے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں جے تیں توں ساڈے کیتے زمین وچو چشمہ نہ کڈھیں ۔

اَوْ تَكُوْنَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ الْاَنْهٰرَ خِلٰلَهَا تَفْجِيْرًا ﴿۹۱﴾

۹۲۔ یا تیڈا کوئی کھجوریں یا انگوریں دا باغ ہووے تے اوندے وچ نہراں وہا ڈے ۔

اَوْ تُسْقِطَ السَّمَآءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسَفًا اَوْ تَاْتِيَ بِاللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ قَبِيْلًا ﴿۹۲﴾

۹۳۔ یا جیویں تیڈا خیال توں ساڈے اُتے آسمان دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڈے سامݨے گھن آ ۔

اَوْ يَكُوْنَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقٰى فِي السَّمَآءِ ۭ وَلَنْ نُّؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتّٰى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتٰبًا نَّقْرَؤُهٗ ۭ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيْ هَلْ كُنْتُ اِلَّا بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿۹۳﴾ ع

۹۴۔ یا تیڈا سونے دا گھر ہووے یا توں آسمان تے چڑھ ونجیں ۔ اساں تیڈے آسمان تے چڑھݨ کوں وی نہ منیسوں جے تیں ساڈو کتاب نہ لہا آویں جنیکوں اساں پڑھوں ۔ توں آکھ میڈا رب پاک ہے میں محض ہک بشر رسول ہاں ۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْٓا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰٓى اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا اَبَعَثَ اللّٰهُ بَشَرًا رَّسُوْلًا ﴿۹۴﴾

۹۵۔ تے جڈاں لوکیں دو ہدایت آندی ہے اوںلے آکھ کے اونکوں نہیں منیندے جو کیا اللہ سئیں بشر کوں رسول بݨا کے بھیجیس ۔

قُلْ لَّوْ كَانَ فِي الْاَرْضِ مَلٰٓئِكَةٌ يَّمْشُوْنَ مُطْمَئِنِّيْنَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَلَكًا رَّسُوْلًا ﴿۹۵﴾

۹۶۔ توں آکھ جے زمین وچ فرشتے آرام نال ودے ہوون ہا تے ول اساں انہیں تے آسمان کنیں فرشتہ رسول بھجوں ہا ۔

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًاۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرًاۢ بَصِيْرًا ﴿۹۶﴾

۹۷۔ توں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی گواہ ہے شک او اپنے بندیں کوں جاݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہے ۔

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِهٖ ۗ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ عُمْيًا وَّبُكْمًا وَّصُمًّا ۗ مَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۗ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنٰهُمْ سَعِيْرًا ﴿۹۷﴾

۹۸ ـ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈیوے او ہو ہدایت تے ہے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے اوندے سوا کوئی امدادی نہ پیسیں تے قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نیتیں دے مطابق اندھے تے گونگے تے بوڑے بنا کے جمع کریسوں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے جڈاں اوہ ٹھڈی تھیسی اونکوں ولا بھڑکا ڈیسوں ۔

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا وَقَالُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِيْدًا ﴿۹۸﴾

۹۹ ـ اے انہیں دا بدلہ ات گالہوں ہے جو انہیں ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں آکھئے جڈاں اساں ہڈیاں بݨ کے چورا چورا تھی ویسوں کیا ول اساں نویں مخلوق بنا کے اٹھیسوں۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَّا رَيْبَ فِيْهِ ۗ فَاَبَى الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا كُفُوْرًا ﴿۹۹﴾

۱۰۰ ـ کیا او ڈیہدے نہیں بے شک اللہ سئیں جیں آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے ایں گال تے قادر ہے جو انہیں جہیں بی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وچ کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیاد مقرر ہے تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر ڈتے ۔

قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآئِنَ رَحْمَةِ رَبِّيْٓ اِذًا لَّاَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْاِنْفَاقِ ۗ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَتُوْرًا ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱ ـ توں آکھ جے تساں میڈے رب دی رحمت دے خزانیں دے مالک ہوو ہا تے ول وی تساں خرچ تھی ونجݨ دے ڈر کنیں روک گھنو ہا تے انسان شوم ہے ۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى تِسْعَ اٰيٰتٍ بَيِّنٰتٍ فَسْـَٔلْ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ اِنِّيْ لَاَظُنُّكَ يٰمُوْسٰى مَسْحُوْرًا ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲ ـ تے بے شک اساں موسیٰ کوں نوں کھلے نشان ڈتے ہن توں پچھ بنی اسرائیل کنیں جڈاں او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھئے بے شک اے موسیٰ میں تیکوں سمجھیندا جو تیڈے اتے جادو تھی گئے ۔

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَآ اَنْزَلَ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا رَبُّ السَّمٰوٰتِ

۱۰۳ ـ اوں آکھیا تیکوں پتہ ہے جو آسمانیں تے

وَالْاَرْضِ بَصَآىِٕرَ ۚ وَاِنِّیْ لَاَظُنُّكَ یٰفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ﴿۱۰۲﴾

زمین دے رب انہیں کوں نشان بنا کے لہائے تے اے فرعون بے شک میں سمجھینداں توں ناکام تھیسیں۔

فَاَرَادَ اَنْ یَّسْتَفِزَّهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْنٰهُ وَمَنْ مَّعَهٗ جَمِیْعًا ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ اوں ارادہ کیتا جو انہیں کوں ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑے تے ول اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں ساریں کوں غرق کر ڈتا۔

وَّقُلْنَا مِنْۢ بَعْدِهٖ لِبَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ اسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِیْفًا ﴿۱۰۴﴾

۱۰۵۔ تے اساں ایندے بعد بنی اسرائیل کوں آکھیا تساں ملک وچ رہو تے جڈاں ڈوجھے وعدے دا وقت اوسی تے اساں تہاکوں ولا کٹھا کر کے گھن اوسوں۔

وَبِالْحَقِّ اَنْزَلْنٰهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ۭ وَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِیْرًا ﴿۱۰۵﴾

۱۰۶۔ تے اساں قرآن کوں حق نال لہائے تے حق نال او لتھے تے اساں تیکوں خوشخبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا کے پٹھے سے۔

وَقُرْاٰنًا فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَاَهٗ عَلَی النَّاسِ عَلٰی مُكْثٍ وَّنَزَّلْنٰهُ تَنْزِیْلًا ﴿۱۰۶﴾

۱۰۷۔ تے اساں ایں قرآن کوں سورتیں وچ ونڈ ڈتے تاں جو توں اینکوں لوکیں دے سامنے آرام نال پڑھ کے سناویں تے اساں اینکوں تھوڑا تھوڑا کر کے لہائے۔

قُلْ اٰمِنُوْا بِهٖۤ اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا ۭ اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهٖۤ اِذَا یُتْلٰی عَلَیْهِمْ یَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ﴿۱۰۷﴾

۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منو یا نہ منو بے شک ایں کنیں پہلے جنہیں کوں علم ڈتا گئے۔ جیرھے ویلے انہیں کوں ایہ قرآن پڑھ کے سنایا ویندے او متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہوئیں ڈھ پوندن۔

وَّیَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَاۤ اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ﴿۱۰۸﴾

۱۰۹۔ تے آہدن ساڈا رب پاک ہے تے بے شک ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہسی۔

وَیَخِرُّوْنَ لِلْاَذْقَانِ یَبْكُوْنَ وَیَزِیْدُهُمْ خُشُوْعًا ۩ ﴿۱۰۹﴾

۱۱۰۔ تے متھیں دے بھرنے ڈھاندن تے روندن تے اے انہیں کوں جھک نوائی وچ ودھیندے۔

قُلِ ادْعُوا اللّٰهَ اَوِ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ ۭ اَیًّا مَّا تَدْعُوْا فَلَهُ الْاَسْمَآءُ

۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سڈو یا رحمٰن سڈو

الْحُسْنٰى ۚ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيلًا ﴿۱۱۱﴾

جیرھا ناں گھن کے سڈّو اوندے چنگے ناں ہن
تے توں اپنٹی دعا اُچی اُچی وی نہ کر تے
ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ
لَّهٗ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ
وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے آکھ سب صفتاں اللہ دیاں جیں نہ پُتر
بنّائے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک
تے نہ کمزور سمجھ کے اوندا کوئی سنگتی بنڑے تے
ہمیشہ اوندی وڈّائی بیان کر۔

ع ۱۲
۱۲

سورۃ کہف مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیتاں تے ۱۲ رکوع ہن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

اشروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ عَلٰى عَبْدِهِ الْكِتٰبَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا ②

۲۔ سبھ صفتاں اللہ دیاں ہن جیں اپݨے بندے تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈِنگ نسی رکھیا۔

قَيِّمًا لِّيُنْذِرَ بَاْسًا شَدِيْدًا مِّنْ لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِيْنَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ③

۳۔ سچ کنیں بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھاوݨ والی بݨا کے لہائس تاں جو او اللہ دے سخت عذاب کنیں ڈراوے تے مومنیں کوں جیرھے نیک عمل کریندن انہیں کوں خوش خبری ڈیوے بے شک انہیں کیتے چنگا بدلہ ہے۔

مّٰكِثِيْنَ فِيْهِ اَبَدًا ④

۴۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ قَالُوا اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا ⑤

۵۔ تے انہیں لوکیں کوں ڈراوے جیرھے آہدن جو اللہ سئیں پُتر بݨا گِدھے۔

مَا لَهُمْ بِهٖ مِنْ عِلْمٍ وَّلَا لِاٰبَآئِهِمْ ؕ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ اَفْوَاهِهِمْ ؕ اِنْ يَّقُوْلُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ⑥

۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کوں تے نہ انہیں دے پیو ڈاڈیں کوں کجھ وی ہے علم تے اے بہوں وڈی گال جیرھی انہیں دے موہنیں وچو نکلدی پئی ہے اے خَض کُوڑ پئے مریندن۔

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ اِنْ لَّمْ يُؤْمِنُوْا بِهٰذَا الْحَدِيْثِ اَسَفًا ⑦

۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کوں نہ منن تے متی سگدے توں انہیں دے غم وچ افسوس دی وجہ کنیں اپݨے آپ کوں ہلاک کر ڈیسیں؟

اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِيْنَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ اَيُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

۸۔ بے شک اساں جو کجھ زمین تے ہے اوندے سوݨھپ واسطے بݨائے تاں جو اساں انہیں کوں

از ماؤں جو انہیں وچو کون چنگا کم کریندے۔

وَاِنَّا لَجٰعِلُوْنَ مَا عَلَيْهَا صَعِيْدًا جُرُزًا ۝۸

۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے اونکوں مٹا کے بر بریاں کر ڈیسوں۔

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحٰبَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوْا مِنْ اٰيٰتِنَا عَجَبًا ۝۹

۱۰۔ کیا توں سمجھیدیں بے شک کہف (غار) تے رقیم والے ساڈے عجیب نشانیں وچو ہن۔

اِذْ اَوَى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَآ اٰتِنَا مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَّهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ۝۱۰

۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب توں ساکوں اپنے ولو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں ہدایت دا سامان پیدا کر۔

فَضَرَبْنَا عَلٰٓى اٰذَانِهِمْ فِى الْكَهْفِ سِنِيْنَ عَدَدًا ۝۱۱

۱۲۔ اساں کجھ گنتری دے سال انہیں دے کنیں کوں بند رکھئے (باہر دیاں گالہیں نہ سُندے ہن)

ثُمَّ بَعَثْنٰهُمْ لِنَعْلَمَ اَىُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصٰى لِمَا لَبِثُوْٓا اَمَدًا ۝۱۲

۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھائے تاں جو اساں ظاہر کروں جو ڈوناہیں ٹولیں وچو اپنے رہن دی مدت کوں کئیں زیادہ محفوظ رکھئے۔

رکوع

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَاَهُمْ بِالْحَقِّ ۚ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنٰهُمْ هُدًى ۝۱۳

۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تیکوں سچائی نال ڈیندے ہیں او کجھ جوان ہن تے اپنے رب تے ایمان انیندے ہن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ ودھایا ہا۔

وَّرَبَطْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوْا فَقَالُوْا رَبُّنَا رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوَا۠ مِنْ دُوْنِهٖٓ اِلٰهًا لَّقَدْ قُلْنَآ اِذًا شَطَطًا ۝۱۴

۱۵۔ تے انہیں دے دلیں کوں مضبوط کیتا۔ اوں ویلھے جیلھے او وطن کنیں نکلن کیتے اٹھین تے انہیں آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دا رب ہے ایندے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بنڑیسوں ناں تاں اساں سچائی کنیں بہوں پریں دی گال آکھسوں۔

هٰٓؤُلَآءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۚ لَوْلَا يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطٰنٍۢ بَيِّنٍ ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۝۱۵

۱۶۔ اے ساڈی قوم انہیں ایندے سوا ہے معبود بنا گدھن ایندے کیتے او کوئی روشن دلیل کیوں نہیں گھن آندے۔ جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے

اوں کنیں زیادہ ظالم کون۔

وَاِذِ اعْتَزَلْتُمُوْهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ اِلَّا اللّٰهَ فَاْوٗٓا اِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِّنْ اَمْرِكُمْ مِّرْفَقًا ۝۱۶

۱۷۔ تے جڈاں تساں انہیں کنیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریندے ہن انہیں کنیں ارنج تھے ہو۔ تساں ہݨ غار وچ پناہ گھنو تہاڈا رب اپݨی رحمت دی راہ تہاڈے واسطے کھول ڈیسی تے تہاڈے واسطے ایں معاملے وچ آسانی پیدا کریسی۔

وَتَرَى الشَّمْسَ اِذَا طَلَعَتْ تَّزٰوَرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَاِذَا غَرَبَتْ تَّقْرِضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِيْ فَجْوَةٍ مِّنْهُ ؕ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ مَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۚ وَمَنْ يُّضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهٗ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ۝۱۸ ع ۵ ۱۴

۱۸۔ تے توں سجھ کوں ڈیکھدیں جیرے ویلے او چڑھدے او انہیں دی غار دے سجے پاسے کنیں ذرا ہٹ کے گذر دے جیرے ویلے لہندے تے انہیں دے کھبے پاسو ہٹواں لنگھدے تے او ایں غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچوں ہے۔ جنیکوں اللہ ہدایت ڈیکھیندے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریندے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگتی تے نہ ہدایت ڈیوݨ والا لبھسی۔

وَتَحْسَبُهُمْ اَيْقَاظًا وَّهُمْ رُقُوْدٌ ۖۗ وَّنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِيْنِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۖۗ وَكَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيْدِ ؕ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا وَّلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا ۝۱۹

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگدا ہویا خیال کریندیں تے اصل او ستے پئین۔ تے اساں انہیں کوں سجے تے کھبے پاسے تے پھریسوں تے انہیں دا کتا انہیں دے نال در سال تے اپݨیاں جنگھاں در گھیری رہسی تے تیکوں انہیں دے حالات دا پتہ لگ ونجے تے توں انہیں کنیں کنڈ ڈیتا بھج ویسیں تے انہیں دے رعب تلے آ ویسیں۔

وَكَذٰلِكَ بَعَثْنٰهُمْ لِيَتَسَآءَلُوْا بَيْنَهُمْ ؕ قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِثْتُمْ ؕ قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ؕ قَالُوْا رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ ؕ فَابْعَثُوْٓا اَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هٰذِهٖٓ اِلَى الْمَدِيْنَةِ فَلْيَنْظُرْ اَيُّهَآ اَزْكٰى

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھایا تے او ہک ڈوجھے کنیں پچھݨ لگن انہیں وچوں ہک بندے آکھئے تساں چوکھی دیر رہ گیئے ہو۔ انہیں آکھئے ڈینہہ یا اوندا ہک حصہ انہیں آکھئے جتی دیر تساں رہ

طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ اَحَدًا ﴿۱۹﴾

گئے ءِ تہاڈا رب جاݨدے تساں شہر دو اپݨا ہک بندہ اے پیسے ڈے کے پٹھو او ڈیکھے کیندا کھاݨا چنگا ءِ او تہاڈے و گھن آوے تے اے کم نرمی تے ہوشیاری نال کرے تے تہاڈا کہیں کوں پتہ نہ لگݨ ڈیوے ۔

اِنَّهُمْ اِنْ يَّظْهَرُوْا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوْكُمْ اَوْ يُعِيْدُوْكُمْ فِيْ مِلَّتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوْٓا اِذًا اَبَدًا ﴿۲۰﴾

۲۱۔ بے شک جے او تہاڈے اُتے ڈاڈھے تھی گئے تے تہاکوں پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن۔ یا تہاکوں زور نال اپݨے مذہب وچ ولا گھن اوسن تے ول تساں کڈاہیں وی کامیاب نہ تھیسو ۔

وَكَذٰلِكَ اَعْثَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوْٓا اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيْهَا ۚ اِذْ يَتَنَازَعُوْنَ بَيْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوْا عَلَيْهِمْ بُنْيَانًا ۗ رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ ۗ قَالَ الَّذِيْنَ غَلَبُوْا عَلٰٓى اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ﴿۲۱﴾

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھڑی دے آوݨ وچ کوئی شک نئیں تے جیلھے او اپݨے کم دے متعلق آپت وچ گالہیں کرݨ لگ پئے انہیں آکھئے کوئی مکان بݨاؤ انہیں دا رب انہیں کوں چنگی طراں جاݨدا ہا۔ گالہیں وچ جیرھے ڈاڈھے تھی گئے انہیں آکھیا اساں ایں جاتے ضرور مسجد بݨیندے ہیں ۔

سَيَقُوْلُوْنَ ثَلٰثَةٌ رَّابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ ۚ وَيَقُوْلُوْنَ سَبْعَةٌ وَّثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ ۭ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ مَّا يَعْلَمُهُمْ اِلَّا قَلِيْلٌ ڬ فَلَا تُمَارِ فِيْهِمْ اِلَّا مِرَاۗءً ظَاهِرًا ۠ وَّلَا تَسْتَفْتِ فِيْهِمْ مِّنْهُمْ اَحَدًا ﴿۲۲﴾

۲۳۔ او آکھسن جو او ترے ہن تے چوتھا انہیں دا کتا ہا تے آکھسن او پنج ہن تے چھیواں انہیں دا کتا ہا اے ساریاں اٹکل پچو دیاں گالہیں ہن تے کہیں ویلھے آہدن او ست ہن تے اٹھواں انہیں دا کتا ہا توں آکھ میڈا رب انہیں دی گنتری کوں چنگی طراں جاݨدے تے انہیں کوں تھوڑے لوک جاݨدن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا کوئی بحث نہ کر۔ تے انہیں دے متعلق انہیں کنیں نہ پچھ۔

وَلَا تَقُوْلَنَّ لِشَاْيْءٍ اِنِّىْ فَاعِلٌ ذٰلِكَ غَدًا ﴿۲۳﴾

۲۴۔ تے کہیں کم کیتے اے اصلو نہ آکھ جو اے کم میں سبھائیں کریساں ۔

إِلَّآ أَن يَشَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَٱذْكُر رَّبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰٓ أَن يَهْدِيَنِ رَبِّى لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے جیلے توں بُھل ونجیں تے اپنے رب کوں یاد کیتا کر تے توں آکھ اے تھی سگدے جو میڈا رب میکوں کامیاب کریسی تے او راہ ڈکھیسی جیرھا ہدایت دے زیادہ کولھو ہے۔

وَلَبِثُوا۟ فِى كَهْفِهِمْ ثَلَٰثَ مِا۟ئَةٍ سِنِينَ وَٱزْدَادُوا۟ تِسْعًا ﴿٢٦﴾

۲۶۔ او غار وچ ترے سو سال تک رہ گیئن۔ تے نوں بے ودھائے نیئں۔

قُلِ ٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا۟ ۖ لَهُۥ غَيْبُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ أَبْصِرْ بِهِۦ وَأَسْمِعْ ۚ مَا لَهُم مِّن دُونِهِۦ مِن وَلِىٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِى حُكْمِهِۦٓ أَحَدًا ﴿٢٧﴾

۲۷۔ توں آکھ اللہ چاڳدے جتی مدت اورہ گیئن آسمانیں تے زمین دا غیب ہوندے کیتے ہے او بہوں ڈیکھݨ والا تے بہوں سݨݨ والا ہے اوندے سوا انہیں دا کوئی سنگتی نہیں تے او اپنے فیصلے وچ بیا کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَٱتْلُ مَآ أُوحِىَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ ۖ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَٰتِهِۦ وَلَن تَجِدَ مِن دُونِهِۦ مُلْتَحَدًا ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے توں اپنے رب دی کتاب کنیں جیرھی تیڈے اُتے وحی تھی ہے اونکوں پڑھ اوندی گالہیں کوں کوئی بدلݨ والا کائے نیئں تے تیکوں اوندے سوا ہی کوئی پناہ دی جا نہ ملسی۔

وَٱصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِىِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُۥ عَن ذِكْرِنَا وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ وَكَانَ أَمْرُهُۥ فُرُطًا ﴿٢٩﴾

۲۹۔ تے توں اپنے آپ کوں انہیں لوکیں نال رکھ جیرھے اپنے رب کوں فجر شام سݙیندن تے اوندی رضامندی چاہندن تے انہیں کنیں اکھیں ہٹا کے اگو نہ نکل ونجیں کیا توں دُنیا دی زندگی دا سوݨھپ چاہندیں۔ تے توں اوندی اطاعت نہ کر جنیدا دل اساں اپݨے ذکر کنیں غافل کر ݙتے تے او اپݨی خواہشیں دی پیروی کریندے تے اوندا معاملہ حد کنیں ودھ گئے۔

وَقُلِ ٱلْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ ۖ فَمَن شَآءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَآءَ فَلْيَكْفُرْ ۚ إِنَّآ أَعْتَدْنَا لِلظَّٰلِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا ۚ وَإِن يَسْتَغِيثُوا۟ يُغَاثُوا۟ بِمَآءٍ كَٱلْمُهْلِ يَشْوِى ٱلْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ ٱلشَّرَابُ وَسَآءَتْ

۳۰۔ توں آکھ حق تیڈے رب کنیں ہے جیرھا چاہے ایمان گھن آوے تے جیرھا چاہے انکار کرے بے شک اساں ظالمیں کیتے بھا تیار کیتی ہے جنیدی چوکندھی انہیں کوں ولہیٹی کھڑی ہے تے جے او پاݨی منگسن تے

مُرْتَفَقًا﴿۲۹﴾

انہیں کوں اینجھا پانی ڈِتا ویسی جیرھا پگھرے تانبے آلی کار ہوسی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ ڈیسی اے گندی پیونڑ دی شئے ہے تے بُرا ٹکانڑہ ہے۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴿۳۰﴾

۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرنڑ والیں دے چنگے کمیں دے بدلے کوں اساں ونجیندے نسے۔

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ ۚ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَفَقًا﴿۳۱﴾

۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغ، انہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن سونے دے کنگنڑ انہیں کوں پوائے ویسن تے باریک تے مُٹھلے ریشم دے ساوے کپڑے اوپیسن تے (تختیں تے) پلنگیں تے ویہاڑیں دی ٹیک لا کے بیٹھے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ہے تے ڈاڈھا چنگا ٹکانڑہ ہے۔

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا﴿۳۲﴾

۳۳۔ توں انہیں دے سامنڑے ڈو آدمیں دی مثال بیان کر انہیں وچوں ہک کوں اساں انگوریں دے ڈو باغ ڈِتے تے انہیں ڈوناہیں دے چودھار و اساں کھجیاں لائن تے ڈوناہیں دے درمیان رڑھ پیدا کیتی ہے۔

كِلْتَا الْجَنَّتَيْنِ آتَتْ أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ وَفَجَّرْنَا خِلَالَهُمَا نَهَرًا﴿۳۳﴾

۳۴۔ انہیں ڈوناہیں باغیں اپنا پھل ڈِتے تے انہیں وچوں کجھ وی گھٹ نہیں تھیا تے اساں انہیں دے وچ ہک نہر وہائی ہائی۔

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے اونکوں پھل ملدا یا اوں اپنڑے ساتھی کوں گالہیں وچ آکھئے جو میں مال وچ تیں کنیں زیادہ تے جتھے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَٰذِهِ أَبَدًا﴿۳۵﴾

۳۶۔ ہک دفعہ او اپنڑے باغ وچ اپنی جان تے ظلم کریندے ہوئیں پیٹھے اوں آکھئے جو میں تیں سمجھیندا جو اے کڈاہیں تباہ تھیسی۔

وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُدِدْتُ إِلَىٰ

۳۷۔ میں نہیں سمجھیندا جو قیامت آوسی جے میکوں

رَبِّیْ لَاَجِدَنَّ خَیْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ﴿۳۶﴾

اپنے رب دو ولایا ونجے تے اتھاں وی بے شک میکوں چنگا ٹکانڑ مل ویسی۔

قَالَ لَهٗ صَاحِبُهٗ وَهُوَ یُحَاوِرُهٗۤ اَكَفَرْتَ بِالَّذِیْ خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوّٰىكَ رَجُلًا ﴿۳۷﴾

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال گالھیں کریندا پیا ہا آکھئے کیا تیئں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جئیں تیکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں ول تیکوں پورا آدمی بنائس؟

لٰكِنَّا۠ هُوَ اللّٰهُ رَبِّیْ وَلَاۤ اُشْرِكُ بِرَبِّیْۤ اَحَدًا ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میڈا رب ہے تے میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَلَوْلَاۤ اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَآءَ اللّٰهُ ۙ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ ۚ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْكَ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ جیلھے توں باغ وچ پیٹھا ہانویں تیئں اے کیوں نہیں آکھیا جو او ہوسی جو اللہ چاہسی۔ ساریاں طاقتاں اللہ کنیں ہن جے توں میکوں آپ کنیں مال وچ تے اولاد وچ گھٹ سمجھنیدیں۔

فَعَسٰى رَبِّیْۤ اَنْ یُّؤْتِیَنِ خَیْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَیُرْسِلَ عَلَیْهَا حُسْبَانًا مِّنَ السَّمَآءِ فَتُصْبِحَ صَعِیْدًا زَلَقًا ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میڈا رب میکوں تیڈے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیڈے باغ تے آسمان کنیں بھا دا شعلہ سٹے تے جنیدے نال او صاف تے سنج تھی ونجے۔

اَوْ یُصْبِحَ مَآؤُهَا غَوْرًا فَلَنْ تَسْتَطِیْعَ لَهٗ طَلَبًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ یا اوندا پانی ٹک ونجے پچھیں توں اونکوں لبھ وی نہ سگیں۔

وَاُحِیْطَ بِثَمَرِهٖ فَاَصْبَحَ یُقَلِّبُ كَفَّیْهِ عَلٰى مَاۤ اَنْفَقَ فِیْهَا وَهِیَ خَاوِیَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَیَقُوْلُ یٰلَیْتَنِیْ لَمْ اُشْرِكْ بِرَبِّیْۤ اَحَدًا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے اوندے پھل تباہ کر ڈتے گئے تے جیرھا او اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنے سہاریں تے ڈھٹا پیا ہا (اے ڈیکھ کے او ہتھ ملن پئے گئے) تے آکھئے سی ہائے افسوس میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہ بنا واں ہا۔

وَلَمْ تَكُنْ لَّهٗ فِئَةٌ یَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی کائنیں ہے تے نہ اوندا بدلہ ہلسی۔

هُنَالِكَ الْوَلَایَةُ لِلّٰهِ الْحَقِّ ؕ هُوَ خَیْرٌ ثَوَابًا وَّخَیْرٌ عُقْبًا ﴿۴۴﴾ ع

۴۵۔ انہیں وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی ہے اور بدلہ ڈیوݨ وچ وی سب کنیں چنگا ہے تے چھیکڑی انجام

وچ وی چنگا ہے ۔

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا كَمَآءٍ اَنْزَلْنٰهُ مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشِيْمًا تَذْرُوْهُ الرِّيٰحُ ؕ وَ كَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿۴۵﴾

۴۶۔ توں انہیں دے سامنڑے دنیاوی زندگی دی کھول کے بیان کر او اوں پانڑی آلی کار جنیکوں اساں جھڑ کنیں وسائے ۔ زمین دا بور اوندے نال رَل گئے تے او بھوں بنڑ گئے ہوا اونکوں اُڈریندی ودی ہے تے اللہ سئیں ہر شئے تے طاقت رکھیندے ۔

اَلْمَالُ وَ الْبَنُوْنَ زِيْنَةُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَ الْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّ خَيْرٌ اَمَلًا ﴿۴۶﴾

۴۷۔ مال تے پتر دُنیاوی زندگی دا سوڈھپ تیڈے رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ نال باقی رہنڑ آلے نیک اعمال چنگن ۔

وَ يَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَ تَرَى الْاَرْضَ بَارِزَةً ۙ وَّ حَشَرْنٰهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ اَحَدًا ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے جیڑاں اساں پہاڑیں کوں ٹریسوں تے توں زمین کوں ڈیکھسیں (جو لوک اوندے استے جنگ کیتے آمنڑے سامنڑے ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کٹھا کریسوں تے انہیں وچوں کہیں کوں وی باقی نہ چھڑیسوں ۔

وَ عُرِضُوْا عَلٰى رَبِّكَ صَفًّا ؕ لَقَدْ جِئْتُمُوْنَا كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍۭ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَّجْعَلَ لَكُمْ مَّوْعِدًا ﴿۴۸﴾

۴۹۔ قطاریں وچ تیڈے رب دے سامنڑے پیش کیتے ویسن (او آکھسی) تساں ساڈے کولھو اویں آئے ہو جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے تہاڈا دعویٰ تے اے ہا جو اساں تہاڈے کیتے وعدے دی گھڑی کڈاہیں مقرر نہ کریسوں ۔

وَ وُضِعَ الْكِتٰبُ فَتَرَى الْمُجْرِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا فِيْهِ وَ يَقُوْلُوْنَ يٰوَيْلَتَنَا مَالِ هٰذَا الْكِتٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيْرَةً وَّ لَا كَبِيْرَةً اِلَّاۤ اَحْصٰىهَا ۚ وَ وَجَدُوْا مَا عَمِلُوْا حَاضِرًا ؕ وَ لَا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدًا ﴿۴۹﴾

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنڑے) رکھ ڈِتی ویسی تے توں مجرمیں کوں ڈیکھسیں او ڈردے پئے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھسن ہائے افسوس ایں کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوڑی اِس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گنڑ کے رکھ ڈِتنسی تے جو کجھ انہیں کیتا ہوسی او سامنڑے رکھ ڈِتا ویسی تے تیڈا رب کہیں تے ظلم نہیں کریندا ۔

وَ اِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ

۵۱۔ تے جیلھے اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم

اِبْلِيْسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهٖ اَفَتَتَّخِذُوْنَهٗ وَ ذُرِّيَّتَهٗۤ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِيْ وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظّٰلِمِيْنَ بَدَلًا ﴿۵۱﴾

دی فرمانبرداری کرو تے ایں فرمانبرداری کیتی سوائے ابلیس دے او جنیں وچو ہا۔ اوں اپنٹے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تساں اونکوں تے اوندی اولاد کوں میڈے سوا سنگتی بنڑیندے ہو تے او تہاڈے دشمن ہن۔ ظالمیں دا بدلہ بہوں بُرا ہے

مَاۤ اَشْهَدْتُّهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّيْنَ عَضُدًا ﴿۵۲﴾

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش دے وقت حاضر کیتا ہا تے نہ انہیں دی اپنی پیدائش دے ویلے تے نہ میں گمراہ کرنڑ والیں کوں اپنٹا امدادی بنا سگدا ہم۔

وَيَوْمَ يَقُوْلُ نَادُوْا شُرَكَآءِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَّوْبِقًا ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے جڈاں اللہ آکھسی جنہیں کوں تساں میڈے شریک بنڑیندے ہاوے سڈو او انہیں کوں سڈیسن تے او انہیں کوں جواب نہ ڈیسن تے اساں انہیں دے درمیان روک بنٹا ڈیسوں۔

وَرَاَ الْمُجْرِمُوْنَ النَّارَ فَظَنُّوْۤا اَنَّهُمْ مُّوَاقِعُوْهَا وَلَمْ يَجِدُوْا عَنْهَا مَصْرِفًا ﴿۵۴﴾ ع ۱۹

۵۴۔ تے مجرم بھا کوں ڈیکھسن تے اے سمجھیسن جو او ایندے وچ پوون والے ہن تے اوں کنیں پچھوتے ہٹنڑ دی جاہ نہ پیسن۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿۵۵﴾

۵۵۔ اساں ایں قرآن وچ ہر مثال لوکیں کیتے مختلف طریقیں نال بیان کیتی ہے تے انسان بہوں ساریں گالہیں وچ سب کنیں ودھ بحث کرنڑ والا ہے۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُّؤْمِنُوْۤا اِذْ جَآءَهُمُ الْهُدٰى وَيَسْتَغْفِرُوْا رَبَّهُمْ اِلَّاۤ اَنْ تَاْتِيَهُمْ سُنَّةُ الْاَوَّلِيْنَ اَوْ يَاْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے لوکیں کوں کیں شئے جو جیرھی ہدایت انہیں کنیں آئی ہے اونکوں من گھنن تے اپنٹے رب کنیں بخشش منگن سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دی حالت آ ونجے تے یاوں انہیں دے سامنڑے عذاب آ ونجے۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوْۤا اٰيٰتِيْ وَمَاۤ اُنْذِرُوْا هُزُوًا ﴿۵۷﴾

۵۷۔ اساں رسولیں کوں خوش خبری ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنٹا کے بھیجے کافر کوڑ کیتے ایں واسطے جھگڑا کریندن تاں جو ایندے نال حق کوں مٹا ڈیون

تے میڈی آیات تے ڈراوے کوں مذاق دا نشانہ بنائے نیں۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ فَاَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ ؕ اِنَّا جَعَلْنَا عَلٰى قُلُوْبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَّفْقَهُوْهُ وَفِيْۤ اٰذَانِهِمْ وَقْرًا ؕ وَاِنْ تَدْعُهُمْ اِلَى الْهُدٰى فَلَنْ يَّهْتَدُوْۤا اِذًا اَبَدًا (۵۷)

۵۸۔ اوں شخص کنیں وڈا ظالم کون تھی سگدے جینکوں اپنے رب دے نشان یاد ڈوائے گئین اوں منہ پھیر گدے تے جو انہیں عمل کیتے ہن اونکوں بھل گئین بے شک انہیں دے دلیں تے پردے پاڈتن او اونکوں سمجھ نہیں سگدے تے انہیں دے کنیں وچ بوڑ سٹے سے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سڈیندیں او کڈاہیں وی ہدایت نہ پیسن۔

وَرَبُّكَ الْغَفُوْرُ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوْا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ؕ بَلْ لَّهُمْ مَّوْعِدٌ لَّنْ يَّجِدُوْا مِنْ دُوْنِهٖ مَوْئِلًا (۵۸)

۵۹۔ تے تیڈا رب بہوں بخشش والا تے بہوں رحمت کرݨ والا ہے۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نال انہیں کوں تباہ کرݨ چاہوے ہا تو انہیں کوں جلدی عذاب ڈیوسے ہا انہیں واسطے ہک معیاد مقرر اہیں کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ ملسی۔

وَتِلْكَ الْقُرٰۤى اَهْلَكْنٰهُمْ لَمَّا ظَلَمُوْا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَّوْعِدًا (۵۹) ع

۶۰۔ تے اے وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ظلم دی وجہ ناں ہلاک کر ڈتے تے انہیں دی تباہی دا وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِفَتٰىهُ لَاۤ اَبْرَحُ حَتّٰۤى اَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ اَوْ اَمْضِيَ حُقُبًا (۶۰)

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپݨے جوان کوں آکھیا میں ٹردا رہ ویساں جے تیں میں ڈو سمندریں دے ملݨ دی جا تے پہنچ نہ ونجاں یا صدیں تک ٹردا رہ ونجاں۔

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا نَسِيَا حُوْتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا (۶۱)

۶۲۔ تے جڈاں او ڈوہیں سمندر دے ملݨ دی جا تے پہنچن او اپݨی مچھی بھل گئین تے او سمندر وچ ورک کے پیہہ گئی۔

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتٰىهُ اٰتِنَا غَدَآءَنَا ؗ لَقَدْ لَقِيْنَا مِنْ سَفَرِنَا هٰذَا نَصَبًا (۶۲)

۶۳۔ جڈاں او اگو تے ٹپ گئین اوں اپݨے جوان کوں آکھئے فجر دا کھاݨا ساکوں ڈے بے شک اساں ایں سفر وچ بہوں تھک گئے ہیں۔

قَالَ اَرَءَيْتَ اِذْ اَوَيْنَآ اِلَى الصَّخْرَةِ فَاِنِّيْ نَسِيْتُ الْحُوْتَ وَ مَآ اَنْسٰنِيْهُ اِلَّا الشَّيْطٰنُ اَنْ اَذْكُرَهٗ وَاتَّخَذَ سَبِيْلَهٗ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ﴿۶۳﴾

۶۴۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہ ہے جیلھے اساں چٹان تے آرام کیتے اوں ویلھے میں مچھی بھُل گیاں ہم تے اسے مچھی ایکوں ماسوائے شیطان دے کہیں بے نئیں بھُلوائی جو میں اونکوں یاد کراں ہا تے اوں سمندر وچ عجیب طریقے نال راہ بنا گئی ہے۔

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِ فَارْتَدَّا عَلٰٓى اٰثَارِهِمَا قَصَصًا ﴿۶۴﴾

۶۵۔ اوں آکھئے ایہا جاء جنیکوں اساں گولیندے ہاسے پچھیں او اپنڑے پیریں دے نشان تے پچھوں ولین۔

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَآ اٰتَيْنٰهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے اُتھاں انہیں کوں ساڈا ہک اینجھا بندہ ملئے جنیکوں اساں اپنڑے کولہو رحمت ڈِتی تے اپنڑ جناب توں خاص علم ڈِتا ہا۔

قَالَ لَهٗ مُوْسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰٓى اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا ﴿۶۶﴾

۶۷۔ تے موسیٰؑ اوں کوں آکھئے کیا میں تیڈے پچھو چلاں ایں شرط تیں جو میکوں توں او سکھاویں جو تیکوں ہدایت دیاں گالھیں سکھایاں گیئن۔

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۶۷﴾

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میڈے نال اصلو صبر نوھیں کر سگدا۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ﴿۶۸﴾

۶۹۔ تے توں کیویں اوں گال تیں صبر کر سگدیں جنیدا تیکوں علم وی کائے نئیں۔

قَالَ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَآ اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ﴿۶۹﴾

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرنڑ والا پیسیں۔ جے اللہ چاہے میں تیڈے کہیں حکم دی نافرمانی نہ کریساں۔

قَالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْئَلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰٓى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ﴿۷۰﴾

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میڈے نال ٹر دیں تے توں میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پچھیں جے تیں میں تیکوں آپ نہ ڈساں۔

ع ۹ / ۲۱

فَانْطَلَقَا حَتّٰٓى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا قَالَ اَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا ﴿۷۱﴾

۷۲۔ او ڈوہیں ٹُر پئیں تے او ڈوہیں بیڑی وچ سوار تھی گیئن۔ تے اوں اونکوں سوراخ

کڈھے چا اوں آکھئے تیں اینکوں سوراخ ایں واسطے کڈھئے جو ایندے سارے سوار غرق تھی ونجن تیں بھوں گندہ کم کیتے ۔

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۷۲﴾

۷۲ ۔ اوں آکھئے ہیں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے نال اصلو صبر نوصیں کر سگدا ۔

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِيْ بِمَا نَسِيْتُ وَلَا تُرْهِقْنِيْ مِنْ اَمْرِيْ عُسْرًا ﴿۷۳﴾

۷۴ ۔ اوں آکھئے ہݨ میکوں نہ پکڑ ہیں بھُل گیاں ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سختی نہ کر ۔

فَانْطَلَقَا ٭ حَتّٰٓى اِذَا لَقِيَا غُلٰمًا فَقَتَلَهٗ ۙ قَالَ اَقَتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً ۢ بِغَيْرِ نَفْسٍ ۭ لَقَدْ جِئْتَ شَيْـًٔا نُّكْرًا ﴿۷۴﴾

۷۵ ۔ ول ڈو ہیں ٹُر پئیں تے انہیں ڈوناہیں کوں ہک چھوہر مل گئے اوں اونکوں قتل کر ڈتے اوں آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون دے بدلے دے قتل کر ڈتے ۔ بے شک تیں وڈا عجیب کم کیتے ۔

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ﴿۷۵﴾

۷۶ ۔ اوں آکھئے کیا ہیں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے نال اصلو صبر نوصیں کر سگدا

قَالَ اِنْ سَاَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍۢ بَعْدَهَا فَلَا تُصٰحِبْنِيْ ۚ قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَّدُنِّيْ عُذْرًا ﴿۷۶﴾

۷۷ ۔ اوں آکھئے جے ایندے بعد تئیں کنیں کہیں گال دا پچھاں تے توں میکوں اپݨے نال نہ رکھیں میڈے خیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا ۔

فَانْطَلَقَا ٭ حَتّٰٓى اِذَآ اَتَيَآ اَهْلَ قَرْيَةِ ۨاسْتَطْعَمَآ اَهْلَهَا فَاَبَوْا اَنْ يُّضَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُّرِيْدُ اَنْ يَّنْقَضَّ فَاَقَامَهٗ ۭ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرًا ﴿۷۷﴾

۷۸ ۔ ول او ڈو ہیں ٹر پئین تے او ڈو ہیں ہک وستی کنیں آئن تے روٹی منگی تے انہیں ڈوناہیں دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ ڈھٹی جیرھی ڈھہݨ تے ہائی اونکوں بݨائیس چا ۔ اوں آکھئے جے توں چاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا ہانویں ۔

قَالَ هٰذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ ۚ سَاُنَبِّئُكَ بِتَاْوِيْلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿۷۸﴾

۷۹ ۔ اوں آکھئے ہݨ میڈے تے تیڈے انجو انج تھیوݨ دا ویلھا آ گئے جیرھی گال تے توں صبر نوصیں کر سگیا آ ہیں تیکوں اوندی حقیقت

ڈیساں ۔

اَمَّا السَّفِيْنَةُ فَكَانَتْ لِمَسٰكِيْنَ يَعْمَلُوْنَ فِى الْبَحْرِ فَاَرَدْتُّ اَنْ اَعِيْبَهَا وَكَانَ وَرَآءَهُمْ مَّلِكٌ يَّاْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا ﴿٨٠﴾

٨٠ ۔ بیڑی کجھ مسکینیں دی ہائی جیڑھے دریا وچ کم کریندے ہن ایندے پچھو ہک ظالم بادشاہ ہا جیڑھا ہر بیڑی کوں زور نال کھس گھندے ہا ایں گالھوں میں ایکوں عیب والا کر ڈتے ۔

وَاَمَّا الْغُلٰمُ فَكَانَ اَبَوٰهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِيْنَآ اَنْ يُّرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَّكُفْرًا ﴿٨١﴾

٨١ ۔ تے جیڑھا چھوہر ہا ایندے پیو ماں مومن ہن ساکوں ڈر ہا جو اے انہیں ڈوناہیں تے شیطانگی تے کفر دا الزام نہ ڈیوے ۔

فَاَرَدْنَآ اَنْ يُّبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِّنْهُ زَكٰوةً وَّاَقْرَبَ رُحْمًا ﴿٨٢﴾

٨٢ ۔ تے اساں چاہے جو انہیں دا رب انہیں ڈوناہیں کیتے اوندے بدلے وچ چنگا تے پاک تے رحم والا چھوہر ڈیوے ۔

وَاَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلٰمَيْنِ يَتِيْمَيْنِ فِى الْمَدِيْنَةِ وَكَانَ تَحْتَهٗ كَنْزٌ لَّهُمَا وَكَانَ اَبُوْهُمَا صَالِحًا ۚ فَاَرَادَ رَبُّكَ اَنْ يَّبْلُغَآ اَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا ۖ رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهٗ عَنْ اَمْرِىْ ۗ ذٰلِكَ تَاْوِيْلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَّلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٣﴾ ع

٨٣ ۔ تے کندھ شہر وچ ڈو یتیم چھوہریں دی ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈوناہیں دا خزانہ ہا ۔ انہیں دا پیو نیک ہا تیڈے رب ارادہ کیتے جو او تکڑے نینگر تھی ونجن تے اپنا خزانہ کڈھ گھنن اے تیڈے رب دی خاص رحمت ہائی ۔ اے کم میں اپنے ولوں نئیں کیتا اے ہے ایں گال دی حقیقت جیندے اتے توں صبر نہ کر سگیا ۔

وَيَسْــَٔلُوْنَكَ عَنْ ذِى الْقَرْنَيْنِ ۗ قُلْ سَاَتْلُوْا عَلَيْكُمْ مِّنْهُ ذِكْرًا ﴿٨٤﴾

٨٤ ۔ او تیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھدن توں آکھ جو میں تہاڈے سامنے اوندے متعلق ضرور ذکر کریساں ۔

اِنَّا مَكَّنَّا لَهٗ فِى الْاَرْضِ وَاٰتَيْنٰهُ مِنْ كُلِّ شَىْءٍ سَبَبًا ﴿٨٥﴾

٨٥ ۔ اساں بے شک اونکوں زمین وچ حکومت ڈتی ہائی تے اساں اونکوں ہر شئے دا راہ ڈسیا ہا

فَاَتْبَعَ سَبَبًا ﴿٨٦﴾

٨٦ ۔ تاں او راہ تے ٹر پئے ۔

حَتّٰۤى اِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِىْ

٨٧ ۔ تے جیلھے او سجھ لہن دی جا تے آئے

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَّوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۥ قُلْنَا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّآ اَنْ تُعَذِّبَ وَاِمَّآ اَنْ تَتَّخِذَ فِيْهِمْ حُسْنًا ۝۸۶

اوں سجھ کوں رب آلے چشمے وچ لہندا ڈٹھے اوندے نال کجھ لوک وی ڈٹھنس اساں آکھے اے ذوالقرنین تیڈی مرضی توں انہیں کوں سزا ڈیوے یا انہیں دے بارے وچ توں چنگے سلوک کنیں کم گھن ۔

قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى رَبِّهٖ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا نُّكْرًا ۝۸۷

۸۸ ۔ اوں آکھے جیڑھا ظلم کریسی اساں اوں کوں ضرور سزا ڈیسوں تے ول او اپنڑے رب دو ولایا ویسی تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی

وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَآءَ ۨالْحُسْنٰى ۚ وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ۝۸۸

۸۹ ۔ تے جیڑھا منیسی تے چنگے کم کریسی اوندے کیتے چنگا بدلہ ہے اساں وی انہیں کوں ضرور اپنڑے حکم نال سوکھی گاں آکھسوں ۔

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ۝۸۹

۹۰ ۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے ۔

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَّهُمْ مِّنْ دُوْنِهَا سِتْرًا ۝۹۰

۹۱ ۔ تے ول او سجھ دے نکلنڑ آلی جا تے پہنچے اوں ڈٹھے جو او سجھ اینجھی قوم تے نکلدا پیا ہا جنیدے درمیان تے سجھ دے درمیان اساں کوئی پردہ نہ بنڑایا ہا ۔

كَذٰلِكَ ۭ وَقَدْ اَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝۹۱

۹۲ ۔ ایویں ہے اساں اوندے سارے حالات کوں چنگی طراں جانڑدے ہیں ۔

ثُمَّ اَتْبَعَ سَبَبًا ۝۹۲

۹۳ ۔ ول او ہک راہ تے ٹر پئے ۔

حَتّٰٓى اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمَا قَوْمًا ۙ لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ۝۹۳

۹۴ ۔ ول او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے انہیں ڈوناہیں پہاڑیں دے اورھو کجھ اینجھے لوک ڈٹھن جیڑھے اوندی گاں کوں مشکل نال سمجھ سگدے ہن ۔

قَالُوْا يٰذَا الْقَرْنَيْنِ اِنَّ يَاْجُوْجَ وَمَاْجُوْجَ مُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰٓى اَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۹۴

۹۵ ۔ انہیں آکھے اے ذوالقرنین بے شک یاجوج تے ماجوج زمین وچ گھیڑ گھتیندے پئین ۔ کیا اساں تیڈے کیتے ٹیکس ایں شرط تیں مقرر کروں جو

توں ساڈے تے انہیں دے درمیان بندھ بدھ ڈے۔

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ﴿٩٥﴾

٩٦ - اوں آکھئے میڈے رب جیڑھی میکوں ایں معاملے وچ طاقت ڈتی ہے او زیادہ چنگی ہے میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں تہاڈے تے انہیں دے درمیان بندھ بدھ ڈیندا ں۔

آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا ﴿٩٦﴾

٩٧۔ تساں میکوں لوہے دے ٹکڑے ڈیو اوں ڈو پہاڑیں دے درمیان بندھ بدھ کے بکو جھیاں کر ڈتے اوں آکھئے ہوا بالو تے جیڑھے ویلھے اوں کوں بھا بنا ڈتس تے آکھیس میں کنیں تانبا گھن آؤ میں ایندے اتے سٹاں۔

فَمَا اسْطَاعُوا أَن يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا ﴿٩٧﴾

٩٨۔ انہیں کوں اوندے اتے چڑھن دی طاقت کائے نہ ہائی تے نہ او اوندے وچ سندھ مار سگدے ہن۔

قَالَ هَٰذَا رَحْمَةٌ مِّن رَّبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ﴿٩٨﴾

٩٩۔ اوں آکھئے اے میڈے رب دا خاص احسان تے جڈاں میڈے رب دا وعدہ آ وسی او ایکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ہے۔

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ﴿٩٩﴾

١٠٠۔ اوں ڈینہہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسوں او ہک ڈو جے تیں جوش نال حملہ کریسن دھوتو وڄایا ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسوں۔

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِّلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾

١٠١۔ تے اوں ڈینہہ دوزخ کوں اساں کافریں دے سامݨے گھن اوسوں۔

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَن ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾

١٠٢۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کنیں پردے وچ ہن تے او سݨ وی نہ سگدے ہن۔

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَن يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِن دُونِي أَوْلِيَاءَ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ

١٠٣۔ کیا کافر خیال کریندن جو او میکوں چھوڑ کے میڈے بندیں کوں امدادی بݨا گھنسن تے بے شک اساں

نُزُلًا ﴿١٠٢﴾

دوزخ کافریں کیتے مہمانی دے طور تے تیار کیتی ہوئی ہے۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرِيْنَ اَعْمَالًا ﴿١٠٣﴾

١٠٤۔ توں آکھ کیا تہاکوں اساں ڈسوں جیڑھے عملیں دے لحاظ نال بہوں گھاٹے وچ ہن۔

اَلَّذِيْنَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ يُحْسِنُوْنَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

١٠٥۔ جنہیں دیاں ساریاں کوششاں ایں زندگی وچ ونجنیدیاں پئین تے او خیال کریندن جو او چنگا کم کریندے پئین۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ وَ لِقَآئِهٖ فَحَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيْمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَزْنًا ﴿١٠٥﴾

١٠٦۔ اے لوکن جنہیں اپنے رب دی نشانیں دا تے اوندے ملݨ دا انکار کیتے تے انہیں دے عمل ونج گیٔن قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسوں۔

ذٰلِكَ جَزَآؤُهُمْ جَهَنَّمُ بِمَا كَفَرُوْا وَاتَّخَذُوْٓا اٰيٰتِيْ وَرُسُلِيْ هُزُوًا ﴿١٠٦﴾

١٠٧۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ہے۔ انہیں میڈے نشانیں نال تے رسولیں نال مشکریاں کیتن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنّٰتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ﴿١٠٧﴾

١٠٨۔ بے شک مومن تے جنہیں چنگے کم کیتن انہیں دی مہمانی جنت فردوس۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا لَا يَبْغُوْنَ عَنْهَا حِوَلًا ﴿١٠٨﴾

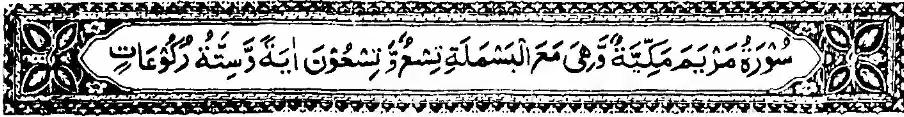
١٠٩۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن اتھوں نہ تھیوݨ چاہسن۔

قُلْ لَّوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمٰتِ رَبِّيْ لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ كَلِمٰتُ رَبِّيْ وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهٖ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾

١١٠۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گالہیں دے لکھݨ کیتے مَس بݨ ونجے تے میڈے رب دی گالہیں ختم تھیوݨ کنیں پہلے سمندر مک ویسن بھانویں او جیہا مَس بی گھن آؤں

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَّلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖٓ اَحَدًا ﴿١١٠﴾ ع

١١١۔ توں آکھ میں تے محض تساں جیہاں آدمی ہاں میڈو وحی تھیندی ہے جو تہاڈا اکو خدا ہے جیڑھا اپنے رب دے ملݨ دی امید رکھیندا ہووے او چنگے کم کرے تے اپنے رب دی عبادت وچ کہیں کوں شریک نہ کرے۔

سورۃ مریم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیتاں تے ۶ رکوع ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كٓهٰيٰعٓصٓ ②

۲۔ اے عالم تے سچے خدا توں کافی تے سدھا راہ ڈکھاوݨ والا ایں۔

ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهٗ زَكَرِيَّا ③

۳۔ تیڈے رب دی اوں رحمت دا ذکر جیرھا اوں اپݨے بندے زکریا تے کیتی۔

اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ نِدَآءً خَفِيًّا ④

۴۔ جڈاں اوں اپݨے رب کوں ہولے ہولے سڈیئے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّيْ وَاشْتَعَلَ الرَّاْسُ شَيْبًا وَّلَمْ اَكُنْۢ بِدُعَآئِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤

۵۔ تے آکھئے اے میڈے رب میڈیاں ہڈیاں کمزور تھی گیئن تے بڈھیپے نال میڈا سر چٹا تھی گئے تے اے میڈے رب میں کڈاہیں وی تیں کنیں دعا منگݨ نال ناکام نہیں تھیا۔

وَاِنِّيْ خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَّرَآءِيْ وَكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا فَهَبْ لِيْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ⑥

۶۔ تے بے شک میں اپݨے سکیں کنیں اپݨے بچھو ڈرداں تے میڈی زال سنڈھ تے توں میکوں اپݨے ولوں ہک وارث ڈے۔

يَّرِثُنِيْ وَيَرِثُ مِنْ اٰلِ يَعْقُوْبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦

۷۔ جیرھا میڈا تے آل یعقوب دا وارث تھیوے تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بݨا

يٰزَكَرِيَّآ اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلٰمِ ࣙاسْمُهٗ يَحْيٰى ۙ لَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ⑧

۸۔ اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی خوش خبری ڈیندے ہیں۔ اوندا ناں یحیٰی ہے ایں کنیں پہلے اساں کہیں کوں اے ناں نئیں ڈتا۔

قَالَ رَبِّ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّكَانَتِ امْرَاَتِيْ عَاقِرًا وَّقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨

۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں بال کیویں تھی سگدے تے میڈی زال سنڈھ تے میں وی بڈھیپے دی چھیکڑ تئیں پہنچ چکیاں۔

قَالَ كَذٰلِكَ ۚ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَّقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْـًٔا ﴿١١﴾

١٠۔ اوں آکھئے گال ایویں ہے تیڈا رب آہدے اے کم میڈے کیتے سوکھا ء تے ایں کنیں پہلے میں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شئے نہ ہانویں

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْٓ اٰيَةً ۚ قَالَ اٰيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ﴿١٢﴾

١١۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے اللہ سئیں آکھئے حکم اے ہے جو توں لوکیں نال ساندھوڑاند ترے راتاں ناں الاویں۔

فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰٓى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿١٣﴾

١٢۔ ول زکریا محراب کنیں نکل کے اپݨی قوم دو آئے تے انہیں کوں ہوٹے ہوٹے آکھیس جو تساں فجر شام اللہ سئیں دی پاکیزگی بیان کرو۔

يٰيَحْيٰى خُذِ الْكِتٰبَ بِقُوَّةٍ ۭ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا ﴿١٤﴾

١٣۔ اے یحییٰ توں کتاب کوں ہتھیکا کر تے اساں اوں کوں چھوٹی عمر وچ اپݨا حکم ڈِتا ہا

وَّحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكٰوةً ۭ وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٥﴾

١٤۔ اے ساڈے ولو مہربانی ہائی تے پاک کرݨ کیتے ہا تے او وڈا متقی ہا۔

وَّبَرًّۢا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ﴿١٦﴾

١٥۔ تے اپݨے پیو ما نال نیک سلوک کرݨ والا ہا تے او ظالم تے نافرمان نہ ہا۔

وَسَلٰمٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٧﴾

١٦۔ تے جڈاں او جائے اوندے اُتے سلامتی ہائی تے جڈاں او مرسی تے ولا جنیدا کر کے اٹھایا ویسی ول وی اوندے اُتے سلامتی ہوسی۔

وَاذْكُرْ فِي الْكِتٰبِ مَرْيَمَ ۘ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ﴿١٨﴾

١٧۔ ایں کتاب وچ مریم دا ذکر کر جڈاں او اپݨے ٹبر کنیں پوادھ نے گئی ہائی پئی۔

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُوْنِهِمْ حِجَابًا ڦ فَاَرْسَلْنَآ اِلَيْهَا رُوْحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٩﴾

١٨۔ تے انہیں کنیں او ڈُھر تھی گئی تے اساں اوندو اپݨا فرشتہ بھیجیا تے او اوندے سامݨے ٹھکڑے جوان دی شکل وچ ظاہر تھیا۔

قَالَتْ اِنِّيْٓ اَعُوْذُ بِالرَّحْمٰنِ مِنْكَ اِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿٢٠﴾

١٩۔ اوں آکھئے میں تیں کنیں رحمٰن خدا دی آم شام منگدی آں جے توں کجھ خدا کنیں ڈردیں۔

قَالَ اِنَّمَآ اَنَا رَسُوْلُ رَبِّكِ ڰ لِاَهَبَ لَكِ غُلٰمًا

٢٠۔ اوں آکھئے میں تیں محض تیڈے رب دا بھیجیا

زَكِيًّا ﴿١٩﴾

ہویا ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی خبر) ڈیواں

قَالَتْ اَنّٰى يَكُوْنُ لِيْ غُلٰمٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ وَّلَمْ اَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

۲۰۔ اوں آکھئے میکوں پتر کیویں تھیسی تے میکوں کہیں آدمی ہتھ نئیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔

قَالَ كَذٰلِكِ ۚ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ ۚ وَلِنَجْعَلَهٗٓ اٰيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا ۚ وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

۲۱۔ اوں آکھئے گال ایویں ہے تیڈا رب آہدے اے کم میڈے کیتے سوکھا ہے تے تاں جو اساں اوں کوں لوکیں کیتے نشان بݨاؤں تے اپݨے ولوں رحمت بݨاؤں تے اے کم تھی کے رہوݨا ہا۔

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖ مَكَانًا قَصِيًّا ﴿٢٢﴾

۲۲۔ اوں اوں کوں ڈِڈھ وچ چا کے ہھوں پریں ہک جا تے گھن گئی۔

فَاَجَآءَهَا الْمَخَاضُ اِلٰى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۚ قَالَتْ يٰلَيْتَنِيْ مِتُّ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ نَسْيًا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اوں کوں پیڑھاں لگین تے اوں کوں کھجی دے منڈھ دو گھن آئن اوں آکھئے ایں کنیں پہلے میں مر ونجاں ہا تے میڈا ناں ہٹا ڈِتا ونجے ہا۔

فَنَادٰىهَا مِنْ تَحْتِهَآ اَلَّا تَحْزَنِيْ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

۲۴۔ اوں (فرشتے) اوں کوں تلوں پاسے کنیں سڈ ماریئے توں مونجھی نہ تھی تیڈے رب تیڈے تلے چشمہ وہا ڈِتے۔

وَهُزِّيْٓ اِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے توں کھجی دی چھٹری کوں ہلا آپ دو او تیڈے تے تازہ پنڈ سٹیسی۔

فَكُلِيْ وَاشْرَبِيْ وَقَرِّيْ عَيْنًا ۚ فَاِمَّا تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا ۙ فَقُوْلِيْٓ اِنِّيْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ الْيَوْمَ اِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

۲۶۔ توں اوں کوں کھا تے چشمے کنیں پاݨی پی تے اپݨی اکھیں کوں ٹھڈا کر تے جے توں کہیں بندے کوں ڈیکھیں تے توں آکھیں بے شک میں رحمٰن خدا دی خاطر روزے دی منوتی منتی ہوئی ہے اَج میں کہیں آدمی نال اصلو نہ الیساں۔

فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهٗ ۗ قَالُوْا يٰمَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

۲۷۔ اوں کوں چا کے اپݨی قوم دو گھن آئی تے انہیں آکھئے اے مریم تیں ہھوں گندا کم کیتے۔

يٰٓاُخْتَ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَّمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

۲۸۔ اے ہارون دی بھیݨ تیڈا پیو گندا آدمی نہ ہا تے نہ تیڈی ما بدکار ہائی۔

فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ ۖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي

۲۹۔ اوں بال دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾

ایندے نال کیویں گال کروں جیرھا اکل تیں پینگھے وچ ہا۔

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾

۳۰۔ اوں آکھئے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میکوں اللہ کتاب ڈتی ہے تے میکوں نبی بنائس۔

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾

۳۱۔ تے میکوں برکت آلا بنائس جتھاں وی میں ہوساں تے اوں میکوں نماز تے زکوٰۃ دا حکم ڈتے سی جے تیں میں جنیداں۔

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے اپڻی ما نال نیکی دا حکم ڈتے سی تے میکوں ظالم بدبخت نسی بنایا۔

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾

۳۳۔ تے جیرھے ڈینہہ میں جایاں اوں ڈینہہ میڈے اتے سلامتی ہائی تے جڈاں مرساں تے ول جنیدا تھیساں اوں ویلھے وی میڈے اُتے سلامتی ہوسی۔

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

۳۴۔ اے ہے عیسیٰ ابن مریم اے سچی گال جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۖ سُبْحَانَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

۳۵۔ اللہ دی اے شان نہیں جو او کہیں کوں پتر بناوے او پاک ہے جڈاں او کہیں گال دا فیصلہ کریندے تے محض اے آہدے تھی ونج تے او تھی ویندی ہے۔

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

۳۶۔ تے بے شک اللہ سئیں میڈا وی رب ہے تے تہاڈا وی رب تساں ہوندی عبادت کرو ایہو سدھا راہ ہے۔

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ ۖ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ انہیں وچوں کجھ ٹولیں اختلاف کیتے انہیں لوکیں کیتے تباہی ہے جنہیں وڈے ڈینہہ دی حاضری دا انکار کیتے۔

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا ۖ لَٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ بھوں سڻسن تے تکھیاں نظراں ہوسن جڈاں او ساڈے کولوں آسن اصل اَج دے ڈینہہ ظالم بھوں کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ

۳۹۔ تے توں انہیں کوں نا امیدی دے ڈینہہ کنیں

فِیْ غَفْلَةٍ وَّهُمْ لَا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۹﴾

ڈرا جڈاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہݨ او غافلن تے او ایمان نہیں گھن اندے۔

اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَیْهَا وَاِلَیْنَا یُرْجَعُوْنَ ﴿۴۰﴾ ع

۴۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جیرھے اوندے اتے رہندن تے سارے ساڈو ولائے ویسن۔

وَاذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ اِبْرٰهِیْمَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّیْقًا نَّبِیًّا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھ بے شک او بہوں سچا نبی ہا۔

اِذْ قَالَ لِاَبِیْهِ یٰۤاَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا یَسْمَعُ وَلَا یُبْصِرُ وَلَا یُغْنِیْ عَنْكَ شَیْـًٔا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ جڈاں اوں اپنے پیو کوں آکھئے اے میڈے ابا سئیں توں اوندی کیوں عبادت کریندیں جیرھے سݨدن تے نہ ڈیہدن تے تیڈے کہیں کم نئیں آسگدے

یٰۤاَبَتِ اِنِّیْ قَدْ جَآءَنِیْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ یَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِیْۤ اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِیًّا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جیرھا تیکوں نئیں ملیا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں سدھا راہ ڈکھیسیاں۔

یٰۤاَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّیْطٰنَ ؕ اِنَّ الشَّیْطٰنَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِیًّا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت نہ کر بے شک شیطان رحمٰن خدا دا نافرمان ہے۔

یٰۤاَبَتِ اِنِّیْۤ اَخَافُ اَنْ یَّمَسَّكَ عَذَابٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُوْنَ لِلشَّیْطٰنِ وَلِیًّا ﴿۴۵﴾

۴۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں ڈردا ہاں جو تیکوں رحمٰن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوے تے توں شیطان دا سنگتی بݨ ونجیں۔

قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ عَنْ اٰلِهَتِیْ یٰۤاِبْرٰهِیْمُ ۚ لَىِٕنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِیْ مَلِیًّا ﴿۴۶﴾

۴۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے معبودیں کنیں نفرت کریندیں جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں میں پتھریں نال مار گھتساں تے ہݨ توں میں کنیں اوڈھر تھی ونج۔

قَالَ سَلٰمٌ عَلَیْكَ ۚ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّیْ ؕ اِنَّهٗ كَانَ بِیْ حَفِیًّا ﴿۴۷﴾

۴۸۔ اوں آکھئے تیڈے اُتے سلامتی ہووے میں تیڈے کیتے اپنے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک او میڈے اُتے مہربان ہے۔

وَاَعْتَزِلُكُمْ وَمَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَاَدْعُوْا رَبِّیْ ۖؗ عَسٰۤی اَلَّاۤ اَكُوْنَ بِدُعَآءِ رَبِّیْ شَقِیًّا ﴿۴۸﴾

۴۹۔ میں تہاکوں تے جنہیں کوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہو ساریں کوں چھوڑ ڈیساں تے

اپنٹرے رب کوں سڈیساں میکوں یقین ہے جو میں اپنٹرے رب کنیں دعا نال ناکام نہ تھیساں۔

فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَ مَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۙ وَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ وَ يَعْقُوْبَ ؕ وَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝۵۰

۵۰۔ تے جڈاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بنڑیندے ہن انج تھی گئے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشئے سے تے اساں سارین کوں نبی بنڑایا ہا۔

وَ وَهَبْنَا لَهُمْ مِّنْ رَّحْمَتِنَا وَ جَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا ۝۵۱

۵۱۔ تے اساں انہیں تے اپنٹری رحمت کیتی تے اساں انہیں واسطے بہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑ ریسے۔

ع

وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ مُوْسٰۤى ؗ اِنَّهٗ كَانَ مُخْلَصًا وَّ كَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۝۵۲

۵۲۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر کر بے شک او ساڈا چنڑیا ہویا تے رسول تے نبی ہا۔

وَ نَادَيْنٰهُ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ الْاَيْمَنِ وَ قَرَّبْنٰهُ نَجِيًّا ۝۵۳

۵۳۔ تے اساں اونکوں طور دے سجے پاسو سڈیا ہا تے اونکوں اپنٹے راز دیاں گالہیں ڈسیندے ہوئیں کولہو کیتا۔

وَ وَهَبْنَا لَهٗ مِنْ رَّحْمَتِنَاۤ اَخَاهُ هٰرُوْنَ نَبِيًّا ۝۵۴

۵۴۔ تے اساں اونکوں اپنٹری رحمت نال اوندے بھرا ہارون کوں نبی بنڑا ڈتا۔

وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ اِسْمٰعِيْلَ ؗ اِنَّهٗ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَ كَانَ رَسُوْلًا نَّبِيًّا ۝۵۵

۵۵۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

وَ كَانَ يَاْمُرُ اَهْلَهٗ بِالصَّلٰوةِ وَ الزَّكٰوةِ ۪ وَ كَانَ عِنْدَ رَبِّهٖ مَرْضِيًّا ۝۵۶

۵۶۔ تے اپنٹے گھر والیں کوں نماز تے زکوٰۃ دا حکم ڈیندا رہندا ہا تے او اپنٹے رب دے نزدیک بہوں چنگا ہا۔

وَ اذْكُرْ فِی الْكِتٰبِ اِدْرِيْسَ ؗ اِنَّهٗ كَانَ صِدِّيْقًا نَّبِيًّا ۝۵۷

۵۷۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک او سچا نبی ہا۔

وَّ رَفَعْنٰهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝۵۸

۵۸۔ تے اساں اونکوں بہوں اُچے مرتبے تئیں پچایا ہا۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِّنَ النَّبِيّٖنَ مِنْ

۵۹۔ اے او لوکن جنہیں تے اللہ سئیں نبیں وچو

ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوْحٍ وَّمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْرَآءِيْلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوْا سُجَّدًا وَّبُكِيًّا ﴿۵۹﴾ (سجدہ)

انعام کیتن لے آدم دی اولادن تے انہیں وچو جنہیں کوں نوح نال اساں بیڑی وچ چاتا ننے ابراہیم تے اسماعیل دی اولاد وچو ہن تے انہیں وچو جنہیں کوں اساں سدھا رستہ ڈکھائے تے چن گدے۔ جڈاں انہیں تے رحمٰن دیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے او سجدہ کریندے ہوئیں تے روندے ہوئیں ڈھہ پوندن۔

فَخَلَفَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ﴿۶۰﴾

۶۰۔ انہیں دے بعد ہک نسل آئی ہے جنہیں نمازاں ضائع کر ڈتن تے خواہشیں دی پیروی کیتی ہے تے او ضرور گمراہ تھی ویسن۔

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ شَيْـًٔا ﴿۶۱﴾

۶۱۔ سوائے اوندے جیرھا توبہ کرے تے ایمان گھن آوے تے چنگا عمل کرے تے او لوک بہشت وچ داخل تھیسن تے انہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

جَنّٰتِ عَدْنِ ِۨالَّتِيْ وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهٗ بِالْغَيْبِ اِنَّهٗ كَانَ وَعْدُهٗ مَاْتِيًّا ﴿۶۲﴾

۶۲۔ ہمیشہ دی بہشت جیندا وعدہ رحمٰن خدا نے اپنے بندیں نال کیتے جیرھی حالی لکی ہوئی ہے بے شک اوندا وعدہ پورا تھی کے رہسی۔

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا اِلَّا سَلٰمًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيْهَا بُكْرَةً وَّعَشِيًّا ﴿۶۳﴾

۶۳۔ او اوندے وچ کوئی واہیات گال نہ سنسن سوائے سلامتی دے تے اوندے وچ انہیں کوں فجر شام رزق ملسی۔

تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ نُوْرِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اے او بہشت جیندا اساں اپنے بندیں وچو انہیں کوں وارث بنیسوں جیرھے بہوں پرہیزگارن۔

وَمَا نَتَنَزَّلُ اِلَّا بِاَمْرِ رَبِّكَ لَهٗ مَا بَيْنَ اَيْدِيْنَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے اساں محض اپنے رب دے حکم نال لہندے ہیں جو ساڈے سامنے ہے تے جو ساڈے پچھوں ہے جو انہیں ڈوہائیں دے ادھ وچ سب اللہ دا ہے تے تہاڈا رب بھلن والا نئیں۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهٖ هَلْ تَعْلَمُ لَهٗ سَمِيًّا ﴿۶۶﴾ ع

۶۶۔ او آسمانیں تے زمین دا وی رب ہے تے جیرھا انہیں دے درمیان ہے توں اوندی عبادت کرتے

یکا اوندی عبادت کریندا رہ کیا توں اوندی صفتاں آلا کہیں کوں جانڑدیں۔

وَيَقُولُ الْإِنسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا ﴿٦٧﴾

٦٧۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مر ویساں تے ولا جیندا کر کے اٹھایا ویساں۔

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿٦٨﴾

٦٨۔ کیا انسان کوں اے گال یاد نہیں بے شک اساں اونکوں ایں کنوں پہلے پیدا کیتا تے او کجھ وی نہ ہا۔

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ﴿٦٩﴾

٦٩۔ تے تیڈے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں تے شیطانیں کوں ضرور اٹھیسوں تے ول ضرور انہیں کوں دوزخ دے چودھار و کٹھا کریسوں تے او گوڈیں دے بھر اوندے وچ ڈھاسن۔

ثُمَّ لَنَنزِعَنَّ مِن كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا ﴿٧٠﴾

٧٠۔ ول اساں ہر ٹولے وچوں ضرور اینجھے لوکیں کوں انج کر گھنسوں جیڑھے رحمٰن خدا دے سخت دشمن ہن۔

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٧١﴾

٧١۔ تے ول اساں انہیں کوں بھوں جانڑدے ہیں جو انہیں وچوں کون دوزخ وچ ڈھہنڑ دے زیادہ قابل۔

وَإِن مِّنكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا ۚ كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴿٧٢﴾

٧٢۔ تے تہاڈے وچوں ہر آدمی اوں دوزخ وچ ڈھہنڑ والا ہے تے اے خدا دا حتمی کے رہنڑ والا پکا وعدہ ہے۔

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوا وَّنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا ﴿٧٣﴾

٧٣۔ ول اساں متقیں کوں بچا گھنسوں تے ظالمیں کوں اوندے وچ گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا چھوڑ ڈیسوں۔

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٤﴾

٧٤۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں کھلیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومنیں کوں آہدن کیرھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچوں درجے دے لحاظ نال چنگا ہے تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ہے۔

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَحْسَنُ اَثَاثًا وَّرِءْيًا ﴿٧٤﴾

۷۵۔ تے انہیں کنیں پہلے اساں بہوں سارے لوکیں کوں تباہ کیتے جیڑھے سامان دے لحاظ نال وی چنگے ہن تے ڈِکھ دے لحاظ نال وی۔

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلٰلَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمٰنُ مَدًّا ۚ حَتّٰۤى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ اِمَّا الْعَذَابَ وَاِمَّا السَّاعَةَ ؕ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضْعَفُ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

۷٦۔ توں آکھ جیڑھا گمراہی وِچ خدائے رحمٰن اونکوں وَتھی ڈِیسی تے جیلھے اوں عذاب کوں ڈیکھسن جنیدا اونہیں کوں وعدہ ڈِتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں ویلھے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیڑھا مرتبے دے لحاظ نال برا ہے تے سنگت دے لحاظ نال کمزور۔

وَيَزِيْدُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اهْتَدَوْا هُدًى ؕ وَالْبٰقِيٰتُ الصّٰلِحٰتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَّخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

۷۷۔ تے اللہ ہدایت والے لوکیں کوں ہدایت وِچ ودھیسی تے باقی رہݨ والے چنگے کم تیڈے رب دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی تے انجام دے لحاظ نال وی۔

اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ كَفَرَ بِاٰيٰتِنَا وَقَالَ لَاُوْتَيَنَّ مَالًا وَّوَلَدًا ﴿٧٧﴾

۷۸۔ کیا توں اوں شخص کوں ڈِٹھے جیڑھا ساڈی آیات دا انکار کریندے تے آہدے جو میکوں ضرور ڈھیر مال تے اولاد ڈِتی گئی ہے

اَطَّلَعَ الْغَيْبَ اَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

۷۹۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمٰن خدا کنیں وعدہ گھن گدے۔

كَلَّا ؕ سَنَكْتُبُ مَا يَقُوْلُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

۸۰۔ اصلو نہیں جو او آہدے اساں اونکوں ضرور لکھ رکھیسوں تے اساں اوندے عذاب کوں ودھا ڈیسوں۔

وَّنَرِثُهٗ مَا يَقُوْلُ وَيَاْتِيْنَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

۸۱۔ تے جو او آہدا پئے اساں اوندے وارث بݨسوں تے او ساڈو کلہا اوسی۔

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لِّيَكُوْنُوْا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

۸۲۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بݨا گدھن تاں جو انہیں دی عزت تھیوے۔

كَلَّا ؕ سَيَكْفُرُوْنَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾ ؑ

۸۳۔ اے اصلو نہ تھیسی او معبود انہیں دی عبادت دا ضرور انکار کر ڈیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

تھی ویسن ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّاۤ اَرْسَلْنَا الشَّیٰطِیْنَ عَلَی الْكٰفِرِیْنَ تَؤُزُّهُمْ اَزًّا ﴿۸۳﴾

۸۴۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اساں بے شک شیطانیں کوں کافریں دو پٹھیے سے تے کافریں کوں ابھارن تے چاون ۔

فَلَا تَعْجَلْ عَلَیْهِمْ ؕ اِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اساں انہیں دے ڈینہہ گنڑیندے ہوئن

یَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِیْنَ اِلَی الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ﴿۸۵﴾

۸۶ ۔ جڈاں اساں متقیں کوں رحمٰن خدا دو کٹھے کر کے گھن اوسوں ۔

وَّ نَسُوْقُ الْمُجْرِمِیْنَ اِلٰی جَهَنَّمَ وِرْدًا ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے مجرمیں کوں ہکل کے دوزخ دو گھن ویسوں ۔

لَا یَمْلِكُوْنَ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ﴿۸۷﴾

۸۸۔ اوں ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہوسی سوائے اونہے جیں رحمٰن خدا کیں وعدہ گدھا ہوسی ۔

وَ قَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے او آہدن خدائے رحمٰن پتر بنا گدھے ۔

لَقَدْ جِئْتُمْ شَیْـًٔا اِدًّا ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تساں بہوں گندی گال کیتی ہے ۔

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ یَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَ تَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَ تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تھی سگدے جو آسمان ترٹ ونجن تے زمین پھٹ ونجے تے پہاڑ نکلے نکلے ٹوٹے تھی کے ڈھہ پوون ۔

اَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا ﴿۹۱﴾

۹۲۔ ات گالہوں جو انہیں رحمٰن دا پتر بنا گدھے

وَ مَا یَنْۢبَغِیْ لِلرَّحْمٰنِ اَنْ یَّتَّخِذَ وَلَدًا ﴿۹۲﴾

۹۳۔ رحمٰن خدا دی اے شان نہیں جو او پتر بناوے ۔

اِنْ كُلُّ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ اِلَّاۤ اٰتِی الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿۹۳﴾

۹۴۔ ہا جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او رحمٰن خدا دو بانھے بݨ کے اوسن ۔

لَقَدْ اَحْصٰىهُمْ وَ عَدَّهُمْ عَدًّا ﴿۹۴﴾

۹۵۔ اوں انہیں کوں ولہیٹ گدے تے گݨ گدے سی ۔

وَ كُلُّهُمْ اٰتِیْهِ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ فَرْدًا ﴿۹۵﴾

۹۶۔ تے او سارے قیامت دے ڈینہہ اوندو کلے کلے اوسن ۔

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَیَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمٰنُ وُدًّا ﴿۹۶﴾

۹۷۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گھن آئن تے نیک کم کیتن خدائے رحمٰن انہیں کیتے محبت پیدا کریسی ۔

فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِيْنَ وَ تُنْذِرَ بِهٖ قَوْمًا لُّدًّا ۝۹۸

۹۸۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ سوکھا کرتے لہائے۔ تاں جو توں ایندے ڈلویں تے جھگڑالو لوکیں کوں ڈراویں۔

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝۹۹

۹۹۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قوماں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا توں انہیں کوں محسوس کر سگدیں یا انہیں دی کوئی کاؤ کڑوا سنڈیں۔

سورت طٰہٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ١٣٦ آیتاں تے اٹھ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

طٰهٰ ②

٢۔ اے پوری طاقتیں آلے تکڑے جوان۔

مَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لِتَشْقٰٓى ③

٣۔ اساں تیڈے اتے قرآن ایں واسطے نہیں لہایا جو توں ڈکھ وچ پوویں۔

اِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ④

٤۔ اے محض ڈرݨ والیں کیتے نصیحت ہے۔

تَنْزِيْلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْاَرْضَ وَالسَّمٰوٰتِ الْعُلٰى ⑤

٥۔ اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ہے جیں زمین تے اُچے آسمان کوں پیدا کیتس۔

اَلرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى ⑥

٦۔ رحمٰن خدا ہے جیرھا عرش تے تکڑائی نال بیٹھے۔

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى ⑦

٧۔ جو کجھ آسمان تے زمین وچ تے جو انہیں دے درمیان تے جیرھا سنی مٹی دے تلے ہے او سارا کجھ اوندا ہے۔

وَاِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهٗ يَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفٰى ⑧

٨۔ توں اُچی الانویں تے بے شک او لکی گال کوں تے بہوں چھپی گال کوں جاݨدے۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ⑨

٩۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے بہوں چنگے ناں ہن۔

وَهَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ⑩

١٠۔ کیا تیکوں موسیٰ دی گال پہنچی ہے۔

اِذْ رَاٰ نَارًا فَقَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْٓا اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْٓ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ⑪

١١۔ جڈاں اوں بھاہ ڈٹھی تے اوں اپݨے ٹبر کوں آکھیے تساں ٹھہرو بے شک میں ہک بھاہ ڈٹھی ہے متاں سگدے جو میں تہاڈے کوئی انگارا گھن آواں یا اوں بھاکنیں میں سدھا راہ لبھ گھناں۔

فَلَمَّآ اَتٰىهَا نُوْدِيَ يٰمُوْسٰى ⑫

١٢۔ تے جڈاں او اوندے کول آئے سڈ آئے سی اے موسیٰ۔

اِنِّيْٓ اَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ۚ اِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٢﴾

١٢۔ بے شک میں تیڈا رب ہاں توں جتیاں لہا رکھ بے شک توں پاک وادی طویٰ وچ ہویں۔

وَاَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوْحٰى ﴿١٣﴾

١٣۔ میں تیکوں چن گھدے توں سن جو تیڈو وحی کیتی ویندی ہے۔

اِنَّنِيْٓ اَنَا اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدْنِيْ ۙ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ لِذِكْرِيْ ﴿١٤﴾

١٤۔ بے شک میں اللہ ہاں میڈے سوا کوئی معبود نہیں میڈی عبادت کر تے میڈے ذکر کیتے نماز ٹھہا کے پڑھ۔

اِنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ اَكَادُ اُخْفِيْهَا لِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا تَسْعٰى ﴿١٥﴾

١٥۔ بے شک قیامت آون والی ہے نتی سگدے جو میں اونکوں ظاہر کر ڈیواں تاں جو ہر جان کوں اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔

فَلَا يَصُدَّنَّكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوٰىهُ فَتَرْدٰى ﴿١٦﴾

١٦۔ جیڑھا قیامت کوں نئیں منیندا او اپنی خواہش دی پیروی کریندے او تیکوں قیامت تے ایمان کنیں روک نہ ڈیوے تے توں ہلاک تھی ویسیں۔

وَمَا تِلْكَ بِيَمِيْنِكَ يٰمُوْسٰى ﴿١٧﴾

١٧۔ تے اے موسےٰ تیڈے سجے ہتھ وچ کیا ہے

قَالَ هِيَ عَصَايَ ۚ اَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاَهُشُّ بِهَا عَلٰى غَنَمِيْ وَلِيَ فِيْهَا مَاٰرِبُ اُخْرٰى ﴿١٨﴾

١٨۔ اوں آکھیے اے سوٹا ہے میں ایندے نال ٹیک لینداں تے اپنے بکریں دی خاطر پتر چھنڈیندا ں تے ایندے علاوہ وی میڈے سے بہوں سارے فائدے ہن۔

قَالَ اَلْقِهَا يٰمُوْسٰى ﴿١٩﴾

١٩۔ اوں آکھیے اینکوں سٹ۔

فَاَلْقٰىهَا فَاِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعٰى ﴿٢٠﴾

٢٠۔ اوں سٹیے او اوہیں ویلے نانگ بن کے درکن پے گئے۔

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ ۟ سَنُعِيْدُهَا سِيْرَتَهَا الْاُوْلٰى ﴿٢١﴾

٢١۔ اللہ سئیں آکھیے اینکوں چاگھن تے ڈر نہ اساں اینکوں ولا پہلی حالت تے گھن آسوں

وَاضْمُمْ يَدَكَ اِلٰى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ

٢٢۔ توں اپنے ہتھ کوں کچھ وچ پا جیلھے کڈھیسیں

غَيْرِ سُوْٓءٍ اٰيَةً اُخْرٰى ﴿۲۳﴾
اوکیں بیماری دے بغیر چٹا نکلسی اے بیا نشان ہوسی ۔

لِنُرِيَكَ مِنْ اٰيٰتِنَا الْكُبْرٰى ﴿۲۴﴾
۲۴۔ تاں جو نیکوں اساں اپنے وڈے نشان ڈکھاوں ۔

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ﴿۲۵﴾ ع
۲۵۔ توں فرعون دو ونج بے شک او منہ زور تھی گئے

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ ﴿۲۶﴾
۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ کھول ڈے ۔

وَيَسِّرْ لِيْٓ اَمْرِيْ ﴿۲۷﴾
۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر ڈے ۔

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِيْ ﴿۲۸﴾
۲۸۔ تے میڈی زبان دی گنڈھ وی کھول ڈے ۔

يَفْقَهُوْا قَوْلِيْ ﴿۲۹﴾
۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن ۔

وَاجْعَلْ لِّيْ وَزِيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ﴿۳۰﴾
۳۰۔ تے میڈے سکیں وچوں میڈے کیتے وزیر بنا ۔

هٰرُوْنَ اَخِي ﴿۳۱﴾
۳۱۔ ہارون کوں (او) میڈا بھرا ہے ۔

اشْدُدْ بِهٖٓ اَزْرِيْ ﴿۳۲﴾
۳۲۔ اوندے نال میڈی طاقت ودھا ۔

وَاَشْرِكْهُ فِيْٓ اَمْرِيْ ﴿۳۳﴾
۳۳۔ تے اونکوں میڈے کم وچ شریک کر ۔

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيْرًا ﴿۳۴﴾
۳۴۔ تاں جو اساں تیڈی بہوں ساری پاکیزگی بیان کروں ۔

وَّنَذْكُرَكَ كَثِيْرًا ﴿۳۵﴾
۳۵۔ تے تیکوں بہوں یاد کروں ۔

اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ﴿۳۶﴾
۳۶۔ بے شک توں ساکوں ڈیہدا پئیں ۔

قَالَ قَدْ اُوْتِيْتَ سُؤْلَكَ يٰمُوْسٰى ﴿۳۷﴾
۳۷۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جو تیں منگے تیکوں ملے ڈتا گئے ۔

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً اُخْرٰٓى ﴿۳۸﴾
۳۸۔ اساں تیڈے اتے ڈو وجھی دفعہ احسان کریندے پئے ہیں ۔

اِذْ اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّكَ مَا يُوْحٰٓى ﴿۳۹﴾
۳۹۔ جڈاں اساں تیڈی ماکوں وحی کیتی ہائی جو وحی کرݨ اوں دیلھے ضروری ہا ۔

اَنِ اقْذِفِيْهِ فِي التَّابُوْتِ
۴۰۔ جو توں اینکوں صندوق وچ رکھ ولا اینکوں

فَاقْذِفِيْهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّيْ وَ عَدُوٌّ لَّهٗ ؕ وَ اَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّيْ ۚ وَلِتُصْنَعَ عَلٰى عَيْنِيْ ۝۴۰

دریا وچ سٹ گھت ول دریا اینکوں کنڈھی تئیں چا سٹیسی اینکوں میڈا تے اوندا دشمن پکڑ گھنسی تے میں اپنے ولو تیڈے دل اوچ محبت پا ڈتی۔ تے تاں جو توں میڈی اکھیں دے سامنے پلیں۔

اِذْ تَمْشِيْٓ اُخْتُكَ فَتَقُوْلُ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى مَنْ يَّكْفُلُهٗ ؕ فَرَجَعْنٰكَ اِلٰٓى اُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ؕ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنٰكَ مِنَ الْغَمِّ وَ فَتَنّٰكَ فُتُوْنًا ۟ فَلَبِثْتَ سِنِيْنَ فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ ۙ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰى قَدَرٍ يّٰمُوْسٰى ۝۴۱

۴۱۔ جڈاں تیڈی بھین ٹردی ویندی ہائی تے آہدی پئی ہائی کیا میں تہاکوں او تربیت ڈساں جیڑھی اینکوں پالے ول اساں تیکوں تیڈی ما دو ولا پچھے سے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڈھیاں تھیون تے مونجھی نہ تھیوے تے تئیں ہک جان کوں قتل کر ڈتا ہا ول اساں تیکوں ایں غم کنیں وی بچایا ہا تے تیکوں بہوں سارے امتحانیں نال آزمائے توں کئی سال مدین دے لوکیں وچ رہ گیئیں ول توں اے موسیٰ ایں قابل تھیں۔

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِيْ ۝۴۲

۴۲۔ تے اساں تیکوں اپنے کیتے چن گدھے۔

اِذْهَبْ اَنْتَ وَ اَخُوْكَ بِاٰيٰتِيْ وَلَا تَنِيَا فِيْ ذِكْرِيْ ۝۴۳

۴۳۔ توں تے تیڈا بھرا میڈے نشان گھن کے ونجو تے میڈے ذکر وچ سستی نہ کرو۔

اِذْهَبَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ۝۴۴

۴۴۔ تساں ڈو ہیں فرعون دو ونجو بے شک او منہ زور تھی گیئے۔

فَقُوْلَا لَهٗ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهٗ يَتَذَكَّرُ اَوْ يَخْشٰى ۝۴۵

۴۵۔ تساں ڈوہیں اوندے نال آرام نال گال کرا ہے تھی سگدے جو او نصیحت پکڑے یا ڈرے

قَالَا رَبَّنَآ اِنَّنَا نَخَافُ اَنْ يَّفْرُطَ عَلَيْنَآ اَوْ اَنْ يَّطْغٰى ۝۴۶

۴۶۔ انہیں آکھیا اے ساڈے رب بے شک اساں ڈر دے ہیں جو او ساڈے اتے زیادتی کرے یا سختی کرے۔

قَالَ لَا تَخَافَآ اِنَّنِيْ مَعَكُمَآ اَسْمَعُ وَاَرٰى ۝۴۷

۴۷۔ اوں آکھیا تساں نہ ڈرو بے شک میں ڈوہاں نال ہاں میں سنڑدا وی ہاں تے ڈیہدا وی ہاں۔

فَاْتِيٰهُ فَقُوْلَآ اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّكَ فَاَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْٓ

۴۸۔ تساں ڈوہیں اوندے کول ونجو تے آکھو جو بے شک اساں

اِسْرَآءِيْلَ ۙ۬ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ ؕ قَدْ جِئْنٰكَ بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّكَ ؕ وَالسَّلٰمُ عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى ﴿۴۷﴾	ڈوہیں تیڈے رب دے رسول ہیں۔ بنی اسرائیل کوں ساڈے نال پٹھ تے انہیں کوں عذاب نہ ڈے۔
اِنَّا قَدْ اُوْحِيَ اِلَيْنَآ اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿۴۸﴾	۴۸۔ بے شک ساڈے والے وحی کیتی گئی ہے جو جیرھا جھٹلیسی تے منہ پھیرسی اوندے لئے عذاب اُوسی۔
قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يٰمُوْسٰى ﴿۴۹﴾	۵۰۔ اوں آکھئے اے موسیٰ تساں ڈوناہیں دا رب کون۔
قَالَ رَبُّنَا الَّذِيْٓ اَعْطٰى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهٗ ثُمَّ هَدٰى ﴿۵۰﴾	۵۱۔ اوں آکھئے ساڈا رب او ہے جیں ہر شئے پیدا کیتی ہے ول اونکوں رستہ ڈکھالیس۔
قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُوْنِ الْاُوْلٰى ﴿۵۱﴾	۵۲۔ اوں آکھئے پہلے لوکیں دا کیا حال۔
قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ فِيْ كِتٰبٍ ۚ لَا يَضِلُّ رَبِّيْ وَلَا يَنْسَى ﴿۵۲﴾	۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھئے اوندا علم میڈے رب کنیں کتاب وچ موجود نہ تھڑکدے میڈا رب تے نہ بھلدے۔
الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ مَهْدًا وَّسَلَكَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا وَّاَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ؕ فَاَخْرَجْنَا بِهٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتّٰى ﴿۵۳﴾	۵۴۔ جیں تہاڈے کیتے زمین وچھائی ہے تے اوندے وچ تہاڈے کیتے رستے کڈھنیسی تے جھڑ کنیں پانی لہانے سی ول اساں اوندے نال کئی قسمیں دیاں بوٹیں دے جوڑے کڈھینے۔
كُلُوْا وَارْعَوْا اَنْعَامَكُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿۵۴﴾	۵۵۔ کھاؤ تے اپنے ڈنگریں کوں چراؤ بے شک ایندے وچ عقل والے لوکیں کیتے بہوں نشانن۔
مِنْهَا خَلَقْنٰكُمْ وَفِيْهَا نُعِيْدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً اُخْرٰى ﴿۵۵﴾	۵۶۔ ایں زمین وچ پیدا کیتے ایندے وچ اساں ولا تہاکوں ولیسوں تے ولا ڈوجھی دفعہ ایندے وچوں تہاکوں کڈھیسوں۔
وَلَقَدْ اَرَيْنٰهُ اٰيٰتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَاَبٰى ﴿۵۶﴾	۵۷۔ اساں فرعون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں جھٹلائے تے انکار کیتے۔
قَالَ اَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ	۵۸۔ آکھیس اے موسیٰ کیا ساڈے ایں واسطے آئیں

يٰمُوْسٰى ﴿٥٨﴾

جو توں ساکوں ساڈے ملک کنیں اپنے جادو نال کڈھ ڈیویں ۔

فَلَنَاْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهٖ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهٗ نَحْنُ وَلَآ اَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٩﴾

۵۹ ۔ ہݨ اساں وی ضرور تیڈے جادو ایہو جیہاں گھن اوسوں تے توں اپݨے تے ساڈے درمیان وعدے دی جا مقرر کر ݙے اساں وی تے ہݨسوں تے نہ توں برابر دی جا ہووے ۔

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزِّيْنَةِ وَ اَنْ يُّحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٦٠﴾

٦٠ ۔ موسیٰ آکھئے تہاڈے وعدے دا ڈینہہ عید دا ہے تے کانے ڈینہہ دے کوں لوکیں کوں کٹھا کیتا ونجے ۔

فَتَوَلّٰى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهٗ ثُمَّ اَتٰى ﴿٦١﴾

٦١ ۔ فرعون ٹر پئے تے اپݨیاں تدبیراں کٹھیاں کر کے موسیٰ کنیں آ گئے ۔

قَالَ لَهُمْ مُّوْسٰى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوْا عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ ۚ وَ قَدْ خَابَ مَنِ افْتَرٰى ﴿٦٢﴾

٦٢ ۔ انہیں کوں موسیٰ آکھئے ہلاک تھیوو اللہ تے کوڑ نہ گھڑو ناں تاں تہاکوں عذاب پیہ سٹیسی تے جیرھا اللہ تے کوڑ ہدھیسی او ناکام تھیندے ۔

فَتَنَازَعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَ اَسَرُّوا النَّجْوٰى ﴿٦٣﴾

٦٣ ۔ او ایں معاملے وچ آپت وچ بھڑ پئین تے لک کے منصوبے بݨاوݨ پئے گیئن ۔

قَالُوْٓا اِنْ هٰذٰنِ لَسٰحِرٰنِ يُرِيْدٰنِ اَنْ يُّخْرِجٰكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَ يَذْهَبَا بِطَرِيْقَتِكُمُ الْمُثْلٰى ﴿٦٤﴾

٦٤ ۔ انہیں آکھئے اے ڈو ہیں جادوگرن تے چاہندن جو تہاکوں اپݨے جادو زور نال تہاڈے ملک کنیں کڈھن تے تہاڈے ڈاڈھے چنگے مذہب کوں تباہ کر ڈیون ۔

فَاَجْمِعُوْا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوْا صَفًّا ۚ وَ قَدْ اَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلٰى ﴿٦٥﴾

٦٥ ۔ تساں اپݨیاں تدبیریں سوچ گھنو ول تساں کٹھے تھی کے او جیرھا اَج ڈاڈھا تھی گیا او کامیاب تھی ویسی ۔

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِمَّآ اَنْ تُلْقِيَ وَ اِمَّآ اَنْ نَّكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقٰى ﴿٦٦﴾

٦٦ ۔ انہیں آکھئے موسیٰ کیا توں سٹیندیں یا اساں پہلے سٹݨ والے بݨوں ۔

قَالَ بَلْ اَلْقُوْا ۚ فَاِذَا حِبَالُهُمْ وَ عِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ اِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّهَا تَسْعٰى ﴿٦٧﴾

٦٧ ۔ حضرت موسیٰ آکھئے تساں سٹو ہوں ویلھے انہیں دیاں ورسیاں تے سوٹے جادو دی وجہ کنیں

ایویں لگدے ہن جیویں دڑکدے پین ۔

فَاَوْجَسَ فِیْ نَفْسِهٖ خِیْفَةً مُّوْسٰی ﴿۶۸﴾

۶۸۔ حضرت موسیٰ اپنے دل وچ ڈر محسوس کیتے۔

قُلْنَا لَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰی ﴿۶۹﴾

۶۹۔ اساں آکھئے نہ ڈر بے شک توں ڈاڈھا ہویں

وَاَلْقِ مَا فِیْ یَمِیْنِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوْا اِنَّمَا صَنَعُوْا كَیْدُ سٰحِرٍ وَلَا یُفْلِحُ السّٰحِرُ حَیْثُ اَتٰی ﴿۷۰﴾

۷۰۔ جیرھا سوٹا تیڈے سجے ہتھ وچ او سٹ جو انہیں بنائے اونکوں نگل ویسی بے شک انہیں جادو دی تدبیر بنائی ہے تے جادوگر جھتوں وی آوے تے جیویں آوے کامیاب نہیں تھیندا ۔

فَاُلْقِیَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِرَبِّ هٰرُوْنَ وَمُوْسٰی ﴿۷۱﴾

۷۱۔ جادوگر سجدے وچ ڈھہ پئے تے آکھوسنے جو اساں موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان انیندے ہیں۔

قَالَ اٰمَنْتُمْ لَهٗ قَبْلَ اَنْ اٰذَنَ لَكُمْ اِنَّهٗ لَكَبِیْرُكُمُ الَّذِیْ عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَیْدِیَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خِلَافٍ وَّلَاُصَلِّبَنَّكُمْ فِیْ جُذُوْعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ اَیُّنَآ اَشَدُّ عَذَابًا وَّاَبْقٰی ﴿۷۲﴾

۷۲۔ فرعون آکھئے میڈے حکم ڈیون کنیں پہلے تساں من گدھے بے شک اسے تہاڈا وڈا ہے جئیں تہاکوں جادو سکھائے میں تہاڈے ہتھ تے پیر ایں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کپیساں تے میں تہاکوں کھجی دے منڈھ نال ضرور پھاسیاں ڈیساں تے تہاکوں پتہ لگ ویسی جو اساں وچوں کون ڈاڈھا تے باقی رہ ونجݨ والا عذاب ڈے سگدے ۔

قَالُوْا لَنْ نُّؤْثِرَكَ عَلٰی مَا جَآءَنَا مِنَ الْبَیِّنٰتِ وَالَّذِیْ فَطَرَنَا فَاقْضِ مَآ اَنْتَ قَاضٍ اِنَّمَا تَقْضِیْ هٰذِهِ الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا ﴿۷۳﴾

۷۳۔ انہیں آکھئے جو نشان ساڈو آئن انہیں دے مقابلے وچ اساں تیکوں کجھ نسے سمجھدے تے نہ اپنے پیدا کرݨ والے دے مقابلہ وچ توں جیرھا زور لیندیں لا گھن بے شک توں ایں دنیاوی زندگی کوں مکا سگدیں ۔

اِنَّآ اٰمَنَّا بِرَبِّنَا لِیَغْفِرَ لَنَا خَطٰیٰنَا وَمَآ اَكْرَهْتَنَا عَلَیْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللّٰهُ خَیْرٌ وَّاَبْقٰی ﴿۷۴﴾

۷۴۔ بے شک اساں اپنے رب تے ایمان گھن آئے ہیں تاں جو او ساڈے گناہ بخشے تے اوں گناہ کوں وی بخشے جیرھا تیں ساکوں جادو کیتے

مجبور کیتے تے اللہ سئیں بہوں چنگا ہے تے باقی رہݨ والا ہے ۔

إِنَّهُۥ مَن يَأْتِ رَبَّهُۥ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُۥ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ﴿٧٤﴾

۷۵ ۔ بے شک جیرھا اپݨے رب دو مجرم بݨ کے اوسی بے شک اوندے کیتے دوزخ ہے اوندے وچ نہ مرسی نہ جیسی ۔

وَمَن يَأْتِهِۦ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ لَهُمُ ٱلدَّرَجَٰتُ ٱلْعُلَىٰ ﴿٧٥﴾

۷۶ ۔ تے جیرھا مومن بݨ کے اوسی تے نیک عمل کریسی انہیں لوکیں واسطے اچے درجے ہن ۔

جَنَّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَآءُ مَن تَزَكَّىٰ ﴿٧٦﴾

۷۷ ۔ ہمیشہ رہݨ والے باغ جنیدے وچ نہراں وہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہسن ایہ اوندا بدلہ ہے جیرھا پاک رہسی ۔

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِى فَٱضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِى ٱلْبَحْرِ يَبَسًا لَّا تَخَٰفُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٧﴾

۷۸ ۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ہائی جو توں اپݨے بندیں کوں راتو رات گھن ونج تے سکے ہوئے سمندر وچ انہیں واسطے رستہ بݨا نہ تیکوں پکڑیجݨ دا ڈر ہوئے تے نہ سمندر وچ (غرق) بڈݨ دا ڈر ہوئے

فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِۦ فَغَشِيَهُم مِّنَ ٱلْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٨﴾

۷۹ ۔ فرعون اپݨے لشکر نال انہیں دا پیچھا کیتے تے سمندر انہیں کوں چنگی طراں ڈُکا ڈتے ۔

وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُۥ وَمَا هَدَىٰ ﴿٧٩﴾

۸۰ ۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیتا تے سدھا رستہ نسی ڈسیا ۔

يَٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَٰكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَٰعَدْنَٰكُمْ جَانِبَ ٱلطُّورِ ٱلْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ﴿٨٠﴾

۸۱ ۔ اے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہاڈے دشمن کنیں بچایا ہا تے طور دے سجے پاسے تہاڈے نال وعدہ کیتا ہا ۔ تے اساں تہاڈے اتے کھمبیاں تے بٹیرے لہائن

كُلُوا۟ مِن طَيِّبَٰتِ مَا رَزَقْنَٰكُمْ وَلَا تَطْغَوْا۟ فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِى ۖ وَمَن يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِى فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨١﴾

۸۲ ۔ تساں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن ایندے وچ زیادتی نہ کرو ناں تاں تہاڈے اتے میڈی ناراضگی لہسی تے جیندے اتے میڈی ناراضگی لہندی ہے او ڈھہ پندے تے رُل ویندے ۔

وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدٰى ﴿٨٢﴾

٨٣ - تے بے شک میں ہوں بخشش والا ہاں اوندے کیتے جیرھا توبہ کرسے تے منّے تے نیک کم کرے تے ول ہدایت پاوے ۔

وَمَآ أَعْجَلَكَ عَن قَوْمِكَ يٰمُوسٰى ﴿٨٣﴾

٨٤ - اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی جلدی کیڑے آ گئیں ۔

قَالَ هُمْ أُولَآءِ عَلٰى أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضٰى ﴿٨٤﴾

٨٥ - اوں آکھئے او میڈے پچھواندے پئن تے میں تیڈو ات گالہوں جلدی آیاں اے میڈے رب تاں جو توں خوش تھیویں ۔

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

٨٦ - اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیڈے بعد امتحان وچ پا ڈِتے تے ہک سامری انہیں گمراہ کیتے ۔

فَرَجَعَ مُوسٰى إِلٰى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ يٰقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا ۚ أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدتُّمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾

٨٧ - موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ ول آئے تے آکھئے سی اے میڈی قوم کیا تہاڈے رب تہاڈے نال چنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تہاڈے وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں چاہندے ہادے جو تہاڈے اتے تہاڈے رب دا غضب ہووے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف ورزی کیتی ہے ۔

قَالُوا مَآ أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلْكِنَا وَلٰكِنَّا حُمِّلْنَآ أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنٰهَا فَكَذٰلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

٨٨ - انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو قوم دے گانہیں دا جیرھا بار ساکوں چوایا گیا ہا اساں اونکوں سٹ گھتئے ایویں سامری دی سٹ گھتے ۔

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَّهُ خُوَارٌ فَقَالُوا هٰذَآ إِلٰهُكُمْ وَإِلٰهُ مُوسٰى فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

٨٩ - ول اوں انہیں کیتے ہک گابا بنائے ۔ جیندے جسم وچوں باکاں نکلدیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تہاڈا تے موسیٰ دا خدا ہے تے او بھل گئے ۔

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا ۙ وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

٩٠ - کیا او ڈِہدے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

ضَرًّا وَّلَا نَفۡعًا ﴿۸۹﴾

جواب نہ ڈیندا ہا تے نہ انہیں کوں نقصان پچا سگدا ہا تے نہ نفع۔

ع ۱۴

وَلَقَدۡ قَالَ لَهُمۡ هٰرُوۡنُ مِنۡ قَبۡلُ يٰقَوۡمِ اِنَّمَا فُتِنۡتُمۡ بِهٖ ۚ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحۡمٰنُ فَاتَّبِعُوۡنِىۡ وَاَطِيۡعُوۡۤا اَمۡرِىۡ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ ہارون انہیں کوں (موسیٰ دے آونڑ کنیں) پہلے آکھ ڈِتا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تہاکوں امتحان وِچ سٹیا گئے بے شک تہاڈا رب رحمٰن تساں میڈی پیروی کرو تے میڈا آکھنڑ منو۔

قَالُوۡا لَنۡ نَّبۡرَحَ عَلَيۡهِ عٰكِفِيۡنَ حَتّٰى يَرۡجِعَ اِلَيۡنَا مُوۡسٰى ﴿۹۱﴾

۹۲۔ انہیں آکھئے جو اساں او تیں ایندی عبادت کریندے رہ ویسوں جے تیں موسیٰ ساڈو ول نہ آوے

قَالَ يٰهٰرُوۡنُ مَا مَنَعَكَ اِذۡ رَاَيۡتَهُمۡ ضَلُّوۡۤا ﴿۹۲﴾

۹۳۔ آوں آکھئے اے ہارون کیئں تیکوں ہٹکیا ہا جیلھے تیں انہیں کوں گمراہ ڈِٹھے۔

اَلَّا تَتَّبِعَنِ ؕ اَفَعَصَيۡتَ اَمۡرِىۡ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ہے۔

قَالَ يَبۡنَؤُمَّ لَا تَاۡخُذۡ بِلِحۡيَتِىۡ وَلَا بِرَاۡسِىۡ ۚ اِنِّىۡ خَشِيۡتُ اَنۡ تَقُوۡلَ فَرَّقۡتَ بَيۡنَ بَنِىۡۤ اِسۡرَآءِيۡلَ وَلَمۡ تَرۡقُبۡ قَوۡلِىۡ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ اوں آکھئے میڈی ماں دے پتر میڈی ڈاڑھی تے سر دے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈردا ہم جو توں اے آکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وِچ اختلاف پا ڈِتے تے میڈی گال دا خیال نوہی رکھیا۔

قَالَ فَمَا خَطۡبُكَ يٰسَامِرِىُّ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ موسیٰ آکھئے جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرۡتُ بِمَا لَمۡ يَبۡصُرُوۡا بِهٖ فَقَبَضۡتُ قَبۡضَةً مِّنۡ اَثَرِ الرَّسُوۡلِ فَنَبَذۡتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّلَتۡ لِىۡ نَفۡسِىۡ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ اوں آکھئے میں او شئے ڈِٹھی ہے جیڑھی انہیں نہیں ڈِٹھی ول میں نبی دیاں پیر گاہیں من گِھدیاں تے ول انہیں کوں سٹ گھتیا تے میڈے دل ایں گال کوں چنگا کرکے ڈِکھالے ہے۔

قَالَ فَاذۡهَبۡ فَاِنَّ لَكَ فِى الۡحَيٰوةِ اَنۡ تَقُوۡلَ لَا مِسَاسَ ۖ وَاِنَّ لَكَ مَوۡعِدًا لَّنۡ تُخۡلَفَهٗ ۚ وَانۡظُرۡ اِلٰٓى اِلٰهِكَ الَّذِىۡ ظَلۡتَ عَلَيۡهِ عَاكِفًا ؕ لَنُحَرِّقَنَّهٗ ثُمَّ لَنَنۡسِفَنَّهٗ فِى الۡيَمِّ نَسۡفًا ﴿۹۷﴾

۹۸۔ اوں آکھئے توں ونج تے تیڈے کیتے حکم اے ہے جو توں زندگی وِچ اے آکھ ودا جو میکوں کوئی ہتھ نہ لاوے تیڈے واسطے ہک مقرر وقت جیکوں توں اصلوں نہ ٹال سگسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اساں اینکوں ضرور سڑیسوں تے ول اینکوں سمندر وچ سٹ گھتیسوں ۔

إِنَّمَآ إِلَٰهُكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِي لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾

٩٩۔ بے شک تہاڈا خدا اللہ اوندے سوا بیا کوئی معبود نئیں او ہر شئے کوں جاݨدے ۔

كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنۢبَآءِ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ وَقَدْ ءَاتَيْنَٰكَ مِن لَّدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾

١٠٠۔ ایویں اساں تیڈے اتے پہلے لوکیں دیاں خبراں بیان کریندے ہیں تے اپݨے ولو اساں تیکوں قرآن ڈِتے ۔

مَّنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُۥ يَحْمِلُ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

١٠١۔ جیرھا ایں کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او قیامت دے ڈینہہ وڈا بار چیسی ۔

خَٰلِدِينَ فِيهِ ۖ وَسَآءَ لَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَٰمَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

١٠٢۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے قیامت دے ڈینہہ انہیں کیتے اے ار بھوں ڈکھ ڈیوݨ والا ہوسی ۔

يَوْمَ يُنفَخُ فِي ٱلصُّورِ ۚ وَنَحْشُرُ ٱلْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٣﴾

١٠٣۔ جڈاں دھوتو وجایا ویسی اساں اوں ڈینہہ مجرمیں کوں ایں حالت وچ اٹھیسوں جو انہیں دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن ۔

يَتَخَٰفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾

١٠٤۔ آپت وچ ہولے ہولے گالہیں کریسن لساں صرف ڈاہ ڈہدیاں رہ گئے ہو ۔

نَّحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٥﴾

١٠٥۔ اساں ڈاڈھا جاݨدے ہیں جو او آہدن جیلھے انہیں وچوں ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے ہو ۔

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلْجِبَالِ فَقُلْ يَنسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٦﴾

١٠٦۔ او تیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پچھدن توں آکھ ڈے میڈا رب انہیں کوں منڈھو پٹ کے سٹ گھتیسی ۔

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٧﴾

١٠٧۔ تے انہیں کوں بربریان بنا کے چھوڑ ڈیسی ۔

لَّا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَآ أَمْتًا ﴿١٠٨﴾

١٠٨۔ نہ توں اوندے وچ ڈِنگ ڈیکھسیں نہ اُچائی ۔

يَوْمَئِذٍ يَّتَّبِعُوْنَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهٗ ۚ وَخَشَعَتِ الْاَصْوَاتُ لِلرَّحْمٰنِ فَلَا تَسْمَعُ اِلَّا هَمْسًا ﴿۱۰۹﴾

۱۰۹۔ اوں ڈینہہ لوک سڈݨ والے دے پچھوں ٹر پوسن تے اوندی تعلیم وچ کوئی ڈِنگ نہ ہوسی تے رحمٰن خدا دے سامنے اہنیں دیاں آوازاں جھکیاں تھی ویسن تے سوائے کھُسر پھُسر دے کوئی آواز نہ سُنیسں۔

يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَرَضِيَ لَهٗ قَوْلًا ﴿۱۱۰﴾

۱۱۰۔ اوں ڈینہہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈیسی سوائے اوندے جیکوں رحمٰن خدا اجازت ڈیڈیسی تے اوندی گال تے اوراضی ہوسی۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيْطُوْنَ بِهٖ عِلْمًا ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ جو اوندے اگوں ہے اونکوں جاݨدے تے جو اوندے پچھوں ہے اونکوں وی اوندے علم کوں او گھیرا نئیں پا سگدے۔

وَعَنَتِ الْوُجُوْهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّوْمِ ۭ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے زندہ تے قائم رہوݨ والے خدا کیتے چہرے جھکے پئے ہوسن تے جیئں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخٰفُ ظُلْمًا وَّلَا هَضْمًا ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ تے جیڑھے نیک کم کریسن تے مومن ہوسن او نہ کہیں ظلم کنوں ڈرسن تے نہ حق کھوجݨ کنوں۔

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا وَّصَرَّفْنَا فِيْهِ مِنَ الْوَعِيْدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ اَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ تے ایویں اساں قرآن کوں عربی وچ لہائے تے ایندے وچ ہر قسم دیاں ڈراوݨ آلیاں گالہیں کھول کے بیان کر ڈِتن تاں جو او متقی بݨن یا انہیں کوں خدا دے ذکر دا نواں طریقہ ڈسے۔

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ ۚ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْاٰنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّقْضٰٓى اِلَيْكَ وَحْيُهٗ ۡ وَقُلْ رَّبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ بادشاہ تے سچا اللہ سئیں بہوں اچی شان والا ہے تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن ایں کنیں پہلے جو قرآن دی وحی تیڈے اُتے پوری کر ڈِتی ونجے ہا اے آہدا رہ "اے میڈے رب میڈے علم کوں ودھا"۔

وَلَقَدْ عَهِدْنَآ اِلٰٓى اٰدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهٗ عَزْمًا ﴿۱۱۶﴾

ع ۱۵

۱۱۶۔ اساں آدم کنیں ایں کنیں پہلے ہک وعدہ گِدھا ہا تے او بھُل گیا تے ساکوں پتہ ہا جو اوندا اینکوں تروڑݨ دا ارادہ نہ ہا۔

وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ۭ اَبٰى ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷۔ تے اساں فرشتیں کوں آکھیا جو آدم کوں سجدہ کرو ابلیس دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اوں

انکار کیتا۔

فَقُلْنَا يٰٓاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰى ﴿١١٨﴾

١١٨۔ تے اساں آکھئے اے آدم بے شک اے تیڈا تے تیڈی زال دا دشمن تساں ڈوناہیں کوں جنت وچو نہ کڈھ ڈیوے ول توں مصیبت وچ پئے ونجیں۔

اِنَّ لَكَ اَلَّا تَجُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرٰى ﴿١١٩﴾

١١٩۔ بے شک تیڈے واسطے اے ہے جو توں ایندے وچ نا بوکھا رہسیں تے نہ ننگا۔

وَاَنَّكَ لَا تَظْمَؤُا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰى ﴿١٢٠﴾

١٢٠۔ تے بے شک نہ ترسا تے نہ دھپ وچ سڑسیں۔

فَوَسْوَسَ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يٰٓاٰدَمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلٰى ﴿١٢١﴾

١٢١۔ شیطان اوندے دل وچ اے وسواس پا ڈتے تے آکھیس اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہݨ والا وݨ ڈساں تے اینجھی بادشاہی جیڑھی کڈاہیں نہ مکے۔

فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْاٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفٰنِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقِ الْجَنَّةِ ۫ وَعَصٰٓى اٰدَمُ رَبَّهٗ فَغَوٰى ﴿١٢٢﴾

١٢٢۔ انہیں ڈوناہیں اوندے وچوں کھا گھدا انہیں دیاں کمزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے پتریں نال او ڈوناہیں اپݨے آپ کوں ولھیٹݨ پئے گئین۔ تے آدم اپݨے رب دی نافرمانی کیتی تے سدھے رستے کنیں ہٹ گیا۔

ثُمَّ اجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ﴿١٢٣﴾

١٢٣۔ ول اوندے رب اونکوں چݨ گھدا تے اوندے اتے رحمت کیتی تے ہدایت ڈتی۔

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيْعًا ۢ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ فَاِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ مِّنِّيْ هُدًى ۙ فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقٰى ﴿١٢٤﴾

١٢٤۔ اوں آکھئے تساں سارے اتھوں نکل ونجو تہاڈے وچو کجھ ہنیں دے دشمن ہن جے تہاڈو میڈی ہدایت آوے تے جیڑھا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے او گمراہ تھیسی تے نہ او ہلاک تھیسی۔

وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِيْ فَاِنَّ لَهٗ مَعِيْشَةً ضَنْكًا وَّنَحْشُرُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمٰى ﴿١٢٥﴾

١٢٥۔ تے جیڑھا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھنسی تے بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے ڈینہہ اونکوں اندھا کر کے اٹھیسوں۔

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِيْٓ اَعْمٰى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيْرًا ﴿١٢٦﴾

١٢٦۔ او اے آکھسی اے میڈے رب تئیں میکوں اندھا کیوں اٹھائے میں تے چنگا بھلا ڈیکھ سگدا ہم۔

قَالَ كَذٰلِكَ اَتَتْكَ اٰيٰتُنَا فَنَسِيْتَهَا ۚ وَكَذٰلِكَ الْيَوْمَ تُنْسٰى ﴿١٢٦﴾

١٢٧۔ اوآکھسی ایویں ہے تیڈے کولھو ساڈیاں آیتاں آیاں ہن تیں انہیں کوں بھلا ڈِتا آج اساں ایویں تیکوں بھلیندے ہیں۔

وَكَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ اَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْۢ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ۭ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَشَدُّ وَاَبْقٰى ﴿١٢٧﴾

١٢٨ ۔ تے اساں ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا حد کنیں ودھدے تے جیرھا اپنے رب دی آیات تے ایمان نہیں انیندا تے آخرت دا عذاب بہوں سخت تے باقی رہن والا ہے۔

اَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّاُولِي النُّهٰى ﴿١٢٨﴾

١٢٩ ۔ کیا انہیں کوں ایندے نال ہدایت نہیں ملی جو اساں انہیں کنیں پہلے بہوں ساری قومیں کوں ہلاک کیتا اے انہیں دے گھریں وچ ٹردے ودن بے شک ایندے وچ عقل آلیں کیتے نشانن۔

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّاَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

١٣٠۔ تے جے تیڈے رب دی ہک گال نہ تھئی ہوے ہا تے اوندا وقت مقرر نہ تھیا ہوے ہا تے اے عذاب انہیں کوں چمبڑیا رہ ونجے ہا۔

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوْبِهَا ۚ وَمِنْ اٰنَاۗئِ الَّيْلِ فَسَبِّحْ وَاَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضٰى ﴿١٣٠﴾

١٣١۔ جیرھا کجھ اے آہدن توں اوندے تے صبر کر تے اپنے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کرتے سجھ نکلن کنیں پہلے تے بڈن کنیں وی پہلے تے رات دے حصیں وچ پاکیزگی بیان کر تے ڈینھ دے حصیں وچ وی تاں جو توں خوش رہویں۔

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ اِلٰى مَا مَتَّعْنَا بِهٖ اَزْوَاجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ڏ لِنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۭ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٣١﴾

١٣٢ ۔ توں اپنے ڈوہیں اکھیں نال اوندو نہ گھور جنہیں کوں اساں دنیا دا سامان ڈتے دنیا دے سوٹھپ کیتے انہیں وچوں انہیں دیاں زالیں ہن تاں جو اساں آزمائش کروں تے تیڈے رب دا رزق چنگا ہے تے باقی رہن والا ہے۔

وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۭ لَا نَسْــَٔـلُكَ رِزْقًا ۭ نَحْنُ نَرْزُقُكَ ۭ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى ﴿١٣٢﴾

١٣٣۔ تے اپنے گھر والیں کوں نماز دا حکم ڈے تے خود وی قائم رہ اساں تیں کنیں رزق نسے منگدے

اساں تیکوں رزق ڈیندے ہیں تے چنگا انجام پرہیزگاری وا ہے۔

وَ قَالُوْا لَوْلَا يَاْتِيْنَا بِاٰيَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ اَوَلَمْ تَاْتِهِمْ بَيِّنَةُ مَا فِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ۝١٣٣

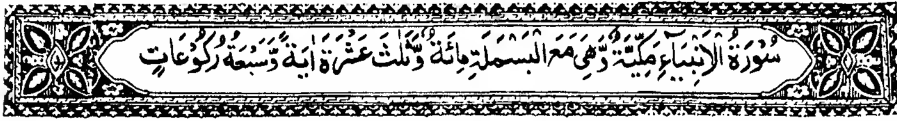
١٣٣۔ تے او آہدن جو او اپنڑے رب کنیں ساڈو کوئی نشان کیوں نہیں گھن اندا کیا انہیں دو انجھا نشان نہیں آیا جیرھا پہلی کتابیں وِچ بیان تھئے۔

وَلَوْ اَنَّاۤ اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَاۤ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَ نَخْزٰى ۝١٣٤

١٣٤۔ تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے آونڑ کنیں پہلے عذاب ناں ہلاک کر ڈیوں ہا تے ول او آکھن ہا اے ساڈے رب تیئں ساڈو رسول کیوں نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں کنیں پہلے جو اساں ذلیل تے بے عزت تھیوں ہا۔

قُلْ كُلٌّ مُّتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوْا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ اَصْحٰبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَ مَنِ اهْتَدٰى ۝١٣٥ ع

١٣٥۔ توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظار کریندا پے ول تساں وی انتظار کرو تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی جو کون سدھے رستے آلا ہے تے کون ہدایت پاونڑ والا ہے۔

سورۃ انبیاء مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیتاں تے ست رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِيْ غَفْلَةٍ مُّعْرِضُوْنَ ②

۲۔ لوکیں کنیں حساب گھنݨ دا وقت کولھو آ گئے تے او غفلت وچ منہ پھیریندے وہندن۔

مَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنْ رَّبِّهِمْ مُّحْدَثٍ اِلَّا اسْتَمَعُوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُوْنَ ③

۳۔ انہیں دے رب ولو کوئی نواں ذکر انہیں دو نئیں اندا سوائے ایندے جو اونکوں او سݨدن تے کھلدن تے مذاق کریندن۔

لَاهِيَةً قُلُوْبُهُمْ وَاَسَرُّوا النَّجْوَى الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا هَلْ هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ اَفَتَاْتُوْنَ السِّحْرَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ④

۴۔ انہیں دے دل غافلن تے ٹک تے مشورے کریندن او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا اے تساں جیہاں آدمی نئیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس ولیسو تے تساں ڈیہدے پئے ہو۔

قٰلَ رَبِّيْ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑤

۵۔ حضورؐ نے فرمائے جو میڈا رب جاݨدے انہیں گالہیں کوں جیرھیاں زمین تے آسمان وچ تھیندن۔ تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

بَلْ قَالُوْٓا اَضْغَاثُ اَحْلَامٍ بَلِ افْتَرٰىهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَاْتِنَا بِاٰيَةٍ كَمَآ اُرْسِلَ الْاَوَّلُوْنَ ⑥

۶۔ ہتھو اے آکھئے نیں جو اے پھٹے سیدھے خواب ہن اے آپو جا بݨائسی تے اے شاعر۔ اے ساڈو اوہیں نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پٹھے گئن۔

مَآ اٰمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا اَفَهُمْ يُؤْمِنُوْنَ ⑦

۷۔ انہیں کنیں پہلے وی اساں وستیاں تباہ کیتن جنہیں ایمان آندا ہا تے کیا اے من گھنسن۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رِجَالًا نُّوْحِيْٓ اِلَيْهِمْ فَسْـَٔلُوْٓا اَهْلَ الذِّكْرِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ⑧

۸۔ اساں تیں کنیں پہلے مردیں کوں ہی رسول بݨا کے پٹھئے سے اساں انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے تساں نوہے جاݨدے تے انہیں کنیں پچھ گھنو۔

وَمَا جَعَلْنٰهُمْ جَسَدًا لَّا یَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوْا خٰلِدِیْنَ ﴿۹﴾

۹۔ اساں انہیں دا ایجھا جسم نہ بݨایا ہا جو او کھاݨا نہ کھندے تے نہ او ہمیشہ رہݨ والے ہن۔

ثُمَّ صَدَقْنٰهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَیْنٰهُمْ وَمَنْ نَّشَآءُ وَاَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِیْنَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ اساں جیرھا وعدہ انہیں نال کیتا ہا او پورا کر ڈِتا تے اساں انہیں کوں نجات ڈِتی تے (جینکوں اساں چاہندے ہیں نجات ڈِیندے ہیں) تے حد کنیں ودھݨ والیں کوں اساں ہلاک کیتے سے۔

لَقَدْ اَنْزَلْنَاۤ اِلَیْكُمْ كِتٰبًا فِیْهِ ذِكْرُكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ اساں تہاڈو کتاب لہائی ہے جیندے وچ تہاڈے کیتے نصیحت ہے کیا تساں عقل نہ ہے کریندے۔

وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْیَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَّاَنْشَاْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا اٰخَرِیْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ کتنیاں وستیاں ہن جیرھیاں ظلم کریندیاں ہن اساں انہیں کوں اُجاڑ کے رکھ ڈِتا تے انہیں دے بعد اساں بی قوم کوں پیدا کیتے۔

فَلَمَّاۤ اَحَسُّوْا بَاْسَنَاۤ اِذَا هُمْ مِّنْهَا یَرْكُضُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جیلھے انہیں ساڈے عذاب کوں ڈِٹھے تے پچھیں اوں کنیں درکݨ لگ پئن۔

لَا تَرْكُضُوْا وَارْجِعُوْۤا اِلٰى مَاۤ اُتْرِفْتُمْ فِیْهِ وَمَسٰكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ (اساں آکھئے) درکو نہ تے اپݨی آرام والی شئیں دو تے اپݨے گھریں دو ولو تاں جو تساں کنیں پچھا وِنجے۔

قَالُوْا یٰوَیْلَنَاۤ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِیْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ انہیں آکھئے ہائے افسوس بے شک اساں ظالم ہاسے۔

فَمَا زَالَتْ تِّلْكَ دَعْوٰىهُمْ حَتّٰى جَعَلْنٰهُمْ حَصِیْدًا خٰمِدِیْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ او ایہا گال او ہیں آہدے رہ گئین جے تیں اساں انہیں کوں کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ڈِتے سے جیندی ساری رونق برباد تھی گئی ہائی۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا لٰعِبِیْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے اساں آسمان زمین تے جو اونہیں دے ادھ وچ محض کھیڈݨ کیتے پیدا نئیں کیتا۔

لَوْ اَرَدْنَاۤ اَنْ نَّتَّخِذَ لَهْوًا لَّاتَّخَذْنٰهُ مِنْ لَّدُنَّاۤ اِنْ كُنَّا فٰعِلِیْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ جے اساں اپݨے آپ کوں وندلاوݨ کیتے کئی شئے بݨاوݨ چاہوں ہا تے اساں اونکوں اپݨے نال بݨاؤں ہا۔ اساں کرسگدے ہاسے۔

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَیَدْمَغُهٗ فَاِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَیْلُ مِمَّا تَصِفُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اساں سچ کوں کوڑ تے سٹیندے ہیں تے او اوندا بھیجا کڈھ سٹیندے او ڈِہدیں ڈِہدیں بھج ویندے تے

تہاڈے اتے تہاڈی گالہیں دی وجہ کنیں افسوس۔ ہ

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَمَنْ عِنْدَهٗ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ وَلَا يَسْتَحْسِرُوْنَ ۚ﴿٢٠﴾

٢٠۔ جو آسمانیں تے زمین وچ سبھ کجھ اوہیں دا ہے تے جو اوندے کولھو ہن اوندی عبادت کنیں نہ تکبر کریندن تے نہ تھکدن۔

يُسَبِّحُوْنَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُوْنَ ﴿٢١﴾

٢١۔ رات ڈینہہ اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نئیں گھٹیندے۔

اَمِ اتَّخَذُوْٓا اٰلِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْشِرُوْنَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ یا انہیں زمین وچوں معبود بنا گدھن تے کیا او پیدا کریندن۔

لَوْ كَانَ فِيْهِمَآ اٰلِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا ۚ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ جے زمین تے آسمان وچ اللہ دے سوا بے معبود ہوون ہا تے انہیں وچ گیڑپے ونجے ہا۔ اللہ سئیں جیڑھا عرش دا رب او پاک جو او آہدن۔

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُوْنَ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ جو او کریندے اوں کنیں پچھݨ والا کوئی نئیں تے انہیں کنیں پچھا ولیسی۔

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً ۭ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ ۚ هٰذَا ذِكْرُ مَنْ مَّعِيَ وَذِكْرُ مَنْ قَبْلِيْ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۙ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ کیا اوندے سوا انہیں بے معبود بنا گدھن توں آکھ اپݨی دلیل گھن آؤ۔ اے قرآن انہیں لوکیں کیتے وی جیڑھے میڈے نال ہن تے میں کنیں پہلے لوکیں کیتے وی بزرگی دا سبب ہے انہیں وچوں اکثر لوک سچائی کوں سنجاݨدے نئیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحِيْٓ اِلَيْهِ اَنَّهٗ لَآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ﴿٢٦﴾

٢٦۔ اساں تیں کنیں پہلے جیڑھے رسول بھیجین انہیں دو اے وحی کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا سُبْحٰنَهٗ ۭ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ﴿٢٧﴾

٢٧۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدے اوتے پاک تے سچ اے ہے جو او تے عزت والے بندن۔

لَا يَسْبِقُوْنَهٗ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٨﴾

٢٨۔ کہیں گال وچ اوں کنیں ودھدے نئیں تے محض ہوندے حکم تے عمل کریندن۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ ۙ اِلَّا لِمَنِ ارْتَضٰى وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ﴿٢٩﴾

٢٩۔ او جاݨدے جو انہیں دے اگوں ہے تے جو انہیں دے پچھوں ہے تے او محض ہوندی سفارش کریندن جیندے کیتے

(خدا) راضی ہوُوے تے او ہوندے ڈر کنیں کمبندے رہ ویندن۔

وَمَنْ يَّقُلْ مِنْهُمْ اِنِّيْٓ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِهٖ فَذٰلِكَ نَجْزِيْهِ جَهَنَّمَ ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝۲۹

٢٩۔ تے جیڑھا انہیں وچوں آکھے جو میں خدا دے سوا معبوداں تے اساں اونکوں دوزخ وچ سٹیسوں تے ظالمیں کوں اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔ ع

اَوَلَمْ يَرَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنٰهُمَا ۭ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاۗءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۭ اَفَلَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۳۰

٣٠۔ کیا کافرنئیں ڈیہدے جو بے شک آسمان تے زمین جڑیئے ہوئے ہن تے اساں انہیں کوں انجوانج کیتے ہے تے اساں پانی نال ہر شئے کوں جیندا کیتے کیا او نئیں منیندے۔

وَجَعَلْنَا فِي الْاَرْضِ رَوَاسِيَ اَنْ تَمِيْدَ بِهِمْ ۠ وَجَعَلْنَا فِيْهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ۝۳۱

٣١۔ تے اساں زمین وچ پہاڑ بنائن تاں جو او بھوئیں امب وچ نہ بھس ونجن تے اساں زمین وچ پدھرے پدھرے راہ بنائن تاں جو او راہ ڈیکھ سگن۔

وَجَعَلْنَا السَّمَاۗءَ سَقْفًا مَّحْفُوْظًا ښ وَّهُمْ عَنْ اٰيٰتِهَا مُعْرِضُوْنَ ۝۳۲

٣٢۔ اساں آسمان کوں مضبوط چھت بنائے تے او انہیں دے نشانیں کنیں منہ پھریندن۔

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۭ كُلٌّ فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ۝۳۳

٣٣۔ او ہوہ جئیں رات تے ڈینہہ تے سجھ تے چندر کوں پیدا کیتے تے ہر شئے اپنے گھیرے دے چودھار پھر دی پئی ہے۔

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ ۭ اَفَا۟ىِٕنْ مِّتَّ فَهُمُ الْخٰلِدُوْنَ ۝۳۴

٣٤۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی ایجھا انسان نئیں بنایا جینکوں بہوں وڈی عمر ڈتی ہووے کیا توں مر ونجیں تے او ہمیشہ جیندے رہون۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَاۗىِٕقَةُ الْمَوْتِ ۭ وَنَبْلُوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۭ وَاِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ۝۳۵

٣٥۔ ہر کہیں موت دا مزا چکھنے تے اساں چنگائی نال وی تے لنگائی نال وی تہاکوں ازمیسوں تے آخر تساں ساڈو ولسو۔

وَاِذَا رَاٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ يَّتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا ۭ اَهٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ اٰلِهَتَكُمْ ۚ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ۝۳۶

٣٦۔ تے جیلھے کافر تیکوں ڈیہدن تیڈے نال محض مذاق کریندن کیا ایہو ہے جیڑھا تہاڈے معبودیں دیاں برائیاں ڈسیندے تے او آپ رحمٰن دے ذکر کوں نہ منن والن۔

خُلِقَ الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ۭ سَاُورِيْكُمْ اٰيٰتِيْ فَلَا

٣٧۔ انسان وچ تکھائی رکھی گئی ہے میں تہاکوں ضرور اپنے

تَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿۳۷﴾

نشان ڈکھیساں تساں جلدی نہ منگو۔

وَ يَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے او آہدن جے تساں سچے ہو تے اے وعدہ کڈݨ پورا تھیسی۔

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ لَا يَكُفُّوْنَ عَنْ وُّجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ جے اے کافر جانڑدے ہوون ہا جو جڈاں او اپݨے موہیں تے کنڈیں کنیں بھاہ نہ ہٹا سگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ویسی۔

بَلْ تَاْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے او عذاب انہیں تے اچݨ چیت اوسی تے انہیں کوں حیران کر ڈیسی نہ انہیں کوں عذاب ہٹاوݨ دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کوں وتھی ملسی۔

وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۴۱﴾ ع

۴۲۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گئے تے جنہیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کوں ولھیٹ گِدھے۔

قُلْ مَنْ يَّكْلَؤُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ ۭ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ توں آکھ ڈے تہاکوں رات ڈینہہ رحمٰن خدا دی پکڑ کنیں کون بچیندے۔ اصل او اپݨے رب دے ذکر کنیں منہ پھریندے ہِن۔

اَمْ لَهُمْ اٰلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُوْنِنَا ۭ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِّنَّا يُصْحَبُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ یا کیا انہیں دے اینجھے معبود ہن جیڑھے ساڈے عذاب کنیں انہیں کوں بچا گھنن۔ او تے اپݨی مدد دی طاقت نئیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کوئی سنگتی بݨ سگدے۔

بَلْ مَتَّعْنَا هٰٓؤُلَاۗءِ وَاٰبَاۗءَهُمْ حَتّٰى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۭ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَاْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۭ اَفَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ سچ اے ہے اساں انہیں تے انہیں دے پیو ڈاڈے کوں بہوں سارا سامان ڈِتا ہا تے انہیں دا زمانہ بہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او ڈیہدے نئیں جو اساں زمین کوں چودھار گھٹیندے اندے ہیں۔ کیا او ڈاڈھے تھی ویسن۔

قُلْ اِنَّمَآ اُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ڮ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاۗءَ اِذَا مَا يُنْذَرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ توں آکھ میں تہاکوں محض وحی دے نال ڈریندا پیاں تے او بوڑے سڈ نئیں سݨدے جیلھے انہیں کوں ڈرایا ویندے

وَلَىِٕنْ مَّسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ يٰوَيْلَنَآ اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے جے انہیں کوں تیڈے رب دے عذاب دا جھڑکا لگے تے او ضرور آکھسن ہائے افسوس اساں بے شک

ظالم ہا سے۔

وَ نَضَعُ الْمَوَازِيْنَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ؕ وَ اِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ اَتَيْنَا بِهَا ؕ وَ كَفٰى بِنَا حٰسِبِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے قیامت دے ڈینہہ اساں انصاف دیاں ترکڑیاں رکھیسوں تے کہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیتا ویسی تے جے رائی دے دانڑے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اونکوں گھن اوسوں تے اساں حساب گھنڑ وچ کافی ہیں۔

وَ لَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ الْفُرْقَانَ وَ ضِيَآءً وَّ ذِكْرًا لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون کوں معجزے ڈتن تے روشنی ڈتی ہے تے پرہیزگاریں کیتے نصیحت ڈتی ہے۔

الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ هُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ (متقی اوہن) جیڑھے اپنڑے رب کنیں اوں ویلے وی ڈردن جڈاں اوڈھر ہوون تے قیامت کنیں وی ڈر دے رہ ویندن۔

وَ هٰذَا ذِكْرٌ مُّبٰرَكٌ اَنْزَلْنٰهُ ؕ اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿۵۰﴾ ع ۴

۵۱۔ تے اے برکت والا ذکر جیرھا اساں لہائے کیا تساں ایندا انکار کریندے ہو۔

وَ لَقَدْ اٰتَيْنَاۤ اِبْرٰهِيْمَ رُشْدَهٗ مِنْ قَبْلُ وَ كُنَّا بِهٖ عٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے ایں کنیں پہلے اساں ابراہیم کوں عقل تے سمجھ ڈتا ہا تے اساں اونکوں چنگی طراں جانڑدے ہا سے۔

اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَ قَوْمِهٖ مَا هٰذِهِ التَّمَاثِيْلُ الَّتِيْۤ اَنْتُمْ لَهَا عٰكِفُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ جڈاں اوں اپنڑے پیو تے اپنی قوم کوں آکھیا جو اے بت کیا ہن جنہیں دے اگو تساں بیٹھے رہندے ہو۔

قَالُوْا وَجَدْنَاۤ اٰبَآءَنَا لَهَا عٰبِدِيْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ انہیں آکھے اساں اپنڑے پیو ڈاڈے کوں انہیں دی عبادت کریندا ڈٹھے۔

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اَنْتُمْ وَ اٰبَآؤُكُمْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ حضرت ابراہیم آکھیے تساں تے تہاڈے پیو ڈاڈے کھلی گمراہی وچ ہن۔

قَالُوْۤا اَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ اَمْ اَنْتَ مِنَ اللّٰعِبِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ انہیں آکھیے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے نال ہٹ مریندا پئیں۔

قَالَ بَلْ رَّبُّكُمْ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ الَّذِيْ فَطَرَهُنَّ ۖ وَ اَنَا عَلٰى ذٰلِكُمْ مِّنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ اوں آکھیے سچ اے ہے جو تہاڈا رب آسمانیں تے زمین دا رب جیں انہیں کوں پیدا کیتے تے میں تہاڈے سامنڑے ایندا گواہ ہاں۔

وَ تَاللّٰهِ لَاَكِيْدَنَّ اَصْنَامَكُمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوْا

۵۸۔ تے اللہ دی قسم میں تہاڈے بتیں دے خلاف ضرور

مُدْبِرِيْنَ ۝۵۷

ہک تدبیر کر لیساں جیرھے ویلھے تساں اتھو ولی ولیسو۔

فَجَعَلَهُمْ جُذٰذًا اِلَّا كَبِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُوْنَ ۝۵۸

۵۹۔ تے اوں انہیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سوائے وڈے بُت دے تاں جو او اوندو ول آون۔

قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَاۤ اِنَّهٗ لَمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝۵۹

۶۰۔ انہیں آکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کئیں کیتے بے شک او ظالمیں وچوں ہے۔

قَالُوْا سَمِعْنَا فَتًى يَّذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهٗۤ اِبْرٰهِيْمُ ۝۶۰

۶۱۔ انہیں آکھئے اساں ہک جوان کوں جینکوں ابراہیم آہدن انہیں کوں گالہیں کڈھیندا سُنئے۔

قَالُوْا فَاْتُوْا بِهٖ عَلٰۤى اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُوْنَ ۝۶۱

۶۲۔ انہیں آکھئے اونکوں لوکیں دے سامنڑے گھن آؤ تاں جو او کوئی فیصلہ کرن۔

قَالُوْۤا ءَاَنْتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاٰلِهَتِنَا يٰۤاِبْرٰهِيْمُ ۝۶۲

۶۳۔ انہیں آکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے حشر تیں کیتے۔

قَالَ بَلْ فَعَلَهٗ ۖ كَبِيْرُهُمْ هٰذَا فَسْـَٔلُوْهُمْ اِنْ كَانُوْا يَنْطِقُوْنَ ۝۶۳

۶۴۔ اوں آکھئے اے کہیں تے کیتے اے وڈا کھڑے انہیں کنیں پچھو جے او اَلا سگدن۔

فَرَجَعُوْۤا اِلٰۤى اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوْۤا اِنَّكُمْ اَنْتُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۶۴

۶۵۔ ول او اپنڑے سرداریں دو ولین تے آکھئے نیں بیشک تساں ہی ظالم ہوسے۔

ثُمَّ نُكِسُوْا عَلٰى رُءُوْسِهِمْ ۚ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰۤؤُلَاۤءِ يَنْطِقُوْنَ ۝۶۵

۶۶۔ ول او بہوں شرمندہ تے لاجواب تھی گیئن تے آکھئے نیں تیکوں پتہ ہے جو اے الیندے نئیں۔

قَالَ اَفَتَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْـًٔا وَّلَا يَضُرُّكُمْ ۝۶۶

۶۷۔ پچھیں حضرت ابراہیم آکھئے کیا تساں اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندے ہو جیرھے نہ نفع پچیندن تے نہ تہاکوں نقصان پچیندن۔

اُفٍّ لَّكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۶۷

۶۸۔ افسوس تہاڈے اتے اللہ دے سوا جنہیں دی عبادت کیوں کریندے ہو۔ کیا تساں عقل نال کم نوّے گھندے۔

قَالُوْا حَرِّقُوْهُ وَانْصُرُوْۤا اٰلِهَتَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ فٰعِلِيْنَ ۝۶۸

۶۹۔ انہیں آکھئے انیکوں ساڑو تے اپنڑے معبودیں دی مدد کرو جے کجھ کرنڑے وے تاں۔

قُلْنَا يٰنَارُ كُوْنِيْ بَرْدًا وَّسَلٰمًا عَلٰۤى اِبْرٰهِيْمَ ۝۶۹

۷۰۔ اساں آکھیا اے بھا توں ابراہیم تے ٹھڈی تھی ونج تے اونکوں بچا گھن۔

وَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَخْسَرِيْنَ ﴿٧٠﴾

٧٠۔ تے انہیں گندے سلوک دا ارادہ کیتے تے اساں انہیں کوں ناکام کر ڈِتے۔

وَنَجَّيْنٰهُ وَلُوْطًا اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٧١﴾

٧١۔ اساں اونکوں تے لوط کوں اوں جا تے بچائے سے جینکوں اساں ساریں جہانیں وچ برکت ڈِتی ہائی۔

وَوَهَبْنَا لَهٗۤ اِسْحٰقَ ؕ وَيَعْقُوْبَ نَافِلَةً ؕ وَكُلًّا جَعَلْنَا صٰلِحِيْنَ ﴿٧٢﴾

٧٢۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے پوتر العیقوب ڈِتے سے تے اساں ساریں کوں نیک بݨائے۔

وَجَعَلْنٰهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا وَاَوْحَيْنَاۤ اِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرٰتِ وَاِقَامَ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءَ الزَّكٰوةِ ۚ وَكَانُوْا لَنَا عٰبِدِيْنَ ﴿٧٣﴾

٧٣۔ تے اساں انہیں کوں امام بݨائے تے او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے اساں انہیں دو چنگی گالہیں دی نے نماز پڑھݨ دی تے زکاۃ ڈیوݨ دی وحی کیتی تے او ساڈی بندگی کریندے ہن۔

وَلُوْطًا اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا وَّنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ تَّعْمَلُ الْخَبٰٓئِثَ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فٰسِقِيْنَ ﴿٧٤﴾

٧٤۔ تے لوط کوں اساں اوں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈِتا تے اساں اونکوں اوں وستی کنیں بچائے جیڑھی گندے کم کریندی ہائی بے شک او بہوں گندی تے نافرمان قوم ہائی۔

وَاَدْخَلْنٰهُ فِيْ رَحْمَتِنَا ؕ اِنَّهٗ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿٧٥﴾ ع

٧٥۔ اساں اونکوں اپݨی رحمت وچ داخل کیتے بے شک او نیکیں وچوں ہا۔

وَنُوْحًا اِذْ نَادٰى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿٧٦﴾

٧٦۔ تے نوح کوں یاد کرو جیں ساکوں ایں کنیں پہلے سڈ یئے تے اساں اوندی دعا سݨی تے اونکوں تے اوندے ٹبر کوں بہوں وڈی تکلیف کنیں بچایا۔

وَنَصَرْنٰهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٧٧﴾

٧٧۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کیتی جیں ساڈی نشانیں کوں جھٹلائے تے بے شک او گندی قوم ہائی تے اساں انہیں ساریں کوں غرق کر ڈِتا۔

وَدَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ اِذْ يَحْكُمٰنِ فِي الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فِيْهِ غَنَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شٰهِدِيْنَ ﴿٧٨﴾

٧٨۔ تے داؤد تے سلیمان کوں وی جڈاں او رڑھ دے مقدمے وچ فیصلہ پئے کریندے ہن۔ جڈاں قوم دے عام لوک اوں کوں تباہ کر گئے ہن تے اساں انہیں دے فیصلے دے گواہ ہاسے۔

فَفَهَّمْنٰهَا سُلَيْمٰنَ ۚ وَكُلًّا اٰتَيْنَا حُكْمًا وَّعِلْمًا ۚ وَّسَخَّرْنَا مَعَ دَاوٗدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ ۚ وَكُنَّا فٰعِلِيْنَ ۝٧٩

٨٠۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈِتی ہائی تے اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈِتا ہا تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لا ڈِتا ہا او خدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے پکھی وی تے اے اساں کر سگدے ہا سے۔

وَعَلَّمْنٰهُ صَنْعَةَ لَبُوْسٍ لَّكُمْ لِتُحْصِنَكُمْ مِّنْۢ بَاْسِكُمْ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ شٰكِرُوْنَ ۝٨٠

٨١۔ تے اساں اوں کوں تہاڈے کیتے کپڑے بݨاوݨ سکھا ڈِتا ہا تاں جو او تہاکوں تکلیف کنیں بچاوے کیا تساں شکر کریندے ہو۔

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ عَاصِفَةً تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖٓ اِلَى الْاَرْضِ الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا ۚ وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عٰلِمِيْنَ ۝٨١

٨٢۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں تکھی ہوا لائی ہا سے جیرھی اوندے حکم نال اوں زمین دو چلدی ہائی جیندے وچ اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سبھ کجھ جاݨدے ہیں۔

وَمِنَ الشَّيٰطِيْنِ مَنْ يَّغُوْصُوْنَ لَهٗ وَيَعْمَلُوْنَ عَمَلًا دُوْنَ ذٰلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حٰفِظِيْنَ ۝٨٢

٨٣۔ تے کجھ بہوں باغی لوک اینجھے وی ہن جیرھے اوندے کیتے ٹٻیاں مریندے ہن۔ تے ایندے علاوہ بے کم وی کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگران ہا سے۔

وَاَيُّوْبَ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّٰحِمِيْنَ ۝٨٣

٨٤۔ تے ایوب جڈاں اوں اپݨے رب کوں سڈیا جو بیشک میں تکلیف تے ڈکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرݨ والا ہوویں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ فَكَشَفْنَا مَا بِهٖ مِنْ ضُرٍّ وَّاٰتَيْنٰهُ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرٰى لِلْعٰبِدِيْنَ ۝٨٤

٨٥۔ تے اساں اوندی دعا کوں قبول کیتا تے جیرھا اونکوں ڈکھ ہا اوں کوں ہٹا ڈِتا تے اونکوں تے اوندے ٹٻر کوں تے او جہیں ہنہیں کوں اپݨے ولوں رحمت ڈِتی تے عبادت کرݨ والیں کیتے اے نصیحت۔

وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِدْرِيْسَ وَذَا الْكِفْلِ ۭ كُلٌّ مِّنَ الصّٰبِرِيْنَ ۝٨٥

٨٦۔ تے اسماعیل تے ادریس تے ذوالکفل کوں اے سارے صبر کرݨ والے ہن۔

وَاَدْخَلْنٰهُمْ فِيْ رَحْمَتِنَا ۭ اِنَّهُمْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝٨٦

٨٧۔ تے اساں انہیں کوں اپݨی رحمت وچ داخل کیتا بیشک او نیک ہن۔

وَذَا النُّوْنِ اِذْ ذَّهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ اَنْ لَّنْ نَّقْدِرَ

٨٨۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوڑ رنج کے ٹر گئے تے

عَلَيْهِ فَنَادٰى فِي الظُّلُمٰتِ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّآ اَنْتَ سُبْحٰنَكَ ۖ اِنِّيْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۸۷﴾

اونکوں یقین ہا جو اساں اونکوں اصلوں تنگ نہ کریسوں تے مصیبتیں وچ ساکوں سڈیس تے آکھیس جو تیڈے سوا کوئی معبود نئیں توں پاک ہوئیں بے شک میں ظلم کرن والیں وچوں ہاں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۙ وَنَجَّيْنٰهُ مِنَ الْغَمِّ ؕ وَكَذٰلِكَ نُـْۨجِي الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ اساں اوندی دعا کوں سُنیا تے مونجھ کنیں بچایا تے ایویں اساں مومنیں کوں بچیندے ہیں۔

وَزَكَرِيَّآ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗ رَبِّ لَا تَذَرْنِيْ فَرْدًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ ذکریا کوں وی جڈاں اوں اپنے رب کوں سڈیئے اے میڈے رب توں میکوں کلہا نہ چھوڑ تے توں ساریں کنیں چنگا وارث ہویں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهٗ ۡ وَوَهَبْنَا لَهٗ يَحْيٰى وَاَصْلَحْنَا لَهٗ زَوْجَهٗ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا يُسٰرِعُوْنَ فِي الْخَيْرٰتِ وَيَدْعُوْنَنَا رَغَبًا وَّرَهَبًا ؕ وَكَانُوْا لَنَا خٰشِعِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تے اساں اوندی دعا کوں سُنیا تے اونکوں یحیٰی ڈتے سے تے اوندی زال کوں وی تندرست کر ڈتے سے بے شک اے سارے لوک چنگے کمیں وچ جلدی کریندے ہن تے ساکوں پیار نال وی تے ڈر نال وی سڈیندے ہن تے ساڈے اگو عاجزی کریندے ہن۔

وَالَّتِيْٓ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهَا مِنْ رُّوْحِنَا وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ تے جیں اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اساں اوندے اتے اپنا کلام لہایا تے اساں اونکوں تے اوندے پُتر کوں دنیا کیتے ہک نشان بنائے۔

اِنَّ هٰذِهٖٓ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَّاَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْنِ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ بے شک اے تہاڈی امت ہک امت تے میں تہاڈا رب ہاں تساں میڈی عبادت کرو۔

وَتَقَطَّعُوْٓا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ؕ كُلٌّ اِلَيْنَا رٰجِعُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ تے انہیں اپنے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے ونڈ گِدھا اے سارے ساڈو ولسن۔

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهٖ ۚ وَاِنَّا لَهٗ كٰتِبُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ تے جیڑھا نیک کم کریسی تے مومن ہوسی اوندی کوشش دی ناقدری نہ کیتی ویسی تے بے شک اساں عملیں کوں لکھیندے پئے ہیں۔

وَحَرٰمٌ عَلٰى قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَآ اَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ تے اساں جیڑھی وستی کوں تباہ کیتے حرام جے او اتھاں ولا ول آون۔

حَتّٰٓى اِذَا فُتِحَتْ يَاْجُوْجُ وَمَاْجُوْجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَّنْسِلُوْنَ ﴿٩٦﴾

۹۷۔ تے جڈاں یاجوج تے ماجوج کھول ڈتے ویسن تے او ہر اچی تے جھکی جا توں ٹپ کے پھیل ویسن ۔

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذَا هِىَ شَاخِصَةٌ اَبْصَارُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۭ يٰوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِىْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا بَلْ كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ تے سچا وعدہ کولہوں آویسی تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی دی وجہ کنیں پٹیاں رہ ویسن تے آکھسن ہائے افسوس اساں تے ایں کنیں غافل ہاسے تے سچ ایہ ہے جو اساں ظالم ہاسے ۔

اِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ ۭ اَنْتُمْ لَهَا وٰرِدُوْنَ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ تساں تے اللہ دے سوا جیندی عبادت کریندے ہو سب دوزخ دا بالن ہن تساں سارے ایندے وچ پہنچو۔

لَوْ كَانَ هٰٓؤُلَاۗءِ اٰلِهَةً مَّا وَرَدُوْهَا ۭ وَكُلٌّ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ جے او معبود ہوون ہا تے اے دوزخ وچ نہ پہن ہا اے سارے اوندے وچ پئے رہسن ۔

لَهُمْ فِيْهَا زَفِيْرٌ وَّهُمْ فِيْهَا لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۱۔ تے اوندے وچ چیکاں مریسن تے او اوندے وچ کئی گال نہ سنسن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِّنَّا الْحُسْنٰٓى ۙ اُولٰۗىِٕكَ عَنْهَا مُبْعَدُوْنَ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ بے شک جنہیں کیتے ایں کنیں پہلے اساں چنگے سلوک دا وعدہ کر چکے ہیں او ایں دوزخ کنیں پریں رکھے ویسن ۔

لَا يَسْمَعُوْنَ حَسِيْسَهَا ۚ وَهُمْ فِيْ مَا اشْتَهَتْ اَنْفُسُهُمْ خٰلِدُوْنَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ او اوندی کھوی نہ سنسن تے جیویں انہیں دے دل کریسن اویں ہمیشہ رہسن۔

لَا يَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ الْاَكْبَرُ وَتَتَلَقّٰىهُمُ الْمَلٰۗىِٕكَةُ ۭ هٰذَا يَوْمُكُمُ الَّذِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ وڈی توں وڈی پریشانی وی انہیں کوں مونجھا نہ کریسی تے فرشتے انہیں کوں ملسن تے آکھسن اے او ڈینہہ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاۗءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ ۭ كَمَا بَدَاْنَآ اَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيْدُهٗ ۭ وَعْدًا عَلَيْنَا ۭ اِنَّا كُنَّا فٰعِلِيْنَ ﴿١٠٤﴾

۱۰۵۔ جڈاں اساں آسمان کوں ایویں ولھیسوں جیویں بنڈیاں لکھائی کوں ولھیٹ گھندین جیویں اساں پہلے پیدا کیتے ایویں ولا پیدا کریسوں۔ اے ساڈا وعدہ ہے بیشک اساں کرݨ والے ہیں ۔

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُوْرِ مِنْۢ بَعْدِ الذِّكْرِ اَنَّ الْاَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصّٰلِحُوْنَ ﴿١٠٥﴾

۱۰۶۔ تے اساں زبور وچ نصیحتیں دے بعد اے لکھ ڈتے جو بے شک ایں زمین دے اوہے وارث تھیسن جیڑھے میڈے نیک بندے ہوسن ۔

إِنَّ فِي هَٰذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ ﴿١٠٦﴾

١٠٧۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک پیغام ہے۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

١٠٨۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بنا کے بھیجے۔

قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۖ فَهَلْ أَنتُم مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾

١٠٩۔ توں آکھ جو میڈے اتے محض اے وحی تھیندی ہے جو تہاڈا خدا ہک ہے کیا تساں اے گال منیسو۔

فَإِن تَوَلَّوْا فَقُلْ آذَنتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۖ وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَم بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾

١١٠۔ تے جے او پھر ونجن تے توں آکھ جو میں تساں ساریں کوں ہکا گال کر ڈتی ہے تے میکوں پتہ نئیں جو جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیتا گئے او کولہو ہے یا پریں ہے۔

إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾

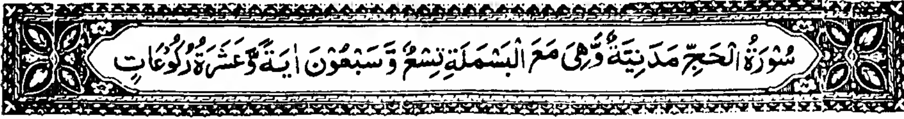
١١١۔ بے شک او ظاہر گال کوں وی جانڑدے تے جیرھی تساں لکیندے ہو او نکوں وی جانڑدے۔

وَإِنْ أَدْرِي لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾

١١٢۔ تے میں نئیں جانڑدا جو او تہاڈے کیتے آزمائش یا ہک وقت تیں فائدہ ہے۔

قَالَ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ ۗ وَرَبُّنَا الرَّحْمَٰنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾

١١٣۔ اوں آکھئے اے میڈے رب حق نال فیصلہ کر تے ساڈا رب رحمان ہے کافرو تہاڈی گالہیں تے اوں کنیں ہی مدد منگی ویندی ہے۔

سورت حج مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیتاں تے ۱۰ رکوع ان۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ۚ اِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيْمٌ ②

۲۔ اے لوکو اپݨے رب کنیں ڈرو بے شک قیامت دا زلزلہ بہوں وݙی شئے ہے۔

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّاۤ اَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكٰرٰى وَمَا هُمْ بِسُكٰرٰى وَلٰكِنَّ عَذَابَ اللّٰهِ شَدِيْدٌ ③

۳۔ جݙاں تساں ݙیکھسو ہر کھیر پلاوݨ والی تریمت جینکوں کھیر پلیندی پئی ہوسی او بھل ویسی تے ہر حمل والی تریمت حمل سٹ ݙیسی تے توں لوکیں کوں وچھلیا ہویا ݙیکھسیں تے او وچھلئے ہوئے کائے نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا عذاب وݙا سخت ہے۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطٰنٍ مَّرِيْدٍ ④

۴۔ تے لوکیں وچوں کجھ ایجھے ہن جیرھے اللہ دے متعلق بغیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو ٹردن۔

كُتِبَ عَلَيْهِ اَنَّهٗ مَنْ تَوَلَّاهُ فَاَنَّهٗ يُضِلُّهٗ وَيَهْدِيْهِ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ⑤

۵۔ اوندے متعلق فیصلہ ہے جو بے شک جیرھا انہیں نال سنگت لیسی تے بے شک او اونکوں گمراہ کر ݙیسی تے اونکوں دوزخ دے عذاب دو گھن ویسی۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنْ كُنْتُمْ فِيْ رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَّغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ ۚ وَنُقِرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَآءُ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْۤا اَشُدَّكُمْ ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّرَدُّ اِلٰۤى اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْۢ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْـًٔا ۭ وَتَرَى الْاَرْضَ هَامِدَةً

۶۔ اے لوکو جے تساں ول اٹھݨ وچ شک وچ ہوے تے اساں بے شک تہاکوں پہلے مٹی کنیں پیدا کیتا ہا پچھیں نطفے کنیں ول چمبڑݨ والی شئے کنیں تے پورے لوتھڑے کنیں تے ادھورے لوتھڑے کنیں تاں جو اساں تہاݙے اتے ظاہر کر ݙیوں تے رحمیں وچ ہک مدت تئیں جے تئیں اساں چاہندے ہیں رکھیندے ہیں تے ول اساں تہاکوں بال دی شکل وچ کڈھیندے ہیں ول تساں جوان تھیندے ہو تے

فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَاَنْۢبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ۵

تہاڈے وچوں کجھ مر ویندن تے کجھ بڈھے بپھ تھی ویندن تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کجھ پتہ نئیں لگدا۔ تے توں زمین کوں اجڑیا ہویا ڈیہدیں تے جڈاں اساں اوندے اُتے پانی لہیندے ہیں تے او جوش وچ آویندی ہے تے ودھݨ پئے ویندی ہے تے ہر قسم دیاں سوہݨیاں رڑھیں جماوݨ پئے ویندی ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّهٗ يُحْيِ الْمَوْتٰى وَاَنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۙ ۶

۷۔ اے اِت گالھوں جو بے شک اللہ سچا ہے تے بے شک او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شئے تے قادر۔

وَّاَنَّ السَّاعَةَ اٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا ۙ وَاَنَّ اللّٰهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُوْرِ ۷

۸۔ تے بے شک قیامت آوݨ والی ہے اوندے وچ کوئی شک نئیں تے بے شک اللہ سئیں انہیں کوں اٹھیسی جیڑھے قبریں وچ ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ۙ ۸

۹۔ تے کجھ لوک ہن جیڑھے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث کریندن تے (انہیں کنیں نہ) ہدایت تے نہ روشن کتاب۔

ثَانِيَ عِطْفِهٖ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ لَهٗ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَّنُذِيْقُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَذَابَ الْحَرِيْقِ ۹

۱۰۔ اپݨے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرے اوندے کیتے دنیا وچ وی ذلت تے قیامت دے ڈینہہ وی اساں اونکوں ساڑݨ والا عذاب چکھیسوں۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدٰكَ وَاَنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ۱۰

۱۱۔ اے اِت گالھوں ہے جو تیڈے ہتھیں پہلے بھیجے تے بے شک اللہ سئیں بندیں تے ظلم کرݨ والا نئیں۔ ع ۸

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللّٰهَ عَلٰى حَرْفٍ ۚ فَاِنْ اَصَابَهٗ خَيْرُ اِۨطْمَاَنَّ بِهٖ ۚ وَاِنْ اَصَابَتْهُ فِتْنَةُ اِۨنْقَلَبَ عَلٰى وَجْهِهٖ ۚ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةَ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ۱۱

۱۲۔ تے کجھ لوک اللہ دی عبادت بے دلی نال کریندن تے جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوش تھی ویندن تے جے انہیں کوں تکلیف پہنچے تے منہ دی سیدھ وچ پھر ویندن تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھاٹا ہے تے اے کھلا گھاٹا ہے۔

يَدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهٗ وَمَا لَا يَنْفَعُهٗ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الضَّلٰلُ الْبَعِيْدُ ۱۲

۱۳۔ او اللہ دے سوا اونکوں سڈیندے جیڑھا اوں کوں نہ نفع تے نہ نقصان پچا سگدے سبھ توں وڈی گمراہی ہے۔

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرُّهٗٓ اَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهٖ ؕ لَبِئْسَ الْمَوْلٰى وَ لَبِئْسَ الْعَشِيْرُ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ او اونکوں سڈیندے جیندا ڈکھ اوندے فائدے کنیں زیادہ کولہوں ہے بہوں گندہ آقا تے بہوں گندہ سنگتی ہے۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيْدُ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں باغیں وچ داخل کریسی جنہیں وچ نہراں وہندین تے بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

مَنْ كَانَ يَظُنُّ اَنْ لَّنْ يَّنْصُرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّمَآءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهٗ مَا يَغِيْظُ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ جیرھا یقین رکھیندے جو اللہ سئیں اوندی دنیا تے آخرت وچ ہرگز مدد نہ کریسی تے او آسمان تئیں ہک ورمی گھن ونجے تے ول کپ سٹے ول ڈیکھے جو کیا اوندی تدبیر جیرھی اونکوں کاوڑ لویندی پئی ہے اونکوں ہٹا سگدی ہے۔

وَ كَذٰلِكَ اَنْزَلْنٰهُ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ ۙ وَّ اَنَّ اللّٰهَ يَهْدِيْ مَنْ يُّرِيْدُ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے اساں ایویں اینکوں کھلے کھلے نشان بݨا کے لہائے تے بے شک اللہ سئیں جینکوں چاہندے سدھا راہ ڈکھیندے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ الَّذِيْنَ هَادُوْا وَ الصّٰبِـِٕيْنَ وَ النَّصٰرٰى وَ الْمَجُوْسَ وَ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْٓا ۖ اِنَّ اللّٰهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ بے شک جیرھے ایمان گھن آئن تے یہودی تے صابی تے عیسائی تے مجوسی بݨ گئن تے مشرکن بے شک اللہ سئیں انہیں دے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کریسی بیشک اللہ سئیں ہر شئے تے نگران۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَسْجُدُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ فِي الْاَرْضِ وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ وَ النُّجُوْمُ وَ الْجِبَالُ وَ الشَّجَرُ وَ الدَّوَآبُّ وَ كَثِيْرٌ مِّنَ النَّاسِ ؕ وَ كَثِيْرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ ؕ وَ مَنْ يُّهِنِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّكْرِمٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿۱۹﴾ السجدة

۱۹۔ کیا توں ڈٹھا نئیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمانیں وچ تے سجھ تے چندر تے تارے تے پہاڑ تے درخت تے ڈنگر تے بہوں سارے لوک اللہ سئیں دی فرمانبرداری کریندے پئین تے بہوں سارے اینجھے بݨ جنہیں دے کیتے عذاب دا فیصلہ تھی چکئے تے جینکوں اللہ ذلیل کرے اوندا کوئی عزت ڈیوݨ والا نئیں۔ بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

هٰذٰنِ خَصْمٰنِ اخْتَصَمُوْا فِيْ رَبِّهِمْ ۫ فَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّنْ نَّارٍ ؕ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوْسِهِمُ الْحَمِيْمُ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ڈو دھڑا کے لڑن جیرھے اپݨے رب دے معاملے وچ بھڑدے پئین تے جیرھے کافرن انہیں کیتے بھا دے کپڑے بݨائے گئین تے انہیں دے سریں تے بہوں تا

پانی سٹیا ویسی۔

يُصْهَرُ بِهٖ مَا فِيْ بُطُوْنِهِمْ وَالْجُلُوْدُ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ جیرھا انہیں دے ڈِڈھیں وِچ اوو ی تے چمڑہ دی گل ولیسی۔

وَلَهُمْ مَّقَامِعُ مِنْ حَدِيْدٍ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے انہیں کیتے ہتھوڑے ہوسن لوہے دے ۔

كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ اُعِيْدُوْا فِيْهَا ۚ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْحَرِيْقِ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ جڈاں وی او باہر نکلݨ دا ارادہ کریسن غم کنیں بچݨ کیتے ولا اوندے وچ ولائے ویسن تے آکھسی اے ساڑن والا عذاب بھوگو۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۭ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ بے شک مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں باغیں وچ اللہ داخل کریسی جنہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ انہیں کوں سونے دے کنگݨ پوائے ویسن تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَهُدُوْٓا اِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ ۚ وَهُدُوْٓا اِلٰى صِرَاطِ الْحَمِيْدِ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے چنگیں گالہیں دو انہیں دی راہنمائی کیتی ویسی تے تعریف آلے راہ ڈکھائے ویسن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِيْ جَعَلْنٰهُ لِلنَّاسِ سَوَآءَ ِۨ الْعَاكِفُ فِيْهِ وَالْبَادِ ۭ وَمَنْ يُّرِدْ فِيْهِ بِاِلْحَادٍۢ بِظُلْمٍ نُّذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اساں سارے لوکیں کیتے بݨائے رکیندن جیرھی برابر اتھاں رہݨ والیں کیتے تے جنگل دے رہݨ والیں کیتے تے جیرھا ظلم نال اوندے وچ ڈنگ پیدا کریندے اساں اونکوں ڈکھ والا عذاب ڈیسوں۔

وَاِذْ بَوَّاْنَا لِاِبْرٰهِيْمَ مَكَانَ الْبَيْتِ اَنْ لَّا تُشْرِكْ بِيْ شَيْـًٔا وَّطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّاۗىِٕفِيْنَ وَالْقَاۗىِٕمِيْنَ وَالرُّكَّعِ السُّجُوْدِ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے جڈاں اساں ابراہیم کوں بیت اللہ دے نال رہݨ دا موقع ڈتا ہاسے تے آکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک نہ بݨاویں تے میڈے گھر کوں طواف کرݨ والیں کیتے تے کھڑکے عبادت کرݨ والیں تے رکوع تے سجدہ کرݨ والیں کیتے پاک کر۔

وَاَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَاْتُوْكَ رِجَالًا وَّعَلٰي كُلِّ ضَامِرٍ يَّاْتِيْنَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيْقٍ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے لوکیں کوں حج کیتے سڈ لوک تیڈے کول ٹردے تے تھکیں ہوئیں سواریں تے ہر اوں راہ تو اوسن جیرھا بریں

ہوسی تے کھڑے پیٹے ولسن ۔

لِّيَشْهَدُوْا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ فِيْٓ اَيَّامٍ مَّعْلُوْمٰتٍ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ۚ فَكُلُوْا مِنْهَا وَاَطْعِمُوا الْبَآئِسَ الْفَقِيْرَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تاں جو او ڈیکھن اپنے منافعے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر ڈینہیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کوں ڈنگر ڈھور ڈتن۔ تساں انہیں دا ماس کھاؤ تے بکھے تے فقیر کوں وی کھواؤ۔

ثُمَّ لْيَقْضُوْا تَفَثَهُمْ وَلْيُوْفُوْا نُذُوْرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوْا بِالْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ ول او اپنے گند دھوون تے نذراں پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طواف کرن۔

ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ حُرُمٰتِ اللّٰهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَّهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ ۗ وَاُحِلَّتْ لَكُمُ الْاَنْعَامُ اِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْاَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوْا قَوْلَ الزُّوْرِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ گالھ اے ہے جو جیرھا اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک اے اوندے کیتے چنگا ہے تے تہاڈے کیتے ڈنگر حلال کیتے گیئن سوائے انہیں دے جیرھے تہاکوں ڈسے گیئن تے تساں بتیں دی پلیتی کنیں بچو تے کوڑیں گالھیں کنیں وی بچو۔

حُنَفَآءَ لِلّٰهِ غَيْرَ مُشْرِكِيْنَ بِهٖ ۗ وَمَنْ يُّشْرِكْ بِاللّٰهِ فَكَاَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَآءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ اَوْ تَهْوِيْ بِهِ الرِّيْحُ فِيْ مَكَانٍ سَحِيْقٍ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کوں منو تے شرک کنیں بچو تے جیرھا شرک کریسی تے او ایویں ہے جیویں آسمان کنیں ڈھائے پیئے تے پکھی اونکوں جھپ چیندن یا اونکوں ہوا اڈار کے پریں دی جا تے سٹ آوے۔

ذٰلِكَ ۗ وَمَنْ يُّعَظِّمْ شَعَآئِرَ اللّٰهِ فَاِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوْبِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اے ایویں ہے تے جیرھا اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے اے دلیں دا تقویٰ ہے۔

لَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَآ اِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيْقِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ مقررہ وقت تئیں ایندے وچ تہاڈے کیتے فائدہ ہے تے ول اوندے ولݨ دی جا او پراݨا گھر۔

وَلِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِّيَذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلٰى مَا رَزَقَهُمْ مِّنْۢ بَهِيْمَةِ الْاَنْعَامِ ۗ فَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَلَهٗٓ اَسْلِمُوْا ۗ وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اساں قربانی دا طریقہ مقرر کیتے تاں جو او اوندے اتے اللہ دا ناں گھنن ات گالھ ہوں جو اوں انہیں کوں ڈنگر ڈتن تے تہاڈا ہکو معبود ہے تساں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرݨ والیں کوں خوشخبری ڈیوے

الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَجِلَتْ قُلُوْبُهُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ

۳۶۔ جنہیں دے اگو اللہ دا ذکر کیتا ونجے تے انہیں دے دل

عَلٰى مَآ اَصَابَهُمْ وَ الْمُقِيْمِي الصَّلٰوةِ ۙ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿٣٥﴾

کمب ویندن تے جیرھا ݙکھ آوے اوندے اتے صبر کریندن تے نماز ٹھیک پڑھدن تے جو اساں ݙتے اوندے وچوں خرچ کریندن۔

وَ الْبُدْنَ جَعَلْنٰهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَآئِرِ اللّٰهِ لَكُمْ فِيْهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا صَوَآفَّ ۚ فَاِذَا وَجَبَتْ جُنُوْبُهَا فَكُلُوْا مِنْهَا وَ اَطْعِمُوا الْقَانِعَ وَ الْمُعْتَرَّ ؕ كَذٰلِكَ سَخَّرْنٰهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٣٦﴾

٣٧۔ تے قربانی دے اُٹھ وی اساں تہاݙے کیتے اللہ دے عزت والے نشان بݨائن تے انہیں وچ تہاݙے کیتے چنگائی ہے تے انہیں کوں قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے اللہ دا ناں گھنو تے جݙاں او پاسیں دے بھر ڈھے پوون تے انہیں دا گوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں کوں تے فقیریں کوں وی کھواؤ تے ایویں اساں انہیں کوں خدمت وچ لائے ہے تاں جو تساں شکر کرو

لَنْ يَّنَالَ اللّٰهَ لُحُوْمُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَ لٰكِنْ يَّنَالُهُ التَّقْوٰى مِنْكُمْ ؕ كَذٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى مَا هَدٰىكُمْ ؕ وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٣٧﴾

٣٨۔ انہیں قربانیں دا ماس تے خون اصلوں اللہ تئیں نئیں پجدا تے اللہ سئیں کوں تہاݙا تقویٰ پہنچدے ایویں اللہ سئیں انہیں کوں تہاݙی خدمت وچ لائے تاں جو تساں سدھا راہ ݙکھاوݨ تے اللہ سئیں دی وݙائی بیان کرو تے نیکی کرݨ والیں کوں خوشخبری ݙے۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدٰفِعُ عَنِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُوْرٍ ﴿٣٨﴾

٣٩۔ بے شک اللہ سئیں مومنیں دا بچاؤ کریندا رہسی بے شک اللہ سئیں کہیں وی خیانت کرݨ والے تے منکر کوں پسند نئیں کریندا۔

اُذِنَ لِلَّذِيْنَ يُقٰتَلُوْنَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوْا ؕ وَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى نَصْرِهِمْ لَقَدِيْرُ ﴿٣٩﴾

٤٠۔ جیرھے لوکیں نال جنگ کیتی ویندی ہے انہیں کوں مقابلے دی اجازتِ ایں واسطے جو انہیں تے ظلم کیتا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر۔

الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ اِلَّآ اَنْ يَّقُوْلُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَّهُدِّمَتْ صَوَامِعُ وَ بِيَعٌ وَّ صَلَوٰتٌ وَّ مَسٰجِدُ يُذْكَرُ فِيْهَا اسْمُ اللّٰهِ كَثِيْرًا ؕ وَ لَيَنْصُرَنَّ اللّٰهُ مَنْ يَّنْصُرُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٤٠﴾

٤١۔ جیرھے گھریں کنیں ناحق کڈھے گئین محض ایں واسطے جو انہیں آکھئے جو ساݙا رب اللہ ہے تے جے اللہ سئیں لوکیں کوں ہک ٻے کنیں پریں نہ کریندا تے گرجے تے یہودیں دیاں عبادت گاہواں تے مسیتاں جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیتا ویندے تباہ کر

ڈِتیاں ونجن ہا تے جیرھا اوندی مدد کریسی اللہ سئیں ضرور اوندی مدد کریسی بے شک اللہ سئیں طاقتور تے غالب۔

اَلَّذِيْنَ اِنْ مَّكَّنّٰهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتَوُا الزَّكٰوةَ وَاَمَرُوْا بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۗ وَلِلّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ۝۴۱

۴۲۔ جے اساں انہیں کوں زمین وچ طاقت ڈیووں تے اے نماز پڑھسن تے زکوٰۃ ڈیسن تے نیکی دا حکم ڈیسن تے برائی کنیں رکیسن تے ساریں کمیں دا انجام اللہ دو ہے۔

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّثَمُوْدُ ۝۴۲

۴۳۔ تے جے او تیکوں جھٹلیندن تے ایں کنیں پہلے نوح دی تے عاد تے ثمود دی قوم وی جھٹلایا ہا۔

وَقَوْمُ اِبْرٰهِيْمَ وَقَوْمُ لُوْطٍ ۝۴۳

۴۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم۔

وَّاَصْحٰبُ مَدْيَنَ ۚ وَكُذِّبَ مُوْسٰى فَاَمْلَيْتُ لِلْكٰفِرِيْنَ ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ ۚ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ۝۴۴

۴۵۔ تے مدین والیں وی جھٹلائے تے موسیٰ کوں وی جھٹلایا گئے میں کافریں کوں وتی ڈتی ہے تے ول میں انہیں کوں پکڑ گدھے تے میڈا پکڑݨ کینجھا ہے

فَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَهْلَكْنٰهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلٰى عُرُوْشِهَا وَبِئْرٍ مُّعَطَّلَةٍ وَّقَصْرٍ مَّشِيْدٍ ۝۴۵

۴۶۔ کتنیاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں تباہ کر ڈتے جو او ظلم کریندیاں پیاں ہن تے او ہݨ اپݨے چھتیں تے ڈٹھیاں پیݨ تے کھوہ اجڑیے پیݨ تے اچیاں ماڑیاں تباہ تھی گیئن۔

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَتَكُوْنَ لَهُمْ قُلُوْبٌ يَّعْقِلُوْنَ بِهَآ اَوْ اٰذَانٌ يَّسْمَعُوْنَ بِهَا ۚ فَاِنَّهَا لَا تَعْمَى الْاَبْصَارُ وَلٰكِنْ تَعْمَى الْقُلُوْبُ الَّتِيْ فِي الصُّدُوْرِ ۝۴۶

۴۷۔ کیا او زمین وچ نئیں ٹریئے جو انہیں دے دل سمجھݨ والے تھی ونجن ہا یا کن سݨݨ والے تھی ونجن تے بے شک اکھیں اندھیاں نئیں تھیندیاں تے اصل دل اندھے تھیندن جیرھے سینیں وچ ہن۔

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُّخْلِفَ اللّٰهُ وَعْدَهٗ ۗ وَاِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَاَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ۝۴۷

۴۸۔ او تیں کنیں جلدی عذاب منگدن تے اللہ اپݨے وعدے دی اصلو خلاف ورزی نئیں کریندا تے بیشک ہک ڈینہہ جیرھا تساں گݨیندے ہو تیڈے رب دے نزدیک ہزار سال دے برابر۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ اَمْلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

۴۹۔ تے کئی وستیاں ہن جنہیں کوں اساں مہلت ڈتی ہے

اَخَذْتُهَا ۚ وَ اِلَيَّ الْمَصِيْرُ ﴿۴۸﴾

تے او ظالم ہن ول میں انہیں کوں پکڑیئے تے ساریں میڈو ولنے۔

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّمَآ اَنَا لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۵۰﴾

۵۰. توں آکھ اے لوکو میں محض تہاڈو کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں.

فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّ رِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿۵۱﴾

۵۱. تے جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریندن انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق.

وَالَّذِيْنَ سَعَوْا فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۵۲﴾

۵۲. تے جیرھے ساڈیے نشانیں دے بارے وچ ساکوں ہراوݨ دی کوشش کریندن او دوزخی ہن.

وَمَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ وَّلَا نَبِيٍّ اِلَّآ اِذَا تَمَنّٰٓى اَلْقَى الشَّيْطٰنُ فِيْٓ اُمْنِيَّتِهٖ ۚ فَيَنْسَخُ اللّٰهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطٰنُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللّٰهُ اٰيٰتِهٖ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۳﴾

۵۳. اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نہیں بھیجیا سوائے ایندے جو جیرھے ویلھے اوں نبی کوئی خواہش کیتی تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی. شیطان دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سئیں ہٹا ڈیتے ول اللہ سئیں اپݨے نشان مضبوط کریندے تے اللہ سئیں بہوں جاݨݨ والا تے بہوں سیاݨا ہے.

لِّيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطٰنُ فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّ الْقَاسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَفِيْ شِقَاقٍۭ بَعِيْدٍ ﴿۵۴﴾

۵۴. تاں جو او شیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے فتنہ بݨا دے جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے دل سخت ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پئین.

وَّ لِيَعْلَمَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ فَيُؤْمِنُوْا بِهٖ فَتُخْبِتَ لَهٗ قُلُوْبُهُمْ ۗ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۵۵﴾

۵۵. تے تاں جو او لوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او جاݨ گھنن جو بے شک او سچ تیڈے رب ولو تے اوندے اتے ایمان گھن آون تے ول انہیں دے دل اوندے اگو جھک ونجن تے بے شک اللہ سئیں مݨن والیں کوں سدھے راہ دو ہدایت ڈیوݨ والا ہے.

وَلَا يَزَالُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ حَتّٰى تَاْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَاْتِيَهُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَقِيْمٍ ﴿۵۶﴾

۵۶. تے کافر ہمیشہ ایں شک وچ رہسن جے تیں اچݨ چیت انہیں تے تباہی نہ آونجے یا ہر شئے ختم کر ڈیوݨ والے ڈینہہ دا عذاب آونجے.

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذٍ لِّلّٰهِ ۗ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ۗ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

۵۷. اوں ڈینہہ بادشاہت صرف اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِیْ جَنّٰتِ النَّعِیْمِ ۝۵۶

انہیں وے درمیان فیصلہ کریسی تے مومن نیک کم کرݨ والے نعمتیں والی بہشت وچ رہسن۔

وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا فَاُولٰٓىٕكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِیْنٌ ۝۵۷

۵۸۔ تے کافر تے ساڈی آیات کوں جھٹلاوݨ والے کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

وَالَّذِیْنَ هَاجَرُوْا فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قُتِلُوْۤا اَوْ مَاتُوْا لَیَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ خَیْرُ الرّٰزِقِیْنَ ۝۵۸

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے مارے گئین یا مر گئین اللہ سئیں انہیں کوں بہوں چنگا انعام ڈیسی تے بے شک اللہ سئیں سارین کنیں چنگا رزق ڈیوݨ والا ہے۔

لَیُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا یَّرْضَوْنَهٗ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِیْمٌ حَلِیْمٌ ۝۵۹

۶۰۔ انہیں کوں ضرور اینجھی جا تے داخل کریسی جیرھی اوپسند کریسن تے بے شک اللہ بہوں جاݨݨ والا تے ٹھڈھا ہے۔

ذٰلِكَ ۚ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوْقِبَ بِهٖ ثُمَّ بُغِیَ عَلَیْهِ لَیَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ۝۶۰

۶۱۔ اے ایویں ہے جیرھا اتنی سزا ڈیوے جتنی اونکوں تکلیف ڈتی گئی ہے ول اوندے خلاف بغاوت تھی ونجے اللہ ضرور اوندی مدد کریسی بے شک اللہ سئیں بہوں معاف کرݨ والا تے بخشن والا ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ یُوْلِجُ الَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَیُوْلِجُ النَّهَارَ فِی الَّیْلِ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌۢ بَصِیْرٌ ۝۶۱

۶۲۔ اے ات گالہوں ہے جو اللہ سئیں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سئیں سݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہے۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا یَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ هُوَ الْبَاطِلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِیُّ الْكَبِیْرُ ۝۶۲

۶۳۔ اے ات گالہوں جو بے شک اللہ حق تے جینکوں او اللہ دے سوا سڈیندن او کوڑ تے بے شک اللہ سئیں اچا تے وڈا ہے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ؗ فَتُصْبِحُ الْاَرْضُ مُخْضَرَّةً ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَطِیْفٌ خَبِیْرٌ ۝ۚ۶۳

۶۴۔ کیا تیں نئیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سئیں جھڑکنیں مینہ وسیندے تے زمین ساوی تھی ویندی ہے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے واقعی با خبر۔

لَهٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ ؕ وَاِنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِیُّ الْحَمِیْدُ ۝۶۴

۶۵۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ سب اوندا ہے بے شک اللہ سئیں بے نیاز تے تعریف دے قابل۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِی الْاَرْضِ وَالْفُلْكَ

۶۶۔ کیا توں ڈٹھا نئیں بے شک اللہ سئیں تہاڈے کیتے کم وچ لا

تَجْرِىْ فِى الْبَحْرِ بِاَمْرِهٖ ؕ وَيُمْسِكُ السَّمَآءَ اَنْ تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿٦٥﴾

ڈِتے جو کجھ زمین وِچ بیڑیاں ہوندے حکم نال سمندر وِچ چلدین تے آسمان کوں روکی کھڑے تاں جو اوزمین تے نہ ڈھ پوُے سوائے اوندے حکم دے بے شک اللہ سئیں لوکیں نال بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔

وَهُوَ الَّذِىْٓ اَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ ﴿٦٦﴾

٦٧۔ تے او ہو ہِ جیں تہاکوں زندہ کیتے ول تہاکوں مریسی ول تہاکوں زندہ کریسی بے شک انسان ناشکرا ہِ۔

لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوْهُ فَلَا يُنَازِعُنَّكَ فِى الْاَمْرِ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ ؕ اِنَّكَ لَعَلٰى هُدًى مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٦٧﴾

٦٨۔ ہر قوم کیتے اساں قربانی دا طریقہ بݨائے او اپݨے طریقے نال قربانی کریندن تے او تیڈے نال ایں معاملے وِچ نہ بھڑن توں اپݨے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے ہویں۔

وَاِنْ جٰدَلُوْكَ فَقُلِ اللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٦٨﴾

٦٩۔ تے جے او تیڈے نال بحث کرن تے توں آکھ جو تساں کریندے ہِو اللہ بہوں جاݨدے۔

اَللّٰهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٦٩﴾

٧٠۔ اللہ سئیں تہاڈے درمیان قیامت دے ڈینہہ فیصلہ کریسی جیندے وِچ تساں اختلاف کریندے ہِو۔

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِى السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ فِىْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿٧٠﴾

٧١۔ کیا توں جاݨدا نئیں جو بے شک اللہ سئیں جاݨدے جو آسمان تے زمین وِچ ہے بے شک اے کتاب وِچ موجود ہِ تے بیشک اے اللہ کیتے سوکھا ہِ۔

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّمَا لَيْسَ لَهُمْ بِهٖ عِلْمٌ ؕ وَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿٧١﴾

٧٢۔ تے او اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیندے کیتے اللہ سئیں دلیل نئیں لہائی تے نہ انہیں کوں ایندا کوئی علم تے ظالمیں دا کوئی امدادی کا ہِ نئیں۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ تَعْرِفُ فِىْ وُجُوْهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ ؕ يَكَادُوْنَ يَسْطُوْنَ بِالَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ؕ قُلْ اَفَاُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذٰلِكُمْ ؕ اَلنَّارُ ؕ وَعَدَهَا اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿٧٢﴾

٧٣۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلی آیتاں پڑھیاں ویندن تے کافریں دے منہ ڈیہدیں او وٹیج ویندن۔ اے تھی سگدے جیڑھے آیتاں سݨیندے ہِن انہیں تے او حملہ کر ڈیون توں آکھ ڈے جو کیا میں تہاکوں ایں کنیں وی زیادہ بُری خبر ڈیواں اے بھا ہِ جیندا اللہ سئیں کافریں نال وعدہ کیتا ہوئے تے اے بہوں بُرا ٹھکاݨہ ہِ۔

ع ٩ / ٨ / ١٦

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوْا لَهٗ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَنْ يَّخْلُقُوْا ذُبَابًا وَّلَوِ اجْتَمَعُوْا لَهٗ ۭ وَاِنْ يَّسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْـــــًٔا لَّا يَسْتَنْقِذُوْهُ مِنْهُ ۭ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوْبُ ﴿٧٣﴾

٧٣۔ اے لوکو ہک گال ڈسی ویندی ہے اونکوں غور نال سنڑو بے شک تساں جینکوں اللہ دے سوا سڈیندے ہو او سارے کٹھے رل کے وی ہک مکھی اصلو پیدا نئیں کر سگدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شئے کھس گھنے اوں کنیں ولا نئیں گھن سگدے۔ منگنڑ والا وی تے جیں کنیں منگیا ویندے او وی کمزور۔

مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٧٤﴾

٧٥۔ انہیں اللہ سئیں دی جیویں حق ہا قدر نئیں کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں طاقت والا تے غالب۔

اَللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰۗىِٕكَةِ رُسُلًا وَّمِنَ النَّاسِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿٧٥﴾

٧٦۔ اللہ فرشتیں وچوں وی تے انسانیں وچوں رسول چنڑدا رہسی۔ بے شک اللہ بہوں سنڑن والا تے بہوں ڈیکھنڑ والا ہے۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۭ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿٧٦﴾

٧٧۔ جو انہیں دے سامنڑے ہے تے جو انہیں دے پچھوں ہے او سبھ جانڑدے تے سارے معاملے اوہیں دو ولنڑن۔

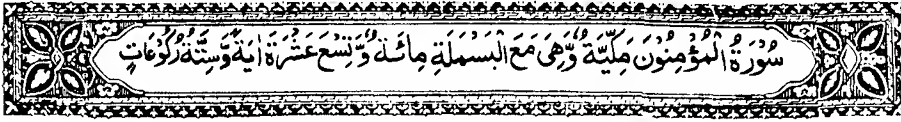
يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا ارْكَعُوْا وَاسْجُدُوْا وَاعْبُدُوْا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٧٧﴾ السجدة

٧٨۔ اے مومنو رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنڑے رب دی عبادت کرو تے چنگے کم کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَجَاهِدُوْا فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهٖ ۭ هُوَ اجْتَبٰىكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّيْنِ مِنْ حَرَجٍ ۭ مِلَّةَ اَبِيْكُمْ اِبْرٰهِيْمَ ۭ هُوَ سَمّٰىكُمُ الْمُسْلِمِيْنَ ڏ مِنْ قَبْلُ وَفِيْ هٰذَا لِيَكُوْنَ الرَّسُوْلُ شَهِيْدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُوْنُوْا شُهَدَاۗءَ عَلَي النَّاسِ ښ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاعْتَصِمُوْا بِاللّٰهِ ۭ هُوَ مَوْلٰىكُمْ ۚ فَنِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿٧٨﴾

٧٩۔ تے اللہ دے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں تہاکوں چنڑ گِدھے تے دین وچ تہاڈے کیتے کوئی تنگی نسی بنڑائی۔ تہاڈے پیو ابراہیم دا مذہب اوں تہاڈا ناں مسلمان رکھیے ایں کنیں پہلے وی تے ہنڑ وی تاں جو رسول تہاڈ ے گواہ ہووے تے تساں باقی دنیا تے گواہ ہووو۔ تساں نماز پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوو تے اللہ نال چمبڑے رہوو او تہاڈا مولا ہے تے آقا ہے تے او بہوں چنگا آقا تے کیجھا چنگا امدادی ہے۔

ع ١٠

سورۃ مومنون مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیتاں تے ۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُوْنَ ②

۲۔ مومن کامیاب تھی گئین۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ صَلَاتِهِمْ خٰشِعُوْنَ ③

۳۔ جیرھے نمازیں وچ عاجزی کریندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُوْنَ ④

۴۔ تے جیرھے بے ہودہ گالہیں کنیں منہ پھیر گھندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فٰعِلُوْنَ ⑤

۵۔ تے جیرھے زکوٰۃ ڈیندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ⑥

۶۔ تے جیرھے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔

اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ⑦

۷۔ سوائے اپݨیں زالیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سجے ہتھ مالکن بے شک انہیں کوں کوئی ملام نہ کیتی ویسی۔

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ⑧

۸۔ تے جیرھا ایندے سوا بی گال دی خواہش کرے او زیادتی کرݨ والن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ⑨

۹۔ تے جیرھے اپݨی امانتیں تے اپݨے وعدیں دا خیال رکھیندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَوٰتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جیرھے اپݨی نمازیں دی حفاظت کریندن۔

اُولٰٓئِكَ هُمُ الْوٰرِثُوْنَ ⑪

۱۱۔ اے او وارثن۔

الَّذِيْنَ يَرِثُوْنَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ⑫

۱۲۔ جیرھے بہشت دے وارث تھیسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ طِيْنٍ ⑬

۱۳۔ تے اساں انسان کوں سنی مٹی دے ست کنیں پیدا کیتے۔

ثُمَّ جَعَلْنٰهُ نُطْفَةً فِيْ قَرَارٍ مَّكِيْنٍ ⑭

۱۴۔ ول اونکوں اساں نطفہ بݨائے تے ارام نال رہݨ آلی جاتے رکھیے سے۔

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظٰمًا فَكَسَوْنَا

۱۵۔ ول نطفے کوں جبڑݨ والا بݨائے تے ول او جبڑݨ والے کوں بوٹی بݨائے ول اوں بوٹی کوں ہڈی بݨائے

الْعِظٰمَ لَحْمًا ثُمَّ اَنْشَاْنٰهُ خَلْقًا اٰخَرَ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ اَحْسَنُ الْخٰلِقِیْنَ ﴿۱۵﴾

ول اوں ہڈی تے ماس چڑھائے سے ول اونکوں ہِی شکل وچ گھن آئے ہیں تے بابرکت او ذات جیڑھی ساریں کنیں چنگی بݨاوݨ والی ہے۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ بَعْدَ ذٰلِكَ لَمَیِّتُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مرسو۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ تُبْعَثُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ ول تہاکوں قیامت دے ڈینہہ اٹھایا ویسی۔

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَآىِٕقَ ۖۗ وَ مَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غٰفِلِیْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اساں تہاڈے اتے ست راہ بݨائن تے اساں مخلوق کنیں غافل نہ رہندے۔

وَ اَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍ فَاَسْكَنّٰهُ فِی الْاَرْضِ ۖۗ وَ اِنَّا عَلٰى ذَهَابٍۭ بِهٖ لَقٰدِرُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اساں اسمان کنیں ہک اندازے نال پاݨی لہائے ول اونکوں زمین وچ کھڑائے سے تے اساں اونکوں گھن ونجݨ تے وی قادر ہیں۔

فَاَنْشَاْنَا لَكُمْ بِهٖ جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِیْلٍ وَّ اَعْنَابٍ ۘ لَكُمْ فِیْهَا فَوَاكِهُ كَثِیْرَةٌ وَّ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ول اوندے نال اساں تہاڈے واسطے باغ بݨائن کھجیں دے تے انگوریں دے انہیں وچ تہاڈے کیتے بہوں سارے میوے تے تساں انہیں وچوں کھندے ہو۔

وَ شَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُوْرِ سَیْنَآءَ تَنْۢبُتُ بِالدُّهْنِ وَ صِبْغٍ لِّلْاٰكِلِیْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جیڑھا طورِ سینا کنیں نکلدے جیندے وچوں تیل نکلدے تے کھاوݨ دالیں کیتے بوڑ۔

وَ اِنَّ لَكُمْ فِی الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ؕ نُسْقِیْكُمْ مِّمَّا فِیْ بُطُوْنِهَا وَ لَكُمْ فِیْهَا مَنَافِعُ كَثِیْرَةٌ وَّ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک تہاڈے کیتے ڈنگریں وچ سبق اساں تہاکوں انہیں دے ڈھڈھیں وچوں پلیندے ہیں تے انہیں وچوں تہاڈے کیتے بہوں سارے نفعے ہن تے انہیں کوں کھندے وی ہوے۔

وَ عَلَیْهَا وَ عَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿۲۳﴾ ع

۲۳۔ تے انہیں تے ٻیڑیں تیں تہاکوں سوار کیتا ویندے۔

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ یٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دو پٹھیا ہا سے تے اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوندے علاوہ تہاڈا بیا کوئی معبود کائے نیں کیا تساں تقویٰ اختیار نہ کریندے۔

فَقَالَ الْمَلَؤُا الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا هٰذَاۤ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ یُرِیْدُ اَنْ یَّتَفَضَّلَ عَلَیْكُمْ ؕ وَ لَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَاَنْزَلَ

۲۵۔ اوندی قوم دے کافر سرداریں تے وڈیریں آکھئے اے تساں آلی کار بندہ ہے اے چاہندے جو تساں کنیں وڈا بݨ ونجے تے

مَلٰٓئِكَةً ۚ مَّا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِيْٓ اٰبَآئِنَا الْاَوَّلِيْنَ ﴿٢٥﴾

جے اللہ چاہندا تے فرشتے لہندا اساں پہلے اپنڑے پیو ڈاڈیں کنیں اے گال نئیں سنڑی۔

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌۢ بِهٖ جِنَّةٌ فَتَرَبَّصُوْا بِهٖ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ اے آدمی ہے جیرھا پاگل تھی گئے تساں کجھ مدت تئیں اینکوں ڈیکھو (ایندا کیا تھیندے)

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر اے میکوں جھٹلیندن۔

فَاَوْحَيْنَآ اِلَيْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَ وَحْيِنَا فَاِذَا جَآءَ اَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّوْرُ ۙ فَاسْلُكْ فِيْهَا مِنْ كُلٍّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ اساں اوندو وحی کیتی جو توں ساڈی اکھیں دے سامنڑے تے ساڈی وحی نال بیڑی بنڑا تے جیرھے ویلھے ساڈا حکم آوے تے تنیں آونجے ہر شئے وچوں ڈو ڈو جوڑے تے اپنڑا ٹبر نال گھن کے ٹر پو سوائے اوندے جیندے کیتے ساڈا پہلا حکم تھی چکئے تے ظالمیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کرا او تے ٻڈسن۔

فَاِذَا اسْتَوَيْتَ اَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ نَجّٰىنَا مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ جیلھے توں تے تیڈے نال آلے بیڑی تے بہہ ونجو توں آکھ سب صفتاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں ظالم قوم کنیں بچائے۔

وَقُلْ رَّبِّ اَنْزِلْنِيْ مُنْزَلًا مُّبٰرَكًا وَّاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِيْنَ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ تے توں آکھ اے میڈے رب توں میکوں برکت آلی جا تے لہا تے توں چنگا لہاونڑ والا ہویں۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ وَّاِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِيْنَ ﴿٣١﴾

۳۱۔ بے شک ایندے وچ بہوں سارے نشانن تے اساں امتحان گھندے ہیں۔

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ ول اساں انہیں دے بعد کئی قوماں پیدا کیتن۔

فَاَرْسَلْنَا فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ۚ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣٣﴾ ع ۲

۳۳۔ تے انہیں وچ وی انہاں وچوں رسول بھیجین جو تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود نئیں کیا تساں بچدے نوہے۔

وَقَالَ الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِلِقَآءِ الْاٰخِرَةِ وَاَتْرَفْنٰهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۙ مَا هٰذَآ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۙ يَاْكُلُ مِمَّا تَاْكُلُوْنَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

۳۴۔ اوندی قوم دے کافر وڈیریں تے جیرھے آخرت دی ملاقات دے وی منکر ہن آکھئے تے اساں انہیں کوں ایں دنیا وچ مالدار بنڑایا ہا اے تساں جیہاں بندہ ہے او کھندے

تَشْرَبُوْنَ ﴿۳۴﴾

جیرھی شئے تساں کھندے ہو اوہو پیندے جو تساں پیندے ہو۔

وَلَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرًا مِّثْلَكُمْ اِنَّكُمْ اِذًا لَّخٰسِرُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جے تساں اپنڑے جہیں بندے دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں گھاٹا پاونڑ والیں وچوں تھی ویسو

اَیَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَّعِظَامًا اَنَّكُمْ مُّخْرَجُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ کیا اے تہاڈے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈاں مرویسو تے مٹی بنڑ ویسو تے ہڈیاں تے تساں ولا کڈھیے ویسو۔

هَیْهَاتَ هَیْهَاتَ لِمَا تُوْعَدُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ جیرھی گال دا وعدہ کیتا ویندے ایکوں عقل نئیں منیندی

اِنْ هِیَ اِلَّا حَیَاتُنَا الدُّنْیَا نَمُوْتُ وَنَحْیَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِیْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اے محض ساڈی دنیاوی زندگی ہے اساں مردے ہیں تے اساں جیندے ہیں اساں ولا اٹھالئے کائے ناں ویسوں

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلُ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ كَذِبًا وَّمَا نَحْنُ لَهٗ بِمُؤْمِنِیْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ اے ہک آدمی ہے جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑی کھڑے تے اساں ایندی گالہیں کوں نسے منیندے۔

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِیْ بِمَا كَذَّبُوْنِ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں جھٹلائے۔

قَالَ عَمَّا قَلِیْلٍ لَّیُصْبِحُنَّ نٰدِمِیْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اوں آکھئے اے لوک کجھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی ویسن۔

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّیْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنٰهُمْ غُثَآءً فَبُعْدًا لِّلْقَوْمِ الظّٰلِمِیْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ انہیں کوں اوں عذاب پکڑیے جیندی خبر ڈتی گئی ہائی تے اساں انہیں کوں ککھیں آلی کار بنڑا ڈتے تے ظالم قوم کیتے لعنت۔

ثُمَّ اَنْشَاْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُوْنًا اٰخَرِیْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ ول انہیں دے بعد اساں بیاں قوماں پیدا کیتن۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا یَسْتَاْخِرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کوئی دی امت اپنڑے وقت کنیں نہ اگو تھیندی ہے تے نہ پچھو رہ سگدی ہے۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرَا كُلَّمَا جَآءَ اُمَّةً رَّسُوْلُهَا كَذَّبُوْهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَّجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِیْثَ فَبُعْدًا لِّقَوْمٍ لَّا یُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ ول اساں ساندھوڑاندھ رسول بھیجے جڈاں کہیں امت دو اوندا رسول آئے انہیں اونکوں جھٹلائے اساں کجھ لوکیں کوں کجھ دے بعد ہلاک کریندے گئے ہیں تے اساں انہیں کوں قصے بنڑا ڈتے تے نہ منڑ والی قوم تے لعنت۔

ثُمَّ اَرۡسَلۡنَا مُوۡسٰی وَ اَخَاهُ هٰرُوۡنَ ۙ بِاٰیٰتِنَا وَ سُلۡطٰنٍ مُّبِیۡنٍ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ ول اساں موسیٰ تے اوندے بھرا ہارون کوں اپݨے نشان تے کھلی کھلی دلیل نال بھیڄیئے۔

اِلٰی فِرۡعَوۡنَ وَ مَلَا۠ئِہٖ فَاسۡتَکۡبَرُوۡا وَ کَانُوۡا قَوۡمًا عَالِیۡنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ فرعون تے اوندے سرداریں دو تے انہیں تکبر کیتے تے اے اپݨے آپ کوں بہوں وݙا سمجھدے ہن۔

فَقَالُوۡۤا اَنُؤۡمِنُ لِبَشَرَیۡنِ مِثۡلِنَا وَ قَوۡمُہُمَا لَنَا عٰبِدُوۡنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے کیا اساں ݙو اپݨے جہیں بندیں کوں من گھنوں تے انہیں دی قوم ساݙی باہی ہے۔

فَکَذَّبُوۡہُمَا فَکَانُوۡا مِنَ الۡمُہۡلَکِیۡنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ انہیں ݙوناہیں کوں جھٹلا ݙتے تے تباہ تھیوݨ والیں وچ بݨ گئے۔

وَ لَقَدۡ اٰتَیۡنَا مُوۡسَی الۡکِتٰبَ لَعَلَّہُمۡ یَہۡتَدُوۡنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ݙتی متاں او ہدایت پاون۔

وَ جَعَلۡنَا ابۡنَ مَرۡیَمَ وَ اُمَّہٗۤ اٰیَۃً وَّ اٰوَیۡنٰہُمَاۤ اِلٰی رَبۡوَۃٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَّ مَعِیۡنٍ ﴿۵۱﴾ ؏

۵۱۔ تے اساں ابن مریم تے اوندی ما کوں نشان بݨائے تے انہیں کوں ہک اچی جا تے پناہ ݙتی جیرھی سکون آلی تے چشمے والی ہائی۔

یٰۤاَیُّہَا الرُّسُلُ کُلُوۡا مِنَ الطَّیِّبٰتِ وَ اعۡمَلُوۡا صَالِحًا ؕ اِنِّیۡ بِمَا تَعۡمَلُوۡنَ عَلِیۡمٌ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چنگے کم کرو بے شک میں ݙاڈھا جاݨداں جو تساں کریندے ہو۔

وَ اِنَّ ہٰذِہٖۤ اُمَّتُکُمۡ اُمَّۃً وَّاحِدَۃً وَّ اَنَا رَبُّکُمۡ فَاتَّقُوۡنِ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے بے شک تہاݙی اے جماعت ہکا جماعت تے میں تہاݙا رب ہاں تساں میں کنیں ݙرو۔

فَتَقَطَّعُوۡۤا اَمۡرَہُمۡ بَیۡنَہُمۡ زُبُرًا ؕ کُلُّ حِزۡبٍۭ بِمَا لَدَیۡہِمۡ فَرِحُوۡنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ انہیں خدا دے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے ونڈ گدھے تے ہر ٹولہ اپݨی اپݨی جا تے خوش۔

فَذَرۡہُمۡ فِیۡ غَمۡرَتِہِمۡ حَتّٰی حِیۡنٍ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت تئیں غفلت وچ چھوڑ ݙے۔

اَیَحۡسَبُوۡنَ اَنَّمَا نُمِدُّہُمۡ بِہٖ مِنۡ مَّالٍ وَّ بَنِیۡنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ کیا او خیال کریندن جو اساں جیرھی انہیں دی مال تے پتریں نال امداد کریندے پئے ہیں۔

نُسَارِعُ لَہُمۡ فِی الۡخَیۡرٰتِ ؕ بَلۡ لَّا یَشۡعُرُوۡنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھیندے پئے ہیں۔ اصل او سمجھیندے نئیں۔

اِنَّ الَّذِیۡنَ ہُمۡ مِّنۡ خَشۡیَۃِ رَبِّہِمۡ مُّشۡفِقُوۡنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ بے شک او لوک جیرھے اپݨے رب کنیں کمبدن۔

وَ الَّذِیۡنَ ہُمۡ بِاٰیٰتِ رَبِّہِمۡ یُؤۡمِنُوۡنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے جیرھے اپݨے رب دی آیات کوں منیندن۔

وَ الَّذِیۡنَ ہُمۡ بِرَبِّہِمۡ لَا یُشۡرِکُوۡنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے جیرھے اپݨے رب دا کہیں کوں شریک نئیں بݨیندے

وَالَّذِيْنَ يُؤْتُوْنَ مَآ اٰتَوْا وَّقُلُوْبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلٰى رَبِّهِمْ رٰجِعُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے جو انہیں کوں ملئے او لوکیں کوں ڈیندن تے انہیں دے دل ات گالہوں ڈردن جو انہیں اپنڑے رب دو ولنڑے۔

اُولٰٓئِكَ يُسٰرِعُوْنَ فِى الْخَيْرٰتِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ ایجھے لوک نیکیں وچ جلدی کرنڑ والن تے او نیکیں وچ ہک ڈوجھے کنیں ودھنڑ والن۔

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتٰبٌ يَّنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف نسے ڈیندے تے ساڈے کنیں ہک کتاب جیرھی سچ الیندی ہے تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

بَلْ قُلُوْبُهُمْ فِىْ غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ اَعْمَالٌ مِّنْ دُوْنِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عٰمِلُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اصل انہیں دے دل ایں کنیں غفلت وچن تے انہیں دے کم ایندے سوا بے ہن جیرھے او کریندن۔

حَتّٰٓى اِذَآ اَخَذْنَا مُتْرَفِيْهِمْ بِالْعَذَابِ اِذَا هُمْ يَجْئَرُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ جڈاں اساں انہیں دے امیریں کوں عذاب نال پکڑوں تے او ہوں ویلھے دھاڑ پٹاڑ شروع کرڈیندن۔

لَا تَجْئَرُوا الْيَوْمَ اِنَّكُمْ مِّنَّا لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اج نہ پٹو بے نتک ساڈے ولو تہاکوں کوئی امداد نہ ملسی۔

قَدْ كَانَتْ اٰيٰتِىْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ میڈیاں آیتاں تہاکوں پڑھ کے سنڑایاں ویندیاں ہن تے تساں کھڑیں دے بھر پھر ویندے ہاوے۔

مُسْتَكْبِرِيْنَ بِهٖ سٰمِرًا تَهْجُرُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تکبر کریندے ہاوے تے اوندے متعلق بے ہودہ گالہیں کریندے ہاوے۔

اَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جَآءَهُمْ مَّا لَمْ يَاْتِ اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نئیں کیتا یا انہیں دو او (وعدہ) آئے جیرھا انہیں دے پیو ڈاڈے کوں نہ ملیا ہا۔

اَمْ لَمْ يَعْرِفُوْا رَسُوْلَهُمْ فَهُمْ لَهٗ مُنْكِرُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ یا اپنڑے رسول کوں انہیں سنجاتا نئیں ایں واسطے اوندا انکار کریندے پین۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ بِهٖ جِنَّةٌ بَلْ جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ وَاَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ کیا او آہدن جو اے پاگل اصل او تے انہیں دو سچ گھن کے آئے تے انہیں وچوں اکثر حق کوں چنگا نئیں جانڑدے

وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَآءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهِنَّ بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

۷۲۔ تے جے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھوں ٹردا تے آسمان تے زمین وچ تے جو کجھ انہیں دے وچ تباہ تھی

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۱﴾

وچ ہا۔ اصل اساں انہیں دو نصیحت گھن کے آئے ہیں او اپنڑی نصیحت کنیں منہ پھریندن۔

اَمْ تَسْـَٔلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَّهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ کیا توں انہیں کنیں چٹی منگدیں تے تیڈے رب دی ڈت چنگی ہے تے اوہ چنگا رزق ڈیونڑ والا ہے۔

وَاِنَّكَ لَتَدْعُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے بے شک توں انہیں کوں سدھے راہ دو سڈیندیں

وَاِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنٰكِبُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے بے شک جیڑھے آخرت کوں نئیں منیندے او سدھے رستے کنیں ہٹنڑ والن۔

وَلَوْ رَحِمْنٰهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِّنْ ضُرٍّ لَّلَجُّوْا فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ تے جے اساں انہیں تے رحم کروں تے جیڑھا انہیں کوں ڈکھ پہنچیا پئے ہٹا ڈیوں تے او اپنڑی منہ زوری وچ ودھ ویسن۔

وَلَقَدْ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوْا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ تے اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑیا (ول وی) او نہ اپنڑے رب دے اگو جھکئے تے نہ عاجزی کیتی۔

حَتّٰٓى اِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيْدٍ اِذَا هُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ تے جیلھے اساں انہیں تے بہوں سخت عذاب دا در کھولیا تے او ہوں ویلے مایوس تے موجھے تھی گئے۔

وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ﴿۷۸﴾

۷۹۔ او ہو ہے جیں تہاڈے کیتے کن اکھیں تے دل بنائن۔ بہوں گھٹ جیڑھا تساں شکر کریندے ہو۔

وَهُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ او ہو ہے جیں تہاکوں زمین وچ کھنڈائے تے تساں ہوندو کٹھے کیتے ویسو۔

وَهُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ او ہو ہے جیڑھا جیندا کریندے تے مریندے تے رات تے ڈینہہ دا اگو پچھو آونڑ ہوندے حکم نال کیا تساں عقل نال کم نوسے گھندے۔

بَلْ قَالُوْا مِثْلَ مَا قَالَ الْاَوَّلُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ اصل انہیں او ہا گال کیتی ہے جیڑھی پہلے لوک کریندے ہن۔

قَالُوْٓا ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ آہدن کیا اساں جیلھے مر ویسوں تے مٹی تے ہڈیاں تھی ویسوں ولا اٹھائے ویسوں۔

لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا هٰذَا مِنْ قَبْلُ اِنْ هٰذَاۤ اِلَّاۤ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ اے وعدہ ساڈے نال تے ساڈے پیو ڈاڈیں نال پہلے وی کیتا گیا ہا اے پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہِن۔

قُلْ لِّمَنِ الْاَرْضُ وَمَنْ فِيْهَاۤ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ توں آکھ ڈسو زمین تے جو اوندے وِچ کیندے کیتے ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ او آکھسن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نوں نہ پکڑیندے۔

قُلْ مَنْ رَّبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ توں آکھ ڈسو ست آسمانیں تے عرشِ عظیم دا رب کون ہِ

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ او آکھسن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ کیا لساں اللہ کنیں نوں ڈر دے۔

قُلْ مَنْۢ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَیْءٍ وَّهُوَ يُجِيْرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ توں آکھ ہر شئے دی بادشاہی کیندے ہتھ وِچ او پناہ ڈیندے اوندے خلاف پناہ کوئی نئیں ڈیندا جے تساں جاݨدے ہو

سَيَقُوْلُوْنَ لِلّٰهِ ؕ قُلْ فَاَنّٰى تُسْحَرُوْنَ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ او آکھسن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کتھے جادو کیتے ویندے ہو۔

بَلْ اَتَيْنٰهُمْ بِالْحَقِّ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ اساں انہیں دو حق گھن کے آئے ہیں تے او اوندے انکار کرݨ والِن۔

مَا اتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَّلَدٍ وَّمَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ اِلٰهٍ اِذًا لَّذَهَبَ كُلُّ اِلٰهٍۢ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَا بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ اللہ سئیں کوئی پتر نئیں بݨایا تے اوندے نال بیا معبود وی کوئی نئیں ناں تاں ہر معبود اپݨی پیدا کیتی شئے کوں انج گھن ونجے ہا تے کجھ بنہیں معبودیں تے چڑھائی کر ڈیون ہا اللہ پاک اوں کنیں جو اے آہدن۔

عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۹۲﴾ ع

۹۳۔ او غیب تے حاضر کوں جاݨدے تے جینکوں او شریک بݨیندن انہیں کنیں اچا ہے۔

قُلْ رَّبِّ اِمَّا تُرِيَنِّیْ مَا يُوْعَدُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ توں آکھ اے میڈے رب جے توں میکوں ڈکھا ڈیویں جیڑھا انہیں نال وعدہ کیتا گئے۔

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِیْ فِی الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ اے میڈے رب توں میکوں ظالم قوم وِچو نہ بݨاویں

وَاِنَّا عَلٰۤى اَنْ نُّرِيَكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقٰدِرُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

تیکوں ڈکھاوں جیرھا انہیں نال اساں وعدہ کیتے۔

اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ السَّيِّئَةَ ؕ نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَصِفُوْنَ ۝۹۶

۹۷۔ توں گندیں گالہیں کوں چنگائی نال پریں کر اساں بہوں جانڑدے ہیں جو او آہدن۔

وَقُلْ رَّبِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ هَمَزٰتِ الشَّيٰطِيْنِ ۝۹۷

۹۸۔ تے توں آکھ اے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں کنیں تیڈی آم شام منگداں۔

وَاَعُوْذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَّحْضُرُوْنِ ۝۹۸

۹۹۔ تے اے میڈے رب میں آم شام منگداں جو اے میڈے سامنڑے آون۔

حَتّٰۤى اِذَا جَآءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُوْنِ ۝۹۹

۱۰۰۔ تے جیرھے ویلھے انہیں وچوں کہیں ہک کوں موت آویسی تے او آکھسی میکوں ولا پرتا۔

لَعَلِّيْۤ اَعْمَلُ صَالِحًا فِيْمَا تَرَكْتُ كَلَّا ؕ اِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَآئِلُهَا ؕ وَمِنْ وَّرَآئِهِمْ بَرْزَخٌ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ۝۱۰۰

۱۰۱۔ تاں جو میں اتھاں نیک کم کراں جیرھی جاہ کوں چھوڑ آیاں اے اصلوں نہیں تھیسی بے شک اے ہک گال اے جیرھی او کریندا پئے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت دے ڈینہہ تئیں۔

فَاِذَا نُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَلَاۤ اَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَّلَا يَتَسَآءَلُوْنَ ۝۱۰۱

۱۰۲۔ تے جڈاں دھوتوں وجایا ویسی تے اوں ڈینہہ انہیں وچ کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ او ہک ڈوجھے دا حال پچھسن۔

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝۱۰۲

۱۰۳۔ تے جیندے وزن بھاری ہوسن او ہے لوک کامیاب تھی ویسن۔

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فِيْ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۝۱۰۳

۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن او ہے لوک ہن جنہیں اپنڑے آپ کوں گھاٹے وچ سٹیئے دوزخ وچ ہمیشہ رہسن

تَلْفَحُ وُجُوْهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيْهَا كٰلِحُوْنَ ۝۱۰۴

۱۰۵۔ بھا انہیں دے منہ ساڑ ڈیسی تے او اوندے وچ کالے دھوں تھی ویسن۔

اَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ۝۱۰۵

۱۰۶۔ کیا تہاڈے اتے میڈیاں آیتاں نہ پڑھیاں ویندیاں ہن تے تساں اوندا انکار کریندے ہاوے۔

قَالُوْا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَآلِّيْنَ ۝۱۰۶

۱۰۷۔ انہیں آکھیئے اے ساڈے رب ساڈی بدبختی ساڈے اتے غالب آگئی ہائی تے اساں گمراہ قوم ہاسے۔

رَبَّنَاۤ اَخْرِجْنَا مِنْهَا فَاِنْ عُدْنَا فَاِنَّا

۱۰۸۔ اے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اساں

ظٰلِمُوْنَ ۞

ولا اویں کروں تے بے شک اساں ظالم رہسوں۔

قَالَ اخْسَـُٔوْا فِيْهَا وَلَا تُكَلِّمُوْنِ ۞

۱۰۹۔ او آکھسی پریں دوزخ وچ ونجو میڈے نال گال نہ کرو۔

اِنَّهٗ كَانَ فَرِيْقٌ مِّنْ عِبَادِيْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اٰمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ۞

۱۱۰۔ بے شک میڈے بندیں وچوں ہک ٹولہ آہدا ہا اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش ڈے ساڈے اتے رحم کر توں بہوں چنگا رحم کرݨ والا ایں

فَاتَّخَذْتُمُوْهُمْ سِخْرِيًّا حَتّٰٓى اَنْسَوْكُمْ ذِكْرِيْ وَكُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضْحَكُوْنَ ۞

۱۱۱۔ تساں انہیں نال مذاقاں کریندے ہاوے اے تیں جو انہیں تہاکوں میڈی یاد بھلا ڈتی ہئی تے تساں انہیں نال کھلدے ہاوے۔

اِنِّيْ جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوْٓا اَنَّهُمْ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ۞

۱۱۲۔ بے شک میں اج انہیں کوں انہیں دے صبر دا بدلہ ڈتیاں بے شک او ہے کامیاب تھیوݨ والے۔

قٰلَ كَمْ لَبِثْتُمْ فِي الْاَرْضِ عَدَدَ سِنِيْنَ ۞

۱۱۳۔ او آکھسی تساں زمین وچ کتی سال رہ گئے ہیوے

قَالُوْا لَبِثْنَا يَوْمًا اَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَسْـَٔلِ الْعَآدِّيْنَ ۞

۱۱۴۔ او آکھسن اساں ہک ڈینہہ یا اوندا کجھ حصہ رہ گئے ہیں گنݨ والیں کنیں پچھ گھن۔

قٰلَ اِنْ لَّبِثْتُمْ اِلَّا قَلِيْلًا لَّوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۞

۱۱۵۔ او آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے ہیوے جے تساں جاݨدے ہوو۔

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّمَا خَلَقْنٰكُمْ عَبَثًا وَّاَنَّكُمْ اِلَيْنَا لَا تُرْجَعُوْنَ ۞

۱۱۶۔ کیا تساں اے خیال کریندے ہاوے جو میں تہاکوں بے کار پیدا کیتے تے بے شک تساں میڈو نہ ولائے ویسو

فَتَعٰلَى اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيْمِ ۞

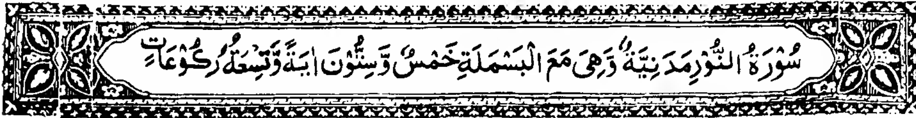
۱۱۷۔ اللہ سئیں اچی شان والا ہئی بادشاہ تے حق اوندے سوا کوئی بیا معبود نئیں او عزت آلے عرش دا رب

وَمَنْ يَّدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهٗ بِهٖ فَاِنَّمَا حِسَابُهٗ عِنْدَ رَبِّهٖ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ۞

۱۱۸۔ تے جیرھا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود بݨیسی اوندی اوں کنیں کوئی دلیل کائنی نئیں تے بیشک اوندا حساب محض اوندے رب کنیں ہے تے بے شک کافر کامیاب نئیں تھیسن۔

وَقُلْ رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرّٰحِمِيْنَ ۞ ع

۱۱۹۔ تے توں آکھ اے میڈے رب توں بخش تے توں رحم کر تے توں بہوں چنگا رحم کرݨ والا ہویں۔

سورة نور مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۵ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سُوۡرَةٌ اَنۡزَلۡنٰهَا وَفَرَضۡنٰهَا وَاَنۡزَلۡنَا فِيۡهَاۤ اٰيٰتٍۭ بَيِّنٰتٍ لَّعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُوۡنَ ②

۲. اے سورت اساں اینکوں لہائے تے اساں فرض کیتے ایندے ا تے عمل تے اساں ایندے وچ کھلیاں کھلیاں آیتاں لہائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

اَلزَّانِيَةُ وَالزَّانِىۡ فَاجۡلِدُوۡا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنۡهُمَا مِائَةَ جَلۡدَةٍ ۖ وَّلَا تَاۡخُذۡكُمۡ بِهِمَا رَاۡفَةٌ فِىۡ دِيۡنِ اللّٰهِ اِنۡ كُنۡتُمۡ تُؤۡمِنُوۡنَ بِاللّٰهِ وَالۡيَوۡمِ الۡاٰخِرِ‌ۚ وَلۡيَشۡهَدۡ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٌ مِّنَ الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ③

۳. زنا کرݨ والی تریمت تے جوان ڈوناہیں وچوں ہر ہک کوں سو سو کوڑے مارو تے جے تساں اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان اینندے ہو تے اللہ دے دین وچ تساں انہیں ڈوناہیں نال نرمی نہ کرو تے انہیں ڈوناہیں دی سزا مومنیں دی ہک جماعت ڈیکھے۔

اَلزَّانِىۡ لَا يَنۡكِحُ اِلَّا زَانِيَةً اَوۡ مُشۡرِكَةً وَّالزَّانِيَةُ لَا يَنۡكِحُهَاۤ اِلَّا زَانٍ اَوۡ مُشۡرِكٌ‌ ۚ وَحُرِّمَ ذٰلِكَ عَلَى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ ④

۴. زنا کرݨ والا مرد محض زنا کرݨ والی تریمت نال صحبت کریندے یا شرک کرݨ والی نال تے زنا کرݨ والی تریمت نال محض زنا کرݨ والا مرد یا مشرک صحبت کریندن تے مومنیں تے اے گال حرام کیتی گئی ہے۔

وَالَّذِيۡنَ يَرۡمُوۡنَ الۡمُحۡصَنٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَاۡتُوۡا بِاَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَاجۡلِدُوۡهُمۡ ثَمٰنِيۡنَ جَلۡدَةً وَّلَا تَقۡبَلُوۡا لَهُمۡ شَهَادَةً اَبَدًا‌ ۚ وَاُولٰٓـئِكَ هُمُ الۡفٰسِقُوۡنَ ⑤

۵. تے جیڑھے لوک پاک تریمتیں تے الزام لیندن تے ول او چار گواہ نئیں اینندے تے انہیں کوں اسی کوڑے مارو تے انہیں دی گواہی کڈاہیں وی قبول نہ کرو تے ایجھے لوک نافرمان ہن۔

اِلَّا الَّذِيۡنَ تَابُوۡا مِنۡۢ بَعۡدِ ذٰلِكَ وَاَصۡلَحُوۡا‌ۚ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ رَّحِيۡمٌ ⑥

۶. سوائے ایندے جیڑھے لوک ایندے بعد توبہ کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے مہربان ہے۔

وَالَّذِيۡنَ يَرۡمُوۡنَ اَزۡوَاجَهُمۡ وَلَمۡ يَكُنۡ لَّهُمۡ شُهَدَآءُ

۷. تے جیڑھے لوک اپݨی زالیں تے الزام لیندن تے اوندے

إِلَّآ أَنفُسُهُمْ فَشَهَٰدَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٦﴾

اپݨے سوا گواہ کوئی نئیں ہوندے تے ول انہیں وچوں ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھاوے جو او بے شک سچا اے۔

وَٱلْخَٰمِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ ٱللَّهِ عَلَيْهِ إِن كَانَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٧﴾

۸۔ تے پنجویں دفعہ ایہ آکھے جو بے شک اوندے اتے اللہ دی لعنت ہووے جے او کوڑا ہووے۔

وَيَدْرَؤُا۟ عَنْهَا ٱلْعَذَابَ أَن تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَٰدَٰتٍۭ بِٱللَّهِ ۙ إِنَّهُۥ لَمِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٨﴾

۹۔ تے اوں تریمت دی سزا ختم کر ڈیتی ویسی جے او چار دفعہ اللہ دی قسم کھاوے جو او کوڑا اے۔

وَٱلْخَٰمِسَةَ أَنَّ غَضَبَ ٱللَّهِ عَلَيْهَآ إِن كَانَ مِنَ ٱلصَّٰدِقِينَ ﴿٩﴾

۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے ہووے جے او مرد سچا اے۔

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ وَأَنَّ ٱللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ ع

۱۱۔ تے جے اللہ دا فضل تے اوندی رحمت تہاڈے اتے نہ ہوندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرݨ والا تے سیاݨا اے

إِنَّ ٱلَّذِينَ جَآءُو بِٱلْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم ۖ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ لِكُلِّ ٱمْرِئٍ مِّنْهُم مَّا ٱكْتَسَبَ مِنَ ٱلْإِثْمِ ۚ وَٱلَّذِى تَوَلَّىٰ كِبْرَهُۥ مِنْهُمْ لَهُۥ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾

۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تساں وچوں ہک ٹولہ ہا تساں اینکوں اپݨے کیتے برا نہ سمجھو اصل او تہاڈے کیتے چنگا ئی اے ہر شخص انہیں وچوں جیں جو گناہ کیتے اوں کوں سزا ملسی تے انہیں وچوں جیرھا وڈا گناہ گار رہا اوندے کیتے وڈا عذاب۔

لَّوْلَآ إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ ٱلْمُؤْمِنُونَ وَٱلْمُؤْمِنَٰتُ بِأَنفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا۟ هَٰذَآ إِفْكٌ مُّبِينٌ ﴿١٢﴾

۱۳۔ اے گال سݨݨ دے بعد تے مومن مرداں تے مومن تریمتیں اپݨے متعلق چنگا گمان کیوں نئیں کیتا تے اے آکھݨ جو اے وڈا کوڑ۔

لَّوْلَا جَآءُو عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَآءَ ۚ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا۟ بِٱلشُّهَدَآءِ فَأُو۟لَٰٓئِكَ عِندَ ٱللَّهِ هُمُ ٱلْكَٰذِبُونَ ﴿١٣﴾

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نئیں گھن کے آئے تے جیلھے او گواہ نئیں گھن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ فِى ٱلدُّنْيَا وَٱلْءَاخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِى مَآ أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤﴾

۱۵۔ تے جے تہاڈے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تہاکوں تہاڈے ایں کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے ہا۔

إِذْ تَلَقَّوْنَهُۥ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُم مَّا لَيْسَ لَكُم بِهِۦ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُۥ هَيِّنًا وَهُوَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

۱۶۔ تے تساں ہک ڈوجھے دی زبان نال کوڑ سکھݨ لگ پئے تے اپݨے مونہیں نال او آکھݨ لگ پئے جیندا تہاکوں کوئی علم نہ ہا تے تساں اینکوں سوکھی گال سمجھیندے ہاوے

تے اللہ دے نزدیک بہوں وڈی گال ہائی۔

وَلَوْلَآ اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ قُلْتُمْ مَّا يَكُوْنُ لَنَآ اَنْ نَّتَكَلَّمَ بِهٰذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے جڈاں ایہ گال سنی ہائی تساں ایہ کیوں نہ آکھیا ہا جو ایہ ساڈا کم نئیں جو اساں ایں گال کوں ولا آکھوں اے خدا توں پاک ہیں ایہ بہوں وڈی تہمت۔

يَعِظُكُمُ اللّٰهُ اَنْ تَعُوْدُوْا لِمِثْلِهٖٓ اَبَدًا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ جے تساں مومن ہوے تے اللہ تہاکوں نصیحت کریندے جو تساں ایجھی گال ولا نہ اکھاہے۔

وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ۗ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ او اللہ تہاڈے کیتے حکم بیان کریندے تے اللہ بہوں جانڑ والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحِبُّوْنَ اَنْ تَشِيْعَ الْفَاحِشَةُ فِى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۙ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ بے شک جیرھے لوک ایہ چاہندن جو مومنیں وچ برائی پھیل ونجے انہیں کیتے ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی ڈکھ والا عذاب ہے تے اللہ جانڑدے تے تساں نوہے جانڑدے۔

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ وَاَنَّ اللّٰهَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ تے جے تہاڈے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ۗ وَمَنْ يَّتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَاِنَّهٗ يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ ۗ وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهٗ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ اَبَدًا ۙ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّيْ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ اے مومنو شیطان دے پیریں تے نہ ٹرو تے جیرھا شیطان دے پیریں تے ٹردے بے شک او بے حیائی تے ناپسندیدہ گالھیں دا حکم ڈیندے تے جے اللہ دا فضل تے رحمت تہاڈے اتے نہ ہووے ہا تہاڈے وچوں کوئی کڈاہیں پاک نہ تھیوے ہا تے اصل اللہ سئیں جینکوں چاہندے پاک کریندے تے اللہ سئیں بہوں سنڑ والا تے جانڑ والا ہے۔

وَلَا يَاْتَلِ اُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ اَنْ يُّؤْتُوْٓا اُولِى الْقُرْبٰى وَالْمَسٰكِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ فِىْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۗ اَلَا تُحِبُّوْنَ اَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تہاڈے وچوں فضیلت والے تے کھلا رزق رکھنڑ والے قسم نہ کھاون جو او اپنڑے سکیں کوں تے مسکینیں کوں تے مہاجریں کوں اللہ دے رستے وچ نہ ڈیسن اور معاف کرنڑ تے کجھ نہ آکھن کیا تساں نوہے چاہندے جو اللہ تہاڈے گناہ

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے مہربان ۔

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنٰتِ الْغٰفِلٰتِ الْمُؤْمِنٰتِ لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ ۠ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ بے شک جیڑھے لوک پاک تے سدھی ساوی مومن عورتیں تے تہمت لیندن اوں دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت تے انہیں واسطے وݙا عذاب ۔

يَّوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ اَلْسِنَتُهُمْ وَاَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ جݙاں انہیں دیاں زباناں تے ہتھ تے پیر انہیں دے عملیں دے خلاف گواہی ݙیسن۔

يَوْمَئِذٍ يُّوَفِّيْهِمُ اللّٰهُ دِيْنَهُمُ الْحَقَّ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ اوں ݙینہہ انہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ ݙیسی تے او جاݨ گھنسن جو بے شک اللہ سئیں ہی اصلوں واضح سچ ۔

اَلْخَبِيْثٰتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ لِلْخَبِيْثٰتِ ۚ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ وَالطَّيِّبُوْنَ لِلطَّيِّبٰتِ ۚ اُولٰٓئِكَ مُبَرَّءُوْنَ مِمَّا يَقُوْلُوْنَ ۖ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ گندیاں گالہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گالہیں کیتے ہن تے پاک گالہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گالہیں کیتے ہن اے بری کیتے ولسین اوں گنیں جو کجھ او آہدن۔ انہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ بُيُوْتِكُمْ حَتّٰى تَسْتَاْنِسُوْا وَتُسَلِّمُوْا عَلٰٓى اَهْلِهَا ۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ اے مومنو اپݨے گھریں دے سوا ٻنہیں گھریں وچ نہ پیہو جے تیں پچھو نہ تے گھر والیں کوں سلام کرو اے تہاݙے کیتے چنگی گالھ تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فِيْهَآ اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَا حَتّٰى يُؤْذَنَ لَكُمْ ۚ وَاِنْ قِيْلَ لَكُمُ ارْجِعُوْا فَارْجِعُوْا هُوَ اَزْكٰى لَكُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ عَلِيْمٌ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ تے جے انہیں وچ کوئی وی نہ ملے تے انہیں وچ نہ پیہو جے تیں تہاکوں اجازت نہ ݙتی ونڄے تے جے تہاکوں آکھیا ونڄے ول ونڄو تے ول ونڄو اے تہاݙے کیتے زیادہ چنگی گالھ تے اللہ تہاݙے عملیں کوں بہوں جاݨدے ۔

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بُيُوْتًا غَيْرَ مَسْكُوْنَةٍ فِيْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ ۚ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ تہاݙے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں اینجھے گھریں وچ پیہو جیڑھے وسوں نہ ہوون تے تہاݙا سامان ہووے انہیں وچ تے اللہ جاݨدے جو تساں ظاہر کریندے تے لکیندے ہو۔

قُلْ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ يَغُضُّوْا مِنْ اَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوْا فُرُوْجَهُمْ ۚ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَهُمْ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ ۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿٣١﴾

۳۱۔ توں مومنیں کوں آکھ ݙے جو اپݨی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کرن اے انہیں کیتے بہوں چنگا ہے بے شک اللہ سئیں جاݨدے جو او کریندن۔

وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنٰتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

۳۲۔ تے مومن تریمتیں کوں آکھ جو اپݨیاں اکھیں جھکیاں

فُرُوْجَهُنَّ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوْبِهِنَّ ۖ وَلَا يُبْدِيْنَ زِيْنَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اٰبَآئِهِنَّ اَوْ اٰبَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآئِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءِ بُعُوْلَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنِيْٓ اَخَوٰتِهِنَّ اَوْ نِسَآئِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التّٰبِعِيْنَ غَيْرِ اُولِي الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذِيْنَ لَمْ يَظْهَرُوْا عَلٰى عَوْرٰتِ النِّسَآءِ ۖ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِيْنَ مِنْ زِيْنَتِهِنَّ ۚ وَتُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ جَمِيْعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۳۱﴾

رکھن تے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کرن تے اپݨے سوہݨپ کوں ظاہر نہ کرن سوائے اوندے جیرھا ظاہر ہووے تے اپݨی چادر اپݨے سینیں تے سٹی رکھن تے او اپݨے سوہݨپ کوں ظاہر نہ کرن سوائے اپݨے پیئے دے یا اپݨے پیوتے یا سورھیں تے یا پتریں تے یا سکتریں تے یا بھرانویں تے یا بھتریجیں یا بھݨیجیں تے یا ترمیتیں تے یا باہنیں یتیں یا اینجھے چھوریں تے جیرھے بالغ نئیں تھئے یا اینجھے بالیں تے جنہیں کوں ترمیتیں دے خاص تعلقات دا علم نئیں تے اپݨے پیریں کوں زور نال مار کے نہ ٹرن تاں جو پتہ لگ ونجے ظاہر تھی ونجے او سوہݨپ جینکوں او لکیندیاں پین تے اے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں جو تساں کامیاب تھی ونجو۔

وَاَنْكِحُوا الْاَيَامٰى مِنْكُمْ وَالصّٰلِحِيْنَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَاِمَآئِكُمْ ۚ اِنْ يَّكُوْنُوْا فُقَرَآءَ يُغْنِهِمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے تساں اپݨی بیوہ ترمیتیں تے اپݨے نیک بندیں تے باہنیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کوں اپݨے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیوݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِيْنَ لَا يَجِدُوْنَ نِكَاحًا حَتّٰى يُغْنِيَهُمُ اللّٰهُ مِنْ فَضْلِهٖ ۗ وَالَّذِيْنَ يَبْتَغُوْنَ الْكِتٰبَ مِمَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوْهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فِيْهِمْ خَيْرًا ۖ وَّاٰتُوْهُمْ مِّنْ مَّالِ اللّٰهِ الَّذِيْٓ اٰتٰىكُمْ ۗ وَلَا تُكْرِهُوْا فَتَيٰتِكُمْ عَلَى الْبِغَآءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَغُوْا عَرَضَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۗ وَمَنْ يُّكْرِهْهُّنَّ فَاِنَّ اللّٰهَ مِنْۢ بَعْدِ اِكْرَاهِهِنَّ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیرھے نکاح نئیں کر سگدے او پاک رہون جے تیں اللہ انہیں کوں اپݨے فضل نال امیر کر ڈیوے تے جیرھے غلام تہاڈے نال لکھ پڑھ کرݨ چاہن تے تساں آزاد کرݨ کیتے لکھ پڑھ کر گھنو جے انہیں وچ چنگائی ڈیکھو تے اللہ دے اوں مال وچوں انہیں کوں ڈیو جیرھا اوں تہاکوں ڈتے جے باہنیاں نیک رہوݨ چاہون تے انہیں کوں برائی تے مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیا دی زندگی دا سامان چاہو تے جیرھا انہیں کوں مجبور کریسی تے بے شک اللہ سئیں انہیں دی مجبوری دے بعد بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَلَقَدْ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكُمْ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ وَّمَثَلًا مِّنَ الَّذِيْنَ

۳۴۔ تے اساں تہاڈو کھلے نشان لہائن تے تہاڈے کنیں

خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ۳۴ ع

پہلے لوکیں دے مال وی ڈسین سے تے متقیں واسطے نصیحت۔

اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ مَثَلُ نُوْرِهٖ كَمِشْكٰوةٍ فِيْهَا مِصْبَاحٌ اَلْمِصْبَاحُ فِيْ زُجَاجَةٍ اَلزُّجَاجَةُ كَاَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُّوْقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبٰرَكَةٍ زَيْتُوْنَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَّلَا غَرْبِيَّةٍ يَّكَادُ زَيْتُهَا يُضِيْٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُوْرٌ عَلٰى نُوْرٍ يَهْدِي اللّٰهُ لِنُوْرِهٖ مَنْ يَّشَآءُ وَيَضْرِبُ اللّٰهُ الْاَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۳۵

۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نور ہے اوندے نور دی مثال ایویں ہے جیویں جالے وچ ڈیوا لاتا ہووے تے ڈیوا شیشے وچ ہووے تے شیشہ ایویں جیویں چمکدا ہویا تارا ہووے اوں کوں زیتون دے مبارک وݨ دے (تیل) نال بالیا گیا ہووے نہ پلادھی ء اوتے نہ پچادھی بھانویں اونکوں بھا نہ وی لگے تے او تیل اونکوں آپے روشن کر ڈیوے تے نور دے اتے نور اللہ جینکوں چاہندے اپݨے نور دو ہدایت ڈیندے تے اللہ سئیں لوکیں کیتے اے گالھیں بیان کریندے تے اللہ ہر شئے کوں بہوں جاݨدے۔

فِيْ بُيُوْتٍ اَذِنَ اللّٰهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيْهَا اسْمُهٗ يُسَبِّحُ لَهٗ فِيْهَا بِالْغُدُوِّ وَالْاٰصَالِ ۳۶

۳۷۔ گھروں دے وچ ہن اللہ سئیں جنہیں دے اچا کرݨ دا تے اوندے ناں دا ذکر کرݨ دا حکم ڈتے۔ اوندے وچ فجر شام اوندی تسبیح کریندے رہ ویندن۔

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيْهِمْ تِجَارَةٌ وَّلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ وَاِيْتَآءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُوْنَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيْهِ الْقُلُوْبُ وَالْاَبْصَارُ ۳۷

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کوں تجارت تے وپار اللہ دے ذکر کنیں غافل نئیں کریندا تے نماز پڑھݨ کنیں تے زکاۃ ڈیوݨ کنیں وی او اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندے وچ دل تے اکھیں اپٹریج ولسین

لِيَجْزِيَهُمُ اللّٰهُ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوْا وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۳۸

تاں جو اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے عملیں دا بہوں چنگا بدلہ ڈیوے تے اپݨے فضل نال انہیں کوں ودھاوے تے اللہ جینکوں چاہندے بغیر حساب دے رزق ڈیندے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيْعَةٍ يَّحْسَبُهُ الظَّمْاٰنُ مَآءً حَتّٰٓى اِذَا جَآءَهٗ لَمْ يَجِدْهُ شَيْـًٔا وَّوَجَدَ اللّٰهَ عِنْدَهٗ فَوَفّٰىهُ حِسَابَهٗ وَاللّٰهُ سَرِيْعُ الْحِسَابِ ۳۹

۴۰۔ کافریں دے اعمال ایویں ہن جیویں چمکدی ریت دا میدان جینکوں ترسا پاݨی سمجھیندے تے جڈاں اوندے نال اندے او کجھ وی نئیں ہوندا تے او اللہ کوں اپݨے کول ہیسی تے او اوندا پورا پورا حساب ڈیسی تے اللہ حساب جلدی گھنݨ والا ہے۔

اَوْ كَظُلُمٰتٍ فِيْ بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَّغْشٰهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهٖ سَحَابٌ ۭ ظُلُمٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ ۭ اِذَآ اَخْرَجَ يَدَهٗ لَمْ يَكَدْ يَرٰىهَا ۭ وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللّٰهُ لَهٗ نُوْرًا فَمَا لَهٗ مِنْ نُّوْرٍ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ یا ایویں ہن جیویں شوہ سمندر وچ اندھارے ول ہک لہر تے بی لہر ہُوے ول اوندے اُتے جھڑ ہُوے اندھاریں تے ول اندھاریں ہُرن تے جے او ہتھ کڈھے تے اونکوں ڈیکھ نئیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نور نہ بناوے اوندے واسطے کوئی نور نئیں۔ ع

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُسَبِّحُ لَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالطَّيْرُ صٰۗفّٰتٍ ۭ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهٗ وَتَسْبِيْحَهٗ ۭ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ کیا توں نئیں ڈٹھا بے شک جو کجھ آسماناں وچ تے زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے پکھی قطار بدھی کھڑن تے انہیں وچوں ہر ہک کوں اوندی نماز تے تسبیح دا پتہ ہے تے اللہ جو او کریندن اونکوں بھوں جاݨدے۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی ہے تے ہوندو ولݨے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُزْجِيْ سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهٗ ثُمَّ يَجْعَلُهٗ رُكَامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاۗءِ مِنْ جِبَالٍ فِيْهَا مِنْۢ بَرَدٍ فَيُصِيْبُ بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ وَيَصْرِفُهٗ عَنْ مَّنْ يَّشَاۗءُ ۭ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهٖ يَذْهَبُ بِالْاَبْصَارِ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا توں نئیں ڈٹھا جو اللہ جھڑ کوں ہولے ہولے ٹریندے تے ول کٹھا کر ڈیندے تے ولا انہیں کوں تہاں لیندے ول توں ڈیہدیں انہیں دے وچوں مینہ آوݨ پئے ویندے تے او جھڑ وچوں بھوں ٹھلیاں تھیں ٹھیندے انہیں وچ کجھ نالویں ہوندن تے جتھاں چاہندے اوں تیں پُچا ڈیندے تے جیں کنیں چاہندے روک گھندے۔ تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کوں اندھا کر ڈیوے۔

يُقَلِّبُ اللّٰهُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّاُولِي الْاَبْصَارِ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ اللہ رات تے ڈینہہ کوں پھریندا رہ ویندے بیشک ایندے وچ عقل والیں کیتے سبق۔

وَاللّٰهُ خَلَقَ كُلَّ دَاۗبَّةٍ مِّنْ مَّاۗءٍ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰي بَطْنِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰي رِجْلَيْنِ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّمْشِيْ عَلٰٓي اَرْبَعٍ ۭ يَخْلُقُ اللّٰهُ مَا يَشَاۗءُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ اللہ ہر جانور کوں پانی کنیں پیدا کیتے انہیں وچوں کجھ ڈڈھ دے بھر ٹُردن تے انہیں وچوں کجھ ڈو لتیں تے ٹُردن تے کجھ چار تے ٹُردن جو اللہ چاہندے پیدا کریندے بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

لَقَدْ اَنْزَلْنَآ اٰيٰتٍ مُّبَيِّنٰتٍ ۭ وَاللّٰهُ يَهْدِيْ مَنْ يَّشَاۗءُ اِلٰى

۴۷۔ تے اساں کھلے کھلے نشان لہائن تے اللہ جینکوں

صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۴۶﴾

چاہندے سدھا راہ ڈکھلیندے۔

وَيَقُوْلُوْنَ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُوْلِ وَاَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلّٰى فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ ذٰلِكَ ۭ وَمَآ اُولٰۗىِٕكَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے آہدن اساں اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اساں اطاعت کریندے ہیں ول انہیں دچوں ہک ٹولہ ایندے بعد پھر ویندے تے ایہے لوک مومن نئیں۔

وَاِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے جیرھے ویلھے انہیں کوں اللہ تے اوندے رسول دو سڈیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں دچوں ہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

وَاِنْ يَّكُنْ لَّهُمُ الْحَقُّ يَاْتُوْٓا اِلَيْهِ مُذْعِنِيْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ جے کوئی گال انہیں دے حق وچ ہووے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوئیں آویندن۔

اَفِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَمِ ارْتَابُوْٓا اَمْ يَخَافُوْنَ اَنْ يَّحِيْفَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُوْلُهٗ ۭ بَلْ اُولٰۗىِٕكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۵۰﴾ ع ۱۱

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری ہے یا او شک وچ ہن یا او ڈردن جو اللہ تے اوندا رسول انہیں تے ظلم کریسی سچ ایہ ہے جو او خود ظالمن۔

اِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذَا دُعُوْٓا اِلَى اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَّقُوْلُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا ۭ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ مومنیں کوں جڈاں اللہ تے اوندے رسول دو سڈیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب ایہ ہوندے جو اساں سُنڑئے تے من گِدھے تے ایجھے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَخْشَ اللّٰهَ وَيَتَّقْهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْفَاۗىِٕزُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کنیں ڈردن تے اوندا تقویٰ اختیار کریندن ایجھے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَىِٕنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ ۭ قُلْ لَّا تُقْسِمُوْا ۚ طَاعَةٌ مَّعْرُوْفَةٌ ۭ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قسماں کھادین جے توں انہیں کوں حکم ڈیویں تے او ضرور نکلسن توں آکھ قسماں نہ کھاؤ اصل کم چنگی اطاعت ہے بے شک اللہ جو تساں کریندے ہو جانڑدے۔

قُلْ اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَّا حُمِّلْتُمْ ۭ وَاِنْ تُطِيْعُوْهُ تَهْتَدُوْا ۭ وَمَا عَلَى

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر ونجن تے اوندے اتے او ہا ذمہ داری ہے جیرھی اوندے ذمے لائی گئی ہے تے تہاڈے اتے اوہا جیرھی

الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿۵۴﴾

تہاڈے ذمے لائی گئی ہے تے جے تساں اوندی اطاعت کریسو سدھے رستے تے آویسو تے رسول دا کم محض کھول کے گال پچا ڈیونڑ۔

وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۪ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِيْنَهُمُ الَّذِي ارْتَضٰى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنًا ؕ يَعْبُدُوْنَنِيْ لَا يُشْرِكُوْنَ بِيْ شَيْـًٔا ؕ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ اللہ سائیں تہاڈے وچوں مومنیں تے نیکیں نال اے وعدہ کیتے جو انہیں کوں ضرور زمین وچ خلیفہ بنڑیسی جیویں انہیں کنیں پہلے خلیفہ بنڑائس تے تاں جو انہیں کیتے اوں دین کوں جیرھا انہیں کوں چنگا لگے مضبوط کرڈیسے تے انہیں دے ڈر دے بعد انہیں کوں امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او میڈی عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کوں شریک نہ بنڑاون جیرھا ایندے بعد انکار کریسی او نافرمانیں وچوں ہے۔

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوو تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ؕ وَلَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ﴿۵۷﴾ ع

۵۸۔ توں ایہو خیال نہ کرجو کافر زمین وچ ساکوں ہرا ڈیسن تے انہیں دا ٹھکانڑ بھاہ ہے تے بہوں برا ٹھکانڑ ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِيَسْتَاْذِنْكُمُ الَّذِيْنَ مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ وَالَّذِيْنَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلٰثَ مَرّٰتٍ ؕ مِنْ قَبْلِ صَلٰوةِ الْفَجْرِ وَحِيْنَ تَضَعُوْنَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيْرَةِ وَمِنْۢ بَعْدِ صَلٰوةِ الْعِشَآءِ ؕ ثَلٰثُ عَوْرٰتٍ لَّكُمْ ؕ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌۢ بَعْدَهُنَّ ؕ طَوّٰفُوْنَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلٰى بَعْضٍ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيٰتِ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ اے مومنو جیرھے تہاڈے بانھے بن تے جیرھے بالغ نئیں تھئے تہاڈے وچوں او ترے وقتیں وچ تساں کنیں پچھ کے آون فجر دی نماز کنیں پہلے تے ڈوپاریں کوں جیرھے ویلھے تساں کپڑے لہیندے ہو تے عشا دی نماز دے بعد اے تہاڈے ترے پردے دے وقت۔ ایندے بعد تہاڈے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نئیں تہاڈے وچوں کجھ بہیں دو اندے رہ ویندن۔ ایویں اللہ تہاڈے کیتے آیتاں کھول کے بیان کریندے تے اللہ بہوں جانڑں والا تے سیانڑا ہے۔

وَاِذَا بَلَغَ الْاَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَاْذِنُوْا كَمَا اسْتَاْذَنَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰيٰتِهٖ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ تے جڈاں تہاڈے بال بالغ تھی ونجن تے او وی ایویں اجازت منگن جیویں اوں کنیں پہلے لوک اجازت منگدے ہن اللہ تہاڈے کیتے کھول کے اپنڑیاں آیتاں بیان کریندے تے اللہ

بہوں جانڑ والا تے بہوں سیانڑا ہے۔

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَآءِ الّٰتِیْ لَا یَرْجُوْنَ نِكَاحًا فَلَیْسَ عَلَیْهِنَّ جُنَاحٌ اَنْ یَّضَعْنَ ثِیَابَهُنَّ غَیْرَ مُتَبَرِّجٰتٍۭ بِزِیْنَةٍ ؕ وَاَنْ یَّسْتَعْفِفْنَ خَیْرٌ لَّهُنَّ ؕ وَاللّٰهُ سَمِیْعٌ عَلِیْمٌ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ بہوں بڈھیاں ترمیتیں جیہڑیاں شادی دے قابل نئیں انہیں تے کوئی گناہ نئیں جو اوا پنڑے کپڑے اپنڑے حسن کوں ظاہر نہ کریندے ہوئیں لہا رکھن جے او بچیاں رہ ونجن تے انہیں کیتے چنگا ہے تے اللہ بہوں سنڑ والا تے جانڑ والا ہے

لَیْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِیْضِ حَرَجٌ وَّلَا عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْۢ بُیُوْتِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اٰبَآئِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اُمَّهٰتِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اِخْوَانِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَخَوٰتِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَعْمَامِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ عَمّٰتِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ اَخْوَالِكُمْ اَوْ بُیُوْتِ خٰلٰتِكُمْ اَوْ مَا مَلَكْتُمْ مَّفَاتِحَهٗۤ اَوْ صَدِیْقِكُمْ ؕ لَیْسَ عَلَیْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِیْعًا اَوْ اَشْتَاتًا ؕ فَاِذَا دَخَلْتُمْ بُیُوْتًا فَسَلِّمُوْا عَلٰۤى اَنْفُسِكُمْ تَحِیَّةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ مُبٰرَكَةً طَیِّبَةً ؕ كَذٰلِكَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۲﴾ ع

۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریں تے تہاڈے اپنڑے تے کوئی گناہ نئیں جو تساں اپنڑے گھریں وچ کھاؤ تے اپنڑے پیودے گھریں یا ما دے گھریں یا اپنڑے بھرانویں دے گھریں تے اپنڑی بھینیں دے گھرو تے چاچے دے گھریں وچ یا چاچیں دے گھریں وچ یا اپنڑے مامیں دے گھریں وچ یا ماسیں دے گھریں وچ یا جیندے کنجیں دے تساں ملک ہووے یا اپنڑے سنگتیں دے گھرو کھاؤ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نئیں جو تساں رل کے کھاؤ یا انجوانج کھاؤ تے جڈاں کہیں گھروچ پیہو اپنڑے گھر والیں تے سلام کرواے اللہ ولو با برکت تے چنگا تحفہ ہے ایویں اللہ اپنڑی آیات کھول کے تہاڈے اتے بیان کریندے تاں جو تساں عقل نال کم گھنو۔

ع ۱۴

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاِذَا كَانُوْا مَعَهٗ عَلٰۤى اَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ یَذْهَبُوْا حَتّٰى یَسْتَاْذِنُوْهُ ؕ اِنَّ الَّذِیْنَ یَسْتَاْذِنُوْنَكَ اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۚ فَاِذَا اسْتَاْذَنُوْكَ لِبَعْضِ شَاْنِهِمْ فَاْذَنْ لِّمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ مومن صرف اوہے ہن جیرھے اللہ تے اوندے رسول تے ایمان انیندن نے جیرھے ویلھے اوندے نال کہیں قومی کم کیتے بیٹھے ہون او نئیں ویندے جے تئیں پچھ نہ گھنن۔ بے شک جیرھے لوک تیں کنیں پچھدن اوہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان انیندن تے جڈاں اوتیں کنیں کہیں اپنڑے کم کیتے اجازت منگن توں انہیں وچو جینکوں چاہیں اجازت ڈے ڈے انہیں واسطے اللہ کنیں بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے بہوں رحم کرنڑ والا ہے۔

لَا تَجْعَلُوْا دُعَآءَ الرَّسُوْلِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا ؕ قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ يَتَسَلَّلُوْنَ مِنْكُمْ لِوَاذًا ۚ فَلْيَحْذَرِ الَّذِيْنَ يُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِهٖۤ اَنْ تُصِيْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ يُصِيْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ رسول دے سڈݨ کوں ایویں نہ سمجھو جیویں آپت وچ ہک ڈُوجھے کوں سڈیندے ہو۔ اللہ جاݨدے جیڑھا لُساں وِچوں چھوہ مار کے کھسک ویندے ہِن، تے جیڑھے اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن او ڈرن جو انہیں کوں کوئی مصیبت نہ آونجے یا انہیں کوں ڈُکھ والا عذاب نہ پہنچے۔

اَلَاۤ اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ قَدْ يَعْلَمُ مَاۤ اَنْتُمْ عَلَيْهِ ؕ وَيَوْمَ يُرْجَعُوْنَ اِلَيْهِ فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَىْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ سُݨو بے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اللہ دا ہے جیڑھی حالت وچ تساں ہوسے اللہ اوں کوں جاݨدے تے جڈاں او اللہ دو ولائے ویسن جو کجھ او کریندن اللہ انہیں کوں ڈس ڈیسی تے اللہ ہر شئے کوں بہوں جاݨݨ والا ہے۔

ع ۹ / ۱۵

سُوْرَةُ الْفُرْقَانِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانٍ وَّسَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةُ رُكُوْعَاتٍ

سورت فرقان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیتاں تے ۶ رکوع ہن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

ابتدا کریندا اللہ دے ناں نال جو بہوں مہربان نال مہربان والا تے ول ول رحم کرن والا ہے.

تَبٰرَكَ الَّذِيْ نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلٰى عَبْدِهٖ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرَا ﴿۲﴾

۲. او ذات با برکت ہیں اپنے بندے تیں قرآن نازل کیتے تاں جو او لوکیں کو ہوشیار کرے.

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَّرَهٗ تَقْدِيْرًا ﴿۳﴾

۳. آسمان تے زمین دی بادشاہت ہوندی ہے اوں پتر کوئی نئیں بنایا تے نہ ہوندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں ہر شئے کوں پیدا کیتے تے اوندا اندازہ مقرر کیتس.

وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اٰلِهَةً لَّا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا وَّهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَّلَا نَفْعًا وَّلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَّلَا حَيٰوةً وَّلَا نُشُوْرًا ﴿۴﴾

۴. انہیں لوکیں اوندے سوا اینجھے معبود بنائن جیرھے کجھ وی پیدا نئیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے گیئن تے نہ او اپنے کیتے نقصان تے نہ نفعے دے مالکن تے نہ موت دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھن دے مالکن.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اِفْكُ ِافْتَرٰىهُ وَاَعَانَهٗ عَلَيْهِ قَوْمٌ اٰخَرُوْنَ ۚ فَقَدْ جَآءُوْ ظُلْمًا وَّزُوْرًا ﴿۵﴾

۵. تے کافر آہدن اے تے محض ہک کوڑ جیرھا اوں بنا گدے تے بی قوم ایندی مدد کریندی ہے اے انہیں وڈا ظلم کیتے تے وڈا کوڑ ماریئے نیں.

وَقَالُوْٓا اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿۶﴾

۶. تے او آہدن اے تے پہلیاں کہانیاں ہن جیرھیاں اوں لکھوا گدھین تے رات ڈینہہ اوندے اتے پڑھیاں ویندن

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِيْ يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۷﴾

۷. توں آکھ ایں قرآن کوں اوں ذات بنائے جیرھا آسمانیں تے زمین دے راز کوں جاندے بے شک او بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا ہے.

وَقَالُوْا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَاْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ فِي الْاَسْوَاقِ ۭ لَوْلَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنَ مَعَهٗ نَذِيْرًا ﴿۸﴾

۸. تے انہیں آکھئے ایں رسول کوں کیا تھی گئے اے کھانا کھندے تے بازاریں وچ ٹردے ابندے اتے فرشتہ کیوں نئیں لہایا گیا تے جیرھا ایندے نال تھی کے ڈراوے ہا.

اَوْ يُلْقٰٓى اِلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ تَكُوْنُ لَهٗ جَنَّةٌ يَّاْكُلُ مِنْهَا ؕ وَقَالَ الظّٰلِمُوْنَ اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا رَجُلًا مَّسْحُوْرًا ⑨

۹۔ یا اوندے اتے خزانہ لہایا ونجے ہا یا ایں کنیں باغ ہوُوے ہا جیندے وچوں کھاوے ہا تے ظالمیں آکھئے جو تساں تے ایجھے آدمی دے پچھوں ٹُردے وے جینکوں کھوایا ویندے۔

اُنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوْا لَكَ الْاَمْثَالَ فَضَلُّوْا فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ سَبِيْلًا ⑩ ع

۱۰۔ توں ڈیکھ تیڈے متعلق کینجھیاں گالہیں کریندن تے او گمراہ تھی گیئن تے ہݨ کوئی انہیں کوں راہ نیئں لبھدا۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْٓ اِنْ شَآءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِّنْ ذٰلِكَ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ وَيَجْعَلْ لَّكَ قُصُوْرًا ⑪

۱۱۔ برکت والی ہے او ذات جے او چاہے تے ایں کنیں زیادہ چنگے باغ تیڈے بنا ڈیوے جیندے وچ نہراں وہندیاں ہوون تے تیڈے کیتے وڈیاں ماڑیاں بنا ڈیوے۔

بَلْ كَذَّبُوْا بِالسَّاعَةِ ۣ وَاَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيْرًا ⑫

۱۲۔ اصل او قیامت دا انکار کریندے ہین تے اساں قیامت دے منکر کیتے بھڑکݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے

اِذَا رَاَتْهُمْ مِّنْ مَّكَانٍۭ بَعِيْدٍ سَمِعُوْا لَهَا تَغَيُّظًا وَّزَفِيْرًا ⑬

۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں ڈیکھسی پریں کنیں او اوندی کاوڑ والی تے مصیبت والی آواز سُݨسن۔

وَاِذَآ اُلْقُوْا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقَرَّنِيْنَ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُوْرًا ⑭

۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں بدھ کے تنگ جا وچ سٹیا ویسی تے او اتھاں موت کوں سڈیسن۔

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُوْرًا وَّاحِدًا وَّادْعُوْا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ⑮

۱۵۔ اَج تساں ہک موت نہ سڈو بہوں ساریاں موتاں سڈو۔

قُلْ اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ كَانَتْ لَهُمْ جَزَآءً وَّمَصِيْرًا ⑯

۱۶۔ توں آکھ کیا اے چنگا ہے یا ہمیشہ رہݨ والی بہشت جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں دا بدلہ تے ٹکاݨا ہوسی۔

لَهُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ خٰلِدِيْنَ ؕ كَانَ عَلٰى رَبِّكَ وَعْدًا مَّسْـُٔوْلًا ⑰

۱۷۔ اوندے وچ انہیں کوں جو او چاہسن ملسی تے ہمیشہ رہسن تیڈے رب دا وعدہ ضرور پورا تھیسی۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَقُوْلُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبَادِيْ هٰٓؤُلَآءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيْلَ ⑱

۱۸۔ تے جڈاں انہیں کوں تے انہیں دے معبودیں کوں جینہدی او اللہ دے سوا عبادت کریندے ہن کٹھا کیتا ویسی ول آکھسی کیا تساں میڈے بندیں کوں گمراہ کیتا ہا یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْۢبَغِيْ لَنَآ اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ

۱۹۔ او آکھسن توں پاک ہویں ساڈا کوئی حق نہ ہا جو اساں

دُوْنِكَ مِنْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَّتَّعْتَهُمْ وَاٰبَآءَهُمْ حَتّٰى نَسُوا الذِّكْرَ ۚ وَكَانُوْا قَوْمًا بُوْرًا ﴿١٩﴾

تیڈے سوا بے سنگتی بناؤں ہا تے تیں انہیں کوں تے انہیں دے پیو ڈاڈیں کوں بہوں فائدہ ڈتا ہا (امیر بنایا ہا) تے او تیڈی یاد بھل گئین تے او تباہ تھیوݨ والی قوم تھی گئی ہائی۔

فَقَدْ كَذَّبُوْكُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ ۙ فَمَا تَسْتَطِيْعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا نَصْرًا ۚ وَمَنْ يَّظْلِمْ مِّنْكُمْ نُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيْرًا ﴿٢٠﴾

٢٠. جو تساں آہدے ہا دے انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے ہݨ تساں نہ عذاب ہٹا سگدے ہو تے نہ مدد دی طاقت رکھیندے ہو تے جیرھا تہاڈے وچوں ظالم اوں کوں اساں وڈا عذاب ڈیسوں۔

وَمَآ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّآ اِنَّهُمْ لَيَاْكُلُوْنَ الطَّعَامَ وَيَمْشُوْنَ فِى الْاَسْوَاقِ ۗ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً ۗ اَتَصْبِرُوْنَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيْرًا ﴿٢١﴾

٢١. تے تیں کنیں پہلے اساں جتی رسول بھیجین او سارے کھاݨا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے اساں تساں وچوں کجھ کوں کجھ کیتے فتنہ بݨائے سے کیا تساں صبر کریندے ہو تے تہاڈا رب بہوں ڈیکھݨ والا ہے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ لِقَآءَنَا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ نَرٰى رَبَّنَا ۗ لَقَدِ اسْتَكْبَرُوْا فِىْٓ اَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيْرًا ﴿٢٢﴾

٢٢. تے جیرھے لوک ساڈے ملݨ دی امید نئیں رکھیندے انہیں آکھئے ساڈے اتے فرشتے کیوں نئیں لہائے گئے یا اساں اپݨے رب کوں ڈیہدے نتے انہیں اپݨے دلیں وچ اپݨے آپ کوں وڈا سمجھے تے او منہ زوری وچ بہوں اگو ودھ گئن۔

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ لَا بُشْرٰى يَوْمَئِذٍ لِّلْمُجْرِمِيْنَ وَيَقُوْلُوْنَ حِجْرًا مَّحْجُوْرًا ﴿٢٣﴾

٢٣. جیرھے ڈینہہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈینہہ مجریں کیتے کوئی چنگی خبر نہ ہوسی تے او آکھسن اساں کنیں پریں رہ و نجو۔

وَقَدِمْنَآ اِلٰى مَا عَمِلُوْا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنٰهُ هَبَآءً مَّنْثُوْرًا ﴿٢٤﴾

٢٤. جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کریسوں تے اونکوں ایویں کر ڈیسوں جیویں ہوا وچ اڈردے ہوئے گھٹڑے۔

اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَّاَحْسَنُ مَقِيْلًا ﴿٢٥﴾

٢٥. بہشتی لوک اوں ڈینہہ ٹکاݨے دے لحاظ نال وی چنگے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چنگی جاہیں وچ ہوسن۔

وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَآءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلٰٓئِكَةُ

٢٦. تے جڈاں آسماں پھٹ ویسی تے سر تے جھڑ ہوسی

تَنْزِيْلًا ﴿۲۵﴾

تے فرشتے ول ول لہائے ولسین۔

اَلْمُلْكُ يَوْمَئِذِ ﹰالْحَقُّ لِلرَّحْمٰنِ ؕ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ عَسِيْرًا ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمٰن خدا دی ہوسی تے او ڈینہہ کافریں کیتے اوکھا ہوسی۔

وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِى اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالم اپنے ہتھیں کوں چک پیسی تے آکھسی ہائے ہائے میں رسول دے نال ٹرپوواں ہا

يٰوَيْلَتٰى لَيْتَنِىْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيْلًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ ہائے ہائے میں فلانے آدمی کوں سنگتی نہ بناواں ہا

لَقَدْ اَضَلَّنِىْ عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ اِذْ جَآءَنِىْ ؕ وَكَانَ الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسَانِ خَذُوْلًا ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اوں میکوں اللہ دی یاد کنیں غافل کر ڈتے اوندے میں کنیں آونڑ دے بعد تے شیطان انسان کوں کلھا چھوڑ ڈیندے۔

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنَّ قَوْمِى اتَّخَذُوْا هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَهْجُوْرًا ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تے رسول آکھسے اے میڈے رب بے شک میڈی قوم ایں قرآن کوں کنڈ پچھو سٹ گھتے ہن۔

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِىٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ ؕ وَكَفٰى بِرَبِّكَ هَادِيًا وَّنَصِيْرًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے ایویں اساں ہر نبی دا مجریں وچوں دشمن بنائے ہن تے تیڈا رب ہدایت ڈیونڑ تے مدد کرنڑ دے لحاظ نال کافی ہے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْاٰنُ جُمْلَةً وَّاحِدَةً ۛ ۚ كَذٰلِكَ ۛ ۚ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنٰهُ تَرْتِيْلًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تے کافریں آکھے قرآن ایں نبی تے ہکو دفعہ کیوں نئیں لہایا گیا۔ ایویں ہے تاں جو اساں ایندے نال تیڈے دل کوں مضبوط کروں تے اساں اینکوں بہوں چنگا بنائے۔

وَلَا يَاْتُوْنَكَ بِمَثَلٍ اِلَّا جِئْنٰكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ تَفْسِيْرًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ او تیکوں کوئی دی گال نئیں آہدے تے اساں تیکوں اوندے جواب وچ پکی تے سچی گال ڈیسندے ہیں تے بہوں چنگی تفسیر کر ڈیندے ہیں۔

اَلَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ ۙ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَّاَضَلُّ سَبِيْلًا ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے جیڑھے لوک اپنے سرداریں نال جہنم دو کھٹے کیتے ولسین ایہے لوک جنہیں دی جا بہوں بری ہے تے گمراہی آلا راہ۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهٗۤ اَخَاهُ هٰرُوْنَ وَزِيْرًا ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے نال اساں اوندے بھرا ہارون کوں امدادی بنا کے بھیجے۔

فَقُلْنَا اذْهَبَآ اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا ؕ فَدَمَّرْنٰهُمْ

۳۷۔ تے اساں آکھیا ڈوہیں اوں قوم دو ونجو جنہیں ساڈی

تَدۡمِیۡرًا ﴿۳۶﴾

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں اصلو تباہ کر ڈِتے

وَقَوۡمَ نُوۡحٍ لَّمَّا کَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغۡرَقۡنٰہُمۡ وَجَعَلۡنٰہُمۡ لِلنَّاسِ اٰیَۃً ؕ وَاَعۡتَدۡنَا لِلظّٰلِمِیۡنَ عَذَابًا اَلِیۡمًا ﴿۳۷﴾

۳۸. تے نوح دی قوم جیرھے ویلھے انہیں اپنڑے رسولیں کوں جھٹلائے اساں اونکوں غرق کر ڈِتے تے لوکیں کیتے نشان بنڑا ڈِتے تے ظالمیں واسطے اساں ڈکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے ۔

وَّعَادًا وَّثَمُوۡدَا۠ وَاَصۡحٰبَ الرَّسِّ وَقُرُوۡنًۢا بَیۡنَ ذٰلِکَ کَثِیۡرًا ﴿۳۸﴾

۳۹. تے عاد تے ثمود تے کھوآلے تے بئی بہوں ساری قومیں کوں جیرھیاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کر ڈِتے ۔

وَکُلًّا ضَرَبۡنَا لَہُ الۡاَمۡثَالَ ۫ وَکُلًّا تَبَّرۡنَا تَتۡبِیۡرًا ﴿۳۹﴾

۴۰. تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کر ڈِتی سے (تے جیلھے نہ سمجھے) اساں انہیں کوں تباہ کر ڈِتے ۔

وَلَقَدۡ اَتَوۡا عَلَی الۡقَرۡیَۃِ الَّتِیۡۤ اُمۡطِرَتۡ مَطَرَ السَّوۡءِ ؕ اَفَلَمۡ یَکُوۡنُوۡا یَرَوۡنَہَا ۚ بَلۡ کَانُوۡا لَا یَرۡجُوۡنَ نُشُوۡرًا ﴿۴۰﴾

۴۱. تے بے شک اوایں وستی کنیں لنگھین جیندے اتے ڈکھ دا مینہ وسایا گیا ہا کیا او ایکوں ڈِبھدے نئیں تے اصل او ولا اٹھنڑ دی امید وی نئیں رکھیندے ۔

وَاِذَا رَاَوۡکَ اِنۡ یَّتَّخِذُوۡنَکَ اِلَّا ہُزُوًا ؕ اَہٰذَا الَّذِیۡ بَعَثَ اللّٰہُ رَسُوۡلًا ﴿۴۱﴾

۴۲. تے جیلھے او تیکوں ڈِبھدن تے او تیکوں محض کھل تے مذاق دی جاء سمجھدن کیا ایہو ہے جیکوں اللہ سئیں رسول بنڑا کے بھیجے ۔

اِنۡ کَادَ لَیُضِلُّنَا عَنۡ اٰلِہَتِنَا لَوۡلَاۤ اَنۡ صَبَرۡنَا عَلَیۡہَا ؕ وَسَوۡفَ یَعۡلَمُوۡنَ حِیۡنَ یَرَوۡنَ الۡعَذَابَ مَنۡ اَضَلُّ سَبِیۡلًا ﴿۴۲﴾

۴۳. جے ایندے وس وچ ہُوے ہا تے ساکوں ساڈے معبودیں کنیں پریں کر ڈیوے ہا جے اساں انہیں تے پکے نہ ہُوں ہا تے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جڈاں او عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سدھے راہ کنیں پریں تھی گئے ۔

اَرَءَیۡتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰـہَہٗ ہَوٰىہُ ؕ اَفَاَنۡتَ تَکُوۡنُ عَلَیۡہِ وَکِیۡلًا ﴿۴۳﴾

۴۴. (اے رسول) کیا تیکوں اوں شخص دا پتہ ہے جئیں اپنڑی خواہشیں کوں معبود بنڑا گدھے کیا توں اوندا وی نگران بنسیں ۔

اَمۡ تَحۡسَبُ اَنَّ اَکۡثَرَہُمۡ یَسۡمَعُوۡنَ اَوۡ یَعۡقِلُوۡنَ ؕ اِنۡ ہُمۡ اِلَّا کَالۡاَنۡعَامِ بَلۡ ہُمۡ اَضَلُّ سَبِیۡلًا ﴿۴۴﴾ ع

۴۵. کیا توں سمجھیندیں جو انہیں وچوں بہوں سارے سنڑدن یا سمجھدن او تے محض ڈنگریں آلی کارن تے اصل او انہیں کنیں وی پچھلے پاندن ۔

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿۴۵﴾

۴۶. کیا تیکوں پتہ نئیں جو تیڈے رب کیویں پچھاویں کوں وڈا کیتے تے جے او چاہے ہا تے اونکوں کھڑا کر ڈیوسے ہا ول اساں سجھ کوں اوندے اتے گواہ بݨائسے۔

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿۴۶﴾

۴۷. ول اساں اونکوں آپ دو ہولے ہولے چھکیندے پئے ہیں۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿۴۷﴾

۴۸. تے او ہورہ جیں تہاڈے کیتے رات کوں لباس تے نندر کوں آرام دا ذریعہ بݨائس تے ڈینہہ کوں اٹھݨ دا ذریعہ بݨائس۔

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۚ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿۴۸﴾

۴۹. تے او ہورہ جیں اپݨی رحمت کنیں پہلے ہوائیں خوشخبری کیتے بھیڄین تے اساں چھڑ کنیں پاک پاݨی لہائسے۔

لِنُحْيِيَ بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا وَنُسْقِيَهُ مِمَّا خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَاسِيَّ كَثِيرًا ﴿۴۹﴾

۵۰. تاں جو اساں اوندے نال ہر ملک کوں وسوں کروں تے اوندے نال ٻہوں سارے ڈنگریں تے انسانیں کوں پاݨی پلیندے ہیں جیرھے اساں پیدا کیتن۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿۵۰﴾

۵۱. تے اساں ایں پاݨی کوں انہیں وچ کھنڈا ڈتے تاں جو او نصیحت پکڑن تے ٻہوں سارے لوک کفر دے سوا ساریں گالھیں دا انکار کریندن۔

وَلَوْ شِئْنَا لَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿۵۱﴾

۵۲. جے اساں چاہوں ہا تے اساں ہر وستی وچ ڈراوݨ آلا بھیڄوں ہا۔

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿۵۲﴾

۵۳. توں کافریں دا آکھݨ نہ من تے ایں قرآن نال انہیں دے خلاف وڈا جہاد کر۔

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا ﴿۵۳﴾

۵۴. تے او ہورہ جیں ڈو سمندر چلائن ہک ٻہوں مٹھا ہے تے ڈوجھا ٻہوں کوڑا ہے تے لوݨا ہے تے انہیں ڈوناں دے ادھ وچ اوں ہک روک بݨا ڈتی ہے تے او ہک ڈوجھے نال رلدے نئیں۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

۵۵. تے او ہورہ جیں پاݨی کنیں انسان بݨائے تے اونکوں

وَّصِهْرًا ۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيْرًا ﴿۵۴﴾

کڈاہیں پیو ڈاڈا تے کڈاہیں سوَرھا بنائُس تے تیڈا رب ہر شئے تے قادر ہِ

وَيَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ ۗ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلٰى رَبِّهٖ ظَهِيْرًا ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے او اللہ دے سوا اوندی عبادت کریندن جیرھا نہ انہیں کوں فائدہ پچیندے تے نہ انہیں کوں ڈکھ پچا سگدے تے کافر لیکا اپنڑے رب دے خلاف رہندے۔

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے اساں تیکوں محض خوشخبری ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنا کے پٹھے۔

قُلْ مَآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَآءَ اَنْ يَّتَّخِذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿۵۷﴾

۵۸۔ توں آکھ میں لساں کنیں کوئی بدلہ نئیں منگدا سوائے اوں بندے دے جیرھا اپنڑی مرضی نال اپنڑے رب دی راہ دو ٹر پوے۔

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَمُوْتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهٖ ۭ وَكَفٰى بِهٖ بِذُنُوْبِ عِبَادِهٖ خَبِيْرًا ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے توں اوں ذات تے بھروسہ کر جیرھی زندہ ہِ تے کڈاہیں نئیں مردا تے اوندی تعریف نال اوندی پاکیزگی بیان کر تے او اپنڑے بندیں دے گناہیں توں چنگا بھلا واقف۔

الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ اَلرَّحْمٰنُ فَسْئَلْ بِهٖ خَبِيْرًا ﴿۵۹﴾

۶۰۔ او خدا جیں آسمانیں تے زمین تے جو اینددے وچکار ہِ چھی دینہیں وچ پیدا کیتس تے ول او عرش تے جم گئے بن منگے ڈیونڑ والا ہِ توں او کنیں پچھ جیرھا بہوں جانڑدے۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اسْجُدُوْا لِلرَّحْمٰنِ قَالُوْا وَمَا الرَّحْمٰنُ ۤ اَنَسْجُدُ لِمَا تَاْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُوْرًا ﴿۶۰﴾

۶۱۔ تے جیلھے انہیں کوں اکھیندے جو رحمٰن کوں سجدہ کرو او آہدن رحمٰن کیا شئے ہے کیا اساں اوں کوں سجدہ کروں جیندا توں ساکوں حکم ڈیندیں تے اے گال انہیں کوں نفرت وچ ودھا ڈیندی ہِ۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْ جَعَلَ فِي السَّمَآءِ بُرُوْجًا وَّجَعَلَ فِيْهَا سِرٰجًا وَّقَمَرًا مُّنِيْرًا ﴿۶۱﴾

۶۲۔ برکت والی ہِ او ذات جیں آسمان وچ برج بنائن تے انہیں وچ سجھ تے روشنی ڈیونڑ والا چندر بنائس۔

وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ اَرَادَ اَنْ يَّذَّكَّرَ اَوْ اَرَادَ شُكُوْرًا ﴿۶۲﴾

۶۳۔ تے اوہا ذات جیں رات تے ڈینہہ کوں ہک بے دے پچھوں آونڑ والا بنائس اے اوندے واسطے ہے جیرھا

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے ۔

وَعِبَادُ الرَّحْمٰنِ الَّذِیْنَ یَمْشُوْنَ عَلَی الْاَرْضِ هَوْنًا وَّاِذَا خَاطَبَهُمُ الْجٰهِلُوْنَ قَالُوْا سَلٰمًا ﴿۶۴﴾

۶۴۔ تے رحمٰن دے بندے او ہن جیڑھے زمین تے آرام نال ٹُردن تے جیلے انہیں نال جاہل الویندن تے او انہیں کوں آہدن خیر ہووی۔

وَالَّذِیْنَ یَبِیْتُوْنَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَّقِیَامًا ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے جیڑھے اپنیاں راتاں اپنے رب کوں سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑے کے گذریندن۔

وَالَّذِیْنَ یَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ ۖ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تے جیڑھے آہدن اے ساڈے رب اساں کنیں دوزخ دا عذاب پریں ہٹا بے شک اوندا عذاب چمٹی ہِ تے تباہی ہِ۔

اِنَّهَا سَآءَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا ﴿۶۷﴾

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری ہِ بھانویں عارضی رہݨ دی جا ہووے یا مستقل ۔

وَالَّذِیْنَ اِذَآ اَنْفَقُوْا لَمْ یُسْرِفُوْا وَلَمْ یَقْتُرُوْا وَكَانَ بَیْنَ ذٰلِكَ قَوَامًا ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے جیڑھے دیلھے خرچ کریندن نہ او فضول خرچی کریندن تے نہ شومائی کریندن تے او ڈوناہیں گالھیں دے وچ وچ ٹُردن ۔

وَالَّذِیْنَ لَا یَدْعُوْنَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ وَلَا یَقْتُلُوْنَ النَّفْسَ الَّتِیْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا یَزْنُوْنَ ۚ وَمَنْ یَّفْعَلْ ذٰلِكَ یَلْقَ اَثَامًا ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے جیڑھے اللہ دے نال بیا کوئی معبود نئیں سݙیندے تے او کہیں ایجھے بندے کوں قتل نئیں کریندے جیندا قتل اللہ حرام کیتا ہووے سوائے حق دے تے نہ او زنا کریندن تے جیڑھا ایجھا کم کریسی او گناہ دا بدلہ پیسی۔

یُّضٰعَفْ لَهُ الْعَذَابُ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَیَخْلُدْ فِیْهٖ مُهَانًا ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہہ اوندے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ویسی تے اوندے وچ بے عزت تھی کے رہسی۔

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ یُبَدِّلُ اللّٰهُ سَیِّاٰتِهِمْ حَسَنٰتٍ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِیْمًا ﴿۷۱﴾

۷۱۔ سوائے اوندے جیڑھا توبہ کرے تے جیڑھا ایمان آنے تے چنگے کم کرے ایجھے ہن جو اللہ سئیں انہیں دی برائیں کوں نیکی وچ بدل ڈیسی تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے بہوں رحم کرݨ والا ہِ۔

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاِنَّهٗ یَتُوْبُ اِلَی اللّٰهِ

۷۲۔ تے جیڑھا توبہ کرے تے چنگے کم کرے تے بے شک

مَتَابًا﴿۷۱﴾

او اللہ سئیں دو بہوں جھکݨ والا ہِ۔

وَالَّذِيْنَ لَا يَشْهَدُوْنَ الزُّوْرَ ۙ وَاِذَا مَرُّوْا بِاللَّغْوِ مَرُّوْا كِرَامًا﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے جیرھے کوڑی گواہی نئیں ڈیندے تے جیلھے او بے فائدہ گالہیں کنیں لنگھدن تے شرافت نال لنگھ ویندن (انہیں وچ رلدے نئیں)۔

وَالَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوْا عَلَيْهَا صُمًّا وَّعُمْيَانًا﴿۷۳﴾

۷۳۔ تے جڈاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کوں یاد ڈیوایاں ونجن تے او اوندے اتے بوڑے تے اندھے آلی کار نئیں ڈھہندے۔

وَالَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ اَزْوَاجِنَا وَذُرِّيّٰتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَّاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِيْنَ اِمَامًا﴿۷۴﴾

۷۴۔ تے جیرھے آہدن جو اے ساڈے رب ساکوں ساڈیں زالیں تے ساڈی اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل بچا تے ساکوں متقیں دا امام بݨا۔

اُولٰٓئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوْا وَيُلَقَّوْنَ فِيْهَا تَحِيَّةً وَّسَلٰمًا﴿۷۵﴾

۷۵۔ ایجھے لوکن جنہیں کوں بدلے دے وچ ماڑیاں ڈتیاں ولسن کیوں جو انہیں صبر کیتے تے انہیں کوں بہشت دے وچ تحفے تے سلامتی دے سینہے ملسن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَّمُقَامًا﴿۷۶﴾

۷۶۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے ڈاڈھی چنگی جا ہِ بھانویں عارضی ہووے تے بھانویں مستقل۔

قُلْ مَا يَعْبَؤُا بِكُمْ رَبِّيْ لَوْلَا دُعَاۗؤُكُمْ ۚ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُوْنُ لِزَامًا﴿۷۷﴾ ع ۶

۷۷۔ توں آکھ جو میڈے رب کوں تہاڈی کوئی پرواہ نئیں جے تساں منگو نہ تے تساں جھٹلائے ہݨ اوندا عذاب تہاکوں ضرور چمبڑیا رہسی۔

سورۃ شعراء مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیتاں تے ۱۱ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان نہایت رحم کرݨ والا ہے۔
طٰسٓمّٓ ②	۲. پاک سُݨݨ والا تے بزرگ۔
تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③	۳. اے آیتاں کھول کھول کے بیان کرݨ والی کتاب دیاں ہن۔
لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ اَلَّا يَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ④	۴. اے تھی سگدے جو توں اپݨے آپ کوں ہلاک کر ڈیویں ایں گالھوں جو اے مندے نئیں۔
اِنْ نَّشَاْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَآءِ اٰيَةً فَظَلَّتْ اَعْنَاقُهُمْ لَهَا خٰضِعِيْنَ ⑤	۵. جے اساں چاہوں تے انہیں تے آسمان کنیں ہک ایجھا نشان لہاوں جو انہیں دیاں گچیاں اوندے اگو نوّ ونجن۔
وَمَا يَاْتِيْهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمٰنِ مُحْدَثٍ اِلَّا كَانُوْا عَنْهُ مُعْرِضِيْنَ ⑥	۶. تے جڈاں وی انہیں کنیں رحمٰن ولو نواں ذکر اندے او اوں کنیں اصلو منہ پھیر گھندن۔
فَقَدْ كَذَّبُوْا فَسَيَاْتِيْهِمْ اَنْۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑦	۷. انہیں جھٹلائے تے انہیں دے اگو انہیں دے مذاق دی حقیقت ضرور کھل ویسی۔
اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الْاَرْضِ كَمْ اَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ⑧	۸. کیا انہیں زمین کوں نئیں ڈٹھا جو اساں اوندے وچ کے تلا چنگے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔
اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ⑨	۹. بے شک ایندے وچ وی نشانی تے انہیں وچو بہوں سارے منیندے نئیں۔
وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑩	۱۰. تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
وَاِذْ نَادٰى رَبُّكَ مُوْسٰٓى اَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑪	۱۱. تے جڈاں تیڈے رب موسیٰؑ کوں سڈ ماریے جو توں ظالم قوم دو ونج۔
قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۭ اَلَا يَتَّقُوْنَ ⑫	۱۲. فرعون دی قوم کیا او ڈر دے نئیں۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْۤ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ؕ﴿١٣﴾

١٣۔ اوں آکھئے میکوں ڈر اے میڈے رب جو میکوں او جھٹلا ڈیسن۔

وَيَضِيْقُ صَدْرِيْ وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِيْ فَاَرْسِلْ اِلٰى هٰرُوْنَ ﴿١٤﴾

١٤۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان چنگی نئیں چلدی تے توں میڈے نال ہارون کوں بھیڄ۔

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْۢبٌ فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ۚ﴿١٥﴾

١٥۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک الزام دی ہے تے میں ڈرداں جو او میکوں قتل کر ڈیسن۔

قَالَ كَلَّا ۚ فَاذْهَبَا بِاٰيٰتِنَاۤ اِنَّا مَعَكُمْ مُّسْتَمِعُوْنَ ﴿١٦﴾

١٦۔ اللہ آکھئے اصلو نہ تساں ڈوہیں میڈے نشان گھن کے و نجو بے شک اساں تہاڈے نال تہاڈی دعائیں کوں سُݨدے رہسوں۔

فَاْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُوْلَاۤ اِنَّا رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۙ﴿١٧﴾

١٧۔ تساں ڈوہیں فرعون کنیں و نجو تے آکھو جو اساں رب العالمین د لو رسول ہیں۔

اَنْ اَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ ؕ﴿١٨﴾

١٨۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل بھیڄ ڈے۔

قَالَ اَلَمْ نُرَبِّكَ فِيْنَا وَلِيْدًا وَّلَبِثْتَ فِيْنَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِيْنَ ۙ﴿١٩﴾

١٩۔ فرعون آکھئے کیا اساں تیکوں پالیا نئیں تے توں ہال ہانویں تے توں ساڈے وچ اپݨی عمر دے بہوں سارے سال رہ گئیں۔

وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِيْ فَعَلْتَ وَاَنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٠﴾

٢٠۔ تے تیں جیڑھے کم کیتن کیتن تے توں ناشکری کریندیں۔

قَالَ فَعَلْتُهَاۤ اِذًا وَّاَنَا مِنَ الضَّآلِّيْنَ ؕ﴿٢١﴾

٢١۔ حضرت موسیٰ آکھئے میں کیتن اوں ویلھے جیلھے میکوں پتہ نہ ہا۔

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِيْ رَبِّيْ حُكْمًا وَّجَعَلَنِيْ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ جیلھے میں تساں کنیں ڈریاں تساں کنیں بھڄ گیاں تے میڈے رب میکوں نبوت ڈتی ہے تے میکوں رسولیں وچوں بݨا ݙتی۔

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ اَنْ عَبَّدْتَّ بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ ؕ﴿٢٣﴾

٢٣۔ تے جیڑھا احسان توں میکوں جتلویندا پئیں (کیا تھی پیا) (ات گالہوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بݨائی پئیں؟

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ؕ﴿٢٤﴾

٢٤۔ تے فرعون آکھئے رب العالمین کون۔

قَالَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ؕ اِنْ كُنْتُمْ

٢٥۔ اوں آکھئے او آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

مُّوْقِنِيْنَ ﴿۲۵﴾
اونداربّ جے تساں یقین کروں ہاں۔

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهٗٓ اَلَا تَسْتَمِعُوْنَ ﴿۲۶﴾
۲۶۔ اوں آکھئے اپنے آسو پاسو والیں کوں کیا تساں سُنڑدے نتے پئے۔

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۲۷﴾
۲۷۔ موسیٰ آکھئے جو او تہاڈا تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈیں دا دی ربّ۔

قَالَ اِنَّ رَسُوْلَكُمُ الَّذِيْٓ اُرْسِلَ اِلَيْكُمْ لَمَجْنُوْنٌ ﴿۲۸﴾
۲۸۔ فرعون آکھئے جو بے شک جیرھا رسول تہاڈو بھیجیا گئے او پاگل۔

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۭ اِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۲۹﴾
۲۹۔ موسیٰ آکھئے جو او پچادھ تے پرادھ تے جو انہیں دے وِچ اونداربّ جے تساں عقل کرو۔

قَالَ لَىِٕنِ اتَّخَذْتَ اِلٰهًا غَيْرِيْ لَاَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُوْنِيْنَ ﴿۳۰﴾
۳۰۔ فرعون آکھئے جے تیں میڈے سوا بیا کوئی معبود بنایا تے میں تیکوں ضرور ڈھک ڈیساں۔

قَالَ اَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۱﴾
۳۱۔ موسے آکھئے بھانویں میں تیڈو کوئی کھلا کھلا معجزہ وی گھن آواں۔

قَالَ فَاْتِ بِهٖٓ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۳۲﴾
۳۲۔ اوں آکھئے گھن آ جے توں سچا ہویں۔

فَاَلْقٰى عَصَاهُ فَاِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِيْنٌ ﴿۳۳﴾
۳۳۔ اپنا سوٹا سٹیس تے او ہوں ویلھے ظاہر ظہور نانگ بݨ گئے۔

وَّنَزَعَ يَدَهٗ فَاِذَا هِيَ بَيْضَاۗءُ لِلنّٰظِرِيْنَ ﴿۳۴﴾
۳۴۔ تے اپنا ہتھ چھکیس تے او ہوں ویلھے انہیں ڈیکھݨ والیں کوں چٹا کھیر نظر آئے۔

قَالَ لِلْمَلَاِ حَوْلَهٗٓ اِنَّ هٰذَا لَسٰحِرٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۵﴾
۳۵۔ اوں اپنے چودھار وڈیریں کوں آکھئے بے شک اے تکڑا جادوگر۔

يُّرِيْدُ اَنْ يُّخْرِجَكُمْ مِّنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهٖ ڰ فَمَاذَا تَاْمُرُوْنَ ﴿۳۶﴾
۳۶۔ اے چاہندے جو تہاکوں اپنے جادو دے زور نال تہاڈے ملک کنیں کڈھ ڈیوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے ہو۔

قَالُوْٓا اَرْجِهْ وَاَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَاۗىِٕنِ حٰشِرِيْنَ ﴿۳۷﴾
۳۷۔ انہیں آکھئے ایکوں تے ایندے بھرا کوں ڈھل ڈے تے شہریں وِچ کٹھے کرݨ والے بھیج۔

يَاْتُوْكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيْمٍ ﴿۳۸﴾
۳۸۔ او تیڈو ماہر جادوگر گھن آون۔

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿۳۹﴾
۳۹۔ ہک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کٹھے کیتے گیئن۔

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنتُم مُّجْتَمِعُونَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں وی سارے کٹھے تھواسے۔

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِن كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ تاں جو اساں جادوگریں دے پچھوں ٹروں جے او ڈاڈھے تھی گئے تے

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

۴۲۔ جیلھے جادوگر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے جے اساں ڈاڈھے تھی ونجوں تے ساکوں کیا انعام ملسی۔

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذًا لَّمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ اوں آکھئے ہا تے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں وچو بݨ ولسیو۔

قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں سٹݨے ہسو۔

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ انہیں اپݨے رسے تے سوٹے سٹ ݙتے تے انہیں آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں ڈاڈھے ہیں۔

فَأَلْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ ول موسیٰ اپݨا سوٹا سٹیئے تے او ہرں دیکھے انہیں دے کوڑ کوں نگلݨ پئے گئے۔

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھہ پئے۔

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان اینددے ہیں اوندے تے جیرھا سارے جہانیں دا رب۔

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿٤٨﴾

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دا رب۔

قَالَ آمَنتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَأُقَطِّعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُم مِّنْ خِلَافٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٩﴾

۵۰۔ اوں (فرعون) آکھئے جو تساں میڈی اجازت کنیں پہلے اونکوں من گدھے بے شک اے تہاڈا وݙا ہے جیں تہاکوں جادو سکھالئے تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہاڈے ہتھ تے پیر خلاف ورزی دی وجہ نال کپیساں تے تساں ساریں کوں ضرور پھاسی ݙیساں۔

قَالُوا لَا ضَيْرَ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنقَلِبُونَ ﴿٥٠﴾

۵۱۔ انہیں آکھئے او جݨ بے شک اساں اپݨے رب دو ونجݨے

إِنَّا نَطْمَعُ أَن يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَن كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥١﴾ ع

۵۲۔ بے شک اساں امید کریندے ہیں جو ساڈا رب ساڈے گناہ بخش ݙیسی کیوں جو اساں پہلے منݨ والے ہیں۔

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُم مُّتَّبَعُونَ ﴿٥٢﴾

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں کوں راتوں رات گھن ونج بے شک تہاڈا پیچھا کیتا ویسی۔

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَآئِنِ حٰشِرِيْنَ ﴿۵۳﴾
۵۳. فرعون شہریں وچ کٹھے کرݨ والے پٹھین.

اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيْلُوْنَ ﴿۵۴﴾
۵۴. بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت.

وَاِنَّهُمْ لَنَا لَغَآئِظُوْنَ ﴿۵۵﴾
۵۵. تے او ساکوں کاوڑ لویندے پئن.

وَاِنَّا لَجَمِيْعٌ حٰذِرُوْنَ ﴿۵۶﴾
۵۶. تے اساں سارے احتیاط کریندے ہیں.

فَاَخْرَجْنٰهُمْ مِّنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۵۷﴾
۵۷. تے اساں انہیں کوں باغیں تے چشمیں کنوں کڈھ چھوڑیے.

وَّكُنُوْزٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ﴿۵۸﴾
۵۸. تے خزانیں تے عزت آلی جہیں کنیں وی.

كَذٰلِكَ ۗ وَاَوْرَثْنٰهَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿۵۹﴾
۵۹. تے اساں ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر ڈتے.

فَاَتْبَعُوْهُمْ مُّشْرِقِيْنَ ﴿۶۰﴾
۶۰. تے فجر دے ویلھے انہیں دا انہیں پیچھا کیتا.

فَلَمَّا تَرَآءَ الْجَمْعٰنِ قَالَ اَصْحٰبُ مُوْسٰٓى اِنَّا لَمُدْرَكُوْنَ ﴿۶۱﴾
۶۱. تے جیلھے ڈوہیں ٹولے ہک ڈوجھے دے سامݨے تھین تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اساں پکڑیندے ہیں.

قَالَ كَلَّا ۚ اِنَّ مَعِيَ رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ﴿۶۲﴾
۶۲. اوں آکھئے اصلوناں میڈا رب میڈے نال تے میکوں راہ ڈکھیسی.

فَاَوْحَيْنَآ اِلٰى مُوْسٰٓى اَنِ اضْرِبْ بِّعَصَاكَ الْبَحْرَ ۗ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيْمِ ﴿۶۳﴾
۶۳. اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں اپنا سوٹا سمندر تے مار تے سمندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے ہر ٹوٹا ہک وڈے ٹبے آلی کار نظرݨ لگ پیا.

وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخَرِيْنَ ﴿۶۴﴾
۶۴. تے پچھلیں کوں (فرعون دا لشکر) وی اساں انہیں دے کول لہو کر ڈتا.

وَاَنْجَيْنَا مُوْسٰى وَمَنْ مَّعَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿۶۵﴾
۶۵. تے موسیٰ تے اوندے نال آلیں ساریں کوں اساں بچا گدھا.

ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿۶۶﴾
۶۶. تے ڈوجیں کوں اساں غرق کر ڈتا.

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۗ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۶۷﴾
۶۷. بے شک ایندے وچ نشانی تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں مینندے.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۶۸﴾ ع
۶۸. تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ

والا ہے۔

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ اِبْرٰهِيْمَ ﴿۶۹﴾	۶۹۔ تے توں انہیں تے ابراہیم دی خبر پڑھ۔
اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖ مَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۷۰﴾	۷۰۔ جیلھے اوں اپنی قوم تے پیو کوں آکھئے تساں کینٓدی عبادت کریندے ہو۔
قَالُوْا نَعْبُدُ اَصْنَامًا فَنَظَلُّ لَهَا عٰكِفِيْنَ ﴿۷۱﴾	۷۱۔ انہیں آکھئے اساں بتیں دی عبادت کریندے ہیں تے انہیں دے سامنڑے بیٹھے رہندے ہیں۔
قَالَ هَلْ يَسْمَعُوْنَكُمْ اِذْ تَدْعُوْنَ ﴿۷۲﴾	۷۲۔ حضرت ابراہیم آکھئے جیلھے تساں اوں کوں سڈیندے ہو کیا او تہاڈی گال کوں سُندن۔
اَوْ يَنْفَعُوْنَكُمْ اَوْ يَضُرُّوْنَ ﴿۷۳﴾	۷۳۔ یا او تہاکوں کوئی فائدہ یا نقصان پچا سگدن۔
قَالُوْا بَلْ وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا كَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۴﴾	۷۴۔ انہیں آکھئے اصل اساں اپنڑے پیو ڈاڈے کوں ایویں کریندا ڈیکھ چُکے ہیں۔
قَالَ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿۷۵﴾	۷۵۔ ابراہیم آکھئے کیا تہاکوں پتہ ہے جینٓدی تساں عبادت کریندے ہو۔
اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمُ الْاَقْدَمُوْنَ ﴿۷۶﴾	۷۶۔ تساں تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈے۔
فَاِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّيْٓ اِلَّا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۷﴾	۷۷۔ بے شک او میڈے دشمن سوائے رب العالمین دے۔
الَّذِيْ خَلَقَنِيْ فَهُوَ يَهْدِيْنِ ﴿۷۸﴾	۷۸۔ جیں میکوں پیدا کیتے او میکوں سدھا راہ ڈکھیسی۔
وَالَّذِيْ هُوَ يُطْعِمُنِيْ وَيَسْقِيْنِ ﴿۷۹﴾	۷۹۔ تے جیرھا میکوں کھویندا وی ہے تے پلیندا وی ہے۔
وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ ﴿۸۰﴾	۸۰۔ تے جیلھے میں بیمار تھینداں او میکوں صحت ڈیندے۔
وَالَّذِيْ يُمِيْتُنِيْ ثُمَّ يُحْيِيْنِ ﴿۸۱﴾	۸۱۔ تے جیرھا میکوں مریسی تے ولا جیندا کریسی۔
وَالَّذِيْٓ اَطْمَعُ اَنْ يَّغْفِرَ لِيْ خَطِيْٓئَتِيْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿۸۲﴾	۸۲۔ تے اوں کنیں میکوں امید ہے جو قیامت دے ڈینہہ او میڈے گناہ بخش ڈیسی۔
رَبِّ هَبْ لِيْ حُكْمًا وَّاَلْحِقْنِيْ بِالصّٰلِحِيْنَ ﴿۸۳﴾	۸۳۔ اے میڈے رب میکوں صحیح تعلیم ڈے تے میکوں نیکیں نال رلا۔
وَاجْعَلْ لِّيْ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۸۴﴾	۸۴۔ تے بعد وچ آونڑ والیں وچ میڈا چنگا ذکر چلا۔

وَاجْعَلْنِيْ مِنْ وَّرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيْمِ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ تے میکوں نعمتیں آلی جنت دا وارث بݨا۔

وَاغْفِرْ لِاَبِيْٓ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الضَّآلِّيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے میڈے پیو کوں بخش بے شک اور گمراہیں وچوں ہا۔

وَلَا تُخْزِنِيْ يَوْمَ يُبْعَثُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے قیامت دے ݙینہہ میکوں ذلیل نہ کریں۔

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَّلَا بَنُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ جݙاں نہ مال فائدہ پچیسی تے نہ پتر۔

اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ سوائے اوندے جیرھا اللہ کنیں بے عیب دل گھن کے اوسی۔

وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تے جنت متقیں دے کولہو کر ݙتی ویسی۔

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِلْغٰوِيْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ تے دوزخ گمراہیں کیتے ظاہر کر ݙتی ویسی۔

وَقِيْلَ لَهُمْ اَيْنَمَا كُنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی او کتھاں ہن جیندی تساں عبادت کریندے ہاوے۔

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ هَلْ يَنْصُرُوْنَكُمْ اَوْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ اللہ دے سوا کیا او تہاݙی مدد کریندن یا بدلہ گھن سگدن۔

فَكُبْكِبُوْا فِيْهَا هُمْ وَالْغَاوٗنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ تے او تے سارے گمراہ دوزخ وچ پٹھے کر کے سٹے ویسن۔

وَجُنُوْدُ اِبْلِيْسَ اَجْمَعُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ تے ایویں ابلیس دا سارا لشکر وی۔

قَالُوْا وَهُمْ فِيْهَا يَخْتَصِمُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ او آکھسن تے او اوندے وچ جھڑسن۔

تَاللّٰهِ اِنْ كُنَّا لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۹۷﴾

۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھلی کھلی گمراہی وچ ہاسے۔

اِذْ نُسَوِّيْكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر سمجھیندے ہاسے۔

وَمَآ اَضَلَّنَآ اِلَّا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ ساکوں تے محض مجرمیں گمراہ کیتے۔

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِيْنَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۱۔ ساݙا کوئی سفارشی کائنی۔

وَلَا صَدِيْقٍ حَمِيْمٍ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھاٹا سنگتی ہے۔

فَلَوْ اَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ جے اساں ول ونج سگدے تے اساں مومنیں نال رل ونجوں ہا۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ ہک نشانی تے اکثر منیندے

نئیں۔

وَ اِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٠٥﴾ ع

۱۰۵۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوْحِ ِۨ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٠٦﴾

۱۰۶۔ نوح دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ نُوْحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٠٧﴾

۱۰۷۔ جیلھے انہیں دے بھرا نوح انہیں کوں آکھئے جو کیا تساں خدا کنیں ڈر دے نوے ہے۔

اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٠٨﴾

۱۰۸۔ میں تہاڈو امانتدار رسولاں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿١٠٩﴾

۱۰۹۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَ مَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِىَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٠﴾

۱۱۰۔ میں تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ تے محض رب العالمین دے ذمے ہے۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَ اَطِيْعُوْنِ ﴿١١١﴾

۱۱۱۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

قَالُوْۤا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَ اتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُوْنَ ﴿١١٢﴾

۱۱۲۔ انہیں آکھئے کیا اساں تیکوں منوں حالت اے ہے جو تیڈے منݨ والے رذیل (کمی کمین) ہن۔

قَالَ وَ مَا عِلْمِىْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١١٣﴾

۱۱۳۔ اوں آکھئے میکوں کیویں پتہ لگے جو انہیں دے عمل کیا ہن۔

اِنْ حِسَابُهُمْ اِلَّا عَلٰى رَبِّىْ لَوْ تَشْعُرُوْنَ ﴿١١٤﴾

۱۱۴۔ انہیں دا حساب میڈے رب تے ہے جے تساں سمجھو۔

وَ مَاۤ اَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٥﴾

۱۱۵۔ میں منݨ والیں کوں دھکے نئیں ڈیندا۔

اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿١١٦﴾

۱۱۶۔ میں تے محض کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

قَالُوْا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰنُوْحُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمَرْجُوْمِيْنَ ﴿١١٧﴾

۱۱۷۔ انہیں آکھئے اے نوح جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں اساں پتھر مار مار کے مار گھتیسوں۔

قَالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمِىْ كَذَّبُوْنِ ﴿١١٨﴾ نصف

۱۱۸۔ حضرت نوح آکھئے اے میڈے رب بے شک میڈی قوم میکوں جھٹلا ڈتے۔

فَافْتَحْ بَيْنِىْ وَ بَيْنَهُمْ فَتْحًا وَّ نَجِّنِىْ وَ مَنْ مَّعِىَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٩﴾

۱۱۹۔ تے توں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر ڈے تے میکوں تے میڈے نال والیں کوں دشمنیں دے شر کنیں بچا۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَ مَنْ مَّعَهٗ فِى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١٢٠﴾

۱۲۰۔ اساں اونکوں تے اوندے نال والیں کوں بچائے

سے ہک بھری ہوئی بیڑی وچ۔

ثُمَّ اَغْرَقْنَا بَعْدُ الْبٰقِیْنَ ﴿١٢١﴾

١٢١۔ ول اساں بعد وچ باقیں کوں غرق کر ڈِتا۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿١٢٢﴾

١٢٢۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان ہا تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں مینْدے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿١٢٣﴾ ع

١٢٣۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كَذَّبَتْ عَادُ ِۨالْمُرْسَلِیْنَ ﴿١٢٤﴾

١٢٤۔ عاد رسولیں کوں جھٹلائے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ هُوْدٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٥﴾

١٢٥۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہود انہیں کوں آکھئے کیا تساں ڈردے نوَسے۔

اِنِّیْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ﴿١٢٦﴾

١٢٦۔ بے شک میں تہاڈو امانتدار رسول ہاں

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنِ ﴿١٢٧﴾

١٢٧۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِیَ اِلَّا عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿١٢٨﴾

١٢٨۔ ایں گال کیتے میں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ تے محض رب العالمین دے ذمے ہے۔

اَتَبْنُوْنَ بِكُلِّ رِیْعٍ اٰیَةً تَعْبَثُوْنَ ﴿١٢٩﴾

١٢٩۔ کیاں تساں ہر ٹبے تے بے فائدہ کم کریندے ہوئیں ماڑیاں بݨیندے ہو۔

وَتَتَّخِذُوْنَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُوْنَ ﴿١٣٠﴾

١٣٠۔ تے تساں محل بݨیندے ہو تاں جو تساں ہمیشہ رہو۔

وَاِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِیْنَ ﴿١٣١﴾

١٣١۔ تے جیلھے تساں کہیں کوں پکڑیندے ہو ظالم بݨ کے پکڑیندے ہو۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنِ ﴿١٣٢﴾

١٣٢۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَاتَّقُوا الَّذِیْۤ اَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُوْنَ ﴿١٣٣﴾

١٣٣۔ تساں اوں کنیں ڈرو جیں تہاڈی اوندے نال مدد کیتی ہے جیرھی تساں جاݨدے ہو۔

اَمَدَّكُمْ بِاَنْعَامٍ وَّبَنِیْنَ ﴿١٣٤﴾

١٣٤۔ اوں تہاڈی مدد کیتی ہے جانوریں نال تے پتریں نال۔

وَجَنّٰتٍ وَّعُیُوْنٍ ﴿١٣٥﴾

١٣٥۔ تے باغیں تے چشمیں نال۔

اِنِّیْۤ اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿١٣٦﴾

١٣٦۔ بے شک میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں۔

قَالُوْا سَوَآءٌ عَلَيْنَآ اَوَعَظْتَ اَمْ لَمْ تَكُنْ مِّنَ الْوٰعِظِيْنَ ﴿١٣٦﴾

١٣٧ـ انہیں آکھئے ساڈے کیتے برابر جو توں وعظ کریں یا نہ کریں۔

اِنْ هٰذَآ اِلَّا خُلُقُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٣٧﴾

١٣٨ـ اے پہلے لوکیں دے کم۔

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿١٣٨﴾

١٣٩ـ اساں عذاب نہ ڈتے ویسوں۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَهْلَكْنٰهُمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٩﴾

١٤٠ـ انہیں اوندا انکار کیتا تے ول اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا بے شک ایندے وچ وی ہک نشانی تے انہیں وچوں بہوں سارے نئیں منیندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿١٤٠﴾ ع

١٤١ـ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٤١﴾

١٤٢ـ ثمود وی رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ صٰلِحٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٤٢﴾

١٤٣ـ جیلھے انہیں دے بھرا صالح انہیں کوں آکھئے کیا تساں اللہ کنیں نئیں ڈردے۔

اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿١٤٣﴾

١٤٤ـ بے شک میں تہاڈا امانتدار رسولاں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٤٤﴾

١٤٥ـ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَمَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰى رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٤٥﴾

١٤٦ـ تے میں ایندے اتے تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین تے ہے۔

اَتُتْرَكُوْنَ فِيْ مَا هٰهُنَآ اٰمِنِيْنَ ﴿١٤٦﴾

١٤٧ـ کیا تہاکوں ایں دنیا وچ امن نال چھوڑ ڈتا ویسی۔

فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿١٤٧﴾

١٤٨ـ انہیں باغیں تے چشمیں وچ

وَّزُرُوْعٍ وَّنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيْمٌ ﴿١٤٨﴾

١٤٩ـ انہیں رڑھیں تے انجھیں کھجیں وچ جنہیں دے گوشے پھل نال لدیڑے پین۔

وَتَنْحِتُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوْتًا فٰرِهِيْنَ ﴿١٤٩﴾

١٥٠ـ تے تساں پہاڑیں کوں کھٹ کے آکڑ وڈائی نال گھر بݨیندے ہو۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿١٥٠﴾

١٥١ـ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَلَا تُطِيْعُوْٓا اَمْرَ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿١٥١﴾

١٥٢ـ تے حد کنیں ودھݨ والیں دا آکھݨ نہ منو۔

الَّذِيْنَ يُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿١٥٢﴾

١٥٣ـ جیڑھے زمین وچ بگیڑ گھتیندن تے اصلاح نئیں کریندے۔

قَالُوٓا اِنَّمَآ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِيْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۴۔ انہیں آکھئے تیڈے اتے جادو کیتا گئے۔

مَآ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا ۚ فَاْتِ بِاٰيَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہویں جے توں سچا ایں تے کوئی نشان گھن آ۔

قَالَ هٰذِهٖ نَاقَةٌ لَّهَا شِرْبٌ وَّلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۶۔ اوں آکھئے اے ڈاچی ہے ہک ڈینہہ اے پانی پیسی تے ہک ڈینہہ تساں پانی پیسوے ڈینہہ مقرر ن۔

وَلَا تَمَسُّوْهَا بِسُوْٓءٍ فَيَاْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۷۔ تساں ایکوں کوئی ڈکھ نہ ڈیو ناں تاں تہاکوں وڈے ڈینہہ دا عذاب پکڑلیسی۔

فَعَقَرُوْهَا فَاَصْبَحُوْا نٰدِمِيْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۸۔ انہیں اوندیاں کچاں کپ سٹین تے ول او شرمندہ تھی گئین۔

فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً ۭ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیئے بے شک ایندے وچ نشانی تے انہیں وچوں بہوں سارے لوکیں نئیں منیا۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۰۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطِ ِۨ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ اَخُوْهُمْ لُوْطٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۲۔ جیلھے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں آکھئے کیا تساں خدا کنیں نئیں ڈردے۔

اِنِّىْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۳۔ میں تہاڈا ایماندار نبی آں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۴۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

وَمَآ اَسْـَٔــلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلٰي رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نئیں منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے ذمے ہے۔

اَتَاْتُوْنَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وچ نریں کوں اپݨے کیتے چݨدے

وَتَذَرُوْنَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ ۭ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ عٰدُوْنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۷۔ تے تہاڈے رب جیہڑیاں تہاڈے کیتے زالیں پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑیندے ہو اصل تساں حد کنیں ودھݨ والی قوم ہو۔

قَالُوْا لَىِٕنْ لَّمْ تَنْتَهِ يٰلُوْطُ لَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِيْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۸۔ انہیں آکھئے جے توں باز نہ آئیں اے لوط تیکوں

ملک بدر کر ڈیتا ویسی۔

قَالَ اِنِّیْ لِعَمَلِكُمْ مِّنَ الْقَالِیْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۶۹۔ لوط آکھئے بے شک میں تہاڈے کم کنیں نفرت کریندال۔

رَبِّ نَجِّنِیْ وَاَهْلِیْ مِمَّا یَعْمَلُوْنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۰۔ اے میڈے رب میکوں تے میڈے گھر والیں کوں انہیں دے عملیں کنیں بچا۔

فَنَجَّیْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اَجْمَعِیْنَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر والیں کوں بچا گدھا۔

اِلَّا عَجُوْزًا فِی الْغٰبِرِیْنَ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۲۔ سوائے ہک پچھو رہن والی بڈھی دے۔

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِیْنَ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۳۔ تے ول اساں ہنیں کوں تباہ کر ڈیتا۔

وَاَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ مَّطَرًا ۚ فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِیْنَ ﴿۱۷۴﴾

۱۷۴۔ تے اساں انہیں تے ڈاڈھا مینہ وسائے جیرھا ہوشیار کرن دے لبعد نہ رکن آلیں تے وسن آلا ہوں برا ہا۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ۖ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۱۷۵﴾

۱۷۵۔ بے شک ایندے وچ وی ہک نشان ہا تے انہیں وچوں بہوں سارے لوک نئیں منیندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۷۶﴾

۱۷۶۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

كَذَّبَ اَصْحٰبُ لْـَٔیْكَةِ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۱۷۷﴾

۱۷۷۔ جنگل آلیں رسولیں کوں جھٹلائے۔

اِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَیْبٌ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۷۸﴾

۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شعیب آکھئے کیا تساں خدا کنیں نہ ڈردے۔

اِنِّیْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِیْنٌ ﴿۱۷۹﴾

۱۷۹۔ بے شک میں تہاڈو ایماندار رسول ہاں۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنِ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۰۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

وَمَاۤ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْرٍ ۚ اِنْ اَجْرِیَ اِلَّا عَلٰی رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تساں کنیں کوئی صلہ نئیں منگدا محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے۔

اَوْفُوا الْكَیْلَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُخْسِرِیْنَ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۲۔ بھرائی پوری کرو تے نقصان ڈیون والیں وچوں نہ بنو۔

وَزِنُوْا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِیْمِ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۳۔ تے سدھی ترکڑی نال تولیا کرو۔

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْیَآءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۴۔ تے لوکیں کوں انہیں دیاں شئیں گھٹ نہ ڈیوو تے زمین وچ گیڑ گھتن کیتے نہ پھرو۔

وَاتَّقُوا الَّذِیْ خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۵۔ تے اوں اللہ کنیں ڈرو جیں تہاکوں تے پہلی مخلوق کوں پیدا کیتے۔

قَالُوْۤا اِنَّمَاۤ اَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِیْنَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ انہیں آکھیئے جو تیڈے اتے جادو کیتا گئے۔

وَمَاۤ اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَاِنْ نَّظُنُّكَ لَمِنَ الْكٰذِبِیْنَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۷۔ تے توں محض اساں جیہاں انسان ہویں تے اساں تیکوں اصلوں کوڑا سمجھیندے ہیں۔

فَاَسْقِطْ عَلَیْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۸۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں کوئی ٹکڑا سٹ۔

قَالَ رَبِّیْۤ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۸﴾

۱۸۹۔ اوں آکھیئے میڈا رب تہاڈے عملیں کوں ڈاڈھا جاݨدے۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابُ یَوْمِ الظُّلَّةِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ ﴿۱۸۹﴾

۱۹۰۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھاٹے جھڑ والے ڈینہہ دے عذاب آن پکڑیئے بے شک اے وڈے ڈینہہ دا عذاب ہا۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیَةً ؕ وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۱۹۰﴾

۱۹۱۔ بے شک ایندے وچ نشانی تے انہیں وچوں بہوں سارے لوک نئیں منیندے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِیْزُ الرَّحِیْمُ ﴿۱۹۱﴾ ع

۱۹۲۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے رحیم۔

وَاِنَّهٗ لَتَنْزِیْلُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۹۲﴾

۱۹۳۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین دلو لہایا گئے۔

نَزَلَ بِهِ الرُّوْحُ الْاَمِیْنُ ﴿۱۹۳﴾

۱۹۴۔ حضرت جبرئیل ایندے نال لتھے۔

عَلٰی قَلْبِكَ لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُنْذِرِیْنَ ﴿۱۹۴﴾

۱۹۵۔ تیڈے دل تے تاں جو توں ہوشیار کرݨ والیں وچوں تھی ونجیں۔

بِلِسَانٍ عَرَبِیٍّ مُّبِیْنٍ ﴿۱۹۵﴾

۱۹۶۔ اے کھول کے بیان کرݨ والی عربی زبان وچ۔

وَاِنَّهٗ لَفِیْ زُبُرِ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۹۶﴾

۱۹۷۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ ہا پیا۔

اَوَلَمْ یَكُنْ لَّهُمْ اٰیَةً اَنْ یَّعْلَمَهٗ عُلَمٰٓؤُا بَنِیْۤ اِسْرَآءِیْلَ ﴿۱۹۷﴾

۱۹۸۔ کیا انہیں کیتے اے نشان گھٹ جو بنی اسرائیل دے علماء وی ایکوں سنڄاݨدن۔

وَلَوْ نَزَّلْنٰهُ عَلٰی بَعْضِ الْاَعْجَمِیْنَ ﴿۱۹۸﴾

۱۹۹ جے اساں ایکوں عجمیں وچوں کہیں تے لہیندے۔

فَقَرَاَهٗ عَلَیْهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ مُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۹۹﴾

۲۰۰۔ تے او انہیں دے سامݨے پڑھدا ول وی اے نہ منن ہا۔

كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِيْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٢٠١﴾

٢٠١۔ ایویں اساں مجرمیں دے دلیں وچ اے گال سٹی ہوئی ہے۔

لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿٢٠٢﴾

٢٠٢۔ او اینکوں اوتیں نہ منیسن جے تیں او ڈکھ ڈیون آلا عذاب نہ ڈیکھن۔

فَيَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٠٣﴾

٢٠٣۔ او عذاب انہیں تے اچنڑ گھت اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔

فَيَقُوْلُوْا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿٢٠٤﴾

٢٠٤۔ تے او آکھسن کیا ساکوں وتھی نئیں مل سگدی۔

اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿٢٠٥﴾

٢٠٥۔ کیا او ساڈے عذاب کوں جلدی منگدے ہن۔

اَفَرَءَيْتَ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِيْنَ ﴿٢٠٦﴾

٢٠٦۔ کیا تیکوں یقین نئیں جے اساں انہیں کوں کئی سال فائدہ پچاؤں ہا

ثُمَّ جَآءَهُمْ مَّا كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿٢٠٧﴾

٢٠٧۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیرھا انہیں نال وعدہ کیتا گئے۔

مَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يُمَتَّعُوْنَ ﴿٢٠٨﴾

٢٠٨۔ تے جو انہیں کوں ڈتا گیا ہا او عذاب کوں ٹال نہ سگدا ہا۔

وَمَآ اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿٢٠٩﴾

٢٠٩۔ اساں کہیں وستی کوں ہلاک نسے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی نبی نہ بھیجوں۔

ذِكْرٰى وَمَا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ﴿٢١٠﴾

٢١٠۔ اے نصیحت اساں ظالم نسے۔

وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيٰطِيْنُ ﴿٢١١﴾

٢١١۔ ایں قرآن کوں شیطانیں نئیں لہایا۔

وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُوْنَ ﴿٢١٢﴾

٢١٢۔ نہ انہیں دا اے کم ہا تے نہ انہیں کوں ایندی طاقت ہائی۔

اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعْزُوْلُوْنَ ﴿٢١٣﴾

٢١٣۔ بے شک او (اللہ دی گال) سنڑ کنیں پریں رکھے گیئن۔

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَتَكُوْنَ مِنَ الْمُعَذَّبِيْنَ ﴿٢١٤﴾

٢١٤۔ توں اللہ دے نال بے کہیں کوں معبود نہ سڈ نہ تاں توں انہیں وچوں تھی ولیسیں جنہیں کوں عذاب ڈتا گئے۔

وَاَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْاَقْرَبِيْنَ ﴿٢١٥﴾

٢١٥۔ تے توں اپنے قریبی سکیں کوں ڈرا۔

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١٦﴾

٢١٦۔ تے جیرھا من کے تیڈے پچھوں ٹرے اوندے

محبت دے نال جھکے رکھ۔

فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّیْ بَرِیْٓءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۱۶﴾

۲۱۷۔ تے جے او تیڈا آکھݨ نہ منن تے توں آکھ جو میں تہاڈے کیں کنیں بیزار ہاں۔

وَ تَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِیْزِ الرَّحِیْمِ ﴿۲۱۷﴾

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر۔

الَّذِیْ یَرٰىكَ حِیْنَ تَقُوْمُ ﴿۲۱۸﴾

۲۱۹۔ جیڑھا تیکوں ݙیہدے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

وَ تَقَلُّبَكَ فِی السّٰجِدِیْنَ ﴿۲۱۹﴾

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرݨ والیں وچ پھردیں۔

اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۲۲۰﴾

۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سُݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

هَلْ اُنَبِّئُكُمْ عَلٰى مَنْ تَنَزَّلُ الشَّیٰطِیْنُ ﴿۲۲۱﴾

۲۲۲۔ کیا میں تیکوں ݙساں جو شیطان کیندے اتے لہندن۔

تَنَزَّلُ عَلٰى كُلِّ اَفَّاكٍ اَثِیْمٍ ﴿۲۲۲﴾

۲۲۳۔ او (شیطان) ہر کوڑے تے گناہ گار تے لہندن۔

یُّلْقُوْنَ السَّمْعَ وَ اَكْثَرُهُمْ كٰذِبُوْنَ ﴿۲۲۳﴾

۲۲۴۔ او اپݨے کن لیندن تے انہیں وچوں بہوں سارے کوڑے ہوندن۔

وَ الشُّعَرَآءُ یَتَّبِعُهُمُ الْغَاوٗنَ ﴿۲۲۴﴾

۲۲۵۔ تے انہیں دے پچھو ٹُرݨ والے گمراہ ہوندن۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فِیْ كُلِّ وَادٍ یَّهِیْمُوْنَ ﴿۲۲۵﴾

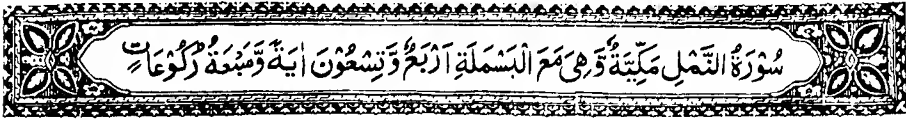
۲۲۶۔ کیا تیکوں پتہ نئیں جو بے شک اے ہر وادی وچ بے مقصد پھردے رہ ویندن۔

وَ اَنَّهُمْ یَقُوْلُوْنَ مَا لَا یَفْعَلُوْنَ ﴿۲۲۶﴾

۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نئیں جو او آہدن۔

اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَ ذَكَرُوا اللّٰهَ كَثِیْرًا وَّ انْتَصَرُوْا مِنْۢ بَعْدِ مَا ظُلِمُوْا ؕ وَ سَیَعْلَمُ الَّذِیْنَ ظَلَمُوْۤا اَیَّ مُنْقَلَبٍ یَّنْقَلِبُوْنَ ﴿۲۲۷﴾ ع ۱۵

۲۲۸۔ سوائے انہیں دے جیڑھے ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیوݨ دے بعد اوندا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جاݨ گھنسن جو او کیڑھی جا دو ولسن۔

سورۃ نمل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۴ آیتاں تے ۷ رکوع ہن .

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے .

طٰسٓ تِلْكَ اٰيٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتَابٍ مُّبِيْنٍ ②

۲. پاک تے سݨݨ والا ہے تے قرآن مجید تے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہن .

هُدًى وَّبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

۳. مومنیں واسطے ہدایت تے خوشخبری ہے .

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ④

۴. جیرھے نماز جماعت نال پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن تے آخرت تے او یقین رکھیندن .

اِنَّ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُوْنَ ⑤

۵. بے شک جیرھے لوک آخرت تے ایمان نئیں انیندے انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہݨے کرکے ڈکھالین او گردان تھئے ودن .

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَهُمْ سُوْٓءُ الْعَذَابِ وَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥

۶. ایجھے لوکن جنہیں واسطے بڑا عذاب تے آخرت وچ او گھاٹا پاوݨ والین .

وَاِنَّكَ لَتُلَقَّى الْقُرْاٰنَ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ عَلِيْمٍ ⑦

۷. تے بیشک تیکوں قرآن مجید اوں کنیں ملدا پئے جیرھا سیاݨا تے جاݨݨ والا ہے .

اِذْ قَالَ مُوْسٰى لِاَهْلِهٖٓ اِنِّيْٓ اٰنَسْتُ نَارًا ۭ سَاٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ اٰتِيْكُمْ بِشِهَابٍ قَبَسٍ لَّعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ⑧

۸. جیلھے موسیٰ اپݨے گھر آلیں کوں آکھئے بے شک میں بھا ڈٹھی ہے میں تہاڈو اتھو کنیں خبر گھن اوساں یا بلدا انگارا گھن اوساں تاں جو تساں بھاسیکو .

فَلَمَّا جَآءَهَا نُوْدِيَ اَنْۢ بُوْرِكَ مَنْ فِي النَّارِ وَمَنْ حَوْلَهَا ۭ وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ⑨

۹. جیلھے او بھا کنیں آئے آواز ڈتی گئی جو جیرھا بھا وچ تے جیرھا اوندے چودھار وے اونکوں برکت ڈتی گئی ہے تے اللہ رب العالمین پاک .

يٰمُوْسٰٓى اِنَّهٗٓ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑩

۱۰. اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیاݨا اللہ ہاں .

وَأَلْقِ عَصَاكَ ۚ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّىٰ مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ ۚ يَا مُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَيَّ الْمُرْسَلُونَ ﴿١١﴾

١١. تے توں اپنا سوٹا سٹ۔ جیلھے اونکوں ڈٹھس ہلدا پئے جیویں او نانگ ہُوِے کنڈ ولا کے بھج پئے تے پچھو تے ولا نسی ڈٹھا اے موسیٰ نہ ڈر میڈے کولھو رسول نئیں ڈردے۔

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

١٢. سوائے اوندے جیں ظلم کیتا ہُوسے تے ول بدی دے بعد نیکی کیتی ہُوس تے بے شک میں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہاں۔

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ۖ فِي تِسْعِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٣﴾

١٣. تے توں اپنا ہتھ کھیسے وچ پا او بغیر بیماری دے چٹا نکلسی اے نوں نشانیں وچوں ہے جیڑھے فرعون تے اوندی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٤﴾

١٤. جیلھے انہیں دو ساڈے اکھیں کھول ڈیوݨ والے نشان آئن انہیں آکھئے اے کھلا جادو ہے۔

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا ۚ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

١٥. تے اوندا انکار کیتے نیں تے ضد نال وڈائی تے علم کنیں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیندے ہن توں ڈیکھ جو فسادیں دا انجام کینجھا تھیندے۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا ۖ وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

١٦. تے اساں داؤد تے سلیمان کوں علم ڈتے تے انہیں ڈوناہیں آکھئے ساریاں سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں بہوں ساریں مومن بندیں تے وڈا رتبہ ڈتس۔

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ ۖ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عُلِّمْنَا مَنْطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ ۖ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

١٧. تے سلیمان داؤد دا وارث تھئے تے اوں آکھئے اے لوکو ساکوں پکھیں دیاں بولیاں سکھایاں گئین تے ساکوں سبھ کجھ ڈتا گئے بے شک اے اللہ دا کھلا فضل۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

١٨. تے سلیمان دے سامݨے جنیں تے انسانیں تے پکھیں دا لشکر کٹھا کیتا گئے تے انہیں دیاں قطاراں بݨا ڈتیاں گئین۔

حَتّٰۤی اِذَاۤ اَتَوْا عَلٰی وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ یّٰۤاَیُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوْا مَسٰكِنَكُمْ لَا یَحْطِمَنَّكُمْ سُلَیْمٰنُ وَ جُنُوْدُهٗ وَ هُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ (۱۹)

۱۹۔ اوتیں جو او نملہ وادی وچ آئن تے نملہ آکھئے اے نملہ دی قوم اپنے گھریں وچ بہہ ونجو سلیمان تے اوندا لشکر تہاکوں لتاڑ نہ ڈیوے تے انہیں کوں پتہ نہ لگے۔

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَ قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِیْۤ اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِیْۤ اَنْعَمْتَ عَلَیَّ وَ عَلٰی وَالِدَیَّ وَ اَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضٰىهُ وَ اَدْخِلْنِیْ بِرَحْمَتِكَ فِیْ عِبَادِكَ الصّٰلِحِیْنَ (۲۰)

۲۰. سلیمان انہیں دی اے گال سݨ کے کھل پئے تے آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے جو میں تیڈی اوں نعمت دا شکر کراں جیرھی تیں میڈے تے میڈے پیو تے کیتی ہے میں چنگے کم کراں جو توں راضی تھیویں تے اپݨی رحمت نال میکوں اپݨے نیک بندیں وچ داخل کر۔

وَ تَفَقَّدَ الطَّیْرَ فَقَالَ مَا لِیَ لَاۤ اَرَی الْهُدْهُدَ اَمْ كَانَ مِنَ الْغَآىِٕبِیْنَ (۲۱)

۲۱۔ تے اوں پکھیں دی سنبھال کدھی تے آکھیس اے کیا میکوں ہدہد نظر نئیں پیا اندا یا او لک گئے۔

لَاُعَذِّبَنَّهٗ عَذَابًا شَدِیْدًا اَوْ لَاۡاَذْبَحَنَّهٗۤ اَوْ لَیَاْتِیَنِّیْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِیْنٍ (۲۲)

۲۲. میں اوں کوں سخت سزا ڈلیساں یا کوہ ڈلیساں یا او میڈے کولھو کوئی ثبوت گھن آوے۔

فَمَكَثَ غَیْرَ بَعِیْدٍ فَقَالَ اَحَطْتُّ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ وَ جِئْتُكَ مِنْ سَبَاٍۭ بِنَبَاٍ یَّقِیْنٍ (۲۳)

۲۳. کجھ دیر کھڑین تے آکھیس میکوں او پتہ لگے جیندا تہاکوں پتہ کائے نئیں میں سبا قوم کنیں تیڈو ہک پکی خبر گھن کے آیاں۔

اِنِّیْ وَجَدْتُّ امْرَاَةً تَمْلِكُهُمْ وَ اُوْتِیَتْ مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَّ لَهَا عَرْشٌ عَظِیْمٌ (۲۴)

۲۴. تے میں ہک تریمت ڈٹھی ہے جیرھی انہیں تے حکومت کریندی پئی ہے تے اوں کوں ہر شئے ڈتی گئی تے اوندا ہک وڈا تخت دی ہے۔

وَجَدْتُّهَا وَ قَوْمَهَا یَسْجُدُوْنَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَ زَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِیْلِ فَهُمْ لَا یَهْتَدُوْنَ (۲۵)

۲۵. میں اونکوں تے اوندی قوم کوں اللہ دے سوا سجھ کوں سجدہ کریندا ڈٹھے تے شیطان انہیں کوں انہیں دا کم سوہݨا کرکے ڈکھالئے تے انہیں کوں سدھے رستے کنیں روک ڈتے تے او ہدایت نئیں پیندے۔

اَلَّا یَسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِیْ یُخْرِجُ الْخَبْءَ فِی السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ یَعْلَمُ مَا تُخْفُوْنَ وَ مَا تُعْلِنُوْنَ (۲۶)

۲۶۔ انہیں کوں ضد جو اللہ کوں سجدہ نہ کرن جیرھا زمین تے آسمان دی لکی شئے کوں ظاہر کریندے تے جو

تساں لکیندے تے ظاہر کریندے ہو او جاݨدے۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ ۩ (٢٧)

٢٧۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نئیں اور وڈے عرش دا مالک۔ (السجدة ٥)

قَالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ (٢٨)

٢٨۔ اوں (سلیمان) آکھے اساں ڈیکھسوں کیا تیں سچ بولئے یا کوڑا ایں۔

اِذْهَبْ بِّكِتٰبِيْ هٰذَا فَاَلْقِهْ اِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُوْنَ (٢٩)

٢٩۔ توں میڈا اے خط گھن ونڄ تے انہیں کوں ہٹے ول پچھوں تے تھی کھڑتے ڈیکھ تیکوں او کیا جواب ڈیندن۔

قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اِنِّيْٓ اُلْقِيَ اِلَيَّ كِتٰبٌ كَرِيْمٌ (٣٠)

٣٠۔ اوں ملکہ آکھے اے سردارو میڈے ہک عزت والا خط آئے۔

اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (٣١)

٣١۔ تے او سلیمان ولوں ہے تے اوایں شروع تھیندے جو اللہ دے ناں نال شروع کریندان جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلَّا تَعْلُوْا عَلَيَّ وَاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ (٣٢) ع ٢

٣٢۔ میڈے اگوں وڈائی نہ کرو تے فرمانبردار تھی کے میڈے کول آؤ۔

قَالَتْ يٰٓاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَفْتُوْنِيْ فِيْٓ اَمْرِيْ مَا كُنْتُ قَاطِعَةً اَمْرًا حَتّٰى تَشْهَدُوْنِ (٣٣)

٣٣۔ اوں آکھے اے سردارو ایں معاملے وچ میکوں مشورہ ڈیو میں کوئی فیصلہ نئیں کریندی جے تیں تساں حاضر نہ ہوو۔

قَالُوْا نَحْنُ اُولُوْا قُوَّةٍ وَّاُولُوْا بَاْسٍ شَدِيْدٍ وَّالْاَمْرُ اِلَيْكِ فَانْظُرِيْ مَاذَا تَاْمُرِيْنَ (٣٤)

٣٤۔ انہیں آکھے اساں طاقت والے ہیں تے وڈے لڑاکے ہیں۔ فیصلہ تیں کرݨے توں ڈیکھ توں کیا حکم ڈیندیں۔

قَالَتْ اِنَّ الْمُلُوْكَ اِذَا دَخَلُوْا قَرْيَةً اَفْسَدُوْهَا وَجَعَلُوْٓا اَعِزَّةَ اَهْلِهَآ اَذِلَّةً وَكَذٰلِكَ يَفْعَلُوْنَ (٣٥)

٣٥۔ اوں آکھے بے شک بادشاہ جیلھے کہیں ملک وچ پیہندن او نکوں تباہ کر ڈیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذلیل کر ڈیندن تے ایویں کریندن۔

وَاِنِّيْ مُرْسِلَةٌ اِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنٰظِرَةٌۢ بِمَ يَرْجِعُ

٣٦۔ تے میں انہیں دو ہک تحفہ پٹھیندی آں تے ڈیہدی

الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٣٦﴾

آں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن اندن۔

فَلَمَّا جَآءَ سُلَيْمٰنَ قَالَ اَتُمِدُّوْنَنِ بِمَالٍ فَمَآ اٰتٰىنِۦَ اللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّآ اٰتٰىكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُوْنَ ﴿٣٧﴾

٣٧۔ جیلھے تحفہ سلیمان دے سامنے آئے اوں آکھئے کیا تساں مال نال میڈی امداد کرݨ چاہندے ہو تے جو اللہ میکوں ڈتے اوں کنیں چنگا ہے جیرھا تہاکوں ڈتس تے اصل تساں اپݨے تحفے تے اکڑیندے پئے ہو

اِرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَنَاْتِيَنَّهُمْ بِجُنُوْدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِّنْهَآ اَذِلَّةً وَّهُمْ صٰغِرُوْنَ ﴿٣٨﴾

٣٨۔ توں انہیں دو ول ورنج میں ضرور انہیں دو اینجھے لشکر نال اوساں جینداں او مقابلہ نہ کرسگسن تے میں انہیں کوں اتھو ذلیل کرکے کڈھ ڈیساں تے او عزت ونجا بہسن۔

قَالَ يٰۤاَيُّهَا الْمَلَؤُا اَيُّكُمْ يَاْتِيْنِيْ بِعَرْشِهَا قَبْلَ اَنْ يَّاْتُوْنِيْ مُسْلِمِيْنَ ﴿٣٩﴾

٣٩۔ اوں آکھئے اے سردارو کیرھا تہاڈے وچوں اوندے تخت کوں میڈو گھن اوسی ایں کنیں پہلے جو او میں کنیں فرمانبردار بݨ آون۔

قَالَ عِفْرِيْتٌ مِّنَ الْجِنِّ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِنِّيْ عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ اَمِيْنٌ ﴿٤٠﴾

٤٠۔ بہاڑیں سرداریں وچوں ہک منہ زور سردار آکھئے میں اونکوں تیڈے اتھو اٹھݨ کنیں پہلے گھن اوساں تے بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایمانداراں۔

قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهٗ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتٰبِ اَنَا اٰتِيْكَ بِهٖ قَبْلَ اَنْ يَّرْتَدَّ اِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَاٰهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهٗ قَالَ هٰذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ لِيَبْلُوَنِيْٓ ءَاَشْكُرُ اَمْ اَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ رَبِّيْ غَنِيٌّ كَرِيْمٌ ﴿٤١﴾

٤١۔ جیں کنیں خدا دی کتاب دا علم ہا اوں آکھئے میں اونکوں تیڈی اکھ جھپکݨ کنیں وی پہلے گھن اوساں جیلھے اونکوں اپݨے کولھو ڈٹھس تے آکھیس اے میڈے رب دا فضل اے تاں جو او میکوں آزمادے جو کیا میں شکر کریندا ں یا کفر کریندا ں تے جیرھا شکر کریندے او اپݨے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ہے۔

قَالَ نَكِّرُوْا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ اَتَهْتَدِيْٓ اَمْ تَكُوْنُ مِنَ الَّذِيْنَ لَا يَهْتَدُوْنَ ﴿٤٢﴾

٤٢۔ اوں آکھئے اوندے تخت کوں حقیر کرڈیو اساں ڈیہدے ہیں جو او ہدایت پیندی ہے یا انہیں وچوں تھیندی ہے جیرھے ہدایت نئیں پیندے۔

فَلَمَّا جَآءَتْ قِيْلَ اَهٰكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَاَنَّهٗ هُوَ

٤٣۔ تے جیلھے او آگئی اونکوں آکھیا گیا کیا تیڈا تخت

وَ اُوْتِيْنَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِيْنَ ﴿۴۲﴾

دی اینجا ء اوں آکھئے لے تے اویں وااویں ہے ساکوں ایں کنیں پہلے علم ڈِے ڈِتا گئے تے اساں تیڈِے فرمانبردار بݨ گئے ہیں۔

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَّعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے اونکوں ہٹکیس جیندی او اللہ دے سوا عبادت کریندی ہائی ہے شک او کافر قوم وچوں ہائی۔

قِيْلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۚ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَّكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا ۭ قَالَ اِنَّهٗ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيْرَ ڛ قَالَتْ رَبِّ اِنِّىْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمٰنَ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اوں کوں آکھیا گئے محل وچ پیہ جیلھے اونکوں ڈِٹھس اونکوں جھکا سمجھیس تے ڈِر گئی۔ سلیمان آکھئے اے تے محل جیندے وچ شیشے دے ٹکڑے لائے گیئن اوں آکھئے اے میڈِے رب میں اپݨی جان تے ظلم کیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان انیندی آں۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰى ثَمُوْدَ اَخَاهُمْ صٰلِحًا اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ فَاِذَا هُمْ فَرِيْقٰنِ يَخْتَصِمُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے اساں ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کو لبھٹے ہے جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے او اوہوں ویلے ڈُو ٹولے تھی کے بھڑݨ پئے گیئن۔

قَالَ يٰقَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُوْنَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ ۚ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُوْنَ اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ صالح آکھئے اے میڈِی قوم تساں چنگائی کنیں پہلے لنگائی دی جلدی کیوں کریندے ہو تساں اللہ کنیں بخشش نہ منگدے تاں جو تہاڈِے اتے رحم کیتا ونجے

قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَّعَكَ ۭ قَالَ طٰۗىِٕرُكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں تے تیڈِے نال دیں کوں منحوس سمجھیندے ہیں صالح آکھئے تہاڈِی نحوست اللہ دے کول ہے تے سچ اے ہے جو تساں او قوم ہو جیرھی آزمائی گئی ہے۔

وَكَانَ فِي الْمَدِيْنَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُّفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِ وَلَا يُصْلِحُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے شہر وچ نوں آدمی ہن جیرھے زمین وچ فساد پھیلیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

قَالُوْا تَقَاسَمُوْا بِاللّٰهِ لَنُبَيِّتَنَّهٗ وَاَهْلَهٗ ثُمَّ لَنَقُوْلَنَّ لِوَلِيِّهٖ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ اَهْلِهٖ وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ انہیں آکھئے تساں اللہ دی قسم کھاؤ جو اساں اوندے تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کریسوں تے ول اوندے وارث کوں آکھسوں اساں اوندے گھر آلیں کوں ہلاک تھیندا نئیں

ڈٹھا تے اساں سچے ہیں۔

وَمَكَرُوا مَكْرًا وَّمَكَرْنَا مَكْرًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اساں وی تدبیر کیتی انہیں کوں پتہ نہ ہا۔

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنَّا دَمَّرْنٰهُمْ وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ توں ڈیکھ انہیں دی تدبیر دا کیا نتیجہ نکلدے اساں انہیں کوں تے انہیں دی ساری قوم کوں تباہ کر ڈتے۔

فَتِلْكَ بُيُوْتُهُمْ خَاوِيَةًۢ بِمَا ظَلَمُوْا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ اے ڈیکھو انہیں دے گھر انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں ڈھٹے پئین بیشک علم والی قوم کیتے ایندے وچ نشانی۔

وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے اساں مومنیں تے متقیں کوں بچا گھدے۔

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖۤ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ تُبْصِرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے لوط جیلھے اپنی قوم کوں آکھئے کیا تساں برائیاں کریندے ہو تے تساں ڈیہدے پئے ہو۔

اَئِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ کیا تساں تریمتیں کوں چھوڑ کے جوانیں نال شہوت پوری کریندے ہو اصل تساں جاہل قوم ہوتے۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖۤ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْۤا اَخْرِجُوْۤا اٰلَ لُوْطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ اوندی قوم دا جواب مرن اے ہا جو انہیں آکھئے لوط دے خاندان کوں اپنے ملک وچوں کڈھ چھوڑو بے شک اے لوک بہوں پاک بݨدن۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗۤ اِلَّا امْرَاَتَهٗ قَدَّرْنٰهَا مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تے اساں اونکوں تے اوندے گھر والیں کوں سوائے اوندی زال دے بچا گھدے اوں کوں اساں پچھو رہݨ والیں وچ گݨیا ہا۔

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا فَسَآءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۵۹﴾ ع

۵۹۔ تے اساں انہیں تے (پتھریں دا) ڈاڈھا مینہ وسائے تے جنہیں کوں ہوشیار کر ڈتا ویچے انہیں تے وسݨ والا مینہ بہوں گندہ ہوندے۔

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلٰمٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰى آٰللّٰهُ خَيْرٌ اَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ توں آکھ ڈے ساریاں سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن تے انہیں بندیں تے سلامتی ہووے جنہیں کوں اللہ چݨ گھدے۔ کیا اللہ چنگا ہے یا او جینکوں شریک بݨیندن۔

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ حَدَآئِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ ۚ مَا كَانَ لَكُمْ اَنْ تُنْۢبِتُوْا شَجَرَهَا ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَّعْدِلُوْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کئیں پیدا کیتے تے تہاڈے کیتے جھڑ کنیں مینہ وسائے تے اوندے نال اساں سونھے باغ پیدا کیتن تساں تے انہیں دے وݨ وی نہ پیدا کر سگدے ہاوے کیا اللہ دے نال ہے وی معبود ہن اصل اے قوم شریک بݨیندی پئی ہ۔

أَمَّنْ جَعَلَ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّجَعَلَ خِلٰلَهَآ اَنْهٰرًا وَّجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ زمین کوں کئیں رہݨ دی جا بݨائے تے اوندے وچ دریا وہائنس تے اوندے کیتے پہاڑ بݨائنس تے دو سمندریں وچ روک بݨا ڈتی ہس کیا اللہ دے نال ہے معبود وی ہن اصل انہیں وچوں بہوں سارے جاݨدے نئیں۔

أَمَّنْ يُّجِيْبُ الْمُضْطَرَّ اِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوْٓءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَآءَ الْاَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ بے وس دی دعا کون سݨدے جیرھے ویلے او دعا کریندے تے اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے تے تہاکوں زمین دا وارث بݨا ڈیندے کیا اللہ دے نال ہے معبود ہن بہوں تھوڑی ہے جیرھی تساں نصیحت پکڑیندے ہو۔

أَمَّنْ يَّهْدِيْكُمْ فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُّرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهٖ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ تَعٰلَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ کون تہاکوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ راہ ڈکھیندے تے اپݨی رحمت کنیں پہلے کون خوشخبری دیاں ہوائیں پٹھیندے کیا اللہ دے نال ہیا معبود جیرھے او اللہ نال شریک بݨیندن او انہیں کنیں بہوں اُچا ہے۔

أَمَّنْ يَّبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَمَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۗ ءَاِلٰهٌ مَّعَ اللّٰهِ ۗ قُلْ هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے کون جیرھا پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولا اوہیں پیدا کریندے تے تہاکوں زمین تے آسمان کنیں رزق ڈیندے کیا اللہ نال ہے معبود ہن توں آکھ جے تساں سچے ہو تے اپݨی دلیل گھن آؤ۔

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّٰهُ ۗ وَمَا يَشْعُرُوْنَ اَيَّانَ يُبْعَثُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ توں آکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے سوا غیب کوں کوئی نئیں جاݨدا تے انہیں کوں اے وی پتہ نئیں جو انہیں کوں کݙݨ اٹھالیا ویسی۔

بَلِ ادّٰرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهَا ۚ بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمُوْنَ ﴿۶۶﴾ ع ۶

۶۷۔ آخرت دے بارے وچ اصل انہیں دا علم اصلو ختم تھی گئے۔ اصل او قیامت دے بارے وچ شک وچ ہن تے سروایں بارے وچ اندھن.

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا ءَاِذَا كُنَّا تُرٰبًا وَّاٰبَآؤُنَآ اَئِنَّا لَمُخْرَجُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ تے کافر آہدن کیا جڈاں اساں تے ساڈے پیو ڈاڈے مٹی تھی ولیسوں ول وی اساں زمین کنیں جیندے کرکے کڈھیئے ولیسوں.

لَقَدْ وُعِدْنَا هٰذَا نَحْنُ وَاٰبَآؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّآ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۶۸﴾

۶۹۔ ایں کنیں پہلے وی ساڈے نال تے ساڈے پیو ڈاڈیں نال اے وعدے کیتے گئے ہن اے تے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۶۹﴾

۷۰. توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرو تے ڈیکھو جو مجریں دا کیا انجام تھئے۔

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِيْ ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۱. تے توں انہیں تے مونجھا نہ تھی تے نہ انہیں دی تدبیریں تے تنگی وچ پو۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۷۱﴾

۷۲. تے او آہدن جے تساں سچے ہو تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

قُلْ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ تَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ توں آکھ تھی سگدے جو جیرھے عذاب کوں جلدی منگدے پئے ہو اوندا کجھ حصہ تہاڈے پچھو پچھو اندا پیا ہووے۔

وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُوْنَ ﴿۷۳﴾

۷۴. تے بے شک تیڈا رب لوکیں تے فضل کرݨ والا ہے تے انہیں وچوں سارے لوک شکر نئیں کریندے.

وَاِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵. تے بے شک تیڈا رب اونکوں دی جاݨدے جو او اپݨے سینیں وچ لکیندے پین تے جینکوں او ظاہر پئے کریندن۔

وَمَا مِنْ غَآئِبَةٍ فِي السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿۷۵﴾

۷۶. آسمانیں تے زمین وچ کوئی لکی ہوئی شئے کائنی جیرھی بیان کرݨ والی کتاب وچ نہ ہووے۔

اِنَّ هٰذَا الْقُرْاٰنَ يَقُصُّ عَلٰى بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اَكْثَرَ

۷۷. بے شک اے قرآن بنی اسرائیل دے سامݨے او

الَّذِیْ هُمْ فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ ﴿۷۶﴾

گالہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

وَاِنَّهٗ لَهُدًی وَّرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ تے بے شک او مومنیں کیتے ہدایت تے رحمت۔

اِنَّ رَبَّكَ یَقْضِیْ بَیْنَهُمْ بِحُكْمِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ بے شک تیڈا رب اونہیں دے درمیان اپنڑے حکم نال سچا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں جانڑ والا ہے۔

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِیْنِ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق تے ہویں۔

اِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰی وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَآءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِیْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ بے شک توں مُردیں کوں نوہیں سنا سگدا تے نہ بوڑیں کوں اَلا سُنا سگدیں جیرھے ویلھے او کنڈ پھیر کے ونجن پئے۔

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِی الْعُمْیِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ؕ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ یُّؤْمِنُ بِاٰیٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں ہدایت نوہیں ڈے سگدا توں تے محض انہیں کوں سُنا سگدیں جیرھے ساڈی آیات کوں منیندن تے فرمانبردارن۔

وَاِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ اَخْرَجْنَا لَهُمْ دَآبَّةً مِّنَ الْاَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ ۙ اَنَّ النَّاسَ كَانُوْا بِاٰیٰتِنَا لَا یُوْقِنُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھیسی تے اساں انہیں کیتے زمین وچوں ہک کیڑا کڈھیسوں جیرھا انہیں کوں چک بیسی بے شک لوکیں کوں ساڈی آیات دا یقین کائے نئیں۔

ع ۶ / ۲

وَیَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ یُّكَذِّبُ بِاٰیٰتِنَا فَهُمْ یُوْزَعُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ تے جیڈاں اساں ہک ٹولہ کٹھا کریسوں ہر اوں قوم وچوں جیرھی ساڈی آیات کوں جھٹلیندی ہے تے اساں انہیں کوں قطاریں وچ کھڑا کر ڈیسوں۔

حَتّٰۤی اِذَا جَآءُوْ قَالَ اَكَذَّبْتُمْ بِاٰیٰتِیْ وَلَمْ تُحِیْطُوْا بِهَا عِلْمًا اَمَّا ذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے جیلھے او اوسن (خدا) آکھسی کیا تساں میڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے تہاکوں انہیں دا پورا علم وی نہ ہا تے یا تساں کیا کیا کریندے ہا وے۔

وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ بِمَا ظَلَمُوْا فَهُمْ لَا یَنْطِقُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے انہیں تے انہیں دے ظلم دی وجہ کنیں عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او اَلا نہ

سگسن۔

اَلَمْ یَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا الَّیْلَ لِیَسْكُنُوْا فِیْهِ وَ النَّهَارَ مُبْصِرًا ؕ اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نیئں جو بے شک اساں رات کوں ایں واسطے بݨائے جو او ایندے وچ آرام کرن تے ڈینہہ کوں ڈکھالݨ والا بے شک ایندے وچ منݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ فَفَزِعَ مَنْ فِی السَّمٰوٰتِ وَ مَنْ فِی الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ؕ وَ كُلٌّ اَتَوْهُ دٰخِرِیْنَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے جیڑاں دھوتوں وجایا ویسی تے جو زمین تے آسمان دِچ او ڈر ویسی سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سئیں دے فرمانبردار تھی کے اوسن۔

وَ تَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَّ هِیَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ ؕ صُنْعَ اللّٰهِ الَّذِیْۤ اَتْقَنَ كُلَّ شَیْءٍ ؕ اِنَّهٗ خَبِیْرٌۢ بِمَا تَفْعَلُوْنَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کوں ڈیکھیں تے خیال کریندیں جو ہکی جا تے کھڑن تے اصل اے جھڑ آلی کار ٹردے رہ ویندن اے اللہ سئیں دی کاریگریٔ ہے جیں ہر شئے کوں مضبوط بݨائے بے شک او تہاڈے عملیں کنیں چنگی طراں باخبر۔

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَیْرٌ مِّنْهَا ۚ وَ هُمْ مِّنْ فَزَعٍ یَّوْمَىِٕذٍ اٰمِنُوْنَ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ جیرھا نیکی کریسی او نکوں ایں کنیں چنگا بدلہ ملسی تے اوں ڈینہہ او ڈر کنیں امن وچ ہوسن

وَ مَنْ جَآءَ بِالسَّیِّئَةِ فَكُبَّتْ وُجُوْهُهُمْ فِی النَّارِ ؕ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی تے انہیں کوں منہ بھرنے بھا وچ سٹیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندا تہاکوں پورا بدلہ مل گئے۔

اِنَّمَاۤ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ رَبَّ هٰذِهِ الْبَلْدَةِ الَّذِیْ حَرَّمَهَا وَ لَهٗ كُلُّ شَیْءٍ ؗ وَّ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ میکوں تے محض اے حکم ڈِتا گئے جو میں ایں شہر دے رب دی عبادت کراں جیں اینکوں عزت ڈِتی ہے تے ہر شئے اوندے کیتے ہے تے میکوں حکم ڈِتا گئے جو میں فرمانبرداریں وچوں تھیواں۔

وَ اَنْ اَتْلُوَا الْقُرْاٰنَ ۚ فَمَنِ اهْتَدٰى فَاِنَّمَا یَهْتَدِیْ لِنَفْسِهٖ ۚ وَ مَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمَاۤ اَنَا مِنَ الْمُنْذِرِیْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے سݨاواں تے جیرھا ہدایت پیسی او محض اپݨے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھا گمراہ تھیسی تے توں آکھ ڈے جو میں تے محض ڈراوݨ والا ہاں۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ فَتَعْرِفُوْنَهَا ۭ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٣﴾

۹۳۔ تے آکھ ڈے سب سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن او تہاکوں ضرور اپنے نشان ڈکھیسی تے تساں اونکوں سنجاݨ گھنسو تے تیڈا رب تہاڈے کیں کنیں غافل نئیں۔

سُوْرَةُ الْقَصَصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّثَمَانُوْنَ اٰيَةً وَّتِسْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ قصص مکی ہے بسم اللہ نال اینداں ۸۹ آیتاں تے ۹ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئیے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

طٰسٓمّٓ ②

۲۔ پاک سݨݨ والا ہے تے بزرگ۔

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

۳۔ اے کھلی کتاب دیاں آیتاں ہن۔

نَتْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوْسٰى وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ④

۴۔ اساں تیڈے اتے مومن قوم دے فائدے کیتے موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں خبراں پڑھدے ہیں۔

اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيَعًا يَّسْتَضْعِفُ طَآئِفَةً مِّنْهُمْ يُذَبِّحُ اَبْنَآءَهُمْ وَيَسْتَحْيٖ نِسَآءَهُمْ ۭ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ⑤

۵۔ بے شک فرعون اپݨے ملک وچ منہ زور تھی گیا تے اوندے رہݨ والیں کوں وکھرا وکھرا کر ڈتا ہس انہیں وچوں ہک ٹولے کوں او کمزور کرݨ چاہندا ہا انہیں دے پتریں کوں ذبح کریندا ہا تے انہیں دی تریمتیں کوں جیندا رکھیندا ہا بے شک او فسادیں وچوں ہا۔

وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا فِي الْاَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَّنَجْعَلَهُمُ الْوٰرِثِيْنَ ۙ⑥

۶۔ تے اساں زمین دے کمزور لوکیں تے احسان کرݨ چاہندے ہاسے تے اساں انہیں کوں سردار بݨاوݨ چاہندے ہاسے تے وارث بݨاوݨ چاہندے ہاسے۔

وَنُمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْاَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَحْذَرُوْنَ ⑦

۷۔ تے انہیں کوں ملک وچ طاقت ڈیوݨ تے فرعون تے ہامان تے انہیں ڈوہائیں کوں انہیں کنیں او کجھ ڈکھاوݨ چاہندے ہاسے جیں کنیں او ڈر دے پئے ہن۔

وَاَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اُمِّ مُوْسٰٓى اَنْ اَرْضِعِيْهِ ۚ فَاِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَاَلْقِيْهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِيْ وَلَا تَحْزَنِيْ ۚ اِنَّا رَآدُّوْهُ اِلَيْكِ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑧

۸۔ تے اساں موسیٰ دی ماکوں وحی کیتی جو توں اینکوں کھیر پلا تے جیلھے توں ایندے کیتے ڈریں توں اینکوں دریا وچ سٹ گھتیں تے توں نہ ڈریں تے نہ موںجھی تھیویں بے شک اساں اینکوں تیڈے ولا آنیسوں تے اساں اینکوں رسول بݨیسوں۔

فَالْتَقَطَهٗۤ اٰلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُوْنَ لَهُمْ عَدُوًّا وَّحَزَنًا ؕ اِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَجُنُوْدَهُمَا كَانُوْا خٰطِـِٕيْنَ ۝۹

۹۔ فرعون دے خاندان اونکوں چا گِدھے تاں جو او انہیں کیتے دشمن تے مونجھ دا سبب بنّے بے شک فرعون تے ہامان تے اونہیں ڈُوناہیں دا لشکر غلطی تے ہا۔

وَقَالَتِ امْرَاَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنٍ لِّيْ وَلَكَ ؕ لَا تَقْتُلُوْهُ ۖۗ عَسٰۤى اَنْ يَّنْفَعَنَاۤ اَوْ نَتَّخِذَهٗ وَلَدًا وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۱۰

۱۰۔ تے فرعون دی ہک تریمت آکھئے اے میڈے تے تیڈے کیتے اکھیں دی ٹھڈھ دا سبب تھی سی توں ایکوں قتل نہ کر تھی سگدے جو ساکوں اے فائدہ پہچاوے یا اساں ایکوں پُتر چا بنڑاؤں تے او اصل گال نہ جانڑدے ہن۔

وَاَصْبَحَ فُؤَادُ اُمِّ مُوْسٰى فٰرِغًا ؕ اِنْ كَادَتْ لَتُبْدِيْ بِهٖ لَوْلَاۤ اَنْ رَّبَطْنَا عَلٰى قَلْبِهَا لِتَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۱

۱۱۔ موسیٰ دی ما دا دِل خالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اونکوں ظاہر کر ڈیوے ہا جے اساں اوندے دِل کوں تکڑا نہ کروں ہا تاں جو او مومنیں وچوں تھی ونجے ہا۔

وَقَالَتْ لِاُخْتِهٖ قُصِّيْهِ ؗ فَبَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُنُبٍ وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۱۲

۱۲۔ تے اوں موسیٰ دی بھینڑ کوں آکھئے اوندے پچھو ونج او اونکوں پرے کنیں ڈیہدی رہ گئی تے انہیں کوں پتہ نہ لگا۔

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰۤى اَهْلِ بَيْتٍ يَّكْفُلُوْنَهٗ لَكُمْ وَهُمْ لَهٗ نٰصِحُوْنَ ۝۱۳

۱۳۔ تے اساں اوندے اتے ایں کنیں پہلے کھیر پلاونڑ والیں کوں حرام کر ڈِتا ہا تے اوں آکھئے کیا میں تیکوں اینجھے گھر والے ڈساں جیرھے ایکوں تہاڈے کیتے پال ڈیون تے او ایندے خیر خواہ ہوسن۔

فَرَدَدْنٰهُ اِلٰۤى اُمِّهٖ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۴ ع

۱۴۔ تے اساں اونکوں اوندی ما دو ولا پھیرئیے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او مونجھی وی نہ تھیوے تے اوں کوں پتہ لگ ونجے بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے بہوں سارے لوک جانڑدے نئیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ اَشُدَّهٗ وَاسْتَوٰۤى اٰتَيْنٰهُ حُكْمًا وَّعِلْمًا ؕ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ۝۱۵

۱۵۔ تے جیلھے او جوان تھیا تے گھبرو تھی گیا اساں اونکوں حکم تے علم ڈِتا۔ تے اساں ایویں نیکی کرنڑ والیں کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہیں۔

وَدَخَلَ الْمَدِيْنَةَ عَلٰى حِيْنِ غَفْلَةٍ مِّنْ اَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيْهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلٰنِ ۗ هٰذَا مِنْ شِيْعَتِهٖ

۱۶۔ تے او شہر وچ اینجھے ویلھے داخل تھئے جیرھے ویلھے اوندے رہنڑ والے غفلت وچ ہن تے اوں ڈُو آدمیں کوں

وَهٰذَا مِنْ عَدُوِّهٖ ۚ فَاسْتَغَاثَهُ الَّذِيْ مِنْ شِيْعَتِهٖ عَلَى الَّذِيْ مِنْ عَدُوِّهٖ ۙ فَوَكَزَهٗ مُوْسٰى فَقَضٰى عَلَيْهِ ۖ قَالَ هٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطٰنِ ۗ اِنَّهٗ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۶﴾

بھڑدا ڈٹھس ہک اوندی برادری وچوں ہا تے ہک اوندے دشمین وچوں ہا تے جیرھا اوندی برادری وچوں ہا اوں مدد طلب کیتی اپنڑے دشمن دے مقابلے وچ تے موسیٰ اوں کوں مکھ ماری تے او مرگیا تے آکھیس اے تے شیطانی کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرنڑ والا دشمن۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ ظَلَمْتُ نَفْسِيْ فَاغْفِرْ لِيْ فَغَفَرَ لَهٗ ۗ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اوں آکھئے اے میڈے رب بے شک میں اپنڑی جان تے ظلم کیتے تے توں میکوں بخش ڈے تے اللہ سئیں اونکوں بخش ڈتا بیشک او بخشنڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

قَالَ رَبِّ بِمَآ اَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ اَكُوْنَ ظَهِيْرًا لِّلْمُجْرِمِيْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیڈے انعام کرنڑ دی وجہ نال میں کڈاہیں وی مجریں دا امدادی نہ بنڑساں۔

فَاَصْبَحَ فِي الْمَدِيْنَةِ خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ فَاِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهٗ بِالْاَمْسِ يَسْتَصْرِخُهٗ ۗ قَالَ لَهٗ مُوْسٰٓى اِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے فجر کوں او ڈردیں ڈردیں شہر وچ پیٹھے تے ڈٹھے سی جو او ہو بندہ جئیں کل مدد منگی ہائی ولا اونکوں سڈیندا پئے موسیٰ اونکوں آکھئے بے شک توں کھلا کھلا گمراہ ہئیں۔

فَلَمَّآ اَنْ اَرَادَ اَنْ يَّبْطِشَ بِالَّذِيْ هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا ۙ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اَتُرِيْدُ اَنْ تَقْتُلَنِيْ كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْاَمْسِ ۖ اِنْ تُرِيْدُ اِلَّآ اَنْ تَكُوْنَ جَبَّارًا فِي الْاَرْضِ وَمَا تُرِيْدُ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْمُصْلِحِيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ جیلھے اوں ارادہ کیتے جو او نکوں پکڑے جیرھا ڈوناہیں دا دشمن ہا اوں آکھئے اے موسیٰ کیا توں میکوں وی اویں قتل کرنڑا چاہندیں جیویں کل تیں ہک آدمی ماریئے بیشک توں محض ملک وچ ظالم بنڑنڑ چاہندیں تے توں نوہیں چاہندا جو اصلاح کرنڑ والیں وچوں تھیویں۔

وَجَآءَ رَجُلٌ مِّنْ اَقْصَا الْمَدِيْنَةِ يَسْعٰى ۟ قَالَ يٰمُوْسٰٓى اِنَّ الْمَلَاَ يَاْتَمِرُوْنَ بِكَ لِيَقْتُلُوْكَ فَاخْرُجْ اِنِّيْ لَكَ مِنَ النّٰصِحِيْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے شہر وچ پریں کنیں ہک بندہ درکدا گئے تے آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیڈے متعلق مشورہ کریندے پین جو تیکوں قتل کر ڈیون توں نکل ونج بے شک میں تیڈے خیر خواہیں وچوں ہاں۔

فَخَرَجَ مِنْهَا خَآئِفًا يَّتَرَقَّبُ ۟ قَالَ رَبِّ نَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۲﴾ ع

۲۲۔ تے او اتھوں ڈردا ہویا نکل گئے اِنتے اُنتے ڈیہدا ویندا ہا تے آکھیس اے میڈے رب میکوں ظالم

قوم کنیں بچا۔

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَآءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسٰى رَبِّيْٓ اَنْ يَّهْدِيَنِيْ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے جیلھے او مدین شہر دو گئے تے اوں آکھئے جو میڈا رب میکوں سدھا راہ ڈکھیسی۔

وَلَمَّا وَرَدَ مَآءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ اُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُوْنَ ۖ وَوَجَدَ مِنْ دُوْنِهِمُ امْرَاَتَيْنِ تَذُوْدٰنِ ۚ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا ۖ قَالَتَا لَا نَسْقِيْ حَتّٰى يُصْدِرَ الرِّعَآءُ ۖ وَاَبُوْنَا شَيْخٌ كَبِيْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جیلھے او مدین دے کھوہ تے آئے تے کجھ لوک ڈٹھنس جیڑھے پانی پلیندے پئے ہن تے ڈو زالیں انہیں کنیں پریں ڈٹھنس جیڑھیاں ڈنگریں کوں جھو تے ہٹیندیاں پیاں ہن اوں آکھئے تہاڈا کیا کم انہیں ڈوناہیں آکھئے جو اساں پانی نسے پلا سگدیاں جے تیں آجڑی ٹر نہ ونجن تے ساڈا پیو بہوں بڈھاہے۔

فَسَقٰى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلّٰٓى اِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ اِنِّيْ لِمَآ اَنْزَلْتَ اِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ موسیٰ انہیں کوں پانی پلوا ڈتے ول چھاویں تلے ونج بیٹھے اوں آکھئے اے میڈے رب میں نفیر آں اوندا جو توں خیر میڈو لہاویں۔

فَجَآءَتْهُ اِحْدٰىهُمَا تَمْشِيْ عَلَى اسْتِحْيَآءٍ ۖ قَالَتْ اِنَّ اَبِيْ يَدْعُوْكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا ۚ فَلَمَّا جَآءَهٗ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ ۙ قَالَ لَا تَخَفْ ۫ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے انہیں ڈوناہیں بھینٹیں وچوں ہک اوندو ٹردی آئی تے شرمیندی پئی ہائی تے آکھیس میڈا پیو تیکوں سڈیندا پئے تاں جو اوندا بدلہ ڈیوے جیڑھا تیں ساکوں پانی پلوا ڈتے۔ جیلھے اوانہیں دے پیو کنیں آئے تے سارا حال ڈتس تے آکھیس توں نہ ڈر توں ظالم قوم کنیں بچ گئیں۔

قَالَتْ اِحْدٰىهُمَا يٰٓاَبَتِ اسْتَاْجِرْهُ ۖ اِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَاْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِيْنُ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ انہیں وچوں ہک آکھئے اے ابا توں ایکوں رہک رکھ گھن بے شک توں جیکوں رہک رکھیں او طاقت والا وی تے ایماندار وی ہووے۔

قَالَ اِنِّيْٓ اُرِيْدُ اَنْ اُنْكِحَكَ اِحْدَى ابْنَتَيَّ هٰتَيْنِ عَلٰٓى اَنْ تَاْجُرَنِيْ ثَمٰنِيَ حِجَجٍ ۚ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ۚ وَمَآ اُرِيْدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ ۭ سَتَجِدُنِيْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اوں آکھئے میں چاہندا جو انہیں ڈو دھیریں وچوں ہک دا تیڈے نال ایں شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال میڈی رہکی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر ڈیویں تے اے تیڈے دلو ہوسی تے میں تیڈے اتے زیادہ بار نئیں ڈیوݨ چاہندا جے اللہ چاہیا تے

توں میکوں نیکیں وچوں پیسیں۔

قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ ؕ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُوْلُ وَكِيْلٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی گال تھی گئی انہیں وچوں جیڑھی مدت وی میں پوری کرلیساں میڈے اتے الزام نہ ہوسی تے جوکجھ اساں آکھئے ایندے اتے اللہ کافی گواہ۔

فَلَمَّا قَضٰى مُوْسَى الْاَجَلَ وَسَارَ بِاَهْلِهٖۤ اٰنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّوْرِ نَارًا ۚ قَالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوْۤا اِنِّيْۤ اٰنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّيْۤ اٰتِيْكُمْ مِّنْهَا بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِّنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے جیلھے موسیٰ مدت پوری کر ڈتی تے گھر والیں کوں گھن کے ٹر پئے تے اوں طور دے ہک پاسے بھا ڈٹھیس تے اوں اپنے گھر والیں کوں آکھئے تساں کھڑو بے شک میں بھا ڈٹھی ہے تھی سگدے جو میں تہاڈے کوئی خبر گھن آواں یا بھا دا انگارا تاں جو تساں سیکو۔

فَلَمَّاۤ اَتٰىهَا نُوْدِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْاَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبٰرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ يّٰمُوْسٰۤى اِنِّيْۤ اَنَا اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ جیلھے او اوندو آئے تے اونکوں بابرکت جا دے ہک بابرکت حصے کنیں ہک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں جیڑھا رب العالمین

وَاَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ؕ فَلَمَّا رَاٰهَا تَهْتَزُّ كَاَنَّهَا جَآنٌّ وَّلّٰى مُدْبِرًا وَّلَمْ يُعَقِّبْ ؕ يٰمُوْسٰۤى اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ ۗ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے توں اپنا سوٹا سٹ جیلھے اونکوں ہلدا ڈٹھس نانگ آلی کار کنڈ پھیر کے بھج پئے تے ولا نسی ڈٹھا اے موسیٰ اگوں تے تھی تے نہ ڈر۔ بے شک توں محفوظ رہسیں۔

اُسْلُكْ يَدَكَ فِيْ جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضَآءَ مِنْ غَيْرِ سُوْٓءٍ ؗ وَّاضْمُمْ اِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذٰنِكَ بُرْهَانٰنِ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلَا۟ئِهٖ ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اپنے ہتھ کوں کھیسے وچ پا او بغیر کہیں بیماری دے چٹا نکلسی تے ڈر کنیں اپنے باہیں کوں آپ دو ولا اے فرعون تے اوندے سرداریں دو تیڈے رب کنیں ڈو دلیلائں بے شک اے لوک نافرمان۔

قَالَ رَبِّ اِنِّيْ قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَاَخَافُ اَنْ يَّقْتُلُوْنِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں آکھئے میں انہیں وچوں ہک آدمی ماری کھڑاں تے میکوں ڈر ہے جو او میکوں قتل کر ڈیسن۔

وَاَخِيْ هٰرُوْنُ هُوَ اَفْصَحُ مِنِّيْ لِسَانًا فَاَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْاً يُّصَدِّقُنِيْۤ ۫ اِنِّيْۤ اَخَافُ اَنْ يُّكَذِّبُوْنِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے میڈا بھرا ہارون میں کنیں زیادہ چنگا اَلا سگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بنا کے

پٹھ او میڈی تصدیق کریسی بے شک میں ڈردا ہاں جو او میکوں جھٹلا ڈیسن۔

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا ۚ بِآيَاتِنَا ۚ أَنتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

٣٦۔ اوں آکھیا اساں تیڈے بھرا نال تیڈی باہنہ مضبوط کریسوں تے اساں تساں ڈوناہیں کوں غالب کریسوں تے او تساں ڈوناہیں تئیں نہ پہنچ سگسن تساں ڈوہیں تے جیرھے تہاڈا آکھن منیسن ساڈی آیات نال غالب تھیسو۔

فَلَمَّا جَاءَهُم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

٣٧۔ جیلے موسیٰ ساڈیاں کھلیاں کھلیاں آیتاں گھن کے انہیں دے کولھ آئے انہیں آکھیے اے تے محض گھڑیا ہویا دوکھا ہے اساں اے گال اپنے پیو ڈاڈیں کنیں نئیں سُنی۔

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِندِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٧﴾

٣٨۔ تے موسیٰ آکھیے میڈا رب اونکوں بہوں جاندے جیرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا انجام چنگا تھیسی بے شک ظالم کامیاب نئیں تھیندے۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانُ عَلَى الطِّينِ فَاجْعَل لِّي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَٰهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿٣٨﴾

٣٩۔ تے فرعون آکھیے جو اے سردارو میں اپنے سوا تہاڈے کیتے کوئی معبود نئیں جاندا اے ہامان تو سنی مٹی تے میڈے کیتے بھا بال (سلھاں بنا) تے ول میڈے کیتے برج بنا تاں سگدے جو میں موسیٰ دے خدا دا پتہ کر گھناں تے بے شک میڈا خیال ہے جو اے کوڑا ہے۔

وَاسْتَكْبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٣٩﴾

٤٠۔ تے اوں تے اوندے لشکر ملک وچ ناحق وڈائی کیتی تے انہیں سمجھے جو او ساڈو نہ ولائے ولیسن۔

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٤٠﴾

٤١۔ اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ گھدے تے اونکوں سمندر وچ سٹ گھتے تے توں ڈیکھ ظالمیں دا کیا انجام تھیندے۔

وَجَعَلْنٰهُمْ اَىِٕمَّةً يَّدْعُوْنَ اِلَى النَّارِ ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بݨایا ہا تے او بھا دو سݙیندے ہن تے قیامت دے ݙینہہ انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَاَتْبَعْنٰهُمْ فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ هُمْ مِّنَ الْمَقْبُوْحِيْنَ ﴿۴۲﴾ ع

۴۳۔ تے ایں دنیا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ہے تے قیامت دے ݙینہہ وی او ذلیل ہوسن۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ مِنْ بَعْدِ مَآ اَهْلَكْنَا الْقُرُوْنَ الْاُوْلٰى بَصَاۗىِٕرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرݨ دے بعد کتاب ݙتی ہے جیرھی لوکیں کیتے معجزہ تے ہدایت تے رحمت ہائی تاں جو او نصیحت حاصل کرن۔

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ اِذْ قَضَيْنَآ اِلٰى مُوْسَى الْاَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے توں اوں ویلھے پچادھو کاہے ناں ہانویں جݙاں اساں موسیٰ کوں نبوت ݙتی ہائی تے نہ توں گواہ ہانویں۔

وَلٰكِنَّآ اَنْشَاْنَا قُرُوْنًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ وَمَا كُنْتَ ثَاوِيًا فِيْٓ اَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِنَا ۙ وَلٰكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دی عمر وݙی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ وی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساݙی آیات پڑھ کے سݨانویں ہا تے اصل اساں رسول بھیڄݨ والے ہیں۔

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّوْرِ اِذْ نَادَيْنَا وَلٰكِنْ رَّحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے توں طور دے پاسو دی کاہے نہ ہانویں جیلھے اساں اونکوں سݙیے تے اصل اے تیݙے رب دی رحمت ہائی تاں جو اوں قوم کوں ڈرانویں جیندے تیں کئیں پہلے کوئی ڈراوݨ والا نئیں آیا تاں جو او نصیحت پکڑن۔

وَلَوْلَآ اَنْ تُصِيْبَهُمْ مُّصِيْبَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَيَقُوْلُوْا رَبَّنَا لَوْلَآ اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰيٰتِكَ وَنَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۷﴾

جے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کیں دی دجہ نال انہیں تے مصیبت آئی تے او آکھسن اے ساݙے رب تیں ساݙو کوئی رسول کیوں نئیں پٹھیا تے اساں تیݙی آیات دی پیروی کروں ہا تے مومنیں وچ بݨ ونجوں ہا۔

فَلَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا لَوْلَآ اُوْتِيَ مِثْلَ مَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى ۭ اَوَلَمْ يَكْفُرُوْا بِمَآ اُوْتِيَ مُوْسٰى

۴۹۔ تے جݙاں انہیں دم اساں کنیں حق آگیا تے انہیں آکھے جو ساکوں او کجھ کیوں نئیں ݙتا گیا جو موسیٰ کوں ݙتا گیا ہا۔

مِنْ قَبْلُ ۚ قَالُوْا سِحْرٰنِ تَظٰهَرَا ۫ وَ قَالُوْٓا اِنَّا بِكُلٍّ كٰفِرُوْنَ ﴿۴۹﴾

کیا انہیں ایں کنیں پہلے اوں تعلیم دا انکار نہ کیتا ہا جیرھی موسیٰ تے لتھی ہائی انہیں آکھئے ڈو جادوگرن جیرھے ہک ڈوجھے دے امدادی ہن تے انہیں آکھئے بے شک اساں ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَأْتُوْا بِكِتٰبٍ مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ هُوَ اَهْدٰى مِنْهُمَآ اَتَّبِعْهُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ توں آکھ تساں انہیں ڈوناہیں کنیں زیادہ ہدایت والی اللہ ولو کتاب گھن آؤ میں اوندی پیروی کر گھنساں جے تساں سچے ہوسے۔

فَاِنْ لَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكَ فَاعْلَمْ اَنَّمَا يَتَّبِعُوْنَ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوٰىهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللّٰهِ ۚ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۱﴾ ع ۸

۵۱۔ جے او تیڈی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں جاݨ گھن جو او محض اپݨی خواہشات دی پیروی کریندن تے اوں کنیں زیادہ گمراہ کون تھی سگدے جیرھا اللہ کنیں کہیں ہدایت دے بغیر اپݨی خواہشات دی پیروی کرے بے شک اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے اساں انہیں دو ہک دے بعد ہی وحی بھیندے رہ گئے ہیں تاں جو او نصیحت پکڑن۔

اَلَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِهٖ هُمْ بِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۵۳﴾ نصف

۵۳۔ اساں ایں کنیں پہلے جیرھی کتاب انہیں کوں ڈتی ہائی او اونکوں منیندن۔

وَاِذَا يُتْلٰى عَلَيْهِمْ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖٓ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّنَآ اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهٖ مُسْلِمِيْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے جیلھے او انہیں تے پڑھیاں ویندن او آہدن اساں اینکوں منیندے ہیں بے شک او ساڈے رب دو لو سچ ہے بے شک اساں ایں کنیں پہلے وی فرمانبردار ہاسے۔

اُولٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوْا وَيَدْرَءُوْنَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ انہیں کوں انہیں دے صبر دی وجہ نال ڈو دفعہ اجر ڈتا ویسی تے او نیکی نال برائی کوں دور کریندن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اوندے وچوں خرچ کریندن۔

وَاِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوْا عَنْهُ وَقَالُوْا لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۫ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ ۫ لَا نَبْتَغِى الْجٰهِلِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے جیلھے او بے ہودہ گالہیں سݨدن اوں کنیں منہ پھیر گھندن تے آہدن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہووے اساں جاہلیں دے منہ نئیں لگدے۔

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

۵۷۔ بے شک توں جینکوں چاہیں ہدایت نوہیں ڈے سگدا تے اصل اللہ اونکوں ہدایت ڈیندے جینکوں چاہندے تے او ہدایت پاوݨ والیں کوں بہوں جاݨدے۔

وَقَالُوا إِنْ نَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُتَخَطَّفْ مِنْ أَرْضِنَا ۚ أَوَلَمْ نُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ تے او آہدن جے اساں اوں ہدایت تے عمل کروں جیرھی تیں کنیں ہے تے ساکوں ملک وچ مار گھتسن کیا اساں انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جائیں بݨائی جیندو ہر طرح دے پھل امیندن اے ساڈے ولوں رزق تے بہوں سارے لوک جاݨدے نئیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطِرَتْ مَعِيشَتَهَا ۖ فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۖ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ اساں بہوں ساریاں وستیاں ہلاک کر چھوڑین جیرھے اپݨی روزی دی وجہ نال اکڑ بج گئے ہن اے انہیں دے گھرن جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈاہیں کوئی نئیں رہیا تے اساں ہی انہیں دے وارث بݨے ہیں۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

۶۰۔ تیڈا رب کہیں وستی کوں ہلاک نئیں کریندا جے تیں او انہیں دے مرکز وچ رسول نہ بھیجے جیرھا انہیں کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سݨاوے تے اساں وستیں کوں ہلاک نہ کریندے سوائے ایندے جو اوندے رہݨ والے ظالم ہوون۔

وَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾ ع

۶۱۔ جو کجھ تہاکوں ڈِتا ویندے اے دنیاوی زندگی دا سامان تے اوندا سوھݨپ تے جو اللہ کنیں ہے او چنگا ہے تے باقی رہݨ والا ہے کیا تساں عقل نوہے کریندے۔

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ﴿٦١﴾

۶۲۔ کیا جیندے نال اساں چنگا وعدہ کیتے تے او اونکوں ملݨ والا ہے اوں آدمی آلی کار تھی سگدے جینکوں اساں محض دنیاوی زندگی دا سامان ڈِتا ہووے۔ ول او قیامت دے ڈینہہ حاضر کیتا ویسی۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈیسی تے آکھسی میڈے شریک کتھائن جنہیں کوں تساں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہاوے۔

قَالَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ اَغْوَيْنَا ۚ اَغْوَيْنٰهُمْ كَمَا غَوَيْنَا ۚ تَبَرَّاْنَآ اِلَيْكَ ۡ مَا كَانُوْٓا اِيَّانَا يَعْبُدُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی چکیا ہوسی او آکھسن اے ساڈے رب اے او لوکن جنہیں کوں اساں گمراہ کیتا ہا تے اساں انہیں کوں اویں گمراہ کیتا جیویں خود اساں گمراہ تھئے ہاسے اج اساں تیڈے اگو گمراہی کنیں بری تھیندے ہیں اے لوک ساڈی عبادت نہ کریندے ہن۔

وَقِيْلَ ادْعُوْا شُرَكَاۗءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَهُمْ وَرَاَوُا الْعَذَابَ ۚ لَوْ اَنَّهُمْ كَانُوْا يَهْتَدُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی جو تساں اپنڑے شریکیں کوں سڈو تے او سڈیسن تے او جواب نہ ڈیسن تے عذاب ڈیکھ گھنسن تے آکھسن ہائے اساں ہدایت پاؤں ہا۔

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ مَاذَآ اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈیسی تے او آکھسی جو تساں رسولیں کوں کیا جواب ڈتا ہا۔

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْاَنْۢبَاۗءُ يَوْمَىِٕذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاۗءَلُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ انہیں کوں ساریاں دلیلاں بھل ویسن اوں ڈینہہ تے او ہک بے کنیں سوال نہ کر سگسن۔

فَاَمَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنَ مِنَ الْمُفْلِحِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے جیرھا توبہ کریسی تے ایمان گھن اوسی تے چنگے کم کریسی تے او کامیاب لوکیں وچوں تھی ویسی۔

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاۗءُ وَيَخْتَارُ ۭ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ ۭ سُبْحٰنَ اللّٰهِ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جینکوں چاہندے چنڑ گھندے انہیں کوں اختیار نئیں اللہ پاک تے انہیں دے بڻاوٹی شریکیں کنیں اچا ہے۔

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُوْرُهُمْ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے تیڈا رب جانڑدے جو او اپنڑے سینے وچ لکیندن تے جو او ظاہر کریندن۔

وَهُوَ اللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْاُوْلٰى وَالْاٰخِرَةِ ۡ وَلَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ او ہو اللہ جیندے سوا کوئی معبود نئیں پہلے وی تے پچھیں وی سچیاں تعریفاں ہوندیاں ہن تے بادشاہت ہوندی ہے۔ تے تساں سارے ہوندو ولائے ویسو۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ الَّيْلَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِضِيَاۗءٍ ۭ

۷۱۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ سائیں تہاڈے اتے قیامت تئیں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معبود

اَفَلَا تَسْمَعُوْنَ﴿۷۲﴾

جیرھا تہاڈے اتے روشنی گھن اوسی کیا تساں سُندے نوہے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللّٰهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِلَيْلٍ تَسْكُنُوْنَ فِيْهِ ۭ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ﴿۷۲﴾

۷۳۔ توں آکھ تساں ڈسو جے اللہ سئیں تہاڈے اتے ڈینہہ کوں قیامت تیں لمبا کر ڈیوے تے اللہ دے سوا کون معبود جیرھا تہاڈے واسطے رات گھن اوسی جو تساں اوندے وچ آرام کردے تے کیا تساں ڈیہدے نوہے۔

وَمِنْ رَّحْمَتِهٖ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴿۷۳﴾

۷۴۔ اے اوندی رحمت جو اوں رات تے ڈینہہ بݨائے۔ تاں جو رات کوں تساں آرام کرو تے ڈینہہ کوں اوندا فضل گولو تے تاں جو تساں شکر گزار بݨو۔

وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ فَيَقُوْلُ اَيْنَ شُرَكَاۗءِيَ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈیسی تے پچھیسی کتھائیں میڈے شریک جیرھے تساں خیال کریندے ہاوے۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ اُمَّةٍ شَهِيْدًا فَقُلْنَا هَاتُوْا بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوْٓا اَنَّ الْحَقَّ لِلّٰهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ﴿۷۵﴾ ع

۷۶۔ تے ہر امت وچوں اساں ہک گواہ کڈھیسوں تے آکھسوں اپݨی دلیل گھن آؤ تے او جاݨ گھنسن جو حق اللہ دے کول ہے تے جو او کوڑ بدھیندے ہن وسر ونجیسی۔

اِنَّ قَارُوْنَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوْسٰى فَبَغٰى عَلَيْهِمْ ۠ وَاٰتَيْنٰهُ مِنَ الْكُنُوْزِ مَآ اِنَّ مَفَاتِحَهٗ لَتَنُوْۗاُ بِالْعُصْبَةِ اُولِي الْقُوَّةِ ۤ اِذْ قَالَ لَهٗ قَوْمُهٗ لَا تَفْرَحْ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِيْنَ﴿۷۶﴾

۷۷۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم وچوں ہا تے اوں انہیں تے ظلم کیتا تے اساں اونکوں اتنے خزانے ڈتے ہن جو اوندیاں کنجیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سگدی ہائی جڈاں اوندی قوم اونکوں آکھیا اکڑیج نہ بے شک اللہ اکڑیجݨ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيْمَآ اٰتٰىكَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيْبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَآ اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْاَرْضِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ﴿۷۷﴾

۷۸۔ تے جو اللہ تیکوں ڈتے اوندے نال آخرت دا گھر بݨا تے دنیا دے وچ دی اپݨے حصے کوں نہ بھل تے چنگائی کر جیویں اللہ سئیں تیڈے نال چنگائی کیتی ہے تے ملک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سئیں فسادیں کوں پسند نئیں کریندا۔

قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰي عِلْمٍ عِنْدِيْ ۭ اَوَلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ

۷۹۔ اوں آکھے میکوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهٖ مِنَ الْقُرُوْنِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَّاَكْثَرُ جَمْعًا ؕ وَلَا يُسْـَٔلُ عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۷۸﴾

کنیں ملیئے کیا او نئیں جانڑدا ہے خسک اللہ سئیں اوں کنیں پہلے بہوں ساریں قومیں کوں ہلاک کیتے جیرھیاں انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے مجریں کوں اہنیں دے گناہیں دے بارے وچ پچھا نئیں ویندا۔

فَخَرَجَ عَلٰى قَوْمِهٖ فِيْ زِيْنَتِهٖ ؕ قَالَ الَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا يٰلَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَاۤ اُوْتِيَ قَارُوْنُ ۙ اِنَّهٗ لَذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ تے او اپنڑیں قوم دو اپنڑیں زینت نال نکلیا تے او لوک جیرھے دنیاوی زندگی کوں چاہندن آہدن افسوس ساکوں وی او ہر کجھ ملے ہا جو قارون کوں ڈِتا گئے بے شک او وڈے بخت والاۓ۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللّٰهِ خَيْرٌ لِّمَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ۚ وَلَا يُلَقّٰىهَاۤ اِلَّا الصّٰبِرُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ تے جنہیں کوں علم ڈِتا گیا ہا انہیں آکھئے مرد شالا اللہ دا بدلہ چنگاۓ اوندے واسطے جیرھا ایمان گھن آوے تے چنگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرنڑ والیں کوں ملدے۔

فَخَسَفْنَا بِهٖ وَبِدَارِهِ الْاَرْضَ ۫ فَمَا كَانَ لَهٗ مِنْ فِئَةٍ يَّنْصُرُوْنَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ تے اساں اونکوں تے اوندی برادری کوں ملک وچ ذلیل کرڈِتا تے کوئی وی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد نہ کر سگدا ہا تے او بچ نہ سگیا۔

وَاَصْبَحَ الَّذِيْنَ تَمَنَّوْا مَكَانَهٗ بِالْاَمْسِ يَقُوْلُوْنَ وَيْكَاَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ ۚ لَوْلَاۤ اَنْ مَّنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا ؕ وَيْكَاَنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ ﴿۸۲﴾ ع

۸۳۔ کل تئیں جیرھے اوندے مرتبے دی خواہش کریندے ہن او آہدن جو ہلاک تھیود اللہ سئیں اپنڑے بندیں وچوں جیندے کیتے چاہندے رزق ودھا ڈِیندے تے تنگ کر ڈِیندے۔ جے اللہ دا ساڈے اتے احسان نہ ہووے ہا تے اساں وی ذلیل تھی ونجوں ہا ہلاک تھیویں کافر کامیاب نئیں تھیندے۔

تِلْكَ الدَّارُ الْاٰخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِيْنَ لَا يُرِيْدُوْنَ عُلُوًّا فِي الْاَرْضِ وَلَا فَسَادًا ؕ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ اے آخرت دا گھر اے اساں انہیں لوکیں کیتے بنڑیندے ہیں جیرھے ملک وچ نہ وڈائی کریندن تے نہ گیڑ گھتیندن تے انجام متقیں کیتے ہے۔

مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهٗ خَيْرٌ مِّنْهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ

۸۵۔ جیرھا نیکی کریسی اونکوں اوں کنیں چنگا بدلہ ملسی تے

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّاٰتِ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۸۴﴾

جیرھا برائی کریسی اونکوں اوندی برائی دے برابر بدلہ ملسی

اِنَّ الَّذِيْ فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْاٰنَ لَرَآدُّكَ اِلٰى مَعَادٍ قُلْ رَّبِّيْٓ اَعْلَمُ مَنْ جَآءَ بِالْهُدٰى وَمَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ بے شک جئیں تیڈے اتے قرآن فرض کیتے او تیکوں اول جا دو ولا انیسی جیندو لوک دل ول اندن توں آکھ میڈا رب اونکوں بہوں جاندے جیرھا ہدایت تے ہے تے اونکوں وی جیرھا کھلی گمراہی وچ۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُوْٓا اَنْ يُّلْقٰٓى اِلَيْكَ الْكِتٰبُ اِلَّا رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ فَلَا تَكُوْنَنَّ ظَهِيْرًا لِّلْكٰفِرِيْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے توں امید نہ رکھیندا ہانویں جو تیڈو کتاب لہسی سوائے تیڈے رب دی رحمت دے تے توں کافریں دا کڈاہیں وی امدادی نہ بنیں۔

وَلَا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَادْعُ اِلٰى رَبِّكَ وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں انہیں دے لہن دے بعد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنے رب دو سڈ تے مشرکیں وچوں نہ بن۔

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے اللہ دے سوا بے کوں معبود نہ سڈ اوندے سوا کوئی بیا معبود کائے نئیں ہر شئے فنا تھیون والی ہے سوائے اوندے جیندو اللہ دی توجہ ہووے۔ حکم ہوندا ہے تے سارے ہوندو ولائے ویسن۔

سُوْرَةُ الْعَنْكَبُوْتِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ عنکبوت مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۰ آیتاں تے ۷ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ خوب جاݨداں۔

اَحَسِبَ النَّاسُ اَنْ يُّتْرَكُوْٓا اَنْ يَّقُوْلُوْٓا اٰمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُوْنَ ③

۳۔ کیا لوکیں خیال کیتے جو انہیں کوں ایں گال کرݨ تے چھوڑ ڈیتا ویسی جو اساں ایمان گھن آئے ہیں تے انہیں کوں آزمایا نہ ویسی۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ صَدَقُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكٰذِبِيْنَ ④

۴۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے لوکیں کوں وی آزمایا ہا تاں جو اللہ سئیں انہیں لوکیں کوں ظاہر کر ڈیوے جیرھے سچے ہن تے انہیں کوں وی ظاہر کر ڈیوے جیرھے کوڑے ہن۔

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ السَّيِّاٰتِ اَنْ يَّسْبِقُوْنَا ۭ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ⑤

۵۔ یا کیا او لوک جیرھے برے کم کریندن خیال کریندن جو اساں کنیں بچ ویسن بہوں برا ہے جو او فیصلہ کریندن۔

مَنْ كَانَ يَرْجُوْا لِقَآءَ اللّٰهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ لَاٰتٍ ۭ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑥

۶۔ جیرھا اللہ دے ملݨ دی امید کریندے تے بے شک اللہ دا مقرر تھیا ہوا وقت آوݨ والا ہے۔ تے او بہوں سݨݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَمَنْ جَاهَدَ فَاِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهٖ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعٰلَمِيْنَ ⑦

۷۔ تے جیرھا شخص کوشش کریندے او اپݨے فائدے کیتے زور لیندے بے شک اللہ سئیں ساریں جہانیں کنیں بے نیاز ہے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَحْسَنَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑧

۸۔ تے جیرھے ایمان گھن آئن تے چنگے عمل کیتے نیں اساں انہیں کنیں انہیں دیاں برائیاں پریں کر ڈیسوں تے انہیں کوں انہیں کنیں بہوں چنگا بدلہ ڈیسوں جیرھے او عمل کریندے ہن۔

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا ۭ وَ

۹۔ تے اساں انسان کوں پیو ما نال چنگا سلوک کرݨ دا

اِنْ جَاهَدٰكَ لِتُشْرِكَ بِيْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٩

حکم ڈیتا ہا جے او میڈے نال شرک کرݨ تے تیکوں مجبور کرن جیندا تیکوں کوئی پتہ نئیں تے ول توں انہیں ڈونا ہیں وا آکھݨ نہ من تساں میڈو ولٹݨے تے میں تہاکوں تہاڈے عملیں دے متعلق ڈسیساں۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصّٰلِحِيْنَ ۝١٠

١٠۔ تے جیڑھے ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں اساں انہیں کوں ضرور نیک لوکیں وچ داخل کریسوں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّقُوْلُ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ فَاِذَآ اُوْذِيَ فِي اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللّٰهِ ۭ وَلَىِٕنْ جَاۗءَ نَصْرٌ مِّنْ رَّبِّكَ لَيَقُوْلُنَّ اِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ ۭ اَوَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَعْلَمَ بِمَا فِيْ صُدُوْرِ الْعٰلَمِيْنَ ۝١١

١١۔ کجھ لوک ہن جیڑھے آہدن اساں اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے جیڑھے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف پہنچے تے لوکیں دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا سمجھدن تے جے تیڈے رب ولو امداد آ ونجے تے او ضرور آہدن جو بے شک اساں تہاڈے نال ہاسے کیا اللہ سئیں او گالہیں نئیں جاݨدا جیڑھیاں دنیا جہان دے لوکیں دے دلیں وچ ہن (جاݨدے)

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ ۝١٢

١٢ تے اللہ سئیں ضرور ظاہر کریسی ایمان گھن آوݨ والیں کوں وی تے ضرور ظاہر کریسی منافقیں کوں وی۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبِعُوْا سَبِيْلَنَا وَلْنَحْمِلْ خَطٰيٰكُمْ ۭ وَمَا هُمْ بِحٰمِلِيْنَ مِنْ خَطٰيٰهُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ۝١٣

١٣۔ تے کافر مومنیں کوں آہدن تساں ساڈے پچھو ٹرو تے اساں تہاڈے گناہ چا گھنسوں تے او ذرا وی انہیں دے گناہ چاوݨ والے نئیں او بے شک کوڑے ہن۔

وَلَيَحْمِلُنَّ اَثْقَالَهُمْ وَاَثْقَالًا مَّعَ اَثْقَالِهِمْ ۡ وَلَيُسْـَٔــلُنَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عَمَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝١٤ ع

١٤۔ تے او ضرور اپݨے بار چیسن تے اپݨے بار نال بے بار وی چیسن۔ تے قیامت دے ڈینہہ ضرور پچھا ولیسی جیڑھا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَلَبِثَ فِيْهِمْ اَلْفَ سَنَةٍ اِلَّا خَمْسِيْنَ عَامًا ۭ فَاَخَذَهُمُ الطُّوْفَانُ وَهُمْ ظٰلِمُوْنَ ۝١٥

١٥۔ تے اساں نوحؑ کوں اوندی قوم دو پٹھیا ہا تے انہیں وچ ٩٥٠ سال رہ گئے ول اوندی قوم کوں طوفان پکڑیے تے او ظالم ہن۔

فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَصْحٰبَ السَّفِيْنَةِ وَجَعَلْنٰهَآ اٰيَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝١٦

١٦۔ تے اساں اونکوں تے بیڑی آلیں کوں بچا گھدا تے ایں کوں جہانیں واسطے نشان بݨا ڈتا۔

وَاِبْرٰهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ ۚ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١٦﴾

١٧۔ تے ابراہیم جیلھے اوں اپݨی قوم کوں آکھئے اللہ دی عبادت کرو تے اوں کنیں ڈرو ایہ تہاڈے کیتے چنگا ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَّتَخْلُقُوْنَ اِفْكًا ۗ اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوْا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۗ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿١٧﴾

١٨۔ تساں محض بتیں دی عبادت کریندے ہو اللہ دے سوا تے کوڑ بݨیندے ہو بے شک تساں اللہ دے سوا جنہیں دی عبادت کریندے ہو او تہاڈے رزق دے مالک کائے نئیں تساں اللہ کنیں رزق منگو تے ہوندی عبادت کرو تے اوندا شکر کرو تساں ہوندو ولݨے۔

وَاِنْ تُكَذِّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ۗ وَمَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ﴿١٨﴾

١٩۔ تے جے تساں جھٹلیسو تے تہاڈے کنیں پہلی امتیں دی جھٹلایا ہا تے رسول تے محض کھول کھول کے گال پچا ڈیوݨ فرض۔

اَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ۗ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿١٩﴾

٢٠۔ کیا او نئیں جاݨدے جو اللہ کیویں منڈھ کنیں پیدا کریندے تے ول او ہو جہیں مخلوق ولا ولا بݨیندے بے شک اللہ کیتے ایہ گال سوکھی ہے۔

قُلْ سِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ بَدَاَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشْاَةَ الْاٰخِرَةَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٠﴾

٢١۔ توں آکھ زمین وچ ٹرد پھرو تے ڈیکھو جو کیویں اللہ سئیں منڈھ کنیں پیدا کیتے تے ول اللہ سئیں انہیں کوں مرݨ دے بعد جیندا کریندا رہسے بے شک اللہ ہر شئے تے قادر۔

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَاِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿٢١﴾

٢٢۔ جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیندے تے چاہندے رحم کریندے تے تساں ہوندو ولݨے۔

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِى الْاَرْضِ وَلَا فِى السَّمَآءِ ۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٢٢﴾ ع

٢٣۔ تے تساں زمین وچ تے آسمان وچ اونکوں ہرا نہ سگدے تے اللہ دے سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے امدادی کائے نئیں۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِهٖٓ اُولٰٓئِكَ يَئِسُوْا مِنْ رَّحْمَتِيْ وَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢٣﴾

٢٤۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اوندے ملݨ دا انکار کیتے ایہ لوک میڈی رحمت کنیں نا امید تھی گئین تے انہیں لوکیں کیتے ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا اقْتُلُوْهُ اَوْ حَرِّقُوْهُ فَاَنْجٰىهُ اللّٰهُ مِنَ النَّارِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوندی قوم دا محض ایہو جواب ہا جو انہیں آکھئے ایکوں قتل کر ڈیوتے ساڑ ڈیو تے اللہ سئیں بھاکنیں اوں کوں بچا گِدھا بے شک ایندے وچ مننڑ والیں کیتے ہک نشان۔

وَقَالَ اِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا ۙ مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ ثُمَّ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَّيَلْعَنُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا ۡ وَّمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض بُتیں کوں معبود بنڑا گِدھے تاں جو تساں ایں دنیاوی زندگی وچ بے مشرکیں نال پیار ودھاؤ ول قیامت دے ڈینہہ تہاڈے کجھ لوک کجھ ہنیں دا انکار کریسن تے بعض بعض تے لعنت پٹیسن تے تہاڈا ٹھکانڑ بھاء تے تہاڈا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

فَاٰمَنَ لَهٗ لُوْطٌ ۘ وَقَالَ اِنِّىْ مُهَاجِرٌ اِلٰى رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے لوط اوں کوں من گِدھا تے اوں (ابراہیم) آکھیا میں بے شک اپنڑے رب دو ہجرت کریندا ں بے شک او غالب تے سیانڑاں ہے۔

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَجَعَلْنَا فِيْ ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتٰبَ وَاٰتَيْنٰهُ اَجْرَهٗ فِي الدُّنْيَا ۚ وَاِنَّهٗ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشئے تے اوندی اولاد وچ نبوت رکھی / بنڑائی تے کتاب ڈتی تے اساں اونکوں دنیا وچ بدلہ ڈِتے ڈِتا تے بے شک او آخرت دے ڈینہہ نیک لوکیں وچوں ہوسی۔

وَلُوْطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ ۡ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے لوط جیلھے اوں اپنڑی قوم کوں آکھئے بے شک تساں بے حیائی کریندے ہو جیرھی اج تیں دنیا وچ کہیں بے نئیں کیتی۔

اَىِٕنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُوْنَ السَّبِيْلَ ڏ وَتَاْتُوْنَ فِيْ نَادِيْكُمُ الْمُنْكَرَ ۭ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتِنَا بِعَذَابِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ کیا تساں جوانیں دو شہوت کیتے اندے ہو تے ڈاکے مریندے ہو تے اپنڑی مجلسیں وچ گندیاں گالھیں کریندے ہو۔ تے اوندی قوم دا محض ایہو جواب ہا جے توں سچا ہوویں تے ساڈے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔

قَالَ رَبِّ انْصُرْنِيْ عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر فسادی قوم دے مقابلے وچ۔

وَلَمَّا جَاۗءَتْ رُسُلُنَآ اِبْرٰهِيْمَ بِالْبُشْرٰى ۙ قَالُوْٓا اِنَّا

۳۲۔ تے جیلھے ساڈے قاصد خوش خبری گھن کے ابراہیم

مُهْلِكُوْٓا اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ ۚ اِنَّ اَهْلَهَا كَانُوْا ظٰلِمِيْنَ ﴿۳۱﴾

دو آکھئے تے انہیں آکھئے بے شک اساں ایں وستی آلیں کوں ہلاک کرݨ والے ہیں بے شک ایں وستی دلے ظالم ہن۔

قَالَ اِنَّ فِيْهَا لُوْطًا ۚ قَالُوْا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فِيْهَا ۫ لَنُنَجِّيَنَّهٗ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۫ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اوں آکھئے بے شک اوندے وچ لوط وی ہے انہیں آکھئے اساں بہوں جاݨدے ہیں جو کوݨ اوندے وچ اساں ضرور اونکوں تے اوندے گھر والیں کوں بچا گھنسوں سوائے اوندی زال دے او پچھو رہݨ والیں وچ ہے۔

وَلَمَّآ اَنْ جَآءَتْ رُسُلُنَا لُوْطًا سِيْٓءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَّقَالُوْا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ ۫ اِنَّا مُنَجُّوْكَ وَاَهْلَكَ اِلَّا امْرَاَتَكَ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جیلھے ساݙے قاصد لوط دو آئن تے اونکوں چنگا نئیں لگیا تے انہیں نال اوندا دِل تنگ تھئے تے (فرشتیں) آکھئے توں نہ ݙر تے نہ مونجھا تھی بے شک اساں تیکوں تے تیݙے گھر آلیں کوں بچا گھنسوں سوائے تیݙی زال دے او پچھو رہݨ والیں وچ ہے۔

اِنَّا مُنْزِلُوْنَ عَلٰٓى اَهْلِ هٰذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ بے شک اساں ایں وستی آلیں تے آسمان تو عذاب لہاوݨ والے ہیں ایں وجہ نال جو او نافرمانی کریندے ہن۔

وَلَقَدْ تَّرَكْنَا مِنْهَآ اٰيَةًۢ بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا نشان چھوڑ ݙتے۔

وَاِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ۙ فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَلَا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے مدین دو اوندے بھرا شعیب کوں بھیجئے اوں آکھئے اے میݙی قوم اللہ دی عبادت کرو تے آخرت دے ݙینہہ دی امید رکھو تے زمین وچ گیڑ گھتݨ کیتے نہ پھرو۔

فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوْا فِىْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ انہیں اونکوں جھٹلا ݙتے تے انہیں کوں کمبا ݙیوݨ والے (دھوئیں امب) عذاب پکڑ گھدے تے او اپݨے گھریں وچ گوݙیں دے بھر ݙھہ ڳئین۔

وَعَادًا وَّثَمُوْدَا۠ وَقَدْ تَّبَيَّنَ لَكُمْ مِّنْ مَّسٰكِنِهِمْ ۫ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَكَانُوْا مُسْتَبْصِرِيْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے عاد تے ثمود دی رہݨ دیاں جہیں دے متعلق تہاکوں کھول کے ݙسیے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے عمل سوہݨے کرکے ݙکھائن تے انہیں کوں سدھی راہ

کنیں روک ڈتے سی تے او ایں گال کوں چنگی طراں سمجھدے ہن۔

وَقَارُوْنَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ ۚ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مُّوْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ وَمَا كَانُوْا سٰبِقِيْنَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم گدھے تے او عذاب کنیں بچ نہ سگئے۔

فَكُلًّا اَخَذْنَا بِذَنْۢبِهٖ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَسَفْنَا بِهِ الْاَرْضَ ۚ وَمِنْهُمْ مَّنْ اَغْرَقْنَا ۚ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ اساں ہر ہک کوں اوندے گناہ دی وجہ نال پکڑیئے انہیں وچوں کجھ تے اساں پتھریں دا مینہ وسائے تے کجھ لوکیں کوں کہیں بے عذاب پکڑیئے تے کجھ لوکیں کوں اساں ملک وچ ذلیل کر ڈتے تے کجھ کوں اساں غرق کر ڈتے اللہ انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا اے آپ اپنے اتے ظلم کریندے ہن۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوْتِ ۖ اِتَّخَذَتْ بَيْتًا ۚ وَاِنَّ اَوْهَنَ الْبُيُوْتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوْتِ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ تے جیرھے لوکیں اللہ دے سوا بے سنگتی بنائن انہیں دی مثال ڈانہور دی ہے او گھر بنیندے تے ساریں کنیں کمزور گھر ڈانہور دا ہوندے جے او جانڈے ہوون۔

اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مِنْ شَيْءٍ ۗ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿٤٣﴾

۴۳۔ بے شک اللہ سئیں اونکوں جانڈے جینکوں او اللہ دے سوا سڈیندن تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ ۚ وَمَا يَعْقِلُهَآ اِلَّا الْعٰلِمُوْنَ ﴿٤٤﴾

۴۴۔ تے اے مثالائن جیرھیاں اساں لوکیں کیتے بیان کریندے ہیں تے سوائے عالمیں دے بیا کوئی انہیں کوں نئیں سمجھدا۔

خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۗ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٤٥﴾

۴۵۔ اللہ سئیں آسمان تے زمین حق نال بݨائن تے بیشک ایندے وچ مومنیں کیتے نشانی۔

أُتْلُ مَآ اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَ اَقِمِ الصَّلٰوةَ ؕ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَآءِ وَ الْمُنْكَرِ ؕ وَ لَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ ؕ وَ اللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ۝۴۵

۴۶ ۔ توں پڑھ جو تیکوں کتاب وحی کیتی گئی ہے تے نماز جماعت نال پڑھ بے شک نماز بے حیائی تے برائی کنیں رکیندی ہے تے اللہ دا ذکر سب کنیں وڈا ہے ۔ تے جو تساں کریندے ہو اللہ جاندے ۔

وَ لَا تُجَادِلُوْٓا اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ ۖ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ وَ قُوْلُوْٓا اٰمَنَّا بِالَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَ اِلٰهُنَا وَ اِلٰهُكُمْ وَاحِدٌ وَّ نَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ۝۴۶

۴۷ ۔ تے اہل کتاب نال چنگی گالہیں نال بحث کیتی کرو سوائے انہیں وچوں ظالمیں دے تے آکھو اساں ایمان آندے جو ساڈو لہایا گئے تے جو تہاڈو لہایا گئے تے ساڈا تے تہاڈا معبود ہکو ہے ۔ تے اساں اوندے فرمانبردار ہیں ۔

وَ كَذٰلِكَ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ ؕ فَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۚ وَ مِنْ هٰٓؤُلَآءِ مَنْ يُّؤْمِنُ بِهٖ ؕ وَ مَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الْكٰفِرُوْنَ ۝۴۷

۴۸ ۔ تے ایویں اساں تیکوں کتاب لہائی ہے تے جنہیں کوں اساں کتاب ڈتی ہے او اونکوں منیندن انہیں وچوں کجھ ہن جیرھے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار محض کافر کریندن ۔

وَ مَا كُنْتَ تَتْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَّ لَا تَخُطُّهٗ بِيَمِيْنِكَ اِذًا لَّارْتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ۝۴۸

۴۹ ۔ تے ایں کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا ہانویں تے نہ سجے ہتھ نال لکھدا ہانویں نہ تے جھٹلاوݨ والے شک وچ پئے ونجن ہا ۔

بَلْ هُوَ اٰيٰتٌۢ بَيِّنٰتٌ فِيْ صُدُوْرِ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ ؕ وَ مَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ۝۴۹

۵۰ ۔ اصل وچ اے تے کھلیاں آیتاں ہن انہیں لوکیں دے دلیں وچ جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا انکار محض ظالم ہی کریندن ۔

وَ قَالُوْا لَوْ لَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَ اِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۵۰

۵۱ ۔ تے او آہدن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی نشان کیوں نئیں لہایا گیا توں آکھ نشان تے محض اللہ دے کول ہن میں تاں صرف کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں ۔

اَوَ لَمْ يَكْفِهِمْ اَنَّآ اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ يُتْلٰى عَلَيْهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَّ ذِكْرٰى لِقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ۝۵۱ ع

۵۲ ۔ کیا انہیں کیتے اے کافی نہیں جو اساں تیڈے اُتے کتاب لہائی ہے انہیں تے پڑھی ویندی ہے ایندے وچ مومنیں کیتے رحمت تے یاد دہانی ہے ۔

قُلْ كَفٰى بِاللّٰهِ بَيْنِيْ وَ بَيْنَكُمْ شَهِيْدًا ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ؕ وَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَ كَفَرُوْا

۵۳ ۔ توں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی گواہ ہے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او جاندے

بِاللّٰهِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۵۳﴾

تے جیرھے کوڑ کوں منیندن تے اللہ دا انکار کریندن ایسے لوک گھاٹے وچ ہن ۔

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَلَوْلَآ اَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَآءَهُمُ الْعَذَابُ ؕ وَلَيَاْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴ ۔ او تیں کنیں عذاب جلدی منگدن تے جے عذاب دا وقت مقرر نہ ہوندے ہا تے انہیں کنیں عذاب آ ونجے ہا تے ہݨ وی انہیں تے ضرور ہݨ اچݨ گھت اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی ۔

يَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالْعَذَابِ ؕ وَاِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيْطَةٌ ۢ بِالْكٰفِرِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵ ۔ تے او تیں کنیں عذاب جلدی منگدن بے شک دوزخ کافریں کوں تباہ کرݨ والی ہے ۔

يَوْمَ يَغْشٰهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَيَقُوْلُ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶ ۔ تے جڈاں عذاب انہیں کوں اتوکنیں وی تے پیریں دے تلو وی ولھیٹ گھنسی تے (اللہ) آکھسی ہݨ جو تساں کریندے ہاوے اوندی سزا چکھو ۔

يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ اَرْضِيْ وَاسِعَةٌ فَاِيَّايَ فَاعْبُدُوْنِ ﴿۵۷﴾

۵۷ ۔ اے میڈے بندو جیرھے ایمان گھن آئے او بے شک میڈی زمین کھلی ہے تساں میڈی ہی عبادت کرو ۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَآئِقَةُ الْمَوْتِ ۫ ثُمَّ اِلَيْنَا تُرْجَعُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸ ۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھݨے ول تساں ساڈو ولائے ویسو ۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ نِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹ ۔ تے جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن اساں ضرور انہیں کوں بہشت وچ ماڑیاں ڈیسوں جنیدے تلے نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے او اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے چنگے کم کرݨ والیں دا کینجھا چنگا بدلہ ہے ۔

الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰ ۔ جنہیں صبر کیتے تے اپݨے رب تے بھروسہ کیتے ہن

وَكَاَيِّنْ مِّنْ دَآبَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا ۖ اَللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَاِيَّاكُمْ ۖ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۶۱﴾

۶۱ ۔ تے کتنے سارے جانورن او اپݨے رزق چاتی کائنیں ودے ۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے تے تہاکوں وی تے او سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے ۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُوْلُنَّ

۶۲ ۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو زمیں تے آسماناں کیں پیدا کیتے تے سجھ تے چندر کوں کم وچ لائے سی

اللّٰهُ ۚ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ۝

تے اوضرور آکھسن اللہ دل او کڈے پھیرے ویندن۔

اَللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ۚ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝

۶۲۔ اللہ اپنڑے بندیں وچو جنیدے اتے چاہندے رزق وسیع کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ ہر شئے کوں نہوں جانڑن والا ہے۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ نَّزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ مِنْۢ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ۝

۶۳۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو کیں جھڑ کنیں مینہ وسائے تے زمین دے بر تھیونڑ دے بعد اونکوں کیں آباد کیتے تے اوضرور آکھسن اللہ توں آکھ سب سچاں صفتاں اللہ دیائن تے اصل اکثر انہیں وچو عقل نہیں کریندے۔

وَمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا لَهْوٌ وَّلَعِبٌ ۚ وَاِنَّ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ۝ فَاِذَا رَكِبُوْا فِي الْفُلْكِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۚ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ اِذَا هُمْ يُشْرِكُوْنَ ۝

۶۵۔ تے اے دنیا محض کھیڈ تماشا ہے تے آخرت دا گھر ہی اصل زندگی ہے جے او جانڑدے ہوون۔

۶۶۔ جیرھے ویلھے او بیڑی تے چڑھدن اوں ویلھے اپنی فرمانبرداری کوں اللہ کیتے خاص کریندے ہوئیں دعا منگدن تے جیرھے ویلھے انہیں کوں اساں سکی زمین تے بچا گھندے ہیں تے ہوں ویلھے شرک کرنڑ پئے ویندن۔

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۚۙ وَلِيَتَمَتَّعُوْا ۗ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ۝

۶۷۔ تاں جو انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے تے فائدہ اٹھاون تے اوضرور جان گھنن۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا اٰمِنًا وَّيُتَخَطَّفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۭ اَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ يَكْفُرُوْنَ ۝

۶۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اساں حرم کوں امن دی جا بنائے لوک اوندے چودھاروپریں کر ڈتے ویندن کیا او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهٗ ۭ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝

۶۹۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھیندے یا سچ کوں اوندے آونڑ تے جھٹلیندے کیا دوزخ وچ کافریں دا ٹھکانہ نہیں۔

وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

۷۰۔ تے جیرھے لوک ساڈی راہ وچ کوشش کریندن تے اساں انہیں کوں اپنا رستہ ضرور ڈکھلیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال ہے۔

سورۃ روم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۱ آیتاں تے ۶ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ بہوں جانداں ۔

غُلِبَتِ الرُّوْمُ ③

۳۔ روم ہیٹھا تھی گئے ۔

فِيْٓ اَدْنَى الْاَرْضِ وَهُمْ مِّنْۢ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُوْنَ ④

۴۔ او رحلی زمین وچ تے او ہیٹھے تھیوݨ دے بعد ضرور ڈباڈے تھیسن

فِيْ بِضْعِ سِنِيْنَ ۬ؕ لِلّٰهِ الْاَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْۢ بَعْدُ ؕ وَيَوْمَئِذٍ يَّفْرَحُ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑤

۵۔ کجھ سالیں بعد پہلے وی تے پچھیں وی حکومت اللہ دی ہے تے اوں ڈہاڑے مومن خوش ہوسن ۔

بِنَصْرِ اللّٰهِ ؕ يَنْصُرُ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑥

۶۔ اللہ دی مدد کنیں او مدد کریندے جنیدی چاہندے تے او غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔

وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ وَعْدَهٗ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ⑦

۷۔ اللہ دا وعدہ ہے تے اللہ اپݨے وعدے دی خلاف ورزی نہیں کریندا تے اصل بہوں سارے لوک جاندے نہیں ۔

يَعْلَمُوْنَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۖۚ وَهُمْ عَنِ الْاٰخِرَةِ هُمْ غٰفِلُوْنَ ⑧

۸۔ او دنیاوی زندگی دے ظاہر کوں جاݨدن تے آخرت کنیں او غافلن ۔

اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۫ مَا خَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ النَّاسِ بِلِقَآئِ رَبِّهِمْ لَكٰفِرُوْنَ ⑨

۹۔ کیا انہیں اپݨے دل وچ سوچا نئیں جو اللہ سیئں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار حکمت نال تے مقرر وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک بہوں سارے لوک اپݨے رب دی ملاقات دے انکاری ان ۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْٓا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَثَارُوا الْاَرْضَ وَعَمَرُوْهَآ اَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوْهَا وَجَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ ؕ فَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلٰكِنْ

۱۰۔ کیا او زمین وچ ٹرئیے نہیں جو ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھئے او انہیں کنیں زیادہ طاقت والے ہن تے انہیں زمین کوں پٹیا (ہل وہائے) تے انہیں کنیں زیادہ آباد کیتے نیں تے انہیں کنیں رسول دلیلاں گھن

كَانُوْٓا اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُوْنَ ۝١٠

کے آئن تے اللہ سئیں انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا تے اصل او اپنے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوا السُّوْٓاٰۤى اَنْ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَكَانُوْا بِهَا يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝١١

۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیں بُرے کم کیتن تے اللہ دی آیات دا انکار کیتے تے اونہے اُتے مذاق کریندے ہن انہیں دا انجام بُرا تھئے۔

اَللّٰهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝١٢

۱۲۔ اللہ سئیں مخلوق کوں منڈھ کنیں بݨیندے تے ولا ولا اوں بݨیندے تے تساں ہوندو ولائے ویسو۔

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُوْنَ ۝١٣

۱۳۔ تے جیرھے ڈینہہ قیامت اوسی مجرم اوں ڈینہہ نا امید تھی ویسن۔

وَلَمْ يَكُنْ لَّهُمْ مِّنْ شُرَكَآئِهِمْ شُفَعٰٓؤُا وَكَانُوْا بِشُرَكَآئِهِمْ كٰفِرِيْنَ ۝١٤

۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچوں کوئی انہیں دا سفارشی نہ ہوسی تے او اپنے شریکیں دا انکار کریسن۔

وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّتَفَرَّقُوْنَ ۝١٥

۱۵۔ تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ او انجانج تھی ویسن۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَهُمْ فِيْ رَوْضَةٍ يُّحْبَرُوْنَ ۝١٦

۱۶۔ جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں انہیں کوں باغ وِچ خوش کیتا ویسی۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَلِقَآئِ الْاٰخِرَةِ فَاُولٰٓئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ۝١٧

۱۷۔ تے جنہیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں تے آخرت دے ڈینہہ دی ملاقات کوں جھٹلائے او عذاب وِچ حاضر کیتے ویسن۔

فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ حِيْنَ تُمْسُوْنَ وَحِيْنَ تُصْبِحُوْنَ ۝١٨

۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کرو جیلھے سجھ ہوئے تے جیلھے فجر ہووے۔

وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيًّا وَّحِيْنَ تُظْهِرُوْنَ ۝١٩

۱۹۔ آسمانیں تے زمین وِچ ہوندیاں صفتاں ہن تے ڈوپارھیں دے بعد تے ڈوپارھیں کوں وی۔

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۗ وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ۝٢٠

۲۰۔ او جیندے کوں موئے کنیں تے مردے کوں جیندے کنیں پیدا کریندے تے زمین دے برتھیون دے بعد آباد کریندے تے تساں ایویں کڈھیے ویسو۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ اِذَآ اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اوندے نشانیں وچوں ہک اے وی ہے جو اوں تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے ول تساں بشر بݨ کے زمین وچ کھنڈ ویندے ہو۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِّتَسْكُنُوْٓا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَّوَدَّةً وَّرَحْمَةً ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے اوندے نشانیں وچوں اے وی ہے جو اوں تہاڈی جنس وچوں تہاڈی خاطر جوڑے بݨائے تاں جو تساں انہیں کنیں آرام گھنو تے تہاڈے درمیان محبت دا رشتہ بݨائس تے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافُ اَلْسِنَتِكُمْ وَاَلْوَانِكُمْ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّلْعٰلِمِيْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے اوندے نشانیں وچوں ہے جو آسمانیں تے زمین کو بݨائس تے تہاڈی زبانیں تے رنگیں وچ وی اختلاف ستے بے شک ایندے وچ جاݨݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ مَنَامُكُمْ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاۗؤُكُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ رات کوں تہاڈا سمݨ تے ݙینہہ کوں تے اوندا فضل گولݨ دی اوندے (اللہ دے نشانیں وچوں ہے بے شک ایندے وچ سݨݨ والی قوم کیتے وݙے نشانن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ يُرِيْكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَّطَمَعًا وَّيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً فَيُحْيٖ بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوندے نشانیں وچوں اے وی ہے جو او تہاکوں بجلی ݙر تے طمع دی خاطر ݙکھلیندے تے جھڑ کنیں مینہہ وسیندے ول اوندے نال زمین دے مُنج تھیوݨ دے بعد وسوں کریندے بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ تَقُوْمَ السَّمَاۗءُ وَالْاَرْضُ بِاَمْرِهٖ ۭ ثُمَّ اِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً ڰ مِّنَ الْاَرْضِ ڰ اِذَآ اَنْتُمْ تَخْرُجُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اوندے نشانیں وچوں اے وی ہے جو آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھئے تے ول جڈاں او تہاکوں زمین کنیں سݙ مریسی اوہیں ویلھے نکل اوسو۔

وَلَهٗ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ كُلٌّ لَّهٗ قٰنِتُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا ہے تے

سارے اوندے فرمانبردار ن ۔

وَهُوَ الَّذِيْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهٗ وَهُوَ اَهْوَنُ عَلَيْهِ ۭ وَلَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلٰى فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اوہو ہے جیں مخلوق دا منڈھ بدھے ول اونکوں ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے بہوں سوکھا ہے آسمانیں تے زمین وچ اوندی شان سبھ کنیں اُچی ہے تے او غالب تے بہوں سیاݨا ہے ۔

ضَرَبَ لَكُمْ مَّثَلًا مِّنْ اَنْفُسِكُمْ ۭ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ اَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاۗءَ فِيْ مَا رَزَقْنٰكُمْ فَاَنْتُمْ فِيْهِ سَوَاۗءٌ تَخَافُوْنَهُمْ كَخِيْفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۭ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ او تہاڈی جنس دی مثال تہاکوں ڈیندے کیا جنیدے اُتے تہاڈے سجے ہتھ مالک تھیندن اوندے وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ہے تساں اوندے وچ برابر ہوندے ہو تساں انہیں کنیں ایویں ڈردے ہو جیویں اپݨے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اساں ایویں آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْٓا اَهْوَاۗءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ فَمَنْ يَّهْدِيْ مَنْ اَضَلَّ اللّٰهُ ۭ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اصل ظالمیں علم دے بغیر اپݨی خواہشات دی پیروی کیتی ہے تے جنیکوں اللہ گمراہ کرے اونکوں سدھا راہ کون ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی امدادی کائے نئیں۔

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ حَنِيْفًا ۭ فِطْرَتَ اللّٰهِ الَّتِيْ فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا ۭ لَا تَبْدِيْلَ لِخَلْقِ اللّٰهِ ۭ ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ ڎ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ توں اپݨی توجہ پورے طور تے دین دو پھیر ڈے اوندے وچ ڈِنگ نہ ہووے اللہ دی فطرتِ جنیدے اتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا اے قائم رہݨ والا دین تے اصل بہوں سارے لوک جاݨدے نہیں

مُنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ وَاتَّقُوْهُ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَلَا تَكُوْنُوْا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ اوندو جھکو تے اوں کنیں ڈردو تے نماز جماعت نال پڑھو تے مشرک نہ بݨو۔

مِنَ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا شِيَعًا ۭ كُلُّ حِزْبٍۢ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ جنہیں اپݨے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے ٹولیں وچ ونڈیج گئین تے ہر ٹولہ جو اوں کنیں ہے اوندے اُتے خوش۔

وَاِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُّنِيْبِيْنَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَآ اَذَاقَهُمْ مِّنْهُ رَحْمَةً اِذَا فَرِيْقٌ مِّنْهُمْ بِرَبِّهِمْ

۳۴۔ تے جڈاں لوکیں کوں ڈکھ ہلدے او اپݨے رب کوں جھکدے ہوئیں سڈیندن تے جیلھے او

يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۴﴾

انہیں تے رحمت کریندے ہوں ویلھے ہک گروہ اپنڑے رب نال شرک کرنڑ پئے ویندے۔

لِيَكْفُرُوْا بِمَآ اٰتَيْنٰهُمْ ۭ فَتَمَتَّعُوْا ۪ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تاں جو او ندا انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈِتے ہنڑ تساں (تھوڑا) فائدہ چا ڈ تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

اَمْ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطٰنًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوْا بِهٖ يُشْرِكُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ یا اساں انہیں تے کوئی دلیل لہائی ءِ جیرھی انہیں نال او گالہیں کریندی ءِ جیرھیاں (شرک دیاں) پے کریندن۔

وَاِذَآ اَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوْا بِهَا ۭ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ اِذَا هُمْ يَقْنَطُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے جیلھے انسانیں کوں اساں رحمت چکھاوں او اوندے اتے اکڑ بیج ویندن تے جے انہیں کوں مصیبت پوے اوندی وجہ نال جو انہیں دے ہتھیں اگو بھیجے او ہوں ویلھے نا امید تھی ویندن۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نئیں جو بے شک اللہ جنیدے کیتے چاہندے اوندے کیتے رزق کھلا کر ڈیندے تے تنگ کریندے بے شک ایندے وچ منڑ والی قوم کیتے نشانین۔

فَاٰتِ ذَا الْقُرْبٰى حَقَّهٗ وَالْمِسْكِيْنَ وَابْنَ السَّبِيْلِ ۭ ذٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ يُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ ۡ وَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ توں اپنڑے سکیں کوں تے مسکینیں کوں تے مسافر کوں اوندا حق ڈے اے چنگا ءِ انہیں کیتے جیرھے اللہ دی توجہ تے رضا چاہندن تے ایہے لوک کامیاب تھیونڑ والن۔

وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ رِّبًا لِّيَرْبُوَا۟ فِيْٓ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوْا عِنْدَ اللّٰهِ ۚ وَمَآ اٰتَيْتُمْ مِّنْ زَكٰوةٍ تُرِيْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْمُضْعِفُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جیرھا ربیہ تساں سود گھننڑ کیتے مال ڈیندے ءِ تاں جو لوکیں دے مال وچ ودھے تے او اللہ دے نزدیک نہیں ودھدا تے جیرھا مال اللہ دی رضا کیتے زکاۃ وچ ڈیندے ءِ ایہے لوکن جیرھے اپنڑا مال ودھیندے پین

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ

۴۱۔ اللہ او ہوءِ جیں تہاکوں پیدا کیتے ول

يُحْيِيْكُمْ ۭ هَلْ مِنْ شُرَكَاۗىِٕكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ؀۴۱ ع

تہاکوں رزق ڈِتس ول تہاکوں مریسی تے ول زندہ کریسی کیا تہاڈے شریکیں وچوں کوئی ہے جیرھا انہیں وچو کوئی کم کرے او پاک ہے تے انہیں دے شرک کنیں بہوں اُچا ہے۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيْقَهُمْ بَعْضَ الَّذِيْ عَمِلُوْا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ؀۴۲

۴۲۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ نال زمین وچ تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی سزا ڈیوے تاں جو او ول آون۔

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلُ ۭ كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِيْنَ ؀۴۳

۴۳۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرو تے ڈیکھو انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھے پہلے ہن جنہیں وچو بہوں سارے مشرک ہن۔

فَاَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّيْنِ الْقَيِّمِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ يَوْمَىِٕذٍ يَّصَّدَّعُوْنَ ؀۴۴

۴۴۔ توں اپنٹی توجہ کوں قائم رہنڑ والے دین دو پھیر ڈے ایں کنیں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرھا ٹلدا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوجھے کنیں انج تھی ویسن۔

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُوْنَ ؀۴۵

۴۵۔ جیرھا کفر کریسی اوندی سزا اونکوں ملسی تے جیرھا نیک عمل کریسی تے او اپنٹے فائدے کیتے تیاری کریندا پئے۔

لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْ فَضْلِهٖ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْكٰفِرِيْنَ ؀۴۶

۴۶۔ تاں جو او مومنیں کوں تے نیک عمل کرنڑ والیں کوں اپنٹے فضل نال بدلہ ڈیوے بے شک او کافریں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنْ يُّرْسِلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرٰتٍ وَّلِيُذِيْقَكُمْ مِّنْ رَّحْمَتِهٖ وَلِتَجْرِيَ الْفُلْكُ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ؀۴۷

۴۷۔ تے اوندی آیات وچو اے وی ہے جو او ہوائیں کوں خوش خبری بنٹا کے پھیندے تاں جو تہاکوں اپنٹی رحمت دا مزا چکھاوے تے بیڑیاں اوندے حکم نال چلنڑ تے تاں جو تساں اوندا فضل گولو تے شکر ادا کرو۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا اِلٰى قَوْمِهِمْ فَجَاۗءُوْهُمْ

۴۸۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں انہیں دی

بِالْبَيِّنٰتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا ۭ وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۴۷﴾

قوم وچ رسول بھیجے او انہیں کنیں کھلیاں دلیلاں گھن کے آئے تے ول اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھدے تے مومنیں دی مدد ساڈے اُتے فرض ہائی۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَيَبْسُطُهٗ فِي السَّمَاۗءِ كَيْفَ يَشَاۗءُ وَيَجْعَلُهٗ كِسَفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلٰلِهٖ ۚ فَاِذَآ اَصَابَ بِهٖ مَنْ يَّشَاۗءُ مِنْ عِبَادِهٖٓ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ اللہ ہی ہے جیرھا ہوائیں بھیجیندے تے او بادل چیندین تے اونکوں آسمان تے پھیلا ڈیندے جیویں چاہندے تے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیندے تے توں ڈیہدیں جو مینہہ اوندے وچوں نکلدے تے خدا اپنے بندیں وچوں جنیدے اُتے چاہندے مینہہ وسیندے تے اوہوں ویلھے خوش تھی ویندن۔

وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُّنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِّنْ قَبْلِهٖ لَمُبْلِسِيْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے اوں کنیں پہلے جو او انہیں تے وسے ہا او نا امید تھی گئے ہن۔

فَانْظُرْ اِلٰٓى اٰثٰرِ رَحْمَتِ اللّٰهِ كَيْفَ يُـحْيِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۭ اِنَّ ذٰلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ کیویں او بنجر زمین کوں وسوں کریندے بے شک او مردے کوں جنیدا کرݨ والا ہے تے او ہر شئے تے قادر۔

وَلَىِٕنْ اَرْسَلْنَا رِيْحًا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًّا لَّظَلُّوْا مِنْۢ بَعْدِهٖ يَكْفُرُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے جے اساں ہوا گھلاؤں تے او (ڑ(ھ کوں) پیلا پیلا ڈیکھن تے اوندے بعد او اونداں انکار کرݨ پئے ویسن۔

فَاِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْمَوْتٰى وَلَا تُسْمِعُ الصُّمَّ الدُّعَاۗءَ اِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ تے توں بے شک مُردیں کوں نوھیں سُݨوا سگدا تے بوڑیں کوں الا نوھیں سُݨوا سگدا جیلھے او کنڈ ولا کے پھر ونجن۔

وَمَآ اَنْتَ بِهٰدِ الْعُمْيِ عَنْ ضَلٰلَتِهِمْ ۭ اِنْ تُسْمِعُ اِلَّا مَنْ يُّؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۵۳﴾ ع

۵۴۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں سدھے راہ تے نوھیں آن سگدا تے توں محض اونکوں گال سُݨوا سگدیں جیرھے ساڈی آیات کوں منیندن تے او مسلمان ہن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ ضُؔعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ

۵۵۔ اللہ او ہے جیں تہاکوں کمزوری کنیں بݨائے

ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْۢ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَّ شَيْبَةً ؕ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۚ وَ هُوَ الْعَلِيْمُ الْقَدِيْرُ ﴿۵۴﴾

ستے کمزوری دے بعد ولا طاقت ڈتی اِس تے ولا طاقت دے بعد کمزوری ڈتی اِس تے پڑھیپا دی او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جانڑ والا تے قادر ہِ۔

وَ يَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُوْنَ ۙ۬ مَا لَبِثُوْا غَيْرَ سَاعَةٍ ؕ كَذٰلِكَ كَانُوْا يُؤْفَكُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶ ۔ تے جڈاں قیامت آوسی مجرم قسماں چیسن جو او محض ہک گھڑی رہ گیئن او اویں وِپلیاں گالیں کریندن۔

وَ قَالَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ وَ الْاِيْمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ اِلٰى يَوْمِ الْبَعْثِ ؗ فَهٰذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ لٰكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۷ ۔ تے جنھیں کوں علم تے ایمان ڈتا گیا ہا آہدن جو تساں اللہ دے علم وِچ قیامت دے ڈینہہ تیں رہ گئے ہِ تے اے قیامت تے اٹھنڑ دا ڈینہہ تے تساں اصلو نہ جانڑدے ہاوے۔

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَعْذِرَتُهُمْ وَ لَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸ ۔ تے اوں ڈینہہ ظالمیں کوں انہیں دا عذر فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں درساں دے کولوں آونڑ ڈتا ویسی۔

وَ لَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ ؕ وَ لَئِنْ جِئْتَهُمْ بِاٰيَةٍ لَّيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُوْنَ ﴿۵۸﴾

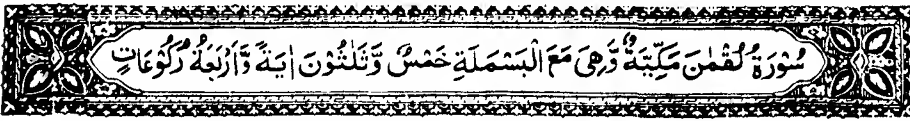
۵۹ ۔ تے اساں اِیں قرآن وِچ لوکیں کیتے ہر حقیقت بیان کر ڈِتی ہِ تے جے توں انہیں دو کوئی نشان گھن آویں تے کافر ضرور آکھسن جو تساں کوڑیاں گالیں ڈسیندے ہِو۔

كَذٰلِكَ يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۵۹﴾

۶۰ ۔ ایویں اللہ سیئں مہر کر ڈیندے انہیں دے دِلیں تے جیڑھے جانڑدے نہیں۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ لَا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذِيْنَ لَا يُوْقِنُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱ ۔ تے توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہِ تے جیڑھے یقین نئیں کریندے او تیکوں دوکھا ڈے کے اپنْی جا کنیں ہٹا نہ ڈیون۔

سورۃ لقمان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۵ آیتاں تے ۴ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ⓵

۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓ ⓶

۲۔ میں اللہ بہوں جاݨداں۔

تِلْكَ اٰيٰتُ الْكِتٰبِ الْحَكِيْمِ ⓷

۳۔ اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتائن۔

هُدًى وَّ رَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِيْنَ ⓸

۴۔ تے نیکی کرݨ والیں کیتے ہدایت تے رحمت ہن۔

الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَ يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ هُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ يُوْقِنُوْنَ ⓹

۵۔ جیرھے لوک نماز باجماعت پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھیندن۔

اُولٰٓئِكَ عَلٰى هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ وَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ⓺

۶۔ ایجھے لوک اپݨے رب کنیں ہدایت تے ہن تے ایجھے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

وَ مِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْتَرِيْ لَهْوَ الْحَدِيْثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَّ يَتَّخِذَهَا هُزُوًا ؕ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⓻

۷۔ تے کجھ لوک اتھجے وی ہن جیرھے بے ہودہ گالھیں مُل گھندن تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے نال مشکریاں کرن ایجھے لوکن جنہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب ہے۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا وَلّٰى مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا كَاَنَّ فِيْٓ اُذُنَيْهِ وَقْرًا ۚ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ⓼

۸۔ تے جیلھے اوندے اتے ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سݨایاں ویندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر گھندے جیویں اوں انیکوں سݨیا ای نہیں جیویں اوندے ڈوہیں کن بوڑن تے توں انہیں کوں ڈکھ آلے عذاب دی خبر ڈے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتُ النَّعِيْمِ ⓽

۹۔ بے شک مومن تے چنگے کم کرݨ والیں کیتے نعمت والے باغن۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ وَعْدَ اللّٰهِ حَقًّا ؕ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⓾

۱۰۔ انہیں وچ ہمیشہ رہسن اللہ دا وعدہ سچا ہے تے

او غالب تے بہوں سیانا ہے۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَاَلْقٰى فِى الْاَرْضِ رَوَاسِىَ اَنْ تَمِيْدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيْهَا مِنْ كُلِّ دَآبَّةٍ ۭ وَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيْمٍ ⑪

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تھمبیں دے پیدا کیتس جیویں تساں انہیں کوں ڈیہدے او تے زمین وچ پہاڑ پورین سی تاں جو تساں تے زمین بھوئیں امب وچ پھس نہ ونجو تے اوندے وچ ہر طرحاں دے جانور کھنڈ اُتنی تے اساں آسمان کنیں مینہ وسائے تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔

هٰذَا خَلْقُ اللّٰهِ فَاَرُوْنِىْ مَاذَا خَلَقَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ۭ بَلِ الظّٰلِمُوْنَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ⑫

۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو خدا دے سوا انھیں پیدا کیتے اصل ظالم کھلی کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا لُقْمٰنَ الْحِكْمَةَ اَنِ اشْكُرْ لِلّٰهِ ۭ وَمَنْ يَّشْكُرْ فَاِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ حَمِيْدٌ ⑬

۱۳۔ تے اساں لقمان کوں سنٹپ ڈِتا ہا جو توں اللہ دا شکر کر تے جیرھا شکر کریندے او محض اپنٹے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری کریسی تے بے شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ہے۔

وَاِذْ قَالَ لُقْمٰنُ لِابْنِهٖ وَهُوَ يَعِظُهٗ يٰبُنَىَّ لَا تُشْرِكْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيْمٌ ⑭

۱۴۔ تے جڈاں لقمان اپنٹے پتر کوں آکھئے تے او اوں کوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا شریک نہ بنٹا بے شک شرک وڈا ظلم ہے۔

وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ ۚ حَمَلَتْهُ اُمُّهٗ وَهْنًا عَلٰى وَهْنٍ وَّفِصٰلُهٗ فِىْ عَامَيْنِ اَنِ اشْكُرْ لِىْ وَلِوَالِدَيْكَ ۭ اِلَىَّ الْمَصِيْرُ ⑮

۱۵۔ تے اساں انسان کوں اے وصیت کیتی ہے جو اپنٹے پیو مادا شکر ادا کرے اوندی ما اونکوں ہک کمزوری دے بعد بی کمزوری وچ چاتس تے اوندا کھیر چھڑاونٹ ڈو سالیں وچ (وی احسان ہا) تے تساں میڈو ولنٹے۔

وَاِنْ جَاهَدٰكَ عَلٰٓى اَنْ تُشْرِكَ بِىْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ ۙ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِى الدُّنْيَا مَعْرُوْفًا ۡ وَّاتَّبِعْ سَبِيْلَ مَنْ اَنَابَ اِلَىَّ ۚ ثُمَّ اِلَىَّ مَرْجِعُكُمْ

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرنٹ کیتے مجبور کرن جنیدا تیکوں علم کا ہے نئیں تے توں انہیں دا آکھنٹ نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

فَاُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۵﴾

کر تے اوندی راہ تے ٹر جیڑھا میڈو جھکدے ول میڈو تساں ولنڑے ول میں تہاکوں ڈسیساں جو تساں کم کریندے ہو۔

يٰبُنَيَّ اِنَّهَآ اِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِيْ صَخْرَةٍ اَوْ فِي السَّمٰوٰتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَاْتِ بِهَا اللّٰهُ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ اے میڈے پُتر بے شک جے رائی دے دانے دے برابر وی نیکی ہووے تے او بھانویں پتھر وچ یا آسمانیں تے زمین وچ پئی ہووے اللہ سئیں اونکوں ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سئیں نِکی کنیں نِکی گال کوں جانڑن والا تے خبردار۔

يٰبُنَيَّ اَقِمِ الصَّلٰوةَ وَاْمُرْ بِالْمَعْرُوْفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلٰي مَآ اَصَابَكَ ۭ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ اے میڈے پُتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے تے برائی کنیں روک تے جو تکلیف تیکوں آوے اوندے اتے صبر کر بے شک اے وڈے ہمت دا کم۔

وَلَا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرٍ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلھاں نہ پُھلا تے زمین وچ اکڑ کے نہ ٹُر بے شک اللہ سئیں اکڑیجنڑ آلے کوں تے وڈائی کرنڑ والے کوں پسند نہیں کریندا۔

وَاقْصِدْ فِيْ مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ ۭ اِنَّ اَنْكَرَ الْاَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيْرِ ﴿۱۹﴾ ع

۲۰۔ تے اپنڑی ٹور کوں نہ تکھا کر تے نہ مٹھا تے اپنڑے اَلا کوں جھکا رکھ بے شک ساریں کنیں گندا اَلا گڈھادا ہینگنڑ۔

اَلَمْ تَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهٗ ظَاهِرَةً وَّبَاطِنَةً ۭ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّلَا هُدًى وَّلَا كِتٰبٍ مُّنِيْرٍ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سئیں آسمانیں تے زمین دی ہر شئے کوں تہاڈی خدمت وچ لا ڈتے تے تہاڈے اتے ظاہر تے لکیاں ہویاں نعمتاں پائی آلی کار دہاڑتنسی تے کجھ لوک اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّبِعُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَتَّبِعُ

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا ونجے جو تساں اوندے

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ۚ اَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطٰنُ يَدْعُوْهُمْ اِلٰى عَذَابِ السَّعِيْرِ ﴿۲۲﴾

استے ٹرو جو اللہ سیئں لہائے تے او آہدن گال اسے ہے اساں اوندے استے ٹرسوں جنیدے استے اساں پیو ڈاڈے کوں پاتے ۔ بھانویں شیطان انہیں کوں دوزخ دے عذاب دو سڈیندا پیا ہووے۔

وَمَنْ يُّسْلِمْ وَجْهَهٗٓ اِلَى اللّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقٰى ۗ وَاِلَى اللّٰهِ عَاقِبَةُ الْاُمُوْرِ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جیرھا اپنی توجہ کوں اللہ دو پھیر ڈیوے تے او نیک ہووے تے اوں مضبوط کڑا پکڑیا ہویا ہے تے سارے کمیں دا انجام اللہ ول ہے۔

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنْكَ كُفْرُهٗ ۭ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے کافریں دا انکار تیکوں مونجھا نہ کرے انہیں دا ولن ساڈو ہے تے جو کجھ او کریندن اساں انہیں کوں ڈس ڈیسوں بے شک اللہ سینے دی گالیں کوں جانن والا ہے۔

نُمَتِّعُهُمْ قَلِيْلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلٰى عَذَابٍ غَلِيْظٍ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اساں انہیں کوں تھوڑا جیہاں فائدہ پچیسوں تے ول اساں انہیں کوں سخت عذاب دو مجبور کر کے گھن آوسوں۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ۭ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ ۭ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں جو آسمانیں تے زمین کوں کیئں پیدا کیتے تے او لازماً آکھسن جو اللہ توں آکھ سب تعریفاں اللہ دیائن تے اصل انہیں وچوں اکثر جاندے نہیں۔

لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے او اللہ دا ہے بے شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ہے۔

وَلَوْ اَنَّ مَا فِي الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلَامٌ وَّالْبَحْرُ يَمُدُّهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ مَّا نَفِدَتْ كَلِمٰتُ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے جے زمین وچ جتنے وݨ ہن اے سارے قلماں بݨ ونجن تے سمندر مس نال بھریج ونجے تے ول ایہو جہیں ست سمندر ہے مس دے ولا ڈتے ونجن تے اللہ دیاں گالیں نہ مکسن

بے شک اللہ غالب تے سیانا ہے۔

مَا خَلْقُكُمْ وَلَا بَعْثُكُمْ اِلَّا كَنَفْسٍ وَّاحِدَةٍ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تہاڈا پیدا تھیونڑ تے ول اٹھنڑ محض ہک آدمی آلی کار ہے بے شک اللہ بہوں سنڑن والا تے بہوں ڈیکھن والا ہے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ڮ كُلٌّ يَّجْرِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّاَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ کیا توں ڈہدا توحیں اللہ رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلھیندے تے سجھ تے چندر کوں خدمت وچ لاتی اسے سب مقرر وقت تئیں ٹردے پین تے بے شک اللہ چنگی طراں جاندے جو تساں کریندے ہو۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الْبَاطِلُ ڮ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ اسے ایں واسطے جو اللہ ہمیش سچا ہے تے بے شک اوندے سوا جنیکوں سڈیندن او کوڑ تے بے شک اللہ بہوں اُچا تے بہوں وڈا ہے۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِيْ فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّٰهِ لِيُرِيَكُمْ مِّنْ اٰيٰتِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ کیا تئیں ڈٹھا نہیں جو بیڑیاں سمندر وچ چلدین اللہ دی نعمت نال تاں جو او تہاکوں اپنڑے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ بہوں صبر کرنڑ والے تے شکر کرنڑ والے کیتے نشانن۔

وَاِذَا غَشِيَهُمْ مَّوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ڬ فَلَمَّا نَجّٰىهُمْ اِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۭ وَمَا يَجْحَدُ بِاٰيٰتِنَآ اِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُوْرٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جڈاں انہیں کوں لہر چھانویں آلی کار ڈھک گھندی ہے تے اللہ کوں عبادت اوندے نال خاص کریندے ہوئیں سڈیندن تے جیلھے او انہیں کوں وسوں تے بچا گھندے تے کجھ انہیں وچو سدھی راہ تے ٹر پوندن تے ساڈی آیات دا انکار محض او ہے کریندن جیڑھے دغا باز تے ناشکرے ہن۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوْا رَبَّكُمْ وَاخْشَوْا يَوْمًا لَّا يَجْزِيْ وَالِدٌ عَنْ وَّلَدِهٖ ۡ وَلَا مَوْلُوْدٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَّالِدِهٖ شَـيْـــًٔا ۭ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۪

۳۴۔ اے لوکو اپنڑے رب کنیں تے اوں ڈینہہ کنیں ڈرو جڈاں پیو پتر دے کم نہ آوسی تے نہ پتر پیو دے کم آوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے تہاکوں دنیاوی

وَلَا یَغُرَّنَّکُمۡ بِاللّٰہِ الۡغَرُوۡرُ ﴿۳۳﴾

زندگی اصلو دوکھا نہ ڈیوے تے نہ تہاکوں اللہ دے بارے وچ دوکھے باز شیطان دوکھے وچ سٹے۔

اِنَّ اللّٰہَ عِنۡدَہٗ عِلۡمُ السَّاعَۃِ ۚ وَیُنَزِّلُ الۡغَیۡثَ ۚ وَیَعۡلَمُ مَا فِی الۡاَرۡحَامِ ؕ وَمَا تَدۡرِیۡ نَفۡسٌ مَّاذَا تَکۡسِبُ غَدًا ؕ وَمَا تَدۡرِیۡ نَفۡسٌۢ بِاَیِّ اَرۡضٍ تَمُوۡتُ ؕ اِنَّ اللّٰہَ عَلِیۡمٌ خَبِیۡرٌ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے تے او مینہہ وسیندے تے او جاݨدے جو رحمیں وچ تے بندے کوں کوئی پتہ نہیں جو او سبھائیں کیا کریسی تے نہ او جاݨدے جو کیڑھی زمین وچ مرسی بے شک اللہ بہوں جاݨݨ والا تے بہوں خبر رکھݨ والا ہے۔ ع

سورۃ سجدۃ مکی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۳ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الٓمّٓ ②

۲۔ میں اللہ بہوں جاݨداں۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ لَا رَيْبَ فِيْهِ مِنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ③

۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا ولوں تھی ہے ایندے وچ کوئی شک نہیں۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۚ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اَتٰىهُمْ مِّنْ نَّذِيْرٍ مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُوْنَ ④

۴۔کیا او آہدن ایں اینکوں گھڑ گدھے اصل اے کتاب تیڈے رب ولوں سچ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈراویں جیندو تیں کنیں پہلے کوئی ڈراوݨ والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پاون۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۭ مَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا شَفِيْعٍ ۭ اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ⑤

۵۔ اللہ او ہے جیں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار سب کوں چھی ڈینہیں وچ پیدا کیتس ول او حکومت دے تخت تے بہہ گیا اوندے سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کائی نئیں کیا تساں نصیحت نوتے پکڑیندے۔

يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مِنَ السَّمَاۗءِ اِلَى الْاَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ اِلَيْهِ فِيْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗٓ اَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّوْنَ ⑥

۶۔ او آسمان کنیں حکم کوں اپݨی تدبیر نال زمین تے قائم کریسی تے ول او حکم جیرھی تہاڈی گنتری ہے ہزار سال وچ اوندو چڑھݨ پئے ویسی۔

ذٰلِكَ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ⑦

۷۔ اے خدا ہے جیرھا ظاہر تے لکی گالہیں کوں جاݨݨ والا تے غالب تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

الَّذِيْٓ اَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهٗ وَبَدَاَ خَلْقَ الْاِنْسَانِ مِنْ طِيْنٍ ⑧

۸۔ جیں جیرھی شئے پیدا کیتی ہے اوکوں بہوں چنگا بݨائس تے انسان کوں بسنی مٹی کنیں پیدا کیتس۔

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهٗ مِنْ سُلٰلَةٍ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِيْنٍ ۝٩

۹۔ ول اوندی نسل کوں ہک حقیر وہندی شئے (نطفہ) کنیں بنائس۔

ثُمَّ سَوّٰىهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِهٖ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝١٠

۱۰۔ ول اونکوں طاقتاں ڈتے نس تے اوندے وچ اپنی روح پھوکی اِس تے ول تہاڈے کیتے کن تے اکھیں تے دل بنائس تساں اصلو شکر نوہے کریندے۔

وَقَالُوْٓا ءَاِذَا ضَلَلْنَا فِي الْاَرْضِ ءَاِنَّا لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ڛ بَلْ هُمْ بِلِقَاۗئِ رَبِّهِمْ كٰفِرُوْنَ ۝١١

۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلھے اساں زمین وچ رل ویسوں کیا اساں ول نویں سروں پیدا تھیسوں اصل او اپنے رب دے ملنڑ دے انکاری ان۔

قُلْ يَتَوَفّٰىكُمْ مَّلَكُ الْمَوْتِ الَّذِيْ وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ۝١٢

۱۲۔ توں آکھ تہاکوں او موت دا فرشتہ مریسی جیڑھا تہاڈے کیتے مقرر ہے تے ول تساں اپنے رب دو ولائے ویسو۔

وَلَوْ تَرٰٓى اِذِ الْمُجْرِمُوْنَ نَاكِسُوْا رُءُوْسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ رَبَّنَآ اَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا اِنَّا مُوْقِنُوْنَ ۝١٣

۱۳۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں مجرم اپنے رب دے اگو سر نوائی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) اے ساڈے رب اساں ڈیکھ گدے تے سُنڑ گدے ہُنڑ ساکوں ولا پٹھ اساں نیک کم کریسوں تے ساکوں یقین ہِ۔

وَلَوْ شِئْنَا لَاٰتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدٰىهَا وَلٰكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّيْ لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِيْنَ ۝١٤

۱۴۔ جے اساں چاہوں ہا تے ہر شخص کوں ہدایت ڈے ڈیوں ہا پر میڈی اے گال سچی ہے جو میں جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرسے۔

فَذُوْقُوْا بِمَا نَسِيْتُمْ لِقَاۗءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۚ اِنَّا نَسِيْنٰكُمْ وَذُوْقُوْا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝١٥

۱۵۔ تے ہنڑ تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں اَج دے ڈینہہ دی ملاقات بھل گئے ہاوے اَج ساکوں وی تہاڈی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیر تیں رہنڑ والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں کریندے ہاوے۔

اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاٰيٰتِنَا الَّذِيْنَ اِذَا ذُكِّرُوْا بِهَا خَرُّوْا سُجَّدًا وَّسَبَّحُوْا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝١٦

۱۶۔ ساڈی آیات کوں محض او منیندن جیرھیں کوں جڈاں یاد ڈوایاں ویندن او سجدے وچ ڈھہ پوندن

ستے اپنڑے رب دی تعریف نال اوندی پاکیزگی بیان کریندن ستے وڈائی نہیں کریندے۔

تَتَجَافٰى جُنُوْبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَّطَمَعًا ۡ وَّمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ⑰

۱۷۔ انہیں دے پاسے بستریں کنیں پریں رہندن (سمدے نہیں) اوا اپنڑے رب کوں ڈر تے طمع دے نال سڈیندن تے جو اساں انہیں کوں ڈِتے اوںکوں خرچ کریندن۔

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ اُخْفِيَ لَهُمْ مِّنْ قُرَّةِ اَعْيُنٍ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑱

۱۸۔ کوئی نئیں جانڑدا کہ مومنیں کیتے انہیں دے عملیں دی وجہ نال کیرھیاں کیرھیاں شہیں اکھیں ٹھڈھیاں کرنڑ کیتے لکایاں ہوئن۔

اَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا ۭ لَا يَسْتَوٗنَ ⑲

۱۹۔ کیا مومن اویں تھی سگدے جویں نافرمان اے نکوجیہیں نہیں تھی سگدے۔

اَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ جَنّٰتُ الْمَاْوٰى ۡ نُزُلًۢا بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ⑳

۲۰۔ ستے جیرھے مومنن ستے نیک کم کریندن انہیں دے رہنڑ کیتے باغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ کنیں اے مہمانی ہے۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ فَسَقُوْا فَمَاْوٰىهُمُ النَّارُ ۭ كُلَّمَآ اَرَادُوْٓا اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَآ اُعِيْدُوْا فِيْهَا وَقِيْلَ لَهُمْ ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ㉑

۲۱۔ ستے جیرھے نافرمانن انہیں دا ٹکانڑہ دوزخ ہے جیلھے وی او اوندے وچوں نکلنڑ دا ارادہ کریسن اوندے وچ ولائے ویسن تے انہیں کوں آکھیا ویسی تساں او بھا دا عذاب چکھو جئیندا تساں انکار کریندے ہاوے۔

وَلَنُذِيْقَنَّهُمْ مِّنَ الْعَذَابِ الْاَدْنٰى دُوْنَ الْعَذَابِ الْاَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ㉒

۲۲۔ ستے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں پہلے ہک چھوٹا عذاب وی ڈیسوں تاں جو او ول آون۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِاٰيٰتِ رَبِّهٖ ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْهَا ۭ اِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِيْنَ مُنْتَقِمُوْنَ ㉓

۲۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون جئیںکوں اللہ دی آیات یاد ڈِوایاں ونجن ستے ول او انہیں کنیں منہ پھیر گھنے بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسوں۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَلَا تَكُنْ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْ لِّقَاۗىِٕهٖ وَجَعَلْنٰهُ هُدًى لِّبَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ ㉔

۲۴۔ ستے اساں موسیٰ کوں وی کتاب ڈِتی ہائی ستے توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کر ستے اساں

اونکوں نبی اسرائیل کیتے ہدایت ڈیوݨ والا بݨایا ہا۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ اَئِمَّةً يَّهْدُوْنَ بِاَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوْا ۟ؕ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يُوْقِنُوْنَ ۟

۲۵۔ تے اساں انہیں وچوں امام بݨائے ہن انہیں دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيْمَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ۟

۲۶۔ بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہ انہیں گالہیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریندے ہن۔

اَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُوْنِ يَمْشُوْنَ فِيْ مَسٰكِنِهِمْ ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ ؕ اَفَلَا يَسْمَعُوْنَ ۟

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کوں ہدایت نئیں ڈتی جو اساں انہیں کنیں پہلے کتنا وستیں کوں جنہیں دے رہݨ والے اپݨے گھریں وچ ٹر دے پھردے ودے ہن ہلاک کیتے بے شک ایندے وچ نشانیں کیا او سݨدے نہیں۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا نَسُوْقُ الْمَآءَ اِلَى الْاَرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا تَاْكُلُ مِنْهُ اَنْعَامُهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ ؕ اَفَلَا يُبْصِرُوْنَ ۟

۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو اساں پاݨی کوں سنج تے بنجر زمین دو گھن ویندے ہیں تے اوندے نال رڑھ کڈھیندے ہیں جیندے وچوں او آپ تے انہیں دے جانور کھندن کیا او ڈیہدے نہیں۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْفَتْحُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۟

۲۹۔ تے آہدن جے تساں سچے ہو تے اے فتح کڈݨ اوسی۔

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْۤا اِيْمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۟

۳۰۔ توں آکھ فتح دے ڈینہ کافریں کوں انہیں دا ایمان کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں وقتی ڈتی ویسی۔

فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُّنْتَظِرُوْنَ ۟

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے شک او وی انتظار کریندے پئین۔

سورۃ احزاب مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۴ آیتاں تے ۹ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللّٰهَ وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ②

۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کر تے کافریں تے منافقیں دا آکھݨ نہ من بے شک اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَّاتَّبِعْ مَا يُوْحٰۤى اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ③

۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیڈے رب دلو تیڈو وحی کیتی گئی ہے بے شک اللہ بہوں جاݨدے جو تساں کریندے ہو۔

وَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ④

۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کر تے او کافی نگران ہے۔

مَا جَعَلَ اللّٰهُ لِرَجُلٍ مِّنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهٖ ۚ وَمَا جَعَلَ اَزْوَاجَكُمُ الّٰٓـئِْ تُظٰهِرُوْنَ مِنْهُنَّ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ وَمَا جَعَلَ اَدْعِيَآءَكُمْ اَبْنَآءَكُمْ ؕ ذٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِاَفْوَاهِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَقُوْلُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِى السَّبِيْلَ ⑤

۵۔ اللہ سئیں کہیں دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بݨائے تے نہ تہاڈی زالیں کوں ما بݨائس جنہیں کوں تساں کہیں ویلھے ما آکھ بہندے ہو تے نہ انہیں کوں اصلی پتر بݨائسی جنہیں کوں تساں کہیں کنیں منگ کے پلیندے ہو اے ساریاں تہاڈے منہ دیاں گالیں ہن تے اللہ ہی سچ آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔

اُدْعُوْهُمْ لِاٰبَآئِهِمْ هُوَ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَعْلَمُوْۤا اٰبَآءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِى الدِّيْنِ وَمَوَالِيْكُمْ ؕ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيْمَاۤ اَخْطَاْتُمْ بِهٖ ۙ وَلٰكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوْبُكُمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑥

۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پتر سڈو اے اللہ دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہاکوں انہیں دے پیو ما دا پتہ نہ ہووے تے او دین وچ تہاڈے بھرائن تے دینی سنگتی ہن تے تہاڈے اُتے کوئی گناہ نہیں جو ایں کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے اصل گناہ او ہے جیندے اُتے تہاڈے دل پکے تھئے پئے ہوون تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم

کرݨ والا ہے ۔

اَلنَّبِيُّ أَوْلٰى بِالْمُؤْمِنِيْنَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهٗۤ أُمَّهٰتُهُمْ ؕ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلٰى بِبَعْضٍ فِيْ كِتٰبِ اللّٰهِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُهٰجِرِيْنَ إِلَّاۤ أَنْ تَفْعَلُوْۤا إِلٰۤى أَوْلِيٰٓئِكُمْ مَّعْرُوْفًا ؕ كَانَ ذٰلِكَ فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا ﴿۷﴾

۷ ۔ نبی اپݨی جانیں کنیں زیادہ مومنیں دے کولھو ہے تے اوندیاں زالیں مومنیں دیاں میریں اِن تے سکے وی بعض کنیں بعض زیادہ کولھو ہن پے (عزیز) مومن تے مہاجریں دی نسبت ۔ ہا تساں دوستیں نال چنگا سلوک کرو اے جائز ۔ اے اللہ دی کتاب وچ لکھیا ہوئے ۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيّٖنَ مِيْثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُّوْحٍ وَّإِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۪ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيْثَاقًا غَلِيْظًا ﴿۸﴾

۸ ۔ تے جیلھے اساں نبیں کنیں پکا وعدہ گدھا ہا تے تیں کنیں تے نوح کنیں تے ابراہیم تے موسیٰ تے عیسیٰ بن مریم کنیں وی تے اساں انہیں کنیں پکے وعدے گدھے ہن ۔

لِيَسْـَٔلَ الصّٰدِقِيْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ ۚ وَأَعَدَّ لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا أَلِيْمًا ﴿۹﴾ ع

۹ ۔ تاں جو اللہ سچیں کنیں اوندے سچ دے متعلق پچھے تے کافریں کیتے اوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے ۔

يٰۤأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَآءَتْكُمْ جُنُوْدٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا وَّجُنُوْدًا لَّمْ تَرَوْهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿۱۰﴾

۱۰ ۔ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیرھی تہاڈے اتے اوں کیتی ہے جیلھے لشکر تہاڈے مقابلے وچ آ گئے تے اساں انہیں تے اندھاری تے ایجھے لشکر پٹھین جنہیں کوں تساں ڈیہدے نہ ہاوے تے اللہ سیئں ڈیہدا پیا ہا جیرھے کم تساں کریندے پئے ہاوے ۔

إِذْ جَآءُوْكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوْبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّوْنَ بِاللّٰهِ الظُّنُوْنَا ﴿۱۱﴾

۱۱ ۔ جیلھے لشکر تہاڈے اُتو وی آ گئے تے جھکی جہیں کنیں وی تے اکھیں پریشانی کنیں ڈنگیاں تھی گیاں تے دل گچی تئیں پُج گئے ہن تے اللہ تے وی تہاکوں شک تھیوݨ پئے گئے ۔

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُوْنَ وَزُلْزِلُوْا زِلْزَالًا شَدِيْدًا ﴿۱۲﴾

۱۲ ۔ اوں ویلھے مومنیں کوں آزمایا گئے تے ہلا کے رکھ ڈتا گئے ۔

وَاِذْ يَقُوْلُ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اِلَّا غُرُوْرًا ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے جیلھے منافق تے جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہائی آکھݨ لگ پئے جو ساڈے نال اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔

وَاِذْ قَالَتْ طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ يٰٓاَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوْا ۚ وَيَسْتَاْذِنُ فَرِيْقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُوْلُوْنَ اِنَّ بُيُوْتَنَا عَوْرَةٌ ۛ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ ۚ اِنْ يُّرِيْدُوْنَ اِلَّا فِرَارًا ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جیلھے انہیں وچوں ہک ٹولے آکھے جو اے مدینے آلیو تہاڈا کوئی ٹکانہ نہیں تساں ول ونجو تے انہیں وچوں کجھ لوک نبی کنیں اجازت منگݨ لگ پئے تے آکھݨ لگ پئے جو ساڈے گھر کھلے ہن او کھلے نہ ہن اے لوک محض اتھوں کنیں بھجݨ چاہندے ہن۔

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ اَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاٰتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوْا بِهَآ اِلَّا يَسِيْرًا ﴿۱۴﴾

۱۴۔ جے دشمن دیاں فوجاں مدینے وچ چودھاروں پیہہ ونجن ہا تے ول انہیں کوں پھرݨ دا آکھیا ونجے ہا تے او پھر ونجن ہا ول اتھاں محض تھوڑی دیر رہ سگن ہا۔

وَلَقَدْ كَانُوْا عَاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ ۗ وَكَانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْـُٔوْلًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ حالت اے ہے جو ایں کنیں پہلے انہیں اللہ نال وعدہ کیتا ہا جو اتھوں کنڈ نہ پھریسن تے اللہ نال کیتا ہویا وعدہ ضرور پچھیا ویسی۔

قُلْ لَّنْ يَّنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِّنَ الْمَوْتِ اَوِ الْقَتْلِ وَاِذًا لَّا تُمَتَّعُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے توں آکھ جو تہاکوں اتھوں بھجݨ جے بھج ونجو موت یا قتل کنیں بچݨ کیتے کوئی فائدہ نہ ڈیسی (اوں آوݨے) تے ایندے بعد تہاکوں کوئی فائدہ نہ پچایا ویسی۔

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِيْ يَعْصِمُكُمْ مِّنَ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوْٓءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً ۗ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں آکھ تہاکوں کون بچا سگدے اللہ دے مقابلے وچ جے او تہاکوں تکلیف پچاوݨ چاہے یا تہاڈے اتے رحمت کرݨ چاہے تے اللہ دے سوا تساں کوئی وی سنگتی تے امدادی نہ پیسو۔

قَدْ يَعْلَمُ اللّٰهُ الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَآئِلِيْنَ لِاِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا ۚ وَلَا يَاْتُوْنَ الْبَاْسَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اللہ بہوں چانڈے انہیں کوں جیڑھے جہاد کنیں ہٹکیندے ہن تے بھراویں کوں آہدے ہن ساڈو

آوُ تے او آپ وی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریندے ہن۔

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ ۚ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُم بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تہاڈے کیتے بھوں شومن ہن تاں انہیں کوں ڈیکھ جیلھے خوف یا ڈر اندے او تیڈو ڈیہدن تے انہیں دیاں اکھیں پھردیاں پیاں ہوندن جیویں کہیں تے موت دی بے ہوشی ہُوے تے جیلھے ڈر دا وقت مُک ویندے تے ول انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ہے او نیکی کیتے شومن اے لوکن جیرھے ایمان نئیں گھن آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم اللہ سئیں کیتے بھوں سوکھا ہے۔

يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا ۖ وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُم بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنبَائِكُمْ ۖ وَلَوْ كَانُوا فِيكُم مَّا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اجݨ وی انہیں دا خیال ہے جو لشکر نہ گئے ہوسن تے جے او لشکر ول آون تے اے چاہون ہا جو اے کہیں جنگل وچ رہندے پئے ہُون ہا تے تہاڈے متعلق پچھدے پئے ہُون ہا (جو موئن یا بچ گیئن) جے تہاڈے نال رہندے پئے ہُون ہا تے ول وی اصلو تہاڈے ولو نہ لڑن ہا۔

لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ بے شک تہاڈے رسول (دی زندگی) وچ تہاڈے کیتے شاندار نمونہ ہے اوندے کیتے جیرھا اللہ تے آخرت دے ڈینہہ دی امید رکھیندے تے اللہ کوں بھوں یاد کریندے۔

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے جیلھے مومنیں لشکر کوں ڈٹھے تے آکھے نیں اے اوہو وعدہ ہے جیرھا اللہ تے اوندے رسول ساڈے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول سچ آکھئے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری وچ ودھا ڈتے۔

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

۲۴۔ مومنیں وچوں کجھ لوکن جنہیں اللہ نال کیتے ہوئے

فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا ۙ﴿۲۴﴾

وعدے کوں سچ کر ڈکھائے کجھ ہن جنہیں اپنی نیت کوں پورا کر ڈتے تے کجھ انتظار کریندے پئین تے اپنے ارادیں کوں ذرا وی نئیں بدلیا ۔

لِّيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰدِقِيْنَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ اِنْ شَآءَ اَوْ يَتُوْبَ عَلَيْهِمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ دا بدلہ ڈیوے تے منافقین کوں جے چاہے تے عذاب ڈیوے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوْا خَيْرًا ۭ وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِيْنَ الْقِتَالَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيْزًا ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اللہ سئیں کافریں کوں انہیں دی کاوڑ سمیت ولا پھیرے انہیں کوں کجھ نہیں لبھیا تے مومنیں ولوں جنگ کیتے اللہ کافی ہے تے اللہ سئیں طاقت والا تے غالب ہے۔

وَاَنْزَلَ الَّذِيْنَ ظَاهَرُوْهُمْ مِّنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ صَيَاصِيْهِمْ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيْقًا تَقْتُلُوْنَ وَتَاْسِرُوْنَ فَرِيْقًا ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے اللہ سئیں یہودیں کوں جنہیں کافریں دی مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کنیں لہا ڈتا تے انہیں دے دلیں وچ رعب سٹ ڈتا ہک ٹولے کوں تساں قتل کریندے ہاوے تے ہک ٹولے کوں قیدی بݨیندے ہاوے ۔

وَاَوْرَثَكُمْ اَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَاَمْوَالَهُمْ وَاَرْضًا لَّمْ تَطَـُٔوْهَا ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿۲۸﴾ ع

۲۸۔ تے اللہ سئیں تہاکوں انہیں دی زمین تے گھریں تے مال دا وارث بݨا ڈتے اوں زمین دا وی جیندے اتے تساں قدم وی نہیں رکھیا تے بے شک اللہ سئیں ہر شئے تے قادر ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ اِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا فَتَعَالَيْنَ اُمَتِّعْكُنَّ وَاُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اے نبی توں اپنی زالیں کوں آکھ جے تساں دنیاوی زندگی تے اوندا سونھپ چاہندیاں ہووے تے آؤ میں تہاکوں دنیا دا کجھ مال ڈیونداں تے تہاکوں نیک طریقے نال رخصت کریندا ں۔

وَاِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَالدَّارَ الْاٰخِرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِنٰتِ مِنْكُنَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے جے تساں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت دے گھر کوں چاہندیاں ہووے تے بے شک اللہ

سیئں نیکی کرݨ والیں کیتے تہاڈے وچوں وڈا اُجر تے بدلہ تیار کیتا ہوئے۔

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ مَنْ يَّأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ يُّضٰعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿۳۰﴾

۳۱۔ اے نبی دیاں زالیں جیرھی تہاڈے وچوں کھلی بے حیائی کریسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈوڑا کر ڈتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے بہوں سوکھی ہے۔

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُّؤْتِهَآ أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۙ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے جیرھی تریمت تہاڈے وچوں اللہ تے رسول دی فرمانبرداری کریسی تے چنگے کم کریسی اونکوں اساں ڈوڑا بدلہ ڈیسوں تے اساں انہیں واسطے چنگا رزق تیار کیتا ہوئے۔

يٰنِسَآءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ النِّسَآءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِيْ فِيْ قَلْبِهٖ مَرَضٌ وَّقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ﴿۳۲﴾

۳۳۔ اے نبی دیاں زالیں تساں ہی تریمتیں آلی کار نوے جے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں نخرے نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تاں جیندے دل وچ بیماری ہے او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک گال کیتی کرو۔

وَقَرْنَ فِيْ بُيُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُوْلٰى وَأَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاٰتِيْنَ الزَّكٰوةَ وَأَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ إِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيْرًا ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے اپݨے گھریں وچ بیٹھیاں رہو تے پرانے زمانے دی جہولت آلی کار اپݨے سونھپ کوں ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھہا کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو تے اللہ تے اوندے رسول دا آکھݨ منو۔ اے اہل بیت اللہ سیئں تساں کنیں ہر گند کوں پریں کرݨ چاہندے تے تہاکوں بہوں پاک کرݨ چاہندے

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِيْ بُيُوْتِكُنَّ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تساں گھریں وچ اللہ دی آیتاں تے سنّھپ دیاں گالیں جیرھیاں پڑھیاں ویندن انہیں کوں یاد کرو بے شک اللہ سیئں بہوں مہربان تے باخبر۔

إِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ وَالْقٰنِتِيْنَ وَالْقٰنِتٰتِ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَ

۳۶۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان تریمتیں تے مومن مرد تے مومن تریمتیں تے فرمانبردار مرد تے

الصّٰبِرِيْنَ وَالصّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِيْنَ وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِيْنَ وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّآئِمِيْنَ وَالصّٰٓئِمٰتِ وَالْحٰفِظِيْنَ فُرُوْجَهُمْ وَالْحٰفِظٰتِ وَالذّٰكِرِيْنَ اللّٰهَ كَثِيْرًا وَّالذّٰكِرٰتِ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ﴿۳۵﴾

فرمانبردار تریمتیں تے سچے مرد تے سچیاں تریمتیں تے صبر کرݨ والے مرد تے صبر کرݨ والیاں تریمتیں تے جھک نوائی کرݨ والے مرد تے تریمتیں تے صدقہ ݙیوݨ والے مرد تے تریمتیں تے روزہ رکھݨ والے مرد تے تریمتیں تے اپݨی شرمگاہیں دی حفاظت کرݨ والے مرد تے تریمتیں اللہ سیئں کوں بہوں یاد کرݨ والے مرد تے تریمتیں انہیں ساریں کیتے اللہ سیئں بخشش تے وݙا اجر تیار کیتا ہوئے۔

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَّلَا مُؤْمِنَةٍ اِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُوْلُهٗٓ اَمْرًا اَنْ يَّكُوْنَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ ۭ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ ضَلَّ ضَلٰلًا مُّبِيْنًا ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جیلھے اللہ تے اوندا رسول کوئی فیصلہ کر ݙیون اوں معاملے وچ کہیں مومن مرد تے مومن تریمت کوں اختیار نہیں رہندا۔ جو او اپݨی مرضی کرن تے جیڑھا اللہ تے اوندے رسول دی نافرمانی کریسی او کھلا کھلا گمراہ ۔

وَاِذْ تَقُوْلُ لِلَّذِيْٓ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاَنْعَمْتَ عَلَيْهِ اَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِيْ فِيْ نَفْسِكَ مَا اللّٰهُ مُبْدِيْهِ وَتَخْشَى النَّاسَ ۚ وَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشٰىهُ ۭ فَلَمَّا قَضٰى زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنٰكَهَا لِكَيْ لَا يَكُوْنَ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ حَرَجٌ فِيْٓ اَزْوَاجِ اَدْعِيَاۗىِٕهِمْ اِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا ۭ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جیلھے توں اونکوں جیندے اتے اللہ سیئں انعام کیتے تے تیں وی انعام کیتے آہدا پیا ہانویں جو توں اپݨی زال کوں اپݨے کولھو رکھ تے اللہ کنیں ڈر تے اپݨے دل وچ او لکیندا پیا ہانویں جینکوں اللہ ظاہر کرݨ والا ہا تے لوکیں کنیں ڈردا ہانویں تے اللہ زیادہ حق رکھیندے جو توں اوں کنیں ڈریں تے جیلھے زید اوندے بارے خواہش پوری کیتی اساں اوندی شادی تیݙے نال کر ݙتی تاں جو اپݨے مانگویں پتریں دی زالیں نال نکاح کرݨ وچ کوئی حرج یا تنگی نہ تھیوے مومنیں کوں جیلھے او انہیں کوں طلاق ݙے ݙیون تے اللہ دا حکم تھی کے رہندے۔

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيْمَا فَرَضَ اللّٰهُ لَهٗ ۭ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۭ وَكَانَ اَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا مَّقْدُوْرَا ﴿۳۸﴾

۳۹۔ جیڑھی ڳال اللہ فرض کر ݙیوے اوندا نبی تے کوئی الزام نہیں پہلے لوکیں وچ وی اللہ دی ایہا سنت ہائی تے اللہ دا حکم تھی کے رہݨ والا ہے۔

الَّذِيْنَ يُبَلِّغُوْنَ رِسٰلٰتِ اللّٰهِ وَيَخْشَوْنَهٗ وَلَا يَخْشَوْنَ اَحَدًا اِلَّا اللّٰهَ ۭ وَكَفٰى بِاللّٰهِ حَسِيْبًا ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے جیڑھے لوک اللہ دے سنیہے کوں پچیندن تے بہوں کنیں ڈردن تے بیا کہیں کنیں نہیں ڈردے

تے اللہ حساب گھنݨ کیتے کافی ہے۔

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَآ اَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلٰكِنْ رَّسُوْلَ اللّٰهِ وَخَاتَمَ النَّبِيّٖنَ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمًا ﴿۴۰﴾

۴۱۔ حضرت محمد (صلی اللہ علیہ وسلم) تساں مردیں وچوں کہیں دا پیو کائے نیں تے سچی گال اے ہے جو او اللہ دا رسول تے نبیّں دی مہر (ساریں کنیں افضل نبی) ہے تے اللہ ہر شئے کوں جاݨݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اذْكُرُوا اللّٰهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ اے مومنو اللہ کوں بہوں یاد کرو۔

وَّسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

هُوَ الَّذِيْ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلٰٓئِكَتُهٗ لِيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۗ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَحِيْمًا ﴿۴۳﴾

۴۴۔ او ہو ہے تے اوندے فرشتے تہاڈے اتے رحمتاں بھیڄیندن تاں جو تہاکوں اندھاریں کنیں روشنی دو گھن آوے تے او مومنیں تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهٗ سَلٰمٌ ۚ وَّاَعَدَّ لَهُمْ اَجْرًا كَرِيْمًا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ تے جیڑھے ڈینہہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی ہوسی تے انہیں کیتے اوں عزت والا اجر تیار کیتا ہوئے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّمُبَشِّرًا وَّنَذِيْرًا ﴿۴۵﴾

۴۶۔ اے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے بھیڄے۔

وَّدَاعِيًا اِلَى اللّٰهِ بِاِذْنِهٖ وَسِرَاجًا مُّنِيْرًا ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈݨ والا تے روشن سجھ بݨائے۔

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ بِاَنَّ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَضْلًا كَبِيْرًا ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے توں مومنیں کوں خوش خبری ڈے جو بے شک اللہ کنیں انہیں کیتے وڈا فضل۔

وَلَا تُطِعِ الْكٰفِرِيْنَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَدَعْ اَذٰىهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ ۗ وَكَفٰى بِاللّٰهِ وَكِيْلًا ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے کافریں تے منافقیں دا آکھݨ نہ من تے انہیں دی تکلیف ڈیوݨ کوں چھوڑ ڈے تے اللہ تے بھروسہ کر تے اللہ کافی کارساز۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوْهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّوْنَهَا ۚ فَمَتِّعُوْهُنَّ وَسَرِّحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿۴۹﴾

۵۰۔ اے مومنو جیلھے تساں مومن تریمتیں نال شادی کرو ول انہیں کوں صحبت کنیں پہلے طلاق ڈے ڈیو تے ول تہاکوں انہیں کنیں عدت دا مطالبہ کرݨ دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیادی

فائدہ پچاؤ تے چنگی طراں انہیں کوں رخصت کر ڈیو ۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِنَّآ اَحْلَلْنَا لَكَ اَزْوَاجَكَ الّٰتِيْٓ اٰتَيْتَ اُجُوْرَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِيْنُكَ مِمَّآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلَيْكَ وَبَنٰتِ عَمِّكَ وَبَنٰتِ عَمّٰتِكَ وَبَنٰتِ خَالِكَ وَبَنٰتِ خٰلٰتِكَ الّٰتِيْ هَاجَرْنَ مَعَكَ ۡ وَامْرَاَةً مُّؤْمِنَةً اِنْ وَّهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ اِنْ اَرَادَ النَّبِيُّ اَنْ يَّسْتَنْكِحَهَا ۗ خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۗ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِيْٓ اَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُوْنَ عَلَيْكَ حَرَجٌ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۵۱﴾

۵۱۔ اے نبی بے شک اساں تیڈے کیتے تیڈیاں زالیں جنیکوں تیں حق مہر ڈے ڈتے حلال کیتن تے جنگ وچ جیرھیاں تریمتیں تے تیڈا سچا ہتھ مالک تھیوے او وی حلالن تے ایویں تیڈے چاچے دیاں دھیریں تے تیڈی بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے تیڈے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیڈے نال ہجرت کیتی ہے تے مومن تریمت جیرھی اپنے آپ کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال شادی کرݨ چاہے تے حلال اے خالص تیڈے واسطے حکم مومنیں کیتے نہیں تے اساں جاݨدے ہیں انہیں دے زالیں تے لونڈیں دے متعلق جو اساں فرض کیتے تاں جو تیڈے اتے کوئی تنگی نہ آوے تے اللہ ہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔

تُرْجِيْ مَنْ تَشَآءُ مِنْهُنَّ وَتُـْٔوِيْٓ اِلَيْكَ مَنْ تَشَآءُ ۗ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ۗ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ تَقَرَّ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَآ اٰتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِيْ قُلُوْبِكُمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَلِيْمًا ﴿۵۲﴾

۵۲۔ انہیں وچو جنیکوں انج کر ڈے تے جنیکوں چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں انج کیتے اونکوں اپنے کولو رکھݨا چاہیں تے تیڈے اتے کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب ہے جو انہیں دیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او مونجھیاں نہ تھیون تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں راضی تھی ونجن تے جو تہاڈے دلیں وچ ہے اللہ اونکوں جاݨدے تے اللہ ہوں جاݨݨ والا تے سمجھ والا ہے ۔

لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝٥٣ ع

۵۳۔ تے ایندے بعد تیڈے کیتے بیاں تریمتیں
حلال کائنیں جو توں بیاں بدلیں چا بھانویں
تیکوں انہیں دا سوہنپ بے تلا چنگا لگے سوائے
اوندے جنیدے استے تیڈا سجا ہتھ مالک ہووے
تے اللہ سیئں ہر شئے تے نگران۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَٰكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ ۖ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ ۚ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ۚ ذَٰلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ ۚ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا ۚ إِنَّ ذَٰلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝٥٤

۵۴۔ اے مومنو تساں نبی دے گھریں وچ نہ
پیہو سوائے ایندے جو تہاکوں کھاوݨ کیتے
سڈیا ونجے اوندے پکݨ دا انتظار نہ کرو تے
جیلھے تہاکوں سڈیا ونجے تے ول ونجو تے جیلھے
کھا گھنو کھنڈ ونجو تے گالھیں کیتے شوق وچ نہ
بیٹھے ریہا کرو بے شک اے گال تہاڈے نبی کوں
تکلیف ڈیندی ہے تے او شرم کریندے تے اللہ سیئں
سچی گال کنیں نہیں رکدا تے جیلھے تساں انہیں (نبی دی زالیں) کنیں
کوئی شئے منگو تے پردے دے پچھو منگوائے تہاڈے
تے اوندے دلیں کیتے بہوں چنگا ہے اللہ دے رسول
کوں تکلیف ڈیوݨ چنگا نئیں تے تساں اوندے
زالیں نال اوندے بعد کڈاہیں وی شادی نہ کرو
بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق
بہوں وڈی ہے

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝٥٥

۵۵۔ تساں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ
ہر شئے کوں جاݨدے۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ ۗ وَاتَّقِينَ اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝٥٦

۵۶۔ انہیں (نبی دی زالیں) تے کوئی گناہ نہیں جو او اپݨے پیو
تے اپݨے پتریں تے اپݨے بھرانویں تے اپݨے
بھرانویں دے پتریں تے اپݨے بھݨیں دے پتریں
تے اپݨے تریمتیں دے اپݨے لونڈیں دے سامݨے
آون تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سیئں ہر

شئے تے نگران ۔

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهٗ يُصَلُّوْنَ عَلَى النَّبِيِّ ۚ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِيْمًا ﴿۵۶﴾

۵۶ ۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی (کریم) تے درود پڑھیندن اے مومنو تساں اوندے اتے درود پڑھو تے اوندے کیتے سلامتی دی دعامنگدے رہو

إِنَّ الَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَاَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿۵۷﴾

۵۷ ۔ بے شک جیڑھے اللہ تے اوندے رسول کوں تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے ۔

وَالَّذِيْنَ يُؤْذُوْنَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوْا فَقَدِ احْتَمَلُوْا بُهْتَانًا وَّاِثْمًا مُّبِيْنًا ﴿۵۸﴾ ع

۵۸ ۔ تے جیڑھے مومن مرداں تے مومن تریمتیں کوں بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں بہتان تے کھلے گناہ دا بار چا گِدے ۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّاَزْوَاجِكَ وَبَنٰتِكَ وَنِسَآءِ الْمُؤْمِنِيْنَ يُدْنِيْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيْبِهِنَّ ۭ ذٰلِكَ اَدْنٰٓى اَنْ يُّعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۵۹﴾

۵۹ ۔ اے نبی توں اپݨیاں زالیں تے دھیریں تے مومنیں دی زالیں کوں آکھ او اپݨیاں چادریں کوں اپݨے سینیں تک گھن آیا کرݨ انہیں دا ایندے نال پتہ لگ ویسی تے انہیں کوں تکلیف نہ ڈتی ویسی تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ الْمُنٰفِقُوْنَ وَالَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ وَّالْمُرْجِفُوْنَ فِي الْمَدِيْنَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُوْنَكَ فِيْهَآ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۶۰﴾

معانقة ۱۲ عند المتقدمین

۶۰ ۔ جے منافق باز نہ آئے تے او وی جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے مدینے وچ کوڑیاں گالہیں پھیلیندن تے اساں تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھڑا کر ڈیسوں تے ول او کڈاہیں تیڈے ہمسائے نہ بݨ سگسن ۔

مَّلْعُوْنِيْنَ ۚ اَيْنَمَا ثُقِفُوْٓا اُخِذُوْا وَقُتِّلُوْا تَقْتِيْلًا ﴿۶۱﴾

۶۱ ۔ انہیں تے لعنت جتھاں او لبھن تے پکڑیئے ونجن تے قتل کر ڈتے ونجن۔

سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

۶۲ ۔ ایں کنیں پہلے لوکیں کیتے وی ایہا سنت

اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۝٦٢

ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا ہویا نہ پیسیں۔

يَسْـَٔلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ ؕ قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ ؕ وَ مَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُوْنُ قَرِيْبًا ۝٦٣

۶۳۔ لوک تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھدن توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا پتہ جو اسے گھڑی کولہو ہووے۔

اِنَّ اللّٰهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَ اَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا ۝٦٤

۶۴۔ بے شک اللہ سئیں کافریں تے لعنت کیتی ہے تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اس۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَاۤ اَبَدًا ۚ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّ لَا نَصِيْرًا ۝٦٥

۶۵۔او اوندے وچ ہموں دیر تیں رہسن انہیں دا نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ امدادی۔

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتَنَاۤ اَطَعْنَا اللّٰهَ وَ اَطَعْنَا الرَّسُوْلَا ۝٦٦

۶۶۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھا تے اُتیر سُتیر ویسی تے او آکھسن ہائے افسوس اساں اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہوے ہا۔

وَ قَالُوْا رَبَّنَاۤ اِنَّاۤ اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَ كُبَرَآءَنَا فَاَضَلُّوْنَا السَّبِيْلَا ۝٦٧

۶۷۔ تے او آکھسن اسے ساڈے رب اساں اپنے سرداریں تے وڈیریں دا آکھنڑ منیا ہا تے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ کر ڈتے۔

رَبَّنَاۤ اٰتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَ الْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيْرًا ۝٦٨

۶۸۔ اسے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى فَبَرَّاَهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا ؕ وَ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ۝٦٩

۶۹۔ اسے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیود جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سئیں اونکوں انہیں دی گالہیں کنیں بری کر ڈتا تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَ قُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝٧٠

۷۰۔ اسے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی گال کیتی کرو۔

يُّصْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ ؕ وَ مَنْ

۷۱۔ او تہاڈے اعمال کوں درست کریسی تے

يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيْمًا ﴿۷۱﴾

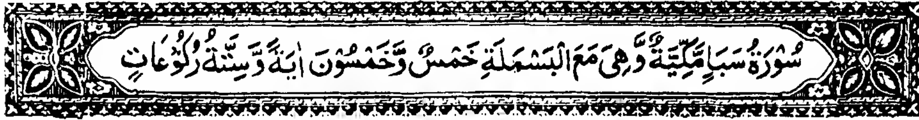
تہاڈے گناہ بخشیسی تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دا آکھݨ منیسی تے او وڈی کامیابی بیسی۔

اِنَّا عَرَضْنَا الْاَمَانَةَ عَلَى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبَالِ فَاَبَيْنَ اَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَاَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْاِنْسَانُ ۭ اِنَّهٗ كَانَ ظَلُوْمًا جَهُوْلًا ﴿۷۲﴾

۷۲۔ بے شک اساں اسے امانت آسمانیں تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں اینکوں چاوݨ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گِدھا بے شک او بہوں ظلم کرݨ والا تے انجام کنیں بے پرواہ۔

لِّيُعَذِّبَ اللّٰهُ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ وَيَتُوْبَ اللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۷۳﴾ ع

۷۳۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق تریمتیں کوں مشرک مردیں تے مشرک تریمتیں کوں عذاب ڈیوے تے اللہ مومنیں تے مومن تریمتیں تے رحمت کرے تے اللہ سئیں بہوں بخشݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سورۃ سبا مکّی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ٦ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ②

٢۔ ساریاں صفتاں اللہ واسطے ہن جیندے کیتے ہے او سب کجھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے تے چھیکڑ وچ وی حمد ہوندی ہوسی تے او سیاݨا تے باخبر

يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۚ وَهُوَ الرَّحِيْمُ الْغَفُوْرُ ③

٣۔ جو زمین وچ وبندے تے جو اوندے وچوں نکلدے تے جو آسمان تو لہندے تے اوندو چڑھدے او اونکوں جاݨدے تے او بہوں مہربان تے بہوں بخشݨ والا ہے ۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَاْتِيْنَا السَّاعَةُ ۚ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَتَاْتِيَنَّكُمْ ۙ عٰلِمِ الْغَيْبِ ۚ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَلَآ اَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْبَرُ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ④

۴۔ تے کافر آہدن قیامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں اندا توں آکھ ہا رب دی قسم او تہاڈے ضرور آوسی خدا غیب کوں جاݨدے ہک کوڑی جتنی شئے وی اوں کنیں لکی ہوئی نہیں بھانویں او آسمان وچ ہووے یا زمین وچ تے نہ ایں کنیں چھوٹا تے نہ ایں کنیں وڈا او کھلی کتاب وچ محفوظ ۔

لِّيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۚ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّرِزْقٌ كَرِيْمٌ ⑤

۵۔ تاں جو اللہ سئیں مومنیں کوں تے نیک عمل کرݨ والیں کوں بدلہ ڈیوے ایجھے لوکن جنہیں کیتے بخشش تے عزت والا رزق ۔

وَالَّذِيْنَ سَعَوْ فِيْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ⑥

٦۔ جیرھے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ ہراوݨ دی کوشش کریندن ایجھے لوکن جنہیں کیتے بہوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ۔

وَيَرَى الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ الَّذِيْٓ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ هُوَ الْحَقَّ ۙ وَيَهْدِيْٓ اِلٰى صِرَاطِ الْعَزِيْزِ

٧۔ تے جنہیں لوکیں کوں علم ڈتا گئے او اینکوں سچ سمجھدن جو تیڈے اتے لہایا گئے تے او غالب

الْحَمِيْدِ ۝٧

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت ڈیندے

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ يُّنَبِّئُكُمْ اِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۙ اِنَّكُمْ لَفِيْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝٨

۸۔ کافر آہدن کیا اساں تہاکوں اینجھے بندے دا پتہ ڈیوں جیرھا تہاکوں ڈسیندے جیلھے تساں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے ویسو بے شک تساں نویں مخلوق بݨ ویسو۔

اَفْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَمْ بِهٖ جِنَّةٌ ۭ بَلِ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلٰلِ الْبَعِيْدِ ۝٩

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ بدھیندے یا پاگل اصل جیرھے آخرت تے ایمان نہیں انیندے او عذاب وچ تے تباہ کرݨ والی گمراہی وچن۔

اَفَلَمْ يَرَوْا اِلٰى مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِّنَ السَّمَاۗءِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنْ نَّشَاْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِّنَ السَّمَاۗءِ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ۝١٠ ع

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگوں ہے تے جو انہیں پچھوں ہے آسمان تے زمین وچ جے اساں چاہوں تے انہیں کوں ملک وچ ذلیل کر ڈیوں یا جھڑ دے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک ایندے وچ ہر جھکݨ والے بندے کیتے نشانی۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا دَاوٗدَ مِنَّا فَضْلًا ۭ يٰجِبَالُ اَوِّبِيْ مَعَهٗ وَالطَّيْرَ ۚ وَاَلَنَّا لَهُ الْحَدِيْدَ ۝١١

۱۱۔ تے اساں داؤد کوں اپنا فضل ڈتا ہا اے پہاڑو تساں تے سارے پکھی اوندے نال رل کے خدا دی تسبیح کرو تے اساں اوندے کیتے لوہے کوں کولا کیتا ہا۔

اَنِ اعْمَلْ سٰبِغٰتٍ وَّقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوْا صَالِحًا ۭ اِنِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝١٢

۱۲۔ جو توں زرہ بݨا تے اوندے بݨاوݨ وچ (میچا) دا اندازہ سامݨے رکھ تے نیک کم کرو بے شک جو تساں کریندے ہو میں اونکوں ڈیہدا پیاں۔

وَلِسُلَيْمٰنَ الرِّيْحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَّرَوَاحُهَا شَهْرٌ ۚ وَاَسَلْنَا لَهٗ عَيْنَ الْقِطْرِ ۭ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَّعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۭ وَمَنْ يَّزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيْرِ ۝١٣

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہوا کوں تابع بݨایا ہا اوندا فجر دا چلݨ وی تے شام دا چلݨ وی ہک ہک مہینے دے برابر ہا تے تانبا اساں اوندے کیتے پگھار ڈتا ہا تے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن (جو او چاہندا ہاتے) اوندے رب دے حکم نال تے

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلسی اساں اونکوں دوزخ دا عذاب ڈیسوں۔

يَعْمَلُوْنَ لَهٗ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحَارِيْبَ وَتَمَاثِيْلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُوْرٍ رّٰسِيٰتٍ ۭ اِعْمَلُوْٓا اٰلَ دَاوٗدَ شُكْرًا ۭ وَقَلِيْلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُوْرُ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ او بݨیندے ہن جو او چاہندا ہا میستاں تے مجسمے حوض آلی کار وڈے وڈے بھتے دیگاں جیرھیاں ہر وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے آل داؤد اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچوں بہوں گھٹ لوک شکر کریندن۔

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلٰي مَوْتِهٖٓ اِلَّا دَاۗبَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَاَتَهٗ ۚ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ اَنْ لَّوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوْا فِي الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارݨ دا فیصلہ کیتے تے اوندی خبر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی جیرھا اوندی حکومت دے سوٹے کوں کھندا رہ گئے جیلھے اوڈھہ پئے جنیں کوں پتہ لگ گئے جو جے او غیب جاݨدے ہوون ہا تے ذلیل کرݨ والے عذاب وچ نہ پئے ہوون ہا۔

لَقَدْ كَانَ لِسَبَاٍ فِيْ مَسْكَنِهِمْ اٰيَةٌ ۚ جَنَّتٰنِ عَنْ يَّمِيْنٍ وَّشِمَالٍ ڛ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهٗ ۭ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَّرَبٌّ غَفُوْرٌ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اپݨے ملک وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سجے پاسو ہک کھبے پاسو کھاؤ اپݨے رب دے رزق کنیں تے اوندا شکر کرو اے سوہݨا شہر تے رب بخشݨ والا ہے۔

فَاَعْرَضُوْا فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنٰهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ اُكُلٍ خَمْطٍ وَّاَثْلٍ وَّشَيْءٍ مِّنْ سِدْرٍ قَلِيْلٍ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ انہیں منہ پھیریئے تے اساں انہیں تے ہر شئے تباہ کر ڈیوݨ والا سیلاب چھٹیئے تے انہیں دے ڈو باغیں دے وٹاندرے وچ ایجھے ڈو باغ ڈتے جیرھے بدمزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا ہا تے کجھ بیر وی ہن۔

ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِمَا كَفَرُوْا ۭ وَهَلْ نُجٰزِيْٓ اِلَّا الْكَفُوْرَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے انہیں کوں تے اساں کافریں کوں محض ایہو بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِيْ بٰرَكْنَا فِيْهَا

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں وستیں دے

قُرًى ظَاهِرَةً وَّقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ ۖ سِيرُوْا فِيهَا لَيَالِيَ وَاَيَّامًا اٰمِنِيْنَ ﴿١٩﴾

وچکار بیاں وستیاں آباد کر ڈِتیاں جنہیں کوں اساں برکت ڈِتی ہائی تے او ہک ڈُوجھے دے سامنڑے ہن تے انہیں وچوں آونڑ ونجنڑ دا پندھ وی تھوڑا کر ڈِتا ہا تساں رات ڈِینہہ انہیں وچ ٹرو پھرو (سفر کرو) امن نال

فَقَالُوْا رَبَّنَا بٰعِدْ بَيْنَ اَسْفَارِنَا وَظَلَمُوْٓا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنٰهُمْ اَحَادِيْثَ وَمَزَّقْنٰهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿٢٠﴾

۲۰ - انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ وڈے کر ڈے تے انہیں اپنڑے آپ تے ظلم کیتے اساں انہیں دے نشان وی میٹا ڈِتے تے انہیں کوں قصے بنڑا ڈِتے بے شک ایندے وچ ہر صبر کرنڑ والے تے شکر کرنڑ والے کیتے نشانین۔

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْلِيْسُ ظَنَّهٗ فَاتَّبَعُوْهُ اِلَّا فَرِيْقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٢١﴾

۲۱ - ابلیس نے انہیں دے متعلق اپنڑے خیال کوں سچا کر ڈِکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے مومنیں دے ہک ٹولے دے ۔

وَمَا كَانَ لَهٗ عَلَيْهِمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْاٰخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِيْ شَكٍّ ۭ وَرَبُّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيْظٌ ﴿٢٢﴾ ع

۲۲ - تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا نہ ہا اے ایں واسطے تھئے جو اساں آخرت کوں منڑنڑ والیں کوں تے اوندے وچ شک کرنڑ والیں کوں ظاہر کر ڈِیوں تے تیڈا رب ہر شئے تے نگران ۔

قُلِ ادْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۚ لَا يَمْلِكُوْنَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيْهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَّمَا لَهٗ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيْرٍ ﴿٢٣﴾

۲۳ - توں آکھ تساں سڈو انہیں کوں جنہیں کوں تساں خدا دے سوا معبود خیال کریندے ہو او آسمانیں تے زمین وچ ہک کوڈی جتلا دی کہیں شئے دے مالک نہیں تے نہ انہیں دی ملکیت وچ انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے انہیں وچوں کوئی امدادی وی کوئی نہیں ۔

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا لِمَنْ اَذِنَ لَهٗ ۭ حَتّٰٓى اِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوْبِهِمْ قَالُوْا مَاذَا ۙ قَالَ رَبُّكُمْ ۭ قَالُوا

۲۴ - تے کہیں دی سفارش اللہ دے اگوں کم نہ ڈِیسی سوائے اوندے جنہیکوں او اجازت ڈِیسی

الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۲۳﴾

ستے جیلھے انہیں دے دلیں کنیں رعب ختم تھی ویسی تے او آکھسن مِٹِّیں تہاڈے رب کیا آکھیا ہا او آکھسن سچ آکھیا ہا تے او بہوں اُچّا تے وڈا ہِے۔

قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلِ اللّٰهُ وَاِنَّآ اَوْ اِيَّاكُمْ لَعَلٰى هُدًى اَوْ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچوں تہاکوں کون رزق ڈیندے توں آپ جواب ڈے آکھ اللہ تے بے شک اساں یا تساں ہدایت تے ہیں یا کھُلی کھُلی گمراہی وچ ہیں۔

قُلْ لَّا تُسْـَٔلُوْنَ عَمَّآ اَجْرَمْنَا وَلَا نُسْـَٔلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ توں آکھ جیرھے جرم اساں کیتن او تساں کنیں نہ پچھے ویسن تے تساں جو کریندے ہِو اساں کنیں نہ پچھیا ویسی۔

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيْمُ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب ساکوں کٹھا کریسی تے ول ساڈے درمیان فیصلہ کریسی انصاف نال تے او بہوں چنگے فیصلے کرݨ والا تے بہوں جاݨݨ والا ہِے۔

قُلْ اَرُوْنِيَ الَّذِيْنَ اَلْحَقْتُمْ بِهٖ شُرَكَآءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جیرھے تساں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ہِو۔ اصلو نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیاݨا ہِے۔

وَمَآ اَرْسَلْنٰكَ اِلَّا كَآفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بنا کے پٹھئے تے اصل بہوں سارے لوک جاݨدے نہیں۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے آہدن جے تساں سچے ہوے تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

قُلْ لَّكُمْ مِّيْعَادُ يَوْمٍ لَّا تَسْتَاْخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً وَّلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ توں آکھ تہاڈے کیتے ہک ڈینہہ مقرر اوں کنیں ہک گھڑی وی تساں اگو پچھو نہ تھیسو۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ بِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَلَا بِالَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ ؕ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ مَوْقُوْفُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۖۚ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضِ ِۨالْقَوْلَ ۚ يَقُوْلُ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لَوْلَاۤ اَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲- تے کافریں آکھئے اساں ایں قرآن کوں تے جو ایں کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے جے توں ڈیکھیں جیلھے کافر تے ظالم اپݨے رب دے اگو کھڑے کیتے ویسن تے ہک ڈوجھے نال بحث کریندے پئے ہوسن تے ہیٹھے ڈاڈھیں کوں آکھسن جے تساں نہ ہووہا تے اساں مومن ہوودں ہا۔

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْۤا اَنَحْنُ صَدَدْنٰكُمْ عَنِ الْهُدٰى بَعْدَ اِذْ جَآءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳- تے ڈاڈھے ہیٹھیں کوں آکھسن کیا اساں تہاکوں ہدایت کنیں اوندے تہاڈے آوݨ دے بعد ہٹکیا ہا اصل تساں خود مجرم ہادے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ اسْتُضْعِفُوْا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْا بَلْ مَكْرُ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ تَاْمُرُوْنَنَاۤ اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهٗۤ اَنْدَادًا ؕ وَاَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ ؕ وَجَعَلْنَا الْاَغْلٰلَ فِيْۤ اَعْنَاقِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ هَلْ يُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴- تے ہیٹھے ڈاڈھیں کوں آکھسن اے رات ڈینہہ دے مکر ہن جیلھے تساں اللہ دا انکار کرݨ تے اوندے شریک بݨاوݨ دی تعلیم ڈیندے ہاوے تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او شرمندگی لکاوݨ پئے ویسن تے کافریں دی گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض انہیں دے عملیں دا بدلہ ملسی۔

وَمَاۤ اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَاۤ ۙ اِنَّا بِمَاۤ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵- اساں جڈاں دی کہیں وستی وچ کوئی رسول ڈراوݨ والا پٹھئے اتھو دے امیریں ضرور آکھئے جو اساں تہاڈی رسالت دے انکاری ہیں۔

وَقَالُوْا نَحْنُ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاَوْلَادًا ۙ وَّمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶- تے اے وی آہدن جو ساڈا مال تے اولاد دی بہوں ہے تے ساکوں عذاب نہ ڈتا ویسی۔

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۶﴾ ع

۳۷- توں آکھ بے شک میڈا رب جیندا چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے تے اصل بہوں سارے لوک جاݨدے نہیں۔

وَمَاۤ اَمْوَالُكُمْ وَلَاۤ اَوْلَادُكُمْ بِالَّتِيْ تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا

۳۸- تے تہاڈے مال تے اولاد نئیں جو تہاکوں

زُلْفٰۤى اِلَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰٓئِكَ لَهُمْ جَزَآءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوْا وَهُمْ فِى الْغُرُفٰتِ اٰمِنُوْنَ ﴿٣٧﴾

ساڈے کولھو کرن سوائے ایندے جیڑھا من گھنے تے چنگے کم کرے اے لوکن جنہیں کوں انہیں دے عملیں دا ودھاکے بدلہ ملسی تے او ماڑیں وچ آرام نال رہسن۔

وَالَّذِيْنَ يَسْعَوْنَ فِىْٓ اٰيٰتِنَا مُعٰجِزِيْنَ اُولٰٓئِكَ فِى الْعَذَابِ مُحْضَرُوْنَ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ تے جیڑھے ساڈی آیات دے متعلق ساکوں ہراوݨ دی کوشش کریندن ایجھے لوک عذاب ڈتے ویسن۔

قُلْ اِنَّ رَبِّىْ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ وَيَقْدِرُ لَهٗ ۭ وَمَآ اَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَىْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهٗ ۚ وَهُوَ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جئیندا چاہندے رزق ودھیندے تے اپنے بندیں وچوں جئیندا چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو وی خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کڈھیسی تے بہوں چنگا رزق ڈیوݨ والا ہے۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ يَقُوْلُ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اَهٰٓؤُلَآءِ اِيَّاكُمْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی تے ول فرشتیں کوں آکھسی کیا اے لوک تہاڈی عبادت کریندے ہن۔

قَالُوْا سُبْحٰنَكَ اَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُوْنِهِمْ ۚ بَلْ كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ ۚ اَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُّؤْمِنُوْنَ ﴿٤١﴾

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہویں توں ہی انہیں دے سوا ساڈا سنگتی ہویں اصل او تے جن دی عبادت کریندے ہن تے بہوں سارے انہیں کوں منیندے ہن۔

فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَّلَا ضَرًّا ۭ وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذُوْقُوْا عَذَابَ النَّارِ الَّتِىْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ تے اَج تہاڈے وچوں کوئی کہیں دے نفعے نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جینکوں تساں کوڑا سمجھدے ہاوے۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّا رَجُلٌ يُّرِيْدُ اَنْ يَّصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ اٰبَآؤُكُمْ ۚ وَقَالُوْا مَا هٰذَآ اِلَّآ اِفْكٌ مُّفْتَرًى ۭ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سݨایاں ویندن او آہدن اے آدمی تے محض تہاکوں انہیں کنیں ہٹکݨا چاہندے

لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۴۳﴾

جنہیں دی تہاڈے پیو ڈاڈے عبادت کریندے ہن تے آہدن اے تے محض بدوڑیں جیرھا گھڑ یا گیئے تے کافر سچ کوں اوندے آوݨ دے بعد آہدن اے کھلا کھلا جادو ہے ۔

وَمَآ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّدْرُسُوْنَهَا وَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ﴿۴۴﴾

۴۵ ۔ اساں انہیں کوں کوئی کتاب نہیں ݙتی جینکوں او پڑھدن تے نہ انہیں دو تیں کنیں پہلے کوئی ڈراوݨ والا پٹھئے ۔

وَكَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۙ وَمَا بَلَغُوْا مِعْشَارَ مَآ اٰتَيْنٰهُمْ فَكَذَّبُوْا رُسُلِيْ ۗ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۴۵﴾ ع

۴۶ ۔ تے جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں وی جھٹلائے تے جیرھی طاقت اساں پہلے لوکیں کوں ݙتی ہائی اوندا ݙاہواں حصہ وی انہیں کنیں کائے نئیں تے انہیں ساݙے رسول کوں جھٹلائے تے ساݙا عذاب کیجھا ہے ۔

قُلْ اِنَّمَآ اَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ ۚ اَنْ تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَثْنٰى وَفُرَادٰى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوْا ۗ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِّنْ جِنَّةٍ ۗ اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيْرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ﴿۴۶﴾

۴۷ ۔ توں آکھ میں تہاکوں ہک گال دی نصیحت کریندا جو تساں اللہ دے سامݨے ݙو ݙو یا کلہے کھڑے تھیوو ول سوچو جو تہاݙے سنگتی کوں جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوݨ والے عذاب کنیں تہاکوں ڈریندے ۔

قُلْ مَا سَاَلْتُكُمْ مِّنْ اَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ ۗ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ﴿۴۷﴾

۴۸ ۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیرھا اجر منگئے او تہاݙا ہے میݙا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شئے دا نگران ۔

قُلْ اِنَّ رَبِّيْ يَقْذِفُ بِالْحَقِّ ۚ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿۴۸﴾

۴۹ ۔ توں آکھ بے شک میݙا رب حق نال (کوڑ دے) ٹوٹے کریندا پئے او لکی گالھیں کوں بہوں جاݨدے ۔

قُلْ جَآءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيْدُ ﴿۴۹﴾

۵۰ ۔ توں آکھ سچ آگیئے تے کوڑ نہ کوئی شئے پیدا کریندے تے نہ مُردیں کوں واپس آن سگدے ۔

قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّمَآ اَضِلُّ عَلٰى نَفْسِيْ ۚ وَاِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوْحِيْٓ اِلَيَّ رَبِّيْ ۭ اِنَّهٗ سَمِيْعٌ قَرِيْبٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھاٹا میکوں آپ کوں ہے تے میں ہدایت پا گھناں تے او میڈے رب ولو وحی دی وجہ نال ہوسی۔ بے شک او بہوں سݨݨ والا تے کولھو ہے۔

وَلَوْ تَرٰٓى اِذْ فَزِعُوْا فَلَا فَوْتَ وَاُخِذُوْا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی ویسن تے درک نہ سگسن تے ہک کولھو دے مکان وچ پکڑیج پوسن۔

وَّقَالُوْٓا اٰمَنَّا بِهٖ ۚ وَاَنّٰى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکوں منیندے ہیں تے پریں ونج کے انہیں کوں ایمان کیویں ملسی

وَّقَدْ كَفَرُوْا بِهٖ مِنْ قَبْلُ ۚ وَيَقْذِفُوْنَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍۢ بَعِيْدٍ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا تے پریں کنیں بہہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھیندے رہ ویندن۔

وَحِيْلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُوْنَ كَمَا فُعِلَ بِاَشْيَاعِهِمْ مِّنْ قَبْلُ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا فِيْ شَكٍّ مُّرِيْبٍ ﴿۵۵﴾ ع

۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں دے درمیان روکائی جیویں انہیں دی جنس دے لوکیں نال کیتا گیا۔ ہا سے شک او بے چین کر ڈیوݨ والے شک وچ پئے ہن۔

سُوْرَةُ فَاطِرٍ مَّكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّخَمْسَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورة فاطر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۵ رکوع ہِن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا اُولِيْٓ اَجْنِحَةٍ مَّثْنٰى وَثُلٰثَ وَرُبٰعَ ۚ يَزِيْدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَآءُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ②

۲۔ ساریاں صفتاں اللہ کیتے ہِن جیرھا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرن والا ہے تے فرشتیں کوں قاصد بنا کے پٹھن والا ہے جنہیں دے ڈو ڈو تے ترے ترے تے چار چار کھمب ہوندن تے فرشتیں دے کھمب جتلا چاہندے ودھا ڈیندے بے شک اللہ سئیں ہر چیز تے قادر ہے۔

مَا يَفْتَحِ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا ۚ وَمَا يُمْسِكْ ۙ فَلَا مُرْسِلَ لَهٗ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ③

۳۔ تے جیرھی رحمت اللہ بندیں کیتے کھلیندے اوں کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جنیکوں او جھلے اوکوں اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے سیانا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوْا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ ۚ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللّٰهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۖ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ④

۴۔ اے لوکو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھیاں اوں تہاڈے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق جیرھا تہاکوں آسمان تے زمین وچو رزق ڈیندے اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تساں کڈے پھیریئے ونیدے ہو۔

وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِكَ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ⑤

۵۔ تے جے تیکوں جھٹلیندن تے تیں کنیں پہلے رسولیں کوں وی جھٹلایا گیئے تے سارے معاملے اللہ دو ولدن۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۥ وَلَا يَغُرَّنَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ⑥

۶۔ اے لوکو بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے تہاکوں دنیاوی زندگی دوکھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تہاکوں فریب ڈیوے۔

إِنَّ الشَّيْطٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوْهُ عَدُوًّا ۗ اِنَّمَا يَدْعُوْا حِزْبَهٗ لِيَكُوْنُوْا مِنْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ؕ﴿۶﴾

۷۔ بے شک شیطان تہاڈا دشمن تے اونکوں تساں دشمن ہی سمجھو بے شک او اپݨے ٹولے کوں سݙیندے تاں جو او دوزخ والے تھی ونڄن۔

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿۸﴾ ع ۱۳

۸۔ تے جیرھے کافر ہن انہیں کیتے سخت عذاب ہے تے جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن انہیں کیتے بخشش تے وݙا اجر۔

اَفَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْٓءُ عَمَلِهٖ فَرَاٰهُ حَسَنًا ؕ فَاِنَّ اللّٰهَ يُضِلُّ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ ۖ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرٰتٍ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِمَا يَصْنَعُوْنَ ﴿۹﴾

۹۔ کیا جینکوں اوندے برے عمل سوہݨے کرکے ݙکھائے گئے ہوون اوہو انہیں کوں چنگا سمجھدا ہووے راہ ہدایت پا سگدے، بے شک اللہ جینکوں چاہندے ہدایت ݙیندے تے جینکوں چاہندے گمراہ کریندے توں انہیں دے غم نال اپݨے آپ کوں ہلاک نہ کر بے شک اللہ بہوں جاݨدے جو او کریندن۔

وَاللّٰهُ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ الرِّيٰحَ فَتُثِيْرُ سَحَابًا فَسُقْنٰهُ اِلٰى بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَحْيَيْنَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ كَذٰلِكَ النُّشُوْرُ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ اللہ او ہے جیں ہوائیں پٹھین او جھڑ چیندن تے اساں اونکوں بنجر زمین دو گھن ویندے ہیں تے اوں بنجر زمین کوں اساں اوندے نال آباد کر ݙیندے ہیں تے ایویں مرݨ دے بعد اٹھݨ دا قانون۔

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْعِزَّةَ فَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ جَمِيْعًا ؕ اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهٗ ؕ وَالَّذِيْنَ يَمْكُرُوْنَ السَّيِّاٰتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ؕ وَمَكْرُ اُولٰٓئِكَ هُوَ يَبُوْرُ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ دی ہے ہوندو چنگیاں گالہیں چڑھدین تے نیک عمل اونکوں چیندے تے جیرھے بُریاں تدبیراں کریندن انہیں کیتے سخت عذاب ہے تے انہیں دی تدبیر تباہ تھیوݨ والی ہے۔

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ اَزْوَاجًا ؕ وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُّعَمَّرٍ وَّلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهٖٓ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ ؕ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے اللہ تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں ول تہاکوں جوڑے بݨائس تے تریمت کوں جیرھا (حمل) پیٹ تھیندے تے جو او بال جݨیندی ہے محض اللہ کوں اوندا پتہ ہوندے تے کہیں کوں وݙی عمر ݙتی ویندی ہے تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ہے تے اسے ہک قانون دے مطابق

بے شک اللہ کیتے اے کم سوکھا ہے۔

وَ مَا يَسْتَوِي الْبَحْرٰنِ ۖ هٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَآئِغٌ شَرَابُهٗ وَ هٰذَا مِلْحٌ اُجَاجٌ ؕ وَ مِنْ كُلٍّ تَاْكُلُوْنَ لَحْمًا طَرِيًّا وَّ تَسْتَخْرِجُوْنَ حِلْيَةً تَلْبَسُوْنَهَا ۚ وَ تَرَى الْفُلْكَ فِيْهِ مَوَاخِرَ لِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ ڈو سمندر ہکو جہیں نہیں تھیندے ہک دا پانڑی مٹھا تے چنگا ہے سوکھا نگلیج ویندے تے ڈوجھا لونا تے کوڑا ہے تے ڈوناہیں وچو تساں سجا گوشت کھندے ہو تے گانڑھے بنڑیندے ہو تے انہیں کوں پہندے ہو تے توں بیڑی کوں ڈیہدیں پانڑی کوں چیر نیدی ہے ویندی تاں جو تساں اوندا فضل لبھو تے تاں جو تساں شکر کرو۔

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَ يُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۙ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ ۖ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ؕ وَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ مَا يَمْلِكُوْنَ مِنْ قِطْمِيْرٍ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ رات کوں ڈینہہ وچ پلھنیدے تے ڈینہہ کوں رات وچ پلھنیدے تے سجھ تے چندر کوں تہاڈے تابع بنڑائس ہر شئے اپنڑے مقرر وقت تئیں ٹردی پئی ہے اے اللہ تہاڈا رب بادشاہت ہوندی ہے تے اوندے سوا جنہیکوں تساں معبود بنڑیندے ہو او پنڈ دی گگڑ دے ادھلے چھلڑ دے وی مالک کائنیں۔

اِنْ تَدْعُوْهُمْ لَا يَسْمَعُوْا دُعَآءَكُمْ ۚ وَ لَوْ سَمِعُوْا مَا اسْتَجَابُوْا لَكُمْ ؕ وَ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ يَكْفُرُوْنَ بِشِرْكِكُمْ ؕ وَ لَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيْرٍ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ جے تساں انہیں کوں سڈو او تہاڈا آلا نہیں سنڑدے جے سنڑ گھنن تے تہاکوں جواب نہیں ڈیندے تے قیامت دے ڈینہہ تہاڈے شرک کنیں انکار کریسن تے تہاکوں باخبر رسول جہیں گال کوئی نہ ڈسیسی۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَرَآءُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَ اللّٰهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ اے لوکو تساں اللہ دے محتاج ہوّے تے اللہ کہیں دا محتاج نہیں تے ساری صفتیں دا مالک ہے۔

اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَ يَاْتِ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ جے او چاہے تساں ساریں کوں تباہ کر ڈیوے تے نویں مخلوق گھن آوے۔

وَ مَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اللہ کیتے اے گال اوکھی نہیں۔

وَ لَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ وَ اِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلٰى حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَّ لَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ؕ اِنَّمَا تُنْذِرُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

۱۸۔ کوئی بار چاونڑ والا بے دا بار نہیں چیندا تے جے کوئی بار تلے آیا ہویا اپنڑے بار دو سڈے اوندے وچو کوئی شئے وی نہ چویسی بھانویں او نزدیکی

اَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۚ وَمَنْ تَزَكّٰى فَاِنَّمَا يَتَزَكّٰى لِنَفْسِهٖ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ الْمَصِيْرُ ﴿۱۹﴾	سکدے کیوں نہ ہووے بے شک توں انہیں کوں ڈریندیں جیڑھے اپنڑے رب کنیں کلہیں وی ڈردن تے نماز باجماعت پڑھدن تے جیڑھا پاک تھیندے او محض اپنڑے فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ دو (ساریں) ولنڑے۔
وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ﴿۲۰﴾	۲۰۔ اندھا تے اکھیں آلا ہکو جہیں نہیں تھی سگدے۔
وَلَا الظُّلُمٰتُ وَلَا النُّوْرُ ﴿۲۱﴾	۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھلا۔
وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُوْرُ ﴿۲۲﴾	۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔
وَمَا يَسْتَوِي الْاَحْيَآءُ وَلَا الْاَمْوَاتُ ۚ اِنَّ اللّٰهَ يُسْمِعُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَمَآ اَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَّنْ فِي الْقُبُوْرِ ﴿۲۳﴾	۲۳۔ تے جینداتے نہ مردہ ہکو جہیں تھی سگدن بے شک اللہ جنیکوں چاہے سنڑا سگدے تے توں قبریں آلیں کوں نوھیں سنڑا سگدا۔
اِنْ اَنْتَ اِلَّا نَذِيْرٌ ﴿۲۴﴾	۲۴۔ توں تے محض ڈراونڑ والا ہویں۔
اِنَّآ اَرْسَلْنٰكَ بِالْحَقِّ بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ وَاِنْ مِّنْ اُمَّةٍ اِلَّا خَلَا فِيْهَا نَذِيْرٌ ﴿۲۵﴾	۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری ڈیونڑ والا تے ڈراونڑ والا بنڑا کے پٹھئے سے تے کوئی قوم اینجھی نہیں گذری جیندے وچ کوئی ڈراونڑ والا نہ آیا ہووے۔
وَاِنْ يُّكَذِّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ جَآءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ ﴿۲۶﴾	۲۶۔ جے او تیکوں جھٹلیندن تے انہیں کنیں پہلے لوکیں وی اپنڑے رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں دے رسول دلیلاں تے تعلیم تے روشن کرنڑ والی کتاب گھن کرآئے ہن۔
ثُمَّ اَخَذْتُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرِ ﴿۲۷﴾ ع ۱۵	۲۷۔ ول میں کافریں کوں پکڑ گھدے میڈا پکڑن کینجھا ہا۔
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ ثَمَرٰتٍ مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بِيْضٌ وَّحُمْرٌ مُّخْتَلِفٌ اَلْوَانُهَا وَغَرَابِيْبُ سُوْدٌ ﴿۲۸﴾	۲۸۔ کیا تیں نہیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سئیں جھڑ کنیں مینھ لہائے ول اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے پھل پیدا کیتن تے پہاڑ کجھ چٹے ٹکڑن تے کجھ رتے رنگ مختلف تے کجھ کالے دھوں ہن۔
وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَآبِّ وَالْاَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ اَلْوَانُهٗ	۲۹۔ تے لوکیں تے ڈنگریں تے جانوریں دے رنگ

كَذٰلِكَ ۗ اِنَّمَا يَخْشَى اللّٰهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمٰٓؤُا ۗ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيْزٌ غَفُوْرٌ ﴿۲۸﴾

مختلف ہن۔ ایویں ہے بے شک اللہ کنیں محض او بے ڈردن جیڑھے عالم ہن بے شک اللہ غالب تے بھوں بخشش والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَتْلُوْنَ كِتٰبَ اللّٰهِ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَاَنْفَقُوْا مِمَّا رَزَقْنٰهُمْ سِرًّا وَّعَلَانِيَةً يَّرْجُوْنَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُوْرَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ بے شک جیڑھے اللہ دی کتاب کوں پڑھدن تے نماز با جماعت پڑھدن تے جو اساں انہیں کوں ڈتے اونکوں لک کے وی تے ظاہر وی خرچ کریندن او انجھی تجارت دی امید رکھیندن جیڑھی اصلو تباہ نہ تھیسی۔

لِيُوَفِّيَهُمْ اُجُوْرَهُمْ وَيَزِيْدَهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ۗ اِنَّهٗ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ تاں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا ملے تے انہیں کوں اپنے فضل نال زیادہ ڈیسی بے شک او بھوں بخشش والا تے قدر کرݨ والا ہے۔

وَالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ بِعِبَادِهٖ لَخَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ تے ایں کتاب وچ جیڑھی اساں تیڈو وحی کیتی ہے او سچ ہے پہلی تعلیم دی اے تصدیق کریندے بے شک اللہ اپنے بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھݨ والا ہے۔

ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْكِتٰبَ الَّذِيْنَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا ۚ فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ ۚ وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ ۚ وَمِنْهُمْ سَابِقٌۢ بِالْخَيْرٰتِ بِاِذْنِ اللّٰهِ ۗ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيْرُ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ جنہیں کوں اساں اپنے بندیں وچوں چنیے اناہیں کوں اساں ایں کتاب دا وارث کیتے۔ انہیں وچو کوئی تے اپنی جان تے ظلم کرݨ والا تے کوئی درمیانی راہ چلݨ والا ہا کجھ انہیں وچو اللہ دے حکم نال نیکیں وچ ہک ڈو جھے کنیں ودھݨ والن اے اللہ دا وڈا فضل۔

جَنّٰتُ عَدْنٍ يَّدْخُلُوْنَهَا يُحَلَّوْنَ فِيْهَا مِنْ اَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَّلُؤْلُؤًا ۚ وَلِبَاسُهُمْ فِيْهَا حَرِيْرٌ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں وچ او پہسن تے اوندے وچ سونے دے کنگݨ تے موتی پوائے ویسن تے اوندے وچ انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْٓ اَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ ۗ اِنَّ رَبَّنَا لَغَفُوْرٌ شَكُوْرُ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے او آکھسن سب پچیاں صفتاں اللہ دیاں ہن جیں اساں کنیں غم ہٹائن بے شک ساڈا رب بھوں بخشش والا تے بھوں قدر کرݨ والا ہے۔

الَّذِيْٓ اَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهٖ ۚ لَا يَمَسُّنَا فِيْهَا نَصَبٌ وَّلَا يَمَسُّنَا فِيْهَا لُغُوْبٌ ۝٣٥

٣٦ - جیں اپݨے فضل نال ساکوں رہݨ کیتے ایجھی جا ݙتی ہے جیندے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیف ستے نہ ساکوں تھکیڑا تھیندے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ ۚ لَا يُقْضٰى عَلَيْهِمْ فَيَمُوْتُوْا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِّنْ عَذَابِهَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ كُلَّ كَفُوْرٍ ۝٣٦

٣٧ - کافریں کیتے دوزخ دی بھاہ ہے انہیں دا فیصلہ نہ کیتا ویسی جو او مَر ونجن تے نہ تے اوندا عذاب ہلکا کیتا ویسی تے ایویں اساں ہر ناشکرے کوں بدلہ ݙیندے ہیں۔

وَهُمْ يَصْطَرِخُوْنَ فِيْهَا ۚ رَبَّنَآ اَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِيْ كُنَّا نَعْمَلُ ۭ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْ مَّا يَتَذَكَّرُ فِيْهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاۗءَكُمُ النَّذِيْرُ ۭ فَذُوْقُوْا فَمَا لِلظّٰلِمِيْنَ مِنْ نَّصِيْرٍ ۝٣٧

٣٨ - او اوندے وچ چیکاں مریسن اے ساݙے رب ساکوں کڈھ جیڑھے کم اساں کریندے ہاسے انہیں دے سوا اساں چنگے کم کریسوں کیا اساں تہاکوں او عمر نہ ݙتی ہائی جیندے وچ جیڑھا نصیحت حاصل کرݨ چاہندا ہا نصیحت حاصل کر گھنے ہا تے تہاݙے کولھو نبی آیا ہا تے تساں عذاب چکھو تے ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

اِنَّ اللّٰهَ عٰلِمُ غَيْبِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٣٨

٣٩ - بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے غیب کوں جاݨدے تے بے شک او دلیں دی گالھیں کوں جاݨݨ والا ہے۔

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَكُمْ خَلٰۗىِٕفَ فِي الْاَرْضِ ۭ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهٗ ۭ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلَّا مَقْتًا ۚ وَلَا يَزِيْدُ الْكٰفِرِيْنَ كُفْرُهُمْ اِلَّا خَسَارًا ۝٣٩

٤٠ - او ہو ہے جیں تہاکوں زمین وچ جانشین بݨائے تے جیڑھا انکار کریسی اوندی سزا اوکوں ملسی تے کافریں دا انکار انہیں کوں محض گھاٹے وچ ودھیندے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ شُرَكَاۗءَكُمُ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۭ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۚ اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا فَهُمْ عَلٰي بَيِّنَتٍ مِّنْهُ ۚ بَلْ اِنْ يَّعِدُ الظّٰلِمُوْنَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا اِلَّا غُرُوْرًا ۝٤٠

٤١ - توں آکھو تساں ݙسو تہاݙے شریک جنہیں کوں تساں سݙیندے ہو میکوں ݙکھاؤ انہیں زمین وچ کیا بݨائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں کوں کوئی کتاب ݙتی ہے تے اوندے نال انہیں کنیں کوئی دلیل اصل ظالم ہک ݙوجھے کوں محض دوکھا ݙیوݨ والے وعدے کریندن۔

اِنَّ اللّٰهَ يُمْسِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُوْلَا ۚ وَلَئِنْ زَالَتَاۤ اِنْ اَمْسَكَهُمَا مِنْ اَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ؕ اِنَّهٗ كَانَ حَلِيْمًا غَفُوْرًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک اللہ سئیں آسمانیں تے زمین کوں روکیا ہوئے جو او اپنی جا کنیں ہلن تے جے او ہل ونجن تے اوندے بعد انہیں ڈوناہیں کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک او بہوں سمجھ والا تے بہوں معاف کرݨ والا ہے۔

وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ لَّيَكُوْنُنَّ اَهْدٰى مِنْ اِحْدَى الْاُمَمِ ۚ فَلَمَّا جَآءَهُمْ نَذِيْرٌ مَّا زَادَهُمْ اِلَّا نُفُوْرًا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جے انہیں دو کوئی نبی آیا تے او ساریں امتیں کنیں زیادہ ہدایت پاوݨ والے ہوسن تے جیلھے نبی آ گئے تے اول انہیں کوں نفرت وچ ودھائے۔

اِۨسْتِكْبَارًا فِى الْاَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ ؕ وَلَا يَحِيْقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ اِلَّا بِاَهْلِهٖ ؕ فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا سُنَّتَ الْاَوَّلِيْنَ ۚ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّٰهِ تَحْوِيْلًا ﴿۴۳﴾

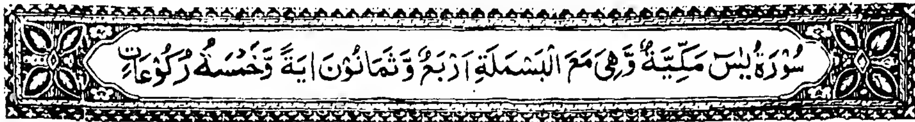
۴۴۔ او زمین وچ وڈا بݨݨ چاہندے ہن تے بُری تدبیر کریندے ہن تے بُری تدبیر محض اوندے کرݨ والے کوں ہی ہلاک کریندی ہے تے کیا او پہلے لوکیں دی سنت (عذاب) دا انتظار کریندے پین تاں اللہ دی سنت کوں اصلو تبدیل تھیندا نہ ڈیکھیسیں تے اللہ دی سنت کوں اصلو ٹلدا نہ دیکھیسیں۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَكَانُوْۤا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُعْجِزَهٗ مِنْ شَيْءٍ فِى السَّمٰوٰتِ وَلَا فِى الْاَرْضِ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَلِيْمًا قَدِيْرًا ﴿۴۴﴾

۴۵۔ کیا او زمین وچ ٹُر دے پھر دے نہیں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھئے تے او انہیں کنیں طاقت وچ وی زیادہ ہن تے کوئی شئے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں ہرا نہیں سگدی بے شک او بہوں جاݨݨ والا تے طاقت والا ہے۔

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوْا مَا تَرَكَ عَلٰى ظَهْرِهَا مِنْ دَآبَّةٍ وَّلٰكِنْ يُّؤَخِّرُهُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِعِبَادِهٖ بَصِيْرًا ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جے اللہ سئیں لوکیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال پکڑے تے ایں زمین تے کوئی جاندار باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر وقت تئیں وتی ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آ ویسی تے بے شک اللہ اپݨے بندیں کوں ڈیکھݨ والا ہے۔ ؏

سورہ یٰسین مکیؔ ہِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۴ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کریندا ں جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔

يٰسٓ ②

۲۔ اسے سیّد۔

وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ قرآن حکیم گواہ۔

اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ④

۴۔ بے شک توں رسول ہویں۔

عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ⑤

۵۔ سدھے رستے تے ہیں۔

تَنْزِيْلَ الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ ⑥

۶۔ غالب تے بہوں مہربان خدا نے لہائے۔

لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ⑦

۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈراویں جنہیں دے پیو ڈاڈیں کوں ڈرایا نہ گیا ہا تے او غافل ہن۔

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑧

۸۔ انہیں دی اکثریت تے گال پوری تھی گئی ہِ جو او ایمان نہ انیسن

اِنَّا جَعَلْنَا فِيْٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُوْنَ ⑨

۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں وچ طوق بݨائن تے او انہیں دی کھاڈی تیں آگئن تے انہیں دیاں گردناں چویاں ودین۔

وَجَعَلْنَا مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو وی تے پچھو وی جھل بݨا ڈِتی ہِ تے انہیں کوں لکا ڈِتے سے تے او ڈیکھ نہیں سگدے۔

وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑪

۱۱۔ توں انہیں کوں ڈراویں یا نہ ڈراویں انہاں کیتے ہِ ہکا گال او نہیں مننیدے۔

اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيْمٍ ⑫

۱۲۔ توں محض ونکوں ہوشیار کریندیں جیرھا ذکر کوں من گھندے تے کلہیں وی رحمٰن خدا کنیں ڈر دے تو(ں) اونکوں بخشش تے عزت والے اجر دی

خوش خبری ڈے ڈے۔

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ ۚ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿١٢﴾

۱۲۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے ہیں تے جو انہیں اگو پٹھئے اونکوں اساں لکھیا ہوئے تے جو دنیا وچ کم کیتے نیں انہیں کوں وی تے ہر گال کوں اساں کھلی کتاب وچ گن کے رکھیا ہوئے

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے توں انہیں کوں سامنے ہک وستی والیں دی حالت ڈس جیلھے انہیں کنیں رسول آئن

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ جیلھے اساں انہیں ڈو رسول پٹھئے انہیں ڈوناہیں کوں جھٹلائے تے ول تریجھا رسول بھیج کے انہیں کوں طاقت ڈتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں تہاڈو پٹھئے گئے ہیں۔

قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنزَلَ الرَّحْمَٰنُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ انہیں آکھئے تساں تے محض ساڈے آلی کار بشر ہوے تے رحمٰن خدا کئی شئے نئیں لہائی۔ تساں محض کوڑ مریندے پئے وے۔

قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ انہیں آکھئے ساڈا رب جاندے جو اساں تہاڈو پٹھئے گئے ہیں۔

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

۱۷۔ تے ساڈا کم تے محض چنگی طرح پچا ڈیونڑ۔

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ ۖ لَئِن لَّمْ تَنتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

۱۸۔ انہیں آکھئے اساں تہاکوں نحس سمجھدے ہیں جے تساں باز نہ آیوے تے اساں ضرور تہاکوں پتھر مار کے ختم کر ڈیسوں تے ساڈے ولو تہاکوں ضرور ڈکھ آلا عذاب پجسی۔

قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ ۚ أَئِن ذُكِّرْتُم ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ انہیں آکھئے تہاڈی نحوست تہاڈے نال اساں تہاکوں چنگے کم یاد کرویندے ہیں ایں واسطے اے گال کریندے اصل تساں حد کنیں ودھنڑ آلی قوم ہوے۔

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے شہر دے چھیکڑ کنیں ہک آدمی دڑکدا آئے تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پیروی

کرو۔

اتَّبِعُوا مَنۡ لَّا یَسۡـَٔلُكُمۡ اَجۡرًا وَّهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جیرھے تساں کنیں کوئی اجر نہیں منگدے تے او ہدایت پا چکین۔

وَمَا لِیَ لَاۤ اَعۡبُدُ الَّذِیۡ فَطَرَنِیۡ وَاِلَیۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے میکوں کیا تھی گئے جو میں اوندی عبادت نہ کراں جیں میکوں پیدا کیتے تے تساں وی سارے ہوندو ولائے ویسو۔

ءَاَتَّخِذُ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اٰلِهَةً اِنۡ یُّرِدۡنِ الرَّحۡمٰنُ بِضُرٍّ لَّا تُغۡنِ عَنِّیۡ شَفَاعَتُهُمۡ شَیۡـًٔا وَّلَا یُنۡقِذُوۡنِ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ کیا میں اوندے سواے معبود بنڑاواں جے رحمٰن خدا میکوں تکلیف ڈیونڑ چاہے تے انہیں دی سفارش میکوں کوئی فائدہ نہیں ڈے سگدی تے نہ او میکوں بچا سگدن۔

اِنِّیۡۤ اِذًا لَّفِیۡ ضَلٰلٍ مُّبِیۡنٍ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ (جے اِسے کراں) تے بے شک میں کھلا کھلا گمراہ تھی ویساں۔

اِنِّیۡۤ اٰمَنۡتُ بِرَبِّكُمۡ فَاسۡمَعُوۡنِ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ بے شک میں تہاڈے رب کوں منیندں تے میڈی گال سنڑو۔

قِیۡلَ ادۡخُلِ الۡجَنَّةَ ؕ قَالَ یٰلَیۡتَ قَوۡمِیۡ یَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ آکھیا گئے بہشت وچ داخل تھی، اوں آکھئے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہوسے ہا۔

بِمَا غَفَرَ لِیۡ رَبِّیۡ وَجَعَلَنِیۡ مِنَ الۡمُكۡرَمِیۡنَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈتے تے میکوں عزت داریں وچ بنڑائسی۔

وَمَاۤ اَنۡزَلۡنَا عَلٰی قَوۡمِهٖ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ مِنۡ جُنۡدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا مُنۡزِلِیۡنَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ تے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے آسمان کنیں کوئی لشکر نہیں لہایا تے نہ اساں لہیندے ہاسے۔

اِنۡ كَانَتۡ اِلَّا صَیۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ خٰمِدُوۡنَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ اِسے تے محض ہک عذاب ہا جیندے نال او وِسم گیئن۔

یٰحَسۡرَةً عَلَی الۡعِبَادِ ۚ مَا یَاۡتِیۡهِمۡ مِّنۡ رَّسُوۡلٍ اِلَّا كَانُوۡا بِهٖ یَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ بندیں تے حسرت! انہیں دو جڈاں وی کوئی رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

اَلَمۡ یَرَوۡا كَمۡ اَهۡلَكۡنَا قَبۡلَهُمۡ مِّنَ الۡقُرُوۡنِ اَنَّهُمۡ

۳۲۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں کنیں پہلے کتنی وستیاں

اِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُوۡنَ ۝۳۱	اساں ہلاک کر چکے ہیں۔ بے شک او ول نہ اوسن۔
وَاِنۡ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ۝۳۲	۳۲۔ تے اے سارے لوک ساڈے سامنے حاضر کیتے ویسن۔
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الۡاَرۡضُ الۡمَيۡتَةُ ۖۚ اَحۡيَيۡنٰهَا وَاَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبًّا فَمِنۡهُ يَاۡكُلُوۡنَ ۝۳۳	۳۳۔ تے انہیں کیتے بنجر زمین دی ہک نشان اساں اونکوں آباد کیتے تے اوندے وچوں دانڑیں کڈھین تے انہیں وچو او کھندن۔
وَجَعَلۡنَا فِيۡهَا جَنّٰتٍ مِّنۡ نَّخِيۡلٍ وَّاَعۡنَابٍ وَّفَجَّرۡنَا فِيۡهَا مِنَ الۡعُيُوۡنِ ۝۳۴	۳۴۔ تے اساں زمین وچ کھجیں تے انگوریں دے باغ پیدا کیتن تے انہیں وچ چشمے وہائنسے۔
لِيَاۡكُلُوۡا مِنۡ ثَمَرِهٖ ۙ وَمَا عَمِلَتۡهُ اَيۡدِيۡهِمۡ ؕ اَفَلَا يَشۡكُرُوۡنَ ۝۳۵	۳۵۔ تاں جو اوندے پھل کھاون تے اے انہیں دے ہتھیں نہیں کیتا کیا او شکر نہیں کریندے۔
سُبۡحٰنَ الَّذِىۡ خَلَقَ الۡاَزۡوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنۡۢبِتُ الۡاَرۡضُ وَمِنۡ اَنۡفُسِهِمۡ وَمِمَّا لَا يَعۡلَمُوۡنَ ۝۳۶	۳۶۔ او ذات پاک جیں ہر قسم دے جوڑے پیدا کیتن انہیں وچو وی جیرھی زمین پیدا کریندی ہے تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو وی جنہیں کوں او جانڑدے نہیں۔
وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيۡلُ ۖۚ نَسۡلَخُ مِنۡهُ النَّهَارَ فَاِذَا هُمۡ مُّظۡلِمُوۡنَ ۝۳۷	۳۷۔ انہیں کیتے رات وی ہک نشان اوندے وچو ڈینہہ کڈھیندے ہیں تے ول انہیں تے اندھارا تھی ویندے۔
وَالشَّمۡسُ تَجۡرِىۡ لِمُسۡتَقَرٍّ لَّهَا ؕ ذٰلِكَ تَقۡدِيۡرُ الۡعَزِيۡزِ الۡعَلِيۡمِ ۝۳۸	۳۸۔ تے سجھ اپنڑی مقرر جا دو ویندا پئے، اے غالب تے علم والے خدا دا قانون۔
وَالۡقَمَرَ قَدَّرۡنٰهُ مَنَازِلَ حَتّٰى عَادَ كَالۡعُرۡجُوۡنِ الۡقَدِيۡمِ ۝۳۹	۳۹۔ تے چندر دیاں وی اساں منزلاں مقرر کیتن جے تئیں ولا او پرانڑی لامڑی آلی کار تھی ویندے۔
لَا الشَّمۡسُ يَنۡۢبَغِىۡ لَهَاۤ اَنۡ تُدۡرِكَ الۡقَمَرَ وَلَا الَّيۡلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَكُلٌّ فِىۡ فَلَكٍ يَّسۡبَحُوۡنَ ۝۴۰	۴۰۔ سجھ دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پکڑ گھنے تے نہ رات ڈینہہ دے پہلے آسگدی ہے تے اے سارے اپنڑے مقرر رستے تے سوکھ نال ٹر دے پین۔

وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے انہیں کیتے اسے وی نشانی ہے جو اساں انہیں دی اولادیں کوں بھری بیڑی وچ چاتی ودے ہیں۔

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تے انہیں کیتے اساں بیاں ایھو جیہاں سواریاں وی پیدا کریسوں جیندے اُتے او سوار تھیسن۔

وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں کوں غرق کر ڈیوں تے انہیں دی فریاد کوئی نہ سُنسی تے نہ او بچائے ویسن۔

اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک وقت تئیں فائدہ اُٹھیسن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آون والا ہے تے جو تہاڈے پچھوں ہے تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ تے انہیں دے رب ولو جیرھی وی نشانی اندی ہے او اوں کنیں منہ پھیر گھندن۔

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ تہاکوں ڈتے اوندے وچو خرچ کرو تے کافر مومنیں کوں آہدن کیا اساں انہیں کوں کھواؤں جنہیں کوں اللہ چاہے ہا کھوا سگدا ہا تساں محض کھلی کھلی گمراہی وچ ہوے۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے او آہدن جے تساں سچے ہو تے اے وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ او تے محض ہک عذاب دا انتظار کریندے پئین جیرھا انہیں کوں پکڑیسی تے او بحثیں وچ لگے پئے ہوسن۔

فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۵۱﴾ ع

۵۱۔ نہ تے او ہک ڈو جھے کوں نصیحت کر سگسن تے نہ اپنڑے گھر والیں دو ولسن۔

وَنُفِخَ فِى الصُّوْرِ فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے دھوتوں وجایا ویسی تے اوہوں ویلھے قبریں وچوں نکل کے اپنڑے رب دو بھج پوسن۔

قَالُوْا يٰوَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں ساکوں قبریں وچوں کیئں کڈھیئے تے اے رحمان خدا دا وعدہ ہے تے رسولیں سچ بولیا ہا۔

اِنْ كَانَتْ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہوسی تے او سارے ساڈے سامنڑے حاضر کیتے ویسن۔

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے اوں ڈینہہ کہیں جان تے ظلم نہ کیتا ویسی تے تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ملسی۔

اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِىْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ بے شک بہشتی اوں ڈینہہ ضروری کم کریندے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِىْ ظِلٰلٍ عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِئُوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ او تے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ہاچیں تے وہانْیں دی ٹیک لگے بیٹھے ہوسن۔

لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ مَّا يَدَّعُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ اوندے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے جو او منگسن انہیں کوں ڈتا ویسی۔

سَلٰمٌ ۟ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ مہربان رب کنیں سلامتی دا سنیہا ہوسی۔

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے اے مجرمو اَج نکھڑ کھڑو۔

اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰبَنِىْٓ اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ اے آدم دے پترو کیا میں تساں کنیں وعدہ نہ گدھا ہا جو تساں شیطان دی عبادت نہ کرا ہے بے شک تہاڈا او کھلا کھلا دشمن۔

وَّاَنِ اعْبُدُوْنِىْ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ محض میڈی عبادت کرو اے سدھا راہ۔

وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا ۭ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ او تہاڈے وچوں ہوں ساری مخلوق کوں ہلاک کر چکئے کیا عقل نوھے کریندے۔

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِىْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

گیا ہا۔

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ اَڄ اپݨے کفر دی وجہ کنیں ایندے وِچ پہو۔

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ اَڄ اساں انہیں دے مونہیں تے مہر لا ڈیسوں تے انہیں دے ہتھ ساڈے نال الیسن تے انہیں دے پیر جو کجھ او کریندے ہن اوندی گواہی ڈیسن۔

وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ جے اساں چاہوں تے انہیں کوں اندھا کر ڈیوں تے او کیں راہ تے ٹُر پوَن تے او ڈیکھسن کیویں؟

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ تے جے اساں چاہوں تے اساں انہیں دی شان ختم کر ڈیوں تے ول او نہ اگوتے وِنج سگسن تے نہ پچھوتے ولسن۔

وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ تے جنیکوں اساں وڈی عمر ڈیندے ہیں اوندے جسم کوں کمزور کر ڈیندے ہیں کیا او عقل نہیں کریندے۔

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْۢبَغِيْ لَهٗ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ تے اساں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ اے اوندی شان اے تے محض نصیحت تے ولا ولا پڑھیجݨ والی تے کھلیاں دلیلاں ڈیوݨ والی کتاب

لِّيُنْذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧١﴾

۷۱۔ تاں جو او جیرھا جیندا ہے اونکوں ہوشیار کرے تے کافریں تے فیصلہ پورا تھی وِنجے۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧٢﴾

۷۲۔ کیا او نہیں ڈیہدے بے شک اساں انہیں کیتے اپݨی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں دے مالکن۔

وَذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ تے اساں انہیں کوں انہیں دے تابع کر ڈِتے تے انہیں وچوں کجھ تے سوار تھیندن تے

انہیں وچو کھندن۔

وَ لَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَ مَشَارِبُ ۚ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے نفعے ہن تے پیوݨ دیاں شئیں وی ہن کیا او شکر نہیں کریندے

وَاتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنصَرُونَ ﴿٧٤﴾

۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا بے معبود بݨائے ہوئن ناں جو انہیں دی مدد کیتی ونجے۔

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَ هُمْ لَهُمْ جُندٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے او انہیں دے خلاف لشکر بݨ کے سامݨے آوسن۔

فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ۘ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٦﴾

۷۷۔ انہیں دیاں گالہیں تیکوں مونجھا نہ کرن، بے شک اساں جو او لکیندن تے ظاہر کریندن جاݨدے ہیں۔

أَوَلَمْ يَرَ الْإِنسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں اونکوں نطفے کنیں پیدا کیتے تے او ہیں سخت جھیڑے کار تھی ویندے۔

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ ۖ قَالَ مَن يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾

۷۹۔ تے او ساڈے خلاف گالہیں کریندے تے اپݨی پیدائش کوں بھُل ویندے تے آہدے جو جیلھے ہڈیاں گل سڑ ولیسن انہیں کوں کون جیندا کریسی۔

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں اوہو جیندا کریسی جیں پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق کوں چنگی طرحاں جاݨدے۔

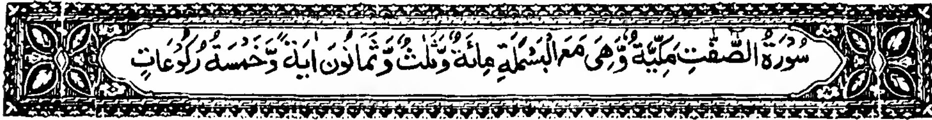
الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨٠﴾

۸۱۔ جیں تہاڈے کیتے ساوے وݨ کنیں بھا بݨائی تے تساں اوندے نال بھا بلیندے ہو۔

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِثْلَهُم ۚ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾

۸۲۔ کیا او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او اوہو جیہیں مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں اوہوں پیدا کرݨ والا تے ہوں جاݨݨ والا ہے۔

اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۸۳﴾	۸۳۔ جیلے او کہیں چیز دا ارادہ کریندے تے او محض حکم ڈیے کے آہدے تھی ونج تے او تھی ویندی ہے۔
فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۴﴾	۸۴۔ پاک او ذات جیندے ہتھ وِچ ہر شئے دی بادشاہی ہے تے تساں ہوندو ولائے ویسو۔

سورۃ صٰفّٰت مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۸۳ آیتاں تے ۵ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے
وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ②	۲۔ میں گواہی کیتے پیش کریندا انہیں کوں جیرھے قطاریں وچ دشمنیں دے سامݨے کھڑن۔
فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ③	۳۔ تے بُرے کم کرݨ والیں کوں دڑکے ڈیندن۔
فَالتّٰلِيٰتِ ذِكْرًا ④	۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سُݨیندن۔
اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤	۵۔ بے شک تہاڈا معبود ہک ہے۔
رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ⑥	۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے درمیان اوندا رب ہے تے رب انہیں جہیں دا جتھوں سوجھلا نکلدے۔
اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِزِيْنَةِ ِۨالْكَوَاكِبِ ⑦	۷۔ بے شک اساں تلویں آسمان کوں تاریں نال سوہݨا بݨائے۔
وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ⑧	۸۔ تے اونکوں ہر منہ زور شیطان کنیں بچائے ہے۔
لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَيُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ ⑨	۹۔ او اتلیں تکڑی ہستیں دیاں گالیں نہیں سݨ سگدے تے ہر پاسو انہیں کوں پریں کیتا ویندے۔
دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ⑩	۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ دا عذاب ہے۔
اِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ⑪	۱۱۔ سوائے اوندے جیرھا کوئی گال چا کے گھن ونجے تے ہک آسمانی انگارہ اوندا پچھا کریندے۔
فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ لَّازِبٍ ⑫	۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیدا کرݨ زیادہ اوکھا ہے یا بیا جو اساں پیدا کیتے بے شک اساں انہیں کوں چمبڑݨ آلی مٹی نال پیدا کیتے۔

بَلْ عَجِبْتَ وَ يَسْخَرُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ توں حیران تھیندیں ستے او مشکریاں کریندن۔

وَاِذَا ذُكِّرُوْا لَا يَذْكُرُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے جیلھے انہیں کوں نصیحت کیتی ویندی ہِ اد نصیحت حاصل نہیں کریندے۔

وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے جیلھے کوئی نشان ڈیہدن مشکریاں کریندن۔

وَقَالُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے آہدن اے محض کھلا کھلا جادو ہِ۔

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ عِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں تھی ویسوں کیا اساں ولا اٹھائے ویسوں۔

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے وی۔

قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ دَاخِرُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ توں آکھ جیا، تے تساں ذلیل وی نال تھیسو۔

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اے محض ہک دڑکا ہِ تے او ڈیکھݨ پئے ویسن۔

وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے آکھسن مرو اسے تے جزا سزا دا ڈینہہ۔

هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿۲۱﴾ ع

۲۱۔ تے اے فیصلے دا ڈینہہ جینکوں تساں جھٹلیندے ہاوے۔

اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا وَاَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اللہ دے سوا تے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔

وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ مَّسْئُوْلُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے انہیں کوں کھڑاؤ انہیں کنیں پچھیا ویسی۔

مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تہاکوں کیا تھئے تساں ہک ڈوجھے دی امداد نوے کریندے۔

بَلْ هُمُ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اصل او اَج ہتھیار سٹ ڈیسن۔

وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ ہک ڈوجھے دو توجہ کریسن تے بحث کریسن۔

قَالُوْٓا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ آکھسن بے شک تساں ساڈے سجے پاسو اندے ہاوے۔

قَالُوْا بَلْ لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۰﴾
۳۰۔ او آکھسن اصل تساں منیندے نہ ہاوے۔

وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿۳۱﴾
۳۱۔ اساں تساں کنیں ڈاڈھے نہ ہاسے اصل تساں امنہ زور قوم ہاوے۔

فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَآ ۖ اِنَّا لَذَآئِقُوْنَ ﴿۳۲﴾
۳۲۔ ساڈے رب دی گال ساڈے اُتے پوری تھی گئی ہے بے شک اساں چکھسوں۔

فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿۳۳﴾
۳۳۔ اساں تہاکوں گمراہ کیتے اساں آپ وی گمراہ ہاسے

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿۳۴﴾
۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہہ عذاب وچ شریک ہوسن۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿۳۵﴾
۳۵۔ بے شک اساں مجرمیں نال ایویں کریندے ہیں

اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ ۙ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۳۶﴾
۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندا ہا جو اللہ دے سوا کوئی معبود کائنیں۔

وَيَقُوْلُوْنَ اَئِنَّا لَتَارِكُوْٓا اٰلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿۳۷﴾
۳۷۔ تے آہدن اساں اپنے معبودیں کوں ہک شاعر تے پاگل کیتے کیویں چھوڑ ڈیوں۔

بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۳۸﴾
۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آئے تے اوں رسولیں دی تصدیق کیتی ہے۔

اِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿۳۹﴾
۳۹۔ بے شک تساں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب چکھݨ والے ہوسے۔

وَمَا تُجْزَوْنَ اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۴۰﴾
۴۰۔ تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویندا پئے۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۴۱﴾
۴۱۔ سوائے اللہ دے بندیں دے جیہڑے چݨے ہوئے ہن

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۴۲﴾
۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود ہے۔

فَوَاكِهُ ۚ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ ﴿۴۳﴾
۴۳۔ میوے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿۴۴﴾
۴۴۔ نعمتیں والے باغیں وچ۔

عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿۴۵﴾
۴۵۔ تے او ہانچیں تے آمنے سامنے بیٹھے ہوسن

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿۴۶﴾
۴۶۔ مٹھے پاݨی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں دے کولہو آندے ویسن۔

بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿۴۶﴾ — ۴۶۔ او چٹے ہوسن تے پیون والیں واسطے لذت ہوسی۔

لَا فِيْهَا غَوْلٌ وَّلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ ﴿۴۷﴾ — ۴۸۔ نہ انہیں دے سر وِچ درد تھیسی تے نہ او پاگل تھیسن۔

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ ﴿۴۸﴾ — ۴۹۔ تے انہیں دے کولھو اکھیں جھکیاں کر کے تریمتیں کھڑیاں ہوسن۔

كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿۴۹﴾ — ۵۰۔ ایویں جیویں او ڈھکے ہوئے آنے۔

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿۵۰﴾ — ۵۱۔ ہک ڈو جھے کوں ڈیکھسن تے بحث کریسن۔

قَالَ قَآئِلٌ مِّنْهُمْ اِنِّيْ كَانَ لِيْ قَرِيْنٌ ﴿۵۱﴾ — ۵۲۔ ہک شخص انہیں وچوں آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

يَّقُوْلُ اَئِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِيْنَ ﴿۵۲﴾ — ۵۳۔ او آکھسی کیا توں منن والیں وچو ہویں ؟

ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَدِيْنُوْنَ ﴿۵۳﴾ — ۵۴۔ کیا جڈاں اساں مرسوں تے مٹی تے ہڈی بݨ ویسوں کیا ساکوں عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی۔

قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطَّلِعُوْنَ ﴿۵۴﴾ — ۵۵۔ او آکھسی کوئی ہے جیرھا جھاتی پا کے ڈیکھے جو اوندا کیا حال ہے۔

فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿۵۵﴾ — ۵۶۔ او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ وچ ڈیکھسی۔

قَالَ تَاللّٰهِ اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ ﴿۵۶﴾ — ۵۷۔ او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا ہانویں۔

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿۵۷﴾ — ۵۸ جے اللہ دا فضل نہ ہوے ہا تے میں وی حاضر تھیوݨ والیں وچوں ہوداں ہا

اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ ﴿۵۸﴾ — ۵۹۔ کیا اساں نہ مرسوں؟

اِلَّا مَوْتَتَنَا الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ﴿۵۹﴾ — ۶۰۔ سوائے پہلی موت دے تے ساکوں کوئی عذاب نہ ڈتا ویسی۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۶۰﴾ — ۶۱۔ بے شک اے ہوں وڈی کامیابی ہے۔

لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ ایں رتبے کیتے عمل کرݨ والیں کوں عمل کرݨا چاہی دا ہے۔

اَذٰلِكَ خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی ہے یا تھوہر دا درخت۔

اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً لِّلظّٰلِمِيْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ بے شک اساں اونکوں ظالمیں کیتے فتنہ بݨائے۔

اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ بے شک او وݨ جیڑھا دوزخ دے تل وچ پیدا تھیندے۔

طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ الشَّيٰطِيْنِ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ اوندا پھل ایویں ہے جیویں نانگیں دا سر۔

فَاِنَّهُمْ لَاٰكِلُوْنَ مِنْهَا فَمَالِئُوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے اوندے نال ڈِڈھ بھریسن۔

ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ ول انہیں دے پاݨی وِچ ابلدا پاݨی رلایا ویسی۔

ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَى الْجَحِيْمِ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ ول انہیں کوں دوزخ دو ولایا ویسی۔

اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّيْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ بے شک انہیں اپݨے پیو ڈاڈیں کوں گمراہ پاتے۔

فَهُمْ عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ يُهْرَعُوْنَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ تے او انہیں دے پیریں تے بھجدین۔

وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے ایں کنیں پہلے وی بہوں ساریاں قوماں گمراہ تھی چکین۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ اساں انہیں وچ ڈراوݨ والے پٹھین۔

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ تے توں ڈیکھ انہیں دا کیا انجام جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۷۵﴾ ع ۲

۷۵۔ سوائے چݨے ہوئے اللہ دے بندیں دے۔

وَلَقَدْ نَادٰىنَا نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ تے ساکوں نوح سڈیا ہا تے اساں بہوں چنگا جواب ڈیوݨ والے ہیں۔

وَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ تے اساں اونکوں تے اوندے گھر آلیں کوں وڈی مصیبت کنیں بچایا۔

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهٗ هُمُ الْبٰقِيْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تے اساں اوندی اولاد کوں باقی رکھیا۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ تے بعد وچ آوݨ والیں وچ اوندی یاد اساں باقی رکھی۔

سَلٰمٌ عَلٰی نُوْحٍ فِی الْعٰلَمِیْنَ ﴿۷۹﴾

۸۰۔ نوح کوں قومیں وچوں سلامتی دی دعا ملدی پئی ہے۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرݨ والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچوں ہا۔

ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخَرِیْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ ول اساں پچھلیں کوں غرق کر ڈتا۔

وَاِنَّ مِنْ شِیْعَتِهٖ لَاِبْرٰهِیْمَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے بے شک انہیں دی جماعت وچوں ابراہیم وی ہا۔

اِذْ جَآءَ رَبَّهٗ بِقَلْبٍ سَلِیْمٍ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ جیلھے او اپݨے رب دو پاک دل گھن کے آیا ہا۔

اِذْ قَالَ لِاَبِیْهِ وَقَوْمِهٖ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ جیلھے اوں اپݨے پیو تے قوم کوں آکھئے تساں کیندی عبادت کریندے ہو۔

اَىِٕفْكًا اٰلِهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرِیْدُوْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں چاہندے ہو۔

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تہاڈا رب العالمین دے متعلق کیا خیال ہے۔

فَنَظَرَ نَظْرَةً فِی النُّجُوْمِ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ اوں ہک دفعہ تاریں کوں ڈٹھے۔

فَقَالَ اِنِّیْ سَقِیْمٌ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے آکھیس میں بیماراں۔

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِیْنَ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ تے او اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے۔

فَرَاغَ اِلٰۤی اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۹۱﴾

۹۲۔ او ہولے ہولے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا تے آکھیس تساں کھندے نہ وے۔

مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۳۔ تہاکوں کیا ہے تساں الیندے نہ وے۔

فَرَاغَ عَلَیْهِمْ ضَرْبًۢا بِالْیَمِیْنِ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ ول ہولے ہولے انہیں تے سجے ہتھ نال سٹ ماری اس۔

فَاَقْبَلُوْۤا اِلَیْهِ یَزِفُّوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۵۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھجدے آئن۔

قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَنْحِتُوْنَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ اوں آکھئے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ہو جنکوں آپ بݨیندے ہو۔

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۶﴾

۹۷۔ تے اللہ نے تہاکوں پیدا کیتے تے تہاڈے

عملیں کوں وی ۔

قَالُوا ابْنُوْا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ فِي الْجَحِيْمِ ﴿٩٧﴾

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے سانگے ہک عمارت بݨاؤ تے اینکوں بھا وچ سٹو ۔

فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿٩٨﴾

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکی دا ارادہ کیتا تے اساں انہیں کوں ذلیل کر ݙتا ۔

وَقَالَ اِنِّيْ ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّيْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٩٩﴾

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپݨے رب دو ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ݙکھیسی ۔

رَبِّ هَبْ لِيْ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۱۔ اے میݙے رب میکوں نیک بال بخش ۔

فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِيْمٍ ﴿١٠١﴾

۱۰۲۔ تے اساں اونکوں سیاݨے بال دی خوش خبری ݙتی ۔

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يٰبُنَيَّ اِنِّيْ اَرٰى فِي الْمَنَامِ اَنِّيْ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى ؕ قَالَ يٰاَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ؗ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ جݙاں او اوندے نال بھڄݨ دے قابل تھئے آکھئے اے میݙے پُتر ! میں خواب وچ ݙٹھے جو میں تیکوں کوہیندا پیاں توں ݙس تیݙا کیا خیال اوں آکھئے اے میݙے ابا تیکوں جو حکم تھیندے توں کر توں میکوں صبر کرݨ والیں وچوں پیسیں ۔

فَلَمَّآ اَسْلَمَا وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٣﴾

۱۰۴۔ جݙاں ݙوہیں راضی تھی ڳئے تے اونکوں متھے دے بھر سما ݙتا ۔

وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٤﴾

۱۰۵۔ تے اساں اونکوں سݙیئے جو اے ابراہیم ۔

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾

۱۰۶۔ تیں خواب سچ کر ݙکھائے بے شک اساں ایویں چنگے کم کرݨ والیں کوں بدلہ ݙیندے ہیں ۔

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی ۔

وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾

۱۰۸۔ تے اساں ہک وݙی قربانی نال اوندا فدیہ ݙتے ۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾

۱۰۹۔ تے اساں پچھلیں وچ اوندا بہوں چنگا ذکر چھوڑ ݙتے ۔

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾

۱۱۰۔ ابراہیم تے سلامتی ہے ۔

كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾

۱۱۱۔ اساں چنگے کم کرݨ والیں کوں ایویں بدلہ ݙیندے

ہِیں۔

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۱۲﴾ ۱۱۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچوں ہا۔

وَبَشَّرْنٰهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۱۳﴾ ۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری ڈتی او نیکیں وچوں نبی ہا۔

وَبٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ۭ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿۱۱۳﴾ ۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت ڈتی تے انہیں ڈونہائیں دی اولاد وچوں کجھ فرمانبردار ہن تے کجھ اپنے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرݨ والے ہن۔

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿۱۱۵﴾ ۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی احسان کیتا۔

وَنَجَّيْنٰهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿۱۱۶﴾ ۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈونہائیں کوں تے انہیں دی قوم کوں ہک وڈی مصیبت کنیں اساں بچایا۔

وَنَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۱۱۷﴾ ۱۱۷۔ تے انہیں دی مدد کیتی تے او غالب آوݨ والیں وچوں ہن۔

وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿۱۱۸﴾ ۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں ہر حکم ظاہر کرݨ والی کتاب ڈتی۔

وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ﴿۱۱۹﴾ ۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھا راہ ڈکھایا۔

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۱۲۰﴾ ۱۲۰۔ تے پچھلیں وِچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھئے۔

سَلٰمٌ عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿۱۲۱﴾ ۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہووے۔

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۲۲﴾ ۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرݨ والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۲۳﴾ ۱۲۳۔ او ڈونہیں ساڈے مومن بندے ہن۔

وَاِنَّ اِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۲۴﴾ ۱۲۴۔ تے بے شک الیاس رسولیں وچوں ہا۔

اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۲۵﴾ ۱۲۵۔ جیلھے اوں اپنی قوم کوں آکھئے کیا تساں ڈردے نوسے۔

اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ﴿۱۲۶﴾ ۱۲۶۔ کیا تساں بعل (بت) کوں سڈیندے ہو تے سب

کنیں چنگا پیدا کرݨ والے (اللہ) کوں چھوڑ ݙیندے ہو۔

اللّٰہَ رَبَّکُمْ وَرَبَّ اٰبَآئِکُمُ الْاَوَّلِیْنَ ﴿۱۲۶﴾

۱۲۶۔ اللہ تہاڈا رب تے تہاڈے پہلے پیو ݙاݙیں دا وی رب۔

فَکَذَّبُوْہُ فَاِنَّھُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿۱۲۷﴾

۱۲۸۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے بے شک او حاضر کیتے ویسن۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰہِ الْمُخْلَصِیْنَ ﴿۱۲۸﴾

۱۲۹۔ سوائے اللہ دے چݨیئے ہوئے بندیں دے

وَتَرَکْنَا عَلَیْہِ فِی الْاٰخِرِیْنَ ﴿۱۲۹﴾

۱۳۰۔ تے اساں انہیں دا ذکر پچھلیں وچ چنگا چھوڑ ݙتے۔

سَلٰمٌ عَلٰٓی اِلْ یَاسِیْنَ ﴿۱۳۰﴾

۱۳۱۔ آل یاسین تے سلامتی ہووے۔

اِنَّا کَذٰلِکَ نَجْزِی الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۲۔ بے شک اساں محسنیں کوں ایویں بدلہ ݙیندے ہیں۔

اِنَّہٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۳۔ بے شک او ساݙا مومن بندہ ہا۔

وَاِنَّ لُوْطًا لَّمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۴۔ تے بے شک لوط رسولیں وچوں ہا۔

اِذْ نَجَّیْنٰہُ وَاَھْلَہٗٓ اَجْمَعِیْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۵۔ جیلھے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر والیں کوں نجات ݙتی۔

اِلَّا عَجُوْزًا فِی الْغٰبِرِیْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۶۔ سوائے ہک بڈھی دے جیرھی پچھلیں وچ رہ گئی۔

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِیْنَ ﴿۱۳۶﴾

۱۳۷۔ تے ول اساں پچھلیں کوں تباہ کر ݙتا۔

وَاِنَّکُمْ لَتَمُرُّوْنَ عَلَیْھِمْ مُّصْبِحِیْنَ ﴿۱۳۷﴾

۱۳۸۔ تے بے شک تساں فجر کوں انہیں دے کولھو لنگھدے ہو۔

وَبِالَّیْلِ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

۱۳۹۔ تے رات کوں وی کیا تہاکوں عقل کائنی۔

وَاِنَّ یُوْنُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۱۳۹﴾

۱۴۰۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔

اِذْ اَبَقَ اِلَی الْفُلْکِ الْمَشْحُوْنِ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۱۔ جیلھے او بھڄ گئے تے بھری بیڑی وچ ونڄ بیٹھے۔

فَسَاھَمَ فَکَانَ مِنَ الْمُدْحَضِیْنَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۲۔ پکھا کڈھیئے نیں اوندا ناں نکھتے تے اونکوں پاݨی وچ سٹ گھتئے نیں۔

فَالْتَقَمَهُ الْحُوْتُ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۲۔ اونکوں ہک مچھی نگل گئی تے او اپنے آپ کوں ملام کریندا پیا ہا۔

فَلَوْلَآ اَنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِيْنَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ جے او تسبیح کرن والیں وچوں نہ ہووے ہا

لَلَبِثَ فِيْ بَطْنِهٖٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۴۔ تاں او قیامت تئیں اوندے ڈڈھ وچ رہ ونجے ہا۔

فَنَبَذْنٰهُ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ سَقِيْمٌ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۵۔ تے اساں اونکوں کھلے میدان وچ سٹ گھتیا تے او بیمار ہا۔

وَاَنْۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۶۔ تے اتھاہیں اساں کدو جما ڈتا۔

وَاَرْسَلْنٰهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيْدُوْنَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۷۔ تے اساں اونکوں ہک لکھ یا کجھ زیادہ بندیں دو پٹھیا ہا۔

فَاٰمَنُوْا فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿۱۴۸﴾

۱۴۸۔ او سارے ایمان گھن آئے تے اساں انہیں کوں ہک وقت تئیں فائدہ پچایا۔

فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُوْنَ ﴿۱۴۹﴾

۱۴۹۔ توں انہیں کنیں پچھ کیا تہاڈے رب کیتے دھیریں ہن تے تہاڈے کیتے پتر ہن

اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ شٰهِدُوْنَ ﴿۱۵۰﴾

۱۵۰۔ یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وچ بنائے تے او گواہ ہن۔

اَلَآ اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۱۵۱﴾

۱۵۱۔ سنو او اپنے ولو کوڑ بنا کے آہدن۔

وَلَدَ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۵۲﴾

۱۵۲۔ جو اللہ نے بال جنئے تے او بے شک کوڑن۔

اَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِيْنَ ﴿۱۵۳﴾

۱۵۳۔ پتریں تے دھیریں کوں چنیس۔

مَا لَكُمْ ۫ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿۱۵۴﴾

۱۵۴۔ تہاکوں کیا تھی گئے تساں کینجھے فیصلے کریندے وے۔

اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۱۵۵﴾

۱۵۵۔ کیا تساں سمجھدے نوے۔

اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۵۶﴾

۱۵۶۔ یا کیا تساں کنیں کوئی کھلی دلیل۔

فَاْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۵۷﴾

۱۵۷۔ جے تساں سچے ہووے تے اپنی کتاب گھن آؤ۔

وَجَعَلُوْا بَيْنَهٗ وَبَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ۭ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

۱۵۹۔ تے او ندے تے جنیں دے وِچ رشتے گنڈھیندن تے جنیں کوں پتہ ہے بے شک او حاضر کیتے ویسن۔

سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۵۹﴾

۱۶۰۔ اللہ انہیں گالیں کنیں پاک جیرھیاں او کریندے ہِن۔

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۶۰﴾

۱۶۱۔ سوائے اللہ دے چُنڑے ہوئے بندیں دے۔

فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۱۶۱﴾

۱۶۲۔ بے شک تساں تے جنیدی تساں عبادت کریندے ہِ۔

مَآ اَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ ﴿۱۶۲﴾

۱۶۳۔ کہیں کوں اوندے اللہ خلاف ورغلا نوے سگدے۔

اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿۱۶۳﴾

۱۶۴۔ سوائے اوندے جیرھا دوزخ وِچ ٹھیجنڑ والا ہے۔

وَمَا مِنَّآ اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿۱۶۴﴾

۱۶۵۔ تے اساں ساریں کیتے ہک معلوم مقام۔

وَّاِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّوْنَ ﴿۱۶۵﴾

۱۶۶۔ تے اساں قطاریں وِچ کھڑے ہیں۔

وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ﴿۱۶۶﴾

۱۶۷۔ تے بے شک اساں تسبیح کرنڑ والے ہیں۔

وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ﴿۱۶۷﴾

۱۶۸۔ تے او آہدے ہِن۔

لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۱۶۸﴾

۱۶۹۔ جے اساں کنیں رسول آوے ہا پہلی قومیں آلی کار۔

لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿۱۶۹﴾

۱۷۰۔ تے اساں وی اللہ دے چُنڑے ہوئے بندے بنڑ ونجوں ہا۔

فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۷۰﴾

۱۷۱۔ انہیں اوندا انکار کیتے تے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی۔

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۷۱﴾

۱۷۲۔ تے ساڈی گال ساڈے بھیجے ہوئے بندیں کیتے گذر چکی ہے۔

اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿۱۷۲﴾

۱۷۳۔ بے شک اوہے ہِن جنیں دی مدد کیتی ویسی۔

وَاِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿۱۷۳﴾

۱۷۴۔ تے ساڈے لشکر ڈاڈھے تھیسن۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۱۷۵﴾
۱۷۵۔ توں کجھ دیر کیتے انہیں کنیں کنڈ ولا گھن۔

وَّاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۷۶﴾
۱۷۶۔ تے انہیں کوں ڈیہدا رہو او وی ڈیکھ گھنسن۔

اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۱۷۷﴾
۱۷۷۔ کیا او ساڈے عذاب کوں جلدی منگدن۔

فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۱۷۸﴾
۱۷۸۔ تے جیلھے او انہیں دے صحن وچ لہسی تے جنہیں کوں ڈرایا گیا ہا انہیں دی فجر بری ہوسی۔

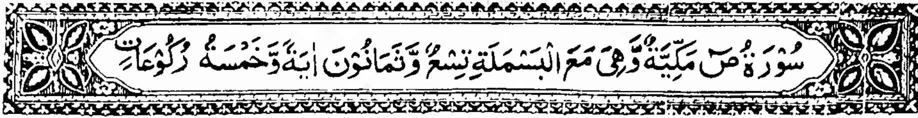
وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۱۷۹﴾
۱۷۹۔ تے توں انہیں کنیں کجھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔

وَّاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿۱۸۰﴾
۱۸۰۔ توں ڈیہدا رہ او ضرور ڈیکھ گھنسن۔

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۱۸۱﴾
۱۸۱۔ تیڈا رب جیرھا ہر عزت دا مالک، انہیں دی گالہیں کنیں پاک۔

وَسَلٰمٌ عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۸۲﴾
۱۸۲۔ تے رسولیں تے سلامتی ہووے۔

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۸۳﴾ ع ۵
۱۸۳۔ تے ساریاں سچیاں صفتاں اللہ رب العالمین کیتے ہن۔

سورۃ ص مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیتاں تے ۵ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِي الذِّكْرِ ②

۲۔ سچا ہے تے ایندے کیتے قرآن کوں جیرھا نصیحتیں نال بھریا ہوئے گواہ بݨیندے ہیں۔

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ③

۳۔ اصل کافر آکڑ وِچ ہن تے اختلاف کریندے پئین۔

كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِيْنَ مَنَاصٍ ④

۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی قوماں ہلاک کیتن انہیں فریاد کیتی پر اسے وقت نجات دا نہ ہا۔

وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ⑤

۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دو انہیں وچو ہک ہوشیار کرݨ والا آ گئے تے کافریں آکھے اے جادوگر ہے کوڑا ہے۔

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ⑥

۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کوں ہک معبود چا بݨائے بے شک اے عجیب گال۔

وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُّرَادُ ⑦

۷۔ تے انہیں وچو سردار ٹر پئے تے آکھئے نیں تساں وی ونجو تے اپݨے معبودیں کوں پکڑی رکھو بیشک ایں گال وِچ کوئی منصوبہ ہے۔

مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْاٰخِرَةِ ۚ اِنْ هٰذَآ اِلَّا اخْتِلَاقٌ ⑧

۸۔ اساں اے گال پہلی امت وِچ تے کائے نہیں سݨی اے محض ہک کوڑ۔

ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْۢ بَيْنِنَا ۭ بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْ ذِكْرِيْ ۚ بَلْ لَّمَّا يَذُوْقُوْا عَذَابِ ⑨

۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے وچو ذکر نازل تھی گئے اصل او میڈے ذکر وِچ شک کریندے پئین، اصل انہیں ہݨ تئیں میڈا عذاب چکھیا ہی نئیں۔

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيْزِ الْوَهَّابِ ⑩

۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشݨ والے تیڈے

رب دی رحمت دے خزانے ہن ۔

3

اَمْ لَهُمْ مُّلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا قف فَلْيَرْتَقُوْا فِي الْاَسْبَابِ ⑪

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار اوندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او رسیں نال اتے چڑھن۔

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُوْمٌ مِّنَ الْاَحْزَابِ ⑫

۱۲۔ ہک لشکر حملہ کریسی تے (ہار کے) بھج ویسی۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتَادِ ⑬

۱۳۔ ایں کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت والے فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔

وَثَمُوْدُ وَقَوْمُ لُوْطٍ وَّاَصْحٰبُ لْئَيْكَةِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ الْاَحْزَابُ ⑭

۱۴۔ تے ثمود تے لوط دی قوم تے جنگل والیں وی اے سارے لشکر ہن۔

اِنْ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ⑮ ع

۱۵۔ انہیں ساریں رسولیں کوں جھٹلائے تے انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ہے۔

وَمَا يَنْظُرُ هٰٓؤُلَاۗءِ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ⑯

۱۶۔ اے سارے ہک عذاب کوں ڈیہدے پین جیندے وچ وتھی کائناں ہوسی۔

وَقَالُوْا رَبَّنَا عَجِّلْ لَّنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑰

۱۷۔ تے انہیں آکھے اے ساڈے رب ساکوں ساڈا حصہ جلدی حساب دے ڈینہہ کنیں پہلے ڈے ڈے۔

اِصْبِرْ عَلٰي مَا يَقُوْلُوْنَ وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوٗدَ ذَا الْاَيْدِ ۚ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ⑱

۱۸۔ جو او آہدن توں صبر کر تے ساڈے بندے داؤد کوں جیڑھا طاقت ور ہا یاد کر بے شک او جھکݨ والا ہا۔

اِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِشْرَاقِ ⑲

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہاڑیں کوں جیڑھے اوندے نال رات ڈینہہ اللہ دی تسبیح کریندے ہن۔

وَالطَّيْرَ مَحْشُوْرَةً ۭ كُلٌّ لَّهٗٓ اَوَّابٌ ⑳

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر ڈتے ہن او سارے اوندے حضور جھکݨ والے ہن۔

وَشَدَدْنَا مُلْكَهٗ وَاٰتَيْنٰهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ ㉑

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مضبوط کیتا ہا تے اونکوں سنپ ڈتا ہا تے پکی دلیل ڈتی

ہائی ۔

وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۙ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پُجی ہے جیلے او کندھ ٹپ آئن ۔

اِذْ دَخَلُوْا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوْا لَا تَخَفْ ۚ خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے او داؤد دو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں آکھئے ڈر نہ ڈو دشمنن ساڈے وچو ہک ہے تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر تے ظلم نہ کر، تے ساکوں سدھا راہ ڈکھا ۔

اِنَّ هٰذَآ اَخِيْ ۫ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِيَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ ۫ فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِيْ فِي الْخِطَابِ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ بے شک اے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ دنبیاں ہن تے میڈی ہک دنبی ہے تے آہدے او وی میکوں ڈے تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے ۔

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَاۗءِ لَيَبْغِيْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ۭ وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا وَّاَنَابَ ۩ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اوں آکھئے ایں تیڈی دنبی اپنْیں دنبیں وچ رلاوݨ کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک بہوں سارے شریکین جیرھے ہک ڈوجھے تے زیادتی کریندن سوائے مومنیں دے تے جیرھے نیک عمل کریندن تے او بہوں تھوڑن تے داؤد کوں یقین آگئے جو اساں اونکوں آزمائے اوں اپنْے رب کنیں بخشش منگی تے او فرمانبرداریں کے خدا دے اگو ڈھہ پئے تے جھک گئے ۔

فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ۭ وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اساں اونکوں بخش ڈتے تے بے شک اوندے کیتے ساڈے کولو جاہ ہے تے چنگا ٹکانڑ ہے ۔

يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِيْفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اے داؤد بے شک اساں تیکوں زمین وچ خلیفہ بنْائے توں لوکیں وچ سچے فیصلے کر، تے اپنْی خواہشات دی پیروی نہ کر، ناں تاں اے تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈیسن، بے شک جیرھے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا ڈینہہ بھلا ڈتا ہا ۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنَ النَّارِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے اساں آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وچ ہے فائدہ نہیں بنایا اے کافریں دا خیال تے کافریں کیتے بھا دے عذاب نال ہلاکت۔

اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ كَالْمُفْسِدِيْنَ فِي الْأَرْضِ ۫ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ کیا اساں مومنیں تے نیک کم کرن والیں کوں تے زمین وچ فساد گھتن والیں کوں ہکو جیہاں سمجھ گھنوں یا متقیں کوں فاجریں جیہاں سمجھوں۔

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اے کتاب اساں تیڈے لہائی ہے برکت والی تاں جو او اوندے نشانیں تے غور کرن تے عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ۚ نِعْمَ الْعَبْدُ ۚ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے اساں داؤد کوں سلیمان بخشیا او بہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکن والا ہا۔

اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ جیلھے رات کوں ڈا ڈھے چنگے گھوڑے اوندے سامنڑے پیش کیتے گئے۔

فَقَالَ اِنِّيْٓ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اوں آکھئے بے شک میں مال نال ایں واسطے محبت کریندا ہاں جو او میکوں خدا یاد ڈویندے تے او اوڈھر تھی کے لک گیئن۔

رُدُّوْهَا عَلَيَّ ۚ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوْقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میڈے ولا آنو تے او اوندی پنیں تے گردن تے ہتھ پھیرن پئے گیا۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهٖ جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اساں سلیمان کوں آزمایا ہا تے اساں اوندی کرسی تے ہک بے جان جسم پلھا ڈتا ول او خدا دو جھکیا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْ ۢبَعْدِيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں بخش تے میکوں اوہا د شاہت ڈے جیڑھی میڈے بعد کہیں کوں نہ ملے بے شک توں بہوں بخشن والا ہویں۔

فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ۝۳۶

۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تابع کیتا ہا جیرھیاں اوندے حکم تے نرمی نال جتھے او چاہندا ہا اوڈاہیں چلدیاں ہن۔

وَالشَّيٰطِيْنَ كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ ۝۳۷

۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے ٹبھیاں مارݨ والیں کوں وی۔

وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ۝۳۸

۳۹۔ کجھ ٻنہیں کوں وی جیڑھے زنجیریں وچ بدھے پئے ہن۔

هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۳۹

۴۰۔ اے ساڈی بخشش توں انہیں تے احسان کر یا روک گھن سب بے حساب۔

وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۝۴۰

۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کولھوں ہے تے اوندا ہوں چنگا ٹکاݨہ ہے۔

وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ ۘ اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ ۝۴۱

۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر جیلھے اوں اپݨے رب کوں سڈیے تے آکھیس بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے عذاب پچائے۔

اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ۝۴۲

۴۳۔ اپݨی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوݨ دا پاݨی ہے ٹھڈا وی ہے تے پیوݨ دا وی ہے۔

وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ۝۴۳

۴۴۔ تے اساں اونکوں اوندے گھر والیں کوں اوہو جہیں ٻنہیں کوں وی رحمت ڈتی تے عقل والیں کوں اساں نصیحت دا سامان وی ڈتے۔

وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ وَلَا تَحْنَثْ ۭ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ۭ نِعْمَ الْعَبْدُ ۭ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ ۝۴۴

۴۵۔ تے توں اپݨے ہتھ وچ چھڑی پکڑ تے اوندے نال مار تے گناہ نہ کر بے شک اساں اونکوں صبر کرݨ والا ڈٹھائے ہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکݨ والا ہے۔

وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِي الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ۝۴۵

۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق تے یعقوب کوں یاد کر جیڑھے ہوں کم کرݨ

والے تے پریں تک ڈیکھݨ والے ہن۔

إِنَّآ أَخْلَصْنٰهُم بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٧﴾

۴۷۔ بے شک اساں انہیں کوں خاص گال کیتے چُݨ گدھا ہا تے آخرت دی یاد ہائی۔

وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ تے بے شک او ساڈے نزدیک بہوں بزرگ تے بہوں چنگے ہن۔

وَاذْكُرْ إِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ۖ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ ﴿٤٩﴾

۴۹۔ تے توں یاد کر اسمٰعیل تے الیسع تے ذوالکفل کوں تے اے سارے بہوں چنگے ہن۔

هٰذَا ذِكْرٌ ۚ وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٥٠﴾

۵۰۔ اے ذکر تے بے شک متقیں کیتے بہوں چنگا ٹکاݨہ ہے۔

جَنّٰتِ عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْأَبْوَابُ ﴿٥١﴾

۵۱۔ ہمیشہ دے باغِ جنتھاں انہیں کیتے دروازے کھلے ہوئین۔

مُتَّكِـِٔينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرَابٍ ﴿٥٢﴾

۵۲۔ او ٹیک لا کے بیٹھے ہوسن تے اوندے وِچ بہوں میوے تے بہوں پیوݨ دیاں شیہیں منگسن۔

وَعِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ أَتْرَابٌ ﴿٥٣﴾

۵۳۔ تے انہیں دے کولھو ہکو جیڈیاں جھکی اکھیں آلیاں تریمتیں ہوسن۔

هٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٤﴾

۵۴۔ اے او ہے جیندا قیامت دے ڈینہہ واسطے تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا۔

إِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِن نَّفَادٍ ﴿٥٥﴾

۵۵۔ بے شک اے ساڈا رزق ہے جیرھا کڈاہیں ختم نہ تھیسی۔

هٰذَا ۚ وَإِنَّ لِلطّٰغِينَ لَشَرَّ مَاٰبٍ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ اے ہے تے بے شک منہ زوریں کیتے بہوں بُرا ٹکاݨہ ہے۔

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٧﴾

۵۷۔ دوزخ، اوندے وِچ پیسن تے بہوں گندہ ٹکاݨہ ہے۔

هٰذَا فَلْيَذُوقُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ﴿٥٨﴾

۵۸۔ اے ہے ہݨ او اینکوں چکھݨ تتا پاݨی ہے تے زخمیں دا دھوݨ۔

وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖٓ اَزْوَاجٌ ۝۵۹

۵۹ ۔ تے انہیں نال رلدے ملدے ہے جوڑے وی ہوسن ۔

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ۭ اِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۝۶۰

۶۰ ۔ اے (فوج) ٹولہ ہے جیرھا تہاڈے نال دوزخ وِچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیوݨ والا نہ ہوسی بے شک او بھا وِچ ڈھاسن ۔

قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ ۣ لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ۭ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝۶۱

۶۱ ۔ آکھسن اصل تساں ہوسے تہاڈے کیتے کوئی خوشی نہیں تساں اینکوں ساڈے کیتے اگو پٹھیا ہا تے او بھوں بھرا ٹکاݨہ ہے ۔

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ۝۶۲

۶۲ ۔ آکھسن اے ساڈے رب جیں ساڈے کیتے اے بھا اگو پٹھی ہائی اونکوں ودھا کے ڈوڑا عذاب ڈے دوزخ وِچ ۔

وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْاَشْرَارِ ۝۶۳

۶۳ ۔ تے آکھسن ساکوں کیا ہے اساں او لوک نسے ڈیہدے پئے جنہیں کوں اساں بھرے لوکیں وِچ گݨدے ہاسے ۔

اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ۝۶۴

۶۴ ۔ اساں انہیں نال مشکریاں کریندے ہاسے یا ساڈیاں آکھیں ڈنگیاں تھی گئین ۔

اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝۶۵ ع

۶۵ ۔ بے شک اے دوزخ والیں دا جھیڑا سچ ۔

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا مُنْذِرٌ ڰ وَّمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۶

۶۶ ۔ توں آکھ میں تے محض ہک ڈراوݨ والا ہاں تے کوئی بیا معبود نہیں سوائے ہک خدا دے جیرھا غالب ہے ۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ۝۶۷

۶۷ ۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار ہے اوندا رب ، غالب تے بھوں بخشݨ والا ہے ۔

قُلْ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيْمٌ ۝۶۸

۶۸ ۔ توں آکھ اے وڈی خبر ہے ۔

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۝۶۹

۶۹ ۔ تساں اوں کنیں منہ پھریندے ہو ۔

مَا كَانَ لِيَ مِنْ عِلْمٍۢ بِالْمَلَاِ الْاَعْلٰٓى اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝۷۰

۷۰ ۔ میکوں اُچی شان والے فرشتیں دا پتہ کائے ناں ہا جیلھے او بحث کریندے پئے ہن ۔

اِنۡ یُّوۡحٰۤی اِلَیَّ اِلَّاۤ اَنَّمَاۤ اَنَا نَذِیۡرٌ مُّبِیۡنٌ ﴿۷۰﴾	۷۰۔ میڈے تے محض اے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا ڈراونڑ والا ہاں۔
اِذۡ قَالَ رَبُّکَ لِلۡمَلٰٓئِکَۃِ اِنِّیۡ خَالِقٌۢ بَشَرًا مِّنۡ طِیۡنٍ ﴿۷۱﴾	۷۱۔ تے جیلھے تیڈے رب فرشتیں کوں آکھئے بے شک میں مٹی کنیں ہک بشر پیدا کریندا پیاں۔
فَاِذَا سَوَّیۡتُہٗ وَ نَفَخۡتُ فِیۡہِ مِنۡ رُّوۡحِیۡ فَقَعُوۡا لَہٗ سٰجِدِیۡنَ ﴿۷۲﴾	۷۲۔ تے جیلھے میں اونکوں مکمل کر گھناں تے اپنی روح اوندے وِچ پھوک ڈیواں تے تساں اوندی فرمانبرداری کرا ہے۔
فَسَجَدَ الۡمَلٰٓئِکَۃُ کُلُّہُمۡ اَجۡمَعُوۡنَ ﴿۷۳﴾	۷۳۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں ، فرمانبرداری کیتی۔
اِلَّاۤ اِبۡلِیۡسَ ؕ اِسۡتَکۡبَرَ وَ کَانَ مِنَ الۡکٰفِرِیۡنَ ﴿۷۴﴾	۷۴۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافریں وچوں ہا۔
قَالَ یٰۤاِبۡلِیۡسُ مَا مَنَعَکَ اَنۡ تَسۡجُدَ لِمَا خَلَقۡتُ بِیَدَیَّ ؕ اَسۡتَکۡبَرۡتَ اَمۡ کُنۡتَ مِنَ الۡعَالِیۡنَ ﴿۷۵﴾	۷۵۔ اوں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیں ہٹکیے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپنے ہتھ نال پیدا کیتے کیا تیں وڈائی کیتی ہے یا توں بہوں اُچا ہویں۔
قَالَ اَنَا خَیۡرٌ مِّنۡہُ ؕ خَلَقۡتَنِیۡ مِنۡ نَّارٍ وَّ خَلَقۡتَہٗ مِنۡ طِیۡنٍ ﴿۷۶﴾	۷۶۔ اوں آکھئے میں اوں کنیں چنگا ہاں تیں میکوں بھا نال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بݨائی۔
قَالَ فَاخۡرُجۡ مِنۡہَا فَاِنَّکَ رَجِیۡمٌ ﴿۷۷﴾	۷۷۔ اوں آکھئے توں نکل ونج بے شک توں مردود ہویں۔
وَّ اِنَّ عَلَیۡکَ لَعۡنَتِیۡۤ اِلٰی یَوۡمِ الدِّیۡنِ ﴿۷۸﴾	۷۸۔ تے بے شک تیڈے اتے جزا سزا دے ڈینہہ تئیں میڈی لعنت۔
قَالَ رَبِّ فَاَنۡظِرۡنِیۡۤ اِلٰی یَوۡمِ یُبۡعَثُوۡنَ ﴿۷۹﴾	۷۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں انہیں دے ولا جیندے تھیونڑ تئیں وقتی ڈے۔
قَالَ فَاِنَّکَ مِنَ الۡمُنۡظَرِیۡنَ ﴿۸۰﴾	۸۰۔ اوں آکھئے بے شک تیکوں وقتی ڈیندے ہاں۔
اِلٰی یَوۡمِ الۡوَقۡتِ الۡمَعۡلُوۡمِ ﴿۸۱﴾	۸۱۔ ہک مقرر وقت تئیں۔
قَالَ فَبِعِزَّتِکَ لَاُغۡوِیَنَّہُمۡ اَجۡمَعِیۡنَ ﴿۸۲﴾	۸۲۔ اوں آکھئے تیڈی عزت دی قسم میں انہیں

سارِیاں کوں گمراہ کریساں۔

اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِيْنَ ۝٨٣

۸۴۔ سوائے انہیں وِچوں تیڈے خاص بندیں دے۔

قَالَ فَالْحَقُّ ۡ وَالْحَقَّ اَقُوْلُ ۝٨٤

۸۵۔ اللہ سئیں آکھئے اے سچ تے میں سچ آہداں۔

لَاَمْلَئَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۝٨٥

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیڈے نال تے جیڑھا تیڈی پیروی کریسی انہیں ساریں نال بھریساں۔

قُلْ مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِيْنَ ۝٨٦

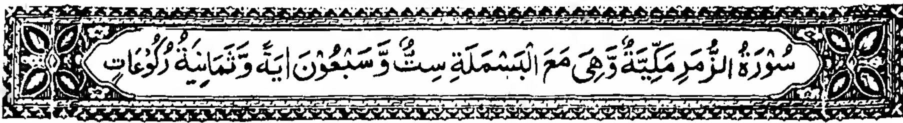
۸۷۔ توں آکھ میں تساں کنیں کوئی بدلہ نہیں منگدا تے نہ بس بناوٹ نال گالھ کریندا۔

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝٨٧

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت ہے۔

وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهٗ بَعْدَ حِيْنٍ ۝٨٨ ع

۸۹۔ تے تہاکوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے بعد پتہ لگ ویسی۔

سورۃ زمر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۶ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ②

۲۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانڑے خدا ولو لہائی گئی ہے۔

اِنَّآ اَنْزَلْنَآ اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ③

۳۔ بے شک اساں تیڈو اے کتاب سچ نال لہائی ہے تے توں اللہ دی عبادت کر تے اطاعت کوں اوندے کیتے خالص کر۔

اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ؕ اِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِيْ مَا هُمْ فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ④

۴۔ سُنڑو خالص فرمانبرداری ہوندے کیتے ہے تے جیرھے اوندے سوا سنگتی بنیندن تے آہدن اساں انہیں دی عبادت ایں واسطے کریندے ہیں جو ساکوں اللہ دے کولو کرڈیون، بے شک اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈیسی جیندے وِچ او اختلاف کریندے پئین بے شک اللہ کوڑے تے بہوں ناشکرے کوں سدھا راہ نہیں ڈکھیندا۔

لَوْ اَرَادَ اللّٰهُ اَنْ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصْطَفٰى مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ ۙ سُبْحٰنَهٗ ؕ هُوَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤

۵۔ جے اللہ چاہے ہا پتر بنڑاونڑ تے جو اوں بنڑائے اوندے وچو جینکوں چاہے ہا چنڑ گھنے ہا او تے پاک ہے اوہو اللہ ہک ہے تے غالب ہے۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ؕ كُلٌّ يَّجْرِيْ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اَلَا هُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ ⑥

۶۔ آسمانیں تے زمین کوں سچ نال پیدا کیتس رات کوں ڈینہہ تے پا ڈیندے تے ڈینہہ کوں رات تے سٹ ڈیندے تے سجھ تے چندر کوں تابع کیتس سارے وقت مقرر تئیں ہک

راہ تے چلدے پئین سٹو او غالب تے بہوں بخشݨ والا ہے۔

خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَاَنْزَلَ لَكُمْ مِّنَ الْاَنْعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۭ يَخْلُقُكُمْ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ خَلْقًا مِّنْۢ بَعْدِ خَلْقٍ فِيْ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۭ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنّٰى تُصْرَفُوْنَ ۝

۷۔ اوں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے، ول اوندے وچوں اوندا جوڑا بݨائس تے تہاڈے کیتے جانور بݨائے نس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڈے ماویں دے پیٹیں وچ ہک پیدائش دے بعد بی پیدائش ڈتا کے تہاکوں پیدا کیتس ترے اندھاریں وچ اے اللہ تہاڈا رب ہوندی بادشاہی ہے اوندے سوا کوئی معبود نہیں تساں کتھے پھیریئے ویندے ہو۔

اِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ ۣ وَلَا يَرْضٰى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ ۚ وَاِنْ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ ۭ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۭ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۭ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝

۸۔ جے تساں انکار کریسو تے بے شک اللہ تساں کنیں بے نیاز ہے تے اپݨے بندے کیتے کفر کوں پسند نہیں کریندا تے جے تساں شکر کروسے تے او اوںکوں پسند ہے تے کوئی بار چاوݨ والا کہیں بے دا بار نہ چیسی ول تساں اپݨے رب دو ولسو تے او تہاکوں تہاڈے عملیں دا ڈسیسی، بیشک او سینے دیاں گالیں بہوں جاݨدے۔

وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهٗ مُنِيْبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوْٓا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۭ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيْلًا ڰ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۝

۹۔ تے جیلھے انسان کوں ڈکھ پہنچدے تے او اپݨے رب کوں اوندو جھکدے ہوئیں سڈیندے ول جیلھے او اونکوں اپݨی نعمت ڈے ڈیندے تے او بھُل ویندے جیندو او سڈیندا پیا ہا ایں کنیں پہلے تے خدا دے شریک بݨا گھندے تاں جو او اوندے رستے کنیں پریں تھی ونجے توں آکھ اپݨے کفر نال تھوڑا فائدہ چا گھن بے شک توں دوزخ والیں وچوں ہویں۔

اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ اٰنَاۗءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَاۗىِٕمًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا رَحْمَةَ رَبِّهٖ ۭ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام وچ گذریندے آخرت کنیں ڈردے تے اپݨے

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۗ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٠﴾ ع

رب دی رحمت دی امید رکھیندے۔ توں آکھ کیا جاݨݨ والے تے نہ جاݨݨ والے ہکو جھیں تھی سگدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ۗ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ ۗ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿١١﴾

١١۔ توں آکھ اے میڈے مومن بندو اپݨے رب کنیں ڈرو، جیڑھے ایں دُنیا وچ چنگے کم کریسن انہیں کیتے چنگا انجام ہے تے اللہ دی زمین کھلی ہے تے صبر کرݨ والیں کوں انہیں دا اجر بے حساب ڈِتا ویسی۔

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١٢﴾

١٢۔ توں آکھ میکوں حکم ڈِتا گئے جو میں اللہ کیتے فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٣﴾

١٣۔ تے میکوں حکم ڈِتا گئے جو میں پہلا مسلمان بݨاں۔

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٤﴾

١٤۔ توں آکھ میں اپݨے رب دے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈردا ں جے میں نافرمانی کراں تے۔

قُلِ اللَّهَ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ﴿١٥﴾

١٥۔ توں آکھ میں اپݨی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کر کے اللہ دی عبادت کریندا ں۔

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ ۗ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

١٦۔ تساں اوندے سوا جنہیں دی چاہو عبادت کرو، آکھ گھاٹا پاوݨ والے اوہن جنہیں قیامت دے ڈینہہ آپ کوں تے گھر والیں کوں گھاٹا ڈِتے سݨو اے کھلا کھلا گھاٹا ہے۔

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ ۚ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ ﴿١٧﴾

١٧۔ انہیں کیتے اُتوں کنیں بھا دے پچھانویں ہوسن تے ایویں تلوں کنیں پچھانویں ہوسن ایویں اللہ اپݨے بندیں کوں خوف ڈِویندے اے میڈے بندو میں کنیں ڈرو۔

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٨﴾

١٨۔ تے جیڑھے شیطانیں دی عبادت کنیں بچدن تے اللہ دو جھکدن انہیں کیتے خوش خبری ہے تے توں میڈے بندیں کوں خوش خبری ڈے۔

الَّذِيْنَ يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ⑲

۱۹۔ او بندے جیرھے گال سُݨدن تے چنگی گال دی پیروی کریندن ایجھے لوکن جنہیں کوں اللہ سدھا راہ ݙکھائے تے ایجھے لوک سیانڑن۔

اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ مَنْ فِى النَّارِ ⑳

۲۰۔ کیا جنہیں دے اتے عذاب دی گال پوری تھیونڑی ءِ کیا توں جیرھا بھاوِچ اونکوں بچا سگدیں۔

لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِىْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۬ؕ وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ ㉑

۲۱۔ تے جیرھے اپݨے رب کنیں ݙردن انہیں کیتے چوبارے ہن تے او مضبوط بݨئے ہوئے ہوسن انہیں دے تلے نہراں وہندیاں ہوسن اے اللہ دا وعدہ ءِ اللہ وعدہ خلافی نہیں کریندا۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ فِى الْاَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِاُولِى الْاَلْبَابِ ㉒ ع

۲۲۔ کیا تیں ݙٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان کنیں پاݨی لہائے تے زمین وِچ چشمے بݨا کے چلائس ول اوندے نال مختلف رنگیں دیاں فصلاں کڈھیندے ول او پک ویندن توں اونکوں پیلا ݙہدیں ول اونکوں ککھڑے کر ݙیندے بے شک ایندے وِچ عقل والیں کیتے نصیحت ءِ۔

اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ㉓

۲۳۔ جیرھا اپݨے سینے کوں اسلام کیتے کھول ݙیندے تے او اپݨے رب ولو نور تے ہے۔ اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انہیں دے دلیں تے ایجھے لوک کھلی گمراہی وِچ ہِن۔

اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِىَ ۖ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ وَقُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِىْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ㉔

۲۴۔ اللہ سئیں بہوں چنگی کتاب لہائی ءِ جیرھی رلوڑ تے اوندے مضمون دی بہوں اعلیٰ ہِن جیرھے اللہ کنیں ݙردن انہیں دی لُوں لُوں ایں کنیں کمب ویندی ءِ ول انہیں دیاں کھلوں کولیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

دے ذکر کیتے نرم تھی ویندن اے اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی راہ ڈکھاوݨ والا نہیں۔

اَفَمَنۡ یَّتَّقِیۡ بِوَجۡهِهٖ سُوۡٓءَ الۡعَذَابِ یَوۡمَ الۡقِیٰمَةِ ؕ وَ قِیۡلَ لِلظّٰلِمِیۡنَ ذُوۡقُوۡا مَا کُنۡتُمۡ تَکۡسِبُوۡنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ جیرھا اپݨے منہ کوں اولکا بݨیندے تاں جو قیامت دے ڈینہہ دے عذاب کنیں بچے تے ظالمیں کوں آکھیا ویسی جو کجھ تساں کریندے ہاوے اوندا بدلہ چکھو۔

کَذَّبَ الَّذِیۡنَ مِنۡ قَبۡلِهِمۡ فَاَتٰىهُمُ الۡعَذَابُ مِنۡ حَیۡثُ لَا یَشۡعُرُوۡنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی جھٹلائے تے انہیں تے اتھوں کنیں عذاب آئے جتھو او جاݨدے وی نہ ہن۔

فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الۡخِزۡیَ فِی الۡحَیٰوةِ الدُّنۡیَا ۚ وَ لَعَذَابُ الۡاٰخِرَةِ اَکۡبَرُ ۘ لَوۡ کَانُوۡا یَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اللہ سئیں انہیں کوں دنیا دی زندگی وچ وی ذلیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ سخت ہے او جاݨدے ہون ہا۔

وَ لَقَدۡ ضَرَبۡنَا لِلنَّاسِ فِیۡ هٰذَا الۡقُرۡاٰنِ مِنۡ کُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمۡ یَتَذَکَّرُوۡنَ ﴿ۚ۲۸﴾

۲۸۔ تے اساں لوکیں کیتے ایں قرآن وچ ہر گال بیان کیتی ہے تاں جو او نصیحت پکڑن۔

قُرۡاٰنًا عَرَبِیًّا غَیۡرَ ذِیۡ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمۡ یَتَّقُوۡنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی ڈنگ نہیں تاں جو او متقی بݨن۔

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِیۡهِ شُرَکَآءُ مُتَشٰکِسُوۡنَ وَ رَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ هَلۡ یَسۡتَوِیٰنِ مَثَلًا ؕ اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ ۚ بَلۡ اَکۡثَرُهُمۡ لَا یَعۡلَمُوۡنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے جیندے کئی مالک ہن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کریندن ڈوجھا او ہے جیندا مالک ہکو آدمی ہے کیا اے ڈو ہیں ہکو جیہیں تھی سگدن سب صفتاں اللہ کیتے ہن اصل انہیں وچوں ہوں سارے جاݨدے نہیں۔

اِنَّکَ مَیِّتٌ وَّ اِنَّهُمۡ مَّیِّتُوۡنَ ﴿۫۳۱﴾

۳۱۔ بے شک تئیں مرݨے تے بے شک او وی مرسن۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ۝٣١

٣٢۔ ول تساں قیامت دے ڈینہہ اپنے رب دے اگو اپنے اعمال پیش کریسو۔

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللّٰهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ جَآءَهٗ ؕ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكٰفِرِيْنَ ۝٣٢

٣٣۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کون تھی سگدے جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے تے سچ کوں اپنے کولہوآوݨ دے بعد جھٹلاوے، کیا کافریں دا ٹکاݨہ دوزخ وچ نہیں (ہے)

وَالَّذِيْ جَآءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُوْنَ ۝٣٣

٣٤۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا اوندی تصدیق کرے ایسے لوک متقی ہن۔

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الْمُحْسِنِيْنَ ۝٣٤

٣٥۔ انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں او ہے جو او چاہن اے نیکی کرݨ والیں دا بدلہ ہے۔

لِيُكَفِّرَ اللّٰهُ عَنْهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ عَمِلُوْا وَيَجْزِيَهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝٣٥

٣٦۔ تاں جو اللہ سئیں انہیں دے بہوں بُرے کم انہیں کنیں پریں کر ڈیوے تے جو او کریندے ہن اوندا انہیں کوں سب کنیں چنگا بدلہ ڈیوے۔

اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ ؕ وَيُخَوِّفُوْنَكَ بِالَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ۝٣٦

٣٧۔ کیا اللہ سئیں اپنے بندے کیتے کافی نہیں تے او تیکوں اوندے سوا ہنیں کنیں ڈریندن تے جینکوں اللہ گمراہ آکھے اونکوں سدھا راہ ڈکھالݨ والا کوئی نہیں۔

وَمَنْ يَّهْدِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ مُّضِلٍّ ؕ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِعَزِيْزٍ ذِي انْتِقَامٍ ۝٣٧

٣٨۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھاوے اونکوں گمراہ کوئی نہیں کر سگدا، کیا اللہ غالب تے بدلہ گھنݨ والا نہیں۔

وَلَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ ؕ قُلْ اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كٰشِفٰتُ ضُرِّهٖٓ اَوْ اَرَادَنِيْ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكٰتُ رَحْمَتِهٖ ؕ قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ ؕ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝٣٨

٣٩۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں کیں آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے او ضرور آکھسن اللہ سئیں، توں آکھ تساں ڈیکھو جینکوں تساں اللہ دے سوا سڈیندے ہو جے اللہ میڈے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا او اوندے ڈکھ کوں پریں کر ڈیسن یا او رحمت پچاوݨ دا

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک سگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ہے اوندے استے بھروسہ کرݨ والے بھروسہ کریندن۔

قُلْ یٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰی مَكَانَتِكُمْ اِنِّیْ عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپݨی اپݨی جا تے عمل کرو بے شک میں عمل کریندا ں پیا ں تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

مَنْ یَّاْتِیْهِ عَذَابٌ یُّخْزِیْهِ وَ یَحِلُّ عَلَیْهِ عَذَابٌ مُّقِیْمٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ جو کیندے استے عذاب اندے جیرھا اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ تے کیندے استے ہمیشہ رہݨ والا عذاب لہندے۔

اِنَّاۤ اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدٰی فَلِنَفْسِهٖ وَ مَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا یَضِلُّ عَلَیْهَا وَ مَاۤ اَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلٍ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک اساں تیڈے استے لوکیں کیتے سچ نال کتاب لہائی ہے تے جیرھا ہدایت پیندے اپݨے فائدے کیتے پیندے تے جیرھا گمراہ تھیندے اوندا وی محض ہونکوں نقصان تھیندے توں انہیں دا وکیل نوھیں۔

اَللّٰهُ یَتَوَفَّی الْاَنْفُسَ حِیْنَ مَوْتِهَا وَ الَّتِیْ لَمْ تَمُتْ فِیْ مَنَامِهَا فَیُمْسِكُ الَّتِیْ قَضٰی عَلَیْهَا الْمَوْتَ وَ یُرْسِلُ الْاُخْرٰۤی اِلٰۤی اَجَلٍ مُّسَمًّی اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت مریندے تے جیندی موت نہیں آئی ہوندی اونکوں سُمال ڈیندے تے جیندی موت دا حکم جاری تھی ویندے اونکوں روک گھندے تے ڈوجھی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے ولا پٹھیندے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانین۔

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَآءَ قُلْ اَوَ لَوْ كَانُوْا لَا یَمْلِكُوْنَ شَیْـًٔا وَّ لَا یَعْقِلُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا بئے سفارشی بݨا گدھن توں آکھ بھانویں او کہیں شئے دے مالک نہ ہوون تے انہیں کوں عقل نہ ہووے۔

قُلْ لِّلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِیْعًا لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں ہے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ہے

ول تساں ہوندو ولائے ویسو۔

وَاِذَا ذُكِرَ اللّٰهُ وَحْدَهُ اشْمَاَزَّتْ قُلُوْبُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ ۚ وَاِذَا ذُكِرَ الَّذِيْنَ مِنْ دُوْنِهٖۤ اِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے جیلھے اللہ دی توحید دا ذکر تھیندے جیڑھے آخرت کوں نہیں منیندے انہیں دے دلیں وچ نفرت تھی ویندی ء تے جیلھے اوندے سوا بئیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں ویلھے او خوش تھی ویندن۔

قُلِ اللّٰهُمَّ فَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ عٰلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ اَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيْ مَا كَانُوْا فِيْهِ يَخْتَلِفُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرݨ والے غیب جاݨݨ والے تے حاضر کوں وی توں بندیں دے درمیان جیڑھی گالہیں وچ او اختلاف کریندن توں فیصلہ کرݨ والا ہویں۔

وَلَوْ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ لَافْتَدَوْا بِهٖ مِنْ سُوْٓءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۚ وَبَدَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مَا لَمْ يَكُوْنُوْا يَحْتَسِبُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے جے سب کجھ جو زمین وچ ہے تے او ہوتلا بیا وی ظالمیں کیتے ہوے تے او قیامت دے ڈینہہ کوں بُرے عذاب کنیں بچݨ کیتے فدیہ دے طور تے ڈے ڈیون تے انہیں کیتے اللہ ولو او ظاہر تھی ویسی جیندا او گمان وی نہیں کریندے۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے انہیں دے عملیں دی برائی ظاہر تھی ویسی تے جیڑھے عذاب تے او کھلدے ہن انہیں کوں او ولیٹ گھنسی۔

فَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ اِذَا خَوَّلْنٰهُ نِعْمَةً مِّنَّا ۙ قَالَ اِنَّمَآ اُوْتِيْتُهٗ عَلٰى عِلْمٍ ۭ بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے جیلھے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او ساکوں سڈیندے ول جیلھے اساں اونکوں اپݨے ولو نعمت ڈے ڈیندے ہیں تے او آکھݨ پئے ویندے، اے سب میکوں میڈے علم دی وجہ نال ملئے اصل اے آزمائش تے بھوں سارے اینکوں جاݨدے نہیں۔

قَدْ قَالَهَا الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ ایہا گال انہیں کنیں پہلے لوک وی آکھ چکین ستے انہیں دسے عمل ول وی انہیں دسے کم نہ آئے۔

فَاَصَابَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۭ وَالَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ هٰٓؤُلَاۗءِ سَيُصِيْبُهُمْ سَيِّاٰتُ مَا كَسَبُوْا ۙ وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ انہیں دسے بدعملیں انہیں کوں پکڑ گدسے ستے جیرھے انہیں وچو ظالم ہوسن انہیں کوں وی انہیں دسے بدعمل پکڑ گھنسن ستے او ہرا نہ سگسن۔

اَوَلَمْ يَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۳﴾ ع

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ سئیں جنیدسے کیتے چاہندسے رزق ودھیندسے تے تنگ کریندسے بے شک ایندسے وچ مومن قوم کیتے نشانن۔

قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓي اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ توں آکھ اسے میدسے بندو! جنہیں اپنی جانیں ستے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیوو بے شک اللہ سارسے گناہ بخش ڈیندے بے شک او بہوں بخشݨ والا ستے بہوں مہربان

وَاَنِيْبُوْٓا اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنْصَرُوْنَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ ستے اپݨے رب دو جھکو ستے اوندی فرمانبرداری کرو، ایں کنیں پہلے جو تہاڈو عذاب آ ونجے ول تہاڈی امداد نہ کیتی ویسی

وَاتَّبِعُوْٓا اَحْسَنَ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَّاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ ستے تساں جو تہاڈو بہوں چنگی تعلیم لہائی گئی ہے تہاڈسے رب ولو، اوندی پیروی کرو ایں کنیں پہلے جو تہاڈو اچݨ گھت عذاب آ ونجے ستے تہاکوں پتہ وی نہ ہووسے۔

اَنْ تَقُوْلَ نَفْسٌ يّٰحَسْرَتٰى عَلٰي مَا فَرَّطْتُّ فِيْ جَنْۢبِ اللّٰهِ وَاِنْ كُنْتُ لَمِنَ السّٰخِرِيْنَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ ستے کوئی آکھے ہائے افسوس جو میں اللہ دسے حق وچ کمی کیتی ستے میں مشکریاں کریندا ہم۔

اَوْ تَقُوْلَ لَوْ اَنَّ اللّٰهَ هَدٰىنِيْ لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ یا اسے آکھے جے اللہ ستے میکوں سدھا راہ ڈکھایا ستے بے شک میں متقیں وچو تھی

ویساں۔

اَوْ تَقُوْلَ حِيْنَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ اَنَّ لِيْ كَرَّةً فَاَكُوْنَ مِنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ یا اے آکھے جیلھے عذاب ڈیکھے جے میں ول ونج سگاں ہا تے میں نیکیں وِچ رل ونجاں ہا۔

بَلٰى قَدْ جَآءَتْكَ اٰيٰتِيْ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ وَكُنْتَ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ اے نہیں تھی سگدا تیڈے ساڈی آیات آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی تے توں کافریں وچوں ہانویں۔

وَيَوْمَ الْقِيٰمَةِ تَرَى الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلَى اللّٰهِ وُجُوْهُهُمْ مُّسْوَدَّةٌ ؕ اَلَيْسَ فِيْ جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہہ توں انہیں کوں ڈیکھیں جنہیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے منہ کالے ہوسن۔ کیا وڈائی کرݨ والیں دی رہݨ دی جا دوزخ نہیں (ہے)۔

وَيُنَجِّى اللّٰهُ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ ۡ لَا يَمَسُّهُمُ السُّوْٓءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ متقیں کوں کامیاب کرکے نجات ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچسی تے نہ ہی او مونجھے تھیسن۔

اَللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۡ وَّهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اللہ ہر شئے دا پیدا کرݨ والا ہے تے او ہر شئے تے نگران۔

لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کنجیاں اوندے کیتے ہن تے جیڑھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اے گھاٹا پاوݨ والن۔

قُلْ اَفَغَيْرَ اللّٰهِ تَاْمُرُوْٓنِّيْٓ اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجٰهِلُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ توں آکھ (اے جاہلو) کیا تساں میکوں حکم ڈیندے ہو جو میں اللہ دے سوا کہیں ہے دی عبادت کراں۔

وَلَقَدْ اُوْحِيَ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۚ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تیڈے وحی کیتی گئی تے انہیں تے دی جیڑھے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک کیتا تے تیڈے عمل ونجیج ویسن تے توں ضرور گھاٹا پاوݨ والیں وچوں تھی ویسیں۔

بَلِ اللّٰهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِّنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ توں اللہ دی عبادت کر تے شکر گذار بݨ۔

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ ۖ وَالْاَرْضُ جَمِيْعًا قَبْضَتُهٗ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَالسَّمٰوٰتُ مَطْوِيّٰتٌۢ بِيَمِيْنِهٖ ۚ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے زمین ساری دی ساری قیامت دے ڈینہہ اوندی مُٹھ وِچ تے آسمان اوندے سجے ہتھ وِچ ولھیٹے ہوئے ہوسن او پاک تے جو او شرک کریندن اوں کنیں بہوں اچا ہے۔

وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ اِلَّا مَنْ شَآءَ اللّٰهُ ۭ ثُمَّ نُفِخَ فِيْهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَّنْظُرُوْنَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے دھوتو وڄایا ویسی تے جو کجھ آسماناں تے زمین وِچ ہے بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے جینکوں اللہ بچائے ول ڈوجھی دفعہ دھوتو وڄایا ویسی تے اوہوں ویلھے کھڑے تھی کے ڈیکھݨ پئے ویسن۔

وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُوْرِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتٰبُ وَجِايْٓءَ بِالنَّبِيّٖنَ وَالشُّهَدَآءِ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۷۰﴾

۷۰۔ تے زمین اپݨے رب دے نور نال چمکدی پئی ہوسی تے کتاب رکھ ڈِتی ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُوْنَ ﴿۷۱﴾ ع

۷۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عملیں دا پورا پورا بدلہ ڈِتا ویسی تے او جاݨدے جو او کریندن۔

وَسِيْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِلٰى جَهَنَّمَ زُمَرًا ۭ حَتّٰٓى اِذَا جَآءُوْهَا فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَتْلُوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ رَبِّكُمْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا ۭ قَالُوْا بَلٰى وَلٰكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دو کٹھا کر کے ہکلیا ویسی تے جیلھے او اوس اوندے دروازے کھول ڈِتے ویسن تے اوندے دروغے آکھسن کیا تہاڈو تہاڈے وِچوں رسول نہ آئے ہن جیڑھے تہاکوں تہاڈے رب دیاں آیتاں سݨیندے ہن تے تہاکوں ایں ڈینہہ دی ملاقات کنیں ڈریندے ہن انہیں آکھئے (ایویں تھیا ہا) تے اصل کافریں تے عذاب دی گال پوری تھیوݨی ہائی۔

قِيْلَ ادْخُلُوْٓا اَبْوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوَى الْمُتَكَبِّرِيْنَ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ آکھیا ویسی تساں دوزخ دے دروازیں وِچ پیہہ ونڄو تے ہک مدت تئیں رہو تے

وڈائی کرݨ والیں دا ٹکاݨہ بہوں بُرا ہے۔

وَ سِيْقَ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا ؕ حَتّٰۤى اِذَا جَآءُوْهَا وَ فُتِحَتْ اَبْوَابُهَا وَ قَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوْهَا خٰلِدِيْنَ ﴿۷۳﴾

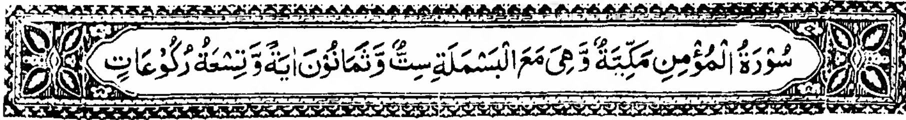
۷۴۔ تے متقیں کوں جنت دو کٹھا کرکے نیتا ویسی تے جیلھے اوندو او اوسن اوندے دروازے کھول ڈتے ویسن تے انہیں کوں اوندے دروغے آکھسن تہاڈے اتے سلامتی ہووے تساں بہوں چنگے کم کیتن ہݨ اوندے وِچ ہمیشہ کیتے پہہ ونجو۔

وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ صَدَقَنَا وَعْدَهٗ وَ اَوْرَثَنَا الْاَرْضَ نَتَبَوَّاُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَآءُ ۚ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعٰمِلِيْنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں صفتاں اللہ سیئں دیائن جیں ساڈے نال کیتا ہویا وعدہ پورا کیتے، تے ساکوں زمین دا وارث بݨائسی تے اساں جنت وِچ جتھاں چاہوں رہسوں تے عمل کرݨ والیں دا بدلہ بہوں چنگا ہے۔

وَ تَرَى الْمَلٰٓئِكَةَ حَآفِّيْنَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ ۚ وَ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ قِيْلَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ تے توں فرشتیں کوں ڈیکھیس او عرش دے چودھار گھِرا پاتی کھڑے ہوسن او اپݨے رب دی تعریف تے تسبیح کریندے پئین تے انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر ڈتا ویسی تے آکھیا ویسی ساریاں سچیاں صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا رب العالمین۔

سورۃ مومن مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۶ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ بہوں تعریف والا تے بزرگی والا ہے۔

تَنْزِیْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیْزِ الْعَلِیْمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں جاݨݨ والے اللہ دلو لہائی گئی ہے۔

غَافِرِ الذَّنْۢبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِیْدِ الْعِقَابِ ۙ ذِی الطَّوْلِ ؕ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ اِلَیْهِ الْمَصِیْرُ ④

۴۔ گناہ کوں بخشݨ والا تے توبہ قبول کرݨ والا سخت عذاب ڈیوݨ والا تے احسان کرݨ والا ہے اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوہیں دو ول ونجݨے۔

مَا یُجَادِلُ فِیْۤ اٰیٰتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فَلَا یَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِی الْبِلَادِ ⑤

۵۔ اللہ دی آیات دے بارے وچ محض کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف ملکیں وچ پھرݨ دوکھا نہ ڈیوے۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّالْاَحْزَابُ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ۪ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍۭ بِرَسُوْلِهِمْ لِیَاْخُذُوْهُ وَجٰدَلُوْا بِالْبَاطِلِ لِیُدْحِضُوْا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ ۫ فَكَیْفَ كَانَ عِقَابِ ⑥

۶۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں دے بعد کئی ٹولیں جھٹلائے تے ہر قوم اپݨے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑن تے کوڑیں دلیلیں نال بحث شروع کر ڈتی تاں جو اوندے نال سچ کوں مٹا ڈیون میں انہیں کوں پکڑ گدھا تے میڈا عذاب کینجھا ہا۔

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِیْنَ كَفَرُوْۤا اَنَّهُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ۘ ⑦

۷۔ تے ایویں تیڈے رب دا فیصلہ کافریں تے پورا تھی گیا ہے شک او دوزخی ہن۔

اَلَّذِیْنَ یَحْمِلُوْنَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهٗ یُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَیُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَیَسْتَغْفِرُوْنَ لِلَّذِیْنَ

۸۔ جیڑھے عرش کوں چاتی کھڑن تے جیڑھے اوندے چودھاروں ہن او اپݨے رب دی تعریف

اٰمَنُوْا ۚ رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَّعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿۸﴾

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے ایمان انیندن تے مومنیں کیتے بخشش منگدن اے ساڈے رب تئیں اپنی رحمت نال ہر شئے کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرݨ والیں تے اپݨے رستے تے چلݨ والیں کوں بخش ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں بچا۔

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنّٰتِ عَدْنِ الَّتِيْ وَعَدْتَّهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَآئِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ ۭ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۹﴾

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ دی جنت وچ داخل کر جیندا تئیں انہیں نال وعدہ کیتے تے انہیں دے پیو ڈاڈیں تے بیویں تے اولاد وچو جیرھے نیک کم کرن انہیں کوں وی بے شک توں غالب تے وڈا سیاݨا ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّاٰتِ ۭ وَمَنْ تَقِ السَّيِّاٰتِ يَوْمَىِٕذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهٗ ۭ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿۱۰﴾ ع

۱۰۔ تے انہیں کوں بچا تکلیفیں کنیں تے جینکوں توں اوں ڈینہہ دیاں تکلیفیں کنیں بچیسیں تئیں اوندے اتے رحم کیتے تے اے وڈی کامیابی ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُنَادَوْنَ لَمَقْتُ اللّٰهِ اَكْبَرُ مِنْ مَّقْتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ فَتَكْفُرُوْنَ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ بے شک او لوک جیرھے کافر انہیں کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تہاڈی اپنی ناراضگی کنیں زیادہ سخت ہے جیلھے تہاکوں ایمان دو سݙیا ویندا ہا تساں اوندا انکار کریندے ہاوے۔

قَالُوْا رَبَّنَآ اَمَتَّنَا اثْنَتَيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ انہیں آکھسے اے ساڈے رب تیں ساکوں ڈو دفعہ ماریئے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے اساں اپݨے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے کیا ہݨ کوئی نکلݨ دا رستہ ہے۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهٗٓ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهٗ كَفَرْتُمْ ۚ وَاِنْ يُّشْرَكْ بِهٖ تُؤْمِنُوْا ۭ فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ

۱۳۔ اے ایں گالھوں ہے جو بے شک جڈاں کلھے اللہ کوں سݙیا ویندا ہا تساں

الْكَبِيْرِ ⑫

انکار کریندے ہاوے بچے اوندے نال کوئی شریک بنْایا ونجے ہاتے من گھندے ہاوے تے حکومت اچی شان والے تے وڈے اللہ دی ہے۔

هُوَ الَّذِیْ یُرِیْكُمْ اٰیٰتِهٖ وَ یُنَزِّلُ لَكُمْ مِّنَ السَّمَآءِ رِزْقًا ؕ وَ مَا یَتَذَكَّرُ اِلَّا مَنْ یُّنِیْبُ ⑬

۱۴۔ او تہاکوں اپنْے نشان ڈکھلیندے تے تہاڈے کیتے آسمان کنیں رزق لیندے تے نصیحت اوہو حاصل کریندے جیرھا اللہ دو جھکدے۔

فَادْعُوا اللّٰهَ مُخْلِصِیْنَ لَهُ الدِّیْنَ وَ لَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ⑭

۱۵۔ تساں اللہ کیتے اطاعت خالص کریندے ہوئیں اونکوں سڈو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

رَفِیْعُ الدَّرَجٰتِ ذُو الْعَرْشِ ۚ یُلْقِی الرُّوْحَ مِنْ اَمْرِهٖ عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ لِیُنْذِرَ یَوْمَ التَّلَاقِ ۙ⑮

۱۶ او بلند تے اُچے رتبے والا ہے تے عرش دا مالک اپنْے حکم نال اپنْے بندیں وچوں جینکوں چاہندے کلام لیندے تاں جو او ملاقات دے ڈینہہ کنیں ڈراوے۔

یَوْمَ هُمْ بٰرِزُوْنَ ۚ۬ لَا یَخْفٰی عَلَی اللّٰهِ مِنْهُمْ شَیْءٌ ؕ لِمَنِ الْمُلْكُ الْیَوْمَ ؕ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ⑯

۱۷۔ جڈاں او سارے خدا دے اگوں حاضر تھیسن انہیں وچوں کوئی شئے اللہ تے لکی ہوئی نہ ہوسی اوں ڈینہہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیرھا کلہا تے غالب۔

اَلْیَوْمَ تُجْزٰی كُلُّ نَفْسٍۭ بِمَا كَسَبَتْ ؕ لَا ظُلْمَ الْیَوْمَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ سَرِیْعُ الْحِسَابِ ⑰

۱۸۔ اوں ڈینہہ ہر شخص کوں جو او کریسی اوندا بدلہ ملسی تے اوں ڈینہہ ظلم نہ کیتا ویسی، بیشک اللہ جلدی حساب گھنْن والا ہے۔

وَ اَنْذِرْهُمْ یَوْمَ الْاٰزِفَةِ اِذِ الْقُلُوْبُ لَدَی الْحَنَاجِرِ كٰظِمِیْنَ ؕ۬ مَا لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ حَمِیْمٍ وَّ لَا شَفِیْعٍ یُّطَاعُ ⑱

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اُسلو کولھو آلے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھریئے ہوئے نرگٹ تئیں آ ویسن تے ظالمیں دا نہ کوئی سنگتی ہوسی تے نہ اینجھا سفارشی، جیندی گال منی ونجے۔

یَعْلَمُ خَآىِٕنَةَ الْاَعْیُنِ وَ مَا تُخْفِی الصُّدُوْرُ ⑲

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

لکیندن اونکوں جاݨدے۔

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ ۗ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ بِشَيْءٍ ۗ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿۲۱﴾ ع

۲۱۔ اللہ سئیں حق نال فیصلہ کریسی تے جنہیں کوں او اللہ دے سوا سڈیندن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ ہوں سنڑݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہے۔

اَوَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْبِهِمْ ۗ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ وَّاقٍ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ کیا انہیں زمین وچ سفر نہیں کیتا ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھئے او انہیں کنیں طاقت وچ ودھ ہن تے علم تے فن وچ وی ودھ ہن، اللہ سئیں انہیں کوں گناہیں دی وجہ نال پکڑ گدے تے اللہ کنیں انہیں کوں بچاوݨ والا کوئی نہ ہا۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَكَفَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ ۗ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کوں پکڑ گدے بے شک او زور آلا، طاقت ور تے سخت عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِاٰيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے اساں موسےٰ کوں اپݨے نشانیں نال تے کھلی دلیلیں نال پٹھئے۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پٹھئے سے انہیں آکھئے اے شخص دوکھا ڈیوݨ والا تے وڈا کوڑا ہے۔

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اقْتُلُوْٓا اَبْنَآءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ وَاسْتَحْيُوْا نِسَآءَهُمْ ۗ وَمَا كَيْدُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ جیلے او انہیں دو ساڈے ولو حق گھن کے آئے انہیں آکھئے جیڑھے لوکیں انہیں کوں من گدے انہیں دے پتریں کوں مارو تے تریمتیں کوں جنیدا رکھو تے کافریں

دی تدبیر پُٹھی پَوندی رہ ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُوْنِيْٓ اَقْتُلْ مُوْسٰى وَلْيَدْعُ رَبَّهٗ ۚ اِنِّيْٓ اَخَافُ اَنْ يُّبَدِّلَ دِيْنَكُمْ اَوْ اَنْ يُّظْهِرَ فِي الْاَرْضِ الْفَسَادَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ ڈیوو ہیں موسیٰ کوں قتل کراں او اپنڑے رب کوں سڈے تے بے شک میں ڈردا ہاں جو اے تہاڈے دین کوں وٹا نہ ڈیوے یا ملک وچ فساد ظاہر کرے ۔

وَقَالَ مُوْسٰٓى اِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ مِّنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ لَّا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿۲۷﴾ ع

۲۷ ۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپنڑے رب تے تہاڈے رب دی پناہ منگداں ، ہر وڈائی کرنڑ والے کنیں جیرھا حساب دے ڈینہہ کوں نہیں منیندا ۔

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ ۖ مِّنْ اٰلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ اِيْمَانَهٗٓ اَتَقْتُلُوْنَ رَجُلًا اَنْ يَّقُوْلَ رَبِّيَ اللّٰهُ وَقَدْ جَآءَكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ مِنْ رَّبِّكُمْ ۭ وَاِنْ يَّكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهٗ ۚ وَاِنْ يَّكُ صَادِقًا يُّصِبْكُمْ بَعْضُ الَّذِيْ يَعِدُكُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِيْ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ فرعون دی آل وچوں ہک مومن مرد جیرھا اپنڑا ایمان لکائی کھڑا ہا ، آکھئے کیا تساں ہک آدمی کوں مریندے ہو جیرھا محض اے آہدے جو میڈا رب اللہ ہے تے تہاڈو کھلے دلائل گھن کے آئے تہاڈے رب ولوں تے جے او کوڑا ہے تے اوندا کوڑ اوندے اُتے پوسی تے جے او سچا ہے تے ول ، تہاکوں جیرھی گالہیں دا او وعدہ کریندے اوندے وچوں کجھ ضرور پہنچیسی ، بے شک اللہ حد کنیں ودھنڑ والے ، تے ہوں کوڑے کوں سدھا راہ نہیں ڈکھلیندا ۔

يٰقَوْمِ لَكُمُ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظٰهِرِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۡ فَمَنْ يَّنْصُرُنَا مِنْۢ بَاْسِ اللّٰهِ اِنْ جَآءَنَا ۭ قَالَ فِرْعَوْنُ مَآ اُرِيْكُمْ اِلَّا مَآ اَرٰى وَمَآ اَهْدِيْكُمْ اِلَّا سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اے میڈی قوم اَج تہاڈی حکومت ہے تے تساں ملک تے غالب ہوئے ، جے اللہ ولوں ساڈے اتے عذاب آ وسیے تے ساڈی کون امداد کریسی ، فرعون آکھئے میں تہاکوں محض او ڈسینداں جیرھا میکوں

درست ڈسدے تے تہاکوں محض ہدایت دی راہ ڈکھیندا ں۔

وَقَالَ الَّذِیْٓ اٰمَنَ یٰقَوْمِ اِنِّیْٓ اَخَافُ عَلَیْكُمْ مِّثْلَ یَوْمِ الْاَحْزَابِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے جیرھا مٔنی کھڑا ہا اوں آکھئے اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈے اُتے اوھو جئیں عذاب کنیں ڈردا ں جیرھا پہلی قومیں تے آیا ہا۔

مِثْلَ دَاْبِ قَوْمِ نُوْحٍ وَّعَادٍ وَّثَمُوْدَ وَالَّذِیْنَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ ؕ وَمَا اللّٰهُ یُرِیْدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ نوح تے عاد تے ثمود دی قوم آلی کار تے جیرھے انہیں دے بعد ہن تے اللہ سئیں اپنڑے بندیں تے اصلو ظلم نہیں کرنڑا چاہندا۔

وَیٰقَوْمِ اِنِّیْٓ اَخَافُ عَلَیْكُمْ یَوْمَ التَّنَادِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈے اتے اوں ڈینہہ کنیں ڈردا ں جڈاں لوک ہک ڈوجھے کوں امداد کیتے سڈیسن۔

یَوْمَ تُوَلُّوْنَ مُدْبِرِیْنَ ۚ مَا لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ ۚ وَمَنْ یُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ جڈاں تساں کنڈ ولا کے پھر سو تہاڈے کیتے اللہ کنیں کوئی بچاونڑ والا نہ ہوسی تے جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اوندا کوئی سدھا راہ ڈکھاونڑ والا نہیں۔

وَلَقَدْ جَآءَكُمْ یُوْسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَیِّنٰتِ فَمَا زِلْتُمْ فِیْ شَكٍّ مِّمَّا جَآءَكُمْ بِهٖ ؕ حَتّٰۤی اِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ یَّبْعَثَ اللّٰهُ مِنْۢ بَعْدِهٖ رَسُوْلًا ؕ كَذٰلِكَ یُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابُ ۚ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے تہاڈو ایں کنیں پہلے یوسف آئے کھلے دلائل گھن کے تے تساں جو او گھن کے آئے اوندے متعلق شک ہی کریندے رہ گئے ہُ تے جیلھے او فوت تھی گئے۔ تساں آکھئے ایندے بعد اللہ سئیں ہنڑ ہیا کوئی رسول اصلو نہ پٹھیسی۔ ایویں اللہ سئیں حد کنیں ودھنڑ والے تے شک کرنڑ والے کوں گمراہ کریندے۔

اَلَّذِیْنَ یُجَادِلُوْنَ فِیْٓ اٰیٰتِ اللّٰهِ بِغَیْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ ؕ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ وَعِنْدَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ؕ كَذٰلِكَ

۳۶۔ جیرھے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر کہیں دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہووے

يَطْبَعُ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿۳۵﴾

بحث کریندن ، اسے اللہ دے نزدیک تے مومنیں دے نزدیک بہوں بُری گال ، ایویں اللہ ہر آکڑباز تے جابر دے دل تے مہر لا ڈیندے ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يٰهَامٰنُ ابْنِ لِيْ صَرْحًا لَّعَلِّيْٓ اَبْلُغُ الْاَسْبَابَ ﴿۳۶﴾

۳۷ ۔ تے فرعون آکھئے اے ہامان میڈے کیتے ہِک محل بݨوا ۔ تھی سگدے جو مَیں انہیں راہیں تے ونج پُڄاں ۔

اَسْبَابَ السَّمٰوٰتِ فَاَطَّلِعَ اِلٰٓى اِلٰهِ مُوْسٰى وَاِنِّيْ لَاَظُنُّهٗ كَاذِبًا ۭ وَكَذٰلِكَ زُيِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيْلِ ۭ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ اِلَّا فِيْ تَبَابٍ ﴿۳۷﴾ ع

۳۸ ۔ جیڑھے آسمان دے رستے ہِن تے ایویں میکوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لگ ونجے تے مَیں بے شک اینکوں کوڑا سمجھینداں تے ایویں فرعون کیتے اوندے بُرے عمل سوہݨے کرکے ڈکھائے گئین تے سدھے راہ کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے محض ناکام تھیوݨ والی ہائی ۔

وَقَالَ الَّذِيْٓ اٰمَنَ يٰقَوْمِ اتَّبِعُوْنِ اَهْدِكُمْ سَبِيْلَ الرَّشَادِ ﴿۳۸﴾

۳۹ ۔ تے جیں منیا ہا اوں آکھئے اے میڈی قوم میڈی پیروی کرو ۔ میں تہاکوں ہدایت دا رستہ ڈکھیساں ۔

يٰقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ ۡ وَّاِنَّ الْاٰخِرَةَ هِىَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿۳۹﴾

۴۰ ۔ اے میڈی قوم ایں دنیاوی زندگی تے محض تھوڑا فائدہ ہے تے بے شک آخرت اصل پکا گھر ۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا ۚ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰۗىِٕكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُوْنَ فِيْهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۴۰﴾

۴۱ ۔ تے جیڑھا بُرا کم کریسی اونکوں محض اوہو تلی سزا مِلسی تے جیڑھا چنگا کم کریسی بھانویں او جُوان ہووے یا ترمت تے ہووے مومن ایجھے لوکن جیڑھے جنت وِچ پہسن تے انہیں کوں بے حساب رزق ڈیتا ویسی ۔

وَ يٰقَوْمِ مَا لِيْٓ اَدْعُوْكُمْ اِلَى النَّجٰوةِ وَ تَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَى النَّارِ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے اے میڈی قوم میکوں کیا فائدہ ہے میں تہاکوں نجات دو سڈیندا تے تساں میکوں دوزخ دو سڈیندے ہو۔

نصف

تَدْعُوْنَنِيْ لِاَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَ اُشْرِكَ بِهٖ مَا لَيْسَ لِيْ بِهٖ عِلْمٌ ؗ وَّ اَنَا اَدْعُوْكُمْ اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ تساں میکوں سڈیندے ہو جو میں اللہ دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بناواں جیندا میکوں پتہ وی کائنیں تے میں تہاکوں غالب تے بہوں بخشݨ والے خدا دو سڈیندا ہاں۔

لَا جَرَمَ اَنَّمَا تَدْعُوْنَنِيْٓ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهٗ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَ لَا فِي الْاٰخِرَةِ وَ اَنَّ مَرَدَّنَآ اِلَى اللّٰهِ وَ اَنَّ الْمُسْرِفِيْنَ هُمْ اَصْحٰبُ النَّارِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ بے شک تساں میکوں اوندے واسطے سڈیندے ہو جیندے کیتے دنیا وچ تے آخرت وچ کوئی سڈا کوئی نہیں تے بے شک اساں اللہ دو ولݨے تے حد کنیں ودھݨ والے بے شک دوزخی ہن۔

فَسَتَذْكُرُوْنَ مَآ اَقُوْلُ لَكُمْ ؕ وَ اُفَوِّضُ اَمْرِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌۢ بِالْعِبَادِ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ جو میں تہاکوں آہدا پیاں اونکوں تساں ضرور یاد کریسو تے میں اپݨا معاملہ اللہ دے سپرد کریندا ہاں بے شک اللہ اپݨے بندیں کوں بہوں ݙیکھݨ والا ہے۔

فَوَقٰىهُ اللّٰهُ سَيِّاٰتِ مَا مَكَرُوْا وَ حَاقَ بِاٰلِ فِرْعَوْنَ سُوْٓءُ الْعَذَابِ ﴿ۚ۴۵﴾

۴۶۔ اللہ سئیں اونکوں انہیں دی تدبیریں دے نقصان کنیں بچا گِدھا تے اٰل فرعون کوں بُرے عذاب نے چودھاروں ولھیٹ گِدھے۔

اَلنَّارُ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَّ عَشِيًّا ۚ وَ يَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ ۫ اَدْخِلُوْٓا اٰلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ او بھاہ ہے رات ݙینہہ او جیندے اگو پیش کیتے ویندن تے جݙاں مقرر وقت اوسی (فرشتیں کوں آکھیا ویسی) اٰل فرعون کوں سخت عذاب وِچ سٹو۔

وَ اِذْ يَتَحَآجُّوْنَ فِي النَّارِ فَيَقُوْلُ الضُّعَفٰٓؤُا لِلَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ تے دوزخ وچ وی آپت وچ بحث کریسن تے کمزور لوک وݙے لوکیں کوں آکھسن بیشک اساں تے تہاݙے پچھو ٹردے ہاسے کیا

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے جہیں حصے کنیں بچا سگدے ہو۔

قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا كُلٌّ فِيْهَآ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ وڈے لوک آکھسن اساں سارے عذاب وِچ ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں وِچ فیصلہ کر ڈِتے۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ ادْعُوْا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے جیرھے دوزخ وِچ ہوسن او دوزخ دے دروغیں کوں آکھسن اپنے رب کوں سڈو اساں کنیں کجھ وقت کیتے تے عذاب گھٹا دے۔

قَالُوْٓا اَوَلَمْ تَكُ تَاْتِيْكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا بَلٰى قَالُوْا فَادْعُوْا وَمَا دُعٰٓؤُا الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ او آکھسن کیا تہاڈو تہاڈے رسول کھلے دلائل گھن کے نہ آئے ہن۔ او آکھسن ہا آئے ہن او آکھسن ہݨ سڈو تے کافریں دی دعا تے محض وَنجیجݨ والی ہے۔

اِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُوْمُ الْاَشْهَادُ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ بے شک اساں اپنے رسولیں دے مومنیں دی مدد کریندے ہیں ایں دُنیا وِچ وی تے جڈاں گواہ کھڑے تھیسن (اوں ویلھے وی)۔

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظّٰلِمِيْنَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوْٓءُ الدَّارِ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذر فائدہ نہ ڈیسن تے انہیں تے لعنت ہوسی، تے انہیں کیتے بہوں بُرا گھر۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْهُدٰى وَاَوْرَثْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ ﴿۵۴﴾

۵۴ تے اساں موسیٰ کوں ہدایت ڈِتی ہائی تے بنی اسرائیل کوں کتاب دا وارث بݨایا ہا۔

هُدًى وَّذِكْرٰى لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ جیرھی سیاݨیں کیتے ہدایت تے نصیحت ہائی۔

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے اپنے گناہ دی معافی منگ تے رات ڈینہہ اپنے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اَتٰىهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ مَّا هُمْ بِبَالِغِيْهِ

۵۷۔ بے شک جیرھے بغیر دلیل دے جیرھی انہیں دو آئی ہووے اللہ دی آیات وِچ

فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ۝

بحث کریندن انہیں دے دلیں وچ محض وڈائی ہے۔ جے تیں اوہچ نہیں سگدے تو اللہ کنیں آم شام منگ بے شک او بھوں سنڑ والا تے ڈیکھڑ والا ہے۔

لَخَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝

۵۸۔ آسمانیں تے زمین دا بناونڑ انسان دے پیدا کرنڑ کنیں زیادہ وڈا کم ہے تے بھوں سارے لوک جانڑدے نہیں۔

وَمَا يَسْتَوِي الْاَعْمٰى وَالْبَصِيْرُ ڏ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَلَا الْمُسِيْۗءُ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَتَذَكَّرُوْنَ ۝

۵۹۔ اندھے تے سوجاکھے ہکو جہیں نہیں تھی سگدے تے نہ مومن تے نیک عمل کرنڑ والے تے گناہ گار ہک تھی سگدن تساں اصلو نصیحت نوسے حاصل کریندے۔

اِنَّ السَّاعَةَ لَاٰتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيْهَا وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

۶۰۔ بے شک تباہی دی گھڑی آونڑ والی ہے اوندے آونڑ وچ کوئی شک نہیں تے بھوں سارے لوک اے منیندے نیئں۔

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُوْنِيْٓ اَسْتَجِبْ لَكُمْ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِيْ سَيَدْخُلُوْنَ جَهَنَّمَ دٰخِرِيْنَ ۝

۶۱۔ تے تہاڈا رب آہدے تساں میکوں سڈو میں تہاڈی دعا سنڑساں بیشک جیڑھے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل تھی کے دوزخ وچ پھسن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الَّيْلَ لِتَسْكُنُوْا فِيْهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَي النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُوْنَ ۝

۶۲۔ اللہ اوہو ہے جیں تہاڈے کیتے رات ایں واسطے بنائی تاں جو تساں اوندے وچ آرام کرو تے ڈینہہ کوں سوجاکھا بنائس بے شک اللہ لوکیں تے بھوں فضل کرنڑ والا ہے تے اصل بھوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ ۘ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۡ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ۝

۶۳۔ اے اللہ تہاڈا رب ہر شئے دا پیدا کرنڑ والا اوندے سوا کوئی معبود نہیں تے تساں کتھے پھرائے ویندے ہو۔

كَذٰلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِيْنَ كَانُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ يَجْحَدُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ ایویں جیرھے لوک اللہ دی آیات دا انکار کریندن پھیریئے ویندن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ قَرَارًا وَّالسَّمَآءَ بِنَآءً وَّصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ فَتَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ اللہ اوہے جیں تہاڈے کیتے زمین کوں رہݨ دی جاء تے آسمان کوں چھت بݨائے تے تہاکوں طاقتاں بخشن سی تے انہیں کوں بہوں مضبوط بݨائیسی تے تہاکوں پاک رزق ڈتسی اے تہاڈا رب اللہ تے اللہ رب العالمین بہوں بابرکت ہے۔

هُوَ الْحَيُّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۭ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ او زندہ ہے اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپݨی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں اونکوں سڈو ساریاں صفتاں اللہ رب العالمین کیتے ہن۔

قُلْ اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَمَّا جَآءَنِيَ الْبَيِّنٰتُ مِنْ رَّبِّيْ وَاُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ توں آکھ بے شک میکوں ہٹکیا گئے جو میں اللہ دے سوا جنیکوں تساں معبود بݨیندے ہو انہیں دی عبادت کراں تے میڈے رب ولو کھلیاں دلیلاں آگیئن تے میکوں حکم ڈتا گئے جو میں رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْٓا اَشُدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُوْنُوْا شُيُوْخًا ۚ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُّتَوَفّٰى مِنْ قَبْلُ وَلِتَبْلُغُوْٓا اَجَلًا مُّسَمًّى وَّلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ اوہو ہے جیں تہاکوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں تے ول لوتھڑے کنیں تے ول تہاکوں بال بݨا کے کڈھیندے ول تاں جو تساں اپݨی جوانی کوں پہنچو تے ول تاں جو تساں بڈھے تھی ونجو تے کجھ ایں کنیں پہلے وی مار ڈتے ویندن تے تاں جو تساں مقرر مدت تئیں پہنچ ونجو تے تاں جو تساں عقل پکڑو۔

هُوَ الَّذِيْ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ فَاِذَا قَضٰٓى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ اوہو ہے جیڑھا زندہ کریندے تے مریندے تے جیلے کہیں گال دا فیصلہ کریندے محض اونکوں

اے آہدے تھی و نج اد تھی ویندی ہے۔

اَلَمۡ تَرَ اِلَى الَّذِيۡنَ يُجَادِلُوۡنَ فِىۡۤ اٰيٰتِ اللّٰهِ ؕ اَنّٰى يُصۡرَفُوۡنَ ۚ ﴿۶۹﴾

۷۰۔ کیا تیں انہیں کوں نہیں ڈٹھا جیرے اللہ دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن اوکتے پھیریئے ویندن۔

الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِالۡكِتٰبِ وَبِمَاۤ اَرۡسَلۡنَا بِهٖ رُسُلَنَا ۛ فَسَوۡفَ يَعۡلَمُوۡنَ ۙ ﴿۷۰﴾

۷۱۔ جیرے کتاب کوں جھٹلیندن تے اونکوں وی جو اساں رسولیں کوں ڈے کے پٹھیندے ہیں انہیں کوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

اِذِ الۡاَغۡلٰلُ فِىۡۤ اَعۡنَاقِهِمۡ وَالسَّلٰسِلُ ؕ يُسۡحَبُوۡنَ ۙ ﴿۷۱﴾

۷۲۔ تے جیلھے انہیں دی گردنیں وچ طوق ہوسن تے زنجیراں ہوسن تے اوگھلیئے ویسن۔

فِى الۡحَمِيۡمِ ۙ ثُمَّ فِى النَّارِ يُسۡجَرُوۡنَ ۚ ﴿۷۲﴾

۷۳۔ تتے پانی وچ تے ول بھاوچ سٹ ڈتے ویسن۔

ثُمَّ قِيۡلَ لَهُمۡ اَيۡنَ مَا كُنۡتُمۡ تُشۡرِكُوۡنَ ۙ ﴿۷۳﴾

۷۴۔ ول انہیں کوں آکھیا ویسی اوکتھاں جنہیں کوں تساں شریک بنیندے ہادے۔

مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ قَالُوۡا ضَلُّوۡا عَنَّا بَلْ لَّمۡ نَكُنۡ نَّدۡعُوۡا مِنۡ قَبۡلُ شَيۡـئًا ؕ كَذٰلِكَ يُضِلُّ اللّٰهُ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۷۴﴾

۷۵۔ اللہ دے سوا۔ انہیں آکھئے اے اساں کنیں ونجیج گیئن اصل اساں ایں کنیں پہلے کہیں کوں معبود نہ بنیندے ہاسے، ایویں اللہ کافریں کوں گمراہ کریندے۔

ذٰلِكُمۡ بِمَا كُنۡتُمۡ تَفۡرَحُوۡنَ فِى الۡاَرۡضِ بِغَيۡرِ الۡحَـقِّ وَبِمَا كُنۡتُمۡ تَمۡرَحُوۡنَ ۚ ﴿۷۵﴾

۷۶۔ اے گال جیندے کیتے تساں زمین وچ ناحق خوشیاں منیندے ہاوے تے تساں اکڑیندے ہاوے۔

اُدۡخُلُوۡۤا اَبۡوَابَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيۡنَ فِيۡهَا ۚ فَبِئۡسَ مَثۡوَى الۡمُتَكَبِّرِيۡنَ ﴿۷۶﴾

۷۷۔ دوزخ دے دروازیں وچ ہک عرصے کیتے پہہ ونجو تے اکڑیجن والیں دا ٹکانڑہ بہوں برا ہے۔

فَاصۡبِرۡ اِنَّ وَعۡدَ اللّٰهِ حَقٌّ ۚ فَاِمَّا نُرِيَنَّكَ بَعۡضَ الَّذِىۡ نَعِدُهُمۡ اَوۡ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيۡنَا يُرۡجَعُوۡنَ ﴿۷۷﴾

۷۸۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے جے اساں تیکوں بعض گالہیں جنہیں دا انہیں نال وعدہ کیتے ڈکھا ڈیوں

یا تیکوں وفات ڈے ڈیوں (کوئی گال نہیں) انہیں ساڈو ولنڑے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ ؕ وَمَا كَانَ لِرَسُوْلٍ اَنْ يَّاْتِيَ بِاٰيَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ فَاِذَا جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تے اساں تیں کنیں پہلے وی رسول پٹھین انہیں وچوں کجھ دا اساں ذکر کیتے تے کجھ ایجھے ہن جنہیں دا اساں تیڈے اتے ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی آیت گھن آون تے جیلھے اللہ دا حکم آویندے تے سچا فیصلہ کر ڈِتا ویندے تے کوڑے گھاٹے وچ پوندن۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَنْعَامَ لِتَرْكَبُوْا مِنْهَا وَمِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ اللہ او ہے جیں تہاڈے کیتے جانور بنائن تاں جو تساں انہیں وچوں بعض تے سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ۔

وَلَكُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوْا عَلَيْهَا حَاجَةً فِيْ صُدُوْرِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ تے تہاڈے کیتے انہیں وچ نفعے ہن تاں جو تساں اپنڑے سینیں دیاں خواہشاں پوریاں کر گھنو تے تہاکوں جانوریں تیں تے بیڑیں تے سوار کیتا ویندے۔

وَيُرِيْكُمْ اٰيٰتِهٖ ۖ فَاَيَّ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُنْكِرُوْنَ ﴿۸۱﴾

۸۱۔ تے او تہاکوں اپنڑے نشان ڈکھیندے تے تساں اللہ دی کیرھی کیرھی آیت دا انکار کریسو۔

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ كَانُوْا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَاَشَدَّ قُوَّةً وَّاٰثَارًا فِي الْاَرْضِ فَمَآ اَغْنٰى عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ کیا او زمین وچ نہیں پھرئے ڈیکھن ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھیا ہا او گنتری وچ وی تے طاقت وچ وی تے علم تے فن وچ وی انہیں کنیں وَدھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی فائدہ نہیں ڈِتا۔

فَلَمَّا جَآءَتۡهُمۡ رُسُلُهُمۡ بِالۡبَيِّنٰتِ فَرِحُوۡا بِمَا عِنۡدَهُمۡ مِّنَ الۡعِلۡمِ وَحَاقَ بِهِمۡ مَّا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۸۳﴾

۸۴ - جیلھے انہیں دے رسول انہیں دو کھلے دلائل گھن کے آئن، انہیں کنیں جیرھا تھوڑا جیہاں علم ہا اوندے اُتے اکڑ تیج گئے ہن تے جیرھے عذاب تے او کھلدے ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولیٹ گدھے۔

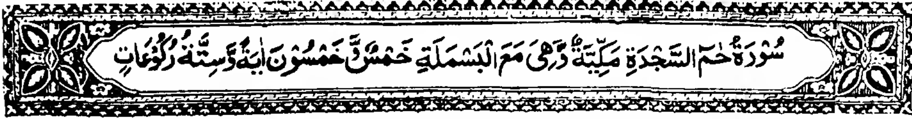
فَلَمَّا رَاَوۡا بَاۡسَنَا قَالُوۡۤا اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَحۡدَهٗ وَكَفَرۡنَا بِمَا كُنَّا بِهٖ مُشۡرِكِيۡنَ ﴿۸۴﴾

۸۵ - جیلھے انہیں ساڈا عذاب ڈٹھے آکھئے نیں اساں ہک اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے جیرھا شرک اساں کریندے ہاسے اوندا انکار کریندے ہیں۔

فَلَمۡ يَكُ يَنۡفَعُهُمۡ اِيۡمَانُهُمۡ لَمَّا رَاَوۡا بَاۡسَنَا ؕ سُنَّتَ اللّٰهِ الَّتِىۡ قَدۡ خَلَتۡ فِىۡ عِبَادِهٖ ۚ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الۡكٰفِرُوۡنَ ﴿۸۵﴾

ع ۹ / ۱۴

۸۶ - جیلھے انہیں ساڈے عذاب کوں ڈٹھے اوں ویلھے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی اوندے بندیں سیتے ہمیشہ کنیں چلدی اندی رہئی تے کافر گھاٹا پاون والن۔

سورۃ حٰمٓ سجدہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

حٰمٓ ②

۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ہے۔

تَنْزِيْلٌ مِّنَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ③

۳۔ بن منگئے ڈیوݨ والے تے بہوں مہربان خدا تے اے کتاب لہائی ہے۔

كِتٰبٌ فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ④

۴۔ اے کتاب جیندی آیات کھول کھول کے بیان کیتاں گیئن قرآن عربی وچ جاݨݨ والی قوم کیتے ہے۔

بَشِيْرًا وَّنَذِيْرًا ۚ فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ⑤

۵۔ خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا ہے انہیں وچوں بہوں ساریں منہ پھیر گدے تے او سݨدے نہیں۔

وَقَالُوْا قُلُوْبُنَا فِيْٓ اَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ وَفِيْٓ اٰذَانِنَا وَقْرٌ وَّمِنْۢ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنَا عٰمِلُوْنَ ⑥

۶۔ تے آکھئے نیں ساڈے دل پردے وچ ہن جیندو تساں ساکوں سڈیندے ہو تے ساڈے کنیں تے بار تے ساڈے تے تیڈے وچ پردہ ہے، توں عمل کر اساں وی عمل کریندے پئے ہیں۔

قُلْ اِنَّمَآ اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوْحٰٓى اِلَيَّ اَنَّمَآ اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ فَاسْتَقِيْمُوْٓا اِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوْهُ ۗ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِيْنَ ⑦

۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر ہاں میڈو وحی کیتی ویندی ہے جو تہاڈا معبود ہکو ہے اوندے کیتے جمے رہو تے اوں کنیں بخشش منگو تے مشرکیں کیتے عذاب

الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ⑧

۸۔ جیڑھے زکاۃ نہیں ڈیندے تے او

آخرت دا وی انکار کریندن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝۹

۹۔ بے شک جیڑھے مومنن تے نیک عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیوݨ والا اجر۔

ع ۹ ۱۵

قُلْ اَئِنَّكُمْ لَتَكْفُرُوْنَ بِالَّذِيْ خَلَقَ الْاَرْضَ فِيْ يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُوْنَ لَهٗٓ اَنْدَادًا ۭ ذٰلِكَ رَبُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۰

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوندا انکار کریندے ہو جیں ڈو ڈینہہ وِچ زمین کوں پیدا کیتے تے اوندے شریک بݨیندے ہو۔ اے رب العالمین۔

وَجَعَلَ فِيْهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبٰرَكَ فِيْهَا وَقَدَّرَ فِيْهَآ اَقْوَاتَهَا فِيْٓ اَرْبَعَةِ اَيَّامٍ ۭ سَوَاۗءً لِّلسَّاۗىِٕلِيْنَ ۝۱۱

۱۱۔ ستے اوں زمین وچ اوندے اُتے پہاڑ بݨا ڈتیس تے انہیں وِچ برکت رکھی اِس تے انہیں کیتے زمین وِچ کھاوݨ پیوݨ دا سامان اندازے نال پیدا کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وِچ کیتس۔ اے پچھݨ والیں کیتے برابر۔

ثُمَّ اسْتَوٰٓى اِلَى السَّمَاۗءِ وَهِىَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْاَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا اَوْ كَرْهًا ۭ قَالَتَآ اَتَيْنَا طَاۗىِٕعِيْنَ ۝۱۲

۱۲۔ ول اوں آسمان دو توجہ کیتی او دُھوں ہا اونکوں آکھئے سی تے زمین کوں وی تساں ڈوہیں خوشی نال یا مجبوری نال میڈی فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھئے اساں فرمانبردار بݨ کے آ گئے ہیں۔

فَقَضٰىهُنَّ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ فِيْ يَوْمَيْنِ وَاَوْحٰى فِيْ كُلِّ سَمَاۗءٍ اَمْرَهَا ۭ وَزَيَّنَّا السَّمَاۗءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ ڰ وَحِفْظًا ۭ ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ۝۱۳

۱۳۔ ول انہیں کوں ڈو ڈینہیں وِچ ست آسمان بݨا ڈتیس۔ تے ہر آسمان کوں اُوندی طاقت ڈے ڈتی اِس۔ تے دُنیا دے آسمان کوں اساں روشنی نال سوہݨا بݨائے تے اوندے وِچ حفاظت دے سامان وی بݨائن۔ تنے اے غالب تے جاݨݨ والے خدا دی تقدیر۔

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صٰعِقَةً مِّثْلَ صٰعِقَةِ عَادٍ وَّ ثَمُوْدَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھ ئیں تہاکوں اوں عذاب کنیں ڈرائے جیرھا عاد تے ثمود دے عذاب آلی کار۔

اِذْ جَآءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْۢ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ اَلَّا تَعْبُدُوْۤا اِلَّا اللّٰهَ ؕ قَالُوْا لَوْ شَآءَ رَبُّنَا لَاَنْزَلَ مَلٰٓئِكَةً فَاِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے انہیں دو انہیں دے اگوں وی تے پچھوں وی رسول آئن تے آکھئے نیں جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو۔ انہیں آکھئے جے ساڈا رب چاہے ہا تے فرشتے لہاوے ہا، تے بے شک اساں جیرھی گال نال تہاکوں پٹھیا گئے اوں کوں نہ منیندے۔

فَاَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوْا فِى الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ قَالُوْا مَنْ اَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً ؕ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِىْ خَلَقَهُمْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً ؕ وَكَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ عاد قوم نے ملک وِچ ناحق وڈائی کیتی تے آکھیونے جو اساں کنیں زیادہ طاقت والا کون۔ کیا انہیں ڈِٹھا نہیں جو بیشک اللہ جیں انہیں کوں پیدا کیتے انہیں کنیں زیادہ طاقت والا ہے تے ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْحًا صَرْصَرًا فِىْۤ اَيَّامٍ نَّحِسَاتٍ لِّنُذِيْقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْىِ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ؕ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَخْزٰى وَهُمْ لَا يُنْصَرُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ اساں انہیں تے ہوں تکھی انھاری پٹھی تے او نحس ڈینہہ ہن تاں جو اساں انہیں کوں دنیا دی زندگی وِچ ذِلت دا عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب زیادہ ذِلت والا ہے۔ تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

وَاَمَّا ثَمُوْدُ فَهَدَيْنٰهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمٰى عَلَى الْهُدٰى فَاَخَذَتْهُمْ صٰعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُوْنِ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے ثمود، اساں انہیں کوں سدھا راہ ڈکھایا ہا، انہیں ہدایت کنیں گمراہی کوں زیادہ پسند کیتے۔ انہیں کوں ذِلت دے ہِک عذاب انہیں دے عملیں دی وجہ

نال آن پکڑسیئے ۔

وَنَجَّيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ ستے اساں مومنیں کوں جیرھے ڈردے ہن بچا گِدھا ۔

وَيَوْمَ يُحْشَرُ اَعْدَآءُ اللّٰهِ اِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوْزَعُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ستے جیرھے ڈینہہ اللہ دے دشمن جیندے کرکے بھا دو نیتے ویسن ستے او ونڈیج ویسن ۔

حَتّٰۤى اِذَا مَا جَآءُوْهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ وَجُلُوْدُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ جیلھے او اوندے (دوزخ دے) کولھو آوسن انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں دے کن ستے اکھیں ستے چمڑے انہیں دے خلاف گواہی ڈیسن ۔

وَقَالُوْا لِجُلُوْدِهِمْ لِمَ شَهِدْتُّمْ عَلَيْنَا ۗ قَالُوْۤا اَنْطَقَنَا اللّٰهُ الَّذِيْۤ اَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَّهُوَ خَلَقَكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ ستے او اپنے چمڑیں کوں آکھسن تساں ساڈے خلاف کیوں گواہی ڈتی ہے ۔ او آکھسن ساکوں ہوں اللہ الوائے جیں ہر شئے کوں بلوائے ستے اوں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتے ستے تساں ہوندو ولسے ۔

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُوْنَ اَنْ يَّشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَاۤ اَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُوْدُكُمْ وَلٰكِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّٰهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيْرًا مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تساں اپنے عیب اِت گالھوں نہ لکیندے ہاوے جو تہاڈے کن ستے تہاڈیاں اکھیں ستے تہاڈے چمڑے تہاڈے خلاف گواہی نہ ڈیسے ڈیون ستے اصل تہاڈا اے یقین ہا جو بے شک اللہ تہاڈے بہوں سارے عملیں کوں نہیں جانڑدا ۔

وَذٰلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِيْ ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ اَرْدٰىكُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِّنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ ستے اے تہاڈا غلط خیال ہا جیرھا تساں اپنے رب دے متعلق کیتے، ایں تہاکوں تباہ کیتے ستے تساں گھاٹا پاونڑ والیں وچوں تھی گیو ۔

فَاِنْ يَّصْبِرُوْا فَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۚ وَاِنْ يَّسْتَعْتِبُوْا فَمَا هُمْ مِّنَ الْمُعْتَبِيْنَ ۝۲۵

۲۵۔ سو جے او صبر کرن تے دوزخ انہیں دا ٹکانڑہ ہے تے جے اے خدا دی درسال نال آونا چاہن تے او آ نہ سگسن

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرَنَآءَ فَزَيَّنُوْا لَهُمْ مَّا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا خٰسِرِيْنَ ۝۲۶

۲۶۔ تے اساں انہیں نال ایجھے سنگتی لا ڈتن جنہیں انہیں دے اگو تے پچھوڑے عملیں کوں سوہنڑا کر کے ڈکھلائے تے انہیں کیتے اوہا گال پوری تھئی جیرھی جنیں تے انسانیں وچوں پہلی قومیں تے پوری تھئی ہائی بے شک او گھاٹا پاونڑ والے ہن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَسْمَعُوْا لِهٰذَا الْقُرْاٰنِ وَالْغَوْا فِيْهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُوْنَ ۝۲۷

۲۷۔ تے کافریں آکھئے ایں قرآن کوں نہ سنڑو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو تساں ڈاڈھے تھی ونجو۔

فَلَنُذِيْقَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّلَنَجْزِيَنَّهُمْ اَسْوَاَ الَّذِيْ كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝۲۸

۲۸۔ اساں ضرور کافریں کوں سخت عذاب دا مزہ چکھیسوں تے انہیں دے گندے عملیں دا بہوں بُرا بدلہ ڈیسوں۔

ذٰلِكَ جَزَآءُ اَعْدَآءِ اللّٰهِ النَّارُ ۚ لَهُمْ فِيْهَا دَارُ الْخُلْدِ ۚ جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا بِاٰيٰتِنَا يَجْحَدُوْنَ ۝۲۹

۲۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ ہے اوندے وچ انہیں کیتے ہک لمبی مدت تئیں رہنڑ دا گھر۔ اے بدلہ ہے اوندا جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا رَبَّنَآ اَرِنَا الَّذَيْنِ اَضَلّٰنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ نَجْعَلْهُمَا تَحْتَ اَقْدَامِنَا لِيَكُوْنَا مِنَ الْاَسْفَلِيْنَ ۝۳۰

۳۰۔ تے کافریں آکھئے اے ساڈے رب ساکوں جنیں تے انسانیں وچوں او لوک ڈکھا جیں ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کوں اپنڑے پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب کنیں زیادہ ذلیل تھی ونجن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَلَّا تَخَافُوْا وَلَا تَحْزَنُوْا وَاَبْشِرُوْا

۳۱۔ بے شک جیرھے آکھدن جو اللہ ساڈا رب تے ول ایندے تے پک ویندن انہیں

بِالْجَنَّةِ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿۳۱﴾

ستے فرشتے لہسن تے او آکھسن تساں نہ ڈرو تے نہ موں نجھے تھیوو تے اوں جنت نال خوش تھیوو جیندا تہاکوں وعدہ ڈتا گیا ہا۔

نَحْنُ اَوْلِيٰٓؤُكُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۚ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَشْتَهِيْٓ اَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيْهَا مَا تَدَّعُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اساں تہاڈے سنگتی ہیں ایں دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے جنت وچ تہاڈے کیتے جیرھی شئے کوں تہاڈا دل کریسی ہے پئی تے تہاکوں ملسی جیرھی شئے منگسو۔

نُزُلًا مِّنْ غَفُوْرٍ رَّحِيْمٍ ﴿۳۳﴾ ع

۳۳۔ اے ہوں بخشݨ والے ہوں مہربان خدا ولو مہمانی ہے۔

وَمَنْ اَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَآ اِلَى اللّٰهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَّقَالَ اِنَّنِيْ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ اوں کنیں زیادہ چنگی گال کیندی ہے جیرھا اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے آکھے بے شک میں فرمانبرداریں وچوں ہاں۔

وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۭ اِدْفَعْ بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِيْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهٗ عَدَاوَةٌ كَاَنَّهٗ وَلِيٌّ حَمِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ نیکی تے بدی ہکو جہیں نہیں تھی سگدیاں تے توں برائی دا جواب چنگائی نال ڈے توں ڈیکھیس جو تیڈے تے اوندے درمیان جیرھی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی جیویں گھاٹا سنگتی۔

وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا ۚ وَمَا يُلَقّٰىهَآ اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے کم محض صبر کرݨ والے کر سگدن تے یا او کر سگدن جینکوں نیکی دا ہوں سارا حصہ ملیا ہویا ہووے۔

وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے تے توں اللہ دی آم شام منگ، بیشک او ہوں سݨݨ والا تے ہوں جاݨݨ والا ہے۔

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۭ لَا تَسْجُدُوْا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ الَّذِيْ

۳۸۔ رات تے ڈینہہ تے سجھ تے چندر اوندے نشانیں وچوں ہن۔ تساں سجھ تے

خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُوْنَ ﴿۳۸﴾

چندر کوں سجدہ نہ کرو، اللہ سیئں کوں سجدہ کرو۔ جیں انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں ہوں ہک دی عبادت کریندے ہوتاں۔

فَاِنِ اسْتَكْبَرُوْا فَالَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُوْنَ لَهٗ بِالَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْـَٔمُوْنَ ﴿۳۹﴾ السجدة

۳۹۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیڈے رب دے کولھو او بندے ہن جیرھے رات ڈینہہ اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔

وَمِنْ اٰيٰتِهٖٓ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَآ اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَآءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ ۭ اِنَّ الَّذِيْٓ اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتٰى ۭ اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے اوندے نشان وچو اے وی ہے جو بے شک توں زمین کوں بر ڈیہدیں تے جیلھے اساں اوندے اُتے پانی لیندے ہیں اونکوں نویں زندگی مل ویندی ہے تے ودھن پے ویندی ہے بے شک جیں اونکوں آباد کیتے او ہو مردیں کوں جیندا کرن والا ہے بے شک او ہر چیز تے قادر ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا ۭ اَفَمَنْ يُّلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَّنْ يَّاْتِيْٓ اٰمِنًا يَّوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ ۙ اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ بے شک جیرھے ساڈی آیات وچ غلطیاں کڈھیندن او اساں کنیں لک نہیں سگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سٹیا ویسی او چنگا ہے یا جیرھا قیامت دے ڈینہہ امن نال او سی او تساں جو چاہو کرو بے شک او ڈیہدا پئے جو تساں کریندے ہو۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَآءَهُمْ ۚ وَاِنَّهٗ لَكِتٰبٌ عَزِيْزٌ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ بے شک جیرھے ذکر (قرآن) دا انکار کریندن جیلھے انہیں دو آئے تے بیشک او غالب کتاب ہے۔

لَّا يَاْتِيْهِ الْبَاطِلُ مِنْۢ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهٖ ۭ تَنْزِيْلٌ مِّنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے پچھو آ سگدے اونکوں سیاٹے تے صفتیں والے خدا لہائے۔

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قِيْلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ ۭ

۴۴۔ تیکوں وی صرف او ہا گال کیتی ویندی ہے

اِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ وَّذُوْ عِقَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۴۳﴾

جیرھی تیں کنیں پہلے رسولیں کوں آکھی گئی ہائی۔ بے شک تیڈا رب بخشش والا ستے دردناک عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

وَلَوْ جَعَلْنٰهُ قُرْاٰنًا اَعْجَمِيًّا لَّقَالُوْا لَوْلَا فُصِّلَتْ اٰيٰتُهٗ ؕ ءَاَعْجَمِيٌّ وَّعَرَبِيٌّ ؕ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَّشِفَآءٌ ؕ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَقْرٌ وَّهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى ؕ اُولٰٓئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيْدٍ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ ستے جے اساں اینکوں عجمی بݨاوں ہا (عربی دے سوا کہیں بی زبان وچ لہاوں ہا) ستے اسے آکھن ہا ایندیاں آیات واضح کائے نہیں۔ کیا عجمی زبان نے عربی نبی (سٹھانیدا نہیں) توں آکھ اسے مومنیں کیتے ہدایت ستے شفا ہے ستے جیرھے نہیں منیندے انہیں دے کنیں وچ بوڑ ستے انہیں کوں پتہ کا ہے نہیں اسے ایویں ہن جیویں کہیں کوں پریں کنیں سڈیا ویندے۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ فَاخْتُلِفَ فِيْهِ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّهُمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ ستے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی ہائی۔ اوندے وچ اختلاف کیتا گئے ستے جے ہک گال (رحمت دی) نہ تھی چکی ہوے ہا ستے انہیں وچ فیصلہ تھی گیا ہوسے ہا بے شک او ایں قرآن دے بارے وچ اوں شک وچن جیرھا تباہ کرݨ والا ہے۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ ستے جیرھا چنگے کم کریسی اوندا ثواب اونکوں ملسی ستے جیرھا برائی کریسی اوندا گناہ اونکوں تھیسی ستے تیڈا رب اپݨے بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریندا۔

اِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ ؕ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرٰتٍ مِّنْ اَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ اِلَّا بِعِلْمِهٖ ؕ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ اَيْنَ شُرَكَآءِيْ ۙ قَالُوْٓا اٰذَنّٰكَ ۙ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيْدٍ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ قیامت دا علم ہوندو ولایا ویندے تے جیرھا گوشیں وچوں پھل کڈھیندے تے تریمت اپݨے ڈِڈھ وچ چیندی ہے یا جݨیندی ہے او اونکوں پتہ ہوندے، او جڈاں لوکیں کوں سڈ کے آکھسی میڈے شریک کتھاہن۔ او آکھسن اساں تیکوں صاف ڈس ڈتے ساڈے وچوں

اینداکوئی گواہ کائنی۔

وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَدْعُونَ مِن قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ایں کنیں پہلے او جیرھے معبود سڈیندے ہن او رُل ویسن تے انہیں کوں یقین تھی ویسی جو او کتھائیں نہیں بھج سگدے۔

لَا يَسْأَمُ الْإِنسَانُ مِن دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِن مَّسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ ﴿٤٩﴾

۵۰۔انسان چنگائی دی دُعا کنیں نہیں تھکدا تے جے اونکوں تکلیف آونجے تے نااُمید تھی ویندے۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِّنَّا مِن بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِن رُّجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِندَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُم مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾

۵۱۔تے جے اساں اونکوں رحمت دا مزہ چکھاؤں ڈُکھ پہنچݨ دے بعد تے آکھݨ پئے ویندے اے میڈا حق ہاتے میکوں یقین قیامت نہیں آونی تے جے میکوں میڈے رب دو ولایا گیا تے اوندے کولہوں میڈے کیتے بہوں چنگیاں نعمتاں ہوسن پیاں تے اساں کافریں کوں انہیں دے اعمال دا ضرور ڈسیسوں تے انہیں کوں بہوں سخت عذاب چکھیسوں۔

وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾

۵۲۔تے جیلھے اساں انسان تے انعام کریندے ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے اساں کنیں ہک پاسے تھی ویندے تے جیلھے اونکوں تکلیف پہنچدی ہے تے او وڈیاں وڈیاں دُعائیں کرݨ پئے ویندے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُم بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾

۵۳۔توں انہیں کوں آکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ دا ہووے تے تساں اوندا انکار کر ڈیو تے اوں کنیں ودھ گمراہ کون ہوسی جیرھا سچ کنیں بھج ونجے۔

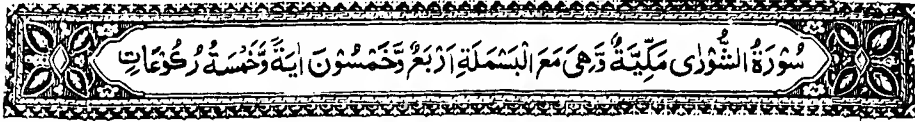
سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۗ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾

۵۴۔اساں ساری دُنیا وچ کھنڈیے ہوئے لوکیں کوں اپݨے نشان ضرور ڈکھیسوں تے انہیں دی اپݨی جانیں وچ وی تے آخر اے گال ظاہر تھی ویسی جو اے (قرآن) سچ تے کیا انہیں کیتے اے کافی نہیں جو اللہ ہر شئے تے نگران۔

أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِّن لِّقَاءِ رَبِّهِمْ ۗ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ﴿٥٤﴾

۵۵۔سنڑو بے شک او اپݨے رب دی ملاقات وچ شک کریندے پین سنڑو بے شک او ہر شئے کوں گھیرا پائی کھڑے۔

ع

سورہ شوریٰ مکی ہِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۴ ایتاں تے ۵ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربانِ۔

حٰمٓ ②

۲۔ ساری صفتیں والے بزرگ۔

عٓسٓقٓ ③

۳۔ جاݨݨ والے سُݨݨ والے تے قادر خدا (نے اے کتاب لہائی ہِ)

كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

۴۔ ایویں تیڈو تے تیں کنوں پہلے لوکیں دو وحی کریندے اللہ غالب تے سیاݨا ہِ۔

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وِچ سب ہوندا ہِ تے اوہوں اُچا تے وݙا ہِ۔

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ⑥

۶۔ لگتی سگدے جو آسمان انہیں دے اتوں ترُٹ کے ڈھ پون تے فرشتے اپݨے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدِن، سُݨو بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربانِ۔

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ڮ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ⑦

۷۔ جیرھے اوندے سوا ئے سنگتی بݨا گھندن، اللہ انہیں تے نگرانِ تے توں نگراں نوہیں۔

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ⑧

۸۔ تے ایویں اساں تیڈو قرآن عربی وِچ وحی کیتے تاں جو توں وستیں دی ما (مکے) تے اوندے چودھار کوں ڈرانویں تے کٹھے تھیوݨ دے ڈینہہ کنیں ڈرانویں تے اوندے وِچ کوئی شک نہیں ہک ٹولہ جنت وِچ ہوسی تے ہک ٹولہ دوزخ وِچ ہوسی۔

وَلَوْ شَاۗءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ يَّشَاۗءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ⑨

۹۔ تے جے اللہ چاہے ہا انہیں ساریں کوں ہکا اُمت بݨا ڈیوے ہا تے اصل او جینکوں چاہندے اپݨی رحمت وِچ داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سنگتی تے

امدادی نیں۔

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖۤ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ الْمَوْتٰى ۫ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۹﴾

۱۰۔ کیا انہیں اوندے سوائے سنگتی بݨا گِدھن۔ اللہ ہی سنگتی ہِ او ہو مویئں کوں جیندا کریندے تے او ہر شئے تے قادر ہِ۔

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗۤ اِلَى اللّٰهِ ؕ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿۱۰﴾

۱۱۔ تے جے ایں گال وچ تہاڈا اختلاف تھیوے تے اوندا فیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیڑھا میڈا رب ہِ میکوں اوندے اتے بھروسہ ہِ تے میں ہوندو جھکداں

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ؕ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿۱۱﴾

۱۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بݨاوݨ والا ہِ تہاڈے اپݨے وچوں اوں جوڑے بݨائن تے ڈنگریں دے وی جوڑے بݨائنسی اوندے وچ تہاکوں ودھیندے اوں جیہاں کوئی نہیں تے او بہوں سݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہِ

لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ؕ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ اسمان تے زمین دیاں کُنجیاں ہوں کنیں ہِن۔ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے تنگ کریندے، بے شک او ہر شئے کوں جاندے

شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْۤ اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖۤ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰۤى اَنْ اَقِيْمُوا الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ؕ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ؕ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْۤ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَيَهْدِيْۤ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ اوں تہاکوں او دین ڈتے جیندی وصیت اوں نوحؑ کوں کیتی ہائی تے ہُݨ تیڈے اتے ایندی وحی کیتی ہِ تے جیندی وصیت اساں ابراہیمؑ تے موسیٰؑ تے عیسیٰؑ کوں دی کیتی ہائی جو تُساں دین کوں قائم کرو تے انجو انج نہ تھیو۔ مشرکین کیتے او گال بہوں اوکھی ہِ جیندو تساں انہیں کوں سڈیندے ہِو جیکوں اللہ چاہندے اونکوں دین کیتے چُݨ گھندے تے جیڑھا اوندو جھکدے اونکوں سدھا راہ ڈکھلیندے۔

وَمَا تَفَرَّقُوْۤا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ اِلٰۤى اَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ وَاِنَّ الَّذِيْنَ

۱۵۔ اے اختلاف انہیں محض اوں ویلھے کیتے جیلھے اوندا علم انہیں کنیں آ گئے۔ ایندی وجہ آپت دی ضد تے بغض ہائی تے جے ہک مقرر مدت تیں ہک گال

اُوْرِثُوا الْكِتٰبَ مِنْۢ بَعْدِهِمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيْبٍ۝۱۴

دا فیصلہ نہ تھی چکیا ہُوے ہا تے انہیں دا فیصلہ تھی گیا ہُوے ہا تے جنہیں کوں کتاب دا وارث بݨایا گیا ہا انہیں دے بعد او اوندے بارے وچ بے چین کرݨ والے شک وچ پئے ہوئن ۔

فَلِذٰلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ كَمَآ اُمِرْتَ ۚ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ ۚ وَقُلْ اٰمَنْتُ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنْ كِتٰبٍ ۚ وَاُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۭ لَنَآ اَعْمَالُنَا وَلَكُمْ اَعْمَالُكُمْ ۭ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ ۭ اَللّٰهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا ۚ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ۝۱۵

۱۶۔ تے ایں دین دو توں سݙ تے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پکا رہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کر تے آکھ اللہ سئیں جیرھی کتاب لہائی ہے میں اونکوں منیندا ں تے میکوں حکم جو میں تہاݙے وچ انصاف کراں ۔ اللہ ساݙا تے تہاݙا رب ساݙے اعمال ساݙے کیتے ہن تے تہاݙے اعمال تہاݙے کیتے ہن، تہاݙے تے ساݙے درمیان کوئی جھیڑا کائنی، اللہ ساکوں کٹھا کریسی تے ہوندو ونجݨے

وَالَّذِيْنَ يُحَآجُّوْنَ فِي اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيْبَ لَهٗ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَّلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌ۝۱۶

۱۷۔ جیرھے لوگ اللہ دے بارے وچ جھیڑا کریندن بعد ایندے جو اونکوں بہوں سارے لوک منیندن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور ترووڑ ݙتی ویسی تے انہیں تے غضب لہسی تے انہیں کیتے سخت عذاب ۔

اَللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيْزَانَ ۭ وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ۝۱۷

۱۸۔ اللہ اوہے جیں سچ نال کتاب لہائی ہے تے ترکڑی وی تے تیکوں کیئں ݙسیئے جو مقررہ وقت کولہو ہے ۔

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ ۭ اَلَآ اِنَّ الَّذِيْنَ يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِيْ ضَلٰلٍۢ بَعِيْدٍ۝۱۸

۱۹۔ جیرھے اونکوں منیندے نیں او اونکوں جلدی منگدن تے مومن اوں کنیں ݙردن تے جاݨدن جو بے شک جیرھے اوں وقت دے متعلق شک کریندن او پرلے درجے دی گمراہی وچ ہن ۔

اَللّٰهُ لَطِيْفٌۢ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ۝۱۹

۲۰۔ اللہ اپݨے بندیں تے مہربان ہے تے جینکوں چاہندے رزق ݙیندے تے طاقت والا تے غالب ۔

ع

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَ

۲۱۔ جیرھا آخرت دی رڑھ چاہندے اساں اوندے کیتے اوندی رڑھ ودھا ݙیندے ہیں تے جیرھا دنیادی رڑھ چاہندے اونکوں دی اوندے وچوں ݙیندے ہیں تے

مَا لَهٗ فِی الْاٰخِرَةِ مِنْ نَّصِیْبٍ ﴿۲۰﴾

اوندا آخرت وچ کوئی حصہ نہیں۔

اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّیْنِ مَا لَمْ یَاْذَنْۢ بِهِ اللّٰهُ ؕ وَ لَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِیَ بَیْنَهُمْ ؕ وَ اِنَّ الظّٰلِمِیْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ کیا انہیں دے شریکن جیرھے انہیں کوں اینجھا دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندا۔ فیصلے دی گال نہ تھی گئی ہوندی تے انہیں وچ فیصلہ کر ڈتا ونجے ہا تے بے شک ظالمیں کیتے درد ناک عذاب۔

تَرَى الظّٰلِمِیْنَ مُشْفِقِیْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَ هُوَ وَاقِعٌۢ بِهِمْ ؕ وَ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِیْ رَوْضٰتِ الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا یَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِیْرُ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈیکھسیں اپنے عملیں کنیں ڈردے پین تے (عذاب) انہیں تے ضرور آونڑے تے جیرھے مومنن تے نیک عمل کریندن او جنت دے باغیں وچ ہوسن، انہیں کیتے انہیں دے رب دے کولہو او سب کجھ ہے جو او چاہسن تے اے بہوں وڈا فضل۔

ذٰلِكَ الَّذِیْ یُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ قُلْ لَّاۤ اَسْئَلُكُمْ عَلَیْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِی الْقُرْبٰى ؕ وَ مَنْ یَّقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهٗ فِیْهَا حُسْنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اللہ سئیں ایں (فضل) دی خوش خبری ڈیندے اپنے مومن تے نیک عمل کرنڑ والے بندیں کوں توں آکھ میں تے ایندا اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے جیرھا نیکی کریسی اوں نیکی کوں اساں بہوں سونٹھا کر ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخشنڑ والا تے قدر کرنڑ والا ہے۔

اَمْ یَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنْ یَّشَاِ اللّٰهُ یَخْتِمْ عَلٰى قَلْبِكَ ؕ وَ یَمْحُ اللّٰهُ الْبَاطِلَ وَ یُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ ہدھے تے جے اللہ چاہے تے تیڈے دل تے مُہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنے نشانیں نال قائم کر ڈیندے بے شک او دلیں دی گالھیں کوں جانڑنڑ والا ہے۔

وَ هُوَ الَّذِیْ یَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَ یَعْفُوْا عَنِ السَّیِّاٰتِ وَ یَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ۙ﴿۲۵﴾

۲۶۔ او ہو ہے جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے بُرائیاں مٹا ڈیندے تے جو تُساں کریندے ہو او جانڑدے۔

وَ یَسْتَجِیْبُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَ یَزِیْدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهٖ ؕ وَ الْكٰفِرُوْنَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے او مومنیں تے نیک عمل کرنڑ والیں دیاں دُعائیں سُنڑدے، اتے اپنا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے کافریں کیتے بہوں سخت عذاب۔

وَلَوْ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوْا فِي الْاَرْضِ وَلٰكِنْ يُّنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۭ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ جے اللہ اپنڑیں بندیں کیتے رزق ودھا ڈیوے ہا تے اے زمین وچ منہ زوری وچ منہ زور تھی ونجن ہا اصل او جتنا چاہندے اندازے دے مطابق لہیندے، بے شک او اپنڑیں بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھنڑ والا ہے۔

وَهُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۭ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے او ہوئے جیڑھا مینہ وسیندے اوندے بعد جیلھے لوک نا امید تھی ویندن تے اپنی رحمت کھنڈا ڈیندے تے او ہو سنگتی ہے تے بہوں صفتیں والا ہے

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَاۗبَّةٍ ۭ وَهُوَ عَلٰي جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَاۗءُ قَدِيْرٌ ﴿۲۹﴾ ع

۲۹۔ تے اوندے نشانیں وچوں ہے آسمانیں تے زمین دی پیدائش تے انہیں وچ جیڑھے جانور پیدا کیتنیں، تے او جیڑھے ویلے چاہسی انہیں کو کٹھا کر ڈیونڑ تے قادر ہے۔

وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ جیڑھی مصیبت تہاکوں پہنچدی ہے او تہاڈے عملیں دی وجہ کنیں ہوندی ہے تے او بہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے۔

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ښ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں زمین وچ اونکوں ہرا نوّے سگدے تے اللہ دے سوا نہ تہاڈا کوئی سنگتی ہے تے نہ کوئی امدادی

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اوندے نشانیں وچوں سمندر وچ ٹرنڑ والیاں پہاڑیں جیڈیاں بیڑیاں ہن۔

اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيْحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰي ظَهْرِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جے او چاہوے تے ہوائیں کوں کھڑا ڈیوے تے بیڑیاں پانی دے اتے کھڑیاں رہ ونجن، بے شک ایندے وچ ہر صبر کرنڑ والے تے شکر کرنڑ والے کیتے نشانیاں ہن۔

اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ یا انہیں دے عملیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈیوے تے او بہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے

وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا ۭ مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جیڑھے ساڈی آیات دے بارے وچ بحث کریندن انہیں کوں او جانڑدے تے انہیں

کیتے بھن دی کوئی جا نئیں۔

فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جو تہاکوں ڈتا گئے او دنیا دی زندگی دا تھوڑا سامان تے جیرھا اللہ کنیں ہے او چنگاں تے باقی رہوݨ والا ہے انہیں کیتے جیرھے مومنن تے اپݨے رب تے بھروسہ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ تے جیرھے وݙیں گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں بچدن تے جیرھے ویلھے انہیں کوں کاوڑ لگدی ہے او معاف کر ݙیندن۔

وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۠ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۠ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ تے جیرھے اپݨے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اساں انہیں کوں ݙتے اوندے وچوں خرچ کریندن۔

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ تے جیلھے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ گھندن۔

وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ تے برائی دا بدلہ او ہو تلا برائی ہے تے جیرھا معاف کر ݙیوے تے اصلاح کرے اوندا اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ۭ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ تے جیرھے ظلم دے بعد بدلہ گھندن انہیں تے کوئی ݙوہ نہیں اوندا۔

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ ݙوہ انہیں تے اوندے جیرھے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایجھے لوک ہن جنہیں کیتے ݙکھ ݙیوݨ والا عذاب ہے۔

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۴۳﴾ ع

۴۴۔ تے جیں صبر کیتا تے بخش ݙتا تے بے شک اے وݙی ہمت آلا کم ہے۔

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْ بَعْدِهٖ ۭ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ

۴۵۔ تے جیکوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد اوندا کوئی سنگتی کائے نہیں تے توں ظالمیں کوں ݙیکھسیں جیلھے

اِلٰی مَرَدٍّ مِّنۡ سَبِیۡلٍ ﴿۴۴﴾

او عذاب ڈیہدن آہدن کیا ایں عذاب کوں ہٹاوݨ دی کوئی راہ ہے۔

وَ تَرٰىهُمۡ یُعۡرَضُوۡنَ عَلَیۡهَا خٰشِعِیۡنَ مِنَ الذُّلِّ یَنۡظُرُوۡنَ مِنۡ طَرۡفٍ خَفِیٍّ ؕ وَ قَالَ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡۤا اِنَّ الۡخٰسِرِیۡنَ الَّذِیۡنَ خَسِرُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ وَ اَهۡلِیۡهِمۡ یَوۡمَ الۡقِیٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ الظّٰلِمِیۡنَ فِیۡ عَذَابٍ مُّقِیۡمٍ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ تے توں انہیں کوں ڈیہدیں جو او عذاب دے اگو پیش کیتے ویسن ذلت نال نویئے پئے ہوسن تے جھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن آکھسن بے شک جیرھے لوکیں اپݨے آپ کوں گھاٹا ڈتے بے شک اوّھے گھاٹا پاوݨ والے ہن تے انہیں دے ٹبروی قیامت دے ڈینہہ سݨو بے شک ظالم کھڑ ونجݨ والے عذاب وچ ہن۔

وَ مَا کَانَ لَهُمۡ مِّنۡ اَوۡلِیَآءَ یَنۡصُرُوۡنَهُمۡ مِّنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ ؕ وَ مَنۡ یُّضۡلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنۡ سَبِیۡلٍ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیرھے انہیں کوں اللہ دے سوا امداد ڈیون تے جیکوں اللہ گمراہ کرے اوندے خلاف کوئی راہ کائنیں۔

اِسۡتَجِیۡبُوۡا لِرَبِّکُمۡ مِّنۡ قَبۡلِ اَنۡ یَّاۡتِیَ یَوۡمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ مَا لَکُمۡ مِّنۡ مَّلۡجَاٍ یَّوۡمَئِذٍ وَّ مَا لَکُمۡ مِّنۡ نَّکِیۡرٍ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ ایں کنوں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرھا اللہ ولوں ٹل نہیں سگدا تساں اپݨے رب دا الا سݨو اوں ڈینہہ تہاڈی نہ پناہ ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَاِنۡ اَعۡرَضُوۡا فَمَاۤ اَرۡسَلۡنٰکَ عَلَیۡهِمۡ حَفِیۡظًا ؕ اِنۡ عَلَیۡکَ اِلَّا الۡبَلٰغُ ؕ وَ اِنَّاۤ اِذَاۤ اَذَقۡنَا الۡاِنۡسَانَ مِنَّا رَحۡمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَ اِنۡ تُصِبۡهُمۡ سَیِّئَةٌۢ بِمَا قَدَّمَتۡ اَیۡدِیۡهِمۡ فَاِنَّ الۡاِنۡسَانَ کَفُوۡرٌ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ تے جے او منہ پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں تے نگران بݨا کے نہیں پٹھیا، تیڈا کم محض پُچا ڈیوݨ ہے تے اساں جیلھے انسان تے رحمت کریندے ہیں۔ اوندے تے اکڑ تیج ویندے تے جے انہیں کوں مصیبت آونجے انہیں دے عملیں دی وجہ نال، بے شک انسان ناشکرا بݨ ویندے۔

لِلّٰهِ مُلۡکُ السَّمٰوٰتِ وَ الۡاَرۡضِ ؕ یَخۡلُقُ مَا یَشَآءُ ؕ یَهَبُ لِمَنۡ یَّشَآءُ اِنَاثًا وَّ یَهَبُ لِمَنۡ یَّشَآءُ الذُّکُوۡرَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اے جو او چاہندے پیدا کریندے تے جیکوں چاہندے چھوہریں ڈیندے تے جیکوں چاہندے چھوہر ڈیندے

اَوۡ یُزَوِّجُهُمۡ ذُکۡرَانًا وَّ اِنَاثًا ۚ وَ یَجۡعَلُ مَنۡ یَّشَآءُ عَقِیۡمًا ؕ اِنَّهٗ عَلِیۡمٌ قَدِیۡرٌ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر رلا ڈیندے تے جیکوں چاہندے سنڈھ بݨا ڈیندے، بے شک او جاݨݨ والا

تے قادر ہے۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللّٰهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَآءُ ۚ إِنَّهُ عَلِيٌّ حَكِيمٌ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ سئیں اوندے نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے پچھو۔ تے یا رسول پیٹھے۔ تے جیندے اُتے چاہندے اپنٹی مرضی نال وحی کریندے۔ بے شک اوبہوں اُچا تے سیانا ہے۔

وَكَذٰلِكَ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتٰبُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلٰكِنْ جَعَلْنٰهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَآءُ مِنْ عِبَادِنَا ۚ وَإِنَّكَ لَتَهْدِيٓ إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے ایویں اساں تیڈے اُتے اپنٹے حکم نال کلام لہائے تے توں نہ جاندا ہانویں جو کتاب کیا ہے تے ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اساں نور بنٹائے جیندے نال جیکوں اساں چاہندے ہیں اپنٹے بندیں وچوں سدھا راہ ڈکھیندے ہیں۔ تے بے شک توں سدھے راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

صِرَاطِ اللّٰهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۗ أَلَآ إِلَى اللّٰهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ اول اللہ دا راہ جیندے کیتے ہے جو آسمانیں وچ تے زمین وچ ہے۔ سنٹو سارے معاملات اللہ دو ولٹن۔

ع ۵

سُوْرَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُوْنَ اٰيَةً وَّسَبْعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۂ زخرف مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ ایتاں تے ۷ رکوع ہن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیر ھا بن منگے ڈیونْ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ﴿۲﴾
۲۔ بہوں صفتیں والا تے بزرگ خدا ہے۔

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ﴿۳﴾
۳۔ تے اپنْے مضمون کھول کھول کے بیان کر ڈیونْ والی اے کتاب گواہ۔

إِنَّا جَعَلْنٰهُ قُرْءٰنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۴﴾
۴۔ بے شک اساں ایکوں عربی قرآن بنْائے تاں جو تُساں عقل کرو۔

وَإِنَّهٗ فِيْٓ أُمِّ الْكِتٰبِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيْمٌ ﴿۵﴾
۵۔ او ام الکتاب وچ جیرھی ساڈے نزدیک بہوں شان والی تے سنْمپ نال بھری ہوئی ہے۔

أَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِيْنَ ﴿۶﴾
۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گالہوں چھوڑ ڈیوں جو تُساں حدکنیں ودھی ہوئی قوم ہوے۔

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِيْنَ ﴿۷﴾
۷۔ تے اساں کے تلا رسول پہلی قومیں وچ پٹھین۔

وَمَا يَأْتِيْهِمْ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۸﴾
۸۔ جیرھے ویلے انہیں کنیں کوئی نبی اوندا ہا او اوندے نال مشکریاں کریندے ہن۔

فَأَهْلَكْنَآ أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَّمَضٰى مَثَلُ الْأَوَّلِيْنَ ﴿۹﴾
۹۔ اساں انہیں کنیں زیادہ طاقت والے لوکیں کوں ہلاک کر ڈِتا ہا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال گذر چکی ہے۔

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ﴿۱۰﴾
۱۰۔ جے توں انہیں کنیں پچھیں جو آسمان تے زمین کیئں پیدا کیتن تے او ضرور آکھسن انہیں کوں غالب تے جانْنْ آلے خدا پیدا کیتے۔

الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَّجَعَلَ لَكُمْ فِيْهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۱﴾
۱۱۔ جیں تہاڈے کیتے زمین کوں وچھاتا بنْائے تے تُہاڈے کیتے اوندے وچ رستے بنْائنسی تاں جو تُساں

ہدایت پاؤ۔

وَالَّذِیْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءًۢ بِقَدَرٍۚ فَاَنْشَرْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّیْتًاۚ كَذٰلِكَ تُخْرَجُوْنَ ⑪

۱۱۔ تے جیں تُہاڈے کیتے آسمان کنیں اندازے نال پانی لہائے تے اساں اوندے نال بر زمین کوں وسوں کر ڈِتے تے تُساں وی ایویں کڈھیٹے ویسو۔

وَالَّذِیْ خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الْفُلْكِ وَالْاَنْعَامِ مَا تَرْكَبُوْنَ ⑫

۱۲۔ تے جیں سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہاڈے کیتے بیڑیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تُساں سوار تھیندے ہو۔

لِتَسْتَوٗا عَلٰى ظُهُوْرِهٖ ثُمَّ تَذْكُرُوْا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ اِذَا اسْتَوَیْتُمْ عَلَیْهِ وَتَقُوْلُوْا سُبْحٰنَ الَّذِیْ سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِیْنَ ⑬

۱۳۔ تاں جو تُساں اوندی کنڈ تے چنگی طراں بہہ وِنجو تے اوندے اُتے بہݨ دے بعد اپݨے رب دی نعمت کوں یاد کرو (اوندا شکر کرو) تے آکھو پاک او ذات جیں ایکوں ساڈے تابع کیتے اساں ایکوں اپݨے تابع نہ بݨا سگدے ہاسے۔

وَاِنَّاۤ اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ ⑭

۱۴۔ تے بے شک اساں اپݨے رب دو ول ونجݨ۔

وَجَعَلُوْا لَهٗ مِنْ عِبَادِهٖ جُزْءًاؕ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَكَفُوْرٌ مُّبِیْنٌؕ ⑮ ع ۱۶

۱۵۔ تے انہیں اوندے بندیں وچوں اوندے کیتے حصہ بݨا ڈِتے (آہدن چھوہریں ہوندیاں ن) بیشک انسان کُھلا کُھلا ناشکرا ہے

اَمِ اتَّخَذَ مِمَّا یَخْلُقُ بَنٰتٍ وَّاَصْفٰىكُمْ بِالْبَنِیْنَ ⑯

۱۶۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچوں اپݨے کیتے چھوہریں بݨا گھنسی تے تہاڈے کیتے چھوہر۔

وَاِذَا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمٰنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهٗ مُسْوَدًّا وَّهُوَ كَظِیْمٌ ⑰

۱۷۔ تے جیلھے کہیں ہک کوں خوش خبری ملدی ہے اوندی جیرھی او خدا کیتے آہدے (چھوہردی) تے اوندا منہ کالا دھوں تھی ویندے تے بہوں کوڑ تھی ویندے

اَوَمَنْ یُّنَشَّؤُا فِی الْحِلْیَةِ وَهُوَ فِی الْخِصَامِ غَیْرُ مُبِیْنٍ ⑱

۱۸۔ کیا جیرھی گہݨیں وچ پلدی ہے تے جھیڑے وچ اپݨے دل دی گال صاف نہیں کر سگدی (او خدا کیتے ہے)۔

وَجَعَلُوا الْمَلٰٓىِٕكَةَ الَّذِیْنَ هُمْ عِبٰدُ الرَّحْمٰنِ اِنَاثًاؕ اَشَهِدُوْا خَلْقَهُمْؕ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ وَیُسْــَٔلُوْنَ ⑲

۱۹۔ تے فرشتیں کوں جیرھے اللہ دے بندے ہن انہیں لوکیں ترمتیں بݨا ڈِتے کیا او انہیں دے پیدا

تھیوݨ ویلھے اتھائیں ہن تے انہیں دی گواہی ضرور لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پُچھیا ویسی ۔

وَقَالُوا لَوْ شَآءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ ۗ مَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ ۗ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے او آہدن جے رحمٰن خدا چاہے ہا تے اساں انہیں دی عبادت نہ کروں ہا۔ ایں گال دا انہیں کوں کوئی علم کائے نہیں او ایویں ڈھکوسلے مریندے پِین ۔

اَمْ اٰتَيْنٰهُمْ كِتٰبًا مِّنْ قَبْلِهٖ فَهُمْ بِهٖ مُسْتَمْسِكُوْنَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ یا اساں انہیں کوں ایں کنیں پہلے کتاب ڈِتی ءِ جیکوں او پکڑی پِین ۔

بَلْ قَالُوْٓا اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ اصل او آہدن بے شک اساں اپݨے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے تے کم کریندا ڈِٹھے تے اساں انہیں دے پیریں تے ٹُردے رہ ویسوں ۔

وَكَذٰلِكَ مَآ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِيْ قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيْرٍ اِلَّا قَالَ مُتْرَفُوْهَآ ۙ اِنَّا وَجَدْنَآ اٰبَآءَنَا عَلٰٓى اُمَّةٍ وَّاِنَّا عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ مُّقْتَدُوْنَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تے ایویں اساں جڈاں وی کہیں وستی وچ رسول بھیجئے اُنہیں دے امیر لوکیں محض اے آکھئے جو بے شک اساں اپݨے پیو ڈاڈس کوں ہک طریقے تے ڈِٹھے تے بے شک اساں انہیں دے پیریں تے ٹُردے ویسوں ۔

قٰلَ اَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِاَهْدٰى مِمَّا وَجَدْتُّمْ عَلَيْهِ اٰبَآءَكُمْ ۗ قَالُوْٓا اِنَّا بِمَآ اُرْسِلْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہاڈو اوں کنیں چنگی تعلیم گھن آیا ہُواں جیں دے اُتے تُساں اپݨے پیو ڈاڈیں کوں عمل کریندا ڈِٹھے انہیں آکھئے اساں جو توں گھن کے آئیں اوندا انکار کریندے ہیں

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں کنیں بدلہ گِدھے تے توں ڈیکھ جھٹلاوݨ والیں دا کینجھا انجام ۔

وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ وَقَوْمِهٖٓ اِنَّنِيْ بَرَآءٌ مِّمَّا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ تے جیلھے ابراہیمؑ اپݨے پیو کوں آکھئے تے اپݨی قوم کوں جیندی تُساں عبادت کریندے ءِ میں انہیں کنیں باہر ہاں ۔

اِلَّا الَّذِيْ فَطَرَنِيْ فَاِنَّهٗ سَيَهْدِيْنِ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ سوائے اوں خدا دے جیں میکوں پیدا کیتے تے بے شک میکوں سدھا راہ ضرور ڈکھلیسی ۔

وَ جَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهٖ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے اوں تعلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپݨی اولاد وچ ہمیشہ کیتے یادگار بݨا کے چھوڑ ݙتا تاں جو او (شرک کنیں) رُک ونجن۔

بَلْ مَتَّعْتُ هٰۤؤُلَآءِ وَ اٰبَآءَهُمْ حَتّٰى جَآءَهُمُ الْحَقُّ وَ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ اصل ئیں انہیں کوں تے انہیں دے پیو ݙاݙیں کوں فائدہ پچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان کر ݙیوݨ والا رسول وی آیا۔

وَ لَمَّا جَآءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ وَّ اِنَّا بِهٖ كٰفِرُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے جیلھے انہیں کنیں سچ آ گیا انہیں آکھئے اے جادو ہے تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہیں۔

وَ قَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ عَلٰى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيْمٍ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن ݙو وݙی وستیں دے کہیں بندے تے کیوں نہیں لہایا گیا۔

اَهُمْ يَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتَهُمْ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَ رَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سُخْرِيًّا وَ رَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ کیا او تیݙے رب دی رحمت کوں ونڈیندن اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی دا سامان ونڈ ݙتے۔ تے اساں انہیں وچوں کجھ لوکیں کوں بے لوکیں تے اچا رتبہ ݙتے تے نتیجہ اے نکلئے جو کجھ لوک ٻنہیں دا مذاق اݙاوݨ پئے گئین تے تیݙے رب دی رحمت اوں کنیں بہوں چنگی ہے جو او کٹھا کریندن۔

وَ لَوْلَآ اَنْ يَّكُوْنَ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَّكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ لِبُيُوْتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَّ مَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے جے لوکیں دے ہکو کجھ تھی ونجݨ دا ݙر نہ ہووے ہا تے اساں رحمٰن خدا دے کافریں دی چھتیں کوں تے پوڑیں کوں جیندے اتے او چڑھدن چاندی دا بݨا ݙیوں ہا۔

وَ لِبُيُوْتِهِمْ اَبْوَابًا وَّ سُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكِـُٔوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے منجیں کوں جیندے اُتے او ٹیک لا ٻہندن۔

وَ زُخْرُفًا وَ اِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَ الْاٰخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿۳۶﴾ ع

۳۶۔ تے سونے دا بݨا ݙیندے تے اے سب کجھ دنیاوی زندگی دا سامان ہے تے آخرت تیݙے رب دے حضور متقیں دی ہے۔

وَ مَنْ يَّعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهٗ شَيْطٰنًا

۳۷۔ تے جیرھا رحمٰن خدا دے ذکر کنیں منہ پھریندے

فَهُوَ لَهٗ قَرِيْنٌ ﴿۳۷﴾

اساں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کر ڈیندے ہیں تے او اوندا سنگتی بݨ ویندے۔

وَاِنَّهُمْ لَيَصُدُّوْنَهُمْ عَنِ السَّبِيْلِ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے بے شک او اونکوں سدھی راہ کنیں رُکیندن تے او خیال کریندن بے شک او سدھے رستے تے ہن۔

حَتّٰۤی اِذَا جَآءَنَا قَالَ يٰلَيْتَ بَيْنِيْ وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِيْنُ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیلھے او ساڈو آویندے آہدے افسوس میڈے تے تیڈے وچکار پچادھ تے پوادھ دا پندھ ہووے ہا تے او بہوں بُرا سنگتی ہے۔

وَلَنْ يَّنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ اِذْ ظَّلَمْتُمْ اَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے تہاکوں اج ظلم کرݨ دے بعد کوئی شئے فائدہ نہیں ڈے سگدی جو بے شک تُساں تے تہاڈے سنگتی عذاب وچ کٹھے ہن۔

اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ وَمَنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ کیا توں بوڑے کوں سُݨا سگدیں تے کیا اندھے کوں سدھے راہ تے پچا سگدیں تے جیرھا کھلی گمراہی وچ ہووے۔

فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَاِنَّا مِنْهُمْ مُّنْتَقِمُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جے اساں تیکوں گھن ونجوں تے اساں انہیں کنیں بدلہ ضرور گھنسوں۔

اَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِيْ وَعَدْنٰهُمْ فَاِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ یا تیکوں ڈکھالوں جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیتے تے بے شک اساں انہیں تے پورے غالب ہیں۔

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِيْۤ اُوْحِيَ اِلَيْكَ اِنَّكَ عَلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے اونکوں تکڑا تھی کے پکڑ بے شک توں سدھے راہ تے ہویں۔

وَاِنَّهٗ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْـَٔلُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈے کیتے ذکر تے تیڈی قوم کیتے وی، تے جلدی تُساں کنیں پچھا ویسی۔

وَسْـَٔلْ مَنْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُّسُلِنَاۤ اَجَعَلْنَا مِنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ اٰلِهَةً يُّعْبَدُوْنَ ﴿۴۶﴾ ع

۴۶۔ تے جیرھے رسول اساں تیں کنیں پہلے پٹھین انہیں کنیں پچھ کیا اساں رحمٰن خُدا دے علاوہ معبود بݨائن جنہیں دی پوجا تھیوے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰی بِاٰيٰتِنَاۤ اِلٰی فِرْعَوْنَ وَمَلَا۠ئِهٖ

۴۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپݨیاں نشانیاں ڈے کے

فَقَالَ اِنِّیْ رَسُوْلُ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۶﴾

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اوں آکھئے بے شک میں رب العالمین خدا دا رسول ہاں۔

فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِاٰیٰتِنَاۤ اِذَا هُمْ مِّنْهَا یَضْحَكُوْنَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ جڈاں او انہیں دو ساڈیاں نشانیاں گھن کے اَے تے او اوندی گال سُݨ کے کھلݨ پئے گئین۔

وَ مَا نُرِیْهِمْ مِّنْ اٰیَةٍ اِلَّا هِیَ اَكْبَرُ مِنْ اُخْتِهَا٘ وَ اَخَذْنٰهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ اساں انہیں کوں جیہڑھا نشان ڈکھیندے ہاسے او پہلے نشان کنیں ہبوں وݙا ہوندا ہا تے اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑ گِدھے تاں جو او باز آونجن۔

وَ قَالُوْا یٰۤاَیُّهَ السّٰحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ١ۚ اِنَّنَا لَمُهْتَدُوْنَ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ تے او آہدے ہن جو اے جادوگر توں اپݨے رب کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے یاد کرا کے جیہڑھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور ہدایت پیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِذَا هُمْ یَنْكُثُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب پریں کر ݙتے ہوں ویلھے او نہیں وعدہ تروڑ ݙتے۔

وَ نَادٰى فِرْعَوْنُ فِیْ قَوْمِهٖ قَالَ یٰقَوْمِ اَلَیْسَ لِیْ مُلْكُ مِصْرَ وَ هٰذِهِ الْاَنْهٰرُ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِیْ١ۚ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَؕ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ تے فرعون اپݨی قوم وچ منادی کیتی آکھیس اے میݙی قوم مصر وچ میݙی حکومت نہیں تے اے دریا میݙے ماتحت نہیں وہندے پئے کیا تُساں ݙہدے نوے۔

اَمْ اَنَا خَیْرٌ مِّنْ هٰذَا الَّذِیْ هُوَ مَهِیْنٌ١ۙ۬ وَّ لَا یَكَادُ یُبِیْنُ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ کیا میں ایں کنیں چنگا نہیں جیہڑھا ذلیل تے گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

فَلَوْ لَاۤ اُلْقِیَ عَلَیْهِ اَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ اَوْ جَآءَ مَعَهُ الْمَلٰٓىِٕكَةُ مُقْتَرِنِیْنَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کنگݨ کیوں نہیں لتھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں آئے

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهٗ فَاَطَاعُوْهُ١ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِیْنَ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے اوں اپݨی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اوندا آکھݨ من گِدھے بے شک او بدکار قوم ہائی۔

فَلَمَّاۤ اٰسَفُوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنٰهُمْ اَجْمَعِیْنَۙ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوائی ہئی تے اساں انہیں کنیں بدلہ گِدھا تے ساریں کوں غرق کر ݙتا

فَجَعَلْنٰهُمْ سَلَفًا وَّمَثَلًا لِّلْاٰخِرِيْنَ ﴿۵۶﴾ ع

۵۷۔ تے انہیں کوں اساں پُراݨا قصہ بݨا ڈِتا تے بعد وِچ آوݨ والیں کیتے عبرت۔

وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا اِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّوْنَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈِتی ویندی ہے تیڈی قوم ایندے اُتے تاڑیاں مارݨ پئے ویندی ہے

وَقَالُوْٓا ءَاٰلِهَتُنَا خَيْرٌ اَمْ هُوَ ۚ مَا ضَرَبُوْهُ لَكَ اِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُوْنَ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے آہدن کیا ساڈے معبود چنگن یا او اے گال تیڈے سامݨے محض جھیڑے کیتے کریندن، اصل او قوم ای جھیڑے کار۔

اِنْ هُوَ اِلَّا عَبْدٌ اَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنٰهُ مَثَلًا لِّبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ او تے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اساں انعام کیتا تے اونکوں بنی اسرائیل کیتے نمونہ بݨایا ہا۔

وَلَوْ نَشَآءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلٰٓئِكَةً فِي الْاَرْضِ يَخْلُفُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ تے جے اساں چاہندے زمین وِچ تہاڈے وِچوں کجھ فرشتے بݨا ڈیوں ہا جیہڑے تہاڈی جا تے آباد تھیون ہا

وَاِنَّهٗ لَعِلْمٌ لِّلسَّاعَةِ فَلَا تَمْتَرُنَّ بِهَا وَاتَّبِعُوْنِ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ڈیندے تے تُساں اوندے وِچ شک نہ کرو تے میڈی گال منو اے سدھا راہ۔

وَلَا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ ﴿۶۲﴾

۶۳۔ تے تہاکوں شیطان سدھے راہ کنیں نہ رو کے او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔

وَلَمَّا جَآءَ عِيْسٰى بِالْبَيِّنٰتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِاُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِيْ تَخْتَلِفُوْنَ فِيْهِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ تے جیلھے عیسیٰ دلیلاں گھن کے آئے تے آکھیس میں تُہاڈو سیاݨیاں گالہیں گھن آئیاں تے تاں جو او گالہیں تہاکوں سمجھاواں جیندے وِچ تُساں اختلاف کریندے ہیوے، اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھݨ منو۔

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ رَبِّيْ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ ۚ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿۶۴﴾

۶۵۔ بے شک اللہ میڈا تے تُہاڈا رب اوندی عبادت کرو اے سدھا راہ۔

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزَابُ مِنْۢ بَيْنِهِمْ ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے انہیں وِچوں انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے ظالمیں کیتے ہلاکت ہے ݙکھ آلے ݙینہہ دا عذاب نال

هَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَّهُمْ لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ او محض قیامت دا انتظار پئے کریندن تے او انہیں تے اچݨ گھُٹ اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ لگسی۔

اَلْاَخِلَّآءُ یَوْمَىِٕذٍۭ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقِیْنَ ﴿۶۸﴾	۶۸۔اوں ڈینہہ ہِکوں سارے سنگتی ہک ڈوجھے دے دشمن ہوسن سوائے متقیں دے۔
یٰعِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَیْكُمُ الْیَوْمَ وَ لَاۤ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿۶۹﴾	۶۹۔ اے میڈے بندے ہو اج تہاڈے اُتے کوئی خوف نہیں تے نہ تُساں مونجھے تھیسو۔
اَلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِاٰیٰتِنَا وَ كَانُوْا مُسْلِمِیْنَ ﴿۷۰﴾	۷۰۔جیرھے ساڈی آیات کوں مینددن تے مسلمان ہن
اُدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَ اَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُوْنَ ﴿۷۱﴾	۷۱۔جنت وچ پیہو تُساں تے تہاڈیاں زالیں خوشیاں مینددے و نجو۔
یُطَافُ عَلَیْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّ اَكْوَابٍ وَ فِیْهَا مَا تَشْتَهِیْهِ الْاَنْفُسُ وَ تَلَذُّ الْاَعْیُنُ وَ اَنْتُمْ فِیْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۷۲﴾	۷۲۔سونے دے تھال تے پیالے انہیں دو دل ول آندے ویسن اوندے وچ انہیں کوں اوکجھ مِلسی جو انہیں دا دل چاہسی تے اکھیں پسند کریسن تے تُساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔
وَ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِیْۤ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۷۳﴾	۷۳۔ تے اے او جنت ہے جیندے تُساں اپنے عملیں دی وجہ نال وارث کیتے گئے ہو۔
لَكُمْ فِیْهَا فَاكِهَةٌ كَثِیْرَةٌ مِّنْهَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۷۴﴾	۷۴۔اوندے وچ تہاڈے کیتے ہِکوں سارے پھل ہوسن جیرھے تُساں کھوسو۔
اِنَّ الْمُجْرِمِیْنَ فِیْ عَذَابِ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ﴿۷۵﴾	۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ رہسن۔
لَا یُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَ هُمْ فِیْهِ مُبْلِسُوْنَ ﴿۷۶﴾	۷۶۔انہیں کوں وتھی نہ ڈِتی ویسی تے اوندے وچ نااُمید تھی ویسن۔
وَ مَا ظَلَمْنٰهُمْ وَ لٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِیْنَ ﴿۷۷﴾	۷۷۔اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اپنے اتے ظلم کریندے ہن۔
وَ نَادَوْا یٰمٰلِكُ لِیَقْضِ عَلَیْنَا رَبُّكَ قَالَ اِنَّكُمْ مّٰكِثُوْنَ ﴿۷۸﴾	۷۸۔ تے او سڈ مریسن جو اے بادشاہ تیڈا رب ساکوں مار ڈیوے او آکھسن تُساں کافی دیر رہسو۔
لَقَدْ جِئْنٰكُمْ بِالْحَقِّ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كٰرِهُوْنَ ﴿۷۹﴾	۷۹۔اساں تہاڈے کول سچ گھن کے آئے ہاسے تے اصل تُساں اکثر سچ کوں ناپسند کریندے ہو۔
اَمْ اَبْرَمُوْۤا اَمْرًا فَاِنَّا مُبْرِمُوْنَ ﴿۸۰﴾	۸۰۔جے انہیں کوئی فیصلہ کر گِدھے تے اساں وی

ع ۱۲

انہیں دی تباہی دا فیصلہ کر گدے ہ

اَمْ يَحْسَبُوْنَ اَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَ نَجْوٰىهُمْ ؕ بَلٰى وَ رُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ کیا او خیال کریندن اساں انہیں دیاں لکیاں ہویاں گالہیں تے مشورے نسے سُنڑ دے، اے گال نہیں ساڈے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے پین۔

قُلْ اِنْ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ وَلَدٌ ۖ فَاَنَا اَوَّلُ الْعٰبِدِيْنَ ﴿۸۱﴾

۸۲۔ توں آکھ جے رحمٰن خدا دا کوئی پُتر ہوے ہا تے میں سب کنیں پہلے عبادت کراں ہا ہ

سُبْحٰنَ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت والے رب دا رُتبہ انہیں دی گالہیں کنیں پاک ہ

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَ يَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ ڈے او گند اُچھلن تے کھیڈن کُڈن جے تیں او ڈینہہ آ ونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ڈتا گئے۔

وَ هُوَ الَّذِيْ فِي السَّمَآءِ اِلٰهٌ وَّ فِي الْاَرْضِ اِلٰهٌ ؕ وَ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے اوہو ہے جیرھا آسمان وچ وی تے زمین وچ وی معبود ہے تے او سیانا تے بہوں جانڑ والا ہے۔

وَ تَبٰرَكَ الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَا بَيْنَهُمَا ۚ وَ عِنْدَهٗ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ تے بابرکت ہے او ذات جیندے کیتے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہے تے جو انہیں دے وچکار ہے اوں کنیں ہے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولنڑے۔

وَ لَا يَمْلِكُ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ الشَّفَاعَةَ اِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿۸۶﴾

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیندن او سفارش کرنڑ دے مالک نہیں، سوائے اوندے جیرھا سچّی گواہی ڈیوے تے او جانڑدن۔

وَ لَئِنْ سَاَلْتَهُمْ مَّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اللّٰهُ فَاَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے جے توں انہیں کنیں پُچھیں انہیں کوں کیں پیدا کیتے تے او ضرور آکھسن اللہ تے ول تُساں کتھے پھیرے ویندے ہو۔

وَ قِيْلِهٖ يٰرَبِّ اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ تے اوندا اے آکھنڑ (جو) اے میڈے رب بیشک اے قوم نہیں مینندی۔

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلٰمٌ ؕ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کر ڈے تے آکھ تہاڈے اتے سلامتی ہووے تے تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی۔

سُوْرَةُ الدُّخَانِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۰ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ سب تعریفیں والا تے بہوں بزرگ خدا ہے۔

وَالْكِتٰبِ الْمُبِيْنِ ③

۳۔ تے کھول کے بیان کرݨ والی کتاب گواہ۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةٍ مُّبٰرَكَةٍ اِنَّا كُنَّا مُنْذِرِيْنَ ④

۴۔ بے شک اساں اینکوں ہک بابرکت رات وچ لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرݨ والے ہیں۔

فِيْهَا يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكِيْمٍ ⑤

۵۔ اوندے وچ ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان کیتا ویندے۔

اَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا ۭ اِنَّا كُنَّا مُرْسِلِيْنَ ⑥

۶۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈیتے بے شک اساں رسول پٹھیندے ہیں۔

رَحْمَةً مِّنْ رَّبِّكَ ۭ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ ⑦

۷۔ اے تیڈے رب دلو رحمت ہے بے شک او سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۘ اِنْ كُنْتُمْ مُّوْقِنِيْنَ ⑧

۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار اوندا رب جے تساں یقین کرݨ والے ہو تاں۔

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۭ رَبُّكُمْ وَرَبُّ اٰبَاۗىِٕكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ⑨

۹۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں او زندہ کریندے تے مریندے تہاڈا رب تے تہاڈے پہلے پیو ڈاڈیں دا رب۔

بَلْ هُمْ فِيْ شَكٍّ يَّلْعَبُوْنَ ⑩

۱۰۔ اصل او شک وچ کھیڈدے بین۔

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَاْتِي السَّمَاۗءُ بِدُخَانٍ مُّبِيْنٍ ⑪

۱۱۔ توں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں ظاہر تھیسی۔

يَّغْشَى النَّاسَ ۭ هٰذَا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑫

۱۲۔ جیڑھا لوکیں کوں ڈھکا گھنسی اے درد ڈیوݨ والا عذاب۔

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُوْنَ ⑬

۱۳۔ اے ساڈے رب اساں کنیں عذاب ہٹا ڈے بیشک

اساں مینندے ہیں۔

اَنّٰى لَهُمُ الذِّكْرٰى وَقَدْ جَآءَهُمْ رَسُوْلٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ او کیویں یاد کریسن تے انہیں کنیں سچ کھول کے بیان کرݨ والا رسول آ گئے۔

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ ول او اوں کنیں پھر گئین تے آکھئے نیں اینکوں سکھایا ویندے تے اے پاگل۔

اِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابِ قَلِيْلًا اِنَّكُمْ عَآئِدُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیسوں بے شک تُساں ولا کفر کرݨ پئے ویسو۔

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰى اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑ لیسوں بے شک اساں بدلہ گھن سگدے ہیں۔

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمْ رَسُوْلٌ كَرِيْمٌ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں آزمایا ہا تے انہیں کنیں عزت والا رسول آیا ہا۔

اَنْ اَدُّوْٓا اِلَيَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّيْ لَكُمْ رَسُوْلٌ اَمِيْنٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک میں تہاڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔

وَّاَنْ لَّا تَعْلُوْا عَلَى اللّٰهِ اِنِّيْٓ اٰتِيْكُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے اللہ دے سامݨے وڈائی نہ کرو بے شک میں تہاڈو ہک کھلی دلیل گھن کے آیاں۔

وَاِنِّيْ عُذْتُ بِرَبِّيْ وَرَبِّكُمْ اَنْ تَرْجُمُوْنِ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ بے شک میں اپݨے تے تہاڈے رب دی آم شام وچ انداں جو تُساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔

وَاِنْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا لِيْ فَاعْتَزِلُوْنِ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے جے تُساں نوھے مینندے تے میکوں کلّہا چھوڑ ڈیو۔

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنَّ هٰٓؤُلَآءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ اوں اپݨے رب کوں سڈ پیے تے آکھیس بے شک اے مجرم قوم۔

فَاَسْرِ بِعِبَادِيْ لَيْلًا اِنَّكُمْ مُّتَّبَعُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ خدا آکھئے میڈے بندیں کوں راتو رات گھن وچ بے شک تہاڈا پیچھا کیتا ویسی۔

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ تے سمندر کوں ٹھپے بݨا کے چھوڑ ونج بے شک او غرق تھیوݨ والا لشکر۔

كَمْ تَرَكُوْا مِنْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ انہیں کے تلا باغ تے چشمے چھوڑین۔

وَّ زُرُوْعٍ وَّمَقَامٍ كَرِيْمٍ ۟	۲۷۔ تے ڈھیں تے عزت والیاں جہیں۔
وَّ نَعْمَةٍ كَانُوْا فِيْهَا فٰكِهِيْنَ ۟	۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑ ین جنہیں نال او خوش تھئے پئے ہن
كَذٰلِكَ ۫ وَ اَوْرَثْنٰهَا قَوْمًا اٰخَرِيْنَ ۟	۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں دا بی قوم کوں وارث بنا ڈتے۔
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَآءُ وَ الْاَرْضُ وَ مَا كَانُوْا مُنْظَرِيْنَ ۟	۳۰۔ انہیں تے نہ اسمان رُنے تے نہ زمین تے انہیں کوں وکھتی وی نہیں ڈتی گئی۔
وَ لَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِيْۤ اِسْرَآءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِيْنِ ۟	۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرݨ والے عذاب کنیں بچائے۔
مِنْ فِرْعَوْنَ ؕ اِنَّهٗ كَانَ عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِيْنَ ۟	۳۲۔ فرعون کنیں او وڈائی کرݨ والا تے حد کنیں ودھݨ والا ہا۔
وَ لَقَدِ اخْتَرْنٰهُمْ عَلٰى عِلْمٍ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۟	۳۲۔ تے اساں انہیں کوں اوں زمانے دے لوکیں تے علم دی وجہ نال چݨ گدھا ہا۔
وَ اٰتَيْنٰهُمْ مِّنَ الْاٰيٰتِ مَا فِيْهِ بَلٰٓؤٌا مُّبِيْنٌ ۟	۳۴۔ تے انہیں کوں او نشان ڈتے جیندے وچ کھلی آزمائش ہائی۔
اِنَّ هٰۤؤُلَآءِ لَيَقُوْلُوْنَ ۟	۳۵۔ بے شک اوا ے آہدن۔
اِنْ هِيَ اِلَّا مَوْتَتُنَا الْاُوْلٰى وَ مَا نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ۟	۳۶۔ اے ساڈی پہلی موت ہے تے ساکوں جیندا نہ کیتا ویسی۔
فَاْتُوْا بِاٰبَآىِٕنَاۤ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۟	۳۷۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈاڈے گھن آؤ جے تُساں سچے ہوئے۔
اَهُمْ خَيْرٌ اَمْ قَوْمُ تُبَّعٍ ۙ وَّ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ؕ اَهْلَكْنٰهُمْ ۫ اِنَّهُمْ كَانُوْا مُجْرِمِيْنَ ۟	۳۸۔ کیا او چنگے ہن یا تبع دی قوم یا جیرھے انہیں کنیں پہلے ہن اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا ہا تے بے شک او مجرم ہن۔
وَ مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَ مَا بَيْنَهُمَا لٰعِبِيْنَ ۟	۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جو انہیں دے وچکار بے فائدہ تے کھیڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔
مَا خَلَقْنٰهُمَاۤ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ لٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۟	۴۰۔ اساں انہیں ڈوہائیں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر لوک جاݨدے نہیں۔
اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيْقَاتُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۟	۴۱۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دا مقرر

وقت۔

يَوْمَ لَا يُغْنِىْ مَوْلًى عَنْ مَّوْلًى شَيْـًٔا وَّلَا هُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ جڈاں کوئی سنگتی بے سنگتی دے کم نہ اوسی تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

اِلَّا مَنْ رَّحِمَ اللّٰهُ ؕ اِنَّهٗ هُوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿۴۲﴾

۴۳۔ سوائے اوندے جیندے اتے اللہ رحم کرے بے شک او غالب تے مہربان۔

اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوْمِ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ بے شک کنوار بوٹی دا وݨ

طَعَامُ الْاَثِيْمِ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ گناہ گاریں دا کھاج

كَالْمُهْلِ ۚ يَغْلِىْ فِى الْبُطُوْنِ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ پگھریئے تانبے آلی کار ڈھڈھیں وچ اُبلسی

كَغَلْىِ الْحَمِيْمِ ﴿۴۶﴾

۴۷۔ جیویں تتا پاݨی اُبلدے

خُذُوْهُ فَاعْتِلُوْهُ اِلٰى سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ ایکوں پکڑو تے دوزخ دی آدھ تیں ایکوں گھلیندے ونجو۔

ثُمَّ صُبُّوْا فَوْقَ رَاْسِهٖ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيْمِ ﴿۴۸﴾

۴۹۔ ول ایندے سر تے تتا پاݨی سٹو۔ اے گرمی دا عذاب۔

ذُقْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْكَرِيْمُ ﴿۴۹﴾

۵۰۔ توں چکھ بے شک توں عزت والا تے شریف (بنڑدا) ہانویں۔

اِنَّ هٰذَا مَا كُنْتُمْ بِهٖ تَمْتَرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۱۔ بے شک اے او عذاب جیندے متعلق تساں شک کریندے ہاوے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِىْ مَقَامٍ اَمِيْنٍ ﴿۵۱﴾

۵۲۔ بے شک متقی امن والیں جہیں وچ ہوسن۔

فِىْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ۚ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ باغیں تے چشمیں وچ ہوسن

يَّلْبَسُوْنَ مِنْ سُنْدُسٍ وَّاِسْتَبْرَقٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ۚ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ ریشم پیسن آمنے سامنے بہسن

كَذٰلِكَ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں حوراں زالیں بنیسوں

يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ اٰمِنِيْنَ ﴿۵۵﴾

۵۶۔ او ہر قسم دا پھل منگویسن تے امن وچ رہسن

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُوْلٰى ۚ وَوَقٰهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ اوندے وچ انہیں کوں موت نہ اوسی، سوائے پہلی موت دے تے اللہ انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں بچیسی

معانقة ۱۲ عند المتاخرین ربع

فَضْلًا مِّنْ رَّبِّكَ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝٥٨

۵۸۔ اے تہاڈے رب دا فضل تے اے بہوں وڈی کامیابی ہے

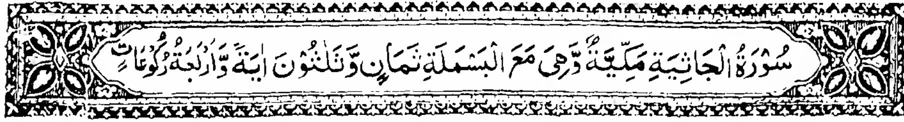
فَاِنَّمَا يَسَّرْنٰهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝٥٩

۵۹۔ تے اساں اینکوں تیڈی زبان تے سوکھا کر ڈتے تاں جو اے نصیحت پکڑن

فَارْتَقِبْ اِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ۝٦٠

ع ۱۹

۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کریندے پین۔

سورہ جاثیہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۸ آیتاں تے ۴ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔

حٰمٓ ②

۲۔ سب صفتیں والا تے بزرگ خدا ہے۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانے خدا اولتھی ہے۔

اِنَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَاٰيٰتٍ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ④

۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وچ مومنیں کیتے نشانن۔

وَفِيْ خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَآبَّةٍ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ⑤

۵۔ تے ایویں تہاڈے پیدا تھیون تے جانوریں کوں زمین وچ کھنڈاون وچ یقین کرݨ والی قوم کیتے نشانن۔

وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَآءِ مِنْ رِّزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيْفِ الرِّيٰحِ اٰيٰتٌ لِّقَوْمٍ يَّعْقِلُوْنَ ⑥

۶۔ رات تے ڈینہہ دے اگو پچھو آوݨ تے جو اللہ سئیں اسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کوں مر تھیوݨ دے بعد وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاوݨ وچ عقل والی قوم کیتے نشانن۔

تِلْكَ اٰيٰتُ اللّٰهِ نَتْلُوْهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِاَيِّ حَدِيْثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَاٰيٰتِهٖ يُؤْمِنُوْنَ ⑦

۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرھے اساں تیڈے سامݨے سچ نال پڑھدے ہیں۔ اللہ تے اوندی آیتیں دے بعد کیرھی گال کوں منیسن۔

وَيْلٌ لِّكُلِّ اَفَّاكٍ اَثِيْمٍ ⑧

۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کوں عذاب ملیسی۔

يَّسْمَعُ اٰيٰتِ اللّٰهِ تُتْلٰى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَاَنْ لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ⑨

۹۔ او اللہ دی آیات کوں سݨدے جیرھیاں اونکوں پڑھ کے سُݨایاں ویندن، ول اکڑ بیندارہ ویندے جیویں اوں سُݨیاں وی ناں ہووے، اونکوں ڈُکھ ڈیوݨ والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔

وَاِذَا عَلِمَ مِنْ اٰيٰتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ⑩

۱۰۔ تے جیلھے اونکوں ساڈی آیات دا کجھ پتہ لگ ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے

لوکن جنہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب۔

مِنْ وَّرَآئِهِمْ جَهَنَّمُ ۚ وَلَا يُغْنِيْ عَنْهُمْ مَّا كَسَبُوْا شَيْئًا وَّلَا مَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْلِيَآءَ ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ اوندے بعد دوزخ وی ہے جو او کمتن او انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ او سنگتی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بݨیندن تے انہیں کیتے وڈا عذاب۔

هٰذَا هُدًى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ اَلِيْمٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اے ہدایت تے جیرھے اپݨے رب دی آیتیں دا انکار کریندن انہیں کیتے شرک دی وجہ نال ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ہے۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلْكُ فِيْهِ بِاَمْرِهٖ وَلِتَبْتَغُوْا مِنْ فَضْلِهٖ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ اللہ او ہے جیں تہاڈے کیتے سمندر کوں کم وچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیڑیاں ٹرن تے تاں جو تساں اوندا فضل گولو تے تاں جو تساں شکر کرو۔

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا مِّنْهُ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے او سارے دا سارا اوں تہاڈے تابع کیتے بے شک ایندے وچ سوچݨ والی قوم کیتے نشانن۔

قُلْ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَغْفِرُوْا لِلَّذِيْنَ لَا يَرْجُوْنَ اَيَّامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ توں مومنیں کوں آکھ انہیں لوکیں کوں بخش ڈیون جیرھے اللہ دی سزا اکنیں نہیں ڈردے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا ڈیوے۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ اَسَآءَ فَعَلَيْهَا ۖ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کریسی اوندا فائدہ ہونکوں تھیسی تے جیرھا گندے کم کریسی اوندا گھاٹا اونکوں تھیسی ول تساں اپݨے رب دو ولنے۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّيِّبٰتِ وَفَضَّلْنٰهُمْ عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اساں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شئیں دا رزق ڈتا تے انہیں کوں سارے لوکیں تے وڈائی بخشی۔

وَاٰتَيْنٰهُمْ بَيِّنٰتٍ مِّنَ الْاَمْرِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوْٓا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ ۙ بَغْيًاۢ بَيْنَهُمْ ۚ اِنَّ رَبَّكَ

۱۸۔ تے انہیں کوں کھلی کھلی شریعت ڈتی تے انہیں اوندا علم آوݨ دے بعد آپت دی منہ زوری دی وجہ

يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۸﴾

نال اوندے وچ اختلاف کیتا بے شک تیڈا رب قیامت دے ڈینہہ اوندا فیصلہ کریسی جیندے وچ او اختلاف کریندن ۔

ثُمَّ جَعَلْنٰكَ عَلٰى شَرِيْعَةٍ مِّنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ ول اساں تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے چلائے توں اوندی پیروی کرتے جیرھے جاندے نہیں انہیں دی مرضی دے پچھوناں چل ۔

اِنَّهُمْ لَنْ يُّغْنُوْا عَنْكَ مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۚ وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ بے شک او اللہ دے مقابلے وچ تیکوں کوئی فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوجھے دے سنگتی ہن تے اللہ متقیں دا سنگتی ہے ۔

هٰذَا بَصَآئِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اے لوکیں کیتے نشانن تے ہدایت تے یقین رکھن والی قوم کیتے رحمت ۔

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ اجْتَرَحُوا السَّيِّاٰتِ اَنْ نَّجْعَلَهُمْ كَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ سَوَآءً مَّحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ کیا بُرے کم کرن والے اے خیال کریندن جو اساں انہیں کوں اویں بنا ڈیسوں جیویں مومن تے نیک کم کرن والے ہن انہیں دا مرن جیون ہک ہوسی بہوں بُرا ہے جو او فیصلہ کریندن ۔

وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزٰى كُلُّ نَفْسٍۢ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے اللہ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تے تاں جو ہر شخص کوں اوندی کمت دا بدلہ ملے تے انہیں تے ظلم نہ تھیسی ۔

اَفَرَءَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلٰهَهٗ هَوٰىهُ وَاَضَلَّهُ اللّٰهُ عَلٰى عِلْمٍ وَّخَتَمَ عَلٰى سَمْعِهٖ وَقَلْبِهٖ وَجَعَلَ عَلٰى بَصَرِهٖ غِشٰوَةً ؕ فَمَنْ يَّهْدِيْهِ مِنْۢ بَعْدِ اللّٰهِ ؕ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ کیا تیں اوں بندے کوں ڈٹھے جیرھا اپنی خواہش کوں معبود بنا گھندے تے اللہ اونکوں اپنے علم نال گمراہ کیتے تے اوندے کن تے دل تے مہر لا ڈتی اس تے اوندے اکھیں تے پردے پا تسی اونکوں اللہ دے سوا کون سدھا راہ ڈکھلیسی کیا تساں نصیحت نوھے پکڑیندے ۔

وَقَالُوْا مَا هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوْتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَآ اِلَّا الدَّهْرُ ۚ وَمَا لَهُمْ بِذٰلِكَ مِنْ

۲۵۔ تے انہیں آکھئے اے تے محض ساڈی دُنیا دی زندگی ہے مرسوں تے ول جیندے تھیسوں تے ساکوں

عِلْمٍ ۚ اِنْ هُمْ اِلَّا يَظُنُّوْنَ ۝٢٥

زمانہ مریندے ، ایندا انہیں کوں کوئی علم نہیں، اے محض انہیں دا اپنا خیال ۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ اِلَّآ اَنْ قَالُوا ائْتُوْا بِاٰبَآئِنَآ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝٢٦

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی ہے جو آہدن جے تُساں سچے ہو تے ساڈے پیو ڈاڈیں کوں گھن آو ۔

قُلِ اللّٰهُ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٢٧

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہاکوں جیندا کیتے ول تہاکوں مریسی ول تہاکوں قیامت دے ڈینہہ کٹھا کریسی جیندے آوݨ وچ کوئی شک نہیں تے اصل ہوں سارے لوک جاندے نہیں ۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ وَيَوْمَ تَقُوْمُ السَّاعَةُ يَوْمَئِذٍ يَّخْسَرُ الْمُبْطِلُوْنَ ۝٢٨

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے ہے تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ کوڑے لوک گھاٹا پیسن ۔

وَتَرٰى كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً ۫ كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰٓى اِلٰى كِتٰبِهَا ۭ اَلْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٢٩

۲۹۔ تے ہر اُمت کوں گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا ڈیکھیسن تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دو سڈیا ویسی، اج تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویسی ۔

هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ ۭ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٣٠

۳۰۔ اے ساڈی کتاب جیڑھی تہاڈے خلاف سچ الیندی ہے شک اساں جو تُساں کریندے ہاوے لکھدے رہ گئے ہیں ۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۝٣١

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرݨ والے انہیں کوں انہیں دا رب اپنی رحمت وچ داخل کریسی تے اے کھلی کامیابی ہے ۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۣ اَفَلَمْ تَكُنْ اٰيٰتِيْ تُتْلٰى عَلَيْكُمْ فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ۝٣٢

۳۲۔ تے جیڑھے کافرن (انہیں کوں آکھیا ویسی) کیا تہاکوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے نہ سُݨایاں ویندیاں ہن تُساں اکڑیندے ہاوے تے تُساں مجرم قوم ہاوے ۔

وَاِذَا قِيْلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَّا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ ۙ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِيْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جیلھے آکھیا ویندا ہا بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے قیامت دے ڈُبیہ وچ کوئی شک نہیں تُساں آہدے ہاوے ساکوں کوئی پتہ نہیں قیامت کیا ہے، اساں تے محض گمان کریندے ہیں ساکوں یقین نہیں اوندا۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّاٰتُ مَا عَمِلُوْا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اوں ویلھے انہیں دے عملیں دیاں خرابیاں ظاہر تھی ویسن تے او عذاب انہیں کوں ولھیٹ گھنسی جیندے اتے او کھلدے ہن۔

وَقِيْلَ الْيَوْمَ نَنْسٰىكُمْ كَمَا نَسِيْتُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ هٰذَا وَمَاْوٰىكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِّنْ نّٰصِرِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے انہیں کوں آکھیا ویسی تُساں جیویں اَج دی ملاقات بُھل گئے ہاوے، اَج اساں ایوں تُہاکوں وی بُھل ویسوں تے تُہاڈا ٹھکانہ بھاءِ تے تُہاڈا کوئی امدادی کائے نہیں۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَّغَرَّتْكُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۳۵﴾

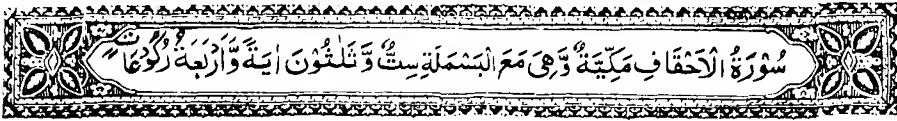
۳۶۔ اے اِت گالھوں جو تُساں اللہ دی آیتیں تے کھلدے ہاوے تے تہاکوں دُنیا دی زندگی دو کھاڈِتا ہویا ہا تے اج او اوندے وچوں نہ کڈھیئے ویسن تے نہ انہیں کوں کولھو آونڑ ڈِتا ویسی نہ فریاد سنڑی ویسی۔

فَلِلّٰهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں دا وی رب تے زمینیں دا وی تے ساریں جہانیں دا پالنہار۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَآءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۪ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ آسمانیں تے زمین وچ وڈیپا ہوندا ہے (او ہو وڈا ہے) تے او غالب تے بہوں سیانڑا ہے۔

سورۃ احقاف مکی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۶ آیتاں تے ۴ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان ہے۔

حٰمٓ ②

۲۔ ساری صفتیں والا تے بزرگ خدا ہے۔

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا ولوں لہائی گئی ہے۔

مَا خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَآ اِلَّا بِالْحَقِّ وَاَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَمَّآ اُنْذِرُوْا مُعْرِضُوْنَ ④

۴۔ اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ محض حق نال پیدا کیتے تے ہک مقرر مدت کیتے تے جیرھے کافرن او اوں کنیں مُنہ پھریندن جتھو او ڈرائے ویندن۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ مَّا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَرُوْنِيْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمٰوٰتِ ۖ اِيْتُوْنِيْ بِكِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَآ اَوْ اَثٰرَةٍ مِّنْ عِلْمٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑤

۵۔ توں آکھ تساں ڈسو جیرھے تساں خدا دے سوا معبود بنیندے ہو میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ ای کنیں پہلی کتاب وچو کوئی دلیل آنو یا علم دی دلیل ڈیوو جے تساں سچے ہوسے۔

وَمَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ يَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيْبُ لَهٗٓ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَآئِهِمْ غٰفِلُوْنَ ⑥

۶۔ اوں کنیں زیادہ گمراہ کون جیرھا اللہ دے سوا اوں کوں سڈیندے جیرھا قیامت تئیں اوں دی دعائیں سُݨدا تے او انہیں دی دعا کنیں غافلن۔

وَاِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوْا لَهُمْ اَعْدَآءً وَّكَانُوْا بِعِبَادَتِهِمْ كٰفِرِيْنَ ⑦

۷۔ تے جیلھے لوک کٹھے کیتے ویسن او انہیں دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت دے منکر ہوسن۔

وَاِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيٰتُنَا بَيِّنٰتٍ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ۙ هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۖ ⑧

۸۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈی کھلی کھلی آیات پڑھیاں ویندن تے کافر حق کوں جیلھے انہیں دو اندے

آہدن اے تے کھلا کھلا جادو ہے۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَلَا تَمْلِكُوْنَ لِيْ مِنَ اللّٰهِ شَيْـــًٔا ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِمَا تُفِيْضُوْنَ فِيْهِ ۭ كَفٰى بِهٖ شَهِيْدًۢا بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۭ وَهُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ⑨

٩۔ یا آہدن اوں اینکوں گھڑ گدھے توں آکھ جے میں اینکوں گھڑ گدھے تے تساں میکوں اللہ دے عذاب کنیں نوّھے بچا سگدے او جاݨدے جو گالہیں تساں کریندے ہو تہاڈے تے میڈے درمیان او کافی گواہ تے او بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ وَمَآ اَدْرِيْ مَا يُفْعَلُ بِيْ وَلَا بِكُمْ ۭ اِنْ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوْحٰٓى اِلَيَّ وَمَآ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ⑩

١٠۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہمیں تے میں نئیں جاݨدا جو میڈے نال تے تہاڈے نال کیا سلوک کیتا ویسی میں تے محض اوں وحی دی پیروی کریندا ہاں جیڑھی میڈو آندی ہے تے میں تے محض ہک کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَكَفَرْتُمْ بِهٖ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ عَلٰي مِثْلِهٖ فَاٰمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑪ ع

١١۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے تساں ایندا انکار کریندے پئے ہو تے بنی اسرائیل وچوں ہک گواہ نے گواہی وی ڈتی ہے تے اوں من گدھے تے تساں وڈائی ڈکھائی ہے بے شک اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُوْنَآ اِلَيْهِ ۭ وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوْا بِهٖ فَسَيَقُوْلُوْنَ هٰذَآ اِفْكٌ قَدِيْمٌ ⑫

١٢۔ تے کافر مومنیں کوں آہدن جے اے چنگا ہوسے ہا تے ایہ اساں کنیں پہلے ایمان نہ گھن آون ہا تے جیلھے انہیں کوں ایندے نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پراݨا کوڑ۔

وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنْذِرَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ڰ وَبُشْرٰى لِلْمُحْسِنِيْنَ ⑬

١٣۔ تے ایں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ ڈکھاوݨ والی تے رحمت ہائی تے اے کتاب جیڑھی تصدیق کریندی ہے تے عربی زبان وچ تاں جو او ظالمیں کوں ڈراوے، تے نیکیں کیتے خوش خبری ہے۔

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ بے شک جیڑھے آہدن اللہ ساڈا رب تے ول تکڑے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر نہیں تے نہ او مونجھے تھیسن۔

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ اسے بہشتی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن اسے انہیں دے عملیں دی جزاء۔

وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے اساں انسان کوں پیو ما نال چنگے سلوک دی وصیت کیتی ہے اوندی ما اونکوں ڈاڈھی تکلیف نال (حمل) ڈِڈھ وچ رکھے تے ول تکلیف نال جنڑے تے اوندے حمل تے کھیر چھڑاونڑ دا وقت تریہ مہینے ہن تے جیلھے او پورا جوان تھئے تے چالھی سال دا تھئے آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے بیں اوں نعمت دا شکر کراں جیڑھی تیں میڈے اتے کیتی ہے تے میڈے پیو ما تے کیتی تے میں نیک کم کراں جیڑھے تیکوں چنگے لگن تے میڈی اولاد کوں نیک بنڑا بے شک میں تیڈے رجوع کریندا ہاں تے میں فرمانبردار ہاں۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَن سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ ۖ وَعْدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ اسے ہن جنہیں دی دعا اساں سنڑدے ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں دی برائیاں معاف کر ڈیساں اسے بہشت والے ہن اسے سچا وعدہ ہے جیڑھا انہیں نال کیتا گیا ہے۔

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِنِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ جیڑھا اپنڑے پیو ماں کوں آہدے تہاڈے اتے افسوس میکوں اے ڈسیندے ہو جو میکوں جیندا کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گذرین تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریندن ہلاک تھیویں من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے او

آہدے اسے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ ایہو جہیں لوکن جنہیں تیں انہیں لوکیں دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھی جیرھے پہلے ہن بھانویں او جنیں وچ ہن یا انسانیں وچ۔ بے شک او گھاٹا پاوݨ والے ہن۔

وَلِكُلٍّ دَرَجَاتٌ مِمَّا عَمِلُوا ۖ وَلِيُوَفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے ہر کئیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ ملسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا ملسی تنے انہیں تے ظلم نہ تھیسی۔

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿۲۱﴾ ع ۲

۲۱۔ تے جیرھے ڈینہہ کافر بھا دے سامݨے آندے ویسن تے اکھیسی تساں اپݨے انعام سارے دنیاوی زندگی وچ ختم کر ڈیتے ہن تے انہیں کنیں فلدہ چا چکے ہو اَج تہاکوں ذلت دا عذاب ڈِتا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکڑیندے ہاوے تے نافرمانی کریندے ہاوے۔

وَاذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے عاد دے بھرا کوں یاد کر جیلھے اوں اپݨی قوم کوں احقاف (ٹبیں نال) ڈرائے تے اوں کنیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں۔

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِتَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں آکھئے کیا توں آئیں جو ساکوں ساڈے معبودیں کنیں پریں کر ڈیویں تے ول جیرھا ڈراوا ساکوں ڈیندا ایں پورا کر ݙے توں سچا ہویں۔

قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَٰكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اوں آکھئے ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں تے اللہ دا سنیہا تہاکوں پچنیداں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھینداں۔

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَتِهِمْ

۲۵۔ جیلھے انہیں بدل ڈٹھے جیرھا انہیں دی

قَالُوْا هٰذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا ۚ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهٖ ۚ رِیْحٌ فِیْهَا عَذَابٌ اَلِیْمٌ ۝۲۵

وادیں دو اندا پیا ہا انہیں آکھئے اے بدل جیڑھا ساڈے تے وسسی، اصل اے تے او عذاب جنیدی تہاکوں جلدی ہائی اے ہواء جنیدے وچ ڈکھ والا عذاب ہے۔

تُدَمِّرُ كُلَّ شَیْءٍۭ بِاَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوْا لَا یُرٰۤى اِلَّا مَسٰكِنُهُمْ ؕ كَذٰلِكَ نَجْزِی الْقَوْمَ الْمُجْرِمِیْنَ ۝۲۶

۲۶- جیڑھی اپنے رب دے حکم نال ہر شئے تباہ کر ڈیسی تے فجر کوں انہیں دیاں محض جہیں باقی ہن اساں ایویں مجرم قوم کوں سزا ڈیندے ہیں۔

وَلَقَدْ مَكَّنّٰهُمْ فِیْمَاۤ اِنْ مَّكَّنّٰكُمْ فِیْهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَّاَبْصَارًا وَّاَفْـِٕدَةً ۖ فَمَاۤ اَغْنٰى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَاۤ اَبْصَارُهُمْ وَلَاۤ اَفْـِٕدَتُهُمْ مِّنْ شَیْءٍ اِذْ كَانُوْا یَجْحَدُوْنَ ۙ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۲۷ ع

۲۷- اساں انہیں کوں او طاقت ڈتی ہائی جیڑھی تہاکوں نہیں ڈتی تے اساں انہیں دے کن تے اکھیں تے دل بنائے ہن تے انہیں دے کنیں تے اکھیں تے دلیں انہیں کوئی فائدہ نہیں پچایا تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن تے جیڑھے عذاب تے کھلدے ہن اوہیں انہیں کوں تباہ کر ڈتے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِّنَ الْقُرٰى وَصَرَّفْنَا الْاٰیٰتِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُوْنَ ۝۲۸

۲۸- تے اساں تہاڈے آسو پاسو ہوں ساریاں وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کوں وٹا پھیر کیتے تاں جو او ولن۔

فَلَوْلَا نَصَرَهُمُ الَّذِیْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ قُرْبَانًا اٰلِهَةً ؕ بَلْ ضَلُّوْا عَنْهُمْ ۚ وَذٰلِكَ اِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوْا یَفْتَرُوْنَ ۝۲۹

۲۹- تے اوں ویلھے انہیں جنہیں کوں او اللہ دے سوا معبود بنیندے ہن جو او انہیں کوں اللہ دے کولھو کریسن انہیں دی مدد کیوں نہ کیتی اصل او انہیں کنیں رُل گیئن تے اے انہیں دے کوڑ تے گھڑی ہوئی گال دا نتیجہ ہے۔

وَاِذْ صَرَفْنَاۤ اِلَیْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ یَسْتَمِعُوْنَ الْقُرْاٰنَ ۚ فَلَمَّا حَضَرُوْهُ قَالُوْۤا اَنْصِتُوْا ۚ فَلَمَّا قُضِیَ وَلَّوْا اِلٰى قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِیْنَ ۝۳۰

۳۰- جیلھے اساں تیڈو جنیں دا ہک ٹولہ ولا ئے انہیں قرآن سُنڑے جیلھے او آئن انہیں آکھئے چپ کرو جیلھے تلاوت مکی او اپنی قوم کوں ڈراونڑ کیتے اوندو ول گئے۔

قَالُوْا يٰقَوْمَنَآ اِنَّا سَمِعْنَا كِتٰبًا اُنْزِلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوْسٰى مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيْٓ اِلَى الْحَقِّ وَاِلٰى طَرِيْقٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝٣١

۳۱۔ انہیں آکھئے اے ساڈی قوم بے شک اساں کتاب سنی ہے جیرھی موسیٰ دے بعد لتھی ہے او اپنے کنیں پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ہے تے حق دا تے سِدھا راہ ڈکھلیندی ہے۔

يٰقَوْمَنَآ اَجِيْبُوْا دَاعِيَ اللّٰهِ وَ اٰمِنُوْا بِهٖ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝٣٢

۳۲۔ اے ساڈی قوم اللہ دے سڈن والے دی آواز سنو تے اوں کوں منو او (اللہ) تہاڈے گناہ بخشیسی تے تہاکوں ڈکھ والے عذاب کنیں آم شام ڈیسی۔

وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللّٰهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْاَرْضِ وَلَيْسَ لَهٗ مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءُ ۗ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٣٣

۳۳۔ تے جیرھا اللہ دو سڈنڑ والے دی نہیں سنڈا او زمین وچ ہرا نہیں سگدا تے اوندے سوا ہے کوئی اوندے سنگتی کائے نیئں اے لوک کھلی گمراہی وچن۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يُّحْيِۦَ الْمَوْتٰى ۭ بَلٰٓى اِنَّهٗ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٣۴

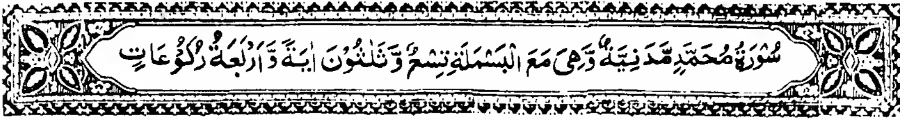
۳۴۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ جیں آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے بناونڑ وچ او تھکیا نہیں جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر شئے تے قادر۔

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا عَلَى النَّارِ ۭ اَلَيْسَ هٰذَا بِالْحَقِّ ۭ قَالُوْا بَلٰى وَرَبِّنَا ۭ قَالَ فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝٣٥

۳۵۔ تے جڈاں کافر بھا دے سامنے پیش کیتے ویسن (آکھیا ویسی) کیا اے سچ نہیں انہیں آکھیے ٹھیک ساڈے رب دی قسم۔ اوں آکھئے اپنے انکار دی وجہ نال عذاب چکھو۔

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ ۭ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوْعَدُوْنَ ۙ لَمْ يَلْبَثُوْٓا اِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ ۭ بَلٰغٌ ۚ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفٰسِقُوْنَ ۝٣٦ ع

۳۶۔ تے توں صبر کر جیویں پکے ارادیں والے رسولیں کیتے تے انہیں کیتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں تے جیرھے ڈینہہ او عذاب کوں ڈیکھسن انہیں کوں ایویں لگسی جو او (دنیا وچ) ڈینہہ دا بہوں تھوڑا وقت رہ گیئن۔ اے محض نصیحت تے نافرمانیں دے سوا ہیا کوئی ہلاک نہ تھیسی۔

سورۂ محمدؐ مدنی ہے ستے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

اَلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ②

۲۔ جیرھے کفر کریندن تے اللہ دی راہ کنیں رکیندن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاٰمَنُوْا بِمَا نُزِّلَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۙ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَاَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

۳۔ جیرھے مومن تے نیک کم کریندن ستے جو محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے لتھے اونکوں منیندن تے او انہیں دے رب ولو سچ، اللہ انہیں دیاں برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال ٹھیک کر ڈیسی۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَاَنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَّبِّهِمْ ۭ كَذٰلِكَ يَضْرِبُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ اَمْثَالَهُمْ ④

۴۔ اے ایں واسطے جو کافریں کوڑ دی پیروی کیتی ہے تے مومنیں اپݨے رب ولو سچ دی پیروی کیتی اللہ سئیں ایویں مثالاں بیان کریندے لوکیں کیتے۔

فَاِذَا لَقِيْتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضَرْبَ الرِّقَابِ ۭ حَتّٰٓى اِذَآ اَثْخَنْتُمُوْهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ ۤ ۙ فَاِمَّا مَنًّاۢ بَعْدُ وَاِمَّا فِدَاۗءً حَتّٰى تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزَارَهَا ڔ ذٰلِكَ ڔ وَلَوْ يَشَاۗءُ اللّٰهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَا۟ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ ۭ وَالَّذِيْنَ قُتِلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ يُّضِلَّ اَعْمَالَهُمْ ⑤

معانقہ ۱۲ عند المتقدمین

۵۔ ستے جیلھے کافریں نال تہاڈی جنگ تھیوے نے تساں انہیں دیاں گچیاں کپ ڈیو جیلھے انہیں دی رت وہا گھنو تے ول انہیں کوں پھوڑ کی بدھ گھنو اوندے بعد یا احسان کر کے چھوڑ ڈیو یا فدیہ گھن کے جے تئیں جنگ ختم تھی ونجے۔ اے ایویں تھیئے تے جے اللہ چاہے ہا تے آپ انہیں کنیں بدلہ گھن گھنے ہا اصل اللہ تہاکوں ہک ڈوجھے نال ازمیندے تے جیرھے اللہ دی راہ وچ قتل تھیئن او انہیں دے عمل نہ ونجیسی۔

سَيَهْدِيْهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۝٦

٦۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لیسی تے انہیں دی حالت ٹھیک کریسی۔

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۝٧

۷۔ تے انہیں کوں ڈسی ہوئی بہشت وچ پلیسی

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ تَنْصُرُوا اللّٰهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ اَقْدَامَكُمْ ۝٨

۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے او تہاڈی ضرور مدد کریسی تے تہاڈے پیر جمیسی۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَتَعْسًا لَّهُمْ وَاَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ ۝٩

۹۔ تے کافریں تے افسوس تے او انہیں دے عمل وی ضائع کرڈیسی۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَرِهُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۝١٠

۱۰۔ اے ات گالھوں جو انہیں اللہ دے پیٹھے ہوئے کوں ناپسند کیتے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کرڈتن۔

اَفَلَمْ يَسِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۭ دَمَّرَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۡ وَلِلْكٰفِرِيْنَ اَمْثَالُهَا ۝١١

۱۱۔کیا انہیں زمین وچ ٹُر پھر کے نہیں ڈٹھا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھئے انہیں تے اللہ سیٹ عذاب لہایا ہا تے انہیں کافریں دا وی اوہو حال تھیسی۔

ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ مَوْلَى الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاَنَّ الْكٰفِرِيْنَ لَا مَوْلٰى لَهُمْ ۝١٢ ع

۱۲۔ اے ات گالھوں جو بے شک اللہ سیٹ مومنیں دا سنگتی ہے تے کافریں دا کوئی سنگتی نہیں۔

اِنَّ اللّٰهَ يُدْخِلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَمَتَّعُوْنَ وَيَاْكُلُوْنَ كَمَا تَاْكُلُ الْاَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۝١٣

۱۳۔ بے شک اللہ مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں بہشت وچ پلیسی جنیدے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے کافر تھوڑا فائدہ چیسن تے ڈنگریں آلی کار کھوسن تے بھا انہیں دا ٹکاݨہ ہے۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ اَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِيْٓ اَخْرَجَتْكَ ۚ اَهْلَكْنٰهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ۝١٤

۱۴۔ تے کئے تلا وستیاں ہن جیڑھیاں ایں وستی کنیں تکڑیاں ہن جتھو تیکوں کڈھئے نیں اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتا تے انہیں دا کوئی مددگار کائے نہ ہا۔

اَفَمَنْ كَانَ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ كَمَنْ زُيِّنَ لَهٗ سُوْۗءُ عَمَلِهٖ وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَاۗءَهُمْ ۝١٥

۱۵۔ او جیڑھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہووے اوہو جیہاں تھی سگدے جنیدے بُرے عمل اونکوں سوہݨے

کر کے ڈکھائے گئے ہُون تے انہیں اپنی خواہش دی پیروی کیتی۔

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِيْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ ؕ فِيْهَآ اَنْهٰرٌ مِّنْ مَّآءٍ غَيْرِ اٰسِنٍ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهٗ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ۚ وَاَنْهٰرٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ؕ وَلَهُمْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّنْ رَّبِّهِمْ ؕ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوْا مَآءً حَمِيْمًا فَقَطَّعَ اَمْعَآءَهُمْ ﴿١٥﴾

١٦۔ جیڑھی جنت دا وعدہ متقیں نال کیتا گئے، اوندی مثال ایویں ہے جو اوندے وچ نہراں ہن جنہیں دا پانی سَڑدا نہیں تے کھیر دیاں نہراں ہن جنہیں دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں نہراں ہن جیڑھیاں پیوݨ والیں کوں مزیدار لگسن تے صاف ماکھی دیاں نہراں دی ہن تے انہیں کیتے اوندے وچ ہر پھل ملسی تے انہیں تے رب دی بخشش دی ہوسی اے جنتی اویں تھی سگدے جیویں ہک شخص ہمیشہ بھاہ وچ رہسی تے انہیں کوں بہوں تتا پاݨی پلایا ویسی جیڑھا اوندیاں آندراں کپ ڈیسی۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَمِعُ اِلَيْكَ ۚ حَتّٰۤى اِذَا خَرَجُوْا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ اٰنِفًا ۫ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ طَبَعَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ وَاتَّبَعُوْۤا اَهْوَآءَهُمْ ﴿١٦﴾

١٧۔ انہیں وچوں کجھ لوک تیڈی گال سُݨدن تے جیلھے تیں کنیں اٹھی کے ویندن پئے تے او عالمیں کوں آہدن ہُݨیں ایں (رسول) کیا آکھیئے اے لوکن جنہیں دے دلیں تے اللہ مہر کر ڈِتی ہے تے انہیں اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی ہے۔

وَالَّذِيْنَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَّاٰتٰىهُمْ تَقْوٰىهُمْ ﴿١٧﴾

١٨۔ تے جیڑھے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں ہدایت وچ ودھیسی تے انہیں کوں تقویٰ ڈیسی۔

فَهَلْ يَنْظُرُوْنَ اِلَّا السَّاعَةَ اَنْ تَاْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۚ فَقَدْ جَآءَ اَشْرَاطُهَا ۚ فَاَنّٰى لَهُمْ اِذَا جَآءَتْهُمْ ذِكْرٰىهُمْ ﴿١٨﴾

١٩۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا بھالا گِدھی کھڑن جو او انہیں تے اچݨ گھت آپوسے اوندیاں کجھ نشانیاں تے پوریاں تھی گئین تے جیلھے او آ ویسی انہیں دا کیا بݨسی۔

فَاعْلَمْ اَنَّهٗ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْۢبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰىكُمْ ﴿١٩﴾ ع ٢

٢٠۔ توں جاݨ گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں توں اپݨے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن مردیں تے مومن تریمتیں کیتے وی تے اللہ تہاڈے

اڈے اُڈے پھرن تے ہکی جا تے کھڑن کوں جاندے ۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۚ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ ۙ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يَنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۖ فَأَوْلَىٰ لَهُمْ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے مومن آہدن کوئی سورت کیوں نہیں لتھی تے جیلھے پکے حکمیں آلی سورت لتھی تے اوندے وچ جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا ہوسی جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے او تیڈو ایویں ڈیہدے پئے ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوئے انہیں کیتے ہلاکت ہے ۔

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ انہیں دا کم تے اطاعت ہوئے ہا تے نیک گالیں سناون ہوئے ہا تے جیلھے گال پوری تھی ونجے ہا تے جے او اللہ دے حضور سچے ثابت تھیون ہا تے انہیں کیتے چنگا ہا ۔

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ أَن تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تساں کنڈ ولاؤ تے زمین وچ فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں مکا ڈیو ۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعْمَىٰ أَبْصَارَهُمْ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ دی لعنت اوں (اللہ سئیں) انہیں کوں بوڑا کر ڈتے تے انہیں دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن ۔

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں دے دلیں تے اپنے جندرن ۔

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى ۙ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ﴿۲۶﴾

۲۶ بے شک ایندے بعد جیڑھے کنڈ ولا کے پھر گئین تے ہدایت وی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی شیطان اے کم انہیں کوں سوہنا کر ڈکھائے تے انہیں کوں کوڑیاں امیداں لائتی ۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

۲۷۔ اے ات گالہوں جو جنہیں کوں اللہ دا کلام چنگا نہیں لگدا انہیں کوں آکھئے نیں کجھ گالیں

اِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

تہاڈیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید جاندے۔

فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ يَضْرِبُوْنَ وُجُوْهَهُمْ وَاَدْبَارَهُمْ ﴿٢٧﴾

۲۸۔ کیا حال ہوسی جیلھے فرشتے انہیں دی جان کڈھیسن تے انہیں دے منہ تے کنڈ تے مریندے پئے ہوسن۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوْا مَآ اَسْخَطَ اللّٰهَ وَكَرِهُوْا رِضْوَانَهٗ فَاَحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ اے ات گالھوں جو انہیں اوہاں گالاں دی پیروی کیتی جیرھی اللہ کوں ناراض کریندی ہے تے اللہ دی رضا کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ ونجا ڈتے۔

اَمْ حَسِبَ الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُّخْرِجَ اللّٰهُ اَضْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

۳۰۔ جنہیں لوکیں دے دلیں وچ بیماری ہے انہیں دا کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کڈھیسی۔

وَلَوْ نَشَآءُ لَاَرَيْنٰكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيْمٰهُمْ ۗ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِيْ لَحْنِ الْقَوْلِ ۗ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

۳۱۔ تے جے اساں چاہوں ہا تے تیکوں اولوک ڈکھا ڈیوں ہا تے توں انہیں دے منہ کنیں سنجاݨ گھنیں ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ لگ ویندے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں جاݨدے۔

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجٰهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰبِرِيْنَ ۙ وَنَبْلُوَا۟ اَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

۳۲ تے اساں تہاکوں ضرور ازمیسوں تاں جو تہاڈے وچوں مجاہدیں تے صبر کرݨ والیں کوں جاݨ گھنوں تے تہاڈے گالھیں دا وی پتہ لگ ونجے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَشَآقُّوا الرَّسُوْلَ مِنْۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدٰى ۙ لَنْ يَّضُرُّوا اللّٰهَ شَيْـًٔا ؕ وَسَيُحْبِطُ اَعْمَالَهُمْ ﴿٣٢﴾

۳۳۔ بے شک کافر تے جنہیں اللہ دے راہ کنیں روکئے تے ہدایت ظاہر تھیوݨ دے بعد انہیں رسول نال دشمنی کیتی ہے او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں پچا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل ونجا ڈیسی۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ وَلَا تُبْطِلُوْٓا اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٣﴾

۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے اپݨے عمل نہ ونجاؤ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ مَاتُوْا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ کنیں رکیندن تے ول او مریندن تے او کافر ہوندن انہیں کوں اللہ نہ بخشسی۔

فَلَا تَهِنُوْا وَ تَدْعُوْٓا اِلَى السَّلْمِ ۖ وَ اَنْتُمُ الْاَعْلَوْنَ ۖ وَاللّٰهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَّتِرَكُمْ اَعْمَالَكُمْ ﴿٣٥﴾

٣٦۔ ہݨ تساں ڈھلے نہ تھیوو تے صلح دو سݙو تے تساں ݙاڈھے ہوسے اللہ تہاݙے نال تے او تہاݙے عمل اجلو نہ گھٹیسی۔

اِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّ لَهْوٌ ۭ وَاِنْ تُؤْمِنُوْا وَتَتَّقُوْا يُؤْتِكُمْ اُجُوْرَكُمْ وَلَا يَسْـَٔــلْكُمْ اَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

٣٧۔ اسے دنیا دی زندگی تے محض کھیݙ تماشا ہے تے جے تساں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں ڈرو تہاکوں تہاݙا اجر ݙیسی تے او تہاݙے مال نہیں منگدا۔

اِنْ يَّسْـَٔــلْكُمُوْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبْخَلُوْا وَيُخْرِجْ اَضْغَانَكُمْ ﴿٣٧﴾

٣٨۔ تے جے او تساں کنیں مال منگے تے ضد کرے تے تساں شومائی کر سگدے ہو تے او تہاݙے بغض کڈھ ݙیسی۔

هٰٓاَنْتُمْ هٰٓؤُلَاۗءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۚ فَمِنْكُمْ مَّنْ يَّبْخَلُ ۚ وَمَنْ يَّبْخَلْ فَاِنَّمَا يَبْخَلُ عَنْ نَّفْسِهٖ ۭ وَاللّٰهُ الْغَنِيُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَرَاۗءُ ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ۙ ثُمَّ لَا يَكُوْنُوْٓا اَمْثَالَكُمْ ﴿٣٨﴾ ع

٣٩۔ تساں ہوسے جنہیں کوں اللہ دی راہ وچ خرچ کرݨ کیتے سݙیا ویندے تے تہاݙے وچوں کجھ تے شومائی کریندن تے جیڑھے شومائی کریندن اوندا نقصان آپ چیسن تے اللہ بے پرواہ تے تساں فقیر ہوسے تے جے تساں پھر ونجو اللہ تہاݙی جا تے بی قوم گھن آسی ول او تہاݙے جہیں نہ ہوسن۔

سُوْرَةُ الْفَتْحِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّاَرْبَعَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ فتح مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیتاں تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

اِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِيْنًا ②

۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشی ہے۔

لِّيَغْفِرَ لَكَ اللّٰهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْۢبِكَ وَمَا تَاَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ③

۳۔ تاں جو اللہ سئیں تیڈے اگلے تے پچھلے گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیڈے اتے اپݨی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھا راہ ڈکھاوے۔

وَّيَنْصُرَكَ اللّٰهُ نَصْرًا عَزِيْزًا ④

۴۔ تے اللہ تیڈی شاندار امداد کرے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ فِيْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ لِيَزْدَادُوْٓا اِيْمَانًا مَّعَ اِيْمَانِهِمْ ۭ وَلِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ⑤

۵۔ اوہو ہے جیں مومنیں دے دلیں تے سکینت لہائی تاں جو انہیں دے پہلے ایمان نال بیا ایمان مل ونجے تے آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن تے اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

لِّيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا وَيُكَفِّرَ عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ ۭ وَكَانَ ذٰلِكَ عِنْدَ اللّٰهِ فَوْزًا عَظِيْمًا ⑥

۶۔ تاں جو مومنیں کوں تے مومن تریمتیں کوں بہشت وچ پلھاوے جنیندے وچ نہراں وہندیاں پئین اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے تاں جو انہیں دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ دلو وڈی کامیابی ہے۔

وَّيُعَذِّبَ الْمُنٰفِقِيْنَ وَالْمُنٰفِقٰتِ وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكٰتِ الظَّاۗنِّيْنَ بِاللّٰهِ ظَنَّ السَّوْءِ ۭ عَلَيْهِمْ دَاۗىِٕرَةُ السَّوْءِ ۚ وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَاَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ ۭ وَسَاۗءَتْ مَصِيْرًا ⑦

۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے تریمتیں تے مشرک مردیں تے تریمتیں جیڑھے اللہ تے بدگمانی کریندن تے عذاب لہاوے انہیں تے مصیبت دا چکر اوسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے تے انہیں تے لعنت کیتی ہے تے انہیں کیتے

دوزخ تیار کیتی ہوئی اس تے اسے بہوں گندہ ٹکانہ ہے۔

وَ لِلّٰهِ جُنُوْدُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِؕ وَ كَانَ اللّٰهُ عَزِیْزًا حَكِیْمًا ۝۸

۸۔ آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن تے اللہ غالب تے سیاݨا ہے۔

اِنَّاۤ اَرْسَلْنٰكَ شَاهِدًا وَّ مُبَشِّرًا وَّ نَذِیْرًاۙ ۝۹

۹۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بݨا کے تے خوش خبری ڈیوݨ والا تے ڈراوݨ والا بݨا کے پٹھے۔

لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهٖ وَ تُعَزِّرُوْهُ وَ تُوَقِّرُوْهُؕ وَ تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّ اَصِیْلًا ۝۱۰

۱۰۔ تاں جو تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے اوندی مدد کرو تے اوندی عزت کرو تے ڈینہہ رات اوندی تسبیح کرو۔

اِنَّ الَّذِیْنَ یُبَایِعُوْنَكَ اِنَّمَا یُبَایِعُوْنَ اللّٰهَؕ یَدُ اللّٰهِ فَوْقَ اَیْدِیْهِمْۚ فَمَنْ نَّكَثَ فَاِنَّمَا یَنْكُثُ عَلٰى نَفْسِهٖۚ وَ مَنْ اَوْفٰى بِمَا عٰهَدَ عَلَیْهُ اللّٰهَ فَسَیُؤْتِیْهِ اَجْرًا عَظِیْمًا۠ ۝۱۱

۱۱۔ بے شک جیرھے تیڈی بیعت کریندن او اللہ دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دے ہتھ تے ہے جیرھا وعدہ ترڑیسی اوندا گناہ ہونکوں تھیسی تے جیرھا وعدہ پورا کریسی جو اوں خدا نال کیتے اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

سَیَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلَّفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَغَلَتْنَاۤ اَمْوَالُنَا وَ اَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَاۚ یَقُوْلُوْنَ بِاَلْسِنَتِهِمْ مَّا لَیْسَ فِیْ قُلُوْبِهِمْؕ قُلْ فَمَنْ یَّمْلِكُ لَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَیْــٴًـا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًاؕ بَلْ كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرًا ۝۱۲

۱۲۔ تیکوں پچھو رہݨ والے بدو ضرور آکھسن اساں اپݨے مال تے ٹبّر وچ رُدھیئے رہ گئے ہیں توں ساڈے کیتے بخشش منگ او اپݨے زبانیں نال آہدن جو انہیں دے دلیں وچ نئیں ہے اللہ تہاکوں نقصان ڈیوݨ دا ارادہ کرے یا فائدہ پچاوݨ دا ارادہ کرے تے اوندے مقابلے وچ کون کجھ کر سگدے اصل اللہ تہاڈے عملیں کنیں با خبر ہے۔

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَّنْقَلِبَ الرَّسُوْلُ وَ الْمُؤْمِنُوْنَ اِلٰۤى اَهْلِیْهِمْ اَبَدًا وَّ زُیِّنَ ذٰلِكَ فِیْ قُلُوْبِكُمْ وَ ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖۚ وَ كُنْتُمْ قَوْمًۢا بُوْرًا ۝۱۳

۱۳۔ اصل تساں خیال کیتے جو رسول تے مومن اصلو کڈاہیں اپݨے بالیں دو تے ٹبّر دو نہ ولسن اے خیال تہاڈے دل وچ سوہݨا کر ڈِتا گیا ہا تے تساں گندہ خیال کیتے تے تساں ہلاک تھیوݨ والی قوم

ہا وے۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ فَاِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَعِيْرًا ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں منیندا تے بے شک اساں کافریں کیتے بھڑکݨ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ يَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَاۗءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ہے جنیکوں چاہندے بخشیندے تے جنیکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

سَيَقُوْلُ الْمُخَلَّفُوْنَ اِذَا انْطَلَقْتُمْ اِلٰى مَغَانِمَ لِتَاْخُذُوْهَا ذَرُوْنَا نَتَّبِعْكُمْ ۚ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّبَدِّلُوْا كَلٰمَ اللّٰهِ ۭ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُوْنَا كَذٰلِكُمْ قَالَ اللّٰهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَسَيَقُوْلُوْنَ بَلْ تَحْسُدُوْنَنَا ۭ بَلْ كَانُوْا لَا يَفْقَهُوْنَ اِلَّا قَلِيْلًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ پچھو رہݨ والے ضرور آکھسن اوں ویلھے جیلھے تساں مال غنیمت کٹھا کرݨ کیتے ویسو جو ساکوں نال وڃݨ دی اجازت ڈیو او چاہندن جو اللہ دے کلام کوں بدل ڈیون توں آکھ تساں اصلو ساڈے پچھو نہ ٹُرو ایہو اللہ دا فیصلہ ہے او آکھسن اصل تساں حسد کریندے ہو او گال اصلو سمجھدے نہیں۔

قُلْ لِّلْمُخَلَّفِيْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ سَتُدْعَوْنَ اِلٰى قَوْمٍ اُولِيْ بَاْسٍ شَدِيْدٍ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں پچھو رہݨ والے عربیں کوں آکھ تہاکوں اوں قوم دے مقابلے کیتے سڈیا ویسی جیرھی ڈاڈھی جنگ کرݨ والی ہے تساں انہیں نال جنگ کریسو یا او مسلمان تھی ویسن جے تساں اطاعت کرو اللہ تہاکوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تساں پھر ویسو جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہاوے تے او تہاکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈیسی۔

لَيْسَ عَلَى الْاَعْمٰى حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْاَعْرَجِ حَرَجٌ وَّلَا عَلَى الْمَرِيْضِ حَرَجٌ ۭ وَمَنْ يُّطِعِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ يُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کریسی اللہ اونکوں بہشت وچ گھلیسی جنیدے وچ نہراں وہندیاں پین تے جیرھا منہ پھریسی او اونکوں ڈکھ ڈیوݨ والا عذاب ڈیسی۔

لَقَدْ رَضِيَ اللّٰهُ عَنِ الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ يُبَايِعُوْنَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِيْ قُلُوْبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّكِيْنَةَ عَلَيْهِمْ وَاَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيْبًا ﴿١٩﴾

۱۹۔ اللہ مومنیں تے اوں ویلھے بہوں خوش تھئے جیلھے او وݨ دے تلّے تیڈی بیعت کریندے پئے ہن اونکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ لگ گئے اللہ انہیں تے سکون لہائے تے انہیں کوں کولو دی فتح ڈِتی اِس۔

وَّمَغَانِمَ كَثِيْرَةً يَّاْخُذُوْنَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا حَكِيْمًا ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے بہوں سارا مالِ غنیمت جیرھا او گھندے پئن تے اللہ غالب تے سیاݨا ہِے۔

وَعَدَكُمُ اللّٰهُ مَغَانِمَ كَثِيْرَةً تَاْخُذُوْنَهَا فَعَجَّلَ لَكُمْ هٰذِهٖ وَكَفَّ اَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ ۚ وَلِتَكُوْنَ اٰيَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿٢١﴾

۲۱۔ اللہ تہاڈے کیتے بہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں تساں گھنسو، اے مال اوں تہاکوں تکھیں ڈے ڈِتے تے لوکیں دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنیں کیتے نشان بݨے تے تہاکوں سدھے راہ دو نیوے۔

وَّاُخْرٰى لَمْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهَا قَدْ اَحَاطَ اللّٰهُ بِهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرًا ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے ڈوجھی گال جنیدی تہاکوں طاقت نہ ہائی اللہ سیئیں اوندا فیصلہ کر ڈِتے تے اللہ ہر شئے تے قادر۔

وَلَوْ قٰتَلَكُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوَلَّوُا الْاَدْبَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُوْنَ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿٢٣﴾

۲۳۔ جے کافر تہاڈے نال جنگ کرن تے اوکنڈ ولا کے ٹُر ویسن تے ول انہیں کوں نہ سنگتی ملسی تے نہ کوئی مددگار

سُنَّةَ اللّٰهِ الَّتِيْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚۖ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللّٰهِ تَبْدِيْلًا ﴿٢٣﴾

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی ہِے تے توں اللہ دی سنت کوں وٹیا ہویا نہ ڈیکھسیں۔

وَهُوَ الَّذِيْ كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرًا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ او ہوِے جیں اونہیں دے ہتھ تساں کنیں تے تہاڈے ہتھ انہیں کنیں نہاڈے انہیں دے غالب آوݨ دے بعد مکہ وِچ روک ڈِتے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈیہدا کھڑے۔

هُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيَ مَعْكُوْفًا اَنْ يَّبْلُغَ مَحِلَّهٗ ؕ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُوْنَ وَنِسَآءٌ مُّؤْمِنٰتٌ لَّمْ تَعْلَمُوْهُمْ اَنْ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافرن تے تہاکوں مسجد حرام کنیں رُکیندن تے وقف قربانی کنیں دی رُکیندن جو او اپݨی اصل جا تیں پُج سگے تے جے کجھ مومن مرد تے

تَطَـُٔوۡهُمۡ فَتُصِيۡبَكُمۡ مِّنۡهُمۡ مَّعَرَّةٌۢ بِغَيۡرِ عِلۡمٍ ۚ لِيُدۡخِلَ اللّٰهُ فِىۡ رَحۡمَتِهٖ مَنۡ يَّشَآءُ ۚ لَوۡ تَزَيَّلُوۡا لَعَذَّبۡنَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مِنۡهُمۡ عَذَابًا اَلِيۡمًا ۝۲۵

مومن عورتاں نہ ہوُن ہا تہاکوں جنہیں دا پتہ نہ ہا جے اے ڈر نہ ہوُوے ہا تے تہاڈے ہتے غیب لگسی علم دے بغیر) تے اساں تہاکوں لڑن ڈیوں ہا) تاں جو اللہ جینکوں چاہندے اپنی رحمت دچ داخل کرے تے جے اوڈے اوڈے تھی ونجن ہا تے اساں انہیں وچوں کافریں کو ڈکھ ڈیسوں۔

اِذۡ جَعَلَ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا فِىۡ قُلُوۡبِهِمُ الۡحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الۡجَاهِلِيَّةِ فَاَنۡزَلَ اللّٰهُ سَكِيۡنَتَهٗ عَلٰى رَسُوۡلِهٖ وَ عَلَى الۡمُؤۡمِنِيۡنَ وَ اَلۡزَمَهُمۡ كَلِمَةَ التَّقۡوٰى وَكَانُوۡۤا اَحَقَّ بِهَا وَ اَهۡلَهَا ؕ وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَىۡءٍ عَلِيۡمًا ۝۲۶ ع

۲۷۔ جیلھے کافریں اپنڑیں دلیں وچ جہولت آلی وٹپ کرنڑ والی روح پیدا کیتی تے اللہ سئیں اپنڑے رسول تے تے مومنیں تے آرام لہا یا تے تقویٰ تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں دا تے انہیں دے ٹبر دا حق ہا تے اللہ سئیں ہر شئے کوں بہوں جاندے۔

لَقَدۡ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُوۡلَهُ الرُّءۡيَا بِالۡحَـقِّ ۚ لَتَدۡخُلُنَّ الۡمَسۡجِدَ الۡحَـرَامَ اِنۡ شَآءَ اللّٰهُ اٰمِنِيۡنَ ۙ مُحَلِّقِيۡنَ رُءُوۡسَكُمۡ وَمُقَصِّرِيۡنَ ۙ لَا تَخَافُوۡنَ ؕ فَعَلِمَ مَا لَمۡ تَعۡلَمُوۡا فَجَعَلَ مِنۡ دُوۡنِ ذٰلِكَ فَتۡحًا قَرِيۡبًا ۝۲۷

۲۸۔ اللہ سئیں اپنڑے رسول دی رؤیا کوں سچا کر ڈتا جو تساں مسجد حرام وچ پہسو جے اللہ چاہے امن نال سریں دے وال مُنا کے تے چھوٹے کرا کے۔ تساں ڈرسو نہ نئے ادنکوں پتہ ہے جو تساں نہ جاندے ہا وے تے ایندے سوا ہک نزدیکی فتح رکھیس۔

هُوَ الَّذِىۡۤ اَرۡسَلَ رَسُوۡلَهٗ بِالۡهُدٰى وَدِيۡنِ الۡحَـقِّ لِيُظۡهِرَهٗ عَلَى الدِّيۡنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيۡدًا ؕ ۝۲۸

۲۹۔ اوہو ہے جئیں اپنڑے رسول کوں ہدایت تے دینِ حق نال بھیجے تاں جو اونکوں سارے دینیں تے غالب کرے تے اللہ کافی گواہ۔

مُحَمَّدٌ رَّسُوۡلُ اللّٰهِ ؕ وَالَّذِيۡنَ مَعَهٗۤ اَشِدَّآءُ عَلَى الۡكُفَّارِ رُحَمَآءُ بَيۡنَهُمۡ تَرٰٮهُمۡ رُكَّعًا سُجَّدًا يَّبۡتَغُوۡنَ فَضۡلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضۡوَانًا سِيۡمَاهُمۡ فِىۡ وُجُوۡهِهِمۡ مِّنۡ اَثَرِ السُّجُوۡدِ ؕ ذٰلِكَ مَثَلُهُمۡ فِى التَّوۡرٰٮةِ ۛ ۖۚ وَمَثَلُهُمۡ فِى الۡاِنۡجِيۡلِ ۛۚ كَزَرۡعٍ اَخۡرَجَ شَطْــَٔهٗ فَاٰزَرَهٗ فَاسۡتَغۡلَظَ

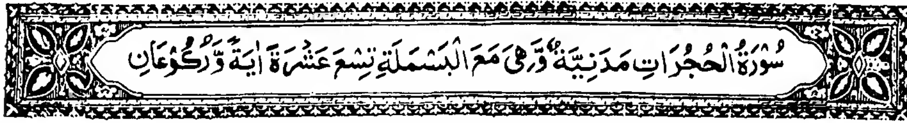
مالقفه عند الشافعی

۳۰۔ محمد اللہ دے رسول ہن تے جیہڑے اوندے نال ہن او کافریں دے مقابلے وچ سخت تے آپت وچ مہربان ہن توں انہیں کوں ڈیکھسیں رکوع تے تے سجدے وچ او اللہ دا فضل تے اوندی خوشی گولیندن انہیں دے متھیں تے سجدیں دے

فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهٖ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ ۭ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّاَجْرًا عَظِيْمًا ۝۳۰

ع ۱۲

نشانین اسے توریت وچ انہیں دی مثال تے انجیل وچ مثال ہک رڑھ آلی کار جیرھی اپنی روئیدگی کڈھی او نکوں پکا کیتے سی تے او بہوں پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکڑی تھی گئی زمیندار کوں بہوں چنگی لگدی ہے تے کافرکوں ڈیندن تے اللہ مومنیں نال تے جیرھے نیک عمل کریندن انہیں نال بخشش تے وڈے اجر دا وعدہ کیتا ہوئے

سورۃ حجرات مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیتاں تے ۲ رکوع ن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا ں اللہ کے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ②

۲. اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے سامݨے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ بہوں سݨݨ والا تے جاݨݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْٓا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوْا لَهٗ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ③

۳. اے مومنو اپݨے الا نبی دے الا کنیں اچا نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آپت وچ الیندے ہو۔ ناں تاں تہاڈے عمل وچیج ویسن تے تہاکوں پتہ وی نہ لگسی۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَغُضُّوْنَ اَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ امْتَحَنَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ لِلتَّقْوٰى ۭ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ④

۴. بے شک جیرھے اللہ دے رسول دے کولھو اپݨے الا جھکے رکھیندن اللہ انہیں دے دلیں دے تقویٰ دا امتحان گھن چکئے انہیں کیتے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُنَادُوْنَكَ مِنْ وَّرَاۗءِ الْحُجُرٰتِ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ⑤

۵. بے شک جیرھے تیکوں کندھیں دے پچھوں سڈ مریندن انہیں وچو اکثر عقل نہیں کریندے۔

وَلَوْ اَنَّهُمْ صَبَرُوْا حَتّٰى تَخْرُجَ اِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ⑥

۶. تے جے او صبر کرن نتے توں آپ انہیں دو باہر وآویں تے انہیں کیتے چنگا ہے تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنْ جَاۗءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَاٍ فَتَبَيَّنُوْٓا اَنْ تُصِيْبُوْا قَوْمًۢا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوْا عَلٰي مَا فَعَلْتُمْ نٰدِمِيْنَ ⑦

۷. اے مومنو جے تساں کنیں فاسق کوئی خبر آنے تے پچھ گدھا کرو اے نہ تھیوے جو تساں کہیں قوم کیتے لاعلمی نال مصیبت بݨو تے ول اپݨے کمیں وی وجہ نال شرمندہ تھی ونجو۔

وَاعْلَمُوْٓا اَنَّ فِيْكُمْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ؕ لَوْ يُطِيْعُكُمْ فِيْ كَثِيْرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ حَبَّبَ اِلَيْكُمُ الْاِيْمَانَ وَزَيَّنَهٗ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَكَرَّهَ اِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ ۝۸

۸۔ ستے جاݨ گھنو جو تہاڈے وچ اللہ دا رسول ہے جے بہوں گالہیں وچ تہاڈا آکھݨ منے تے تہاکوں تکلیف تھیسی تے اصل اللہ تہاڈے کیتے ایمان پسند کیتے تے انیکوں تہاڈے دلیں وچ سونھا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ کوں پسند نسی کیتا ایجھے ہدایت پاوݨ والن۔

فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَنِعْمَةً ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ۝۹

۹۔ اللہ دا فضل تے اوندا احسان اللہ جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَاِنْ طَآئِفَتٰنِ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اقْتَتَلُوْا فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا ۚ فَاِنْ بَغَتْ اِحْدٰىهُمَا عَلَى الْاُخْرٰى فَقَاتِلُوا الَّتِيْ تَبْغِيْ حَتّٰى تَفِيْٓءَ اِلٰٓى اَمْرِ اللّٰهِ ۚ فَاِنْ فَآءَتْ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَاَقْسِطُوْا ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝۱۰

۱۰۔ تے جے مومنیں دے ڈو ٹولے بھڑ پوون انہیں ڈوناہیں وچ صلح کراؤ تے جے کوئی ہک بے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم نال بھڑو جے تیں او اللہ دے حکم دو ول آوے تے جے اول آوے تے انصاف نال انہیں دی صلح کراؤ تے انصاف کرو بے شک اللہ سئیں انصاف کرݨ والیں کوں چنگا جاݨدے۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوْا بَيْنَ اَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝۱۱ ع

۱۱۔ مومن تے بھرائن اپنے بھراویں وچ صلح کراؤ تے اللہ کنیں ڈرو تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا يَسْخَرْ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُوْنُوْا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَآءٌ مِّنْ نِّسَآءٍ عَسٰٓى اَنْ يَّكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ۚ وَلَا تَلْمِزُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوْا بِالْاَلْقَابِ ؕ بِئْسَ الِاسْمُ الْفُسُوْقُ بَعْدَ الْاِيْمَانِ ۚ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝۱۲

۱۲۔ اے مومنو کوئی قوم بی قوم تے نہ کھلے تھی سگدے جو او انہیں کنیں چنگے ہوون تے نہ تریمتیں بی تریمتیں تے کھلن تھی سگدے جو او انہیں کنیں چنگیاں ہوون تے ہک ڈوجھے کوں طعنے نہ ماریئے کرو تے ہک ڈوجھے دے ناں نہ وگاڑیئے کرو ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں بہوں گندہ ہے تے جیرھا توبہ نہ کریسی ایجھے لوک ظالمن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اجْتَنِبُوْا كَثِيْرًا مِّنَ الظَّنِّ ۫ اِنَّ

۱۳۔ اے مومنو بہوں سارے گمانیں کنیں بچو بے شک

بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَّلَا تَجَسَّسُوْا وَلَا يَغْتَبْ بَّعْضُكُمْ بَعْضًا ؕ اَيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيْهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوْهُ ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۲﴾

کجھ گمان گناہن تے جاسوسی نہ کرو تے کوئی ہے دے کنڈ پچھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اے پسند کریسی جو اپنے موئے بھرا دا ماس کھاوے تساں ناپسند کریسو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ توبہ قبول کرݨ والا تے مہربان۔

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوْا ؕ اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ اے لوکو بے شک اساں تہاکوں مرد تے عورت نال پیدا کیتے تے تہاڈے ٹولے تے قبیلے بݨائنسے تاں جو ہک ڈوجھے کوں سنجاݨ سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا او ہے جیرھا متقی ہے بے شک اللہ جاݨݨ والا تے باخبر۔

قَالَتِ الْاَعْرَابُ اٰمَنَّا ؕ قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ قُوْلُوْۤا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ ؕ وَاِنْ تُطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِتْكُمْ مِّنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ بدو آہدن اساں مَن گدھے توں آکھ تساں مومن نوے اصل آکھو اساں اسلام آندے تہاڈے دلیں وچ حالی ایمان کائنیں بیٹھا تے جے تساں اللہ تے اوندے رسول دا آکھݨ منیسو تے تہاڈے عمل اصلو نہ گھٹائے ولیسن بے شک اللہ بخشݨ والا تے مہربان۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجٰهَدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ مومن او ہن جیرھے اللہ تے اوندے رسول کوں منیندن ول شک نہیں کریندے تے اپݨے مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جہاد کریندن ایہے لوک سچے ہن۔

قُلْ اَتُعَلِّمُوْنَ اللّٰهَ بِدِيْنِكُمْ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ؕ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپݨا دین سکھلیندے ہو اللہ جاݨدے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر شئے کوں جاݨدے۔

يَمُنُّوْنَ عَلَيْكَ اَنْ اَسْلَمُوْا ؕ قُلْ لَّا تَمُنُّوْا عَلَيَّ اِسْلَامَكُمْ ۚ بَلِ اللّٰهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلْاِيْمَانِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ او اپݨے اسلام دا تیڈے اتے احسان لیندن توں آکھ میڈے اتے اپݨے اسلام دا احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تہاڈے اتے احسان

جو اوں تہاکوں ہدایت ڈتی ہِ ایمان کیتے ہے تساں سچے ہوے۔

إِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللّٰهُ بَصِيْرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٩﴾ ع

١٩ ۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے غیب کوں جاندے تے اللہ جو تساں کریندے ہِ اوںکوں ڈیہدا کھڑے۔

سُوْرَةُ قٓ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ ق مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۳ رکوعن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

قٓ ۚ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيْدِ ②

۲۔ قادرِ اللہ سیٹھ، قرآن مجید گواہ۔

بَلْ عَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ فَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيْبٌ ③

۳۔ اصل او حیران ہن جو انہیں دو ہک ڈراوݨ والا اناہیں وچوں آ گئے۔ کافریں آکھئے اے عجیب گال۔

ءَاِذَا مِتْنَا وَ كُنَّا تُرَابًا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌۢ بَعِيْدٌ ④

۴۔ کیا جیلھے اساں مر ویسوں تے مٹی تھی ویسوں اے ولݨ آلی گال عقل کنیں پریں لگدی ہے۔

قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ ۚ وَعِنْدَنَا كِتٰبٌ حَفِيْظٌ ⑤

۵۔ ساکوں پتہ ہے جو زمین انہیں وچوں گھٹیندی ہے تے اساں کنیں کتاب ہے جیرھی ہر گال محفوظ رکھیندی ہے۔

بَلْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِيْٓ اَمْرٍ مَّرِيْجٍ ⑥

۶۔ اصل انہیں سچ کوں جھٹلائے جیلھے او انہیں کنیں آ گئے تے او رلئے ملئے خیال وچ ہن۔

اَفَلَمْ يَنْظُرُوْٓا اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنٰهَا وَزَيَّنّٰهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوْجٍ ⑦

۷۔ کیا انہیں اپݨے اُتے آسمان کوں نہیں ڈٹھا اساں اونکوں کیویں بݨائے تے اونکوں سوہݨا کیتے تے اوندے وچ کوئی کھلی جا کاہنیں۔

وَالْاَرْضَ مَدَدْنٰهَا وَاَلْقَيْنَا فِيْهَا رَوَاسِيَ وَاَنْۢبَتْنَا فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍۢ بَهِيْجٍ ⑧

۸۔ زمین کوں اساں وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ بݨائے تے اوندے وچ ہر قسم دے سوہݨے جوڑے بݨائن۔

تَبْصِرَةً وَّذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيْبٍ ⑨

۹۔ ہر جھکݨ والے بندے کیتے نصیحت ایندے وچ تے نشان۔

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُّبٰرَكًا فَاَنْۢبَتْنَا بِهٖ جَنّٰتٍ وَّحَبَّ الْحَصِيْدِ ⑩

۱۰۔ تے اساں آسمان کنیں برکت آلا پاݨی لہائے تے اوندے نال باغ پیدا کیتے تے کپیجݨ والی رڑھ دے داݨے دی۔

وَ النَّخْلَ بٰسِقٰتٍ لَّهَا طَلْعٌ نَّضِيْدٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے اچیاں کھجیاں بنائن جنہیں دے گوشے ہک ڈو جھے دے اتے ہوندن۔

رِّزْقًا لِّلْعِبَادِ ۙ وَاَحْيَيْنَا بِهٖ بَلْدَةً مَّيْتًا ؕ كَذٰلِكَ الْخُرُوْجُ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ او بندیں کیتے رزق تے اوں پانی نال اساں بُر زمین کوں وسوں کریندے ہیں ایویں ولا جیندا تھیونڑ۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ وَّاَصْحٰبُ الرَّسِّ وَثَمُوْدُ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ انہیں کنیں پہلے نوح، کھوہ آلیں تے ثمود دی قوم جھٹلائے۔

وَعَادٌ وَّفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوْطٍ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھرانویں۔

وَّاَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ؕ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيْدِ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے جنگل آلیں تے تبع دی قوم دی ساریں رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ پورا تھئے۔

اَفَعَيِيْنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ ؕ بَلْ هُمْ فِيْ لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيْدٍ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ کیا اساں پہلی پیدائش کنیں تھک گئے ہیں۔ اصل او نویں سروں پیدا تھیونڑ دے وچ شک کریندے پئین۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهٗ ۚۖ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے اساں انسان کوں پیدا کیتے تے جاندے ہیں جو اوندا نفس وسوسے پیدا کریندے تے اساں اوندی شہ رگ دے وی کولھو ہیں۔

اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيٰنِ عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيْدٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ جیلھے ڈو نگران (فرشتے) کھبے تے سجے بیٹھن ڈیہدے پئین۔

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيْبٌ عَتِيْدٌ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ انسان کوئی وی گال نئیں کریندا تے اوندے نال ہک نگران تے محافظ ہوندے۔

وَجَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيْدُ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے موت دی بے ہوشی اوسی اے سچ ایہا ہائی جیئں کنیں توں درکلا ہانویں۔

وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ ؕ ذٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيْدِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ دھوتوں وجایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔

وَجَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِقٌ وَّشَهِيْدٌ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ ہر جان آدسی اوندے نال ہک ہکلنڑ آلا تے ہک گواہ ہوسی۔

لَقَدْ كُنْتَ فِيْ غَفْلَةٍ مِّنْ هٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيْدٌ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ توں غفلت وچ ہانویں ایں گال کنیں اساں تیڈا پردہ ہٹائے اَج تیڈی نظر تکھی ہے۔

وَقَالَ قَرِيْنُهٗ هٰذَا مَا لَدَيَّ عَتِيْدٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنیں تیار۔

اَلْقِيَا فِيْ جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيْدٍ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تساں ڈوہیں ہر کافر تے حد کنیں ودھݨ والے کوں دوزخ وچ سٹو۔

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيْبٍ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ ایویں چنگائی کنیں بہوں ہٹکݨ والے تے حد کنیں ودھݨ والے تے شک پواوݨ والے کوں وی

الَّذِيْ جَعَلَ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ فَاَلْقِيٰهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيْدِ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ جیں اللہ دے نال بیا معبود بݨا گدھے انہیں کوں سخت عذاب وچ سٹو۔

قَالَ قَرِيْنُهٗ رَبَّنَا مَآ اَطْغَيْتُهٗ وَلٰكِنْ كَانَ فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں اینکوں منہ زور نہ بݨایا ہا اے آپ پرلے درجے دی گمراہی وچ ہا۔

قَالَ لَا تَخْتَصِمُوْا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ اِلَيْكُمْ بِالْوَعِيْدِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اللہ آکھسی میڈے سامݨے نہ بھڑو میں پہلے تہاڈو عذاب دی خبر پٹھی ہائی۔

مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَآ اَنَا بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيْدِ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ میڈے سامݨے گال وٹیندی نہیں تے میں بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریندا۔

يَوْمَ نَقُوْلُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَاْتِ وَتَقُوْلُ هَلْ مِنْ مَّزِيْدٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ جڈاں اساں دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھر ونج گئیں او آکھسی بی کئی شئے ہے۔

وَاُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِيْنَ غَيْرَ بَعِيْدٍ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کر ڈتی ویسی۔

هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِكُلِّ اَوَّابٍ حَفِيْظٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اے جنت ہر جھکݨ والے تے خبرلیت دے کیتے ہے جیندا تہاڈے نال وعدہ ہا۔

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَآءَ بِقَلْبٍ مُّنِيْبٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ جیرھا اݨ ڈٹھے رحمٰن خدا کنیں ڈرسی تے اللہ دو جھکݨ والے دل نال اَوسی۔

اِۨدْخُلُوْهَا بِسَلٰمٍ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُوْدِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تساں جنت وچ سلامتی نال پیہہ ونجو اے ہمیشہ رہݨ دا ڈینہہ۔

لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ فِيْهَا وَ لَدَيْنَا مَزِيْدٌ ﴿٣٥﴾

٣٦۔ اوندے وچ جو او چاہسن ملسی تے اساں کنیں بیا ودھ وی ہے۔

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ اَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوْا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّحِيْصٍ ﴿٣٦﴾

٣٧۔ تے انہیں کنیں پہلے اساں کئے تلاؤ ستیاں ہلاک کیتن انہیں دی پکڑ وی تکڑی ہائی تے او ملک دے ہر گوشے وچ ریجھن کیتے ، کھڈیں کھٹی پئے ہن ہن کوئی بچن دی جا ہے؟

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى لِمَنْ كَانَ لَهٗ قَلْبٌ اَوْ اَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيْدٌ ﴿٣٧﴾

٣٨۔ بے شک ایندے وچ دل آلے کیتے نصیحت تے جیرھا کن لیندے تے غور کریندے تے ڈیہدے اوندے کیتے وی نصیحت۔

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ۖ وَّمَا مَسَّنَا مِنْ لُّغُوْبٍ ﴿٣٨﴾

٣٩۔ تے اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ چھی دوریں وچ پیدا کیتے تے ساکوں تھکیٹرا نہیں تھیا۔

فَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوْعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلَ الْغُرُوْبِ ﴿٣٩﴾

٤٠۔ جو او آہدن اوندے تے توں صبر کر تے اپنے رب دی صفتیں نال تسبیح کر ، سجھ نکلن کنیں پہلے تے لہن کنیں وی پہلے۔

وَ مِنَ الَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَ اَدْبَارَ السُّجُوْدِ ﴿٤٠﴾

٤١۔ تے رات کوں وی اوندی تسبیح کر تے ہر عبادت دے چھیکڑ وچ وی.

وَ اسْتَمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيْبٍ ﴿٤١﴾

٤٢۔ تے سن جڈاں ہک سڈن والا کولھو کنیں سڈیسی

يَّوْمَ يَسْمَعُوْنَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ۗ ذٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوْجِ ﴿٤٢﴾

٤٣۔ تے جڈاں او حق آون والے عذاب دا شور سنسن اے جیندا تھیون دا ڈینہہ ہوسی.

اِنَّا نَحْنُ نُحْيٖ وَنُمِيْتُ وَاِلَيْنَا الْمَصِيْرُ ﴿٤٣﴾

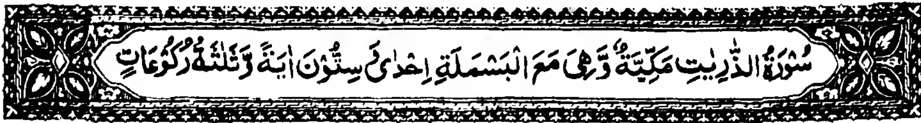
٤٤۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں تے ساڈو ولٹے۔

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْاَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۗ ذٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيْرٌ ﴿٤٤﴾

٤٥۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ ویسی تے او جلدی نکلسن اے حشر ساڈے کیتے سوکھا ہے۔

نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَا يَقُوْلُوْنَ وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ ۚ فَذَكِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ يَّخَافُ وَعِيْدِ ﴿٤٥﴾ ع

٤٦۔ اساں جاندے ہیں جو او آہدن تے توں انہیں تے جابر نوھیں توں محض اونکوں قرآن نال نصیحت کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

سورۃ ذاریات مکی ہے تے بسم اللہ نال اینہیاں ۶۱ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان، ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

وَالذّٰرِيٰتِ ذَرْوًا ②
۲۔ او ہوائیں گواہ ہن جیڑھیاں جھڑ اڈاری ودین۔

فَالْحٰمِلٰتِ وِقْرًا ③
۳۔ تے مینہ دا بار چیندن۔

فَالْجٰرِيٰتِ يُسْرًا ④
۴۔ تے ہولے ہولے ٹُر دین۔

فَالْمُقَسِّمٰتِ اَمْرًا ⑤
۵۔ تے ساڈے حکم ونڈیندن۔

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَصَادِقٌ ⑥
۶۔ جیڑھا تہاڈے نال وعدہ کیتا گئے او سچا ہے۔

وَّاِنَّ الدِّيْنَ لَوَاقِعٌ ⑦
۷۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْحُبُكِ ⑧
۸۔ تے آسمان پٹش جیڑھا رستیں آلا ہے۔

اِنَّكُمْ لَفِيْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
۹۔ بے شک تساں اختلاف وچ ہوے۔

يُّؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ اُفِكَ ⑩
اوندے نال او شخص پھیریا ویندے جیندے کیتے حکم تھیندے۔

قُتِلَ الْخَرّٰصُوْنَ ⑪
۱۱۔ اٹکلاں کرݨ والے ہلاک تھی گئے۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ غَمْرَةٍ سَاهُوْنَ ⑫
۱۲۔ جیڑھے غفلت وچ بھلئے پین۔

يَسْـَٔلُوْنَ اَيَّانَ يَوْمُ الدِّيْنِ ⑬
۱۳۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہہ کڈݨ۔

يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُفْتَنُوْنَ ⑭
۱۴۔ جڈاں او بھاتے ازمائے ولسن۔

ذُوْقُوْا فِتْنَتَكُمْ ۭ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَسْتَعْجِلُوْنَ ⑮
۱۵۔ چکھو اپݨے عذاب کوں جیڑھا ہے جیڑھا تساں جلدی منگدے ہاوے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّعُيُوْنٍ ⑯
۱۶۔ بے شک متقی بہشت تے چشمیں وچ ہوسن۔

اٰخِذِيْنَ مَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ ۭ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُحْسِنِيْنَ ⑰
۱۷۔ جو انہیں دا رب انہیں کوں ڈیسی اوہو گھنسن۔ بیشک او ایں کنیں پہلے چنگے کم کریندے ہن۔

كَانُوْا قَلِيْلًا مِّنَ الَّيْلِ مَا يَهْجَعُوْنَ ⑱
۱۸۔ تے رات کوں بہوں گھٹ سمدے ہن۔

وَبِالْاَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُوْنَ ۝۱۹

۱۹۔ تے ڈینہہ کوں بخشش منگدے ہن۔

وَفِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ۝۲۰

۲۰۔ تے انہیں دے مال وچ منگݨ تے نہ منگݨ والے دا حق ہا۔

وَفِي الْاَرْضِ اٰيٰتٌ لِّلْمُوْقِنِيْنَ ۝۲۱

۲۱۔ تے زمین وچ یقین کرݨ والیں کیتے نشانین۔

وَفِيْٓ اَنْفُسِكُمْ ۭ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ۝۲۲

۲۲۔ تے تہاڈے اپݨے وجود وچ وی نشانین تساں ڈیہدے نوسے۔

وَفِي السَّمَآءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوْعَدُوْنَ ۝۲۳

۲۳۔ تے آسمان وچ تہاڈا رزق تے اوہی جیندا تہاڈے نال وعدہ ہا۔

فَوَرَبِّ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَآ اَنَّكُمْ تَنْطِقُوْنَ ۝۲۴

۲۴۔ آسمانیں تے زمین دے رب دی قسم بے شک او سچ جیویں تساں الیندے پئے ہو۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ ضَيْفِ اِبْرٰهِيْمَ الْمُكْرَمِيْنَ ۝۲۵

۲۵۔ کیا تئیں کنیں ابراہیم دے عزت دار مہمانیں دی گال پجی ہے۔

اِذْ دَخَلُوْا عَلَيْهِ فَقَالُوْا سَلٰمًا ۭ قَالَ سَلٰمٌ ۚ قَوْمٌ مُّنْكَرُوْنَ ۝۲۶

۲۶۔ جیلھے او اوں کنیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہووے اوں آکھئے سلامتی ہووے تساں اݨ سونہیں لوک ہوے۔

فَرَاغَ اِلٰٓى اَهْلِهٖ فَجَآءَ بِعِجْلٍ سَمِيْنٍ ۝۲۷

۲۷۔ ول او اپݨے گھر والیں دو چپ چپاتے آئے تے ہک بُھنا ہویا وچھا چا آئے۔

فَقَرَّبَهٗٓ اِلَيْهِمْ قَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ۝۲۸

۲۸۔ انہیں دے کولھو کیتے سی تے آکھئے سی کیا تساں کھندے نوّسے۔

فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيْفَةً ۭ قَالُوْا لَا تَخَفْ ۭ وَبَشَّرُوْهُ بِغُلٰمٍ عَلِيْمٍ ۝۲۹

۲۹۔ انہیں کنیں ڈر محسوس کیتے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈر تے انہیں اوں کوں ہک عالم پُتر دی خوش خبری ڈتی۔

فَاَقْبَلَتِ امْرَاَتُهٗ فِيْ صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوْزٌ عَقِيْمٌ ۝۳۰

۳۰۔ اوندی زال آئی شرمیندی پئی ہائی اپݨے منہ تے چاٹاں مارن پئے گئی تے آکھیس میں بڈھی تے سنڈھ تریمت ہاں۔

قَالُوْا كَذٰلِكِ ۙ قَالَ رَبُّكِ ۭ اِنَّهٗ هُوَ الْحَكِيْمُ الْعَلِيْمُ ۝۳۱

۳۱۔ انہیں آکھئے ایویں ہے تیڈے رب آکھئے اے تھیسی تے بے شک او بہوں سیاݨا تے

نہوں جانڑ والا ہے۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ اَيُّهَا الْمُرْسَلُوْنَ ﴿۳۱﴾
۳۲۔ اوں آکھئے تہاڈا کیا کم اے قاصدو۔

قَالُوْٓا اِنَّآ اُرْسِلْنَآ اِلٰى قَوْمٍ مُّجْرِمِيْنَ ﴿۳۲﴾
۳۳۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹھے گئے ہیں۔

لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّنْ طِيْنٍ ﴿۳۳﴾
۳۴۔ تاں جو اساں انہیں تے رسنی مٹی دے ڈیلھ سٹوں۔

مُّسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِيْنَ ﴿۳۴﴾
۳۵۔ انہیں ڈیلھیں تے تیڈے رب نے حد کنیں ودھنڑ والی قوم کیتے نشان لائے ہوئن۔

فَاَخْرَجْنَا مَنْ كَانَ فِيْهَا مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۳۵﴾
۳۶۔ تے اساں اوندے وچو مومنیں کوں کڈھ کڈھا۔

فَمَا وَجَدْنَا فِيْهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿۳۶﴾
۳۷۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا بیا کوئی گھر نہیں ملیا۔

وَتَرَكْنَا فِيْهَآ اٰيَةً لِّلَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ الْعَذَابَ الْاَلِيْمَ ﴿۳۷﴾
۳۸۔ تے اساں اوندے وچ انہیں لوکیں کیتے نشان چھوڑ ڈتے جیڑھے ڈکھ ڈیونڑ والے عذاب کنیں ڈردن۔

وَفِيْ مُوْسٰٓى اِذْ اَرْسَلْنٰهُ اِلٰى فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۸﴾
۳۹۔ تے موسیٰ وچ نشان ہن جیلھے اساں اونکوں کھلی کھلی دلیل ڈے کے فرعون دو بھیجئے۔

فَتَوَلّٰى بِرُكْنِهٖ وَقَالَ سٰحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿۳۹﴾
۴۰۔ او کنڈ ولا کے اپنڑے مُتیں دو ٹر گیا تے آکھیس اے جادوگر تے پاگل۔

فَاَخَذْنٰهُ وَجُنُوْدَهٗ فَنَبَذْنٰهُمْ فِى الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿۴۰﴾
۴۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ گِدھا تے انہیں کوں سمندر وچ سٹ گھتیا تے اَج تئیں او ملام تھیندا پئے۔

وَفِيْ عَادٍ اِذْ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيْحَ الْعَقِيْمَ ﴿۴۱﴾
۴۲۔ تے عاد وچ نشان ہن جیلھے اساں انہیں تے ڈاڈھی اندھاری گھولی ہائی۔

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلَّا جَعَلَتْهُ كَالرَّمِيْمِ ﴿۴۲﴾
۴۳۔ او جیرھی شئے تے اندی ہائی اوں کوں محض گلی ہوئی ہڈیں آلی کار کر ڈیندی ہائی۔

وَفِيْ ثَمُوْدَ اِذْ قِيْلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوْا
۴۴۔ تے ثمود وچ وی نشان ہن جیلھے انہیں کوں

حَتّٰى حِيْنٍ ﴿۴۴﴾

آکھیا گیا ہا جو ہک مدت تئیں فائدہ

فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَاَخَذَتْهُمُ الصّٰعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے انہیں اپنڑے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہدیں ڈہدیں ہک عذاب آپکڑیا۔

فَمَا اسْتَطَاعُوْا مِنْ قِيَامٍ وَّمَا كَانُوْا مُنْتَصِرِيْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ او نہ کھڑے تھی سگدے ہن تے نہ او مدد گھن سگدے ہن۔

وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ۖ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا فٰسِقِيْنَ ﴿۴۷﴾ ع ۲

۴۷۔ تے ایں کنیں پہلے نوح دی قوم وی ہائی او وی نافرمان قوم ہن۔

وَالسَّمَآءَ بَنَيْنٰهَا بِاَيْىدٍ وَّاِنَّا لَمُوْسِعُوْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے اساں آسمان کوں اپنڑے ہتھیں نال بنڑائے تے اساں بہوں ودھاونڑ دی طاقت رکھیندے ہیں۔

وَالْاَرْضَ فَرَشْنٰهَا فَنِعْمَ الْمٰهِدُوْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اساں بہوں چنگے وچھاونڑ والے ہیں۔

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے ہر شئے دے اساں جوڑے بنڑائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔

فَفِرُّوْٓا اِلَى اللّٰهِ ۖ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تساں اللہ دو درکو بے شک میں اوندے ولوں تہاکوں کھلا کھلا ہوشیار کرنڑ والا ہاں۔

وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ ۖ اِنِّيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے اللہ دے نال کہیں بے کوں معبود نہ بنڑاؤ بے شک میں تہاکوں کھلا کھلا ڈراونڑ والا ہاں۔

كَذٰلِكَ مَآ اَتَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا قَالُوْا سَاحِرٌ اَوْ مَجْنُوْنٌ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ ایویں انہیں کنیں پہلے جڈاں رسول آئے انہیں آکھئے اے تے محض جادوگر تے پاگل۔

اَتَوَاصَوْا بِهٖ ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ انہیں ہک ڈو جہے کوں وصیت کیتی ہوئی ہے اصل او ہن وی منہ زور لوک۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَآ اَنْتَ بِمَلُوْمٍ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ توں انہیں کنیں کنڈ ولا گھن، تیکوں ملامت نہ کیتا ویسی۔

وَذَكِّرْ فَاِنَّ الذِّكْرٰى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنیں کوں فائدہ ڈیندی ہے۔

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْاِنْسَ اِلَّا لِيَعْبُدُوْنِ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے میں جنیں تے انسانیں کوں محض ات گالھوں پیدا کیتے جو او میڈی عبادت کرن۔

مَآ اُرِيْدُ مِنْهُمْ مِّنْ رِّزْقٍ وَّمَآ اُرِيْدُ اَنْ يُّطْعِمُوْنِ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ میں انہیں کنیں روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا جو او میکوں روٹی کھواون۔

اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِيْنُ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیوݨ والا تے زبردست طاقت والا ہے۔

فَاِنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ذَنُوْبًا مِّثْلَ ذَنُوْبِ اَصْحٰبِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنِ ﴿۵۹﴾

۶۰۔ بے شک ظالمیں دے اوہیں گناہ ہن جیویں انہیں دے سائھیں کیتے ہن او جلدی نہ کرن۔

فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ يَّوْمِهِمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ کافریں کیتے اوں ڈینہہ ہلاکت جیرھے ڈینہہ دا انہیں نال وعدہ کیتا ویندا ہا۔

سُوْرَةُ الطُّوْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ طور مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۰ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالطُّوْرِ ②
۲۔ طور گواہ۔

وَكِتٰبٍ مَّسْطُوْرٍ ③
۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔

فِيْ رَقٍّ مَّنْشُوْرٍ ④
۴۔ جیڑھی کھلڑیئے کاغذیں تے لکھی ہوئی ہے۔

وَّالْبَيْتِ الْمَعْمُوْرِ ⑤
۵۔ تے ہمیشہ آباد رہݨ والا خانہ کعبہ گواہ۔

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوْعِ ⑥
۶۔ تے اُچی رہݨ والی چھت گواہ۔

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُوْرِ ⑦
۷۔ تے چھولیاں مارݨ والا سمندر گواہ۔

اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧
۸۔ بے شک تیڈے رب دا عذاب ضرور اوسی۔

مَّا لَهٗ مِنْ دَافِعٍ ⑨
۹۔ اونکوں کوئی ہٹا نہیں سگدا۔

يَّوْمَ تَمُوْرُ السَّمَآءُ مَوْرًا ⑩
۱۰۔ جڈاں بدل جوش وچ ہوسی۔

وَّتَسِيْرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪
۱۱۔ تے پہاڑ ٹر پوسن۔

فَوَيْلٌ يَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ⑫
۱۲۔ تے اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے ہلاکت۔

الَّذِيْنَ هُمْ فِيْ خَوْضٍ يَّلْعَبُوْنَ ⑬
۱۳۔ جیڑھے اپݨی بے ہودگی وچ کھیڈ دے پئے ہن۔

يَوْمَ يُدَعُّوْنَ اِلٰى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًّا ⑭
۱۴۔ جیلے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے نیتا ویسی۔

هٰذِهِ النَّارُ الَّتِيْ كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُوْنَ ⑮
۱۵۔ اے او بھا ہے جیندا تساں انکار کریندے ہاوے۔

اَفَسِحْرٌ هٰذَآ اَمْ اَنْتُمْ لَا تُبْصِرُوْنَ ⑯
۱۶۔ کیا اے جادو ہے یا تہاکوں کئی شئے ڈسدی نئیں۔

اِصْلَوْهَا فَاصْبِرُوْٓا اَوْ لَا تَصْبِرُوْا سَوَآءٌ عَلَيْكُمْ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ⑰
۱۷۔ ایندے وچ پہہ ونجو صبر کرو یا نہ صبر کرو تہاڈے کیتے ہکا گال تہاکوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویندا پئے۔

اِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَعِيْمٍ ⑱
۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نعمتیں وچ ہوسن۔

فٰكِهِيْنَ بِمَآ اٰتٰىهُمْ رَبُّهُمْ ۚ وَوَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيْمِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی او اوندے تے خوش ہوسن تے انہیں دا رب انہیں کوں دوزخ دے عذاب کنیں بچیسی۔

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓـًٔۢا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۙ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڈے عملیں دی وجہ نال بابرکت۔

مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى سُرُرٍ مَّصْفُوْفَةٍ ۚ وَزَوَّجْنٰهُمْ بِحُوْرٍ عِيْنٍ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ او قطاریں وچ دِچھے ہوئے بہانچیں تے وہانے رکھ کے بیٹھے ہوسن تے وڈی وڈی اکھیں آلیاں تریمتیں انہیں دے اساں جوڑے بنیسوں۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِاِيْمَانٍ اَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَآ اَلَتْنٰهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ ۭ كُلُّ امْرِیٍٔۢ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے انہیں دی اولاد وی ایمان وچ انہیں دے پچھوں ٹری ہے اساں انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیسوں تے انہیں دے عملیں وچوں ذرا دی گھٹ نہ کریسوں ہر شخص اپنے عملیں دے بدلے وچ گانڈھے ہے۔

وَاَمْدَدْنٰهُمْ بِفَاكِهَةٍ وَّلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے اساں انہیں کوں جو او چاہسن میوے تے گوشت ڈیسوں۔

يَتَنَازَعُوْنَ فِيْهَا كَاْسًا لَّا لَغْوٌ فِيْهَا وَلَا تَاْثِيْمٌ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ او اتھاں اینجھے پیالیں کیتے بھڑسن جنیدے نتیجے وچ نہ بکواس ہوسی تے نہ گناہ ہوسی۔

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھار و چکر مریسن ایویں لگسن جیویں او پردیں وچ ویلیٹے ہوئے موتی ہن۔

وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَاۗءَلُوْنَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے او ہک ڈو دے جے دو منہ کر کے پچھسن۔

قَالُوْٓا اِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِيْٓ اَهْلِنَا مُشْفِقِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ آکھسن بے شک اساں پہلے وی اپنے ٹبر دے انجام کنیں ڈردے ہاسے۔

فَمَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَوَقٰىنَا عَذَابَ السَّمُوْمِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اللہ سیئں ساڈے اتے احسان لائے اوں ساکوں تتی لوار دے عذاب کنیں بچا گھدے۔

اِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوْهُ ۭ اِنَّهٗ هُوَ

۲۹۔ بے شک اساں ایں کنیں پہلے اونکوں سڈیندے

الْبَرُّ الرَّحِيْمُ ﴿۲۸﴾

ہاسے بے شک او نیک سلوک کرݨ والا تے ہوں مہربان۔

فَذَكِّرْ فَمَآ اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَّلَا مَجْنُوْنٍ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپݨے رب دی نعمت نال نہ تے توں رملی ہویں تے نہ پاگل۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهٖ رَيْبَ الْمَنُوْنِ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ یا آہدن شاعر اساں ایندے کیتے زمانے دی تباہی دا بھالا گِدھی پئے ہیں۔

قُلْ تَرَبَّصُوْا فَاِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُتَرَبِّصِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنو بے شک میں تہاڈے نال بھالا گِدھی کھڑاں۔

اَمْ تَاْمُرُهُمْ اَحْلَامُهُمْ بِهٰذَآ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلاں انہیں کوں اے حکم ڈیندن یا او منہ زور قوم ہِن۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ تَقَوَّلَهٗ ۚ بَلْ لَّا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ کیا آہدن اوں آپو گال بݨائی ہے اصل او منیندے نیئں۔

فَلْيَاْتُوْا بِحَدِيْثٍ مِّثْلِهٖٓ اِنْ كَانُوْا صٰدِقِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ اوہو جئیں کوئی گال تے آنن جے او سچے ہن۔

اَمْ خُلِقُوْا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ اَمْ هُمُ الْخٰلِقُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیتا گئے یا کیا او پیدا کرݨ والن۔

اَمْ خَلَقُوا السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ ۚ بَلْ لَّا يُوْقِنُوْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ کیا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او یقین نہیں کریندے۔

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزَآئِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ کیا انہیں کنیں تیڈے رب دے خزانے ہن یا او داروغے ہن۔

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَّسْتَمِعُوْنَ فِيْهِ ۚ فَلْيَاْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ کیا انہیں کنیں پوڑی ہے جیندے نال او اللہ دیاں گالھیں سݨدن تے اوندے سݨݨ والا کوئی کھلی دلیل گھن آوے۔

اَمْ لَهُ الْبَنٰتُ وَلَكُمُ الْبَنُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڈے کیتے پُتر ن۔

اَمْ تَسْئَلُهُمْ اَجْرًا فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ کیا توں انہیں کنیں اجر منگدیں تے او چٹی دے بار تلے آئے پئین۔

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ کیا او غیب جاݨدن تے او لکھدے پئین۔

أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾

۴۲۔ کیا او تدبیر کرݨ چاہندن تے جیڑھے کافرن اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوین۔

أَمْ لَهُمْ إِلَٰهٌ غَيْرُ اللَّهِ ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

۴۳۔ کیا انہیں کیتے اللہ دے سوا کوئی معبود اے اللہ پاک ہِ جو او شرک کریندن۔

وَإِن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿٤٤﴾

۴۴۔ تے جے او آسمان کنیں کوئی ٹوٹا ڈھاندا ڈیکھن آہدن اے گھاٹا بدل ہِ۔

فَذَرْهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿٤٥﴾

۴۵۔ انہیں کوں چھوڑ ڈے تاں جو او مِلن اوں ڈینہہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (ڈر نال) بے ہوش کر ڈِتا ویسی۔

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٦﴾

۴۶۔ جڈاں انہیں دیاں تدبیراں کجھ وی کم نہ اوسن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَٰلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٧﴾

۴۷۔ تے بے شک ظالمیں کیتے عذاب اوں عذاب دے سوا وی ہِن تے اصل بہوں سارے لوک جاݨدے نیئں۔

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿٤٨﴾

۴۸۔ توں اپݨے رب دے حکم تے قائم رہ بے شک توں ساڈے اکھیں دے ساہمݨے ہویں تے توں جیلھے اُٹھیں اپݨے رب دی حمد دے نال نال تسبیح کر

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿٤٩﴾

ع ۲ ۔ ۴۹۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کرتے جیلھے تارے کنڈ ولاون اوں ویلھے دی تسبیح کر۔

سُوْرَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّ سِتُّوْنَ اٰيَةً وَّ ثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ نجم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ②

۲۔ او تارا گواہ جیلھے او تلے آدسی۔

مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوٰى ③

۳۔ تہاڈا ساتھی نہ بھلئے تے نہ گمراہ تھئے۔

وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوٰى ④

۴۔ تے اپݨی خواہش نال گالہیں نہیں کریندا۔

اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُّوْحٰى ⑤

۵۔ اسے وحی ہے جیرھی اوندو آئی ہے۔

عَلَّمَهٗ شَدِيْدُ الْقُوٰى ⑥

۶۔ اے اونکوں طاقت والے خدا سکھائے۔

ذُوْ مِرَّةٍ ۭ فَاسْتَوٰى ⑦

۷۔ ول ول طاقت ڈکھلیندے تے حکومت دے تخت تے بہہ گئے۔

وَهُوَ بِالْاُفُقِ الْاَعْلٰى ⑧

۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندا پئے۔

ثُمَّ دَنَا فَتَدَلّٰى ⑨

۹۔ ول او خدا دے کولہو تھیا تے خدا اوندے کولہو تھیا

فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ اَوْ اَدْنٰى ⑩

۱۰۔ تے او ڈو کمانیں دا وتر بݨ گئے یا ایں کنیں وی زیادہ کولہو تھئے۔

فَاَوْحٰٓى اِلٰى عَبْدِهٖ مَآ اَوْحٰى ⑪

۱۱۔ ول اوں اپݨے بندے دو وحی کیتی جیرھی کیتی۔

مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَاٰى ⑫

۱۲۔ اوندے دل جو ڈٹھے اوں کوڑ نہیں ماریا۔

اَفَتُمٰرُوْنَهٗ عَلٰى مَا يَرٰى ⑬

۱۳۔ کیا تساں اوندے ڈیکھݨ تے جھیڑا لیندے ہو۔

وَلَقَدْ رَاٰهُ نَزْلَةً اُخْرٰى ⑭

۱۴۔ تے اوں تے اونکوں ڈوجھی دفعہ ڈٹھے۔

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ⑮

۱۵۔ اوں بیر نال جیرھی سب توں چھیکڑ وچ ہائی۔

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَاْوٰى ⑯

۱۶۔ اوندے نال جنت الماویٰ ہے۔

اِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشٰى ⑰

۱۷۔ اوں بیر کوں لکاوݨ والی شئے لکا گدھا۔

مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغٰى ⑱

۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پھری تے نہ اگوں ودھی ہائی۔

لَقَدْ رَاٰى مِنْ اٰيٰتِ رَبِّهِ الْكُبْرٰى ⑲

۱۹۔ اوں اپݨے رب دے وڈے نشانیں وچوں کجھ ڈٹھا۔

أَفَرَءَيْتُمُ اللّٰتَ وَالْعُزّٰى ﴿٢٠﴾

٢٠۔ تساں لات تے عزیٰ دا حال سناؤ۔

وَمَنٰوةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرٰى ﴿٢١﴾

٢١۔ تے تریجھے منات دا وی جیہڑا بیا ہے۔

أَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْأُنثٰى ﴿٢٢﴾

٢٢۔ کیا تہاڈے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے چھوہریں ہن۔

تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزٰى ﴿٢٣﴾

٢٣۔ اے تے کانی ونڈ۔

إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنتُمْ وَآبَاؤُكُم مَّا أَنزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِن سُلْطٰنٍ ۚ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُم مِّن رَّبِّهِمُ الْهُدٰى ﴿٢٤﴾

٢٤۔ اے کجھ ناں ہن جیہڑے تساں تے تہاڈے پیو ڈاڈیں رکھ گدھن اللہ سیئں ایندے کیتے کوئی دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے پین تے اوندی جو انہیں دے نفس چاہندن تے انہیں دوانہیں دے رب ولو ہدایت آگئی ہے۔

أَمْ لِلْإِنسَانِ مَا تَمَنّٰى ﴿٢٥﴾

٢٥۔ کیا انسان جو خواہش کرے اوندکوں مل ویندی ہے۔

فَلِلّٰهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولٰى ﴿٢٦﴾

٢٦۔ (سنو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں ہن۔

وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِن بَعْدِ أَن يَأْذَنَ اللّٰهُ لِمَن يَشَاءُ وَيَرْضٰى ﴿٢٧﴾

٢٧۔ تے آسمان وچ بہوں سارے فرشتے ہن جنہیں دی سفارش کوئی فائدہ نہیں ڈیندی سوائے ایندے جو اللہ جیندے کیتے اجازت ڈیوے تے پسند کرے۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلٰٓئِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثٰى ﴿٢٨﴾

٢٨۔ بے شک جیہڑے آخرت تے ایمان نہیں اینیدے او فرشتیں دے تریمتیں جہیں ناں رکھیندن

وَمَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ ۖ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿٢٩﴾

٢٩۔ تے انہیں کوں ایندا کوئی پتہ نہیں او محض گمان دے پچھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نہیں ڈیندا۔

فَأَعْرِضْ عَن مَّن تَوَلّٰى عَن ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿٣٠﴾

٣٠۔ تے جیہڑا ساڈے ذکر کنیں منہ پھریندے اوں کنیں منہ پھیر گھن تے او محض دنیا دی زندگی چاہندے۔

ذٰلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَن سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰى ﴿٣١﴾

٣١۔ انہیں دا علم ایہو تلا ہے بے شک تیڈا رب بہوں جانڑدے جیہڑا اوندے راہ کنیں پریں ہے تے او جانڑدے

جیرھا سدھے راہ تے ہے۔

وَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۙ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَآءُوْا بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنٰى ۝۳۱

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین وچ ہے سب اللہ دا ہے تاں جو اللہ سیئں گناہ گاریں کوں انہیں دے عملیں دی سزا تے چنگے کم کرݨ والیں کوں چنگی جزا ݙیوے۔

اَلَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ اِلَّا اللَّمَمَ ۭ اِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهٰتِكُمْ ۚ فَلَا تُزَكُّوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۭ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقٰى ۝۳۲

۳۳۔ جیہڑے لوک سوائے ذرا نِکی ہیں وکھن دے وݙے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں بچدن ننے بے شک تیݙا رب ہوں بخشݨ والا ہے تے او جاݨدے جیلھے اوں تہاکوں زمین وچ پیدا کیتے تے جیلھے تساں ما دے ڈھڈھیں وچ گئے ہوئے ہاوے تے تساں اپݨے آپ کوں پاک نہ آکھو او ہوں جاݨدے اونکوں جیرھا متقی ہے۔

اَفَرَءَيْتَ الَّذِيْ تَوَلّٰى ۝۳۳

۳۴۔ کیا تیں کنڈ ولاوݨ والے کوں ݙٹھے۔

وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْدٰى ۝۳۴

۳۵۔ تے تھوڑا ݙیندے سی تے ول شومائی کیتی اس۔

اَعِنْدَهٗ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرٰى ۝۳۵

۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے او ݙیہدا پئے۔

اَمْ لَمْ يُنَبَّاْ بِمَا فِيْ صُحُفِ مُوْسٰى ۝۳۶

۳۷۔ یا اونکوں موسیٰ دی شریعت دا پتہ نہیں۔

وَاِبْرٰهِيْمَ الَّذِيْ وَفّٰٓى ۝۳۷

۳۸۔ تے ابراہیم دا جیں وعدہ پورا کیتے۔

اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۝۳۸

۳۹۔ جو کوئی جان ٻے دا بار نہ چیسی۔

وَاَنْ لَّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ۝۳۹

۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا ملسی جتنا او کوشش کریسی۔

وَاَنَّ سَعْيَهٗ سَوْفَ يُرٰى ۝۴۰

۴۱۔ تے اوندی کوشش دا نتیجہ ݙکھایا ویسی۔

ثُمَّ يُجْزٰىهُ الْجَزَآءَ الْاَوْفٰى ۝۴۱

۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ ݙتا ویسی۔

وَاَنَّ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ۝۴۲

۴۳۔ تے بے شک تیݙے رب دے ہتھ فیصلہ ہے۔

وَاَنَّهٗ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ۝۴۳

۴۴۔ تے بے شک او ہو کھلیندے تے او ہو رویندے

وَاَنَّهٗ هُوَ اَمَاتَ وَاَحْيَا ۝۴۴

۴۵۔ تے بے شک او ہو مریندے تے جویندے۔

وَاَنَّهٗ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ۝۴۵

۴۶۔ تے بیشک ہوں جوان تے ترمیتیں دے جوڑے پیدا کیتن۔

مِنْ نُّطْفَةٍ اِذَا تُمْنٰى ﴿۴۶﴾	۴۷۔ ہک نطفے کنیں جیرھا سٹیا ویندے۔
وَاَنَّ عَلَيْهِ النَّشْاَةَ الْاُخْرٰى ﴿۴۷﴾	۴۸۔ تے ڈوجھی دفعہ پیدا کرݨ دی ہوندے ذمے ہے۔
وَاَنَّهٗ هُوَ اَغْنٰى وَاَقْنٰى ﴿۴۸﴾	۴۹۔ تے بے شک اوہو امیر کریندے تے غریب کریندے۔
وَاَنَّهٗ هُوَ رَبُّ الشِّعْرٰى ﴿۴۹﴾	۵۰۔ تے بے شک اوہو شعریٰ ستارے دا مالک
وَاَنَّهٗ اَهْلَكَ عَادَا الْاُوْلٰى ﴿۵۰﴾	۵۱۔ تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک کیتا ہا۔
وَثَمُوْدَاْ فَمَآ اَبْقٰى ﴿۵۱﴾	۵۲۔ تے ثمود کوں وی تے کجھ نسی بچایا۔
وَقَوْمَ نُوْحٍ مِّنْ قَبْلُ ۚ اِنَّهُمْ كَانُوْا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغٰى ﴿۵۲﴾	۵۳۔ تے پہلے نوح دی قوم کوں وی۔ بے شک او بہوں ظالم تے منہ زور ہن۔
وَالْمُؤْتَفِكَةَ اَهْوٰى ﴿۵۳﴾	۵۴۔ تے اُپتریاں ہویاں وستیاں وی۔
فَغَشّٰىهَا مَا غَشّٰى ﴿۵۴﴾	۵۵۔ تے اونکوں ڈھکا گِدھا جیرھی شئے ڈھکیندی ہئی۔
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارٰى ﴿۵۵﴾	۵۶۔ توں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے شک کریسیں۔
هٰذَا نَذِيْرٌ مِّنَ النُّذُرِ الْاُوْلٰى ﴿۵۶﴾	۵۷۔ اے وی پہلے رسولیں وچوں ہک رسول۔
اَزِفَتِ الْاٰزِفَةُ ﴿۵۷﴾	۵۸۔ وقت کولھو آ گئے۔
لَيْسَ لَهَا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ كَاشِفَةٌ ﴿۵۸﴾	۵۹۔ اللہ دے سوا اینکوں کوئی ٹال نہیں سگدا۔
اَفَمِنْ هٰذَا الْحَدِيْثِ تَعْجَبُوْنَ ﴿۵۹﴾	۶۰۔ کیا تساں ایں گال تے حیران تھیندے ہو۔
وَتَضْحَكُوْنَ وَلَا تَبْكُوْنَ ﴿۶۰﴾	۶۱۔ تے کھلدے ہو تے روندے نوھے۔
وَاَنْتُمْ سٰمِدُوْنَ ﴿۶۱﴾	۶۲۔ تے تساں حیران ہوسے۔
فَاسْجُدُوْا لِلّٰهِ وَاعْبُدُوْا ﴿۶۲﴾ السجدة	۶۳۔ اللہ کوں سجدہ کرو تے اوندی عبادت کرو۔

سُوْرَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَّخَمْسُوْنَ اٰيَةً وَّثَلٰثَةُ رُكُوْعَاتٍ

سورۃ قمر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۶ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②

۲۔ تباہی دی گھڑی کولھو آگئی ہے تے چندر پھٹ گئے۔

وَاِنْ يَّرَوْا اٰيَةً يُّعْرِضُوْا وَيَقُوْلُوْا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ③

۳۔ تے جے او نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گھنسن تے آکھسن اے ہمیشہ دا جادو ہے۔

وَكَذَّبُوْا وَاتَّبَعُوْٓا اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ مُّسْتَقِرٌّ ④

۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپݨی خواہشیں دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔

وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِّنَ الْاَنْۢبَآءِ مَا فِيْهِ مُزْدَجَرٌ ⑤

۵۔ تے انہیں دو خبراں آئن جنہیں وچ دڑکے ہن۔

حِكْمَةٌۢ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ⑥

۶۔ اثر کرݨ والیاں سٹپ دیاں گالیں ہن تے ڈراوݨ والیں کوئی فائدہ نہیں ڈِتا۔

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُّكُرٍ ⑦

۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جڈاں سڈݨ والا ہک اوپری شئے دو سڈیسی۔

خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنْتَشِرٌ ⑧

۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہریاں ہوسن تے او قبریں وچوں ایویں نکلسن جیویں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔

مُّهْطِعِيْنَ اِلَى الدَّاعِ يَقُوْلُ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨

۹۔ او سڈݨ والے دو درکدے ویندے ہوسن تے کافر آکھسن اے ڈینہہ ڈکھیں دا ہے۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوْحٍ فَكَذَّبُوْا عَبْدَنَا وَقَالُوْا مَجْنُوْنٌ وَّازْدُجِرَ ⑩

۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں ساڈے بندے کوں جھٹلائے تے آکھئے نیں اے پاگل تے ایندے اتے پھٹکار۔

فَدَعَا رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَغْلُوْبٌ فَانْتَصِرْ ⑪

۱۱۔ تے اوں اپݨے رب کنیں دعا کیتی ئیں ڈھویا پیاں میڈی مدد کر (غلبہ ڈے)۔

فَفَتَحْنَآ اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُّنْهَمِرٍ ⑫

۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے

کھول ڈتے اینجھے پانی نال جیرھا جوش نال وہندا ہا۔

وَّ فَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُیُوْنًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰۤى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ تے زمین تے چشمے وی کڈھ ڈتے۔ پانی ہک اینجھی گال کیتے کٹھا تھیا جیندا فیصلہ تھی چکیا ہا۔

وَحَمَلْنٰهُ عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَّ دُسُرٍ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ تے اساں اونکوں تختے تے پھٹیں آلی شئے تے بلھایا۔

تَجْرِیْ بِاَعْیُنِنَا ۚ جَزَآءً لِّمَنْ كَانَ كُفِرَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے سامنے چلدی ہائی اے اوں شخص دا بدلہ ہا جیندا انکار کیتا

وَلَقَدْ تَّرَكْنٰهَاۤ اٰیَةً فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ تے اساں اینکوں وچ ہک نشان چھوڑیا ہا تے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہا۔

فَكَیْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَ نُذُرِ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ تے میڈا عذاب تے ڈراوݨ والے کینجھے ہسن۔

وَلَقَدْ یَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے تے کوئی ہے نصیحت پکڑن والا۔

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَیْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَ نُذُرِ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے تے میڈا عذاب تے ڈراوݨ کینجھا ہا۔

اِنَّاۤ اَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ رِیْحًا صَرْصَرًا فِیْ یَوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے رہݨ والے منحوس ڈینہہ وچ تیکھی اندھاری چلائی۔

تَنْزِعُ النَّاسَ ۙ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ او لوکیں کوں سٹیندی ہائی جیویں کھجی دا درخت ہووے تے اوندا اندر کھادا پیا ہووے۔

فَكَیْفَ كَانَ عَذَابِیْ وَ نُذُرِ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے ڈراوݨ والا کینجھے ہسن۔

وَلَقَدْ یَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۲۲﴾ ع

۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیتے آسان کیتے کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذُرِ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ ثمود نے وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

فَقَالُوْۤا اَبَشَرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهٗۤ ۙ اِنَّاۤ اِذًا لَّفِیْ ضَلٰلٍ وَّ سُعُرٍ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ انہیں آکھئے کیا اساں اپݨے وچوں ہک آدمی دی پیروی کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا وچ

وچ پوسوں ۔

ءَاُلْقِيَ الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْۢ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ اَشِرٌ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ کیا ساڈے وچوں ہک ایں تے قرآن لہایا گئے اصل او تے وڈا کوڑا تے شریر۔

سَيَعْلَمُوْنَ غَدًا مَّنِ الْكَذَّابُ الْاَشِرُ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ کل انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو ساریں کنیں کوڑا تے شرارتی کون۔

اِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ بے شک اساں ہک ڈاچی پٹھیندے پئے ہیں جیرھی انہیں کوں آزماوݨ کیتے ہے توں انہیں دا بھالا جھل تے تکڑا تھی۔

وَنَبِّئْهُمْ اَنَّ الْمَآءَ قِسْمَةٌۢ بَيْنَهُمْ ۚ كُلُّ شِرْبٍ مُّحْتَضَرٌ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے انہیں کوں ڈس جو پانی انہیں وچ ونڈیا پئے تے ہر ٹولہ اپݨے وقت تے پانی پیوݨ آوے۔

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطٰى فَعَقَرَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے انہیں اپݨے سردار کوں سݙیئے او آئے تے ڈاچی دیاں کھچاں کپ ڈتن۔

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذُرِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ میݙا ڈراوݨ تے عذاب کینجھا ہا۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَكَانُوْا كَهَشِيْمِ الْمُحْتَظِرِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ بے شک اساں انہیں تے ہک عذاب پٹھیا تے او ایں تھی گئے جیویں لوڑھے دے تلے بچݨ والا چُورا ہوندے۔

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت بݨاوݨ کیتے سوکھا کیتے کیا کوئی نصیحت پکڑیندے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوْطٍۢ بِالنُّذُرِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ لوطؑ دی قوم رسولیں کوں جھٹلایا ہا۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّآ اٰلَ لُوْطٍ ۭ نَجَّيْنٰهُمْ بِسَحَرٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ بے شک اساں انہیں تے وٹیں دا عذاب لہایا سوائے لوط دے ٹبر دے اساں انہیں کوں فجر دے وقت عذاب کنیں بچائے۔

نِّعْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا ۭ كَذٰلِكَ نَجْزِيْ مَنْ شَكَرَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے ساݙا احسان ہا جیرھا شکر کریندے اساں اونکوں ایویں سزا ݙیندے ہیں۔

وَلَقَدْ اَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذُرِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اول ساݙے عذاب دی خبر ݙے ݙتی ہائی انہیں رسولیں نال بحث شروع کر ݙتی۔

وَلَقَدْ رَاوَدُوْهُ عَنْ ضَيْفِهٖ فَطَمَسْنَآ اَعْيُنَهُمْ فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَ نُذُرِ ﴿٣٧﴾

۳۸۔ تے او اوندکوں مہانیں دے خلاف ورغلاوݨ لگن اساں انہیں دی اکھیں تے پردے پاڑتن تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوݨ دا مزہ چکھو۔

وَ لَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ﴿٣٨﴾

۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑ وجݨ والا عذاب آگیا۔

فَذُوْقُوْا عَذَابِيْ وَ نُذُرِ ﴿٣٩﴾

۴۰۔ تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوݨ دا مزہ چکھو۔

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٤٠﴾

۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے تے کوئی نصیحت پکڑݨ والا ہے۔

وَلَقَدْ جَآءَ اٰلَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ ﴿٤١﴾

۴۲۔ تے آلِ فرعون دو رسول آئن۔

كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كُلِّهَا فَاَخَذْنٰهُمْ اَخْذَ عَزِيْزٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٤٢﴾

۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں غالب تے طاقت ور دی پکڑ پکڑی

اَكُفَّارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَآءَةٌ فِي الزُّبُرِ ﴿٤٣﴾

۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہن یا تہاڈے کیتے پہلی کتابیں وچ حفاظت دا وعدہ ہے۔

اَمْ يَقُوْلُوْنَ نَحْنُ جَمِيْعٌ مُّنْتَصِرٌ ﴿٤٤﴾

۴۵۔ کیا او آہدن اساں سارے غالب اوسوں۔

سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّوْنَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ لشکر ضرور ہرسی تے کنڈ ولا کے بھجسی۔

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَدْهٰى وَاَمَرُّ ﴿٤٦﴾

۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے او تباہی بہوں ہلاک کرݨ والی تے سخت ہے۔

اِنَّ الْمُجْرِمِيْنَ فِيْ ضَلٰلٍ وَّسُعُرٍ ﴿٤٧﴾

۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑݨ والے عذاب وچ ہن۔

يَوْمَ يُسْحَبُوْنَ فِي النَّارِ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ ذُوْقُوْا مَسَّ سَقَرَ ﴿٤٨﴾

۴۹۔ جیڑھاں او منہ دے بھرتے بھا وچ گھلیسن۔ تساں چکھو دوزخ دا عذاب۔

اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنٰهُ بِقَدَرٍ ﴿٤٩﴾

۵۰۔ بے شک اساں ہر شئے اندازے نال پیدا کیتی ہے

وَمَآ اَمْرُنَآ اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٥٠﴾

۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ جھپکݨ آلی کار یکدم تھی ویندے۔

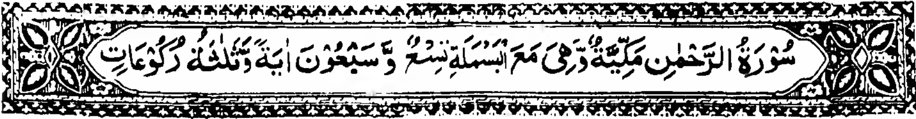
وَلَقَدْ اَهْلَكْنَآ اَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّدَّكِرٍ ﴿٥١﴾

۵۲۔ تے اساں تہاڈے لوکیں کوں ہلاک کیتے تے کیا کوئی نصیحت پکڑݨ والا ہے۔

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوْهُ فِي الزُّبُرِ ﴿٥٢﴾

۵۳۔ تے ہر شئے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وچ

	سہے پئی۔
وَكُلُّ صَغِيْرٍ وَّكَبِيْرٍ مُّسْتَطَرٌ ﴿٥٣﴾	۵۴۔ تے ہر چھوٹی وڈی گال لکھی پئی رے۔
إِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِيْ جَنّٰتٍ وَّنَهَرٍ ﴿٥٤﴾	۵۵۔ بے شک متقی باغیں تے نہریں وچ رہسن۔
فِيْ مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكٍ مُّقْتَدِرٍ ﴿٥٥﴾	۵۶۔ ہمیشہ رہسن دی جا وچ رہسن جیرھی طاقت والے بادشاہ دے کولھو ہوسی۔ ع ۱۵ / ۳ / ۱۰

سورۃ رحمٰن مدنی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۷۹ آیتاں ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلرَّحْمٰنُ ②

۲۔ بہوں منگے ڈیوݨ والا ہے۔

عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ③

۳۔ جیں قرآن سکھائے۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ ④

۴۔ انسان پیدا کیتس۔

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤

۵۔ اونکوں بیان سکھائس۔

اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ⑥

۶۔ سجھ تے چندر حساب نال چلدے پئین۔

وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ ⑦

۷۔ تے تارے تے وݨ سجدہ کریندے پئین۔

وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيْزَانَ ⑧

۸۔ تے اسمان کوں اوں اچا کیتے تے توازن رکھے سی۔

اَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيْزَانِ ⑨

۹۔ جو تساں انصاف دی ترکڑی کوں جھکا نہ تھیوݨ ڈیو۔

وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ ⑩

۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن نہ گھٹاؤ۔

وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا لِلْاَنَامِ ⑪

۱۱۔ تے زمین کوں مخلوق کیتے بݨائس۔

فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ ⑫

۱۲۔ اوندے وچ میوے ہن تے کھجیاں ہن جنہیں دے پھل تے غلاف ہوندن۔

وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ⑬

۱۳۔ تے دانڑے ہن غلاف والے تے خوشبو والے دانڑے۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ⑭

۱۴۔ تے تساں اپݨے رب دی کیڑھی کیڑھی نعمت دا انکار کریسو۔

خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮

۱۵۔ انسان کوں وجݨ والی سُکی مٹی نال بݨائس۔

وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ ⑯

۱۶۔ تے جن کوں بھا دے بھانبھڑ نال بݨائس۔

فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ⑰

۱۷۔ تے تساں اپݨے رب دی کیڑھی کیڑھی نعمت دا

انکار کریسو۔

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ ڈو پوادھیں تے ڈو پچادھیں دا رب۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ڈو سمندر چلائنس جیرھے مل ویسن۔

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَّا يَبْغِيَانِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں ڈونائیں دے درمیان پردہ ہک ڈو جھے وچ داخل نہیں تھیندے۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں ڈوناہیں وچوں موتی تے مونگے نکلدن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوندیاں بنیاں ہویاں بیڑیاں تے جہازن جیرھے سمندر وچ پہاڑ ڈسدن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۶﴾ ع

۲۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ ہر کہیں جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھیونے

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے ہوں بچنے جنیدے استے تیڈے جلال تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ آسمان تے زمین وچ جو ہے اوہوں کنیں منگدے تے ہر ڈیہنہ اوندی نویں شان ہوندی ہے

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ڈو وڈیاں طاقتاں اساں تہاڈے کیتے

فارغ تھیندے پئے ہیں۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی قدرت دا انکار کریسو۔

یٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اِنِ اسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوْا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوْا لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اے جنیں تے انسانیں دے ٹولے سجے تھاکوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین دی کنیں وچوں نکل ونجو تے ول نکل ڈکھالو تساں نوے نکل سگدے سوائے کہیں دلیل دے۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

یُرْسَلُ عَلَیْکُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَّنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرٰنِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تھاڈے اتے بھا دا بھانبڑ تے تانبا سٹیا ویسی تے تساں ڈوہیں اصلو غالب نہ اوسو

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فَاِذَا انْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَکَانَتْ وَرْدَةً کَالدِّهَانِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ جیلھے آسمان پھٹ ویسی تے رنگئے ہوئے چم آلی کار تھی ویسی۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فَیَوْمَئِذٍ لَّا یُسْئَلُ عَنْ ذَنْۢبِهٖۤ اِنْسٌ وَّلَا جَآنٌّ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے اوں ڈینھ نہ انسانیں کنیں اوندے گناہیں دا پچھیا ویسی تے نہ جنیں کنیں۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

یُعْرَفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِیْمٰهُمْ فَیُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِیْ وَالْاَقْدَامِ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ مجرم اپنڑے نشانیں نال سنجڑیسن تے انہیں دے متھے تے پیریں کنیں پکڑیا ویسی۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے تساں اپنڑے رب دی کیرھی کیرھی قدرت دا انکار کریسو۔

هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِیْ یُکَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۴۴﴾ نصف

۴۴۔ اے دوزخ جنیدا مجرم انکار کریندے ہن۔

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے او دوزخ تے تتے پانی وچ پھرسن پئے۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کنیں ڈردے اوندے کیتے ڈو بہشتائن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ او ہوں ساریں لاٹریں آلیائن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ اونہیں ڈوناہیں وچ ڈو چشمے وہندے پئن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ اونہیں وچ ہر میوہ ڈو قسمیں دا ہوسی۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ او فرش تے وہانے لاکے بیٹھے ہوسن جنہیں دے وچ ریشم ہوسی تے پھل نال ڈوہیں باغ لدیئے پئے ہوسن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ انہیں دے وچ جھکی اکھیں آلی تریمتیں ہوسن ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کہیں انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کہیں جن۔

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ ایویں ہوسن جیویں یاقوت تے مرجان۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۶۰﴾
۶۰۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ ﴿۶۱﴾
۶۱۔ احسان دا بدلہ محض احسان۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۶۲﴾
۶۲۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَمِنْ دُوْنِهِمَا جَنَّتٰنِ ﴿۶۳﴾
۶۳۔ تے انہیں دے سوا ڈو بہشتائن۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۶۴﴾
۶۴۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُدْهَآمَّتٰنِ ﴿۶۵﴾
۶۵۔ بھوں گھاٹیاں ساویاں ہوسن۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۶۶﴾
۶۶۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِیْهِمَا عَیْنٰنِ نَضَّاخَتٰنِ ﴿۶۷﴾
۶۷۔ انہیں وِچ ڈو چشمے ہن جیرھے زور نال نکلدن۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۶۸﴾
۶۸۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِیْهِمَا فَاکِهَةٌ وَّ نَخْلٌ وَّ رُمَّانٌ ﴿۶۹﴾
۶۹۔ انہیں وِچ میوے ہن تے کھجیاں تے انار ہن۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۷۰﴾
۷۰۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِیْهِنَّ خَیْرٰتٌ حِسَانٌ ﴿۷۱﴾
۷۱۔ انہیں وِچ نیک تے سوہݨیاں تریمتیں ہوسن۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۷۲﴾
۷۲۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

حُوْرٌ مَّقْصُوْرٰتٌ فِی الْخِیَامِ ﴿۷۳﴾
۷۳۔ کالی اکھیں آلیاں حوراں ہوسن تے خیمیں وِچ ہوسن

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۷۴﴾
۷۴۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

لَمْ یَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ ﴿۷۵﴾
۷۵۔ ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کہیں انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کہیں جن۔

فَبِاَیِّ اٰلَآءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبٰنِ ﴿۷۶﴾
۷۶۔ تے تساں اپݨے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿۷۶﴾

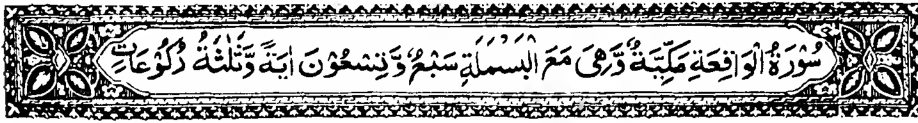
۷۶۔ او ہوں سوہنے تے ہوں چنگے فرش تے جیہڑا نفیس کنیں وددھیا ہو یا ہوسی۔

فَبِاَيِّ اٰلَاۗءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیہڑی کیہڑی نعمت دا انکار کریسو۔

تَبٰرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ ﴿۷۸﴾

۷۸۔ تیڈے رب دا ناں ہوں بابرکت جیہڑا جلال تے عزت والا ہے۔

سورۃ واقعہ مکی ہے۔ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۷ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندان اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول مہربان ہے۔

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②

۲۔ جیلھے او گال تھی ویسی جیندے تھیوݨ دا فیصلہ ہے۔

لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③

۳۔ تے اوندے واقعہ تھیوݨ کوں کوئی کوڑا نئیں کرسگدا۔

خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ ④

۴۔ جھکیں کوں اچا کرݨ والی ہے۔

اِذَا رُجَّتِ الْاَرْضُ رَجًّا ⑤

۵۔ جڈاں ملک کوں ہلا ڈیتا ویسی۔

وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ⑥

۶۔ تے پہاڑیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیتا ویسی۔

فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْۢبَثًّا ⑦

۷۔ تے او ایویں تھی ویسن جیویں ہوا وچ اُڈردے ہوئے ذرے ہوندن۔

وَّكُنْتُمْ اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً ⑧

۸۔ تے تساں ترے ٹولے بݨ ویسو۔

فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ⑨

۹۔ سجے ہتھ آلے۔ اے سجے ہتھ آلے کون ہن۔

وَاَصْحٰبُ الْمَشْــَٔمَةِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْمَشْــَٔمَةِ ⑩

۱۰۔ تے کھبے ہتھ آلے۔ تے اے کھبے ہتھ آلے کون ہن۔

وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ ⑪

۱۱ تے سارئیں کنیں اگوودھݨ آلے سارئیں کنیں اگوودھݨ آلے۔

اُولٰٓئِكَ الْمُقَرَّبُوْنَ ⑫

۱۲۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ⑬

۱۳۔ نعمتیں آلی جنتیں وچ ہوسن۔

ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ⑭

۱۴۔ پہلے ایمان آݨ والیں وچ انہیں دی گنتری زیادہ ہوسی۔

وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ⑮

۱۵۔ تے بعد آلیں وچ تھوڑی۔

عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ ⑯

۱۶۔ او جڑیے ہوئے ہماچیں تے ہوسن۔

مُّتَّكِــِٕيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ ⑰

۱۷۔ تے ہک ڈوجھے دے سامݨے ٹیک لا کے بیٹھے ہوسن۔

يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ⑱

۱۸۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر ولا ولا اوہن تے

نیکی تے قائم رکھئے ویسن۔

بِاَكْوَابٍ وَّاَبَارِيْقَ ۙ وَكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ او گلاس تے لوٹے گھن کے اوس تے چنگے پانی دے بھرے ہوئے پیالے ہوسن۔

لَّا يُصَدَّعُوْنَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے انہیں کوں نشہ تھیسی تے نہ او گالیاں گالیں کریسن۔

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوْنَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے میوے انہیں جیڑھے او پسند کریسن۔

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے پکھیں دا ماس ہوسی جیڑھا او چاہسن۔

وَحُوْرٌ عِيْنٌ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے وڈی اکھیں آلیاں حوراں ہوسن۔

كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ جیویں لکی ہوئے موتی۔

جَزَآءًۢ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہے۔

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا تَاْثِيْمًا ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اوندے وچ نہ بے ہودہ گالہیں سنسن تے نہ گناہ دیاں گالیں۔

اِلَّا قِيْلًا سَلٰمًا سَلٰمًا ﴿۲۷﴾

۲۷۔ سوائے اے آکھݨ دے جو تہاڈے اتے سلامتی ہووے۔

وَاَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ۙ مَآ اَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے سجے ہتھ والے۔ سجے ہتھ والے کون ہن۔

فِيْ سِدْرٍ مَّخْضُوْدٍ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ او بغیر کنڈیں آلی بیریں دے باغ وچ ہوسن۔

وَّطَلْحٍ مَّنْضُوْدٍ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وچ) جنہیں دے گوشے ہک ڈوجے تے چڑھے پئے ہوسن۔

وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے ودھیئے ہوئے پچھانویں وچ ہوسن۔

وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اینجھا پانی ہوسی جیڑھا وہایا ویسی۔

وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے بہوں سارے میوے ہوسن۔

لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ نہ کپیئے ویسن تے نہ انہیں کنیں ہٹکیا ویسی۔

وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار زرایں ہوسن۔

اِنَّآ اَنْشَاْنٰهُنَّ اِنْشَآءً ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اساں انہیں کوں بݨائے۔

فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اساں انہیں کوں کنواریاں بݨائے۔

عُرُبًا اَتْرَابًا ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے او سوہݨیاں تے ہم عمرن۔

لِّاَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾ ع ٩ / ١٤

٣٩۔ سجے ہتھ آلیں کیتے ہن۔

ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿٤٠﴾

٤٠۔ اسے پہلے ایمان آنڑ والیں وچو ہوں ودھ ہوسن۔

وَثُلَّةٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ ﴿٤١﴾

٤١۔ تے بعد وچ آونڑ والیں وچو وی۔

وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ ۙ مَاۤ اَصْحٰبُ الشِّمَالِ ﴿٤٢﴾

٤٢۔ تے کھبے ہتھ والے تے کھبے ہتھ والے کون ہن۔

فِيْ سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ ﴿٤٣﴾

٤٣۔ اوتی ہوا وچ تے تتے پانی وچ رہسن۔

وَّظِلٍّ مِّنْ يَّحْمُوْمٍ ﴿٤٤﴾

٤٤۔ تے کالے دھوں پچھانویں وچ رہسن۔

لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيْمٍ ﴿٤٥﴾

٤٥۔ نہ ٹھڈا ہوسی تے نہ عزت ڈیونڑ والا ہوسی۔

اِنَّهُمْ كَانُوْا قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ ﴿٤٦﴾

٤٦۔ بے شک او ایں کنیں پہلے آرام وچ ہن۔

وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ ﴿٤٧﴾

٤٧۔ تے ہوں وڈے گناہ تے ضد کریندے ہن۔

وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ ۙ اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ﴿٤٨﴾

٤٨۔ تے آہدے ہن کیا اساں جیلے مر ویسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں بچ ویسن کیا اساں ولا جنیدے تھیسوں۔

اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ﴿٤٩﴾

٤٩۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے وی۔

قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ ﴿٥٠﴾

٥٠۔ توں آکھ بے شک پہلے وی تے بعد والے وی۔

لَمَجْمُوْعُوْنَ ۙ اِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ ﴿٥١﴾

٥١۔ سارے مقرر ڈینہہ دے وعدے تے کٹھے کیتے ویسن۔

ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ ﴿٥٢﴾

٥٢۔ ول بے شک اے گمراہ تے انکار کرنڑ والے لوکو۔

لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ ﴿٥٣﴾

٥٣۔ تساں تھوہر دے درخت کنیں کھوسو۔

فَمَالِــُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ﴿٥٤﴾

٥٤۔ تے اوندے نال اپنڑے ڈڈھ بھر لیسو۔

فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ ﴿٥٥﴾

٥٥۔ ول اوندے اتے تتا پانی پیسو۔

فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ الْهِيْمِ ﴿٥٦﴾

٥٦۔ تے پانی تسے اُٹھ آلی کار پیسو۔

هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ ﴿٥٧﴾

٥٧۔ اے جزا سزا دے ڈینہہ دی تہاڈی مہمانی ہے۔

نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ ﴿٥٨﴾

٥٨۔ اساں تہاکوں پیدا کیتے تساں تصدیق کیوں نوے کریندے۔

اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ﴿٥٩﴾

٥٩۔ تہاکوں پتہ ہے تساں عورت دے پیٹ وچ کیا سٹیندے ہے؟

ءَاَنۡتُمۡ تَخۡلُقُوۡنَهٗۤ اَمۡ نَحۡنُ الۡخٰلِقُوۡنَ ﴿۵۹﴾

٦٠۔ کیا تساں اونکوں پیدا کریندے ہو یا اساں پیدا کرݨ والے ہیں۔

نَحۡنُ قَدَّرۡنَا بَيۡنَكُمُ الۡمَوۡتَ وَمَا نَحۡنُ بِمَسۡبُوۡقِيۡنَ ﴿۶۰﴾

٦١۔ اساں تہاڈے وچ موت شروع کیتی ہے تے اساں کنیں کوئی نہیں ودھ سگدا۔

عَلٰۤى اَنۡ نُّبَدِّلَ اَمۡثَالَكُمۡ وَنُنۡشِئَكُمۡ فِىۡ مَا لَا تَعۡلَمُوۡنَ ﴿۶۱﴾

٦٢۔ جو اساں تہاڈی جا تے بیا کوئی گھن آوں تے تہاکوں اینجھی شکل وچ پیدا کر ڈیوں جیرھی تساں جاݨدے نہ ہوسے۔

وَلَقَدۡ عَلِمۡتُمُ النَّشۡاَةَ الۡاُوۡلٰى فَلَوۡلَا تَذَكَّرُوۡنَ ﴿۶۲﴾

٦٣۔ تہاکوں پہلی دفعہ پیدا تھیوݨ دا پتہ ہے ول وی تساں نصیحت نہ ہے پکڑیندے۔

اَفَرَءَيۡتُمۡ مَّا تَحۡرُثُوۡنَ ﴿۶۳﴾

٦٤۔ تہاکوں پتہ ہے تساں کیا راہیندے ہو۔

ءَاَنۡتُمۡ تَزۡرَعُوۡنَهٗۤ اَمۡ نَحۡنُ الزّٰرِعُوۡنَ ﴿۶۴﴾

٦٥۔ کیا تساں اونکوں جمیندے ہو یا اساں۔

لَوۡ نَشَآءُ لَجَعَلۡنٰهُ حُطَامًا فَظَلۡتُمۡ تَفَكَّهُوۡنَ ﴿۶۵﴾

٦٦۔ جے اساں چاہوں تے اونکوں سڑیا ہویا چورا بݨا ڈیوں تے تساں گالیں کریندے رہ ونجو۔

اِنَّا لَمُغۡرَمُوۡنَ ﴿۶۶﴾

٦٧۔ بے شک ساڈے اُتے چٹی آگئی ہے۔

بَلۡ نَحۡنُ مَحۡرُوۡمُوۡنَ ﴿۶۷﴾

٦٨۔ اصل اساں محروم تھی گئے ہیں۔

اَفَرَءَيۡتُمُ الۡمَآءَ الَّذِىۡ تَشۡرَبُوۡنَ ﴿۶۸﴾

٦٩۔ کیا تہاکوں پتہ ہے اوں پاݨی دا جیرھا تساں پیندے ہو۔

ءَاَنۡتُمۡ اَنۡزَلۡتُمُوۡهُ مِنَ الۡمُزۡنِ اَمۡ نَحۡنُ الۡمُنۡزِلُوۡنَ ﴿۶۹﴾

٧٠۔ کیا تساں اونکوں لہائے جھڑ کنیں یا اساں لہیندے ہیں۔

لَوۡ نَشَآءُ جَعَلۡنٰهُ اُجَاجًا فَلَوۡلَا تَشۡكُرُوۡنَ ﴿۷۰﴾

٧١۔ جے اساں چاہوں ہا تے اونکوں کوڑا کر ڈیوں ہا تے تساں شکر کیوں نہ ہے کریندے۔

اَفَرَءَيۡتُمُ النَّارَ الَّتِىۡ تُوۡرُوۡنَ ﴿۷۱﴾

٧٢۔ کیا تہاکوں پتہ ہے اوں بھا دا جیرھی تساں بلیندے ہو۔

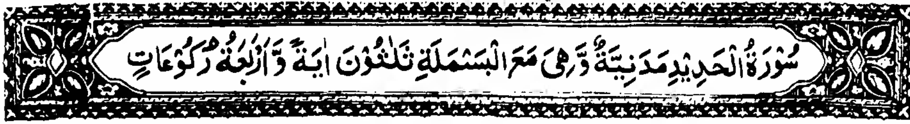
ءَاَنۡتُمۡ اَنۡشَاۡتُمۡ شَجَرَتَهَاۤ اَمۡ نَحۡنُ الۡمُنۡشِـُٔوۡنَ ﴿۷۲﴾

٧٣۔ کیا اوندا وݨ تساں پیدا کریندے ہو یا اساں پیدا کریندے ہیں۔

نَحۡنُ جَعَلۡنٰهَا تَذۡكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلۡمُقۡوِيۡنَ ﴿۷۳﴾

٧٤۔ اساں اونکوں مسافریں کیتے عارضی فائدے تے نصیحت بݨائی ہے۔

فَسَبِّحۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الۡعَظِيۡمِ ﴿٧٤﴾	۷۵۔ تے توں اپنْے رب دے ناں نال تسبیح کر۔
فَلَاۤ اُقۡسِمُ بِمَوٰقِعِ النُّجُوۡمِ ﴿٧٥﴾	۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھہنْ کوں گواہ بنْیداں۔
وَاِنَّهٗ لَقَسَمٌ لَّوۡ تَعۡلَمُوۡنَ عَظِيۡمٌ ﴿٧٦﴾	۷۷۔ تے اے گواہی جے تہاکوں پتہ ہووے تے بہوں وڈی ہے۔
اِنَّهٗ لَقُرۡاٰنٌ كَرِيۡمٌ ﴿٧٧﴾	۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔
فِىۡ كِتٰبٍ مَّكۡنُوۡنٍ ﴿٧٨﴾	۷۹۔ تے لک لکی ہوئی کتاب وچ۔
لَّا يَمَسُّهٗۤ اِلَّا الۡمُطَهَّرُوۡنَ ﴿٧٩﴾	۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لا سگدن۔
تَنۡزِيۡلٌ مِّنۡ رَّبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ﴿٨٠﴾	۸۱۔ ایندا لہنْ رب العالمین ولوں ہے۔
اَفَبِهٰذَا الۡحَدِيۡثِ اَنۡتُمۡ مُّدۡهِنُوۡنَ ﴿٨١﴾	۸۲۔ کیا ایں گال وچ تساں گھاٹا وادھا کریندے ہو۔
وَتَجۡعَلُوۡنَ رِزۡقَكُمۡ اَنَّكُمۡ تُكَذِّبُوۡنَ ﴿٨٢﴾	۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاونْ کوں اپنْے رزق دا ذریعہ بنا گھدے۔
فَلَوۡلَاۤ اِذَا بَلَغَتِ الۡحُلۡقُوۡمَ ﴿٨٣﴾	۸۴ اے کیوں نہیں تھیا جو جیلھے جان گل تئیں آ گئی۔
وَاَنۡتُمۡ حِيۡنَئِذٍ تَنۡظُرُوۡنَ ﴿٨٤﴾	۸۵۔ تے تساں اوں ویلھے اِنتے اُنتے ڈیکھنْ پے ویندے ہو۔
وَنَحۡنُ اَقۡرَبُ اِلَيۡهِ مِنۡكُمۡ وَلٰـكِنۡ لَّا تُبۡصِرُوۡنَ ﴿٨٥﴾	۸۶۔ تے اساں اوں کنیں دی تہاڈے کنوں زیادہ کولہو ہیں اصل تساں ڈیہدے نوِہے۔
فَلَوۡلَاۤ اِنۡ كُنۡتُمۡ غَيۡرَ مَدِيۡنِيۡنَ ﴿٨٦﴾	۸۷۔ جے تہاکوں بدلہ تے جزا نہ ملنْی ہووے ہا۔
تَرۡجِعُوۡنَهَاۤ اِنۡ كُنۡتُمۡ صٰدِقِيۡنَ ﴿٨٧﴾	۸۸۔ اونکوں ولا پھیرو ہا جے تساں سچے ہووے۔
فَاَمَّاۤ اِنۡ كَانَ مِنَ الۡمُقَرَّبِيۡنَ ﴿٨٨﴾	۸۹۔ تے جے او قریبی بندیں وچوں ہووے ہا۔
فَرَوۡحٌ وَّرَيۡحَانٌ ۙ وَّجَنَّتُ نَعِيۡمٍ ﴿٨٩﴾	۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا باغ۔
وَاَمَّاۤ اِنۡ كَانَ مِنۡ اَصۡحٰبِ الۡيَمِيۡنِ ﴿٩٠﴾	۹۱۔ تے جے او ہے سجے ہتھ والا۔
فَسَلٰمٌ لَّكَ مِنۡ اَصۡحٰبِ الۡيَمِيۡنِ ﴿٩١﴾	۹۲۔ تے اے سجے ہتھ والے تیڈے تے سلامتی ہووے۔
وَاَمَّاۤ اِنۡ كَانَ مِنَ الۡمُكَذِّبِيۡنَ الضَّآلِّيۡنَ ﴿٩٢﴾	۹۳۔ تے جے او جھٹلاونْ والیں تے گمراہ لوکیں وچوں ہووے
فَنُزُلٌ مِّنۡ حَمِيۡمٍ ﴿٩٣﴾	۹۴۔ تے اوندے کیتے تتے پانی دی مہمانی ہے۔
وَّتَصۡلِيَةُ جَحِيۡمٍ ﴿٩٤﴾	۹۵۔ تے دوزخ وچ سٹیجنْ دی سزا ہے۔
اِنَّ هٰذَا لَهُوَ حَقُّ الۡيَقِيۡنِ ﴿٩٥﴾	۹۶۔ بے شک او پکے یقین آلی گال۔
فَسَبِّحۡ بِاسۡمِ رَبِّكَ الۡعَظِيۡمِ ﴿٩٦﴾	۹۷۔ تے توں اپنْے رب عظیم دی تسبیح کر۔

سورۃ حدید مدنی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۳۰ آیتاں تے ۴ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝۲

۲۔ آسمانیں تے زمین دی ہر شئے اللہ دی تسبیح کریندی پئی ہے۔ تے او غالب تے سیانڑا ہے۔

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يُحْيٖ وَيُمِيْتُ ۚ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۳

۳۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہوندی ہے۔ او جیندا کریندے تے مریندے تے او ہر شئے تے قادر۔

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝۴

۴۔ او اول وی ہے تے آخر وی، ظاہر وی ہے تے باطن وی تے او ہر شئے کوں جانڑدے۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ ۚ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْاَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَآءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيْهَا ۚ وَهُوَ مَعَكُمْ اَيْنَ مَا كُنْتُمْ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ۝۵

۵۔ ہوں آسمانیں تے زمین کوں چھی دوریں وچ پیدا کیتے۔ ول او عرش تے تکڑائی نال بہہ گئے۔ زمین وچ پہنندے تے جو اوندے وچو نکلدے جو آسمان تو لہندے تے جو اوندو چڑھدے تے تساں جتھاں ہوندے او تہاڈے نال ہوندے تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈیہدا کھڑے۔

لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ۝۶

۶۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ہے تے سارے معاملیں ہوندو ولنڑے۔

يُوْلِجُ الَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوْلِجُ النَّهَارَ فِي الَّيْلِ ۚ وَهُوَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝۷

۷۔ او رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے سینے دی گالھیں کوں او بہوں جانڑدے۔

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ فِيْهِ ۚ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝۸

۸۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے جیڑھی جائیداد دا تہاکوں مالک بنڑائے اوندے وچو خرچ کرو تے جیڑھے تہاڈے وچ ایمان گھن آئن تے خرچ کیتے نیں، انہیں کیتے وڈا اجر۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ۙ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٩﴾

۹۔ تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اللہ تے ایمان نہ ے انیندے تے رسول تہاکوں سڈیندا پئے جو تساں اپنے رب تے ایمان گھن آؤ تے جے تساں مومن ہووے تے اوں تساں کنیں پکا وعدہ گدھا ہوئے۔

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿١٠﴾

۱۰۔ اوہو ہے جیرھا اپنے بندے تے کھلی کھلی آیات لیندے تاں جو تہاکوں اندھارے وچوں سوجھلے دو کڈھے تے بے شک اللہ تہاڈے کیتے بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ ۚ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا ۚ وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَىٰ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

۱۱۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تساں اللہ دی راہ وچ خرچ نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت اللہ دی ہے تہاڈے وچوں اوہو جیہاں کوئی نیں تھی سگدا جیں فتح کنیں پہلے خرچ کیتے تے جنگ کیتی

ع ۱۱ ۱۴

کرے انہیں کنیں انہیں لوکیں دا درجہ بہوں وڈا ہے جیرھے بعد وچ خرچ کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سئیں ساریں نال چنگا وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سئیں تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ جیرھا اللہ سئیں کوں چنگا قرض ڈیندے تے اللہ سئیں اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے عزت والا اجر۔

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ
جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾

۱۳۔ جڈاں مردیں مومن تے مومن عورتاں کوں ڈیکھسیں انہیں دا نور انہیں دے اگو دی تے سجے پاسے تو دی درکدا ویسی تہاڈے کیتے اُج خوش خبری ہے جنت جنیدے وچ نہراں وہندین اوندے وچ ہمیشہ رہݨ اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

۱۴۔ جڈاں منافق مرد تے منافق عورتاں آکھسن مومنیں کوں جو ساڈی سنبھال ہو اساں تہاڈے نور وچوں روشنی حاصل

وَرَآءَكُمْ فَالْتَمِسُوْا نُوْرًا ؕ فَضُرِبَ بَیْنَهُمْ بِسُوْرٍ لَّهٗ بَابٌ ؕ بَاطِنُهٗ فِیْهِ الرَّحْمَةُ وَ ظَاهِرُهٗ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿۱۳﴾

کروں آکھیا ویسی پچھوہیں ول ونجو تے سوجھلا گولو ول انہیں وچ کندھ ڈے ڈتی ویسی جیندے وچ دروازہ ہوسی جیندے اندر رحمت ہوسی تے باہر سامنڑے عذاب ہوسی۔

یُنَادُوْنَهُمْ اَلَمْ نَكُنْ مَّعَكُمْ ؕ قَالُوْا بَلٰی وَ لٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَكُمْ وَ تَرَبَّصْتُمْ وَ ارْتَبْتُمْ وَ غَرَّتْكُمُ الْاَمَانِیُّ حَتّٰی جَآءَ اَمْرُ اللّٰهِ وَ غَرَّكُمْ بِاللّٰهِ الْغَرُوْرُ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ او انہیں کوں سڈیسن کیا اساں تہاڈے نال نہ ہاسے آکھسن ٹھیک ہے اصل تساں اپنڑے آپ کوں آزمائش وچ پا ڈتا ہا تے تساں عذاب دا بھالا گدی رہ گئے ہائے تے شک وچ رہ گئے ہائے تے تہاکوں خواہشات دوکھا ڈتے جے تئیں اللہ دا فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تہاکوں اللہ دے بارے وچ دوکھا ڈیندا رہ گئے۔

فَالْیَوْمَ لَا یُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْیَةٌ وَّ لَا مِنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا ؕ مَاْوٰىكُمُ النَّارُ ؕ هِیَ مَوْلٰىكُمْ ؕ وَ بِئْسَ الْمَصِیْرُ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ اَج تساں کنیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ کافریں کنیں تہاڈا ٹکانڑہ بھاء ہے تے اے تہاڈی تعلق دار ہے تے بہوں بُرا ٹکانڑہ ہے۔

اَلَمْ یَاْنِ لِلَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوْبُهُمْ لِذِكْرِ اللّٰهِ وَ مَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ ۙ وَ لَا یَكُوْنُوْا كَالَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَیْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوْبُهُمْ ؕ وَ كَثِیْرٌ مِّنْهُمْ فٰسِقُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ کیا مومنیں کیتے وقت نہیں آیا جو انہیں دے دل اللہ دے ذکر کیتے جھکن تے جیڑھا سچ لتھے اوندے کیتے۔ وی انہیں آلی کارنہ بنڑن جنہیں کوں ایں کنیں پہلے کتاب ڈتی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے بہوں ودھ گیا۔ بہوں سارے نافرمان ہن۔

اِعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ یُحْیِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ؕ قَدْ بَیَّنَّا لَكُمُ الْاٰیٰتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تساں جانڑ گھنو بے شک اللہ جیندا کریندے، زمین کوں بر تھیونڑ دے بعد اساں آیتاں تہاڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتن تاں جو تساں عقل کرو۔

اِنَّ الْمُصَّدِّقِیْنَ وَ الْمُصَّدِّقٰتِ وَ اَقْرَضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا یُّضٰعَفُ لَهُمْ وَ لَهُمْ اَجْرٌ كَرِیْمٌ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ بے شک صدقہ ڈیونڑ والے مرد تے صدقہ ڈیونڑ والی تریمتیں تے جیڑھے اللہ کوں چنگا قرض ڈیندن انہیں دا اجر ڈوڑا کیتا ویسی تے انہیں کیتے عزت والا اجر ہے۔

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖٓ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصِّدِّيْقُوْنَ ۖ وَالشُّهَدَاۗءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۭ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَنُوْرُهُمْ ۭ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے جیڑھے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان انیندن ایہے لوک صدیق تے اپنڑے رب دے حضور شہیدن انہیں کیتے اجر تے نور جیڑھے کافرن تے جنہیں ساڈی آیات دا انکار کیتے اے لوک دوزخی ہن۔

ع ۲ ۱۸

اِعْلَمُوْٓا اَنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَّلَهْوٌ وَّزِيْنَةٌ وَّتَفَاخُرٌۢ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْاَمْوَالِ وَالْاَوْلَادِ ۭ كَمَثَلِ غَيْثٍ اَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطٰمًا ۭ وَفِي الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۙ وَّمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۭ وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَآ اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تساں جانڑ گھنو جو دنیا دی زندگی کھیڈ تماشا ءِ تے زینت تے آپت وِچ فخر کرنڑ کیتے ہے تے مال تے اولاد دے وادھے کیتے ہے۔ مینہ آلی کار، جیندا جاوڑ کافریں کوں چنگا لگدے ول او زرد پکدی رہ تے توں ڈیہدیں جو او پیلی تھی ویندی رہ تے ول چورا تھی ویندی ہے تے آخرت وِچ سخت عذاب ہِ تے اللہ دو بخشش وی ہے تے اوندی رضا وی۔ تے دنیا دی زندگی محض دھوکے دا سامان ہِ۔

سَابِقُوْٓا اِلٰى مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاۗءِ وَالْاَرْضِ ۙ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تساں اپنڑے رب دو بخشش دو ودھو تے اوں جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے آلی کار ہِ تے او اللہ تے اوندے رسول کوں منڑ والیں کیتے بنائی گئی ہے اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِيْٓ اَنْفُسِكُمْ اِلَّا فِيْ كِتٰبٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّبْرَاَهَا ۭ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَي اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تہاکوں کوئی مصیبت نہیں آندی زمین وِچ تے آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب دِچ موجود ہے ایں کنیں پہلے جو اساں بدلہ مقرر کرڈ تے بے شک اے کم اللہ کیتے سوکھا ہے۔

لِّكَيْلَا تَاْسَوْا عَلٰي مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوْا بِمَآ اٰتٰىكُمْ ۭ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُوْرِ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تاں جو تساں اپنڑی غلطی تے افسوس نہ کرو تے جو تہاکوں ملے اوندے اتے اکڑ بجو نہ تے اللہ اکڑ بجنڑ والے تے فخر کرنڑ والے کوں اصلو پسند نئیں کریندا

الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ ۗ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ جیرھے شومائی کریندن تے لوکیں کوں شومائی دی صلاح ڈیندن تے جیرھا منہ پھیر گھنے تے بے شک اللہ بے نیاز تے بہوں صفتیں والا ہے۔

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۖ وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اساں اپنڑے رسول کھلی دلیلیں نال پٹھے ہن تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکڑی لہائی ہائی تاں جو او لوک انصاف قائم کرن تے اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ دا سامان تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر کرے جیرھا اوندی تے اوندے رسول دی مدد کریندے غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا تے غالب ہے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ ۖ فَمِنْهُم مُّهْتَدٍ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کوں پٹھے تے انہیں دی اولاد کوں نبوت تے کتاب ڈتی انہیں وچوں ہدایت تے ہن تے بہوں سارے انہیں وچوں نافرمان ہن۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۖ فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ ول اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول پٹھیسن تے انہیں دے پچھو عیسیٰ ابن مریم کوں وی پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈتی تے اساں اوندی پیروی کرݨ والیں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے رحمت وی۔ تے کلہا تے انج رہݨ انہیں آپ شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے اللہ دی خوشنودی حاصل کرݨ کیتے تے انہیں اینداجیویں حق ہا لحاظ نہیں کیتا۔ تے اساں انہیں وچوں مومنیں کوں اجر ڈتا تے انہیں وچوں بہوں سارے نافرمان ہن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ

۲۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَّحْمَتِهٖ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُوْرًا تَمْشُوْنَ بِهٖ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۙ﴿۲۹﴾

رسول کوں منو تے تہاکوں اپݨی رحمت نال ݙوݙا اجر ݙیسی تے تہاݙے کیتے نور بݨیسی جیندے نال تساں ٹرسو تے تہاݙے گناہ بخشیسی تے اللہ بخشݨ والا تے رحم کرݨ والا ہے۔

لِّئَلَّا يَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتٰبِ اَلَّا يَقْدِرُوْنَ عَلٰى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تاں جو اہلِ کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمانیں) کوں اللہ دے فضل وچوں کجھ نئیں ملیا۔ تے بے شک فضل اللہ دے ہتھ وچ جیکوں چاہندے ݙیندے تے اللہ بہوں وݙے فضل والا ہے۔

سورۃ مجادلہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔

قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِيْ تُجَادِلُكَ فِيْ زَوْجِهَا وَتَشْتَكِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۖ وَاللّٰهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا ۭ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌۢ بَصِيْرٌ ②

۲. اللہ اوں تریمت دی گال سݨ گدھی ہے جیرھی اپݨے پیئے کیتے تیڈے نال بحث کریندی پئی ہائی تے اللہ کنیں فریاد کریندی پئی ہائی اللہ تساں ڈوناہیں دیاں گالہیں سݨدا پیا ہا بے شک اللہ بہوں سݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا ہے۔

اَلَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ مَّا هُنَّ اُمَّهٰتِهِمْ ۭ اِنْ اُمَّهٰتُهُمْ اِلَّا الّٰۗـِٔيْ وَلَدْنَهُمْ ۭ وَاِنَّهُمْ لَيَقُوْلُوْنَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُوْرًا ۭ وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ③

۳. جیرھے اپݨی زالیں کوں (ما آہدن) ظہار کریندن او انہیں دیاں میریں نیئں انہیں دیاں میریں محض اوہے ہن جیں انہیں کوں جݨیئے تے او بے شک ناپسندیدہ گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ معاف کرݨ والا تے بخشݨ والا ہے۔

وَالَّذِيْنَ يُظٰهِرُوْنَ مِنْ نِّسَاۗىِٕهِمْ ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا قَالُوْا فَتَحْرِيْرُ رَقَبَةٍ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۭ ذٰلِكُمْ تُوْعَظُوْنَ بِهٖ ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ④

۴. تے جیرھے اپݨی زالیں کوں ما آہدن ول ایہا گال ولا کریندن او ڈوہیں ہک بے کوں ہتھ لاوݨ کنیں پہلے ہک غلام آزاد کرن اے تہاکوں نصیحت کیتی ویندی ہے اللہ تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّتَمَاۗسَّا ۚ فَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ سِتِّيْنَ مِسْكِيْنًا ۭ ذٰلِكَ لِتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ۭ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ۭ وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑤

۵. جے غلام نہ ملے تے ڈو مہینے دے ساندھوڑ اندر روزے رکھے ہتھ لاوݨ کنیں پہلے تے جے ایندی طاقت نہ ہووے تے سٹھ مسکینیں کوں روٹی کھواوے اے ایں واسطے جو تساں اللہ تے اوندے رسول تے ایمان گھن آؤ اے اللہ دے بنّے ہن تے کافریں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَاۗدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ كُبِتُوْا كَمَا كُبِتَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَاۗ اٰيٰتٍۢ بَيِّنٰتٍ ۭ

۶. جیرھے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل کیتے ویسن جیویں ایں کنیں پہلے لوک ذلیل کیتے گئے

وَلِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ۝٥

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لہائن تے کافریں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب ۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا ۭ اَحْصٰىهُ اللّٰهُ وَنَسُوْهُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ۝٦ ع

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کوں جیندا کریسی تے او انہیں دے عملیں کنیں خبردار کریسی اللہ گنی کھڑے تے او بھل گیئن تے اللہ ہر شئے تے نگران ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ مَا يَكُوْنُ مِنْ نَّجْوٰى ثَلٰثَةٍ اِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ اِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَآ اَدْنٰى مِنْ ذٰلِكَ وَلَآ اَكْثَرَ اِلَّا هُوَ مَعَهُمْ اَيْنَ مَا كَانُوْا ۚ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوْا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۭ اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ۝٧

۸۔ تیکوں پتہ نئیں بے شک اللہ جاݨدے جو آسمانیں تے زمین وچ تے جیلھے او ترے لک کے گالہیں کریندن اللہ سئیں اچوتھا نال ہوندے تے جے او پنج ہوندن تے اللہ انہیں نال چھیواں ہوندے ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں ودھ اللہ سئیں انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہوون ول قیامت دے ڈینہہ او انہیں دے عملیں دا انہیں کوں ڈسیسی بے شک اللہ ہر شئے کوں جاݨدے ۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نُهُوْا عَنِ النَّجْوٰى ثُمَّ يَعُوْدُوْنَ لِمَا نُهُوْا عَنْهُ وَيَتَنٰجَوْنَ بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ ۡ وَاِذَا جَاۗءُوْكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللّٰهُ ۙ وَيَقُوْلُوْنَ فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللّٰهُ بِمَا نَقُوْلُ ۭ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝٨

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ہے جنہیں کوں لکئے چھپے مشوریں کنیں ہٹکیا گیا ہا ول او ولا او ہو کم کریندن جھتو ہٹکیا گیا ہا تے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی دے متعلق خفیہ مشورے کریندن تے جیلھے تیڈے و اندن تیکوں انجھی دعا ڈیندن جیرھی خدا تیکوں نئیں ڈتی تے اپݨے دلیں وچ آہدن ساکوں اللہ ساڈی گالہیں تے عذاب کیوں نئیں ڈیندا انہیں دا ٹکاݨا دوزخ اوندے وچ سڑیسن تے بہوں برا ٹکاݨا ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُوْلِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۭ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝٩

۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی تے نہ کرو نیکی تے تقویٰ دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو جیندو تساں کٹھے کیتے ولسو ۔

اِنَّمَا النَّجْوٰى مِنَ الشَّيْطٰنِ لِيَحْزُنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطانی کم تاں جو مومن

وَلَيْسَ بِضَآرِّهِمْ شَيْـًٔا اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ﴿١٠﴾

مونجھے تھیون تے او اللہ دی اجازت دے بغیر کجھ وی انہیں کوں ڈکھ نئیں ڈے سگدا تے مومنیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی داۓ۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوْا فِى الْمَجٰلِسِ فَافْسَحُوْا يَفْسَحِ اللّٰهُ لَكُمْ ۚ وَاِذَا قِيْلَ انْشُزُوْا فَانْشُزُوْا يَرْفَعِ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ ۙ وَالَّذِيْنَ اُوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجٰتٍ ۚ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ﴿١١﴾

١١۔ اے مومنو جیلھے تہاکوں آکھیا ونجے جو مجلس وچ جا کھلی کرو تے کر ڈتی کرو اللہ تہاڈے کیتے جا کھلی کریسی تے جیلھے آکھیا ونجے جو اٹھی ونجو تے اٹھی ونجے کرو اللہ تہاڈے وچوں مومنیں کوں عزت ڈیسی تے جنہیں کوں علم ملئے اوندے درجے ودھیسی تے اللہ تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُوْلَ فَقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقَةً ۚ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطْهَرُ ۚ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾

١٢۔ اے مومنو جیلھے تساں رسول نال مشورہ کرو تے اپنے مشورہ کیتے صدقہ کیتا کرو اے تہاڈے کیتے چنگا تے پاک کرݨ والاۓ جے تہاکوں نہ ملے تے بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوْا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوٰىكُمْ صَدَقٰتٍ ۚ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿١٣﴾

ع ٢

١٣۔ کیا تساں ڈردے ہو جو تساں اپنے مشوریں کیں پہلے صدقے ڈیو تے تساں اے کم نئیں کیتا تے اللہ تہاڈے اتے فضل کیتے ہݨ تساں نماز ٹھہا کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے اللہ جو تساں کریندے ہو باخبر۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ ۗ مَا هُمْ مِّنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ ۙ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾

١٤۔ کیا تیں انہیں کوں ڈٹھے جیڑھے انہیں لوکیں کوں سنگتی بݨیندن جنہیں تے اللہ دی ناراضگیۓ او نہ تہاڈے وچوں ہن تے نہ انہیں وچوں اور کوڑے قسماں چیندن تے او جاݨدن۔

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۗ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾

١٥۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیتا ہوئے بے شک او بہوں بُراۓ جو او کریندن۔

اِتَّخَذُوْٓا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِيْنٌ ﴿١٦﴾

١٦۔ انہیں اپنے قسمیں کوں اوہلا بݨائے انہیں اللہ دے رستے کنیں روکئے تے انہیں کیتے ذلیل کرݨ والا عذاب

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَآ اَوْلَادُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ۭ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۭ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کوں اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نئیں ڈیندے اے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن ۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهٗ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكُمْ وَيَحْسَبُوْنَ اَنَّهُمْ عَلٰي شَيْءٍ ۭ اَلَآ اِنَّهُمْ هُمُ الْكٰذِبُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ جڈاں اللہ انہیں ساریں کوں جیندا کریسی اوندے کیتے وی قسماں چیسن جیویں تہاڈے کیتے قسماں چیندن تے خیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سنڑو بے شک او ہے کوڑے ہن ۔

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسٰىهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حِزْبُ الشَّيْطٰنِ ۭ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطٰنِ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ شیطان انہیں تے غالب آ گئے تے انہیں کوں اللہ دا ذکر بھلوا ڈِتس اے شیطان دا ٹولہ ہے سنڑو بے شک شیطان دا ٹولہ گھاٹے والا ہے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُحَاۗدُّوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗٓ اُولٰۗىِٕكَ فِي الْاَذَلِّيْنَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ بے شک جیڑھے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکیں وچ گنڑیسن ۔

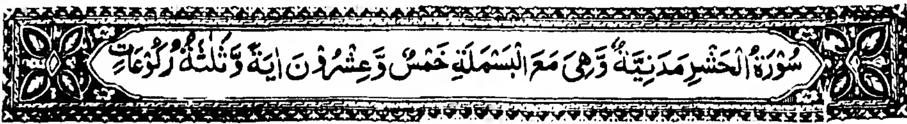
كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِيْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ اللہ نے فرض کیتا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُّؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ يُوَاۗدُّوْنَ مَنْ حَاۗدَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَوْ كَانُوْٓا اٰبَاۗءَهُمْ اَوْ اَبْنَاۗءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيْرَتَهُمْ ۭ اُولٰۗىِٕكَ كَتَبَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْهُ ۭ وَيُدْخِلُهُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ۭ اُولٰۗىِٕكَ حِزْبُ اللّٰهِ ۭ اَلَآ اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تیکوں او قوم نہ لبھسی جیڑھے اللہ تے یوم آخر تے ایمان انیندن تے دل اوندے نال محبت کرن۔ جیڑھا اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے پیو ڈاڈے یا پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا خاندان اے لوکن جنہیں دے دلیں وچ اللہ ایمان لکھ ڈِتے تے اپنڑی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں کوں بہشت وچ داخل کریسی جیندے وچ نہراں وہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن اے اللہ دا ٹولہ ہے سنڑو بے شک اللہ دا ٹولہ کامیاب تھیونڑ والا ہے۔

ع ۳

سورۃ حشر مدنی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۲۵ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲. جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ اے او اللہ دی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَخْرَجَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ۭ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّخْرُجُوْا وَظَنُّوْٓا اَنَّهُمْ مَّانِعَتُهُمْ حُصُوْنُهُمْ مِّنَ اللّٰهِ فَاَتٰىهُمُ اللّٰهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوْا ۤ وَقَذَفَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُوْنَ بُيُوْتَهُمْ بِاَيْدِيْهِمْ وَاَيْدِي الْمُؤْمِنِيْنَ ۤ فَاعْتَبِرُوْا يٰٓاُولِي الْاَبْصَارِ ③

۳. او ہو ہے جیں اہل کتاب وچوں کافریں کوں پہلے حشر کیتے انہیں دے ملک کنیں کڈھیئے تہاکوں خیال وی کائناں ہا جو او نکلسن تے انہیں دا وی خیال ہا کہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں انہیں کوں بچا گھنسن تے اللہ انہیں دو اوں جا کنیں آیا جتھو انہیں دا خیال وی نہ ہا تے انہیں دے دلیں وچ رعب سٹ ڈتس او اپݨے ہتھیں نال اپݨے گھریں کوں خراب کریندے پئن تے کجھ مومنیں دے ہتھیں نال تے اے اکھیں والیو عبرت حاصل کرو۔

وَلَوْلَآ اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاۗءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا ۭ وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④

۴. جے اللہ سئیں نے انہیں تے وطن وچوں نکلݨ فرض نہ کیتا ہوئے ہا تے او دنیا وچ انہیں کوں عذاب ڈیوے ہا تے آخرت وچ انہیں کیتے بھا دا عذاب۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاۗقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ وَمَنْ يُّشَاۗقِّ اللّٰهَ فَاِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ⑤

۵. اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کیتی تے جیرھا اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک اللہ سخت سزا ڈیوݨ والا ہے۔

مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمُوْهَا قَاۗىِٕمَةً عَلٰٓي اُصُوْلِهَا فَبِاِذْنِ اللّٰهِ وَلِيُخْزِيَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥

۶. تساں کھجی دی پاڑ نئیں کپی یا انہیں کوں اپݨی پاڑیں تے نئیں چھوڑیا تے اللہ دا حکم نال ہا تے تاں جو او نافرمانیں کوں ذلیل کرے۔

وَمَآ اَفَاۗءَ اللّٰهُ عَلٰي رَسُوْلِهٖ مِنْهُمْ فَمَآ اَوْجَفْتُمْ

۷. انہیں دا جو مال اللہ سئیں اپݨے رسول کوں غنیمت وچ ڈتا ہا

عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَّلَا رِكَابٍ وَّلٰكِنَّ اللّٰهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهٗ عَلٰى مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝

تساں اپݨے گھوڑے تے اُٹھ نہ درکائے ہن تے اصل اللہ جینڈے تے چاہندے اپݨے رسولیں کوں غالب کریندے تے اللہ ہر شئے تے قادر ہے۔

مَآ اَفَآءَ اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهٖ مِنْ اَهْلِ الْقُرٰى فَلِلّٰهِ وَلِلرَّسُوْلِ وَلِذِي الْقُرْبٰى وَالْيَتٰمٰى وَالْمَسٰكِيْنِ وَابْنِ السَّبِيْلِ ۙ كَيْ لَا يَكُوْنَ دُوْلَةًۢ بَيْنَ الْاَغْنِيَآءِ مِنْكُمْ ۭ وَمَآ اٰتٰىكُمُ الرَّسُوْلُ فَخُذُوْهُ ۤ وَمَا نَهٰىكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوْا ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝

۸۔ تے جیڑھا مال وستیں والیں دا اللہ اپݨے رسول کوں ڈیوے او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے یتیمیں تے مسکینیں تے مسافریں کیتے ہے تاں جو او مال تہاڈے امیریں وچ چکر نہ کھندا راہوے۔ جو رسول تہاکوں ڈیوے او پکڑو تے جیں کنیں ہٹکے اوں کنیں رک ونجو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیوݨ والا ہے۔

لِلْفُقَرَآءِ الْمُهٰجِرِيْنَ الَّذِيْنَ اُخْرِجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ وَاَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانًا وَّيَنْصُرُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۭ اُولٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ۝

۹۔ تے او مال فقیریں تے مہاجریں کیتے ہے جیڑھے اپݨے ملک کنیں کڈھیئے گئین تے اپݨے مالیں کنیں او اللہ دا فضل تے اوندی خوشی گولیندن تے اللہ تے اوندے رسول دی امداد کریندن ایہے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِيْنَ تَبَوَّؤُ الدَّارَ وَالْاِيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّوْنَ مَنْ هَاجَرَ اِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُوْنَ فِيْ صُدُوْرِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ اُوْتُوْا وَيُؤْثِرُوْنَ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۭ وَمَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

۱۰۔ تے انہیں کیتے وی ہے جیڑھے پہلے مدینے وچ رہندے ہن تے ایمان گھن آئے ہن تے مہاجریں نال محبت کریندن تے جیڑھا مال انہیں کوں ڈتا گئے اپݨے دلیں وچ اوندی خواہش نئیں رکھدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن بھانویں آپ کوں ضرورت ہووے تے جینکوں بچایا ونجے نفس دی شومائی کنیں تے ایہے لوک کامیاب تھیوݨ والن۔

وَالَّذِيْنَ جَآءُوْ مِنْۢ بَعْدِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًّا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَآ اِنَّكَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝

۱۱۔ تے جیڑھے انہیں دے بعد آئن آہدن اے ساڈے رب ساکوں بخش ڈے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں وی جیڑھے اساں کنیں پہلے ایمان گھن آئن تے ساڈے دلیں وچ مومنیں کیتے کینہ نہ سٹ اے ساڈے رب بے شک توں بہوں مہربان تے رحم کرݨ والا ہیں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ نَافَقُوْا يَقُوْلُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ہے جیڑھے منافق ہن

كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ لَىٕنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَ لَا نُطِیْعُ فِیْكُمْ اَحَدًا اَبَدًا ۙ وَّ اِنْ قُوْتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ یَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿۱۱﴾

تے اہل کتاب وچوں جیرھے کافر ہن اپنڑے بھراویں کوں آہدن جے تساں نکلو تے اساں ضرور نکلسوں تہاڈے نال تے اساں تہاڈے وچوں کہیں دی اطاعت نہ کریسوں تے جے تہاڈے نال بھڑیا ویسی تے اساں ضرور تہاڈی مدد کریسوں تے اللہ گواہ ہے بے شک او کوڑن۔

لَىٕنْ اُخْرِجُوْا لَا یَخْرُجُوْنَ مَعَهُمْ ۚ وَ لَىٕنْ قُوْتِلُوْا لَا یَنْصُرُوْنَهُمْ ۚ وَ لَىٕنْ نَّصَرُوْهُمْ لَیُوَلُّنَّ الْاَدْبَارَ ۫ ثُمَّ لَا یُنْصَرُوْنَ ﴿۱۲﴾

۱۳۔ جے او کڈھے ونجن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں نال لڑائی تھی پووے تے انہیں دی مدد نہ کریسن تے جے مدد کیتونے وی سہی تے کنڈ ولا کے بھج ویسن تے ول انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فِیْ صُدُوْرِهِمْ مِّنَ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا یَفْقَهُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۴۔ او تہاڈے کنیں اللہ توں وی ودھ ڈردن اِت گالہوں جو او لوک سمجھدے نئیں۔

لَا یُقَاتِلُوْنَكُمْ جَمِیْعًا اِلَّا فِیْ قُرًى مُّحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ وَّرَآءِ جُدُرٍ ؕ بَاْسُهُمْ بَیْنَهُمْ شَدِیْدٌ ؕ تَحْسَبُهُمْ جَمِیْعًا وَّ قُلُوْبُهُمْ شَتّٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا یَعْقِلُوْنَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ او سارے تہاڈے نال جنگ نہ کریسن سوائے ایندے جو او پکے حویل آلی وستیں وچ یا کندھیں دے پچھوں بیٹھے ہوون۔ آپت وچ انہیں دی جنگ ڈاڈھی ہوندی ہے توں انہیں کوں ہک قوم سمجھیندیں تے او دلوں انجو انج ہوندن اِت گالہوں جو او بے عقل قوم۔

كَمَثَلِ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِیْبًا ذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ ۚ وَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ انہیں دا انہیں قومیں آلی کار جیرھیاں کوہو دے زمانے وچ گذرین انجام انہیں اپنڑے کمیں دا انجام چکھیا تے انہیں کوں دردناک عذاب ملسی۔

كَمَثَلِ الشَّیْطٰنِ اِذْ قَالَ لِلْاِنْسَانِ اكْفُرْ ۚ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ اِنِّیْ بَرِیْٓءٌ مِّنْكَ اِنِّیْۤ اَخَافُ اللّٰهَ رَبَّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ انہیں (منافقیں) دی حالت شیطان آلی کار ہِے جیں انسان کوں آکھیا کفر کر جیلھے اوں کفر کیتا تے شیطان آہدے مَیں تیں کنیں بری ہاں میں اللہ کنیں ڈردا ہاں جیرھا سارے جہانیں دا رب ہے۔

فَكَانَ عَاقِبَتَهُمَاۤ اَنَّهُمَا فِی النَّارِ خَالِدَیْنِ فِیْهَا ؕ وَ ذٰلِكَ جَزٰٓؤُا الظّٰلِمِیْنَ ﴿۱۷﴾ ع

۱۸۔ انہیں ڈوہائیں دا انجام اے تھیندے جو او ڈوہیں دوزخ وچ ونج پوندن تے اوندے وچ ہک مدت تئیں رہسن تے ظالمیں دا ایہو بدلہ ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۗ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌ ۢبِمَا تَعْمَلُوْنَ ⑲

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص لے ڈیدا رہوے جو او اگو کیتے کیا پٹھئے۔ اللہ کنیں سارے ڈرو اللہ سئیں تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ نَسُوا اللّٰهَ فَاَنْسٰهُمْ اَنْفُسَهُمْ ۗ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ⑳

۲۰۔ تے انہیں آلی کار نہ بنڑ جیرھے اللہ کوں بھل گیئن تے اللہ سئیں انہیں کوں انہیں دے فائدے آلیاں گالہیں بھلا ڈِتیاں اے لوک نافرمان ن۔

لَا يَسْتَوِيْٓ اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۗ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآئِزُوْنَ ㉑

۲۱۔ بھاآلے تے بہشت آلے ہکو جہیں نئیں تھی سگدے جنتی لوک تے کامیاب تھیونڑ والن۔

لَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰى جَبَلٍ لَّرَاَيْتَهٗ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللّٰهِ ۗ وَتِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ㉒

۲۲۔ جے اساں اے قرآن کہیں پہاڑ تے بہاوں ہا توں ڈیکھیں ہا جو او نویں گئے تے اللہ دے ڈر کنیں ٹوٹے ٹوٹے تھی ونجے ہا تے اے مثالاں ہن جیرھیاں لوکیں کیتے بیان کریندے ہیں تاں جو او سوچن۔

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ۚ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيْمُ ㉓

۲۳۔ اللہ او ہوئی جیندے سوا کوئی معبود نئیں او غائب کوں جانڑدے تے حاضر کوں وی او بن منگئے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان۔

هُوَ اللّٰهُ الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ اَلْمَلِكُ الْقُدُّوْسُ السَّلٰمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيْزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ ۗ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ ㉔

۲۴۔ اللہ او ہوئی جیندے سوا کوئی معبود نئیں۔ او بادشاہ، پاک، عیبیں کنیں پاک تے امن ڈیونڑ والائے تے نگران غالب تے جبّار تے وڈی شان والائے اللہ پاک اوں کنیں جو او شریک کریندن

هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْمَآءُ الْحُسْنٰى ۚ يُسَبِّحُ لَهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ㉕

۲۵۔ او ہو اللہ خالق پیدا کرنڑ والائے شکل ڈیونڑ والائے اوندے چنگے ناں ہن آسمانیں تے زمین وچ جو ہے او اوندی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیانڑائے۔ ع ۳

سُوْرَةُ الْمُمْتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ ممتحنہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ⓵

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا عَدُوِّيْ وَعَدُوَّكُمْ اَوْلِيَآءَ تُلْقُوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوْا بِمَا جَآءَكُمْ مِّنَ الْحَقِّ ۚ يُخْرِجُوْنَ الرَّسُوْلَ وَاِيَّاكُمْ اَنْ تُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ ؕ اِنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِيْ سَبِيْلِيْ وَابْتِغَآءَ مَرْضَاتِيْ ۖ تُسِرُّوْنَ اِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ ۖ وَاَنَا اَعْلَمُ بِمَآ اَخْفَيْتُمْ وَمَآ اَعْلَنْتُمْ ؕ وَمَنْ يَّفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِيْلِ ⓶

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپݨے دشمن کوں سنگتی نہ بݨاؤ تساں انہیں دو پیار دے سنیہے پٹھیندے ہو تے انہیں تہاڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیتے او رسول کوں تے تہاکوں ات گا لہوں کڈھیندن جو تساں اپݨے رب اللہ کوں منیندے ہو جے تساں میڈے رستے وچ میکوں خوش کرݨ کیتے جہاد واسطے نکلو۔ تساں چوری چوری انہیں نال محبت کریندے ہو تے میں جانڑاں جو تساں لکیندے ہو تے ظاہر کریندے ہو تے تہاڈے وچو جیرھا اے کریسی تے او سدھے رستے کنیں پریں تھی ویسی۔

اِنْ يَّثْقَفُوْكُمْ يَكُوْنُوْا لَكُمْ اَعْدَآءً وَّيَبْسُطُوْٓا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ وَاَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوْٓءِ وَوَدُّوْا لَوْ تَكْفُرُوْنَ ؕ ⓷

۳۔ جے تہاکوں پکڑ گھنن تے تہاڈے دشمن بݨ ویسن تے اپݨے ہتھ تے زباناں برائی نال تہاڈو ودھیسن تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

لَنْ تَنْفَعَكُمْ اَرْحَامُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ ۛ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ۛ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ⓸

معانقة ١٢ عند المتأخرين / السماع الوقف على القيمة

۴۔ تے تہاڈے سکے اصلو تے تہاڈیاں اولاداں قیامت دے ڈینہہ تہاکوں کوئی فائدہ نہ ڈیسن تہاڈے وچ فیصلہ خدا کریسی تے اللہ تہاڈے عملیں کوں ڈیکھݨ والا ہے۔

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ ۚ اِذْ قَالُوْا لِقَوْمِهِمْ اِنَّا بُرَءٰٓؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۫ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَآءُ اَبَدًا حَتّٰى تُؤْمِنُوْا

۵۔ تہاڈے کیتے ابراہیم تے اوندے نال آلیں وچ چنگا نمونہ ہا جیلھے انہیں اپݨی قوم کوں آکھئے بے شک اساں تہاڈے کنیں تے جنہیں دی اللہ دے سوا تساں عبادت کریندے ہو انہیں کنیں پریں ہیں اساں تہاڈا انکار کریندے ہیں تے تہاڈے تے ساڈے وچ دشمنی

بِاللّٰهِ وَحْدَهٗٓ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لِاَبِيْهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَآ اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ ؕ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَاِلَيْكَ اَنَبْنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝٥

تے بغض ظاہر تھی گئے جے تیں تساں ہک اللہ تے ایمان نہ گھن آؤ سوائے اینڈے جیلھے ابراہیم اپنڑے پیو کوں آکھئے میں تیڈے کیتے اپنڑے رب کنیں معافی منگساں میں تیڈے کیتے اللہ ولو کہیں گال دا مالک نہیں۔ اے ساڈے رب اساں تیڈے اتے بھروسہ کریندے ہیں تے اساں تیڈو جھکدے ہیں تے تیڈو ولنڑے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝٦

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافریں کیتے فتنہ نہ بنڑا تے اے ساڈے رب ساکوں بخش بے تتنک توں غالب تے سیانڑا ایں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ ؕ وَمَنْ يَّتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ۝٧ ع

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکیں کیتے جیرھے اللہ تے قیامت دے ڈینہہ دی امید رکھیندن تے جیرھا منہ پھیر گھنے تے بے تتنک اللہ بے نیاز تے سب تعریفیں والا ہے۔

عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ مِّنْهُمْ مَّوَدَّةً ؕ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝٨

۸۔ تھی سگدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکیں دے درمیان جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے تے اللہ قادر تے اللہ بخشنڑ والا تے دل رحم کرنڑ والا ہے۔

لَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يُقَاتِلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْٓا اِلَيْهِمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝٩

۹۔ اللہ تہاکوں انہیں لوکیں نال نیکی کرنڑ تے انصاف کرنڑ کنیں نئیں ہٹکیندا جنہیں تہاڈے نال جنگ نئیں کیتی تے تہاکوں وطن کنیں نہیں کڈھیا بے تتنک اللہ انصاف کرنڑ والیں کوں پسند کریندے۔

اِنَّمَا يَنْهٰىكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قٰتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظٰهَرُوْا عَلٰٓى اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ ۚ وَمَنْ يَّتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝١٠

۱۰۔ او تہاکوں انہیں لوکیں نال سنگت لاونڑ کنیں ہٹکیندے جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی ہے تے تہاکوں گھریں کنیں کڈھیئے تے تہاکوں کڈھن وچ امداد کیتی تے جیرھا انہیں کوں سنگتی بنڑیسی تے ایجھے لوک ظالم ہن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا جَآءَكُمُ الْمُؤْمِنٰتُ مُهٰجِرٰتٍ فَامْتَحِنُوْهُنَّ ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِاِيْمَانِهِنَّ ۚ فَاِنْ عَلِمْتُمُوْهُنَّ مُؤْمِنٰتٍ فَلَا تَرْجِعُوْهُنَّ اِلَى الْكُفَّارِ ؕ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّوْنَ لَهُنَّ ؕ وَاٰتُوْهُمْ مَّآ اَنْفَقُوْا ؕ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ اِذَآ اٰتَيْتُمُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ؕ وَلَا تُمْسِكُوْا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَسْئَلُوْا مَآ اَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْئَلُوْا مَآ اَنْفَقُوْا ؕ ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ ؕ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ ﴿١١﴾

١١. اے مومنو جیلھے تہاڈے وومومن تے مہاجر تریمتیں آون تے انہیں دا امتحان گھنو اللہ انہیں دے ایمان کوں جاݨدے تے جے تہاکوں پتہ لگے جو او مومن تے تساں انہیں کوں کافریں دو نہ ولا پٹھوا و انہیں کیتے حلال نئیں تے نہ کافر انہیں واسطے حلالن تے انہیں کوں خرچ ڈے ڈیو تے تہاڈے تے کوئی گناہ نئیں جو تساں انہیں کوں حق مہر ڈیوݨ دے بعد انہیں نال پرنیج پوُدو تے کافر تریمتیں دی عزتیں کوں اپݨے نال نہ رکھو تے تساں اپݨا خرچہ منگو او اپݨا خرچہ منگن ۔ اے اللہ دا حکم اللہ تہاڈے وچکار ایویں فیصلہ کریندے تے اللہ بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَاِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ اِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَاٰتُوا الَّذِيْنَ ذَهَبَتْ اَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَآ اَنْفَقُوْا ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿١٢﴾

١٢. تے جے کوئی تہاڈی تریمت کافریں دو بھج ونجے تے تہاکوں انہیں دی کوئی تریمت لبھ ونجے تے تساں اوہو تلا خرچ ڈے ڈیو جے تلا نکاح تے انہیں دا تھیا ہا تے اللہ کنیں ڈرو جینکوں تساں مینندے ہو۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَآءَكَ الْمُؤْمِنٰتُ يُبَايِعْنَكَ عَلٰٓى اَنْ لَّا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَّلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِيْنَ وَلَا يَقْتُلْنَ اَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَاْتِيْنَ بِبُهْتَانٍ يَّفْتَرِيْنَهٗ بَيْنَ اَيْدِيْهِنَّ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوْفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣﴾

١٣. اے نبی جیلھے تیڈے مومن تریمتیں آون ایں گال تے بیعت کرن جو او اللہ نال شرک نہ کریسن تے چوری تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کریسن آپو بݨا کے کوئی کوڑی گال نہ کریسن بھانویں او پیریں تے ہتھیں وچ ہووے تے تیڈی نافرمانی نہ کریسن نیک کمیں وچ تے توں انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوْا مِنَ الْاٰخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ اَصْحٰبِ الْقُبُوْرِ ﴿١٣﴾

١٤. اے مومنو! ایجھی قوم کوں سنگتی نہ بݨاؤ جنہیں نال اللہ کاوڑ تھئے او آخرت کنیں نا امید تھی گئین جیویں کافر قبر والیں کنیں نا امید تھی گئین۔ ع ۲

سُوْرَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۂ صف مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیتاں تے ۲ رکوع ہِن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲. آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ اے او اللہ دی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ③

۳. اے مومنو تساں جو کریندے نوہے او آہدے کیوں ہوے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ④

۴. اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او آکھو جو تساں کریندے نوہے۔

اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهٖ صَفًّا كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَّرْصُوْصٌ ⑤

۵. بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جیرھے اوندی راہ وچ جنگ کریندن جیویں او چونے گچ قلعہ ہوون۔

وَاِذْ قَالَ مُوْسٰى لِقَوْمِهٖ يٰقَوْمِ لِمَ تُؤْذُوْنَنِيْ وَقَدْ تَّعْلَمُوْنَ اَنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ ۖ فَلَمَّا زَاغُوْٓا اَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبَهُمْ ۚ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ⑥

۶. تے جیلھے موسیٰ اپݨی قوم کوں آکھے اے میڈی قوم تساں میکوں ڈکھ کیوں ڈیندے ہو تہاکوں پتہ ہے جو میں تہاڈو اللہ دا رسول بݨ کے آیاں تے جیلھے او سدھے راہ کنیں ہٹ گیئن اللہ انہیں دے دِل پھیر ڈتن تے اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

وَاِذْ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ يٰبَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰىةِ وَمُبَشِّرًۢا بِرَسُوْلٍ يَّاْتِيْ مِنْۢ بَعْدِي اسْمُهٗٓ اَحْمَدُ ۗ فَلَمَّا جَآءَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ قَالُوْا هٰذَا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ⑦

۷. تے جیلھے عیسیٰ ابنِ مریم آکھے اے بنی اسرائیل بیشک میں تہاڈو اللہ دا رسول بݨ کے آیاں تے جیرھی تورات میں کنیں پہلے آئی ہے اوندی تصدیق کریندا ں تے اپݨے بعد ہک رسول دی خوشخبری ڈیندا ں جیندا ناں احمد ہوسی تے او میڈے بعد اوسی تے جیلھے او انہیں کنیں روشن آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھے اے کھلا کھلا جادو ہے۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰی عَلَی اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰٓى اِلَى الْاِسْلَامِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝

۸۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ بدھے تے اوں کوں اسلام دو سڈیا ونجے تے اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

يُرِيْدُوْنَ لِيُطْفِـُٔوْا نُوْرَ اللّٰهِ بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللّٰهُ مُتِمُّ نُوْرِهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْكٰفِرُوْنَ ۝

۹۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں وسا ڈیون اپݨے پھوکیں نال تے اللہ اپݨے نور کوں پورا کرݨ بھانویں کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

هُوَ الَّذِيْٓ اَرْسَلَ رَسُوْلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهٗ عَلَی الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُوْنَ ۝

۱۰۔ اوہو ہے جیں اپݨے رسول کوں ہدایت تے سچا دین ڈے کے بھیجے تاں جو اوں دین کوں سارے دین تے غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝

۱۱۔ اے مومنو کیا میں تہاکوں او تجارت ڈساں جیرھی تہاکوں ڈکھ آلے عذاب کنیں بچیسی۔

تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَتُجَاهِدُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ۭ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝

۱۲۔ تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرو اپݨے مال تے جانیں نال اے تہاڈے کیتے چنگا ہے جے تساں جاݨدے ہو۔

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ وَمَسٰكِنَ طَيِّبَةً فِيْ جَنّٰتِ عَدْنٍ ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

۱۳۔ اللہ تہاڈے گناہ بخشیسی تے تہاکوں باغیں وچ پلیسی جنہیں دے تلے وچ انہراں وہندیاں پیاں ہوسن تے ہمیشہ دی جنت وچ چنگیاں رہݨ دیاں جھیں ہوسن اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَاُخْرٰى تُحِبُّوْنَهَا ۭ نَصْرٌ مِّنَ اللّٰهِ وَفَتْحٌ قَرِيْبٌ ۭ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۝

۱۴۔ تے ہِک ٻی جیرھی تہاکوں چنگی لگدی ہے او اللہ دی مدد تے کولہوں دی فتح ہے توں مومنیں کوں خوشخبری ڈے ڈے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْٓا اَنْصَارَ اللّٰهِ كَمَا قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيّٖنَ مَنْ اَنْصَارِيْٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ فَاٰمَنَتْ طَّاۗىِٕفَةٌ مِّنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَاۗءِيْلَ وَكَفَرَتْ طَّاۗىِٕفَةٌ ۚ فَاَيَّدْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلٰى عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوْا ظٰهِرِيْنَ ۝

۱۵۔ اے مومنو اللہ دے امدادی بݨو وانجو جیویں عیسیٰ ابن مریم اپݨے منݨ والیں کوں آکھیا اللہ کیتے میڈا امدادی کون۔ منݨ والیں آکھئے اساں اللہ دے امدادی ہیں۔ بنی اسرائیل وچوں ہک ٹولے من گدھا تے ہک ٹولے انکار کیتا۔ تے منݨ والیں دی اساں انہیں دے دشمنیں دے مقابلے وچ مدد کیتی تے او ڈاڈھے تھی گئے ہن۔

سُوْرَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشَرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورہ جمعہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مہربان ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوْسِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ②

۲. جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے جیڑھا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیاݨا ہے۔

هُوَ الَّذِيْ بَعَثَ فِي الْاُمِّيّٖنَ رَسُوْلًا مِّنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ ۚ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ③

۳. اوہو ہے جیں ان پڑھیں وچ انہاں دے وچوں ہک رسول بھیجے جیڑھا انہیں تے اوں (اللہ) دی آیات پڑھدے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سٹمپ سکھیندے تے ایں کنیں پہلے او کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَّاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ ۭ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

۴. تے انہاں دے وچوں کجھ بے وی ہن جیڑھے اجݨ تیں انہیں نال نئیں ملئے تے او غالب تے سیاݨا ہے۔

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَاۗءُ ۭ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ⑤

۵. اے اللہ دا فضل جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ حُمِّلُوا التَّوْرٰىةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ اَسْفَارًا ۭ بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ اللّٰهِ ۭ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑥

۶. انہیں لوکیں دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت فرض کیتی گئی ہائی تے انہیں ول نئیں اطاعت کیتی اویں ہے جیویں گڈا بار چیندے۔ جیڑھی قوم اللہ دی آیات دا انکار کریندی ہے اوندی مثال بہوں گندی ہے تے اللہ ظالم لوکیں کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

قُلْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادُوْٓا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّكُمْ اَوْلِيَاۗءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑦

۷. توں آکھ اے یہودیو جے تہاکوں یقین جو تساں اللہ دے سنگتی ہو بے کائے نئیں تے تساں موت منگو جے تساں سچے ہوے۔

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهٗٓ اَبَدًۢا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ ۭ وَ

۸. او موت کڈاہیں وی نہ منگسن اپݨے انہیں عملیں دی وجہ

اللّٰهُ عَلِيْمٌۢ بِالظّٰلِمِيْنَ ۝٨

نال جیرھے انہیں اگوں بھیجین تے اللہ ظالمیں کوں جاݨدے۔

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذِيْ تَفِرُّوْنَ مِنْهُ فَاِنَّهٗ مُلٰقِيْكُمْ ثُمَّ تُرَدُّوْنَ اِلٰى عٰلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٩

٩۔ توں آکھ بے شک جیرھی موت کنیں بھجدے ہو او بے شک تہاڈے اتے آوݨی ہے تے ول تساں غیب تے حاضر جاݨݨ والے خدا دو ولائے ویسو تے او تہاکوں تہاڈے عمل ڈسیسی۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝١٠

١٠۔ اے مومنو جیلھے نماز دو جمعے دے ڈینہہ سڈیا ونجے تے نماز دو آئے کرو تے کاروبار چھوڑ ڈتا کرو اے تہاڈے کیتے چنگا ہے جے تساں جاݨدے ہو تاں۔

فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝١١

١١۔ تے جیلھے نماز پوری تھی ونجے تے زمین وچ کھنڈ ونجو تے اللہ دا فضل گولو تے اللہ کوں بہوں یاد کرو تاں جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً اَوْ لَهْوَا انْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ قَآئِمًا ۭ قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ ۭ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ۝١٢

١٢۔ تے جیلھے او تجارت ڈیکھن یا تماشا تڑا ڈیکھن او ندو بھج پوندن تے تیکوں کلہا کھڑا ہویا چھوڑ ڈیندن توں آکھ جو اللہ کنیں ہے او تجارت تے تماشے کنیں چنگا ہے تے او بہوں چنگا رزق ڈیوݨ والا ہے۔

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقُوْنَ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ منافقون مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُ اللّٰهِ ۘ وَ اللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهٗ ؕ وَ اللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ②

۲۔ جیلھے تیں کنیں منافق اندن تے آہدن اساں گواہ ہیں جو بے شک توں اللہ دا رسول ہویں۔ اللہ جاݨدے بے شک توں اوندا رسول ہیں تے اللہ اے گواہی ڈیندے جو منافق کوڑے ہن۔

اِتَّخَذُوْۤا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ③

۳۔ انہیں اپݨے قسمیں کوں اولکا بݨا گدھے تے او اللہ دی راہ کنیں ہٹکیندن بے شک او بہوں بڑا ہے جو او عمل کریندن۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطُبِعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ④

۴۔ اے اِت گالھوں جو او ایمان گھن آئن ول انکار کیتے نیں انہیں دے دلیں تیں مہر لگ گئی ہے تے او ہݨ نئیں سمجھدے:

وَ اِذَا رَاَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ اَجْسَامُهُمْ ؕ وَ اِنْ يَّقُوْلُوْا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ ؕ كَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُّسَنَّدَةٌ ؕ يَحْسَبُوْنَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ؕ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ؕ قٰتَلَهُمُ اللّٰهُ ۟ اَنّٰى يُؤْفَكُوْنَ ⑤

۵۔ تے جیلھے توں انہیں کوں ڈیہدیں انہیں دے جسم تیکوں چنگے لگدن تے جے او گال کرن توں انہیں دی گال سݨ او ایویں ہن جیویں کندھ نال ٹنگیے ہوئے شہتیر۔ ہر عذاب اپݨے اتے سمجھدن او دشمن ہن۔ انہیں کنیں ہوشیار رہ اللہ انہیں کوں ہلاک کرے او کتھے پھریئے ویندن۔

وَ اِذَا قِيْلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ لَوَّوْا رُءُوْسَهُمْ وَ رَاَيْتَهُمْ يَصُدُّوْنَ وَ هُمْ مُّسْتَكْبِرُوْنَ ⑥

۶۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے آؤ اللہ دا رسول تہاڈے کیتے بخشش منگے او اپݨے سر پھیر گھندن تے توں انہیں کوں ڈیہدیں او بیچ کنیں ہٹکیندن تے او اکڑیندن۔

سَوَآءٌ عَلَيْهِمْ اَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ

۷۔ انہیں کیتے ہکا گال جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَّغْفِرَ اللّٰهُ لَهُمْ ۭ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ۝

یا نہ منگیں انہیں کوں اللہ نہ بخشیسی بے شک اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نئیں ڈیندا۔

هُمُ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تُنْفِقُوْا عَلٰي مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا ۭ وَلِلّٰهِ خَزَاۗىِٕنُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَفْقَهُوْنَ ۝٨

٨۔ او ہے لوکن جیرھے آہدن جو لوک اللہ دے رسول نال ہن انہیں تے خرچ نہ کرو جے تیں او بھج نہ ونجن تے آسمانیں تے زمین دے خزانے اللہ دے ہن تے منافق نئیں سمجھدے۔

يَقُوْلُوْنَ لَىِٕنْ رَّجَعْنَآ اِلَى الْمَدِيْنَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ ۭ وَلِلّٰهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُوْلِهٖ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَلٰكِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝٩

٩۔ آہدن جے اساں مدینہ دو ولیسوں تے اتھیں وچوں ساریں کنیں عزت والا شخص ساریں کنیں بے عزت شخص کوں اتھو کڈھ ڈیسی تے عزت اللہ تے اوندے رسول تے مومن کیتے ہے تے اصل منافق جانڑدے نئیں۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تُلْهِكُمْ اَمْوَالُكُمْ وَلَآ اَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ۚ وَمَنْ يَّفْعَلْ ذٰلِكَ فَاُولٰۗىِٕكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝١٠

١٠۔ اے مومنو تہاکوں تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد اللہ دے ذکر کنیں غافل نہ کر ڈیون تے جیرھا اے کریسی تے او لوک گھاٹا پاونڑ والن۔

وَاَنْفِقُوْا مِنْ مَّا رَزَقْنٰكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُوْلَ رَبِّ لَوْلَآ اَخَّرْتَنِيْٓ اِلٰٓى اَجَلٍ قَرِيْبٍ ۙ فَاَصَّدَّقَ وَاَكُنْ مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝١١

١١۔ تے جو اساں تہاکوں ڈتے خرچ کرو ایں کنیں پہلے جو تہاڈے کہیں ہک کوں موت آوے تے آکھے اے میڈے رب تیں میکوں تھوڑی مدت کیتے میکوں وتی کیوں نئیں ڈتی میں صدقہ کراں ہاں تے میں وی نیک لوکیں وچوں تھی ونجاں ہا۔

وَلَنْ يُّؤَخِّرَ اللّٰهُ نَفْسًا اِذَا جَاۗءَ اَجَلُهَا ۭ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ۝١٢

١٢۔ تے اللہ کہیں شخص کوں نئیں چھڑیندا جیندی موت یا وقت آونجے تے اللہ جو لتساں کریندے ہو اوں کنیں باخبر۔

سُوْرَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعَ عَشَرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ تغابن مدنی ہے تے بسم اللّٰہ نال ایندیاں ۱۹ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اللّٰہ دے ناں نال جیرھا بِن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يُسَبِّحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے اور اللّٰہ دی تسبیح کریندے اوندے کیتے بادشاہت تے حمد تے او ہر شے تے قادر۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَّمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ③

۳۔ اوہو جیں تہاکوں پیدا کیتے تے کجھ نئیں منیندے تے کجھ تہاڈے وچوں منیندن تے اللّٰہ تہاڈے عملیں کوں ڈیہدا کھڑے۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ④

۴۔ اوں آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تہاکوں شکلاں ڈتنس تے سوہݨیاں شکلاں بݨائنس تے ہوندو ولݨے۔

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّوْنَ وَمَا تُعْلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وِچ او جاݨدے تے جو تساں لکیندے ہو تے ظاہر کریندے ہو او جاݨدے تے اللّٰہ تہاڈے دِل دی گالہیں کوں وی جاݨدے۔

اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوْا وَبَالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ⑥

۶۔ کیا تہاڈو پہلے کافریں دیاں خبراں نہ آیاں ہن انہیں اپݨے کمیں دا عذاب چکھیا ہا تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهٗ كَانَتْ تَّاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالُوْٓا اَبَشَرٌ يَّهْدُوْنَنَا فَكَفَرُوْا وَتَوَلَّوْا وَّاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَمِيْدٌ ⑦

۷۔ اے اِت گالہوں جو انہیں دو رسول کھلی دلیلاں گھن کے اندے ہن تے او لوک آہدے ہن جو ہک آدمی ساکوں ہدایت ڈیسی تے انہیں انکار کیتا تے منہ پھیر گدھا اللّٰہ دی انہیں کنیں بے پرواہ تھی گیا تے اللّٰہ بے پرواہ تے سب صفتیں والا ہے۔

زَعَمَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اَنْ لَّنْ يُّبْعَثُوْا ۭ قُلْ بَلٰى وَرَبِّيْ لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ ۭ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ⑦

۸۔ کافریں دا خیال جو او جیندے نہ کیتے ولیسن توں آکھ سئو میڈے رب دی قسم تساں ضرور جیندے کیتے ولیسو ول تہاڈے عمل تہاکوں ڈسائے ولیسن تے اے گال اللہ کیتے سوکھی ہے۔

فَاٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ وَالنُّوْرِ الَّذِيْٓ اَنْزَلْنَا ۭ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ⑧

۹۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے اوں نور کوں وی جیرھا اساں لہائے تے اللہ تہاڈے عملیں کنیں باخبر۔

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ⑨

۱۰۔ اوجڈاں تہاکوں کٹھے کرن والے ڈینہہ جمع کریسی۔ اے ڈینہہ ہار جیت دا ہوسی تے جیرھا اللہ کوں منیسی تے نیک عمل کریسی او اوندیاں برائیاں ختم کرڈیسی تے اونکوں جنت وچ پلہیسی جیندے وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہسن اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَآ اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ النَّارِ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ۭ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ⑩

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی آیات کوں اے لوک دوزخی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہسن تے اے بہوں گندہ ٹکانڑ ہے۔

مَآ اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْۢ بِاللّٰهِ يَهْدِ قَلْبَهٗ ۭ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ⑪

۱۲۔ کوئی مصیبت نئیں اندی سوائے اللہ دے حکم دے تے جیرھا منیندے اللہ کوں او اوندے دل کوں سدھا راہ ڈکھلیسی تے اللہ ہر شئے کوں جانڑدے۔

وَاَطِيْعُوا اللّٰهَ وَاَطِيْعُوا الرَّسُوْلَ ۚ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاِنَّمَا عَلٰي رَسُوْلِنَا الْبَلٰغُ الْمُبِيْنُ ⑫

۱۳۔ اللہ تے اوندے رسول دا آکھنڑ منو تے جے تساں پھر ولیسو تے بے شک ساڈے رسول دا کم کھول کھول کے پچا ڈیونڑ۔

اَللّٰهُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۭ وَعَلَي اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ⑬

۱۴۔ اللہ اوندے سوا کوئی معبود نئیں تے مومنیں کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ہے۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِنَّ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ وَاَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَّكُمْ فَاحْذَرُوْهُمْ ۚ وَاِنْ تَعْفُوْا وَتَصْفَحُوْا

۱۵۔ اے مومنو تہاڈے زالیں تے تہاڈے بالیں وچوں کجھ تہاڈے دشمن انہیں کنیں ہوشیار رہو تے جے تساں

وَ تَغْفِرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٥﴾

معاف کر ڈیوو تے چھوڑ ڈیوو تے بخش ڈیوو تے بے شک اللّٰہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

اِنَّمَآ اَمْوَالُكُمْ وَ اَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ؕ وَ اللّٰهُ عِنْدَهٗۤ اَجْرٌ عَظِيْمٌ ﴿١٦﴾

١٦۔ بے شک تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد فتنہ ہے تے اللّٰہ کنیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَ اسْمَعُوْا وَ اَطِيْعُوْا وَ اَنْفِقُوْا خَيْرًا لِّاَنْفُسِكُمْ ؕ وَ مَنْ يُّوْقَ شُحَّ نَفْسِهٖ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴿١٧﴾

١٧۔ اللّٰہ کنیں جتنی تہاڈی طاقت ڈرو تے سݨو تے آکھݨ منو تے خرچ کرو تہاڈے کیتے چنگا ہے تے جیہڑا نفس دی شوماݨ کنیں بچایا ونجے تے ایہے لوک کامیاب تھیوݨ والے ہن۔

اِنْ تُقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضٰعِفْهُ لَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ؕ وَ اللّٰهُ شَكُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿١٨﴾

١٨۔ تے جے تساں اللّٰہ کوں چنگا قرض ڈیوو تے او تہاڈے مال کوں ودھیسی تے تہاکوں بخشیسی تے اللّٰہ قدر کرݨ والا تے ٹھڈھا ہے۔

عٰلِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١٩﴾ ع

١٩۔ او غیب تے حاضر کوں جاݨدے غالب تے سیاݨا ہے۔

سُوْرَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثَ عَشْرَةَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۂ طلاق مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَآءَ فَطَلِّقُوْهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَاَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ رَبَّكُمْ ۚ لَا تُخْرِجُوْهُنَّ مِنْۢ بُيُوْتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ اِلَّاۤ اَنْ يَّاْتِيْنَ بِفَاحِشَةٍ مُّبَيِّنَةٍ ؕ وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يَّتَعَدَّ حُدُوْدَ اللّٰهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهٗ ؕ لَا تَدْرِيْ لَعَلَّ اللّٰهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذٰلِكَ اَمْرًا ②

۲۔ اے نبی جیلھے تساں ترمیتیں کوں طلاق ڈیوو تے مقرر وقت تے طلاق ڈیوو تے وقت دی گنتری رکھو تے اللہ کنیں ڈرو جیرھا تہاڈا رب ہے انہیں کوں اپݨے گھریں کنیں نہ کڈھو تے اوہ وی نہ نکلن سوائے ایندے جو او کھلی بے حیائی کرن تے اے اللہ دے بنے ہن تے جیرھا اللہ دے بنے ٹپسی او اپݨے آپ تے ظلم کریسی تیکوں پتہ نئیں جو اللہ ایندے بعد کوئی ہی گال ظاہر کر ڈیوے۔

فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ اَوْ فَارِقُوْهُنَّ بِمَعْرُوْفٍ وَّاَشْهِدُوْا ذَوَيْ عَدْلٍ مِّنْكُمْ وَاَقِيْمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ؕ ذٰلِكُمْ يُوْعَظُ بِهٖ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مَخْرَجًا ③

۳۔ تے جیلھے او اپݨی مدت کوں پجّن تے انہیں کوں چنگے طریقے نال روک گھنو یا چنگے طریقے نال انج کر ڈیوو تے ڈو منصف گواہ اپݨے وچوں بݨا گھنو تے گواہی اللہ کیتے ڈیوو اے نصیحت جیرھی تہاکوں کیتی ویندی ہے تے اونکوں جیرھا اللہ تے آخرت دے ڈینہہ کوں منیندے تے جیرھا اللہ کنیں ڈرسی اوندے کیتے اللہ کوئی راہ کڈھسی۔

وَّيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ؕ وَمَنْ يَّتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهٗ ؕ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهٖ ؕ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

۴۔ تے اونکوں اتھوں رزق ڈیسی جتھوں اونکوں خیال وی کائنا ہوسی تے جیرھا اللہ تے بھروسہ کریسی تے او اونکوں کافی ہے بے شک اللہ اپݨا کم پورا کریسی تے اللہ نے ہر شئے دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

وَالّٰٓـِٔيْ يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيْضِ مِنْ نِّسَآئِكُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ ۙ وَّالّٰٓـِٔيْ لَمْ يَحِضْنَ ؕ وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَّضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ؕ وَمَنْ يَّتَّقِ

۵۔ تے تہاڈی ترمیتیں وچوں جیرھیاں کیڑے آوݨ کنیں نا امید تھی گئین جے تہاکوں شک ہووے تے انہیں دی عدت ترے مہینے ہے تے جیرھیں ترمیتیں کوں حیض نئیں اندا تے

اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّهٗ مِنْ اَمْرِهٖ يُسْرًا ۴

پیٹ آلیاں انہیں دی مدت اے ہے جو او ہتھ پیر لہون تے جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے ہر کم کوں سوکھا کر ڈیسی۔

ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهٗۤ اِلَيْكُمْ ۭ وَمَنْ يَّتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّاٰتِهٖ وَيُعْظِمْ لَهٗۤ اَجْرًا ۵

۶۔ اے اللہ دا حکم اوں تہاڈے اتے ہلائے تے جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے گناہ مٹا ڈیسی تے اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

اَسْكِنُوْهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِّنْ وُّجْدِكُمْ وَلَا تُضَاۤرُّوْهُنَّ لِتُضَيِّقُوْا عَلَيْهِنَّ ۭ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوْا عَلَيْهِنَّ حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوْهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ۚ وَاْتَمِرُوْا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوْفٍ ۚ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهٗۤ اُخْرٰى ۶

۷۔ اپنی طاقت دے مطابق جتھاں تساں خود رہندے ہو انہیں کوں دی رکھو تے انہیں کوں ڈکھ نہ ڈیوو تاں جو انہیں کوں تنگ کرو تے جے انہیں کوں پیٹ ہووے تے انہیں دے ہتھ پیر لہن تک انہیں تے خرچ کرو تے جے او تہاڈے بالیں کوں کھیر پلاون تے انہیں کوں اجرت ڈیوو جیرھی رواج دے مطابق آپت وچ مشورے نال مقرر کرو تے جے تساں تنگ تھیوو تے ول اونکوں کوئی ہی کھیر پلا دے۔

لِيُنْفِقْ ذُوْ سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِهٖ ۭ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهٗ فَلْيُنْفِقْ مِمَّآ اٰتٰىهُ اللّٰهُ ۭ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَآ اٰتٰىهَا ۭ سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُّسْرًا ۷

۸۔ طاقت والا اپنی طاقت دے مطابق خرچ کرے تے جیندا رزق تنگ او اپنے مال وچوں خرچ کرے جیرھا اللہ اونکوں ڈتے تے اللہ ہر ہک کوں اوہو تلا حکم ڈیندے جیندی اونکوں طاقت ڈیندے (ودھ نئیں ڈیندا) اللہ سیئں تنگی دے بعد سوکھ ڈیسی۔

وَكَاَيِّنْ مِّنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهٖ فَحَاسَبْنٰهَا حِسَابًا شَدِيْدًا ۙ وَّعَذَّبْنٰهَا عَذَابًا نُّكْرًا ۸

۹۔ تے کے تلا وستیاں ہن جنہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی کیتی تے رسولیں وی تے اساں انہیں کنیں سخت حساب گدھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈتا۔

فَذَاقَتْ وَبَالَ اَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ اَمْرِهَا خُسْرًا ۹

۱۰۔ اوں اپنے کیں دی مصیبت چکھی تے اوندے کیں دا اخیر گھاٹا ہا۔

اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا ۙ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰٓاُولِي الْاَلْبَابِ ۚ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۚ قَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۱۰

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب کیتا ہوئے تے اے سیانے لوکو اللہ کنیں ڈرو جیرھے مومن ہوے اللہ سیئں تہاڈو ذکر لہائے۔

رَّسُوْلًا يَّتْلُوْا عَلَيْكُمْ اٰيٰتِ اللّٰهِ مُبَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَ

۱۲۔ او رسول جیرھا تہاکوں اللہ دی آیات کھول کھول

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ ۭ وَمَنْ يُّؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُّدْخِلْهُ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۭ قَدْ اَحْسَنَ اللّٰهُ لَهٗ رِزْقًا ﴿۱۱﴾

کے سٹیندے تاں جو مومنیں کوں تے نیک کم کرݨ والیں کوں اندھاریں کنیں سوجھلے دو کڈھے تے جیرھا اللہ کوں منیسی تے نیک کم کریسی او اونکوں باغیں وچ پلیسی جنہیں وچ نہراں وہندیاں پئین اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللہ اوندے کیتے رزق وی چنگا بݨائے۔

اَللّٰهُ الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ ۭ يَتَنَزَّلُ الْاَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ڏ وَّاَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿۱۲﴾ ع

۱۲۔ اللہ او ہے جیں ست آسمان تے زمین جیہاں زمیناں بݨائن انہیں دے وچ حکم لہندے تاں جو تہاکوں پتہ لگے جو اللہ بے شک ہر شئے تے قادر تے بے شک اللہ دا علم ہر شئے کوں گھیرا پاتی کھڑے۔

سورۃ تحریم مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَآ اَحَلَّ اللّٰهُ لَكَ ۚ تَبْتَغِيْ مَرْضَاتَ اَزْوَاجِكَ ۭ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲﴾

۲۔ اے نبی جو خدا نے تیڈے اتے حلال کیتے توں اونکوں حرام کیوں کریندیں کیا توں اپݨی زالیں دی خوشی چاہندیں تے اللہ بہوں بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

قَدْ فَرَضَ اللّٰهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ اَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللّٰهُ مَوْلٰىكُمْ ۚ وَهُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ﴿۳﴾

۳۔ اللہ سئیں تہاڈے اتے ایجھیاں قسماں تروڑݨ فرض کیتے تے اللہ تہاڈا مولا ہے تے بہوں جاݨݨ والا تے سیاݨا ہے۔

وَاِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلٰى بَعْضِ اَزْوَاجِهٖ حَدِيْثًا ۚ فَلَمَّا نَبَّاَتْ بِهٖ وَاَظْهَرَهُ اللّٰهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهٗ وَاَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۚ فَلَمَّا نَبَّاَهَا بِهٖ قَالَتْ مَنْ اَنْۢبَاَكَ هٰذَا ۭ قَالَ نَبَّاَنِيَ الْعَلِيْمُ الْخَبِيْرُ ﴿۳﴾

۴۔ تے نبی سئیں اپݨی ہک زال نال لک کے ہک گال کیتی اوں کہیں ہی کوں ڈس ڈتی تے اللہ اوندے (نبی) تے ظاہر کر ڈتا تے نبی سئیں کجھ گال ڈس ڈتی تے کجھ گال نہ ڈسی تے جیلھے نبی سئیں زال کوں گال ڈسی تے اوں پچھیا تہاکوں اے گال

کئیں ڈسی ؟ آپ نے فرمائے میکوں بہوں جاݨݨ والے تے باخبر خدا نے ڈسی اے۔

اِنْ تَتُوْبَآ اِلَى اللّٰهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوْبُكُمَا ۚ وَ اِنْ تَظٰهَرَا عَلَيْهِ فَاِنَّ اللّٰهَ هُوَ مَوْلٰىهُ وَ جِبْرِيْلُ وَ صَالِحُ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَعْدَ ذٰلِكَ ظَهِيْرٌ ۝٤

٥۔ جے تساں ڈوہیں اللہ کنیں توبہ منگو تے تہاڈے اندو اندر نویئے ہوئن تے جے تساں ہک ڈوجھی دی مدد کرو اوندے خلاف تے بے شک اللہ اوندا مولاءِ تے جبریل تے نیک مومن وی تے اوندے بعد فرشتے اوندے امدادی ہن۔

عَسٰى رَبُّهٗٓ اِنْ طَلَّقَكُنَّ اَنْ يُّبْدِلَهٗٓ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكُنَّ مُسْلِمٰتٍ مُّؤْمِنٰتٍ قٰنِتٰتٍ تٰٓئِبٰتٍ عٰبِدٰتٍ سٰٓئِحٰتٍ ثَيِّبٰتٍ وَّ اَبْكَارًا ۝٥

٦۔ تھی سگدے جو اوندا رب جے او تہاکوں طلاق ڈیوے تے بیاں تساں کنیں چنگیاں زالیں ڈا ڈیوے تے او مسلمان تے مومن فرمانبردار توبہ کرݨ والیاں عبادت کرݨ والیاں روزہ رکھݨ والیاں بیوہ تے کنواریاں ہوون۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قُوْٓا اَنْفُسَكُمْ وَاَهْلِيْكُمْ نَارًا وَّقُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَآ اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ۝٦

٧۔ اے مومنو اپݨے آپ کوں تے اپݨے گھرایں کوں بھاکنیں بچاؤ جیندا بل لوک تے پتھر ہن اوندے اتے بہوں سخت فرشتے ہن جیرھے کہیں دی منت نئیں منیندے تے جو اللہ آکھے اوندی نافرمانی نئیں کریندے تے جو انہیں کوں حکم ڈتا ویندے اویں کریندن۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ ۖ اِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝٧ ع

٨۔ اے کافرو اج کوئی بہانہ نہ کرو تہاکوں تہاڈے عملیں دا بدلہ ملسی۔

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْٓا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا ۖ عَسٰى رَبُّكُمْ اَنْ يُّكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّاٰتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۙ يَوْمَ لَا يُخْزِى اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهٗ ۚ نُوْرُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَبِاَيْمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَآ اَتْمِمْ لَنَا نُوْرَنَا وَاغْفِرْ لَنَا ۚ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝٨

٩۔ اے مومنو اللہ کنیں پکی توبہ منگو تھی سگدے جو او تساں کنیں تہاڈے گناہ پریں کرڈیوے تے تہاکوں باغیں دے وچ داخل کرے جنہیں دے وچ نہراں وہندیاں پئین جڈاں اللہ نبی کوں اوندے نال مومنیں کوں ذلیل نہ کریسی انہیں دا نور انہیں دے اگوں تے سجے پاسوں درکدا ودا ہوسی آکھسن اے ساڈے رب ساڈے نور کوں پورا کر ساکوں بخش بے شک توں ہر شئے تے قادر ہویں۔

يٰٓاَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ ۚ وَمَاْوٰىهُمْ جَهَنَّمُ ۚ وَ

١٠۔ اے نبی کافریں تے منافقیں نال جہاد کر تے انہیں تے سختی کر تے انہیں دا ٹکاݨہ دوزخ تے اے بہوں گندا ٹکاݨہ اے

بِئْسَ الْمَصِيْرُ ۝۱۰

ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوا امْرَاَتَ نُوْحٍ وَّ امْرَاَتَ لُوْطٍ ؕ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتٰهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا وَّقِيْلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدّٰخِلِيْنَ ۝۱۱

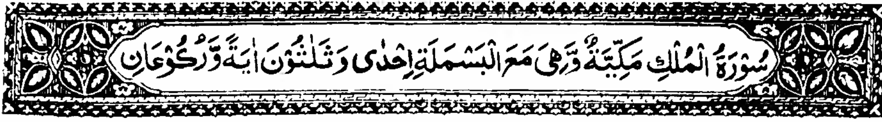
۱۱۔ اللہ کافریں دی مثال اوں تریمت نال ڈیندے جیرھی نوح دی زال ہائی تے لوط دی زال ہائی اوڈوہیں ساڈے ڈو نیک بندیں کنیں ہن تے انہیں ڈوناہیں دی خیانت کیتی۔ تے اوڈوہیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کیتے کجھ نہ کر سگئے تے آکھیا گیا بنہیں نال بھاوچ پہہ ونجو۔

وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ ۘ اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِيْ مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهٖ وَنَجِّنِيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ۝۱۲

۱۲۔ تے مومنیں دی مثال اللہ فرعون دی زال نال ڈیندے جیں آکھئے اے میڈے رب میڈے کیتے جنت وچ گھر بنا تے میکوں فرعون تے اوندے کمیں کنیں نجات ڈے تے ظالم قوم کنیں میڈی جان چھڑا۔

وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرٰنَ الَّتِيْۤ اَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا وَ صَدَّقَتْ بِكَلِمٰتِ رَبِّهَا وَ كُتُبِهٖ وَ كَانَتْ مِنَ الْقٰنِتِيْنَ ۝۱۳

۱۳۔ تے مریم عمران دی دھی دی مثال ڈیندے جیں اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی اساں اوندے وچ اپنی روح پھوکی تے اوں اپنے رب دی گالہیں تے اوندی کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرمانبرداریں وچوں ہائی۔

سورۃ الملک مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

١۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

تَبٰرَكَ الَّذِيْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرُ ②

٢۔ بہوں برکتیں والا ہے او اللہ جیندے ہتھ وچ بادشاہت تے او ہر شے تے قادر۔

اِلَّذِيْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ ③

٣۔ جیں موت تے زندگی کوں پیدا کیتے تاں جو تہا کوں آزما دے جو کیرھا تہاڈے وچوں چنگے کم کریندے تے او غالب تے بخشنڑ والا ہے۔

الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ④

٤۔ جیں ست آسمان اتے تلے بنڑائن توں رحمٰن خدا دے پیدا کرنڑ وچ کوئی گھاٹا وادھا نہ ڈیکھسیں اکھیں پھیر کے ول ڈیکھ کیا تیکوں کوئی فتور نظردے ؟۔

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيْرٌ ⑤

٥۔ ولا ولا اکھیں پھیر کے ڈیکھ نظر تیڈو ناکام تھی کے ولسی تے تھکی ہوئی ہوسی۔

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيْحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيٰطِيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيْرِ ⑥

٦۔ تے اساں قریبی آسمان کوں ڈیویں نال سوہنا کیتے تے اساں انہیں کوں شیطانیں کوں بھجر مارنڑ دا ذریعہ بنڑائے تے انہیں کیتے اساں ساڑنڑ آلا عذاب بنڑایا ہوئے۔

وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ ⑦

٧۔ تے اپنڑے رب دا انکار کرنڑ والیں کیتے دوزخ دا عذاب تے بہوں بُرا ٹکانڑہ ہے۔

اِذَآ اُلْقُوْا فِيْهَا سَمِعُوْا لَهَا شَهِيْقًا وَّهِيَ تَفُوْرُ ⑧

٨۔ جیلھے اوندے وچ سٹیٹے ویسن اوندے وچوں (گڈا دی ہینگ آلی کار) اچی اچی الاسنسن تے او جوش وچ ہوسی۔

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَآ اُلْقِيَ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيْرٌ ⑨

٩۔ قریب ہوسی جو او کاوڑ وچ پھٹ ونجے جیلھے کوئی جماعت اوندے وچ سٹی ویسی تے چوکیدار پچھسن کیا تہاڈے ڈراونڑ والے نہ آئے ہن۔

قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِیْرٌ ۙ۬ فَكَذَّبْنَا وَ قُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَیْءٍ ۖۚ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِیْ ضَلٰلٍ كَبِیْرٍ ۝۹

۱۰۔ آکھسن بے شک ساڈو ڈراوݨ والے آئے ہن اساں انہیں دا انکار کیتا ہا تے اساں آکھیا ہا اللہ سئیں کئی شئے نہئیں لہائی تساں بہوں وڈی گمراہی وچ ہوسے۔

وَ قَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِیْۤ اَصْحٰبِ السَّعِیْرِ ۝۱۰

۱۱۔ تے آکھسن جے اساں سݨوں ہا یا عقل کروں ہا تے اساں دوزخ والیں وچ نہ ہوں ہا۔

فَاعْتَرَفُوْا بِذَنْۢبِهِمْ ۚ فَسُحْقًا لِّاَصْحٰبِ السَّعِیْرِ ۝۱۱

۱۲۔ انہیں اپݨے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت مقدر کر ڈیو۔

اِنَّ الَّذِیْنَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَیْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّ اَجْرٌ كَبِیْرٌ ۝۱۲

۱۳۔ بے شک جیرھے اپݨے رب کنیں غیب وچ ڈردن انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

وَ اَسِرُّوْا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوْا بِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝۱۳

۱۴۔ تساں اپݨی گال لکاؤ یا ظاہر کرو بے شک او سینے دیاں گالہیں جاݨدے۔

اَلَا یَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ ؕ وَ هُوَ اللَّطِیْفُ الْخَبِیْرُ ۝۱۴ ع

۱۵۔ اے کیویں تھی سگدے جیں پیدا کیتے اونکوں (اوندرونے دا) پتہ نہ ہووے۔ او تے بہوں لکیاں ہویاں گالہیں دی جاݨدے۔

هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشُوْا فِیْ مَنَاكِبِهَا وَ كُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ ؕ وَ اِلَیْهِ النُّشُوْرُ ۝۱۵

۱۶۔ اوہو ہے جیں تہاڈے کیتے زمین رہݨ دے قابل بݨائی ہے تساں اوندے رستیں تیں جتھاں مرضی پھرو تے اوندے رزق وچوں کھاؤ تے ہوندو ولݨے۔

ءَاَمِنْتُمْ مَّنْ فِی السَّمَآءِ اَنْ یَّخْسِفَ بِكُمُ الْاَرْضَ فَاِذَا هِیَ تَمُوْرُ ۝۱۶

۱۷۔ کیا تساں نچ ولیسو جو جیرھا آسمان وچ او زمین وچ تہاکوں بے عزت کر ڈیوے تے او چکر کھندی پئی ہووے۔

اَمْ اَمِنْتُمْ مَّنْ فِی السَّمَآءِ اَنْ یُّرْسِلَ عَلَیْكُمْ حَاصِبًا ؕ فَسَتَعْلَمُوْنَ كَیْفَ نَذِیْرِ ۝۱۷

۱۸۔ کیا تساں نچ ولیسو جو آسمان والا تہاڈے اتے پتھریں دا عذاب بھیجے تے تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی میڈا ڈراوا کیویں ہوندے۔

وَ لَقَدْ كَذَّبَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَیْفَ كَانَ نَكِیْرِ ۝۱۸

۱۹۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں وی انکار کیتا ہا تے میڈا عذاب کینجھا سخت ہا۔

اَوَ لَمْ یَرَوْا اِلَى الطَّیْرِ فَوْقَهُمْ صٰٓفّٰتٍ وَّ یَقْبِضْنَ ؕۘ

۲۰۔ کیا انہیں پکھیں دو نئیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

مَا يُمْسِكُهُنَّ اِلَّا الرَّحْمٰنُ ۭ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍۭ بَصِيْرٌ ۝۱۹

وچ اڈردن تے کھمب سنگوڑ گھندن انہیں کوں محض رحمٰن خدا روکیندے بے شک او ہر شئے کوں ڈیہدا پئے۔

اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُوْنِ الرَّحْمٰنِ ۭ اِنِ الْكٰفِرُوْنَ اِلَّا فِيْ غُرُوْرٍ ۝۲۰

۲۱۔ کیا اے تہاڈا لشکر خدائے رحمٰن دے سامٹے تہاڈی امداد کریسی کافر اصل دوکھے وچ ہن۔

اَمَّنْ هٰذَا الَّذِيْ يَرْزُقُكُمْ اِنْ اَمْسَكَ رِزْقَهٗ ۚ بَلْ لَّجُّوْا فِيْ عُتُوٍّ وَّنُفُوْرٍ ۝۲۱

۲۲۔ کیا اے تہاکوں رزق ڈیسی جے او تہاڈا رزق روک گھنے اصل او نافرمانی تے نفرت دے وچ بہوں اگوں ودھ گئین۔

اَفَمَنْ يَّمْشِيْ مُكِبًّا عَلٰي وَجْهِهٖٓ اَهْدٰٓى اَمَّنْ يَّمْشِيْ سَوِيًّا عَلٰي صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝۲۲

۲۳۔ کیا جیرھا منہ دے بھر ٹُردے زیادہ سدھے راہ تے ہے یا او جیرھا سدھا ٹردے سدھے راہ تے ہے۔

قُلْ هُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْـِٕدَةَ ۭ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ۝۲۳

۲۴۔ توں آکھ او ہوہے جئیں تہاکوں بنائے تے تہاڈے کن اکھیں تے دل بنائنس تساں اصلوں شکر نوہے کریندے

قُلْ هُوَ الَّذِيْ ذَرَاَكُمْ فِي الْاَرْضِ وَاِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ۝۲۴

۲۵۔ توں آکھ او ہوے جئیں تہاکوں زمین وچ کھنڈائے تے تساں اوہیں دو کٹھے کیتے ویسو۔

وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۲۵

۲۶۔ تے او آہدن جے تساں سچے ہو تے او وعدہ کڈاں پورا تھیسی۔

قُلْ اِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللّٰهِ ۠ وَاِنَّمَآ اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝۲۶

۲۷۔ توں آکھ ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں محض کھلا کھلا ڈراوݨ والا ہاں۔

فَلَمَّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سِيْۗـــَٔتْ وُجُوْهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقِيْلَ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تَدَّعُوْنَ ۝۲۷

۲۸۔ تے جیلھے اونکوں کولہوں ڈیکھسن کافریں دے منہ کالے تھی ویسن تے آکھیا ویسی اے ہو ہا جینکوں تساں ولا ولا سڈیندے ہاوے۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَّعِيَ اَوْ رَحِمَنَا ۙ فَمَنْ يُّجِيْرُ الْكٰفِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ اَلِيْمٍ ۝۲۸

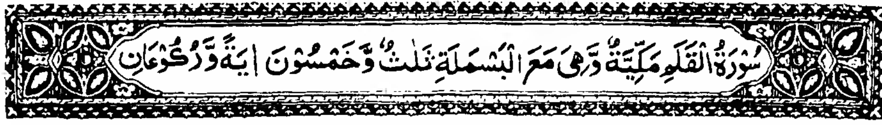
۲۹۔ آکھ ڈیکھو جے اللہ میکوں تے میڈے نال آلیں کوں ہلاک کر ڈیوے یا ساڈے اتے رحم کرے تے کافریں کوں دردناک عذاب کنیں کوں پناہ ڈیسی۔

قُلْ هُوَ الرَّحْمٰنُ اٰمَنَّا بِهٖ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا ۚ فَسَتَعْلَمُوْنَ مَنْ هُوَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۲۹

۳۰۔ اوندے اتے بھروسہ کریندے ہیں تہاکوں ضرور پتہ لگ ویسی کیرھا کھلی گمراہی وچ۔

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ مَاۗؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَّاْتِيْكُمْ بِمَاۗءٍ مَّعِيْنٍ ۝۳۰ ع

۳۱۔ آکھ ڈیکھو جے تہاڈا پاݨی شک ونجے کیرھا تہاڈے وہندا ہویا پاݨی انیسی۔

سورۃ قلم مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ① — ۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُوْنَ ② — ۲۔ قلم مس تے جو او لکھدن گواہ ہن۔

مَآ اَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُوْنٍ ③ — ۳۔ توں اپݨے رب دے فضل نال دیوانہ نہیں۔

وَاِنَّ لَكَ لَاَجْرًا غَيْرَ مَمْنُوْنٍ ④ — ۴۔ تے تیڈے کیتے کڈاہیں نہ مکݨ آلا اجر۔

وَاِنَّكَ لَعَلٰى خُلُقٍ عَظِيْمٍ ⑤ — ۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اخلاق تے قائم ہویں۔

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُوْنَ ⑥ — ۶۔ توں جلدی ڈیکھسیں تے او وی ڈیکھسن۔

بِاَيِّكُمُ الْمَفْتُوْنُ ⑦ — ۷۔ جو کیرھا تہاڈے وچ پاگل۔

اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۠ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ⑧ — ۸۔ بے شک تیڈا رب اونکوں جاݨدے جیرھا راہ کنیں تھڑکیا ودے تے اونکوں جاݨدے جیرھا سدھے راہ تے ہے۔

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِيْنَ ⑨ — ۹۔ تے توں انکار کرݨ والیں دا آکھݨ نہ من۔

وَدُّوْا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُوْنَ ⑩ — ۱۰۔ او چاہندن جو توں کجھ ڈھلا تھیویں تے او وی ڈھلے تھیون۔

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِيْنٍ ⑪ — ۱۱۔ تے توں کہیں قسماں چاوݨ والے ذلیل دا آکھݨ نہ من۔

هَمَّازٍ مَّشَّآءٍۭ بِنَمِيْمٍ ⑫ — ۱۲۔ تے طعنے ڈیوݨ والے تے چغلخور دا وی۔

مَّنَّاعٍ لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ⑬ — ۱۳۔ تے جیرھا نیکی کنیں رکیندے تے حد کنیں ودھدے گناہ گار۔

عُتُلٍّۭ بَعْدَ ذٰلِكَ زَنِيْمٍ ⑭ — ۱۴۔ بہوں مندبلا ہے تے حرامی ہے۔

اَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَّبَنِيْنَ ⑮ — ۱۵۔ اتے گالہوں جو او بہوں مال والا ہے تے اولاد والا ہے۔

اِذَا تُتْلٰى عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ⑯ — ۱۶۔ جیلھے اونکوں ساڈیاں آیات سݨایاں ویندن آہدے اے پہلیں دے قصے ہن۔

سَنَسِمُهٗ عَلَى الْخُرْطُوْمِ ⑰ — ۱۷۔ اساں اوندے نک تے ٹھپہ ڈیسوں۔

إِنَّا بَلَوْنٰهُمْ كَمَا بَلَوْنَآ أَصْحٰبَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ بے شک اساں انہیں کوں ازمائے جیویں باغ آلیں کوں ازمایا ہا سے جیلھے انہیں قسماں چاتن جو فجر کوں اساں اوندا پھل ترڑلیسوں۔

وَلَا يَسْتَثْنُونَ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے اللہ دا ناں نال گِدھا ہانیں۔

فَطَافَ عَلَيْهَا طَآئِفٌ مِّنْ رَّبِّكَ وَهُمْ نَآئِمُونَ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے تیڈے رب دا عذاب اوندے اتے آئے تے اُوستے پئے ہن۔

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ سویرے او ایویں تھیا پیا ہا جیویں کپیا پیا ہوُے۔

فَتَنَادَوْا مُصْبِحِينَ ﴿۲۱﴾

۲۲۔ تے سویرے ہک ڈو جھے کوں سڈیسے نیں۔

أَنِ اغْدُوا عَلٰى حَرْثِكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صٰرِمِينَ ﴿۲۲﴾

۲۳۔ تے آکھئے نیں جے پھل تروڑنے وے تے جلدی جُلو۔

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخٰفَتُونَ ﴿۲۳﴾

۲۴۔ اوٹریَن تے ہولے ہولے آہرے دیندے ہن۔

أَنْ لَّا يَدْخُلَنَّهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مِّسْكِينٌ ﴿۲۴﴾

۲۵۔ اج کوئی مسکین تہاڈے باغ وچ نہ پیہے۔

وَّغَدَوْا عَلٰى حَرْدٍ قٰدِرِينَ ﴿۲۵﴾

۲۶۔ تے فجر آون کنیں پہلے او شومائی دا فیصلہ کر بیٹھے ہن۔

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَضَآلُّونَ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ جیلھے اوں باغ کوں ڈٹھے نیں آکھئے نیں اساں گمراہ ہاسے۔

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ اصل اساں تے محروم ہیں۔

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْلَا تُسَبِّحُونَ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ انہیں وچوں چنگے آدمی آکھئے میں تہاکوں آکھیا نہ ہا جو تساں اللہ دا ناں کیوں نِتّھے گھندے۔

قَالُوا سُبْحٰنَ رَبِّنَآ إِنَّا كُنَّا ظٰلِمِينَ ﴿۲۹﴾

۳۰۔ آکھئے نیں ساڈا رب پاک ہے بے شک اساں ظالم ہاسے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَلَاوَمُونَ ﴿۳۰﴾

۳۱۔ ہک ڈو جھے دو ملام کریندے ہوئیں ڈٹھے نیں۔

قَالُوا يٰوَيْلَنَآ إِنَّا كُنَّا طٰغِينَ ﴿۳۱﴾

۳۲۔ آکھئے نیں بے شک اساں منہ زور ہاسے۔

عَسٰى رَبُّنَآ أَنْ يُّبْدِلَنَا خَيْرًا مِّنْهَآ إِنَّآ إِلٰى رَبِّنَا رٰغِبُونَ ﴿۳۲﴾

۳۳۔ تھی سگدے جو ساڈا رب اوں کنیں چنگا وٹا ڈیوے اساں اپنے رب دو جھکدے ہیں۔

كَذٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ ایویں عذاب ہوسی تے ہوندے تے آخرت دا عذاب وڈا ہوسی جے او جانڑن۔

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتِ النَّعِيمِ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ بے شک متقیں کیتے انہیں دے رب کنیں نعمتیں والے باغن۔

أَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ کیا اساں مسلمانیں کوں مجرمیں آلی کار سمجھسوں۔

مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تہاکوں کیا تھی گئے تساں کینجھے فیصلے کریندے ہو۔

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ کیا تساں کنیں کتاب اوندے وچ تساں پڑھدے ہو۔

إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخَيَّرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ بے شک اوندے وچ تہاڈے کیتے او سب کجھ جو تساں چاہو۔

أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَالِغَةٌ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۙ إِنَّ لَكُمْ لَمَا تَحْكُمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ کیا قیامت تئیں کوئی تہاڈے نال ساڈے قسمیہ وعدے ہن جو تساں جیرھا فیصلہ کریسو تہاکوں مل ویسی۔

سَلْهُمْ أَيُّهُم بِذَٰلِكَ زَعِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ انہیں کنیں پچھو انہیں دا ضامن کون۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ یا انہیں دے شریکین تے جے او سچے ہن تے اپنڑے شریکیں کوں آنن۔

يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ جڈاں پنیاں ننگیاں کر ڈتیاں ویسن تے سجدیں دو سڈیا ویسی انہیں کوں طاقت نہ ہوسی۔

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ۖ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے ذلت پئی ہوسی تے انہیں کوں سجدیں دو اوں ویلھے سڈیا ویندا ہا جیلھے او تندرست ہن۔

فَذَرْنِي وَمَن يُكَذِّبُ بِهَٰذَا الْحَدِيثِ ۖ سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ میکوں تے جیرھا ایں گال دا انکار کریندے اونکوں چھوڑ ڈیوو اساں انہیں کوں تباہی دو انہیں رستیں کنیں گھیل کے آوسوں جیرھے او جانڑدے وی نیئں۔

وَأُمْلِي لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ میں انہیں کوں ڈھلک ڈیندا ہاں بے شک میڈی تدبیر پکی ہے۔

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُم مِّن مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ کیا انہیں کنیں اجرت منگدیں جیندے نال او چٹی دے بار تلے آئے پئین۔

أَمْ عِندَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ یا انہیں کنیں غیب دا علم تے او لکھ دے پئین۔

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ توں اپنڑے رب دے فیصلے تے صبر کرتے اوں مچھی آلے جیہاں نہ بنڑ جیلھے او سڈیئے تے او غم نال بھریا بھریا ہا۔

معانقة ۱۵ عند المتقدمین

یونس ۱۲۹

لَوْلَآ اَنْ تَدٰرَكَهٗ نِعْمَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ لَنُبِذَ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ مَذْمُوْمٌ ﴿۵۰﴾

۵۰. اوندے رب دی رحمت اونکوں نہ پکڑ گھنے ہا تے اونکوں جنگل وچ سٹ ڈِتا ونجے ہا تے او ذلیل ہُوے ہا۔

فَاجْتَبٰهُ رَبُّهٗ فَجَعَلَهٗ مِنَ الصّٰلِحِیْنَ ﴿۵۱﴾

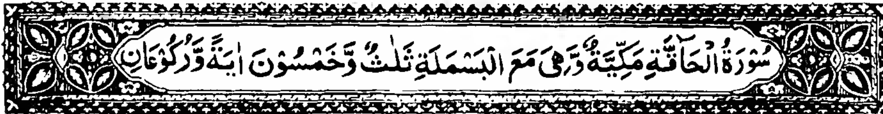
۵۱. اوندے رب اونکوں چݨ گِدھے تے اونکوں نیکیں وچ بݨائسی (رلائسی)۔

وَاِنْ یَّكَادُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَیُزْلِقُوْنَكَ بِاَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَیَقُوْلُوْنَ اِنَّهٗ لَمَجْنُوْنٌ ﴿۵۲﴾

۵۲. تے جے کافریں کوں طاقت ہووے ہا تے او تیکوں قرآن سُݨݨ دے بعد اپݨی کاوڑ آلی اکھیں نال ڈیکھ کے تیڈے مقام تو ہٹا ڈیون ہا تے او آہدن بے شک او دیوانہ ہے۔

وَمَا هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿۵۳﴾

۵۳. تے او تے محض سارے جہانیں کیتے ذکر۔

سُوْرَةُ الْحَاۤقَّةِ مَكِّیَّةٌ وَّهِیَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثٌ وَّخَمْسُوْنَ اٰیَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ الحاقۃ مکی ہے تے بسم اللہ نال اینددیاں ۵۳ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾

۱. شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اَلْحَاۤقَّةُ ﴿۲﴾

۲. پوری تھی کے رہݨ والی خبر۔

مَا الْحَاۤقَّةُ ﴿۳﴾

۳. او خبر کیا ہے؟

وَمَاۤ اَدْرٰىكَ مَا الْحَاۤقَّةُ ﴿۴﴾

۴. تیکوں کیا پتہ ہے جو او خبر کیا ہے؟

كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ وَعَادٌۢ بِالْقَارِعَةِ ﴿۵﴾

۵. ثمود تے عاد عذاب دا انکار کیتے۔

فَاَمَّا ثَمُوْدُ فَاُهْلِكُوْا بِالطَّاغِیَةِ ﴿۶﴾

۶. تے ثمود تے ڈا ڈھے سخت عذاب نال تباہ کیتے گئے ہن۔

وَاَمَّا عَادٌ فَاُهْلِكُوْا بِرِیْحٍ صَرْصَرٍ عَاتِیَةٍ ﴿۷﴾

۷. تے عاد بہوں تکھی اندھاری نال تباہ کیتے گئے ہن۔

سَخَّرَهَا عَلَیْهِمْ سَبْعَ لَیَالٍ وَّثَمٰنِیَةَ اَیَّامٍ حُسُوْمًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِیْهَا صَرْعٰى كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِیَةٍ ﴿۸﴾

۸. اوں اندھاری کوں ست راتیں تے اُٹھ ڈینہہ ساندھو ڑاند گھولی رکھیا تے تیکوں پتہ ہے او قوم ایویں بے ہوش (ڈٹھی پئی) ہائی جیویں او کھجی دے ڈٹھے ہوئے دݨ دیاں پاڑاں ہوون۔

فَهَلْ تَرٰى لَهُمْ مِّنْ بَاقِيَةٍ ﴿٩﴾

٩۔ کیا تیکوں انہیں وچوں کوئی بچیا ہویا ڈِسدے۔

وَجَآءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهٗ وَالْمُؤْتَفِكٰتُ بِالْخَاطِئَةِ ﴿١٠﴾

١٠۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے پٹھی تھئی ہوئی وستیں دے لوکیں وی گناہ کیتے ہن

فَعَصَوْا رَسُوْلَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١١﴾

١١۔ انہیں اپݨے رب دے رسولیں دا انکار کیتے تے اللہ انہیں کوں ہر لحظے ودھݨ والے عذاب نال پکڑ گِھدا۔

اِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَآءُ حَمَلْنٰكُمْ فِى الْجَارِيَةِ ﴿١٢﴾

١٢۔ بے شک اساں جیلھے پاݨی ودھ گیا تہاکوں بیڑی وچ چا گِھدا۔

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَّتَعِيَهَآ اُذُنٌ وَّاعِيَةٌ ﴿١٣﴾

١٣۔ تاں جو اونکوں تہاڈے کیتے نصیحت بݨاوں تے سُݨݨ والے کن سُݨن (تے یاد رکھن)

فَاِذَا نُفِخَ فِى الصُّوْرِ نَفْخَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿١٤﴾

١٤۔ تے جیلھے ہکو دفعہ دھوتوں وجایا ویسی۔

وَّحُمِلَتِ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَّاحِدَةً ﴿١٥﴾

١٥۔ تے زمین تے پہاڑ چاتے ویسن تے او لوٹے لوٹے تھی ویسن۔

فَيَوْمَئِذٍ وَّقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٦﴾

١٦۔ اوں ڈیہاڑے واقعہ ظاہر تھی ویسی۔

وَانْشَقَّتِ السَّمَآءُ فَهِىَ يَوْمَئِذٍ وَّاهِيَةٌ ﴿١٧﴾

١٧۔ تے آسمان پھٹ ویسی تے اوں ڈینہہ او بہوں کمزور تھیسی

وَّالْمَلَكُ عَلٰٓى اَرْجَآئِهَا ؕ وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمٰنِيَةٌ ﴿١٨﴾

١٨۔ تے فرشتے اوندے کناریں تے ہوسن تے اٹھ فرشتے تیڈے رب دے تخت کوں چیسن۔

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُوْنَ لَا تَخْفٰى مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٩﴾

١٩۔ جڈاں تساں خدا دے حضور پیش کیتے ویسو تے کوئی گال لکی ہوئی نہ ہوسی۔

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِىَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۙ فَيَقُوْلُ هَآؤُمُ اقْرَءُوْا كِتٰبِيَهْ ﴿٢٠﴾

٢٠۔ جینکوں اعمال نامہ سجے ہتھ وچ ڈِتا ویسی او آکھسی آؤ میڈا اعمال نامہ پڑھو۔

اِنِّىْ ظَنَنْتُ اَنِّىْ مُلٰقٍ حِسَابِيَهْ ﴿٢١﴾

٢١۔ میکوں یقین ہا میں اپݨے حساب کوں ڈیکھساں۔

فَهُوَ فِىْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿٢٢﴾

٢٢۔ تے او پسند آلی زندگی وچ ہوسی۔

فِىْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٣﴾

٢٣۔ اچے باغ وچ۔

قُطُوْفُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٤﴾

٢٤۔ جیندے پھل لڑیئے ہوئے ہوسن۔

كُلُوْا وَاشْرَبُوْا هَنِيْٓئًا بِمَآ اَسْلَفْتُمْ فِى الْاَيَّامِ الْخَالِيَةِ ﴿٢٥﴾

٢٥۔ کھاؤ تے پیو مزے نال اے بدلہ ہے جو تساں پہلے وقتیں وچ نیکی دے کم کیتے ہن۔

وَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ كِتٰبَهٗ بِشِمَالِهٖ ۙ۬ فَیَقُوْلُ یٰلَیْتَنِیْ لَمْ اُوْتَ كِتٰبِیَهْ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جینکوں اعمال نامہ کھبے ہتھ وچ ڈِتا ویسی او آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ ڈِتا ونجے ہا۔

وَلَمْ اَدْرِ مَا حِسَابِیَهْ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے میکوں میڈے حساب دا پتہ نہ لگے ہا۔

یٰلَیْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِیَةَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیوے ہا۔

مَاۤ اَغْنٰی عَنِّیْ مَالِیَهْ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نئیں آیا۔

هَلَكَ عَنِّیْ سُلْطٰنِیَهْ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ میڈا ڈُڈھپ ختم تھی گئے۔

خُذُوْهُ فَغُلُّوْهُ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ (حکم تھیسی) اینکوں پکڑو تے گچی وچ پٹہ پاؤ۔

ثُمَّ الْجَحِیْمَ صَلُّوْهُ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے ول دوزخ وچ اینکوں سٹ گھتو۔

ثُمَّ فِیْ سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُوْنَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوْهُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ ول ستر گز لمبے زنجیر وچ اینکوں بدھ ڈیو۔

اِنَّهٗ كَانَ لَا یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْعَظِیْمِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک اے عظیم خدا کوں نہ منیندا ہا۔

وَلَا یَحُضُّ عَلٰی طَعَامِ الْمِسْكِیْنِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے مسکین کوں کھواوݨ کیتے توجہ نہ ڈیوندا ہا۔

فَلَیْسَ لَهُ الْیَوْمَ هٰهُنَا حَمِیْمٌ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اج اتھاں ایندا کوئی سنگتی کار نئیں۔

وَّلَا طَعَامٌ اِلَّا مِنْ غِسْلِیْنٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے کوئی کھاوݨ دی شئے کوئی نئیں سوائے زخمیں دے دھووݨ دے۔

لَّا یَاْكُلُهٗۤ اِلَّا الْخَاطِـُٔوْنَ ﴿۳۸﴾ ع

۳۸۔ اینکوں محض گناہ گار کھوسن۔

فَلَاۤ اُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ جو تہاکوں ڈِسدے میں اونکوں گواہ بݨیندا ں۔

وَمَا لَا تُبْصِرُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ جو تہاکوں نئیں ڈِسدا اونکوں وی۔

اِنَّهٗ لَقَوْلُ رَسُوْلٍ كَرِیْمٍ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی گال۔

وَّمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ؕ قَلِیْلًا مَّا تُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے او شاعر دا کلام نئیں تے تساں اصلو نوّے منیندے۔

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ؕ قَلِیْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے نہ اے کہیں پنڈت دا کلام تے تساں رحمت اصلو نوّے حاصل کریندے۔

تَنْزِیْلٌ مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اے رب العالمین خدا دلو لہایا گئے۔

وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَیْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِیْلِ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے جے او آپو بݨا کے کوئی گال آکھے ہا۔

لَاَخَذْنَا مِنْهُ بِالْیَمِیْنِ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے اساں اوندا سجا ہتھ پکڑ گھنوں ہا۔

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِیْنَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے اوندی شہ رگ کپ ڈیوں ہا۔

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ اَحَدٍ عَنْهُ حٰجِزِیْنَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ تے کوئی ایں گال کنیں ساکوں روک نئیں سگدا۔

وَاِنَّهٗ لَتَذْكِرَةٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ تے بے شک او متقیں کیتے نصیحت۔

وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِيْنَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے بے شک اساں جاݨدے ہیں جو تہاݙے وچوں کجھ جھٹلاوݨ والے وی ہن۔

وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿۵۱﴾

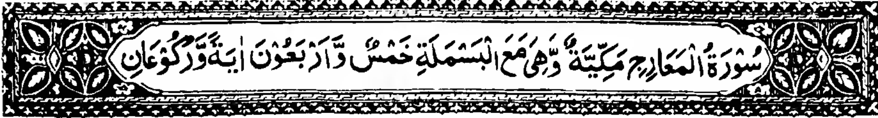
۵۱۔ اتے شک اے کافریں کیتے حسرت دا موجب۔

وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جو ایں قرآن دی سچائی پکے یقین آلی کار ظاہر۔

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿۵۳﴾ ع ۵

۵۳۔ تے اپݨے عظیم خدا دی تسبیح کر۔

سُوْرَةُ الْمَعَارِجِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسٌ وَّاَرْبَعُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ معارج مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۵ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا ہاں اللہ دے ناں نال جیہڑا بن منگے ݙیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

سَاَلَ سَآئِلٌ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ ﴿۲﴾

۲۔ پچھݨ والا نہ ٹلݨ والے عذاب دا پچھدے۔

لِّلْكٰفِرِيْنَ لَيْسَ لَهٗ دَافِعٌ ﴿۳﴾

۳۔ کافریں کنیں اونکوں پریں کرݨ آلا کوئی نہ ہوسی۔

مِّنَ اللّٰهِ ذِى الْمَعَارِجِ ﴿۴﴾

۴۔ او عذاب ترقی ݙیوݨ والے خدا ولوں ہے۔

تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ اِلَيْهِ فِىْ يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهٗ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿۵﴾

۵۔ فرشتے تے روح اوں خدا دو اتنے وقت وچ ویندن جیندی مقدار پنجاہ ہزار سال۔

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيْلًا ﴿۶﴾

۶۔ تے توں تے سوہݨا صبر کر۔

اِنَّهُمْ يَرَوْنَهٗ بَعِيْدًا ﴿۷﴾

۷۔ بے شک او اونکوں پریں سمجھدن۔

وَّنَرٰىهُ قَرِيْبًا ﴿۸﴾

۸۔ تے اساں اونکوں کولہوں ݙیہدے ہیں۔

يَوْمَ تَكُوْنُ السَّمَآءُ كَالْمُهْلِ ﴿۹﴾

۹۔ جݙاں آسمان پگھریئے ہوئے تانبے آلی کار تھی ویسی۔

وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے پہاڑ پنجی ہوئی گیا آلی کار تھی ویسن۔

وَلَا يَسْــَٔلُ حَمِيْمٌ حَمِيْمًا ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے کوئی سنگتی اپݨے سنگتی دا نہ پچھسی۔

يُّبَصَّرُوْنَهُمْ ؕ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِىْ مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍۢ بِبَنِيْهِ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ انہیں کوں ݙکھاݙتا ویسی جݙاں مجرم چاہسن جو اوں ݙینہہ عذاب کنیں بچݨ واسطے اپݨے پتر دی قربانی ݙے ݙیوے۔

وَصَاحِبَتِهٖ وَاَخِيْهِ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے اپنی زال دی تے اپنے بھرا دی۔

وَفَصِيْلَتِهِ الَّتِيْ تُـْٔوِيْهِ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے اپنے قبیلے دی جیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔

وَمَنْ فِي الْاَرْضِ جَمِيْعًا ثُمَّ يُنْجِيْهِ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے جو زمین وچ اوں سارے کوں ڈیوے تاں جو او بچ ونجے۔

كَلَّا اِنَّهَا لَظٰى ﴿۱۵﴾

۱۵۔ ایہ اصلو نہ تھیسی بے شک او انگاریں آلا عذاب ہے۔

نَزَّاعَةً لِّلشَّوٰى ﴿۱۶﴾

۱۶۔ منہ دا چم ادھروڑ ڈیسی۔

تَدْعُوْا مَنْ اَدْبَرَ وَتَوَلّٰى ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے اونکوں سڈیسی جیرھا کنڈ ولیسی تے منہ پھریسی۔

وَجَمَعَ فَاَوْعٰى ﴿۱۸﴾

۱۸۔ جیرھا ساری عمر مال کٹھا کریندا رہ گئے۔

اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْعًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ بے شک انسان بدلدارہ ویندے۔

اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوْعًا ﴿۲۰﴾

۲۰۔ جیلھے اونکوں مصیبت اندی ہے تے پریشان تھی ویندے

وَّاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوْعًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے جیلھے چنگائی ملدی ہے تے شومائی کریندے۔

اِلَّا الْمُصَلِّيْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ سوائے انہیں نمازیں دے۔

الَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ دَآئِمُوْنَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ جیرھے ہمیشہ اپنیاں نمازاں پڑھدن۔

وَالَّذِيْنَ فِيْٓ اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُوْمٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے جنہیں دے مال وچ مقرر حصہ ہے۔

لِّلسَّآئِلِ وَالْمَحْرُوْمِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ منگݨ والیں تے نہ منگݨ والیں کیتے۔

وَالَّذِيْنَ يُصَدِّقُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جیرھے سزا دے ڈینہہ دی تصدیق کریندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُوْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے جیرھے اپنے رب دے عذاب کنیں ڈر دے رہ ویندن۔

اِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَاْمُوْنٍ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب بچیندا نیئں۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِفُرُوْجِهِمْ حٰفِظُوْنَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے جیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔

اِلَّا عَلٰٓى اَزْوَاجِهِمْ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُمْ فَاِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُوْمِيْنَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ سوائے انہیں دے جیرھیاں زالیں ہن تے بانہیاں ہن بے شک انہیں تے کوئی ملام نئیں۔

فَمَنِ ابْتَغٰى وَرَآءَ ذٰلِكَ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْعٰدُوْنَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے جیرھا ایندے سوا کوئی کم کریسی تے اے لوک حد کنیں ودھݨ والے ہن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ لِاَمٰنٰتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رٰعُوْنَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جیرھے اپݨے امانتیں تے اپݨے وعدیں دی حفاظت کریندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ بِشَهٰدٰتِهِمْ قَآئِمُوْنَ ﴿۳۳﴾

۳۴۔ تے جیڑھے اپݨی گواہی تے جم ویندن۔

وَالَّذِيْنَ هُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ تے جیڑھے اپݨی نمازیں دی حفاظت کریندن۔

اُولٰٓئِكَ فِيْ جَنّٰتٍ مُّكْرَمُوْنَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اے لوک جنتیں وچ عزت نال رکھے ویسن۔

فَمَالِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا قِبَلَكَ مُهْطِعِيْنَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے کافریں کوں کیا تھی گئے جو او تیڈے سر چا کے کاوڑ نال درکدے اندن۔

عَنِ الْيَمِيْنِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِيْنَ ﴿۳۷﴾

۳۸۔ سجے تے کھبے پاسو کٹھے تھی کے بھجدے آندن۔

اَيَطْمَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّدْخَلَ جَنَّةَ نَعِيْمٍ ﴿۳۸﴾

۳۹۔ کیا انہیں وچوں ہر بندہ چاہندے جو او نعمتیں والے باغ وچ داخل کیتا ونجے۔

كَلَّا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّمَّا يَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اے اصلوں نہ تھیسی بے شک اساں انہیں کوں اوں شئے نال پیدا کیتے جینکوں او جاݨدن۔

فَلَآ اُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشٰرِقِ وَالْمَغٰرِبِ اِنَّا لَقٰدِرُوْنَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ میں ہچادھ تے پودھ دے رب کوں گواہ بݨیندا ہاں بے شک اساں ایندی طاقت رکھیندے ہیں۔

عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ ۙ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ جو اساں انہیں کنوں چنگے بندے پیدا کر ݙیووں تے ساکوں کوئی روک نئیں سگدا۔

فَذَرْهُمْ يَخُوْضُوْا وَيَلْعَبُوْا حَتّٰى يُلٰقُوْا يَوْمَهُمُ الَّذِيْ يُوْعَدُوْنَ ﴿۴۲﴾

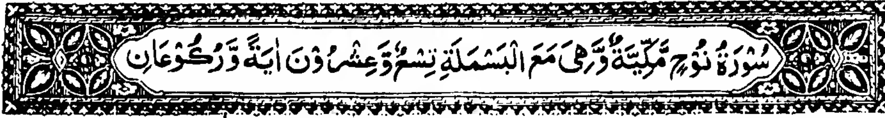
۴۳۔ انہیں کوں چھوڑ ݙے او گند وچ کھیݙݨ ݙے اوتیں جو او ݙینہہ آ ونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ݙتا گئے

يَوْمَ يَخْرُجُوْنَ مِنَ الْاَجْدَاثِ سِرَاعًا كَاَنَّهُمْ اِلٰى نُصُبٍ يُّوْفِضُوْنَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ جݙاں او قبریں وچوں تکھیں تکھیں نکلسن تے کہیں کھمبیں دو درکدے ویندے ہوسن۔

خَاشِعَةً اَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ؕ ذٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِيْ كَانُوْا يُوْعَدُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہوسن تے منہ تے ذلت ہوسی اے ݙینہہ جیندا انہیں کوں وعدہ ݙتا ویندے۔

سورہ نوح مکی ہے تے بسم اللہ نال اینہ یاں ۲۹ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول مہربان۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۲﴾

۲. بے شک اساں نوح کوں اوندی قوم دو پٹھے جو توں اپݨی قوم کوں ڈرا ایں کنیں پہلے جو ڈکھ آلہ عذاب انہیں تے آونجے۔

قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۳﴾

۳. آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں تہاڈو کھلا کھلا ڈراوݨ والا بݨ کے آیاں۔

اَنِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ وَاَطِيْعُوْنِ ﴿۴﴾

۴. جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوکنیں ڈرو تے میڈی فرمانبرداری کرو۔

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُؤَخِّرْكُمْ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى ۭ اِنَّ اَجَلَ اللّٰهِ اِذَا جَاۗءَ لَا يُؤَخَّرُ ۘ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۵﴾

۵. او تہاڈے گناہ بخشیسی تے ہک مقررہ مدت تئیں وقتی ڈیسی بے شک جے تہاکوں پتہ ہووے تے اللہ دی مدت جیلھے اندی ہے اگوں پچھو نئیں تھیندی۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ دَعَوْتُ قَوْمِيْ لَيْلًا وَّنَهَارًا ﴿۶﴾

۶. آکھیس اے میڈے رب میں اپݨی قوم کوں رات ڈینہہ سڈیے۔

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَاۗءِيْٓ اِلَّا فِرَارًا ﴿۷﴾

۷. تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کنیں ہتھو پریں بھج گیئن۔

وَاِنِّىْ كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوْٓا اَصَابِعَهُمْ فِيْٓ اٰذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَاَصَرُّوْا وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿۸﴾

۸. تے میں انہیں کوں جیلھے سڈیے تاں جو توں انہیں کوں بخشیں انہیں اپݨے کنیں وچ انگلیں چا پاتن تے کپڑے چا ولیٹے نیں ضد کیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی نیں۔

ثُمَّ اِنِّىْ دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿۹﴾

۹. ول میں انہیں کوں اچی اچی سڈیے۔

ثُمَّ اِنِّىْٓ اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَاَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرَارًا ﴿۱۰﴾

۱۰. ول میں اعلانیہ وی (سڈیے) تے لک لک کے وی

سنڑیئے۔

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ اِنَّهٗ كَانَ غَفَّارًا ﴿١١﴾

۱۱۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپنے رب کنیں بخشش منگو بے شک او بخشنڑ والا ہے۔

يُّرْسِلِ السَّمَآءَ عَلَيْكُمْ مِّدْرَارًا ﴿١٢﴾

۱۲۔ تہاڈے اتے جھڑ کنیں بہوں مینہ وسیسی۔

وَّيُمْدِدْكُمْ بِاَمْوَالٍ وَّبَنِيْنَ وَيَجْعَلْ لَّكُمْ جَنّٰتٍ وَّيَجْعَلْ لَّكُمْ اَنْهٰرًا ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے مال تے اولاد نال تہاڈی مدد کریسی تے تہاکوں باغ ڈیسی تے تہاڈے کیتے نہراں ڈیسی۔

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُوْنَ لِلّٰهِ وَقَارًا ﴿١٤﴾

۱۴۔ تہاکوں کیا تھی گئے تساں اللہ کنیں سنمپ دی امید نوہے رکھیندے۔

وَقَدْ خَلَقَكُمْ اَطْوَارًا ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے اوں تہاکوں ترقی کرنڑ والا بنائے۔

اَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللّٰهُ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا ﴿١٦﴾

۱۶۔ تیکوں ڈسدا نئیں اوں کیویں ست آسمان اتے تلے بنائن۔

وَّجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِنَّ نُوْرًا وَّجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٧﴾

۱۷۔ تے چندر انہیں وچ سوجھلے کیتے بنائس تے سجھ کوں ڈیوا بنائسی۔

وَاللّٰهُ اَنْۢبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٨﴾

۱۸۔ تے اللہ تہاکوں زمین وچ ودھائے۔

ثُمَّ يُعِيْدُكُمْ فِيْهَا وَيُخْرِجُكُمْ اِخْرَاجًا ﴿١٩﴾

۱۹۔ ول اوندے وچ تہاکوں ولایا ولیسی تے ول او تہاکوں کڈھیسی۔

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے اللہ تہاڈے کیتے زمین کوں سدھا بنائس۔

لِّتَسْلُكُوْا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢١﴾ ع

۲۱۔ تاں جو تساں اوندے کھلیں رستیں تے ٹرو۔

قَالَ نُوْحٌ رَّبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنِيْ وَاتَّبَعُوْا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالُهٗ وَوَلَدُهٗۤ اِلَّا خَسَارًا ﴿٢٢﴾

۲۲۔ نوح آکھئے اے میڈے رب بے شک انہیں میڈی نافرمانی کیتی ہے تے اوندی پیروی کیتی نیں جیں انہیں کوں انہیں دے مال تے اولاد کوں محض گھاٹے وچ ودھائے۔

وَمَكَرُوْا مَكْرًا كُبَّارًا ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ہے۔

وَقَالُوْا لَا تَذَرُنَّ اٰلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَّلَا سُوَاعًا ۙ وَّلَا يَغُوْثَ وَيَعُوْقَ وَنَسْرًا ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تے آکھئے نیں اپنے معبودیں کوں نہ چھوڑو ود تے سواع تے یغوث تے یعوق تے نسر کوں اصلوں نہ چھوڑیے۔

وَقَدْ اَضَلُّوْا كَثِيْرًا ۚ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا ضَلٰلًا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیتے تے توں ظالمیں کوں محض گمراہی وچ ودھانویں۔

مِمَّا خَطِيْٓـٰٔتِهِمْ اُغْرِقُوْا فَاُدْخِلُوْا نَارًا ۙ فَلَمْ يَجِدُوْا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَنْصَارًا ﴿۲۵﴾

۲۶۔ اپݨے گناہیں دی وجہ نال غرق کیتے گیئن تے بھا وچ داخل کیتے گیئن تے انہیں کوں اللہ دے سوا کوئی امدادی نہ لبھیئے۔

وَقَالَ نُوْحٌ رَّبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْاَرْضِ مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دَيَّارًا ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے نوح آکھئے اے میڈے رب زمین تے کہیں کافر دا گھر نہ بچا۔

اِنَّكَ اِنْ تَذَرْهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوْٓا اِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿۲۷﴾

۲۸۔ بے شک تیں جے انہیں کوں چھوڑ ݙتا تے او تیڈے بندیں کوں گمراہ کریسن تے محض فاجر تے کافر جنیسن۔

رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَّلِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ؕ وَلَا تَزِدِ الظّٰلِمِيْنَ اِلَّا تَبَارًا ﴿۲۸﴾

۲۹۔ اے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کوں تے اونکوں جیرھا مومن کے میڈے گھر وچ داخل تھیوے تے مومن مرد تے مومن تریمتیں کوں (تے ایں تھیوے) کافر محض تباہی وچ ترقی کرن۔

سُوْرَةُ الْجِنِّ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ جن مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۲۹ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ݙیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قُلْ اُوْحِيَ اِلَيَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوْٓا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ﴿۲﴾

۲۔ توں آکھ میڈو وحی کیتی گئی ہے جو بے شک جنیں دچو ہک ٹولے سݨیے تے آکھئے نیں اساں بے شک عجیب قرآن سݨیے۔

يَّهْدِيْٓ اِلَى الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ ۭ وَلَنْ نُّشْرِكَ بِرَبِّنَآ اَحَدًا ﴿۳﴾

۳۔ جیرھا ہدایت دا راہ ݙکھیندے تے اساں اونکوں من گدھے تے اساں اپݨے رب نال کہیں کوں شریک نہ کریسوں۔

وَّاَنَّهٗ تَعٰلٰى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا ﴿۴﴾

۴۔ تے بے شک اوں ساڈے رب دی اچی شان اوں نہ اپݨی زال بݨائی ہے تے نہ پتر۔

وَّاَنَّهٗ كَانَ يَقُوْلُ سَفِيْهُنَا عَلَى اللّٰهِ شَطَطًا ﴿۵﴾

۵۔ تے بے شک ساڈے وچوں ہک پاگل اللہ دے متعلق ناواجب گالہیں کریندا ہا۔

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ تَقُوْلَ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ﴿۶﴾

۶۔ تے بے شک ساکوں یقین ہا جو انسان تے جن اللہ دے متعلق اصلو کوڑ نہ مرلیسن۔

وَّاَنَّهٗ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ يَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوْهُمْ رَهَقًا ﴿۷﴾

۷۔ تے بے شک انسانیں وچوں کجھ لوک جنیں وچوں کجھ لوکیں دی آم شام منگدے ہن انہیں ہتھو آکڑ وچ انہیں کوں ودھا ڈتے۔

وَّاَنَّهُمْ ظَنُّوْا كَمَا ظَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ يَّبْعَثَ اللّٰهُ اَحَدًا ﴿۸﴾

۸۔ تے بے شک انہیں دا ایویں خیال ہا جیویں تہاڈا جو اللہ کہیں کوں نہ چھیسی

وَّاَنَّا لَمَسْنَا السَّمَآءَ فَوَجَدْنٰهَا مُلِئَتْ حَرَسًا شَدِيْدًا وَّشُهُبًا ﴿۹﴾

۹۔ تے بے شک اساں آسمان کوں ہتھ لائے اساں ڈٹھے او سخت پہرے داریں نال بھریا پئے تے شہاب نال وی۔

وَّاَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ ۖ فَمَنْ يَّسْتَمِعِ الْاٰنَ يَجِدْ لَهٗ شِهَابًا رَّصَدًا ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے بے شک اساں اوندے وچ سُنّڑ کیتے بہندے ہاسے تے جیرھا ہݨ سُنّڑ کیتے بہندے او بھا آلے تارے کوں چھپا ہویا ڈیہدے۔

وَّاَنَّا لَا نَدْرِيْٓ اَشَرٌّ اُرِيْدَ بِمَنْ فِى الْاَرْضِ اَمْ اَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے بے شک اساں نسے جاݨدے کیا زمین آلیں کیتے خر لپند کیا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت پسند کیتی ہے۔

وَّاَنَّا مِنَّا الصّٰلِحُوْنَ وَمِنَّا دُوْنَ ذٰلِكَ ۖ كُنَّا طَرَآئِقَ قِدَدًا ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے بے شک ساڈے وچوں نیک وی ہن تے ساڈے وچوں ایندے سوا وی ہن ساڈے راہ انجو انج ہن۔

وَّاَنَّا ظَنَنَّآ اَنْ لَّنْ نُّعْجِزَ اللّٰهَ فِى الْاَرْضِ وَلَنْ نُّعْجِزَهٗ هَرَبًا ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تے ساکوں خیال ہا جو اساں اللہ کوں ہرگز زمین وچ نہ ہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔

وَّاَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدٰٓى اٰمَنَّا بِهٖ ۖ فَمَنْ يُّؤْمِنْ بِرَبِّهٖ فَلَا يَخَافُ بَخْسًا وَّلَا رَهَقًا ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے بے شک اساں جیلھے ہدایت سݨی ہے اساں من گدے تے جیرھا اپݨے رب کوں منیسی او گھاٹے وادھے کنیں نئیں ڈردا۔

وَّاَنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُوْنَ وَمِنَّا الْقٰسِطُوْنَ ۖ فَمَنْ اَسْلَمَ

۱۵۔ تے ساڈے وچوں مسلمان وی ہن تے ظالم وی تے

فَاُولٰٓئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿۱۵﴾

جیرھا مسلمان تھیسی تے ایہے ہن جنہیں ہدایت گولی ہے۔

وَاَمَّا الْقٰسِطُوْنَ فَكَانُوْا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ تے جیرھے ظالمن او دوزخ دا بل ہن۔

وَّاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوْا عَلَى الطَّرِيْقَةِ لَاَسْقَيْنٰهُمْ مَّآءً غَدَقًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے جے او سدھے راہ تے چلن ہا تے اساں انہیں کوں دریہہ پانی پلاؤں ہا۔

لِّنَفْتِنَهُمْ فِيْهِ ۚ وَمَنْ يُّعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهٖ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تاں جو اساں انہیں کوں آزماؤں تے جیرھا اپنے رب دے ذکر کنیں منہ پھیریندے اللہ سئیں اونکوں عذاب ڈیسی جیرھا ودھدا ویسی۔

وَّاَنَّ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوْا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے بے شک مسجداں اللہ کیتے ہن اللہ نال کہیں بے کوں نہ سڈو۔

وَّاَنَّهٗ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللّٰهِ يَدْعُوْهُ كَادُوْا يَكُوْنُوْنَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿۲۰﴾ ؏

۲۰۔ تے بے شک جیلھے بک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا تھئے او اوندے اتے آن ڈھندن۔

قُلْ اِنَّمَآ اَدْعُوْا رَبِّيْ وَلَآ اُشْرِكُ بِهٖٓ اَحَدًا ﴿۲۱﴾

۲۱۔ توں آکھ میں تے محض اپنے رب کوں سڈیندا ہاں تے اوندے نال کوئی شریک نہیں بݨیندا۔

قُلْ اِنِّيْ لَآ اَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَّلَا رَشَدًا ﴿۲۲﴾

۲۲۔ آکھو بے شک میں تہاڈے کیتے کہیں نفعے تے نقصان دا مالک نئیں۔

قُلْ اِنِّيْ لَنْ يُّجِيْرَنِيْ مِنَ اللّٰهِ اَحَدٌ ۙ وَّلَنْ اَجِدَ مِنْ دُوْنِهٖ مُلْتَحَدًا ﴿۲۳﴾

۲۳۔ آکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ نہ ڈیسی تے اوندے سوا میکوں کوئی پناہ دی جا وی نئیں لبھدی۔

اِلَّا بَلٰغًا مِّنَ اللّٰهِ وَرِسٰلٰتِهٖ ۭ وَمَنْ يَّعْصِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ فَاِنَّ لَهٗ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ﴿۲۴﴾

۲۴۔ لے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں پچاوݨ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دا انکار کریسی تے بے شک اوندے کیتے دوزخ دی بھاہ اوندے وچ ہمیشہ رہسی۔

حَتّٰٓى اِذَا رَاَوْا مَا يُوْعَدُوْنَ فَسَيَعْلَمُوْنَ مَنْ اَضْعَفُ نَاصِرًا وَّاَقَلُّ عَدَدًا ﴿۲۵﴾

۲۵۔ جیلھے او اونکوں ڈیکھسن جیندا انہیں نال وعدہ ہے انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو کیرھا امداداں وچ کمزور تے گنتری وچ وی گھٹ۔

قُلْ اِنْ اَدْرِيْٓ اَقَرِيْبٌ مَّا تُوْعَدُوْنَ اَمْ يَجْعَلُ لَهٗ

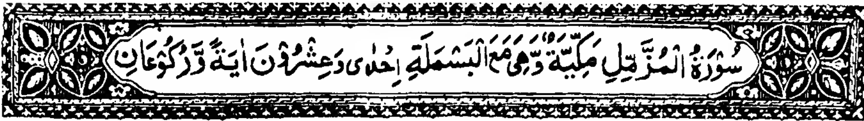
۲۶۔ آکھ میکوں نئیں پتہ جو او کولہوں ہے جیندا تہاڈے نال

رَبِّیْٓ اَمَدًا ﴿۲۵﴾ وعدہ ہے یا اللہ اوندے فاصلہ کوں ودھا ڈیسی۔

عٰلِمُ الْغَیْبِ فَلَا یُظْهِرُ عَلٰی غَیْبِهٖٓ اَحَدًا ﴿۲۶﴾ ۲۷. او غیب کوں جانڑسے تے کہیں تے غیب ظاہر نئیں کریندا۔

اِلَّا مَنِ ارْتَضٰی مِنْ رَّسُوْلٍ فَاِنَّهٗ یَسْلُكُ مِنْۢ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهٖ رَصَدًا ﴿۲۷﴾ ۲۸. سوائے اپنڑے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں دے اگو پچھو فرشتیں دی گارد ٹردی ہے۔

لِّیَعْلَمَ اَنْ قَدْ اَبْلَغُوْا رِسٰلٰتِ رَبِّهِمْ وَاَحَاطَ بِمَا لَدَیْهِمْ وَاَحْصٰی كُلَّ شَیْءٍ عَدَدًا ﴿۲۸﴾ ۲۹. تاں جو اونکوں پتہ لگ ونجے جو انہیں اپنڑے رب دا سنیہا پچاڑتے تے جو انہیں کنیں اللہ دے ولیٹے وچ تے اوں ہر شئے دی گنڑتی کیتی ہوئی ہے۔

سُوْرَةُ الْمُزَّمِّلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِحْدٰى وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ مزمّل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴿۱﴾ ۱. شروع کریندا اللہ دے نال نال جیڑھا بن منگے ڈیونڑ والا تے بہوں مہربان۔

یٰٓاَیُّهَا الْمُزَّمِّلُ ﴿۲﴾ ۲. اے چادر وچ ولیٹے ہوئے۔

قُمِ الَّیْلَ اِلَّا قَلِیْلًا ﴿۳﴾ ۳. رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔

نِّصْفَهٗٓ اَوِ انْقُصْ مِنْهُ قَلِیْلًا ﴿۴﴾ ۴. ادھ رات یا ایں کنیں وی گھٹ کر۔

اَوْ زِدْ عَلَیْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْاٰنَ تَرْتِیْلًا ﴿۵﴾ ۵. یا تھوڑا ودھا ڈے تے قرآن چنگے سُر نال پڑھیا کر۔

اِنَّا سَنُلْقِیْ عَلَیْكَ قَوْلًا ثَقِیْلًا ﴿۶﴾ ۶. بے شک اساں تیڈے انے بہوں وزنی کلام لہاونڑے

اِنَّ نَاشِئَةَ الَّیْلِ هِیَ اَشَدُّ وَطْاً وَّاَقْوَمُ قِیْلًا ﴿۷﴾ ۷. بے شک رات دا جاگنڑ نفس کوں لتاڑ ڈیندے تے سچ دی عادت پیندے۔

اِنَّ لَكَ فِی النَّهَارِ سَبْحًا طَوِیْلًا ﴿۸﴾ ۸. بے شک ڈینہہ کوں تیڈے کیتے بہوں کم ہوندن

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ اِلَیْهِ تَبْتِیْلًا ﴿۹﴾ ۹. توں اپنڑے رب دا نال گھن تے اوندو جھک۔

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِیْلًا ﴿۱۰﴾ ۱۰. اولادھ تے پچادھ دا رب۔ اوندے سوا کوئی معبود نئیں توں ہونکوں کارساز بنڑا۔

وَاصْبِرْ عَلٰى مَا يَقُوْلُوْنَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيْلًا ﴿۱۱﴾

۱۱۔ جو او آہدن اوندے تے صبر کرتے انہیں کوں آرام نال چھوڑ ڈے۔

وَذَرْنِيْ وَالْمُكَذِّبِيْنَ اُولِي النَّعْمَةِ وَمَهِّلْهُمْ قَلِيْلًا ﴿۱۲﴾

۱۲۔ تے میکوں تے نعمتیں والے منکریں کوں چھوڑ ڈے تے انہیں کوں کجھ وقتی ڈے۔

اِنَّ لَدَيْنَآ اَنْكَالًا وَّجَحِيْمًا ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک اساں کنیں زنجیراں تے دوزخ۔

وَّطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَّعَذَابًا اَلِيْمًا ﴿۱۴﴾

۱۴۔ تے سنگھ وچ اڑونجن والی روٹی ہے تے ڈکھ والا عذاب۔

يَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَثِيْبًا مَّهِيْلًا ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جڈاں زمین تے پہاڑ کمب ولیسن تے پہاڑ ریت دے ٹبیں آلی کار تھی ولیسن۔

اِنَّآ اَرْسَلْنَآ اِلَيْكُمْ رَسُوْلًا ۙ شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَآ اَرْسَلْنَآ اِلٰى فِرْعَوْنَ رَسُوْلًا ﴿۱۶﴾

۱۶۔ بے شک اساں تہاڈو رسول بھیجے جیرھا تہاڈے اتے نگران جیویں اساں فرعون دو رسول بھیجیا ہا۔

فَعَصٰى فِرْعَوْنُ الرَّسُوْلَ فَاَخَذْنٰهُ اَخْذًا وَّبِيْلًا ﴿۱۷﴾

۱۷۔ فرعون رسول دا انکار کیتے تے اساں اونکوں مصیبت آلے عذاب نال پکڑ گدھا۔

فَكَيْفَ تَتَّقُوْنَ اِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَّجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيْبَا ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تساں انکار کرکے کیویں بچ سگدے ہو اوں ڈینہہ دے عذاب کنیں جیرھا جوانیں کو بڈھا کر ڈیندے۔

السَّمَآءُ مُنْفَطِرٌ بِهٖ ۭ كَانَ وَعْدُهٗ مَفْعُوْلًا ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے آسمان اینڈے نال پھٹ ونجݨ والا ہے تے اوندا وعدہ پورا تھیسی

اِنَّ هٰذِهٖ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ سَبِيْلًا ﴿۲۰﴾ ع

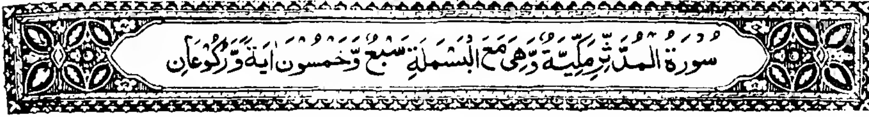
۲۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہے اپݨے رب دو ونجݨ والا راہ پکڑے۔

اِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ اَنَّكَ تَقُوْمُ اَدْنٰى مِنْ ثُلُثَيِ الَّيْلِ وَنِصْفَهٗ وَثُلُثَهٗ وَطَاۗىِٕفَةٌ مِّنَ الَّذِيْنَ مَعَكَ ۭ وَاللّٰهُ يُقَدِّرُ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۭ عَلِمَ اَنْ لَّنْ تُحْصُوْهُ فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْاٰنِ ۭ عَلِمَ اَنْ سَيَكُوْنُ مِنْكُمْ مَّرْضٰى ۙ وَاٰخَرُوْنَ يَضْرِبُوْنَ فِي الْاَرْضِ يَبْتَغُوْنَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ ۙ وَاٰخَرُوْنَ

۲۱۔ بے شک تیڈا رب جاݨدے جو توں ڈو تریہائیاں رات کوں کھڑدیں کڈاہیں ادھ رات تے کڈاہیں ہک تریہائی اُویں تیڈے سنگتی وی۔ اللہ رات ڈینہہ کوں گھٹیندا ودھیندا رہ ویندے اونکوں پتہ ہے جو تساں گݨ نہ سگدے اوں تہاڈے اتے رحمت کیتی ہے ہݨ جتنا موقع ملے قرآن پڑھیا کرو۔ اونکوں پتہ ہے جو تہاڈے وچوں بیمار وی تھیسن تے کجھ زمین وچ سفر وی کریسن تاں جو اللہ دا فضل گولن تے کجھ اللہ دے راہ وچ جہاد وی کریسن۔ ایں واسطے

يُقَاتِلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۖ فَاقْرَءُوْا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ ۙ وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَاَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا ۭ وَمَا تُقَدِّمُوْا لِاَنْفُسِكُمْ مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوْهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَّاَعْظَمَ اَجْرًا ۭ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ ۭ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۰﴾ ع

جو موقعہ ملے تساں اوندے وچوں پڑھو۔ تے نماز ٹھیک پڑھو تے زکوٰۃ ڈیوو تے اللہ کوں چنگا قرض ڈیوو تے جو تساں اپݨے واسطے اگو بھیڄیسو خدا دے حضور تساں اونکوں پا گھنسو او چنگا تے وݙے اجر والا ہے۔ اللہ کنیں بخشش منگو بے شک او بخشݨ والا تے بہوں مہربان۔

سورۃ مدثر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۷ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ݙیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿۲﴾
۲۔ اے وردی پا کے تیار رہݨ والے۔

قُمْ فَاَنْذِرْ ﴿۳﴾
۳۔ توں کھڑا تھی تے ڈرا۔

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿۴﴾
۴۔ تے اپݨے رب دی وݙائی بیان کر۔

وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ﴿۵﴾
۵۔ تے اپݨے کپڑیں کوں پاک کر۔

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿۶﴾
۶۔ تے شرک چھوڑ ݙے۔

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ﴿۷﴾
۷۔ ایں گالھوں احسان نہ کر جو تیکوں زیادہ بدلہ ملسی۔

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿۸﴾
۸۔ تے اپݨے رب کیتے صبر کر۔

فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ ﴿۹﴾
۹۔ تے جیلھے دھوتوں وجایا ویسی۔

فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ عَسِيْرٌ ﴿۱۰﴾
۱۰۔ تے اے ݙینہہ بہوں سخت ہوسی۔

عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ يَسِيْرٍ ﴿۱۱﴾
۱۱۔ تے کافریں تے سوکھا نہ ہوسی۔

ذَرْنِيْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيْدًا ﴿۱۲﴾
۱۲۔ میکوں تے جو میں پیدا کیتے اونکوں کلھا چھوڑ ݙیوو۔

وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ﴿۱۳﴾
۱۳۔ تے میں اوندے کیتے بہوں مال بݨایا ہا۔

وَّبَنِيْنَ شُهُوْدًا ﴿۱۴﴾
۱۴۔ تے پتر بݨائے ہن جیڑھے ہر ویلھے نال ہن۔

وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ﴿۱۵﴾
۱۵۔ تے میں اوندے کیتے ترقی دے رستے بݨائن

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ ول او لالچ کریندے جو میں ہیا ودھاواں۔

كَلَّا ۖ إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا ﴿١٧﴾

۱۷۔ اصلوں ناں بے شک او ساڈی آیات دا دشمن۔

سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿١٨﴾

۱۸۔ میں اونکوں عذاب ڈیساں جیڑھا ودھدا ویسی۔

إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ بے شک اوں سوچیے تے اندازہ لائس۔

فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔

ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ ول او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔

ثُمَّ نَظَرَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ ول ڈٹھس۔

ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ ول منہ پھیرس تے متھا چڑھائس۔

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ ول کنڈ ولائی اس تے وڈائی کیتی اس۔

فَقَالَ إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے آکھیس اے تے محض جادو ہے جیڑھا اثر کریندے۔

إِنْ هَٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ اے انسان دا کلام۔

سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ میں اونکوں عذاب وچ سٹیساں۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا ہے۔

لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ نہ بچیندی ہے نہ چھوڑیندی ہے۔

لَوَّاحَةٌ لِّلْبَشَرِ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ او کھل کوں وی ساڑ ڈیندی ہے۔

عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٣١﴾

۳۱۔ اوندے اتے ۱۹ داروغے ہن۔

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً ۙ وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيَزْدَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا ۙ وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ ۙ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَٰذَا مَثَلًا ۚ كَذَٰلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ ۚ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۚ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرَىٰ لِلْبَشَرِ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے دوزخ دے داروغے اساں فرشتیں کوں بنائے تے اساں انہیں دی گنتری کافریں دی ازمائش کیتے بنائی ہے تاں جو کتاب والیں کوں یقین تھیوے تے مومنیں دے ایمان ودھن تے کتاب والے تے مومن شک وچ نہ پوون تے او لوک آہدن جنہیں دے دلیں وچ بیماری ہے تے کافر جو ایں مثال نال اللہ کیا چاہندے ایویں اللہ جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے تیڈے رب دے لشکر صرف اللہ جاندے تے اے محض انسان کیتے نصیحت۔

كَلَّا وَالْقَمَرِ ﴿٣٣﴾

۳۳۔ ستو چندر گواہ۔

وَالَّيْلِ اِذْ اَدْبَرَ ﴿٣٣﴾
٣٤۔ تے رات دی جیلھے او کنڈ ولیندی ہے۔

وَالصُّبْحِ اِذَآ اَسْفَرَ ﴿٣٤﴾
٣٥۔ تے صبح دی جیلھے ظاہر تھیندی ہے۔

اِنَّهَا لَاِحْدَى الْكُبَرِ ﴿٣٥﴾
٣٦۔ اے بہوں وڈی شئے ہے۔

نَذِيْرًا لِّلْبَشَرِ ﴿٣٦﴾
٣٧۔ انسان کوں ڈراوݨ والی ہے۔

لِمَنْ شَآءَ مِنْكُمْ اَنْ يَّتَقَدَّمَ اَوْ يَتَاَخَّرَ ﴿٣٧﴾
٣٨۔ جیرھا چاہندے جو اگو یا پچھو تھیوے۔

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٨﴾
٣٩۔ ہر شخص اپݨے عملیں دے اگو گاݨے وچ۔

اِلَّآ اَصْحٰبَ الْيَمِيْنِ ﴿٣٩﴾
٤٠۔ سوائے سجے پاسے آلیں دے۔

فِيْ جَنّٰتٍ يَتَسَآءَلُوْنَ ﴿٤٠﴾
٤١۔ او جنت وچ ہک ڈو جے کنیں پچھسن۔

عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿٤١﴾
٤٢۔ مجرمیں دے متعلق

مَا سَلَكَكُمْ فِيْ سَقَرَ ﴿٤٢﴾
٤٣۔ جو تہاکوں دوزخ وچ کیرھی شئے گھن گئی ہے۔

قَالُوْا لَمْ نَكُ مِنَ الْمُصَلِّيْنَ ﴿٤٣﴾
٤٤۔ آکھسن اساں نماز نہ پڑھدے ہاسے۔

وَلَمْ نَكُ نُطْعِمُ الْمِسْكِيْنَ ﴿٤٤﴾
٤٥۔ تے مسکین کوں کھاݨا نہ کھویندے ہاسے۔

وَكُنَّا نَخُوْضُ مَعَ الْخَآئِضِيْنَ ﴿٤٥﴾
٤٦۔ تے بے ہودہ لوکیں نال رل کے بے ہودگی کریندے ہاسے

وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ﴿٤٦﴾
٤٧۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کریندے ہاسے۔

حَتّٰٓى اَتٰىنَا الْيَقِيْنُ ﴿٤٧﴾
٤٨۔ اے تک جو ساکوں موت آ گئی۔

فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشّٰفِعِيْنَ ﴿٤٨﴾
٤٩۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔

فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٩﴾
٥٠۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھریندن۔

كَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُّسْتَنْفِرَةٌ ﴿٥٠﴾
٥١۔ جیویں او ترٹھے ہوئے گڈاہوں۔

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ﴿٥١﴾
٥٢۔ جیرھے شیہیں کنیں بھجن۔

بَلْ يُرِيْدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ اَنْ يُّؤْتٰى صُحُفًا مُّنَشَّرَةً ﴿٥٢﴾
٥٣۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں کھلی کتاب ڈتی ونجے۔

كَلَّا ۭ بَلْ لَّا يَخَافُوْنَ الْاٰخِرَةَ ﴿٥٣﴾
٥٤۔ سݨو او آخرت کنیں نئیں ڈردے۔

كَلَّآ اِنَّهٗ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٤﴾
٥٥۔ سݨو بے شک او نصیحت۔

فَمَنْ شَآءَ ذَكَرَهٗ ﴿٥٥﴾
٥٦۔ جیرھا چاہے نصیحت پکڑے۔

وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ ۭ هُوَ اَهْلُ التَّقْوٰى وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ﴿٥٦﴾
٥٧۔ تے او نصیحت نئیں پکڑیندے سوائے ایندے جو اللہ چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخشش حاصل۔

سورۃ قیامۃ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

لَآ اُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيٰمَةِ ﴿۲﴾

۲۔ میں قیامت دے ڈینہہ کوں گواہ بݨینداں۔

وَلَآ اُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿۳﴾

۳۔ تے ملامت کرݨ والے نفس کوں وی گواہ بݨینداں۔

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَلَّنْ نَّجْمَعَ عِظَامَهٗ ﴿۴﴾

۴۔ کیا انسان دا خیال ہے جو اساں اوندیاں ہݙیاں کٹھیاں نہ کر سگسوں۔

بَلٰى قٰدِرِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّسَوِّيَ بَنَانَهٗ ﴿۵﴾

۵۔ سݨو اساں کنیں اے وی طاقت ہے جو اساں اوندے جوڑ جوڑ کوں ولا بݨا ڈیووں۔

بَلْ يُرِيْدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرَ اَمَامَهٗ ﴿۶﴾

۶۔ اصل انسان چاہندے جو اگو تے وی گناہ کریندا رہوے۔

يَسْـَٔلُ اَيَّانَ يَوْمُ الْقِيٰمَةِ ﴿۷﴾

۷۔ او پچھدے جو قیامت دا ڈینہہ کݙݨ۔

فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ﴿۸﴾

۸۔ جیلھے اکھیں پتھریج ویسن۔

وَخَسَفَ الْقَمَرُ ﴿۹﴾

۹۔ تے چندر بکڑیج ویسی۔

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے سجھ تے چندر کٹھے تھی ویسن۔

يَقُوْلُ الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ اَيْنَ الْمَفَرُّ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے انسان اوں ݙیہاڑے آکھسی بھڄݨ دی جا کتھاں ہے۔

كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ سݨو کوئی بھڄݨ دی جا نئیں۔

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذِ ۨالْمُسْتَقَرُّ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ تیڈے رب دو اوں ڈینہہ ٹکاݨہ ہے۔

يُنَبَّؤُا الْاِنْسَانُ يَوْمَئِذٍۢ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ انسان کوں ݙسیا ویسی جو اوں اگو یا پچھو پٹھیا ہوسی۔

بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰى نَفْسِهٖ بَصِيْرَةٌ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ اصل انسان اپݨے آپ کوں ٻہوں ڈھا جاݨدے۔

وَّلَوْ اَلْقٰى مَعَاذِيْرَهٗ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔

لَا تُحَرِّكْ بِهٖ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهٖ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں اپݨی زبان کوں حرکت نہ ڈے جو اے قرآن جلدی لہوے۔

اِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهٗ وَقُرْاٰنَهٗ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ بے شک اونکوں جمع کرݨ تے پڑھاوݨ ساڈا کم۔

فَاِذَا قَرَاْنٰهُ فَاتَّبِعْ قُرْاٰنَهٗ ﴿۱۹﴾
۱۹۔ تے جیلھے اساں اونکوں پڑھوں توں ساڈے پچھو پڑھیا کر۔

ثُمَّ اِنَّ عَلَیْنَا بَیَانَهٗ ﴿۲۰﴾
۲۰۔ ول بے شک ساڈے اتے اوندا بیان فرض۔

كَلَّا بَلْ تُحِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ﴿۲۱﴾
۲۱۔ سٹو اصل تساں جلدی کوں پسند کریندے ہو۔

وَتَذَرُوْنَ الْاٰخِرَةَ ﴿۲۲﴾
۲۲۔ تے آخرت کوں چھوڑ ڈیندے ہو۔

وُجُوْهٌ یَّوْمَىِٕذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿۲۳﴾
۲۳۔ اوں ڈینہہ جیرھے خوش ہوسن۔

اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿۲۴﴾
۲۴۔ تے اپنڑے رب دو ڈیھدے پئے ہوسن۔

وَوُجُوْهٌ یَّوْمَىِٕذٍۭ بَاسِرَةٌ ﴿۲۵﴾
۲۵۔ تے کجھ چہرے اوں ڈینہہ وٹیٹے ہوئے ہوسن۔

تَظُنُّ اَنْ یُّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿۲۶﴾
۲۶۔ اہنیں دا خیال ہوسی جو اہنیں دے مڑکے بھن ڈتے ویسن۔

كَلَّاۤ اِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِیَ ﴿۲۷﴾
۲۷۔ سٹو جیلھے ساہ نپگی وچ اڑیا کھڑا ہوسی۔

وَقِیْلَ مَنْ ٜ رَاقٍ ﴿۲۸﴾
۲۸۔ تے اکھیسی جو کون بچا سگدے۔

وَّظَنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ﴿۲۹﴾
۲۹۔ تے لیقین ہوسی جو اج وچھوڑا ہے۔

وَالْتَفَّتِ السَّاقُ بِالسَّاقِ ﴿۳۰﴾
۳۰۔ تے پنیاں بک ڈو جھے نال لگسن۔

اِلٰى رَبِّكَ یَوْمَىِٕذِ ِۨالْمَسَاقُ ﴿۳۱﴾
۳۱۔ تے تیڈے رب دو اوں ڈینہہ ونجنا پوسی۔

فَلَا صَدَّقَ وَلَا صَلّٰى ﴿۳۲﴾
۳۲۔ تے اوں نہ صدقہ ڈتے تے نہ نماز پڑھی اس۔

وَلٰكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ﴿۳۳﴾
۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیریس۔

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰۤى اَهْلِهٖ یَتَمَطّٰى ﴿۳۴﴾
۳۴۔ ول اپنڑے خاندان دو اکڑیندا گئے۔

اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿۳۵﴾
۳۵۔ تیڈے کیتے تباہی ہے۔

ثُمَّ اَوْلٰى لَكَ فَاَوْلٰى ﴿۳۶﴾
۳۶۔ ول آہدے ہیں تیڈے کیتے تباہی ہے۔

اَیَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ یُّتْرَكَ سُدًى ﴿۳۷﴾
۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اونکوں بے داگا چھوڑ ڈتا ویسی۔

اَلَمْ یَكُ نُطْفَةً مِّنْ مَّنِیٍّ یُّمْنٰى ﴿۳۸﴾
۳۸۔ کیا او منی دا قطرہ نہ ہا جیرھا سٹیا گیا ہا۔

ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّٰى ﴿۳۹﴾
۳۹۔ ول او لوتھڑا بنڑیا ول اللہ اونکوں بی شکل ڈتی تے پورا بنڑا ڈتس۔

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَیْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثٰى ﴿۴۰﴾
۴۰۔ تے اوندے وچوں جوڑے نر تے مادہ بنڑائنس۔

اَلَیْسَ ذٰلِكَ بِقٰدِرٍ عَلٰۤى اَنْ یُّحْیِ َۧ الْمَوْتٰى ﴿۴۱﴾ ع
۴۱۔ کیا او ایں گال تے قادر نئیں جو مردے کوں جیندا کر ڈیوے۔ (او قادر)

ع ۱۸

سُوْرَةُ الدَّهْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً وَّرُكُوْعَانِ

سورۃ دھر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگیے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْـًٔا مَّذْكُوْرًا ②

۲۔ کیا انسان تے او وقت نئیں آیا جیلھے او ذکر دے قابل وی نہ ہا۔

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ ۖ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنٰهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا ③

۳۔ بے شک اساں انسان کوں رلوڑ نطفے نال پیدا کیتے تاں جو اساں اونکوں ازماؤں ول اساں اونکوں سݨݨ والا تے ڈیکھݨ والا بݨائے۔

اِنَّا هَدَيْنٰهُ السَّبِيْلَ اِمَّا شَاكِرًا وَّاِمَّا كَفُوْرًا ④

۴۔ بے شک اساں اونکوں سدھا راہ ڈکھا لئے ہن او شکر کرے یا ناشکرا بݨے۔

اِنَّآ اَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ سَلٰسِلَا۟ وَاَغْلٰلًا وَّسَعِيْرًا ⑤

۵۔ بے شک اساں کافریں کیتے زنجیر تے پٹے تے دوزخ تیار کیتی ہوئی ہے۔

اِنَّ الْاَبْرَارَ يَشْرَبُوْنَ مِنْ كَاْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُوْرًا ⑥

۶۔ بے شک نیک لوک اینجھے پیالیں وچ پیسن جنہیں وچ کافور رلی ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللّٰهِ يُفَجِّرُوْنَهَا تَفْجِيْرًا ⑦

۷۔ ہک چشمہ ہے جیندے وچوں اللہ دے بندے پیسن او زمین کوں کھٹ کے (چشمہ) کڈھیندن۔

يُوْفُوْنَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُوْنَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهٗ مُسْتَطِيْرًا ⑧

۸۔ نذراں پوریاں کریسن تے اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندی برائی ساری دنیا تے کھنڈی پئی ہوسی۔

وَيُطْعِمُوْنَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا ⑨

۹۔ تے او خدا دی محبت وچ مسکینیں، یتیمیں تے قیدیں کوں کھاݨا کھویندن۔

اِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللّٰهِ لَا نُرِيْدُ مِنْكُمْ جَزَآءً وَّلَا شُكُوْرًا ⑩

۱۰۔ بے شک اساں تہاکوں اللہ دی رضا کیتے کھویندے ہیں تہاڈے کنیں بدلہ تے شکریہ نئیں منگدے۔

اِنَّا نَخَافُ مِنْ رَّبِّنَا يَوْمًا عَبُوْسًا قَمْطَرِيْرًا ⑪

۱۱۔ بے شک اساں اپݨے رب کنیں اوں ڈینہہ توں ڈردے

ہن جڈاں منہ ورٹے پئے ہوسن تے متھے تے وٹ ہوسن.

فَوَقٰىهُمُ اللّٰهُ شَرَّ ذٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقّٰىهُمْ نَضْرَةً وَّسُرُوْرًا ⑪

۱۲۔ تے اللہ انہیں کوں اوں ڈینہہ دے شر کنیں بچیسی تے انہیں کوں خوشی بخشیسی۔

وَجَزٰىهُمْ بِمَا صَبَرُوْا جَنَّةً وَّحَرِيْرًا ⑫

۱۳۔ تے انہیں دے صبر دی وجہ نال انہیں کوں جنت تے ریشم بدلے وچ ڈیسی۔

مُّتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا عَلَى الْاَرَآئِكِ لَا يَرَوْنَ فِيْهَا شَمْسًا وَّلَا زَمْهَرِيْرًا ⑬

۱۴۔ او وہاں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہا چیں تے تے اوندے درچ نہ بہوں گرمی ڈیکھسن تے نہ بہوں ٹھڈھ۔

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلٰلُهَا وَذُلِّلَتْ قُطُوْفُهَا تَذْلِيْلًا ⑭

۱۵۔ تے باغ تے چھاویں انہیں تے لئے پئے ہوسن تے اوندے پھل کو لہو کر ڈتے ولسین۔

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِاٰنِيَةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَّاَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيْرَا۠ ⑮

۱۶۔ انہیں دے چودھار ایجھے تھانویں نال چکر لایا ولسی جیرھے چاندی دے ہوسن تے شیشے دیاں صراحیاں ہوسن۔

قَوَارِيْرَا۠ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوْهَا تَقْدِيْرًا ⑯

۱۷۔ تے اصل او چاندی دیاں ہوسن چنگے اندازے نال بنیاں ہویاں ہوسن۔

قرأ حفص بغیر الالف فی الوصل سلسلا و قواریرا و وقف علی الاولین بالالف و الثانی بغیر الالف

وَيُسْقَوْنَ فِيْهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيْلًا ⑰

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کوں انہیں گلاسیں وچ پانی پلایا ولسی جیرھیں وچ سُنڈھ رلی ہوئی ہوسی۔

عَيْنًا فِيْهَا تُسَمّٰى سَلْسَبِيْلًا ⑱

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا ناں سلسبیل۔

وَيَطُوْفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ ۚ اِذَا رَاَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنْثُوْرًا ⑲

۲۰۔ تے خادم ہمیشہ انہیں دی خدمت کریسن توں انہیں کوں ڈیکھسیں تے تیکوں معلوم تھیسی جیویں او کھنڈیئے ہوئے موتی ہن۔

وَاِذَا رَاَيْتَ ثَمَّ رَاَيْتَ نَعِيْمًا وَّمُلْكًا كَبِيْرًا ⑳

۲۱۔ تے جیلھے توں ڈیکھسیں توں اتھاں بہوں وڈی نعمت تے بادشاہت ڈیکھسیں۔

عٰلِيَهُمْ ثِيَابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَّاِسْتَبْرَقٌ ۫ وَّحُلُّوْۤا اَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ ۚ وَسَقٰىهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُوْرًا ㉑

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے ریشم دے ساوے کپڑے ہوسن تے بے وی ریشمی کپڑے ہوسن تے انہیں کوں چاندی دے کنگن پوائے ولسین تے انہیں دا رب انہیں کوں پاک شراب پلیسی۔

اِنَّ هٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَآءً وَّكَانَ سَعْيُكُمْ مَّشْكُوْرًا ㉒ ع

۲۳۔ بے شک اے تہاڈا بدلہ ہے تے تہاڈی محنت دی قدر کیتی گئی ہے۔

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾

۲۴۔ بے شک اساں تیڈے اتے قرآن تھوڑا تھوڑا لہائے۔

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا ﴿٢٤﴾

۲۵۔ توں صبر کر اپنے رب دے حکم تے انہیں وچوں گناہگار تے کافر دا آکھڑ نہ من۔

وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

۲۶۔ تے اپنے رب دا صبح شام ذکر کر۔

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٦﴾

۲۷۔ تے رات کوں اوندکوں سجدے کر تے رات کوں دیر تک اوندی تسبیح کر۔

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٧﴾

۲۸۔ بے شک اے لوک جلدی چاہندن تے بھاری ڈینہہ کوں اپنے پچھوں چھوڑ ڈیندن۔

نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ ۖ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَالَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٨﴾

۲۹۔ اساں انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دے جوڑ پکے کیتن تے جیلھے چاہسوں انہیں جہیں ہی مخلوق انہیں دی جا تے بدلا ڈیسوں۔

إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ ۖ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٩﴾

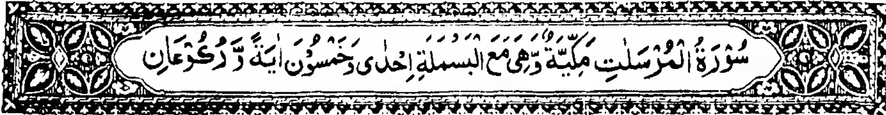
۳۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہوے اپنے رب دو راہ گھنے۔

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣٠﴾

تے تساں تے محض اوہو چاہندے ہو جو اللہ چاہندے بے شک او بہوں جانڑ والا تے سیانا ہے۔

يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣١﴾

جینکوں چاہندے اپنی رحمت وچ داخل کریندے تے ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب تیار رکھیا ہوئے۔

سورہ مرسلات مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیتاں تے ۲ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول مہربان۔

وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿٢﴾

۲۔ او جماعتاں جیرھیاں ہولے ہولے چلدیاں ویندن

فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٣﴾

۳۔ تے ول تکھیاں تھی ویندن۔

وَّالنّٰشِرٰتِ نَشْرًا ۝۴
۴۔ تے دنیا وچ پھیلاوݨ والی جماعتیں کوں گواہ بݨیداں

فَالْفٰرِقٰتِ فَرْقًا ۝۵
۵۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کریندن۔

فَالْمُلْقِیٰتِ ذِكْرًا ۝۶
۶۔ تے خدا دے کلام کوں سٹیندن (انہیں سب گواہ ہن)

عُذْرًا اَوْ نُذْرًا ۝۷
۷۔ عذر کیتے یا ڈراوے کیتے۔

اِنَّمَا تُوْعَدُوْنَ لَوَاقِعٌ ۝۸
۸۔ بے شک جو تہاڈے نال وعدہ ہے پورا تھیسی۔

فَاِذَا النُّجُوْمُ طُمِسَتْ ۝۹
۹۔ تے جیلھے تارے مٹ ولسن۔

وَاِذَا السَّمَآءُ فُرِجَتْ ۝۱۰
۱۰۔ تے جیلھے آسمان وچ سوراخ تھی ولسن۔

وَاِذَا الْجِبَالُ نُسِفَتْ ۝۱۱
۱۱۔ تے جیلھے پہاڑ اڈارئے ولسن۔

وَاِذَا الرُّسُلُ اُقِّتَتْ ۝۱۲
۱۲۔ تے جیلھے رسول مقرر وقت تے آندے ولسن۔

لِاَیِّ یَوْمٍ اُجِّلَتْ ۝۱۳
۱۳۔ کیرھے ڈینہہ کیتے اے چھوڑیا گیا ہا۔

لِیَوْمِ الْفَصْلِ ۝۱۴
۱۴۔ فیصلے دے ڈینہہ کیتے۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا یَوْمُ الْفَصْلِ ۝۱۵
۱۵۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا ڈینہہ کیا ہے۔

وَیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۱۶
۱۶۔ اوں ڈینہہ منکریں کیتے ہلاکت۔

اَلَمْ نُهْلِكِ الْاَوَّلِیْنَ ۝۱۷
۱۷۔ کیا اساں پہلیں کوں ہلاک نئیں کیتا۔

ثُمَّ نُتْبِعُهُمُ الْاٰخِرِیْنَ ۝۱۸
۱۸۔ ول انہیں دے بعد بنہیں کوں وی۔

كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِیْنَ ۝۱۹
۱۹۔ اساں ایویں مجرمیں نال کریندے ہیں۔

وَیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۲۰
۲۰۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

اَلَمْ نَخْلُقْكُّمْ مِّنْ مَّآءٍ مَّهِیْنٍ ۝۲۱
۲۱۔ کیا اساں تہاکوں ذلیل پاݨی کنیں پیدا نئیں کیتا۔

فَجَعَلْنٰهُ فِیْ قَرَارٍ مَّكِیْنٍ ۝۲۲
۲۲۔ ول اساں اونکوں محفوظ جا تے رکھئے۔

اِلٰى قَدَرٍ مَّعْلُوْمٍ ۝۲۳
۲۳۔ ہک مقررہ وقت تئیں تے ساکوں اندازہ ہا۔

فَقَدَرْنَا ۖ فَنِعْمَ الْقٰدِرُوْنَ ۝۲۴
۲۴۔ تے اساں بہوں چنگے اندازہ کرݨ والے ہیں۔

وَیْلٌ یَّوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝۲۵
۲۵۔ اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ كِفَاتًا ۝۲۶
۲۶۔ کیا اساں زمین کوں ولہیٹݨ والا نئیں بݨایا۔

اَحْیَآءً وَّاَمْوَاتًا ۝۲۷
۲۷۔ جیندے وی ہن تے مردے وی۔

وَّجَعَلْنَا فِیْهَا رَوَاسِیَ شٰمِخٰتٍ وَّاَسْقَیْنٰكُمْ مَّآءً فُرَاتًا ۝۲۸
۲۸۔ تے اوندے وچ اساں اچے پہاڑ بݨائن تے اساں تہاکوں مٹھا پاݨی پلائے۔

آیت	ترجمہ
وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٢٨﴾	٢٩. اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔
اِنۡطَلِقُوۡۤا اِلٰى مَا كُنۡتُمۡ بِهٖ تُكَذِّبُوۡنَ ﴿٢٩﴾	٣٠. جیرھی شئے کوں جھٹلیندے ہاوے اوندو ونجو۔
اِنۡطَلِقُوۡۤا اِلٰى ظِلٍّ ذِىۡ ثَلٰثِ شُعَبٍ ﴿٣٠﴾	٣١. اوں چھاویں دو ونجو جیندے ترے حصے ہن۔
لَّا ظَلِيۡلٍ وَّلَا يُغۡنِىۡ مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣١﴾	٣٢. نہ چھاں ڈیندے تے نہ گرمی کنیں بچیندے۔
اِنَّهَا تَرۡمِىۡ بِشَرَرٍ كَالۡقَصۡرِ ﴿٣٢﴾	٣٣. بے شک او لے جیڈے جیڈے بھانبڑ سٹیسی جیویں قلعے ہوون۔
كَاَنَّهٗ جِمٰلَتٌ صُفۡرٌ ﴿٣٣﴾	٣٤. جیویں او جہازیں کوں پدھݨ والے رستے ہوون۔
وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٣٤﴾	٣٥. اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔
هٰذَا يَوۡمُ لَا يَنۡطِقُوۡنَ ﴿٣٥﴾	٣٦. اے ڈینہہ مجرم نہ الیسی۔
وَلَا يُؤۡذَنُ لَهُمۡ فَيَعۡتَذِرُوۡنَ ﴿٣٦﴾	٣٧. تے انہیں کوں بہانے دی وی اجازت نہ ڈتی ویسی۔
وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٣٧﴾	٣٨. اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے ہلاکت۔
هٰذَا يَوۡمُ الۡفَصۡلِ ۚ جَمَعۡنٰكُمۡ وَالۡاَوَّلِيۡنَ ﴿٣٨﴾	٣٩. اے فیصلے دا ڈینہہ اساں تہاکوں تے پہلیں کوں کٹھا کریسوں۔
فَاِنۡ كَانَ لَكُمۡ كَيۡدٌ فَكِيۡدُوۡنِ ﴿٣٩﴾	٤٠. تے جے تہاڈی کوئی تدبیر تے آنو۔
وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٤٠﴾ ع	٤١. اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے ہلاکت۔
اِنَّ الۡمُتَّقِيۡنَ فِىۡ ظِلٰلٍ وَّعُيُوۡنٍ ﴿٤١﴾	٤٢. بے شک متقی چھانویں تے چشمیں وچ ہوسن۔
وَّفَوَاكِهَ مِمَّا يَشۡتَهُوۡنَ ﴿٤٢﴾	٤٣. تے جیرھے او پسند کریسن او میوے ہوسن۔
كُلُوۡا وَاشۡرَبُوۡا هَنِيۡٓـئًا ۢبِمَا كُنۡتُمۡ تَعۡمَلُوۡنَ ﴿٤٣﴾	٤٤. کھاؤ تے پیو مزے نال اے تہاڈے نیک عملیں دا بدلہ ہے۔
اِنَّا كَذٰلِكَ نَجۡزِى الۡمُحۡسِنِيۡنَ ﴿٤٤﴾	٤٥. اساں ایویں نیکیں کوں جزا ڈیندے ہیں۔
وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٤٥﴾	٤٦. جھٹلاوݨ والیں کیتے اوں ڈینہہ تباہی ہے۔
كُلُوۡا وَتَمَتَّعُوۡا قَلِيۡلًا اِنَّكُمۡ مُّجۡرِمُوۡنَ ﴿٤٦﴾	٤٧. کھاؤ تے فائدہ چاؤ کجھ وقت کیتے بے شک تساں مجرم ہوے۔
وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٤٧﴾	٤٨. اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔
وَاِذَا قِيۡلَ لَهُمُ ارۡكَعُوۡا لَا يَرۡكَعُوۡنَ ﴿٤٨﴾	٤٩. تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے رکوع کرو او نئیں کریندے۔
وَيۡلٌ يَّوۡمَئِذٍ لِّلۡمُكَذِّبِيۡنَ ﴿٤٩﴾	٥٠. اوں ڈینہہ جھٹلاوݨ والیں کیتے تباہی ہے۔
فَبِاَىِّ حَدِيۡثٍۢ بَعۡدَهٗ يُؤۡمِنُوۡنَ ﴿٥٠﴾ ع	٥١. تے تساں ایندے بعد ہی کیرھی گال منیسو۔

سورۃ نبا مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۴۱ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ⓵ — ۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

عَمَّ يَتَسَآءَلُوْنَ ⓶ — ۲. اے لوک ہک ڈوجھے کنیں کیرھی گال دا پچھدن۔

عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ⓷ — ۳. کیا اوں بہوں وݙی خبر دے متعلق۔

الَّذِيْ هُمْ فِيْهِ مُخْتَلِفُوْنَ ⓸ — ۴. جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔

كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ⓹ — ۵. سنڑو انہیں کوں پتہ لگ ویسی

ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُوْنَ ⓺ — ۶. ول سنڑو انہیں کوں پتہ لگ ویسی

اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مِهٰدًا ⓻ — ۷. کیا اساں زمین کوں وچھاݨا نئیں بݨایا

وَّالْجِبَالَ اَوْتَادًا ⓼ — ۸. تے پہاڑیں کوں میخ آلی کار پلدیے ہے۔

وَّخَلَقْنٰكُمْ اَزْوَاجًا ⓽ — ۹. تے اساں تہاکوں جوڑے جوڑے پیدا کیتے

وَّجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا ⓾ — ۱۰. تے تہاݙی نندر کوں آرام کیتے

وَّجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ⑪ — ۱۱. تے رات کوں لکاوݨ کیتے

وَّجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫ — ۱۲. تے ݙینہہ کوں روزی کیتے بݨائے

وَّبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ⑬ — ۱۳. تے تہاݙے اتے اساں ست مضبوط آسمان بݨائن۔

وَّجَعَلْنَا سِرَاجًا وَّهَّاجًا ⑭ — ۱۴. تے چمکدار سجھ بݨائے ہے۔

وَّاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا ⑮ — ۱۵. تے گھاٹے جھڑ وچوں بہوں پاݨی لہائے ہے

لِّنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا وَّنَبَاتًا ⑯ — ۱۶. تاں جو اوندے نال اساں داݨے تے سبزیاں کڈھوں

وَّجَنّٰتٍ اَلْفَافًا ⑰ — ۱۷. تے گھاٹے باغ

اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا ⑱ — ۱۸. بے شک فیصلے دا ݙینہہ مقرر ہے۔

يَّوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا ⑲ — ۱۹. جݙاں دھوتوں وجایا ویسی تے تساں ٹولیں وچ اوسو

وَّفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا ⑳ — ۲۰. تے آسمان کھول ݙتا ویسی تے اودروازے دروازے تھی ویسی۔

وَّ سُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝۲۰
۲۱. تے پہاڑ چلائے ویسن تے او ریت بݨ ویسن۔

اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝۲۱
۲۲. بے شک دوزخ گھات وچ

لِّلطَّاغِيْنَ مَاٰبًا ۝۲۲
۲۳. تے منہ زوریں دا ٹکاݨہ ہِ۔

لّٰبِثِيْنَ فِيْهَاۤ اَحْقَابًا ۝۲۳
۲۴. اوندے وچ سالہا سال رہسن۔

لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا ۝۲۴
۲۵. اوندے وچ نہ انہیں کوں ٹھڈھ ملسی تے نہ ٹھڈھا پاݨی۔

اِلَّا حَمِيْمًا وَّغَسَّاقًا ۝۲۵
۲۶. سوائے بہوں تتے پاݨی تے بہوں ٹھڈے پاݨی دے

جَزَآءً وِّفَاقًا ۝۲۶
۲۷. اے پوری پوری جزا ہوسی۔

اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ۝۲۷
۲۸. بے شک او حساب دی امید نہ رکھیندے ہن۔

وَّ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا كِذَّابًا ۝۲۸
۲۹. تے انہیں ساڈی آیات کوں اصلو جھٹلایا ہانیں

وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ كِتٰبًا ۝۲۹
۳۰. تے ہر شئے کوں اساں گݨیا ہوئے۔

فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۝۳۰
ع ۱ ۳۱. عذاب چکھو اساں سوائے عذاب دے بی کہیں گال وچ تہاکوں نہ ودھیسوں۔

اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ مَفَازًا ۝۳۱
۳۲. بے شک متقی لوکیں کیتے کامیابی ہِ۔

حَدَآئِقَ وَاَعْنَابًا ۝۳۲
۳۳. باغ تے انگورن۔

وَّكَوَاعِبَ اَتْرَابًا ۝۳۳
۳۴. تے ہکی عمر دیاں جوان تریمتیں۔

وَّكَاْسًا دِهَاقًا ۝۳۴
۳۵. تے چھلکدے ہوئے پیالے ہوسن۔

لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا ۝۳۵
۳۶. او اوندے وچ نہ بے ہودہ گالہیں سُݨسن تے نہ کوڑ۔

جَزَآءً مِّنْ رَّبِّكَ عَطَآءً حِسَابًا ۝۳۶
۳۷. اے تیڈے رب ولو جزاہِ حساب دے مطابق عطاہِ۔

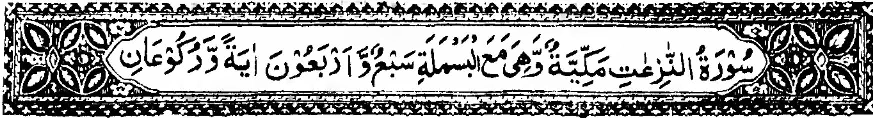
رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُوْنَ مِنْهُ خِطَابًا ۝۳۷
۳۸. جیرھا آسمانیں تے زمین دا رب تے جو انہیں دے وچکار اور رحمٰن خدا ہِ اوندے سامݨے اَلا نہ سگسن۔

يَوْمَ يَقُوْمُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُوْنَ اِلَّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝۳۸
۳۹. جڈاں روح تے فرشتے قطار وچ کھڑے ہوسن کوئی اَلا نہ سگسی سوائے اوندے جینکوں اللہ رحمٰن اجازت ڈیسی تے او ٹھیک گال کریسی۔

ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى رَبِّهٖ مَاٰبًا ۝۳۹
۴۰. اے ڈینہہ آوݨے جیرھا چاہے اپݨے رب دو ٹکاݨہ بݨا گھنے۔

اِنَّآ اَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيْبًا ۚۖ يَّوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدٰهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ يٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ تُرٰبًا ﴿۴۱﴾ ع

۴۱. بے شک اساں تہاکوں کولہوں دے عذاب کنیں ڈرائے جیرھے ڈینہہ آدمی ڈیکھسی جو اوں اگو تے بھیٹیا ہوسی تے کافر آکھسی افسوس میں تے مٹی تھی ونجاں ہا۔

سورہ نٰزعٰت مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۷ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالنّٰزِعٰتِ غَرْقًا ﴿۲﴾

۲. دین دے علم کوں چھکݨ آلیاں جماعتاں گواہن۔

وَّالنّٰشِطٰتِ نَشْطًا ﴿۳﴾

۳. تے ول گنڈھ پدھݨ آلیاں جماعتاں گواہن۔

وَّالسّٰبِحٰتِ سَبْحًا ﴿۴﴾

۴. پیریں پیریں تک ونجݨ آلیاں جماعتاں۔

فَالسّٰبِقٰتِ سَبْقًا ﴿۵﴾

۵. تے ہک ڈوجھے کنیں اگو ودھݨ آلیاں جماعتاں گواہن۔

فَالْمُدَبِّرٰتِ اَمْرًا ﴿۶﴾

۶. ول دنیا دے کمیں دا سطے تجویزاں کریندین گواہن

يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ﴿۷﴾

۷. جیرھے ڈینہہ جنگ کیتے قوم تیاری کریسی۔

تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿۸﴾

۸. ایندے بعد ہک بی گھڑی اوسی۔

قُلُوْبٌ يَّوْمَئِذٍ وَّاجِفَةٌ ﴿۹﴾

۹. اوں ڈینہہ دل کمبندے پئے ہوسن۔

اَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿۱۰﴾

۱۰. اکھیں ڈر کنیں تلے ہوسن۔

يَقُوْلُوْنَ ءَاِنَّا لَمَرْدُوْدُوْنَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿۱۱﴾

۱۱. آکھسن کیا اساں ولا پچھلے پیریں اپݨے رستے تے ولائے ویسوں۔

ءَاِذَا كُنَّا عِظَامًا نَّخِرَةً ﴿۱۲﴾

۱۲. کیا جیلھے اساں گلیاں ہویاں ہڈیاں تھی ویسوں۔

قَالُوْا تِلْكَ اِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿۱۳﴾

۱۳. آکھسن ول ایہ تاں گھاٹے آلا ولݨ۔

فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ ﴿۱۴﴾

۱۴. ایہ جنگ دی خبر محض ہک دڑکا ہے۔

فَاِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ﴿۱۵﴾

۱۵. ایندے بعد او سارے جنگ دے میدان وچ ہوسن۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ مُوْسٰى ⑯
١٦۔ کیا تیں کنیں موسیٰ دی گال آئی ہے۔

اِذْ نَادٰىهُ رَبُّهٗ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ⑰
١٧۔ جیلھے اوں کوں پاک وادی طویٰ وچ اوندے رب سڈ ماریئے

اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهٗ طَغٰى ⑱
١٨۔ تے آکھیس فرعون دو ونج بے تسک او منہ زور تھی گئے۔

فَقُلْ هَلْ لَّكَ اِلٰٓى اَنْ تَزَكّٰى ⑲
١٩۔ تے آکھ کیا توں پاک تھیوݨ چاہندیں۔

وَاَهْدِيَكَ اِلٰى رَبِّكَ فَتَخْشٰى ⑳
٢٠۔ تے میں تیکوں تیڈے رب دا راہ ݙکھالاں تاں جو توں ݙریں۔

فَاَرٰىهُ الْاٰيَةَ الْكُبْرٰى ㉑
٢١۔ موسیٰ اونکوں وݙا نشان ݙکھائے۔

فَكَذَّبَ وَعَصٰى ㉒
٢٢۔ اوں انکار کیتے تے نافرمانی کیتی۔

ثُمَّ اَدْبَرَ يَسْعٰى ㉓
٢٣۔ ول کنڈ ولا کے درک پئے۔

فَحَشَرَ فَنَادٰى ㉔
٢٤۔ لوک کٹھے کر کے منادی کرائی۔

فَقَالَ اَنَا رَبُّكُمُ الْاَعْلٰى ㉕
٢٥۔ آکھیس میں تہاݙا اچی شان آلا رب ہاں۔

فَاَخَذَهُ اللّٰهُ نَكَالَ الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى ㉖
٢٦۔ تے اللہ اونکوں آخرت تے دنیا دے عذاب وچ پکڑ گدھے۔

اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَنْ يَّخْشٰى ㉗
٢٧۔ بے شک ایندے وچ ݙرݨ والے کیتے عبرت۔

ءَاَنْتُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمِ السَّمَآءُ ۚ بَنٰىهَا ㉘
٢٨۔ کیا تہاکوں پیدا کرݨ اوکھا ہے یا آسمان کوں جینکوں خدا بݨائے۔

رَفَعَ سَمْكَهَا فَسَوّٰىهَا ㉙
٢٩۔ اونکوں بہوں اچا کیتے سی تے ول بے عیبا بݨائس۔

وَاَغْطَشَ لَيْلَهَا وَاَخْرَجَ ضُحٰىهَا ㉚
٣٠۔ تے رات اندھاری بݨائی اس تے ݙوپہریں کوں ظاہر کیتے سی۔

وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰىهَا ㉛
٣١۔ ول زمین اوندے بعد وچھائی اس۔

اَخْرَجَ مِنْهَا مَآءَهَا وَمَرْعٰىهَا ㉜
٣٢۔ اوندے وچوں پاݨی تے گھا کڈھیسی۔

وَالْجِبَالَ اَرْسٰىهَا ㉝
٣٣۔ تے پہاڑ پورین سی۔

مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ㉞
٣٤۔ اے تہاݙے کیتے تے تہاݙے ݙنگریں کیتے سامان۔

فَاِذَا جَآءَتِ الطَّآمَّةُ الْكُبْرٰى ㉟
٣٥۔ تے جیلھے وݙی آفت اوسی۔

يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ مَا سَعٰى ㊱
٣٦۔ جݙاں انسان اپݨے عملیں کوں یاد کریسی۔

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيْمُ لِمَنْ يَّرٰى ﴿۳۶﴾
۳۷. تے دوزخ ڈیکھݨ والے دے کولھو کر ڈتی ویسی۔

فَأَمَّا مَنْ طَغٰى ﴿۳۷﴾
۳۸. تے جیں منہ زوری کیتی

وَاٰثَرَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿۳۸﴾
۳۹. تے دنیاوی زندگی کوں چنگا سمجھا۔

فَإِنَّ الْجَحِيْمَ هِيَ الْمَأْوٰى ﴿۳۹﴾
۴۰. تے بے شک دوزخ اوندا ٹکاݨہ ہے۔

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهٖ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ﴿۴۰﴾
۴۱. تے جیرھا اپݨے رب دے مقام کنیں ڈرسی تے اپݨے آپ کوں گندی خواہشیں کنیں روکیسی۔

فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ﴿۴۱﴾
۴۲. تے بے شک جنت اوندا ٹکاݨہ ہے۔

يَسْـَٔلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسٰهَا ﴿۴۲﴾
۴۳. او تیں کنیں اوں گھڑی دا پچھیندن جو کڈݨ اوسی۔

فِيْمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرٰهَا ﴿۴۳﴾
۴۴. تیکوں تے اوندے ذکر نال کیا واسطہ۔

إِلٰى رَبِّكَ مُنْتَهٰهَا ﴿۴۴﴾
۴۵. اوندا چھیکڑی وقت خدا کوں پتہ ہے۔

إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَّخْشٰهَا ﴿۴۵﴾
۴۶. توں تے محض اونکوں ہوشیار کرݨ والا ایں جیرھا اوں کنیں ڈر دے۔

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوْا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحٰهَا ﴿۴۶﴾
۴۷. جیرھے ڈینہہ اونکوں ڈیکھسن ایویں لگسی جیویں او ہک رات یا ہک ڈینہہ رہیئے ہوون۔

سورہ عبس مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۳ آیتاں تے ہک رکوع۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

عَبَسَ وَتَوَلّٰى ﴿۲﴾
۲. متھے تے وٹ آندس تے منہ پھیر گدھس۔

أَنْ جَآءَهُ الْأَعْمٰى ﴿۳﴾
۳. جو اوندو ہک انڈھا آئے۔

وَمَا يُدْرِيْكَ لَعَلَّهٗ يَزَّكّٰى ﴿۴﴾
۴. اے رسول تیکوں کیویں پتہ لگ سگدا ہا جو ضرور پاک تھی ویسی۔

أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرٰى ﴿۵﴾
۵. یا یاد کریسی تے اے ذکر اونکوں فائدہ ڈیسی۔

أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَىٰ ﴿٦﴾	٦۔ کیا اے تھی سگدے جو جیرھا بے پرواہ۔
فَأَنتَ لَهُ تَصَدَّىٰ ﴿٧﴾	٧۔ توں اوندو بہوں توجہ ڈیویں۔
وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزَّكَّىٰ ﴿٨﴾	٨۔ تیڈے اتے کوئی ذمہ داری نئیں جے او پاک نئیں تھیندا۔
وَأَمَّا مَن جَاءَكَ يَسْعَىٰ ﴿٩﴾	٩۔ تے جیرھا تیڈو دوڑدا آئے۔
وَهُوَ يَخْشَىٰ ﴿١٠﴾	١٠۔ تے او ڈردا دی ہا۔
فَأَنتَ عَنْهُ تَلَهَّىٰ ﴿١١﴾	١١۔ تے توں اوں کنیں بے پرواہی کریندیں۔
كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ ﴿١٢﴾	١٢۔ اے اصلوں غلط قرآن ہک نصیحت۔
فَمَن شَاءَ ذَكَرَهُ ﴿١٣﴾	١٣۔ جیرھا نصیحت پکڑے
فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ﴿١٤﴾	١٤۔ قرآن عزت والیں صحیفیں وچ۔
مَّرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ﴿١٥﴾	١٥۔ اچی شان والیں تے پاک صحیفیں وچ ہے۔
بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ﴿١٦﴾	١٦۔ جیرھے وڈے وڈے پندھ کرن والیں دے ہتھ وچن۔
كِرَامٍ بَرَرَةٍ ﴿١٧﴾	١٧۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں دے (ہتھ وچن)
قُتِلَ الْإِنسَانُ مَا أَكْفَرَهُ ﴿١٨﴾	١٨۔ انسان ہلاک تھیوے کیجھا ناشکرا ہے۔
مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ ﴿١٩﴾	١٩۔ اللہ اونکوں کیرھی شئے کنیں پیدا کیتے۔
مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ﴿٢٠﴾	٢٠۔ نطفے کنیں پیدا کیتس ول اندازہ بݨائس۔
ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ﴿٢١﴾	٢١۔ ول راہ سوکھی کیتی اس۔
ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ ﴿٢٢﴾	٢٢۔ ول اونکوں مار کے قبر وچ رکھیس۔
ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنشَرَهُ ﴿٢٣﴾	٢٣۔ ول جیلھے چاہسی جیندا کریسی۔
كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ ﴿٢٤﴾	٢٤۔ سݨو انسان کوں جو حکم ہا اوں پورا نئیں کیتا۔
فَلْيَنظُرِ الْإِنسَانُ إِلَىٰ طَعَامِهِ ﴿٢٥﴾	٢٥۔ او انسان اپݨے کھاݨے دو ڈیکھے۔
أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا ﴿٢٦﴾	٢٦۔ بے شک اساں اوندے اتے بہوں پاݨی وسائے۔
ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ﴿٢٧﴾	٢٧۔ ول اساں زمین کوں بہوں کھڑیے۔
فَأَنبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ﴿٢٨﴾	٢٨۔ تے اوندے وچ داݨے پیدا کیتنے۔
وَعِنَبًا وَقَضْبًا ﴿٢٩﴾	٢٩۔ تے انگور تے سبزیاں۔
وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ﴿٣٠﴾	٣٠۔ تے زیتون تے کھجیاں۔

وَحَدَآئِقَ غُلْبًا ﴿۳۰﴾	۳۱. تے گھاٹے باغ
وَّفَاكِهَةً وَّاَبًّا ﴿۳۱﴾	۳۲. تے میوے تے ٹُکا گھا پیدا کیتے سے
مَّتَاعًا لَّكُمْ وَلِاَنْعَامِكُمْ ﴿۳۲﴾	۳۳. جیرھا تہاڈے تے تہاڈے ڈنگریں کیتے سامان۔
فَاِذَا جَآءَتِ الصَّآخَّةُ ﴿۳۳﴾	۳۴. تے جیلھے کن پاڑن آلا عذاب آوسی۔
يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيْهِ ﴿۳۴﴾	۳۵. جڈاں آدمی اپنے بھرا کنیں بھجسی۔
وَاُمِّهٖ وَاَبِيْهِ ﴿۳۵﴾	۳۶. اپنی ما تے پیو کنیں۔
وَصَاحِبَتِهٖ وَبَنِيْهِ ﴿۳۶﴾	۳۷. تے اپنی زال تے پُتریں کنیں بھجسی۔
لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَاْنٌ يُّغْنِيْهِ ﴿۳۷﴾	۳۸. اوں ڈینہہ ہر آدمی اپنے اپنے کم وچ رُدھا پیا ہوسی (اپنے مرنے وچ تار ہوسی)
وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ ﴿۳۸﴾	۳۹. اوں ڈینہہ کجھ منہ چمکسن۔
ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ ﴿۳۹﴾	۴۰. کھلدے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔
وَوُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ﴿۴۰﴾	۴۱. تے کجھ منہ ہوسن انہیں تے مٹی ہوسی۔
تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ ﴿۴۱﴾	۴۲. تے کالونڑ انہیں دے منہ تے ہوسی۔
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ﴿۴۲﴾ ع ۱	۴۳. ایہے لوک کافر تے بدکار ہوسن۔

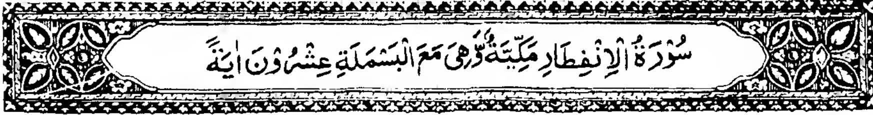
سُوْرَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورہ تکویر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾	۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ﴿۲﴾	۲. جیلھے سجھ ولھیٹ ولسی
وَاِذَا النُّجُوْمُ انْكَدَرَتْ ﴿۳﴾	۳. تے جیلھے تارے دھندلا ولسن۔
وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ﴿۴﴾	۴. تے جیلھے پہاڑ ٹورئیے ولسن۔
وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ﴿۵﴾	۵. تے ڈاچیاں بے کار تھی ولسن۔
وَاِذَا الْوُحُوْشُ حُشِرَتْ ﴿۶﴾	۶. ڈنگر کٹھے کیتے ولسن۔

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿۶﴾	۷۔ تے جیلھے سمندر رلا ڈِتے ویسن۔
وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿۷﴾	۸۔ تے بندے آپت وچ مِلا ڈِتے ویسن۔
وَإِذَا الْمَوْءُدَةُ سُئِلَتْ ﴿۸﴾	۹۔ تے جیلھے جیندیاں پُرِیجݨ والیں دے متعلق پچھیا ویسی
بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿۹﴾	۱۰۔ کیرھے گناہ وچ اونکوں ماریا ویندا ہا۔
وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿۱۰﴾	۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا ڈِتیاں ویسن۔
وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ﴿۱۱﴾	۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل لہائی ویسی۔
وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ﴿۱۲﴾	۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھڑکائی ویسی۔
وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ﴿۱۳﴾	۱۴۔ تے جیلھے جنت کولہو کر ڈِتی ویسی۔
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ﴿۱۴﴾	۱۵۔ ہر شخص کوں اوندا پتہ لگ ویسی جو اوں کیتا ہوسی۔
فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ ﴿۱۵﴾	۱۶۔ میں گواہ بݨینداں جیرھے جیرھے ٹُردیں ٹُوریں پچھو تے ہٹ ویندن۔
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ﴿۱۶﴾	۱۷۔ تے نک دی سیدھ چلدن تے جیرھے گھر وچ بہہ رہندن
وَاللَّيْلِ إِذَا عَسْعَسَ ﴿۱۷﴾	۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے اومکݨ تے اندی ہے۔
وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ﴿۱۸﴾	۱۹۔ تے فجر گواہ جیرھی نکلدی ہے۔
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۱۹﴾	۲۰۔ بے شک اے رسولِ کریم دیاں گالھیں ہن۔
ذِي قُوَّةٍ عِندَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿۲۰﴾	۲۱۔ طاقت والا ہے تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت والا ہے۔
مُّطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿۲۱﴾	۲۲۔ اطاعت دے لائق ہے تے امین وی ہے
وَمَا صَاحِبُكُم بِمَجْنُونٍ ﴿۲۲﴾	۲۳۔ تے تہاڈا ساتھی دیوانہ نئیں۔
وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿۲۳﴾	۲۴۔ اوں اونکوں کھلے آسمان تے ڈِٹھے۔
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿۲۴﴾	۲۵۔ تے غیب دیاں خبراں ڈسݨ وچ شوم نئیں۔
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَّجِيمٍ ﴿۲۵﴾	۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نئیں۔
فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿۲۶﴾	۲۷۔ تے تساں کِتے ویندے پئے ہو؟
إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿۲۷﴾	۲۸۔ او تے محض عالمین کیتے نصیحت۔
لِمَن شَاءَ مِنكُمْ أَن يَسْتَقِيمَ ﴿۲۸﴾	۲۹۔ اوندے واسطے جیرھا سدھے راہ تے ٹُرݨ چاہوے
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ	۳۰۔ تے تساں اوں گال دی خواہش کر سگدے ہو؟ جیرھی

الْعٰلَمِيْنَ ۝ رب العالمین خدا چاہندے۔

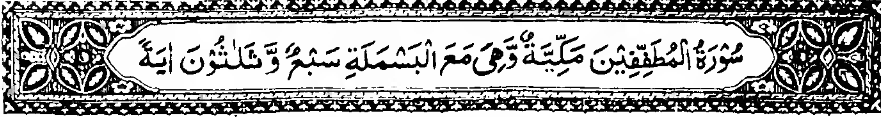
سورہ انفطار مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
اِذَا السَّمَآءُ انْفَطَرَتْ ۝	۲۔ جیلھے آسمان پھٹ ویسی۔
وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝	۳۔ جیلھے تارے جھڑ ویسن۔
وَاِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۝	۴۔ تے جیلھے سمندر چیرئے ویسن۔
وَاِذَا الْقُبُوْرُ بُعْثِرَتْ ۝	۵۔ تے جیلھے قبراں پٹیاں ویسن۔
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَاَخَّرَتْ ۝	۶۔ ہر شخص کوں پتہ لگ ویسی جو اوں اگو تے پچھو پچھیا ہا
يٰۤاَيُّهَا الْاِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيْمِ ۝	۷۔ اے انسان تیکوں کیئں تیڈے عزت والے رب دے بارے وچ دوکھا ڈتے۔
الَّذِيْ خَلَقَكَ فَسَوّٰىكَ فَعَدَلَكَ ۝	۸۔ جیں تیکوں پیدا کیتے ول درست کیتس ول طاقت ڈتی اس۔
فِيْۤ اَيِّ صُوْرَةٍ مَّا شَآءَ رَكَّبَكَ ۝	۹۔ جیرھی شکل پسند کیتی اس تیکوں بݨائس۔
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالدِّيْنِ ۝	۱۰۔ سگوں تساں دین دا انکار کریندے ہو۔
وَاِنَّ عَلَيْكُمْ لَحٰفِظِيْنَ ۝	۱۱۔ تے بے شک تہاڈے اتے نگران۔
كِرَامًا كَاتِبِيْنَ ۝	۱۲۔ شریف لکھݨ والن۔
يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ۝	۱۳۔ او جاݨدن جو تساں کریندے ہو۔
اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ۝	۱۴۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔
وَاِنَّ الْفُجَّارَ لَفِيْ جَحِيْمٍ ۝	۱۵۔ تے گناہ گار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔
يَّصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّيْنِ ۝	۱۶۔ او جزا سزا دے ڈینہہ اوندے وچ سٹیئے ویسن۔
وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَآئِبِيْنَ ۝	۱۷۔ او اوں کنیں لک نہ سگسن۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝١٨
۱۸۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟

ثُمَّ مَآ اَدْرٰىكَ مَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝١٩
۱۹۔ ول تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟

يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْـًٔا ۭ وَالْاَمْرُ يَوْمَىِٕذٍ لِّلّٰهِ ۝٢٠
۲۰۔ جیرھے ڈینہہ کوئی کجھ وی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے سارا فیصلہ اللہ دے ہتھ ہوسی۔

سُوْرَةُ الْمُطَفِّفِيْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعٌ وَّثَلٰثُوْنَ اٰيَةً

سورۃ مطففین مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۷ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِيْنَ ۝٢
۲۔ گھٹ تولݨ والیں کیتے تباہی ہے۔

الَّذِيْنَ اِذَا اكْتَالُوْا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُوْنَ ۝٣
۳۔ جیرھے لوکیں کنیں تول کے گھندن تے پورا گھندن۔

وَاِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وَّزَنُوْهُمْ يُخْسِرُوْنَ ۝٤
۴۔ تے جیلھے بئیں کوں تول کے ڈیندن تے گھٹ کر ڈیندن۔

اَلَا يَظُنُّ اُولٰٓىِٕكَ اَنَّهُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ ۝٥
۵۔ کیا انہیں کوں خیال نئیں جو او اٹھالئے ولسن۔

لِيَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝٦
۶۔ وڈے ڈینہہ کوں۔

يَّوْمَ يَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٧
۷۔ جیرھے ڈینہہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی ولسن۔

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْفُجَّارِ لَفِيْ سِجِّيْنٍ ۝٨
۸۔ سنڑو بے شک گناہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا سِجِّيْنٌ ۝٩
۹۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ۝١٠
۱۰۔ او لکھی ہوئی کتاب۔

وَيْلٌ يَّوْمَىِٕذٍ لِّلْمُكَذِّبِيْنَ ۝١١
۱۱۔ انکار کرݨ والیں کیتے اوں ڈینہہ تباہی ہے۔

الَّذِيْنَ يُكَذِّبُوْنَ بِيَوْمِ الدِّيْنِ ۝١٢
۱۲۔ جیرھے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کریندن۔

وَمَا يُكَذِّبُ بِهٖٓ اِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثِيْمٍ ۝١٣
۱۳۔ تے اوندا انکار محض او ہے کریندن جیرھے حد کنیں ودھݨ والے تے بہوں گناہ گار ن۔

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ اٰيٰتُنَا قَالَ اَسَاطِيْرُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٣﴾

۱۴. جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے سنایاں ویندن آہدن اے پہلے لوکیں دے قصے ہن.

كَلَّا بَلْ ٜ رَانَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ مَّا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿١٤﴾

۱۵. سنو اصل انہیں دے دلیں تے زنگ لگ گئے انہیں دے عملیں دی وجہ نال.

كَلَّآ اِنَّهُمْ عَنْ رَّبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّمَحْجُوْبُوْنَ ﴿١٥﴾

۱۶. سنو بے شک او اوں ڈینہہ اپنے رب کنیں پرے رکھیئے ولسن.

ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيْمِ ﴿١٦﴾

۱۷. ول بے شک او دوزخ وچ سٹیئے ولسن.

ثُمَّ يُقَالُ هٰذَا الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ﴿١٧﴾

۱۸. ول آکھیا ولسی ایھو ہا جیندا تساں انکار کریندے ہاوے.

كَلَّآ اِنَّ كِتٰبَ الْاَبْرَارِ لَفِيْ عِلِّيِّيْنَ ﴿١٨﴾

۱۹. سنو بے شک نیک لوکیں کیتے حکم "علیین" وچ.

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا عِلِّيُّوْنَ ﴿١٩﴾

۲۰. تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟

كِتٰبٌ مَّرْقُوْمٌ ﴿٢٠﴾

۲۱. لکھی ہوئی کتاب.

يَّشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿٢١﴾

۲۲. اللہ دے قریبی اونکوں ڈیکھسن.

اِنَّ الْاَبْرَارَ لَفِيْ نَعِيْمٍ ﴿٢٢﴾

۲۳. بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن.

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ﴿٢٣﴾

۲۴. ھاچیں تے ڈہدے بیٹھے ہوسن.

تَعْرِفُ فِيْ وُجُوْهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيْمِ ﴿٢٤﴾

۲۵. انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھسیں.

يُسْقَوْنَ مِنْ رَّحِيْقٍ مَّخْتُوْمٍ ﴿٢٥﴾

۲۶. بند شراب انہیں کوں پلائی ولسی.

خِتٰمُهٗ مِسْكٌ ۚ وَفِيْ ذٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُوْنَ ﴿٢٦﴾

۲۷. جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہیں شئے خواہش کرݨ آلیں کوں خواہش کرݨی چاہی دی ہے.

وَمِزَاجُهٗ مِنْ تَسْنِيْمٍ ﴿٢٧﴾

۲۸. تے اوندے وچ "تسنیم" مل ہوئی ہوسی.

عَيْنًا يَّشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُوْنَ ﴿٢٨﴾

۲۹. چشمہ ہے جیندے وچوں قریبی لوک پیسن.

اِنَّ الَّذِيْنَ اَجْرَمُوْا كَانُوْا مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَضْحَكُوْنَ ﴿٢٩﴾

۳۰. بے شک مجرم مومنیں تے کھلدے ہن.

وَاِذَا مَرُّوْا بِهِمْ يَتَغَامَزُوْنَ ﴿٣٠﴾

۳۱. تے جیلھے اونہیں دے نال لنگھدے ہن انہیں دو اشارے کریندے ہن.

وَاِذَا انْقَلَبُوْٓا اِلٰٓى اَهْلِهِمُ انْقَلَبُوْا

۳۲. تے جیلھے گھر آلیں دو ولدے ہن اکڑیندے ہن

فَكِهِيْنَ ۝۳۱

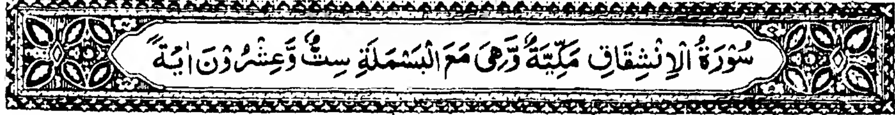
وَاِذَا رَاَوْهُمْ قَالُوْٓا اِنَّ هٰٓؤُلَآءِ لَضَآلُّوْنَ ۝۳۲
۳۳۔ جیلھے انہیں کوں ڈیہدے ہن آہدے ہن بیشک اے گمراہن۔

وَمَآ اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝۳۳
۳۴۔ انہیں تے نگران بنا کے نئیں بھیجے گئے۔

فَالْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝۳۴
۳۵۔ تے اج مومن کافریں تے کھلدے پئین۔

عَلَى الْاَرَآئِكِ يَنْظُرُوْنَ ۝۳۵
۳۶۔ ہمانجیں تے ڈیہدے پئین۔

هَلْ ثُوِّبَ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝۳۶ ع
۳۷۔ تے کیا کافریں کوں اوہتو بدلہ نئیں ملیا جو او کریندے ہن۔

سورۃ انشقاق مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِذَا السَّمَآءُ انْشَقَّتْ ۝۲
۲۔ جیلھے آسمان پھٹ ویسی۔

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۳
۳۔ تے اپݨے رب دو کن لیسی تے اے اوندے اتے فرض۔

وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝۴
۴۔ تے جیلھے زمین ودھائی ویسی۔

وَاَلْقَتْ مَا فِيْهَا وَتَخَلَّتْ ۝۵
۵۔ تے جو اوندے وچ باہر وکڈھ سٹیسی تے خالی تھی ویسی۔

وَاَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۝۶
۶۔ تے اپݨے رب دو کن لیسی تے اے اوندا فرض۔

يٰٓاَيُّهَا الْاِنْسَانُ اِنَّكَ كَادِحٌ اِلٰى رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلٰقِيْهِ ۝۷
۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو ونجݨ والا ہویں تے ول اوںکوں ملݨ والا ایں۔

فَاَمَّا مَنْ اُوْتِيَ كِتٰبَهٗ بِيَمِيْنِهٖ ۝۸
۸۔ تے جیںکوں اعمال نامہ سجے ہتھ وچ ڈِتا ویسی۔

فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَّسِيْرًا ۝۹
۹۔ اوں کنیں جلدی سوکھا حساب گھن گِدھا ویسی۔

وَّيَنْقَلِبُ اِلٰٓى اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ⑨

١٠۔ تے او اپنے ڈٹبر دو خوش خوش ولسی۔

وَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ كِتٰبَهٗ وَرَآءَ ظَهْرِهٖ ⑩

١١۔ تے جینکوں اعمال نامہ اوندی کنڈ پچھو ڈِتا ویسی

فَسَوْفَ يَدْعُوْا ثُبُوْرًا ⑪

١٢۔ او اپنے منہ نال تباہی کوں سڈیسی۔

وَّيَصْلٰى سَعِيْرًا ⑫

١٣۔ تے جھڑکدی بھا وچ سٹیا ویسی۔

اِنَّهٗ كَانَ فِیْٓ اَهْلِهٖ مَسْرُوْرًا ⑬

١٤۔ بے شک اوہ اپنے ٹبر وچ بہوں خوش ہا۔

اِنَّهٗ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَّحُوْرَ ⑭

١٥۔ اوندا خیال ہا اول تے مصیبت نہ اوسی۔

بَلٰٓى ۚ اِنَّ رَبَّهٗ كَانَ بِهٖ بَصِيْرًا ⑮

١٦۔ سٹو اوندا رب بے شک اونکوں ڈیہدا کھڑا ہا۔

فَلَآ اُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ⑯

١٧۔ سجھ دی لالی کوں گواہ بٹیداں۔

وَالَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ⑰

١٨۔ تے رات کوں جیلھے او ہر شئے ولہیٹ تے لکا گھندی ہے

وَالْقَمَرِ اِذَا اتَّسَقَ ⑱

١٩۔ تے چندر کوں جیلھے او پورا تھی ونجے۔

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ⑲

٢٠۔ تساں ضرور ہولے ہولے اہنیں حالیتں تے پجسو

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑳

٢١۔ اہنیں کوں کیا تھی گئے او منیدے نئیں۔

وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْاٰنُ لَا يَسْجُدُوْنَ ۩ ㉑ السجدة

٢٢۔ تے جیلھے اہنیں کوں قرآن پڑھ کے سٹایا ونجے او سجدہ نئیں کریندے۔

بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُكَذِّبُوْنَ ㉒

٢٣۔ اصل کافر تے انکار کریندن۔

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا يُوْعُوْنَ ㉓

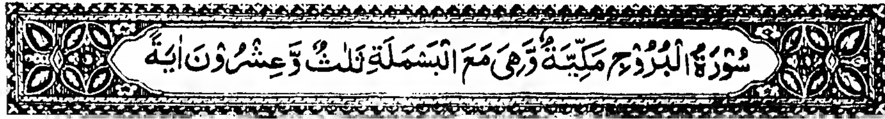
٢٤۔ اللہ بہوں جاندے جو او گِھیندن۔

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ㉔

٢٥۔ توں اہنیں کوں ڈکھ ڈیوݨ والے عذاب دی خبر ڈے۔

اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ㉕ ع

٢٦۔ سوائے اہنیں لوکیں دے جیرھے منیدن تے چنگے عمل کریندن اہنیں کیتے نہ ختم تھیوݨ والا اجر۔

سورۃ بروج مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں ڈھیر ڈیونْ والا تے ول ول رحم کرنْ والا ہے۔

وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الْبُرُوْجِ ②

۲۔ برجیں آلا آسمان گواہ۔

وَالْيَوْمِ الْمَوْعُوْدِ ③

۳۔ تے او ڈینہہ جیندا وعدہ ہے گواہ۔

وَشَاهِدٍ وَّمَشْهُوْدٍ ④

۴۔ تے گواہ تے جیندی گواہی ڈتی گئی ہا اوی۔

قُتِلَ اَصْحٰبُ الْاُخْدُوْدِ ⑤

۵۔ گھڑییں آلے تباہ تھی گئین۔

النَّارِ ذَاتِ الْوَقُوْدِ ⑥

۶۔ جیرھے بل سٹ کے بھا بھڑکیندے ہن۔

اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُوْدٌ ⑦

۷۔ جیلھے او بھا دے نال بیٹھے ہن۔

وَّهُمْ عَلٰى مَا يَفْعَلُوْنَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ شُهُوْدٌ ⑧

۸۔ تے او جو مومنیں نال کریندے پئے ہن انہیں دے دل گواہ ہن۔

وَمَا نَقَمُوْا مِنْهُمْ اِلَّآ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ⑨

۹۔ او انہیں کنیں محض ایں واسطے رسین تے کاوڑین جو او غالب تے صفتیں والے اللہ کوں منیندے ہن۔

الَّذِيْ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدٌ ⑩

۱۰۔ او خدا جیندے واسطے ہے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت تے اللہ ہر چیز کوں ڈیہدا پئے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوْبُوْا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيْقِ ⑪

۱۱۔ بے شک جنہیں مومن مردیں تے مومن تریمتیں کوں عذاب ڈتے ول توبہ وی نئیں کیتی انہیں کیتے دوزخ دا عذاب تے انہیں کیتے ساڑنْ والا عذاب۔

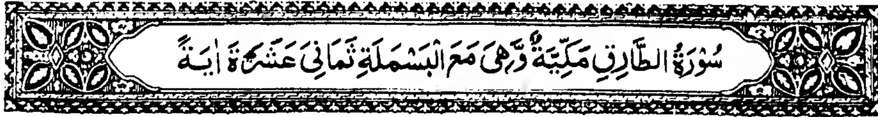
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنّٰتٌ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ⑫

۱۲۔ بے شک مومن جنہیں نیک عمل کیتن انہیں کیتے باغ ہن جیندے وچ نہراں وہندیاں پئین اے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ⑬

۱۳۔ بے شک تیڈے رب دی پکڑ سخت ہے۔

اِنَّهٗ هُوَ يُبْدِئُ وَ يُعِيْدُ ⑬	۱۴۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب ڈیندے۔
وَ هُوَ الْغَفُوْرُ الْوَدُوْدُ ⑭	۱۵۔ تے او بخشݨ والا تے پیار کرݨ والا وی ہے۔
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيْدُ ⑮	۱۶۔ عرش مجید والا ہِ۔
فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيْدُ ⑯	۱۷۔ جو چاہندے او کرکے رہندے۔
هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْجُنُوْدِ ⑰	۱۸۔ کیا تیں کنیں لشکریں دی خبر نئیں آئی۔
فِرْعَوْنَ وَ ثَمُوْدَ ⑱	۱۹۔ فرعون تے ثمود دی۔
بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فِيْ تَكْذِيْبٍ ⑲	۲۰۔ اصل کافر ہر حال وچ انکار کریندن۔
وَّ اللّٰهُ مِنْ وَّرَآئِهِمْ مُّحِيْطٌ ⑳	۲۱۔ تے اللہ انہیں کوں پچھو کنیں ولہیٹ گھنسی
بَلْ هُوَ قُرْاٰنٌ مَّجِيْدٌ ㉑	۲۲۔ اصل او قرآن مجید ہِ۔
فِيْ لَوْحٍ مَّحْفُوْظٍ ㉒ ع	۲۳۔ جیرھا محفوظ تختی وچ۔

سورۃ طارق مکی ہِ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۸ آیتاں ہِن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہِ۔
وَ السَّمَآءِ وَ الطَّارِقِ ②	۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔
وَ مَآ اَدْرٰىكَ مَا الطَّارِقُ ③	۳۔ تیکوں کیویں پتہ ہِ فجر دا تارا کیا ہے۔
النَّجْمُ الثَّاقِبُ ④	۴۔ بہوں چمکݨ والا تارا ہِ۔
اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ⑤	۵۔ ہر انسان تے ہک نہ ہک نگران مقرر ہِ۔
فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ⑥	۶۔ انسان ڈیکھے تے سہی کیرھی شئے کنیں پیدا کیتا گئے
خُلِقَ مِنْ مَّآءٍ دَافِقٍ ⑦	۷۔ او اچھلدے پاݨی کنیں پیدا کیتا گئے۔
يَّخْرُجُ مِنْۢ بَيْنِ الصُّلْبِ وَ التَّرَآئِبِ ⑧	۸۔ جیرھا پسلیں تے کنڈ دی ہڈیں وچوں نکلدے۔
اِنَّهٗ عَلٰى رَجْعِهٖ لَقَادِرٌ ⑨	۹۔ بے شک او اونکوں ولا ولاوݨ تے قادر ہِ۔

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَآئِرُ ⑩	۱۰۔ جڈاں راز ظاہر تھیسن ۔
فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَّلَا نَاصِرٍ ⑪	۱۱۔ اوندے کیتے نہ طاقت ہوسی تے نہ امدادی۔
وَالسَّمَآءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ⑫	۱۲۔ ول ول وسݨ آلا جھڑ گواہ ۔
وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ⑬	۱۳۔ تے پھٹ ونجݨ والی زمین گواہ۔
إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ⑭	۱۴۔ بے شک اے چھیکڑی تے پکی گال۔
وَّمَا هُوَ بِالْهَزْلِ ⑮	۱۵۔ اے کمزور کلام نئیں ۔
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ⑯	۱۶۔ بے شک او تدبیراں کریندن۔
وَّأَكِيدُ كَيْدًا ⑰	۱۷۔ تے میں وی تدبیراں کریندان۔
فَمَهِّلِ الْكٰفِرِينَ أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا ⑱	۱۸۔ تے توں کافریں کوں وتی ڈے کجھ ڈینہہ دی وتی ڈے۔

سُوْرَةُ الْاَعْلٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ اعلیٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیتاں ہن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ①	۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔
سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ②	۲۔ اپݨے اچی شان والے رب دی تسبیح کر۔
الَّذِي خَلَقَ فَسَوّٰى ③	۳۔ جیں پیدا کیتے تے درست کیتس ۔
وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدٰى ④	۴۔ تے جیں اندازہ مقرر کیتے تے ہدایت ڈتی اس۔
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعٰى ⑤	۵۔ تے جیں گھا کڈھیے
فَجَعَلَهُ غُثَآءً أَحْوٰى ⑥	۶۔ تے ول اونکوں کالا چورا کر ڈتس۔
سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنْسٰى ⑦	۷۔ اساں تیکوں پڑھیسوں تے توں بھلیسں نہ ۔
إِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ ۚ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى ⑧	۸۔ سوائے اوندے جو اللہ چاہے بے شک او جاݨدے ہر ظاہر تے لکی ہوئی گال کوں۔
وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى ⑨	۹۔ کامیابی اساں تیڈے کیتے سوکھی کر ڈیسوں۔

فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى ﴿١٠﴾
۱۰۔ توں نصیحت کر بے شک نصیحت فائدہ ڈیندی ہے۔

سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى ﴿١١﴾
۱۱۔ جیرھا ڈر دے او ضرور نصیحت پکڑ لیسی۔

وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى ﴿١٢﴾
۱۲۔ تے جیرھا بدبخت او پریں رہ ویسی۔

الَّذِيْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ﴿١٣﴾
۱۳۔ جیرھا وڈی بھا وچ سٹیا ویسی۔

ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى ﴿١٤﴾
۱۴۔ ول اوندے وچ او نہ مرسی تے نہ جیسی۔

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَكّٰى ﴿١٥﴾
۱۵۔ جیرھا پاک تھسی او کامیاب تھی ویسی۔

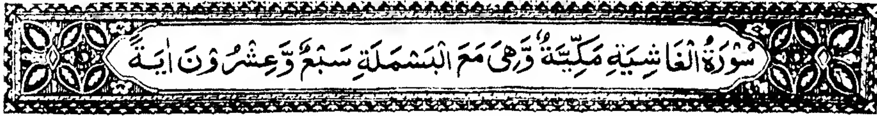
وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهٖ فَصَلّٰى ﴿١٦﴾
۱۶۔ تے اپنڑے رب دا ناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔

بَلْ تُؤْثِرُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ﴿١٧﴾
۱۷۔ اصل تساں دنیا دی زندگی کوں زیادہ چنگا جانڑدے ہو۔

وَالْاٰخِرَةُ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى ﴿١٨﴾
۱۸۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہنڑ والی ہے۔

اِنَّ هٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْاُوْلٰى ﴿١٩﴾
۱۹۔ بے شک اے گال پہلے صحیفیں وچ وی ہائی ہئی۔

صُحُفِ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى ﴿٢٠﴾ ع ۱۲
۲۰۔ ابراہیمؑ تے موسیٰؑ دے صحیفیں وچ۔

سورۃ غاشیہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۷ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیونڑ والا تے ول ول رحم کرنڑ والا ہے۔

هَلْ اَتٰىكَ حَدِيْثُ الْغَاشِيَةِ ﴿٢﴾
۲۔ کیا تیکوں اوں مصیبت دی خبر نئیں ملی۔

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿٣﴾
۳۔ جدڑاں منہ لتھے پئے ہوسن۔

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ ﴿٤﴾
۴۔ محنت کریندے پئے ہوسن تھکے پئے ہوسن۔

تَصْلٰى نَارًا حَامِيَةً ﴿٥﴾
۵۔ تے او جماعت جھڑکدی بھا وچ پہسی

تُسْقٰى مِنْ عَيْنٍ اٰنِيَةٍ ﴿٦﴾
۶۔ ابلدے چشمے وچوں پانڑی انہیں کوں پلایا ویسی۔

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِيْعٍ ﴿٧﴾
۷۔ انہیں کوں سوائے گھا دے بیا کوئی کھانڑا نہ ملسی۔

لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِيْ مِنْ جُوْعٍ ﴿٨﴾
۸۔ نہ او موٹا کریسی تے نہ بکھ وچ فائدہ ڈیسی۔

وُجُوْهٌ يَّوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ﴿۹﴾ — ۹۔ تے کجھ منہ اوں ڈینہہ خوش ہوسن۔

لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ ﴿۱۰﴾ — ۱۰۔ اپݨی کوشش تے انہیں کوں تسلی ہوسی۔

فِيْ جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿۱۱﴾ — ۱۱۔ او اچی جنتیں وچ رہسن۔

لَّا تَسْمَعُ فِيْهَا لَاغِيَةً ﴿۱۲﴾ — ۱۲۔ اوندے وچ بے ہودہ گالہیں نہ سݨسن۔

فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ﴿۱۳﴾ — ۱۳۔ اوندے وچ وہندے چشمے ہوسن۔

فِيْهَا سُرُرٌ مَّرْفُوْعَةٌ ﴿۱۴﴾ — ۱۴۔ اوندے وچ اچے اچے تخت ہوسن۔

وَّاَكْوَابٌ مَّوْضُوْعَةٌ ﴿۱۵﴾ — ۱۵۔ تے آب خورے لاتھے ہوسن۔

وَّنَمَارِقُ مَصْفُوْفَةٌ ﴿۱۶﴾ — ۱۶۔ تے وہاݨے قطاریں وچ پئے ہوسن۔

وَّزَرَابِيُّ مَبْثُوْثَةٌ ﴿۱۷﴾ — ۱۷۔ تے قالیناں وچھیاں پیاں ہوسن۔

اَفَلَا يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿۱۸﴾ — ۱۸۔ کیا او ڈیہدے نئیں اُٹھ کوں کیویں پیدا کیتا گئے۔

وَاِلَى السَّمَآءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿۱۹﴾ — ۱۹۔ تے آسمان کوں کیویں اچا کیتا گئے۔

وَاِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿۲۰﴾ — ۲۰۔ تے پہاڑیں کوں کیویں ٹھوک کے پوریا گئے۔

وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿۲۱﴾ — ۲۱۔ تے زمین کوں کیویں سدھا کیتا گئے۔

فَذَكِّرْ اِنَّمَآ اَنْتَ مُذَكِّرٌ ﴿۲۲﴾ — ۲۲۔ توں نصیحت کر تو محض نصیحت کرݨ والا ہویں۔

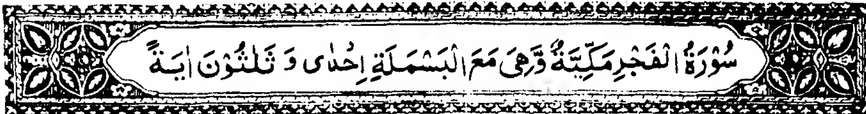
لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ ﴿۲۳﴾ — ۲۳۔ توں انہیں تے داروغہ نہ ہیں۔

اِلَّا مَنْ تَوَلّٰى وَكَفَرَ ﴿۲۴﴾ — ۲۴۔ بے شک جیڑھے کنڈ ولیسن تے انکار کریسن۔

فَيُعَذِّبُهُ اللّٰهُ الْعَذَابَ الْاَكْبَرَ ﴿۲۵﴾ — ۲۵۔ تے اللہ اونکوں وڈا عذاب ڈیسی۔

اِنَّ اِلَيْنَآ اِيَابَهُمْ ﴿۲۶﴾ — ۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔

ثُمَّ اِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿۲۷﴾ — ۲۷۔ تے ول انہیں دا حساب گھنݨ ساڈا کم۔

سورۃ فجر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾ — ۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالْفَجْرِ ﴿۲﴾ — ۲۔ فجر گواہ۔

وَلَيَالٍ عَشْرٍ ﴿٢﴾

۲. تے ڈاہ راتیں گواہ ہن۔

وَّالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ﴿٣﴾

۳. تے ہک جفت تے ہک طاق وی۔

وَالَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ﴿٤﴾

۴. تے رات وی جیرھی ٹُر پوڑے۔

هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ﴿٥﴾

۵. کیا ایندے وچ سیاݨے کیتے کوئی گواہی ہے۔

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿٦﴾

۶. کیا تیکوں پتہ ہے جو تیڈے رب نے عاد قوم نال کیا کیتے۔

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿٧﴾

۷. ارم قوم جو وݙی وݙی ماڑیں والی ہائی۔

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿٨﴾

۸. اینجھی قوم پہلے اتھاں پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔

وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ﴿٩﴾

۹. تے ثمود دا وی جیڑھے پتھر ترورڑ کے اپݨے مکان بݨیندے ہن۔

وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ﴿١٠﴾

۱۰. تے فرعون وی جیڑھا پہاڑیں دا مالک ہا۔

الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ﴿١١﴾

۱۱. جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔

فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ﴿١٢﴾

۱۲. تے فساد وچ ودھدے ڳئے۔

فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ﴿١٣﴾

۱۳. تیڈے رب انہیں تے عذاب دا سوٹا ماریئے۔

إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ﴿١٤﴾

۱۴. بے شک تیڈا رب لُوہ وچ۔

فَأَمَّا الْإِنسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ﴿١٥﴾

۱۵. تے ݙیکھو انسان کوں جیلھے اوندا رب ازمیندے اوندی عزت کریندے تے نعمتاں ݙیندے تے او آہدے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہے۔

وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ ﴿١٦﴾

۱۶. تے جیلھے اوں کوں ازمیندے تے اوندا رزق تنگ کر ݙیندے تے او آہدے میڈے رب میکوں ذلیل کیتے۔

كَلَّا ۖ بَل لَّا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ ﴿١٧﴾

۱۷. سٹو اصل تساں یتیم دی عزت نوہے کریندے۔

وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿١٨﴾

۱۸. مسکین دی روٹی کیتے توجہ نوتھے ݙیندے۔

وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَّمًّا ﴿١٩﴾

۱۹. تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو۔

وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ﴿٢٠﴾

۲۰. تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو۔

كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ﴿٢١﴾

۲۱. سٹو جیلھے زمین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ݙتا ویسی۔

وَجَآءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝٢٢

۲۳. تے تیڈا رب اُوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن

وَجِايْٓءَ يَوْمَئِذٍۭ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَّتَذَكَّرُ الْاِنْسَانُ وَاَنّٰى لَهُ الذِّكْرٰى ۝٢٣

۲۴. تے دوزخ کوں آندی ویسی تے بڈاں انسان نصیحت حاصل کرݨ چاہسی تے اسے وقت نصیحت کتیں فائدہ چاوݨ دا نہ ہوسی۔

يَقُوْلُ يٰلَيْتَنِيْ قَدَّمْتُ لِحَيَاتِيْ ۝٢٤

۲۵. او آکھسی افسوس میں اپݨی زندگی کیتے کجھ بھیڄیا ہُوسے ہا۔

فَيَوْمَئِذٍ لَّا يُعَذِّبُ عَذَابَهٗٓ اَحَدٌ ۝٢٥

۲۶. تے اوں ڈینہہ نہ کوئی او جیہاں عذاب ڈیسی

وَّلَا يُوْثِقُ وَثَاقَهٗٓ اَحَدٌ ۝٢٦

۲۷. تے نہ او جیہیں کوئی پکڑ کریسی۔

يٰٓاَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝٢٧

۲۸. اے نفس جئیں تسلی پا گدھی ہے۔

ارْجِعِيْٓ اِلٰى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ۝٢٨

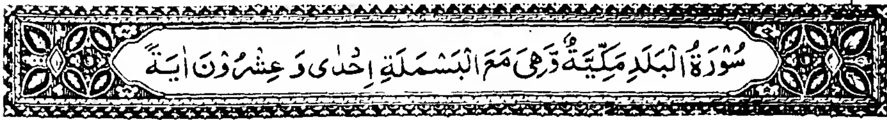
۲۹. توں اپݨے رب دو ول آ توں اوں کنیں خوش او تیں کنیں خوش۔

فَادْخُلِيْ فِيْ عِبٰدِيْ ۝٢٩

۳۰. میڈے بندیں وچ شامل تھی ونڄ۔

وَادْخُلِيْ جَنَّتِيْ ۝٣٠

۳۱. تے ول میڈی بہشت وچ پیہہ ونڄ۔

سورۃ بلد مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١

۱. شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیڑھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

لَآ اُقْسِمُ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝٢

۲. میں ایں شہر کوں گواہ بݨیندا ں۔

وَاَنْتَ حِلٌّۢ بِهٰذَا الْبَلَدِ ۝٣

۳. تے توں ایں شہر وچ ضرور ویسیں۔

وَوَالِدٍ وَّمَا وَلَدَ ۝٤

۴. تے پیو پتر دی گواہی۔

لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ كَبَدٍ ۝٥

۵. اساں انسان کوں محنت کرݨ والا بݨائے۔

اَيَحْسَبُ اَنْ لَّنْ يَّقْدِرَ عَلَيْهِ اَحَدٌ ۝٦

۶. اوندا کیا خیال ہے او ندے اتے کہیں دا زور نئیں چل سگدا۔

يَقُوْلُ اَهْلَكْتُ مَالًا لُّبَدًا ۝٧

۷. آہدے میں ڈھیریں دے ڈھیر مال لٹوا ڈِتے۔

اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهٗۤ اَحَدٌ ۝٨
۸۔ اوندا کیا خیال اونکوں کوئی ڈیکھݨ والا نئیں۔

اَلَمْ نَجْعَلْ لَّهٗ عَيْنَيْنِ ۝٩
۹۔ کیا اساں اوندیاں ڈو اکھیں نئیں بݨایاں۔

وَلِسَانًا وَّشَفَتَيْنِ ۝١٠
۱۰۔ زبان تے ڈو ہوٹھ۔

وَهَدَيْنٰهُ النَّجْدَيْنِ ۝١١
۱۱۔ تے اونکوں ڈو رستے ڈکھائسے۔

فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝١٢
۱۲۔ او (ول وی) چوٹی تے نئیں چڑھیا۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝١٣
۱۳۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟

فَكُّ رَقَبَةٍ ۝١٤
۱۴۔ ہک بانھے کوں آزاد کرݨ۔

اَوْ اِطْعٰمٌ فِيْ يَوْمٍ ذِيْ مَسْغَبَةٍ ۝١٥
۱۵۔ یا بکھ دے ڈینہہ روٹی کھواوݨ۔

يَّتِيْمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝١٦
۱۶۔ یتیم کوں جیرھا سکا ہووے۔

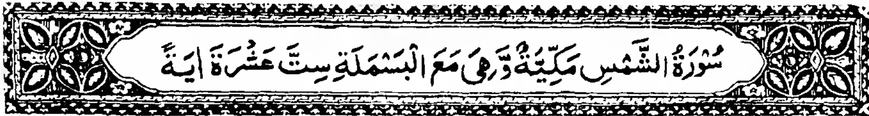
اَوْ مِسْكِيْنًا ذَا مَتْرَبَةٍ ۝١٧
۱۷۔ یا مسکین کوں جیرھا مٹی تے پیا ہووے۔

ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝١٨
۱۸۔ ول اے انہیں وچوں بݨ ونجے جیرھے ایمان انیندن تے ہک ڈوجھے کوں صبر دی تے رحم کرݨ دی نصیحت کریندن۔

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ ۝١٩
۱۹۔ اے سجے پاسے آلن۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِاٰيٰتِنَا هُمْ اَصْحٰبُ الْمَشْئَمَةِ ۝٢٠
۲۰۔ تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن او کھبے پاسے آلن۔

عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ ۝٢١
۲۱۔ انہیں کیتے بھٹی دی بھاوی سزا ہے۔

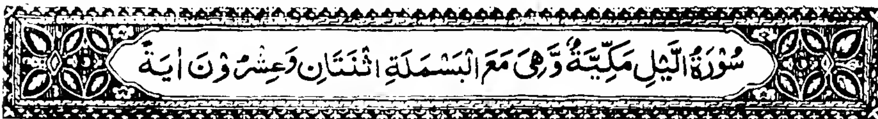
سورۃ الشمس مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۶ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالشَّمْسِ وَضُحٰهَا ۝٢
۲۔ سجھ تے کانا ڈینہہ دا گواہن۔

وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰهَا ۝٣
۳۔ تے چندر جیرھا سجھ دے پچھو اندے۔

وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰهَا ﴿۳﴾	۴۔ تے ڈینہہ جیلھے او سجھ کوں ظاہر کریندے۔
وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰهَا ﴿۴﴾	۵۔ تے رات جیلھے اونکوں لکا ڈیندی ہے۔
وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰهَا ﴿۵﴾	۶۔ تے آسمان تے اوندے بناوݨ کوں وی۔
وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰهَا ﴿۶﴾	۷۔ تے زمین تے اوندا وچھاوݨ
وَنَفْسٍ وَّمَا سَوّٰىهَا ﴿۷﴾	۸۔ تے نفس تے اوندا بے عیبا بناوݨ۔
فَاَلْهَمَهَا فُجُوْرَهَا وَتَقْوٰىهَا ﴿۸﴾	۹۔ جینکوں اللہ سئیں نیکی تے بدی ہر شئے ڈس ڈتی ہے۔
قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰىهَا ﴿۹﴾	۱۰۔ (اے سب گواہن) جیرھا نفس کوں پاک کریسی او کامیاب تھیسی۔
وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰىهَا ﴿۱۰﴾	۱۱۔ تے جیرھا مٹی وچ پھسی او ناکام تھیسی۔
كَذَّبَتْ ثَمُوْدُ بِطَغْوٰىهَآ ﴿۱۱﴾	۱۲۔ ثمود اپݨی منہ زوری نال انکار کیتے۔
اِذِ انْۢبَعَثَ اَشْقٰىهَا ﴿۱۲﴾	۱۳۔ جیلھے انہیں دا ہک بدبخت کھڑا تھئے۔
فَقَالَ لَهُمْ رَسُوْلُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا ﴿۱۳﴾	۱۴۔ اونکوں اللہ دے رسول آکھئے اے اللہ دی ڈاچی ہے اونکوں پاݨی پیوݨ ڈیو (اے نشان)
فَكَذَّبُوْهُ فَعَقَرُوْهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْۢبِهِمْ فَسَوّٰىهَا ﴿۱۴﴾	۱۵۔ انہیں انکار کیتا تے اوندیاں کونچاں کپ ڈتیاں تے انہیں تے اللہ دا عذاب لتھا تے اوں اپݨی تدبیر پوری کیتی۔
وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا ﴿۱۵﴾ ع	۱۶۔ الیوں او مکہ آلیں دے انجام دی وی پرواہ نہ کریسی۔

سورۃ لیل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾	۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے دل دل رحم کرݨ والا ہے۔
وَالَّيْلِ اِذَا يَغْشٰى ﴿۲﴾	۲۔ رات گواہ جیلھے او چھا ونجے۔
وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى ﴿۳﴾	۳۔ ڈینہہ گواہ جیلھے او ظاہر تھی ونجے۔

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ۝۳

۴۔ تے جیرھا اوں نر تے مادی بݨائی ہے او وی گواہ۔

إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ ۝۴

۵۔ بے شک تہاڈیاں کوششاں انجرا انجن۔

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝۵

۶۔ جیرھا خدا دی راہ وچ ڈیسی تے ڈرسی۔

وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝۶

۷۔ تے نیک گال دی تصدیق کریسی۔

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ۝۷

۸۔ اوندے کیتے اساں ہر گال سوکھی کریسوں۔

وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۝۸

۹۔ تے جیرھا شومائی کریسی تے بے پرواہی۔

وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝۹

۱۰۔ تے نیک گال دا انکار کریسی۔

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝۱۰

۱۱۔ اساں اوندے کیتے ہر گال اوکھی کر ڈیسوں۔

وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝۱۱

۱۲۔ تے جیلھے او تباہ تھیوݨ لگا تے اوندا مال کہیں کم نہ اوسی۔

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝۱۲

۱۳۔ بے شک ہدایت ساڈے ذمے ہے۔

وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝۱۳

۱۴۔ تے شروع دی تے اخیر دی ساڈے ہتھ وچ۔

فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝۱۴

۱۵۔ میں تہاکوں جھڑکدی بھاکنیں ہوشیار کر ڈتے۔

لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝۱۵

۱۶۔ اوندے وچ محض او بدبخت سٹیسی۔

الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝۱۶

۱۷۔ جیرھا انکار کریسی تے کنڈ ولیسی۔

وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝۱۷

۱۸۔ تے متقی بچا یا ویسی۔

الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۝۱۸

۱۹۔ جیرھا اپݨا مال خرچ کرکے پاک کریندے۔

وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۝۱۹

۲۰۔ اوندے اتے کہیں دا احسان نئیں ہوندا جیندا اوں بدلہ ڈیوݨا ہوُوے۔

إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۝۲۰

۲۱۔ سوائے اپݨے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر

وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۝۲۱

۲۲۔ تے خدا اوں کنیں ضرور راضی تھیسی۔

سُوْرَةُ الضُّحٰى مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِثْنَتَا عَشَرَةَ اٰيَةً

سورۃ ضحیٰ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
وَالضُّحٰى ②	۲. بکھدا ڈینہہ گواہ۔
وَالَّيْلِ اِذَا سَجٰى ③	۳. تے رات جیلھے او ہر شئے لُکا ڈیوے۔
مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰى ④	۴. تیڈے رب تیکوں نئیں چھوڑیا تے نہ ناراض تھئے
وَلَلْاٰخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْاُوْلٰى ⑤	۵. تے تیڈی اخیر تیڈے شروع کنیں چنگی ہے۔
وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى ⑥	۶. تیڈا رب تیکوں ضرور ڈیسی جیندے نال توں خوش تھیسیں۔
اَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيْمًا فَاٰوٰى ⑦	۷. کیا تیکوں یتیم ڈیکھ کے جا ہنی ڈتی۔
وَوَجَدَكَ ضَآلًّا فَهَدٰى ⑧	۸. تے بھلیا ہویا ڈیکھ تے راہ ڈکھالیس۔
وَوَجَدَكَ عَآئِلًا فَاَغْنٰى ⑨	۹. تے تیکوں وڈے ٹبر آلا ڈیکھ کے غنی کیتس۔
فَاَمَّا الْيَتِيْمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩	۱۰. تے ہݨ توں یتیم کوں دڑکا نہ ڈے۔
وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪	۱۱. تے منگݨ والے کوں دڑکا نہ ڈے۔
وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫ ع	۱۲. تے اپݨے رب دی نعمت دا اظہار کریندا رہ ونج

سُوْرَةُ اَلَمْ نَشْرَحْ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيٰتٍ

سورۃ الم نشرح مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①	۱. شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ②	۲. کیا اساں تیڈے سینے کوں نئیں کھولیا۔

وَ وَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝	۲۔ تے اساں تیڈا بار تیں کنیں لہا سٹیے ۔
الَّذِيْٓ اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝	۳۔ جیں تیڈی چیل تروڑ ڈتی ہائی ۔
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝	۵۔ تے تیڈا ذکر بہوں اچا کیتے ۔
فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝	۶۔ بے شک ہر اوکھ دے بعد سوکھ ۔
اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝	۷۔ بے شک ہر اوکھ دے بعد سوکھ ہوندے ۔
فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ۝	۸۔ تے جیلھے توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملݨ دی کوشش کر۔
وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝ ع ۱۹	۹۔ تے اپݨے رب دو توجہ کر۔

سُوْرَةُ التِّيْنِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ تین مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ہن ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان وݙا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
وَ التِّيْنِ وَ الزَّيْتُوْنِ ۝	۲۔ انجیر تے زیتون گواہن ۔
وَ طُوْرِ سِيْنِيْنَ ۝	۳۔ تے طور سینین دی ۔
وَ هٰذَا الْبَلَدِ الْاَمِيْنِ ۝	۴۔ تے ایں امن والے شہر کوں گواہ بݨیندا ں ۔
لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْٓ اَحْسَنِ تَقْوِيْمٍ ۝	۵۔ اساں انسان کوں بہوں چنگی حالت دچ پیدا کیتے ۔
ثُمَّ رَدَدْنٰهُ اَسْفَلَ سٰفِلِيْنَ ۝	۶۔ ول اونکوں ساریں کنیں گندے جھک وچ ولا سٹیے ۔
اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُوْنٍ ۝	۷۔ سوائے مومنیں تے نیک عمل کرݨ والیں دے تے انہیں کیتے نہ ختم تھیوݨ والا اجر ۔
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّيْنِ ۝	۸۔ ایندے بعد کیرھی چیز جزا سزا دے ݙینہہ دے بارے دچ تیکوں جھٹلیندی ہے ۔
اَلَيْسَ اللّٰهُ بِاَحْكَمِ الْحٰكِمِيْنَ ۝ ع ۲۰	۹۔ کیا اللہ ساریں حاکمیں کنیں وݙا حاکم نئیں (ہے)

سُوْرَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُوْنَ اٰيَةً

سورۃ علق مکی ہے تے بسم اللہ نال اینڈیاں ۲۰ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
اِقْرَاْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِيْ خَلَقَ ۝	۲۔ اے محمدؐ اپݨے رب داناں گھن کے پڑھ جیں تیکوں پیدا کیتے۔
خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝	۳۔ تے انسان کوں لوتھڑے کنیں پیدا کیتس۔
اِقْرَاْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ۝	۴۔ توں پڑھ تے تیڈا رب بہوں عزت والا ہے۔
الَّذِيْ عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝	۵۔ جیں قلم نال سکھالئے۔
عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ۝	۶۔ تے انسان کوں سکھائے سی جو او نہ جاݨدا ہا۔
كَلَّآ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَيَطْغٰٓى ۝	۷۔ سݨو بے شک انسان حد کنیں ودھدا پئے۔
اَنْ رَّاٰهُ اسْتَغْنٰى ۝	۸۔ جو او اپݨے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔
اِنَّ اِلٰى رَبِّكَ الرُّجْعٰى ۝	۹۔ بے شک تیڈے رب دو ولݨے۔
اَرَءَيْتَ الَّذِيْ يَنْهٰى ۝	۱۰۔ کیا تیکوں اوندا پتہ ہے جیرھا ہٹکیندا ہوے۔
عَبْدًا اِذَا صَلّٰى ۝	۱۱۔ بندیں کوں نماز پڑھݨ کنیں۔
اَرَءَيْتَ اِنْ كَانَ عَلَى الْهُدٰٓى ۝	۱۲۔ تیکوں کیا پتہ جو او سدھے راہ تے ہووے۔
اَوْ اَمَرَ بِالتَّقْوٰى ۝	۱۳۔ یا تقویٰ دا حکم ڈیوے۔
اَرَءَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلّٰى ۝	۱۴۔ تے اونکوں روکݨ والا ہدایت کنیں انکاری تے منہ پھیرݨ والا ہووے۔
اَلَمْ يَعْلَمْ بِاَنَّ اللّٰهَ يَرٰى ۝	۱۵۔ کیا او نئیں جاݨدا جو اللہ ہر شئے ڈیہدا کھڑے۔
كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ ۙ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝	۱۶۔ سݨو ایں نہ تھیسی جے او باز نہ آیا تے اساں اوندے متھے دے وال پکڑ کے گھلیسوں۔
نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝	۱۷۔ او متھا جیرھا کوڑا تے خطاکار۔

فَلْيَدْعُ نَادِيَهٗ ﴿۱۸﴾
۱۸۔ او اپݨی برادری کوں سڈ ڳھنے۔

سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ﴿۱۹﴾
۱۹۔ اساں اپݨی پولیس کوں سڈ ڳھنسوں۔

كَلَّا ۚ لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۩ ﴿۲۰﴾
۲۰۔ سݨو اوندا آکھݨ نہ من تے سجدہ کرتے اوندے کولھو تھیندا ونڄ۔

سُوْرَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ قدر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ٦ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان ڈاڈھا رحم کرݨ والا ہے۔

اِنَّآ اَنْزَلْنٰهُ فِيْ لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿۲﴾
۲۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں قدر آلی رات وچ لہائے۔

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿۳﴾
۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔

لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۙ خَيْرٌ مِّنْ اَلْفِ شَهْرٍ ﴿۴﴾
۴۔ لیلۃ القدر ہزار مہینے کنیں وی چنگی ہے۔

تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ ۚ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ ﴿۵﴾
۵۔ فرشتے تے روح اوں رات اپݨے رب دے حکم نال لہندن ہر کم کیتے (لہندن)۔

سَلٰمٌ ۛ هِيَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٦﴾
٦۔ اوندے بعد سلامتی ہوندی ہے تے اے ڈینہہ تھیوݨ تیں رہندی ہے۔

سُوْرَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ بینہ مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان ڈاڈھا رحم کرݨ والا ہے۔

لَمْ يَكُنِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ
۲۔ اہل کتاب وچوں کافر تے مشرک انکار کنیں رک نہ

مُنْفَكِّيْنَ حَتّٰى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝۱

سگدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی

رَسُوْلٌ مِّنَ اللّٰهِ يَتْلُوْا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝۲

۳۔ اللہ ولو ہک رسول (آویندا) جیرھا پاک صحیفے پڑھ کے سݨاوے ہا۔

فِيْهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝۳

۴۔ جیندے وچ ہمیشہ رہݨ والے حکم ہوون۔

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝۴

۵۔ جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی ہائی او محض کھلی دلیل دے آوݨ دے بعد ٹولیں وچ ونڈیج گئے ہن۔

وَمَآ اُمِرُوْٓا اِلَّا لِيَعْبُدُوا اللّٰهَ مُخْلِصِيْنَ لَهُ الدِّيْنَ ۙ۬ حُنَفَآءَ وَيُقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوا الزَّكٰوةَ وَذٰلِكَ دِيْنُ الْقَيِّمَةِ ۝۵

۶۔ اصل انہیں کوں حکم تے اے ہا کہ اللہ کیتے اطاعت خاص کریندے ہوئیں خدا کوں ہک منیندے ہوئیں اوندی عبادت کردے تے نماز ٹھاکے پڑھدے تے زکاۃ ڈیون اے ہمیشہ رہݨ والا دین۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ وَالْمُشْرِكِيْنَ فِيْ نَارِ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ؕ اُولٰٓئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝۶

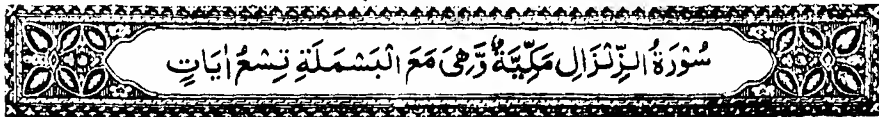
۷۔ بے شک اہلِ کتاب دچوں کافر تے مشرک دوزخ وچ ولسین تے اوں بھا وچ ہمیشہ رہسن او ساریں کنیں گندی مخلوق ہن۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ۙ اُولٰٓئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝۷

۸۔ بے شک مومن تے چنگے عمل کرݨ والے سبھ کنیں چنگی مخلوق ہن۔

جَزَآؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّٰتُ عَدْنٍ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ؕ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوْا عَنْهُ ؕ ذٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهٗ ۝۸ ع

۹۔ انہیں دا بدلہ انہیں دے رب ولو ہمیشہ دے باغ ہن جنہیں وچ نہراں وہندیاں پیاں ہوسن اوندے وچ ہمیشہ رہسن اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن اے بدلہ اوندے کیتے جیرھا اپݨے رب کنیں ڈردے۔

سورۃ زلزال مدنی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝۲

۲۔ جیلھے زمین ہلا ڈتی ویسی۔

وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا ③

۳۔ تے زمین اپݨے باز باہر کڈھ سٹیسی۔

وَقَالَ الْاِنْسَانُ مَا لَهَا ④

۴۔ تے انسان آکھسی اینکوں کیا تھی گئے۔

يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا ⑤

۵۔ اوں ݙینہہ او اپݨیاں ساریاں خبراں ݙسیسی۔

بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا ⑥

۶۔ بے شک اوندے رب اوندے کیتے وحی کیتی ہے۔

يَوْمَئِذٍ يَّصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا ۙ لِّيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ ⑦

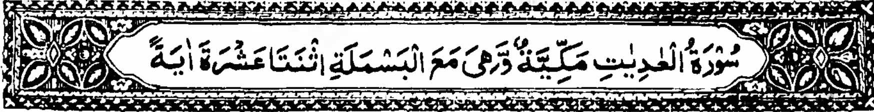
۷۔ جیرھے ݙینہہ لوک کئی ٹولیں وچ کٹھے ہوسن تاں جو اپݨے اعمال ݙیکھن۔

فَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَّرَهٗ ⑧

۸۔ جئیں تھوڑی جہیں وی نیکی کیتی ہوسی او ݙیکھ گھنسی۔

وَمَنْ يَّعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَّرَهٗ ⑨

۹۔ تے جئیں تھوڑی جہیں وی بدی کیتی ہوسی او ݙیکھ گھنسی۔

سورۃ عٰدیٰت مکی ہے تے بسم اللہ نال لیندیاں ۱۲ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ݙیوݨ والا تے دل ول رحم کرݨ والا ہے۔

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا ②

۲۔ او گھوڑیں تے سوار جماعتاں گواہ ہن جنہیں دے گھوڑے تکھے درکدن تے انہیں دے منہ وچوں الا نکلدن۔

فَالْمُوْرِيٰتِ قَدْحًا ③

۳۔ تے او پتھریں تے سنبھ مار کے چݨگاں کڈھیندن۔

فَالْمُغِيْرٰتِ صُبْحًا ④

۴۔ تے او فجر نال حملے کریندن۔

فَاَثَرْنَ بِهٖ نَقْعًا ⑤

۵۔ تے ایندے نال مٹی اݙریندن۔

فَوَسَطْنَ بِهٖ جَمْعًا ⑥

۶۔ تے لشکر وچ بہہ ویندن۔

اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهٖ لَكَنُوْدٌ ⑦

۷۔ اے سب گواہ ہن) بے شک انسان اپݨے رب دا ناشکرا ہے

وَاِنَّهٗ عَلٰى ذٰلِكَ لَشَهِيْدٌ ⑧

۸۔ تے بے شک ایں گال دا او گواہ۔

وَاِنَّهٗ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيْدٌ ⑨

۹۔ تے بے شک او مال دی محبت وچ ودھیا ہوئے۔

اَفَلَا يَعْلَمُ اِذَا بُعْثِرَ مَا فِى الْقُبُوْرِ ⑩

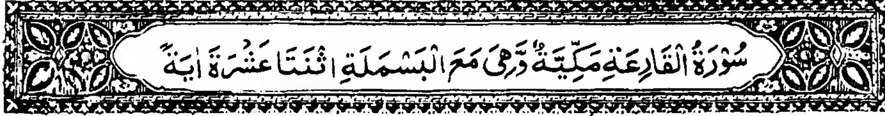
۱۰۔ کیا اونکوں نئیں پتہ جو جݙاں قبریں آلیں کوں اٹھایا ویسی۔

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُوْرِ ﴿۱۱﴾

۱۱. تے جو انہیں دے سینے وچ کڈھیا ویسی.

اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيْرٌ ﴿۱۲﴾

۱۲. بے شک تیڈا رب اوں ڈینہہ انہیں دا نگران ہوسی.

سورۃ قارعہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱. شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے.

اَلْقَارِعَةُ ﴿۲﴾

۲. وڈی مصیبت

مَا الْقَارِعَةُ ﴿۳﴾

۳. وڈی مصیبت کیا ہے

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْقَارِعَةُ ﴿۴﴾

۴. تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے

يَوْمَ يَكُوْنُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوْثِ ﴿۵﴾

۵. جڈاں لوک ایویں تھی ویسن جیویں کھنڈیے ہوئے کھمبلاٹ.

وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوْشِ ﴿۶﴾

۶. تے پہاڑ ایویں تھی ویسن جیویں پنجی ہوئی کپاہ.

فَاَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِيْنُهٗ ﴿۷﴾

۷. جیندے عملیں دے پلڑے بھاری ہوسن.

فَهُوَ فِيْ عِيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴿۸﴾

۸. او خوشی دی حالت وچ ہوسن.

وَاَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِيْنُهٗ ﴿۹﴾

۹. تے جیندے عملیں دے پلڑے ہولے ہوسن

فَاُمُّهٗ هَاوِيَةٌ ﴿۱۰﴾

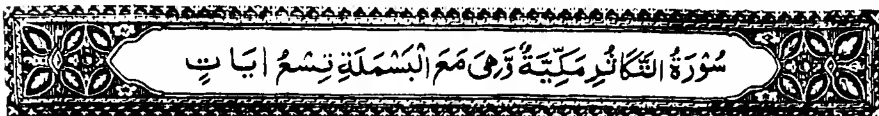
۱۰. انہیں دا ٹکاݨہ دوزخ ہوسی.

وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا هِيَهْ ﴿۱۱﴾

۱۱. تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ہے.

نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿۱۲﴾

۱۲. بلدی بھاہ ہے.

سورۃ تکاثر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾

۱. شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے.

اَلۡهٰكُمُ التَّكَاثُرُۙ﴿۱﴾	۲. مال وچ ہک ڈوجھے کنیں ودھݨ دی خواہش تہاکوں غافل کر ڈِتے۔
حَتّٰی زُرۡتُمُ الۡمَقَابِرَؕ﴿۲﴾	۳. اوتیں جو تساں قبریں وچ ونج سمسو۔
کَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَۙ﴿۳﴾	۴. سُݨو تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔
ثُمَّ کَلَّا سَوۡفَ تَعۡلَمُوۡنَؕ﴿۴﴾	۵. ول سُݨو تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔
کَلَّا لَوۡ تَعۡلَمُوۡنَ عِلۡمَ الۡیَقِیۡنِؕ﴿۵﴾	۶. ہائے جے تہاکوں یقینی علم نال پتہ لگ ونجے ہا۔
لَتَرَوُنَّ الۡجَحِیۡمَۙ﴿۶﴾	۷. تساں دوزخ ضرور ڈیکھسو۔
ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَیۡنَ الۡیَقِیۡنِۙ﴿۷﴾	۸. ول تساں اونکوں یقین دی اکھیں نال ڈیکھسو۔
ثُمَّ لَتُسۡـَٔلُنَّ یَوۡمَئِذٍ عَنِ النَّعِیۡمِ﴿۸﴾ ع	۹. ول تساں کنیں اوں ڈینہہ نعمتیں دے بارے وچ پچھیا ویسی۔

سُوۡرَةُ الۡعَصۡرِ مَکِّیَّةٌ وَّہِیَ مَعَ الۡبَسۡمَلَةِ اَرۡبَعُ اٰیَاتٍ

سورۃ عصر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں ہن۔

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ﴿۱﴾	۱. شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
وَالۡعَصۡرِۙ﴿۱﴾	۲. زمانہ گواہ۔
اِنَّ الۡاِنۡسَانَ لَفِیۡ خُسۡرٍۙ﴿۲﴾	۳. بے شک انسان گھاٹے وچ۔
اِلَّا الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَتَوَاصَوۡا بِالۡحَقِّ ۙ۬ وَتَوَاصَوۡا بِالصَّبۡرِ﴿۳﴾ ع	۴. سوائے مومنیں دے تے نیک عمل کرݨ والیں دے تے جیرھے ہک ڈوجھے کوں حق دی تے صبر دی نصیحت تے ہدایت کریندے رہ ویندن۔

سُوْرَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ عَشْرُ اٰيَاتٍ

سورۃ ہمزہ مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰ آیتاں ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان ۔
وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةِ ۝	۲۔ کنڈ پچھو گلا کرݨ والے تے عیب کڈھݨ والے کیتے عذاب ۔
الَّذِيْ جَمَعَ مَالًا وَّعَدَّدَهٗ ۝	۳۔ جیرھا مال کٹھا کریندے تے اونکوں ولا ولا گݨدے
يَحْسَبُ اَنَّ مَالَهٗٓ اَخْلَدَهٗ ۝	۴۔ او سمجھدے جو اوندا مال اونکوں باقی رکھیسی ۔
كَلَّا لَيُنْۢبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۝	۵۔ ایہ نہ تھیسی ہا او "حطمہ" وچ سٹیا ویسی ۔
وَمَآ اَدْرٰىكَ مَا الْحُطَمَةُ ۝	۶۔ تیکوں کیا پتہ "حطمہ" کیا ہے ۔
نَارُ اللّٰهِ الْمُوْقَدَةُ ۝	۷۔ اللہ دی بھڑکائی ہوئی بھاہ ہے ۔
الَّتِيْ تَطَّلِعُ عَلَى الْاَفْـِٕدَةِ ۝	۸۔ جیرھی دل دے اندر تئیں پہنچدی ہے ۔
اِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّؤْصَدَةٌ ۝	۹۔ بے خنک او بھا بند بھٹی وچ ہوسی ۔
فِيْ عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۝	۱۰۔ تے او وڈے وڈے کھمبیں نال بدھے کھڑے ہوسن ۔

سُوْرَةُ الْفِيْلِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ فیل مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں ۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝	۱۔ شروع کریندا اں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے ۔
اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحٰبِ الْفِيْلِ ۝	۲۔ تیکوں پتہ نئیں تیڈے رب ہاتھی آلیں نال کیا کیتا ہا ۔

أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝٣
۳۔ کیا انہیں دی تدبیر کوں کوڑا نہ کر ڈِتا ہس۔

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝٤
۴۔ تے انہیں تے پکھیں دی جھونڈ بھیجی ہس۔

تَرْمِيهِم بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝٥
۵۔ جیڑے انہیں دی لاشیں کوں سخت پتھر تے مریندے ہن۔

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۝٦ ع
۶۔ تے اللہ سئیں انہیں کوں ایویں کر ڈِتا جیویں کھادا ہویا بھوں ہوندے۔

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ

سورة قریش مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝١
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مِٹھے ڈِیون والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

لِإِيلَافِ قُرَيْشٍ ۝٢
۲۔ اے قریش دی محبت کیتے (رکھیا ہا)

إِيلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ۝٣
۳۔ انہیں کوں سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَٰذَا الْبَيْتِ ۝٤
۴۔ ہن قریش ایں گھر والے خدا دی عبادت کرݨ۔

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ خَوْفٍ ۝٥ ع
۵۔ جیں انہیں کوں بکھ وچ کھاݨا ڈِتے تے خوف وچ امن پیدا کیتے۔

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانِي آيَاتٍ

سورة ماعون مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸ آیتاں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ۝١
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیڑھا بہوں مِٹھے ڈِیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ ۝٢
۲۔ کیا توں اوں کوں سُنجھیندیں جیڑھا دین دا انکار کریندے

فَذٰلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾
۲۔ اوہو ہے جیرھا یتیم کوں دھکے ڈیندا ہا۔

وَلَا يَحُضُّ عَلٰى طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾
۳۔ تے مسکین دے کھاوݨ دو توجہ نہ ڈویندا ہا۔

فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾
۴۔ انہیں نمازیں کیتے تباہی ہے۔

الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾
۵۔ جیرھے اپݨی نمازیں وچ ڈھل گھس کریندن۔

الَّذِينَ هُمْ يُرَآءُونَ ﴿٦﴾
۶۔ جیرھے ڈکھاوا کریندن۔

وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾ ع ۳۲
۷۔ تے گھر دیاں معمولی استعمال دیاں شئیں وی لوکیں کوں نئیں ڈیندے۔

سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعُ اٰيَاتٍ

سورۃ کوثر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

إِنَّآ أَعْطَيْنٰكَ الْكَوْثَرَ ﴿٢﴾
۲۔ بے شک اساں تیکوں کوثر ڈتے۔

فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٣﴾
۳۔ تے توں اپݨے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔

إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴿٤﴾ ع ۳۳
۴۔ بے شک تیڈا دشمن ہی اصل اوترک۔

سُوْرَةُ الْكٰفِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰيَاتٍ

سورۃ کافرون مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیتاں۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
۱۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بہوں مہربان تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكٰفِرُونَ ﴿٢﴾
۲۔ توں آکھ اے کافرو

لَآ أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٣﴾
۳۔ میں اوندی عبادت نئیں کریندا جیندی تساں عبادت

کریندے ہو۔

وَلَآ اَنۡتُمۡ عٰبِدُوۡنَ مَاۤ اَعۡبُدُ ﴿۴﴾	۴۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرݨ والے ہو جیندی میں عبادت کریندا ں۔
وَلَآ اَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدۡتُّمۡ ﴿۵﴾	۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کریندا ں جیندی تساں عبادت کریندے پئے ہو۔
وَلَآ اَنۡتُمۡ عٰبِدُوۡنَ مَاۤ اَعۡبُدُ ﴿۶﴾	۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرسو جیندی میں عبادت کریندا پیاں۔
لَكُمۡ دِيۡنُكُمۡ وَلِىَ دِيۡنِ ﴿۷﴾	۷۔ (ات گالہوں) تہاڈا دین تہاڈے کیتے تے میڈا دین میڈے کیتے (ربے)

سُوۡرَةُ النَّصۡرِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِىَ مَعَ الۡبَسۡمَلَةِ اَرۡبَعُ اٰيَاتٍ

سورۃ نصر مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں ہن۔

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿۱﴾	۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔
اِذَا جَآءَ نَصۡرُ اللّٰهِ وَالۡفَتۡحُ ﴿۲﴾	۲۔ جیلھے اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔
وَرَاَيۡتَ النَّاسَ يَدۡخُلُوۡنَ فِىۡ دِيۡنِ اللّٰهِ اَفۡوَاجًا ﴿۳﴾	۳۔ تے توں ڈیکھسیں جو لوک اللہ دے دین دے وچ جھٹ دے جھٹ داخل تھیسن۔
فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَاسۡتَغۡفِرۡهُ ؔ اِنَّهٗ كَانَ تَوَّابًا ﴿۴﴾	۴۔ تے توں اپݨے رب دی تسبیح تے تعریف کریندے اوں کنوں بخشش منگ بے شک او رحمت کرݨ والا ہے۔

سُوۡرَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَّهِىَ مَعَ الۡبَسۡمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ لھب مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں ہن۔

بِسۡمِ اللّٰهِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِيۡمِ ﴿۱﴾	۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے ول ول رحم کرݨ والا ہے۔

تَبَّتْ يَدَآ اَبِيْ لَهَبٍ وَّتَبَّ ۝٢	٢۔ ابولہب دے ڈوہیں ہتھ ترٹ ویّن تے او آپ وی۔
مَآ اَغْنٰى عَنْهُ مَالُهٗ وَمَا كَسَبَ ۝٣	٣۔ اوندا مال تے جو اوں کمایا ہا اوندے کہیں کم نئیں آیا۔
سَيَصْلٰى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝٤	٤۔ او اوں بھا وچ پوسی جیرھی بھامبڑ مچائی پئی ہوسی۔
وَّامْرَاَتُهٗ ؕ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝٥	٥۔ تے اوندی زال جیرھی بل چا اندی ہے۔
فِيْ جِيْدِهَا حَبْلٌ مِّنْ مَّسَدٍ ۝٦	٦۔ اوندی گچی وچ کھوتریں دا وٹیا ہویا رسا بدھا ویسی۔

سُوْرَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ اٰيَاتٍ

سورۃ اخلاص مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١	١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔
قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝٢	٢۔ توں آکھ اللہ ہک ہے۔
اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۝٣	٣۔ او کہیں دا محتاج نئیں۔
لَمْ يَلِدْ ۙ وَلَمْ يُوْلَدْ ۝٤	٤۔ نہ اوں کہیں کوں جݨئے تے نہ اونکوں کہیں جݨئے۔
وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۝٥	٥۔ تے اوندے برابر تے جوڑ دا کوئی کائے نئیں۔

سُوْرَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ اٰيَاتٍ

سورۃ فلق مکی ہے تے لبسم اللہ نال ایندیاں ٦ آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝١	١۔ شروع کریندا اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوݨ والا تے بہوں مہربان۔
قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝٢	٢۔ توں آکھ میں مخلوق دے رب دی آم شام وچ انداں
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۝٣	٣۔ مخلوق دے شر کنیں بچݨ کیتے۔
وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۝٤	٤۔ تے اندھارا کرݨ والے دی شرارت کنیں بچݨ کیتے

جیلھے او اندھارا کر ڈیندے۔

وَمِنْ شَرِّ النَّفّٰثٰتِ فِي الْعُقَدِ ۝۵ — ۵۔ تے اوندے شر کنیں جیرھا رشتے تے سقاوتاں تروڑن کیتے پھوکے مریندے۔

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝۶ — ۶۔ تے حسدی دے حسد تے ساڑ کنیں بچن کیتے (رب دی آم شام وچ انداں)

سورۃ ناس مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیتاں ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱ — ۱۔ شروع کریندا ں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

قُلْ أَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۲ — ۲۔ توں آکھ میں لوکیں دے رب دی آم شام منگداں۔

مَلِكِ النَّاسِ ۝۳ — ۳۔ جیرھا ساریں لوکیں دا بادشاہ۔

إِلٰهِ النَّاسِ ۝۴ — ۴۔ تے ساریں لوکیں دا معبود۔

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۵ — ۵۔ وسواسی تے شرارت گھتا کے پچھو بہہ ونجن والے دے شر کنیں بچن کیتے۔

الَّذِيْ يُوَسْوِسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۝۶ — ۶۔ جیرھا لوکیں دے دلیں وچ وسواس گھتیندے (تے شر لوڑیندے)۔

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝۷ — ۷۔ او بھانویں جنیں وچوں ہووے تے بھانویں انسانیں وچوں ہووے۔

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.